

Holy Bible

Aionian Edition®

Η μετάφρασις τῶν Ἑβδομήκοντα
Greek Septuagint LXX

AionianBible.org
The world's first Holy Bible untranslation
100% free to copy and print
also known as “ The Purple Bible ”

Holy Bible Aionian Edition ©

Ἡ μετάφρασις τῶν Ἑβδομήκοντα
Greek Septuagint LXX

CC Attribution NoDerivatives NonCommercial 4.0, 2018-2024

Source text: Crosswire.org

Source version: 8/31/2022

Source copyright: Copyrighted, Free NonCommercial Distribution
LXX, 270 BC, Steve Amato, Boston Christian Bible Study Resources, 1971
Accent and breathing marks are omitted

Formatted by Speedata Publisher 4.19.2 (Pro) on 5/4/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Ελληνική at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* © is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

Table of Contents

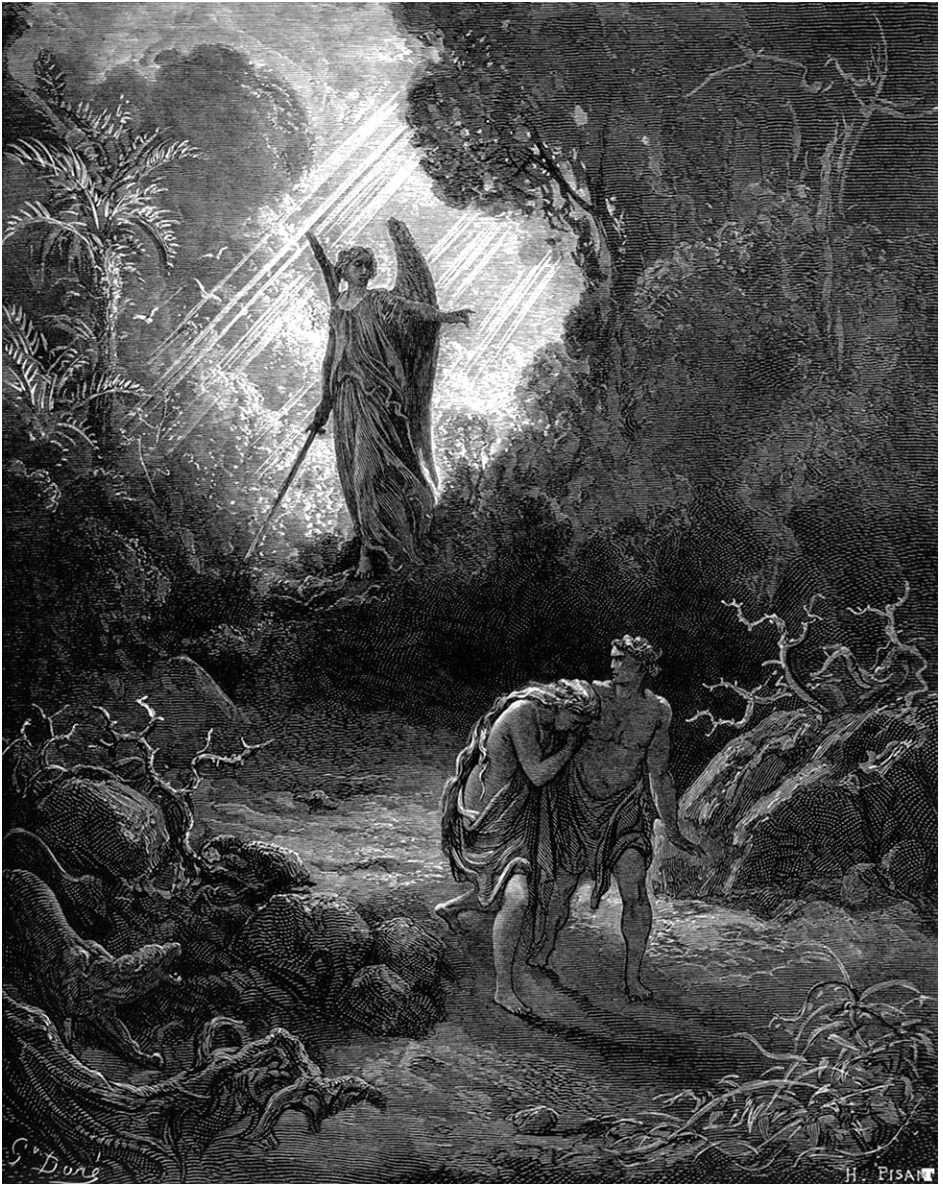
OLD TESTAMENT

Γένεσις	11
Ἔξοδος	67
Λευϊτικόν	111
Ἄριθμοί	145
Δευτερονόμιον	191
Ἰησοῦς Ναυῆ	231
Κριταί	257
Ῥούθ	285
Βασιλειῶν Α΄	289
Βασιλειῶν Β΄	324
Βασιλειῶν Γ΄	355
Βασιλειῶν Δ΄	388
Παραλειπομένων Α΄	421
Παραλειπομένων Β΄	450
Ἔσδρας Α΄	488
Ἔσδρας Β΄	499
Ἔσθήρ	513
Ἰώβ	520
Ψαλμοί	545
Παροιμίας	610
Ἐκκλησιαστής	632
Ἔσμα Ἀσμάτων	640
Ἡσαΐας	644
Ἰερεμίας	693
Θρῆνοι	746
Ἰεζεκιήλ	751
Δανιήλ	803
Ὡσηέ΄	820
Ἰωήλ΄	828
Ἀμώς΄	831
Ὀβδιού	837
Ἰωνᾶς΄	838
Μιχαίας	840
Ναούμ	845
Ἀμβακούμ	847
Σοφονίας	850
Ἄγγαῖος	853
Ζαχαρίας	855
Μαλαχίας	864

APPENDIX

Reader's Guide
Glossary
Maps
Destiny
Illustrations, Doré

OLD TESTAMENT

Καὶ ἐξέβαλεν τὸν Ἀδαμ καὶ κατώκισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς καὶ
ἔταξεν τὰ χερουβιμ καὶ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν τὴν στρεφομένην
φυλάσσειν τὴν ὁδὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς
Γένεσις 3:24

Γένεσις

1 ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν **2** ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκευάστος καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου καὶ πνεῦμα θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος **3** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς γενηθήτω φῶς καὶ ἐγένετο φῶς **4** καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλόν καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνά μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνά μέσον τοῦ σκότους **5** καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσεν νύκτα καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα μία **6** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνά μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος καὶ ἐγένετο οὕτως **7** καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνά μέσον τοῦ ὕδατος ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος καὶ ἀνά μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος **8** καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα οὐρανόν καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα δευτέρα **9** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν καὶ ὄφθιτω ἡ ξηρὰ καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν καὶ ὤφθη ἡ ξηρὰ **10** καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσεν θαλάσσας καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν **11** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν οὔ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐγένετο οὕτως **12** καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν οὔ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν **13** καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα τρίτη **14** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ εἰς

φαῦσιν τῆς γῆς τοῦ διαχωρίζειν ἀνά μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνά μέσον τῆς νυκτὸς καὶ ἔστωσαν εἰς σημεῖα καὶ εἰς καιροὺς καὶ εἰς ἡμέρας καὶ εἰς ἔνιαυτούς **15** καὶ ἔστωσαν εἰς φαῦσιν ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐγένετο οὕτως **16** καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας καὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσω εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτὸς καὶ τοὺς ἀστέρας **17** καὶ ἔθετο αὐτούς ὁ θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς **18** καὶ ἄρχειν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς καὶ διαχωρίζειν ἀνά μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνά μέσον τοῦ σκότους καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν **19** καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα τετάρτη **20** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἔρπετὰ ψυχῶν ζώσων καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐγένετο οὕτως **21** καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ κήτη τὰ μεγάλα καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζῶων ἔρπετῶν ἃ ἐξήγαγεν τὰ ὕδατα κατὰ γένη αὐτῶν καὶ πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ γένος καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλὰ **22** καὶ ηὐλόγησεν αὐτὰ ὁ θεὸς λέγων αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ τὰ πετεινὰ πληθυνέσθωσαν ἐπὶ τῆς γῆς **23** καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα πέμπτη **24** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος τετράποδα καὶ ἔρπετὰ καὶ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος καὶ ἐγένετο οὕτως **25** καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος καὶ τὰ κτήνη κατὰ γένος καὶ πάντα τὰ ἔρπετὰ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλὰ **26** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἔρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς **27** καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα

θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς **28** καὶ ἠλόγησεν αὐτούς ὁ θεὸς λέγων ἀξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἔρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς **29** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πᾶν χόρτον σπόριμον σπεῖρον σπέρμα ὃ ἐστὶν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς καὶ πᾶν ξύλον ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου ὑμῖν ἔσται εἰς βρώσιν **30** καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ παντὶ ἔρπετῷ τῷ ἔρποντι ἐπὶ τῆς γῆς ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ψυχὴν ζωῆς πάντα χόρτον χλωρὸν εἰς βρώσιν καὶ ἐγένετο οὕτως **31** καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν καὶ ἐγένετο ἔσπερα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα ἕκτη

2 καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν **2** καὶ συνετέλεσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν καὶ κατέπαυσεν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ ὧν ἐποίησεν **3** καὶ ἠλόγησεν ὁ θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην καὶ ἡγάσεν αὐτὴν ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ ὧν ἤρξατο ὁ θεὸς ποιῆσαι **4** αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς ὅτε ἐγένετο ἡ ἡμέρα ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν **5** καὶ πᾶν χλωρὸν ἀγροῦ πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντα χόρτον ἀγροῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι οὐ γὰρ ἔβρεξεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι τὴν γῆν **6** πηγὴ δὲ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐπότιζεν πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς **7** καὶ ἔπλασεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν **8** καὶ ἐφύτευσεν κύριος ὁ θεὸς παράδεισον ἐν Εδεμ κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασεν **9** καὶ ἐξανέτειλεν

ὁ θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ὠραῖον εἰς ὄρασιν καὶ καλὸν εἰς βρώσιν καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τῷ παραδείσῳ καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ **10** ποταμὸς δὲ ἐκπορεύεται ἐξ Εδεμ ποτίζειν τὸν παράδεισον ἐκεῖθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς **11** ὄνομα τῷ ἐνὶ Φισων οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Ευιλατ ἐκεῖ οὗ ἐστὶν τὸ χρυσίον **12** τὸ δὲ χρυσίον τῆς γῆς ἐκείνης καλὸν καὶ ἐκεῖ ἐστὶν ὁ ἄνθραξ καὶ ὁ λίθος ὁ πράσινος **13** καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ δευτέρῳ Γηων οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Αἰθιοπίας **14** καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος Τίγρις οὗτος ὁ πορευόμενος κατέναντι Ἀσσυρίων ὃ δὲ ποταμὸς ὁ τέταρτος οὗτος Εὐφράτης **15** καὶ ἔλαβεν κύριος ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασεν καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν **16** καὶ ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς τῷ Ἀδαμ λέγων ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φάγη **17** ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ ἢ δ' ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε **18** καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν **19** καὶ ἔπλασεν ὁ θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδαμ ἰδεῖν τί καλέσει αὐτά καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἐκάλεσεν αὐτὸ Ἀδαμ ψυχὴν ζῶσαν τοῦτο ὄνομα αὐτοῦ **20** καὶ ἐκάλεσεν Ἀδαμ ὀνόματα πᾶσιν τοῖς κτήνεσιν καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ τῷ δὲ Ἀδαμ οὐχ εὐρέθη βοηθὸς ὅμοιος αὐτῷ **21** καὶ ἐπέβαλεν ὁ θεὸς ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδαμ καὶ ὑπνωσεν καὶ ἔλαβεν μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ καὶ ἀνεπλήρωσεν σάρκα ἀντ' αὐτῆς **22** καὶ ὠκοδόμησεν κύριος ὁ θεὸς τὴν πλευράν ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδαμ εἰς γυναῖκα καὶ ἤγαγεν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἀδαμ **23** καὶ εἶπεν Ἀδαμ τοῦτο νῦν ὁστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς

σαρκός μου αὕτη κληθήσεται γυνή ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήμφθη αὕτη **24** ἔνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν **25** καὶ ἦσαν οἱ δύο γυμνοὶ ὃ τε Ἀδαμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἠσχύνοντο

3 ὁ δὲ ὄφρις ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὧν ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς καὶ εἶπεν ὁ ὄφρις τῇ γυναικί τί ὅτι εἶπεν ὁ θεός οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ **2** καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφρι ἀπὸ καρποῦ ξύλου τοῦ παραδείσου φαγόμεθα **3** ἀπὸ δὲ καρποῦ τοῦ ξύλου ὃ ἐστὶν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου εἶπεν ὁ θεός οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ οὐδὲ μὴ ἄψησθε αὐτοῦ ἵνα μὴ ἀποθάνητε **4** καὶ εἶπεν ὁ ὄφρις τῇ γυναικί οὐ θανάτω ἀποθανεῖσθε **5** ἥδει γὰρ ὁ θεός ὅτι ἐν ἡ ἂν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ διανοιχθήσονται ὕμων οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἔσεσθε ὡς θεοὶ γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρόν **6** καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρῶσιν καὶ ὅτι ἀρεστὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν καὶ ὠραῖόν ἐστὶν τοῦ κατανοῆσαι καὶ λαβοῦσα τοῦ καρποῦ αὐτοῦ ἔφαγεν καὶ ἔδωκεν καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς καὶ ἔφαγον **7** καὶ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δύο καὶ ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν καὶ ἔραψαν φύλλα συκῆς καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς περιζώματα **8** καὶ ἤκουσαν τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ τὸ δειλινόν καὶ ἐκρύβησαν ὃ τε Ἀδαμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου τοῦ παραδείσου **9** καὶ ἐκάλεσεν κύριος ὁ θεὸς τὸν Ἀδαμ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀδαμ ποῦ εἶ **10** καὶ εἶπεν αὐτῷ τὴν φωνὴν σου ἤκουσα περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ καὶ ἐφοβήθη ὅτι γυμνός εἰμι καὶ ἐκρύβην **11** καὶ εἶπεν αὐτῷ τίς ἀνήγγειλέν σοι ὅτι γυμνός εἶ μὴ ἀπὸ τοῦ ξύλου οὗ ἐνετειλάμην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες **12** καὶ εἶπεν ὁ Ἀδαμ

ἡ γυνὴ ἦν ἔδωκας μετ' ἐμοῦ αὕτη μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ ἔφαγον **13** καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῇ γυναικί τί τοῦτο ἐποίησας καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ὁ ὄφρις ἠπάτησέν με καὶ ἔφαγον **14** καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῷ ὄφρι ὅτι ἐποίησας τοῦτο ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων τῆς γῆς ἐπὶ τῷ στήθει σου καὶ τῇ κοιλίᾳ πορεύσει καὶ γῆν φάγη πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου **15** καὶ ἔχθραν θήσω ἀνὰ μέσον σου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναικὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς αὐτός σου τηρήσει κεφαλὴν καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν **16** καὶ τῇ γυναικί εἶπεν πληθύνων πληθυνῶ τὰς λύπας σου καὶ τὸν στεναγμόν σου ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου καὶ αὐτός σου κυριεύσει **17** τῷ δὲ Ἀδαμ εἶπεν ὅτι ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυναικὸς σου καὶ ἔφαγες ἀπὸ τοῦ ξύλου οὗ ἐνετειλάμην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου ἐν λύπαις φάγη αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου **18** ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι καὶ φάγη τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ **19** ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου σου φάγη τὸν ἄρτον σου ἕως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήμφθη ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσει **20** καὶ ἐκάλεσεν Ἀδαμ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ζωή ὅτι αὕτη μήτηρ πάντων τῶν ζώντων **21** καὶ ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς τῷ Ἀδαμ καὶ τῇ γυναικί αὐτοῦ χιτῶνας δερματίνους καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς **22** καὶ εἶπεν ὁ θεός ἰδοὺ Ἀδαμ γέγονεν ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν καὶ νῦν μήποτε ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα καὶ λάβῃ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ φάγη καὶ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα **23** καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν κύριος ὁ θεός ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐργάζεσθαι τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήμφθη **24** καὶ ἐξέβαλεν τὸν Ἀδαμ καὶ κατώκισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς καὶ ἔταξεν τὰ χερουβιμ καὶ τὴν φλογίνην

ρομφαίαν τὴν στρεφομένην φυλάσσειν τὴν ὁδὸν τοῦ ζύλου τῆς ζωῆς

4 Ἀδαμ δὲ ἔγνω Εὐαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν τὸν Καϊν καὶ εἶπεν ἐκτησάμην ἄνθρωπον διὰ τοῦ θεοῦ **2** καὶ προσέθηκεν τεκεῖν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἀβελ καὶ ἐγένετο Ἀβελ ποιμὴν προβάτων Καϊν δὲ ἦν ἐργαζόμενος τὴν γῆν **3** καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἦνεγκεν Καϊν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν τῷ κυρίῳ **4** καὶ Ἀβελ ἦνεγκεν καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν προβάτων αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῶν στεάτων αὐτῶν καὶ ἐπέιδεν ὁ θεὸς ἐπὶ Ἀβελ καὶ ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ **5** ἐπὶ δὲ Καϊν καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις αὐτοῦ οὐ προσέσχεν καὶ ἐλύπησεν τὸν Καϊν λίαν καὶ συνέπεσεν τῷ προσώπῳ **6** καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῷ Καϊν ἵνα τί περίλυπος ἐγένου καὶ ἵνα τί συνέπεσεν τὸ πρόσωπόν σου **7** οὐκ ἂν ὀρθῶς προσενέγκῃς ὀρθῶς δὲ μὴ διέλῃς ἡμαρτες ἡσύχασον πρὸς σὲ ἡ ἀποστροφή αὐτοῦ καὶ σὺ ἄρξεις αὐτοῦ **8** καὶ εἶπεν Καϊν πρὸς Ἀβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ διέλωμεν εἰς τὸ πεδῖον καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ καὶ ἀνέστη Καϊν ἐπὶ Ἀβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν **9** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Καϊν ποῦ ἔστιν Ἀβελ ὁ ἀδελφός σου ὁ δὲ εἶπεν οὐ γινώσκω μὴ φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μου εἰμὶ ἐγώ **10** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς τί ἐποίησας φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρὸς με ἐκ τῆς γῆς **11** καὶ νῦν ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἣ ἔχανεν τὸ στόμα αὐτῆς δέξασθαι τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ τῆς χειρός σου **12** ὅτι ἐργᾷ τὴν γῆν καὶ οὐ προσθήσει τὴν ἰσχὺν αὐτῆς δοῦναί σοι στένων καὶ τρέμων ἔση ἐπὶ τῆς γῆς **13** καὶ εἶπεν Καϊν πρὸς τὸν κύριον μείζων ἡ αἰτία μου τοῦ ἀφεθῆναί με **14** εἰ ἐκβάλλεις με σήμερον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι καὶ ἔσομαι στένων καὶ τρέμων ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἔσται πᾶς ὁ εὐρίσκων με ἀποκτενεῖ με **15** καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς οὐχ οὕτως πᾶς ὁ ἀποκτείνειας Καϊν

Γένεσις

ἐπτά ἐκδικούμενα παραλύσει καὶ ἔθετο κύριος ὁ θεὸς σημεῖον τῷ Καϊν τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτὸν πάντα τὸν εὐρίσκοντα αὐτόν **16** ἐξῆλθεν δὲ Καϊν ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ καὶ ὤκησεν ἐν γῆ Ναιδ κατέναντι Ἐδεμ **17** καὶ ἔγνω Καϊν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν τὸν Ενωχ καὶ ἦν οἰκοδομῶν πόλιν καὶ ἐπωνόμασεν τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ενωχ **18** ἐγενήθη δὲ τῷ Ενωχ Γαιδαδ καὶ Γαιδαδ ἐγέννησεν τὸν Μαιηλ καὶ Μαιηλ ἐγέννησεν τὸν Μαθουσαλα καὶ Μαθουσαλα ἐγέννησεν τὸν Λαμεχ **19** καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Λαμεχ δύο γυναῖκας ὄνομα τῇ μιᾷ Ἀδα καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Σελλα **20** καὶ ἔτεκεν Ἀδα τὸν Ἰωβελ οὗτος ἦν ὁ πατὴρ οἰκούντων ἐν σκηναῖς κτηνοτρόφων **21** καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἰουβαλ οὗτος ἦν ὁ καταδείξας ψαλτήριον καὶ κιθάραν **22** Σελλα δὲ ἔτεκεν καὶ αὐτὴ τὸν Θοβελ καὶ ἦν σφυροκόπος χαλκεὺς χαλκοῦ καὶ σιδήρου ἀδελφὴ δὲ Θοβελ Νοεμα **23** εἶπεν δὲ Λαμεχ ταῖς ἑαυτοῦ γυναῖξιν Ἀδα καὶ Σελλα ἀκούσατέ μου τῆς φωνῆς γυναῖκες Λαμεχ ἐνωτίσασθέ μου τοὺς λόγους ὅτι ἄνδρα ἀπέκτεινα εἰς τραῦμα ἐμοὶ καὶ νεανίσκον εἰς μῶλωπα ἐμοί **24** ὅτι ἐπτάκις ἐκδεδίκηται ἐκ Καϊν ἐκ δὲ Λαμεχ ἐβδομηκοντάκις ἐπτά **25** ἔγνω δὲ Ἀδαμ Εὐαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱὸν καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σηθ λέγουσα ἐξανέστησεν γάρ μοι ὁ θεὸς σπέρμα ἕτερον ἀντὶ Ἀβελ ὃν ἀπέκτεινεν Καϊν **26** καὶ τῷ Σηθ ἐγένετο υἱὸς ἐπωνόμασεν δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ενωχ οὗτος ἠλπισεν ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ

5 αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων ἥ ἡμέρα ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν Ἀδαμ κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν **2** ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς καὶ εὐλόγησεν αὐτούς καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτῶν Ἀδαμ ἥ ἡμέρα ἐποίησεν αὐτούς **3** ἔζησεν δὲ Ἀδαμ διακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν κατὰ τὴν ἰδέαν αὐτοῦ καὶ κατὰ

τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σηθ 4 ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ἀδαμ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Σηθ ἑπτακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας 5 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἀδαμ ἄς ἔζησεν ἑννακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη καὶ ἀπέθανεν 6 ἔζησεν δὲ Σηθ διακόσια καὶ πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Ἐνωσ 7 καὶ ἔζησεν Σηθ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Ἐνωσ ἑπτακόσια καὶ ἑπτὰ ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας 8 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Σηθ ἑννακόσια καὶ δώδεκα ἔτη καὶ ἀπέθανεν 9 καὶ ἔζησεν Ἐνωσ ἑκατὸν ἑνενήκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Καιναν 10 καὶ ἔζησεν Ἐνωσ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Καιναν ἑπτακόσια καὶ δέκα πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας 11 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνωσ ἑννακόσια καὶ πέντε ἔτη καὶ ἀπέθανεν 12 καὶ ἔζησεν Καιναν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Μαλελεηλ 13 καὶ ἔζησεν Καιναν μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Μαλελεηλ ἑπτακόσια καὶ τεσσαράκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας 14 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Καιναν ἑννακόσια καὶ δέκα ἔτη καὶ ἀπέθανεν 15 καὶ ἔζησεν Μαλελεηλ ἑκατὸν καὶ ἐξήκοντα πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Ιαρεδ 16 καὶ ἔζησεν Μαλελεηλ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Ιαρεδ ἑπτακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας 17 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαλελεηλ ὀκτακόσια καὶ ἑνενήκοντα πέντε ἔτη καὶ ἀπέθανεν 18 καὶ ἔζησεν Ιαρεδ ἑκατὸν καὶ ἐξήκοντα δύο ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Ἐνωχ 19 καὶ ἔζησεν Ιαρεδ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Ἐνωχ ὀκτακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας 20 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ιαρεδ ἑννακόσια καὶ ἐξήκοντα δύο ἔτη καὶ ἀπέθανεν 21 καὶ ἔζησεν Ἐνωχ ἑκατὸν καὶ ἐξήκοντα πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Μαθουσαλα 22 εὐηρέστησεν δὲ Ἐνωχ τῷ θεῷ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Μαθουσαλα διακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς

καὶ θυγατέρας 23 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνωχ τριακόσια ἐξήκοντα πέντε ἔτη 24 καὶ εὐηρέστησεν Ἐνωχ τῷ θεῷ καὶ οὐχ ἠύρισκετο ὅτι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ θεός 25 καὶ ἔζησεν Μαθουσαλα ἑκατὸν καὶ ἐξήκοντα ἑπτὰ ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Λαμεχ 26 καὶ ἔζησεν Μαθουσαλα μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Λαμεχ ὀκτακόσια δύο ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας 27 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαθουσαλα ἄς ἔζησεν ἑννακόσια καὶ ἐξήκοντα ἑννέα ἔτη καὶ ἀπέθανεν 28 καὶ ἔζησεν Λαμεχ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ὀκτῶ ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱὸν 29 καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Νωε λέγων οὗτος διαναπαύσει ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἔργων ἡμῶν καὶ ἀπὸ τῶν λυπῶν τῶν χειρῶν ἡμῶν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς κατηράσατο κύριος ὁ θεός 30 καὶ ἔζησεν Λαμεχ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Νωε πεντακόσια καὶ ἐξήκοντα πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας 31 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Λαμεχ ἑπτακόσια καὶ πενήκοντα τρία ἔτη καὶ ἀπέθανεν 32 καὶ ἦν Νωε ἑτῶν πεντακοσίων καὶ ἐγέννησεν Νωε τρεῖς υἱοὺς τὸν Σημ τὸν Χαμ τὸν Ιαφεθ

6 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ γίνεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ θυγατέρες ἐγενήθησαν αὐτοῖς 2 ἰδόντες δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων ὅτι καλαὶ εἰσιν ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν ὧν ἐξελέξαντο 3 καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεός οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν ἑκατὸν εἴκοσι ἔτη 4 οἱ δὲ γίγαντες ἦσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ μετ' ἐκεῖνο ὡς ἂν εἰσπορεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐγεννῶσαν ἑαυτοῖς ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ γίγαντες οἱ ἀπ' αἰῶνος οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί 5 ἰδὼν δὲ κύριος ὁ θεός ὅτι ἐπληθύνθησαν αἱ κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶς τις διανοεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ

πονηρὰ πάσας τὰς ἡμέρας **6** καὶ ἐνεθυμήθη ὁ θεὸς ὅτι ἐποίησεν τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ διενόηθη **7** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ἀπαλείψω τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐποίησα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἀπὸ ἐρπετῶν ἕως τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ ὅτι ἐθυμώθη ὅτι ἐποίησα αὐτούς **8** Νωε δὲ εὔρεν χάριν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ **9** αὐταὶ δὲ αἱ γενέσεις Νωε Νωε ἄνθρωπος δίκαιος τέλειος ὢν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ τῷ θεῷ εὐηρέστησεν Νωε **10** ἐγέννησεν δὲ Νωε τρεῖς υἱούς τὸν Σημ τὸν Χαμ τὸν Ιαφεθ **11** ἐφθάρη δὲ ἡ γῆ ἐναντίον τοῦ θεοῦ καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας **12** καὶ εἶδεν κύριος ὁ θεὸς τὴν γῆν καὶ ἦν κατεφθαρμένη ὅτι κατέφθειρεν πᾶσα σὰρξ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς **13** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Νωε καιρὸς παντὸς ἀνθρώπου ἦκει ἐναντίον μου ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας ἀπ' αὐτῶν καὶ ἰδοὺ ἐγὼ καταφθείρω αὐτούς καὶ τὴν γῆν **14** ποιήσον οὖν σεαυτῷ κιβωτὸν ἐκ ξύλων τετραγώνων νοσσιᾶς ποιήσεις τὴν κιβωτὸν καὶ ἀσφαλτώσεις αὐτὴν ἕσωθεν καὶ ἔξωθεν τῇ ἀσφάλτῳ **15** καὶ οὕτως ποιήσεις τὴν κιβωτὸν τριακοσίων πήχεων τὸ μῆκος τῆς κιβωτοῦ καὶ πεντήκοντα πήχεων τὸ πλάτος καὶ τριάκοντα πήχεων τὸ ὕψος αὐτῆς **16** ἐπισυνάγων ποιήσεις τὴν κιβωτὸν καὶ εἰς πῆχυν συντελέσεις αὐτὴν ἄνωθεν τὴν δὲ θύραν τῆς κιβωτοῦ ποιήσεις ἐκ πλαγίων κατάγια διώροφα καὶ τριώροφα ποιήσεις αὐτὴν **17** ἐγὼ δὲ ἰδοὺ ἐπάγω τὸν κατακλυσμὸν ὕδωρ ἐπὶ τὴν γῆν καταφθεῖραι πᾶσαν σάρκα ἐν ἧ ἔστιν πνεῦμα ζωῆς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὅσα ἐὰν ἦ ἐπὶ τῆς γῆς τελευτήσῃ **18** καὶ στήσω τὴν διαθήκη μου πρὸς σέ εἰσελεύσῃ δὲ εἰς τὴν κιβωτὸν σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ἡ γυνὴ σου καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ **19** καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων καὶ ἀπὸ πάσης σαρκός δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσάξεις εἰς τὴν κιβωτὸν ἵνα τρέφῃς μετὰ σεαυτοῦ ἄρσεν καὶ θῆλυ ἕσονται

20 ἀπὸ πάντων τῶν ὀρνέων τῶν πετεινῶν κατὰ γένος καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν κατὰ γένος καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσελεύσονται πρὸς σέ τρέφεσθαι μετὰ σοῦ ἄρσεν καὶ θῆλυ **21** σὺ δὲ λήμψη σεαυτῷ ἀπὸ πάντων τῶν βρωμάτων ἃ ἔδεσθε καὶ συνάξεις πρὸς σεαυτὸν καὶ ἔσται σοὶ καὶ ἐκείνοις φαγεῖν **22** καὶ ἐποίησεν Νωε πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς οὕτως ἐποίησεν

7 καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς πρὸς Νωε εἴσελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου εἰς τὴν κιβωτὸν ὅτι σὲ εἶδον δίκαιον ἐναντίον μου ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ **2** ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν εἰσάγαγε πρὸς σέ ἑπτὰ ἑπτὰ ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ **3** καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ τῶν καθαρῶν ἑπτὰ ἑπτὰ ἄρσεν καὶ θῆλυ καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ διαθρέψαι σπέρμα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν **4** ἔτι γὰρ ἡμερῶν ἑπτὰ ἐγὼ ἐπάγω ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας καὶ ἐξαλείψω πᾶσαν τὴν ἐξανάστασιν ἣν ἐποίησα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς **5** καὶ ἐποίησεν Νωε πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος ὁ θεός **6** Νωε δὲ ἦν ἐτῶν ἑξακοσίων καὶ ὁ κατακλυσμὸς ἐγένετο ὕδατος ἐπὶ τῆς γῆς **7** εἰσῆλθεν δὲ Νωε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτὸν διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ **8** καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς **9** δύο δύο εἰσῆλθον πρὸς Νωε εἰς τὴν κιβωτὸν ἄρσεν καὶ θῆλυ καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεός **10** καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς **11** ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νωε τοῦ δευτέρου μηνός ἐβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐρράγησαν

πάσαι αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου καὶ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ ἠνεύχθησαν 12 καὶ ἐγένετο ὁ ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας 13 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἰσηλθεν Νωε Σημ Χαμ Ιαφεθ υἱοὶ Νωε καὶ ἡ γυνὴ Νωε καὶ αἱ τρεῖς γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτόν 14 καὶ πάντα τὰ θηρία κατὰ γένος καὶ πάντα τὰ κτήνη κατὰ γένος καὶ πᾶν ἔρπετον κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος καὶ πᾶν πετεινὸν κατὰ γένος 15 εἰσηλθον πρὸς Νωε εἰς τὴν κιβωτόν δύο δύο ἀπὸ πάσης σαρκὸς ἐν ᾧ ἔστιν πνεῦμα ζωῆς 16 καὶ τὰ εἰσπορευόμενα ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ πάσης σαρκὸς εἰσηλθεν καθὰ ἐνετείλατο ὁ θεὸς τῷ Νωε καὶ ἔκλεισεν κύριος ὁ θεὸς ἔξωθεν αὐτοῦ τὴν κιβωτόν 17 καὶ ἐγένετο ὁ κατακλυσμὸς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπληθύνθη τὸ ὕδωρ καὶ ἐπῆρεν τὴν κιβωτόν καὶ ὑψώθη ἀπὸ τῆς γῆς 18 καὶ ἐπεκράτει τὸ ὕδωρ καὶ ἐπληθύνετο σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπεφέρετο ἡ κιβωτὸς ἐπάνω τοῦ ὕδατος 19 τὸ δὲ ὕδωρ ἐπεκράτει σφόδρα σφοδρῶς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπεκάλυψεν πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά ἃ ἦν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ 20 δέκα πέντε πῆχεις ἐπάνω ὑψώθη τὸ ὕδωρ καὶ ἐπεκάλυψεν πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά 21 καὶ ἀπέθανεν πᾶσα σὰρξ κινουμένη ἐπὶ τῆς γῆς τῶν πετεινῶν καὶ τῶν κτηνῶν καὶ τῶν θηρίων καὶ πᾶν ἔρπετον κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶς ἄνθρωπος 22 καὶ πάντα ὅσα ἔχει πνοὴν ζωῆς καὶ πᾶς ὃς ἦν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἀπέθανεν 23 καὶ ἐξήλειψεν πᾶν τὸ ἀνάστημα ὃ ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἔρπετων καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατελείφθη μόνος Νωε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ 24 καὶ ὑψώθη τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῆς γῆς ἡμέρας ἑκατὸν πεντήκοντα

8 καὶ ἐμνήσθη ὁ θεὸς τοῦ Νωε καὶ πάντων τῶν θηρίων καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάντων

τῶν πετεινῶν καὶ πάντων τῶν ἔρπετων ὅσα ἦν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ καὶ ἐπήγαγεν ὁ θεὸς πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐκόπασεν τὸ ὕδωρ 2 καὶ ἐπεκαλύφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου καὶ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ καὶ συνεσχέθη ὁ ὑετὸς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ 3 καὶ ἐνεδίδου τὸ ὕδωρ πορευόμενον ἀπὸ τῆς γῆς ἐνεδίδου καὶ ἤλαττονοῦτο τὸ ὕδωρ μετὰ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας 4 καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Αραρατ 5 τὸ δὲ ὕδωρ πορευόμενον ἤλαττονοῦτο ἕως τοῦ δεκάτου μηνός ἐν δὲ τῷ ἑνδεκάτῳ μηνὶ τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός ὤφθησαν αἱ κεφαλαι τῶν ὀρέων 6 καὶ ἐγένετο μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἠνεύξεν Νωε τὴν θυρίδα τῆς κιβωτοῦ ἦν ἐποίησεν 7 καὶ ἀπέστειλεν τὸν κόρακα τοῦ ἰδεῖν εἰ κεκόπακεν τὸ ὕδωρ καὶ ἐξελθὼν οὐχ ὑπέστρεψεν ἕως τοῦ ξηρανθῆναι τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς 8 καὶ ἀπέστειλεν τὴν περιστερὰν ὀπίσω αὐτοῦ ἰδεῖν εἰ κεκόπακεν τὸ ὕδωρ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς 9 καὶ οὐχ εὔρουσα ἡ περιστερὰ ἀνάπαυσιν τοῖς ποσὶν αὐτῆς ὑπέστρεψεν πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν κιβωτόν ὅτι ὕδωρ ἦν ἐπὶ παντὶ προσώπῳ πάσης τῆς γῆς καὶ ἐκτεῖνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν κιβωτόν 10 καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἐτέρας πάλιν ἐξαπέστειλεν τὴν περιστερὰν ἐκ τῆς κιβωτοῦ 11 καὶ ἀνέστρεψεν πρὸς αὐτὸν ἡ περιστερὰ τὸ πρὸς ἐσπέραν καὶ εἶχεν φύλλον ἐλαίας κάρφος ἐν τῷ στόματι αὐτῆς καὶ ἔγνω Νωε ὅτι κεκόπακεν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς 12 καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἐτέρας πάλιν ἐξαπέστειλεν τὴν περιστερὰν καὶ οὐ προσέθετο τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς αὐτὸν ἔτι 13 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνὶ καὶ ἑξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νωε τοῦ πρώτου μηνός μιᾶ τοῦ μηνός ἐξέλιπεν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀπεκάλυψεν Νωε τὴν στέγην τῆς κιβωτοῦ ἦν ἐποίησεν καὶ εἶδεν ὅτι ἐξέλιπεν τὸ ὕδωρ ἀπὸ

προσώπου τῆς γῆς 14 ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός ἐξηράνθη ἡ γῆ 15 καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῷ Νωε λέγων 16 ἔξελθε ἐκ τῆς κιβωτοῦ σὺ καὶ ἡ γυνὴ σου καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ 17 καὶ πάντα τὰ θηρία ὅσα ἐστὶν μετὰ σοῦ καὶ πᾶσα σὰρξ ἀπὸ πετεινῶν ἕως κτηνῶν καὶ πᾶν ἔρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἐξάγαγε μετὰ σεαυτοῦ καὶ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε ἐπὶ τῆς γῆς 18 καὶ ἐξῆλθεν Νωε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ 19 καὶ πάντα τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ πᾶν πετεινὸν καὶ πᾶν ἔρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν ἐξήλθον ἐκ τῆς κιβωτοῦ 20 καὶ ὠκοδόμησεν Νωε θυσιαστήριον τῷ θεῷ καὶ ἔλαβεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀνήνεγκεν ὀλοκαρπώσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον 21 καὶ ὠσφράνθη κύριος ὁ θεὸς ὁσμὴν εὐωδίας καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς διανοηθεὶς οὐ προσθήσω ἔτι τοῦ καταράσασθαι τὴν γῆν διὰ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος οὐ προσθήσω οὖν ἔτι πατάξαι πᾶσαν σάρκα ζώσαν καθὼς ἐποίησα 22 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς σπέρμα καὶ θερισμὸς ψυχὸς καὶ καῦμα θέρος καὶ ἔαρ ἡμέραν καὶ νύκτα οὐ καταπαύσουσιν

9 καὶ ἠυλόγησεν ὁ θεὸς τὸν Νωε καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτοῖς αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς 2 καὶ ὁ τρόμος ὑμῶν καὶ ὁ φόβος ἔσται ἐπὶ πᾶσιν τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ πάντα τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης ὑπὸ χεῖρας ὑμῶν δέδωκα 3 καὶ πᾶν ἔρπετόν ὃ ἐστὶν ζῶν ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν ὡς λάχανα χόρτου δέδωκα ὑμῖν τὰ πάντα 4 πλὴν κρέας ἐν αἵματι ψυχῆς οὐ φάγεσθε 5 καὶ γὰρ

τὸ ὑμέτερον αἷμα τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἐκζητήσω ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θηρίων ἐκζητήσω αὐτὸ καὶ ἐκ χειρὸς ἀνθρώπου ἀδελφοῦ ἐκζητήσω τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου 6 ὁ ἐκχέων αἷμα ἀνθρώπου ἀντὶ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐκχυθήσεται ὅτι ἐν εἰκόνι θεοῦ ἐποίησα τὸν ἄνθρωπον 7 ὑμεῖς δὲ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ πληθύνεσθε ἐπ' αὐτῆς 8 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Νωε καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ λέγων 9 ἐγὼ ἰδοὺ ἀνίστημι τὴν διαθήκην μου ὑμῖν καὶ τῷ σπέρματι ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς 10 καὶ πάση ψυχῇ τῇ ζώσῃ μεθ' ὑμῶν ἀπὸ ὀρνέων καὶ ἀπὸ κτηνῶν καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς ὅσα μεθ' ὑμῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐξεληθόντων ἐκ τῆς κιβωτοῦ 11 καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀποθανεῖται πᾶσα σὰρξ ἔτι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ κατακλυσοῦ καὶ οὐκ ἔσται ἔτι κατακλυσμὸς ὕδατος τοῦ καταφθεῖραι πᾶσαν τὴν γῆν 12 καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς πρὸς Νωε τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης ὃ ἐγὼ δίδωμι ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης ἢ ἐστὶν μεθ' ὑμῶν εἰς γενεὰς αἰωνίους 13 τὸ τόξον μου τίθημι ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς 14 καὶ ἔσται ἐν τῷ συννεφεῖν με νεφέλας ἐπὶ τὴν γῆν ὀφθήσεται τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ 15 καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης μου ἢ ἐστὶν ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκὶ καὶ οὐκ ἔσται ἔτι τὸ ὕδωρ εἰς κατακλυσμόν ὥστε ἐξαλεῖψαι πᾶσαν σάρκα 16 καὶ ἔσται τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ὄψομαι τοῦ μνησθῆναι διαθήκην αἰώνιον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκὶ ἢ ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς 17 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Νωε τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης ἧς διεθέμην ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον πάσης σαρκός ἢ ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς 18 ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Νωε οἱ ἐξεληθόντες ἐκ τῆς κιβωτοῦ Σημ Χαμ Ιαφεθ Χαμ ἦν πατὴρ Χανααν

19 τρεῖς οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Νωε ἀπὸ τούτων
διεσπάρησαν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν 20 καὶ ἤρξατο
Νωε ἄνθρωπος γεωργὸς γῆς καὶ ἐφύτευσεν
ἀμπελῶνα 21 καὶ ἔπιεν ἐκ τοῦ οἴνου καὶ ἐμεθύσθη
καὶ ἐγυμνώθη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ 22 καὶ εἶδεν Χαμ
ὁ πατὴρ Χανααν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
καὶ ἐξελθὼν ἀνήγγειλεν τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς
αὐτοῦ ἕξω 23 καὶ λαβόντες Σημ καὶ Ιαφεθ τὸ
ἱμάτιον ἐπέθεντο ἐπὶ τὰ δύο νῶτα αὐτῶν καὶ
ἐπορεύθησαν ὀπισθοφανῶς καὶ συνεκάλυψαν
τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν καὶ τὸ πρόσωπον
αὐτῶν ὀπισθοφανές καὶ τὴν γύμνωσιν τοῦ
πατρὸς αὐτῶν οὐκ εἶδον 24 ἐξένησεν δὲ Νωε
ἀπὸ τοῦ οἴνου καὶ ἔγνω ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ
υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος 25 καὶ εἶπεν ἐπικατάρματος
Χανααν παῖς οἰκῆτης ἔσται τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ
26 καὶ εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Σημ
καὶ ἔσται Χανααν παῖς αὐτοῦ 27 πλατύναι ὁ
θεὸς τῷ Ιαφεθ καὶ κατοικησάτω ἐν τοῖς οἴκοις
τοῦ Σημ καὶ γεννηθήτω Χανααν παῖς αὐτῶν 28
ἔζησεν δὲ Νωε μετὰ τὸν κατακλυσμόν τριακόσια
πεντήκοντα ἔτη 29 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι
Νωε ἑννακόσια πενήκοντα ἔτη καὶ ἀπέθανεν

10 αὐταὶ δὲ αἱ γενέσεις τῶν υἱῶν Νωε Σημ Χαμ
Ιαφεθ καὶ ἐγενήθησαν αὐτοῖς υἱοὶ μετὰ τὸν
κατακλυσμόν 2 υἱοὶ Ιαφεθ Γαμερ καὶ Μαγωγ
καὶ Μαδαὶ καὶ Ιωυαν καὶ Ελισα καὶ Θοβελ καὶ
Μοσοχ καὶ Θιρας 3 καὶ υἱοὶ Γαμερ Ασχαναζ καὶ
Ριφαθ καὶ Θοργαμα 4 καὶ υἱοὶ Ιωυαν Ελισα καὶ
Θαρσις Κίτιοι Ῥόδιοι 5 ἐκ τούτων ἀφωρίσθησαν
νῆσοι τῶν ἔθνων ἐν τῇ γῇ αὐτῶν ἕκαστος κατὰ
γλώσσαν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς
ἔθνεσιν αὐτῶν 6 υἱοὶ δὲ Χαμ Χους καὶ Μεσραιμ
Φουδ καὶ Χανααν 7 υἱοὶ δὲ Χους Σαβα καὶ Ευίλα
καὶ Σαβαθα καὶ Ρεγμα καὶ Σαβακαθα υἱοὶ δὲ
Ρεγμα Σαβα καὶ Δαδαν 8 Χους δὲ ἐγέννησεν
τὸν Νεβρωδ οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας ἐπὶ τῆς
γῆς 9 οὗτος ἦν γίγας κυνηγὸς ἐναντίον κυρίου
τοῦ θεοῦ διὰ τοῦτο ἐροῦσιν ὡς Νεβρωδ γίγας

κυνηγὸς ἐναντίον κυρίου 10 καὶ ἐγένετο ἀρχὴ
τῆς βασιλείας αὐτοῦ Βαβυλῶν καὶ Ορεχ καὶ
Αρχαδ καὶ Χαλαννη ἐν τῇ γῇ Σεννααρ 11 ἐκ τῆς
γῆς ἐκείνης ἐξῆλθεν Ασσοῦρ καὶ ὠκοδόμησεν
τὴν Νινευη καὶ τὴν Ροβωθ πόλιν καὶ τὴν
Χαλαχ 12 καὶ τὴν Δασεμ ἀνὰ μέσον Νινευη καὶ
ἀνὰ μέσον Χαλαχ αὕτη ἡ πόλις ἡ μεγάλη 13
καὶ Μεσραιμ ἐγέννησεν τοὺς Λουδιμ καὶ τοὺς
Ενεμετιμ καὶ τοὺς Λαβιμ καὶ τοὺς Νεφθαλιμ 14
καὶ τοὺς Πατροσωνιμ καὶ τοὺς Χασλωνιμ ὅθεν
ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν Φυλιστιμ καὶ τοὺς Καφθοριμ
15 Χανααν δὲ ἐγέννησεν τὸν Σιδῶνα πρωτότοκον
καὶ τὸν Χετταῖον 16 καὶ τὸν Ιεβουσαῖον καὶ
τὸν Αμορραῖον καὶ τὸν Γεργεσαῖον 17 καὶ τὸν
Ευαῖον καὶ τὸν Αρουκαῖον καὶ τὸν Ασενναῖον
18 καὶ τὸν Ἀράδιον καὶ τὸν Σαμαραῖον καὶ τὸν
Αμαθι καὶ μετὰ τοῦτο διεσπάρησαν αἱ φυλαὶ
τῶν Χανααίων 19 καὶ ἐγένοντο τὰ ὄρια τῶν
Χανααίων ἀπὸ Σιδῶνος ἕως ἐλθεῖν εἰς Γεραρα
καὶ Γάζαν ἕως ἐλθεῖν Σοδομων καὶ Γομορρας
Αδαμα καὶ Σεβωιμ ἕως Λασα 20 οὗτοι υἱοὶ Χαμ
ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν κατὰ γλώσσας αὐτῶν ἐν
ταῖς χώραις αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν
21 καὶ τῷ Σημ ἐγενήθη καὶ αὐτῷ πατρὶ πάντων
τῶν υἱῶν Εβερ ἀδελφῷ Ιαφεθ τοῦ μείζονος 22
υἱοὶ Σημ Αἰλαμ καὶ Ασσοῦρ καὶ Αρφαξαδ καὶ
Λουδ καὶ Αραμ καὶ Καιναν 23 καὶ υἱοὶ Αραμ Ως
καὶ Ουλ καὶ Γαθερ καὶ Μοσοχ 24 καὶ Αρφαξαδ
ἐγέννησεν τὸν Καιναν καὶ Καιναν ἐγέννησεν τὸν
Σαλα Σαλα δὲ ἐγέννησεν τὸν Εβερ 25 καὶ τῷ Εβερ
ἐγενήθησαν δύο υἱοὶ ὄνομα τῷ ἐνὶ Φαλεκ ὅτι ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ διεμερίσθη ἡ γῆ καὶ ὄνομα
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ιεκταν 26 Ιεκταν δὲ ἐγέννησεν
τὸν Ελμωδαδ καὶ τὸν Σαλεφ καὶ Ασαρμωθ καὶ
Ιαραχ 27 καὶ Οδορρα καὶ Αιζηλ καὶ Δεκλα 28 καὶ
Αβιμεηλ καὶ Σαβευ 29 καὶ Ουφιρ καὶ Ευίλα καὶ
Ιωβαβ πάντες οὗτοι υἱοὶ Ιεκταν 30 καὶ ἐγένετο
ἡ κατοίκησις αὐτῶν ἀπὸ Μασση ἕως ἐλθεῖν εἰς
Σωφρηα ὄρος ἀνατολῶν 31 οὗτοι υἱοὶ Σημ ἐν

ταῖς φυλαῖς αὐτῶν κατὰ γλώσσας αὐτῶν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν 32 αὐταὶ αἱ φυλαὶ υἰῶν Νωε κατὰ γενέσεις αὐτῶν κατὰ τὰ ἔθνη αὐτῶν ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τὸν κατακλυσμόν

11 καὶ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χειλος ἓν καὶ φωνὴ μία πᾶσιν 2 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κινήσει αὐτοῦς ἀπὸ ἀνατολῶν εὖρον πεδίον ἐν γῆ Σεννααρ καὶ κατώκησαν ἐκεῖ 3 καὶ εἶπεν ἄνθρωπος τῷ πλησίον δεῦτε πλινθεύσωμεν πλίνθους καὶ ὀπτήσωμεν αὐτὰς πυρὶ καὶ ἐγένετο αὐτοῖς ἡ πλίνθος εἰς λίθον καὶ ἄσφαλτος ἦν αὐτοῖς ὁ πηλός 4 καὶ εἶπαν δεῦτε οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν καὶ πύργον οὗ ἡ κεφαλὴ ἔσται ἕως τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ὄνομα πρὸ τοῦ διασπαρῆναι ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς 5 καὶ κατέβη κύριος ἰδεῖν τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον ὃν ὠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων 6 καὶ εἶπεν κύριος ἰδοὺ γένος ἓν καὶ χειλος ἓν πάντων καὶ τοῦτο ἤρξαντο ποιῆσαι καὶ νῦν οὐκ ἐκλείψει ἐξ αὐτῶν πάντα ὅσα ἂν ἐπιθῶνται ποιεῖν 7 δεῦτε καὶ καταβάντες συγχέωμεν ἐκεῖ αὐτῶν τὴν γλῶσσαν ἵνα μὴ ἀκούσωσιν ἕκαστος τὴν φωνὴν τοῦ πλησίον 8 καὶ διέσπειρεν αὐτοὺς κύριος ἐκεῖθεν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς καὶ ἐπαύσαντο οἰκοδομοῦντες τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον 9 διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς Σύγγυσις ὅτι ἐκεῖ συνέχεεν κύριος τὰ χεῖλη πάσης τῆς γῆς καὶ ἐκεῖθεν διέσπειρεν αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς 10 καὶ αὐταὶ αἱ γενέσεις Σημ Σημ υἱὸς ἑκατὸν ἑτῶν ὅτε ἐγέννησεν τὸν Ἀρφαξὰδ δευτέρου ἔτους μετὰ τὸν κατακλυσμόν 11 καὶ ἔζησεν Σημ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Ἀρφαξὰδ πεντακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν 12 καὶ ἔζησεν Ἀρφαξὰδ ἑκατὸν τριάκοντα πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Καιναν 13 καὶ ἔζησεν Ἀρφαξὰδ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Καιναν ἔτη τετρακόσια τριάκοντα καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς

καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν καὶ ἔζησεν Καιναν ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Σαλα καὶ ἔζησεν Καιναν μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Σαλα ἔτη τριακόσια τριάκοντα καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν 14 καὶ ἔζησεν Σαλα ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Εβερ 15 καὶ ἔζησεν Σαλα μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Εβερ τριακόσια τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν 16 καὶ ἔζησεν Εβερ ἑκατὸν τριάκοντα τέσσαρα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Φαλεκ 17 καὶ ἔζησεν Εβερ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Φαλεκ ἔτη τριακόσια ἑβδομήκοντα καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν 18 καὶ ἔζησεν Φαλεκ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Ραγαυ 19 καὶ ἔζησεν Φαλεκ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Ραγαυ διακόσια ἑννέα ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν 20 καὶ ἔζησεν Ραγαυ ἑκατὸν τριάκοντα δύο ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Σερουχ 21 καὶ ἔζησεν Ραγαυ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Σερουχ διακόσια ἑπτὰ ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν 22 καὶ ἔζησεν Σερουχ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Ναχωρ 23 καὶ ἔζησεν Σερουχ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Ναχωρ ἔτη διακόσια καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν 24 καὶ ἔζησεν Ναχωρ ἔτη ἑβδομήκοντα ἑννέα καὶ ἐγέννησεν τὸν Θαρα 25 καὶ ἔζησεν Ναχωρ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Θαρα ἔτη ἑκατὸν εἴκοσι ἑννέα καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν 26 καὶ ἔζησεν Θαρα ἑβδομήκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Ἀβραμ καὶ τὸν Ναχωρ καὶ τὸν Ἀρραν 27 αὐταὶ δὲ αἱ γενέσεις Θαρα Θαρα ἐγέννησεν τὸν Ἀβραμ καὶ τὸν Ναχωρ καὶ τὸν Ἀρραν καὶ Ἀρραν ἐγέννησεν τὸν Λωτ 28 καὶ ἀπέθανεν Ἀρραν ἐνώπιον Θαρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ἣ ἐγενήθη ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Χαλδαίων 29 καὶ ἔλαβον Ἀβραμ καὶ Ναχωρ ἑαυτοῖς γυναῖκας ὄνομα τῇ γυναικὶ Ἀβραμ Σαρα καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ Ναχωρ Μελχα θυγάτηρ

Αρραν πατήρ Μελχα καὶ πατήρ Ιεσχα 30 καὶ ἦν Σαρα στεῖρα καὶ οὐκ ἔτεκνοποίει 31 καὶ ἔλαβεν Θαρα τὸν Αβραμ υἱὸν αὐτοῦ καὶ τὸν Λωτ υἱὸν Αρραν υἱὸν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τὴν Σαραν τὴν νύμφην αὐτοῦ γυναῖκα Αβραμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων πορευθῆναι εἰς τὴν γῆν Χανααν καὶ ἦλθεν ἕως Χαρραν καὶ κατώκησεν ἐκεῖ 32 καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι Θαρα ἐν Χαρραν διακόσια πέντε ἔτη καὶ ἀπέθανεν Θαρα ἐν Χαρραν

12 καὶ εἶπεν κύριος τῷ Αβραμ ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου εἰς τὴν γῆν ἣν ἂν σοι δείξω 2 καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα καὶ εὐλογήσω σε καὶ μεγαλυνῶ τὸ ὄνομά σου καὶ ἔσῃ εὐλογητός 3 καὶ εὐλογήσω τοὺς εὐλογοῦντάς σε καὶ τοὺς καταρωμένους σε καταράσομαι καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς 4 καὶ ἐπορεύθη Αβραμ καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ κύριος καὶ ὤχετο μετ' αὐτοῦ Λωτ Αβραμ δὲ ἦν ἐτῶν ἑβδομήκοντα πέντε ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ Χαρραν 5 καὶ ἔλαβεν Αβραμ τὴν Σαραν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὸν Λωτ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ὅσα ἐκτήσαντο καὶ πᾶσαν ψυχὴν ἣν ἐκτήσαντο ἐν Χαρραν καὶ ἐξήλθοσαν πορευθῆναι εἰς γῆν Χανααν καὶ ἦλθον εἰς γῆν Χανααν 6 καὶ διώδευσεν Αβραμ τὴν γῆν εἰς τὸ μῆκος αὐτῆς ἕως τοῦ τόπου Συχεμ ἐπὶ τὴν δρῦν τὴν ὑψηλὴν οἱ δὲ Χανααῖοι τότε κατώκουν τὴν γῆν 7 καὶ ὤφθη κύριος τῷ Αβραμ καὶ εἶπεν αὐτῷ τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Αβραμ θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ ὀφθέντι αὐτῷ 8 καὶ ἀπέστη ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος κατ' ἀνατολὰς Βαιθηλ καὶ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ Βαιθηλ κατὰ θάλασσαν καὶ Αγγαί κατ' ἀνατολὰς καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ καὶ ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου 9 καὶ ἀπῆρεν Αβραμ καὶ πορευθεὶς ἐστρατοπέδευσεν ἐν τῇ

ἐρήμῳ 10 καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ κατέβη Αβραμ εἰς Αἴγυπτον παροικῆσαι ἐκεῖ ὅτι ἐνίσχυσεν ὁ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς 11 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤγγισεν Αβραμ εἰσελθεῖν εἰς Αἴγυπτον εἶπεν Αβραμ Σαρα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ γινώσκω ἐγὼ ὅτι γυνὴ εὐπρόσωπος εἶ 12 ἔσται οὖν ὡς ἂν ἴδωσίν σε οἱ Αἰγύπτιοι ἐροῦσιν ὅτι γυνὴ αὐτοῦ αὕτη καὶ ἀποκτενοῦσίν με σὲ δὲ περιποιήσονται 13 εἶπὸν οὖν ὅτι ἀδελφὴ αὐτοῦ εἰμι ὅπως ἂν εὖ μοι γένηται διὰ σέ καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ μου ἕνεκεν σοῦ 14 ἐγένετο δὲ ἡνίκα εἰσῆλθεν Αβραμ εἰς Αἴγυπτον ἰδόντες οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γυναῖκα ὅτι καλὴ ἦν σφόδρα 15 καὶ εἶδον αὐτὴν οἱ ἄρχοντες Φαραῶ καὶ ἐπῆνεσαν αὐτὴν πρὸς Φαραῶ καὶ εἰσήγαγον αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον Φαραῶ 16 καὶ τῷ Αβραμ εὖ ἐχρήσαντο δι' αὐτὴν καὶ ἐγένοντο αὐτῷ πρόβατα καὶ μόσχοι καὶ ὄνοι παῖδες καὶ παιδίσκαι ἡμίονοι καὶ κάμηλοι 17 καὶ ἤτασεν ὁ θεὸς τὸν Φαραῶ ἑτασμοῖς μεγάλοις καὶ πονηροῖς καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ περὶ Σαρᾶς τῆς γυναικὸς Αβραμ 18 καλέσας δὲ Φαραῶ τὸν Αβραμ εἶπεν τί τοῦτο ἐποίησάς μοι ὅτι οὐκ ἀπήγγειλάς μοι ὅτι γυνὴ σου ἔστιν 19 ἵνα τί εἶπας ὅτι ἀδελφὴ μου ἔστιν καὶ ἔλαβον αὐτὴν ἐμαυτῷ εἰς γυναῖκα καὶ νῦν ἴδου ἡ γυνὴ σου ἐναντίον σου λαβῶν ἀπότρεχε 20 καὶ ἐνετείλατο Φαραῶ ἀνδράσιν περὶ Αβραμ συμποπέμψαι αὐτὸν καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ καὶ Λωτ μετ' αὐτοῦ

13 ἀνέβη δὲ Αβραμ ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ Λωτ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον 2 Αβραμ δὲ ἦν πλούσιος σφόδρα κτήνησιν καὶ ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ 3 καὶ ἐπορεύθη ὅθεν ἦλθεν εἰς τὴν ἔρημον ἕως Βαιθηλ ἕως τοῦ τόπου οὗ ἦν ἡ σκηνὴ αὐτοῦ τὸ πρότερον ἀνὰ μέσον Βαιθηλ καὶ ἀνὰ μέσον Αγγαί 4 εἰς τὸν τόπον τοῦ θυσιαστηρίου οὗ ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ἀρχὴν καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ Αβραμ τὸ ὄνομα κυρίου 5 καὶ Λωτ τῷ συμπορευομένῳ μετὰ Αβραμ

ἦν πρόβατα καὶ βόες καὶ σκηναί **6** καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ γῆ κατοικεῖν ἅμα ὅτι ἦν τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν πολλὰ καὶ οὐκ ἐδύναντο κατοικεῖν ἅμα **7** καὶ ἐγένετο μάχη ἀνά μέσον τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Ἀβραμ καὶ ἀνά μέσον τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Λωτ οἱ δὲ Χανααναῖοι καὶ οἱ Φερεζαῖοι τότε κατώκουν τὴν γῆν **8** εἶπεν δὲ Ἀβραμ τῷ Λωτ μὴ ἔστω μάχη ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ καὶ ἀνά μέσον τῶν ποιμένων μου καὶ ἀνά μέσον τῶν ποιμένων σου ὅτι ἄνθρωποι ἀδελφοὶ ἡμεῖς ἐσμεν **9** οὐκ ἴδου πᾶσα ἡ γῆ ἐναντίον σου ἐστὶν διαχωρίσθητι ἀπ' ἐμοῦ εἰ σὺ εἰς ἀριστερά ἐγὼ εἰς δεξιὰ εἰ δὲ σὺ εἰς δεξιὰ ἐγὼ εἰς ἀριστερά **10** καὶ ἐπάρας Λωτ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἶδεν πᾶσαν τὴν περὶχωρον τοῦ Ἰορδάνου ὅτι πᾶσα ἦν ποτιζομένη πρὸ τοῦ καταστρέψαι τὸν θεὸν Σοδομα καὶ Γομορρα ὡς ὁ παράδεισος τοῦ θεοῦ καὶ ὡς ἡ γῆ Αἰγύπτου ἕως ἐλθεῖν εἰς Ζογορα **11** καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ Λωτ πᾶσαν τὴν περὶχωρον τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἀπῆρεν Λωτ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ διεχωρίσθησαν ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ **12** Ἀβραμ δὲ κατώκησεν ἐν γῆ Χανααν Λωτ δὲ κατώκησεν ἐν πόλει τῶν περὶχωρῶν καὶ ἐσκήνωσεν ἐν Σοδομοῖς **13** οἱ δὲ ἄνθρωποι οἱ ἐν Σοδομοῖς πονηροὶ καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐναντίον τοῦ θεοῦ σφόδρα **14** ὁ δὲ θεὸς εἶπεν τῷ Ἀβραμ μετὰ τὸ διαχωρισθῆναι τὸν Λωτ ἀπ' αὐτοῦ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἰδὲ ἀπὸ τοῦ τόπου οὗ νῦν σὺ εἶ πρὸς βορρᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολὰς καὶ θάλασσαν **15** ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν ἦν σὺ ὀρᾶς σοὶ δώσω αὐτήν καὶ τῷ σπέρματί σου ἕως τοῦ αἰῶνος **16** καὶ ποιήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς γῆς εἰ δύναται τις ἐξαριθμῆσαι τὴν ἄμμον τῆς γῆς καὶ τὸ σπέρμα σου ἐξαριθμηθήσεται **17** ἀναστάς διόδουσον τὴν γῆν εἷς τε τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ εἰς τὸ πλάτος ὅτι σοὶ δώσω αὐτήν **18** καὶ ἀποσκηνώσας Ἀβραμ ἐλθὼν κατώκησεν παρὰ τὴν δρῦν τὴν Μαμβρη ἢ ἦν ἐν Χεβρων καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον κυρίῳ

14 ἐγένετο δὲ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῇ Ἀμαρφαλ βασιλέως Σεννααρ Ἀριωχ βασιλεὺς Ἑλλάσαρ καὶ Χοδολλογομορ βασιλεὺς Αἰλαμ καὶ Θαργαλ βασιλεὺς ἐθνῶν **2** ἐποίησαν πόλεμον μετὰ Βαλλα βασιλέως Σοδομων καὶ μετὰ Βαρσα βασιλέως Γομορρας καὶ Σεννααρ βασιλέως Ἀδαμα καὶ Συμοβορ βασιλέως Σεβωιμ καὶ βασιλέως Βαλακ αὕτη ἐστὶν Σηγwor **3** πάντες οὗτοι συνεφώνησαν ἐπὶ τὴν φάραγγα τὴν ἄλυκὴν αὕτη ἢ θάλασσα τῶν ἁλῶν **4** δώδεκα ἔτη ἐδούλευον τῷ Χοδολλογομορ τῷ δὲ τρισκαιδεκάτῳ ἔτει ἀπέστησαν **5** ἐν δὲ τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει ἦλθεν Χοδολλογομορ καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ μετ' αὐτοῦ καὶ κατέκοψαν τοὺς γίγαντας τοὺς ἐν Ἀσταρωθ Καρναιν καὶ ἔθνη ἰσχυρὰ ἅμα αὐτοῖς καὶ τοὺς Ομμαίους τοὺς ἐν Σαυη τῇ πόλει **6** καὶ τοὺς Χορραίους τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσιν Σηρ ἕως τῆς τερεμίνθου τῆς Φαραν ἢ ἐστὶν ἐν τῇ ἐρήμῳ **7** καὶ ἀναστρέψαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν πηγὴν τῆς κρίσεως αὕτη ἐστὶν Καδης καὶ κατέκοψαν πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἀμαληκ καὶ τοὺς Ἀμορραίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀσασανθαμαρ **8** ἐξῆλθεν δὲ βασιλεὺς Σοδομων καὶ βασιλεὺς Γομορρας καὶ βασιλεὺς Ἀδαμα καὶ βασιλεὺς Σεβωιμ καὶ βασιλεὺς Βαλακ αὕτη ἐστὶν Σηγwor καὶ παρετάξαντο αὐτοῖς εἰς πόλεμον ἐν τῇ κοιλάδι τῇ ἄλυκῃ **9** πρὸς Χοδολλογομορ βασιλέα Αἰλαμ καὶ Θαργαλ βασιλέα ἐθνῶν καὶ Ἀμαρφαλ βασιλέα Σεννααρ καὶ Ἀριωχ βασιλέα Ἑλλάσαρ οἱ τέσσαρες βασιλεῖς πρὸς τοὺς πέντε **10** ἢ δὲ κοιλὰς ἢ ἄλυκῃ φρέατα φρέατα ἀσφάλτου ἔφυγεν δὲ βασιλεὺς Σοδομων καὶ βασιλεὺς Γομορρας καὶ ἐνέπεσαν ἐκεῖ οἱ δὲ καταλειφθέντες εἰς τὴν ὄρεινὴν ἔφυγον **11** ἔλαβον δὲ τὴν ἵππον πᾶσαν τὴν Σοδομων καὶ Γομορρας καὶ πάντα τὰ βρώματα αὐτῶν καὶ ἀπῆλθον **12** ἔλαβον δὲ καὶ τὸν Λωτ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ Ἀβραμ καὶ τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ καὶ ἀπώχοντο ἦν γὰρ κατοικῶν ἐν Σοδομοῖς **13** παραγενόμενος δὲ τῶν ἀνασωθέντων τις ἀπήγγειλεν Ἀβραμ τῷ περάτῃ

αὐτὸς δὲ κατῶκει πρὸς τῆ δρυὶ τῆ Μαμβρη
ὁ Ἀμορις τοῦ ἀδελφοῦ Εσχωλ καὶ ἀδελφοῦ
Αυναν οἱ ἦσαν συνωμόται τοῦ Ἀβραμ 14 ἀκούσας
δὲ Ἀβραμ ὅτι ἠχηαλώτευται Λωτ ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ ἠρίθμησεν τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ
τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ καὶ κατεδίωξεν
ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δαν 15 καὶ ἐπέπεσεν ἐπ'
αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ
καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ ἐδίωξεν αὐτοὺς ἕως
Χωβα ἣ ἔστιν ἐν ἀριστερεῶ Δαμασκοῦ 16 καὶ
ἀπέστρεψεν πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδομων καὶ
Λωτ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀπέστρεψεν καὶ τὰ
ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν λαόν
17 ἐξῆλθεν δὲ βασιλεὺς Σοδομων εἰς συνάντησιν
αὐτῶ μετὰ τὸ ἀναστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς
τοῦ Χοδολλογομορ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ'
αὐτοῦ εἰς τὴν κοιλάδα τὴν Σαυη τοῦτο ἦν τὸ
πεδῖον βασιλέως 18 καὶ Μελχισεδεκ βασιλεὺς
Σαλημ ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον ἦν δὲ ἱερεὺς
τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου 19 καὶ ἠύλόγησεν τὸν
Ἀβραμ καὶ εἶπεν εὐλογημένος Ἀβραμ τῷ θεῷ τῷ
ὑψίστῳ ὃς ἔκτισεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν 20
καὶ εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ ὑψίστος ὃς παρέδωκεν
τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποχειρίους σοι καὶ ἔδωκεν
αὐτῷ δεκάτην ἀπὸ πάντων 21 εἶπεν δὲ βασιλεὺς
Σοδομων πρὸς Ἀβραμ δός μοι τοὺς ἄνδρας τὴν
δὲ ἵππον λαβὲ σεαυτῶ 22 εἶπεν δὲ Ἀβραμ πρὸς
βασιλέα Σοδομων ἐκτενῶ τὴν χειρὰ μου πρὸς
τὸν θεὸν τὸν ὑψίστον ὃς ἔκτισεν τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν 23 εἰ ἀπὸ σπαρτίου ἕως σφαιρωτῆρος
ὑποδήματος λήμψομαι ἀπὸ πάντων τῶν σῶν ἵνα
μὴ εἴπῃς ὅτι ἐγὼ ἐπλούτισα τὸν Ἀβραμ 24 πλὴν
ῶν ἔφαγον οἱ νεανίσκοι καὶ τῆς μερίδος τῶν
ἀνδρῶν τῶν συμπορευθέντων μετ' ἐμοῦ Εσχωλ
Αυναν Μαμβρη οὗτοι λήμψονται μερίδα

15 μετὰ δὲ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐγενήθη ῥῆμα
κυρίου πρὸς Ἀβραμ ἐν ὄραματι λέγων μὴ
φοβοῦ Ἀβραμ ἐγὼ ὑπερασπίζω σου ὁ μισθός
σου πολὺς ἔσται σφόδρα 2 λέγει δὲ Ἀβραμ

δέσποτα τί μοι δώσεις ἐγὼ δὲ ἀπολύομαι ἄτεκνος
ὁ δὲ υἱὸς Μασεκ τῆς οἰκογενεῦς μου οὗτος
Δαμασκὸς Ελιεζερ 3 καὶ εἶπεν Ἀβραμ ἐπειδὴ
ἐμοὶ οὐκ ἔδωκας σπέρμα ὁ δὲ οἰκογενής μου
κληρονομήσει με 4 καὶ εὐθὺς φωνὴ κυρίου
ἐγένετο πρὸς αὐτὸν λέγων οὐ κληρονομήσει
σε οὗτος ἀλλ' ὃς ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ οὗτος
κληρονομήσει σε 5 ἐξήγαγεν δὲ αὐτὸν ἔξω καὶ
εἶπεν αὐτῷ ἀνάβλεψον διὴ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ
ἀρίθμησον τοὺς ἀστέρας εἰ δυνήσῃ ἐξαριθμῆσαι
αὐτούς καὶ εἶπεν οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου
6 καὶ ἐπίστευσεν Ἀβραμ τῷ θεῷ καὶ ἐλογίσθη
αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην 7 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν
ἐγὼ ὁ θεὸς ὁ ἐξαγαγὼν σε ἐκ χώρας Χαλδαίων
ὥστε δοῦναί σοι τὴν γῆν ταύτην κληρονομήσαι
8 εἶπεν δὲ δέσποτα κύριε κατὰ τί γνῶσομαι ὅτι
κληρονομήσω αὐτήν 9 εἶπεν δὲ αὐτῷ λαβὲ μοι
δάμαλιν τριετίζουσαν καὶ αἶγα τριετίζουσαν καὶ
κριὸν τριετίζοντα καὶ τρυγόνα καὶ περιστεράν 10
ἔλαβεν δὲ αὐτῷ πάντα ταῦτα καὶ διεῖλεν αὐτὰ
μέσα καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἀντιπρόσωπα ἀλλήλοις τὰ
δὲ ὄρνεα οὐ διεῖλεν 11 κατέβη δὲ ὄρνεα ἐπὶ τὰ
σώματα τὰ διχοτομήματα αὐτῶν καὶ συνεκάθισεν
αὐτοῖς Ἀβραμ 12 περὶ δὲ ἡλίου δυσμαῖς ἔκστασις
ἐπέπεσεν τῷ Ἀβραμ καὶ ἰδοὺ φόβος σκοτεινὸς
μέγας ἐπιπίπτει αὐτῷ 13 καὶ ἐρρέθη πρὸς Ἀβραμ
γινώσκων γνῶση ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα
σου ἐν γῆ οὐκ ἰδίᾳ καὶ δουλώσουσιν αὐτοὺς καὶ
κακώσουσιν αὐτοὺς καὶ ταπεινώσουσιν αὐτοὺς
τετρακόσια ἔτη 14 τὸ δὲ ἔθνος ᾧ ἐὰν δουλεύσωσιν
κρινῶ ἐγὼ μετὰ δὲ ταῦτα ἐξελεύσονται ὧδε
μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς 15 σὺ δὲ ἀπελεύσῃ πρὸς
τοὺς πατέρας σου μετ' εἰρήνης ταφείς ἐν γῆρει
καλῷ 16 τετάρτη δὲ γενεὰ ἀποστραφήσονται
ὧδε οὐπω γὰρ ἀναπεπλήρωται αἱ ἁμαρτίαι τῶν
Ἀμορραίων ἕως τοῦ νῦν 17 ἐπεὶ δὲ ἐγένετο ὁ ἥλιος
πρὸς δυσμαῖς φλόξ ἐγένετο καὶ ἰδοὺ κλίβανος
καπνιζόμενος καὶ λαμπάδες πυρός αἱ διήλθον
ἀνὰ μέσον τῶν διχοτομημάτων τούτων 18 ἐν τῇ

ἡμέρα ἐκεῖνη διέθετο κύριος τῷ Ἀβραμ διαθήκην λέγων τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου **19** τοὺς Καιναίους καὶ τοὺς Κενεζαίους καὶ τοὺς Κεδμωναίους **20** καὶ τοὺς Χετταίους καὶ τοὺς Φερεζαίους καὶ τοὺς Ραφαῖν **21** καὶ τοὺς Ἀμορραίους καὶ τοὺς Χανααναίους καὶ τοὺς Ευαίους καὶ τοὺς Γεργεσαίους καὶ τοὺς Ιεβουσαίους

16 Σαρα δὲ ἡ γυνὴ Ἀβραμ οὐκ ἔτικτεν αὐτῷ ἦν δὲ αὐτῇ παιδίσκη Αἰγυπτία ἧ ὄνομα Ἀγαρ **2** εἶπεν δὲ Σαρα πρὸς Ἀβραμ ἰδοὺ συνέκλεισέν με κύριος τοῦ μὴ τίκτειν εἴσελθε οὖν πρὸς τὴν παιδίσκην μου ἵνα τεκνοποιήσης ἐξ αὐτῆς ὑπήκουσεν δὲ Ἀβραμ τῆς φωνῆς Σαρὰς **3** καὶ λαβοῦσα Σαρα ἡ γυνὴ Ἀβραμ Ἀγαρ τὴν Αἰγυπτίαν τὴν ἑαυτῆς παιδίσκην μετὰ δέκα ἔτη τοῦ οἰκῆσαι Ἀβραμ ἐν γῆ Χανααν καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἀβραμ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς αὐτῷ γυναῖκα **4** καὶ εἰσῆλθεν πρὸς Ἀγαρ καὶ συνέλαβεν καὶ εἶδεν ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει καὶ ἠτιμάσθη ἡ κυρία ἐναντίον αὐτῆς **5** εἶπεν δὲ Σαρα πρὸς Ἀβραμ ἀδικοῦμαι ἐκ σοῦ ἐγὼ δέδωκα τὴν παιδίσκην μου εἰς τὸν κόλπον σου ἰδοῦσα δὲ ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει ἠτιμάσθη ἐναντίον αὐτῆς κρίναι ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ **6** εἶπεν δὲ Ἀβραμ πρὸς Σαραν ἰδοὺ ἡ παιδίσκη σου ἐν ταῖς χερσίν σου χρῶ αὐτῇ ὡς ἂν σοι ἀρεστὸν ἦ καὶ ἐκάκωσεν αὐτὴν Σαρα καὶ ἀπέδρα ἀπὸ προσώπου αὐτῆς **7** εὗρεν δὲ αὐτὴν ἄγγελος κυρίου ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐπὶ τῆς πηγῆς ἐν τῇ ὁδῷ Σουρ **8** καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου Ἀγαρ παιδίσκη Σαρὰς πόθεν ἔρχη καὶ ποῦ πορεύη καὶ εἶπεν ἀπὸ προσώπου Σαρὰς τῆς κυρίας μου ἐγὼ ἀποδιδράσκω **9** εἶπεν δὲ αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου ἀποστράφητι πρὸς τὴν κυρίαν σου καὶ ταπεινώθητι ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῆς **10** καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου καὶ οὐκ ἀριθμηθήσεται ἀπὸ τοῦ πλήθους **11** καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου ἰδοὺ

σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἴὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσμαηλ ὅτι ἐπήκουσεν κύριος τῇ ταπεινώσει σου **12** οὗτος ἔσται ἄγροικος ἄνθρωπος αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ πάντας καὶ αἱ χεῖρες πάντων ἐπ' αὐτόν καὶ κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατοικήσει **13** καὶ ἐκάλεσεν Ἀγαρ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ λαλοῦντος πρὸς αὐτήν σὺ ὁ θεὸς ὁ ἐπιδὼν με ὅτι εἶπεν καὶ γὰρ ἐνώπιον εἶδον ὀφθέντα μοι **14** ἔνεκεν τούτου ἐκάλεσεν τὸ φρέαρ Φρέαρ οὗ ἐνώπιον εἶδον ἰδοὺ ἀνὰ μέσον Καδης καὶ ἀνὰ μέσον Βαραδ **15** καὶ ἔτεκεν Ἀγαρ τῷ Ἀβραμ υἴον καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Ἀγαρ Ἰσμαηλ **16** Ἀβραμ δὲ ἦν ὀγδοήκοντα ἕξ ἐτῶν ἠνίκα ἔτεκεν Ἀγαρ τὸν Ἰσμαηλ τῷ Ἀβραμ

17 ἐγένετο δὲ Ἀβραμ ἐτῶν ἐνενήκοντα ἐννέα καὶ ὤφθη κύριος τῷ Ἀβραμ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς σου εὐαρέσκει ἐναντίον ἐμοῦ καὶ γίνου ἄμεμπτος **2** καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα **3** καὶ ἔπυσεν Ἀβραμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ θεὸς λέγων **4** καὶ ἐγὼ ἰδοὺ ἡ διαθήκη μου μετὰ σοῦ καὶ ἔση πατήρ πλήθους ἐθνῶν **5** καὶ οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἀβραμ ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβρααμ ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε **6** καὶ αὐξανῶ σε σφόδρα σφόδρα καὶ θήσω σε εἰς ἔθνη καὶ βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται **7** καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς γενεὰς αὐτῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον εἶναί σου θεὸς καὶ τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ **8** καὶ δώσω σοι καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σὲ τὴν γῆν ἣν παροικεῖς πᾶσαν τὴν γῆν Χανααν εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον καὶ ἔσομαι αὐτοῖς θεός **9** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Ἀβρααμ σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν **10** καὶ αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διατηρήσεις ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ

μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν περιτμηθήσεται ὑμῶν πᾶν ἄρσενικόν **11** καὶ περιτμηθήσεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν καὶ ἔσται ἐν σημείῳ διαθήκης ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν **12** καὶ παιδίον ὀκτῶ ἡμερῶν περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἄρσενικόν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ὁ οἰκογενὴς τῆς οἰκίας σου καὶ ὁ ἀργυρώνητος ἀπὸ παντὸς υἱοῦ ἄλλοτρίου ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σπέρματός σου **13** περιτομῆ περιτμηθήσεται ὁ οἰκογενὴς τῆς οἰκίας σου καὶ ὁ ἀργυρώνητος καὶ ἔσται ἡ διαθήκη μου ἐπὶ τῆς σαρκὸς ὑμῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον **14** καὶ ἀπερίτμητος ἄρσεν ὃς οὐ περιτμηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασεν **15** εἶπεν δὲ ὁ θεὸς τῷ Αβρααμ Σαρα ἡ γυνὴ σου οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σαρα ἀλλὰ Σαρρα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς **16** εὐλόγησω δὲ αὐτὴν καὶ δώσω σοι ἐξ αὐτῆς τέκνον καὶ εὐλογήσω αὐτόν καὶ ἔσται εἰς ἔθνη καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτοῦ ἔσονται **17** καὶ ἔπεσεν Αβρααμ ἐπὶ πρόσωπον καὶ ἐγέλασεν καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ λέγων εἰ τῷ ἑκατονταετεί γενήσεται καὶ εἰ Σαρρα ἐνενήκοντα ἐτῶν οὔσα τέξεται **18** εἶπεν δὲ Αβρααμ πρὸς τὸν θεὸν Ισμαηλ οὗτος ζήτω ἐναντίον σου **19** εἶπεν δὲ ὁ θεὸς τῷ Αβρααμ ναὶ ἰδοὺ Σαρρα ἡ γυνὴ σου τέξεταί σοι υἱόν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ισαακ καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτόν εἰς διαθήκην αἰώνιον καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν **20** περὶ δὲ Ισμαηλ ἰδοὺ ἐπήκουσά σου ἰδοὺ εὐλόγησα αὐτόν καὶ αὐξανῶ αὐτόν καὶ πληθυνῶ αὐτόν σφόδρα δώδεκα ἔθνη γεννήσει καὶ δώσω αὐτόν εἰς ἔθνος μέγα **21** τὴν δὲ διαθήκην μου στήσω πρὸς Ισαακ ὃν τέξεταί σοι Σαρρα εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ ἐτέρῳ **22** συνετέλεσεν δὲ λαλῶν πρὸς αὐτόν καὶ ἀνέβη ὁ θεὸς ἀπὸ Αβρααμ **23** καὶ ἔλαβεν Αβρααμ Ισμαηλ τὸν υἱὸν αὐτοῦ

καὶ πάντας τοὺς οἰκογενεῖς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀργυρωνήτους καὶ πᾶν ἄρσεν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ Αβρααμ καὶ περιέτεμεν τὰς ἀκροβυστίας αὐτῶν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ θεὸς **24** Αβρααμ δὲ ἦν ἐνενήκοντα ἐννέα ἐτῶν ἡνίκα περιέτεμεν τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ **25** Ισμαηλ δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐτῶν δέκα τριῶν ἦν ἡνίκα περιετμήθη τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ **26** ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας ἐκείνης περιετμήθη Αβρααμ καὶ Ισμαηλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ **27** καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ οἱ οἰκογενεῖς καὶ οἱ ἀργυρώνητοι ἐξ ἄλλογενῶν ἐθνῶν περιέτεμεν αὐτούς

18 ὤφθη δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς πρὸς τῇ δρυὶ τῇ Μαμβρη καθημένου αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ μεσημβρίας **2** ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδεν καὶ ἰδοὺ τρεῖς ἄνδρες εἰστήκεισαν ἐπάνω αὐτοῦ καὶ ἰδὼν προσέδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν **3** καὶ εἶπεν κύριε εἰ ἄρα εὔρον χάριν ἐναντίον σου μὴ παρέλθῃς τὸν παῖδά σου **4** λημφθῆτω δὴ ὕδωρ καὶ νιψάτωσαν τοὺς πόδας ὑμῶν καὶ καταψύξατε ὑπὸ τὸ δένδρον **5** καὶ λήμψομαι ἄρτον καὶ φάγεσθε καὶ μετὰ τοῦτο παρελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν οὐ εἴνεκεν ἐξεκλίνετε πρὸς τὸν παῖδα ὑμῶν καὶ εἶπαν οὕτως ποίησον καθὼς εἶρηκας **6** καὶ ἔσπευσεν Αβρααμ ἐπὶ τὴν σκηνὴν πρὸς Σαρραν καὶ εἶπεν αὐτῇ σπεῦσον καὶ φύρασον τρία μέτρα σεμιδάλεως καὶ ποίησον ἐγκρυφίας **7** καὶ εἰς τὰς βόας ἔδραμεν Αβρααμ καὶ ἔλαβεν μοσχάριον ἀπαλὸν καὶ καλὸν καὶ ἔδωκεν τῷ παιδί καὶ ἐτάχυνεν τοῦ ποιῆσαι αὐτό **8** ἔλαβεν δὲ βούτυρον καὶ γάλα καὶ τὸ μοσχάριον ὃ ἐποίησεν καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς καὶ ἐφάγασαν αὐτοὺς δὲ παρειστήκει αὐτοῖς ὑπὸ τὸ δένδρον **9** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτόν ποῦ Σαρρα ἡ γυνὴ σου ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἰδοὺ ἐν τῇ σκηνῇ **10** εἶπεν δὲ

ἐπαναστρέφων ἦξω πρὸς σὲ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον εἰς ὥρας καὶ ἕξει υἱὸν Σαρρα ἢ γυνῆ σου Σαρρα δὲ ἤκουσεν πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς σκινηῆς οὕσα ὄπισθεν αὐτοῦ **11** Αβρααμ δὲ καὶ Σαρρα πρεσβύτεροι προβεβηκότες ἡμερῶν ἐξέλειπεν δὲ Σαρρα γίνεσθαι τὰ γυναικεῖα **12** ἐγέλασεν δὲ Σαρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα οὐπω μὲν μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν ὁ δὲ κύριός μου πρεσβύτερος **13** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Αβρααμ τί ὅτι ἐγέλασεν Σαρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα ἄρα γε ἀληθῶς τέξομαι ἐγὼ δὲ γεγήρακα **14** μὴ ἀδυνατεῖ παρά τῷ θεῷ ῥῆμα εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἀναστρέψω πρὸς σὲ εἰς ὥρας καὶ ἔσται τῇ Σαρρα υἱός **15** ἠρνήσατο δὲ Σαρρα λέγουσα οὐκ ἐγέλασα ἐφοβήθη γάρ καὶ εἶπεν οὐχὶ ἀλλὰ ἐγέλασας **16** ἐξαναστάντες δὲ ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες κατέβλειψαν ἐπὶ πρόσωπον Σοδομων καὶ Γομορρας Αβρααμ δὲ συνεπορεύετο μετ' αὐτῶν συμπροπέμπων αὐτούς **17** ὁ δὲ κύριος εἶπεν μὴ κρύψω ἐγὼ ἀπὸ Αβρααμ τοῦ παιδός μου ἃ ἐγὼ ποιῶ **18** Αβρααμ δὲ γινόμενος ἔσται εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς **19** ἦδριν γὰρ ὅτι συντάξει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτόν καὶ φυλάξουσιν τὰς ὁδοὺς κυρίου ποιεῖν δικαιοσύνην καὶ κρίσιν ὅπως ἂν ἐπαγάγη κύριος ἐπὶ Αβρααμ πάντα ὅσα ἐλάλησεν πρὸς αὐτόν **20** εἶπεν δὲ κύριος κραυγὴ Σοδομων καὶ Γομορρας πεπλήθυνται καὶ αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν μεγάλαι σφόδρα **21** καταβάς οὖν ὄψομαι εἰ κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν τὴν ἐρχομένην πρὸς με συντελοῦνται εἰ δὲ μὴ ἴνα γνῶ **22** καὶ ἀποστρέψαντες ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες ἦλθον εἰς Σοδομα Αβρααμ δὲ ἦν ἐστηκώς ἐναντίον κυρίου **23** καὶ ἐγγίσας Αβρααμ εἶπεν μὴ συναπολέσης δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής **24** ἐὰν ᾧσιν πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει ἀπολεῖς αὐτούς οὐκ ἀνήσεις πάντα τὸν τόπον ἕνεκεν τῶν πεντήκοντα δικαίων ἐὰν ᾧσιν ἐν αὐτῇ **25** μηδαμῶς σὺ ποιήσεις ὡς τὸ ῥῆμα

τοῦτο τοῦ ἀποκτεῖναι δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής μηδαμῶς ὁ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν οὐ ποιήσεις κρίσιν **26** εἶπεν δὲ κύριος ἐὰν εὔρω ἐν Σοδομοῖς πεντήκοντα δικαίους ἐν τῇ πόλει ἀφήσω πάντα τὸν τόπον δι' αὐτούς **27** καὶ ἀποκριθεὶς Αβρααμ εἶπεν νῦν ἠρξάμην λαλῆσαι πρὸς τὸν κύριον ἐγὼ δὲ εἰμι γῆ καὶ σποδός **28** ἐὰν δὲ ἐλαττωνθῶσιν οἱ πεντήκοντα δίκαιοι πέντε ἀπολεῖς ἕνεκεν τῶν πέντε πᾶσαν τὴν πόλιν καὶ εἶπεν οὐ μὴ ἀπολέσω ἐὰν εὔρω ἐκεῖ τεσσαράκοντα πέντε **29** καὶ προσέθηκεν ἔτι λαλῆσαι πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν ἐὰν δὲ εὔρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα καὶ εἶπεν οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν τεσσαράκοντα **30** καὶ εἶπεν μὴ τι κύριε ἐὰν λαλήσω ἐὰν δὲ εὔρεθῶσιν ἐκεῖ τριάκοντα καὶ εἶπεν οὐ μὴ ἀπολέσω ἐὰν εὔρω ἐκεῖ τριάκοντα **31** καὶ εἶπεν ἐπειδὴ ἔχω λαλῆσαι πρὸς τὸν κύριον ἐὰν δὲ εὔρεθῶσιν ἐκεῖ εἴκοσι καὶ εἶπεν οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν εἴκοσι **32** καὶ εἶπεν μὴ τι κύριε ἐὰν λαλήσω ἔτι ἅπαξ ἐὰν δὲ εὔρεθῶσιν ἐκεῖ δέκα καὶ εἶπεν οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν δέκα **33** ἀπῆλθεν δὲ κύριος ὡς ἐπαύσατο λαλῶν τῷ Αβρααμ καὶ Αβρααμ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ

19 ἦλθον δὲ οἱ δύο ἄγγελοι εἰς Σοδομα ἐσπέρας Ἄωτ δὲ ἐκάθητο παρά τὴν πύλην Σοδομων ἰδὼν δὲ Ἄωτ ἐξάνεστη εἰς συνάντησιν αὐτοῖς καὶ προσεκύνησεν τῷ προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν **2** καὶ εἶπεν ἰδοὺ κύριοι ἐκκλίνατε εἰς τὸν οἶκον τοῦ παιδός ὑμῶν καὶ καταλύσατε καὶ νίψασθε τοὺς πόδας ὑμῶν καὶ ὀρθρίσαντες ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν εἶπαν δὲ οὐχὶ ἀλλ' ἐν τῇ πλατείᾳ καταλύσομεν **3** καὶ κατεβιάζετο αὐτοῦς καὶ ἐξέκλιναν πρὸς αὐτόν καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς πότον καὶ ἀζύμους ἔψεψεν αὐτοῖς καὶ ἔφαγον **4** πρὸ τοῦ κοιμηθῆναι καὶ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως οἱ Σοδομίται περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν ἀπὸ νεανίσκου ἕως πρεσβυτέρου ἅπας ὁ λαὸς ἅμα

5 καὶ ἐξεκαλοῦντο τὸν Λωτ καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν ποῦ εἰσιν οἱ ἄνδρες οἱ εἰσελθόντες πρὸς σέ τὴν νύκτα ἐξάγαγε αὐτούς πρὸς ἡμᾶς ἵνα συγγενώμεθα αὐτοῖς 6 ἐξήλθεν δὲ Λωτ πρὸς αὐτούς πρὸς τὸ πρόθυρον τὴν δὲ θύραν προσέωξεν ὀπίσω αὐτοῦ 7 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς μηδαμῶς ἀδελφοί μὴ πονηρεύσησθε 8 εἰσὶν δέ μοι δύο θυγατέρες αἱ οὐκ ἔγνωσαν ἄνδρα ἐξάξω αὐτάς πρὸς ὑμᾶς καὶ χρήσασθε αὐταῖς καθὰ ἂν ἀρέσκη ὑμῖν μόνον εἰς τοὺς ἄνδρας τούτους μὴ ποιήσητε μηδὲν ἄδικον οὐ εἵνεκεν εἰσηλθον ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν δοκῶν μου 9 εἶπαν δὲ ἀπόστα ἐκεῖ εἰς ἡλθες παροικεῖν μὴ καὶ κρίσιν κρίνειν νῦν οὖν σέ κακώσομεν μᾶλλον ἢ ἐκείνους καὶ παρεβιάζοντο τὸν ἄνδρα τὸν Λωτ σφόδρα καὶ ἡγγισαν συντριῖψαι τὴν θύραν 10 ἐκτεινάντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰς χεῖρας εἰσεσπάσαντο τὸν Λωτ πρὸς ἑαυτούς εἰς τὸν οἶκον καὶ τὴν θύραν τοῦ οἴκου ἀπέκλεισαν 11 τοὺς δὲ ἄνδρας τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου ἐπάταξαν ἀορασίᾳ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ παρελύθησαν ζητοῦντες τὴν θύραν 12 εἶπαν δὲ οἱ ἄνδρες πρὸς Λωτ ἔστιν τίς σοι ὦδε γαμβροὶ ἢ υἱοὶ ἢ θυγατέρες ἢ εἴ τίς σοι ἄλλος ἔστιν ἐν τῇ πόλει ἐξάγαγε ἐκ τοῦ τόπου τούτου 13 ὅτι ἀπόλλυμεν ἡμεῖς τὸν τόπον τοῦτον ὅτι ὑψώθη ἡ κραυγὴ αὐτῶν ἐναντίον κυρίου καὶ ἀπέστειλεν ἡμᾶς κύριος ἐκτριῖψαι αὐτήν 14 ἐξήλθεν δὲ Λωτ καὶ ἐλάλησεν πρὸς τοὺς γαμβρούς αὐτοῦ τοὺς εἰληφότες τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἀνάστητε καὶ ἐξέλθατε ἐκ τοῦ τόπου τούτου ὅτι ἐκτρίβει κύριος τὴν πόλιν ἔδοξεν δὲ γελοιάζειν ἐναντίον τῶν γαμβρῶν αὐτοῦ 15 ἡνίκα δὲ ὄρθρος ἐγένετο ἔπεσπούδαζον οἱ ἄγγελοι τὸν Λωτ λέγοντες ἀναστὰς λαβὲ τὴν γυναῖκά σου καὶ τὰς δύο θυγατέρας σου ἃς ἔχεις καὶ ἔξελθε ἵνα μὴ συναπόλη ταῖς ἀνομίαις τῆς πόλεως 16 καὶ ἐταράχθησαν καὶ ἐκράτησαν οἱ ἄγγελοι τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ τῆς χειρὸς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν χειρῶν

τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ φείσασθαι κύριον αὐτοῦ 17 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξήγαγον αὐτούς ἕξω καὶ εἶπαν σῶζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν μὴ περιβλέψῃς εἰς τὰ ὀπίσω μηδὲ στήῃς ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ εἰς τὸ ὄρος σῶζου μήποτε συμπαραλημφθῆς 18 εἶπεν δὲ Λωτ πρὸς αὐτούς δέομαι κύριε 19 ἐπειδὴ εὗρεν ὁ παῖς σου ἔλεος ἐναντίον σου καὶ ἐμεγάλυνας τὴν δικαιοσύνην σου ὃ ποιεῖς ἐπ' ἐμέ τοῦ ζῆν τὴν ψυχὴν μου ἐγὼ δὲ οὐ δυνήσομαι διασωθῆναι εἰς τὸ ὄρος μὴ καταλάβῃ με τὰ κακὰ καὶ ἀποθάνω 20 ἰδοὺ ἡ πόλις αὕτη ἐγγὺς τοῦ καταφυγεῖν με ἐκεῖ ἢ ἔστιν μικρά ἐκεῖ σωθῆσομαι οὐ μικρά ἔστιν καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ μου 21 καὶ εἶπεν αὐτῷ ἰδοὺ ἐθαύμασά σου τὸ πρόσωπον καὶ ἐπὶ τῷ ῥήματι τούτῳ τοῦ μὴ καταστρέψαι τὴν πόλιν περὶ ἧς ἐλάλησας 22 σπεῦσον οὖν τοῦ σωθῆναι ἐκεῖ οὐ γὰρ δυνήσομαι ποιῆσαι πρᾶγμα ἕως τοῦ σε εἰσελθεῖν ἐκεῖ διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκείνης Σηγωρ 23 ὁ ἥλιος ἐξήλθεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ Λωτ εἰσηλθεν εἰς Σηγωρ 24 καὶ κύριος ἔβρεξεν ἐπὶ Σοδομα καὶ Γομορρα θεῖον καὶ πῦρ παρὰ κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ 25 καὶ κατέστρεψεν τὰς πόλεις ταύτας καὶ πᾶσαν τὴν περίοικον καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν ταῖς πόλεσιν καὶ πάντα τὰ ἀνατέλλοντα ἐκ τῆς γῆς 26 καὶ ἐπέβλεψεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἐγένετο στήλη ἀλός 27 ὥρθρισεν δὲ Ἀβρααμ τὸ πρωὶ εἰς τὸν τόπον οὗ εἰστήκει ἐναντίον κυρίου 28 καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πρόσωπον Σοδομων καὶ Γομορρας καὶ ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς τῆς περιχώρου καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ ἀνέβαινεν φλόξ τῆς γῆς ὡσεὶ ἀτμὶς καμίνου 29 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐκτριῖψαι κύριον πάσας τὰς πόλεις τῆς περιοίκου ἐμνήσθη ὁ θεὸς τοῦ Ἀβρααμ καὶ ἐξαπέστειλεν τὸν Λωτ ἐκ μέσου τῆς καταστροφῆς ἐν τῷ καταστρέψαι κύριον τὰς πόλεις ἐν αἷς κατώκει ἐν αὐταῖς Λωτ 30 ἀνέβη δὲ Λωτ ἐκ Σηγωρ καὶ ἐκάθητο ἐν τῷ ὄρει καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐφοβήθη γὰρ

κατοικήσαι ἐν Σηγωρ καὶ ὤκησεν ἐν τῷ σπηλαίῳ αὐτὸς καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ **31** εἶπεν δὲ ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέραν ὁ πατὴρ ἡμῶν πρεσβύτερος καὶ οὐδεὶς ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς ὃς εἰσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς ὡς καθήκει πάσῃ τῇ γῇ **32** δεῦρο καὶ ποτίσωμεν τὸν πατέρα ἡμῶν οἶνον καὶ κοιμηθῶμεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐξαναστήσωμεν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σπέρμα **33** ἐπότισαν δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ καὶ εἰσελθοῦσα ἡ πρεσβυτέρα ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ οὐκ ᾔδει ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτὴν καὶ ἀναστῆναι **34** ἐγένετο δὲ τῇ ἐπαύριον καὶ εἶπεν ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέραν ἰδοὺ ἐκοιμήθην ἔχθῆς μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ποτίσωμεν αὐτὸν οἶνον καὶ τὴν νύκτα ταύτην καὶ εἰσελθοῦσα κοιμήθητι μετ' αὐτοῦ καὶ ἐξαναστήσωμεν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σπέρμα **35** ἐπότισαν δὲ καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον καὶ εἰσελθοῦσα ἡ νεωτέρα ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ οὐκ ᾔδει ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτὴν καὶ ἀναστῆναι **36** καὶ συνέλαβον αἱ δύο θυγατέρες Λωτ ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτῶν **37** καὶ ἔτεκεν ἡ πρεσβυτέρα υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωαβ λέγουσα ἐκ τοῦ πατρὸς μου οὗτος πατὴρ Μωαβιτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας **38** ἔτεκεν δὲ καὶ ἡ νεωτέρα υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀμμαν υἱὸς τοῦ γένους μου οὗτος πατὴρ Ἀμμανιτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας

20 καὶ ἐκίνησεν ἐκεῖθεν Ἀβρααμ εἰς γῆν πρὸς λίβα καὶ ὤκησεν ἀνά μέσον Καδης καὶ ἀνά μέσον Σουρ καὶ παρώκησεν ἐν Γεραροις **2** εἶπεν δὲ Ἀβρααμ περὶ Σαρρας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ὅτι ἀδελφή μου ἐστὶν ἐφοβήθη γὰρ εἰπεῖν ὅτι γυνὴ μου ἐστὶν μήποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως δι' αὐτὴν ἀπέστειλεν δὲ Ἀβιμελεχ βασιλεὺς Γεραρων καὶ ἔλαβεν τὴν Σαρραν **3** καὶ εἰσῆλθεν ὁ θεὸς πρὸς Ἀβιμελεχ ἐν ὕπνῳ τὴν νύκτα καὶ εἶπεν ἰδοὺ σὺ ἀποθνήσκεις

περὶ τῆς γυναικὸς ἧς ἔλαβες αὕτη δὲ ἐστὶν συνωκηκυῖα ἀνδρὶ **4** Ἀβιμελεχ δὲ οὐχ ἤψατο αὐτῆς καὶ εἶπεν κύριε ἔθνος ἀγνοοῦν καὶ δίκαιον ἀπολεῖς **5** οὐκ αὐτὸς μοι εἶπεν ἀδελφή μου ἐστὶν καὶ αὕτη μοι εἶπεν ἀδελφός μου ἐστὶν ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ χειρῶν ἐποίησα τοῦτο **6** εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς καθ' ὕπνον κάγῳ ἕγνω ὅτι ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ ἐποίησας τοῦτο καὶ ἐφεισάμην ἐγὼ σοι τοῦ μὴ ἀμαρτεῖν σε εἰς ἐμέ ἕνεκεν τούτου οὐκ ἀφήκα σε ἄψασθαι αὐτῆς **7** νῦν δὲ ἀπόδος τὴν γυναῖκα τῷ ἀνθρώπῳ ὅτι προφήτης ἐστὶν καὶ προσεύξεται περὶ σοῦ καὶ ζήσῃ εἰ δὲ μὴ ἀποδίδως γνώθι ὅτι ἀποθανῇ σὺ καὶ πάντα τὰ σά **8** καὶ ὥρθησεν Ἀβιμελεχ τὸ πρωὶ καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν ἐφοβήθησαν δὲ πάντες οἱ ἄνθρωποι σφόδρα **9** καὶ ἐκάλεσεν Ἀβιμελεχ τὸν Ἀβρααμ καὶ εἶπεν αὐτῷ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν μή τι ἡμάρτομεν εἰς σέ ὅτι ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἀμαρτίαν μεγάλην ἔργον ὃ οὐδεὶς ποιήσει πεποίηκάς μοι **10** εἶπεν δὲ Ἀβιμελεχ τῷ Ἀβρααμ τί ἐνιδὼν ἐποίησας τοῦτο **11** εἶπεν δὲ Ἀβρααμ εἶπα γάρ ἄρα οὐκ ἔστιν θεοσέβεια ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐμέ τε ἀποκτενοῦσιν ἕνεκεν τῆς γυναικὸς μου **12** καὶ γὰρ ἀληθῶς ἀδελφή μου ἐστὶν ἐκ πατρὸς ἀλλ' οὐκ ἐκ μητρὸς ἐγενήθη δέ μοι εἰς γυναῖκα **13** ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἐξήγαγέ με ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου καὶ εἶπα αὐτῇ ταύτῃ τὴν δικαιοσύνην ποιήσεις ἐπ' ἐμέ εἰς πάντα τόπον οὗ ἂν εἰσέλθωμεν ἐκεῖ εἰπὸν ἐμέ ὅτι ἀδελφός μου ἐστὶν **14** ἔλαβεν δὲ Ἀβιμελεχ χίλια δίδραχμα πρόβατα καὶ μόσχους καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας καὶ ἔδωκεν τῷ Ἀβρααμ καὶ ἀπέδωκεν αὐτῷ Σαρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ **15** καὶ εἶπεν Ἀβιμελεχ τῷ Ἀβρααμ ἰδοὺ ἡ γῆ μου ἐναντίον σου οὗ ἂν σοι ἀρέσκη κατοίκει **16** τῇ δὲ Σαρρα εἶπεν ἰδοὺ δέδωκα χίλια δίδραχμα τῷ ἀδελφῷ σου ταῦτα ἔσται σοι εἰς τιμὴν τοῦ

προσώπου σου και πάσαις ταῖς μετὰ σοῦ και πάντα ἀλήθευσον 17 προσηύξατο δὲ Αβρααμ πρὸς τὸν θεόν και ἰάσατο ὁ θεὸς τὸν Αβιμελεχ και τὴν γυναῖκα αὐτοῦ και τὰς παιδίσκας αὐτοῦ και ἔτεκεν 18 ὅτι συγκλείων συνέκλεισεν κύριος ἕξωθεν πᾶσαν μήτραν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Αβιμελεχ ἔνεκεν Σαρρας τῆς γυναικὸς Αβρααμ

21 και κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σαρραν καθὰ εἶπεν και ἐποίησεν κύριος τῇ Σαρρα καθὰ ἐλάλησεν 2 και συλλαβοῦσα ἔτεκεν Σαρρα τῷ Αβρααμ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας εἰς τὸν καιρὸν καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ κύριος 3 και ἐκάλεσεν Αβρααμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου αὐτῷ ὄν ἔτεκεν αὐτῷ Σαρρα Ισαακ 4 περιέτεμεν δὲ Αβρααμ τὸν Ισαακ τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεὸς 5 Αβρααμ δὲ ἦν ἑκατὸν ἐτῶν ἡνίκα ἐγένετο αὐτῷ Ισαακ ὁ υἱὸς αὐτοῦ 6 εἶπεν δὲ Σαρρα γέλωτά μοι ἐποίησεν κύριος ὅς γὰρ ἂν ἀκούση συχαρεῖταί μοι 7 και εἶπεν τίς ἀναγγελεῖ τῷ Αβρααμ ὅτι θηλάζει παιδίον Σαρρα ὅτι ἔτεκεν υἱὸν ἐν τῷ γήρει μου 8 και ηὐξήθη τὸ παιδίον και ἀπεγαλακτίσθη και ἐποίησεν Αβρααμ δοχὴν μεγάλην ἢ ἡμέρα ἀπεγαλακτίσθη Ισαακ ὁ υἱὸς αὐτοῦ 9 ἰδοῦσα δὲ Σαρρα τὸν υἱὸν Αγαρ τῆς Αἰγυπτίας ὅς ἐγένετο τῷ Αβρααμ παίζοντα μετὰ Ισαακ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς 10 και εἶπεν τῷ Αβρααμ ἔκβαλε τὴν παιδίσκην ταύτην και τὸν υἱὸν αὐτῆς οὐ γὰρ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης ταύτης μετὰ τοῦ υἱοῦ μου Ισαακ 11 σκληρὸν δὲ ἐφάνη τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐναντίον Αβρααμ περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ 12 εἶπεν δὲ ὁ θεὸς τῷ Αβρααμ μὴ σκληρὸν ἔστω τὸ ῥῆμα ἐναντίον σου περὶ τοῦ παιδίου και περὶ τῆς παιδίσκης πάντα ὅσα ἐὰν εἶπη σοι Σαρρα ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῆς ὅτι ἐν Ισαακ κληθήσεται σοι σπέρμα 13 και τὸν υἱὸν δὲ τῆς παιδίσκης ταύτης εἰς ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτόν ὅτι σπέρμα σὸν ἐστὶν 14 ἀνέστη δὲ Αβρααμ τὸ πρωὶ και ἔλαβεν ἄρτους και ἄσκον ὕδατος και ἔδωκεν Αγαρ και ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν ὦμον

και τὸ παιδίον και ἀπέστειλεν αὐτὴν ἀπελθοῦσα δὲ ἐπλανᾶτο τὴν ἔρημον κατὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου 15 ἐξέλιπεν δὲ τὸ ὕδωρ ἐκ τοῦ ἄσκοῦ και ἔρριψεν τὸ παιδίον ὑποκάτω μιᾶς ἐλάτης 16 ἀπελθοῦσα δὲ ἐκάθητο ἀπέναντι αὐτοῦ μακρόθεν ὡσεὶ τόξου βολὴν εἶπεν γὰρ οὐ μὴ ἴδω τὸν θάνατον τοῦ παιδίου μου και ἐκάθισεν ἀπέναντι αὐτοῦ ἀναβοῆσαν δὲ τὸ παιδίον ἔκλαυσεν 17 εἰσήκουσεν δὲ ὁ θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἦν και ἐκάλεσεν ἄγγελος τοῦ θεοῦ τὴν Αγαρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ και εἶπεν αὐτῇ τί ἐστὶν Αγαρ μὴ φοβοῦ ἐπακήκοεν γὰρ ὁ θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου σου ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἐστὶν 18 ἀνάστηθι λαβὲ τὸ παιδίον και κράτησον τῇ χειρὶ σου αὐτό εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτόν 19 και ἀνέωξεν ὁ θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς και εἶδεν φρέαρ ὕδατος ζῶντος και ἐπορεύθη και ἔπλησεν τὸν ἄσκον ὕδατος και ἐπότισεν τὸ παιδίον 20 και ἦν ὁ θεὸς μετὰ τοῦ παιδίου και ηὐξήθη και κατώκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐγένετο δὲ τοξότης 21 και κατώκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Φαραν και ἔλαβεν αὐτῷ ἡ μήτηρ γυναῖκα ἐκ γῆς Αἰγύπτου 22 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνον και εἶπεν Αβιμελεχ και Οχοζαθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ και Φικολ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ πρὸς Αβρααμ λέγων ὁ θεὸς μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν ποιῆς 23 νῦν οὖν ὁμοσόν μοι τὸν θεὸν μὴ ἀδικήσῃς με μηδὲ τὸ σπέρμα μου μηδὲ τὸ ὄνομά μου ἀλλὰ κατὰ τὴν δικαιοσύνην ἣν ἐποίησα μετὰ σοῦ ποιήσεις μετ' ἐμοῦ και τῇ γῆ ἣ σὺ παρώκησας ἐν αὐτῇ 24 και εἶπεν Αβρααμ ἐγὼ ὁμοῦμαι 25 και ἤλεγξεν Αβρααμ τὸν Αβιμελεχ περὶ τῶν φρεάτων τοῦ ὕδατος ὧν ἀφείλαντο οἱ παῖδες τοῦ Αβιμελεχ 26 και εἶπεν αὐτῷ Αβιμελεχ οὐκ ἔγνων τίς ἐποίησεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο οὐδὲ σὺ μοι ἀπήγγειλας οὐδὲ ἐγὼ ἤκουσα ἀλλ' ἦ σήμερον 27 και ἔλαβεν Αβρααμ πρόβατα και μόσχους και ἔδωκεν τῷ Αβιμελεχ και διέθεντο ἀμφοτέροι διαθήκην 28 και ἔστησεν Αβρααμ

ἑπτὰ ἀμνάδας προβάτων μόνας **29** καὶ εἶπεν Αβιμελεχ τῷ Αβρααμ τί εἰσιν αἱ ἑπτὰ ἀμνάδες τῶν προβάτων τούτων ἄς ἔστησας μόνας **30** καὶ εἶπεν Αβρααμ ὅτι τὰς ἑπτὰ ἀμνάδας ταύτας λήμψῃ παρ' ἐμοῦ ἵνα ὧσίν μοι εἰς μαρτύριον ὅτι ἐγὼ ὠρυξα τὸ φρέαρ τοῦτο **31** διὰ τοῦτο ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Φρέαρ ὀρκισμοῦ ὅτι ἐκεῖ ὤμοσαν ἀμφότεροι **32** καὶ διέθεντο διαθήκην ἐν τῷ φρέατι τοῦ ὄρκου ἀνέστη δὲ Αβιμελεχ καὶ Οχοζαθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ Φικολ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν τῶν Φυλιστιμ **33** καὶ ἐφύτευσεν Αβρααμ ἄρουραν ἐπὶ τῷ φρέατι τοῦ ὄρκου καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ τὸ ὄνομα κυρίου θεοῦ αἰώνιος **34** παρώκησεν δὲ Αβρααμ ἐν τῇ γῇ τῶν Φυλιστιμ ἡμέρας πολλάς

22 καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ὁ θεὸς ἐπείραζεν τὸν Αβρααμ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Αβρααμ Αβρααμ ὁ δὲ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ **2** καὶ εἶπεν λαβὲ τὸν υἱὸν σου τὸν ἀγαπητόν ὃν ἠγάπησας τὸν Ισαακ καὶ πορευέθητι εἰς τὴν γῆν τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνένεγκον αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὀλοκάρπωσιν ἐφ' ἐν τῶν ὀρέων ὧν ἂν σοι εἴπω **3** ἀναστὰς δὲ Αβρααμ τὸ πρωὶ ἐπέσαξεν τὴν ὄνον αὐτοῦ παρέλαβεν δὲ μεθ' ἑαυτοῦ δύο παῖδας καὶ Ισαακ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ σχίσας ξύλα εἰς ὀλοκάρπωσιν ἀναστὰς ἐπορεύθη καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός **4** τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἀναβλέψας Αβρααμ τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν τὸν τόπον μακρόθεν **5** καὶ εἶπεν Αβρααμ τοῖς παισὶν αὐτοῦ καθίσατε αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄνου ἐγὼ δὲ καὶ τὸ παιδάριον διελευσόμεθα ἕως ὧδε καὶ προσκυνήσαντες ἀναστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς **6** ἔλαβεν δὲ Αβρααμ τὰ ξύλα τῆς ὀλοκαρπώσεως καὶ ἐπέθηκεν Ισαακ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἔλαβεν δὲ καὶ τὸ πῦρ μετὰ χεῖρα καὶ τὴν μάχαιραν καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἅμα **7** εἶπεν δὲ Ισαακ πρὸς Αβρααμ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἶπας πάτερ ὁ δὲ εἶπεν τί ἐστὶν τέκνον λέγων ἰδοὺ τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα ποῦ ἐστὶν τὸ πρόβατον

τὸ εἰς ὀλοκάρπωσιν **8** εἶπεν δὲ Αβρααμ ὁ θεὸς ὄψεται ἑαυτῷ πρόβατον εἰς ὀλοκάρπωσιν τέκνον πορευθέντες δὲ ἀμφότεροι ἅμα **9** ἦλθον ἐπὶ τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Αβρααμ θυσιαστήριον καὶ ἐπέθηκεν τὰ ξύλα καὶ συμποδίσας Ισαακ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύλων **10** καὶ ἐξέτεινεν Αβρααμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν σφάζει τὸν υἱὸν αὐτοῦ **11** καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Αβρααμ Αβρααμ ὁ δὲ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ **12** καὶ εἶπεν μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον μηδὲ ποιήσῃς αὐτῷ μηδὲν νῦν γὰρ ἔγνω ὅτι φοβῆ τὸν θεὸν σὺ καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ **13** καὶ ἀναβλέψας Αβρααμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδεν καὶ ἰδοὺ κριὸς εἷς κατεχόμενος ἐν φυτῷ σαβεκ τῶν κεράτων καὶ ἐπορεύθη Αβρααμ καὶ ἔλαβεν τὸν κριὸν καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς ὀλοκάρπωσιν ἀντὶ Ισαακ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ **14** καὶ ἐκάλεσεν Αβρααμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου κύριος εἶδεν ἵνα εἴπωσιν σήμερον ἐν τῷ ὄρει κύριος ὤφθη **15** καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος κυρίου τὸν Αβρααμ δευτέρον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ **16** λέγων κατ' ἑμαυτοῦ ὤμοσα λέγει κύριος οὐ εἴνεκεν ἐποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ **17** ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης καὶ κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων **18** καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ἀνθ' ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς **19** ἀπεστράφη δὲ Αβρααμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ ἀναστάντες ἐπορεύθησαν ἅμα ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου καὶ κατώκησεν Αβρααμ ἐπὶ τῷ φρέατι τοῦ ὄρκου **20** ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἀνηγγέλη τῷ Αβρααμ λέγοντες ἰδοὺ τέτοκεν Μελχα καὶ αὐτῇ υἱοὺς Ναχωρ τῷ ἀδελφῷ σου

21 τὸν Ωξ πρωτότοκον καὶ τὸν Βαυξ ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ τὸν Καμουηλ πατέρα Σύρων 22 καὶ τὸν Χασαδ καὶ τὸν Αζαυ καὶ τὸν Φαλδας καὶ τὸν Ιεδλαφ καὶ τὸν Βαθουηλ 23 καὶ Βαθουηλ ἐγέννησεν τὴν Ρεβεκκαν ὀκτὼ οὗτοι υἱοὶ οὐς ἔτεκεν Μελχα τῷ Ναχωρ τῷ ἀδελφῷ Αβρααμ 24 καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ἡ ὄνομα Ρεημα ἔτεκεν καὶ αὐτὴ τὸν Ταβεκ καὶ τὸν Γααμ καὶ τὸν Τοχος καὶ τὸν Μωχα

23 ἐγένετο δὲ ἡ ζωὴ Σαρρας ἔτη ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ 2 καὶ ἀπέθανεν Σαρρα ἐν πόλει Αρβοκ ἣ ἔστιν ἐν τῷ κοιλῳματι αὕτη ἔστιν Χεβρων ἐν γῆ Χανααν ἦλθεν δὲ Αβρααμ κόψασθαι Σαρραν καὶ πενθῆσαι 3 καὶ ἀνέστη Αβρααμ ἀπὸ τοῦ νεκροῦ αὐτοῦ καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς Χετ λέγων 4 πάροικος καὶ παρεπίδημος ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν δότε οὖν μοι κτῆσιν τάφου μεθ' ὑμῶν καὶ θάψω τὸν νεκρὸν μου ἀπ' ἐμοῦ 5 ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ Χετ πρὸς Αβρααμ λέγοντες 6 μή κύριε ἄκουσον δὲ ἡμῶν βασιλεὺς παρὰ θεοῦ εἰ σὺ ἐν ἡμῖν ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς μνημεῖοις ἡμῶν θάψον τὸν νεκρὸν σου οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν τὸ μνημεῖον αὐτοῦ κωλύσει ἀπὸ σοῦ τοῦ θάψαι τὸν νεκρὸν σου ἐκεῖ 7 ἀναστὰς δὲ Αβρααμ προσεκύνησεν τῷ λαῷ τῆς γῆς τοῖς υἱοῖς Χετ 8 καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς Αβρααμ λέγων εἰ ἔχετε τῆ ψυχῇ ὑμῶν ὥστε θάψαι τὸν νεκρὸν μου ἀπὸ προσώπου μου ἀκούσατέ μου καὶ λαλήσατε περὶ ἐμοῦ Εφρων τῷ τοῦ Σααρ 9 καὶ δότω μοι τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν ὃ ἔστιν αὐτῷ τὸ ὄν ἐν μέρει τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ ἀργυρίου τοῦ ἀξίου δότω μοι αὐτὸ ἐν ὑμῖν εἰς κτῆσιν μνημείου 10 Εφρων δὲ ἐκάθητο ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Χετ ἀποκριθεὶς δὲ Εφρων ὁ Χετταῖος πρὸς Αβρααμ εἶπεν ἀκουόντων τῶν υἱῶν Χετ καὶ πάντων τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν λέγων 11 παρ' ἐμοὶ γενοῦ κύριε καὶ ἄκουσόν μου τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ σπήλαιον τὸ ἐν αὐτῷ σοι δίδωμι ἐναντίον πάντων τῶν πολιτῶν μου δέδωκά σοι θάψον τὸν νεκρὸν σου 12 καὶ

προσεκύνησεν Αβρααμ ἐναντίον τοῦ λαοῦ τῆς γῆς 13 καὶ εἶπεν τῷ Εφρων εἰς τὰ ὄτα τοῦ λαοῦ τῆς γῆς ἐπειδὴ πρὸς ἐμοῦ εἶ ἄκουσόν μου τὸ ἀργύριον τοῦ ἀγροῦ λαβὲ παρ' ἐμοῦ καὶ θάψω τὸν νεκρὸν μου ἐκεῖ 14 ἀπεκρίθη δὲ Εφρων τῷ Αβρααμ λέγων 15 οὐχὶ κύριε ἀκήκοα γῆ τετρακοσίων διδράχμων ἀργυρίου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ τί ἂν εἴη τοῦτο σὺ δὲ τὸν νεκρὸν σου θάψον 16 καὶ ἤκουσεν Αβρααμ τοῦ Εφρων καὶ ἀπεκατέστησεν Αβρααμ τῷ Εφρων τὸ ἀργύριον ὃ ἐλάλησεν εἰς τὰ ὄτα τῶν υἱῶν Χετ τετρακόσια διδραχμα ἀργυρίου δοκίμου ἐμπόροις 17 καὶ ἔστη ὁ ἀγρὸς Εφρων ὃς ἦν ἐν τῷ διπλῷ σπηλαίῳ ὃς ἔστιν κατὰ πρόσωπον Μαμβρη ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον ὃ ἦν ἐν αὐτῷ καὶ πᾶν δένδρον ὃ ἦν ἐν τῷ ἀγρῷ ὃ ἔστιν ἐν τοῖς ὀρίοις αὐτοῦ κύκλῳ 18 τῷ Αβρααμ εἰς κτῆσιν ἐναντίον τῶν υἱῶν Χετ καὶ πάντων τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν 19 μετὰ ταῦτα ἔθαψεν Αβρααμ Σαρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀγροῦ τῷ διπλῷ ὃ ἔστιν ἀέναντι Μαμβρη αὕτη ἔστιν Χεβρων ἐν τῇ γῆ Χανααν 20 καὶ ἐκυρώθη ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον ὃ ἦν ἐν αὐτῷ τῷ Αβρααμ εἰς κτῆσιν τάφου παρὰ τῶν υἱῶν Χετ

24 καὶ Αβρααμ ἦν πρεσβύτερος προβεβηκῶς ἡμερῶν καὶ κύριος εὐλόγησεν τὸν Αβρααμ κατὰ πάντα 2 καὶ εἶπεν Αβρααμ τῷ παιδί αὐτοῦ τῷ πρεσβυτέρῳ τῆς οἰκίας αὐτοῦ τῷ ἄρχοντι πάντων τῶν αὐτοῦ θῆς τὴν χειρὰ σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου 3 καὶ ἐξορκιῶ σε κύριον τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸν θεὸν τῆς γῆς ἵνα μὴ λάβῃς γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ισαακ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χανααίων μεθ' ὧν ἐγὼ οἰκῶ ἐν αὐτοῖς 4 ἀλλὰ εἰς τὴν γῆν μου οὗ ἐγενόμην πορεύσει καὶ εἰς τὴν φυλὴν μου καὶ λήμψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ισαακ ἐκεῖθεν 5 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ παῖς μήποτε οὐ βούλεται ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετ' ἐμοῦ ὀπίσω εἰς τὴν γῆν ταύτην ἀποστρέψω τὸν υἱόν σου εἰς τὴν γῆν ὅθεν ἐξῆλθες ἐκεῖθεν 6

εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν Ἀβρααμ πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἀποστρέψῃς τὸν υἱόν μου ἐκεῖ 7 κύριος ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ θεὸς τῆς γῆς ὃς ἔλαβέν με ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου καὶ ἐκ τῆς γῆς ἧς ἐγενήθην ὃς ἐλάλησέν μοι καὶ ὤμοσέν μοι λέγων σοὶ δώσω τὴν γῆν ταύτην καὶ τῷ σπέρματί σου αὐτὸς ἀποστελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ ἔμπροσθέν σου καὶ λήμψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ἰσαακ ἐκεῖθεν 8 ἐὰν δὲ μὴ θέλῃ ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετὰ σοῦ εἰς τὴν γῆν ταύτην καθαρὸς ἔσῃ ἀπὸ τοῦ ὄρκου τούτου μόνον τὸν υἱόν μου μὴ ἀποστρέψῃς ἐκεῖ 9 καὶ ἔθηκεν ὁ παῖς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὑπὸ τὸν μηρὸν Ἀβρααμ τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ὤμοσεν αὐτῷ περὶ τοῦ ῥήματος τούτου 10 καὶ ἔλαβεν ὁ παῖς δέκα καμήλους ἀπὸ τῶν καμήλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν εἰς τὴν πόλιν Ναχωρ 11 καὶ ἐκοίμισε τὰς καμήλους ἔξω τῆς πόλεως παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὕδατος τὸ πρὸς ὀψὲ ἡνίκα ἐκπορεύονται αἱ ὑδρευόμεναι 12 καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβρααμ εὐλόδωσον ἐναντίον ἐμοῦ σήμερον καὶ ποιήσον ἔλεος μετὰ τοῦ κυρίου μου Ἀβρααμ 13 ἰδοὺ ἐγὼ ἔστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος αἱ δὲ θυγατέρες τῶν οἰκούντων τὴν πόλιν ἐκπορεύονται ἀντλήσαι ὕδωρ 14 καὶ ἔσται ἡ παρθένος ἧ ἂν ἐγὼ εἶπω ἐπικλινόν τὴν ὑδρίαν σου ἵνα πίω καὶ εἴπη μοι πίε καὶ τὰς καμήλους σου ποτιῶ ἕως ἂν παύσωνται πίνουσαι ταύτην ἡτοίμασας τῷ παιδί σου Ἰσαακ καὶ ἐν τούτῳ γίνωσμαι ὅτι ἐποίησας ἔλεος τῷ κυρίῳ μου Ἀβρααμ 15 καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελέσαι αὐτὸν λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ καὶ ἰδοὺ Ρεβεκκα ἐξεπορεύετο ἡ τεχθεῖσα Βαθουηλ υἱῷ Μελχας τῆς γυναικὸς Ναχωρ ἀδελφοῦ δὲ Ἀβρααμ ἔχουσα τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῆς 16 ἡ δὲ παρθένος ἦν καλὴ τῇ ὄψει σφόδρα παρθένος ἦν ἀνὴρ οὐκ ἔγνω αὐτὴν καταβάσα δὲ ἐπὶ τὴν πηγὴν ἔπλησεν τὴν ὑδρίαν καὶ ἀνέβη

17 ἐπέδραμεν δὲ ὁ παῖς εἰς συνάντησιν αὐτῆς καὶ εἶπεν πότισόν με μικρὸν ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδρίας σου 18 ἡ δὲ εἶπεν πίε κύριε καὶ ἔσπευσεν καὶ καθεῖλεν τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς καὶ ἐπότισεν αὐτόν 19 ἕως ἐπαύσατο πίνων καὶ εἶπεν καὶ ταῖς καμήλοις σου ὑδρεύσομαι ἕως ἂν πᾶσαι πίωσιν 20 καὶ ἔσπευσεν καὶ ἐξεκένωσεν τὴν ὑδρίαν εἰς τὸ ποτιστήριον καὶ ἔδραμεν ἔτι ἐπὶ τὸ φρέαρ ἀντλήσαι καὶ ὑδρεύσατο πάσαις ταῖς καμήλοις 21 ὁ δὲ ἄνθρωπος κατεμάνθανεν αὐτὴν καὶ παρεσιώπα τοῦ γυνῶνα εἰ εὐλόδωκεν κύριος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἢ οὐ 22 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἐπαύσαντο πᾶσαι αἱ κάμηλοι πίνουσαι ἔλαβεν ὁ ἄνθρωπος ἐνώτια χρυσᾶ ἀνὰ δραχμὴν ὀκτῆς καὶ δύο ψέλια ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς δέκα χρυσῶν ὀκτῆ αὐτῶν 23 καὶ ἐπρωτότησεν αὐτὴν καὶ εἶπεν θυγάτηρ τίνος εἶ ἀνάγγελίον μοι εἰ ἔστιν παρὰ τῷ πατρί σου τόπος ἡμῖν καταλῦσαι 24 καὶ εἶπεν αὐτῷ θυγάτηρ Βαθουηλ εἰμὶ ἐγὼ τοῦ Μελχας ὃν ἔτεκεν τῷ Ναχωρ 25 καὶ εἶπεν αὐτῷ καὶ ἄχυρα καὶ χορτάσματα πολλὰ παρ' ἡμῖν καὶ τόπος τοῦ καταλῦσαι 26 καὶ εὐδοκήσας ὁ ἄνθρωπος προσεκύνησεν κυρίῳ 27 καὶ εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβρααμ ὃς οὐκ ἐγκατέλιπεν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ τοῦ κυρίου μου ἐμὲ εὐλόδωκεν κύριος εἰς οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου 28 καὶ δραμοῦσα ἡ παῖς ἀπήγγειλεν εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα 29 τῇ δὲ Ρεβεκκα ἀδελφὸς ἦν ᾧ ὄνομα Λαβαν καὶ ἔδραμεν Λαβαν πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἔξω ἐπὶ τὴν πηγὴν 30 καὶ ἐγένετο ἡνίκα εἶδεν τὰ ἐνώτια καὶ τὰ ψέλια ἐπὶ τὰς χεῖρας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ καὶ ὅτε ἤκουσεν τὰ ῥήματα Ρεβεκκας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ λεγούσης οὕτως λελάληκέν μοι ὁ ἄνθρωπος καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἐστηκότος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν καμήλων ἐπὶ τῆς πηγῆς 31 καὶ εἶπεν αὐτῷ δεῦρο εἰσελθε εὐλογητὸς κύριος ἵνα τί ἔστηκας ἔξω ἐγὼ δὲ ἡτοίμακα τὴν οἰκίαν καὶ τόπον ταῖς

καμήλοις 32 εισηλθεν δε ο ανθρωπος εις την οικίαν και απέσαξεν τας καμήλους και ἔδωκεν ἄχυρα και χορτάσματα ταῖς καμήλοις και ὕδωρ νίψασθαι τοῖς ποσίν αὐτοῦ και τοῖς ποσίν τῶν ἀνδρῶν τῶν μετ' αὐτοῦ 33 και παρέθηκεν αὐτοῖς ἄρτους φαγεῖν και εἶπεν οὐ μὴ φάγω ἕως τοῦ λαλήσαι με τὰ ῥήματά μου και εἶπαν λάλησον 34 και εἶπεν παῖς Αβρααμ ἐγώ εἰμι 35 κύριος δε εὐλόγησεν τὸν κύριόν μου σφόδρα και ὑψώθη και ἔδωκεν αὐτῷ πρόβατα και μόσχους ἀργύριον και χρυσίον παιδας και παιδίσκας καμήλους και ὄνους 36 και ἔτεκεν Σαρρα ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου μου υἱὸν ἓνα τῷ κυρίῳ μου μετὰ τὸ γηρᾶσαι αὐτόν και ἔδωκεν αὐτῷ ὅσα ἦν αὐτῷ 37 και ὥρκισέν με ὁ κύριός μου λέγων οὐ λήμψη γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χανααίων ἐν οἷς ἐγὼ παροικῶ ἐν τῇ γῆ αὐτῶν 38 ἀλλ' ἢ εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου πορεύσῃ και εἰς τὴν φυλὴν μου και λήμψη γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκεῖθεν 39 εἶπα δε τῷ κυρίῳ μου μήποτε οὐ πορεύσεται ἡ γυνὴ μετ' ἐμοῦ 40 και εἶπέν μοι κύριος ᾧ εὐηρέστησα ἐναντίον αὐτοῦ αὐτὸς ἀποστελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ μετὰ σοῦ και εὐδοώσει τὴν ὁδὸν σου και λήμψη γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκ τῆς φυλῆς μου και ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου 41 τότε ἀθῶος ἔση ἀπὸ τῆς ἀρᾶς μου ἡνίκα γὰρ ἐὰν ἔλθῃς εἰς τὴν ἐμὴν φυλὴν και μὴ σοι δῶσιν και ἔση ἀθῶος ἀπὸ τοῦ ὀρκισμοῦ μου 42 και ἔλθῶν σήμερον ἐπὶ τὴν πηγὴν εἶπα κύριε ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου Αβρααμ εἰ σὺ εὐδοοῖς τὴν ὁδὸν μου ἦν νῦν ἐγὼ πορεύομαι ἐπ' αὐτήν 43 ἰδοὺ ἐγὼ ἐφέστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος και αἱ θυγατέρες τῶν ἀνθρώπων τῆς πόλεως ἐξελεύσονται ὑδρεύσασθαι ὕδωρ και ἔστα ἡ παρθένος ἧ ἂν ἐγὼ εἶπω πότισόν με μικρὸν ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδρίας σου 44 και εἶπη μοι και σὺ πίε και ταῖς καμήλους σου ὑδρεύσομαι αὕτη ἡ γυνὴ ἦν ἠτοίμασεν κύριος τῷ ἑαυτοῦ θεράποντι Ισαακ και ἐν τούτῳ γινώσσομαι ὅτι

πεποίηκας ἔλεος τῷ κυρίῳ μου Αβρααμ 45 και ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελεῖσαι με λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ εὐθὺς Ρεβεκκα ἐξεπορεύετο ἔχουσα τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὤμων και κατέβη ἐπὶ τὴν πηγὴν και ὑδρεύσατο εἶπα δε αὐτῇ πότισόν με 46 και σπεύσασα καθεῖλεν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἀφ' ἑαυτῆς και εἶπεν πίε σὺ και τὰς καμήλους σου ποτιῶ και ἔπιον και τὰς καμήλους μου ἐπότισεν 47 και ἠρώτησα αὐτήν και εἶπα τίνοσ εἶ θυγάτηρ ἡ δε ἔφη θυγάτηρ Βαθουηλ εἰμι τοῦ υἱοῦ Ναχωρ ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Μελχα και περιέθηκε αὐτῇ τὰ ἐνώτια και τὰ ψέλια περὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς 48 και εὐδοκήσας προσεκύνησα κυρίῳ και εὐλόγησα κύριον τὸν θεὸν τοῦ κυρίου μου Αβρααμ ὃς εὐδόωσέν μοι ἐν ὁδῷ ἀληθείας λαβεῖν τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου τῷ υἱῷ αὐτοῦ 49 εἰ οὖν ποιεῖτε ὑμεῖς ἔλεος και δικαιοσύνην πρὸς τὸν κύριόν μου ἀπαγγεῖλατέ μοι εἰ δε μὴ ἀπαγγεῖλατέ μοι ἵνα ἐπιστρέψω εἰς δεξιὰν ἢ εἰς ἀριστεράν 50 ἀποκριθεὶς δε Λαβαν και Βαθουηλ εἶπαν παρὰ κυρίου ἐξήλθεν τὸ πρόσταγμα τοῦτο οὐ δυνησόμεθα οὖν σοι ἀντειπεῖν κακὸν καλῷ 51 ἰδοὺ Ρεβεκκα ἐνώπιόν σου λαβὼν ἀπότρεχε και ἔστω γυνὴ τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου καθὰ ἐλάλησεν κύριος 52 ἐγένετο δε ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν παῖδα τὸν Αβρααμ τῶν ῥημάτων τούτων προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν κυρίῳ 53 και ἐξενέγκας ὁ παῖς σκευὴ ἀργυρᾶ και χρυσᾶ και ἱματισμὸν ἔδωκεν Ρεβεκκα και δῶρα ἔδωκεν τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς και τῇ μητρὶ αὐτῆς 54 και ἔφαγον και ἔπιον αὐτὸς και οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες και ἐκοιμήθησαν και ἀναστὰς πρῶι εἶπεν ἐκπέμψατέ με ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου 55 εἶπαν δε οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς και ἡ μήτηρ μεινάτω ἡ παρθένος μεθ' ἡμῶν ἡμέρας ὥσει δέκα και μετὰ ταῦτα ἀπελεύσεται 56 ὁ δε εἶπεν πρὸς αὐτούς μὴ κατέχετέ με και κύριος εὐδόωσεν τὴν ὁδὸν μου ἐκπέμψατέ με ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου 57 οἱ δε εἶπαν

καλέσωμεν τὴν παῖδα καὶ ἐρωτήσωμεν τὸ στόμα αὐτῆς **58** καὶ ἐκάλεσαν Ρεβεκκαν καὶ εἶπαν αὐτῇ πορεύη μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἢ δὲ εἶπεν πορεύσομαι **59** καὶ ἐξέπεμψαν Ρεβεκκαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς καὶ τὸν παῖδα τὸν Αβρααμ καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ **60** καὶ εὐλόγησαν Ρεβεκκαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν καὶ εἶπαν αὐτῇ ἀδελφὴ ἡμῶν εἴ γίνου εἰς χιλιάδας μυριάδων καὶ κληρονομησάτω τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων **61** ἀναστᾶσα δὲ Ρεβεκκα καὶ αἱ ἄβραι αὐτῆς ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς καμήλους καὶ ἐπορεύθησαν μετὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀναλαβῶν ὁ παῖς τὴν Ρεβεκκαν ἀπῆλθεν **62** Ἰσαακ δὲ ἐπορεύετο διὰ τῆς ἐρήμου κατὰ τὸ φρέαρ τῆς ὀράσεως αὐτὸς δὲ κατῴκει ἐν τῇ γῆ τῇ πρὸς λίβα **63** καὶ ἐξῆλθεν Ἰσαακ ἀδολεσχήσαι εἰς τὸ πεδῖον τὸ πρὸς δείλης καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν καμήλους ἐρχομένας **64** καὶ ἀναβλέψασα Ρεβεκκα τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν τὸν Ἰσαακ καὶ κατεπῆδησεν ἀπὸ τῆς καμήλου **65** καὶ εἶπεν τῷ παιδί τίς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁ πορευόμενος ἐν τῷ πεδίῳ εἰς συνάντησιν ἡμῖν εἶπεν δὲ ὁ παῖς οὗτός ἐστιν ὁ κύριός μου ἢ δὲ λαβοῦσα τὸ θέριστρον περιεβάλετο **66** καὶ διηγῆσατο ὁ παῖς τῷ Ἰσαακ πάντα τὰ ῥήματα ἃ ἐποίησεν **67** εἰσῆλθεν δὲ Ἰσαακ εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν τὴν Ρεβεκκαν καὶ ἐγένετο αὐτοῦ γυνὴ καὶ ἠγάπησεν αὐτήν καὶ παρεκλήθη Ἰσαακ περὶ Σαρρας τῆς μητρὸς αὐτοῦ

25 προσθέμενος δὲ Αβρααμ ἔλαβεν γυναῖκα ἣ ὄνομα Χεττουρα **2** ἔτεκεν δὲ αὐτῷ τὸν Ζεμραν καὶ τὸν Ιεξαν καὶ τὸν Μαδαν καὶ τὸν Μαδιαμ καὶ τὸν Ιεσοκ καὶ τὸν Σωυε **3** Ιεξαν δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαβα καὶ τὸν Θαιμαν καὶ τὸν Δαιδαν υἱοὶ δὲ Δαιδαν ἐγένοντο Ραγουηλ καὶ Ναβδεηλ καὶ Ασσουριμ καὶ Λατουσιμ καὶ Λωμιμ **4** υἱοὶ δὲ Μαδιαμ Γαιφα καὶ Αφερ καὶ Ενωχ καὶ Αβιρα καὶ Ελραγα πάντες οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Χεττουρας **5** ἔδωκεν δὲ Αβρααμ πάντα τὰ

ὑπάρχοντα αὐτοῦ Ἰσαακ τῷ υἱῷ αὐτοῦ **6** καὶ τοῖς υἱοῖς τῶν παλλακῶν αὐτοῦ ἔδωκεν Αβρααμ δόματα καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἀπὸ Ἰσαακ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἔτι ζῶντος αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς εἰς γῆν ἀνατολῶν **7** ταῦτα δὲ τὰ ἔτη ἡμερῶν ζωῆς Αβρααμ ὅσα ἔζησεν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα πέντε ἔτη **8** καὶ ἐκλιπὼν ἀπέθανεν Αβρααμ ἐν γῆρι καλῷ πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ **9** καὶ ἔθαψαν αὐτὸν Ἰσαακ καὶ Ἰσμαηλ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν εἰς τὸν ἀγρὸν Εφρων τοῦ Σααρ τοῦ Χετταίου ὃ ἐστὶν ἀπέναντι Μαμβρη **10** τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ σπήλαιον ὃ ἐκτήσατο Αβρααμ παρὰ τῶν υἱῶν Χετ ἐκεῖ ἔθαψαν Αβρααμ καὶ Σαρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ **11** ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Αβρααμ εὐλόγησεν ὁ θεὸς Ἰσαακ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ κατῴκησεν Ἰσαακ παρὰ τὸ φρέαρ τῆς ὀράσεως **12** αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ἰσμαηλ τοῦ υἱοῦ Αβρααμ ὃν ἔτεκεν Αγαρ ἡ παιδίσκη Σαρρας τῷ Αβρααμ **13** καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσμαηλ κατ' ὄνομα τῶν γενεῶν αὐτοῦ πρωτότοκος Ἰσμαηλ Ναβαιωθ καὶ Κηδαρ καὶ Ναβδεηλ καὶ Μασσαμ **14** καὶ Μασμα καὶ Ἰδουμα καὶ Μασση **15** καὶ Χοδδαδ καὶ Θαιμαν καὶ Ιετουρ καὶ Ναφες καὶ Κεδμα **16** οὗτοι εἰσιν οἱ υἱοὶ Ἰσμαηλ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν αὐτῶν δώδεκα ἄρχοντες κατὰ ἔθνη αὐτῶν **17** καὶ ταῦτα τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Ἰσμαηλ ἑκατὸν τριάκοντα ἑπτὰ ἔτη καὶ ἐκλιπὼν ἀπέθανεν καὶ προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ **18** κατῴκησεν δὲ ἀπὸ Ευλιат ἕως Σουρ ἢ ἐστὶν κατὰ πρόσωπον Αἰγύπτου ἕως ἐλθεῖν πρὸς Ἀσσυρίους κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατῴκησεν **19** καὶ αὗται αἱ γενέσεις Ἰσαακ τοῦ υἱοῦ Αβρααμ Αβρααμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαακ **20** ἦν δὲ Ἰσαακ ἐτῶν τεσσαράκοντα ὅτε ἔλαβεν τὴν Ρεβεκκαν θυγατέρα Βαθουηλ τοῦ Σύρου ἐκ τῆς Μεσοποταμίας ἀδελφὴν Λαβαν τοῦ Σύρου ἑαυτῷ γυναῖκα **21** ἐδεῖτο δὲ Ἰσαακ κυρίου περὶ Ρεβεκκας

τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ὅτι στεῖρα ἦν ἐπήκουσεν δὲ αὐτοῦ ὁ θεὸς καὶ ἔλαβεν ἐν γαστρὶ Ρεβεκκα ἡ γυνὴ αὐτοῦ **22** ἐσκίρτων δὲ τὰ παιδιά ἐν αὐτῇ εἶπεν δὲ εἰ οὕτως μοι μέλλει γίνεσθαι ἵνα τί μοι τοῦτο ἐπορεύθη δὲ πυθέσθαι παρὰ κυρίου **23** καὶ εἶπεν κύριος αὐτῇ δύο ἔθνη ἐν τῇ γαστρὶ σου εἰσιν καὶ δύο λαοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου διασταλήσονται καὶ λαὸς λαοῦ ὑπερέξει καὶ ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι **24** καὶ ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν καὶ τῆδε ἦν δίδυμα ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς **25** ἐξῆλθεν δὲ ὁ υἱὸς ὁ πρωτότοκος πυρράκης ὅλος ὡσεὶ δορὰ δασύς ἐπωνόμασεν δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ησαυ **26** καὶ μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπιλημμένη τῆς πτέρνης Ησαυ καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ιακωβ Ισαακ δὲ ἦν ἐτῶν ἐξήκοντα ὅτε ἔτεκεν αὐτοὺς Ρεβεκκα **27** ἠυξήθησαν δὲ οἱ νεανίσκοι καὶ ἦν Ησαυ ἄνθρωπος εἰδὼς κυνηγεῖν ἄγροικος Ιακωβ δὲ ἦν ἄνθρωπος ἄπλαστος οἰκῶν οἰκίαν **28** ἠγάπησεν δὲ Ισαακ τὸν Ησαυ ὅτι ἠθήρα αὐτοῦ βρώσις αὐτῷ Ρεβεκκα δὲ ἠγάπα τὸν Ιακωβ **29** ἠψησεν δὲ Ιακωβ ἔψεμα ἦλθεν δὲ Ησαυ ἐκ τοῦ πεδίου ἐκλείπων **30** καὶ εἶπεν Ησαυ τῷ Ιακωβ γεῦσόν με ἀπὸ τοῦ ἐψέματος τοῦ πυρροῦ τούτου ὅτι ἐκλείπω διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Εδωμ **31** εἶπεν δὲ Ιακωβ τῷ Ησαυ ἀπόδου μοι σήμερον τὰ πρωτοτόκια σου ἐμοί **32** εἶπεν δὲ Ησαυ ἰδοὺ ἐγὼ πορεύομαι τελευτᾶν καὶ ἵνα τί μοι ταῦτα τὰ πρωτοτόκια **33** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ιακωβ ὁμοσόν μοι σήμερον καὶ ὥμοσεν αὐτῷ ἀπέδοτο δὲ Ησαυ τὰ πρωτοτόκια τῷ Ιακωβ **34** Ιακωβ δὲ ἔδωκεν τῷ Ησαυ ἄρτον καὶ ἔψεμα φακοῦ καὶ ἔφαγεν καὶ ἔπιεν καὶ ἀναστὰς ὤχητο καὶ ἐφάυλισεν Ησαυ τὰ πρωτοτόκια

26 ἐγένετο δὲ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς χωρὶς τοῦ λιμοῦ τοῦ πρότερον ὃς ἐγένετο ἐν τῷ χρόνῳ τῷ Αβρααμ ἐπορεύθη δὲ Ισαακ πρὸς Αβιμελεχ βασιλέα Φυλιστιμ εἰς Γεραρα **2** ὠφθη δὲ αὐτῷ κύριος καὶ εἶπεν μὴ καταβῆς εἰς Αἴγυπτον

κατοίκησον δὲ ἐν τῇ γῇ ἧ ἢ ἄν σοι εἴπω **3** καὶ παροίκει ἐν τῇ γῇ ταύτῃ καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ εὐλογήσω σε σοὶ γὰρ καὶ τῷ σπέρματί σου δώσω πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην καὶ στήσω τὸν ὄρκον μου ὃν ὥμοσα Αβρααμ τῷ πατρὶ σου **4** καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ δώσω τῷ σπέρματί σου πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς **5** ἀνθ' ὧν ὑπήκουσεν Αβρααμ ὁ πατήρ σου τῆς ἐμῆς φωνῆς καὶ ἐφύλαξεν τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ δικαιώματά μου καὶ τὰ νόμιμά μου **6** καὶ κατώκησεν Ισαακ ἐν Γεραροις **7** ἐπηρώτησαν δὲ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ Ρεβεκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἀδελφή μου ἐστὶν ἐφοβήθη γὰρ εἰπεῖν ὅτι γυνὴ μου ἐστὶν μήποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ Ρεβεκκας ὅτι ὠραία τῇ ὄψει ἦν **8** ἐγένετο δὲ πολυχρόνιος ἐκεῖ παρακύψας δὲ Αβιμελεχ ὁ βασιλεὺς Γεραρων διὰ τῆς θυρίδος εἶδεν τὸν Ισαακ παίζοντα μετὰ Ρεβεκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ **9** ἐκάλεσεν δὲ Αβιμελεχ τὸν Ισαακ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἄρα γε γυνὴ σου ἐστὶν τί ὅτι εἶπας ἀδελφή μου ἐστὶν εἶπεν δὲ αὐτῷ Ισαακ εἶπα γὰρ μήποτε ἀποθάνω δι' αὐτήν **10** εἶπεν δὲ αὐτῷ Αβιμελεχ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν μικροῦ ἐκοιμήθη τις τοῦ γένους μου μετὰ τῆς γυναικὸς σου καὶ ἐπήγαγες ἐφ' ἡμᾶς ἄγνοιαν **11** συνέταξεν δὲ Αβιμελεχ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ λέγων πᾶς ὁ ἀπτόμενος τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἢ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ θανάτου ἔνοχος ἔσται **12** ἔσπειρεν δὲ Ισαακ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ ἑκατοστεύουσιν κριθὴν εὐλόγησεν δὲ αὐτὸν κύριος **13** καὶ ὑψώθη ὁ ἄνθρωπος καὶ προβαίνων μείζων ἐγένετο ἕως οὗ μέγας ἐγένετο σφόδρα **14** ἐγένετο δὲ αὐτῷ κτήνη προβάτων καὶ κτήνη βοῶν καὶ γεώργια πολλὰ ἐζήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ Φυλιστιμ **15** καὶ πάντα τὰ φρέατα ἃ ὠρυξαν οἱ παῖδες τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐνέφραξαν

αὐτὰ οἱ Φυλιστιμ καὶ ἔπλησαν αὐτὰ γῆς 16 εἶπεν δὲ Αβιμελεχ πρὸς Ισαακ ἄπελθε ἀφ' ἡμῶν ὅτι δυνατώτερος ἡμῶν ἐγένου σφόδρα 17 καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν Ισαακ καὶ κατέλυσεν ἐν τῇ φάραγγι Γεραρων καὶ κατώκησεν ἐκεῖ 18 καὶ πάλιν Ισαακ ὤρυξεν τὰ φρέατα τοῦ ὕδατος ἃ ὤρυξαν οἱ παῖδες Αβρααμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ Φυλιστιμ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Αβρααμ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἐπωνόμασεν αὐτοῖς ὀνόματα κατὰ τὰ ὀνόματα ἃ ἐπωνόμασεν Αβρααμ ὁ πατήρ αὐτοῦ 19 καὶ ὤρυξαν οἱ παῖδες Ισαακ ἐν τῇ φάραγγι Γεραρων καὶ εὔρον ἐκεῖ φρέαρ ὕδατος ζῶντος 20 καὶ ἐμαχέσαντο οἱ ποιμένες Γεραρων μετὰ τῶν ποιμένων Ισαακ φάσκοντες αὐτῶν εἶναι τὸ ὕδωρ καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ φρέατος Ἀδικία ἠδίκησαν γὰρ αὐτόν 21 ἀπάρας δὲ Ισαακ ἐκεῖθεν ὤρυξεν φρέαρ ἕτερον ἐκρίνοντο δὲ καὶ περὶ ἐκείνου καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐχθρία 22 ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν ὤρυξεν φρέαρ ἕτερον καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο περὶ αὐτοῦ καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Εὐρυχωρία λέγων διότι νῦν ἐπλάτυνεν κύριος ἡμῖν καὶ ἠύξησεν ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς 23 ἀνέβη δὲ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου 24 καὶ ὥφθη αὐτῷ κύριος ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς Αβρααμ τοῦ πατρὸς σου μὴ φοβοῦ μετὰ σοῦ γάρ εἰμι καὶ ἠυλόγηκά σε καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου διὰ Αβρααμ τὸν πατέρα σου 25 καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἐπεκαλέσατο τὸ ὄνομα κυρίου καὶ ἔπηξεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ὤρυξαν δὲ ἐκεῖ οἱ παῖδες Ισαακ φρέαρ 26 καὶ Αβιμελεχ ἐπορεύθη πρὸς αὐτόν ἀπὸ Γεραρων καὶ Οχοζαθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ Φικολ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ 27 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ισαακ ἴνα τί ἦλθατε πρὸς με ὑμεῖς δὲ ἐμισήσατέ με καὶ ἀπεστείλατέ με ἀφ' ὑμῶν 28 καὶ εἶπαν ἰδόντες ἐωράκαμεν ὅτι ἦν κύριος μετὰ σοῦ καὶ εἶπαμεν γενέσθω ἂρὰ ἀνά μέσον ἡμῶν καὶ ἀνά μέσον σοῦ καὶ διαθησόμεθα μετὰ

σοῦ διαθήκη 29 μὴ ποιήσῃς μεθ' ἡμῶν κακὸν καθότι ἡμεῖς σε οὐκ ἐβδελυξάμεθα καὶ ὄν τρόπον ἐχρησάμεθά σοι καλῶς καὶ ἐξαπεστείλαμέν σε μετ' εἰρήνης καὶ νῦν σὺ εὐλογητὸς ὑπὸ κυρίου 30 καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς δοχὴν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον 31 καὶ ἀναστάντες τὸ πρωὶ ὤμοσαν ἄνθρωπος τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Ισαακ καὶ ἀπόχοντο ἀπ' αὐτοῦ μετὰ σωτηρίας 32 ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ παραγενόμενοι οἱ παῖδες Ισαακ ἀπήγγειλαν αὐτῷ περὶ τοῦ φρέατος οὗ ὤρυξαν καὶ εἶπαν οὐχ εὔρομεν ὕδωρ 33 καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ Ὅρκος διὰ τοῦτο ὄνομα τῇ πόλει Φρέαρ ὄρκου ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας 34 ἦν δὲ Ησαυ ἐτῶν τεσσαράκοντα καὶ ἔλαβεν γυναῖκα Ιουδιν τὴν θυγατέρα Βεηρ τοῦ Χετταίου καὶ τὴν Βασεμμαθ θυγατέρα Αιλων τοῦ Ευαίου 35 καὶ ἦσαν ἐρίζουσαι τῷ Ισαακ καὶ τῇ Ρεβεκκα

27 ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ γηρᾶσαι Ισαακ καὶ ἠμβλύθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοῦ ὄραν καὶ ἐκάλεσεν Ησαυ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρεσβύτερον καὶ εἶπεν αὐτῷ υἱέ μου καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ 2 καὶ εἶπεν ἰδοὺ γεγήρακα καὶ οὐ γινώσκω τὴν ἡμέραν τῆς τελευτῆς μου 3 νῦν οὖν λαβὲ τὸ σκεῦός σου τὴν τε φαρέτρην καὶ τὸ τόξον καὶ ἔξελθε εἰς τὸ πεδῖον καὶ θήρευσόν μοι θήραν 4 καὶ ποιήσόν μοι ἐδέσματα ὡς φιλῶ ἐγὼ καὶ ἔνεγκέ μοι ἴνα φάγω ὅπως εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχὴ μου πρὶν ἀποθανεῖν με 5 Ρεβεκκα δὲ ἤκουσεν λαλοῦντος Ισαακ πρὸς Ησαυ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπορεύθη δὲ Ησαυ εἰς τὸ πεδῖον θηρεῦσαι θήραν τῷ πατρὶ αὐτοῦ 6 Ρεβεκκα δὲ εἶπεν πρὸς Ιακωβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν ἐλάσσω ἰδὲ ἐγὼ ἤκουσα τοῦ πατρὸς σου λαλοῦντος πρὸς Ησαυ τὸν ἀδελφόν σου λέγοντος 7 ἔνεγκόν μοι θήραν καὶ ποιήσόν μοι ἐδέσματα καὶ φαγὼν εὐλογήσω σε ἐναντίον κυρίου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με 8 νῦν οὖν υἱέ ἄκουσόν μου καθὰ ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι 9 καὶ πορευθεῖς εἰς τὰ πρόβατα λαβὲ μοι ἐκεῖθεν δύο ἐρίφους ἀπαλοὺς καὶ καλοὺς καὶ ποιήσω αὐτοὺς

ἐδέσματα τῷ πατρί σου ὡς φιλεῖ **10** καὶ εἰσοίσεις τῷ πατρί σου καὶ φάγεται ὅπως εὐλογήσῃ σε ὁ πατήρ σου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτόν **11** εἶπεν δὲ Ἰακωβ πρὸς Ρεβεκκαν τὴν μητέρα αὐτοῦ ἔστιν Ἡσαυ ὁ ἀδελφός μου ἀνὴρ δασύς ἐγὼ δὲ ἀνὴρ λεῖος **12** μήποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατήρ μου καὶ ἔσομαι ἐναντίον αὐτοῦ ὡς καταφρονῶν καὶ ἐπάξω ἐπ' ἐμαυτὸν κατάραν καὶ οὐκ εὐλογίαν **13** εἶπεν δὲ αὐτῷ ἡ μήτηρ ἐπ' ἐμὲ ἡ κατάρα σου τέκνον μόνον ὑπάκουσον τῆς φωνῆς μου καὶ πορευθεὶς ἔνεγκέ μοι **14** πορευθεὶς δὲ ἔλαβεν καὶ ἤνεγκεν τῇ μητρί καὶ ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐδέσματα καθὰ ἐφίλει ὁ πατήρ αὐτοῦ **15** καὶ λαβοῦσα Ρεβекκα τὴν στολὴν Ἡσαυ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου τὴν καλὴν ἣ ἦν παρ' αὐτῇ ἐν τῷ οἴκῳ ἐνέδυσεν Ἰακωβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον **16** καὶ τὰ δέρματα τῶν ἐρίφων περιέθηκεν ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰ γυμνά τοῦ τραχήλου αὐτοῦ **17** καὶ ἔδωκεν τὰ ἐδέσματα καὶ τοὺς ἄρτους οὓς ἐποίησεν εἰς τὰς χεῖρας Ἰακωβ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς **18** καὶ εἰσήνεγκεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ εἶπεν δὲ πάτερ ὁ δὲ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ τίς εἰ σύ τέκνον **19** καὶ εἶπεν Ἰακωβ τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐγὼ Ἡσαυ ὁ πρωτότοκός σου ἐποίησα καθὰ ἐλάλησάς μοι ἀναστάς κάθισον καὶ φάγε τῆς θήρας μου ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχὴ σου **20** εἶπεν δὲ Ἰσαακ τῷ υἱῷ αὐτοῦ τί τοῦτο ὃ ταχὺ εὔρες ὦ τέκνον ὁ δὲ εἶπεν ὃ παρέδωκεν κύριος ὁ θεός σου ἐναντίον μου **21** εἶπεν δὲ Ἰσαακ τῷ Ἰακωβ ἔγγισόν μοι καὶ ψηλαφήσω σε τέκνον εἰ σύ εἰ ὁ υἱός μου Ἡσαυ ἢ οὐ **22** ἤγγισεν δὲ Ἰακωβ πρὸς Ἰσαακ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἐψηλάφησεν αὐτόν καὶ εἶπεν ἡ μὲν φωνὴ φωνὴ Ἰακωβ αἱ δὲ χεῖρες χεῖρες Ἡσαυ **23** καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτόν ἦσαν γὰρ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ὡς αἱ χεῖρες Ἡσαυ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δασεῖαι καὶ ἠύλογησεν αὐτόν **24** καὶ εἶπεν σύ εἰ ὁ υἱός μου Ἡσαυ ὁ δὲ εἶπεν ἐγὼ **25** καὶ εἶπεν προσάγαγέ μοι καὶ φάγομαι ἀπὸ τῆς θήρας σου τέκνον ἵνα εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχὴ μου

καὶ προσήγαγεν αὐτῷ καὶ ἔφαγεν καὶ εἰσήνεγκεν αὐτῷ οἶνον καὶ ἔπιεν **26** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαακ ὁ πατήρ αὐτοῦ ἔγγισόν μοι καὶ φίλησόν με τέκνον **27** καὶ ἐγγίσας ἐφίλησεν αὐτόν καὶ ὠσφράνθη τὴν ὄσμη τῶν ἱματίων αὐτοῦ καὶ ἠύλογησεν αὐτόν καὶ εἶπεν ἰδοὺ ὄσμη τοῦ υἱοῦ μου ὡς ὄσμη ἀγροῦ πλήρους ὃν ἠύλογησεν κύριος **28** καὶ δῶη σοι ὁ θεός ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τῆς πίοτητος τῆς γῆς καὶ πληθος σίτου καὶ οἴνου **29** καὶ δουλευσάτωσάν σοι ἄρχοντες καὶ γίνου κύριος τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ προσκυνήσουσίν σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου ὁ καταρῶμενός σε ἐπικατάρatos ὁ δὲ εὐλογῶν σε εὐλογημένος **30** καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ παύσασθαι Ἰσαακ εὐλογοῦντα Ἰακωβ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθεν Ἰακωβ ἀπὸ προσώπου Ἰσαακ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ Ἡσαυ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ ἦλθεν ἀπὸ τῆς θήρας **31** καὶ ἐποίησεν καὶ αὐτὸς ἐδέσματα καὶ προσήνεγκεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν τῷ πατρὶ ἀναστήτω ὁ πατήρ μου καὶ φαγέτω τῆς θήρας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχὴ σου **32** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαακ ὁ πατήρ αὐτοῦ τίς εἰ σύ ὁ δὲ εἶπεν ἐγὼ εἰμι ὁ υἱός σου ὁ πρωτότοκος Ἡσαυ **33** ἐξέστη δὲ Ἰσαακ ἔκστασιν μεγάλην σφόδρα καὶ εἶπεν τίς οὖν ὁ θηρεύσας μοι θήραν καὶ εἰσενέγκας μοι καὶ ἔφαγον ἀπὸ πάντων πρὸ τοῦ σε ἐλθεῖν καὶ ἠύλογησα αὐτόν καὶ εὐλογημένος ἔστω **34** ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤκουσεν Ἡσαυ τὰ ῥήματα Ἰσαακ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀνεβόησεν φωνὴν μεγάλην καὶ πικρὰν σφόδρα καὶ εἶπεν εὐλόγησον δὴ κάμὲ πάτερ **35** εἶπεν δὲ αὐτῷ ἐλθὼν ὁ ἀδελφός σου μετὰ δόλου ἔλαβεν τὴν εὐλογίαν σου **36** καὶ εἶπεν δικαίως ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰακωβ ἐπτέρνικεν γὰρ με ἤδη δεῦτερον τοῦτο τὰ τε πρωτοτόκιά μου εἴληφεν καὶ νῦν εἴληφεν τὴν εὐλογίαν μου καὶ εἶπεν Ἡσαυ τῷ πατρὶ αὐτοῦ οὐχ ὑπελίπω μοι εὐλογίαν πάτερ **37** ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαακ εἶπεν τῷ Ἡσαυ εἰ κύριον αὐτὸν ἐποίησά

σου και πάντας τούς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐποίησα αὐτοῦ οἰκέτας σίτῳ καὶ οἴνῳ ἐστήρισα αὐτόν σοι δὲ τί ποιήσω τέκνον **38** εἶπεν δὲ Ησαυ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ μὴ εὐλογία μία σοὶ ἐστὶν πάτερ εὐλόγησον δὴ καμέ πάτερ καταναυχθέντος δὲ Ἰσαακ ἀνεβόησεν φωνὴν Ησαυ καὶ ἔκλαυσεν **39** ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαακ ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ ἰδοὺ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς ἔσται ἡ κατοίκησίς σου καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ ἄνωθεν **40** καὶ ἐπὶ τῇ μαχαίρῃ σου ζήση καὶ τῷ ἀδελφῷ σου δουλεύσεις ἔσται δὲ ἡνίκα ἐὰν καθέλῃς καὶ ἐκλύσεις τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου **41** καὶ ἐνεκότει Ησαυ τῷ Ἰακωβ περὶ τῆς εὐλογίας ἧς εὐλόγησεν αὐτόν ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἶπεν δὲ Ησαυ ἐν τῇ διανοίᾳ ἐγγισάτωσαν αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους τοῦ πατρὸς μου ἵνα ἀποκτείνω Ἰακωβ τὸν ἀδελφόν μου **42** ἀπηγγέλη δὲ Ρεβεκκα τὰ ῥήματα Ησαυ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου καὶ πέμψασα ἐκάλεσεν Ἰακωβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον καὶ εἶπεν αὐτῷ ἰδοὺ Ησαυ ὁ ἀδελφός σου ἀπειλεῖ σοι τοῦ ἀποκτεῖναί σε **43** νῦν οὖν τέκνον ἄκουσόν μου τῆς φωνῆς καὶ ἀναστὰς ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς Λαβαν τὸν ἀδελφόν μου εἰς Χαρραν **44** καὶ οἴκησον μετ' αὐτοῦ ἡμέρας τινὰς ἕως τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν **45** καὶ τὴν ὀργὴν τοῦ ἀδελφοῦ σου ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπιλάθεται ἃ πεποίηκας αὐτῷ καὶ ἀποστείλασα μεταπέμψομαί σε ἐκεῖθεν μήποτε ἀτεκνωθῶ ἀπὸ τῶν δύο ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ **46** εἶπεν δὲ Ρεβεκκα πρὸς Ἰσαακ προσώχθικα τῇ ζωῇ μου διὰ τὰς θυγατέρας τῶν υἱῶν Χετ εἰ λήμψεται Ἰακωβ γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῆς γῆς ταύτης ἵνα τί μοι ζῆν

28 προσκαλεσάμενος δὲ Ἰσαακ τὸν Ἰακωβ εὐλόγησεν αὐτόν καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ λέγων οὐ λήμψη γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων Χανααν **2** ἀναστὰς ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοποταμίαν εἰς τὸν οἶκον Βαθουηλ τοῦ πατρὸς τῆς μητρὸς σου καὶ λαβὲ σεαυτῷ ἐκεῖθεν γυναῖκα

ἐκ τῶν θυγατέρων Λαβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς σου **3** ὁ δὲ θεὸς μου εὐλογήσαι σε καὶ αὐξήσαι σε καὶ πληθύναι σε καὶ ἔση εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν **4** καὶ δώη σοι τὴν εὐλογίαν Ἀβρααμ τοῦ πατρὸς μου σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ κληρονομήσαι τὴν γῆν τῆς παροικησεώς σου ἦν ἔδωκεν ὁ θεὸς τῷ Ἀβρααμ **5** καὶ ἀπέστειλεν Ἰσαακ τὸν Ἰακωβ καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς Λαβαν τὸν υἱὸν Βαθουηλ τοῦ Σύρου ἀδελφὸν δὲ Ρεβεκκας τῆς μητρὸς Ἰακωβ καὶ Ησαυ **6** εἶδεν δὲ Ησαυ ὅτι εὐλόγησεν Ἰσαακ τὸν Ἰακωβ καὶ ἀπώχετο εἰς τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας λαβεῖν ἑαυτῷ ἐκεῖθεν γυναῖκα ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτόν καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ λέγων οὐ λήμψη γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυγατέρων Χανααν **7** καὶ ἤκουσεν Ἰακωβ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας **8** καὶ εἶδεν Ησαυ ὅτι πονηραὶ εἰσιν αἱ θυγατέρες Χανααν ἐναντίον Ἰσαακ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ **9** καὶ ἐπορεύθη Ησαυ πρὸς Ἰσμαηλ καὶ ἔλαβεν τὴν Μαελεθ θυγατέρα Ἰσμαηλ τοῦ υἱοῦ Ἀβρααμ ἀδελφῆν Ναβαιωθ πρὸς ταῖς γυναῖξιν αὐτοῦ γυναῖκα **10** καὶ ἐξῆλθεν Ἰακωβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρραν **11** καὶ ἀπῆντησεν τόπῳ καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ ἔδου γὰρ ὁ ἥλιος καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου καὶ ἔθηκεν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ **12** καὶ ἐνυπνιάσθη καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς **13** ὁ δὲ κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς καὶ εἶπεν ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς Ἀβρααμ τοῦ πατρὸς σου καὶ ὁ θεὸς Ἰσαακ μὴ φοβοῦ ἡ γῆ ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου **14** καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς καὶ πλατυνηθήσεται ἐπὶ θάλασσαν καὶ ἐπὶ λίβα καὶ ἐπὶ βορρᾶν καὶ ἐπ' ἀνατολάς καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τῷ σπέρματί

σου **15** και ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάση οὗ ἂν πορευθῆς και ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι **16** και ἐξηγέρθη Ιακωβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ και εἶπεν ὅτι ἔστιν κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐγὼ δὲ οὐκ ἤδειν **17** και ἐφοβήθη και εἶπεν ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος οὐκ ἔστιν τοῦτο ἀλλ' ἢ οἶκος θεοῦ και αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ **18** και ἀνέστη Ιακωβ τὸ πρωὶ και ἔλαβεν τὸν λίθον ὃν ὑπέθηκεν ἐκεῖ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ και ἔστησεν αὐτὸν στήλην και ἐπέχεεν ἔλαιον ἐπὶ τὸ ἄκρον αὐτῆς **19** και ἐκάλεσεν Ιακωβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Οἶκος θεοῦ και Ουλαμλους ἦν ὄνομα τῆ πόλει τὸ πρότερον **20** και ἠῤῥατο Ιακωβ εὐχὴν λέγων ἐὰν ἦ κύριος ὁ θεὸς μετ' ἐμοῦ και διαφυλάξῃ με ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ ἢ ἐγὼ πορευόμαι και δῶ μοι ἄρτον φαγεῖν και ἱμάτιον περιβαλέσθαι **21** και ἀποστρέψῃ με μετὰ σωτηρίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου και ἔσται μοι κύριος εἰς θεόν **22** και ὁ λίθος οὗτος ὃν ἔστησα στήλην ἔσται μοι οἶκος θεοῦ και πάντων ὧν ἐὰν μοι δῶς δεκάτην ἀποδεκατώσω αὐτά σοι

29 και ἐξάρας Ιακωβ τοὺς πόδας ἐπορεύθη εἰς γῆν ἀνατολῶν πρὸς Λαβαν τὸν υἱὸν Βαθουηλ τοῦ Σύρου ἀδελφὸν δὲ Ρεβεκκας μητρὸς Ιακωβ και Ησαν **2** και ὄρᾳ και ἰδοὺ φρέαρ ἐν τῷ πεδίῳ ἦσαν δὲ ἐκεῖ τρία ποιμνία προβάτων ἀναπαυόμενα ἐπ' αὐτοῦ ἐκ γὰρ τοῦ φρέατος ἐκείνου ἐπότιζον τὰ ποιμνία λίθος δὲ ἦν μέγας ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ φρέατος **3** και συνήγοντο ἐκεῖ πάντα τὰ ποιμνία και ἀπεκύλιον τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος και ἐπότιζον τὰ πρόβατα και ἀπεκαθίστων τὸν λίθον ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ φρέατος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ **4** εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ιακωβ ἀδελφοί πόθεν ἐστὲ ὑμεῖς οἱ δὲ εἶπαν ἐκ Χαρραν ἐσμέν **5** εἶπεν δὲ αὐτοῖς γινώσκετε Λαβαν τὸν υἱὸν Ναχωρ οἱ δὲ εἶπαν γινώσκομεν **6** εἶπεν δὲ αὐτοῖς

ὕγιαίνει οἱ δὲ εἶπαν ὕγιαίνει και ἰδοὺ Ραχηλ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἤρχετο μετὰ τῶν προβάτων **7** και εἶπεν Ιακωβ ἔτι ἐστὶν ἡμέρα πολλή οὐπω ὥρα συναχθῆναι τὰ κτήνη ποτίσαντες τὰ πρόβατα ἀπελθόντες βόσκετε **8** οἱ δὲ εἶπαν οὐ δυνασόμεθα ἕως τοῦ συναχθῆναι πάντας τοὺς ποιμένας και ἀποκυλίσωσιν τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος και ποτιοῦμεν τὰ πρόβατα **9** ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς και Ραχηλ ἡ θυγάτηρ Λαβαν ἤρχετο μετὰ τῶν προβάτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς αὕτη γὰρ ἔβοσκεν τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῆς **10** ἐγένετο δὲ ὡς εἶδεν Ιακωβ τὴν Ραχηλ θυγατέρα Λαβαν ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ και τὰ πρόβατα Λαβαν ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ και προσελθὼν Ιακωβ ἀπεκύλισεν τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος και ἐπότισεν τὰ πρόβατα Λαβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ **11** και ἐφίλησεν Ιακωβ τὴν Ραχηλ και βοήσας τῇ φωνῇ αὐτοῦ ἔκλαυσεν **12** και ἀνήγγειλεν τῇ Ραχηλ ὅτι ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐστὶν και ὅτι υἱὸς Ρεβεκκας ἐστὶν και δραμοῦσα ἀπήγγειλεν τῷ πατρὶ αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα **13** ἐγένετο δὲ ὡς ἤκουσεν Λαβαν τὸ ὄνομα Ιακωβ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ ἔδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ και περιλαβὼν αὐτὸν ἐφίλησεν και εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ και διηγῆσατο τῷ Λαβαν πάντας τοὺς λόγους τούτους **14** και εἶπεν αὐτῷ Λαβαν ἐκ τῶν ὀστών μου και ἐκ τῆς σαρκὸς μου εἶ σύ και ἦν μετ' αὐτοῦ μῆνα ἡμερῶν **15** εἶπεν δὲ Λαβαν τῷ Ιακωβ ὅτι γὰρ ἀδελφός μου εἶ οὐ δουλεύσεις μοι δωρεάν ἀπάγγελόν μοι τίς ὁ μισθός σου ἐστὶν **16** τῷ δὲ Λαβαν δύο θυγατέρες ὄνομα τῇ μείζονι Λεια και ὄνομα τῇ νεωτέρᾳ Ραχηλ **17** οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ Λειας ἀσθενεῖς Ραχηλ δὲ καλὴ τῷ εἶδει και ὠραία τῇ ὄψει **18** ἠγάπησεν δὲ Ιακωβ τὴν Ραχηλ και εἶπεν δουλεύσω σοι ἑπτὰ ἔτη περὶ Ραχηλ τῆς θυγατρὸς σου τῆς νεωτέρας **19** εἶπεν δὲ αὐτῷ Λαβαν βέλτιον δοῦναί με αὐτὴν σοι ἢ δοῦναί

με αὐτήν ἄνδρι ἐτέρω οἴκησον μετ' ἐμοῦ **20** καὶ ἐδούλευσεν Ἰακωβ περὶ Ραχηλ ἕτη ἑπτὰ καὶ ἦσαν ἐναντίον αὐτοῦ ὡς ἡμέραι ὀλίγαι παρὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν αὐτήν **21** εἶπεν δὲ Ἰακωβ πρὸς Λαβαν ἀπόδος τὴν γυναῖκά μου πεπλήρωνται γὰρ αἱ ἡμέραι μου ὅπως εἰσέλθω πρὸς αὐτήν **22** συνήγαγεν δὲ Λαβαν πάντας τοὺς ἄνδρας τοῦ τόπου καὶ ἐποίησεν γάμον **23** καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ λαβὼν Λαβαν Λειαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ εἰσήγαγεν αὐτήν πρὸς Ἰακωβ καὶ εἰσηλθεν πρὸς αὐτήν Ἰακωβ **24** ἔδωκεν δὲ Λαβαν Λεια τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Ζελφαν τὴν παιδίσκην αὐτοῦ αὐτῇ παιδίσκην **25** ἐγένετο δὲ πρωὶ καὶ ἰδοὺ ἦν Λεια εἶπεν δὲ Ἰακωβ τῷ Λαβαν τί τοῦτο ἐποίησάς μοι οὐ περὶ Ραχηλ ἐδούλευσα παρὰ σοί καὶ ἵνα τί παρελογίσω με **26** εἶπεν δὲ Λαβαν οὐκ ἔστιν οὕτως ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν δοῦναι τὴν νεωτέραν πρὶν ἢ τὴν πρεσβυτέραν **27** συντέλεσον οὖν τὰ ἕβδομα ταύτης καὶ δώσω σοι καὶ ταύτην ἀντὶ τῆς ἐργασίας ἧς ἐργᾷ παρ' ἐμοῦ ἕτι ἑπτὰ ἕτη ἕτερα **28** ἐποίησεν δὲ Ἰακωβ οὕτως καὶ ἀνεπλήρωσεν τὰ ἕβδομα ταύτης καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Λαβαν Ραχηλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ γυναῖκα **29** ἔδωκεν δὲ Λαβαν Ραχηλ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Βαλλαν τὴν παιδίσκην αὐτοῦ αὐτῇ παιδίσκην **30** καὶ εἰσηλθεν πρὸς Ραχηλ ἠγάπησεν δὲ Ραχηλ μᾶλλον ἢ Λειαν καὶ ἐδούλευσεν αὐτῷ ἑπτὰ ἕτη ἕτερα **31** ἰδὼν δὲ κύριος ὅτι μισεῖται Λεια ἠνοιξεν τὴν μήτραν αὐτῆς Ραχηλ δὲ ἦν στεῖρα **32** καὶ συνέλαβεν Λεια καὶ ἔτεκεν υἱὸν τῷ Ἰακωβ ἐκάλεσεν δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ρουβην λέγουσα διότι εἶδέν μου κύριος τὴν ταπείνωσιν νῦν με ἀγαπήσει ὁ ἀνὴρ μου **33** καὶ συνέλαβεν πάλιν Λεια καὶ ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον τῷ Ἰακωβ καὶ εἶπεν ὅτι ἤκουσεν κύριος ὅτι μισοῦμαι καὶ προσέδωκέν μοι καὶ τοῦτον ἐκάλεσεν δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Συμεων **34** καὶ συνέλαβεν ἕτι καὶ ἔτεκεν υἱὸν καὶ εἶπεν ἐν τῷ νῦν καιρῷ πρὸς ἐμοῦ ἔσται ὁ ἀνὴρ μου ἔτεκεν γὰρ αὐτῷ τρεῖς υἱοὺς διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ

ὄνομα αὐτοῦ Λειν **35** καὶ συλλαβοῦσα ἔτι ἔτεκεν υἱὸν καὶ εἶπεν νῦν ἔτι τοῦτο ἐξομολογήσομαι κυρίῳ διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰουδα καὶ ἔστη τοῦ τίκτειν

30 ἰδοῦσα δὲ Ραχηλ ὅτι οὐ τέτοκεν τῷ Ἰακωβ καὶ ἐζήλωσεν Ραχηλ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ εἶπεν τῷ Ἰακωβ δός μοι τέκνα εἰ δὲ μὴ τελευτήσω ἐγώ **2** ἐθυμώθη δὲ Ἰακωβ τῇ Ραχηλ καὶ εἶπεν αὐτῇ μὴ ἀντὶ θεοῦ ἐγώ εἰμι ὃς ἐστέρησέν σε καρπὸν κοιλίας **3** εἶπεν δὲ Ραχηλ τῷ Ἰακωβ ἰδοὺ ἡ παιδίσκη μου Βαλλα εἴσελθε πρὸς αὐτήν καὶ τέξεται ἐπὶ τῶν γονάτων μου καὶ τεκνοποιήσομαι κἀγὼ ἐξ αὐτῆς **4** καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Βαλλαν τὴν παιδίσκην αὐτῆς αὐτῷ γυναῖκα εἰσηλθεν δὲ πρὸς αὐτήν Ἰακωβ **5** καὶ συνέλαβεν Βαλλα ἡ παιδίσκη Ραχηλ καὶ ἔτεκεν τῷ Ἰακωβ υἱόν **6** καὶ εἶπεν Ραχηλ ἔκρινέν μοι ὁ θεὸς καὶ ἐπήκουσεν τῆς φωνῆς μου καὶ ἔδωκέν μοι υἱόν διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Δαν **7** καὶ συνέλαβεν ἕτι Βαλλα ἡ παιδίσκη Ραχηλ καὶ ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον τῷ Ἰακωβ **8** καὶ εἶπεν Ραχηλ συνελάβετό μοι ὁ θεὸς καὶ συνανεστράφην τῇ ἀδελφῇ μου καὶ ἠδυνάσθην καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Νεφθαλι **9** εἶδεν δὲ Λεια ὅτι ἔστη τοῦ τίκτειν καὶ ἔλαβεν Ζελφαν τὴν παιδίσκην αὐτῆς καὶ ἔδωκεν αὐτήν τῷ Ἰακωβ γυναῖκα **10** εἰσηλθεν δὲ πρὸς αὐτήν Ἰακωβ καὶ συνέλαβεν Ζελφα ἡ παιδίσκη Λειας καὶ ἔτεκεν τῷ Ἰακωβ υἱόν **11** καὶ εἶπεν Λεια ἐν τύχῃ καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γαδ **12** καὶ συνέλαβεν Ζελφα ἡ παιδίσκη Λειας καὶ ἔτεκεν ἕτι τῷ Ἰακωβ υἱὸν δεύτερον **13** καὶ εἶπεν Λεια μακαρία ἐγώ ὅτι μακαρίζουσίν με αἱ γυναῖκες καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀσηρ **14** ἐπορεύθη δὲ Ρουβην ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν καὶ εὔρεν μῆλα μανδραγόρου ἐν τῷ ἀγρῷ καὶ ἠνεγκεν αὐτὰ πρὸς Λειαν τὴν μητέρα αὐτοῦ εἶπεν δὲ Ραχηλ τῇ Λεια δός μοι τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου **15** εἶπεν δὲ Λεια οὐκ ἰκανόν σοι ὅτι ἔλαβες τὸν ἄνδρα μου μὴ καὶ

τοὺς μανδραγόρας τοῦ υἱοῦ μου λήμψη εἶπεν δὲ
Ραχηλ οὐχ οὕτως κοιμηθῆτω μετὰ σοῦ τὴν νύκτα
ταύτην ἀντὶ τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου **16**
εἰσηλθεν δὲ Ἰακωβ ἐξ ἀγροῦ ἑσπέρας καὶ ἐξῆλθεν
Λεια εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ εἶπεν πρὸς με
εἰσελεύσῃ σήμερον μεμίσθωμαι γάρ σε ἀντὶ τῶν
μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ μου καὶ ἐκοιμήθη μετ'
αὐτῆς τὴν νύκτα ἐκείνην **17** καὶ ἐπήκουσεν ὁ
θεὸς Λειας καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν τῷ Ἰακωβ
υἴον πέμπτον **18** καὶ εἶπεν Λεια ἔδωκεν ὁ θεὸς
τὸν μισθόν μου ἀνθ' οὗ ἔδωκα τὴν παιδίσκη
μου τῷ ἀνδρὶ μου καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἰσααχάρ ὃ ἐστὶν Μισθός **19** καὶ συνέλαβεν ἔτι
Λεια καὶ ἔτεκεν υἴον ἕκτον τῷ Ἰακωβ **20** καὶ
εἶπεν Λεια δεδώρηται μοι ὁ θεὸς δῶρον καλόν
ἐν τῷ νῦν καιρῷ αἰρετιεῖ με ὁ ἀνὴρ μου ἔτεκεν
γὰρ αὐτῷ υἱοὺς ἕξ καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ζαβουλων **21** καὶ μετὰ τοῦτο ἔτεκεν θυγατέρα
καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτῆς Δινα **22** ἐμνήσθη δὲ
ὁ θεὸς τῆς Ραχηλ καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς ὁ θεὸς καὶ
ἀνέωξεν αὐτῆς τὴν μήτραν **23** καὶ συλλαβοῦσα
ἔτεκεν τῷ Ἰακωβ υἴον εἶπεν δὲ Ραχηλ ἀφείλεν ὁ
θεὸς μου τὸ ὄνειδος **24** καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰωσηφ λέγουσα προσθέτω ὁ θεὸς μοι
υἴον ἕτερον **25** ἐγένετο δὲ ὡς ἔτεκεν Ραχηλ
τὸν Ἰωσηφ εἶπεν Ἰακωβ τῷ Λαβαν ἀπόστειλόν
με ἵνα ἀπέλθω εἰς τὸν τόπον μου καὶ εἰς τὴν
γῆν μου **26** ἀπόδος τὰς γυναῖκάς μου καὶ τὰ
παιδιά περὶ ὧν δεδούλευκά σοι ἵνα ἀπέλθω σὺ
γὰρ γινώσκεις τὴν δουλείαν ἣν δεδούλευκά
σοι **27** εἶπεν δὲ αὐτῷ Λαβαν εἰ εὖρον χάριν
ἐναντίον σου οἰωνισάμην ἂν εὐλόγησεν γάρ με
ὁ θεὸς τῇ σῇ εἰσόδῳ **28** διάστειλον τὸν μισθόν
σου πρὸς με καὶ δώσω **29** εἶπεν δὲ αὐτῷ Ἰακωβ
σὺ γινώσκεις ἃ δεδούλευκά σοι καὶ ὅσα ἦν
κτήνη σου μετ' ἐμοῦ **30** μικρὰ γὰρ ἦν ὅσα σοι
ἦν ἐναντίον ἐμοῦ καὶ ηὐξήθη εἰς πλῆθος καὶ
ηὐλόγησέν σε κύριος ἐπὶ τῷ ποδὶ μου νῦν οὖν
πότε ποιήσω καὶ γὰρ ἐμαυτῷ οἶκον **31** καὶ εἶπεν

αὐτῷ Λαβαν τί σοι δώσω εἶπεν δὲ αὐτῷ Ἰακωβ οὐ
δώσεις μοι οὐθέν ἐὰν ποιήσης μοι τὸ ῥῆμα τοῦτο
πάλιν ποιμανῶ τὰ πρόβατά σου καὶ φυλάξω **32**
παρελθάτω πάντα τὰ πρόβατά σου σήμερον καὶ
διαχώρισον ἐκεῖθεν πᾶν πρόβατον φαιὸν ἐν τοῖς
ἀρνάσιν καὶ πᾶν διάλευκον καὶ ῥαντὸν ἐν ταῖς
αἰζίν ἔσται μοι μισθός **33** καὶ ἐπακούσεται μοι
ἡ δικαιοσύνη μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ αὐριον ὅτι
ἐστὶν ὁ μισθός μου ἐνώπιόν σου πᾶν ὃ ἐὰν μὴ ἦ
ῥαντὸν καὶ διάλευκον ἐν ταῖς αἰζίν καὶ φαιὸν
ἐν τοῖς ἀρνάσιν κεκλεμμένον ἔσται παρ' ἐμοῦ **34**
εἶπεν δὲ αὐτῷ Λαβαν ἔστω κατὰ τὸ ῥῆμά σου **35**
καὶ διέστειλεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοὺς τράγους
τοὺς ῥαντοὺς καὶ τοὺς διαλεύκους καὶ πάσας τὰς
αἰγὰς τὰς ῥαντὰς καὶ τὰς διαλεύκους καὶ πᾶν
ὃ ἦν λευκὸν ἐν αὐτοῖς καὶ πᾶν ὃ ἦν φαιὸν ἐν
τοῖς ἀρνάσιν καὶ ἔδωκεν διὰ χειρὸς τῶν υἱῶν
αὐτοῦ **36** καὶ ἀπέστησεν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν ἀνά
μέσον αὐτῶν καὶ ἀνά μέσον Ἰακωβ Ἰακωβ δὲ
ἐποίμαιναν τὰ πρόβατα Λαβαν τὰ ὑπολειφθέντα
37 ἔλαβεν δὲ ἑαυτῷ Ἰακωβ ῥάβδον στυρακίνη
χλωρὰν καὶ καρυίνην καὶ πλατάνου καὶ ἐλέπισεν
αὐτὰς Ἰακωβ λεπίσματα λευκὰ περισύρων τὸ
χλωρόν ἐφαίνετο δὲ ἐπὶ ταῖς ῥάβδοις τὸ λευκὸν ὃ
ἐλέπισεν ποικίλον **38** καὶ παρέθηκεν τὰς ῥάβδους
ἃς ἐλέπισεν ἐν ταῖς ληνοῖς τῶν ποτιστηρίων
τοῦ ὕδατος ἵνα ὡς ἂν ἔλθωσιν τὰ πρόβατα
πιεῖν ἐνώπιον τῶν ῥάβδων ἐλθόντων αὐτῶν εἰς
τὸ πιεῖν **39** ἐγκισσῆσιν τὰ πρόβατα εἰς τὰς
ῥάβδους καὶ ἔτικτον τὰ πρόβατα διάλευκα καὶ
ποικίλα καὶ σποδοειδῆ ῥαντά **40** τοὺς δὲ ἄμνοὺς
διέστειλεν Ἰακωβ καὶ ἔστησεν ἐναντίον τῶν
προβάτων κριὸν διάλευκον καὶ πᾶν ποικίλον
ἐν τοῖς ἄμνοις καὶ διεχώρισεν ἑαυτῷ ποίμνια
καθ' ἑαυτὸν καὶ οὐκ ἔμιξεν αὐτὰ εἰς τὰ πρόβατα
Λαβαν **41** ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ᾧ ἐνεκίσθησεν
τὰ πρόβατα ἐν γαστρὶ λαμβάνοντα ἔθηκεν Ἰακωβ
τὰς ῥάβδους ἐναντίον τῶν προβάτων ἐν ταῖς
ληνοῖς τοῦ ἐγκισσῆσαι αὐτὰ κατὰ τὰς ῥάβδους **42**

ήνικα δ' ἂν ἔτεκεν τὰ πρόβατα οὐκ ἐτίθει ἐγένετο
δὲ τὰ ἄσημα τοῦ Λαβαν τὰ δὲ ἐπίσημα τοῦ Ιακωβ
43 καὶ ἐπλούτησεν ὁ ἄνθρωπος σφόδρα σφόδρα
καὶ ἐγένετο αὐτῷ κτήνη πολλὰ καὶ βόες καὶ
παῖδες καὶ παιδίσκαι καὶ κάμηλοι καὶ ὄνοι

31 ἤκουσεν δὲ Ιακωβ τὰ ῥήματα τῶν υἱῶν
Λαβαν λεγόντων εἴληφεν Ιακωβ πάντα τὰ
τοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐκ τῶν τοῦ πατρὸς ἡμῶν
πεποίηκεν πᾶσαν τὴν δόξαν ταύτην 2 καὶ εἶδεν
Ιακωβ τὸ πρόσωπον τοῦ Λαβαν καὶ ἰδοὺ οὐκ
ἦν πρὸς αὐτὸν ὡς ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν 3
εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Ιακωβ ἀποστρέφου εἰς
τὴν γῆν τοῦ πατρὸς σου καὶ εἰς τὴν γενεάν σου
καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ 4 ἀποστείλας δὲ Ιακωβ
ἐκάλεσεν Ραχηλ καὶ Λειαν εἰς τὸ πεδῖον οὗ τὰ
ποιμνία 5 καὶ εἶπεν αὐταῖς ὁρῶ ἐγὼ τὸ πρόσωπον
τοῦ πατρὸς ὑμῶν ὅτι οὐκ ἔστιν πρὸς ἐμοῦ ὡς
ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν ὁ δὲ θεὸς τοῦ πατρὸς
μου ἦν μετ' ἐμοῦ 6 καὶ αὐταὶ δὲ οἶδατε ὅτι
ἐν πάσῃ τῇ ἰσχύι μου δεδούλευκα τῷ πατρὶ
ὑμῶν 7 ὁ δὲ πατὴρ ὑμῶν παρεκρούσατό με καὶ
ἤλλαξεν τὸν μισθόν μου τῶν δέκα ἀμνῶν καὶ
οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς κακοποιῆσαί με 8 ἐὰν
οὕτως εἶπη τὰ ποικίλα ἔσται σου μισθός καὶ
τέξεται πάντα τὰ πρόβατα ποικίλα ἐὰν δὲ εἶπη
τὰ λευκὰ ἔσται σου μισθός καὶ τέξεται πάντα τὰ
πρόβατα λευκὰ 9 καὶ ἀφείλατο ὁ θεὸς πάντα τὰ
κτήνη τοῦ πατρὸς ὑμῶν καὶ ἔδωκέν μοι αὐτά 10
καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα καὶ
εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτὰ ἐν τῷ ὕπνῳ καὶ
ἰδοὺ οἱ τράγοι καὶ οἱ κριοὶ ἀναβαίνοντες ἦσαν
ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἴγας διάλευκοι καὶ
ποικίλοι καὶ σποδοειδεῖς ῥαντοῖ 11 καὶ εἶπέν
μοι ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ καθ' ὕπνον Ιακωβ ἐγὼ
δὲ εἶπα τί ἐστίν 12 καὶ εἶπεν ἀνάβλεψον τοῖς
ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἰδὲ τοὺς τράγους καὶ τοὺς
κριοὺς ἀναβαίνοντας ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς
αἴγας διαλευκούς καὶ ποικίλους καὶ σποδοειδεῖς
ῥαντούς ἐώρακα γὰρ ὅσα σοι Λαβαν ποιεῖ 13 ἐγὼ

εἰμι ὁ θεὸς ὁ ὀφθεῖς σοι ἐν τόπῳ θεοῦ οὗ ἠλειψάς
μοι ἐκεῖ στήλην καὶ ἠῤῥω μοι ἐκεῖ εὐχὴν νῦν
οὖν ἀνάστηθι καὶ ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς ταύτης καὶ
ἄπελθε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου καὶ ἔσομαι
μετὰ σοῦ 14 καὶ ἀποκριθεῖσα Ραχηλ καὶ Λεια
εἶπαν αὐτῷ μὴ ἔστιν ἡμῖν ἔτι μερὶς ἢ κληρονομία
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν 15 οὐχ ὡς αἱ
ἀλλότριαι λελογίσμεθα αὐτῷ πέπρακεν γὰρ ἡμᾶς
καὶ κατέφαγεν καταβρῶσει τὸ ἀργύριον ἡμῶν 16
πάντα τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν ἦν ἀφείλατο
ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἡμῖν ἔσται καὶ τοῖς
τέκνοις ἡμῶν νῦν οὖν ὅσα εἰρηκέν σοι ὁ θεός
ποιεῖ 17 ἀναστὰς δὲ Ιακωβ ἔλαβεν τὰς γυναῖκας
αὐτοῦ καὶ τὰ παιδιά αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καμήλους 18
καὶ ἀπήγαγεν πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ
πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ ἦν περιεποιήσατο
ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ ἀπελθεῖν
πρὸς Ισαακ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς γῆν Χανααν
19 Λαβαν δὲ ὥχρητο κεῖραι τὰ πρόβατα αὐτοῦ
ἔκλειψεν δὲ Ραχηλ τὰ εἶδωλα τοῦ πατρὸς αὐτῆς
20 ἔκρυψεν δὲ Ιακωβ Λαβαν τὸν Σύρον τοῦ μὴ
ἀναγγεῖλαι αὐτῷ ὅτι ἀποδιδράσκει 21 καὶ ἀπέδρα
αὐτὸς καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ διέβη τὸν ποταμὸν
καὶ ὥρμησεν εἰς τὸ ὄρος Γαλααδ 22 ἀνηγγέλη
δὲ Λαβαν τῷ Σύρῳ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὅτι ἀπέδρα
Ιακωβ 23 καὶ παραλαβὼν πάντας τοὺς ἀδελφούς
αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτοῦ ὁδὸν
ἡμερῶν ἑπτὰ καὶ κατέλαβεν αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει τῷ
Γαλααδ 24 ἦλθεν δὲ ὁ θεὸς πρὸς Λαβαν τὸν Σύρον
καθ' ὕπνον τὴν νύκτα καὶ εἶπεν αὐτῷ φύλαξαι
σεαυτὸν μήποτε λαλήσης μετὰ Ιακωβ πονηρά 25
καὶ κατέλαβεν Λαβαν τὸν Ιακωβ Ιακωβ δὲ ἔπηξεν
τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐν τῷ ὄρει Λαβαν δὲ ἔστησεν
τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐν τῷ ὄρει Γαλααδ 26 εἶπεν
δὲ Λαβαν τῷ Ιακωβ τί ἐποίησας ἵνα τί κρυφῆ
ἀπέδρας καὶ ἐκλοποφόρησάς με καὶ ἀπήγαγες
τὰς θυγατέρας μου ὡς αἰχμαλώτιδας μαχαίρα 27
καὶ εἰ ἀνήγγειλάς μοι ἐξαπέστειλα ἄν σε μετ'
εὐφροσύνης καὶ μετὰ μουσικῶν τυμπάνων καὶ

κιθάρας 28 οὐκ ἠξιώθην καταφιλήσαι τὰ παιδιά μου καὶ τὰς θυγατέρας μου νῦν δὲ ἀφρόνωνς ἔπραξας 29 καὶ νῦν ἰσχύει ἡ χεὶρ μου κακοποιῆσαι σε ὁ δὲ θεὸς τοῦ πατρὸς σου ἐχθὲς εἶπεν πρός με λέγων φύλαξαι σεαυτὸν μήποτε λαλήσης μετὰ Ἰακωβ πονηρά 30 νῦν οὖν πεπόρευσαι ἐπιθυμία γὰρ ἐπεθύμησας ἀπελθεῖν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου ἵνα τί ἔκλεψας τοὺς θεοὺς μου 31 ἀποκριθεὶς δὲ Ἰακωβ εἶπεν τῷ Λαβαν εἶπα γὰρ μήποτε ἀφέλης τὰς θυγατέρας σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ πάντα τὰ ἐμά 32 ἐπίγνωθι τί ἐστὶν τῶν σῶν παρ' ἐμοί καὶ λαβέ καὶ οὐκ ἐπέγνω παρ' αὐτῷ οὐθέν καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰακωβ παρ' ᾧ ἐὰν εὔρης τοὺς θεοὺς σου οὐ ζήσεται ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν οὐκ ἦδει δὲ Ἰακωβ ὅτι Ραχηλ ἢ γυνὴ αὐτοῦ ἔκλεψεν αὐτοῦς 33 εἰσελθὼν δὲ Λαβαν ἠρεύνησεν εἰς τὸν οἶκον Λειας καὶ οὐχ εὔρεν καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ οἴκου Λειας ἠρεύνησεν τὸν οἶκον Ἰακωβ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν δύο παιδισκῶν καὶ οὐχ εὔρεν εἰσηλθὲν δὲ καὶ εἰς τὸν οἶκον Ραχηλ 34 Ραχηλ δὲ ἔλαβεν τὰ εἶδωλα καὶ ἐνέβαλεν αὐτὰ εἰς τὰ σάγματα τῆς καμήλου καὶ ἐπεκάθισεν αὐτοῖς 35 καὶ εἶπεν τῷ πατρὶ αὐτῆς μὴ βαρέως φέρε κύριε οὐ δύναμαι ἀναστῆναι ἐνώπιόν σου ὅτι τὸ κατ' ἐθισμόν τῶν γυναικῶν μοί ἐστιν ἠρεύνησεν δὲ Λαβαν ἐν ὄλῳ τῷ οἴκῳ καὶ οὐχ εὔρεν τὰ εἶδωλα 36 ὠργίσθη δὲ Ἰακωβ καὶ ἐμαχέσατο τῷ Λαβαν ἀποκριθεὶς δὲ Ἰακωβ εἶπεν τῷ Λαβαν τί τὸ ἀδίκημά μου καὶ τί τὸ ἀμάρτημά μου ὅτι κατεδίωξας ὀπίσω μου 37 καὶ ὅτι ἠρεύνησας πάντα τὰ σκεύη μου τί εὔρες ἀπὸ πάντων τῶν σκευῶν τοῦ οἴκου σου θεὸς ὧδε ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν ἀδελφῶν σου καὶ ἐλεγξάτωσαν ἀνά μέσον τῶν δύο ἡμῶν 38 ταῦτά μοι εἴκοσι ἔτη ἐγὼ εἶμι μετὰ σοῦ τὰ πρόβατά σου καὶ αἱ αἰγῆς σου οὐκ ἠτεκνώθησαν κριοὺς τῶν προβάτων σου οὐ κατέφαγον 39 θηριάλωτον οὐκ ἀνενήνοχά σοι ἐγὼ ἀπετίννουσ παρ' ἐμαυτοῦ κλέμματα ἡμέρας καὶ κλέμματα

νυκτός 40 ἐγινόμην τῆς ἡμέρας συγκαίόμενος τῷ καύματι καὶ παγετῷ τῆς νυκτός καὶ ἀφίστατο ὁ ὕπνος ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου 41 ταῦτά μοι εἴκοσι ἔτη ἐγὼ εἶμι ἐν τῇ οἰκίᾳ σου ἐδούλευσά σοι δέκα τέσσαρα ἔτη ἀντὶ τῶν δύο θυγατέρων σου καὶ ἕξ ἔτη ἐν τοῖς προβάτοις σου καὶ παρελογίσω τὸν μισθόν μου δέκα ἀμνάσιν 42 εἰ μὴ ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς μου Ἀβρααμ καὶ ὁ φόβος Ἰσαακ ἦν μοι νῦν ἂν κενόν με ἐξαπέστειλας τὴν ταπεινώσιν μου καὶ τὸν κόπον τῶν χειρῶν μου εἶδεν ὁ θεὸς καὶ ἤλεγξεν σε ἐχθὲς 43 ἀποκριθεὶς δὲ Λαβαν εἶπεν τῷ Ἰακωβ αἱ θυγατέρες θυγατέρες μου καὶ οἱ υἱοὶ υἱοί μου καὶ τὰ κτήνη κτήνη μου καὶ πάντα ὅσα σὺ ὄρας ἐμά ἐστὶν καὶ τῶν θυγατέρων μου τί ποιήσω ταύταις σήμερον ἢ τοῖς τέκνοις αὐτῶν οἷς ἔτεκεν 44 νῦν οὖν δεῦρο διαθώμεθα διαθήκην ἐγὼ καὶ σὺ καὶ ἔσται εἰς μαρτύριον ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ εἶπεν δὲ αὐτῷ ἰδοὺ οὐθεὶς μεθ' ἡμῶν ἐστὶν ἰδὲ ὁ θεὸς μάρτυς ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ 45 λαβῶν δὲ Ἰακωβ λίθον ἔστησεν αὐτὸν στήλην 46 εἶπεν δὲ Ἰακωβ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ συλλέγετε λίθους καὶ συνέλεξαν λίθους καὶ ἐποίησαν βουνόν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ βουνοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Λαβαν ὁ βουνὸς οὗτος μαρτυρεῖ ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ σήμερον 47 καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Λαβαν Βουνὸς τῆς μαρτυρίας Ἰακωβ δὲ ἐκάλεσεν αὐτὸν Βουνὸς μάρτυς 48 εἶπεν δὲ Λαβαν τῷ Ἰακωβ ἰδοὺ ὁ βουνὸς οὗτος καὶ ἡ στήλη αὕτη ἦν ἔστησα ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ μαρτυρεῖ ὁ βουνὸς οὗτος καὶ μαρτυρεῖ ἡ στήλη αὕτη διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βουνὸς μαρτυρεῖ 49 καὶ ἡ ὄρασις ἦν εἶπεν ἐπίδοι ὁ θεὸς ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ ὅτι ἀποστησόμεθα ἕτερος ἀπὸ τοῦ ἐτέρου 50 εἰ ταπεινώσεις τὰς θυγατέρας μου εἰ λήμψη γυναῖκας ἐπὶ ταῖς θυγατράσιν μου ὄρα οὐθεὶς μεθ' ἡμῶν ἐστὶν 52 ἐὰν τε γὰρ ἐγὼ μὴ διαβῶ πρὸς σὲ μηδὲ σὺ διαβῆς πρός με τὸν βουνὸν τοῦτον καὶ τὴν στήλην ταύτην ἐπὶ κακία 53 ὁ θεὸς Ἀβρααμ

καὶ ὁ θεὸς Ναχωρ κρινεῖ ἀνά μέσον ἡμῶν καὶ ὤμοσεν Ἰακωβ κατὰ τοῦ φόβου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαακ **54** καὶ ἔθυσεν Ἰακωβ θυσίαν ἐν τῷ ὄρει καὶ ἐκάλεσεν τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ἐκοιμήθησαν ἐν τῷ ὄρει **55** ἀναστὰς δὲ Λαβαν τὸ πρῶν κατεφίλησεν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ εὐλόγησεν αὐτούς καὶ ἀποστραφεὶς Λαβαν ἀπῆλθεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ

32 καὶ Ἰακωβ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ ὁδὸν καὶ ἀναβλέψας εἶδεν παρεμβολὴν θεοῦ παρεμβεβληκυῖαν καὶ συνήντησαν αὐτῷ οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ **2** εἶπεν δὲ Ἰακωβ ἡνίκα εἶδεν αὐτοῦς Παρεμβολὴ θεοῦ αὕτη καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Παρεμβολαί **3** ἀπέστειλεν δὲ Ἰακωβ ἀγγέλους ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἡσαυ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰς γῆν Σηιρ εἰς χώραν Ἐδωμ **4** καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων οὕτως ἔρεῖτε τῷ κυρίῳ μου Ἡσαυ οὕτως λέγει ὁ παῖς σου Ἰακωβ μετὰ Λαβαν παρώκησα καὶ ἐχρόνια ἕως τοῦ νῦν **5** καὶ ἐγένοντό μοι βόες καὶ ὄνοι καὶ πρόβατα καὶ παῖδες καὶ παιδίσκαι καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ κυρίῳ μου Ἡσαυ ἵνα εὕρῃ ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον σου **6** καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγγελοι πρὸς Ἰακωβ λέγοντες ἦλθομεν πρὸς τὸν ἀδελφόν σου Ἡσαυ καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται εἰς συνάντησίν σοι καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ **7** ἐφοβήθη δὲ Ἰακωβ σφόδρα καὶ ἠπορεῖτο καὶ διεῖλεν τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ καὶ τοὺς βόας καὶ τὰ πρόβατα εἰς δύο παρεμβολάς **8** καὶ εἶπεν Ἰακωβ ἐὰν ἔλθῃ Ἡσαυ εἰς παρεμβολὴν μίαν καὶ ἐκκόψῃ αὐτὴν ἔσται ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ σῶζεσθαι **9** εἶπεν δὲ Ἰακωβ ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς μου Ἀβρααμ καὶ ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς μου Ἰσαακ κύριε ὁ εἶπας μοι ἀπότρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γενεσεῶς σου καὶ εὖ σε ποιήσω **10** ἱκανοῦταί μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης καὶ ἀπὸ πάσης ἀληθείας ἧς ἐποίησας τῷ παιδί σου ἐν γὰρ τῇ ῥάβδῳ μου διέβην τὸν Ἰορδάνην τοῦτον νῦν

δὲ γέγονα εἰς δύο παρεμβολάς **11** ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀδελφοῦ μου Ἡσαυ ὅτι φοβοῦμαι ἐγὼ αὐτὸν μήποτε ἐλθὼν πατάξῃ με καὶ μητέρα ἐπὶ τέκνοις **12** σὺ δὲ εἶπας καλῶς εὖ σε ποιήσω καὶ θήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης ἢ οὐκ ἀριθμηθήσεται ἀπὸ τοῦ πλήθους **13** καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ ἔλαβεν ὦν ἔφερεν δῶρα καὶ ἐξαπέστειλεν Ἡσαυ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ **14** αἴγας διακοσίας τράγους εἴκοσι πρόβατα διακόσια κριοὺς εἴκοσι **15** καμήλους θηλαζούσας καὶ τὰ παιδία αὐτῶν τριάκοντα βόας τεσσαράκοντα ταύρους δέκα ὄνους εἴκοσι καὶ πώλους δέκα **16** καὶ ἔδωκεν διὰ χειρὸς τοῖς παισὶν αὐτοῦ ποίμνιον κατὰ μόνας εἶπεν δὲ τοῖς παισὶν αὐτοῦ προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου καὶ διάστημα ποιεῖτε ἀνά μέσον ποίμνης καὶ ποίμνης **17** καὶ ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ λέγων ἐὰν σοι συναντήσῃ Ἡσαυ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἐρωτᾷ σε λέγων τίνος εἶ καὶ ποῦ πορεύῃ καὶ τίνος ταῦτα τὰ προπορευόμενά σου **18** ἐρεῖς τοῦ παιδός σου Ἰακωβ δῶρα ἀπέσταλκεν τῷ κυρίῳ μου Ἡσαυ καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ὀπίσω ἡμῶν **19** καὶ ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ καὶ τῷ δευτέρῳ καὶ τῷ τρίτῳ καὶ πᾶσι τοῖς προπορευομένοις ὀπίσω τῶν ποιμνίων τούτων λέγων κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο λαλήσατε Ἡσαυ ἐν τῷ εὐρεῖν ὑμᾶς αὐτὸν **20** καὶ ἔρεῖτε ἰδοὺ ὁ παῖς σου Ἰακωβ παραγίνεται ὀπίσω ἡμῶν εἶπεν γὰρ ἐξιλάσομαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τοῖς δώροις τοῖς προπορευομένοις αὐτοῦ καὶ μετὰ τοῦτο ὄψομαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἴσως γὰρ προσδέξεται τὸ πρόσωπόν μου **21** καὶ παρεπορεύοντο τὰ δῶρα κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ αὐτὸς δὲ ἐκοιμήθη τὴν νύκτα ἐκείνην ἐν τῇ παρεμβολῇ **22** ἀναστὰς δὲ τὴν νύκτα ἐκείνην ἔλαβεν τὰς δύο γυναῖκας καὶ τὰς δύο παιδίσκας καὶ τὰ ἕνδεκα παιδία αὐτοῦ καὶ διέβη τὴν διάβασιν τοῦ Ἰαβοκ **23** καὶ ἔλαβεν αὐτούς καὶ διέβη τὸν χειμάρρουν καὶ διεβίβασεν πάντα τὰ αὐτοῦ **24** ὑπελείφθη δὲ Ἰακωβ μόνος καὶ ἐπάλαιεν

ἄνθρωπος μετ' αὐτοῦ ἕως πρωί 25 εἶδεν δὲ ὅτι οὐ δύναται πρὸς αὐτόν καὶ ἦφατο τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ αὐτοῦ καὶ ἐνάρκησεν τὸ πλάτος τοῦ μηροῦ Ἰακωβ ἐν τῷ παλαίειν αὐτόν μετ' αὐτοῦ 26 καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀποστείλον με ἀνέβη γὰρ ὁ ὄρθρος ὁ δὲ εἶπεν οὐ μὴ σε ἀποστείλω ἐὰν μὴ με εὐλογήσης 27 εἶπεν δὲ αὐτῷ τί τὸ ὄνομά σου ἐστίν ὁ δὲ εἶπεν Ἰακωβ 28 εἶπεν δὲ αὐτῷ οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἰακωβ ἀλλὰ Ἰσραηλ ἔσται τὸ ὄνομά σου ὅτι ἐνίσχυσας μετὰ θεοῦ καὶ μετὰ ἀνθρώπων δυνατός 29 ἠρώτησεν δὲ Ἰακωβ καὶ εἶπεν ἀνάγγειλόν μοι τὸ ὄνομά σου καὶ εἶπεν ἴνα τί τοῦτο ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου καὶ ἠύλογησεν αὐτόν ἐκεῖ 30 καὶ ἐκάλεσεν Ἰακωβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Εἶδος θεοῦ εἶδον γὰρ θεὸν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον καὶ ἐσώθη μου ἡ ψυχὴ 31 ἀνέτειλεν δὲ αὐτῷ ὁ ἥλιος ἠνίκα παρήλθεν τὸ Εἶδος τοῦ θεοῦ αὐτὸς δὲ ἐπέσκαζεν τῷ μηρῷ αὐτοῦ 32 ἔνεκεν τούτου οὐ μὴ φάγωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὸ νεῦρον ὃ ἐνάρκησεν ὃ ἐστίν ἐπὶ τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ὅτι ἦφατο τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ Ἰακωβ τοῦ νεύρου καὶ ἐνάρκησεν

33 ἀναβλέψας δὲ Ἰακωβ εἶδεν καὶ ἰδοὺ Ἡσαυ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐρχόμενος καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπιδιεῖλεν Ἰακωβ τὰ παιδιά ἐπὶ Λειαν καὶ Ραχηλ καὶ τὰς δύο παιδίσκας 2 καὶ ἐποίησεν τὰς δύο παιδίσκας καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πρώτοις καὶ Λειαν καὶ τὰ παιδιά αὐτῆς ὀπίσω καὶ Ραχηλ καὶ Ἰωσηφ ἐσχάτους 3 αὐτὸς δὲ προῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπτάκις ἕως τοῦ ἐγγίσει τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ 4 καὶ προσέδραμεν Ἡσαυ εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ περιλαβὼν αὐτόν ἐφίλησεν καὶ προσέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσαν ἀμφοτέρω 5 καὶ ἀναβλέψας εἶδεν τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά καὶ εἶπεν τί ταῦτά σοι ἐστίν ὁ δὲ εἶπεν τὰ παιδιά οἷς ἠλέησεν ὁ θεὸς τὸν παῖδά σου 6 καὶ προσήγγισαν αἱ

παιδίσκας καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν 7 καὶ προσήγγισεν Λεια καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ προσεκύνησαν καὶ μετὰ ταῦτα προσήγγισεν Ραχηλ καὶ Ἰωσηφ καὶ προσεκύνησαν 8 καὶ εἶπεν τί ταῦτά σοι ἐστίν πᾶσαι αἱ παρεμβολαὶ αὐταὶ αἷς ἀπήντηκα ὁ δὲ εἶπεν ἴνα εὕρη ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον σου κύριε 9 εἶπεν δὲ Ἡσαυ ἔστιν μοι πολλὰ ἀδελφε ἔστω σοι τὰ σά 10 εἶπεν δὲ Ἰακωβ εἰ εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου δέξαι τὰ δῶρα διὰ τῶν ἐμῶν χειρῶν ἔνεκεν τούτου εἶδον τὸ πρόσωπόν σου ὡς ἂν τις ἴδοι πρόσωπον θεοῦ καὶ εὐδοκήσεις με 11 λαβὲ τὰς εὐλογίας μου ἃς ἤνεγκά σοι ὅτι ἠλέησέν με ὁ θεὸς καὶ ἔστιν μοι πάντα καὶ ἐβίασατο αὐτόν καὶ ἔλαβεν 12 καὶ εἶπεν ἀπάραντες πορευσόμεθα ἐπ' εὐθειᾶν 13 εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ κύριός μου γινώσκει ὅτι τὰ παιδιά ἀπαλώτερα καὶ τὰ πρόβατα καὶ αἱ βόες λοχεύονται ἐπ' ἐμέ ἐὰν οὖν καταδιώξω αὐτοὺς ἡμέραν μίαν ἀποθानοῦνται πάντα τὰ κτήνη 14 προελθέτω ὁ κύριός μου ἔμπροσθεν τοῦ παιδός ἐγὼ δὲ ἐνίσχυσω ἐν τῇ ὁδῷ κατὰ σχολὴν τῆς πορεύσεως τῆς ἐναντίον μου καὶ κατὰ πόδα τῶν παιδαριῶν ἕως τοῦ με ἐλθεῖν πρὸς τὸν κύριόν μου εἰς Σηιρ 15 εἶπεν δὲ Ἡσαυ καταλείψω μετὰ σοῦ ἀπὸ τοῦ λαοῦ τοῦ μετ' ἐμοῦ ὁ δὲ εἶπεν ἴνα τί τοῦτο ἱκανὸν ὅτι εὗρον χάριν ἐναντίον σου κύριε 16 ἀπέστρεψεν δὲ Ἡσαυ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς Σηιρ 17 καὶ Ἰακωβ ἀπαίρει εἰς Σκηνάς καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ οἰκίας καὶ τοῖς κτήνεσιν αὐτοῦ ἐποίησεν σκηνάς διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Σκηναί 18 καὶ ἦλθεν Ἰακωβ εἰς Σαλημ πόλιν Σικιμων ἢ ἐστίν ἐν γῇ Χανααν ὅτε ἦλθεν ἐκ τῆς Μεσοποταμίας Συρίας καὶ παρενέβαλεν κατὰ πρόσωπον τῆς πόλεως 19 καὶ ἐκτήσατο τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ οὗ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ παρὰ Ἐμμωρ πατὴρ Συχημ ἑκατὸν ἀμνῶν 20 καὶ ἔστησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν θεὸν Ἰσραηλ

34 ἐξῆλθεν δὲ Δίνα ἡ θυγάτηρ Λείας ἣν ἔτεκεν

τῷ Ἰακωβ καταμαθεῖν τὰς θυγατέρας τῶν ἐγχωρίων **2** καὶ εἶδεν αὐτὴν Συχεμ ὁ υἱὸς Ἐμμωρ ὁ Χορραῖος ὁ ἄρχων τῆς γῆς καὶ λαβὼν αὐτὴν ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς καὶ ἔταπείνωσεν αὐτὴν **3** καὶ προσέσχεν τῇ ψυχῇ Δίνας τῆς θυγατρὸς Ἰακωβ καὶ ἠγάπησεν τὴν παρθένον καὶ ἐλάλησεν κατὰ τὴν διάνοιαν τῆς παρθένου αὐτῇ **4** εἶπεν δὲ Συχεμ πρὸς Ἐμμωρ τὸν πατέρα αὐτοῦ λέγων λαβέ μοι τὴν παιδίσκην ταύτην εἰς γυναῖκα **5** Ἰακωβ δὲ ἤκουσεν ὅτι ἐμίανεν ὁ υἱὸς Ἐμμωρ Δίναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν μετὰ τῶν κτηνῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ παρεσιώπησεν δὲ Ἰακωβ ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτοῦ **6** ἐξῆλθεν δὲ Ἐμμωρ ὁ πατὴρ Συχεμ πρὸς Ἰακωβ λαλῆσαι αὐτῷ **7** οἱ δὲ υἱοὶ Ἰακωβ ἤλθον ἐκ τοῦ πεδίου ὡς δὲ ἤκουσαν κατενύχθησαν οἱ ἄνδρες καὶ λυπηρὸν ἦν αὐτοῖς σφόδρα ὅτι ἄσχημον ἐποίησεν ἐν Ἰσραὴλ κοιμηθεὶς μετὰ τῆς θυγατρὸς Ἰακωβ καὶ οὐχ οὕτως ἔσται **8** καὶ ἐλάλησεν Ἐμμωρ αὐτοῖς λέγων Συχεμ ὁ υἱὸς μου προεἶλατο τῇ ψυχῇ τὴν θυγατέρα ὑμῶν δότε οὖν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα **9** ἐπιγαμβρεύσασθε ἡμῖν τὰς θυγατέρας ὑμῶν δότε ἡμῖν καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν **10** καὶ ἐν ἡμῖν κατοικεῖτε καὶ ἡ γῆ ἰδοὺ πλατεῖα ἐναντίον ὑμῶν κατοικεῖτε καὶ ἐμπορεύεσθε ἐπ' αὐτῆς καὶ ἐγκτήσασθε ἐν αὐτῇ **11** εἶπεν δὲ Συχεμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῆς εὖροιμι χάριν ἐναντίον ὑμῶν καὶ ὃ ἐὰν εἴπητε δώσομεν **12** πληθύνετε τὴν φερνὴν σφόδρα καὶ δώσω καθότι ἂν εἴπητέ μοι καὶ δώσετέ μοι τὴν παιδα ταύτην εἰς γυναῖκα **13** ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰακωβ τῷ Συχεμ καὶ Ἐμμωρ τῷ πατρὶ αὐτοῦ μετὰ δόλου καὶ ἐλάλησαν αὐτοῖς ὅτι ἐμίαναν Δίναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν **14** καὶ εἶπαν αὐτοῖς Συμεων καὶ Λευὶ οἱ ἀδελφοὶ Δίνας υἱοὶ δὲ Λείας οὐ δυνησόμεθα ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο δοῦναι τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν ἀνθρώπῳ ὃς ἔχει ἀκροβυστίαν ἔστιν γὰρ ὄνειδος ἡμῖν **15** ἐν

τούτῳ ὁμοιωθησόμεθα ὑμῖν καὶ κατοικήσομεν ἐν ὑμῖν ἐὰν γένησθε ὡς ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ περιτμηθῆναι ὑμῶν πᾶν ἀρσενικόν **16** καὶ δώσομεν τὰς θυγατέρας ἡμῶν ὑμῖν καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων ὑμῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας καὶ οἰκήσομεν παρ' ὑμῖν καὶ ἐσόμεθα ὡς γένος ἓν **17** ἐὰν δὲ μὴ εἰσακούσητε ἡμῶν τοῦ περιτέμνεσθαι λαβόντες τὰς θυγατέρας ἡμῶν ἀπελευσόμεθα **18** καὶ ἤρρεσαν οἱ λόγοι ἐναντίον Ἐμμωρ καὶ ἐναντίον Συχεμ τοῦ υἱοῦ Ἐμμωρ **19** καὶ οὐκ ἐχρόνισεν ὁ νεανίσκος τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐνέκειτο γὰρ τῇ θυγατρὶ Ἰακωβ αὐτὸς δὲ ἦν ἐνδοξότατος πάντων τῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ **20** ἤλθεν δὲ Ἐμμωρ καὶ Συχεμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ πρὸς τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως αὐτῶν λέγοντες **21** οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἰρηνικοὶ εἰσιν μεθ' ἡμῶν οἰκεῖτῶσαν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐμπορεύεσθωσαν αὐτὴν ἡ δὲ γῆ ἰδοὺ πλατεῖα ἐναντίον αὐτῶν τὰς θυγατέρας αὐτῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν δώσομεν αὐτοῖς **22** μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθήσονται ἡμῖν οἱ ἄνθρωποι τοῦ κατοικεῖν μεθ' ἡμῶν ὥστε εἶναι λαὸν ἓνα ἐν τῷ περιτέμνεσθαι ἡμῶν πᾶν ἀρσενικόν καθὰ καὶ αὐτοὶ περιτέμνηται **23** καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν καὶ τὰ τετράποδα οὐχ ἡμῶν ἔσται μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθῶμεν αὐτοῖς καὶ οἰκήσουσιν μεθ' ἡμῶν **24** καὶ εἰσήκουσαν Ἐμμωρ καὶ Συχεμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πάντες οἱ ἐκπορευόμενοι τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν καὶ περιετέμοντο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτῶν πᾶς ἄρσην **25** ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὅτε ἦσαν ἐν τῷ πόνῳ ἔλαβον οἱ δύο υἱοὶ Ἰακωβ Συμεων καὶ Λευὶ οἱ ἀδελφοὶ Δίνας ἕκαστος τὴν μάχαιραν αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν ἀσφαλῶς καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἀρσενικόν **26** τὸν τε Ἐμμωρ καὶ Συχεμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀπέκτειναν ἐν στόματι μαχαίρας καὶ ἔλαβον τὴν Δίναν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Συχεμ καὶ ἐξῆλθον **27** οἱ δὲ υἱοὶ Ἰακωβ

εἰσηλθον ἐπὶ τοὺς τραυματίας καὶ διήρπασαν τὴν πόλιν ἐν ἣ ἑμίαναν Διναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν **28** καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς βόας αὐτῶν καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει καὶ ὅσα ἦν ἐν τῷ πεδίῳ ἔλαβον **29** καὶ πάντα τὰ σώματα αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἠχμαλώτευσαν καὶ διήρπασαν ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει καὶ ὅσα ἦν ἐν ταῖς οἰκίαις **30** εἶπεν δὲ Ἰακωβ Συμεων καὶ Λευὶ μισητόν με πεποιήκατε ὥστε πονηρόν με εἶναι πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν τὴν γῆν ἐν τε τοῖς Χανααίοις καὶ τοῖς Φερεζαίοις ἐγὼ δὲ ὀλιγοστός εἰμι ἐν ἀριθμῷ καὶ συναχθέντες ἐπ' ἐμὲ συγκόψουσίν με καὶ ἐκτριβήσομαι ἐγὼ καὶ ὁ οἶκός μου **31** οἱ δὲ εἶπαν ἄλλ' ὥσει πόρνη χρήσονται τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν

35 εἶπεν δὲ ὁ θεὸς πρὸς Ἰακωβ ἀναστάς ἀνάβηθι εἰς τὸν τόπον Βαιθηλ καὶ οἶκει ἐκεῖ καὶ ποιήσον ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ θεῷ τῷ ὀφθέντι σοὶ ἐν τῷ ἀποδιδράσκειν σε ἀπὸ προσώπου Ησαυ τοῦ ἀδελφοῦ σου **2** εἶπεν δὲ Ἰακωβ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ πᾶσιν τοῖς μετ' αὐτοῦ ἄρατε τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους τοὺς μεθ' ὑμῶν ἐκ μέσου ὑμῶν καὶ καθαρίσασθε καὶ ἀλλάξατε τὰς στολὰς ὑμῶν **3** καὶ ἀναστάντες ἀναβῶμεν εἰς Βαιθηλ καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ θεῷ τῷ ἐπακούσαντί μοι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως ὃς ἦν μετ' ἐμοῦ καὶ διέσωσέν με ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἐπορεύθην **4** καὶ ἔδωκαν τῷ Ἰακωβ τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους οἱ ἦσαν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ τὰ ἐνώτια τὰ ἐν τοῖς ὠσὶν αὐτῶν καὶ κατέκρυψεν αὐτὰ Ἰακωβ ὑπὸ τὴν τερέμινθον τὴν ἐν Σικιμοῖς καὶ ἀπώλεσεν αὐτὰ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας **5** καὶ ἐξῆρεν Ἰσραὴλ ἐκ Σικιμων καὶ ἐγένετο φόβος θεοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῶν καὶ οὐ κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ **6** ἦλθεν δὲ Ἰακωβ εἰς Λουζα ἣ ἐστὶν ἐν γῆ Χανααν ἣ ἐστὶν Βαιθηλ αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὃς ἦν μετ' αὐτοῦ **7** καὶ ὑποκόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου Βαιθηλ ἐκεῖ γὰρ ἐπεφάνη αὐτῷ ὁ θεὸς ἐν

τῷ ἀποδιδράσκειν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Ησαυ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ **8** ἀπέθανεν δὲ Δεββωρα ἡ τροφὸς Ρεβεκκας κατώτερον Βαιθηλ ὑπὸ τὴν βάλανον καὶ ἐκάλεσεν Ἰακωβ τὸ ὄνομα αὐτῆς Βάλανος πένθους **9** ὥφθη δὲ ὁ θεὸς Ἰακωβ ἔτι ἐν Λουζα ὅτε παρεγένετο ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας καὶ ἠυλόγησεν αὐτὸν ὁ θεός **10** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς τὸ ὄνομά σου Ἰακωβ οὐ κληθήσεται ἔτι Ἰακωβ ἀλλ' Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου **11** εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς ἐγὼ ὁ θεός σου αὐξάνου καὶ πληθύνου ἔθνη καὶ συναγωγὰς ἔθνῶν ἔσονται ἐκ σοῦ καὶ βασιλεῖς ἐκ τῆς ὀσφύος σου ἐξελεύσονται **12** καὶ τὴν γῆν ἣν δέδωκα Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ σοὶ δέδωκα αὐτὴν σοὶ ἔσται καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σὲ δώσω τὴν γῆν ταύτην **13** ἀνέβη δὲ ὁ θεὸς ἀπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἐλάλησεν μετ' αὐτοῦ **14** καὶ ἔστησεν Ἰακωβ στήλην ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐλάλησεν μετ' αὐτοῦ στήλην λιθίνην καὶ ἔσπεισεν ἐπ' αὐτὴν σπονδὴν καὶ ἐπέχεεν ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον **15** καὶ ἐκάλεσεν Ἰακωβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἐλάλησεν μετ' αὐτοῦ ἐκεῖ ὁ θεὸς Βαιθηλ **16** ἀπάρας δὲ Ἰακωβ ἐκ Βαιθηλ ἔπηξεν τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐπέκεινα τοῦ πύργου Γαδερ ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤγγισεν Χαβραθα εἰς γῆν ἐλθεῖν Εφραθα ἔτεκεν Ραχηλ καὶ ἐδυστόκησεν ἐν τῷ τοκετῷ **17** ἐγένετο δὲ ἐν τῷ σκληρῶς αὐτὴν τίκτειν εἶπεν αὐτῇ ἡ μαῖα θάρσει καὶ γὰρ οὗτός σοι ἐστὶν υἱός **18** ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἀφιέναι αὐτὴν τὴν ψυχὴν ἀπέθνησκεν γὰρ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Υἱὸς ὀδύνης μου ὁ δὲ πατὴρ ἐκάλεσεν αὐτὸν Βενιαμὴν **19** ἀπέθανεν δὲ Ραχηλ καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ὁδῷ Εφραθα αὕτη ἐστὶν Βηθλεεμ **20** καὶ ἔστησεν Ἰακωβ στήλην ἐπὶ τοῦ μνημείου αὐτῆς αὕτη ἐστὶν στήλη μνημείου Ραχηλ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας **22** ἐγένετο δὲ ἡνίκα κατῶκησεν Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῆ ἐκείνῃ ἐπορεύθη Ρουβὴν καὶ ἐκοιμήθη μετὰ Βαλλας τῆς παλλακῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἤκουσεν Ἰσραὴλ καὶ πονηρόν ἐφάνη ἐναντίον αὐτοῦ ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰακωβ δώδεκα

23 υἱοὶ Λειας πρωτότοκος Ιακωβ Ρουβην Συμεων
Λευι Ιουδας Ισσαχαρ Ζαβουλων 24 υἱοὶ δὲ Ραχηλ
Ιωσηφ καὶ Βενιαμιν 25 υἱοὶ δὲ Βαλλας παιδίσκης
Ραχηλ Δαν καὶ Νεφθαλι 26 υἱοὶ δὲ Ζελφας
παιδίσκης Λειας Γαδ καὶ Ασηρ οὗτοι υἱοὶ Ιακωβ
οἱ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας 27
ἦλθεν δὲ Ιακωβ πρὸς Ισαακ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς
Μαμβρη εἰς πόλιν τοῦ πεδίου αὕτη ἐστὶν Χεβρων
ἐν γῆ Χανααν οὗ παρῶκησεν Αβρααμ καὶ Ισαακ
28 ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ισαακ ἄς ἔζησεν ἕτη
ἑκατὸν ὀγδοήκοντα 29 καὶ ἐκλιπὼν ἀπέθανεν
καὶ προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ πρεσβύτερος
καὶ πλήρης ἡμερῶν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν Ησαυ καὶ
Ιακωβ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ

36 αὐται δὲ αἱ γενέσεις Ησαυ αὐτός ἐστιν Εδωμ
2 Ησαυ δὲ ἔλαβεν γυναῖκας ἑαυτῷ ἀπὸ τῶν
θυγατέρων τῶν Χαναανίων τὴν Αδα θυγατέρα
Αιλων τοῦ Χετταίου καὶ τὴν Ελιβεμα θυγατέρα
Ανα τοῦ υἱοῦ Σεβεγων τοῦ Ευαίου 3 καὶ τὴν
Βασεμμαθ θυγατέρα Ισμαηλ ἀδελφὴν Ναβαιωθ 4
ἔτεκεν δὲ Αδα τῷ Ησαυ τὸν Ελιφας καὶ Βασεμμαθ
ἔτεκεν τὸν Ραγουηλ 5 καὶ Ελιβεμα ἔτεκεν τὸν
Ιεους καὶ τὸν Ιεγλομ καὶ τὸν Κορε οὗτοι υἱοὶ
Ησαυ οἱ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν γῆ Χανααν 6 ἔλαβεν δὲ
Ησαυ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς
θυγατέρας καὶ πάντα τὰ σώματα τοῦ οἴκου αὐτοῦ
καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ
πάντα ὅσα ἐκτήσατο καὶ ὅσα περιεποιήσατο ἐν
γῆ Χανααν καὶ ἐπορεύθη ἐκ γῆς Χανααν ἀπὸ
προσώπου Ιακωβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ 7 ἦν γὰρ
αὐτῶν τὰ ὑπάρχοντα πολλὰ τοῦ οἰκεῖν ἅμα καὶ
οὐκ ἔδύνατο ἡ γῆ τῆς παροικίσεως αὐτῶν φέρειν
αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν
8 ὥκησεν δὲ Ησαυ ἐν τῷ ὄρει Σηιρ Ησαυ αὐτός
ἐστὶν Εδωμ 9 αὐται δὲ αἱ γενέσεις Ησαυ πατρὸς
Εδωμ ἐν τῷ ὄρει Σηιρ 10 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα
τῶν υἱῶν Ησαυ Ελιφας υἱὸς Αδας γυναικὸς Ησαυ
καὶ Ραγουηλ υἱὸς Βασεμμαθ γυναικὸς Ησαυ 11
ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Ελιφας Θαιμαν Ὁμαρ Σωφαρ

Γοθομ καὶ Κενεζ 12 Θαμνα δὲ ἦν παλλακὴ Ελιφας
τοῦ υἱοῦ Ησαυ καὶ ἔτεκεν τῷ Ελιφας τὸν Αμαληκ
οὗτοι υἱοὶ Αδας γυναικὸς Ησαυ 13 οὗτοι δὲ υἱοὶ
Ραγουηλ Ναχοθ Ζαρε Σομε καὶ Μοζε οὗτοι ἦσαν
υἱοὶ Βασεμμαθ γυναικὸς Ησαυ 14 οὗτοι δὲ ἦσαν
υἱοὶ Ελιβεμα θυγατρὸς Ανα τοῦ υἱοῦ Σεβεγων
γυναικὸς Ησαυ ἔτεκεν δὲ τῷ Ησαυ τὸν Ιεους καὶ
τὸν Ιεγλομ καὶ τὸν Κορε 15 οὗτοι ἡγεμόνες υἱοὶ
Ησαυ υἱοὶ Ελιφας πρωτοτόκου Ησαυ ἡγεμῶν
Θαιμαν ἡγεμῶν Ὁμαρ ἡγεμῶν Σωφαρ ἡγεμῶν
Κενεζ 16 ἡγεμῶν Κορε ἡγεμῶν Γοθομ ἡγεμῶν
Αμαληκ οὗτοι ἡγεμόνες Ελιφας ἐν γῆ Ιδουμαία
οὗτοι υἱοὶ Αδας 17 καὶ οὗτοι υἱοὶ Ραγουηλ
υἱοῦ Ησαυ ἡγεμῶν Ναχοθ ἡγεμῶν Ζαρε ἡγεμῶν
Σομε ἡγεμῶν Μοζε οὗτοι ἡγεμόνες Ραγουηλ
ἐν γῆ Εδωμ οὗτοι υἱοὶ Βασεμμαθ γυναικὸς
Ησαυ 18 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ελιβεμα γυναικὸς Ησαυ
ἡγεμῶν Ιεους ἡγεμῶν Ιεγλομ ἡγεμῶν Κορε οὗτοι
ἡγεμόνες Ελιβεμας 19 οὗτοι υἱοὶ Ησαυ καὶ οὗτοι
ἡγεμόνες αὐτῶν οὗτοι εἰσιν υἱοὶ Εδωμ 20 οὗτοι
δὲ υἱοὶ Σηιρ τοῦ Χορραίου τοῦ κατοικοῦντος
τὴν γῆν Λωταν Σωβαλ Σεβεγων Ανα 21 καὶ
Δησων καὶ Ασαρ καὶ Ρισων οὗτοι ἡγεμόνες
τοῦ Χορραίου τοῦ υἱοῦ Σηιρ ἐν τῇ γῆ Εδωμ
22 ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Λωταν Χορρι καὶ Αιμαν
ἀδελφῆ δὲ Λωταν Θαμνα 23 οὗτοι δὲ υἱοὶ Σωβαλ
Γωλων καὶ Μαναχαθ καὶ Γαιβηλ Σωφ καὶ Ὁμαν
24 καὶ οὗτοι υἱοὶ Σεβεγων Αιε καὶ Ὠναν οὗτός
ἐστὶν ὁ Ὠνας ὃς εὔρεν τὸν Ιαμιν ἐν τῇ ἐρήμῳ
ὅτε ἔνεμεν τὰ ὑποζύγια Σεβεγων τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ 25 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ανα Δησων καὶ Ελιβεμα
θυγάτηρ Ανα 26 οὗτοι δὲ υἱοὶ Δησων Αμαδα καὶ
Ασβαν καὶ Ιεθραν καὶ Χαρραν 27 οὗτοι δὲ υἱοὶ
Ασαρ Βαλααν καὶ Ζουκαμ καὶ Ιουκαμ καὶ Ουκαν
28 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ρισων Ὡς καὶ Αραμ 29 οὗτοι
ἡγεμόνες Χορρι ἡγεμῶν Λωταν ἡγεμῶν Σωβαλ
ἡγεμῶν Σεβεγων ἡγεμῶν Ανα 30 ἡγεμῶν Δησων
ἡγεμῶν Ασαρ ἡγεμῶν Ρισων οὗτοι ἡγεμόνες
Χορρι ἐν ταῖς ἡγεμονίαις αὐτῶν ἐν γῆ Εδωμ 31

καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν Ἐδωμ
πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι βασιλέα ἐν Ἰσραὴλ **32** καὶ
ἐβασίλευσεν ἐν Ἐδωμ Βαλακ υἱὸς τοῦ Βεωρ καὶ
ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Δενναβα **33** ἀπέθανεν
δὲ Βαλακ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰωβαβ
υἱὸς Ζαρα ἐκ Βοσορρας **34** ἀπέθανεν δὲ Ἰωβαβ
καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀσομ ἐκ τῆς γῆς
Θαιμανων **35** ἀπέθανεν δὲ Ἀσομ καὶ ἐβασίλευσεν
ἀντ' αὐτοῦ Ἀδαδ υἱὸς Βαραδ ὁ ἐκκόψας Μαδιαμ
ἐν τῷ πεδίῳ Μωαβ καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ
Γεθθαιμ **36** ἀπέθανεν δὲ Ἀδαδ καὶ ἐβασίλευσεν
ἀντ' αὐτοῦ Σαμαλα ἐκ Μασεκκας **37** ἀπέθανεν δὲ
Σαμαλα καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαουλ ἐκ
Ροωβωθ τῆς παρὰ ποταμόν **38** ἀπέθανεν δὲ Σαουλ
καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Βαλαεννων υἱὸς
Ἀχοβωρ **39** ἀπέθανεν δὲ Βαλαεννων υἱὸς Ἀχοβωρ
καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀραδ υἱὸς Βαραδ
καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Φογωρ ὄνομα δὲ τῇ
γυναικὶ αὐτοῦ Μαιτεβεηλ θυγάτηρ Ματραιθ υἱοῦ
Μαιζοοβ **40** ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἡγεμόνων
Ἡσαι ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν κατὰ τόπον αὐτῶν
ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν
ἡγεμῶν Θαμνα ἡγεμῶν Γωλα ἡγεμῶν Ἰεθερ **41**
ἡγεμῶν Ἐλιβεμας ἡγεμῶν Ἡλας ἡγεμῶν Φινων
42 ἡγεμῶν Κενεζ ἡγεμῶν Θαιμαν ἡγεμῶν Μαζαρ
43 ἡγεμῶν Μεγεδιηλ ἡγεμῶν Ζαφωιμ οὗτοι
ἡγεμόνες Ἐδωμ ἐν ταῖς κατωκοδομημέναις ἐν τῇ
γῆ τῆς κτήσεως αὐτῶν οὗτος Ἡσαι πατὴρ Ἐδωμ

37 κατῶκει δὲ Ἰακωβ ἐν τῇ γῆ οὗ παρώκησεν
ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐν γῆ Χανααν **2** αὐτὰ δὲ
αἱ γενέσεις Ἰακωβ Ἰωσηφ δέκα ἑπτὰ ἔτων ἦν
ποιμαίνων μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τὰ πρόβατα
ὧν νέος μετὰ τῶν υἱῶν Βαλλας καὶ μετὰ τῶν
υἱῶν Ζελφας τῶν γυναικῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
κατήνεγκεν δὲ Ἰωσηφ ψόγον πονηρὸν πρὸς
Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν **3** Ἰακωβ δὲ ἠγάπα
τὸν Ἰωσηφ παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ὅτι
υἱὸς γήρου ἦν αὐτῷ ἐποίησεν δὲ αὐτῷ χιτῶνα
ποικίλον **4** ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὅτι

αὐτὸν ὁ πατὴρ φιλεῖ ἐκ πάντων τῶν υἱῶν
αὐτοῦ ἐμίσησαν αὐτὸν καὶ οὐκ ἐδύναντο λαλεῖν
αὐτῷ οὐδὲν εἰρηνικόν **5** ἐνυπνιασθεὶς δὲ Ἰωσηφ
ἐνύπνιον ἀπήγγειλεν αὐτὸ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ
6 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀκούσατε τοῦ ἐνυπνίου τούτου
οὗ ἐνυπνιάσθην **7** ὥμην ἡμᾶς δεσμεύειν δράγματα
ἐν μέσῳ τῷ πεδίῳ καὶ ἀνέστη τὸ ἐμὸν δράγμα καὶ
ὠρθώθη περιστραφέντα δὲ τὰ δράγματα ὑμῶν
προσεκύνησαν τὸ ἐμὸν δράγμα **8** εἶπεν δὲ αὐτῷ
οἱ ἀδελφοὶ μὴ βασιλεύων βασιλεύσεις ἐφ' ἡμᾶς
ἢ κυριεύων κυριεύσεις ἡμῶν καὶ προσέθεντο
ἕτι μισεῖν αὐτὸν ἕνεκεν τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ
καὶ ἕνεκεν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ **9** εἶδεν δὲ
ἐνύπνιον ἕτερον καὶ διηγήσατο αὐτὸ τῷ πατρὶ
αὐτοῦ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἰδοὺ
ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον ἕτερον ὥσπερ ὁ ἥλιος
καὶ ἡ σελήνη καὶ ἕνδεκα ἀστέρες προσεκύνουν
με **10** καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ
εἶπεν αὐτῷ τί τὸ ἐνύπνιον τοῦτο ὃ ἐνυπνιάσθης
ἄρα γε ἐλθόντες ἐλευσόμεθα ἐγώ τε καὶ ἡ μήτηρ
σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου προσκυνῆσαι σοὶ ἐπὶ τὴν
γῆν **11** ἐξήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὃ δὲ
πατὴρ αὐτοῦ διετήρησεν τὸ ῥῆμα **12** ἐπορεύθησαν
δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ βόσκειν τὰ πρόβατα τοῦ
πατρὸς αὐτῶν εἰς Συχεμ **13** καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ
πρὸς Ἰωσηφ οὐχ οἱ ἀδελφοὶ σου ποιμαίνουσιν ἐν
Συχεμ δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς αὐτούς εἶπεν
δὲ αὐτῷ ἰδοὺ ἐγώ **14** εἶπεν δὲ αὐτῷ Ἰσραὴλ
πορευθεὶς ἰδὲ εἰ ὑγαίνουσιν οἱ ἀδελφοὶ σου καὶ
τὰ πρόβατα καὶ ἀνάγγειλόν μοι καὶ ἀπέστειλεν
αὐτὸν ἐκ τῆς κοιλάδος τῆς Χεβρων καὶ ἦλθεν εἰς
Συχεμ **15** καὶ εὔρεν αὐτὸν ἄνθρωπος πλανώμενον
ἐν τῷ πεδίῳ ἠρώτησεν δὲ αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος
λέγων τί ζητεῖς **16** ὃ δὲ εἶπεν τοὺς ἀδελφούς μου
ζητῶ ἀνάγγειλόν μοι ποῦ βόσκουσιν **17** εἶπεν δὲ
αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος ἀπήρκασιν ἐντεῦθεν ἦκουσα
γὰρ αὐτῶν λεγόντων πορευθῶμεν εἰς Δωθαίμ
καὶ ἐπορεύθη Ἰωσηφ κατόπισθεν τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ καὶ εὔρεν αὐτούς ἐν Δωθαίμ **18** προεῖδον

δὲ αὐτὸν μακρόθεν πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐπονηρεύοντο τοῦ ἀποκτείνειν αὐτὸν **19** εἶπαν δὲ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἰδοὺ ὁ ἐνυπνιαστὴς ἐκεῖνος ἔρχεται **20** νῦν οὖν δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ ρίψωμεν αὐτὸν εἰς ἕνα τῶν λάκκων καὶ ἐροῦμεν θηρίον πονηρὸν κατέφαγεν αὐτόν καὶ ὀφόμεθα τί ἔσται τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ **21** ἀκούσας δὲ Ρουβὴν ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ εἶπεν οὐ πατάξομεν αὐτὸν εἰς ψυχὴν **22** εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ρουβὴν μὴ ἐκχέητε αἷμα ἐμβάλετε αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον τοῦτον τὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ χεῖρα δὲ μὴ ἐπενέγκητε αὐτῷ ὅπως ἐξέλθῃ αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀποδῶ αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ **23** ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἦλθεν Ἰωσηφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐξέδυσαν τὸν Ἰωσηφ τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον τὸν περὶ αὐτὸν **24** καὶ λαβόντες αὐτὸν ἔρριψαν εἰς τὸν λάκκον ὁ δὲ λάκκος κενὸς ὕδωρ οὐκ εἶχεν **25** ἐκάθισαν δὲ φαγεῖν ἄρτον καὶ ἀναβλέψαντες τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδον καὶ ἰδοὺ ὁδοιπόροι Ἰσμαηλίται ἤρχοντο ἐκ Γαλααδ καὶ αἱ κάμηλοι αὐτῶν ἕγμον θυμιαμάτων καὶ ῥητίνης καὶ στακτῆς ἐπορεύοντο δὲ καταγαγεῖν εἰς Αἴγυπτον **26** εἶπεν δὲ Ἰουδᾶς πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τί χρησίμων ἐὰν ἀποκτείνωμεν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ κρύψωμεν τὸ αἷμα αὐτοῦ **27** δεῦτε ἀποδώμεθα αὐτὸν τοῖς Ἰσμαηλίταις τούτοις αἱ δὲ χεῖρες ἡμῶν μὴ ἔστωσαν ἐπ' αὐτόν ὅτι ἀδελφὸς ἡμῶν καὶ σὰρξ ἡμῶν ἐστὶν ἤκουσαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ **28** καὶ παρεπορεύοντο οἱ ἄνθρωποι οἱ Μαδιηναῖοι οἱ ἔμποροι καὶ ἐξείλκυσαν καὶ ἀνεβίβασαν τὸν Ἰωσηφ ἐκ τοῦ λάκκου καὶ ἀπέδοντο τὸν Ἰωσηφ τοῖς Ἰσμαηλίταις εἴκοσι χρυσῶν καὶ κατήγαγον τὸν Ἰωσηφ εἰς Αἴγυπτον **29** ἀνέστρεψεν δὲ Ρουβὴν ἐπὶ τὸν λάκκον καὶ οὐχ ὀρᾷ τὸν Ἰωσηφ ἐν τῷ λάκκῳ καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ **30** καὶ ἀνέστρεψεν πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ εἶπεν τὸ παιδάριον οὐκ ἔστιν ἐγὼ δὲ ποῦ πορεύομαι ἔτι **31** λαβόντες

δὲ τὸν χιτῶνα τοῦ Ἰωσηφ ἔσφαζαν ἔριφον αἰγῶν καὶ ἐμόλυναν τὸν χιτῶνα τῷ αἵματι **32** καὶ ἀπέστειλαν τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον καὶ εἰσήνεγκαν τῷ πατρὶ αὐτῶν καὶ εἶπαν τοῦτον εὔρομεν ἐπίγνωθι εἰ χιτῶν τοῦ υἱοῦ σου ἐστὶν ἢ οὐ **33** καὶ ἐπέγνω αὐτὸν καὶ εἶπεν χιτῶν τοῦ υἱοῦ μου ἐστὶν θηρίον πονηρὸν κατέφαγεν αὐτόν θηρίον ἤρπασεν τὸν Ἰωσηφ **34** διέρρηξεν δὲ Ἰακωβ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐπέθετο σάκκον ἐπὶ τὴν ὄσφυν αὐτοῦ καὶ ἐπένθει τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἡμέρας πολλὰς **35** συνήχθησαν δὲ πάντες οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες καὶ ἦλθον παρακαλέσαι αὐτόν καὶ οὐκ ἤθελεν παρακαλεῖσθαι λέγων ὅτι καταβήσομαι πρὸς τὸν υἱόν μου πενθῶν εἰς ἄδου καὶ ἔκλαυσεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ (**Sheol h7585**) **36** οἱ δὲ Μαδιηναῖοι ἀπέδοντο τὸν Ἰωσηφ εἰς Αἴγυπτον τῷ Πετεφρῇ τῷ σπάδοντι Φαραῶ ἀρχιμαγεῖρω

38 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ κατέβη Ἰουδᾶς ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἀφίκετο ἕως πρὸς ἄνθρωπὸν τινα Οδολλαμίτην ᾧ ὄνομα Ἰρας **2** καὶ εἶδεν ἐκεῖ Ἰουδᾶς θυγατέρα ἀνθρώπου Χαναναίου ἧ ὄνομα Σαυα καὶ ἔλαβεν αὐτήν καὶ εἰσηλθεν πρὸς αὐτήν **3** καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἡρ **4** καὶ συλλαβοῦσα ἔτι ἔτεκεν υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Αὐναν **5** καὶ προσθεῖσα ἔτι ἔτεκεν υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σηλωμ αὐτὴ δὲ ἦν ἐν Χασβὶ ἡνίκα ἔτεκεν αὐτούς **6** καὶ ἔλαβεν Ἰουδᾶς γυναῖκα Ἡρ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ ἧ ὄνομα Θαμαρ **7** ἐγένετο δὲ Ἡρ πρωτότοκος Ἰουδα πονηρὸς ἐναντίον κυρίου καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ὁ θεός **8** εἶπεν δὲ Ἰουδᾶς τῷ Αὐναν εἴσελθε πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ γάμβρευσαι αὐτήν καὶ ἀνάστησον σπέρμα τῷ ἀδελφῷ σου **9** γνοὺς δὲ Αὐναν ὅτι οὐκ αὐτῷ ἔσται τὸ σπέρμα ἐγένετο ὅταν εἰσήρχετο πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ μὴ δοῦναι σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ **10** πονηρὸν δὲ

ἐφάνη ἐναντίον τοῦ θεοῦ ὅτι ἐποίησεν τοῦτο καὶ ἐθανάτωσεν καὶ τοῦτον 11 εἶπεν δὲ Ἰουδας Θαμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ κάθου χίρα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς σου ἕως μέγας γένηται Σηλωμ ὁ υἱός μου εἶπεν γὰρ μήποτε ἀποθάνῃ καὶ οὗτος ὡσπερ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἀπελθοῦσα δὲ Θαμαρ ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς 12 ἐπληθύνθησαν δὲ αἱ ἡμέραι καὶ ἀπέθανεν Σαυα ἡ γυνὴ Ἰουδα καὶ παρακληθεὶς Ἰουδας ἀνέβη ἐπὶ τοὺς κείροντας τὰ πρόβατα αὐτοῦ αὐτὸς καὶ Ἰρας ὁ ποιμὴν αὐτοῦ ὁ Οδολλαμίτης εἰς Θαμνα 13 καὶ ἀπηγγέλη Θαμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ λέγοντες ἰδοὺ ὁ πενθερός σου ἀναβαίνει εἰς Θαμνα κεῖραι τὰ πρόβατα αὐτοῦ 14 καὶ περιελομένη τὰ ἱμάτια τῆς χηρεύσεως ἀφ' ἑαυτῆς περιεβάλετο θέριστρον καὶ ἐκαλλωπίσατο καὶ ἐκάθισεν πρὸς ταῖς πύλαις Αἰναν ἢ ἐστὶν ἐν παρόδῳ Θαμνα εἶδεν γὰρ ὅτι μέγας γέγονεν Σηλωμ αὐτὸς δὲ οὐκ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ γυναικί 15 καὶ ἰδὼν αὐτὴν Ἰουδας ἔδοξεν αὐτὴν πόρνην εἶναι κατεκαλύψατο γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῆς καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτὴν 16 ἐξέκλινεν δὲ πρὸς αὐτὴν τὴν ὁδὸν καὶ εἶπεν αὐτῇ ἕασόν με εἰσελθεῖν πρὸς σέ οὐ γὰρ ἔγνω ὅτι ἡ νύμφῃ αὐτοῦ ἐστὶν ἢ δὲ εἶπεν τί μοι δώσεις ἐὰν εἰσέλθῃς πρὸς με 17 ὁ δὲ εἶπεν ἐγὼ σοὶ ἀποστελῶ ἔριφον αἰγῶν ἐκ τῶν προβάτων ἢ δὲ εἶπεν ἐὰν δῶς ἀρραβῶνα ἕως τοῦ ἀποστεῖλαί σε 18 ὁ δὲ εἶπεν τίνα τὸν ἀρραβῶνά σοι δώσω ἢ δὲ εἶπεν τὸν δακτύλιόν σου καὶ τὸν ὀρμίσκον καὶ τὴν ῥάβδον τὴν ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ ἔδωκεν αὐτῇ καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτὴν καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἐξ αὐτοῦ 19 καὶ ἀναστᾶσα ἀπῆλθεν καὶ περιείλατο τὸ θέριστρον ἀφ' ἑαυτῆς καὶ ἐνεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς χηρεύσεως αὐτῆς 20 ἀπέστειλεν δὲ Ἰουδας τὸν ἔριφον ἐξ αἰγῶν ἐν χειρὶ τοῦ ποιμένος αὐτοῦ τοῦ Οδολλαμίτου κομίσασθαι τὸν ἀρραβῶνα παρὰ τῆς γυναικὸς καὶ οὐχ εὔρεν αὐτὴν 21 ἐπηρώτησεν δὲ τοὺς ἀνδρας τοὺς ἐκ τοῦ τόπου ποῦ ἐστὶν ἡ πόρνη ἢ γενομένη ἐν Αἰναν ἐπὶ τῆς

ὁδοῦ καὶ εἶπαν οὐκ ἦν ἐνταῦθα πόρνη 22 καὶ ἀπεστράφη πρὸς Ἰουδαν καὶ εἶπεν οὐχ εὔρον καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐκ τοῦ τόπου λέγουσιν μὴ εἶναι ὧδε πόρνην 23 εἶπεν δὲ Ἰουδας ἐχέτω αὐτὰ ἀλλὰ μήποτε καταγελασθῶμεν ἐγὼ μὲν ἀπέσταλκα τὸν ἔριφον τοῦτον σὺ δὲ οὐχ εὔρηκας 24 ἐγένετο δὲ μετὰ τρίμηνον ἀπηγγέλη τῷ Ἰουδα λέγοντες ἐκπεπόρνευκεν Θαμαρ ἡ νύμφῃ σου καὶ ἰδοὺ ἐν γαστρὶ ἔχει ἐκ πορνείας εἶπεν δὲ Ἰουδας ἐξαγάγετε αὐτὴν καὶ κατακαυθήτω 25 αὐτὴ δὲ ἀγομένη ἀπέστειλεν πρὸς τὸν πενθερὸν αὐτῆς λέγουσα ἐκ τοῦ ἀνθρώπου τίνος ταῦτά ἐστιν ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔχω καὶ εἶπεν ἐπίγνωθι τίνος ὁ δακτύλιος καὶ ὁ ὀρμίσκος καὶ ἡ ῥάβδος αὕτη 26 ἐπέγνω δὲ Ἰουδας καὶ εἶπεν δεδικαίωται Θαμαρ ἢ ἐγὼ οὐ εἶνεκεν οὐκ ἔδωκα αὐτὴν Σηλωμ τῷ υἱῷ μου καὶ οὐ προσέθετο ἔτι τοῦ γνῶναι αὐτὴν 27 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἔτικτεν καὶ τῆδε ἦν δίδυμα ἐν τῇ γαστρὶ αὐτῆς 28 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τίκτειν αὐτὴν ὁ εἷς προεξήνεγκεν τὴν χεῖρα λαβοῦσα δὲ ἡ μαῖα ἔδησεν ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ κόκκινον λέγουσα οὗτος ἐξελεύσεται πρότερος 29 ὡς δὲ ἐπισυνήγαγεν τὴν χεῖρα καὶ εὐθύς ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἢ δὲ εἶπεν τί διεκόπη διὰ σέ φραγμός καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Φαρες 30 καὶ μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐφ' ᾧ ἦν ἐπὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ κόκκινον καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζαρα

39 Ἰωσηφ δὲ κατήχθη εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐκτίσατο αὐτὸν Πετεφρης ὁ εὐνοῦχος Φαραω ἀρχιμάγειρος ἀνὴρ Αἰγύπτιος ἐκ χειρὸς Ἰσμηλιτῶν οἱ κατήγαγον αὐτὸν ἐκεῖ 2 καὶ ἦν κύριος μετὰ Ἰωσηφ καὶ ἦν ἀνὴρ ἐπιτυγᾶνων καὶ ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ παρὰ τῷ κυρίῳ τῷ Αἰγυπτίῳ 3 ἦδει δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ ὅτι κύριος μετ' αὐτοῦ καὶ ὅσα ἂν ποιῇ κύριος εὐοδοῖ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ 4 καὶ εὔρεν Ἰωσηφ χάριν ἐναντίον τοῦ κυρίου αὐτοῦ εὐηρέσκει δὲ αὐτῷ καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ πάντα ὅσα ἦν

αὐτῷ ἔδωκεν διὰ χειρὸς Ἰωσηφ 5 ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ κατασταθῆναι αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐπὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ καὶ ἠυλόγησεν κύριος τὸν οἶκον τοῦ Αἰγυπτίου διὰ Ἰωσηφ καὶ ἐγενήθη εὐλογία κυρίου ἐν πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ἐν τῷ ἀγρῷ 6 καὶ ἐπέτρεψεν πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ εἰς χεῖρας Ἰωσηφ καὶ οὐκ ἦδει τῶν καθ' ἑαυτὸν οὐδὲν πλὴν τοῦ ἄρτου οὗ ἦσθιεν αὐτός καὶ ἦν Ἰωσηφ καλὸς τῷ εἶδει καὶ ὠραῖος τῇ ὄψει σφόδρα 7 καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἐπέβαλεν ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἐπὶ Ἰωσηφ καὶ εἶπεν κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ 8 ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν εἶπεν δὲ τῇ γυναικὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ εἰ ὁ κύριός μου οὐ γινώσκει δι' ἐμὲ οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖράς μου 9 καὶ οὐκ ὑπερέχει ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ οὐθὲν ἐμοῦ οὐδὲ ὑπεξήρηται ἀπ' ἐμοῦ οὐδὲν πλὴν σου διὰ τὸ σὲ γυναῖκα αὐτοῦ εἶναι καὶ πῶς ποιήσω τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο καὶ ἀμαρτήσομαι ἐναντίον τοῦ θεοῦ 10 ἠνίκα δὲ ἐλάλει τῷ Ἰωσηφ ἡμέραν ἕξ ἡμέρας καὶ οὐχ ὑπήκουσεν αὐτῇ καθευδεῖν μετ' αὐτῆς τοῦ συγγενέσθαι αὐτῇ 11 ἐγένετο δὲ τοιαύτη τις ἡμέρα εἰσῆλθεν Ἰωσηφ εἰς τὴν οἰκίαν ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ οὐθεὶς ἦν τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔσω 12 καὶ ἐπεσπάσατο αὐτὸν τῶν ἱματίων λέγουσα κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ καὶ καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς ἔφυγεν καὶ ἐξῆλθεν ἔξω 13 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν ὅτι κατέλιπεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς καὶ ἔφυγεν καὶ ἐξῆλθεν ἔξω 14 καὶ ἐκάλεσεν τοὺς ὄντας ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέγουσα ἴδετε εἰσῆγαγεν ἡμῖν παῖδα Ἑβραῖον ἐμπαίζειν ἡμῖν εἰσῆλθεν πρὸς με λέγων κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ καὶ ἐβόησα φωνῇ μεγάλῃ 15 ἐν δὲ τῷ ἀκοῦσαι αὐτὸν ὅτι ὕψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ' ἐμοῦ ἔφυγεν καὶ ἐξῆλθεν ἔξω 16 καὶ καταλιμπάνει τὰ ἱμάτια παρ' ἑαυτῇ ἔως ἦλθεν ὁ κύριος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ

17 καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα λέγουσα εἰσῆλθεν πρὸς με ὁ παῖς ὁ Ἑβραῖος ὃν εἰσήγαγες πρὸς ἡμᾶς ἐμπαίζαι μοι καὶ εἶπέν μοι κοιμηθήσομαι μετὰ σοῦ 18 ὡς δὲ ἤκουσεν ὅτι ὕψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα κατέλιπεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ' ἐμοῦ καὶ ἔφυγεν καὶ ἐξῆλθεν ἔξω 19 ἐγένετο δὲ ὡς ἤκουσεν ὁ κύριος αὐτοῦ τὰ ῥήματα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ὅσα ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν λέγουσα οὕτως ἐποίησέν μοι ὁ παῖς σου καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ 20 καὶ λαβὼν ὁ κύριος Ἰωσηφ ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸ ὄχρωμα εἰς τὸν τόπον ἐν ᾧ οἱ δεσμῶται τοῦ βασιλέως κατέχονται ἐκεῖ ἐν τῷ ὄχρωματι 21 καὶ ἦν κύριος μετὰ Ἰωσηφ καὶ κατέχεεν αὐτοῦ ἔλεος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν ἐναντίον τοῦ ἀρχιδεσμοφύλακος 22 καὶ ἔδωκεν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τὸ δεσμοτήριον διὰ χειρὸς Ἰωσηφ καὶ πάντας τοὺς ἀπηγμένους ὅσοι ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ καὶ πάντα ὅσα ποιοῦσιν ἐκεῖ 23 οὐκ ἦν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τοῦ δεσμοτηρίου γινώσκων δι' αὐτὸν οὐθέν πάντα γὰρ ἦν διὰ χειρὸς Ἰωσηφ διὰ τὸ τὸν κύριον μετ' αὐτοῦ εἶναι καὶ ὅσα αὐτὸς ἐποίει κύριος εὐώδου ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ

40 ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἡμαρτεν ὁ ἀρχιοινοχός τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου καὶ ὁ ἀρχισιτοποιὸς τῷ κυρίῳ αὐτῶν βασιλεῖ Αἰγύπτου 2 καὶ ὠργίσθη Φαραὼ ἐπὶ τοῖς δυσὶν εὐνούχοις αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀρχιοινοχῷ καὶ ἐπὶ τῷ ἀρχισιτοποιῷ 3 καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ παρὰ τῷ δεσμοφύλακι εἰς τὸ δεσμοτήριον εἰς τὸν τόπον οὗ Ἰωσηφ ἀπῆκτο ἐκεῖ 4 καὶ συνέστησεν ὁ ἀρχιδεσμώτης τῷ Ἰωσηφ αὐτούς καὶ παρέστη αὐτοῖς ἦσαν δὲ ἡμέρας ἐν τῇ φυλακῇ 5 καὶ εἶδον ἀμφοτέροι ἐνύπνιον ἐκάτερος ἐνύπνιον ἐν μιᾷ νυκτὶ ὄρασις τοῦ ἐνυπνίου αὐτοῦ ὁ ἀρχιοινοχός καὶ ὁ ἀρχισιτοποιός οἱ ἦσαν τῷ βασιλεῖ Αἰγύπτου οἱ ὄντες ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ 6 εἰσῆλθεν δὲ πρὸς αὐτοὺς Ἰωσηφ τὸ πρῶν καὶ εἶδεν αὐτούς καὶ ἦσαν τεταραγμένοι 7 καὶ ἠρώτα τοὺς εὐνούχους

Φαραω οἱ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ φυλακῇ παρὰ τῷ κυρίῳ αὐτοῦ λέγων τί ὅτι τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκυθρωπά σήμερον **8** οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ ἐνύπνιον εἶδομεν καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἰωσηφ οὐχὶ διὰ τοῦ θεοῦ ἡ διασάφησης αὐτῶν ἐστιν διηγήσασθε οὖν μοι **9** καὶ διηγήσατο ὁ ἀρχιοινοχόος τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ τῷ Ἰωσηφ καὶ εἶπεν ἐν τῷ ὕπνῳ μου ἦν ἄμπελος ἐναντίον μου **10** ἐν δὲ τῇ ἄμπελῳ τρεῖς πυθμένες καὶ αὐτὴ θάλλουσα ἀνενηνοχυῖα βλαστούς πέπειροι οἱ βότρυες σταφυλῆς **11** καὶ τὸ ποτήριον Φαραω ἐν τῇ χειρὶ μου καὶ ἔλαβον τὴν σταφυλὴν καὶ ἐξέθλιψα αὐτὴν εἰς τὸ ποτήριον καὶ ἔδωκα τὸ ποτήριον εἰς τὰς χεῖρας Φαραω **12** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωσηφ τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτοῦ οἱ τρεῖς πυθμένες τρεῖς ἡμέραι εἰσὶν **13** ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ μνησθήσεται Φαραω τῆς ἀρχῆς σου καὶ ἀποκαταστήσει σε ἐπὶ τὴν ἀρχιοινοχοῖαν σου καὶ δώσεις τὸ ποτήριον Φαραω εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀρχὴν σου τὴν προτέραν ὡς ἦσθα οἰνοχοῶν **14** ἀλλὰ μνήσθητί μου διὰ σεαυτοῦ ὅταν εὖ σοι γένηται καὶ ποιήσεις ἐν ἐμοὶ ἔλεος καὶ μνησθήσῃ περὶ ἐμοῦ Φαραω καὶ ἐξάξεις με ἐκ τοῦ ὄχρωματος τούτου **15** ὅτι κλοπῇ ἐκλάπην ἐκ γῆς Εβραίων καὶ ὧδε οὐκ ἐποίησα οὐδὲν ἀλλ' ἐνέβαλόν με εἰς τὸν λάκκον τοῦτον **16** καὶ εἶδεν ὁ ἀρχιστοιχοῦς ὅτι ὀρθῶς συνέκρινεν καὶ εἶπεν τῷ Ἰωσηφ κάγω εἶδον ἐνύπνιον καὶ ὥμην τρία κανᾶ χονδριτῶν αἶρειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου **17** ἐν δὲ τῷ κανῶ τῷ ἐπάνω ἀπὸ πάντων τῶν γενῶν ὧν ὁ βασιλεὺς Φαραω ἐσθίει ἔργον σιτοποιοῦ καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατήσθιεν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τοῦ ἐπάνω τῆς κεφαλῆς μου **18** ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσηφ εἶπεν αὐτῷ αὕτη ἡ σύγκρισις αὐτοῦ τὰ τρία κανᾶ τρεῖς ἡμέραι εἰσὶν **19** ἔτι τριῶν ἡμερῶν ἀφελεῖ Φαραω τὴν κεφαλὴν σου ἀπὸ σοῦ καὶ κρεμάσει σε ἐπὶ ξύλου καὶ φάγεται τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ τὰς σάρκας σου ἀπὸ σοῦ **20** ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἡμέρα γενέσεως ἦν Φαραω

καὶ ἐποίει πότον πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ καὶ ἐμνήσθη τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀρχιοινοχόου καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀρχιστοιχοῦ ἐν μέσῳ τῶν παίδων αὐτοῦ **21** καὶ ἀπεκατέστησεν τὸν ἀρχιοινοχόον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα Φαραω **22** τὸν δὲ ἀρχιστοιχοῦν ἐκρέμασεν καθὰ συνέκρινεν αὐτοῖς Ἰωσηφ **23** οὐκ ἐμνήσθη δὲ ὁ ἀρχιοινοχόος τοῦ Ἰωσηφ ἀλλὰ ἐπελάθετο αὐτοῦ

41 ἐγένετο δὲ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν Φαραω εἶδεν ἐνύπνιον ᾧετο ἐστάναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ **2** καὶ ἰδοὺ ὡσπερ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον ἑπτὰ βόες καλαὶ τῷ εἶδει καὶ ἐκλεκταὶ ταῖς σαρξίν καὶ ἐβόσκοντο ἐν τῷ ἄχρῳ **3** ἄλλαι δὲ ἑπτὰ βόες ἀνέβαινον μετὰ ταύτας ἐκ τοῦ ποταμοῦ αἰσχραὶ τῷ εἶδει καὶ λεπταὶ ταῖς σαρξίν καὶ ἐνέμοντο παρὰ τὰς βόας παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ **4** καὶ κατέφαγον αἱ ἑπτὰ βόες αἱ αἰσχραὶ καὶ λεπταὶ ταῖς σαρξίν τὰς ἑπτὰ βόας τὰς καλὰς τῷ εἶδει καὶ τὰς ἐκλεκτάς ἠγέρθη δὲ Φαραω **5** καὶ ἐνυπνιάσθη τὸ δευτέρον καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ στάχυες ἀνέβαινον ἐν πυθμένι ἐνὶ ἐκλεκτοῖς καὶ καλοῖς **6** ἄλλοι δὲ ἑπτὰ στάχυες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἀνεφύοντο μετ' αὐτούς **7** καὶ κατέπιον οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἑπτὰ στάχυας τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ τοὺς πλήρεις ἠγέρθη δὲ Φαραω καὶ ἦν ἐνύπνιον **8** ἐγένετο δὲ πρῶι καὶ ἐταράχθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ ἀποστείλας ἐκάλεσεν πάντας τοὺς ἐξηγητὰς Αἰγύπτου καὶ πάντας τοὺς σοφοὺς αὐτῆς καὶ διηγήσατο αὐτοῖς Φαραω τὸ ἐνύπνιον καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων αὐτὸ τῷ Φαραω **9** καὶ ἐλάλησεν ὁ ἀρχιοινοχόος πρὸς Φαραω λέγων τὴν ἁμαρτίαν μου ἀναμνησκῶ σήμερον **10** Φαραω ὠργίσθη τοῖς παισὶν αὐτοῦ καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀρχιμαγείρου ἐμέ τε καὶ τὸν ἀρχιστοιχοῦν **11** καὶ εἶδομεν ἐνύπνιον ἐν νυκτὶ μιᾷ ἐγὼ τε καὶ αὐτός ἕκαστος κατὰ τὸ αὐτοῦ ἐνύπνιον εἶδομεν **12** ἦν δὲ ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν νεανίσκος παῖς Εβραῖος

τοῦ ἀρχιμαγεύρου καὶ διηγησάμεθα αὐτῶ καὶ συνέκρινεν ἡμῖν 13 ἐγενήθη δὲ καθὼς συνέκρινεν ἡμῖν οὕτως καὶ συνέβη ἐμέ τε ἀποκατασταθῆναι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν μου ἐκείνον δὲ κρεμασθῆναι 14 ἀποστείλας δὲ Φαραῶ ἐκάλεσεν τὸν Ἰωσηφ καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν ἐκ τοῦ ὄχρωμάτος καὶ ἐξύρῃσαν αὐτὸν καὶ ἤλλαξαν τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἦλθεν πρὸς Φαραῶ 15 εἶπεν δὲ Φαραῶ τῷ Ἰωσηφ ἐνύπνιον ἐώρακα καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό ἐγὼ δὲ ἀκήκοα περὶ σοῦ λεγόντων ἀκούσαντά σε ἐνύπνια συγκρίναι αὐτά 16 ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσηφ τῷ Φαραῶ εἶπεν ἄνευ τοῦ θεοῦ οὐκ ἀποκριθήσεται τὸ σωτήριον Φαραῶ 17 ἐλάλησεν δὲ Φαραῶ τῷ Ἰωσηφ λέγων ἐν τῷ ὕπνῳ μου ὥμην ἐστάναι παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ 18 καὶ ὡσπερ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον ἑπτὰ βόες καλαὶ τῷ εἶδει καὶ ἐκλεκταὶ ταῖς σαρκῖν καὶ ἐνέμοντο ἐν τῷ ἄχρῳ 19 καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ βόες ἕτεραι ἀνέβαινον ὀπίσω αὐτῶν ἐκ τοῦ ποταμοῦ πονηραὶ καὶ αἰσχραὶ τῷ εἶδει καὶ λεπταὶ ταῖς σαρκῖν οἷας οὐκ εἶδον τοιαύτας ἐν ὅλῃ γῆ Αἰγύπτῳ αἰσχροτέρας 20 καὶ κατέφαγον αἱ ἑπτὰ βόες αἱ αἰσχραὶ καὶ λεπταὶ τὰς ἑπτὰ βόας τὰς πρώτας τὰς καλὰς καὶ ἐκλεκτάς 21 καὶ εἰσηλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν καὶ οὐ διάδηλοι ἐγένοντο ὅτι εἰσηλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν καὶ αἱ ὄψεις αὐτῶν αἰσχραὶ καθὰ καὶ τὴν ἀρχὴν ἐξεγερθεὶς δὲ ἐκοιμήθη 22 καὶ εἶδον πάλιν ἐν τῷ ὕπνῳ μου καὶ ὡσπερ ἑπτὰ στάχυες ἀνέβαινον ἐν πυθμένι ἐνὶ πλήρει καὶ καλοῖ 23 ἄλλοι δὲ ἑπτὰ στάχυες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἀνεφύοντο ἐχόμενοι αὐτῶν 24 καὶ κατέπιον οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἑπτὰ στάχους τοὺς καλοὺς καὶ τοὺς πλήρεις εἶπα οὖν τοῖς ἐξηγηταῖς καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων μοι 25 καὶ εἶπεν Ἰωσηφ τῷ Φαραῶ τὸ ἐνύπνιον Φαραῶ ἔν ἐστιν ὅσα ὁ θεὸς ποιεῖ ἔδειξεν τῷ Φαραῶ 26 αἱ ἑπτὰ βόες αἱ καλαὶ ἑπτὰ ἔτη ἐστὶν καὶ οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ καλοὶ ἑπτὰ ἔτη ἐστὶν τὸ ἐνύπνιον Φαραῶ ἔν ἐστιν 27 καὶ

αἱ ἑπτὰ βόες αἱ λεπταὶ αἱ ἀναβαίνουσαι ὀπίσω αὐτῶν ἑπτὰ ἔτη ἐστὶν καὶ οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἔσσονται ἑπτὰ ἔτη λιμοῦ 28 τὸ δὲ ῥῆμα ὃ εἶρηκα Φαραῶ ὅσα ὁ θεὸς ποιεῖ ἔδειξεν τῷ Φαραῶ 29 ἰδοὺ ἑπτὰ ἔτη ἔρχεται εὐθηνία πολλὴ ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτῳ 30 ἥξει δὲ ἑπτὰ ἔτη λιμοῦ μετὰ ταῦτα καὶ ἐπιλήσονται τῆς πλησμονῆς ἐν ὅλῃ γῆ Αἰγύπτῳ καὶ ἀναλώσει ὁ λιμὸς τὴν γῆν 31 καὶ οὐκ ἐπιγνώσθησεται ἡ εὐθηνία ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ λιμοῦ τοῦ ἐσομένου μετὰ ταῦτα ἰσχυρὸς γὰρ ἔσται σφόδρα 32 περὶ δὲ τοῦ δευτερώσαι τὸ ἐνύπνιον Φαραῶ δὶς ὅτι ἀληθὲς ἔσται τὸ ῥῆμα τὸ παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ ταχυνεῖ ὁ θεὸς τοῦ ποιῆσαι αὐτό 33 νῦν οὖν σκέψαι ἄνθρωπον φρόνιμον καὶ συνετὸν καὶ κατάστησον αὐτὸν ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου 34 καὶ ποιησάτω Φαραῶ καὶ καταστησάτω τοπάρχας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀποπεμπτωσάτωσαν πάντα τὰ γενήματα τῆς γῆς Αἰγύπτου τῶν ἑπτὰ ἐτῶν τῆς εὐθηνίας 35 καὶ συναγαγέτωσαν πάντα τὰ βρώματα τῶν ἑπτὰ ἐτῶν τῶν ἐρχομένων τῶν καλῶν τούτων καὶ συναχθήτω ὁ σίτος ὑπὸ χεῖρα Φαραῶ βρώματα ἐν ταῖς πόλεσιν φυλαχθήτω 36 καὶ ἔσται τὰ βρώματα πεφυλαγμένα τῇ γῆ εἰς τὰ ἑπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ ἃ ἔσσονται ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ οὐκ ἐκτριβήσεται ἡ γῆ ἐν τῷ λιμῷ 37 ἤρρεσεν δὲ τὰ ῥήματα ἐναντίον Φαραῶ καὶ ἐναντίον πάντων τῶν παίδων αὐτοῦ 38 καὶ εἶπεν Φαραῶ πᾶσιν τοῖς παισὶν αὐτοῦ μὴ εὐρήσομεν ἄνθρωπον τοιοῦτον ὃς ἔχει πνεῦμα θεοῦ ἐν αὐτῷ 39 εἶπεν δὲ Φαραῶ τῷ Ἰωσηφ ἐπειδὴ ἔδειξεν ὁ θεὸς σοι πάντα ταῦτα οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος φρονημώτερος καὶ συνετώτερός σου 40 σὺ ἔση ἐπὶ τῷ οἴκῳ μου καὶ ἐπὶ τῷ στόματί σου ὑπακούσεται πᾶς ὁ λαὸς μου πλην τὸν θρόνον ὑπερέξω σου ἐγὼ 41 εἶπεν δὲ Φαραῶ τῷ Ἰωσηφ ἰδοὺ καθίστημί σε σήμερον ἐπὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου 42 καὶ περιελόμενος Φαραῶ τὸν δακτύλιον ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ περιέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν χεῖρα Ἰωσηφ καὶ

ἐνέδυσεν αὐτὸν στολὴν βυσσίνην καὶ περιέθηκεν κλοιὸν χρυσοῦν περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ **43** καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα τὸ δευτέρον τῶν αὐτοῦ καὶ ἐκίρυσεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ κήρυξ καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης γῆς Αἰγύπτου **44** εἶπεν δὲ Φαραῶ τῷ Ἰωσηφ ἐγὼ Φαραῶ ἄνευ σοῦ οὐκ ἐξαρεῖ οὐθεὶς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ πάσῃ γῆ Ἀιγύπτου **45** καὶ ἐκάλεσεν Φαραῶ τὸ ὄνομα Ἰωσηφ Ψονθομφανηχ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Ἀσεννεθ θυγατέρα Πετεφρη ἱερέως Ἡλίου πόλεως αὐτῷ γυναῖκα **46** Ἰωσηφ δὲ ἦν ἐτῶν τριάκοντα ὅτε ἔστη ἐναντίον Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου ἐξῆλθεν δὲ Ἰωσηφ ἐκ προσώπου Φαραῶ καὶ διῆλθεν πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου **47** καὶ ἐποίησεν ἡ γῆ ἐν τοῖς ἑπτὰ ἔτεσιν τῆς εὐθηνίας δράγματα **48** καὶ συνήγαγεν πάντα τὰ βρώματα τῶν ἑπτὰ ἐτῶν ἐν οἷς ἦν ἡ εὐθηνία ἐν γῆ Αἰγύπτου καὶ ἔθηκεν τὰ βρώματα ἐν ταῖς πόλεσιν βρώματα τῶν πεδίων τῆς πόλεως τῶν κύκλω αὐτῆς ἔθηκεν ἐν αὐτῇ **49** καὶ συνήγαγεν Ἰωσηφ σίτον ὥσει τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης πολὺν σφόδρα ἕως οὐκ ἠδύναντο ἀριθμῆσαι οὐ γὰρ ἦν ἀριθμὸς **50** τῷ δὲ Ἰωσηφ ἐγένοντο υἱοὶ δύο πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὰ ἑπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ οὓς ἔτεκεν αὐτῷ Ἀσεννεθ θυγάτηρ Πετεφρη ἱερέως Ἡλίου πόλεως **51** ἐκάλεσεν δὲ Ἰωσηφ τὸ ὄνομα τοῦ πρωτοτόκου Μανασση ὅτι ἐπιλαθέσθαι με ἐποίησεν ὁ θεὸς πάντων τῶν πόνων μου καὶ πάντων τῶν τοῦ πατρός μου **52** τὸ δὲ ὄνομα τοῦ δευτέρου ἐκάλεσεν Εφραιμ ὅτι ἠύξησέν με ὁ θεὸς ἐν γῆ ταπεινώσεώς μου **53** παρήλθον δὲ τὰ ἑπτὰ ἔτη τῆς εὐθηνίας ἃ ἐγένοντο ἐν γῆ Αἰγύπτῳ **54** καὶ ἤρξαντο τὰ ἑπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ ἔρχεσθαι καθὰ εἶπεν Ἰωσηφ καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῆ ἐν δὲ πάσῃ γῆ Αἰγύπτου ἦσαν ἄρτοι **55** καὶ ἐπέινασεν πᾶσα ἡ γῆ Αἰγύπτου ἐκέκραξεν δὲ ὁ λαὸς πρὸς Φαραῶ περὶ ἄρτων εἶπεν δὲ Φαραῶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις πορεύεσθε πρὸς Ἰωσηφ καὶ ὁ ἐὰν εἴπῃ ὑμῖν ποιήσατε **56** καὶ ὁ λιμὸς ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς ἀνέωξεν

δὲ Ἰωσηφ πάντας τοὺς σιτοβολῶνας καὶ ἐπώλει πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις **57** καὶ πᾶσαι αἱ χώραι ἦλθον εἰς Αἴγυπτον ἀγοράζουσιν πρὸς Ἰωσηφ ἐπεκράτησεν γὰρ ὁ λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῆ

42 ἰδὼν δὲ Ἰακωβ ὅτι ἔστιν πρᾶσις ἐν Αἰγύπτῳ εἶπεν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἵνα τί ῥαθυμεῖτε **2** ἰδοὺ ἀκήκοα ὅτι ἔστιν σῖτος ἐν Αἰγύπτῳ κατάβητε ἐκεῖ καὶ πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα ἵνα ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν **3** κατέβησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσηφ οἱ δέκα πρίασθαι σίτον ἐξ Αἰγύπτου **4** τὸν δὲ Βενιαμὴν τὸν ἀδελφὸν Ἰωσηφ οὐκ ἀπέστειλεν μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ εἶπεν γὰρ μήποτε συμβῆ αὐτῷ μαλακία **5** ἦλθον δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀγοράζουσιν μετὰ τῶν ἐρχομένων ἦν γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῆ Χανααν **6** Ἰωσηφ δὲ ἦν ἄρχων τῆς γῆς οὗτος ἐπώλει παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς ἐλθόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσηφ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν **7** ἰδὼν δὲ Ἰωσηφ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐπέγνω καὶ ἠλλοτριουτο ἅπ' αὐτῶν καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς σκληρὰ καὶ εἶπεν αὐτοῖς πόθεν ἦκατε οἱ δὲ εἶπαν ἐκ γῆς Χανααν ἀγοράσαι βρώματα **8** ἐπέγνω δὲ Ἰωσηφ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν **9** καὶ ἐμνήσθη Ἰωσηφ τῶν ἐνουπνίων ὧν εἶδεν αὐτός καὶ εἶπεν αὐτοῖς κατάσκοποι ἔστε κατανοῆσαι τὰ ἴχνη τῆς χώρας ἦκατε **10** οἱ δὲ εἶπαν οὐχὶ κύριε οἱ παῖδες σου ἦλθομεν πρίασθαι βρώματα **11** πάντες ἐσμεν υἱοὶ ἐνὸς ἀνθρώπου εἰρηνικοὶ ἐσμεν οὐκ εἰσὶν οἱ παῖδες σου κατάσκοποι **12** εἶπεν δὲ αὐτοῖς οὐχὶ ἀλλὰ τὰ ἴχνη τῆς γῆς ἦλθατε ἰδεῖν **13** οἱ δὲ εἶπαν δώδεκα ἐσμεν οἱ παῖδες σου ἀδελφοὶ ἐν γῆ Χανααν καὶ ἰδοὺ ὁ νεώτερος μετὰ τοῦ πατρός ἡμῶν σήμερον ὁ δὲ ἕτερος οὐχ ὑπάρχει **14** εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἰωσηφ τοῦτο ἐστὶν ὃ εἶρηκα ὑμῖν λέγων ὅτι κατάσκοποι ἔστε **15** ἐν τούτῳ φανεῖσθε νῆ τὴν υἰείαν Φαραῶ οὐ μὴ ἐξέλθητε ἐντεῦθεν ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος ἔλθῃ ὧδε **16** ἀποστείλατε ἐξ ὑμῶν ἓνα καὶ λάβετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ὑμεῖς δὲ ἀπάχηθε ἕως τοῦ

φανερὰ γενέσθαι τὰ ῥήματα ὑμῶν εἰ ἀληθεύετε ἢ οὐ εἰ δὲ μὴ νῆ τὴν ὑγίειαν Φαραῶ ἢ μὴν κατάσκοποι ἔστε **17** καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ ἡμέρας τρεῖς **18** εἶπεν δὲ αὐτοῖς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ τοῦτο ποιήσατε καὶ ζήσεσθε τὸν θεὸν γὰρ ἐγὼ φοβοῦμαι **19** εἰ εἰρηνικοί ἐστε ἀδελφὸς ὑμῶν εἰς κατασχεθίτω ἐν τῇ φυλακῇ αὐτοὶ δὲ βαδίσατε καὶ ἀπαγάγετε τὸν ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας ὑμῶν **20** καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον ἀγάγετε πρὸς με καὶ πιστευθήσονται τὰ ῥήματα ὑμῶν εἰ δὲ μὴ ἀποθανεῖσθε ἐποίησαν δὲ οὕτως **21** καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ναὶ ἐν ἀμαρτίᾳ γὰρ ἔσμεν περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ὅτι ὑπερίδομεν τὴν θλιψὶν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ὅτε κατεδέετο ἡμῶν καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν αὐτοῦ ἔνεκεν τούτου ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ θλιψὶς αὕτη **22** ἀποκριθεὶς δὲ Ρουβὴν εἶπεν αὐτοῖς οὐκ ἐλάλησα ὑμῖν λέγων μὴ ἀδικήσητε τὸ παιδάριον καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου καὶ ἴδου τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκζητεῖται **23** αὐτοὶ δὲ οὐκ ᾔδεισαν ὅτι ἀκούει Ἰωσηφ ὁ γὰρ ἐρμηνευτὴς ἀνά μέσον αὐτῶν ἦν **24** ἀποστραφεὶς δὲ ἀπ' αὐτῶν ἔκλαυσεν Ἰωσηφ καὶ πάλιν προσῆλθεν πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπεν αὐτοῖς καὶ ἔλαβεν τὸν Συμεὼν ἀπ' αὐτῶν καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν **25** ἐνετείλατο δὲ Ἰωσηφ ἐμπλήσαι τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν σίτου καὶ ἀποδοῦναι τὸ ἀργύριον ἐκάστου εἰς τὸν σάκκον αὐτοῦ καὶ δοῦναι αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδὸν καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς οὕτως **26** καὶ ἐπιθέντες τὸν σίτον ἐπὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν ἀπῆλθον ἐκεῖθεν **27** λύσας δὲ εἰς τὸν μάρσιππον αὐτοῦ δοῦναι χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐτοῦ οὗ κατέλυσαν εἶδεν τὸν δεσμὸν τοῦ ἀργυρίου αὐτοῦ καὶ ἦν ἐπάνω τοῦ στόματος τοῦ μαρσίππου **28** καὶ εἶπεν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἀπεδόθη μοι τὸ ἀργύριον καὶ ἴδου τοῦτο ἐν τῷ μαρσίππῳ μου καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτῶν καὶ ἐταράχθησαν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες τί τοῦτο ἐποίησεν ὁ θεὸς ἡμῖν **29** ἦλθον δὲ πρὸς Ἰακωβ τὸν πατέρα αὐτῶν εἰς γῆν Χανααν

καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα τὰ συμβάντα αὐτοῖς λέγοντες **30** λελάληκεν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς πρὸς ἡμᾶς σκληρὰ καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ ὡς κατασκοπεύοντας τὴν γῆν **31** εἶπαμεν δὲ αὐτῷ εἰρηνικοί ἔσμεν οὐκ ἔσμεν κατάσκοποι **32** δώδεκα ἀδελφοί ἔσμεν υἱοὶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ὁ εἷς οὐχ ὑπάρχει ὁ δὲ μικρότερος μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον ἐν γῇ Χανααν **33** εἶπεν δὲ ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς ἐν τούτῳ γινώσκωμι ὅτι εἰρηνικοί ἐστε ἀδελφὸν ἕνα ἄφετε ὧδε μετ' ἐμοῦ τὸν δὲ ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας τοῦ οἴκου ὑμῶν λαβόντες ἀπέλθατε **34** καὶ ἀγάγετε πρὸς με τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον καὶ γινώσκωμι ὅτι οὐ κατάσκοποι ἐστε ἀλλ' ὅτι εἰρηνικοί ἐστε καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ἀποδώσω ὑμῖν καὶ τῇ γῇ ἐμπορεύεσθε **35** ἐγένετο δὲ ἐν τῷ κατακενοῦν αὐτοὺς τοὺς σάκκους αὐτῶν καὶ ἦν ἐκάστου ὁ δεσμὸς τοῦ ἀργυρίου ἐν τῷ σάκκῳ αὐτῶν καὶ εἶδον τοὺς δεσμοὺς τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν αὐτοὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν **36** εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἰακωβ ὁ πατὴρ αὐτῶν ἐμὲ ἠτεκνώσατε Ἰωσηφ οὐκ ἔστιν Συμεὼν οὐκ ἔστιν καὶ τὸν Βενιαμὴν λήμψεσθε ἐπ' ἐμὲ ἐγένετο πάντα ταῦτα **37** εἶπεν δὲ Ρουβὴν τῷ πατρὶ αὐτοῦ λέγων τοὺς δύο υἱούς μου ἀπόκτεινον ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σέ δὸς αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρά μου κἀγὼ ἀνάξω αὐτὸν πρὸς σέ **38** ὁ δὲ εἶπεν οὐ καταβήσεται ὁ υἱός μου μεθ' ὑμῶν ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν καὶ αὐτὸς μόνος καταλέλειπται καὶ συμβήσεται αὐτὸν μαλακισθῆναι ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἂν πορευῆσθε καὶ κατάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ἄδου (Sheol h7585)

43 ὁ δὲ λιμὸς ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς **2** ἐγένετο δὲ ἡνίκα συνετέλεσαν καταφαγεῖν τὸν σίτον ὃν ἤνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν πάλιν πορευθέντες πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα **3** εἶπεν δὲ αὐτῷ Ἰουδας λέγων διαμαρτυρία διαμεμαρτύρηται ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος λέγων οὐκ ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου ἐὰν μὴ ὁ

ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ἦ 4 εἰ μὲν οὖν ἀποστέλλεις τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν καταβησόμεθα καὶ ἀγοράσωμέν σοι βρώματα 5 εἰ δὲ μὴ ἀποστέλλεις τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν οὐ πορευσόμεθα ὁ γὰρ ἄνθρωπος εἶπεν ἡμῖν λέγων οὐκ ὄψεσθέ μου τὸ πρόσωπον ἔάν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ἦ 6 εἶπεν δὲ Ἰσραὴλ τί ἐκακοποιήσατέ με ἀναγγείλαντες τῷ ἀνθρώπῳ εἰ ἔστιν ὑμῖν ἀδελφός 7 οἱ δὲ εἶπαν ἐρωτῶν ἐπηρώτησεν ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος καὶ τὴν γενεὰν ἡμῶν λέγων εἰ ἔτι ὁ πατήρ ὑμῶν ζῆ εἰ ἔστιν ὑμῖν ἀδελφός καὶ ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ κατὰ τὴν ἐπερώτησιν ταύτην μὴ ἥδειμεν εἰ ἐρεῖ ἡμῖν ἀγάγετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν 8 εἶπεν δὲ Ἰουδας πρὸς Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀπόστειλον τὸ παιδάριον μετ' ἐμοῦ καὶ ἀναστάντες πορευσόμεθα ἵνα ζώμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ σὺ καὶ ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν 9 ἐγὼ δὲ ἐκδέχομαι αὐτόν ἐκ χειρός μου ζήτησον αὐτόν ἔάν μὴ ἀγάγω αὐτόν πρὸς σὲ καὶ στήσω αὐτόν ἐναντίον σου ἡμαρτηκῶς ἔσομαι πρὸς σὲ πάσας τὰς ἡμέρας 10 εἰ μὴ γὰρ ἐβραδύναμεν ἤδη ἂν ὑπεστρέψαμεν δις 11 εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἰσραὴλ ὁ πατήρ αὐτῶν εἰ οὕτως ἐστὶν τοῦτο ποιήσατε λάβετε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς ἐν τοῖς ἀγγείοις ὑμῶν καὶ καταγάγετε τῷ ἀνθρώπῳ δῶρα τῆς ῥητίνης καὶ τοῦ μέλιτος θυμίαμα καὶ στακτὴν καὶ τερέμινθον καὶ κάρυα 12 καὶ τὸ ἀργύριον δισδὸν λάβετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστραφὲν ἐν τοῖς μαρσίπποις ὑμῶν ἀποστρέψατε μεθ' ὑμῶν μήποτε ἀγνόημά ἐστιν 13 καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν λάβετε καὶ ἀναστάντες κατὰβητε πρὸς τὸν ἄνθρωπον 14 ὁ δὲ θεὸς μου δῶη ὑμῖν χάριν ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀποστείλαι τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν ἕνα καὶ τὸν Βενιαμὶν ἐγὼ μὲν γὰρ καθὰ ἠτέκνωμαι ἠτέκνωμαι 15 λαβόντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰ δῶρα ταῦτα καὶ τὸ ἀργύριον διπλοῦν ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ τὸν Βενιαμὶν καὶ ἀναστάντες κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον

καὶ ἔστησαν ἐναντίον Ἰωσηφ 16 εἶδεν δὲ Ἰωσηφ αὐτοὺς καὶ τὸν Βενιαμὶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον καὶ εἶπεν τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ εἰσάγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν οἰκίαν καὶ σφάζον θύματα καὶ ἐτοίμασον μετ' ἐμοῦ γὰρ φάγονται οἱ ἄνθρωποι ἄρτους τὴν μεσημβρίαν 17 ἐποίησεν δὲ ὁ ἄνθρωπος καθὰ εἶπεν Ἰωσηφ καὶ εἰσήγαγεν τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν οἶκον Ἰωσηφ 18 ἰδόντες δὲ οἱ ἄνθρωποι ὅτι εἰσήχθησαν εἰς τὸν οἶκον Ἰωσηφ εἶπαν διὰ τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστραφὲν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν τὴν ἀρχὴν ἡμεῖς εἰσαγόμεθα τοῦ συκοφαντήσαι ἡμᾶς καὶ ἐπιθέσθαι ἡμῖν τοῦ λαβεῖν ἡμᾶς εἰς παῖδας καὶ τοὺς ὄνους ἡμῶν 19 προσελθόντες δὲ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου Ἰωσηφ ἐλάλησαν αὐτῷ ἐν τῷ πυλῶνι τοῦ οἴκου 20 λέγοντες δεόμεθα κύριε κατέβημεν τὴν ἀρχὴν πρίασθαι βρώματα 21 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤλθομεν εἰς τὸ καταλῦσαι καὶ ἠνοιξάμεν τοὺς μαρσίππους ἡμῶν καὶ τότε τὸ ἀργύριον ἐκάστου ἐν τῷ μαρσίππῳ αὐτοῦ τὸ ἀργύριον ἡμῶν ἐν σταθμῷ ἀπεστρέψαμεν νῦν ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν 22 καὶ ἀργύριον ἕτερον ἠνέγκαμεν μεθ' ἑαυτῶν ἀγοράσαι βρώματα οὐκ οἶδαμεν τίς ἐνέβαλεν τὸ ἀργύριον εἰς τοὺς μαρσίππους ἡμῶν 23 εἶπεν δὲ αὐτοῖς ἴλεως ὑμῖν μὴ φοβεῖσθε ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν θησαυροὺς ἐν τοῖς μαρσίπποις ὑμῶν τὸ δὲ ἀργύριον ὑμῶν εὐδοκιμοῦν ἀπέχω καὶ ἐξήγαγεν πρὸς αὐτοὺς τὸν Συμεὼν 24 καὶ ἠνεγκεν ὕδωρ νίψαι τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔδωκεν χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐτῶν 25 ἠτοίμασαν δὲ τὰ δῶρα ἕως τοῦ ἐλθεῖν Ἰωσηφ μεσημβρίας ἤκουσαν γὰρ ὅτι ἐκεῖ μέλλει ἀριστᾶν 26 εἰσηλθεν δὲ Ἰωσηφ εἰς τὴν οἰκίαν καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ τὰ δῶρα ἃ εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν 27 ἠρώτησεν δὲ αὐτοὺς πῶς ἔχετε καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰ ὑγιαίνει ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ πρεσβύτερος ὃν εἶπατε ἔτι ζῆ 28 οἱ

δὲ εἶπαν ὑγιαίνει ὁ παῖς σου ὁ πατήρ ἡμῶν ἔτι ζῆ
καὶ εἶπεν εὐλογητὸς ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος τῷ θεῷ
καὶ κύψαντες προσεκύνησαν αὐτῷ **29** ἀναβλέψας
δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς Ἰωσηφ εἶδεν Βενιαμὶν τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον καὶ εἶπεν οὗτος
ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος ὃν εἶπατε πρὸς με
ἀγαγεῖν καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ἐλεῆσαι σε τέκνον **30**
ἐταράχθη δὲ Ἰωσηφ συνεστρέφετο γὰρ τὰ ἔντερα
αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ καὶ ἐζήτηι κλαῦσαι
εἰσελθὼν δὲ εἰς τὸ ταμιεῖον ἔκλαυσεν ἐκεῖ **31** καὶ
νιψάμενος τὸ πρόσωπον ἐξελεῖθαι ἐνεκρατεύσατο
καὶ εἶπεν παράθετε ἄρτους **32** καὶ παρέθηκαν
αὐτῷ μόνῳ καὶ αὐτοῖς καθ' ἑαυτοὺς καὶ τοῖς
Αἰγυπτίοις τοῖς συνδειπνοῦσιν μετ' αὐτοῦ καθ'
ἑαυτοὺς οὐ γὰρ ἐδύνατο οἱ Αἰγύπτιοι συνεσθίειν
μετὰ τῶν Εβραίων ἄρτους βδέλυγμα γάρ ἐστιν
τοῖς Αἰγυπτίοις **33** ἐκάθισαν δὲ ἐναντίον αὐτοῦ
ὁ πρωτότοκος κατὰ τὰ πρεσβεῖα αὐτοῦ καὶ ὁ
νεώτερος κατὰ τὴν νεότητα αὐτοῦ ἐξίσταντο δὲ
οἱ ἄνθρωποι ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
34 ἦραν δὲ μερίδας παρ' αὐτοῦ πρὸς αὐτοὺς
ἐμεγαλύνθη δὲ ἡ μερίς Βενιαμὶν παρὰ τὰς μερίδας
πάντων πενταπλασίως πρὸς τὰς ἐκείνων ἔπιον
δὲ καὶ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτοῦ

44 καὶ ἐνετείλατο Ἰωσηφ τῷ ὄντι ἐπὶ τῆς οἰκίας
αὐτοῦ λέγων πλήσατε τοὺς μαρσίππους
τῶν ἀνθρώπων βρωμάτων ὅσα ἐὰν δύνωνται
ἄραι καὶ ἐμβάλατε ἐκάστου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τοῦ
στόματος τοῦ μαρσίππου **2** καὶ τὸ κόνδου μου
τὸ ἀργυροῦν ἐμβάλατε εἰς τὸν μάρσιππον τοῦ
νεωτέρου καὶ τὴν τιμὴν τοῦ σίτου αὐτοῦ ἐγενήθη
δὲ κατὰ τὸ ῥῆμα Ἰωσηφ καθὼς εἶπεν **3** τὸ πρῶτον
διέφραυσεν καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀπεστάλησαν αὐτοῖς
καὶ οἱ ὄνοι αὐτῶν **4** ἐξελεθόντων δὲ αὐτῶν τὴν
πόλιν οὐκ ἀπέσχον μακρὰν καὶ Ἰωσηφ εἶπεν
τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ ἀναστάς ἐπιδίωξον
ὀπίσω τῶν ἀνθρώπων καὶ καταλήμψῃ αὐτοὺς
καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τί ὅτι ἀνταπεδώκατε πονηρὰ
ἀντὶ καλῶν **5** ἵνα τί ἐκλέψατέ μου τὸ κόνδου τὸ

ἀργυροῦν οὐ τοῦτό ἐστιν ἐν ᾧ πίνει ὁ κύριός μου
αὐτὸς δὲ οἰωνισμῶ οἰωνίζεται ἐν αὐτῷ πονηρὰ
συντετέλεσθε ἃ πεποιήκατε **6** εὐρών δὲ αὐτοὺς
εἶπεν αὐτοῖς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα **7** οἱ δὲ εἶπον
αὐτῷ ἵνα τί λαλεῖ ὁ κύριος κατὰ τὰ ῥήματα
ταῦτα μὴ γένοιτο τοῖς παισίν σου ποιῆσαι κατὰ
τὸ ῥῆμα τοῦτο **8** εἰ τὸ μὲν ἀργύριον ὃ εὔρομεν
ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν ἀπεστρέψαμεν πρὸς
σὲ ἐκ γῆς Χανααν πῶς ἂν κλέψαιμεν ἐκ τοῦ
οἴκου τοῦ κυρίου σου ἀργύριον ἢ χρυσίον **9**
παρ' ᾧ ἂν εὔρεθῇ τὸ κόνδου τῶν παίδων σου
ἀποθνησκέτω καὶ ἡμεῖς δὲ ἐσόμεθα παῖδες τῷ
κυρίῳ ἡμῶν **10** ὁ δὲ εἶπεν καὶ νῦν ὡς λέγετε
οὕτως ἔσται ὁ ἄνθρωπος παρ' ᾧ ἂν εὔρεθῇ τὸ
κόνδου αὐτὸς ἔσται μου παῖς ὑμεῖς δὲ ἔσεσθε
καθαροί **11** καὶ ἔσπευσαν καὶ καθεῖλαν ἕκαστος
τὸν μάρσιππον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἤνοιξαν
ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ **12** ἠρέυνα δὲ ἀπὸ
τοῦ πρεσβυτέρου ἀρξάμενος ἔως ἦλθεν ἐπὶ τὸν
νεώτερον καὶ εὔρεν τὸ κόνδου ἐν τῷ μαρσίππῳ
τῷ Βενιαμὶν **13** καὶ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν
καὶ ἐπέθηκαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ
ἐπὶ τὸν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν
πόλιν **14** εἰσηλθὼν δὲ Ἰουδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ πρὸς Ἰωσηφ ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐκεῖ καὶ
ἔπεσον ἐναντίον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν **15** εἶπεν δὲ
αὐτοῖς Ἰωσηφ τί τὸ πρᾶγμα τοῦτο ὃ ἐποιήσατε
οὐκ οἶδατε ὅτι οἰωνισμῶ οἰωνιεῖται ἄνθρωπος
οἶος ἐγώ **16** εἶπεν δὲ Ἰουδας τί ἀντεροῦμεν τῷ
κυρίῳ ἢ τί λαλήσωμεν ἢ τί δικαιωθῶμεν ὃ δὲ
θεὸς εὔρεν τὴν ἀδικίαν τῶν παίδων σου ἰδοὺ
ἔσμεν οἰκέται τῷ κυρίῳ ἡμῶν καὶ ἡμεῖς καὶ παρ'
ᾧ εὔρεθῇ τὸ κόνδου **17** εἶπεν δὲ Ἰωσηφ μή μοι
γένοιτο ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο ὁ ἄνθρωπος παρ'
ᾧ εὔρεθῇ τὸ κόνδου αὐτὸς ἔσται μου παῖς ὑμεῖς δὲ
ἀνάβητε μετὰ σωτηρίας πρὸς τὸν πατέρα ὑμῶν
18 ἐγγίσας δὲ αὐτῷ Ἰουδας εἶπεν δέομαι κύριε
λαλησάτω ὁ παῖς σου ῥῆμα ἐναντίον σου καὶ μὴ
θυμωθῆς τῷ παιδί σου ὅτι σὺ εἶ μετὰ Φαραῶν

19 κύριε σὺ ἠρώτησας τοὺς παῖδάς σου λέγων εἰ ἔχετε πατέρα ἢ ἀδελφόν 20 καὶ εἶπαμεν τῷ κυρίῳ ἔστιν ἡμῖν πατήρ πρεσβύτερος καὶ παιδίον γήρως νεώτερον αὐτῷ καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν αὐτὸς δὲ μόνος ὑπελείφθη τῇ μητρὶ αὐτοῦ ὁ δὲ πατήρ αὐτὸν ἠγάπησεν 21 εἶπας δὲ τοῖς παισίν σου καταγάγετε αὐτὸν πρὸς με καὶ ἐπιμελοῦμαι αὐτοῦ 22 καὶ εἶπαμεν τῷ κυρίῳ οὐ δυνήσεται τὸ παιδίον καταλιπεῖν τὸν πατέρα ἕαν δὲ καταλίπη τὸν πατέρα ἀποθανεῖται 23 σὺ δὲ εἶπας τοῖς παισίν σου ἕαν μὴ καταβῆ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν οὐ προσθήσεσθε ἔτι ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου 24 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἀνέβημεν πρὸς τὸν παῖδά σου πατέρα δὲ ἡμῶν ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ τὰ ῥήματα τοῦ κυρίου 25 εἶπεν δὲ ἡμῖν ὁ πατήρ ἡμῶν βαδίσσατε πάλιν ἀγοράσατε ἡμῖν μικρὰ βρώματα 26 ἡμεῖς δὲ εἶπαμεν οὐ δυνησόμεθα καταβῆναι ἀλλ' εἰ μὲν ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ νεώτερος καταβαίνει μεθ' ἡμῶν καταβησόμεθα οὐ γὰρ δυνησόμεθα ἰδεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ νεωτέρου μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν 27 εἶπεν δὲ ὁ παῖς σου ὁ πατήρ ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς ὑμεῖς γινώσκετε ὅτι δύο ἔτεκέν μοι ἡ γυνὴ 28 καὶ ἐξήλθεν ὁ εἷς ἀπ' ἐμοῦ καὶ εἶπατε ὅτι θηριόβρωτος γέγονεν καὶ οὐκ εἶδον αὐτὸν ἔτι καὶ νῦν 29 ἕαν οὖν λάβητε καὶ τοῦτον ἐκ προσώπου μου καὶ συμβῆ αὐτῷ μαλακία ἐν τῇ ὁδῷ καὶ κατάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ἄδου (Sheol h7585) 30 νῦν οὖν ἕαν εἰσπορεύωμαι πρὸς τὸν παῖδά σου πατέρα δὲ ἡμῶν καὶ τὸ παιδάριον μὴ ᾗ μεθ' ἡμῶν ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκκρέμαται ἐκ τῆς τούτου ψυχῆς 31 καὶ ἔσται ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν μὴ ὄν τὸ παιδάριον μεθ' ἡμῶν τελευτήσῃ καὶ κατάξουσιν οἱ παῖδες σου τὸ γῆρας τοῦ παιδός σου πατρὸς δὲ ἡμῶν μετ' ὀδύνης εἰς ἄδου (Sheol h7585) 32 ὁ γὰρ παῖς σου ἐκδέδεκται τὸ παιδίον παρὰ τοῦ πατρὸς λέγων ἕαν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σὲ καὶ στήσω αὐτὸν ἐναντίον σου ἡμαρτηκῶς ἔσομαι πρὸς τὸν

πατέρα πάσας τὰς ἡμέρας 33 νῦν οὖν παραμενῶ σοι παῖς ἀντὶ τοῦ παιδίου οἰκέτης τοῦ κυρίου τὸ δὲ παιδίον ἀναβήτω μετὰ τῶν ἀδελφῶν 34 πῶς γὰρ ἀναβήσομαι πρὸς τὸν πατέρα τοῦ παιδίου μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν ἵνα μὴ ἴδω τὰ κακὰ ἃ εὕρησει τὸν πατέρα μου

45 καὶ οὐκ ἠδύνατο Ἰωσηφ ἀνέχεσθαι πάντων τῶν παρεστηκότων αὐτῷ ἀλλ' εἶπεν ἐξαποστείλατε πάντας ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐ παρειστήκει οὐδεὶς ἔτι τῷ Ἰωσηφ ἡνίκα ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ 2 καὶ ἀφῆκεν φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο εἰς τὸν οἶκον Φαραῶ 3 εἶπεν δὲ Ἰωσηφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐγὼ εἶμι Ἰωσηφ ἔτι ὁ πατήρ μου ζῆ καὶ οὐκ ἐδύναντο οἱ ἀδελφοὶ ἀποκριθῆναι αὐτῷ ἕταράχθησαν γάρ 4 εἶπεν δὲ Ἰωσηφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐγγίσσατε πρὸς με καὶ ἤγγισαν καὶ εἶπεν ἐγὼ εἶμι Ἰωσηφ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὃν ἀπέδοσθε εἰς Αἴγυπτον 5 νῦν οὖν μὴ λυπεῖσθε μηδὲ σκληρὸν ὑμῖν φανήτω ὅτι ἀπέδοσθέ με ὧδε εἰς γὰρ ζωὴν ἀπέστειλέν με ὁ θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν 6 τοῦτο γὰρ δεύτερον ἔτος λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἔτι λοιπὰ πέντε ἔτη ἐν οἷς οὐκ ἔσται ἀροτρίασις οὐδὲ ἄμητος 7 ἀπέστειλεν γάρ με ὁ θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν ὑπολείπεσθαι ὑμῶν κατάλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐκθρέψαι ὑμῶν κατάλειψιν μεγάλην 8 νῦν οὖν οὐχ ὑμεῖς με ἀπεστάλκατε ὧδε ἀλλ' ἡ ὁ θεὸς καὶ ἐποίησέν με ὡς πατέρα Φαραῶ καὶ κύριον παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἄρχοντα πάσης γῆς Αἰγύπτου 9 σπεύσαντες οὖν ἀνάβητε πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ εἶπατε αὐτῷ τάδε λέγει ὁ υἱὸς σου Ἰωσηφ ἐποίησέν με ὁ θεὸς κύριον πάσης γῆς Αἰγύπτου κατάβηθι οὖν πρὸς με καὶ μὴ μείνης 10 καὶ κατοικήσεις ἐν γῇ Γεσεμ' Ἀραβίας καὶ ἔσῃ ἐγγύς μου σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου τὰ πρόβατά σου καὶ αἱ βόες σου καὶ ὅσα σοὶ ἔστιν 11 καὶ ἐκθρέψω σε ἐκεῖ ἔτι γὰρ πέντε ἔτη

λιμός ἵνα μὴ ἐκτριβῆς σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντά σου **12** ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπουσιν καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Βενιαμιν τοῦ ἀδελφοῦ μου ὅτι τὸ στόμα μου τὸ λαλοῦν πρὸς ὑμᾶς **13** ἀπαγγείλατε οὖν τῷ πατρὶ μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὅσα εἶδετε καὶ ταχύναντες καταγάγετε τὸν πατέρα μου ὧδε **14** καὶ ἐπιπεσῶν ἐπὶ τὸν τράχηλον Βενιαμιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῷ καὶ Βενιαμιν ἔκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ **15** καὶ καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτοῖς καὶ μετὰ ταῦτα ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν **16** καὶ διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον Φαραῶ λέγοντες ἦκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσηφ ἐχάρη δὲ Φαραῶ καὶ ἡ θεραπεία αὐτοῦ **17** εἶπεν δὲ Φαραῶ πρὸς Ἰωσηφ εἰπὼν τοῖς ἀδελφοῖς σου τοῦτο ποιήσατε γεμίσατε τὰ πορεῖα ὑμῶν καὶ ἀπέλθατε εἰς γῆν Χανααν **18** καὶ παραλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν ἦκετε πρὸς με καὶ δώσω ὑμῖν πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου καὶ φάγεσθε τὸν μυελὸν τῆς γῆς **19** σὺ δὲ ἔντειλαι ταῦτα λαβεῖν αὐτοῖς ἀμάξας ἐκ γῆς Αἰγύπτου τοῖς παιδίοις ὑμῶν καὶ ταῖς γυναιξίν καὶ ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν παραγίνεσθε **20** καὶ μὴ φείσησθε τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν σκευῶν ὑμῶν τὰ γὰρ πάντα ἀγαθὰ Αἰγύπτου ὑμῖν ἔσται **21** ἐποίησαν δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔδωκεν δὲ Ἰωσηφ αὐτοῖς ἀμάξας κατὰ τὰ εἰρημένα ὑπὸ Φαραῶ τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν **22** καὶ πᾶσιν ἔδωκεν δισσὰς στολάς τῷ δὲ Βενιαμιν ἔδωκεν τριακοσίους χρυσοῦς καὶ πέντε ἑξαλλασσοῦσας στολάς **23** καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀπέστειλεν κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ δέκα ὄνους αἴροντας ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου καὶ δέκα ἡμιόνους αἰρούσας ἄρτους τῷ πατρὶ αὐτοῦ εἰς ὁδόν **24** ἔξαπέστειλεν δὲ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθησαν καὶ εἶπεν αὐτοῖς μὴ ὀργίζεσθε ἐν τῇ ὁδῷ **25** καὶ ἀνέβησαν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἦλθον

εἰς γῆν Χανααν πρὸς Ἰακωβ τὸν πατέρα αὐτῶν **26** καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ λέγοντες ὅτι ὁ υἱός σου Ἰωσηφ ζῆ καὶ αὐτὸς ἄρχει πάσης γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐξέστη ἡ διάνοια Ἰακωβ οὐ γὰρ ἐπίστευσεν αὐτοῖς **27** ἐλάλησαν δὲ αὐτῷ πάντα τὰ ῥηθέντα ὑπὸ Ἰωσηφ ὅσα εἶπεν αὐτοῖς ἰδὼν δὲ τὰς ἀμάξας ἃς ἀπέστειλεν Ἰωσηφ ὥστε ἀναλαβεῖν αὐτόν ἀνεζωπύρησεν τὸ πνεῦμα Ἰακωβ τοῦ πατρὸς αὐτῶν **28** εἶπεν δὲ Ἰσραὴλ μέγα μοί ἐστὶν εἰ ἔτι Ἰωσηφ ὁ υἱός μου ζῆ πορευθεὶς ὄψομαι αὐτόν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με

46 ἀπάρας δὲ Ἰσραὴλ αὐτὸς καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ ἦλθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου καὶ ἔθυσεν θυσίαν τῷ θεῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαακ **2** εἶπεν δὲ ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἐν ὀράματι τῆς νυκτὸς εἶπας Ἰακωβ Ἰακωβ ὁ δὲ εἶπεν τί ἐστὶν **3** λέγων ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου μὴ φοβοῦ καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω σε ἐκεῖ **4** καὶ ἐγὼ καταβήσομαι μετὰ σοῦ εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐγὼ ἀναβιβάσω σε εἰς τέλος καὶ Ἰωσηφ ἐπιβαλεῖ τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς σου **5** ἀνέστη δὲ Ἰακωβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου καὶ ἀνέλαβον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν καὶ τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἐπὶ τὰς ἀμάξας ἃς ἀπέστειλεν Ἰωσηφ ἄραι αὐτόν **6** καὶ ἀναλαβόντες τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν κτήσιν ἣν ἐκτήσαντο ἐν γῆ Χανααν εἰσηλθον εἰς Αἴγυπτον Ἰακωβ καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ **7** υἱοὶ καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ θυγατέρες καὶ θυγατέρες τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἦγαγεν εἰς Αἴγυπτον **8** ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν εἰσελθόντων εἰς Αἴγυπτον Ἰακωβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρωτότοκος Ἰακωβ Ρουβην **9** υἱοὶ δὲ Ρουβην Ενωχ καὶ Φαλλους Ασρων καὶ Χαρμι **10** υἱοὶ δὲ Συμεων Ἰεμουηλ καὶ Ἰαμιν καὶ Αωδ καὶ Ἰαχιν καὶ Σααρ καὶ Σαουλ υἱὸς τῆς Χανανίτιδος **11** υἱοὶ δὲ Λευὶ Γηρσων Κααθ καὶ Μεραρι **12** υἱοὶ δὲ Ἰουδα Ἡρ καὶ Αυναν καὶ

Σηλωμ και Φαρες και Ζαρα απέθανεν δὲ Ἡρ και
Αυναν ἐν γῆ Χανααν ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Φαρες
Ασρων και Ιεμουηλ 13 υἱοὶ δὲ Ισααχαρ Θωλα
και Φουα και Ιασουβ και Ζαμβραμ 14 υἱοὶ δὲ
Ζαβουλων Σερεδ και Αλλων και Αληηλ 15 οὔτοι
υἱοὶ Λειας οὐς ἔτεκεν τῷ Ιακωβ ἐν Μεσοποταμίᾳ
τῆς Συρίας και Διναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ πᾶσαι
αἱ ψυχαὶ υἱοὶ και θυγατέρες τριάκοντα τρεῖς 16
υἱοὶ δὲ Γαδ Σαφων και Αγγις και Σαυνις και
Θασοβαν και Αηδισ και Αροηδισ και Αροηλις 17
υἱοὶ δὲ Ασηρ Ιεμνα και Ιεσουα και Ιεουλ και
Βαρια και Σαρα ἀδελφὴ αὐτῶν υἱοὶ δὲ Βαρια
Χοβορ και Μεληηλ 18 οὔτοι υἱοὶ Ζελφας ἦν
ἔδωκεν Λαβαν Λεια τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ ἢ ἔτεκεν
τούτους τῷ Ιακωβ δέκα ἕξ ψυχάς 19 υἱοὶ δὲ
Ραχηλ γυναικὸς Ιακωβ Ιωσηφ και Βενιαμιν 20
ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Ιωσηφ ἐν γῆ Αἰγύπτῳ οὐς
ἔτεκεν αὐτῷ Ασεννεθ θυγάτηρ Πετεφρη ἱερέως
Ἑλίου πόλεως τὸν Μανασση και τὸν Εφραιμ
ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Μανασση οὐς ἔτεκεν αὐτῷ ἢ
παλλακῆ ἢ Σύρα τὸν Μαχιρ Μαχιρ δὲ ἐγέννησεν
τὸν Γαλααδ υἱοὶ δὲ Εφραιμ ἀδελφοῦ Μανασση
Σουταλααμ και Τααμ υἱοὶ δὲ Σουταλααμ Εδεμ
21 υἱοὶ δὲ Βενιαμιν Βαλα και Χοβορ και Ασβηλ
ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Βαλα Γηρα και Νοεμαν και
Αγγις και Ρως και Μαμφιν και Οφιμιν Γηρα δὲ
ἐγέννησεν τὸν Αραδ 22 οὔτοι υἱοὶ Ραχηλ οὐς
ἔτεκεν τῷ Ιακωβ πᾶσαι ψυχαὶ δέκα ὀκτώ 23 υἱοὶ
δὲ Δαν Ασομ 24 και υἱοὶ Νεφθαλι Ασηλ και Γωνι
και Ισααρ και Συλλημ 25 οὔτοι υἱοὶ Βαλλας ἦν
ἔδωκεν Λαβαν Ραχηλ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ ἢ ἔτεκεν
τούτους τῷ Ιακωβ πᾶσαι ψυχαὶ ἑπτὰ 26 πᾶσαι δὲ
ψυχαὶ αἱ εἰσελθοῦσαι μετὰ Ιακωβ εἰς Αἰγυπτον
οἱ ἐξεληθόντες ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ χωρὶς τῶν
γυναικῶν υἱῶν Ιακωβ πᾶσαι ψυχαὶ ἐξήκοντα
ἕξ 27 υἱοὶ δὲ Ιωσηφ οἱ γενόμενοι αὐτῷ ἐν γῆ
Αἰγύπτῳ ψυχαὶ ἑννέα πᾶσαι ψυχαὶ οἴκου Ιακωβ
αἱ εἰσελθοῦσαι εἰς Αἰγυπτον ἑβδομήκοντα πέντε
28 τὸν δὲ Ιουδαν ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ

πρὸς Ιωσηφ συναντῆσαι αὐτῷ καθ' Ἑρώων
πόλιν εἰς γῆν Ραμεσση 29 ζεύξας δὲ Ιωσηφ τὰ
ἄρματα αὐτοῦ ἀνέβη εἰς συνάντησιν Ισραηλ τῷ
πατρὶ αὐτοῦ καθ' Ἑρώων πόλιν και ὄφθεις αὐτῷ
ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ και ἔκλαυσεν
κλαυθμῷ πλείονι 30 και εἶπεν Ισραηλ πρὸς
Ιωσηφ ἀποθανοῦμαι ἀπὸ τοῦ νῦν ἐπεὶ ἐώρακα τὸ
πρόσωπόν σου ἔτι γὰρ σὺ ζῆς 31 εἶπεν δὲ Ιωσηφ
πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἀναβάς ἀπαγγελῶ
τῷ Φαραω και ἐρῶ αὐτῷ οἱ ἀδελφοί μου και
ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου οἱ ἦσαν ἐν γῆ Χανααν
ἦκασιν πρὸς με 32 οἱ δὲ ἄνδρες εἰσὶν ποιμένες
ἄνδρες γὰρ κτηνοτρόφοι ἦσαν και τὰ κτήνη και
τοὺς βόας και πάντα τὰ αὐτῶν ἀγειόχασιν 33
ἐὰν οὖν καλέση ὑμᾶς Φαραω και εἶπη ὑμῖν τί τὸ
ἔργον ὑμῶν ἐστίν 34 ἐρεῖτε ἄνδρες κτηνοτρόφοι
ἐσμεν οἱ παῖδες σου ἐκ παιδὸς ἕως τοῦ νῦν και
ἡμεῖς και οἱ πατέρες ἡμῶν ἵνα κατοικήσητε ἐν
γῆ Γεσεμ Ἀραβία βδέλυγμα γὰρ ἐστίν Αἰγυπτίους
πᾶς ποιμὴν προβάτων

47 ἐλθὼν δὲ Ιωσηφ ἀπήγγειλεν τῷ Φαραω
λέγων ὁ πατήρ μου και οἱ ἀδελφοί μου και
τὰ κτήνη και οἱ βόες αὐτῶν και πάντα τὰ αὐτῶν
ἦλθον ἐκ γῆς Χανααν και ἰδοὺ εἰσὶν ἐν γῆ Γεσεμ
2 ἀπὸ δὲ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ παρέλαβεν πέντε
ἄνδρας και ἔστησεν αὐτοὺς ἐναντίον Φαραω
3 και εἶπεν Φαραω τοῖς ἀδελφοῖς Ιωσηφ τί τὸ
ἔργον ὑμῶν οἱ δὲ εἶπαν τῷ Φαραω ποιμένες
προβάτων οἱ παῖδες σου και ἡμεῖς και οἱ πατέρες
ἡμῶν 4 εἶπαν δὲ τῷ Φαραω παροικεῖν ἐν τῇ γῆ
ἠκαμεν οὐ γὰρ ἐστίν νομὴ τοῖς κτήνεσιν τῶν
παίδων σου ἐνίσχυσεν γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῆ Χανααν
νῦν οὖν κατοικήσομεν οἱ παῖδες σου ἐν γῆ Γεσεμ
5 εἶπεν δὲ Φαραω τῷ Ιωσηφ κατοικεῖτωσαν ἐν
γῆ Γεσεμ εἰ δὲ ἐπίστη ὅτι εἰσὶν ἐν αὐτοῖς ἄνδρες
δυνατοὶ κατάστησον αὐτοὺς ἄρχοντας τῶν ἐμῶν
κτηνῶν ἦλθον δὲ εἰς Αἰγυπτον πρὸς Ιωσηφ
Ιακωβ και οἱ υἱοὶ αὐτοῦ και ἤκουσεν Φαραω
βασιλεὺς Αἰγύπτου και εἶπεν Φαραω πρὸς Ιωσηφ

λέγων ὁ πατήρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἤκαστι πρὸς σέ 6 ἰδοὺ ἡ γῆ Αἰγύπτου ἐναντίον σου ἐστὶν ἐν τῇ βελτίστῃ γῆ κατοίκησον τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἀδελφούς σου 7 εἰσήγαγεν δὲ Ἰωσηφ Ἰακωβ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐναντίον Φαραῶ καὶ εὐλόγησεν Ἰακωβ τὸν Φαραῶ 8 εἶπεν δὲ Φαραῶ τῷ Ἰακωβ πόσα ἔτη ἡμερῶν τῆς ζωῆς σου 9 καὶ εἶπεν Ἰακωβ τῷ Φαραῶ αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου ἄς παροικῶ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη μικραὶ καὶ πονηραὶ γεγόνασιν αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου οὐκ ἀφίκοντο εἰς τὰς ἡμέρας τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς τῶν πατέρων μου ἄς ἡμέρας παρῶκησαν 10 καὶ εὐλογήσας Ἰακωβ τὸν Φαραῶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ 11 καὶ κατώκισεν Ἰωσηφ τὸν πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς κατάσχεσιν ἐν γῆ Αἰγύπτου ἐν τῇ βελτίστῃ γῆ ἐν γῆ Ραμεσση καθὰ προσέταξεν Φαραῶ 12 καὶ ἐσιτομέτρει Ἰωσηφ τῷ πατρὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ σίτον κατὰ σῶμα 13 σίτος δὲ οὐκ ἦν ἐν πάσῃ τῇ γῆ ἐνίσχυσεν γὰρ ὁ λιμὸς σφόδρα ἐξέλιπεν δὲ ἡ γῆ Αἰγύπτου καὶ ἡ γῆ Χανααν ἀπὸ τοῦ λιμοῦ 14 συνήγαγεν δὲ Ἰωσηφ πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν γῆ Αἰγύπτου καὶ ἐν γῆ Χανααν τοῦ σίτου οὗ ἠγόραζον καὶ ἐσιτομέτρει αὐτοῖς καὶ εἰσήνεγκεν Ἰωσηφ πᾶν τὸ ἀργύριον εἰς τὸν οἶκον Φαραῶ 15 καὶ ἐξέλιπεν πᾶν τὸ ἀργύριον ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐκ γῆς Χανααν ἦλθον δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι πρὸς Ἰωσηφ λέγοντες δὸς ἡμῖν ἄρτους καὶ ἵνα τί ἀποθνήσκομεν ἐναντίον σου ἐκλέλοιπεν γὰρ τὸ ἀργύριον ἡμῶν 16 εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἰωσηφ φέρετε τὰ κτήνη ὑμῶν καὶ δώσω ὑμῖν ἄρτους ἀντὶ τῶν κτηνῶν ὑμῶν εἰ ἐκλέλοιπεν τὸ ἀργύριον 17 ἤγαγον δὲ τὰ κτήνη πρὸς Ἰωσηφ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Ἰωσηφ ἄρτους ἀντὶ τῶν ἵππων καὶ ἀντὶ τῶν προβάτων καὶ ἀντὶ τῶν βοῶν καὶ ἀντὶ τῶν ὄνων καὶ ἐξέθρεψεν αὐτοὺς ἐν ἄρτοις ἀντὶ πάντων τῶν κτηνῶν αὐτῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ 18 ἐξῆλθεν δὲ τὸ

ἔτος ἐκεῖνο καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ καὶ εἶπαν αὐτῷ μήποτε ἐκτριβῶμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν εἰ γὰρ ἐκλέλοιπεν τὸ ἀργύριον καὶ τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὰ κτήνη πρὸς σέ τὸν κύριον καὶ οὐκ ὑπολείπεται ἡμῖν ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν ἀλλ' ἡ τὸ ἴδιον σῶμα καὶ ἡ γῆ ἡμῶν 19 ἵνα οὖν μὴ ἀποθάνωμεν ἐναντίον σου καὶ ἡ γῆ ἐρημωθῇ κτῆσαι ἡμᾶς καὶ τὴν γῆν ἡμῶν ἀντὶ ἄρτων καὶ ἐσόμεθα ἡμεῖς καὶ ἡ γῆ ἡμῶν παῖδες Φαραῶ δὸς σπέρμα ἵνα σπεύρωμεν καὶ ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν καὶ ἡ γῆ οὐκ ἐρημωθῆσεται 20 καὶ ἐκτίσατο Ἰωσηφ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Αἰγυπτίων τῷ Φαραῶ ἀπέδοντο γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γῆν αὐτῶν τῷ Φαραῶ ἐπεκράτησεν γὰρ αὐτῶν ὁ λιμὸς καὶ ἐγένετο ἡ γῆ Φαραῶ 21 καὶ τὸν λαὸν κατεδουλώσατο αὐτῷ εἰς παῖδας ἀπ' ἄκρων ὀρίων Αἰγύπτου ἕως τῶν ἄκρων 22 χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον οὐκ ἐκτίσατο ταύτην Ἰωσηφ ἐν δόσει γὰρ ἔδωκεν δόμα τοῖς ἱερεῦσιν Φαραῶ καὶ ἦσθιον τὴν δόσιν ἦν ἔδωκεν αὐτοῖς Φαραῶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀπέδοντο τὴν γῆν αὐτῶν 23 εἶπεν δὲ Ἰωσηφ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις ἰδοὺ κέκτημαι ὑμᾶς καὶ τὴν γῆν ὑμῶν σήμερον τῷ Φαραῶ λάβετε ἑαυτοῖς σπέρμα καὶ σπεύρατε τὴν γῆν 24 καὶ ἔσται τὰ γενήματα αὐτῆς δώσετε τὸ πέμπτον μέρος τῷ Φαραῶ τὰ δὲ τέσσαρα μέρη ἔσται ὑμῖν αὐτοῖς εἰς σπέρμα τῇ γῆ καὶ εἰς βρῶσιν ὑμῖν καὶ πᾶσιν τοῖς ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν 25 καὶ εἶπαν σέσωκας ἡμᾶς εὐρομεν χάριν ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ ἐσόμεθα παῖδες Φαραῶ 26 καὶ ἔθετο αὐτοῖς Ἰωσηφ εἰς πρόσταγμα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου τῷ Φαραῶ ἀποπεμπτοῦν χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον οὐκ ἦν τῷ Φαραῶ 27 κατώκησεν δὲ Ἰσραὴλ ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐπὶ τῆς γῆς Γεσεμ καὶ ἐκληρονόμησαν ἐπ' αὐτῆς καὶ ηὐξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα 28 ἐπέζησεν δὲ Ἰακωβ ἐν γῆ Αἰγύπτῳ δέκα ἑπτὰ ἔτη ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ἰακωβ ἐνιαυτῶν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαράκοντα

ἑπτὰ ἔτη 29 ἤγγισαν δὲ αἱ ἡμέραι Ἰσραηλ τοῦ ἀποθανεῖν καὶ ἐκάλεσεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰωσηφ καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰ εὐρήκα χάριν ἐναντίον σου ὑπόθεσ τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου καὶ ποιήσεις ἐπ' ἐμὲ ἐλεημοσύνην καὶ ἀλήθειαν τοῦ μή με θάψαι ἐν Αἰγύπτῳ 30 ἀλλὰ κοιμηθήσομαι μετὰ τῶν πατέρων μου καὶ ἀρεῖς με ἐξ Αἰγύπτου καὶ θάψεις με ἐν τῷ τάφῳ αὐτῶν ὁ δὲ εἶπεν ἐγὼ ποιήσω κατὰ τὸ ρῆμά σου 31 εἶπεν δὲ ὁμοσόν μοι καὶ ὤμοσεν αὐτῷ καὶ προσεκύνησεν Ἰσραηλ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ

48 ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ρήματα ταῦτα καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰωσηφ ὅτι ὁ πατὴρ σου ἐνοχλεῖται καὶ ἀναλαβὼν τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ τὸν Μανασση καὶ τὸν Εφραιμ ἦλθεν πρὸς Ἰακωβ 2 ἀπηγγέλη δὲ τῷ Ἰακωβ λέγοντες ἰδοὺ ὁ υἱός σου Ἰωσηφ ἔρχεται πρὸς σέ καὶ ἐνισχύσας Ἰσραηλ ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν κλίνην 3 καὶ εἶπεν Ἰακωβ τῷ Ἰωσηφ ὁ θεός μου ὦφθη μοι ἐν Λουζα ἐν γῆ Χανααν καὶ εὐλόγησέν με 4 καὶ εἶπέν μοι ἰδοὺ ἐγὼ ἀυξάνω σε καὶ πληθυνῶ σε καὶ ποιήσω σε εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν καὶ δώσω σοι τὴν γῆν ταύτην καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον 5 νῦν οὖν οἱ δύο υἱοὶ σου οἱ γενόμεοί σοι ἐν Αἰγύπτῳ πρὸ τοῦ με ἐλθεῖν πρὸς σέ εἰς Αἴγυπτον ἔμοι εἰσιν Εφραιμ καὶ Μανασση ὡς Ρουβην καὶ Συμεων ἔσονταί μοι 6 τὰ δὲ ἔκγονα ἃ ἐὰν γεννήσῃς μετὰ ταῦτα σοὶ ἔσσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κληθήσονται ἐν τοῖς ἐκεῖνων κλήροις 7 ἐγὼ δὲ ἡνίκα ἠρχόμην ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας ἀπέθανεν Ραχηλ ἡ μήτηρ σου ἐν γῆ Χανααν ἐγγίζοντός μου κατὰ τὸν ἵπποδρομον χαβραθα τῆς γῆς τοῦ ἐλθεῖν Εφραθα καὶ κατῶρυξα αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἵπποδρόμου αὕτη ἐστὶν Βαιθλεεμ 8 ἰδὼν δὲ Ἰσραηλ τοὺς υἱοὺς Ἰωσηφ εἶπεν τίνες σοι οὗτοι 9 εἶπεν δὲ Ἰωσηφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ υἱοὶ μου εἰσιν οὓς ἔδωκέν μοι ὁ θεὸς ἐνταῦθα καὶ εἶπεν Ἰακωβ προσάγαγέ μοι αὐτούς ἵνα εὐλογήσω αὐτούς 10

οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ Ἰσραηλ ἐβαρύνθησαν ἀπὸ τοῦ γήρους καὶ οὐκ ἠδύνατο βλέπειν καὶ ἤγγισεν αὐτοὺς πρὸς αὐτόν καὶ ἐφίλησεν αὐτούς καὶ περιέλαβεν αὐτούς 11 καὶ εἶπεν Ἰσραηλ πρὸς Ἰωσηφ ἰδοὺ τοῦ προσώπου σου οὐκ ἔστερήθην καὶ ἰδοὺ ἔδειξέν μοι ὁ θεὸς καὶ τὸ σπέρμα σου 12 καὶ ἐξήγαγεν Ἰωσηφ αὐτούς ἀπὸ τῶν γονάτων αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τῆς γῆς 13 λαβὼν δὲ Ἰωσηφ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ τὸν τε Εφραιμ ἐν τῇ δεξιᾷ ἐξ ἀριστερῶν δὲ Ἰσραηλ τὸν δὲ Μανασση ἐν τῇ ἀριστερᾷ ἐκ δεξιῶν δὲ Ἰσραηλ ἤγγισεν αὐτούς αὐτῷ 14 ἐκτεῖνας δὲ Ἰσραηλ τὴν χεῖρα τὴν δεξιὰν ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Εφραιμ οὗτος δὲ ἦν ὁ νεώτερος καὶ τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασση ἐναλλάξ τὰς χεῖρας 15 καὶ ἠλόγησεν αὐτούς καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ᾧ εὐηρέστησαν οἱ πατέρες μου ἐναντίον αὐτοῦ Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ ὁ θεὸς ὁ τρέφων με ἐκ νεότητος ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 16 ὁ ἄγγελος ὁ ῥυόμενός με ἐκ πάντων τῶν κακῶν εὐλογῆσαι τὰ παιδιά ταῦτα καὶ ἐπικληθήσεται ἐν αὐτοῖς τὸ ὄνομά μου καὶ τὸ ὄνομα τῶν πατέρων μου Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ πληθυνθεῖσιν εἰς πλῆθος πολὺ ἐπὶ τῆς γῆς 17 ἰδὼν δὲ Ἰωσηφ ὅτι ἐπέβαλεν ὁ πατὴρ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Εφραιμ βαρὺ αὐτῷ κατεφάνη καὶ ἀντελάβετο Ἰωσηφ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀφελεῖν αὐτὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς Εφραιμ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασση 18 εἶπεν δὲ Ἰωσηφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ οὐχ οὕτως πάτερ οὗτος γὰρ ὁ πρωτότοκος ἐπίθεος τὴν δεξιὰν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ 19 καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀλλὰ εἶπεν οἶδα τέκνον οἶδα καὶ οὗτος ἔσται εἰς λαόν καὶ οὗτος ὑψωθήσεται ἀλλὰ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος μείζων αὐτοῦ ἔσται καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἐθνῶν 20 καὶ εὐλόγησεν αὐτούς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων ἐν ὑμῖν εὐλογηθήσεται Ἰσραηλ λέγοντες ποιήσαι σε ὁ θεὸς ὡς Εφραιμ καὶ ὡς Μανασση καὶ ἔθηκεν τὸν Εφραιμ ἔμπροσθεν τοῦ Μανασση 21 εἶπεν

δὲ Ἰσραηλ τῷ Ἰωσηφ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω καὶ ἔσται ὁ θεὸς μεθ' ὑμῶν καὶ ἀποστρέψει ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων ὑμῶν **22** ἐγὼ δὲ δίδωμί σοι Σικιμα ἐξαίρετον ὑπὲρ τοὺς ἀδελφούς σου ἦν ἔλαβον ἐκ χειρὸς Ἀμορραίων ἐν μαχαίρᾳ μου καὶ τόξῳ

49 ἐκάλεσεν δὲ Ἰακωβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπεν συνάχθητε ἵνα ἀναγγείλω ὑμῖν τί ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν **2** ἀθροίσθητε καὶ ἀκούσατε υἱοὶ Ἰακωβ ἀκούσατε Ἰσραηλ τοῦ πατρὸς ὑμῶν **3** Ρουβην πρωτότοκός μου σύ ἰσχύς μου καὶ ἀρχὴ τέκνων μου σκληρὸς φέρεσθαι καὶ σκληρὸς αὐθάδης **4** ἐξύβρισας ὡς ὕδωρ μὴ ἐκζέσης ἀνέβης γὰρ ἐπὶ τὴν κοίτην τοῦ πατρὸς σου τότε ἐμίανας τὴν στρωμνὴν οὐ ἀνέβης **5** Συμεων καὶ Λευὶ ἀδελφοὶ συνετέλεσαν ἀδικίαν ἐξ αἰρέσεως αὐτῶν **6** εἰς βουλὴν αὐτῶν μὴ ἔλθοι ἡ ψυχὴ μου καὶ ἐπὶ τῇ συστάσει αὐτῶν μὴ ἐρείσαι τὰ ἤπατά μου ὅτι ἐν τῷ θυμῷ αὐτῶν ἀπέκτειναν ἀνθρώπους καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῶν ἐνευροκόπησαν ταῦρον **7** ἐπικατάρατος ὁ θυμὸς αὐτῶν ὅτι αὐθάδης καὶ ἡ μῆνις αὐτῶν ὅτι ἐσκληρύνθη διαμεριῶ αὐτοὺς ἐν Ἰακωβ καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν Ἰσραηλ **8** Ἰουδα σὲ αἰνέσασσαν οἱ ἀδελφοὶ σου αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νώτου τῶν ἐχθρῶν σου προσκυνήσουσίν σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου **9** σκύμνος λέοντος Ἰουδα ἐκ βλαστοῦ υἱέ μου ἀνέβης ἀναπεσῶν ἐκοιμήθης ὡς λέων καὶ ὡς σκύμνος τίς ἐγερεῖ αὐτόν **10** οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰουδα καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ ἕως ἂν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν **11** δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ καὶ τῇ ἔλικι τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ **12** χαροποὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ οἴνου καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ἢ γάλα **13** Ζαβουλὼν παράλιος κατοικήσει καὶ αὐτὸς παρ' ὄρμον πλοίων καὶ παρατενεῖ ἕως Σιδῶνος **14** Ἰσσαχαρ

τὸ καλὸν ἐπεθύμησεν ἀναπαυόμενος ἀνά μέσων τῶν κλήρων **15** καὶ ἰδὼν τὴν ἀνάπαυσιν ὅτι καλὴ καὶ τὴν γῆν ὅτι πίων ὑπέθηκεν τὸν ὦμον αὐτοῦ εἰς τὸ πονεῖν καὶ ἐγενήθη ἀνὴρ γεωργός **16** Δαν κρινεῖ τὸν ἑαυτοῦ λαὸν ὡσεὶ καὶ μία φυλὴ ἐν Ἰσραηλ **17** καὶ γενηθήτω Δαν ὄφεις ἐφ' ὁδοῦ ἐγκαθήμενος ἐπὶ τρίβου δάκνων πτέρναν ἵππου καὶ πεσεῖται ὁ ἵππεὺς εἰς τὰ ὀπίσω **18** τὴν σωτηρίαν περιμένω κυρίου **19** Γαδ πειρατήριον πειρατεύσει αὐτόν αὐτὸς δὲ πειρατεύσει αὐτῶν κατὰ πόδας **20** Ἀσηρ πίων αὐτοῦ ὁ ἄρτος καὶ αὐτὸς δώσει τρυφὴν ἄρχουσιν **21** Νεφθαλί στέλεχος ἀνειμένον ἐπιδιδούς ἐν τῷ γενήματι κάλλος **22** υἱὸς ἠΐζημένος Ἰωσηφ υἱὸς ἠΐζημένος ζηλωτὸς υἱὸς μου νεώτατος πρὸς με ἀνάστρεψον **23** εἰς ὃν διαβουλεύομενοι ἐλοιδόρουν καὶ ἐνεῖχον αὐτῷ κύριοι τοξευμάτων **24** καὶ συνετρίβη μετὰ κράτους τὰ τόξα αὐτῶν καὶ ἐξελύθη τὰ νεῦρα βραχιόνων χειρῶν αὐτῶν διὰ χεῖρα δυνάστου Ἰακωβ ἐκεῖθεν ὁ κατισχύσας Ἰσραηλ **25** παρὰ θεοῦ τοῦ πατρὸς σου καὶ ἐβοήθησέν σοι ὁ θεὸς ὁ ἐμὸς καὶ εὐλόγησέν σε εὐλογίαν οὐρανοῦ ἄνωθεν καὶ εὐλογίαν γῆς ἐχούσης πάντα ἔνεκεν εὐλογίας μαστῶν καὶ μήτρας **26** εὐλογίας πατρὸς σου καὶ μητρὸς σου ὑπερίσχυσεν ἐπ' εὐλογίας ὀρέων μονίμων καὶ ἐπ' εὐλογίας θινῶν ἀενάων ἔσσονται ἐπὶ κεφαλῇν Ἰωσηφ καὶ ἐπὶ κορυφῆς ὧν ἡγήσατο ἀδελφῶν **27** Βενιαμὴν λύκος ἄρπαξ τὸ πρωινὸν ἔδεται ἔτι καὶ εἰς τὸ ἑσπέρας διαδώσει τροφήν **28** πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰακωβ δώδεκα καὶ ταῦτα ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ἕκαστον κατὰ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτοὺς **29** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἐγὼ προστίθεμαι πρὸς τὸν ἐμὸν λαόν θάψατέ με μετὰ τῶν πατέρων μου ἐν τῷ σπηλαίῳ ὃ ἐστὶν ἐν τῷ ἀγρῷ Εφρων τοῦ Χετταίου **30** ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ διπλῷ τῷ ἀπέναντι Μαμβρη ἐν τῇ γῇ Χανααν ὃ ἐκτίησατο Ἀβρααμ τὸ σπήλαιον παρὰ Εφρων τοῦ Χετταίου ἐν κτήσει μνημείου **31** ἐκεῖ ἔθαψαν

Αβρααμ καὶ Σαρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐκεῖ ἔθαψαν Ἰσαακ καὶ Ρεβεκκαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἐκεῖ ἔθαψα Λειαν **32** ἐν κτήσει τοῦ ἀγροῦ καὶ τοῦ σπηλαίου τοῦ ὄντος ἐν αὐτῷ παρὰ τῶν υἰῶν Χετ **33** καὶ κατέπαυσεν Ἰακωβ ἐπιτάσσων τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ ἐξάρας τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κλίνην ἐξέλιπεν καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ

50 καὶ ἐπιπεσὼν Ἰωσηφ ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔκλαυσεν ἐπ’ αὐτὸν καὶ ἐφίλησεν αὐτόν **2** καὶ προσέταξεν Ἰωσηφ τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς ἐνταφιασταῖς ἐνταφιάσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἐνεταφίασαν οἱ ἐνταφιασταὶ τὸν Ἰσραηλ **3** καὶ ἐπλήρωσαν αὐτοῦ τεσσαράκοντα ἡμέρας οὕτως γὰρ καταριθμοῦνται αἱ ἡμέραι τῆς ταφῆς καὶ ἐπένησεν αὐτὸν Αἴγυπτος ἑβδομήκοντα ἡμέρας **4** ἐπειδὴ δὲ παρῆλθον αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους ἐλάλησεν Ἰωσηφ πρὸς τοὺς δυνάστας Φαραω λέγων εἰ εὔρον χάριν ἐναντίον ὑμῶν λαλήσατε περὶ ἐμοῦ εἰς τὰ ὦτα Φαραω λέγοντες **5** ὁ πατήρ μου ὥρκισέν με λέγων ἐν τῷ μνημείῳ ᾧ ὄρυξα ἐμαυτῷ ἐν γῆ Χανααν ἐκεῖ με θάψεις νῦν οὖν ἀναβάς θάψω τὸν πατέρα μου καὶ ἐπανελεύσομαι **6** καὶ εἶπεν Φαραω ἀνάβηθι θάψον τὸν πατέρα σου καθάπερ ὥρκισέν σε **7** καὶ ἀνέβη Ἰωσηφ θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ συνανέβησαν μετ’ αὐτοῦ πάντες οἱ παῖδες Φαραω καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι τῆς γῆς Αἰγύπτου **8** καὶ πᾶσα ἡ πανοικία Ἰωσηφ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ οἰκία ἡ πατρικὴ αὐτοῦ καὶ τὴν συγγένειαν καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας ὑπελίποντο ἐν γῆ Γεσεμ **9** καὶ συνανέβησαν μετ’ αὐτοῦ καὶ ἄρματα καὶ ἵπποι καὶ ἐγένετο ἡ παρεμβολὴ μεγάλη σφόδρα **10** καὶ παρεγένοντο ἐφ’ ἄλωνα Αταδ ὃ ἐστιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν κοπετὸν μέγαν καὶ ἰσχυρὸν σφόδρα καὶ ἐποίησεν τὸ πένθος τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας **11** καὶ εἶδον οἱ κάτοικοι τῆς γῆς Χανααν τὸ πένθος ἐν ἄλωνι

Αταδ καὶ εἶπαν πένθος μέγα τοῦτό ἐστιν τοῖς Αἰγυπτίοις διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Πένθος Αἰγύπτου ὃ ἐστιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου **12** καὶ ἐποίησαν αὐτῷ οὕτως οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐκεῖ **13** καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς γῆν Χανααν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν ὃ ἐκτήσατο Αβρααμ τὸ σπήλαιον ἐν κτήσει μνημείου παρὰ Εφρων τοῦ Χετταίου κατέναντι Μαμβρη **14** καὶ ἀπέστρεψεν Ἰωσηφ εἰς Αἴγυπτον αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ συναναβάντες θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ **15** ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσηφ ὅτι τέθηκεν ὁ πατήρ αὐτῶν εἶπαν μήποτε μνησικακήσῃ ἡμῖν Ἰωσηφ καὶ ἀνταπόδομα ἀνταποδῶ ἡμῖν πάντα τὰ κακά ἃ ἐνεδειξάμεθα αὐτῷ **16** καὶ παρεγένοντο πρὸς Ἰωσηφ λέγοντες ὁ πατήρ σου ὥρκισεν πρὸ τοῦ τελευτῆσαι αὐτὸν λέγων **17** οὕτως εἶπατε Ἰωσηφ ἄφες αὐτοῖς τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν ὅτι πονηρά σοι ἐνεδείξαντο καὶ νῦν δέξαι τὴν ἀδικίαν τῶν θεραπόντων τοῦ θεοῦ τοῦ πατρὸς σου καὶ ἔκλαυσεν Ἰωσηφ λαλούντων αὐτῶν πρὸς αὐτόν **18** καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν εἶπαν οἶδε ἡμεῖς σοι οἰκέται **19** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰωσηφ μὴ φοβεῖσθε τοῦ γὰρ θεοῦ εἰμι ἐγώ **20** ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε κατ’ ἐμοῦ εἰς πονηρά ὁ δὲ θεὸς ἐβουλεύσατο περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθὰ ὅπως ἂν γενηθῆ ὡς σήμερον ἵνα διατραφῆ λαὸς πολὺς **21** καὶ εἶπεν αὐτοῖς μὴ φοβεῖσθε ἐγὼ διαθρέψω ὑμᾶς καὶ τὰς οἰκίας ὑμῶν καὶ παρεκάλεσεν αὐτούς καὶ ἐλάλησεν αὐτῶν εἰς τὴν καρδίαν **22** καὶ κατώκησεν Ἰωσηφ ἐν Αἰγύπτῳ αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ πανοικία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἔζησεν Ἰωσηφ ἔτη ἑκατὸν δέκα **23** καὶ εἶδεν Ἰωσηφ Εφραιμ παιδία ἕως τρίτης γενεᾶς καὶ υἱοὶ Μαχίρ τοῦ υἱοῦ Μανασση ἐτέχθησαν ἐπὶ μηρῶν Ἰωσηφ **24** καὶ εἶπεν Ἰωσηφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ λέγων ἐγὼ ἀποθνήσκω ἐπισκοπῆ δὲ ἐπισκέπεται ὑμᾶς ὁ θεὸς καὶ ἀνάξει ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν ὁ

θεὸς τοῖς πατράσιν ἡμῶν Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαακ καὶ
Ἰακώβ 25 καὶ ὥρκισεν Ἰωσηφ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ
λέγων ἐν τῇ ἐπισκοπῇ ἣ ἐπισκέψεται ὑμᾶς ὁ
θεὸς καὶ συνανοίσετε τὰ ὀστᾶ μου ἐντεῦθεν μεθ'
ὑμῶν 26 καὶ ἐτελεύτησεν Ἰωσηφ ἑτῶν ἑκατὸν
δέκα καὶ ἔθαψαν αὐτὸν καὶ ἔθηκαν ἐν τῇ σορῶ
ἐν Αἰγύπτῳ

Ἔξοδος

1 ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραηλ τῶν εἰσπεπορευμένων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ἰακωβ τῷ πατρὶ αὐτῶν ἕκαστος πανοικία αὐτῶν εἰσήλθοσαν **2** Ρουβην Συμεων Λευι Ἰουδας **3** Ἰσσαχαρ Ζαβουλων καὶ Βενιαμιν **4** Δαν καὶ Νεφθαλι Γαδ καὶ Ἀσηρ **5** Ἰωσηφ δὲ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ ἦσαν δὲ πᾶσαι ψυχαὶ ἐξ Ἰακωβ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα **6** ἔτελεύτησεν δὲ Ἰωσηφ καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη **7** οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραηλ ἠυξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν καὶ χυδαῖοι ἐγένοντο καὶ κατίσχυον σφόδρα σφόδρα ἐπλήθυνεν δὲ ἡ γῆ αὐτούς **8** ἀνέστη δὲ βασιλεὺς ἕτερος ἐπ' Αἴγυπτον ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσηφ **9** εἶπεν δὲ τῷ ἔθνει αὐτοῦ ἰδοὺ τὸ γένος τῶν υἱῶν Ἰσραηλ μέγα πλῆθος καὶ ἰσχύει ὑπὲρ ἡμᾶς **10** δεῦτε οὖν κατασοφισώμεθα αὐτούς μήποτε πληθυνθῆ καὶ ἡνίκα ἂν συμβῆ ἡμῖν πόλεμος προστεθήσονται καὶ οὗτοι πρὸς τοὺς ὑπεναντίους καὶ ἐκπολεμήσαντες ἡμᾶς ἐξελεύσονται ἐκ τῆς γῆς **11** καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπιστάτας τῶν ἔργων ἵνα κακώσωσιν αὐτούς ἐν τοῖς ἔργοις καὶ ὠκοδόμησαν πόλεις ὀχυράς τῷ Φαραῶ τὴν τε Πιθωμ καὶ Ραμεσση καὶ ὧν ἡ ἑστὶν Ἡλίου πόλις **12** καθότι δὲ αὐτούς ἐταπείνουν τοσοῦτω πλείους ἐγίνοντο καὶ ἴσχυον σφόδρα σφόδρα καὶ ἐβδελύσσοντο οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ **13** καὶ κατεδυνάστευον οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ βία **14** καὶ κατωδύνων αὐτῶν τὴν ζωὴν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς τῷ πληθῶ καὶ τῇ πλινθείᾳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις κατὰ πάντα τὰ ἔργα ὧν κατεδουλοῦντο αὐτούς μετὰ βίας **15** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων ταῖς μαίαις τῶν Εβραίων τῇ μιᾷ αὐτῶν ἧ ὄνομα Σεφωρα καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέρας Φουα **16** καὶ εἶπεν ὅταν μαιοῦσθε τὰς Εβραίας καὶ ὧσιν πρὸς τῷ τίκτειν ἂν μὲν ἄρσεν ἧ ἀποκτεῖνατε αὐτό ἂν δὲ θῆλυ περιποιεῖσθε

αὐτό **17** ἐφοβήθησαν δὲ αἱ μαῖαι τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἐποίησαν καθότι συνέταξεν αὐταῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ ἐζωογονοῦν τὰ ἄρσена **18** ἐκάλεσεν δὲ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὰς μαίας καὶ εἶπεν αὐταῖς τί ὅτι ἐποίησατε τὸ πρᾶγμα τοῦτο καὶ ἐζωογονεῖτε τὰ ἄρσена **19** εἶπαν δὲ αἱ μαῖαι τῷ Φαραῶ οὐχ ὡς γυναῖκες Αἰγύπτου αἱ Εβραῖαι τίκτουσιν γὰρ πρὶν ἢ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτάς τὰς μαίας καὶ ἔτικτον **20** εὖ δὲ ἐποίει ὁ θεὸς ταῖς μαίαις καὶ ἐπλήθυνεν ὁ λαὸς καὶ ἴσχυεν σφόδρα **21** ἐπειδὴ ἐφοβοῦντο αἱ μαῖαι τὸν θεόν ἐποίησαν ἑαυταῖς οἰκίας **22** συνέταξεν δὲ Φαραῶ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ λέγων πᾶν ἄρσεν ὃ ἐὰν τεχθῆ τοῖς Εβραίοις εἰς τὸν ποταμὸν ρίψατε καὶ πᾶν θῆλυ ζωογονεῖτε αὐτό

2 ἦν δὲ τις ἐκ τῆς φυλῆς Λευι ὃς ἔλαβεν τῶν θυγατέρων Λευι καὶ ἔσχεν αὐτήν **2** καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν καὶ ἔτεκεν ἄρσεν ἰδόντες δὲ αὐτὸ ἄστειον ἐσκέπασαν αὐτὸ μῆνας τρεῖς **3** ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠδύναντο αὐτὸ εἶ κρύπτειν ἔλαβεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θίβιν καὶ κατέχρισεν αὐτήν ἀσφαλτοπίσση καὶ ἐνέβαλεν τὸ παιδίον εἰς αὐτήν καὶ ἔθηκεν αὐτήν εἰς τὸ ἔλος παρὰ τὸν ποταμὸν **4** καὶ κατεσκόπευεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ μακρόθεν μαθεῖν τί τὸ ἀποβησόμενον αὐτῷ **5** κατέβη δὲ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμὸν καὶ αἱ ἄβραι αὐτῆς παρεπορεύοντο παρὰ τὸν ποταμὸν καὶ ἰδοῦσα τὴν θίβιν ἐν τῷ ἔλει ἀποστείλασα τὴν ἄβραν ἀνείλατο αὐτήν **6** ἀνοίξασα δὲ ὄρᾳ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβει καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ καὶ ἔφη ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Εβραίων τοῦτο **7** καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραῶ θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν Εβραίων καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον **8** ἡ δὲ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ πορεύου ἐλθοῦσα δὲ ἡ νεανὶς ἐκάλεσεν τὴν μητέρα τοῦ παιδίου **9** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτήν ἡ θυγάτηρ Φαραῶ διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο καὶ θήλασόν μοι αὐτό ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν ἔλαβεν

δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον καὶ ἐθήλαζεν αὐτὸ **10**
ἀδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου εἰσήγαγεν αὐτὸ
πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραω καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς
υἴον ἐπωνόμασεν δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωυσῆν
λέγουσα ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνειλόμην **11**
ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείναις
μέγας γενόμενος Μωυσῆς ἐξήλθεν πρὸς τοὺς
ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς υἱούς Ισραηλ κατανοήσας
δὲ τὸν πόνον αὐτῶν ὁρᾷ ἄνθρωπον Αἰγύπτιον
τύπτοντά τινα Εβραῖον τῶν ἑαυτοῦ ἀδελφῶν
τῶν υἱῶν Ισραηλ **12** περιβλεψάμενος δὲ ᾧδε καὶ
ᾧδε οὐχ ὁρᾷ οὐδένα καὶ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον
ἔκρυσεν αὐτὸν ἐν τῇ ἄμμῳ **13** ἐξελθὼν δὲ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ὁρᾷ δύο ἄνδρας Εβραίους
διαπληκτιζομένους καὶ λέγει τῷ ἀδικοῦντι διὰ
τί σὺ τύπτεις τὸν πλησίον **14** ὁ δὲ εἶπεν τίς σε
κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμῶν μὴ
ἀνελεῖν με σὺ θέλεις ὃν τρόπον ἀνείλες ἐχθὲς
τὸν Αἰγύπτιον ἐφοβήθη δὲ Μωυσῆς καὶ εἶπεν
εἰ οὕτως ἐμφανὲς γέγονεν τὸ ῥῆμα τοῦτο **15**
ἤκουσεν δὲ Φαραω τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἐζήτηί
ἀνελεῖν Μωυσῆν ἀνεχώρησεν δὲ Μωυσῆς ἀπὸ
προσώπου Φαραω καὶ ὤκησεν ἐν γῆ Μαδιαμ
ἐλθὼν δὲ εἰς γῆν Μαδιαμ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ
φρέατος **16** τῷ δὲ ἱερεῖ Μαδιαμ ἦσαν ἑπτὰ
θυγατέρες ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς
αὐτῶν Ιοθορ παραγενόμεναι δὲ ἦντλον ἐως
ἔπλησαν τὰς δεξαμενὰς ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ
πατρὸς αὐτῶν Ιοθορ **17** παραγενόμενοι δὲ οἱ
ποιμένες ἐξέβαλον αὐτὰς ἀναστάς δὲ Μωυσῆς
ἐρρύσατο αὐτὰς καὶ ἦντλησεν αὐταῖς καὶ ἐπότισεν
τὰ πρόβατα αὐτῶν **18** παρεγένοντο δὲ πρὸς
Ραγουηλ τὸν πατέρα αὐτῶν ὁ δὲ εἶπεν αὐταῖς
τί ὅτι ἐταχύνετε τοῦ παραγενέσθαι σήμερον
19 αἱ δὲ εἶπαν ἄνθρωπος Αἰγύπτιος ἐρρύσατο
ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων καὶ ἦντλησεν ἡμῖν
καὶ ἐπότισεν τὰ πρόβατα ἡμῶν **20** ὁ δὲ εἶπεν
ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ καὶ ποῦ ἐστί καὶ ἵνα τί
οὕτως καταλελοίπατε τὸν ἄνθρωπον καλέσατε

οὖν αὐτόν ὅπως φάγη ἄρτον **21** κατωκίσθη
δὲ Μωυσῆς παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ καὶ ἐξέδοτο
Σεπφωραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Μωυσῆ γυναικα
22 ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα ἡ γυνὴ ἔτεκεν υἴον καὶ
ἐπωνόμασεν Μωυσῆς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γηρσαμ
λέγων ὅτι πάροικός εἰμι ἐν γῆ ἄλλοτρία **23** μετὰ
δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας ἐτελεύτησεν
ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ κατεστέναζαν οἱ υἱοὶ
Ισραηλ ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ ἀνεβόησαν καὶ ἀνέβη
ἡ βοή αὐτῶν πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν ἔργων **24**
καὶ εἰσήκουσεν ὁ θεὸς τὸν στεναγμὸν αὐτῶν καὶ
ἐμνήσθη ὁ θεὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς πρὸς
Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ιακωβ **25** καὶ ἐπέιδεν ὁ
θεὸς τοὺς υἱούς Ισραηλ καὶ ἐγνώσθη αὐτοῖς

3 καὶ Μωυσῆς ἦν ποιμαίνων τὰ πρόβατα Ιοθορ
τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ τοῦ ἱερέως Μαδιαμ καὶ
ἦγαγεν τὰ πρόβατα ὑπὸ τὴν ἔρημον καὶ ἦλθεν
εἰς τὸ ὄρος Χωρηβ **2** ὥφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος
κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τοῦ βάλτου καὶ ὁρᾷ ὅτι
ὁ βάλτος καίεται πυρὶ ὁ δὲ βάλτος οὐ κατεκαίετο **3**
εἶπεν δὲ Μωυσῆς παρελθὼν ὕψομαι τὸ ὄραμα τὸ
μέγα τοῦτο τί ὅτι οὐ κατακαίεται ὁ βάλτος **4** ὡς δὲ
εἶδεν κύριος ὅτι προσάγει ἰδεῖν ἐκάλεσεν αὐτὸν
κύριος ἐκ τοῦ βάλτου λέγων Μωυσῆ Μωυσῆ ὁ δὲ
εἶπεν τί ἐστίν **5** καὶ εἶπεν μὴ ἐγγίσης ᾧδε λῦσαι
τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου ὁ γὰρ τόπος ἐν
ᾧ σὺ ἔστηκας γῆ ἁγία ἐστίν **6** καὶ εἶπεν αὐτῷ
ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς σου θεὸς Αβρααμ
καὶ θεὸς Ισαακ καὶ θεὸς Ιακωβ ἀπέστρεψεν δὲ
Μωυσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εὐλαβεῖτο γὰρ
κατεμβλέψαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ **7** εἶπεν δὲ κύριος
πρὸς Μωυσῆν ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ
μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν
ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν οἶδα γὰρ τὴν
ὀδύνην αὐτῶν **8** καὶ κατέβην ἐξελεῖσθαι αὐτοὺς
ἐκ χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ
τῆς γῆς ἐκείνης καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν
ἀγαθὴν καὶ πολλὴν εἰς γῆν ῥέουσιν γάλα καὶ
μέλι εἰς τὸν τόπον τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων

καὶ Ἀμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ Ευαίων καὶ Ιεβουσαίων 9 καὶ νῦν ἰδοὺ κραυγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἦκει πρὸς με κάγω ἑώρακα τὸν θλιμμόν ὃν οἱ Αἰγύπτιοι θλίβουσιν αὐτούς 10 καὶ νῦν δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἐξάξεις τὸν λαόν μου τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου 11 καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς τὸν θεόν τίς εἰμι ὅτι πορεύσομαι πρὸς Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ὅτι ἐξάξω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου 12 εἶπεν δὲ ὁ θεὸς Μωυσεῖ λέγων ὅτι ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὅτι ἐγώ σε ἐξαποστέλλω ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν σε τὸν λαόν μου ἐξ Αἰγύπτου καὶ λατρεύσετε τῷ θεῷ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ 13 καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς τὸν θεόν ἰδοὺ ἐγὼ ἐλεύσομαι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἀπέσταλκέν με πρὸς ὑμᾶς ἐρωτήσουσίν με τί ὄνομα αὐτῷ τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς 14 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Μωυσῆν ἐγὼ εἰμι ὁ ὢν καὶ εἶπεν οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ὁ ὢν ἀπέσταλκέν με πρὸς ὑμᾶς 15 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πάλιν πρὸς Μωυσῆν οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν θεὸς Ἀβραὰμ καὶ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ θεὸς Ἰακωβ ἀπέσταλκέν με πρὸς ὑμᾶς τοῦτό μοῦ ἐστὶν ὄνομα αἰώνιον καὶ μνημόσυνον γενεῶν γενεαῖς 16 ἔλθων οὖν συνάγαγε τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὤπταί μοι θεὸς Ἀβραὰμ καὶ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ θεὸς Ἰακωβ λέγων ἐπισκοπῆ ἐπέσκεμμαι ὑμᾶς καὶ ὅσα συμβέβηκεν ὑμῖν ἐν Αἰγύπτῳ 17 καὶ εἶπον ἀναβιβάσω ὑμᾶς ἐκ τῆς κακώσεως τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὴν γῆν τῶν Χανααίων καὶ Χετταίων καὶ Ἀμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ Ευαίων καὶ Ιεβουσαίων εἰς γῆν ῥέουσας γάλα καὶ μέλι 18 καὶ εἰσακούσονται σου τῆς φωνῆς καὶ εἰσελεύσῃ σὺ καὶ ἡ γερουσία Ἰσραὴλ πρὸς Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν ὁ θεὸς τῶν

Εβραίων προσκέκληται ἡμᾶς πορευσόμεθα οὖν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον ἵνα θύσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν 19 ἐγὼ δὲ οἶδα ὅτι οὐ προήσεται ὑμᾶς Φαραῶ βασιλεὺς Αἰγύπτου πορευθῆναι ἐὰν μὴ μετὰ χειρὸς κραταιᾶς 20 καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα πατάξω τοὺς Αἰγυπτίους ἐν πᾶσι τοῖς θαυμασίοις μου οἷς ποιήσω ἐν αὐτοῖς καὶ μετὰ ταῦτα ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς 21 καὶ δώσω χάριν τῷ λαῷ τούτῳ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων ὅταν δὲ ἀποτρέχητε οὐκ ἀπελεύσεσθε κενοί 22 αἰτήσῃ γυνὴ παρὰ γείτονος καὶ συσκήνου αὐτῆς σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν καὶ σκυλεύσετε τοὺς Αἰγυπτίους

4 ἀπεκρίθη δὲ Μωυσῆς καὶ εἶπεν ἐὰν οὖν μὴ πιστεύσωσίν μοι μηδὲ εἰσακούσωσιν τῆς φωνῆς μου ἐροῦσιν γὰρ ὅτι οὐκ ὤπταί σοι ὁ θεός τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς 2 εἶπεν δὲ αὐτῷ κύριος τί τοῦτό ἐστὶν τὸ ἐν τῇ χειρὶ σου ὁ δὲ εἶπεν ῥάβδος 3 καὶ εἶπεν ῥῖψον αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἔρριψεν αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐγένετο ὄφιν καὶ ἔφυγεν Μωυσῆς ἀπ' αὐτοῦ 4 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔκτεινον τὴν χεῖρα καὶ ἐπιλαβοῦ τῆς κέρκου ἐκτείνας οὖν τὴν χεῖρα ἐπελάβετο τῆς κέρκου καὶ ἐγένετο ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ 5 ἵνα πιστεύσωσίν σοι ὅτι ὤπταί σοι κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν θεὸς Ἀβραὰμ καὶ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ θεὸς Ἰακωβ 6 εἶπεν δὲ αὐτῷ κύριος πάλιν εἰσένεγκε τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου καὶ εἰσήνεγκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ καὶ ἐξήνεγκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ καὶ ἐγενήθη ἡ χεῖρ αὐτοῦ ὡσεὶ χιών 7 καὶ εἶπεν πάλιν εἰσένεγκε τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου καὶ εἰσήνεγκεν τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὴν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ καὶ πάλιν ἀπεκατέστη εἰς τὴν χροάν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ 8 ἐὰν δὲ μὴ πιστεύσωσίν σοι μηδὲ εἰσακούσωσιν τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ πρώτου πιστεύσουσίν σοι τῆς

φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ ἔσχατου **9** καὶ ἔσται ἐὰν μὴ πιστεύσωσίν σοι τοῖς δυσὶ σημείοις τούτοις μηδὲ εἰσακούσωσιν τῆς φωνῆς σου λήμψῃ ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐκχεεῖς ἐπὶ τὸ ξηρόν καὶ ἔσται τὸ ὕδωρ ὃ ἐὰν λάβῃς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ αἶμα ἐπὶ τοῦ ξηροῦ **10** εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς κύριον δέομαι κύριε οὐχ ἱκανός εἰμι πρὸ τῆς ἐχθῆς οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας οὐδὲ ἀφ' οὗ ἤρξω λαλεῖν τῷ θεράποντί σου ἰσχνόφωνος καὶ βραδυγλωσσος ἐγὼ εἰμι **11** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν τίς ἔδωκεν στόμα ἀνθρώπῳ καὶ τίς ἐποίησεν δύσκωφον καὶ κωφὸν βλέποντα καὶ τυφλὸν οὐκ ἐγὼ ὁ θεός **12** καὶ νῦν πορεύου καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ συμβιβάσω σε ὃ μέλλεις λαλῆσαι **13** καὶ εἶπεν Μωυσῆς δέομαι κύριε προχεῖρῃσι δυνάμενον ἄλλον ὃν ἀποστελεῖς **14** καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ κύριος ἐπὶ Μωυσῆν εἶπεν οὐκ ἰδοὺ Ααρων ὁ ἀδελφός σου ὁ Λευίτης ἐπίσταμαι ὅτι λαλῶν λαλήσει αὐτός σοι καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται εἰς συνάντησίν σοι καὶ ἰδὼν σε χαρήσεται ἐν ἑαυτῷ **15** καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτὸν καὶ δώσεις τὰ ῥήματά μου εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ συμβιβάσω ὑμᾶς ἃ ποιήσετε **16** καὶ αὐτός σοι προσλαλήσει πρὸς τὸν λαόν καὶ αὐτὸς ἔσται σου στόμα σὺ δὲ αὐτῷ ἔσῃ τὰ πρὸς τὸν θεόν **17** καὶ τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν στραφεῖσαν εἰς ὄφιν λήμψῃ ἐν τῇ χειρὶ σου ἐν ἧ̄ ποιήσεις ἐν αὐτῇ τὰ σημεῖα **18** ἐπορεύθη δὲ Μωυσῆς καὶ ἀπέστρεψεν πρὸς Ἰοθορ τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ καὶ λέγει πορεύσομαι καὶ ἀποστρέψω πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὄψομαι εἰ ἔτι ζῶσιν καὶ εἶπεν Ἰοθορ Μωυσῆ̄ βάδιζε ὑγιαίνων **19** μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν Μαδιαμ βάδιζε ἀπελθε εἰς Αἴγυπτον τεθνήκασιν γὰρ πάντες οἱ ζητοῦντές σου τὴν ψυχὴν **20** ἀναλαβὼν δὲ Μωυσῆς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά ἀνεβίβασεν αὐτὰ ἐπὶ τὰ

ὑποζύγια καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Αἴγυπτον ἔλαβεν δὲ Μωυσῆς τὴν ῥάβδον τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ **21** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν πορευομένου σου καὶ ἀποστρέφοντος εἰς Αἴγυπτον ὅρα πάντα τὰ τέρατα ἃ ἔδωκα ἐν ταῖς χερσίν σου ποιήσεις αὐτὰ ἐναντίον Φαραῶ ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ ἐξαποστείλῃ τὸν λαόν **22** σὺ δὲ ἔρεῖς τῷ Φαραῶ τάδε λέγει κύριος υἱὸς πρωτότοκος μου Ἰσραηλ **23** εἶπα δέ σοι ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσῃ εἰ μὲν οὖν μὴ βούλει ἐξαποστείλαι αὐτούς ὅρα οὖν ἐγὼ ἀποκτενῶ τὸν υἱόν σου τὸν πρωτότοκον **24** ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἐν τῷ καταλύματι συνήντησεν αὐτῷ ἄγγελος κυρίου καὶ ἐζήτηε αὐτὸν ἀποκτεῖναι **25** καὶ λαβοῦσα Σεπφωρα ψῆφον περιέτεμεν τὴν ἀκροβυστίαν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ προσέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας καὶ εἶπεν ἔστη τὸ αἶμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου **26** καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ διότι εἶπεν ἔστη τὸ αἶμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου **27** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Ααρων πορεύθητι εἰς συνάντησιν Μωυσεῖ εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἐπορεύθη καὶ συνήντησεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τοῦ θεοῦ καὶ κατεφίλησαν ἀλλήλους **28** καὶ ἀνήγγειλεν Μωυσῆς τῷ Ααρων πάντα τοὺς λόγους κυρίου οὐς ἀπέστειλεν καὶ πάντα τὰ σημεῖα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ **29** ἐπορεύθη δὲ Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ συνήγαγον τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραηλ **30** καὶ ἐλάλησεν Ααρων πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἃ ἐλάλησεν ὁ θεὸς πρὸς Μωυσῆν καὶ ἐποίησεν τὰ σημεῖα ἐναντίον τοῦ λαοῦ **31** καὶ ἐπίστευσεν ὁ λαὸς καὶ ἐχάρη ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ καὶ ὅτι εἶδεν αὐτῶν τὴν θλιψὴν κύψας δὲ ὁ λαὸς προσεκύνησεν

5 καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν Μωυσῆς καὶ Ααρων πρὸς Φαραῶ καὶ εἶπαν αὐτῷ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι ἐορτάσωσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ **2** καὶ εἶπεν Φαραῶ τίς ἐστίν οὗ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτοῦ ὥστε

ἐξαποστειλαί τούς υἱούς Ἰσραὴλ οὐκ οἶδα τὸν κύριον καὶ τὸν Ἰσραὴλ οὐκ ἐξαποστέλλω **3** καὶ λέγουσιν αὐτῷ ὁ θεὸς τῶν Ἑβραίων προσκέκληται ἡμᾶς πορευσόμεθα οὖν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον ὅπως θύσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν μήποτε συναντήσῃ ἡμῖν θάνατος ἢ φόνος **4** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἵνα τί Μωυσῆ καὶ Ααρων διαστρέφετε τὸν λαόν μου ἀπὸ τῶν ἔργων ἀπέλθατε ἕκαστος ὑμῶν πρὸς τὰ ἔργα αὐτοῦ **5** καὶ εἶπεν Φαραὼ ἰδοὺ νῦν πολυπληθεῖ ὁ λαὸς μὴ οὖν καταπαύσωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἔργων **6** συνέταξεν δὲ Φαραὼ τοῖς ἐργοδιώκταις τοῦ λαοῦ καὶ τοῖς γραμματεῦσιν λέγων **7** οὐκέτι προστεθήσεται διδόναι ἄχυρον τῷ λαῷ εἰς τὴν πλινθουργίαν καθάπερ ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν αὐτοὶ πορευέσθωσαν καὶ συναγαγέτωσαν ἑαυτοῖς ἄχυρα **8** καὶ τὴν σύνταξιν τῆς πλινθείας ἣς αὐτοὶ ποιοῦσιν καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐπιβαλεῖς αὐτοῖς οὐκ ἀφελεῖς οὐδὲν σχολάζουσιν γὰρ διὰ τοῦτο κεκράγασιν λέγοντες πορευθῶμεν καὶ θύσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν **9** βαρυνέσθω τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων τούτων καὶ μεριμνάτωσαν ταῦτα καὶ μὴ μεριμνάτωσαν ἐν λόγοις κενοῖς **10** κατέσπευδον δὲ αὐτοὺς οἱ ἐργοδιώκται καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ ἔλεγον πρὸς τὸν λαὸν λέγοντες τάδε λέγει Φαραὼ οὐκέτι δίδωμι ὑμῖν ἄχυρα **11** αὐτοὶ ὑμεῖς πορευόμενοι συλλέγετε ἑαυτοῖς ἄχυρα ὅθεν ἐὰν εὔρητε οὐ γὰρ ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῆς συντάξεως ὑμῶν οὐθέν **12** καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς ἐν ὅλῃ Αἰγύπτῳ συναγαγεῖν καλάμην εἰς ἄχυρα **13** οἱ δὲ ἐργοδιώκται κατέσπευδον αὐτοὺς λέγοντες συντελεῖτε τὰ ἔργα τὰ καθήκοντα καθ' ἡμέραν καθάπερ καὶ ὅτε τὸ ἄχυρον ἐδίδοτο ὑμῖν **14** καὶ ἐμαστιγώθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ γένους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οἱ κατασταθέντες ἐπ' αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἐπιστατῶν τοῦ Φαραὼ λέγοντες διὰ τί οὐ συνετελέσατε τὰς συντάξεις ὑμῶν τῆς πλινθείας καθάπερ ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν καὶ τὸ τῆς σήμερον **15** εἰσελθόντες δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν

υἱῶν Ἰσραὴλ κατεβόησαν πρὸς Φαραὼ λέγοντες ἵνα τί οὕτως ποιεῖς τοῖς σοῖς οἰκέταις **16** ἄχυρον οὐ δίδοται τοῖς οἰκέταις σου καὶ τὴν πλίνθον ἡμῖν λέγουσιν ποιεῖν καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδές σου μεμαστίζονται ἀδικήσεις οὖν τὸν λαόν σου **17** καὶ εἶπεν αὐτοῖς σχολάζετε σχολασταὶ ἔστε διὰ τοῦτο λέγετε πορευθῶμεν θύσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν **18** νῦν οὖν πορευθέντες ἐργάζεσθε τὸ γὰρ ἄχυρον οὐ δοθήσεται ὑμῖν καὶ τὴν σύνταξιν τῆς πλινθείας ἀποδώσετε **19** ἐώρων δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἑαυτοὺς ἐν κακοῖς λέγοντες οὐκ ἀπολείψετε τῆς πλινθείας τὸ καθήκον τῆ ἡμέρα **20** συνήντησαν δὲ Μωυσῆ καὶ Ααρων ἐρχομένοι εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Φαραὼ **21** καὶ εἶπαν αὐτοῖς Ἴδοι ὁ θεὸς ὑμᾶς καὶ κρίναι ὅτι ἐβδελύξατε τὴν ὁσμὴν ἡμῶν ἐναντίον Φαραὼ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ δοῦναι ῥομφαίαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀποκτεῖναι ἡμᾶς **22** ἐπέστρεψεν δὲ Μωυσῆ πρὸς κύριον καὶ εἶπεν κύριε διὰ τί ἐκάκωσας τὸν λαὸν τοῦτον καὶ ἵνα τί ἀπέσταλκάς με **23** καὶ ἄφ' οὗ πεπόρευμαι πρὸς Φαραὼ λαλήσαι ἐπὶ τῷ σῷ ὀνόματι ἐκάκωσεν τὸν λαὸν τοῦτον καὶ οὐκ ἐρρύσω τὸν λαόν σου

6 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἤδη ὄψει ἃ ποιήσω τῷ Φαραὼ ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξαποστελεῖ αὐτοὺς καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ ἐκβαλεῖ αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ **2** ἐλάλησεν δὲ ὁ θεὸς πρὸς Μωυσῆν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἐγὼ κύριος **3** καὶ ὤφθην πρὸς Αβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ θεὸς ὢν αὐτῶν καὶ τὸ ὄνομά μου κύριος οὐκ ἐδήλωσα αὐτοῖς **4** καὶ ἔστησα τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτοὺς ὥστε δοῦναι αὐτοῖς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων τὴν γῆν ἣν παρωκῆκασιν ἐν ἧ καὶ παρώκησαν ἐπ' αὐτῆς **5** καὶ ἐγὼ εἰσήκουσα τὸν στεναγμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὃν οἱ Αἰγύπτιοι καταδουλοῦνται αὐτοὺς καὶ ἐμνήσθην τῆς διαθήκης ὑμῶν **6** βιάδιζε εἰπὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων ἐγὼ κύριος καὶ ἐξάξω

ὕμᾱς ἀπὸ τῆς δυναστείας τῶν Αἰγυπτίων καὶ
ῥύσομαι ὑμᾶς ἐκ τῆς δουλείας καὶ λυτρώσομαι
ὑμᾶς ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ κρίσει μεγάλη 7 καὶ
λήμψομαι ἑμαυτῷ ὑμᾶς λαὸν ἔμοι καὶ ἔσομαι
ὑμῶν θεὸς καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας
τῶν Αἰγυπτίων 8 καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν
εἰς ἣν ἐξέτεινα τὴν χεῖρά μου δοῦναι αὐτὴν
τῷ Αβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ καὶ δώσω
ὑμῖν αὐτὴν ἐν κλήρῳ ἐγὼ κύριος 9 ἐλάλησεν
δὲ Μωυσῆς οὕτως τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ οὐκ
εἰσήκουσαν Μωυσῆ ἀπὸ τῆς ὀλιγοψυχίας καὶ
ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν σκληρῶν 10 εἶπεν δὲ κύριος
πρὸς Μωυσῆν λέγων 11 εἰσελθε λάλησον Φαραὼ
βασιλεῖ Αἰγύπτου ἵνα ἐξαποστείλῃ τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ 12 ἐλάλησεν δὲ Μωυσῆς
ἔναντι κυρίου λέγων ἰδοὺ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οὐκ
εἰσήκουσάν μου καὶ πῶς εἰσακούσεται μου
Φαραὼ ἐγὼ δὲ ἄλογός εἰμι 13 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς
Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ συντάξεν αὐτοῖς πρὸς
Φαραὼ βασιλεῖα Αἰγύπτου ὥστε ἐξαποστεῖλαι
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου 14 καὶ οὗτοι
ἀρχηγοὶ οἴκων πατριῶν αὐτῶν υἱοὶ Ρουβην
πρωτοτόκου Ἰσραὴλ Ενωχ καὶ Φαλλους Ασρων
καὶ Χαρμι αὕτη ἡ συγγένεια Ρουβην 15 καὶ υἱοὶ
Συμεων Ἰεμουὴλ καὶ Ἰαμιν καὶ Αωδ καὶ Ἰαχιν
καὶ Σααρ καὶ Σαουλ ὁ ἐκ τῆς Φοινίσσης αὗται
αἱ πατριάι τῶν υἱῶν Συμεων 16 καὶ ταῦτα τὰ
ὀνόματα τῶν υἱῶν Λευι κατὰ συγγενείας αὐτῶν
Γεδσων Κααθ καὶ Μεραρι καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Λευι
ἑκατὸν τριάκοντα ἑπτὰ 17 καὶ οὗτοι υἱοὶ Γεδσων
Λοβενι καὶ Σεμεῖ οἴκοι πατριάς αὐτῶν 18 καὶ
υἱοὶ Κααθ Αμβραμ καὶ Ἰσσααρ Χεβρων καὶ Οζιηλ
καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Κααθ ἑκατὸν τριάκοντα
ἔτη 19 καὶ υἱοὶ Μεραρι Μοολι καὶ Ομουσι οὗτοι
οἴκοι πατριῶν Λευι κατὰ συγγενείας αὐτῶν 20
καὶ ἔλαβεν Αμβραμ τὴν Ἰωχαβεδ θυγατέρα τοῦ
ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα
καὶ ἐγέννησεν αὐτῷ τὸν τε Ααρων καὶ Μωυσῆν

καὶ Μαριαμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν τὰ δὲ ἔτη τῆς
ζωῆς Αμβραμ ἑκατὸν τριάκοντα δύο ἔτη 21
καὶ υἱοὶ Ἰσσααρ Κορε καὶ Ναφεκ καὶ Ζεχρι 22
καὶ υἱοὶ Οζιηλ Ελισαφαν καὶ Σετρι 23 ἔλαβεν
δὲ Ααρων τὴν Ελισαβεθ θυγατέρα Αμιναδαβ
ἀδελφὴν Ναασων αὐτῷ γυναῖκα καὶ ἔτεκεν
αὐτῷ τὸν τε Ναδαβ καὶ Αβιουδ καὶ Ελεάζαρ καὶ
Ἰθαμαρ 24 υἱοὶ δὲ Κορε Ασир καὶ Ελκανα καὶ
Αβιασαφ αὗται αἱ γενέσεις Κορε 25 καὶ Ελεάζαρ
ὁ τοῦ Ααρων ἔλαβεν τῶν θυγατέρων Φουτιηλ
αὐτῷ γυναῖκα καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Φινεες αὗται
αἱ ἀρχαὶ πατριάς Λευιτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν
26 οὗτος Ααρων καὶ Μωυσῆς οἳς εἶπεν αὐτοῖς
ὁ θεὸς ἐξαγαγεῖν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς
Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν 27 οὗτοί εἰσιν οἱ
διαλεγόμενοι πρὸς Φαραὼ βασιλεῖα Αἰγύπτου καὶ
ἐξήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς
Ααρων καὶ Μωυσῆς 28 ἡ ἡμέρα ἐλάλησεν κύριος
Μωυσῆ ἐν γῆ Αἰγύπτῳ 29 καὶ ἐλάλησεν κύριος
πρὸς Μωυσῆν λέγων ἐγὼ κύριος λάλησον πρὸς
Φαραὼ βασιλεῖα Αἰγύπτου ὅσα ἐγὼ λέγω πρὸς
σέ 30 καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἐναντίον κυρίου ἰδοὺ
ἐγὼ ἰσχνόφωνός εἰμι καὶ πῶς εἰσακούσεται μου
Φαραὼ

7 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων ἰδοὺ
δέδωκά σε θεὸν Φαραὼ καὶ Ααρων ὁ ἀδελφός
σου ἔσται σου προφήτης 2 σὺ δὲ λαλήσεις αὐτῷ
πάντα ὅσα σοι ἐντέλλομαι ὁ δὲ Ααρων ὁ ἀδελφός
σου λαλήσει πρὸς Φαραὼ ὥστε ἐξαποστεῖλαι
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ 3 ἐγὼ δὲ
σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραὼ καὶ πληθυνῶ τὰ
σημεῖά μου καὶ τὰ τέρατα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ 4 καὶ οὐκ
εἰσακούσεται ὑμῶν Φαραὼ καὶ ἐπιβαλῶ τὴν χεῖρά
μου ἐπ’ Αἴγυπτον καὶ ἐξάξω σὺν δυνάμει μου τὸν
λαόν μου τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου
σὺν ἐκδικήσει μεγάλη 5 καὶ γνώσονται πάντες
οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἐκτείνων τὴν
χεῖρα ἐπ’ Αἴγυπτον καὶ ἐξάξω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ
ἐκ μέσου αὐτῶν 6 ἐποίησεν δὲ Μωυσῆς καὶ

Ααρων καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος οὕτως ἐποίησαν 7 Μωυσῆς δὲ ἦν ἐτῶν ὀγδοήκοντα Ααρων δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐτῶν ὀγδοήκοντα τριῶν ἠνίκα ἐλάλησεν πρὸς Φαραω 8 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων 9 καὶ ἐὰν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς Φαραω λέγων δότε ἡμῖν σημεῖον ἢ τέρας καὶ ἐρεῖς Ααρων τῷ ἀδελφῷ σου λαβὲ τὴν ῥάβδον καὶ ῥίψον αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν ἐναντίον Φαραω καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ ἔσται δράκων 10 εἰσηλθεν δὲ Μωυσῆς καὶ Ααρων ἐναντίον Φαραω καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν οὕτως καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος καὶ ἔρριψεν Ααρων τὴν ῥάβδον ἐναντίον Φαραω καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ ἐγένετο δράκων 11 συνεκάλεσεν δὲ Φαραω τοὺς σοφιστὰς Αιγύπτου καὶ τοὺς φαρμακοὺς καὶ ἐποίησαν καὶ οἱ ἐπαιδοὶ τῶν Αιγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν ὡσαύτως 12 καὶ ἔρριψαν ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ καὶ ἐγένοντο δράκοντες καὶ κατέπιεν ἡ ῥάβδος ἢ Ααρων τὰς ἐκείνων ῥάβδους 13 καὶ κατίσχυσεν ἡ καρδία Φαραω καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν καθάπερ ἐλάλησεν αὐτοῖς κύριος 14 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν βεβάρηται ἡ καρδία Φαραω τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν 15 βάδισον πρὸς Φαραω τὸ πρῶν ἰδοὺ αὐτὸς ἐκπορεύεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ καὶ στήσῃ συναντῶν αὐτῷ ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ καὶ τὴν ῥάβδον τὴν στραφεῖσαν εἰς ὄφιν λήμψῃ ἐν τῇ χειρὶ σου 16 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν κύριος ὁ θεὸς τῶν Εβραίων ἀπέσταλκέν με πρὸς σὲ λέγων ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσῃ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἰδοὺ οὐκ εἰσήκουσας ἕως τούτου 17 τὰδε λέγει κύριος ἐν τούτῳ γνῶσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω τῇ ῥάβδῳ τῇ ἐν τῇ χειρὶ μου ἐπὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ καὶ μεταβαλεῖ εἰς αἷμα 18 καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ τελευτήσουσιν καὶ ἐποζέσει ὁ ποταμὸς καὶ οὐ δυνήσονται οἱ Αιγύπτιοι πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ 19 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς

Μωυσῆν εἰπὸν Ααρων τῷ ἀδελφῷ σου λαβὲ τὴν ῥάβδον σου καὶ ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου ἐπὶ τὰ ὕδατα Αιγύπτου καὶ ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη αὐτῶν καὶ ἐπὶ πᾶν συνεστηκὸς ὕδωρ αὐτῶν καὶ ἔσται αἷμα καὶ ἐγένετο αἷμα ἐν πάσῃ γῇ Αιγύπτου ἐν τε τοῖς ξύλοις καὶ ἐν τοῖς λίθοις 20 καὶ ἐποίησαν οὕτως Μωυσῆς καὶ Ααρων καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος καὶ ἐπάρας τῇ ῥάβδῳ αὐτοῦ ἐπάταξεν τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ ἐναντίον Φαραω καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ μετέβαλεν πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ εἰς αἷμα 21 καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ ἐτελευτήσαν καὶ ἐπώζεσεν ὁ ποταμὸς καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ Αιγύπτιοι πιεῖν ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἦν τὸ αἷμα ἐν πάσῃ γῇ Αιγύπτου 22 ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαιδοὶ τῶν Αιγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραω καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν καθάπερ εἶπεν κύριος 23 ἐπιστραφεῖς δὲ Φαραω εἰσηλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπέστησεν τὸν νοῦν αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ τούτῳ 24 ὤρυσαν δὲ πάντες οἱ Αιγύπτιοι κύκλῳ τοῦ ποταμοῦ ὥστε πιεῖν ὕδωρ καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ 25 καὶ ἀνεπληρώθησαν ἑπτὰ ἡμέραι μετὰ τὸ πατάξαι κύριον τὸν ποταμόν

8 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν εἴσελθε πρὸς Φαραω καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν τὰδε λέγει κύριος ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσωσιν 2 εἰ δὲ μὴ βούλει σὺ ἐξαποστεῖλαι ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω πάντα τὰ ὄρια σου τοῖς βατράχοις 3 καὶ ἐξερευξεται ὁ ποταμὸς βατράχους καὶ ἀναβάντες εἰσελεύσονται εἰς τοὺς οἴκους σου καὶ εἰς τὰ ταμίεια τῶν κοιτῶνων σου καὶ ἐπὶ τῶν κλινῶν σου καὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐν τοῖς φυράμασίν σου καὶ ἐν τοῖς κλιβάνοις σου 4 καὶ ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τοὺς θεράποντάς σου καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἀναβήσονται οἱ βάτραχοι 5 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς

Μωυσην εἰπὸν Ααρων τῷ ἀδελφῷ σου ἔκτεινον τῇ χειρὶ τὴν ῥάβδον σου ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη καὶ ἀνάγαγε τοὺς βατράχους **6** καὶ ἐξέτεινεν Ααρων τὴν χεῖρα ἐπὶ τὰ ὕδατα Αιγύπτου καὶ ἀνήγαγεν τοὺς βατράχους καὶ ἀνεβίβάσθη ὁ βάτραχος καὶ ἐκάλυψεν τὴν γῆν Αιγύπτου **7** ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἑπαιδοὶ τῶν Αιγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν καὶ ἀνήγαγον τοὺς βατράχους ἐπὶ γῆν Αιγύπτου **8** καὶ ἐκάλεσεν Φαραω Μωυσην καὶ Ααρων καὶ εἶπεν εὐξασθε περὶ ἐμοῦ πρὸς κύριον καὶ περιελέτω τοὺς βατράχους ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ λαοῦ καὶ ἐξαποστελῶ τὸν λαόν καὶ θύσωσιν κυρίῳ **9** εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς Φαραω τάξαι πρὸς με πότε εὐξομαι περὶ σοῦ καὶ περὶ τῶν θεραπόντων σου καὶ περὶ τοῦ λαοῦ σου ἀφανίσει τοὺς βατράχους ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν πληρὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολειφθήσονται **10** ὁ δὲ εἶπεν εἰς αὖριον εἶπεν οὖν ὡς εἴρηκας ἵνα εἰδῆς ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλος πληρὴν κυρίου **11** καὶ περιαιρεθήσονται οἱ βάτραχοι ἀπὸ σοῦ καὶ ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλεων καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου πληρὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολειφθήσονται **12** ἐξῆλθεν δὲ Μωυσῆς καὶ Ααρων ἀπὸ Φαραω καὶ ἐβόησεν Μωυσῆς πρὸς κύριον περὶ τοῦ ὀρισμοῦ τῶν βατράχων ὡς ἐτάξατο Φαραω **13** ἐποίησεν δὲ κύριος καθάπερ εἶπεν Μωυσῆς καὶ ἐτελεύτησαν οἱ βάτραχοι ἐκ τῶν οἰκιῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλεων καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν **14** καὶ συνήγαγον αὐτοὺς θιμωνιάς θιμωνιάς καὶ ὥρσεν ἡ γῆ **15** ἰδὼν δὲ Φαραω ὅτι γέγονεν ἀνάψυξις ἐβαρύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν καθάπερ ἐλάλησεν κύριος **16** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσην εἰπὸν Ααρων ἔκτεινον τῇ χειρὶ τὴν ῥάβδον σου καὶ πάταξον τὸ χῶμα τῆς γῆς καὶ ἔσονται σκνίφες ἕν τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν καὶ ἐν πάσῃ γῆ Αιγύπτου **17** ἐξέτεινεν οὖν Ααρων τῇ

χειρὶ τὴν ῥάβδον καὶ ἐπάταξεν τὸ χῶμα τῆς γῆς καὶ ἐγένοντο οἱ σκνίφες ἕν τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν καὶ ἐν παντὶ χῶματι τῆς γῆς ἐγένοντο οἱ σκνίφες ἐν πάσῃ γῆ Αιγύπτου **18** ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἑπαιδοὶ ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν ἐξαγαγεῖν τὸν σκνίφα καὶ οὐκ ἠδύναντο καὶ ἐγένοντο οἱ σκνίφες ἐν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν **19** εἶπαν οὖν οἱ ἑπαιδοὶ τῷ Φαραω δάκτυλος θεοῦ ἔστιν τοῦτο καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραω καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν καθάπερ ἐλάλησεν κύριος **20** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσην ὄρθρισον τὸ πρῶν καὶ στηθὶ ἐναντίον Φαραω καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσωσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ **21** ἐὰν δὲ μὴ βούλη ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου ἰδοὺ ἐγὼ ἐπαποστέλλω ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τοὺς θεράποντάς σου καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους ὑμῶν κυνόμυιαν καὶ πλησθήσονται αἱ οἰκίαι τῶν Αιγυπτίων τῆς κυνομυίης καὶ εἰς τὴν γῆν ἐφ' ἧς εἰσὶν ἐπ' αὐτῆς **22** καὶ παραδοξάσω ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνη τὴν γῆν Γεσεμ ἐφ' ἧς ὁ λαός μου ἔπεστιν ἐπ' αὐτῆς ἐφ' ἧς οὐκ ἔσται ἐκεῖ ἡ κυνόμυια ἵνα εἰδῆς ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ κύριος πάσης τῆς γῆς **23** καὶ δώσω διαστολὴν ἀνά μέσον τοῦ ἐμοῦ λαοῦ καὶ ἀνά μέσον τοῦ σοῦ λαοῦ ἐν δὲ τῇ αὖριον ἔσται τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς **24** ἐποίησεν δὲ κύριος οὕτως καὶ παρεγένετο ἡ κυνόμυια πληθὸς εἰς τοὺς οἴκους Φαραω καὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν Αιγύπτου καὶ ἐξωλεθρεύθη ἡ γῆ ἀπὸ τῆς κυνομυίης **25** ἐκάλεσεν δὲ Φαραω Μωυσην καὶ Ααρων λέγων ἐλθόντες θύσατε τῷ θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ γῆ **26** καὶ εἶπεν Μωυσῆς οὐ δυνατόν γενέσθαι οὕτως τὰ γὰρ βδελύγματα τῶν Αιγυπτίων θύσομεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν ἐὰν γὰρ θύσωμεν τὰ βδελύγματα τῶν Αιγυπτίων ἐναντίον αὐτῶν λιθοβοληθήσομεθα **27** ὁ δὲ

τριῶν ἡμερῶν πορευσόμεθα εἰς τὴν ἔρημον καὶ θύσομεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν καθάπερ εἶπεν ἡμῖν **28** καὶ εἶπεν Φαραῶ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς καὶ θύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀλλ' οὐ μακρὰν ἀποτενεῖτε πορευθῆναι εὕξασθε οὖν περὶ ἐμοῦ πρὸς κύριον **29** εἶπεν δὲ Μωυσῆς ὅδε ἐγὼ ἐξελεύσομαι ἀπὸ σοῦ καὶ εὕξομαι πρὸς τὸν θεόν καὶ ἀπελεύσεται ἡ κυνόμεναι ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου αὖριον μὴ προσθῆς ἔτι Φαραῶ ἐξαπατήσαι τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαὸν θύσαι κυρίῳ **30** ἐξῆλθεν δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραῶ καὶ ἠῤῥατο πρὸς τὸν θεόν **31** ἐποίησεν δὲ κύριος καθάπερ εἶπεν Μωυσῆς καὶ περιεῖλεν τὴν κυνόμεναι ἀπὸ Φαραῶ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ οὐ κατελείφθη οὐδεμία **32** καὶ ἐβάρυνεν Φαραῶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ καιροῦ τούτου καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν

9 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν εἴσελθε πρὸς Φαραῶ καὶ ἐρεῖς αὐτῷ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν Εβραίων ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσωσιν **2** εἰ μὲν οὖν μὴ βούλει ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου ἀλλ' ἔτι ἐγκρατεῖς αὐτοῦ **3** ἰδοὺ χεῖρ κυρίου ἐπέσται ἐν τοῖς κτήνεσίν σου τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις ἔν τε τοῖς ἵπποις καὶ ἐν τοῖς ὑποζυγίοις καὶ ταῖς καμήλοις καὶ βουσίς καὶ προβάτοις θάνατος μέγας σφόδρα **4** καὶ παραδοξάσω ἐγὼ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ οὐ τελευτήσεται ἀπὸ πάντων τῶν τοῦ Ἰσραὴλ υἰῶν ῥητόν **5** καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς ὄρον λέγων ἐν τῇ αὖριον ποιήσει κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς **6** καὶ ἐποίησεν κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο τῇ ἐπαύριον καὶ ἐτελεύτησεν πάντα τὰ κτήνη τῶν Αἰγυπτίων ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἐτελεύτησεν οὐδέν **7** ἰδὼν δὲ Φαραῶ ὅτι οὐκ ἐτελεύτησεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ οὐδέν ἐβαρύνθη ἡ καρδία Φαραῶ καὶ οὐκ ἐξαπέστειλεν τὸν λαόν

8 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων λάβετε ὑμεῖς πλήρεις τὰς χεῖρας αἰθάλης καμιναίας καὶ πασάτω Μωυσῆς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐναντίον Φαραῶ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ **9** καὶ γενηθήτω κονιορτὸς ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ ἔσται ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ τετράποδα ἔλκη φλυκτίδες ἀναζέουσαι ἔν τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν καὶ ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτου **10** καὶ ἔλαβεν τὴν αἰθάλην τῆς καμιναίας ἐναντίον Φαραῶ καὶ ἔπασεν αὐτὴν Μωυσῆς εἰς τὸν οὐρανόν καὶ ἐγένετο ἔλκη φλυκτίδες ἀναζέουσαι ἐν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν **11** καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ φαρμακοὶ στήναι ἐναντίον Μωυσῆ διὰ τὰ ἔλκη ἐγένετο γὰρ τὰ ἔλκη ἐν τοῖς φαρμακοῖς καὶ ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτου **12** ἐσκλήρυνεν δὲ κύριος τὴν καρδίαν Φαραῶ καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν καθὰ συνέταξεν κύριος **13** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ὀρθρισον τὸ πρῶν καὶ στήθι ἐναντίον Φαραῶ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν Εβραίων ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα λατρεύσωσίν μοι **14** ἐν τῷ γὰρ νῦν καιρῷ ἐγὼ ἐξαποστέλλω πάντα τὰ συναντήματά μου εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου ἵν' εἰδῆς ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς ἐγὼ ἄλλος ἐν πάσῃ τῇ γῆ **15** νῦν γὰρ ἀποστείλας τὴν χεῖρα πατάξω σε καὶ τὸν λαόν σου θανάτῳ καὶ ἐκτριβήσῃ ἀπὸ τῆς γῆς **16** καὶ ἔνεκεν τούτου διετηρήθης ἵνα ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν ἰσχύ μου καὶ ὅπως διαγγελῆ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῆ **17** ἔτι οὖν σὺ ἐμποιῆ τοῦ λαοῦ μου τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι αὐτούς **18** ἰδοὺ ἐγὼ ὕψω ταύτην τὴν ὥραν αὖριον χάλαζαν πολλὴν σφόδρα ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν Αἰγύπτῳ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔκτισται ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **19** νῦν οὖν κατάσπευσον συναγαγεῖν τὰ κτήνη σου καὶ ὅσα σοὶ ἔστιν ἐν τῷ πεδίῳ πάντες γὰρ οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη ὅσα ἂν εὕρεθῇ ἐν τῷ πεδίῳ καὶ μὴ εἰσέλθῃ εἰς οἰκίαν πέση δὲ ἐπ' αὐτὰ ἡ χάλαζα

τελευτήσει 20 ὁ φοβούμενος τὸ ῥῆμα κυρίου τῶν
θεραπόντων Φαραω συνήγαγεν τὰ κτήνη αὐτοῦ
εἰς τοὺς οἴκους 21 ὃς δὲ μὴ προσέσχεν τῇ διανοίᾳ
εἰς τὸ ῥῆμα κυρίου ἀφῆκεν τὰ κτήνη ἐν τοῖς
πεδίοις 22 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔκτεινον
τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανόν καὶ ἔσται χάλαζα
ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου ἐπὶ τε τοὺς ἀνθρώπους
καὶ τὰ κτήνη καὶ ἐπὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐπὶ τῆς
γῆς 23 ἐξέτεινεν δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα εἰς τὸν
οὐρανόν καὶ κύριος ἔδωκεν φωνὰς καὶ χάλαζαν
καὶ διέτρεχεν τὸ πῦρ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἔβρεξεν
κύριος χάλαζαν ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου 24 ἦν
δὲ ἡ χάλαζα καὶ τὸ πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χαλάζῃ ἡ
δὲ χάλαζα πολλὴ σφόδρα σφόδρα ἥτις τοιαύτη
οὐ γέγονεν ἐν Αἰγύπτῳ ἀφ' οὗ γεγένηται ἐπ'
αὐτῆς ἔθνος 25 ἐπάταξεν δὲ ἡ χάλαζα ἐν πάσῃ γῆ
Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ πᾶσαν
βοτάνην τὴν ἐν τῷ πεδίῳ ἐπάταξεν ἡ χάλαζα
καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τοῖς πεδίοις συνέτριψεν
ἡ χάλαζα 26 πλὴν ἐν γῆ Γεσεμ οὗ ἦσαν οἱ υἱοὶ
Ισραὴλ οὐκ ἐγένετο ἡ χάλαζα 27 ἀποστείλας
δὲ Φαραω ἐκάλεσεν Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ
εἶπεν αὐτοῖς ἡμάρτηκα τὸ νῦν ὁ κύριος δίκαιος
ἐγὼ δὲ καὶ ὁ λαός μου ἄσεβεις 28 εὔξασθε
οὖν περὶ ἐμοῦ πρὸς κύριον καὶ παυσάσθω τοῦ
γενηθῆναι φωνὰς θεοῦ καὶ χάλαζαν καὶ πῦρ
καὶ ἐξαποστελῶ ὑμᾶς καὶ οὐκέτι προσθήσεσθε
μένειν 29 εἶπεν δὲ αὐτῷ Μωυσῆς ὡς ἂν ἐξέλθω
τὴν πόλιν ἐκπετάσω τὰς χεῖράς μου πρὸς κύριον
καὶ αἱ φωναὶ παύσονται καὶ ἡ χάλαζα καὶ ὁ
ὑετὸς οὐκ ἔσται ἔτι ἵνα γνῶς ὅτι τοῦ κυρίου ἡ γῆ
30 καὶ σὺ καὶ οἱ θεράποντές σου ἐπίσταμαι ὅτι
οὐδέπω πεφόβησθε τὸν κύριον 31 τὸ δὲ λίνον
καὶ ἡ κριθὴ ἐπλήγη ἡ γὰρ κριθὴ παρεστηκυῖα
τὸ δὲ λίνον σπερματίζον 32 ὁ δὲ πυρὸς καὶ ἡ
ὀλύρα οὐκ ἐπλήγη ὄψιμα γὰρ ἦν 33 ἐξῆλθεν
δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραω ἐκτὸς τῆς πόλεως καὶ
ἐξεπέτασεν τὰς χεῖρας πρὸς κύριον καὶ αἱ φωναὶ
ἐπαύσαντο καὶ ἡ χάλαζα καὶ ὁ ὑετὸς οὐκ ἔσταξεν

ἔτι ἐπὶ τὴν γῆν 34 ἰδὼν δὲ Φαραω ὅτι πέπαυται ὁ
ὑετὸς καὶ ἡ χάλαζα καὶ αἱ φωναὶ προσέθετο τοῦ
ἀμαρτάνειν καὶ ἐβάρυνεν αὐτοῦ τὴν καρδίαν καὶ
τῶν θεραπόντων αὐτοῦ 35 καὶ ἐσκληρύνθη ἡ
καρδία Φαραω καὶ οὐκ ἐξαπέστειλεν τοὺς υἱοὺς
Ισραὴλ καθάπερ ἐλάλησεν κύριος τῷ Μωυσῆ

10 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων εἴσελθε
πρὸς Φαραω ἐγὼ γὰρ ἐσκήρυνα αὐτοῦ τὴν
καρδίαν καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ ἵνα ἐξῆς
ἐπέλθῃ τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπ' αὐτούς 2 ὅπως
διηγήσησθε εἰς τὰ ὦτα τῶν τέκνων ὑμῶν καὶ τοῖς
τέκνοις τῶν τέκνων ὑμῶν ὅσα ἐμπέπαιχα τοῖς
Αἰγυπτίοις καὶ τὰ σημεῖά μου ἃ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς
καὶ γνῶσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος 3 εἰσήλθεν δὲ
Μωυσῆς καὶ Ααρων ἐναντίον Φαραω καὶ εἶπαν
αὐτῷ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν Εβραίων ἕως
τίνος οὐ βούλει ἐντραπήναι με ἐξαπόστειλον τὸν
λαόν μου ἵνα λατρεύσωσίν μοι 4 ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς
σὺ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω
ταύτην τὴν ὥραν αὐρίον ἀκρίδα πολλὴν ἐπὶ
πάντα τὰ ὄριά σου 5 καὶ καλύψει τὴν ὄψιν τῆς γῆς
καὶ οὐ δυνήσῃ κατιδεῖν τὴν γῆν καὶ κατέδεται
πᾶν τὸ περισσὸν τῆς γῆς τὸ καταλειφθὲν ὃ
κατέλιπεν ὑμῖν ἡ χάλαζα καὶ κατέδεται πᾶν
ξύλον τὸ φυόμενον ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς 6 καὶ
πλησθήσονται σου αἱ οἰκίαι καὶ αἱ οἰκίαι τῶν
θεραπόντων σου καὶ πᾶσαι αἱ οἰκίαι ἐν πάσῃ γῆ
τῶν Αἰγυπτίων ἃ οὐδέποτε ἐωράκασιν οἱ πατέρες
σου οὐδὲ οἱ πρόπαπποι αὐτῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας
γεγόνασιν ἐπὶ τῆς γῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης
καὶ ἐκκλίνας Μωυσῆς ἐξῆλθεν ἀπὸ Φαραω 7 καὶ
λέγουσιν οἱ θεράποντες Φαραω πρὸς αὐτόν ἕως
τίνος ἔσται τοῦτο ἡμῖν σκῶλον ἐξαπόστειλον
τοὺς ἀνθρώπους ὅπως λατρεύσωσιν τῷ θεῷ
αὐτῶν ἢ εἰδέναι βούλει ὅτι ἀπόλωλεν Αἴγυπτος
8 καὶ ἀπέστρεψαν τὸν τε Μωυσῆν καὶ Ααρων
πρὸς Φαραω καὶ εἶπεν αὐτοῖς πορεύεσθε καὶ
λατρεύσατε τῷ θεῷ ὑμῶν τίνες δὲ καὶ τίνες
εἰσὶν οἱ πορευόμενοι 9 καὶ λέγει Μωυσῆς σὺν

τοῖς νεανίσκοις καὶ πρεσβυτέροις πορευσόμεθα
σὺν τοῖς υἱοῖς καὶ θυγατράσιν καὶ προβάτοις
καὶ βουσὶν ἡμῶν ἔστιν γὰρ ἑορτὴ κυρίου τοῦ
θεοῦ ἡμῶν **10** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἔστω οὕτως
κύριος μεθ' ὑμῶν καθότι ἀποστέλλω ὑμᾶς μὴ καὶ
τὴν ἀποσκευὴν ὑμῶν ἴδετε ὅτι πονηρία πρόκειται
ὑμῖν **11** μὴ οὕτως πορευέσθωσαν δὲ οἱ ἄνδρες
καὶ λατρεύσατε τῷ θεῷ τοῦτο γὰρ αὐτοὶ ζητεῖτε
ἐξέβαλον δὲ αὐτούς ἀπὸ προσώπου Φαραῶ **12**
εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔκτεινον τὴν χεῖρα
ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου καὶ ἀναβήτω ἀκρις ἐπὶ τὴν
γῆν καὶ κατέδεται πᾶσαν βοτάνην τῆς γῆς καὶ
πάντα τὸν καρπὸν τῶν ξύλων ὃν ὑπελίπετο ἢ
χάλαζα **13** καὶ ἐπῆρεν Μωυσῆς τὴν ῥάβδον εἰς
τὸν οὐρανὸν καὶ κύριος ἐπήγαγεν ἄνεμον νότον
ἐπὶ τὴν γῆν ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην
τὴν νύκτα τὸ πρῶτον ἐγενήθη καὶ ὁ ἄνεμος ὁ νότος
ἀνέλαβεν τὴν ἀκρίδα **14** καὶ ἀνήγαγεν αὐτὴν ἐπὶ
πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου καὶ κατέπαυσεν ἐπὶ πάντα
τὰ ὄρια Αἰγύπτου πολλὴ σφόδρα προτέρα αὐτῆς
οὐ γέγονεν τοιαύτη ἀκρις καὶ μετὰ ταῦτα οὐκ
ἔσται οὕτως **15** καὶ ἐκάλυψεν τὴν ὄψιν τῆς γῆς
καὶ ἐφθάρη ἡ γῆ καὶ κατέφαγεν πᾶσαν βοτάνην
τῆς γῆς καὶ πάντα τὸν καρπὸν τῶν ξύλων ὃς
ὑπελείφθη ἀπὸ τῆς χαλάζης οὐχ ὑπελείφθη
χλωρὸν οὐδὲν ἐν τοῖς ξύλοις καὶ ἐν πάσῃ βοτάνῃ
τοῦ πεδίου ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτου **16** κατέσπευδεν
δὲ Φαραῶ καλέσαι Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων
ἡμάρτηκα ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ εἰς
ὑμᾶς **17** προσδέξασθε οὖν μου τὴν ἁμαρτίαν ἔτι
νῦν καὶ προσεύξασθε πρὸς κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν
καὶ περιελέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸν θάνατον τοῦτον **18**
ἐξήλθεν δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραῶ καὶ ἠῤῥατο πρὸς
τὸν θεόν **19** καὶ μετέβαλεν κύριος ἄνεμον ἀπὸ
θαλάσσης σφοδρὸν καὶ ἀνέλαβεν τὴν ἀκρίδα καὶ
ἐνέβαλεν αὐτὴν εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν καὶ
οὐχ ὑπελείφθη ἀκρις μία ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτου
20 καὶ ἐσκλήρυνεν κύριος τὴν καρδίαν Φαραῶ
καὶ οὐκ ἐξαπέστειλεν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ **21** εἶπεν

δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου
εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ γενηθήτω σκότος ἐπὶ γῆν
Αἰγύπτου ψηλαφητὸν σκότος **22** ἐξέτεινεν δὲ
Μωυσῆς τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐγένετο
σκότος γνόφος θύελλα ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου
τρεῖς ἡμέρας **23** καὶ οὐκ εἶδεν οὐδεὶς τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας καὶ οὐκ ἐξανέστη οὐδεὶς ἐκ
τῆς κοίτης αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας πᾶσι δὲ τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ ἦν φῶς ἐν πᾶσιν οἷς κατεγίνοντο **24** καὶ
ἐκάλεσεν Φαραῶ Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων
βαδίζετε λατρεύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν πλήν
τῶν προβάτων καὶ τῶν βοῶν ὑπολίπεσθε καὶ
ἢ ἀποσκευὴ ὑμῶν ἀποτρεχέτω μεθ' ὑμῶν **25**
καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἀλλὰ καὶ σὺ δώσεις ἡμῖν
ὄλοκαυτώματα καὶ θυσίας ἃ ποιήσομεν κυρίῳ
τῷ θεῷ ἡμῶν **26** καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν πορεύσεται
μεθ' ἡμῶν καὶ οὐχ ὑπολειψόμεθα ὅπλην ἀπ'
αὐτῶν γὰρ λημψόμεθα λατρεύσαι κυρίῳ τῷ θεῷ
ἡμῶν ἡμεῖς δὲ οὐκ οἶδαμεν τί λατρεύσωμεν
κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν ἕως τοῦ ἔλθειν ἡμᾶς ἐκεῖ
27 ἐσκλήρυνεν δὲ κύριος τὴν καρδίαν Φαραῶ
καὶ οὐκ ἐβουλήθη ἐξαποστεῖλαι αὐτούς **28** καὶ
λέγει Φαραῶ ἄπελεθε ἀπ' ἐμοῦ πρόσεχε σεαυτῷ
ἔτι προσθεῖναι ἰδεῖν μου τὸ πρόσωπον ἢ δ' ἂν
ἡμέρα ὀφθῆς μοι ἀποθανῆ **29** λέγει δὲ Μωυσῆς
εἰρηκας οὐκέτι ὀφθήσομαί σοι εἰς πρόσωπον

11 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔτι μίαν
πληγὴν ἐπάξω ἐπὶ Φαραῶ καὶ ἐπ' Αἰγύπτου
καὶ μετὰ ταῦτα ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς ἐντεῦθεν ὅταν
δὲ ἐξαποστέλλῃ ὑμᾶς σὺν παντὶ ἐκβαλεῖ ὑμᾶς
ἐκβολῇ **2** λάλησον οὖν κρυφῆ εἰς τὰ ὦτα τοῦ
λαοῦ καὶ αἰτησάτω ἕκαστος παρὰ τοῦ πλησίον καὶ
γυνῆ παρὰ τῆς πλησίον σκευὴ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ
καὶ ἱματισμὸν **3** κύριος δὲ ἔδωκεν τὴν χάριν τῷ
λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἔχρησαν
αὐτοῖς καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωυσῆς μέγας ἐγενήθη
σφόδρα ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐναντίον
Φαραῶ καὶ ἐναντίον πάντων τῶν θεραπόντων
αὐτοῦ **4** καὶ εἶπεν Μωυσῆς τάδε λέγει κύριος

περὶ μέσας νύκτας ἐγὼ εἰσπορεύομαι εἰς μέσον Αἰγύπτου 5 καὶ τελευτήσῃ πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραῶ ὃς κάθηται ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ ἕως πρωτοτόκου τῆς θεραπαίνης τῆς παρὰ τὸν μύλον καὶ ἕως πρωτοτόκου παντὸς κτήνους 6 καὶ ἔσται κραυγὴ μεγάλη κατὰ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονεν καὶ τοιαύτη οὐκέτι προστεθήσεται 7 καὶ ἐν πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ οὐ γρύξει κύων τῇ γλώσσει αὐτοῦ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ὅπως εἰδῆς ὅσα παραδοξάσει κύριος ἀνὰ μέσον τῶν Αἰγυπτίων καὶ τοῦ Ἰσραὴλ 8 καὶ καταβήσονται πάντες οἱ παῖδες σου οὗτοι πρὸς με καὶ προκυνήσουσίν με λέγοντες ἔξελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ λαός σου οὗ σὺ ἀφηγῆ καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσομαι ἐξῆλθεν δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραῶ μετὰ θυμοῦ 9 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν οὐκ εἰσακούσεται ὑμῶν Φαραῶ ἵνα πληθύνων πληθύνω μου τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ 10 Μωυσῆς δὲ καὶ Ααρων ἐποίησαν πάντα τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ταῦτα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐναντίον Φαραῶ ἐσκλήρυνεν δὲ κύριος τὴν καρδίαν Φαραῶ καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου

12 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων ἐν γῆ Αἰγύπτου λέγων 2 ὁ μὴν οὗτος ὑμῖν ἀρχὴ μηνῶν πρῶτός ἐστιν ὑμῖν ἐν τοῖς μηνσὶν τοῦ ἐνιαυτοῦ 3 λάλησον πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ λέγων τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τούτου λαβέτωσαν ἕκαστος πρόβατον κατ' οἴκους πατριῶν ἕκαστος πρόβατον κατ' οἰκίαν 4 ἐὰν δὲ ὀλιγοστοὶ ὦσιν οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ ὥστε μὴ ἰκανοὺς εἶναι εἰς πρόβατον συλλήμψεται μεθ' ἑαυτοῦ τὸν γείτονα τὸν πλησίον αὐτοῦ κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν ἕκαστος τὸ ἄρκοῦν αὐτῷ συναριθμήσεται εἰς πρόβατον 5 πρόβατον τέλειον ἄρσεν ἐνιαύσιον ἔσται ὑμῖν ἀπὸ τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἐρίφων λήμψεσθε 6 καὶ ἔσται ὑμῖν διατετηρημένον ἕως τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης

τοῦ μηνὸς τούτου καὶ σφάξουσιν αὐτὸ πᾶν τὸ πλῆθος συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς ἑσπέραν 7 καὶ λήμψονται ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ θήσουσιν ἐπὶ τῶν δύο σταθμῶν καὶ ἐπὶ τὴν φλιᾶν ἐν τοῖς οἴκοις ἐν οἷς ἐὰν φάγωσιν αὐτὰ ἐν αὐτοῖς 8 καὶ φάγονται τὰ κρέα τῇ νυκτὶ ταύτῃ ὅπτα πυρὶ καὶ ἄζυμα ἐπὶ πικρίδων ἔδονται 9 οὐκ ἔδεσθε ἀπ' αὐτῶν ὠμὸν οὐδὲ ἠψημένον ἐν ὕδατι ἀλλ' ἢ ὅπτα πυρὶ κεφαλὴν σὺν τοῖς ποσὶν καὶ τοῖς ἐνδοσθίοις 10 οὐκ ἀπολείψετε ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωὶ καὶ ὄστοῦν οὐ συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ τὰ δὲ καταλειπόμενα ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωὶ ἐν πυρὶ κατακαύσετε 11 οὕτως δὲ φάγεσθε αὐτὸ αἰ ὄσφυες ὑμῶν περιεζωσμένα καὶ τὰ ὑποδήματα ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν καὶ αἰ βακτηρία ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν καὶ ἔδεσθε αὐτὸ μετὰ σπουδῆς πασχα ἐστὶν κυρίῳ 12 καὶ διελύσομαι ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ καὶ πατάξω πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν Αἰγυπτίων ποιήσω τὴν ἐκδίκησιν ἐγὼ κύριος 13 καὶ ἔσται τὸ αἷμα ὑμῖν ἐν σημείῳ ἐπὶ τῶν οἰκιῶν ἐν αἷς ὑμεῖς ἐστε ἐκεῖ καὶ ὄψομαι τὸ αἷμα καὶ σκεπάσω ὑμᾶς καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν πληγὴ τοῦ ἐκτριβῆναι ὅταν παίω ἐν γῆ Αἰγύπτῳ 14 καὶ ἔσται ἡ ἡμέρα ὑμῖν αὕτη μνημόσυνον καὶ ἑορτάσετε αὐτὴν ἑορτὴν κυρίῳ εἰς πάσας τὰς γενεὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον ἑορτάσετε αὐτὴν 15 ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἀφανιεῖτε ζύμην ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν πᾶς ὃς ἂν φάγῃ ζύμην ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδόμης 16 καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κληθήσεται ἁγία καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐταῖς πλὴν ὅσα ποιηθήσεται πάση ψυχῇ τοῦτο μόνον ποιηθήσεται ὑμῖν 17 καὶ φυλάξεσθε τὴν ἐντολὴν ταύτην ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξάξω τὴν δύναμιν ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ποιήσετε τὴν ἡμέραν

ταύτην εἰς γενεὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον 18
ἐναρχομένου τῆ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ
μηνὸς τοῦ πρώτου ἀφ' ἑσπέρας ἔδεσθε ἄζυμα
ἕως ἡμέρας μιᾶς καὶ εἰκάδος τοῦ μηνὸς ἕως
ἐσπέρας 19 ἑπτὰ ἡμέρας ζύμη οὐχ εὐρεθήσεται
ἐν ταῖς οἰκίαις ὑμῶν πᾶς δὲ ἂν φάγη ζυμωτὸν
ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ συναγωγῆς
Ἰσραὴλ ἔν τε τοῖς γειώραις καὶ αὐτόχθοσιν τῆς
γῆς 20 πᾶν ζυμωτὸν οὐκ ἔδεσθε ἐν παντὶ δὲ
κατοικητηρίῳ ὑμῶν ἔδεσθε ἄζυμα 21 ἐκάλεσεν δὲ
Μωυσῆς πᾶσαν γερούσιαν υἰῶν Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτοὺς ἀπελθόντες λάβετε ὑμῖν ἑαυτοῖς
πρόβατον κατὰ συγγενείας ὑμῶν καὶ θύσατε
τὸ πασχα 22 λήμψεσθε δὲ δέσμην ὑσώπου καὶ
βάψαντες ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ παρὰ τὴν θύραν
καθίξετε τῆς φλιαῆς καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν
σταθμῶν ἀπὸ τοῦ αἵματος ὃ ἐστὶν παρὰ τὴν θύραν
ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐξελεύσεσθε ἕκαστος τὴν θύραν
τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἕως πρωῒ 23 καὶ παρελεύσεται
κύριος πατάξαι τοὺς Αἰγυπτίους καὶ ὄψεται τὸ
αἷμα ἐπὶ τῆς φλιαῆς καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν
σταθμῶν καὶ παρελεύσεται κύριος τὴν θύραν καὶ
οὐκ ἀφήσει τὸν ὄλεθρεύοντα εἰσελθεῖν εἰς τὰς
οἰκίας ὑμῶν πατάξαι 24 καὶ φυλάξεσθε τὸ ῥῆμα
τοῦτο νόμιμον σεαυτῶ καὶ τοῖς υἱοῖς σου ἕως
αἰῶνος 25 ἂν δὲ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν ἂν
δῶ κύριος ὑμῖν καθότι ἐλάλησεν φυλάξεσθε τὴν
λατρείαν ταύτην 26 καὶ ἔσται ἂν λέγωσιν πρὸς
ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν τίς ἡ λατρεία αὕτη 27 καὶ ἐρεῖτε
αὐτοῖς θυσιά τὸ πασχα τοῦτο κυρίῳ ὡς ἐσκέπασεν
τοὺς οἴκους τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ ἐν Αἰγύπτῳ ἠνίκα
ἐπάταξεν τοὺς Αἰγυπτίους τοὺς δὲ οἴκους ἡμῶν
ἐρρῦσατο καὶ κύψας ὁ λαὸς προσεκύνησεν 28
καὶ ἀπελθόντες ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ
ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ καὶ Ααρων οὕτως
ἐποίησαν 29 ἐγενήθη δὲ μεσοῦσης τῆς νυκτὸς καὶ
κύριος ἐπάταξεν πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ
ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραῶ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ
θρόνου ἕως πρωτοτόκου τῆς αἰχμαλωτίδος τῆς ἐν

τῷ λάκκῳ καὶ ἕως πρωτοτόκου παντὸς κτήνους
30 καὶ ἀναστὰς Φαραῶ νυκτὸς καὶ πάντες οἱ
θεράποντες αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι καὶ
ἐγενήθη κραυγὴ μεγάλη ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτῳ
οὐ γὰρ ἦν οἰκία ἐν ἣ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ τεθνηκώς
31 καὶ ἐκάλεσεν Φαραῶ Μωυσῆν καὶ Ααρων
νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀνάστητε καὶ ἐξέλθατε
ἐκ τοῦ λαοῦ μου καὶ ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
βαδίξετε καὶ λατρεύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν
καθὰ λέγετε 32 καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας
ὑμῶν ἀναλαβόντες πορεύεσθε εὐλογήσατε δὲ
κάμέ 33 καὶ κατεβιάζοντο οἱ Αἰγύπτιοι τὸν λαὸν
σπουδῆ ἐκβαλεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς εἶπαν γὰρ
ὅτι πάντες ἡμεῖς ἀποθνήσκομεν 34 ἀνέλαβεν δὲ
ὁ λαὸς τὸ σταῖς πρὸ τοῦ ζυμωθῆναι τὰ φυράματα
αὐτῶν ἐνδεδεμένα ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν ἐπὶ
τῶν ὤμων 35 οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐποίησαν καθὰ
συνέταξεν αὐτοῖς Μωυσῆς καὶ ἤτησαν παρὰ
τῶν Αἰγυπτίων σκευὴ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ
ἱματισμόν 36 καὶ κύριος ἔδωκεν τὴν χάριν
τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων καὶ
ἔχρησαν αὐτοῖς καὶ ἐσκύλευσαν τοὺς Αἰγυπτίους
37 ἀπάραντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Ραμεσση
εἰς Σοκχωθα εἰς ἑξακοσίας χιλιάδας πεζῶν οἱ
ἄνδρες πλὴν τῆς ἀποσκευῆς 38 καὶ ἐπίμικτος
πολὺς συνανέβη αὐτοῖς καὶ πρόβατα καὶ βόες
καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα 39 καὶ ἔπεισαν τὸ σταῖς
ὃ ἐξήνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου ἐγκρυφίας ἀζύμους οὐ
γὰρ ἐζυμώθη ἐξέβαλον γὰρ αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι
καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἐπιμεῖναι οὐδὲ ἐπισιτισμόν
ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰς τὴν ὁδόν 40 ἡ δὲ κατοίκησις
τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ ἦν κατώκησαν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ
καὶ ἐν γῆ Χανααν ἔτη τετρακόσια τριάκοντα
41 καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ τετρακόσια τριάκοντα
ἔτη ἐξῆλθεν πᾶσα ἡ δύναμις κυρίου ἐκ γῆς
Αἰγύπτου 42 νυκτὸς προφυλακὴ ἐστὶν τῷ κυρίῳ
ὥστε ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκείνη
ἡ νύξ αὕτη προφυλακὴ κυρίῳ ὥστε πᾶσι τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ εἶναι εἰς γενεὰς αὐτῶν 43 εἶπεν δὲ

κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων οὗτος ὁ νόμος τοῦ πασχα πᾶς ἀλλογενῆς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ **44** καὶ πᾶν οἰκέτην τινὸς ἢ ἀργυρώνητον περιτεμείς αὐτόν καὶ τότε φάγεται ἀπ' αὐτοῦ **45** πάροικος ἢ μισθωτὸς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ **46** ἐν οἰκίᾳ μιᾶ βρωθήσεται καὶ οὐκ ἐξοίσετε ἐκ τῆς οἰκίας τῶν κρεῶν ἔξω καὶ ὅστοῦν οὐ συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ **47** πᾶσα συναγωγή υἰῶν Ἰσραηλ ποιήσει αὐτό **48** ἐὰν δέ τις προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ποιῆσαι τὸ πασχα κυρίῳ περιτεμείς αὐτοῦ πᾶν ἀρσενικόν καὶ τότε προσελεύσεται ποιῆσαι αὐτὸ καὶ ἔσται ὡσπερ καὶ ὁ αὐτόχθων τῆς γῆς πᾶς ἀπερίτμητος οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ **49** νόμος εἷς ἔσται τῷ ἐγχωρίῳ καὶ τῷ προσελθόντι προσηλύτῳ ἐν ὑμῖν **50** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ καὶ Ααρων πρὸς αὐτούς οὕτως ἐποίησαν **51** καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξήγαγεν κύριος τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν

13 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** ἀγιάσον μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενῆς διανοῖγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ἐμοί ἐστίν **3** εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην ἐν ἣ ἐξήλθατε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς κύριος ἐντεῦθεν καὶ οὐ βρωθήσεται ζύμη **4** ἐν γὰρ τῇ σήμερον ὑμεῖς ἐκπορεύεσθε ἐν μηνὶ τῶν νέων **5** καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν τῶν Χανααίων καὶ Χετταίων καὶ Ευαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ Αμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Ἰεβουσαίων ἢν ὤμοσεν τοῖς πατράσιν σου δοῦναί σοι γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μέλι καὶ ποιήσεις τὴν λατρείαν ταύτην ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ **6** ἐξ ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἑορτὴ κυρίου **7** ἄζυμα ἔδεσθε τὰς ἑπτὰ ἡμέρας οὐκ ὀφθήσεται σοι ζυμωτόν οὐδὲ ἔσται σοι ζύμη ἐν πᾶσιν τοῖς ὁρίοις σου **8**

καὶ ἀναγγελεῖς τῷ υἱῷ σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων διὰ τοῦτο ἐποίησεν κύριος ὁ θεός μοι ὡς ἐξεπορευόμην ἐξ Αἰγύπτου **9** καὶ ἔσται σοι σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ μνημόσυνον πρὸ ὀφθαλμῶν σου ὅπως ἂν γένηται ὁ νόμος κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέν σε κύριος ὁ θεός ἐξ Αἰγύπτου **10** καὶ φυλάξεσθε τὸν νόμον τοῦτον κατὰ καιροῦς ὥρων ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας **11** καὶ ἔσται ὡς ἂν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν τῶν Χανααίων ὃν τρόπον ὤμοσεν τοῖς πατράσιν σου καὶ δώσει σοι αὐτήν **12** καὶ ἀφελεῖς πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικά τῷ κυρίῳ πᾶν διανοῖγον μήτραν ἐκ τῶν βουκολίων ἢ ἐν τοῖς κτήνεσίν σου ὅσα ἐὰν γένηταί σοι τὰ ἀρσενικά ἀγιάσεις τῷ κυρίῳ **13** πᾶν διανοῖγον μήτραν ὄνου ἀλλάξεις προβάτῳ ἐὰν δὲ μὴ ἀλλάξης λυτρώση αὐτὸ πᾶν πρωτότοκον ἀνθρώπου τῶν υἰῶν σου λυτρώση **14** ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου μετὰ ταῦτα λέγων τί τοῦτο καὶ ἐρεῖς αὐτῷ ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ἡμᾶς κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας **15** ἡνίκα δὲ ἐσκήρυνεν Φαραὼ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς ἀπέκτεινεν πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώπων ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω τῷ κυρίῳ πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικά καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἰῶν μου λυτρώσομαι **16** καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέν σε κύριος ἐξ Αἰγύπτου **17** ὡς δὲ ἐξαπέστειλεν Φαραὼ τὸν λαόν οὐχ ὠδήγησεν αὐτούς ὁ θεός ὁδὸν γῆς Φυλιστιμ ὅτι ἐγγὺς ἦν εἶπεν γὰρ ὁ θεός μήποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ἰδόντι πόλεμον καὶ ἀποστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον **18** καὶ ἐκύκλωσεν ὁ θεός τὸν λαόν ὁδὸν τὴν εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν πέμπτη δὲ γενεὰ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου **19** καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς τὰ ὀστα Ἰωσηφ μεθ' ἑαυτοῦ ὅρκῳ γὰρ ὥρκισεν Ἰωσηφ τοὺς υἱοὺς

Ισραηλ λέγων ἐπισκοπῇ ἐπισκέψεται ὑμᾶς κύριος καὶ συνανοίσετέ μου τὰ ὄσα ἔντεϋθεν μεθ' ὑμῶν **20** ἐξάραντες δὲ οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἐκ Σοκχωθ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Οθομ παρὰ τὴν ἔρημον **21** ὁ δὲ θεὸς ἠγεῖτο αὐτῶν ἡμέρας μὲν ἐν στύλῳ νεφέλης δεῖξαι αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν δὲ νύκτα ἐν στύλῳ πυρός **22** οὐκ ἐξέλιπεν ὁ στύλος τῆς νεφέλης ἡμέρας καὶ ὁ στύλος τοῦ πυρός νυκτὸς ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ

14 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ ἀποστρέψαντες στρατοπεδευσάτωσαν ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως ἀνά μέσον Μαγδώλου καὶ ἀνά μέσον τῆς θαλάσσης ἐξ ἐναντίας Βεελσεπφῶν ἐνώπιον αὐτῶν στρατοπεδεύσεις ἐπὶ τῆς θαλάσσης **3** καὶ ἐρεῖ Φαραῶ τῷ λαῷ αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ισραηλ πλανῶνται οὗτοι ἐν τῇ γῆ συγκέκλεικεν γὰρ αὐτοὺς ἡ ἔρημος **4** ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ καὶ καταδιώξεται ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραῶ καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ καὶ γνῶσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος καὶ ἐποίησαν οὕτως **5** καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων ὅτι πέφευγεν ὁ λαός καὶ μετεστράφη ἡ καρδία Φαραῶ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λαόν καὶ εἶπαν τί τοῦτο ἐποιήσαμεν τοῦ ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ισραηλ τοῦ μὴ δουλεύειν ἡμῖν **6** ἔξευξεν οὖν Φαραῶ τὰ ἄρματα αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ συναπήγαγεν μεθ' ἑαυτοῦ **7** καὶ λαβῶν ἐξακόσια ἄρματα ἐκλεκτὰ καὶ πᾶσαν τὴν ἵππον τῶν Αἰγυπτίων καὶ τριστάτας ἐπὶ πάντων **8** καὶ ἐσκήρυνεν κύριος τὴν καρδίαν Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ισραηλ οἱ δὲ υἱοὶ Ισραηλ ἐξεπορεύοντο ἐν χειρὶ ὑψηλῇ **9** καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω αὐτῶν καὶ εὗροσαν αὐτοὺς παρεμβεβληκότας παρὰ τὴν θάλασσαν καὶ πᾶσα ἡ ἵππος καὶ τὰ ἄρματα Φαραῶ καὶ οἱ ἵππεῖς καὶ ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἀπέναντι

τῆς ἐπαύλεως ἐξ ἐναντίας Βεελσεπφῶν **10** καὶ Φαραῶ προσῆγεν καὶ ἀναβλέψαντες οἱ υἱοὶ Ισραηλ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὀρώσιν καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐστρατοπέδευσαν ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα ἀνεβόησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ισραηλ πρὸς κύριον **11** καὶ εἶπεν πρὸς Μωυσῆν παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν μνήματα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐξήγαγες ἡμᾶς θανατῶσαι ἐν τῇ ἐρήμῳ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν ἐξαγαγὼν ἐξ Αἰγύπτου **12** οὐ τοῦτο ἦν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλαλήσαμεν πρὸς σὲ ἐν Αἰγύπτῳ λέγοντες πάρες ἡμᾶς ὅπως δουλεύσωμεν τοῖς Αἰγυπτίοις κρεῖσσον γὰρ ἡμᾶς δουλεύειν τοῖς Αἰγυπτίοις ἢ ἀποθανεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ **13** εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν θαρσεῖτε στήτε καὶ ὁρᾶτε τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ ἢν ποιήσει ἡμῖν σήμερον ὃν τρόπον γὰρ ἐωράκατε τοὺς Αἰγυπτίους σήμερον οὐ προσθήσεσθε ἔτι ἰδεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον **14** κύριος πολεμήσει περὶ ὑμῶν καὶ ὑμεῖς σιγήσετε **15** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν τί βοᾷς πρὸς με λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ ἀναζευξάτωσαν **16** καὶ σὺ ἔπαρον τῇ ῥάβδῳ σου καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ῥήξον αὐτὴν καὶ εἰσελθάτωσαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρὸν **17** καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ καὶ τῶν Αἰγυπτίων πάντων καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραῶ καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ἄρμασιν καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ **18** καὶ γνῶσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἐνδοξαζομένου μου ἐν Φαραῶ καὶ ἐν τοῖς ἄρμασιν καὶ ἵπποις αὐτοῦ **19** ἐξῆρεν δὲ ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ὁ προπορευόμενος τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ισραηλ καὶ ἐπορεύθη ἐκ τῶν ὀπισθεν ἐξῆρεν δὲ καὶ ὁ στύλος τῆς νεφέλης ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ἔστη ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτῶν **20** καὶ εἰσῆλθεν ἀνά μέσον τῆς παρεμβολῆς τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἀνά μέσον τῆς παρεμβολῆς Ισραηλ καὶ ἔστη καὶ ἐγένετο σκότος

καὶ γνόφος καὶ διήλθεν ἡ νύξ καὶ οὐ συνέμιξαν ἀλλήλοις ὄλην τὴν νύκτα **21** ἐξέτεινεν δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ὑπήγαγεν κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ βιαίῳ ὄλην τὴν νύκτα καὶ ἐποίησεν τὴν θάλασσαν ξηρὰν καὶ ἐσχίσθη τὸ ὕδωρ **22** καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρὸν καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων **23** κατεδίωξαν δὲ οἱ Αἰγύπτιοι καὶ εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν πᾶσα ἡ ἵππος Φαραῶ καὶ τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς θαλάσσης **24** ἐγενήθη δὲ ἐν τῇ φυλακῇ τῇ ἑωθινή καὶ ἐπέβλεψεν κύριος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων ἐν στύλῳ πυρὸς καὶ νεφέλης καὶ συνετάραξεν τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων **25** καὶ συνέδησεν τοὺς ἄξονας τῶν ἁρμάτων αὐτῶν καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς μετὰ βίας καὶ εἶπαν οἱ Αἰγύπτιοι φύγωμεν ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ ὁ γὰρ κύριος πολεμεῖ περὶ αὐτῶν τοὺς Αἰγυπτίους **26** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἀποκαταστήτω τὸ ὕδωρ καὶ ἐπικαλυψάτω τοὺς Αἰγυπτίους ἐπὶ τε τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας **27** ἐξέτεινεν δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἀπεκατέστη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ὑπὸ τὸ ὕδωρ καὶ ἐξετίναξεν κύριος τοὺς Αἰγυπτίους μέσον τῆς θαλάσσης **28** καὶ ἐπαναστραφὲν τὸ ὕδωρ ἐκάλυψεν τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραῶ τοὺς εἰσπεπορευμένους ὀπίσω αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἰς **29** οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης τὸ δὲ ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων **30** καὶ ἐρρύσατο κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων καὶ εἶδεν Ἰσραὴλ τοὺς Αἰγυπτίους τεθνηκότας παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης **31** εἶδεν δὲ Ἰσραὴλ τὴν χεῖρα τὴν μεγάλην ἃ ἐποίησεν κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις ἐφοβήθη δὲ ὁ λαὸς τὸν

κύριον καὶ ἐπίστευσαν τῷ θεῷ καὶ Μωυσῇ τῷ θεράποντι αὐτοῦ

15 τότε ᾄδον Μωυσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν ᾠδὴν ταύτην τῷ θεῷ καὶ εἶπαν λέγοντες ἄσωμεν τῷ κυρίῳ ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν **2** βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν οὗτός μου θεὸς καὶ δοξάσω αὐτόν θεὸς τοῦ πατρὸς μου καὶ ὑψώσω αὐτόν **3** κύριος συντρίβων πολέμους κύριος ὄνομα αὐτῷ **4** ἄρματα Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ **5** πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτοὺς κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος **6** ἡ δεξιὰ σου κύριε δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ ἡ δεξιὰ σου χεῖρ κύριε ἔθραυσεν ἐχθρούς **7** καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους ἀπέστειλας τὴν ὀργὴν σου καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς ὡς καλάμην **8** καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα ἐπάγη τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης **9** εἶπεν ὁ ἐχθρὸς διώξας καταλήμψομαι μεριῶ σκύλα ἐμπλήσω ψυχὴν μου ἀνελῶ τῇ μαχαίρῃ μου κυριεύσει ἡ χεῖρ μου **10** ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα ἔδυσαν ὡσεὶ μολίβος ἐν ὕδατι σφοδρῷ **11** τίς ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς κύριε τίς ὁμοίός σοι δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις θαυμαστός ἐν δόξαις ποιῶν τέρατα **12** ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου κατέπιεν αὐτοὺς γῆ **13** ὠδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον ὃν ἐλυτρώσω παρεκάλεσας τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἁγίόν σου **14** ἤκουσαν ἔθνη καὶ ὠργίσθησαν ὠδίνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φυλιστιμ **15** τότε ἔσπευσαν ἠγεμόνες Εδωμ καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν ἔλαβον αὐτοὺς τρόμος ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χανααν **16** ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθώθητῶσαν ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαὸς σου κύριε ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαὸς σου

οὗτος ὃν ἐκτίσω 17 εἰσαγαγῶν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου ὃ κατειργάσω κύριε ἀγίασμα κύριε ὃ ἠτοίμασαν αἱ χεῖρές σου 18 κύριος βασιλεύων τὸν αἰῶνα καὶ ἐπ' αἰῶνα καὶ ἔτι 19 ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραῶ σὺν ἄρμασιν καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης 20 λαβοῦσα δὲ Μαριαμ ἡ προφῆτις ἡ ἀδελφὴ Ααρων τὸ τύμπανον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς καὶ ἐξήλθοσαν πᾶσαι αἱ γυναῖκες ὀπίσω αὐτῆς μετὰ τυμπάνων καὶ χορῶν 21 ἐξῆρχεν δὲ αὐτῶν Μαριαμ λέγουσα ἄσωμεν τῷ κυρίῳ ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν 22 ἐξῆρην δὲ Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σουρ καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ οὐχ ἠῦρισκον ὕδωρ ὥστε πιεῖν 23 ἦλθον δὲ εἰς Μερρα καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ἐκ Μερρας πικρὸν γὰρ ἦν διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου πικρία 24 καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς ἐπὶ Μωυσῆν λέγοντες τί πιόμεθα 25 ἐβόησεν δὲ Μωυσῆς πρὸς κύριον καὶ ἔδειξεν αὐτῷ κύριος ξύλον καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ καὶ ἐγλυκάνθη τὸ ὕδωρ ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίσεις καὶ ἐκεῖ ἐπέiraσεν αὐτὸν 26 καὶ εἶπεν ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐναντίον αὐτοῦ ποιήσης καὶ ἐνωτίση ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ καὶ φυλάξης πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ πᾶσαν νόσον ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ ἐγὼ γὰρ εἰμι κύριος ὁ ἰώμενός σε 27 καὶ ἦλθοσαν εἰς Αἰλιμ καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα

16 ἀπῆραν δὲ ἐξ Αἰλιμ καὶ ἦλθοσαν πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σιν ὃ ἐστὶν ἀνά μέσον Αἰλιμ καὶ ἀνά μέσον

Σινα τῇ δὲ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐξεληλυθότων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου 2 διεγόγγυζεν πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρων 3 καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὄφελον ἀπεθάνομεν πληγέντες ὑπὸ κυρίου ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ὅταν ἐκαθήσαμεν ἐπὶ τῶν λεβήτων τῶν κρεῶν καὶ ἠσθίομεν ἄρτους εἰς πλησμονὴν ὅτι ἐξηγάγετε ἡμᾶς εἰς τὴν ἔρημον ταύτην ἀποκτεῖναι πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ταύτην ἐν λιμῷ 4 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἰδοὺ ἐγὼ ὕω ὑμῖν ἄρτους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐξελεύσεται ὁ λαὸς καὶ συλλέξουσιν τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν ὅπως πειράσω αὐτοὺς εἰ πορεύσονται τῷ νόμῳ μου ἢ οὐ 5 καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ καὶ ἐτοιμάσουσιν ὃ ἐὰν εἰσενέγκωσιν καὶ ἔσται διπλοῦν ὃ ἐὰν συναγάγωσιν τὸ καθ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν 6 καὶ εἶπεν Μωυσῆς καὶ Ααρων πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐσπέρας γνώσεσθε ὅτι κύριος ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου 7 καὶ πρῶτ' ὄψεσθε τὴν δόξαν κυρίου ἐν τῷ εἰσακοῦσαι τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν ἐπὶ τῷ θεῷ ἡμεῖς δὲ τί ἐσμεν ὅτι διαγογγύζετε καθ' ἡμῶν 8 καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἐν τῷ διδόναι κύριον ὑμῖν ἐσπέρας κρέα φαγεῖν καὶ ἄρτους τὸ πρῶτ' εἰς πλησμονὴν διὰ τὸ εἰσακοῦσαι κύριον τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν ὃν ὑμεῖς διαγογγύζετε καθ' ἡμῶν ἡμεῖς δὲ τί ἐσμεν οὐ γὰρ καθ' ἡμῶν ὁ γογγυσμὸς ὑμῶν ἐστὶν ἀλλ' ἢ κατὰ τοῦ θεοῦ 9 εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς Ααρων εἰπὸν πάση συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ προσέλθατε ἐναντίον τοῦ θεοῦ εἰσακήκοεν γὰρ ὑμῶν τὸν γογγυσμὸν 10 ἡνίκα δὲ ἐλάλει Ααρων πάση συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐπεστράφησαν εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἡ δόξα κυρίου ὤφθη ἐν νεφέλῃ 11 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 12 εἰσακήκοα τὸν γογγυσμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λάλησον πρὸς αὐτοὺς λέγων τὸ πρὸς ἐσπέραν ἔδεσθε κρέα καὶ τὸ πρῶτ' πλησθήσεσθε ἄρτων καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 13 ἐγένετο δὲ

ἐσπέρα καὶ ἀνέβη ὀρτυγομήτρα καὶ ἐκάλυψεν τὴν παρεμβολὴν τὸ πρωὶ ἐγένετο καταπαουμένης τῆς δρόσου κύκλω τῆς παρεμβολῆς **14** καὶ ἰδοὺ ἐπὶ πρόσωπον τῆς ἐρήμου λεπτὸν ὡσεὶ κόριον λευκὸν ὡσεὶ πάγος ἐπὶ τῆς γῆς **15** ἰδόντες δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἶπαν ἕτερος τῶ ἑτέρῳ τί ἐστὶν τοῦτο οὐ γὰρ ᾗδεισαν τί ἦν εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτοὺς οὗτος ὁ ἄρτος ὃν ἔδωκεν κύριος ὑμῖν φαγεῖν **16** τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξεν κύριος συναγάγετε ἀπ' αὐτοῦ ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας γομορ κατὰ κεφαλὴν κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν ὑμῶν ἕκαστος σὺν τοῖς συσκηνίοις ὑμῶν συλλέξατε **17** ἐποίησαν δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ συνέλεξαν ὁ τὸ πολὺ καὶ ὁ τὸ ἕλαττον **18** καὶ μετρήσαντες τῶ γομορ οὐκ ἐπλεόνασεν ὁ τὸ πολὺ καὶ ὁ τὸ ἕλαττον οὐκ ἠλαττόνησεν ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας παρ' ἑαυτῶ συνέλεξαν **19** εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτοὺς μηδεὶς καταλιπέτω ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωὶ **20** καὶ οὐκ εἰσήκουσαν Μωυσῆ ἀλλὰ κατέλιπόν τινες ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωὶ καὶ ἐξέζεσεν σκώληκας καὶ ἐπώζεσεν καὶ ἐπικράνθη ἐπ' αὐτοῖς Μωυσῆς **21** καὶ συνέλεξαν αὐτὸ πρωὶ πρωὶ ἕκαστος τὸ καθῆκον αὐτῶ ἠνίκα δὲ διεθέρμαινεν ὁ ἥλιος ἐτήκετο **22** ἐγένετο δὲ τῆ ἡμέρᾳ τῆ ἕκτη συνέλεξαν τὰ δέοντα διπλᾶ δύο Γομορ τῶ ἐνὶ εἰσήλθοσαν δὲ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς καὶ ἀνήγγειλαν Μωυσεῖ **23** εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτοὺς τοῦτο τὸ ῥῆμά ἐστὶν ὃ ἐλάλησεν κύριος σάββατα ἀνάπαυσις ἀγία τῶ κυρίῳ αὐριον ὅσα ἐὰν πέσσητε πέσσετε καὶ ὅσα ἐὰν ἔψητε ἔψετε καὶ πᾶν τὸ πλεονάζον καταλίπετε αὐτὸ εἰς ἀποθήκην εἰς τὸ πρωὶ **24** καὶ κατελίποσαν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωὶ καθάπερ συνέταξεν αὐτοῖς Μωυσῆς καὶ οὐκ ἐπώζεσεν οὐδὲ σκώληξ ἐγένετο ἐν αὐτῶ **25** εἶπεν δὲ Μωυσῆς φάγετε σήμερον ἔστιν γὰρ σάββατα σήμερον τῶ κυρίῳ οὐχ εὐρέθησεται ἐν τῶ πεδίῳ **26** ἕξ ἡμέρας συλλέξετε τῆ δὲ ἡμέρᾳ τῆ ἐβδόμῃ σάββατα ὅτι οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ **27** ἐγένετο δὲ

ἐν τῆ ἡμέρᾳ τῆ ἐβδόμῃ ἐξήλθοσαν τινες ἐκ τοῦ λαοῦ συλλέξαι καὶ οὐχ εὖρον **28** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἕως τίνος οὐ βούλεσθε εἰσακοῦναι τὰς ἐντολάς μου καὶ τὸν νόμον μου **29** ἴδετε ὁ γὰρ κύριος ἔδωκεν ὑμῖν τὴν ἡμέραν ταύτην τὰ σάββατα διὰ τοῦτο αὐτὸς ἔδωκεν ὑμῖν τῆ ἡμέρᾳ τῆ ἕκτη ἄρτους δύο ἡμερῶν καθήσεσθε ἕκαστος εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν μηδεὶς ἐκπορευέσθω ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ τῆ ἡμέρᾳ τῆ ἐβδόμῃ **30** καὶ ἐσαββάτισεν ὁ λαὸς τῆ ἡμέρᾳ τῆ ἐβδόμῃ **31** καὶ ἐπωνόμασαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μαν ἦν δὲ ὡς σπέρμα κορίου λευκόν τὸ δὲ γεῦμα αὐτοῦ ὡς ἐγκρίς ἐν μέλιτι **32** εἶπεν δὲ Μωυσῆς τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξεν κύριος πλήσατε τὸ γομορ τοῦ μαν εἰς ἀποθήκην εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἵνα ἴδωσιν τὸν ἄρτον ὃν ἐφάγετε ὑμεῖς ἐν τῆ ἐρήμῳ ὡς ἐξήγαγεν ὑμᾶς κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου **33** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων λαβὲ στάμνον χρυσοῦν ἕνα καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν πλήρες τὸ γομορ τοῦ μαν καὶ ἀποθήσεις αὐτὸ ἐναντίον τοῦ θεοῦ εἰς διατήρησιν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν **34** ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῶ Μωυσῆ καὶ ἀπέθετο Ααρων ἐναντίον τοῦ μαρτυρίου εἰς διατήρησιν **35** οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔφαγον τὸ μαν ἔτη τεσσαράκοντα ἕως ἠλθον εἰς γῆν οἰκουμένην τὸ μαν ἐφάγοσαν ἕως παρεγένοντο εἰς μέρος τῆς Φοινίκης **36** τὸ δὲ γομορ τὸ δέκατον τῶν τριῶν μέτρων ἦν

17 καὶ ἀπῆρην πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς ἐρήμου Σιν κατὰ παρεμβολὰς αὐτῶν διὰ ῥήματος κυρίου καὶ παρενεβάλοσαν ἐν Ραφιδιν οὐκ ἦν δὲ ὕδωρ τῶ λαῶ πιεῖν **2** καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν λέγοντες δὸς ἡμῖν ὕδωρ ἵνα πίωμεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς τί λοιδορεῖσθέ μοι καὶ τί πειράζετε κύριον **3** ἐδίψησεν δὲ ἐκεῖ ὁ λαὸς ὕδατι καὶ ἐγόγγυζεν ἐκεῖ ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν λέγοντες ἵνα τί τοῦτο ἀνεβίβασας ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου ἀποκτεῖναι ἡμᾶς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν καὶ τὰ κτήνη τῶ δίψει **4** ἐβόησεν δὲ Μωυσῆς

πρὸς κύριον λέγων τί ποιήσω τῷ λαῷ τούτῳ
ἔτι μικρὸν καὶ καταλιθοβολήσουσίν με **5** καὶ
εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν προπορεύου τοῦ
λαοῦ τούτου λαβὲ δὲ μετὰ σεαυτοῦ ἀπὸ τῶν
πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ῥάβδον ἐν ἧ
ἐπάταξας τὸν ποταμὸν λαβὲ ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ
πορεύθη **6** ὅδε ἐγὼ ἔστηκα πρὸ τοῦ σὲ ἐκεῖ ἐπὶ
τῆς πέτρας ἐν Χωρηβ καὶ πατάξεις τὴν πέτραν
καὶ ἐξελεύσεται ἐξ αὐτῆς ὕδωρ καὶ πίεται ὁ λαός
μου ἐποίησεν δὲ Μωυσῆς οὕτως ἐναντίον τῶν
υἰῶν Ἰσραὴλ **7** καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα τοῦ
τόπου ἐκείνου πειρασμός καὶ λοιδορήσις διὰ τὴν
λοιδορίαν τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ καὶ διὰ τὸ πειράζειν
κύριον λέγοντας εἰ ἔστιν κύριος ἐν ἡμῖν ἢ οὐ
8 ἦλθεν δὲ Ἀμαληκ καὶ ἐπολέμει Ἰσραὴλ ἐν
Ραφιδὶν **9** εἶπεν δὲ Μωυσῆς τῷ Ἰησοῦ ἐπίλεξον
σεαυτῷ ἄνδρας δυνατοὺς καὶ ἐξελθὼν παράταξαι
τῷ Ἀμαληκ αὖριον καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἔστηκα ἐπὶ τῆς
κορυφῆς τοῦ βουνοῦ καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ θεοῦ ἐν
τῇ χειρὶ μου **10** καὶ ἐποίησεν Ἰησοὺς καθάπερ
εἶπεν αὐτῷ Μωυσῆς καὶ ἐξελθὼν παρετάξατο τῷ
Ἀμαληκ καὶ Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ Ὁρ ἀνέβησαν
ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ **11** καὶ ἐγένετο ὅταν
ἐπῆρεν Μωυσῆς τὰς χεῖρας κατίσχυεν Ἰσραὴλ
ὅταν δὲ καθῆκεν τὰς χεῖρας κατίσχυεν Ἀμαληκ
12 αἱ δὲ χεῖρες Μωυσῆ βαρεῖαι καὶ λαβόντες
λίθον ὑπέθηκαν ὑπ' αὐτόν καὶ ἐκάθητο ἐπ' αὐτοῦ
καὶ Ααρων καὶ Ὁρ ἐστήριζον τὰς χεῖρας αὐτοῦ
ἐντεῦθεν εἷς καὶ ἐντεῦθεν εἷς καὶ ἐγένοντο αἱ
χεῖρες Μωυσῆ ἐστηριγμέναι ἕως δυσμῶν ἡλίου
13 καὶ ἐτρέψατο Ἰησοὺς τὸν Ἀμαληκ καὶ πάντα
τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν φόνῳ μαχαίρας **14** εἶπεν
δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν καταγράψον τοῦτο εἰς
μνημόσυνον ἐν βιβλίῳ καὶ δὸς εἰς τὰ ῥῆματα Ἰησοῦ
ὅτι ἀλοιοφῆ ἐξαλείψω τὸ μνημόσυνον Ἀμαληκ
ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν **15** καὶ ὠκοδόμησεν
Μωυσῆς θυσιαστήριον κυρίῳ καὶ ἐπωνόμασεν
τὸ ὄνομα αὐτοῦ κύριός μου καταφυγή **16** ὅτι ἐν

χειρὶ κρυφαίᾳ πολεμεῖ κύριος ἐπὶ Ἀμαληκ ἀπὸ
γενεῶν εἰς γενεάς

18 ἤκουσεν δὲ Ἰοθὼρ ὁ ἱερεὺς Μαδιαμ ὁ γαμβρὸς
Μωυσῆ πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος Ἰσραὴλ
τῷ ἑαυτοῦ λαῷ ἐξήγαγεν γὰρ κύριος τὸν Ἰσραὴλ
ἐξ Αἰγύπτου **2** ἔλαβεν δὲ Ἰοθὼρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ
Σεπφωραν τὴν γυναῖκα Μωυσῆ μετὰ τὴν ἄφεισιν
αὐτῆς **3** καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ ὄνομα τῷ
ἐνὶ αὐτῶν Γηρσαμ λέγων πάροικος ἦμην ἐν γῆ
ἀλλοτρίᾳ **4** καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δευτέρου Ἐλιεζερ
λέγων ὁ γὰρ θεὸς τοῦ πατρός μου βοηθός μου
καὶ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς Φαραῶ **5** καὶ ἐξῆλθεν
Ἰοθὼρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ καὶ οἱ υἱοὶ καὶ ἡ γυνὴ
πρὸς Μωυσῆν εἰς τὴν ἔρημον οὐ παρενέβαλεν
ἐπ' ὄρους τοῦ θεοῦ **6** ἀνηγγέλη δὲ Μωυσεῖ
λέγοντες ἰδοὺ ὁ γαμβρὸς σου Ἰοθὼρ παραγίνεται
πρὸς σέ καὶ ἡ γυνὴ καὶ οἱ δύο υἱοὶ σου μετ'
αὐτοῦ **7** ἐξῆλθεν δὲ Μωυσῆς εἰς συνάντησιν
τῷ γαμβρῷ αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ
ἐφίλησεν αὐτόν καὶ ἠσπάσαντο ἀλλήλους καὶ
εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν σκηνήν **8** καὶ διηγήσατο
Μωυσῆς τῷ γαμβρῷ πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος
τῷ Φαραῶ καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις ἕνεκεν τοῦ Ἰσραὴλ
καὶ πάντα τὸν μόχθον τὸν γενόμενον αὐτοῖς
ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς κύριος ἐκ
χειρὸς Φαραῶ καὶ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων
9 ἐξέστη δὲ Ἰοθὼρ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς οἷς
ἐποίησεν αὐτοῖς κύριος ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς ἐκ
χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς Φαραῶ **10** καὶ
εἶπεν Ἰοθὼρ εὐλογητὸς κύριος ὅτι ἐξείλατο τὸν
λαὸν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς
Φαραῶ **11** νῦν ἔγνω ὅτι μέγας κύριος παρὰ
πάντας τοὺς θεοὺς ἕνεκεν τούτου ὅτι ἐπέθεντο
αὐτοῖς **12** καὶ ἔλαβεν Ἰοθὼρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ
ὄλοκαυτώματα καὶ θυσίας τῷ θεῷ παρεγένετο
δὲ Ααρων καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ
συμφαγεῖν ἄρτον μετὰ τοῦ γαμβροῦ Μωυσῆ
ἐναντίον τοῦ θεοῦ **13** καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν
ἐπαύριον συνεκάθισεν Μωυσῆς κρίνειν τὸν λαόν

παρεισθήκει δὲ πᾶς ὁ λαὸς Μωυσεῖ ἀπὸ πρωΐθεν ἕως ἑσπέρας **14** καὶ ἰδὼν Ἰοθὼρ πάντα ὅσα ἐποίει τῷ λαῷ λέγει τί τοῦτο ὃ σὺ ποιεῖς τῷ λαῷ διὰ τί σὺ κάθησαι μόνος πᾶς δὲ ὁ λαὸς παρέστηκέν σοι ἀπὸ πρωΐθεν ἕως δέιλης **15** καὶ λέγει Μωυσῆς τῷ γαμβρῷ ὅτι παραγίνεται πρὸς με ὁ λαὸς ἐκζητῆσαι κρίσιν παρὰ τοῦ θεοῦ **16** ὅταν γὰρ γένηται αὐτοῖς ἀντιλογία καὶ ἔλθωσι πρὸς με διακρίνω ἕκαστον καὶ συμβιβάζω αὐτούς τὰ προστάγματα τοῦ θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ **17** εἶπεν δὲ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ πρὸς αὐτόν οὐκ ὀρθῶς σὺ ποιεῖς τὸ ῥῆμα τοῦτο **18** φθορᾶ καταφθαρῆση ἀνυπομονήτῳ καὶ σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος ὅς ἐστιν μετὰ σοῦ βαρὺ σοι τὸ ῥῆμα τοῦτο οὐ δυνήση ποιεῖν μόνος **19** νῦν οὖν ἄκουσόν μου καὶ συμβουλεύσω σοι καὶ ἔσται ὁ θεὸς μετὰ σοῦ γίνου σὺ τῷ λαῷ τὰ πρὸς τὸν θεὸν καὶ ἀνοίσεις τοὺς λόγους αὐτῶν πρὸς τὸν θεὸν **20** καὶ διαμαρτυρῆ αὐτοῖς τὰ προστάγματα τοῦ θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ καὶ σημανεῖς αὐτοῖς τὰς ὁδοὺς ἐν αἷς πορεύονται ἐν αὐταῖς καὶ τὰ ἔργα ἃ ποιήσουσιν **21** καὶ σὺ σεαυτῷ σκέψαι ἀπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ ἄνδρας δυνατοὺς θεοσεβεῖς ἄνδρας δικαίους μισοῦντας ὑπερηφανίαν καὶ καταστήσεις αὐτούς ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους **22** καὶ κρινοῦσιν τὸν λαὸν πᾶσαν ὥραν τὸ δὲ ῥῆμα τὸ ὑπέρογκον ἀνοίσουσιν ἐπὶ σέ τὰ δὲ βραχέα τῶν κριμάτων κρινοῦσιν αὐτοὶ καὶ κουφιοῦσιν ἀπὸ σοῦ καὶ συναντιλήμψονταί σοι **23** ἐὰν τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσης κατισχύσει σε ὁ θεὸς καὶ δυνήση παραστῆναι καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὸν ἑαυτοῦ τόπον μετ' εἰρήνης ἦξει **24** ἤκουσεν δὲ Μωυσῆς τῆς φωνῆς τοῦ γαμβροῦ καὶ ἐποίησεν ὅσα αὐτῷ εἶπεν **25** καὶ ἐπέλεξεν Μωυσῆς ἄνδρας δυνατοὺς ἀπὸ παντὸς Ἰσραὴλ καὶ ἐποίησεν αὐτούς ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους **26** καὶ ἐκρίνοσαν τὸν λαὸν πᾶσαν ὥραν πᾶν δὲ ῥῆμα

ὑπέρογκον ἀνεφέροσαν ἐπὶ Μωυσῆν πᾶν δὲ ῥῆμα ἐλαφρὸν ἐκρίνοσαν αὐτοῖ **27** ἔξαπέστειλεν δὲ Μωυσῆς τὸν ἑαυτοῦ γαμβρόν καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ

19 τοῦ δὲ μηνὸς τοῦ τρίτου τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἦλθοσαν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινα **2** καὶ ἐξῆραν ἐκ Ραφιδιν καὶ ἦλθοσαν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινα καὶ παρενέβαλεν ἐκεῖ Ἰσραὴλ κατέναντι τοῦ ὄρους **3** καὶ Μωυσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τοῦ θεοῦ καὶ ἐκάλεσεν αὐτόν ὁ θεὸς ἐκ τοῦ ὄρους λέγων τάδε ἔρεῖς τῷ οἴκῳ Ἰακωβ καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ **4** αὐτοὶ ἑωράκατε ὅσα πεποίηκα τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ ἀνέλαβον ὑμᾶς ὡσεὶ ἐπὶ πτερυγῶν ἀετῶν καὶ προσηγαγόμεν ὑμᾶς πρὸς ἑμαυτόν **5** καὶ νῦν ἐὰν ἀκοῆ ἀκούσητε τῆς ἐμῆς φωνῆς καὶ φυλάξητε τὴν διαθήκην μου ἔσεσθέ μοι λαὸς περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἔθνῶν ἐμῆ γὰρ ἐστὶν πᾶσα ἡ γῆ **6** ὑμεῖς δὲ ἔσεσθέ μοι βασιλείον ἱεράτευμα καὶ ἔθνος ἅγιον ταῦτα τὰ ῥήματα ἔρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ **7** ἦλθεν δὲ Μωυσῆς καὶ ἐκάλεσεν τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς πάντας τοὺς λόγους τούτους οὐς συνέταξεν αὐτῷ ὁ θεὸς **8** ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ λαὸς ὁμοθυμαδὸν καὶ εἶπαν πάντα ὅσα εἶπεν ὁ θεὸς ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα ἀνήνεγκεν δὲ Μωυσῆς τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν θεόν **9** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἰδοὺ ἐγὼ παραγίνομαι πρὸς σέ ἐν στύλῳ νεφέλης ἵνα ἀκούσῃ ὁ λαὸς λαλοῦντός μου πρὸς σέ καὶ σοὶ πιστεύσωσιν εἰς τὸν αἰῶνα ἀνήγγειλεν δὲ Μωυσῆς τὰ ῥήματα τοῦ λαοῦ πρὸς κύριον **10** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν καταβάς διαμάρτυραι τῷ λαῷ καὶ ἄγνισον αὐτούς σήμερον καὶ αὔριον καὶ πλυνάτωσαν τὰ ἱμάτια **11** καὶ ἔστωσαν ἔτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καταβήσεται κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινα ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ **12** καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ λέγων προσέχετε ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι

εἰς τὸ ὄρος καὶ θιγεῖν τι αὐτοῦ πᾶς ὁ ἀψάμενος τοῦ ὄρους θανάτῳ τελευτήσει **13** οὐχ ἄψεται αὐτοῦ χεῖρ ἔν γὰρ λίθοις λιθοβοληθήσεται ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται ἔάν τε κτῆνος ἔάν τε ἄνθρωπος οὐ ζήσεται ὅταν αἱ φωναὶ καὶ αἱ σάλπιγγες καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐκεῖνοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος **14** κατέβη δὲ Μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἠγίασεν αὐτούς καὶ ἔπλυναν τὰ ἱμάτια **15** καὶ εἶπεν τῷ λαῷ γίνεσθε ἕτοιμοι τρεῖς ἡμέρας μὴ προσέλθητε γυναικί **16** ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γενηθέντος πρὸς ὄρθρον καὶ ἐγίνοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλη γνοφώδης ἐπ' ὄρους Σινα φωνῆ τῆς σάλπιγγος ἤχη μέγα καὶ ἐπτοήθη πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν τῇ παρεμβολῇ **17** καὶ ἐξήγαγεν Μωυσῆς τὸν λαὸν εἰς συνάντησιν τοῦ θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς καὶ παρέστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος **18** τὸ δὲ ὄρος τὸ Σινα ἐκαπνίζετο ὅλον διὰ τὸ καταβεβηκέναι ἐπ' αὐτὸ τὸν θεὸν ἐν πυρί καὶ ἀνέβαιναν ὁ καπνὸς ὡς καπνὸς καμίνου καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα **19** ἐγίνοντο δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος προβαίνουσαι ἰσχυρότεραι σφόδρα Μωυσῆς ἐλάλει ὁ δὲ θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ **20** κατέβη δὲ κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινα ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους καὶ ἐκάλεσεν κύριος Μωυσῆν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους καὶ ἀνέβη Μωυσῆς **21** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Μωυσῆν λέγων καταβάς διαμάρτυραι τῷ λαῷ μήποτε ἐγγίσωσιν πρὸς τὸν θεὸν κατανοῆσαι καὶ πέσωσιν ἐξ αὐτῶν πλῆθος **22** καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ ἐγγίζοντες κυρίῳ τῷ θεῷ ἁγιασθήτωσαν μήποτε ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτῶν κύριος **23** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς τὸν θεὸν οὐ δυνήσεται ὁ λαὸς προσαναβῆναι πρὸς τὸ ὄρος τὸ Σινα σὺ γὰρ διαμεμαρτύρησαι ἡμῖν λέγων ἀφόρισαι τὸ ὄρος καὶ ἁγιάσαι αὐτό **24** εἶπεν δὲ αὐτῷ κύριος βάδιζε κατὰ βῆθι καὶ ἀνάβῃθι σὺ καὶ Ααρων μετὰ σοῦ οἱ δὲ ἱερεῖς καὶ ὁ λαὸς μὴ βιαζέσθωσαν ἀναβῆναι πρὸς τὸν θεόν

μήποτε ἀπολέσῃ ἀπ' αὐτῶν κύριος **25** κατέβη δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαὸν καὶ εἶπεν αὐτοῖς

20 καὶ ἐλάλησεν κύριος πάντας τοὺς λόγους τούτους λέγων **2** ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεός σου ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας **3** οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ **4** οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλον οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκάτω τῆς γῆς **5** οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς οὐδὲ μὴ λατρεύσῃς αὐτοῖς ἐγὼ γὰρ εἰμι κύριος ὁ θεός σου θεὸς ζηλωτῆς ἀποδιδούς ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τοῖς μισοῦσιν με **6** καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσιν με καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰ προστάγματά μου **7** οὐ λήμψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ οὐ γὰρ μὴ καθάρῃς κύριος τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ **8** μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἀγιάζειν αὐτήν **9** ἐξ ἡμέρας ἐργᾶ καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου **10** τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου καὶ πᾶν κτῆνός σου καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί **11** ἐν γὰρ ἐξ ἡμέραις ἐποίησεν κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς καὶ κατέπαυσεν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ διὰ τοῦτο εὐλόγησεν κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἠγίασεν αὐτήν **12** τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι **13** οὐ μοιχεύσεις **14** οὐ κλέψεις **15** οὐ φονεύσεις **16** οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ **17** οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ οὔτε τοῦ βοῦς αὐτοῦ οὔτε τοῦ

ὑποζυγίου αὐτοῦ οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστὶν **18** καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἑώρα τὴν φωνὴν καὶ τὰς λαμπάδας καὶ τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος καὶ τὸ ὄρος τὸ καπνίζον φοβηθέντες δὲ πᾶς ὁ λαὸς ἔστησαν μακρόθεν **19** καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν λάλησον σὺ ἡμῖν καὶ μὴ λαλεῖται πρὸς ἡμᾶς ὁ θεὸς μήποτε ἀποθάνωμεν **20** καὶ λέγει αὐτοῖς Μωυσῆς θαρσεῖτε ἔνεκεν γὰρ τοῦ πειράσαι ὑμᾶς παρεγενήθη ὁ θεὸς πρὸς ὑμᾶς ὅπως ἂν γένηται ὁ φόβος αὐτοῦ ἐν ὑμῖν ἵνα μὴ ἀμαρτάνητε **21** εἰσθήκει δὲ ὁ λαὸς μακρόθεν Μωυσῆς δὲ εἰσῆλθεν εἰς τὸν γνόφον οὗ ἦν ὁ θεός **22** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν τάδε ἔρεις τῷ οἴκῳ Ἰακωβ καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ὑμεῖς ἑωράκατε ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λελάληκα πρὸς ὑμᾶς **23** οὐ ποιήσετε ἑαυτοῖς θεοὺς ἀργυροῦς καὶ θεοὺς χρυσοῦς οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς **24** θυσιαστήριον ἐκ γῆς ποιήσετε μοι καὶ θύσετε ἐπ' αὐτοῦ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ σωτήρια ὑμῶν τὰ πρόβατα καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἂν ἐπινομάσω τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ καὶ ἦξω πρὸς σὲ καὶ εὐλογήσω σε **25** ἂν δὲ θυσιαστήριον ἐκ λίθων ποιῆς μοι οὐκ οἰκοδομήσεις αὐτοὺς τμητούς τὸ γὰρ ἐγχειρίδιόν σου ἐπιβέβληκας ἐπ' αὐτούς καὶ μεμíanται **26** οὐκ ἀναθήσει ἐν ἀναβαθμίσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου ὅπως ἂν μὴ ἀποκαλύψῃς τὴν ἀσχημοσύνην σου ἐπ' αὐτοῦ

21 καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα ἃ παραθήσεις ἐνώπιον αὐτῶν **2** ἂν κτήσῃ παῖδα Ἐβραῖον ἕξ ἔτη δουλεύσει σοι τῷ δὲ ἑβδόμῳ ἔτει ἀπελεύσεται ἐλεύθερος δωρεάν **3** ἂν αὐτὸς μόνος εἰσέλθῃ καὶ μόνος ἐξελεύσεται ἂν δὲ γυνὴ συνεισέλθῃ μετ' αὐτοῦ ἐξελεύσεται καὶ ἡ γυνὴ μετ' αὐτοῦ **4** ἂν δὲ ὁ κύριος δῶ αὐτῷ γυναῖκα καὶ τέκνη αὐτῷ υἱοὺς ἢ θυγατέρας ἢ γυνὴ καὶ τὰ παιδία ἔσται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ αὐτὸς δὲ μόνος ἐξελεύσεται **5** ἂν δὲ ἀποκριθεὶς εἶπῃ ὁ παῖς ἠγάπηκα τὸν κύριόν μου καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία οὐκ ἀποτρέχω ἐλεύθερος **6** προσάξει

αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρὸς τὸ κριτήριον τοῦ θεοῦ καὶ τότε προσάξει αὐτὸν ἐπὶ τὴν θύραν ἐπὶ τὸν σταθμόν καὶ τρυπήσει αὐτοῦ ὁ κύριος τὸ οὖς τῷ ὀπητίῳ καὶ δουλεύσει αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα **7** ἂν δὲ τις ἀποδῶται τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα οἰκέτιν οὐκ ἀπελεύσεται ὡσπερ ἀποτρέχουσιν αἱ δοῦλαι **8** ἂν μὴ εὐαρεστήσῃ τῷ κυρίῳ αὐτῆς ἢν αὐτῷ καθωμολογήσατο ἀπολυτρώσει αὐτὴν ἔθνη δὲ ἄλλοτριῶν οὐ κύριός ἐστὶν πωλεῖν αὐτὴν ὅτι ἠθέτησεν ἐν αὐτῇ **9** ἂν δὲ τῷ υἱῷ καθωμολογήσῃται αὐτὴν κατὰ τὸ δικαίωμα τῶν θυγατέρων ποιήσει αὐτῇ **10** ἂν δὲ ἄλλην λάβῃ ἑαυτῷ τὰ δέοντα καὶ τὸν ἱματισμόν καὶ τὴν ὀμιλίαν αὐτῆς οὐκ ἀποστερήσει **11** ἂν δὲ τὰ τρία ταῦτα μὴ ποιήσῃ αὐτὴ ἐξελεύσεται δωρεάν ἄνευ ἀργυρίου **12** ἂν δὲ πατάξῃ τίς τινα καὶ ἀποθάνῃ θανάτῳ θανατούσθω **13** ὁ δὲ οὐχ ἐκῶν ἀλλὰ ὁ θεὸς παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ δώσω σοι τόπον οὗ φεύξεται ἐκεῖ ὁ φονεύσας **14** ἂν δὲ τις ἐπιθῆται τῷ πλησίον ἀποκτεῖναι αὐτὸν δόλω καὶ καταφύγῃ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου λήμψῃ αὐτὸν θανατῶσαι **15** ὃς τύπτει πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ θανάτῳ θανατούσθω **16** ὁ κακολογῶν πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ τελευτήσει θανάτῳ **17** ὃς ἂν κλέψῃ τίς τινα τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδῶται καὶ εὔρεθῇ ἐν αὐτῷ θανάτῳ τελευτάτῳ **18** ἂν δὲ λοιδορῶνται δύο ἄνδρες καὶ πατάξῃ τις τὸν πλησίον λίθῳ ἢ πυγμῇ καὶ μὴ ἀποθάνῃ κατακλιθῇ δὲ ἐπὶ τὴν κοίτην **19** ἂν ἐξαναστὰς ὁ ἄνθρωπος περιπατήσῃ ἔξω ἐπὶ ῥάβδῳ ἀθῶος ἔσται ὁ πατάξας πλὴν τῆς ἀργίας αὐτοῦ ἀποτεῖσει καὶ τὰ ἰατρεῖα **20** ἂν δὲ τις πατάξῃ τὸν παῖδα αὐτοῦ ἢ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ ἐν ῥάβδῳ καὶ ἀποθάνῃ ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτοῦ δίκη ἐκδικηθήτω **21** ἂν δὲ διαβίωσῃ ἡμέραν μίαν ἢ δύο οὐκ ἐκδικηθήσεται τὸ γὰρ ἀργύριον αὐτοῦ ἐστὶν **22** ἂν δὲ μάχωνται δύο ἄνδρες καὶ πατάξωσιν γυναῖκα ἐν γαστρὶ ἔχουσαν

καὶ ἐξέλθῃ τὸ παιδίον αὐτῆς μὴ ἐξεικονισμένον ἐπιζήμιον ζημιωθήσεται καθότι ἂν ἐπιβάλλῃ ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς δώσει μετὰ ἀξιώματος **23** ἔὰν δὲ ἐξεικονισμένον ἦν δώσει ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς **24** ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος χεῖρα ἀντὶ χειρὸς πόδα ἀντὶ ποδός **25** κατάκαυμα ἀντὶ κατακαύματος τραῦμα ἀντὶ τραύματος μώλωπα ἀντὶ μώλωπος **26** ἔὰν δέ τις πατάξῃ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ οἰκέτου αὐτοῦ ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ καὶ ἐκτυφλώσῃ ἐλευθέρους ἐξαποστελεῖ αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτῶν **27** ἔὰν δὲ τὸν ὀδόντα τοῦ οἰκέτου ἢ τὸν ὀδόντα τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ ἐκκόψῃ ἐλευθέρους ἐξαποστελεῖ αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ ὀδόντος αὐτῶν **28** ἔὰν δὲ κερατίσῃ ταῦρος ἄνδρα ἢ γυναῖκα καὶ ἀποθάνῃ λίθοις λιθοβοληθήσεται ὁ ταῦρος καὶ οὐ βρωθήσεται τὰ κρέα αὐτοῦ ὁ δὲ κύριος τοῦ ταύρου ἀθῶος ἔσται **29** ἔὰν δὲ ὁ ταῦρος κερατιστῆς ἦ πρὸ τῆς ἐχθῆς καὶ πρὸ τῆς τρίτης καὶ διαμαρτύρωνται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτόν ἀνέλῃ δὲ ἄνδρα ἢ γυναῖκα ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ προσάποθανεῖται **30** ἔὰν δὲ λύτρα ἐπιβληθῇ αὐτῷ δώσει λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ὅσα ἔὰν ἐπιβάλωσιν αὐτῷ **31** ἔὰν δὲ υἱὸν ἢ θυγατέρα κερατίσῃ κατὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο ποιήσουσιν αὐτῷ **32** ἔὰν δὲ παῖδα κερατίσῃ ὁ ταῦρος ἢ παιδίσκην ἀργυρίου τριάκοντα δίδραχμα δώσει τῷ κυρίῳ αὐτῶν καὶ ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται **33** ἔὰν δὲ τις ἀνοιξῇ λάκκον ἢ λατομήσῃ λάκκον καὶ μὴ καλύψῃ αὐτόν καὶ ἐμπέσῃ ἐκεῖ μόσχος ἢ ὄνος **34** ὁ κύριος τοῦ λάκκου ἀποτείσει ἀργύριον δώσει τῷ κυρίῳ αὐτῶν τὸ δὲ τετελετηκὸς αὐτῷ ἔσται **35** ἔὰν δὲ κερατίσῃ τινὸς ταῦρος τὸν ταῦρον τοῦ πλησίον καὶ τελευτήσῃ ἀποδώσονται τὸν ταῦρον τὸν ζῶντα καὶ διελοῦνται τὸ ἀργύριον αὐτοῦ καὶ τὸν ταῦρον τὸν τεθνηκότα διελοῦνται **36** ἔὰν δὲ γνωρίζηται ὁ ταῦρος ὅτι κερατιστῆς ἔστιν πρὸ τῆς ἐχθῆς καὶ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας

καὶ διαμεμαρτυρημένοι ὧσιν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτόν ἀποτείσει ταῦρον ἀντὶ ταύρου ὁ δὲ τετελετηκὸς αὐτῷ ἔσται

22 ἔὰν δὲ τις κλέψῃ μόσχον ἢ πρόβατον καὶ σφάξῃ αὐτὸ ἢ ἀποδώτῃ πέντε μόσχους ἀποτείσει ἀντὶ τοῦ μόσχου καὶ τέσσαρα πρόβατα ἀντὶ τοῦ προβάτου **2** ἔὰν δὲ ἐν τῷ διορύγματι εὐρεθῇ ὁ κλέπτης καὶ πληγείσῃ ἀποθάνῃ οὐκ ἔστιν αὐτῷ φόνος **3** ἔὰν δὲ ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτῷ ἔνοχος ἔστιν ἀνταποθανεῖται ἔὰν δὲ μὴ ὑπάρχῃ αὐτῷ πραθίτῳ ἀντὶ τοῦ κλέμματος **4** ἔὰν δὲ καταλημφθῇ καὶ εὐρεθῇ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ κλέμμα ἀπὸ τε ὄνου ἕως προβάτου ζῶντα διπλᾶ αὐτὰ ἀποτείσει **5** ἔὰν δὲ καταβοσκήσῃ τις ἄγρον ἢ ἀμπελῶνα καὶ ἀφῇ τὸ κτήνος αὐτοῦ καταβοσκήσῃ ἄγρον ἕτερον ἀποτείσει ἐκ τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ κατὰ τὸ γένημα αὐτοῦ ἔὰν δὲ πάντα τὸν ἄγρον καταβοσκήσῃ τὰ βέλτιστα τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ καὶ τὰ βέλτιστα τοῦ ἀμπελῶνος αὐτοῦ ἀποτείσει **6** ἔὰν δὲ ἐξέλθον πῦρ εὖρη ἀκάνθας καὶ προσεμπρήσῃ ἄλωνα ἢ στάχυν ἢ πεδῖον ἀποτείσει ὁ τὸ πῦρ ἐκκαύσας **7** ἔὰν δὲ τις δῶ τῷ πλησίον ἀργύριον ἢ σκεύη φυλάξαι καὶ κλαπῇ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ἀνθρώπου ἔὰν εὐρεθῇ ὁ κλέψας ἀποτείσει διπλοῦν **8** ἔὰν δὲ μὴ εὐρεθῇ ὁ κλέψας προσελεύσεται ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ὁμείτῃ ἢ μὴν μὴ αὐτὸς πεπονηρεῦσθαι ἐφ' ὅλης τῆς παρακαταθήκης τοῦ πλησίον **9** κατὰ πᾶν ῥήτον ἀδίκημα περὶ τε μόσχου καὶ ὑποζυγίου καὶ προβάτου καὶ ἱματίου καὶ πάσης ἀπωλείας τῆς ἐγκαλουμένης ὃ τι οὖν ἂν ἦ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐλεύσεται ἡ κρίσις ἀμφοτέρων καὶ ὁ ἀλοὺς διὰ τοῦ θεοῦ ἀποτείσει διπλοῦν τῷ πλησίον **10** ἔὰν δὲ τις δῶ τῷ πλησίον ὑποζύγιον ἢ μόσχον ἢ πρόβατον ἢ πᾶν κτήνος φυλάξαι καὶ συντριβῇ ἢ τελευτήσῃ ἢ αἰχμάλωτον γένηται καὶ μηδεὶς γινῶ **11** ὄρκος ἔσται τοῦ θεοῦ ἀνά μέσον ἀμφοτέρων ἢ μὴν μὴ αὐτὸν πεπονηρεῦσθαι καθ' ὅλης τῆς παρακαταθήκης

τοῦ πλησίον καὶ οὕτως προσδέξεται ὁ κύριος αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀποτείσει **12** ἐὰν δὲ κλαπῆ παρ' αὐτοῦ ἀποτείσει τῷ κυρίῳ **13** ἐὰν δὲ θηριάλωτον γένηται ἄξει αὐτὸν ἐπὶ τὴν θήραν καὶ οὐκ ἀποτείσει **14** ἐὰν δὲ αἰτήσῃ τις παρὰ τοῦ πλησίον καὶ συντριβῆ ἢ ἀποθάνῃ ἢ αἰχμάλωτον γένηται ὁ δὲ κύριος μὴ ἦ μετ' αὐτοῦ ἀποτείσει **15** ἐὰν δὲ ὁ κύριος ἦ μετ' αὐτοῦ οὐκ ἀποτείσει ἐὰν δὲ μισθωτὸς ἦ ἔσται αὐτῷ ἀντὶ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ **16** ἐὰν δὲ ἀπατήσῃ τις παρθένον ἀμνήστευτον καὶ κοιμηθῆ μετ' αὐτῆς φερνῆ φερνιεῖ αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα **17** ἐὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ καὶ μὴ βούληται ὁ πατήρ αὐτῆς δοῦναι αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα ἀργύριον ἀποτείσει τῷ πατρὶ καθ' ὅσον ἐστὶν ἡ φερνὴ τῶν παρθένων **18** φαρμακοὺς οὐ περιποιήσετε **19** πᾶν κοιμώμενον μετὰ κτήνους θανάτῳ ἀποκτενεῖτε αὐτούς **20** ὁ θυσιάζων θεοῖς θανάτῳ ὀλεθρευθήσεται πλὴν κυρίῳ μόνῳ **21** καὶ προσήλυτον οὐ κακώσετε οὐδὲ μὴ θλίψητε αὐτόν ἦτε γὰρ προσήλυτοι ἐν γῆ Αἰγύπτῳ **22** πᾶσαν χήραν καὶ ὄρφανόν οὐ κακώσετε **23** ἐὰν δὲ κακία κακώσητε αὐτούς καὶ κεκράξαντες καταβοήσωσι πρὸς με ἀκοῆ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτῶν **24** καὶ ὀργισθῆσομαι θυμῷ καὶ ἀποκτενῶ ὑμᾶς μαχαίρᾳ καὶ ἔσονται αἱ γυναῖκες ὑμῶν χῆραι καὶ τὰ παιδιά ὑμῶν ὄρφανά **25** ἐὰν δὲ ἀργύριον ἐκδανείσῃς τῷ ἀδελφῷ τῷ πενιχρῷ παρὰ σοὶ οὐκ ἔσῃ αὐτὸν κατεπείγων οὐκ ἐπιθήσεις αὐτῷ τόκον **26** ἐὰν δὲ ἐνεχύρασμα ἐνεχυράσῃς τὸ ἱμάτιον τοῦ πλησίον πρὸ δυσμῶν ἡλίου ἀποδώσεις αὐτῷ **27** ἔστιν γὰρ τοῦτο περιβόλαιον αὐτοῦ μόνον τοῦτο τὸ ἱμάτιον ἀσχημοσύνης αὐτοῦ ἐν τίνι κοιμηθήσεται ἐὰν οὖν καταβοήσῃ πρὸς με εἰσακούσομαι αὐτοῦ ἐλεήμων γὰρ εἰμι **28** θεοὺς οὐ κακολογήσεις καὶ ἄρχοντας τοῦ λαοῦ σου οὐ κακῶς ἔρεῖς **29** ἀπαρχὰς ἄλωνος καὶ ληνοῦ σου οὐ καθυστερήσεις τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου δώσεις ἐμοί **30** οὕτως ποιήσεις τὸν μόσχον σου καὶ τὸ πρόβατόν σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου ἐπτά

ἡμέρας ἔσται ὑπὸ τὴν μητέρα τῇ δὲ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἀποδώσεις μοι αὐτό **31** καὶ ἄνδρες ἄγιοι ἔσεσθέ μοι καὶ κρέας θηριάλωτον οὐκ ἔδεσθε τῷ κυνὶ ἀπορρίψατε αὐτό

23 οὐ παραδέξῃ ἀκοὴν ματαίαν οὐ συγκαταθήσῃ μετὰ τοῦ ἀδίκου γενέσθαι μάρτυς ἄδικος **2** οὐκ ἔσῃ μετὰ πλειόνων ἐπὶ κακία οὐ προστεθήσῃ μετὰ πλήθους ἐκκλῖναι μετὰ πλειόνων ὥστε ἐκκλῖναι κρίσιν **3** καὶ πένητα οὐκ ἐλεήσεις ἐν κρίσει **4** ἐὰν δὲ συναντήσῃς τῷ βοὶ τοῦ ἐχθροῦ σου ἢ τῷ ὑποζυγίῳ αὐτοῦ πλανωμένοις ἀποστρέψας ἀποδώσεις αὐτῷ **5** ἐὰν δὲ ἴδῃς τὸ ὑποζύγιον τοῦ ἐχθροῦ σου πεπτωκὸς ὑπὸ τὸν γόμον αὐτοῦ οὐ παρελῶσῃ αὐτό ἀλλὰ συνεγερεῖς αὐτό μετ' αὐτοῦ **6** οὐ διαστρέψεις κρίμα πένητος ἐν κρίσει αὐτοῦ **7** ἀπὸ παντὸς ῥήματος ἀδίκου ἀποστήσῃ ἀθῶον καὶ δίκαιον οὐκ ἀποκτενεῖς καὶ οὐ δικαιώσεις τὸν ἀσεβῆ ἔνεκεν δώρων **8** καὶ δῶρα οὐ λήμψῃ τὰ γὰρ δῶρα ἐκτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς βλεπόντων καὶ λυμαίνεται ῥήματα δίκαια **9** καὶ προσήλυτον οὐ θλίψετε ὑμεῖς γὰρ οἴδατε τὴν ψυχὴν τοῦ προσηλύτου αὐτοὶ γὰρ προσήλυτοι ἦτε ἐν γῆ Αἰγύπτῳ **10** ἔξ ἔτη σπερεῖς τὴν γῆν σου καὶ συνάξεις τὰ γενήματα αὐτῆς **11** τῷ δὲ ἐβδόμῳ ἄφεις ποιήσεις καὶ ἀνήσεις αὐτὴν καὶ ἔδονται οἱ πτωχοὶ τοῦ ἔθνους σου τὰ δὲ ὑπολειπόμενα ἔδεται τὰ ἄγρια θηρία οὕτως ποιήσεις τὸν ἀμπελῶνά σου καὶ τὸν ἐλαιῶνά σου **12** ἔξ ἡμέρας ποιήσεις τὰ ἔργα σου τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀνάπαυσις ἵνα ἀναπαύσῃται ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου καὶ ἵνα ἀναψύξῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου καὶ ὁ προσήλυτος **13** πάντα ὅσα εἴρηκα πρὸς ὑμᾶς φυλάξασθε καὶ ὄνομα θεῶν ἐτέρων οὐκ ἀναμνησθήσεσθε οὐδὲ μὴ ἀκουσθῆ ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν **14** τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑορτάσατέ μοι **15** τὴν ἐορτὴν τῶν ἀζύμων φυλάξασθε ποιεῖν ἐπτά ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα καθάπερ ἐνετειλάμην σοι κατὰ τὸν

καιρὸν τοῦ μηνὸς τῶν νέων ἐν γὰρ αὐτῷ ἐξήλθες ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιόν μου κενός **16** καὶ ἑορτὴν θερισμοῦ πρωτογενημάτων ποιήσεις τῶν ἔργων σου ὧν ἐὰν σπείρης ἐν τῷ ἀγρῷ σου καὶ ἑορτὴν συντελείας ἐπ' ἐξόδου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν ἔργων σου τῶν ἐκ τοῦ ἀγροῦ σου **17** τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἄρσενικόν σου ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου **18** ὅταν γὰρ ἐκβάλω ἔθνη ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἐμπλατύνω τὰ ὄρια σου οὐ θύσεις ἐπὶ ζύμη αἷμα θυσιάσματος μου οὐδὲ μὴ κοιμηθῇ στέαρ τῆς ἑορτῆς μου ἕως πρωί **19** τὰς ἀπαρχὰς τῶν πρωτογενημάτων τῆς γῆς σου εἰσοίσεις εἰς τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ σου οὐχ ἐψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ **20** καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου ἵνα φυλάξῃ σε ἐν τῇ ὁδῷ ὅπως εἰσαγάγῃ σε εἰς τὴν γῆν ἣν ἠτοίμασά σοι **21** πρόσεχε σεαυτῷ καὶ εἰσάκουε αὐτοῦ καὶ μὴ ἀπέθει αὐτῷ οὐ γὰρ μὴ ὑποστείληταί σε τὸ γὰρ ὄνομά μου ἔστιν ἐπ' αὐτῷ **22** ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε τῆς ἐμῆς φωνῆς καὶ ποιήσης πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι καὶ φυλάξητε τὴν διαθήκην μου ἕσεσθέ μοι λαὸς περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν ἐμὴ γὰρ ἔστιν πᾶσα ἡ γῆ ὑμεῖς δὲ ἕσεσθέ μοι βασιλεῖον ἱεράτευμα καὶ ἔθνος ἅγιον ταῦτα τὰ ῥήματα ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε τῆς φωνῆς μου καὶ ποιήσης πάντα ὅσα ἂν εἶπω σοι ἐχθρεύσω τοῖς ἐχθροῖς σου καὶ ἀντικείμενοι τοῖς ἀντικειμένοις σοι **23** πορεύεται γὰρ ὁ ἄγγελός μου ἡγούμενός σου καὶ εἰσάξει σε πρὸς τὸν Ἀμορραῖον καὶ Χετταῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Εὐαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον καὶ ἐκτρίψω αὐτούς **24** οὐ προσκυνήσεις τοῖς θεοῖς αὐτῶν οὐδὲ μὴ λατρεύσης αὐτοῖς οὐ ποιήσεις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν ἀλλὰ καθαιρέσει καθελεῖς καὶ συντρίβων συντρίψεις τὰς στήλας αὐτῶν **25** καὶ λατρεύσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου καὶ εὐλογήσω τὸν ἄρτον σου

καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ ὕδωρ σου καὶ ἀποστρέψω μαλακίαν ἀφ' ὑμῶν **26** οὐκ ἔσται ἄγονος οὐδὲ στεῖρα ἐπὶ τῆς γῆς σου τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν σου ἀναπληρώσω **27** καὶ τὸν φόβον ἀποστελῶ ἡγούμενόν σου καὶ ἐκστήσω πάντα τὰ ἔθνη εἰς οὓς σὺ εἰσπορεύῃ εἰς αὐτούς καὶ δώσω πάντας τοὺς ὑπεναντίους σου φυγάδας **28** καὶ ἀποστελῶ τὰς σφηκίας προτέρας σου καὶ ἐκβαλεῖ τοὺς Ἀμορραῖους καὶ τοὺς Εὐαῖους καὶ τοὺς Χαναναῖους καὶ τοὺς Χετταῖους ἀπὸ σοῦ **29** οὐκ ἐκβαλῶ αὐτούς ἐν ἐνιαυτῷ ἐνὶ ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος καὶ πολλὰ γένηται ἐπὶ σὲ τὰ θηρία τῆς γῆς **30** κατὰ μικρὸν μικρὸν ἐκβαλῶ αὐτούς ἀπὸ σοῦ ἕως ἂν ἀύξηθῆς καὶ κληρονομήσης τὴν γῆν **31** καὶ θήσω τὰ ὄρια σου ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἕως τῆς θαλάσσης τῆς Φυλιστιμ καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἕως τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου καὶ παραδώσω εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν τοὺς ἐγκαθημένους ἐν τῇ γῇ καὶ ἐκβαλῶ αὐτούς ἀπὸ σοῦ **32** οὐ συγκαταθήσῃ αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν διαθήκην **33** καὶ οὐκ ἐγκαθήσονται ἐν τῇ γῇ σου ἵνα μὴ ἀμαρτεῖν σε ποιήσωσιν πρὸς με ἐὰν γὰρ δουλεύσης τοῖς θεοῖς αὐτῶν οὗτοι ἔσονταί σοι πρόσκομμα

24 καὶ Μωυσῆ εἶπεν ἀνάβηθι πρὸς κύριον σὺ καὶ Ααρων καὶ Ναδαβ καὶ Αβιουδ καὶ ἑβδομήκοντα τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ καὶ προσκυνήσουσιν μακρόθεν τῷ κυρίῳ **2** καὶ ἐγγιῖ Μωυσῆς μόνος πρὸς τὸν θεόν αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐγγιούσιν ὁ δὲ λαὸς οὐ συναναβήσεται μετ' αὐτῶν **3** εἰσήλθεν δὲ Μωυσῆς καὶ διηγῆσατο τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ καὶ τὰ δικαιώματα ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ λαὸς φωνῇ μιᾷ λέγοντες πάντας τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησεν κύριος ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα **4** καὶ ἔγραψεν Μωυσῆς πάντα τὰ ῥήματα κυρίου ὀρθρίας δὲ Μωυσῆς τὸ πρῶτὸ ὠκοδόμησεν θυσιαστήριον ὑπὸ τὸ ὄρος καὶ δώδεκα λίθους εἰς τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ **5** καὶ ἐξαπέστειλεν τοὺς νεανίσκους

τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώματα καὶ ἔθυσαν θυσίαν σωτηρίου τῷ θεῷ μοσχάρια 6 λαβῶν δὲ Μωυσῆς τὸ ἥμισυ τοῦ αἵματος ἐνέχεεν εἰς κρατῆρας τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ αἵματος προσέχεεν πρὸς τὸ θυσιαστήριον 7 καὶ λαβῶν τὸ βιβλίον τῆς διαθήκης ἀνέγνω εἰς τὰ ὄρα τῶν λαοῦ καὶ εἶπαν πάντα ὅσα ἐλάλησεν κύριος ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα 8 λαβῶν δὲ Μωυσῆς τὸ αἶμα κατεσκεδάσεν τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν ἰδοὺ τὸ αἶμα τῆς διαθήκης ἧς διέθετο κύριος πρὸς ὑμᾶς περὶ πάντων τῶν λόγων τούτων 9 καὶ ἀνέβη Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ Ναδαβ καὶ Αβιουδ καὶ ἐβδομήκοντα τῆς γερουσίας Ἰσραηλ 10 καὶ εἶδον τὸν τόπον οὗ εἰστήκει ἐκεῖ ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραηλ καὶ τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡσεὶ ἔργον πλίνθου σαπφείρου καὶ ὡσπερ εἶδος στερεώματος τοῦ οὐρανοῦ τῇ καθαριότητι 11 καὶ τῶν ἐπιλέκτων τοῦ Ἰσραηλ οὐ διεφώνησεν οὐδὲ εἷς καὶ ὠφθησαν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον 12 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος καὶ ἴσθι ἐκεῖ καὶ δώσω σοι τὰ πυξία τὰ λίθινα τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς ἃς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς 13 καὶ ἀναστὰς Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος τοῦ θεοῦ 14 καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπαν ἡσυχάζετε αὐτοῦ ἕως ἀναστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς καὶ ἰδοὺ Ααρων καὶ Ὡρ μεθ' ὑμῶν ἐάν τι συμβῇ κρίσις προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς 15 καὶ ἀνέβη Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς εἰς τὸ ὄρος καὶ ἐκάλυπεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος 16 καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινα καὶ ἐκάλυπεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἕξ ἡμέρας καὶ ἐκάλεσεν κύριος τὸν Μωυσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης 17 τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης κυρίου ὡσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραηλ 18 καὶ εἰσῆλθεν Μωυσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας

25 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 εἰπὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ καὶ λάβετέ μοι ἀπαρχὰς παρὰ πάντων οἷς ἂν δόξη τῇ καρδίᾳ καὶ λήμψεσθε τὰς ἀπαρχὰς μου 3 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀπαρχὴ ἣν λήμψεσθε παρ' αὐτῶν χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ χαλκὸν 4 καὶ ὑάκινθον καὶ πορφύραν καὶ κόκκινον διπλοῦν καὶ βύσσον κεκλωσμένην καὶ τρίχας αἰγείας 5 καὶ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα καὶ δέρματα ὑακίνθινα καὶ ξύλα ἄσηπτα 7 καὶ λίθους σαρδίου καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸν ποδήρη 8 καὶ ποιήσεις μοι ἁγίασμα καὶ ὀφθήσομαι ἐν ὑμῖν 9 καὶ ποιήσεις μοι κατὰ πάντα ὅσα ἐγώ σοι δεικνύω ἐν τῷ ὄρει τὸ παράδειγμα τῆς σκηνῆς καὶ τὸ παράδειγμα πάντων τῶν σκευῶν αὐτῆς οὕτω ποιήσεις 10 καὶ ποιήσεις κιβωτὸν μαρτυρίου ἐκ ξύλων ἄσηπτων δύο πῆχεων καὶ ἡμίσεος τὸ μῆκος καὶ πῆχεος καὶ ἡμίσεος τὸ πλάτος καὶ πῆχεος καὶ ἡμίσεος τὸ ὕψος 11 καὶ καταχρυσώσεις αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ ἕξωθεν καὶ ἔσωθεν χρυσώσεις αὐτὴν καὶ ποιήσεις αὐτῇ κυμάτια στρεπτὰ χρυσᾷ κύκλῳ 12 καὶ ἐλάσεις αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἐν καὶ δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον 13 ποιήσεις δὲ ἀναφορεῖς ξύλα ἄσηπτα καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰ χρυσίῳ 14 καὶ εἰσάξεις τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους τοὺς ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς κιβωτοῦ αἶρειν τὴν κιβωτὸν ἐν αὐτοῖς 15 ἐν τοῖς δακτυλίοις τῆς κιβωτοῦ ἔσονται οἱ ἀναφορεῖς ἀκίνητοι 16 καὶ ἐμβαλεῖς εἰς τὴν κιβωτὸν τὰ μαρτύρια ἃ ἂν δῶ σοι 17 καὶ ποιήσεις ἰλαστήριον ἐπίθεμα χρυσοῦ καθαρῷ δύο πῆχεων καὶ ἡμίσεος τὸ μῆκος καὶ πῆχεος καὶ ἡμίσεος τὸ πλάτος 18 καὶ ποιήσεις δύο χερουβιμ χρυσᾷ τορευτὰ καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ ἐξ ἄμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ ἰλαστηρίου 19 ποιηθήσονται χερουβ εἷς ἐκ τοῦ κλίτους τούτου καὶ χερουβ εἷς ἐκ τοῦ κλίτους

τοῦ δευτέρου τοῦ ἰλαστηρίου καὶ ποιήσεις τοὺς δύο χερουβιμ ἐπὶ τὰ δύο κλίτη **20** ἔσονται οἱ χερουβιμ ἐκτείνοντες τὰς πτέρυγας ἐπάνωθεν συσκιάζοντες ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἰλαστηρίου καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς ἄλληλα εἰς τὸ ἰλαστήριον ἔσονται τὰ πρόσωπα τῶν χερουβιμ **21** καὶ ἐπιθήσεις τὸ ἰλαστήριον ἐπὶ τὴν κιβωτὸν ἄνωθεν καὶ εἰς τὴν κιβωτὸν ἐμβαλεῖς τὰ μαρτύρια ἃ ἂν δῶ σοι **22** καὶ γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν καὶ λαλήσω σοι ἄνωθεν τοῦ ἰλαστηρίου ἀνά μέσον τῶν δύο χερουβιμ τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ **23** καὶ ποιήσεις τράπεζαν χρυσοῦ καθαροῦ δύο πήχεων τὸ μῆκος καὶ πήχεος τὸ εὖρος καὶ πήχεος καὶ ἡμίσεος τὸ ὕψος **24** καὶ ποιήσεις αὐτῇ στρεπτὰ κυμάτια χρυσοῦ κύκλω **25** καὶ ποιήσεις αὐτῇ στεφάνην παλαιστοῦ κύκλω καὶ ποιήσεις στρεπτὸν κυμάτιον τῇ στεφάνῃ κύκλω **26** καὶ ποιήσεις τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπιθήσεις τοὺς δακτυλίους ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη τῶν ποδῶν αὐτῆς **27** ὑπὸ τὴν στεφάνην καὶ ἔσονται οἱ δακτύλιοι εἰς θήκας τοῖς ἀναφορεῦσιν ὥστε αἶρειν ἐν αὐτοῖς τὴν τράπεζαν **28** καὶ ποιήσεις τοὺς ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ καταχρυσώσεις αὐτοὺς χρυσοῦ καθαροῦ καὶ ἀρθήσεται ἐν αὐτοῖς ἡ τράπεζα **29** καὶ ποιήσεις τὰ τρυβλία αὐτῆς καὶ τὰς θυίσκας καὶ τὰ σπονδεῖα καὶ τοὺς κυάθους ἐν οἷς σπεῖσεις ἐν αὐτοῖς χρυσοῦ καθαροῦ ποιήσεις αὐτὰ **30** καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἄρτους ἐνωπίους ἐναντίον μου διὰ παντός **31** καὶ ποιήσεις λυχνίαν ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ τορευτὴν ποιήσεις τὴν λυχνίαν ὁ καυλὸς αὐτῆς καὶ οἱ καλαμίσκοι καὶ οἱ κρατῆρες καὶ οἱ σφαιρωτῆρες καὶ τὰ κρίνα ἐξ αὐτῆς ἔσται **32** ἔξ δὲ καλαμίσκοι ἐκπορευόμενοι ἐκ πλαγίων τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους αὐτῆς τοῦ ἐνός καὶ τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου **33** καὶ τρεῖς κρατῆρες

ἐκτετυπωμένοι καρυίσκους ἐν τῷ ἐνὶ καλαμίσκῳ σφαιρωτῆρ καὶ κρίνον οὕτως τοῖς ἔξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς λυχνίας **34** καὶ ἐν τῇ λυχνίᾳ τέσσαρες κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυίσκους ἐν τῷ ἐνὶ καλαμίσκῳ οἱ σφαιρωτῆρες καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς **35** ὁ σφαιρωτῆρ ὑπὸ τοὺς δύο καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς καὶ σφαιρωτῆρ ὑπὸ τοὺς τέσσαρας καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς οὕτως τοῖς ἔξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς λυχνίας **36** οἱ σφαιρωτῆρες καὶ οἱ καλαμίσκοι ἐξ αὐτῆς ἔστωσαν ὅλη τορευτῆ ἐξ ἐνός χρυσοῦ καθαροῦ **37** καὶ ποιήσεις τοὺς λύχνους αὐτῆς ἑπτὰ καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους καὶ φανοῦσιν ἐκ τοῦ ἐνός προσώπου **38** καὶ τὸν ἐπαρυστήρα αὐτῆς καὶ τὰ ὑποθέματα αὐτῆς ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ ποιήσεις **39** πάντα τὰ σκεύη ταῦτα τάλαντον χρυσοῦ καθαροῦ **40** ὅρα ποιήσεις κατὰ τὸν τύπον τὸν δεδειγμένον σοι ἐν τῷ ὄρει

26 καὶ τὴν σκηνὴν ποιήσεις δέκα ἀυλαίας ἐκ βύσσου κεκλωσμένης καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου χερουβιμ ἐργασία ὑφάντου ποιήσεις αὐτάς **2** μῆκος τῆς ἀυλαίας τῆς μιᾶς ὀκτώ καὶ εἴκοσι πήχεων καὶ εὖρος τεσσάρων πήχεων ἡ ἀυλαία ἡ μία ἔσται μέτρον τὸ αὐτὸ ἔσται πάσαις ταῖς ἀυλαίαις **3** πέντε δὲ ἀυλαῖαι ἔσονται ἐξ ἀλλήλων ἐχόμεναι ἡ ἑτέρα ἐκ τῆς ἑτέρας καὶ πέντε ἀυλαῖαι ἔσονται συνεχόμεναι ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ **4** καὶ ποιήσεις αὐταῖς ἀγκύλας ὑακινθίνας ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς ἀυλαίας τῆς μιᾶς ἐκ τοῦ ἐνός μέρους εἰς τὴν συμβολὴν καὶ οὕτως ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς ἀυλαίας τῆς ἐξωτέρας πρὸς τῇ συμβολῇ τῇ δευτέρᾳ **5** πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις τῇ ἀυλαίᾳ τῇ μιᾷ καὶ πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐκ τοῦ μέρους τῆς ἀυλαίας κατὰ τὴν συμβολὴν τῆς δευτέρας ἀντιπρόσωποι ἀντιπίπτουσαι ἀλλήλαις εἰς ἐκάστην **6** καὶ ποιήσεις κρίκους πεντήκοντα χρυσοῦς καὶ συνάψεις τὰς ἀυλαίας ἑτέραν τῇ ἑτέρᾳ τοῖς κρίκοις καὶ ἔσται ἡ σκηνὴ μία **7** καὶ

ποιήσεις δέρρεις τριχίνας σκέπην ἐπὶ τῆς σκηνηῆς ἔνδεκα δέρρεις ποιήσεις αὐτάς **8** τὸ μῆκος τῆς δέρρεως τῆς μιᾶς ἔσται τριάκοντα πήχεων καὶ τεσσάρων πήχεων τὸ εὖρος τῆς δέρρεως τῆς μιᾶς μέτρον τὸ αὐτὸ ἔσται ταῖς ἔνδεκα δέρρεσι **9** καὶ συνάψεις τὰς πέντε δέρρεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ τὰς ἕξ δέρρεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἐπιδιπλώσεις τὴν δέρριν τὴν ἕκτην κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνηῆς **10** καὶ ποιήσεις ἀγκύλας πεντήκοντα ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς δέρρεως τῆς μιᾶς τῆς ἀνά μέσον κατὰ συμβολὴν καὶ πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς δέρρεως τῆς συναπτούσης τῆς δευτέρας **11** καὶ ποιήσεις κρίκους χαλκοῦς πεντήκοντα καὶ συνάψεις τοὺς κρίκους ἐκ τῶν ἀγκυλῶν καὶ συνάψεις τὰς δέρρεις καὶ ἔσται ἕν **12** καὶ ὑποθήσεις τὸ πλεονάζον ἐν ταῖς δέρρεσιν τῆς σκηνηῆς τὸ ἥμισυ τῆς δέρρεως τὸ ὑπολειμμένον ὑποκαλύψεις τὸ πλεονάζον τῶν δέρρεων τῆς σκηνηῆς ὑποκαλύψεις ὀπίσω τῆς σκηνηῆς **13** πῆχυν ἐκ τούτου καὶ πῆχυν ἐκ τούτου ἐκ τοῦ ὑπερέχοντος τῶν δέρρεων ἐκ τοῦ μήκους τῶν δέρρεων τῆς σκηνηῆς ἔσται συγκαλύπτον ἐπὶ τὰ πλάγια τῆς σκηνηῆς ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἵνα καλύπτῃ **14** καὶ ποιήσεις κατακάλυμμα τῆ σκηνηῆ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα καὶ ἐπικαλύμματα δέρματα ὑακίνθινα ἐπάνωθεν **15** καὶ ποιήσεις στύλους τῆ σκηνηῆ ἐκ ξύλων ἀσήπτων **16** δέκα πήχεων ποιήσεις τὸν στύλον τὸν ἕνα καὶ πήχεος ἐνὸς καὶ ἡμίσεος τὸ πλάτος τοῦ στύλου τοῦ ἐνός **17** δύο ἀγκωνίσκους τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ ἀντιπίπτοντας ἕτερον τῷ ἐτέρῳ οὕτως ποιήσεις πᾶσι τοῖς στύλοις τῆς σκηνηῆς **18** καὶ ποιήσεις στύλους τῆ σκηνηῆ εἴκοσι στύλους ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ πρὸς βορρᾶν **19** καὶ τεσσαράκοντα βάσεις ἀργυρᾶς ποιήσεις τοῖς εἴκοσι στύλοις δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ **20** καὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον τὸ πρὸς νότον εἴκοσι στύλους **21** καὶ

τεσσαράκοντα βάσεις αὐτῶν ἀργυρᾶς δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ **22** καὶ ἐκ τῶν ὀπίσω τῆς σκηνηῆς κατὰ τὸ μέρος τὸ πρὸς θάλασσαν ποιήσεις ἕξ στύλους **23** καὶ δύο στύλους ποιήσεις ἐπὶ τῶν γωνιῶν τῆς σκηνηῆς ἐκ τῶν ὀπισθίων **24** καὶ ἔσται ἕξ ἴσου κάτωθεν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔσονται ἴσοι ἐκ τῶν κεφαλίδων εἰς σύμβλησιν μίαν οὕτως ποιήσεις ἀμφοτέραις ταῖς δυσὶν γωνίαις ἔστωσαν **25** καὶ ἔσονται ὀκτῶ στῦλοι καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν ἀργυραῖ δέκα ἕξ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ **26** καὶ ποιήσεις μοχλοῦς ἐκ ξύλων ἀσήπτων πέντε τῷ ἐνὶ στύλῳ ἐκ τοῦ ἐνός μέρους τῆς σκηνηῆς **27** καὶ πέντε μοχλοῦς τῷ στύλῳ τῷ κλίτει τῆς σκηνηῆς τῷ δευτέρῳ καὶ πέντε μοχλοῦς τῷ στύλῳ τῷ ὀπισθίῳ τῷ κλίτει τῆς σκηνηῆς τῷ πρὸς θάλασσαν **28** καὶ ὁ μοχλὸς ὁ μέσος ἀνά μέσον τῶν στύλων δικνεῖσθω ἀπὸ τοῦ ἐνός κλίτους εἰς τὸ ἕτερον κλίτος **29** καὶ τοὺς στύλους καταχρυσώσεις χρυσίῳ καὶ τοὺς δακτυλίους ποιήσεις χρυσοῦς εἰς οὓς εἰσάξεις τοὺς μοχλοῦς καὶ καταχρυσώσεις τοὺς μοχλοῦς χρυσίῳ **30** καὶ ἀναστήσεις τὴν σκηνηὴν κατὰ τὸ εἶδος τὸ δεδειγμένον σοι ἐν τῷ ὄρει **31** καὶ ποιήσεις καταπέτασμα ἕξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου νενησημένης ἔργον ὕφαντὸν ποιήσεις αὐτὸ χερουβιμ **32** καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ τεσσάρων στύλων ἀσήπτων κεχρυσωμένων χρυσίῳ καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες ἀργυραῖ **33** καὶ θήσεις τὸ καταπέτασμα ἐπὶ τοὺς στύλους καὶ εἰσίσσεις ἐκεῖ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου καὶ διοριεῖ τὸ καταπέτασμα ὑμῖν ἀνά μέσον τοῦ ἁγίου καὶ ἀνά μέσον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων **34** καὶ κατακαλύψεις τῷ καταπετάσματι τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων **35** καὶ

θήσεις τὴν τράπεζαν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος καὶ τὴν λυχνίαν ἀπέναντι τῆς τραπέζης ἐπὶ μέρους τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς νότον καὶ τὴν τράπεζαν θήσεις ἐπὶ μέρους τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς βορρᾶν **36** καὶ ποιήσεις ἐπίσπαστρον ἕξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης ἔργον ποικιλτοῦ **37** καὶ ποιήσεις τῷ καταπετάσματι πέντε στύλους καὶ χρυσώσεις αὐτοὺς χρυσίῳ καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ καὶ χωνεύσεις αὐτοῖς πέντε βάσεις χαλκᾶς

27 καὶ ποιήσεις θυσιαστήριον ἐκ ξύλων ἀσήπτων πέντε πήχεων τὸ μῆκος καὶ πέντε πήχεων τὸ εὖρος τετράγωνον ἔσται τὸ θυσιαστήριον καὶ τριῶν πήχεων τὸ ὕψος αὐτοῦ **2** καὶ ποιήσεις τὰ κέρατα ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν ἕξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα καὶ καλύψεις αὐτὰ χαλκῷ **3** καὶ ποιήσεις στεφάνην τῷ θυσιαστηρίῳ καὶ τὸν καλυπτῆρα αὐτοῦ καὶ τὰς φιάλας αὐτοῦ καὶ τὰς κρεάγρας αὐτοῦ καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ ποιήσεις χαλκᾶ **4** καὶ ποιήσεις αὐτῷ ἐσχάραν ἔργῳ δικτυωτῷ χαλκῆν καὶ ποιήσεις τῇ ἐσχάρᾳ τέσσαρας δακτυλίους χαλκοῦς ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη **5** καὶ ὑποθήσεις αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου κάτωθεν ἔσται δὲ ἡ ἐσχάρα ἕως τοῦ ἡμίσου τοῦ θυσιαστηρίου **6** καὶ ποιήσεις τῷ θυσιαστηρίῳ φορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ περιχαλκώσεις αὐτοὺς χαλκῷ **7** καὶ εἰσάξεις τοὺς φορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους καὶ ἔστρωσαν οἱ φορεῖς κατὰ τὰ πλευρὰ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ αἶρειν αὐτό **8** κοῖλον σανιδωτὸν ποιήσεις αὐτό κατὰ τὸ παραδειχθέν σοι ἐν τῷ ὄρει οὕτως ποιήσεις αὐτό **9** καὶ ποιήσεις αὐλὴν τῇ σκηνῇ εἰς τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα ἰστία τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης μῆκος ἑκατὸν πηχῶν τῷ ἐνὶ κλίτει **10** καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι χαλκαῖ καὶ οἱ κρίκοι αὐτῶν καὶ αἱ ψαλίδες αὐτῶν ἀργυραῖ **11** οὕτως τῷ κλίτει τῷ πρὸς

ἀπηλιώτην ἰστία ἑκατὸν πηχῶν μῆκος καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι χαλκαῖ καὶ οἱ κρίκοι καὶ αἱ ψαλίδες τῶν στύλων καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν περιηργυρωμένοι ἀργύρῳ **12** τὸ δὲ εὖρος τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ θάλασσαν ἰστία πεντήκοντα πηχῶν στῦλοι αὐτῶν δέκα καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν δέκα **13** καὶ εὖρος τῆς αὐλῆς τὸ πρὸς νότον ἰστία πεντήκοντα πήχεων στῦλοι αὐτῶν δέκα καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν δέκα **14** καὶ πεντεκαίδεκα πήχεων τὸ ὕψος τῶν ἰστίων τῷ κλίτει τῷ ἐνὶ στῦλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς **15** καὶ τὸ κλίτος τὸ δευτερον δέκα πέντε πηχῶν τῶν ἰστίων τὸ ὕψος στῦλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς **16** καὶ τῇ πύλῃ τῆς αὐλῆς κάλυμμα εἴκοσι πηχῶν τὸ ὕψος ἕξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης τῇ ποικιλίᾳ τοῦ ῥαφιδευτοῦ στῦλοι αὐτῶν τέσσαρες καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες **17** πάντες οἱ στῦλοι τῆς αὐλῆς κύκλῳ κατηργυρωμένοι ἀργυρίῳ καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν ἀργυραῖ καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ **18** τὸ δὲ μῆκος τῆς αὐλῆς ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν καὶ εὖρος πεντήκοντα ἐπὶ πενήκοντα καὶ ὕψος πέντε πηχῶν ἐκ βύσσου κεκλωσμένης καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ **19** καὶ πᾶσα ἡ κατασκευὴ καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα καὶ οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς χαλκοῖ **20** καὶ σὺ σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ λαβέτωσάν σοι ἔλαιον ἕξ ἐλαίων ἄτρυγον καθαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς καῦσαι ἵνα κήται λύχνος διὰ παντός **21** ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος τοῦ ἐπὶ τῆς διαθήκης καύσει αὐτὸ Ἀαρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἅφ' ἐσπέρας ἕως πρωῆ ἐναντίον κυρίου νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ

28 καὶ σὺ προσαγάγου πρὸς σεαυτὸν τὸν τε Ἀαρων τὸν ἀδελφόν σου καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἱερατεύειν μοι Ἀαρων καὶ Ναθαβ καὶ Αβιουδ καὶ Ελεαζαρ καὶ Ἰθαμαρ

υιούς Ααρων 2 και ποιήσεις στολήν άγιάν Ααρων τῷ ἀδελφῷ σου εἰς τιμὴν και δόξαν 3 και σὺ λάλησον πᾶσι τοῖς σοφοῖς τῇ διανοίᾳ οὐς ἐνέπλησα πνεύματος αἰσθήσεως και ποιήσουσιν τὴν στολήν τὴν άγιάν Ααρων εἰς τὸ ἅγιον ἐν ᾗ ἱερατεύσει μοι 4 και αὐται αἱ στολαὶ ἄς ποιήσουσιν τὸ περιστήθιον και τὴν ἐπωμίδα και τὸν ποδῆρη και χιτῶνα κοσυμβωτὸν και κίδαριν και ζώνην και ποιήσουσιν στολὰς άγιας Ααρων και τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερατεύειν μοι 5 και αὐτοὶ λήμψονται τὸ χρυσίον και τὴν ὑάκινθον και τὴν πορφύραν και τὸ κόκκινον και τὴν βύσσον 6 και ποιήσουσιν τὴν ἐπωμίδα ἐκ βύσσου κεκλωσμένης ἔργον ὑφαντὸν ποικιλτοῦ 7 δύο ἐπωμίδες συνεχουσαι ἔσονται αὐτῷ ἑτέρα τὴν ἑτέραν ἐπὶ τοῖς δυσὶ μέρεσιν ἐξηρητημένα 8 και τὸ ὕφασμα τῶν ἐπωμίδων ὃ ἔστιν ἐπ' αὐτῷ κατὰ τὴν ποίησιν ἐξ αὐτοῦ ἔσται ἐκ χρυσοῦ και ὑάκινθου και πορφύρας και κοκκίνου διανενησμένου και βύσσου κεκλωσμένης 9 και λήμψη τοὺς δύο λίθους λίθους σμαράγδου και γλύψεις ἐν αὐτοῖς τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ισραηλ 10 ἕξ ὀνόματα ἐπὶ τὸν λίθον τὸν ἕνα και τὰ ἕξ ὀνόματα τὰ λοιπὰ ἐπὶ τὸν λίθον τὸν δεύτερον κατὰ τὰς γενέσεις αὐτῶν 11 ἔργον λιθουργικῆς τέχνης γλύμμα σφραγίδος διαγλύψεις τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τοῖς ὀνόμασιν τῶν υἱῶν Ισραηλ 12 και θήσεις τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς ἐπωμίδος λίθοι μνημοσύνου εἰσὶν τοῖς υἱοῖς Ισραηλ και ἀναλήμψεται Ααρων τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ισραηλ ἔναντι κυρίου ἐπὶ τῶν δύο ὤμων αὐτοῦ μνημόσουνον περὶ αὐτῶν 13 και ποιήσεις ἀσπίδισκας ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ 14 και ποιήσεις δύο κροσσωτὰ ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ καταμεμιγμένα ἐν ἄνθεσιν ἔργον πλοκῆς και ἐπιθήσεις τὰ κροσσωτὰ τὰ πεπλεγμένα ἐπὶ τὰς ἀσπίδισκας κατὰ τὰς παρωμίδας αὐτῶν ἐκ τῶν ἐμπροσθίων 15 και ποιήσεις λογεῖον τῶν κρίσεων ἔργον ποικιλτοῦ κατὰ τὸν ρυθμὸν τῆς ἐπωμίδος ποιήσεις αὐτὸ ἐκ χρυσοῦ και ὑάκινθου και

πορφύρας και κοκκίνου κεκλωσμένου και βύσσου κεκλωσμένης ποιήσεις αὐτὸ 16 τετράγωνον ἔσται διπλοῦν σπιθαμῆς τὸ μήκος και σπιθαμῆς τὸ εὖρος 17 και καθυφανεῖς ἐν αὐτῷ ὕφασμα κατάλιθον τετράστιχον στίχος λίθων ἔσται σάρδιον τοπάζιον και σμάραγδος ὁ στίχος ὁ εἷς 18 και ὁ στίχος ὁ δεύτερος ἄνθραξ και σάπφειρος και ἴασπις 19 και ὁ στίχος ὁ τρίτος λιγύριον ἀχάτης και ἀμέθυστος 20 και ὁ στίχος ὁ τέταρτος χρυσόλιθος και βηρύλλιον και ὀνύχιον περικεκαλυμμένα χρυσίῳ συνδεδεμένα ἐν χρυσίῳ ἔστωσαν κατὰ στίχον αὐτῶν 21 και οἱ λίθοι ἔστωσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ισραηλ δέκα δύο κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν γλυφαὶ σφραγίδων ἕκαστος κατὰ τὸ ὄνομα ἔστωσαν εἰς δέκα δύο φυλάς 22 και ποιήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον κροσσοὺς συμπελεγμένους ἔργον ἀλυσιδωτὸν ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ 29 και λήμψεται Ααρων τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ισραηλ ἐπὶ τοῦ λογεῖου τῆς κρίσεως ἐπὶ τοῦ στήθους εἰσιόντι εἰς τὸ ἅγιον μνημόσουνον ἔναντι τοῦ θεοῦ και θήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον τῆς κρίσεως τοὺς κροσσοὺς τὰ ἀλυσιδωτὰ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ λογεῖου ἐπιθήσεις και τὰς δύο ἀσπίδισκας ἐπιθήσεις ἐπ' ἀμφοτέρους τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος κατὰ πρόσωπον 30 και ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον τῆς κρίσεως τὴν δῆλωσιν και τὴν ἀλήθειαν και ἔσται ἐπὶ τοῦ στήθους Ααρων ὅταν εἰσπορεύηται εἰς τὸ ἅγιον ἔναντιον κυρίου και οἴσει Ααρων τὰς κρίσεις τῶν υἱῶν Ισραηλ ἐπὶ τοῦ στήθους ἔναντιον κυρίου διὰ παντός 31 και ποιήσεις ὑποδύτην ποδῆρη ὄλον ὑάκινθινον 32 και ἔσται τὸ περιστόμιον ἐξ αὐτοῦ μέσον ὦαν ἔχον κύκλω τοῦ περιστομίου ἔργον ὑφάντου τὴν συμβολὴν συνυφασμένην ἐξ αὐτοῦ ἵνα μὴ ῥαγῇ 33 και ποιήσεις ἐπὶ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύτου κάτωθεν ὥσει ἕξανθούσης ῥόας ῥοίσκους ἐξ ὑάκινθου και πορφύρας και κοκκίνου διανενησμένου και βύσσου κεκλωσμένης ἐπὶ τοῦ λῶματος τοῦ ὑποδύτου κύκλω τὸ αὐτὸ δὲ

εἶδος ῥοίσκους χρυσοῦς καὶ κώδωνας ἀνά μέσον
τούτων περικύκλω **34** παρὰ ῥοίσκον χρυσοῦν
κώδωνα καὶ ἄνθινον ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ
ὑποδύτου κύκλω **35** καὶ ἔσται Ααρων ἐν τῷ
λειτουργεῖν ἀκουστή ἢ φωνὴ αὐτοῦ εἰσιόντι
εἰς τὸ ἅγιον ἐναντίον κυρίου καὶ ἐξιώντι ἵνα
μὴ ἀποθάνῃ **36** καὶ ποιήσεις πέταλον χρυσοῦν
καθαρὸν καὶ ἐκτυπώσεις ἐν αὐτῷ ἐκτύπωμα
σφραγίδος ἀγίασμα κυρίου **37** καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ
ἐπὶ ὑακίνθου κεκλωσμένης καὶ ἔσται ἐπὶ τῆς
μίτρας κατὰ πρόσωπον τῆς μίτρας ἔσται **38** καὶ
ἔσται ἐπὶ τοῦ μετώπου Ααρων καὶ ἐξαρεῖ Ααρων
τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἁγίων ὅσα ἂν ἀγιάσωσιν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ παντός δόματος τῶν ἁγίων αὐτῶν
καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ μετώπου Ααρων διὰ παντός
δεκτὸν αὐτοῖς ἔναντι κυρίου **39** καὶ οἱ κόσσυμβοι
τῶν χιτῶνων ἐκ βύσσου καὶ ποιήσεις κίδαριν
βυσσίνην καὶ ζώνην ποιήσεις ἔργον ποικιλτοῦ **40**
καὶ τοῖς υἱοῖς Ααρων ποιήσεις χιτῶνας καὶ ζώνας
καὶ κιδάρεις ποιήσεις αὐτοῖς εἰς τιμὴν καὶ δόξαν
41 καὶ ἐνδύσεις αὐτὰ Ααρων τὸν ἀδελφόν σου καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ χρίσεις αὐτούς
καὶ ἐμπλήσεις αὐτῶν τὰς χεῖρας καὶ ἀγιάσεις
αὐτούς ἵνα ἱερατεύωσίν μοι **42** καὶ ποιήσεις
αὐτοῖς περισκελῆ λινᾶ καλύψαι ἀσχημοσύνην
χρωτὸς αὐτῶν ἀπὸ ὀσφύος ἕως μηρῶν ἔσται **43**
καὶ ἔξει Ααρων αὐτὰ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὡς ἂν
εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου
ἢ ὅταν προσπορεύωνται λειτουργεῖν πρὸς τὸ
θυσιαστήριον τοῦ ἁγίου καὶ οὐκ ἐπάξονται πρὸς
ἑαυτοὺς ἁμαρτίαν ἵνα μὴ ἀποθάνωσιν νόμιμον
αἰώνιον αὐτῷ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν

29 καὶ ταῦτᾶ ἐστὶν ἃ ποιήσεις αὐτοῖς ἀγιάσαι
αὐτούς ὥστε ἱερατεύειν μοι αὐτούς λήμψη
μοσχάριον ἐκ βοῶν ἓν καὶ κριοὺς δύο ἀμώμους **2**
καὶ ἄρτους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ καὶ
λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ σεμίδαλιν
ἐκ πυρῶν ποιήσεις αὐτὰ **3** καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ
ἐπὶ κανοῦν ἓν καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ τῷ κανῶ

καὶ τὸ μοσχάριον καὶ τοὺς δύο κριοὺς **4** καὶ
Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις ἐπὶ τὰς
θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ λούσεις
αὐτούς ἐν ὕδατι **5** καὶ λαβὼν τὰς στολὰς ἐνδύσεις
Ααρων τὸν ἀδελφόν σου καὶ τὸν χιτῶνα τὸν
ποδήρη καὶ τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸ λογεῖον καὶ
συνάψεις αὐτῷ τὸ λογεῖον πρὸς τὴν ἐπωμίδα **6**
καὶ ἐπιθήσεις τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
καὶ ἐπιθήσεις τὸ πέταλον τὸ ἀγίασμα ἐπὶ τὴν
μίτραν **7** καὶ λήμψη τοῦ ἐλαίου τοῦ χρίσματος
καὶ ἐπιχεεῖς αὐτὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
χρίσεις αὐτόν **8** καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις
καὶ ἐνδύσεις αὐτούς χιτῶνας **9** καὶ ζώσεις αὐτούς
ταῖς ζώναις καὶ περιθήσεις αὐτοῖς τὰς κιδάρεις
καὶ ἔσται αὐτοῖς ἱερατεία ἐμοὶ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
τελειώσεις τὰς χεῖρας Ααρων καὶ τὰς χεῖρας τῶν
υἱῶν αὐτοῦ **10** καὶ προσάξεις τὸν μόσχον ἐπὶ τὰς
θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐπιθήσουσιν
Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι κυρίου παρὰ
τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **11** καὶ
σφάξεις τὸν μόσχον ἔναντι κυρίου παρὰ τὰς
θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **12** καὶ λήμψη
ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ θήσεις ἐπὶ τῶν
κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τῷ δακτύλῳ σου τὸ
δὲ λοιπὸν πᾶν αἷμα ἐκχεεῖς παρὰ τὴν βάσιν τοῦ
θυσιαστηρίου **13** καὶ λήμψη πᾶν τὸ στέαρ τὸ
ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ
τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ
ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον **14** τὰ δὲ κρέα τοῦ
μόσχου καὶ τὸ δέρμα καὶ τὴν κόπρον κατακαύσεις
πυρὶ ἕξω τῆς παρεμβολῆς ἁμαρτίας γάρ ἐστὶν **15**
καὶ τὸν κριὸν λήμψη τὸν ἓνα καὶ ἐπιθήσουσιν
Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ **16** καὶ σφάξεις αὐτόν καὶ
λαβὼν τὸ αἷμα προσχεεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον
κύκλω **17** καὶ τὸν κριὸν διχοτομήσεις κατὰ
μέλη καὶ πλυνεῖς τὰ ἐνδόσθια καὶ τοὺς πόδας
ὑδατι καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ διχοτομήματα σὺν

τῆ κεφαλῆ **18** καὶ ἀνοίσεις ὄλον τὸν κριὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὀλοκαύτωμα κυρίῳ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας θυσίασμα κυρίῳ ἐστὶν **19** καὶ λήμψη τὸν κριὸν τὸν δεύτερον καὶ ἐπιθήσει Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ **20** καὶ σφάζεις αὐτὸν καὶ λήμψη τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς Ααρων τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς λοβοὺς τῶν ὠτων τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν **21** καὶ λήμψη ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως καὶ ῥανεῖς ἐπὶ Ααρων καὶ ἐπὶ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀγιασθήσεται αὐτὸς καὶ ἡ στολὴ αὐτοῦ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ στολαὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ τὸ δὲ αἷμα τοῦ κριοῦ προσχεεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλω **22** καὶ λήμψη ἀπὸ τοῦ κριοῦ τὸ στέαρ αὐτοῦ καὶ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν ἔστιν γὰρ τελείωσις αὕτη **23** καὶ ἄρτον ἕνα ἐξ ἐλαίου καὶ λάγανον ἕν ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῶν ἀζύμων τῶν προτεθειμένων ἔναντι κυρίου **24** καὶ ἐπιθήσεις τὰ πάντα ἐπὶ τὰς χεῖρας Ααρων καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἀφοριεῖς αὐτοὺς ἀφόρισμα ἔναντι κυρίου **25** καὶ λήμψη αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀνοίσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως εἰς ὁσμὴν εὐωδίας ἔναντι κυρίου κάρπωμά ἐστιν κυρίῳ **26** καὶ λήμψη τὸ στηθύνιον ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως ὃ ἐστὶν Ααρων καὶ ἀφοριεῖς αὐτὸ ἀφόρισμα ἔναντι κυρίου καὶ ἔσται σοι ἕν μερίδι **27** καὶ ἀγιασεις τὸ στηθύνιον ἀφόρισμα καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος ὃς ἀφώρισται καὶ ὃς ἀφήρηται ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως ἀπὸ

τοῦ Ααρων καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτοῦ **28** καὶ ἔσται Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔστιν γὰρ ἀφαίρεμα τοῦτο καὶ ἀφαίρεμα ἔσται παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν θυμάτων τῶν σωτηρίων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀφαίρεμα κυρίῳ **29** καὶ ἡ στολὴ τοῦ ἀγίου ἣ ἐστὶν Ααρων ἔσται τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ' αὐτὸν χρισθῆναι αὐτοὺς ἕν αὐτοῖς καὶ τελειῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν **30** ἑπτὰ ἡμέρας ἐνδύσεται αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ὁ ἀντ' αὐτοῦ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ὃς εἰσελεύσεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λειτουργεῖν ἕν τοῖς ἀγίοις **31** καὶ τὸν κριὸν τῆς τελειώσεως λήμψη καὶ ἐψήσεις τὰ κρέα ἕν τόπῳ ἀγίῳ **32** καὶ ἔδονται Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰ κρέα τοῦ κριοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἕν τῷ κανῶ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **33** ἔδονται αὐτὰ ἕν οἷς ἠγιασθησαν ἕν αὐτοῖς τελειῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀγιασαι αὐτοὺς καὶ ἀλλογενῆς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτῶν ἔστιν γὰρ ἅγια **34** ἐὰν δὲ καταλειφθῆ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τῆς τελειώσεως καὶ τῶν ἄρτων ἕως πρωὶ κατακαύσεις τὰ λοιπὰ πυρὶ οὐ βρωθήσεται ἀγίασμα γὰρ ἐστὶν **35** καὶ ποιήσεις Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ οὕτως κατὰ πάντα ὅσα ἐνετειλάμην σοι ἑπτὰ ἡμέρας τελειώσεις αὐτῶν τὰς χεῖρας **36** καὶ τὸ μοσχάριον τῆς ἀμαρτίας ποιήσεις τῇ ἡμέρᾳ τοῦ καθαρισμοῦ καὶ καθαριεῖς τὸ θυσιαστήριον ἕν τῷ ἀγιάζειν σε ἐπ' αὐτῷ καὶ χρίσεις αὐτὸ ὥστε ἀγιασαι αὐτὸ **37** ἑπτὰ ἡμέρας καθαριεῖς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἀγιασεις αὐτὸ καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἅγιον τοῦ ἀγίου πᾶς ὁ ἀπτόμενος τοῦ θυσιαστηρίου ἀγιασθήσεται **38** καὶ ταῦτά ἐστιν ἃ ποιήσεις ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἀμώμους δύο τὴν ἡμέραν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐνδελεχῶς κάρπωμα ἐνδελεχισμοῦ **39** τὸν ἀμνὸν τὸν ἕνα ποιήσεις τὸ πρωὶ καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ δειλινόν **40** καὶ δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης ἕν ἐλαίῳ κεκομμένῳ τῷ τετάρτῳ τοῦ ἰν καὶ σπονδῆν τὸ

τέταρτον τοῦ ἰν οἴνου τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνί **41** καὶ τὸν ἄμνὸν τὸν δευτέρου ποιήσεις τὸ δειλινόν κατὰ τὴν θυσίαν τὴν πρωινήν καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ ποιήσεις εἰς ὄσμὴν εὐωδίας κάρπωμα κυρίῳ **42** θυσίαν ἐνδελειχισμοῦ εἰς γενεὰς ὑμῶν ἐπὶ θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι κυρίου ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν ὥστε λαλήσῃ σοι **43** καὶ τάξομαι ἐκεῖ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν δόξῃ μου **44** καὶ ἀγιάσω τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ Ἀαρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀγιάσω ἱερατεύειν μοι **45** καὶ ἐπικληθήσομαι ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεός **46** καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ὁ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐπικληθῆναι αὐτοῖς καὶ θεὸς εἶναι αὐτῶν

30 καὶ ποιήσεις θυσιαστήριον θυμιάματος ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ ποιήσεις αὐτὸ **2** πήχεος τὸ μῆκος καὶ πήχεος τὸ εὖρος τετράγωνον ἔσται καὶ δύο πήχεων τὸ ὕψος ἐξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα αὐτοῦ **3** καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰ χρυσίῳ καθαρῷ τὴν ἐσχάραν αὐτοῦ καὶ τοὺς τοίχους αὐτοῦ κύκλῳ καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ καὶ ποιήσεις αὐτῷ στρεπτὴν στεφάνην χρυσοῦν κύκλῳ **4** καὶ δύο δακτυλίους χρυσοῦς καθαρούς ποιήσεις ὑπὸ τὴν στρεπτὴν στεφάνην αὐτοῦ εἰς τὰ δύο κλίτη ποιήσεις ἐν τοῖς δυοῖς πλευροῖς καὶ ἔσονται ψαλίδες ταῖς σκυτάλαις ὥστε αἶρειν αὐτὸ ἐν αὐταῖς **5** καὶ ποιήσεις σκυτάλας ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰς χρυσίῳ **6** καὶ θήσεις αὐτὸ ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τῶν μαρτυρίων ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν **7** καὶ θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ Ἀαρων θυμίαμα σύνθετον λεπτόν τὸ πρῶν πρῶν ὅταν ἐπισκευάζῃ τοὺς λύχνους θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ **8** καὶ ὅταν ἐξάπῃ Ἀαρων τοὺς λύχνους ὀψέ θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ θυμίαμα ἐνδελειχισμοῦ διὰ παντὸς ἔναντι κυρίου εἰς γενεὰς αὐτῶν **9** καὶ οὐκ ἀνοίσεις ἐπ' αὐτοῦ θυμίαμα ἕτερον

κάρπωμα θυσίαν καὶ σπονδὴν οὐ σπείσεις ἐπ' αὐτοῦ **10** καὶ ἐξιλάσεται ἐπ' αὐτὸ Ἀαρων ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ καθαρισμοῦ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ ἐξιλασμοῦ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ καθαριεῖ αὐτὸ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν ἅγιον τῶν ἁγίων ἔστιν κυρίῳ **11** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **12** ἐὰν λάβῃς τὸν συλλογισμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν καὶ δώσουσιν ἕκαστος λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἔσται ἐν αὐτοῖς πτώσις ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν **13** καὶ τοῦτό ἐστιν ὃ δώσουσιν ὅσοι ἂν παραπορεύωνται τὴν ἐπίσκεψιν τὸ ἥμισυ τοῦ διδράχμου ὃ ἐστιν κατὰ τὸ δίδραχμον τὸ ἅγιον εἴκοσι ὀβολοὶ τὸ δίδραχμον τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ διδράχμου εἰσφορὰ κυρίῳ **14** πᾶς ὁ παραπορευόμενος εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω δώσουσιν τὴν εἰσφορὰν κυρίῳ **15** ὁ πλουτῶν οὐ προσθήσει καὶ ὁ πενόμενος οὐκ ἐλαττονήσει ἀπὸ τοῦ ἡμίσου τοῦ διδράχμου ἐν τῷ διδόναι τὴν εἰσφορὰν κυρίῳ ἐξιλάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν **16** καὶ λήμψῃ τὸ ἀργύριον τῆς εἰσφορᾶς παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ δώσεις αὐτὸ εἰς κάτεργον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μνημόσυνον ἔναντι κυρίου ἐξιλάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν **17** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **18** ποιήσον λουτήρα χαλκοῦν καὶ βάσιν αὐτῷ χαλκῆν ὥστε νίπτεσθαι καὶ θήσεις αὐτὸν ἀνά μέσον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἀνά μέσον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐκχεεῖς εἰς αὐτὸν ὕδωρ **19** καὶ νίψεται Ἀαρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὕδατι **20** ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου νίψονται ὕδατι καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσιν ἢ ὅταν προσπορεύωνται πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν καὶ ἀναφέρειν τὰ ὀλοκαυτώματα κυρίῳ **21** νίψονται τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὕδατι ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου νίψονται ὕδατι ἵνα μὴ

ἀποθάνωσιν καὶ ἔσται αὐτοῖς νόμιμον αἰώνιον
αὐτῷ καὶ ταῖς γενεαῖς αὐτοῦ μετ' αὐτόν **22** καὶ
ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **23** καὶ
σὺ λαβὲ ἡδύσματα τὸ ἄνθος σμύρνης ἐκλεκτῆς
πεντακοσίους σίκλους καὶ κινναμώμου εὐώδους
τὸ ἥμισυ τούτου διακοσίους πεντήκοντα καὶ
καλάμου εὐώδους διακοσίους πεντήκοντα **24**
καὶ ἴρεως πεντακοσίους σίκλους τοῦ ἁγίου καὶ
ἔλαιον ἐξ ἑλαίων **iv** **25** καὶ ποιήσεις αὐτὸ ἔλαιον
χρῖσμα ἅγιον μύρον μυρεψικὸν τέχνη μυρεψοῦ
ἔλαιον χρῖσμα ἅγιον ἔσται **26** καὶ χρίσεις ἐξ αὐτοῦ
τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ
μαρτυρίου **27** καὶ τὴν λυχνίαν καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος
28 καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυμάτων καὶ
πάντα αὐτοῦ τὰ σκεύη καὶ τὴν τράπεζαν καὶ
πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὸν λουτήρα καὶ τὴν
βάσιν αὐτοῦ **29** καὶ ἀγιάσεις αὐτά καὶ ἔσται ἅγια
τῶν ἁγίων πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῶν ἀγιασθήσεται
30 καὶ Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ χρίσεις καὶ
ἀγιάσεις αὐτοὺς ἱερατεύειν μοι **31** καὶ τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ λαλήσεις λέγων ἔλαιον ἄλειμμα χρίσεως
ἅγιον ἔσται τοῦτο ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν **32**
ἐπὶ σάρκα ἀνθρώπου οὐ χρισθήσεται καὶ κατὰ
τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς
ὡσαύτως ἅγιόν ἐστιν καὶ ἀγίασμα ἔσται ὑμῖν **33**
ὃς ἂν ποιήσῃ ὡσαύτως καὶ ὃς ἂν δῶ ἀπ' αὐτοῦ
ἄλλογενεῖ ἐξολεθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ
34 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λαβὲ σεαυτῷ
ἡδύσματα στακτὴν ὄνυχα χαλβάνην ἡδυσμοῦ
καὶ λίβανον διαφανῆ ἴσον ἴσῳ ἔσται **35** καὶ
ποιήσουσιν ἐν αὐτῷ θυμίαμα μυρεψικὸν ἔργον
μυρεψοῦ μεμιγμένον καθαρὸν ἔργον ἅγιον **36** καὶ
συγκόψεις ἐκ τούτων λεπτὸν καὶ θήσεις ἀπέναντι
τῶν μαρτυρίων ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ὅθεν
γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν ἅγιον τῶν ἁγίων ἔσται
ὑμῖν **37** θυμίαμα κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ
ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς ἀγίασμα ἔσται ὑμῖν κυρίῳ

38 ὃς ἂν ποιήσῃ ὡσαύτως ὥστε ὀσφραίνεσθαι ἐν
αὐτῷ ἀπολεῖται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ

31 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2**
ἰδοὺ ἀνακέκλημαι ἐξ ὀνόματος τὸν Βεσεληλ
τὸν τοῦ Ουριου τὸν Ωρ τῆς φυλῆς Ἰουδα **3**
καὶ ἐνέπλησα αὐτὸν πνεῦμα θεῖον σοφίας καὶ
συνέσεως καὶ ἐπιστήμης ἐν παντὶ ἔργῳ **4**
διανοεῖσθαι καὶ ἀρχιτεκτονῆσαι ἐργάζεσθαι τὸ
χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸν χαλκὸν καὶ τὴν
ὕακινθον καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον τὸ
νηστὸν καὶ τὴν βύσσον τὴν κεκλωσμένην **5** καὶ
τὰ λιθουργικὰ καὶ εἰς τὰ ἔργα τὰ τεκτονικὰ τῶν
ξύλων ἐργάζεσθαι κατὰ πάντα τὰ ἔργα **6** καὶ ἐγὼ
ἔδωκα αὐτὸν καὶ τὸν Ελιαβ τὸν τοῦ Αχισαμαχ
ἐκ φυλῆς Δαν καὶ παντὶ συνετῷ καρδίᾳ δέδωκα
σύνεσιν καὶ ποιήσουσιν πάντα ὅσα σοι συνέταξα
7 τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν κιβωτὸν
τῆς διαθήκης καὶ τὸ ἰλαστήριον τὸ ἐπ' αὐτῆς καὶ
τὴν διασκευὴν τῆς σκηνῆς **8** καὶ τὰ θυσιαστήρια
καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς
καὶ τὴν λυχνίαν τὴν καθαρὰν καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτῆς **9** καὶ τὸν λουτήρα καὶ τὴν βάσιν
αὐτοῦ **10** καὶ τὰς στολὰς τὰς λειτουργικὰς Ααρων
καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἱερατεύειν μοι
11 καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὸ θυμίαμα
τῆς συνθέσεως τοῦ ἁγίου κατὰ πάντα ὅσα ἐγὼ
ἐνετειλάμην σοι ποιήσουσιν **12** καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **13** καὶ σὺ σύνταξον
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων ὁρᾶτε καὶ τὰ σάββατά
μου φυλάξεσθε σημεῖόν ἐστιν παρ' ἐμοὶ καὶ ἐν
ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἵνα γνῶτε ὅτι ἐγὼ
κύριος ὁ ἀγιάζων ὑμᾶς **14** καὶ φυλάξεσθε τὰ
σάββατα ὅτι ἅγιον τοῦτο ἐστιν κυρίου ὑμῖν ὁ
βεβηλῶν αὐτὸ θανάτῳ θανατωθήσεται πᾶς ὃς
ποιήσῃ ἐν αὐτῷ ἔργον ἐξολεθρευθήσεται ἢ ψυχὴ
ἐκείνη ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτοῦ **15** ἔξ ἡμέρας
ποιήσεις ἔργα τῆ δὲ ἡμέρα τῆ ἐβδόμη σάββατα
ἀνάπαυσις ἀγία τῷ κυρίῳ πᾶς ὃς ποιήσῃ ἔργον
τῆ ἡμέρα τῆ ἐβδόμη θανάτῳ θανατωθήσεται **16**

καὶ φυλάξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰ σάββατα ποιεῖν
αὐτὰ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν διαθήκη αἰώνιος **17** ἐν
ἐμοὶ καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ σημεῖόν ἐστιν αἰώνιον
ὅτι ἐν ἕξ ἡμέραις ἐποίησεν κύριος τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐπαύσατο
καὶ κατέπαυσεν **18** καὶ ἔδωκεν Μωυσεῖ ἡνίκα
κατέπαυσεν λαλῶν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινα
τὰς δύο πλάκας τοῦ μαρτυρίου πλάκας λιθίνας
γεγραμμένας τῷ δακτύλῳ τοῦ θεοῦ

32 καὶ ἰδὼν ὁ λαὸς ὅτι κεχρόνικεν Μωυσῆς
καταβῆναι ἐκ τοῦ ὄρους συνέστη ὁ λαὸς
ἐπὶ Ἀαρων καὶ λέγουσιν αὐτῷ ἀνάστηθι καὶ
ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἱ προπορεύσονται ἡμῶν
ὁ γὰρ Μωυσῆς οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐξήγαγεν
ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ
2 καὶ λέγει αὐτοῖς Ἀαρων περιέλεσθε τὰ ἐνώτια
τὰ χρυσοῦ τὰ ἐν τοῖς ὤσιν τῶν γυναικῶν ὑμῶν
καὶ θυγατέρων καὶ ἐνέγκατε πρὸς με **3** καὶ
περιείλαντο πᾶς ὁ λαὸς τὰ ἐνώτια τὰ χρυσοῦ τὰ
ἐν τοῖς ὤσιν αὐτῶν καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ἀαρων **4**
καὶ ἐδέξατο ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἔπλασεν
αὐτὰ ἐν τῇ γραφίδι καὶ ἐποίησεν αὐτὰ μόσχον
χωνευτὸν καὶ εἶπεν οὗτοι οἱ θεοὶ σου Ἰσραὴλ
οἵτινες ἀνεβίβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου **5** καὶ ἰδὼν
Ἀαρων ὤκοδόμησεν θυσιαστήριον κατέναντι
αὐτοῦ καὶ ἐκήρυξεν Ἀαρων λέγων ἑορτὴ τοῦ
κυρίου αὔριον **6** καὶ ὀρθρίσας τῇ ἐπαύριον
ἀνεβίβασεν ὀλοκαυτώματα καὶ προσήνεγκεν
θυσίαν σωτηρίου καὶ ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν
καὶ πιεῖν καὶ ἀνέστησαν παίξουσιν **7** καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων βάδιζε τὸ τάχος
ἐντεῦθεν κατὰ βῆθι ἠνόμησεν γὰρ ὁ λαός σου
οὐς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου **8** παρέβησαν
ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετείλω αὐτοῖς ἐποίησαν
ἑαυτοῖς μόσχον καὶ προσκεκυνήκασιν αὐτῷ καὶ
τεθύκασιν αὐτῷ καὶ εἶπαν οὗτοι οἱ θεοὶ σου
Ἰσραὴλ οἵτινες ἀνεβίβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου **10**
καὶ νῦν ἕασόν με καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ εἰς αὐτοὺς
ἐκτρίψω αὐτοὺς καὶ ποιήσω σὲ εἰς ἔθνος μέγα **11**

καὶ ἐδείθη Μωυσῆς ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ καὶ
εἶπεν ἴνα τί κύριε θυμοὶ ὀργῇ εἰς τὸν λαόν σου
οὐς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ἰσχύι μεγάλη
καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ **12** μήποτε
εἶπωσιν οἱ Αἰγύπτιοι λέγοντες μετὰ πονηρίας
ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἀποκτεῖναι ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ
ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς παῦσαι τῆς
ὀργῆς τοῦ θυμοῦ σου καὶ ἴλεως γενοῦ ἐπὶ τῇ
κακίᾳ τοῦ λαοῦ σου **13** μνησθεὶς Ἀβραὰμ καὶ
Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν σῶν οἰκετῶν οἷς ὤμοσας
κατὰ σεαυτοῦ καὶ ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς λέγων
πολυπληθυνῶ τὸ σπέρμα ὑμῶν ὥσει τὰ ἄστρα
τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει καὶ πᾶσαν τὴν γῆν
ταύτην ἦν εἶπας δοῦναι τῷ σπέρματι αὐτῶν
καὶ καθέξουσιν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα **14** καὶ
ἰλάσθη κύριος περὶ τῆς κακίας ἧς εἶπεν ποιῆσαι
τὸν λαὸν αὐτοῦ **15** καὶ ἀποστρέψας Μωυσῆς
κατέβη ἀπὸ τοῦ ὄρους καὶ αἱ δύο πλάκες τοῦ
μαρτυρίου ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ πλάκες λίθιναι
καταγεγραμμέναι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν
αὐτῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἦσαν γεγραμμέναι **16**
καὶ αἱ πλάκες ἔργον θεοῦ ἦσαν καὶ ἡ γραφὴ
γραφὴ θεοῦ ἐστὶν κεκολλημένη ἐν ταῖς πλαξίν
17 καὶ ἀκούσας Ἰησοῦς τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ
κραζόντων λέγει πρὸς Μωυσῆν φωνὴ πολέμου
ἐν τῇ παρεμβολῇ **18** καὶ λέγει οὐκ ἔστιν φωνὴ
ἐξαρχόντων κατ' ἰσχὴν οὐδὲ φωνὴ ἐξαρχόντων
τροπῆς ἀλλὰ φωνὴν ἐξαρχόντων οἴνου ἐγὼ
ἀκούω **19** καὶ ἡνίκα ἤγγιζεν τῇ παρεμβολῇ ὄρα
τὸν μόσχον καὶ τοὺς χορούς καὶ ὀργισθεὶς θυμῷ
Μωυσῆς ἔρριψεν ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὰς δύο
πλάκας καὶ συνέτριψεν αὐτὰς ὑπὸ τὸ ὄρος **20**
καὶ λαβὼν τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν κατέκαυσεν
αὐτὸν ἐν πυρὶ καὶ κατήλεσεν αὐτὸν λεπτὸν καὶ
ἔσπειρεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὕδωρ καὶ ἐπότισεν αὐτὸ
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ **21** καὶ εἶπεν Μωυσῆς τῷ
Ἀαρων τί ἐποίησέν σοι ὁ λαὸς οὗτος ὅτι ἐπήγαγες
ἐπ' αὐτοὺς ἁμαρτίαν μεγάλην **22** καὶ εἶπεν Ἀαρων
πρὸς Μωυσῆν μὴ ὀργίζου κύριε σὺ γὰρ οἶδας τὸ

ὄρμημα τοῦ λαοῦ τούτου **23** λέγουσιν γάρ μοι ποιήσον ἡμῖν θεοὺς οἱ προπορεύονται ἡμῶν ὁ γὰρ Μωυσῆς οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ **24** καὶ εἶπα αὐτοῖς εἴ τιτινὴ ὑπάρχει χρυσία περιέλεσθε καὶ ἔδωκάν μοι καὶ ἔρριψα εἰς τὸ πῦρ καὶ ἐξήλθεν ὁ μόσχος οὗτος **25** καὶ ἰδὼν Μωυσῆς τὸν λαὸν ὅτι διεσκέδασται διεσκέδασεν γὰρ αὐτοὺς Ααρων ἐπίχαρμα τοῖς ὑπεναντίοις αὐτῶν **26** ἔστη δὲ Μωυσῆς ἐπὶ τῆς πύλης τῆς παρεμβολῆς καὶ εἶπεν τίς πρὸς κύριον ἴτω πρὸς με συνῆλθον οὖν πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ Λευι **27** καὶ λέγει αὐτοῖς τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ θέσθε ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ ῥομφαίαν ἐπὶ τὸν μηρὸν καὶ διέλθατε καὶ ἀνακάμψατε ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην διὰ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἀποκτείνετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἑγγιστὰ αὐτοῦ **28** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Λευι καθὰ ἐλάλησεν αὐτοῖς Μωυσῆς καὶ ἔπесαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰς τρισχιλίους ἄνδρας **29** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν σήμερον κυρίῳ ἕκαστος ἐν τῷ υἱῷ ἢ τῷ ἀδελφῷ δοθῆναι ἐφ' ὑμᾶς εὐλογίαν **30** καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν αὐριον εἶπεν Μωυσῆς πρὸς τὸν λαὸν ὑμεῖς ἡμαρτήκατε ἀμαρτίαν μεγάλην καὶ νῦν ἀναβήσομαι πρὸς τὸν θεὸν ἵνα ἐξιλάσωμαι περὶ τῆς ἀμαρτίας ὑμῶν **31** ὑπέστρεψεν δὲ Μωυσῆς πρὸς κύριον καὶ εἶπεν δέομαι κύριε ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς οὗτος ἀμαρτίαν μεγάλην καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς θεοὺς χρυσοῦς **32** καὶ νῦν εἰ μὲν ἀφεῖς αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ἄφες εἰ δὲ μὴ ἐξάλειψόν με ἐκ τῆς βίβλου σου ἧς ἔγραψας **33** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν εἴ τις ἡμάρτηκεν ἐνώπιόν μου ἐξαλείψω αὐτὸν ἐκ τῆς βίβλου μου **34** νυνὶ δὲ βάδιζε κατάβηθι καὶ ὁδήγησον τὸν λαὸν τούτον εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπά σοι ἰδοὺ ὁ ἄγγελός μου προπορεύεται πρὸ προσώπου σου ἧ δ' ἂν ἡμέρᾳ ἐπισκέπτωμαι ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν **35** καὶ

ἐπάταξεν κύριος τὸν λαὸν περὶ τῆς ποιήσεως τοῦ μόσχου οὗ ἐποίησεν Ααρων

33 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν πορεύου ἀνάβηθι ἐντεῦθεν σὺ καὶ ὁ λαὸς σου οὐς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τῷ Αβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰακωβ λέγων τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν **2** καὶ συναποστελῶ τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου καὶ ἐκβαλεῖ τὸν Αμορραῖον καὶ Χετταῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Ευαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον **3** καὶ εἰσάξω σε εἰς γῆν ῥέουσας γάλα καὶ μέλι οὐ γὰρ μὴ συναναβῶ μετὰ σοῦ διὰ τὸ λαὸν σκληροτράχηλόν σε εἶναι ἵνα μὴ ἐξαναλώσω σε ἐν τῇ ὁδῷ **4** καὶ ἀκούσας ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο κατεπένησαν ἐν πενθικοῖς **5** καὶ εἶπεν κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ ὑμεῖς λαὸς σκληροτράχηλος ὁρᾶτε μὴ πληγὴν ἄλλην ἐπάξω ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐξαναλώσω ὑμᾶς νῦν οὖν ἀφέλεσθε τὰς στολὰς τῶν δοξῶν ὑμῶν καὶ τὸν κόσμον καὶ δεῖξω σοὶ ἃ ποιήσω σοὶ **6** καὶ περιείλαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὸν κόσμον αὐτῶν καὶ τὴν περιστολὴν ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Χωρηβ **7** καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἔπηξεν ἔξω τῆς παρεμβολῆς μακρὰν ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐκλήθη σκηνὴ μαρτυρίου καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ ζητῶν κύριον ἐξεπορεύετο εἰς τὴν σκηνὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς **8** ἡνίκα δ' ἂν εἰσεπορεύετο Μωυσῆς εἰς τὴν σκηνὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰστήκει πᾶς ὁ λαὸς σκοπεύοντες ἕκαστος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ καὶ κατενοοῦσαν ἀπίοντος Μωυσῆ ἕως τοῦ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν σκηνὴν **9** ὡς δ' ἂν εἰσηλθὲν Μωυσῆς εἰς τὴν σκηνὴν κατέβαιναν ὁ στῦλος τῆς νεφέλης καὶ ἴστατο ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς καὶ ἐλάλει Μωυσῆ **10** καὶ ἑώρα πᾶς ὁ λαὸς τὸν στῦλον τῆς νεφέλης ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς καὶ στάντες πᾶς ὁ λαὸς προσεκύνησαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ **11** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐνώπιος ἐνωπίω ὡς εἶ τις

λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολὴν ὃ δὲ θεράπων Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη νέος οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς **12** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς κύριον ἰδοὺ σύ μοι λέγεις ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ σὺ δὲ μοι εἶπας οἶδά σε παρὰ πάντας καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί **13** εἰ οὖν εὔρηκα χάριν ἐναντίον σου ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν γνωστῶς ἴδω σε ὅπως ἂν ὦ εὐρηκῶς χάριν ἐναντίον σου καὶ ἵνα γνῶ ὅτι λαὸς σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο **14** καὶ λέγει αὐτὸς προπορεύσομαί σου καὶ καταπαύσω σε **15** καὶ λέγει πρὸς αὐτόν εἰ μὴ αὐτὸς σὺ πορεύῃ μὴ με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν **16** καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς ὅτι εὔρηκα χάριν παρὰ σοί ἐγώ τε καὶ ὁ λαὸς σου ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν καὶ ἐνδοξασθῆσομαι ἐγώ τε καὶ ὁ λαὸς σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἔστιν **17** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον ὃν εἶρηκας ποιήσω εὔρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιόν μου καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας **18** καὶ λέγει δεῖξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν **19** καὶ εἶπεν ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου καὶ καλέσω ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου κύριος ἐναντίον σου καὶ ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ καὶ οἰκτιρήσω ὃν ἂν οἰκτίρω **20** καὶ εἶπεν οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν μου τὸ πρόσωπον οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου καὶ ζήσεται **21** καὶ εἶπεν κύριος ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοί στήση ἐπὶ τῆς πέτρας **22** ἡνίκα δ' ἂν παρέλθῃ μου ἡ δόξα καὶ θήσω σε εἰς ὀπήν τῆς πέτρας καὶ σκεπάσω τῇ χειρί μου ἐπὶ σέ ἕως ἂν παρέλθω **23** καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρα καὶ τότε ὄψῃ τὰ ὀπίσω μου τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεται σοι

34 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λάξουσιν σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνας καθὼς καὶ αἱ πρῶται καὶ ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος καὶ γράψω ἐπὶ τῶν πλακῶν τὰ ρήματα ἃ ἦν ἐν ταῖς πλαξίν ταῖς πρώταις αἷς συνέτριψας **2** καὶ γίνου

ἔτοιμος εἰς τὸ πρῶν καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινα καὶ στήσῃ μοι ἐκεῖ ἐπ' ἄκρου τοῦ ὄρους **3** καὶ μηδεὶς ἀναβήτω μετὰ σοῦ μηδὲ ὀφθήτω ἐν παντί τῷ ὄρει καὶ τὰ πρόβατα καὶ αἱ βόες μὴ νεμέσθωσαν πλησίον τοῦ ὄρους ἐκείνου **4** καὶ ἐλάξουσιν δύο πλάκας λιθίνας καθάπερ καὶ αἱ πρῶται καὶ ὀρθρίσας Μωυσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινα καθότι συνέταξεν αὐτῷ κύριος καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας **5** καὶ κατέβη κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ καὶ ἐκάλεσεν τῷ ὀνόματι κυρίου **6** καὶ παρήλθεν κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσεν κύριος ὁ θεὸς οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς **7** καὶ δικαιοσύνην διατηρῶν καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας ἀφαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ ἀμαρτίας καὶ οὐ καθαριεῖ τὸν ἔνοχον ἐπάγων ἀνομίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἐπὶ τέκνα τέκνων ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεάν **8** καὶ σπεύσας Μωυσῆς κύψας ἐπὶ τὴν γῆν προσεκύνησεν **9** καὶ εἶπεν εἰ εὔρηκα χάριν ἐνώπιόν σου συμπορευθήτω ὁ κύριός μου μεθ' ἡμῶν ὁ λαὸς γὰρ σκληροτράχηλός ἐστιν καὶ ἀφελεῖς σὺ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν καὶ τὰς ἀνομίας ἡμῶν καὶ ἐσόμεθα σοί **10** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἰδοὺ ἐγὼ τίθημί σοι διαθήκην ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ σου ποιήσω ἔνδοξα ἃ οὐ γέγονεν ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ ἐν παντί ἔθνει καὶ ὀψεται πᾶς ὁ λαὸς ἐν οἷς εἶ σύ τὰ ἔργα κυρίου ὅτι θαυμαστά ἐστὶν ἃ ἐγὼ ποιήσω σοι **11** πρόσεχε σὺ πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι ἰδοὺ ἐγὼ ἐκβάλλω πρὸ προσώπου ὑμῶν τὸν Ἀμορραῖον καὶ Χαναανῖον καὶ Χετταῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Ευαῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Ιεβουσαῖον **12** πρόσεχε σεαυτῷ μήποτε θῆς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν εἰσπορεύῃ εἰς αὐτὴν μὴ σοι γένηται πρόσκομμα ἐν ὑμῖν **13** τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καθελεῖτε καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συντρίψετε καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε ἐν πυρὶ **14** οὐ

γὰρ μὴ προσκυνήσητε θεῶ ἑτέρῳ ὃ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ζηλωτὸν ὄνομα θεὸς ζηλωτῆς ἐστίν **15** μήποτε θῆς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις πρὸς ἄλλοφύλους ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐκπορνεύσωσιν ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ θύσωσι τοῖς θεοῖς αὐτῶν καὶ καλέσωσίν σε καὶ φάγῃς τῶν θυμάτων αὐτῶν **16** καὶ λάβῃς τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοῖς υἱοῖς σου καὶ τῶν θυγατέρων σου δῶς τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ ἐκπορνεύσωσιν αἱ θυγατέρες σου ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ ἐκπορνεύσωσιν τοὺς υἱοὺς σου ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν **17** καὶ θεοὺς χωνευτοὺς οὐ ποιήσεις σεαυτῷ **18** καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων φυλάξῃ ἑπτὰ ἡμέρας φάγῃ ἄζυμα καθάπερ ἐντέταλμαί σοι εἰς τὸν καιρὸν ἐν μηνὶ τῶν νέων ἐν γὰρ μηνὶ τῶν νέων ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου **19** πᾶν διανοῖγον μήτραν ἐμοί τὰ ἀρσενικά πρωτότοκον μόσχου καὶ πρωτότοκον προβάτου **20** καὶ πρωτότοκον ὑπόζυγιον λυτρώσῃ προβάτῳ ἂν δὲ μὴ λυτρώσῃ αὐτὸ τιμὴν δώσεις πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν σου λυτρώσῃ οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιόν μου κενός **21** ἐξ ἡμέρας ἐργᾶ τῇ δὲ ἐβδόμῃ καταπαύσεις τῷ σπόρῳ καὶ τῷ ἀμῆτῳ καταπαύσεις **22** καὶ ἑορτὴν ἐβδομάδων ποιήσεις μοι ἀρχὴν θερισμοῦ πυρῶν καὶ ἑορτὴν συναγωγῆς μεσοῦντος τοῦ ἐνιαυτοῦ **23** τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἀρσενικόν σου ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ **24** ὅταν γὰρ ἐκβάλῃς τὰ ἔθνη πρὸ προσώπου σου καὶ πλατύνῃς τὰ ὄρια σου οὐκ ἐπιθυμήσει οὐδεὶς τῆς γῆς σου ἡνίκα ἂν ἀναβαίνης ὀφθῆναι ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ **25** οὐ σφάξεις ἐπὶ ζύμῃ αἷμα θυμιαμάτων μου καὶ οὐ κοιμηθήσεται εἰς τὸ πρῶν θύματα τῆς ἑορτῆς τοῦ πασχα **26** τὰ πρωτογενήματα τῆς γῆς σου θῆσεις εἰς τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ σου οὐ προσοίσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ **27** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν γράψον σεαυτῷ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐπὶ γὰρ τῶν λόγων τούτων τέθειμαί σοι διαθήκην καὶ τῷ Ἰσραὴλ **28** καὶ ἦν

ἐκεῖ Μωυσῆς ἐναντίον κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἄρτον οὐκ ἔφαγεν καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιεν καὶ ἔγραψεν τὰ ῥήματα ταῦτα ἐπὶ τῶν πλακῶν τῆς διαθήκης τοὺς δέκα λόγους **29** ὡς δὲ κατέβαιναν Μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ τῶν χειρῶν Μωυσῆ καταβαίνοντος δὲ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὄρους Μωυσῆς οὐκ ᾔδει ὅτι δεδόξασται ἡ ὄψις τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν αὐτῷ **30** καὶ εἶδεν Ααρων καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ τὸν Μωυσῆν καὶ ἦν δεδοξασμένη ἡ ὄψις τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἐφοβήθησαν ἐγγίσει αὐτοῦ **31** καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς Μωυσῆς καὶ ἐπεστράφησαν πρὸς αὐτὸν Ααρων καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς Μωυσῆς **32** καὶ μετὰ ταῦτα προσήλθον πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς πάντα ὅσα ἐλάλησεν κύριος πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει Σινα **33** καὶ ἐπειδὴ κατέπαυσεν λαλῶν πρὸς αὐτοὺς ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ κάλυμμα **34** ἡνίκα δ' ἂν εἰσεπορεύετο Μωυσῆς ἐναντι κυρίου λαλεῖν αὐτῷ περιηρεῖτο τὸ κάλυμμα ἕως τοῦ ἐκπορεύεσθαι καὶ ἐξελθὼν ἐλάλει πᾶσιν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος **35** καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πρόσωπον Μωυσῆ ὅτι δεδοξασται καὶ περιέθηκεν Μωυσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ ἕως ἂν εἰσέλθῃ συλλαλεῖν αὐτῷ

35 καὶ συνήθροισεν Μωυσῆς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς οὗτοι οἱ λόγοι οὓς εἶπεν κύριος ποιῆσαι αὐτοὺς **2** ἐξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ κατάπαυσις ἅγιον σάββατα ἀνάπαυσις κυρίῳ πᾶς ὁ ποιῶν ἔργον ἐν αὐτῇ τελευτάτω **3** οὐ καύσετε πῦρ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐγὼ κύριος **4** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ λέγων τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξεν κύριος λέγων **5**

λάβετε παρ' ὑμῶν αὐτῶν ἀφαίρεμα κυρίῳ πᾶς ὁ καταδεχόμενος τῇ καρδίᾳ οἴσουσιν τὰς ἀπαρχὰς κυρίῳ χρυσίον ἀργύριον χαλκόν 6 ὑάκινθον πορφύραν κόκκινον διπλοῦν διανενησμένον καὶ βύσσον κεκλωσμένην καὶ τρίχας αἰγείας 7 καὶ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα καὶ δέρματα ὑακίνθινα καὶ ξύλα ἄσηπτα 9 καὶ λίθους σαρδίου καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸν ποδήρη 10 καὶ πᾶς σοφὸς τῇ καρδίᾳ ἐν ὑμῖν ἐλθὼν ἐργαζέσθω πάντα ὅσα συνέταξεν κύριος 11 τὴν σκηνὴν καὶ τὰ παραρρύματα καὶ τὰ καλύμματα καὶ τὰ διατόνια καὶ τοὺς μοχλοὺς καὶ τοὺς στύλους 12 καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου καὶ τοὺς ἀναφορεῖς αὐτῆς καὶ τὸ ἰλαστήριον αὐτῆς καὶ τὸ καταπέτασμα καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τοὺς λίθους τῆς σμαράγδου καὶ τὸ θυμίαμα καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος 13 καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς 14 καὶ τὴν λυχνίαν τοῦ φωτὸς καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς 16 καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ 19 καὶ τὰς στολὰς τὰς ἁγίας Ααρων τοῦ ἱερέως καὶ τὰς στολὰς ἐν αἷς λειτουργήσουσιν ἐν αὐταῖς καὶ τοὺς χιτῶνας τοῖς υἱοῖς Ααρων τῆς ἱερατείας καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως 20 καὶ ἐξῆλθεν πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ Μωυσῆ 21 καὶ ἤνεγκαν ἕκαστος ὧν ἔφερεν αὐτῶν ἢ καρδίᾳ καὶ ὅσοις ἔδοξεν τῇ ψυχῇ αὐτῶν ἤνεγκαν ἀφαίρεμα κυρίῳ εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνης τοῦ μαρτυρίου καὶ εἰς πάντα τὰ κάτεργα αὐτῆς καὶ εἰς πάσας τὰς στολὰς τοῦ ἁγίου 22 καὶ ἤνεγκαν οἱ ἄνδρες παρὰ τῶν γυναικῶν πᾶς ᾧ ἔδοξεν τῇ διανοίᾳ ἤνεγκαν σφραγίδας καὶ ἐνώτια καὶ δακτυλίους καὶ ἐμπλόκια καὶ περιδέξια πᾶν σκεῦος χρυσοῦν καὶ πάντες ὅσοι ἤνεγκαν ἀφαιρέματα χρυσίου κυρίῳ 23 καὶ παρ' ᾧ εὐρέθη βύσσος καὶ δέρματα ὑακίνθινα καὶ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα ἤνεγκαν 24 καὶ πᾶς ὁ ἀφαιρῶν ἀφαίρεμα ἀργύριον καὶ

χαλκὸν ἤνεγκαν τὰ ἀφαιρέματα κυρίῳ καὶ παρ' οἷς εὐρέθη ξύλα ἄσηπτα εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς κατασκευῆς ἤνεγκαν 25 καὶ πᾶσα γυνὴ σοφὴ τῇ διανοίᾳ ταῖς χερσὶν νήθειν ἤνεγκαν νενησμένα τὴν ὑακίνθον καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον καὶ τὴν βύσσον 26 καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες αἷς ἔδοξεν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν ἐν σοφίᾳ ἔνησαν τὰς τρίχας τὰς αἰγείας 27 καὶ οἱ ἄρχοντες ἤνεγκαν τοὺς λίθους τῆς σμαράγδου καὶ τοὺς λίθους τῆς πληρώσεως εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ εἰς τὸ λογεῖον 28 καὶ τὰς συνθέσεις καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος 29 καὶ πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνὴ ὧν ἔφερεν ἢ διάνοια αὐτῶν εἰσελθόντας ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα ὅσα συνέταξεν κύριος ποιῆσαι αὐτὰ διὰ Μωυσῆ ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀφαίρεμα κυρίῳ 30 καὶ εἶπεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἰδοὺ ἀνακέκληκεν ὁ θεὸς ἐξ ὀνόματος τὸν Βεσελεηλ τὸν τοῦ Ουριου τὸν ὦρ ἐκ φυλῆς Ἰουδα 31 καὶ ἐνέπλησεν αὐτὸν πνεῦμα θεῖον σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης πάντων 32 ἀρχιτεκτονεῖν κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς ἀρχιτεκτονίας ποιεῖν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸν χαλκὸν 33 καὶ λιθορρηγεῖν τὸν λίθον καὶ κατεργάζεσθαι τὰ ξύλα καὶ ποιεῖν ἐν παντὶ ἔργῳ σοφίας 34 καὶ προβιάσαι γε ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῷ τε καὶ Ελιαβ τῷ τοῦ Αχισαμακ ἐκ φυλῆς Δαν 35 ἐνέπλησεν αὐτοὺς σοφίας καὶ συνέσεως διανοίας πάντα συνιέναι ποιῆσαι τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου καὶ τὰ ὑφαντὰ καὶ ποικιλτὰ ὑφᾶναι τῷ κοκκίνῳ καὶ τῇ βύσσῳ ποιεῖν πᾶν ἔργον ἀρχιτεκτονίας ποικιλίας

36 καὶ ἐποίησεν Βεσελεηλ καὶ Ελιαβ καὶ πᾶς σοφὸς τῇ διανοίᾳ ᾧ ἐδόθη σοφία καὶ ἐπιστήμη ἐν αὐτοῖς συνιέναι ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα κατὰ τὰ ἅγια καθήκοντα κατὰ πάντα ὅσα συνέταξεν κύριος 2 καὶ ἐκάλεσεν Μωυσῆς Βεσελεηλ καὶ Ελιαβ καὶ πάντας τοὺς ἔχοντας τὴν σοφίαν ᾧ ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐπιστήμην ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ πάντας τοὺς ἐκουσίως βουλομένους

προσπορεύεσθαι πρὸς τὰ ἔργα ὥστε συντελεῖν αὐτά 3 καὶ ἔλαβον παρὰ Μωυσῆ πάντα τὰ ἀφαιρέματα ἃ ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου ποιεῖν αὐτά καὶ αὐτοὶ προσεδέχοντο ἔτι τὰ προσφερόμενα παρὰ τῶν φερόντων τὸ πρῶν πρῶν 4 καὶ παρεγίνοντο πάντες οἱ σοφοὶ οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου ἕκαστος κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔργον ὃ αὐτοὶ ἠγάζοντο 5 καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν ὅτι πλῆθος φέρει ὁ λαὸς παρὰ τὰ ἔργα ὅσα συνέταξεν κύριος ποιῆσαι 6 καὶ προσέταξεν Μωυσῆς καὶ ἐκήρυξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ λέγων ἀνὴρ καὶ γυνὴ μηκέτι ἐργαζέσθωσαν εἰς τὰς ἀπαρχὰς τοῦ ἁγίου καὶ ἐκωλύθη ὁ λαὸς ἔτι προσφέρειν 7 καὶ τὰ ἔργα ἦν αὐτοῖς ἱκανὰ εἰς τὴν κατασκευὴν ποιῆσαι καὶ προσκατέλιπον 8 καὶ ἐποίησεν πᾶς σοφὸς ἐν τοῖς ἐργαζομένοις τὰς στολὰς τῶν ἁγίων αἵ εἰσιν Ααρων τῷ ἱερεῖ καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 9 καὶ ἐποίησαν τὴν ἐπωμίδα ἐκ χρυσοῦ καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης 10 καὶ ἐτμήθη τὰ πέταλα τοῦ χρυσοῦ τρίχες ὥστε συνυφᾶναι σὺν τῇ ὑακίνθῳ καὶ τῇ πορφύρᾳ καὶ σὺν τῷ κοκκίνῳ τῷ διανησμένῳ καὶ σὺν τῇ βύσσῳ τῇ κεκλωσμένῃ ἔργον ὑφαντὸν 11 ἐποίησαν αὐτὸ ἐπωμίδας συνεχούσας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν 12 ἔργον ὑφαντὸν εἰς ἄλληλα συμπελεγμένον καθ' ἑαυτὸ ἐξ αὐτοῦ ἐποίησαν κατὰ τὴν αὐτοῦ ποίησιν ἐκ χρυσοῦ καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου διανησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 13 καὶ ἐποίησαν ἀμφοτέρους τοὺς λίθους τῆς σμαράγδου συμπεπορημένους καὶ περισειαλωμένους χρυσίῳ γεγλυμένους καὶ ἐκκεκολαμμένους ἐκκόλαμμα σφραγίδος ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραηλ 14 καὶ ἐπέθηκον αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς ὦμους τῆς ἐπωμίδος λίθους μνημοσύνου τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καθὰ

συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 15 καὶ ἐποίησαν λογεῖον ἔργον ὑφαντὸν ποικιλίᾳ κατὰ τὸ ἔργον τῆς ἐπωμίδος ἐκ χρυσοῦ καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου διανησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης 16 τετράγωνον διπλοῦν ἐποίησαν τὸ λογεῖον σπιθαμῆς τὸ μῆκος καὶ σπιθαμῆς τὸ εὖρος διπλοῦν 17 καὶ συνυφάνθη ἐν αὐτῷ ὕφασμα κατάλιθον τετράστιχον στίχος λίθων σάρδιον καὶ τοπάzion καὶ σμάραγδος ὁ στίχος ὁ εἷς 18 καὶ ὁ στίχος ὁ δεῦτερος ἄνθραξ καὶ σάπφειρος καὶ ἴασις 19 καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος λιγύριον καὶ ἀχάτης καὶ ἀμέθυστος 20 καὶ ὁ στίχος ὁ τέταρτος χρυσόλιθος καὶ βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον περικεκυκλωμένα χρυσίῳ καὶ συνδεδεμένα χρυσίῳ 21 καὶ οἱ λίθοι ἦσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραηλ δώδεκα ἐκ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν ἐγγεγραμμένα εἰς σφραγίδας ἕκαστος ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ ὀνόματος εἰς τὰς δώδεκα φυλάς 22 καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τὸ λογεῖον κροσσοὺς συμπελεγμένους ἔργον ἐμπλοκίου ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ 23 καὶ ἐποίησαν δύο ἀσπίδισκας χρυσαῖς καὶ δύο δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπέθηκαν τοὺς δύο δακτυλίους τοὺς χρυσοῦς ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς ἀρχὰς τοῦ λογεῖου 24 καὶ ἐπέθηκαν τὰ ἐμπλόκια ἐκ χρυσοῦ ἐπὶ τοὺς δακτυλίους ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τοῦ λογεῖου 25 καὶ εἰς τὰς δύο συμβολὰς τὰ δύο ἐμπλόκια καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰς δύο ἀσπίδισκας καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τοὺς ὦμους τῆς ἐπωμίδος ἐξ ἐναντίας κατὰ πρόσωπον 26 καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰ δύο πτερύγια ἐπ' ἄκρου τοῦ λογεῖου ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ὀπισθίου τῆς ἐπωμίδος ἔσωθεν 27 καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' ἀμφοτέρους τοὺς ὦμους τῆς ἐπωμίδος κάτωθεν αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον κατὰ τὴν συμβολὴν ἄνωθεν τῆς συνυφῆς τῆς ἐπωμίδος 28 καὶ συνέσφιγξεν τὸ λογεῖον ἀπὸ τῶν δακτυλίων τῶν ἐπ' αὐτοῦ εἰς τοὺς δακτυλίους τῆς ἐπωμίδος συνεχομένους ἐκ τῆς ὑακίνθου

συμπελεγμένους εἰς τὸ ὕφασμα τῆς ἐπωμίδος ἵνα μὴ χαλαῖται τὸ λογεῖον ἀπὸ τῆς ἐπωμίδος καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ **29** καὶ ἐποίησαν τὸν ὑποδύτην ὑπὸ τὴν ἐπωμίδα ἔργον ὕφαντὸν ὅλον ὑακίνθινον **30** τὸ δὲ περιστόμιον τοῦ ὑποδύτου ἐν τῷ μέσῳ διυφασμένον συμπλεκτὸν ὡς ἔχον κύκλῳ τὸ περιστόμιον ἀδιάλυτον **31** καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κάτωθεν ὡς ἐξανθούσης ῥόας ῥοίσκους ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης **32** καὶ ἐποίησαν κώδωνας χρυσοῦς καὶ ἐπέθηκαν τοὺς κώδωνας ἐπὶ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύτου κύκλῳ ἀνά μέσον τῶν ῥοίσκων **33** κώδων χρυσοῦς καὶ ῥοίσκος ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλῳ εἰς τὸ λειτουργεῖν καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ **34** καὶ ἐποίησαν χιτῶνας βυσσίνους ἔργον ὕφαντὸν Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ **35** καὶ τὰς κιθάρεις ἐκ βύσσου καὶ τὴν μίτραν ἐκ βύσσου καὶ τὰ περισκελεῖ ἐκ βύσσου κεκλωσμένης **36** καὶ τὰς ζώνας αὐτῶν ἐκ βύσσου καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου ἔργον ποικιλτοῦ ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ **37** καὶ ἐποίησαν τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν ἀφόρισμα τοῦ ἁγίου χρυσίου καθαροῦ καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτοῦ γράμματα ἐκτετυπωμένα σφραγίδος ἁγίασμα κυρίῳ **38** καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὸ λῶμα ὑακίνθινον ὥστε ἐπικεῖσθαι ἐπὶ τὴν μίτραν ἄνωθεν ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ

37 καὶ ἐποίησαν τῇ σκηνῇ δέκα αὐλαίας 2 ὀκτώ καὶ εἴκοσι πήχεων μῆκος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς τὸ αὐτὸ ἦσαν πᾶσαι καὶ τεσσάρων πηχῶν τὸ εὖρος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς **3** καὶ ἐποίησαν τὸ καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης ἔργον ὕφαντου χερουβιμ **4** καὶ ἐπέθηκαν αὐτὸ ἐπὶ τέσσαρες στύλους ἀσήπτους κατακεχυρωμένους ἐν χρυσίῳ καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες ἀργυραῖ **5** καὶ

ἐποίησαν τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης ἔργον ὕφαντου χερουβιμ **6** καὶ τοὺς στύλους αὐτοῦ πέντε καὶ τοὺς κρίκους καὶ τὰς κεφαλίδας αὐτῶν καὶ τὰς ψαλίδας αὐτῶν κατεχρῦσωσαν χρυσίῳ καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν πέντε χαλκαῖ **7** καὶ ἐποίησαν τὴν αὐλὴν τὰ πρὸς λίβα ἰστία τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν **8** καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι **9** καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς βορρᾶν ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι **10** καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς θάλασσαν αὐλαῖαι πενήκοντα πήχεων στῦλοι αὐτῶν δέκα καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν δέκα **11** καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολὰς πενήκοντα πήχεων **12** ἰστία πεντεκαίδεκα πήχεων τὸ κατὰ νότου καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς **13** καὶ ἐπὶ τοῦ νότου τοῦ δευτέρου ἔνθεν καὶ ἔνθεν κατὰ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς αὐλαῖαι πεντεκαίδεκα πήχεων καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς **14** πᾶσαι αἱ αὐλαῖαι τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης **15** καὶ αἱ βάσεις τῶν στύλων χαλκαῖ καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀργυραῖ καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν περιηργυρωμένα ἀργυρίῳ καὶ οἱ στῦλοι περιηργυρωμένοι ἀργυρίῳ πάντες οἱ στῦλοι τῆς αὐλῆς **16** καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς ἔργον ποικιλτοῦ ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης εἴκοσι πήχεων τὸ μῆκος καὶ τὸ ὕψος καὶ τὸ εὖρος πέντε πήχεων ἐξισούμενον τοῖς ἰστίοις τῆς αὐλῆς **17** καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν τέσσαρες καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες χαλκαῖ καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀργυραῖ καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν περιηργυρωμένα ἀργυρίῳ **18** καὶ αὐτοὶ περιηργυρωμένοι ἀργυρίῳ καὶ πάντες οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς κύκλῳ χαλκοῖ **19** καὶ αὕτη ἡ σύνταξις τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καθὰ συνετάγη Μωυσῆ τὴν λειτουργίαν εἶναι τῶν

Λευιτῶν διὰ Ἰθαμαρ τοῦ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἱερέως
20 καὶ Βεσελεηλ ὁ τοῦ Ουριου ἐκ φυλῆς Ιουδα
ἐποίησεν καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 21
καὶ Ελιαβ ὁ τοῦ Αχισαμακ ἐκ τῆς φυλῆς Δαν ὃς
ἠρχιτεκτόνησεν τὰ ὑφάντα καὶ τὰ ραφιδευτὰ καὶ
ποικιλτικὰ ὑφᾶναι τῷ κοκκίνῳ καὶ τῇ βύσσῳ

38 καὶ ἐποίησεν Βεσελεηλ τὴν κιβωτὸν 2
καὶ κατεχρῶσεν αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ
ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν 3 καὶ ἐχώννευσεν αὐτῇ
τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς δύο ἐπὶ τὸ κλίτος
τὸ ἐν καὶ δύο ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον 4 εὐρεῖς
τοῖς διωστήρσιν ὥστε αἶρειν αὐτὴν ἐν αὐτοῖς 5 καὶ
ἐποίησεν τὸ ἰλαστήριον ἐπάνωθεν τῆς κιβωτοῦ
ἐκ χρυσίου 6 καὶ τοὺς δύο χερουβιμ χρυσοῦς 7
χερουβ ἕνα ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ἰλαστηρίου τὸ ἐν
καὶ χερουβ ἕνα ἐπὶ τὸ ἄκρον τὸ δεύτερον τοῦ
ἰλαστηρίου 8 σκιάζοντα ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν
ἐπὶ τὸ ἰλαστήριον 9 καὶ ἐποίησεν τὴν τράπεζαν
τὴν προκειμένην ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ 10 καὶ
ἐχώννευσεν αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους δύο ἐπὶ
τοῦ κλίτους τοῦ ἐνὸς καὶ δύο ἐπὶ τοῦ κλίτους
τοῦ δευτέρου εὐρεῖς ὥστε αἶρειν τοῖς διωστήρσιν
ἐν αὐτοῖς 11 καὶ τοὺς διωστήρας τῆς κιβωτοῦ
καὶ τῆς τραπέζης ἐποίησεν καὶ κατεχρῶσεν
αὐτοὺς χρυσίῳ 12 καὶ ἐποίησεν τὰ σκεύη τῆς
τραπέζης τὰ τε τρυβλία καὶ τὰς θύσικας καὶ
τοὺς κυάθους καὶ τὰ σπονδεῖα ἐν οἷς σπεῖσει ἐν
αὐτοῖς χρυσᾶ 13 καὶ ἐποίησεν τὴν λυχνίαν ἣ
φωτίζει χρυσὴν στερεὰν τὸν καυλόν 14 καὶ τοὺς
καλαμίσκους ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῆς 15
ἐκ τῶν καλαμίσκων αὐτῆς οἱ βλαστοὶ ἐξέχοντες
τρεῖς ἐκ τούτου καὶ τρεῖς ἐκ τούτου ἐξισούμενοι
ἀλλήλοις 16 καὶ τὰ λαμπᾶδια αὐτῶν ἃ ἐστὶν ἐπὶ
τῶν ἄκρων καρυωτὰ ἐξ αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθέμια
ἐξ αὐτῶν ἵνα ὦσιν ἐπ' αὐτῶν οἱ λύχνοι καὶ τὸ
ἐνθέμιον τὸ ἕβδομον ἀπ' ἄκρου τοῦ λαμπαδίου
ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἄνωθεν στερεὸν ὅλον χρυσοῦν
17 καὶ ἑπτὰ λύχνους ἐπ' αὐτῆς χρυσοῦς καὶ τὰς
λαβίδας αὐτῆς χρυσᾶς καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας

αὐτῶν χρυσᾶς 18 οὗτος περιηργύρωσεν τοὺς
στύλους καὶ ἐχώννευσεν τῷ στύλῳ δακτυλίου
χρυσοῦς καὶ ἐχρῶσεν τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ καὶ
κατεχρῶσεν τοὺς στύλους τοῦ καταπετάσματος
χρυσίῳ καὶ ἐποίησεν τὰς ἀγκύλας χρυσᾶς 19
οὗτος ἐποίησεν καὶ τοὺς κρίκους τῆς σκηνῆς
χρυσοῦς καὶ τοὺς κρίκους τῆς αὐλῆς καὶ κρίκους
εἰς τὸ ἐκτείνειν τὸ κατακάλυμμα ἄνωθεν χαλκοῦς
20 οὗτος ἐχώννευσεν τὰς κεφαλίδας τὰς ἀργυρᾶς
τῆς σκηνῆς καὶ τὰς κεφαλίδας τὰς χαλκᾶς τῆς
θύρας τῆς σκηνῆς καὶ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς
καὶ ἀγκύλας ἐποίησεν τοῖς στύλοις ἀργυρᾶς ἐπὶ
τῶν στύλων οὗτος περιηργύρωσεν αὐτάς 21
οὗτος ἐποίησεν καὶ τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς
καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς χαλκοῦς 22
οὗτος ἐποίησεν τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν
ἐκ τῶν πυρείων τῶν χαλκῶν ἃ ἦσαν τοῖς
ἀνδράσιν τοῖς καταστασιάσασι μετὰ τῆς Κορε
συναγωγῆς 23 οὗτος ἐποίησεν πάντα τὰ σκεύη
τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ τὴν
βάσιν καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς κρεάγρας χαλκᾶς
24 οὗτος ἐποίησεν τῷ θυσιαστηρίῳ παράθεμα
ἔργον δικτυωτὸν κάτωθεν τοῦ πυρείου ὑπὸ
αὐτὸ ἕως τοῦ ἡμίσεος αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν αὐτῷ
τέσσαρας δακτυλίους ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν
τοῦ παραθέματος τοῦ θυσιαστηρίου χαλκοῦς τοῖς
μοχλοῖς εὐρεῖς ὥστε αἶρειν τὸ θυσιαστήριον ἐν
αὐτοῖς 25 οὗτος ἐποίησεν τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως
τὸ ἅγιον καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος
καθαρὸν ἔργον μυρεψοῦ 26 οὗτος ἐποίησεν τὸν
λουτήρα χαλκοῦν καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ χαλκῆν ἐκ
τῶν κατόπτρων τῶν νηστευσασῶν αἱ ἐνήστευσαν
παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν ἧ
ἡμέρᾳ ἔπηξεν αὐτὴν 27 καὶ ἐποίησεν τὸν λουτήρα
ἵνα νίπτωνται ἐξ αὐτοῦ Μωυσῆς καὶ Ααρων
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς
πόδας εἰσπορευομένων αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν
τοῦ μαρτυρίου ἢ ὅταν προσπορεύωνται πρὸς τὸ

θυσιαστήριον λειτουργεῖν ἐνίπτοντο ἐξ αὐτοῦ καθάπερ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ

39 πᾶν τὸ χρυσίον ὃ κατειργάσθη εἰς τὰ ἔργα κατὰ πᾶσαν τὴν ἐργασίαν τῶν ἁγίων ἐγένετο χρυσίου τοῦ τῆς ἀπαρχῆς ἑννέα καὶ εἴκοσι τάλαντα καὶ ἑπτακόσιοι εἴκοσι σίκλοι κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον **2** καὶ ἀργυρίου ἀφαίρεμα παρὰ τῶν ἐπεσκεμμένων ἀνδρῶν τῆς συναγωγῆς ἑκατὸν τάλαντα καὶ χίλιοι ἑπτακόσιοι ἑβδομήκοντα πέντε σίκλοι **3** δραχμῆ μία τῆ κεφαλῇ τὸ ἥμισυ τοῦ σίκλου κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον πᾶς ὁ παραπορευόμενος τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω εἰς τὰς ἐξήκοντα μυριάδας καὶ τρισχίλιοι πεντακόσιοι καὶ πενήκοντα **4** καὶ ἐγενήθη τὰ ἑκατὸν τάλαντα τοῦ ἀργυρίου εἰς τὴν χώνευσιν τῶν ἑκατὸν κεφαλίδων τῆς σκηνῆς καὶ εἰς τὰς κεφαλίδας τοῦ καταπετάσματος ἑκατὸν κεφαλίδες εἰς τὰ ἑκατὸν τάλαντα τάλαντον τῆ κεφαλίδι **5** καὶ τοὺς χιλίους ἑπτακοσίους ἑβδομήκοντα πέντε σίκλους ἐποίησαν εἰς τὰς ἀγκύλας τοῖς στύλοις καὶ κατεχύρωσεν τὰς κεφαλίδας αὐτῶν καὶ κατεκόσμησεν αὐτούς **6** καὶ ὁ χαλκὸς τοῦ ἀφαιρέματος ἑβδομήκοντα τάλαντα καὶ χίλιοι πεντακόσιοι σίκλοι **7** καὶ ἐποίησεν ἐξ αὐτοῦ τὰς βάσεις τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **8** καὶ τὰς βάσεις τῆς αὐλῆς κύκλῳ καὶ τὰς βάσεις τῆς πύλης τῆς αὐλῆς καὶ τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ **9** καὶ τὸ παράθεμα τὸ χαλκοῦν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **10** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ οὕτως ἐποίησαν **11** τὸ δὲ λοιπὸν χρυσίον τοῦ ἀφαιρέματος ἐποίησαν σκεύη εἰς τὸ λειτουργεῖν ἐν αὐτοῖς ἔναντι κυρίου **12** καὶ τὴν καταλειφθεῖσαν ὑάκινθον καὶ πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον ἐποίησαν στολὰς λειτουργικὰς Ἀαρων ὥστε λειτουργεῖν ἐν αὐταῖς ἐν τῷ ἁγίῳ

13 καὶ ἤνεγκαν τὰς στολὰς πρὸς Μωυσῆν καὶ τὴν σκηνὴν καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὰς βάσεις καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς στύλους **14** καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης καὶ τοὺς διωστήρας αὐτῆς **15** καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως **16** καὶ τὴν λυχνίαν τὴν καθαρὰν καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς λύχνους τῆς καύσεως καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ φωτός **17** καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως καὶ πάντα τὰ αὐτῆς σκεύη καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς προκειμένους **18** καὶ τὰς στολὰς τοῦ ἁγίου αἵ εἰσιν Ἀαρων καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἰς τὴν ἱερατείαν **19** καὶ τὰ ἰστία τῆς αὐλῆς καὶ τοὺς στύλους καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς καὶ τῆς πύλης τῆς αὐλῆς καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα αὐτῆς **20** καὶ τὰς διφθέρας δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα καὶ τὰ καλύμματα δέρματα ὑακίνθινα καὶ τῶν λοιπῶν τὰ ἐπικαλύμματα **21** καὶ τοὺς πασσάλους καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα τὰ εἰς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **22** ὅσα συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν **23** καὶ εἶδεν Μωυσῆς πάντα τὰ ἔργα καὶ ἦσαν πεποικότες αὐτὰ ὄν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ οὕτως ἐποίησαν αὐτὰ καὶ εὐλόγησεν αὐτούς Μωυσῆς

40 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου νουμηνία στήσεις τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου **3** καὶ θήσεις τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου καὶ σκεπάσεις τὴν κιβωτὸν τῷ καταπετάσματι **4** καὶ εἰσοίσεις τὴν τράπεζαν καὶ προθήσεις τὴν πρόθεσιν αὐτῆς καὶ εἰσοίσεις τὴν λυχνίαν καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους αὐτῆς **5** καὶ θήσεις τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν εἰς τὸ θυμιᾶν ἔναντι τῆς κιβωτοῦ καὶ ἐπιθήσεις κάλυμμα καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **6** καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν

καρπωμάτων θήσεις παρά τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 8 καὶ περιθήσεις τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ αὐτῆς ἀγιάσεις κύκλω 9 καὶ λήμψη τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος καὶ χρίσεις τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ ἀγιάσεις αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ ἔσται ἅγια 10 καὶ χρίσεις τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων καὶ πάντα αὐτοῦ τὰ σκεύη καὶ ἀγιάσεις τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἅγιον τῶν ἁγίων 12 καὶ προσάξεις Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ λούσεις αὐτοὺς ὕδατι 13 καὶ ἐνδύσεις Ααρων τὰς στολὰς τὰς ἁγίας καὶ χρίσεις αὐτὸν καὶ ἀγιάσεις αὐτόν καὶ ἱερατεύσει μοι 14 καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις καὶ ἐνδύσεις αὐτοὺς χιτῶνας 15 καὶ ἀλείψεις αὐτοὺς ὄν τρόπον ἤλειψας τὸν πατέρα αὐτῶν καὶ ἱερατεύσουσιν μοι καὶ ἔσται ὥστε εἶναι αὐτοῖς χρίσμα ἱερατείας εἰς τὸν αἰῶνα εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν 16 καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος οὕτως ἐποίησεν 17 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐκπορευομένων αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου νομηνιᾶ ἐστάθη ἡ σκηνὴ 18 καὶ ἔστησεν Μωυσῆς τὴν σκηνὴν καὶ ἐπέθηκεν τὰς κεφαλίδας καὶ διενέβαλεν τοὺς μοχλοὺς καὶ ἔστησεν τοὺς στύλους 19 καὶ ἐξέτεινεν τὰς ἀυλαίας ἐπὶ τὴν σκηνὴν καὶ ἐπέθηκεν τὸ κατακάλυμμα τῆς σκηνῆς ἐπ' αὐτῆς ἄνωθεν καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 20 καὶ λαβὼν τὰ μαρτύρια ἐνέβαλεν εἰς τὴν κιβωτὸν καὶ ὑπέθηκεν τοὺς διωστῆρας ὑπὸ τὴν κιβωτὸν 21 καὶ εἰσήνεγκεν τὴν κιβωτὸν εἰς τὴν σκηνὴν καὶ ἐπέθηκεν τὸ κατακάλυμμα τοῦ καταπετάσματος καὶ ἐσκέπασεν τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου ὄν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 22 καὶ ἔθηκεν τὴν τράπεζαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἐπὶ τὸ κλίτος τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὸ πρὸς βορρᾶν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος τῆς σκηνῆς 23 καὶ προέθηκεν ἐπ' αὐτῆς ἄρτους τῆς προθέσεως ἕναντι κυρίου

ὄν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 24 καὶ ἔθηκεν τὴν λυχνίαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου εἰς τὸ κλίτος τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς νότον 25 καὶ ἐπέθηκεν τοὺς λύχνους αὐτῆς ἕναντι κυρίου ὄν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 26 καὶ ἔθηκεν τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος 27 καὶ ἐθυμίασεν ἐπ' αὐτοῦ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως καθάπερ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 29 καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων ἔθηκεν παρά τὰς θύρας τῆς σκηνῆς 33 καὶ ἔστησεν τὴν αὐλὴν κύκλω τῆς σκηνῆς καὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ συνετέλεσεν Μωυσῆς πάντα τὰ ἔργα 34 καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ δόξης κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνὴ 35 καὶ οὐκ ἠδυνάσθη Μωυσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ νεφέλη καὶ δόξης κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνὴ 36 ἡνίκα δ' ἂν ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἀνεζεύγνυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν 37 εἰ δὲ μὴ ἀνέβη ἡ νεφέλη οὐκ ἀνεζεύγνυσαν ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνέβη ἡ νεφέλη 38 νεφέλη γὰρ ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας καὶ πῦρ ἦν ἐπ' αὐτῆς νυκτὸς ἕναντίον παντὸς Ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς ἀναζυγαῖς αὐτῶν

Λευϊτικόν

1 και ἀνεκάλεσεν Μωυσὴν καὶ ἐλάλησεν κύριος αὐτῷ ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου λέγων **2** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔαν προσαγάγῃ δῶρα τῷ κυρίῳ ἀπὸ τῶν κτηνῶν ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων προσοίσετε τὰ δῶρα ὑμῶν **3** ἔαν ὀλοκαύτωμα τὸ δῶρον αὐτοῦ ἐκ τῶν βοῶν ἄρσεν ἄμωμον προσάξει πρὸς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου προσοίσει αὐτὸ δεκτὸν ἐναντίον κυρίου **4** καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καρπώματος δεκτὸν αὐτῷ ἐξίλασασθαι περὶ αὐτοῦ **5** καὶ σφάξουσι τὸν μόσχον ἔναντι κυρίου καὶ προσοίσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρων οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα καὶ προσχεοῦσιν τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ τὸ ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **6** καὶ ἐκδείραντες τὸ ὀλοκαύτωμα μελιοῦσιν αὐτὸ κατὰ μέλη **7** καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρων οἱ ἱερεῖς πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπιστοιβάσουσιν ξύλα ἐπὶ τὸ πῦρ **8** καὶ ἐπιστοιβάσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρων οἱ ἱερεῖς τὰ διχοτομήματα καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στέαρ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ὄντα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου **9** τὰ δὲ ἐγκοιλία καὶ τοὺς πόδας πλυνοῦσιν ὕδατι καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ πάντα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμά ἐστιν θυσία ὁσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ **10** ἔαν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ κυρίῳ ἀπὸ τε τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἐρίφων εἰς ὀλοκαύτωμα ἄρσεν ἄμωμον προσάξει αὐτὸ καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ **11** καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἐκ πλαγίων τοῦ θυσιαστηρίου πρὸς βορρᾶν ἔναντι κυρίου καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρων οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ **12** καὶ διελοῦσιν αὐτὸ κατὰ μέλη καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στέαρ καὶ ἐπιστοιβάσουσιν αὐτὰ οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου **13** καὶ τὰ ἐγκοιλία καὶ τοὺς

πόδας πλυνοῦσιν ὕδατι καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς τὰ πάντα καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμά ἐστιν θυσία ὁσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ **14** ἔαν δὲ ἀπὸ τῶν πετεινῶν κάρπωμα προσφέρῃς δῶρον τῷ κυρίῳ καὶ προσοίσει ἀπὸ τῶν τρυγόνων ἢ ἀπὸ τῶν περιστερῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ **15** καὶ προσοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἀποκνίσει τὴν κεφαλὴν καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ στραγγιεῖ τὸ αἷμα πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου **16** καὶ ἀφελεῖ τὸν πρόλοβον σὺν τοῖς πτεροῖς καὶ ἐκβαλεῖ αὐτὸ παρὰ τὸ θυσιαστήριον κατὰ ἀνατολὰς εἰς τὸν τόπον τῆς σποδοῦ **17** καὶ ἐκκλάσει αὐτὸ ἐκ τῶν πτερύγων καὶ οὐ διελεῖ καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς κάρπωμά ἐστιν θυσία ὁσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ

2 ἔαν δὲ ψυχὴ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν τῷ κυρίῳ σεμιδαλις ἔσται τὸ δῶρον αὐτοῦ καὶ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον καὶ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον θυσία ἐστὶν **2** καὶ οἶσει πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀαρων τοὺς ἱερεῖς καὶ δραξάμενος ἀπ' αὐτῆς πλήρη τὴν δράκα ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως σὺν τῷ ἐλαίῳ καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον θυσία ὁσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ **3** καὶ τὸ λοιπὸν ἀπὸ τῆς θυσίας Ἀαρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἅγιον τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν θυσιῶν κυρίου **4** ἔαν δὲ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν πεπεμεμένην ἐν κλιβάνῳ δῶρον κυρίῳ ἐκ σεμιδάλεως ἄρτους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ καὶ λάγανα ἄζυμα διακεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ **5** ἔαν δὲ θυσία ἀπὸ τηγάνου τὸ δῶρόν σου σεμιδαλις πεφυραμένη ἐν ἐλαίῳ ἄζυμα ἔσται **6** καὶ διαθρύψεις αὐτὰ κλάσματα καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ' αὐτὰ ἔλαιον θυσία ἐστὶν κυρίῳ **7** ἔαν δὲ θυσία ἀπὸ ἐσχάρας τὸ δῶρόν σου σεμιδαλις ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται **8** καὶ προσοίσει τὴν θυσίαν ἣν ἂν ποιῇ ἐκ τούτων τῷ κυρίῳ καὶ προσοίσει πρὸς τὸν ἱερέα καὶ

προσεγγίσας πρὸς τὸ θυσιαστήριον **9** ἀφελεῖ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα ὀσμῆ εὐωδίας κυρίῳ **10** τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τῆς θυσίας Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἅγια τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου **11** πᾶσαν θυσίαν ἦν ἂν προσφέρητε κυρίῳ οὐ ποιήσετε ζυμωτὸν πᾶσαν γὰρ ζύμην καὶ πᾶν μέλι οὐ προσοίσετε ἀπ' αὐτοῦ καρπῶσαι κυρίῳ **12** δῶρον ἀπαρχῆς προσοίσετε αὐτὰ κυρίῳ ἐπὶ δὲ τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἀναβιβασθήσεται εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ **13** καὶ πᾶν δῶρον θυσίας ὑμῶν ἀλλὶ ἀλισθήσεται οὐ διαπαύσετε ἄλλα διαθήκης κυρίου ἀπὸ θυσιασμάτων ὑμῶν ἐπὶ παντὸς δώρου ὑμῶν προσοίσετε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ἄλας **14** ἐὰν δὲ προσφέρῃς θυσίαν πρωτογεννημάτων τῷ κυρίῳ νέα πεφρυγμένα χίδρα ἔρικτὰ τῷ κυρίῳ καὶ προσοίσεις τὴν θυσίαν τῶν πρωτογεννημάτων **15** καὶ ἐπιχεῖς ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον καὶ ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτὴν λίβανον θυσία ἐστίν **16** καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἀπὸ τῶν χίδρων σὺν τῷ ἐλαίῳ καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς κάρπωμά ἐστιν κυρίῳ

3 ἐὰν δὲ θυσία σωτηρίου τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ κυρίῳ ἐὰν μὲν ἐκ τῶν βοῶν αὐτοῦ προσαγάγῃ ἐὰν τε ἄρσεν ἐὰν τε θῆλυ ἄμωμον προσάξει αὐτὸ ἔναντιον κυρίου **2** καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου καὶ σφάξει αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων κύκλῳ **3** καὶ προσάξουσιν ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα κυρίῳ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας **4** καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ **5** καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ἐπὶ τὰ

ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου κάρπωμα ὀσμῆ εὐωδίας κυρίῳ **6** ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ ἄρσεν ἢ θῆλυ ἄμωμον προσοίσει αὐτό **7** ἐὰν ἄρνα προσαγάγῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ προσάξει αὐτὸ ἔναντι κυρίου **8** καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου αὐτοῦ καὶ σφάξει αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ **9** καὶ προσοίσει ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα τῷ θεῷ τὸ στέαρ καὶ τὴν ὀσφὺν ἄμωμον σὺν ταῖς ψόαις περιελεῖ αὐτὸ καὶ τὸ στέαρ τῆς κοιλίας **10** καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελών **11** ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὀσμῆ εὐωδίας κάρπωμα κυρίῳ **12** ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν αἰγῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ καὶ προσάξει ἔναντι κυρίου **13** καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἔναντι κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ **14** καὶ ἀνοίσει ἐπ' αὐτοῦ κάρπωμα κυρίῳ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας **15** καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ **16** καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα ὀσμῆ εὐωδίας τῷ κυρίῳ πᾶν τὸ στέαρ τῷ κυρίῳ **17** νόμιμον εἰς τὸν αἰῶνα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν πᾶν στέαρ καὶ πᾶν αἷμα οὐκ ἔδεσθε

4 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων ψυχὴ ἐὰν ἀμάρτη ἔναντι κυρίου ἀκουσίως ἀπὸ τῶν προσταγμάτων κυρίου ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν καὶ ποιήσῃ ἔν τι ἀπ' αὐτῶν **3** ἐὰν μὲν ὁ ἀρχιερεὺς ὁ κεχρισμένος ἀμάρτη τοῦ τὸν λαὸν ἀμαρτεῖν καὶ

προσάξει περί τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἤμαρτεν
μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον τῷ κυρίῳ περί τῆς
ἁμαρτίας αὐτοῦ 4 καὶ προσάξει τὸν μόσχον
παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
ἔναντι κυρίου καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι κυρίου
καὶ σφάξει τὸν μόσχον ἐνώπιον κυρίου 5 καὶ
λαβὼν ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ὁ τετελειωμένος
τὰς χεῖρας ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ
εἰσοίσει αὐτὸ ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου 6
καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον εἰς τὸ αἶμα
καὶ προσρανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπτάκις ἔναντι
κυρίου κατὰ τὸ καταπέτασμα τὸ ἅγιον 7 καὶ
ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου
ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος
τῆς συνθέσεως τοῦ ἐναντίον κυρίου ὃ ἐστὶν ἐν
τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καὶ πᾶν τὸ αἶμα τοῦ
μόσχου ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου
τῶν ὀλοκαυτωμάτων ὃ ἐστὶν παρὰ τὰς θύρας
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 8 καὶ πᾶν τὸ στέαρ
τοῦ μόσχου τοῦ τῆς ἁμαρτίας περιελεῖ ἀπ' αὐτοῦ
τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ ἐνδόσθια καὶ πᾶν
τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων 9 καὶ τοὺς δύο
νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῶν
μηρίων καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς
νεφροῖς περιελεῖ αὐτὸ 10 ὃν τρόπον ἀφαιρεῖται
ἀπὸ τοῦ μόσχου τοῦ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου
καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς
καρπώσεως 11 καὶ τὸ δέσμα τοῦ μόσχου καὶ
πᾶσαν αὐτοῦ τὴν σάρκα σὺν τῇ κεφαλῇ καὶ τοῖς
ἀκρωτηρίοις καὶ τῇ κοιλίᾳ καὶ τῇ κόπρῳ 12 καὶ
ἐξοίσουσιν ὅλον τὸν μόσχον ἔξω τῆς παρεμβολῆς
εἰς τόπον καθαρὸν οὗ ἐκχεοῦσιν τὴν σποδιάν
καὶ κατακαύσουσιν αὐτὸν ἐπὶ ξύλων ἐν πυρὶ ἐπὶ
τῆς ἐκχύσεως τῆς σποδιᾶς καυθήσεται 13 ἐὰν
δὲ πᾶσα συναγωγὴ Ἰσραὴλ ἀγνοήσῃ ἀκουσίως
καὶ λάθῃ ῥῆμα ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς
καὶ ποιήσωσιν μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν
κυρίου ἢ οὐ ποιηθήσεται καὶ πλημμελήσωσιν

14 καὶ γνωσθῇ αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία ἦν ἤμαρτον ἐν
αὐτῇ καὶ προσάξει ἡ συναγωγὴ μόσχον ἐκ βοῶν
ἄμωμον περί τῆς ἁμαρτίας καὶ προσάξει αὐτὸν
παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 15
καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς
τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου
ἔναντι κυρίου καὶ σφάξουσιν τὸν μόσχον ἔναντι
κυρίου 16 καὶ εἰσοίσει ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ἀπὸ
τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου 17 καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον
ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ ῥανεῖ ἐπτάκις
ἔναντι κυρίου κατενώπιον τοῦ καταπέτασματος
τοῦ ἁγίου 18 καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπιθήσει ὁ
ἱερεὺς ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν
θυμιαμάτων τῆς συνθέσεως ὃ ἐστὶν ἐνώπιον
κυρίου ὃ ἐστὶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ
πᾶν αἶμα ἐκχεεῖ πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου
τῶν καρπώσεων τῶν πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου 19 καὶ τὸ πᾶν στέαρ περιελεῖ ἀπ'
αὐτοῦ καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον 20 καὶ
ποιήσει τὸν μόσχον ὃν τρόπον ἐποίησεν τὸν
μόσχον τὸν τῆς ἁμαρτίας οὕτως ποιηθήσεται καὶ
ἐξιλάσεται περί αὐτῶν ὁ ἱερεὺς καὶ ἀφεθήσεται
αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία 21 καὶ ἐξοίσουσιν τὸν μόσχον
ὅλον ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ κατακαύσουσιν
τὸν μόσχον ὃν τρόπον κατέκαυσαν τὸν μόσχον
τὸν πρότερον ἁμαρτία συναγωγῆς ἐστὶν 22
ἐὰν δὲ ὁ ἄρχων ἀμάρτη καὶ ποιήσῃ μίαν ἀπὸ
πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν
ἢ οὐ ποιηθήσεται ἀκουσίως καὶ ἀμάρτη καὶ
πλημμελήσῃ 23 καὶ γνωσθῇ αὐτῷ ἡ ἁμαρτία
ἦν ἤμαρτεν ἐν αὐτῇ καὶ προσοίσει τὸ δῶρον
αὐτοῦ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἄρσεν ἄμωμον 24 καὶ
ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου
καὶ σφάξουσιν αὐτὸν ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσιν
τὰ ὀλοκαυτώματα ἐνώπιον κυρίου ἁμαρτία
ἐστὶν 25 καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος
τοῦ τῆς ἁμαρτίας τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὰ κέρατα
τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ τὸ

πᾶν αἷμα αὐτοῦ ἔκχεεῖ παρά τὴν βᾶσιν τοῦ
θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων 26 καὶ τὸ
πᾶν στέαρ αὐτοῦ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
ὥσπερ τὸ στέαρ θυσίας σωτηρίου καὶ ἐξιλάσεται
περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ
ἀφεθήσεται αὐτῷ 27 ἔὰν δὲ ψυχὴ μία ἁμάρτη
ἀκουσίως ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς ἐν τῷ ποιῆσαι
μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου ἢ οὐ
ποιηθήσεται καὶ πλημμελήσῃ 28 καὶ γνωσθῇ
αὐτῷ ἡ ἁμαρτία ἢν ἤμαρτεν ἐν αὐτῇ καὶ οἶσει
χίμαιραν ἐξ αἰγῶν θήλειαν ἄμωμον οἶσει περὶ
τῆς ἁμαρτίας ἧς ἤμαρτεν 29 καὶ ἐπιθήσει τὴν
χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἁμαρτήματος αὐτοῦ
καὶ σφάζουσιν τὴν χίμαιραν τὴν τῆς ἁμαρτίας
ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα 30
καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς
τῷ δακτύλῳ καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ
θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ πᾶν
τὸ αἷμα αὐτῆς ἔκχεεῖ παρά τὴν βᾶσιν τοῦ
θυσιαστηρίου 31 καὶ πᾶν τὸ στέαρ περιελεῖ ὄν
τρόπον περιαιρεῖται στέαρ ἀπὸ θυσίας σωτηρίου
καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον εἰς
ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ
ὁ ἱερεὺς καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ 32 ἔὰν δὲ πρόβατον
προσενέγκῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ εἰς ἁμαρτίαν θῆλυ
ἄμωμον προσοίσει αὐτό 33 καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ τῆς ἁμαρτίας καὶ σφάζουσιν
αὐτὸ ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα
34 καὶ λαβῶν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς
ἁμαρτίας τῷ δακτύλῳ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ
θυσιαστηρίου τῆς ὀλοκαυτώσεως καὶ πᾶν αὐτοῦ
τὸ αἷμα ἔκχεεῖ παρά τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου
τῆς ὀλοκαυτώσεως 35 καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ στέαρ
περιελεῖ ὄν τρόπον περιαιρεῖται στέαρ προβάτου
ἐκ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ
ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα
κυρίου καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ
τῆς ἁμαρτίας ἧς ἤμαρτεν καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ

5 ἔὰν δὲ ψυχὴ ἁμάρτη καὶ ἀκούσῃ φωνὴν
ὄρκισμοῦ καὶ οὗτος μάρτυς ἢ ἐώρακεν
ἢ σύνοιδεν ἔὰν μὴ ἀπαγγείλῃ λήμψεται
τὴν ἁμαρτίαν 2 ἢ ψυχὴ ἣτις ἔὰν ἄψηται
παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου ἢ θνησιμαίου ἢ
θηριαλῶτου ἀκαθάρτου ἢ τῶν θνησιμαίων ἢ τῶν
βδελυγμάτων τῶν ἀκαθάρτων ἢ τῶν θνησιμαίων
κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων 3 ἢ ἄψηται ἀπὸ
ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου ἀπὸ πάσης ἀκαθαρσίας
αὐτοῦ ἧς ἂν ἀψάμενος μιανθῇ καὶ ἔλαθεν αὐτόν
μετὰ τοῦτο δὲ γνῶ καὶ πλημμελήσῃ 4 ἢ ψυχὴ ἢ ἂν
ὁμῶς διαστέλλουσα τοῖς χεῖλεσιν κακοποιῆσαι
ἢ καλῶς ποιῆσαι κατὰ πάντα ὅσα ἔὰν διαστείλῃ
ὁ ἄνθρωπος μεθ' ὄρκου καὶ λάθῃ αὐτόν πρὸ
ὀφθαλμῶν καὶ οὗτος γνῶ καὶ ἁμάρτη ἔν τι
τούτων 5 καὶ ἐξαγορεύσει τὴν ἁμαρτίαν περὶ
ῶν ἡμάρτηκεν κατ' αὐτῆς 6 καὶ οἶσει περὶ
ῶν ἐπλημμέλησεν κυρίῳ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἧς
ἤμαρτεν θῆλυ ἀπὸ τῶν προβάτων ἀμνάδα ἢ
χίμαιραν ἐξ αἰγῶν περὶ ἁμαρτίας καὶ ἐξιλάσεται
περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ ἧς
ἤμαρτεν καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἢ ἁμαρτία 7 ἔὰν δὲ
μὴ ἰσχύσῃ ἢ χεῖρ αὐτοῦ τὸ ἱκανὸν εἰς τὸ πρόβατον
οἶσει περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἤμαρτεν δύο
τριγόνas ἢ δύο νεοσοὺς περιστερῶν κυρίῳ ἕνα
περὶ ἁμαρτίας καὶ ἕνα εἰς ὀλοκαύτωμα 8 καὶ οἶσει
αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα καὶ προσάξει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ
τῆς ἁμαρτίας πρότερον καὶ ἀποκνίσει ὁ ἱερεὺς
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ σφονδύλου καὶ οὐ
διελεῖ 9 καὶ ῥανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ περὶ
τῆς ἁμαρτίας ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ θυσιαστηρίου
τὸ δὲ κατάλοιπον τοῦ αἵματος καταστραγγιεῖ
ἐπὶ τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου ἁμαρτίας γάρ
ἐστιν 10 καὶ τὸ δεύτερον ποιήσει ὀλοκαύτωμα
ὡς καθήκει καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς
ἁμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἤμαρτεν καὶ ἀφεθήσεται
αὐτῷ 11 ἔὰν δὲ μὴ εὐρίσκη αὐτοῦ ἢ χεῖρ ζευγος
τριγόνων ἢ δύο νεοσοὺς περιστερῶν καὶ οἶσει
τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ οὗ ἤμαρτεν τὸ δέκατον τοῦ

οιφι σεμίδαλιν περι άμαρτίας ούκ έπιχεεϊ έπ' αυτό έλαιον ουδέ έπιθήσει έπ' αυτό λίβανον οτι περι άμαρτίας έστιν 12 και οϊσει αυτό προς τον ιερέα και δραξάμενος ο ιερεύς άπ' αυτής πλήρη την δράκα τo μνημόσουνον αυτής έπιθήσει έπι τo θυσιαστήριον τών ολοκαυτωμάτων κυρίω άμαρτία έστιν 13 και έξιλάσεται περι αυτό ο ιερεύς περι τής άμαρτίας αυτού ής ήμαρτεν έφ' ένός τούτων και άφεθήσεται αυτό τω δέ καταλειφθέν έσται τω ιερεϊ ως ή θυσία τής σεμιδάλεως 14 και έλάλησεν κύριος προς Μωυσήν λέγων 15 ψυχή έάν λάθη αυτόν λήθη και άμάρτη άκουσίως από τών άγιών κυρίου και οϊσει τής πλημμελείας αυτού τω κυρίω κριόν άμωμον εκ τών προβάτων τιμής άργυρίου σίκλων τω σίκλω τών άγιών περι ού έπλημμέλησεν 16 και ο ήμαρτεν από τών άγιών άποτείσει αυτό και τo έπίπεπτον προσθήσει έπ' αυτό και δώσει αυτό τω ιερεϊ και ο ιερεύς έξιλάσεται περι αυτού έν τω κριω τής πλημμελείας και άφεθήσεται αυτό 17 και ή ψυχή ή άν άμάρτη και ποιήση μίαν από πασών τών έντολών κυρίου ων ου δεϊ ποιειν και ουκ έγνω και πλημμελήση και λάβη την άμαρτίαν 18 και οϊσει κριόν άμωμον εκ τών προβάτων τιμής άργυρίου εις πλημμελειαν προς τον ιερέα και έξιλάσεται περι αυτού ο ιερεύς περι τής άγνοίας αυτού ής ήγνόησεν και αυτός ουκ ήδει και άφεθήσεται αυτό 19 έπλημμέλησεν γάρ πλημμελήσιν έναντι κυριου

6 και έλάλησεν κύριος προς Μωυσήν λέγων 2 ψυχή έάν άμάρτη και παριδών παριδη τας έντολας κυρίου και ψεύσεται τα προς τον πλησίον έν παραθήκη ή περι κοινωνίας ή περι άρπαγής ή ήδίκησέν τι τον πλησίον 3 ή εϋρεν άπώλειαν και ψεύσεται περι αυτής και όμóση άδίκως περι ένός από πάντων ων έάν ποιήση ο άνθρωπος ώστε άμαρτεϊν έν τούτοις 4 και έσται ήνικά έάν άμάρτη και πλημμελήση και άποδω τo άρπαγμα ο ήρπασεν ή τo άδίκημα ο ήδίκησεν

ή την παραθήκην ήτις παρετέθη αυτό τω ή την άπώλειαν ήν εϋρεν 5 από παντός πράγματος ου ωμοσεν περι αυτού άδίκως και άποτείσει αυτό τo κεφάλαιον και τo πέμπτον προσθήσει έπ' αυτό τίνος έστιν αυτό άποδώσει ή ήμέρα έλεγχθη 6 και τής πλημμελείας αυτού οϊσει τω κυρίω κριόν από τών προβάτων άμωμον τιμής εις ο έπλημμέλησεν αυτό 7 και έξιλάσεται περι αυτού ο ιερεύς έναντι κυριου και άφεθήσεται αυτό περι ένός από πάντων ων έποίησεν και έπλημμέλησεν αυτό 8 και έλάλησεν κύριος προς Μωυσήν λέγων 9 έντειλαι Ααρων και τοις υίοις αυτού λέγων οϋτος ο νόμος τής ολοκαυτώσεως αυτή ή ολοκαύτωσις έπι τής καύσεως αυτής έπι τoυ θυσιαστηριου όλην την νύκτα έως τo πρωί και τo πϋρ τoυ θυσιαστηριου καθήσεται έπ' αυτού ου σβεσθήσεται 10 και ένδύσεται ο ιερεύς χιτώνα λινοϋν και περισκελές λινοϋν ένδύσεται περι τo σωμα αυτού και άφελει την κατακάρπωσιν ήν άν καταναλώση τo πϋρ την ολοκαύτωσιν από τoυ θυσιαστηριου και παραθήσει αυτό έχόμενον τoυ θυσιαστηριου 11 και εκδύσεται την στολήν αυτού και ένδύσεται στολήν άλλην και έξοίσει την κατακάρπωσιν έξω τής παρεμβολής εις τόπον καθαρόν 12 και πϋρ έπι τo θυσιαστήριον καθήσεται άπ' αυτού και ου σβεσθήσεται και καύσει ο ιερεύς έπ' αυτό ξύλα τo πρωί και στοιβάσει έπ' αυτού την ολοκαύτωσιν και έπιθήσει έπ' αυτό τo στέαρ τoυ σωτηριου 13 και πϋρ δια παντός καθήσεται έπι τo θυσιαστήριον ου σβεσθήσεται 14 οϋτος ο νόμος τής θυσίας ήν προσάξουσιν αυτήν οι υιοι Ααρων έναντι κυριου άπέναντι τoυ θυσιαστηριου 15 και άφελει άπ' αυτού τη δρακι από τής σεμιδάλεως τής θυσίας σϋν τω ελαίω αυτής και σϋν τω λιβάνω αυτής τα όντα έπι τής θυσίας και άνοίσει έπι τo θυσιαστήριον κάρπωμα όσμη ευωδίας τo μνημόσουνον αυτής τω κυρίω 16 τo δέ καταλειφθέν άπ' αυτής έδεται Ααρων

καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἄζυμα βρωθήσεται ἐν τόπῳ ἀγίῳ ἐν ἀλύῃ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔδονται αὐτὴν 17 οὐ πεφθήσεται ἐζυμωμένη μερίδα αὐτὴν ἔδωκα αὐτοῖς ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου ἅγια ἁγίων ὥσπερ τὸ τῆς ἁμαρτίας καὶ ὥσπερ τὸ τῆς πλημμελείας 18 πᾶν ἄρσενικὸν τῶν ἱερέων ἔδονται αὐτὴν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου πᾶς ὃς ἐὰν ἄψηται αὐτῶν ἁγιασθήσεται 19 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 20 τοῦτο τὸ δῶρον Ααρων καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ὃ προσοίσουσιν κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἧ ἂν χρίσης αὐτόν τὸ δέκατον τοῦ οἴφι σεμιδάλεως εἰς θυσίαν διὰ παντός τὸ ἥμισυ αὐτῆς τὸ πρωὶ καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῆς τὸ δειλινόν 21 ἐπὶ τηγάνου ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται πεφυραμένην οἴσει αὐτὴν ἐλικτά θυσίαν ἐκ κλασμάτων θυσίαν ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ 22 ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ἀντ' αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ποιήσει αὐτὴν νόμος αἰώνιος ἅπαν ἐπιτελεσθήσεται 23 καὶ πᾶσα θυσία ἱερέως ὀλοκαυτος ἔσται καὶ οὐ βρωθήσεται 24 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 25 λάλησον Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων οὗτος ὁ νόμος τῆς ἁμαρτίας ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσιν τὸ ὀλοκαύτωμα σφάζουσιν τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἔναντι κυρίου ἅγια ἁγίων ἐστίν 26 ὁ ἱερεὺς ὁ ἀναφέρων αὐτὴν ἔδεται αὐτὴν ἐν τόπῳ ἀγίῳ βρωθήσεται ἐν ἀλύῃ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 27 πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν κρεῶν αὐτῆς ἁγιασθήσεται καὶ ὧ ἐὰν ἐπιρραντισθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπὶ τὸ ἱμάτιον ὃ ἐὰν ῥαντισθῇ ἐπ' αὐτὸ πλυθήσεται ἐν τόπῳ ἀγίῳ 28 καὶ σκεῦος ὀστράκινον οὗ ἐὰν ἐψηθῇ ἐν αὐτῷ συντριβήσεται ἐὰν δὲ ἐν σκευεῖ χαλκῷ ἐψηθῇ ἐκτριψεῖ αὐτὸ καὶ ἐκκλύσει ὕδατι 29 πᾶς ἄρσεν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν φάγεται αὐτὰ ἅγια ἁγίων ἐστὶν κυρίου 30 καὶ πάντα τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας ὧν ἐὰν εἰσενεχθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἐξιλιάσασθαι ἐν τῷ ἀγίῳ οὐ βρωθήσεται ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται

7 καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ κριοῦ τοῦ περὶ τῆς πλημμελείας ἅγια ἁγίων ἐστίν 2 ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσιν τὸ ὀλοκαύτωμα σφάζουσιν τὸν κριὸν τῆς πλημμελείας ἔναντι κυρίου καὶ τὸ αἷμα προσχεεῖ ἐπὶ τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου κύκλω 3 καὶ πᾶν τὸ στέαρ αὐτοῦ προσοίσει ἀπ' αὐτοῦ καὶ τὴν ὀσφὺν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ ἐνδόσθια καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων 4 καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ αὐτὰ 5 καὶ ἀνοίσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα τῷ κυρίῳ περὶ πλημμελείας ἐστίν 6 πᾶς ἄρσεν ἐκ τῶν ἱερέων ἔδεται αὐτὰ ἐν τόπῳ ἀγίῳ ἔδονται αὐτὰ ἅγια ἁγίων ἐστίν 7 ὥσπερ τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας οὕτω καὶ τὸ τῆς πλημμελείας νόμος εἰς αὐτῶν ὁ ἱερεὺς ὅστις ἐξιλιάσεται ἐν αὐτῷ αὐτῷ ἔσται 8 καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ προσάγων ὀλοκαύτωμα ἀνθρώπου τὸ δέρμα τῆς ὀλοκαυτώσεως ἧς αὐτὸς προσφέρει αὐτῷ ἔσται 9 καὶ πᾶσα θυσία ἧτις ποιηθήσεται ἐν τῷ κλιβάνῳ καὶ πᾶσα ἧτις ποιηθήσεται ἐπ' ἐσχάρας ἢ ἐπὶ τηγάνου τοῦ ἱερέως τοῦ προσφέροντος αὐτὴν αὐτῷ ἔσται 10 καὶ πᾶσα θυσία ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ καὶ μὴ ἀναπεποιημένη πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ααρων ἔσται ἐκάστω τὸ ἴσον 11 οὗτος ὁ νόμος θυσίας σωτηρίου ἦν προσοίσουσιν κυρίῳ 12 ἐὰν μὲν περὶ αἰνέσεως προσφέρῃ αὐτὴν καὶ προσοίσει ἐπὶ τῆς θυσίας τῆς αἰνέσεως ἄρτους ἐκ σεμιδάλεως ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ λάγανα ἄζυμα διακεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ καὶ σεμιδαλιν πεφυραμένην ἐν ἐλαίῳ 13 ἐπ' ἄρτοις ζυμίταις προσοίσει τὰ δῶρα αὐτοῦ ἐπὶ θυσίᾳ αἰνέσεως σωτηρίου 14 καὶ προσάξει ἔν ἀπὸ πάντων τῶν δώρων αὐτοῦ ἀφαίρεμα κυρίῳ τῷ ἱερεῖ τῷ προσχέοντι τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου αὐτῷ ἔσται 15 καὶ τὰ κρέα θυσίας αἰνέσεως σωτηρίου αὐτῷ ἔσται καὶ ἐν ἧ ἡμέρᾳ δωρεῖται βρωθήσεται οὐ καταλείψουσιν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωὶ 16 κἂν

εὐχή ἢ ἐκούσιον θυσιάζει τὸ δῶρον αὐτοῦ ἢ ἂν ἡμέρα προσαγάγη τὴν θυσίαν αὐτοῦ βρωθήσεται καὶ τῆ αὔριον 17 καὶ τὸ καταλειφθὲν ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας ἕως ἡμέρας τρίτης ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται 18 ἐὰν δὲ φαγὼν φάγη ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆ ἡμέρα τῆ τρίτη οὐ δεχθήσεται αὐτῷ τῷ προσφέροντι αὐτό οὐ λογισθήσεται αὐτῷ μίασμά ἐστιν ἡ δὲ ψυχὴ ἥτις ἐὰν φάγη ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἁμαρτίαν λήμψεται 19 καὶ κρέα ὅσα ἂν ἄψηται παντὸς ἀκαθάρτου οὐ βρωθήσεται ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται πᾶς καθαρὸς φάγεται κρέα 20 ἡ δὲ ψυχὴ ἥτις ἐὰν φάγη ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου ὃ ἐστὶν κυρίου καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 21 καὶ ψυχὴ ἡ ἂν ἄψηται παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου ἢ ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου ἢ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων ἢ παντὸς βδελύγματος ἀκαθάρτου καὶ φάγη ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου ὃ ἐστὶν κυρίου ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 22 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 23 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων πᾶν στέαρ βοῶν καὶ προβάτων καὶ αἰγῶν οὐκ ἔδεσθε 24 καὶ στέαρ θνησιμαίων καὶ θηριάλωτον ποιηθήσεται εἰς πᾶν ἔργον καὶ εἰς βρῶσιν οὐ βρωθήσεται 25 πᾶς ὁ ἔσθων στέαρ ἀπὸ τῶν κτηνῶν ὧν προσάξει αὐτῶν κάρπωμα κυρίῳ ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 26 πᾶν αἶμα οὐκ ἔδεσθε ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν ἀπὸ τε τῶν πετεινῶν καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν 27 πᾶσα ψυχὴ ἡ ἂν φάγη αἶμα ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 28 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 29 καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις λέγων ὁ προσφέρων θυσίαν σωτηρίου κυρίῳ οἶσει τὸ δῶρον αὐτοῦ κυρίῳ ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου 30 αἱ χεῖρες αὐτοῦ προσοίσουσιν τὰ καρπώματα κυρίῳ τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τοῦ στηθυνίου καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος προσοίσει αὐτὰ ὥστε ἐπιθεῖναι δόμα

ἐναντι κυρίου 31 καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ στέαρ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔσται τὸ στηθύνιον Ἀαρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ 32 καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν δώσετε ἀφαίρεμα τῷ ἱερεῖ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου ὑμῶν 33 ὁ προσφέρων τὸ αἶμα τοῦ σωτηρίου καὶ τὸ στέαρ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀαρων αὐτῷ ἔσται ὁ βραχίων ὁ δεξιὸς ἐν μερίδι 34 τὸ γὰρ στηθύνιον τοῦ ἐπιθέματος καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος εἴληφα παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου ὑμῶν καὶ ἔδωκα αὐτὰ Ἀαρων τῷ ἱερεῖ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ 35 αὕτη ἡ χρῆσις Ἀαρων καὶ ἡ χρῆσις τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου ἐν ἡ ἡμέρα προσηγάγετο αὐτοὺς τοῦ ἱερατεύειν τῷ κυρίῳ 36 καθὰ ἐνετείλατο κύριος δοῦναι αὐτοῖς ἡ ἡμέρα ἔχρισεν αὐτοὺς παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν 37 οὗτος ὁ νόμος τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ θυσίας καὶ περὶ ἁμαρτίας καὶ τῆς πλημμελείας καὶ τῆς τελειώσεως καὶ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου 38 ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ ἔν τῷ ὄρει Σιναι ἡ ἡμέρα ἐνετείλατο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ προσφέρειν τὰ δῶρα αὐτῶν ἐναντι κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιναι

8 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 λαβὲ Ἀαρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοὺς δύο κριοὺς καὶ τὸ κανοῦν τῶν ἀζύμων 3 καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἐκκλησίασον ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 4 καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς ὃν τρόπον συνέταξεν αὐτῷ κύριος καὶ ἐξεκκλησίασεν τὴν συναγωγὴν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 5 καὶ εἶπεν Μωυσῆς τῇ συναγωγῇ τοῦτο ἐστὶν τὸ ῥῆμα ὃ ἐνετείλατο κύριος ποιῆσαι 6 καὶ προσήνεγκεν Μωυσῆς τὸν Ἀαρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἔλουσεν αὐτοὺς ὕδατι 7 καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν χιτῶνα

καὶ ἔζωσεν αὐτὸν τὴν ζώνην καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν ὑποδύτην καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὸν τὴν ἐπωμίδα καὶ συνέζωσεν αὐτὸν κατὰ τὴν ποίησιν τῆς ἐπωμίδος καὶ συνέσφιγξεν αὐτὸν ἐν αὐτῇ **8** καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὴν τὸ λογεῖον καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ λογεῖον τὴν δῆλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν **9** καὶ ἐπέθηκεν τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν μίτραν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν τὸ καθγιασμένον ἄγιον ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ **10** καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως **11** καὶ ἔρρανεν ἀπ' αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπτάκις καὶ ἔχρισεν τὸ θυσιαστήριον καὶ ἠγίασεν αὐτὸ καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ τὸν λουτήρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ καὶ ἠγίασεν αὐτά καὶ ἔχρισεν τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ ἠγίασεν αὐτὴν **12** καὶ ἐπέχεεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ααρων καὶ ἔχρισεν αὐτὸν καὶ ἠγίασεν αὐτόν **13** καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ααρων καὶ ἐνέδυσεν αὐτοὺς χιτῶνας καὶ ἔζωσεν αὐτοὺς ζώνας καὶ περιέθηκεν αὐτοῖς κιδάρεις καθάπερ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ **14** καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας καὶ ἐπέθηκεν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου τοῦ τῆς ἀμαρτίας **15** καὶ ἔσφαξεν αὐτὸν καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ τῷ δακτύλῳ καὶ ἐκαθάρισεν τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸ αἶμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἠγίασεν αὐτὸ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἐπ' αὐτοῦ **16** καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ ἀνήνεγκεν Μωυσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον **17** καὶ τὸν μόσχον καὶ τὴν βύρσαν αὐτοῦ καὶ τὰ κρέα αὐτοῦ καὶ τὴν κόπρον αὐτοῦ καὶ κατέκαυσεν αὐτὰ πυρὶ ἕξω τῆς παρεμβολῆς ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ

Μωυσῆ **18** καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς τὸν κριὸν τὸν εἰς ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπέθηκεν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ **19** καὶ ἔσφαξεν Μωυσῆς τὸν κριὸν καὶ προσέχεεν Μωυσῆς τὸ αἶμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ **20** καὶ τὸν κριὸν ἐκρεανόμησεν κατὰ μέλη καὶ ἀνήνεγκεν Μωυσῆς τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ μέλη καὶ τὸ στέαρ **21** καὶ τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς πόδας ἔπλυνεν ὕδατι καὶ ἀνήνεγκεν Μωυσῆς ὄλον τὸν κριὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὀλοκαύτωμα ὃ ἐστὶν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κάρπωμά ἐστὶν τῷ κυρίῳ καθάπερ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ **22** καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς τὸν κριὸν τὸν δευτέρον κριὸν τελειώσεως καὶ ἐπέθηκεν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ **23** καὶ ἔσφαξεν αὐτὸν καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς Ααρων τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ **24** καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ααρων καὶ ἐπέθηκεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπὶ τοὺς λοβοὺς τῶν ὠτων τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν καὶ προσέχεεν Μωυσῆς τὸ αἶμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ **25** καὶ ἔλαβεν τὸ στέαρ καὶ τὴν ὄσφυν καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν **26** καὶ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῆς τελειώσεως τοῦ ὄντος ἔναντι κυρίου ἔλαβεν ἄρτον ἓνα ἄζυμον καὶ ἄρτον ἕξ ἐλαίου ἓνα καὶ λάγανον ἓν καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ στέαρ καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν **27** καὶ ἐπέθηκεν ἅπαντα ἐπὶ τὰς χεῖρας Ααρων καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὰ ἀφαίρεμα ἔναντι κυρίου **28** καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὰ Μωυσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα τῆς τελειώσεως ὃ ἐστὶν ὁσμὴ

εὐωδίας κάρπωμά ἐστιν τῷ κυρίῳ **29** καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὸ στηθύνιον ἀφείλεν αὐτὸ ἐπίθεμα ἔναντι κυρίου ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως καὶ ἐγένετο Μωυσῆ ἕν μερίδι καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ **30** καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ προσέρρανεν ἐπὶ Ααρων καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἠγίασεν Ααρων καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ **31** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐψήσατε τὰ κρέα ἐν τῇ αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τόπῳ ἁγίῳ καὶ ἐκεῖ φάγεσθε αὐτὰ καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ κανῶ τῆς τελειώσεως ὃν τρόπον συντέτακταί μοι λέγων Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ φάγονται αὐτὰ **32** καὶ τὸ καταλειφθὲν τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἄρτων ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται **33** καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε ἐπὶ τὰς ἡμέρας ἕως ἡμέρας πληρωθῆ ἡμέρα τελειώσεως ὑμῶν ἐπὶ τὰς ἡμέρας τελειώσει τὰς χεῖρας ὑμῶν **34** καθάπερ ἐποίησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐνετείλατο κύριος τοῦ ποιῆσαι ὥστε ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν **35** καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καθήσεσθε ἐπὶ τὰς ἡμέρας ἡμέραν καὶ νύκτα φυλάξεσθε τὰ φυλάγματα κυρίου ἵνα μὴ ἀποθάνητε οὕτως γὰρ ἐνετείλατό μοι κύριος ὁ θεός **36** καὶ ἐποίησεν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντας τοὺς λόγους οὓς συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ

9 καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐκάλεσεν Μωυσῆς Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὴν γερουσίαν Ἰσραὴλ **2** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων λαβὲ σεαυτῷ μοσχάριον ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας καὶ κριὸν εἰς ὄλοκαύτωμα ἄμωμα καὶ προσένεγκε αὐτὰ ἔναντι κυρίου **3** καὶ τῇ γερουσίᾳ Ἰσραὴλ λάλησον λέγων λάβετε χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας καὶ μοσχάριον καὶ ἄμνον

ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκάρπωσιν ἄμωμα **4** καὶ μόσχον καὶ κριὸν εἰς θυσίαν σωτηρίου ἔναντι κυρίου καὶ σεμίδαλιν πεφυραμένην ἐν ἐλαίῳ ὅτι σήμερον κύριος ὀφθήσεται ἐν ὑμῖν **5** καὶ ἔλαβον καθὸ ἐνετείλατο Μωυσῆς ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ προσήλθεν πᾶσα συναγωγή καὶ ἔστησαν ἔναντι κυρίου **6** καὶ εἶπεν Μωυσῆς τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ εἶπεν κύριος ποιήσατε καὶ ὀφθήσεται ἐν ὑμῖν δόξα κυρίου **7** καὶ εἶπεν Μωυσῆς τῷ Ααρων πρόσελθε πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ποιήσον τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας σου καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου καὶ ἐξιλάσαι περὶ σεαυτοῦ καὶ τοῦ οἴκου σου καὶ ποιήσον τὰ δῶρα τοῦ λαοῦ καὶ ἐξιλάσαι περὶ αὐτῶν καθάπερ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ **8** καὶ προσήλθεν Ααρων πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔσφαξεν τὸ μοσχάριον τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας **9** καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ααρων τὸ αἶμα πρὸς αὐτόν καὶ ἔβαψεν τὸν δάκτυλον εἰς τὸ αἶμα καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸ αἶμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου **10** καὶ τὸ στέαρ καὶ τοὺς νεφρούς καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος τοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ **11** καὶ τὰ κρέα καὶ τὴν βύρσαν κατέκαυσεν αὐτὰ πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς **12** καὶ ἔσφαξεν τὸ ὄλοκαύτωμα καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ααρων τὸ αἶμα πρὸς αὐτόν καὶ προσέχεεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ **13** καὶ τὸ ὄλοκαύτωμα προσήνεγκαν αὐτῷ κατὰ μέλη αὐτὰ καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον **14** καὶ ἔπλυνεν τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς πόδας ὕδατι καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ ὄλοκαύτωμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον **15** καὶ προσήνεγκαν τὸ δῶρον τοῦ λαοῦ καὶ ἔλαβεν τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ καὶ ἔσφαξεν αὐτὸ καθὰ καὶ τὸ πρῶτον **16** καὶ προσήνεγκεν τὸ ὄλοκαύτωμα καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ὡς καθήκει **17** καὶ προσήνεγκεν τὴν θυσίαν καὶ ἔπλησεν τὰς χεῖρας ἀπ' αὐτῆς καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον χωρὶς τοῦ

όλοκαυτώματος τοῦ πρωινοῦ **18** καὶ ἔσφαξεν τὸν μόσχον καὶ τὸν κριὸν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου τῆς τοῦ λαοῦ καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ααρων τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν καὶ προσέχεεν πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ **19** καὶ τὸ στέαρ τὸ ἀπὸ τοῦ μόσχου καὶ τοῦ κριοῦ τὴν ὄσφην καὶ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος **20** καὶ ἐπέθηκεν τὰ στέατα ἐπὶ τὰ στηθύνια καὶ ἀνήνεγκαν τὰ στέατα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον **21** καὶ τὸ στηθύνιον καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν ἀφείλεν Ααρων ἀφαίρεμα ἔναντι κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ **22** καὶ ἐξάρας Ααρων τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν λαὸν εὐλόγησεν αὐτούς καὶ κατέβη ποιήσας τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας καὶ τὰ ὄλοκαυτώματα καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου **23** καὶ εἰσηλθεν Μωυσῆς καὶ Ααρων εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐξεληθόντες εὐλόγησαν πάντα τὸν λαόν καὶ ὥφθη ἡ δόξα κυρίου παντὶ τῷ λαῷ **24** καὶ ἐξηλθεν πῦρ παρὰ κυρίου καὶ κατέφαγεν τὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τὰ τε ὄλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα καὶ εἶδεν πᾶς ὁ λαὸς καὶ ἐξέστη καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον

10 καὶ λαβόντες οἱ δύο υἱοὶ Ααρων Ναδαβ καὶ Αβιουδ ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὸ πῦρ καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸ θυμίαμα καὶ προσήνεγκαν ἔναντι κυρίου πῦρ ἀλλότριον ὃ οὐ προσέταξεν κύριος αὐτοῖς **2** καὶ ἐξηλθεν πῦρ παρὰ κυρίου καὶ κατέφαγεν αὐτούς καὶ ἀπέθανον ἔναντι κυρίου **3** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων τοῦτο ἐστὶν ὃ εἶπεν κύριος λέγων ἐν τοῖς ἐγγίζουσίν μοι ἁγιασθήσομαι καὶ ἐν πάσῃ τῇ συναγωγῇ δοξασθήσομαι καὶ κατενύχθη Ααρων **4** καὶ ἐκάλεσεν Μωυσῆς τὸν Μισαδαι καὶ τὸν Ελισαφαν υἱοὺς Οζιηλ υἱοὺς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς Ααρων καὶ εἶπεν αὐτοῖς προσέλθατε καὶ ἄρατε τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν ἐκ προσώπου τῶν ἁγίων ἔξω τῆς παρεμβολῆς **5** καὶ προσήλθον καὶ

ἦσαν ἐν τοῖς χιτῶσιν αὐτῶν ἔξω τῆς παρεμβολῆς ὃν τρόπον εἶπεν Μωυσῆς **6** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων καὶ Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς καταλελειμμένους τὴν κεφαλὴν ὑμῶν οὐκ ἀποκιδαρώσετε καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν οὐ διαρρήξετε ἵνα μὴ ἀποθάνητε καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἔσται θυμὸς οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν πᾶς ὁ οἶκος Ισραηλ κλαύσονται τὸν ἐμπυρισμὸν ὃν ἐνεπυρίσθησαν ὑπὸ κυρίου **7** καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε ἵνα μὴ ἀποθάνητε τὸ γὰρ ἔλαιον τῆς χρίσεως τὸ παρὰ κυρίου ἐφ' ὑμῖν καὶ ἐποίησαν κατὰ τὸ ῥῆμα Μωυσῆ **8** καὶ ἐλάλησεν κύριος τῷ Ααρων λέγων **9** οἶνον καὶ σικερα οὐ πίεσθε σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ ἡνίκα ἂν εἰσπορεύσθε εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἢ προσπορευομένων ὑμῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ οὐ μὴ ἀποθάνητε νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν **10** διαστεῖλαι ἀνὰ μέσον τῶν ἁγίων καὶ τῶν βεβήλων καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ἀκαθάρτων καὶ τῶν καθαρῶν **11** καὶ συμβιβάσεις τοὺς υἱοὺς Ισραηλ πάντα τὰ νόμιμα ἃ ἐλάλησεν κύριος πρὸς αὐτούς διὰ χειρὸς Μωυσῆ **12** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων καὶ πρὸς Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ τοὺς υἱοὺς Ααρων τοὺς καταλειφθέντας λάβετε τὴν θυσίαν τὴν καταλειφθεῖσαν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου καὶ φάγεσθε ἄζυμα παρὰ τὸ θυσιαστήριον ἅγια ἁγίων ἐστὶν **13** καὶ φάγεσθε αὐτὴν ἐν τόπῳ ἁγίῳ νόμιμον γὰρ σοὶ ἐστὶν καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου τοῦτο ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου οὕτω γὰρ ἐντέταταί μοι **14** καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος φάγεσθε ἐν τόπῳ ἁγίῳ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ὁ οἶκός σου μετὰ σοῦ νόμιμον γὰρ σοὶ καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου ἐδόθη ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου τῶν υἱῶν Ισραηλ **15** τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος ἐπὶ τῶν καρπωμάτων τῶν στεάτων προσοίσουσιν ἀφόρισμα ἀφορίσαι ἔναντι κυρίου καὶ ἔσται

σοι καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσιν σου μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 16 καὶ τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας ζητῶν ἐξεζήτησεν Μωυσῆς καὶ ὄδε ἐνεπεπύριστο καὶ ἐθυμώθη Μωυσῆς ἐπὶ Ελεαζαρ καὶ Ἰθαμαρ τοὺς υἱοὺς Ααρων τοὺς καταλελειμμένους λέγων 17 διὰ τί οὐκ ἐφάγετε τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας ἐν τόπῳ ἁγίῳ ὅτι γὰρ ἅγια ἁγίων ἐστὶν τοῦτο ἔδωκεν ὑμῖν φαγεῖν ἵνα ἀφέλητε τὴν ἀμαρτίαν τῆς συναγωγῆς καὶ ἐξιλάσησθε περὶ αὐτῶν ἔναντι κυρίου 18 οὐ γὰρ εἰσῆχθη τοῦ αἵματος αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον κατὰ πρόσωπον ἔσω φάγεσθε αὐτὸ ἐν τόπῳ ἁγίῳ ὃν τρόπον μοι συνέταξεν κύριος 19 καὶ ἐλάλησεν Ααρων πρὸς Μωυσῆν λέγων εἰ σήμερον προσαγειόχασιν τὰ περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰ δλοκαυτώματα αὐτῶν ἔναντι κυρίου καὶ συμβέβηκέν μοι ταῦτα καὶ φάγομαι τὰ περὶ τῆς ἀμαρτίας σήμερον μὴ ἄρεστον ἔσται κυρίῳ 20 καὶ ἤκουσεν Μωυσῆς καὶ ἤρεσεν αὐτῷ

11 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων 2 λαλήσατε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγοντες ταῦτα τὰ κτήνη ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς 3 πᾶν κτήνος διχηλοῦν ὄπλῆν καὶ ὄνουχιστήρας ὄνουχίζον δύο χηλῶν καὶ ἀνάγον μηρυκισμὸν ἐν τοῖς κτήνεσιν ταῦτα φάγεσθε 4 πλὴν ἀπὸ τούτων οὐ φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μηρυκισμὸν καὶ ἀπὸ τῶν διχηλοῦντων τὰς ὄπλὰς καὶ ὄνουχίζοντων ὄνουχιστήρας τὸν κάμηλον ὅτι ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο ὄπλῆν δὲ οὐ διχηλεῖ ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν 5 καὶ τὸν δασύποδα ὅτι ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο καὶ ὄπλῆν οὐ διχηλεῖ ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν 6 καὶ τὸν χοιρογρύλλιον ὅτι ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο καὶ ὄπλῆν οὐ διχηλεῖ ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν 7 καὶ τὸν ὕν ὅτι διχηλεῖ ὄπλῆν τοῦτο καὶ ὄνουχίζει ὄνουχας ὄπλῆς καὶ τοῦτο οὐκ ἀνάγει μηρυκισμὸν ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν 8 ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε καὶ τῶν θνησιμαίων

αὐτῶν οὐχ ἄψεσθε ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν 9 καὶ ταῦτα ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασιν πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες ἐν τοῖς ὕδασιν καὶ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν τοῖς χειμάρροις ταῦτα φάγεσθε 10 καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πτερύγια οὐδὲ λεπίδες ἐν τῷ ὕδατι ἢ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν τοῖς χειμάρροις ἀπὸ πάντων ὧν ἐρεύγεται τὰ ὕδατα καὶ ἀπὸ πάσης ψυχῆς ζώσης τῆς ἐν τῷ ὕδατι βδέλυγμά ἐστιν 11 καὶ βδελύγματα ἔσονται ὑμῖν ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐκ ἔδεσθε καὶ τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν βδελύξεσθε 12 καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες τῶν ἐν τῷ ὕδατι βδέλυγμα τοῦτο ἐστὶν ὑμῖν 13 καὶ ταῦτα βδελύξεσθε ἀπὸ τῶν πετεινῶν καὶ οὐ βρωθήσεται βδέλυγμά ἐστιν τὸν ἀετὸν καὶ τὸν γρύπα καὶ τὸν ἀλαιοῖτον 14 καὶ τὸν γύπα καὶ ἰκτίνα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ 15 καὶ κόρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ 16 καὶ στρουθὸν καὶ γλαῦκα καὶ λάρων καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ ἰέρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ 17 καὶ νυκτικόρακα καὶ καταρράκτην καὶ ἴβιν 18 καὶ πορφυρίωνα καὶ πελεκᾶνα καὶ κύκνον 19 καὶ γλαῦκα καὶ ἐρωδιὸν καὶ χαραδριὸν καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ ἔποπα καὶ νυκτερίδα 20 καὶ πάντα τὰ ἐρπετὰ τῶν πετεινῶν ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα βδελύγματά ἐστιν ὑμῖν 21 ἀλλὰ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἐρπετῶν τῶν πετεινῶν ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα ἃ ἔχει σκέλη ἀνώτερον τῶν ποδῶν αὐτοῦ πηδᾶν ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τῆς γῆς 22 καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν τὸν βροῦχον καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ τὸν ἀττάκην καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ τὴν ἀκρίδα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῇ καὶ τὸν ὀφιομάχην καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ 23 πᾶν ἐρπετὸν ἀπὸ τῶν πετεινῶν οἷς ἐστὶν τέσσαρες πόδες βδέλυγμά ἐστὶν ὑμῖν 24 καὶ ἐν τούτοις μίανθήσεσθε πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας 25 καὶ πᾶς ὁ αἴρων τῶν θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας 26 ἐν πᾶσιν τοῖς κτήνεσιν ὃ ἐστὶν

διχλοῦν ὄπλην καὶ ὄνουχιστῆρας ὄνουχίζει καὶ
μηρυκισμὸν οὐ μαρυκᾶται ἀκάθαρτα ἔσονται
ὑμῖν πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν
ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 27 καὶ πᾶς ὃς
πορεύεται ἐπὶ χειρῶν ἐν πᾶσι τοῖς θηρίοις ἃ
πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα ἀκάθαρτα ἔσται ὑμῖν πᾶς
ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἑσπέρας 28 καὶ ὁ αἴρων τῶν θνησιμαίων
αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ ἀκάθαρτος ἔσται
ἕως ἑσπέρας ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἐστὶν 29 καὶ
ταῦτα ὑμῖν ἀκάθαρτα ἀπὸ τῶν ἔρπετων τῶν
ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς ἢ γαλῆ καὶ ὁ μῦς καὶ ὁ
κροκόδειλος ὁ χερσαῖος 30 μυγαλῆ καὶ χαμαιλέων
καὶ καλαβώτης καὶ σαύρα καὶ ἀσπάλαξ 31 ταῦτα
ἀκάθαρτα ὑμῖν ἀπὸ πάντων τῶν ἔρπετων τῶν
ἐπὶ τῆς γῆς πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῶν τεθνηκότων
ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 32 καὶ πᾶν ἐφ'
ὃ ἂν ἐπιπέσῃ ἀπ' αὐτῶν τεθνηκότων αὐτῶν
ἀκάθαρτον ἔσται ἀπὸ παντὸς σκεύους ξυλίνου ἢ
ἱματίου ἢ δέρματος ἢ σάκκου πᾶν σκεῦος ὃ ἐὰν
ποιηθῆ ἔργον ἐν αὐτῷ εἰς ὕδωρ βαφῆσεται καὶ
ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἑσπέρας καὶ καθαρὸν ἔσται
33 καὶ πᾶν σκεῦος ὀστράκινον εἰς ὃ ἐὰν πέσῃ
ἀπὸ τούτων ἔνδον ὅσα ἐὰν ἔνδον ἢ ἀκάθαρτα
ἔσται καὶ αὐτὸ συντριβήσεται 34 καὶ πᾶν βρώμα
ὃ ἔσθεται εἰς ὃ ἐὰν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὸ ὕδωρ
ἀκάθαρτον ἔσται καὶ πᾶν ποτόν ὃ πίνεται ἐν παντὶ
ἀγγεῖω ἀκάθαρτον ἔσται 35 καὶ πᾶν ὃ ἐὰν πέσῃ
ἀπὸ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ' αὐτὸ ἀκάθαρτον
ἔσται κλίβανοι καὶ κυθρόποδες καθαιρεθήσονται
ἀκάθαρτα ταῦτά ἐστὶν καὶ ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν
ἔσονται 36 πλὴν πηγῶν ὑδάτων καὶ λάκκου καὶ
συναγωγῆς ὕδατος ἔσται καθαρὸν ὃ δὲ ἀπτόμενος
τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται 37
ἐὰν δὲ ἐπιπέσῃ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπὶ πᾶν
σπέρμα σπόριμον ὃ σπαρήσεται καθαρὸν ἔσται 38
ἐὰν δὲ ἐπιχυθῆ ὕδωρ ἐπὶ πᾶν σπέρμα καὶ ἐπιπέσῃ
τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ' αὐτὸ ἀκάθαρτόν
ἐστὶν ὑμῖν 39 ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ τῶν κτηνῶν ὃ ἐστὶν

ὑμῖν τοῦτο φαγεῖν ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων
αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 40 καὶ ὁ
ἐσθίων ἀπὸ τῶν θνησιμαίων τούτων πλυνεῖ
τὰ ἱμάτια καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας
καὶ ὁ αἴρων ἀπὸ θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ
τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἑσπέρας 41 καὶ πᾶν ἔρπετόν ὃ ἔρπει
ἐπὶ τῆς γῆς βδέλυγμα τοῦτο ἔσται ὑμῖν οὐ
βρωθήσεται 42 καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ κοιλίας
καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ τέσσαρα διὰ παντός
ὁ πολυπληθεῖ ποσὶν ἐν πᾶσιν τοῖς ἔρπετοῖς
τοῖς ἔρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς οὐ φάγεσθε αὐτό ὅτι
βδέλυγμα ὑμῖν ἐστὶν 43 καὶ οὐ μὴ βδελύξητε τὰς
ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἔρπετοῖς τοῖς ἔρπουσιν
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐ μιανθήσεσθε ἐν τούτοις καὶ
οὐκ ἀκάθαρτοι ἔσεσθε ἐν αὐτοῖς 44 ὅτι ἐγώ
εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ ἀγιασθήσεσθε καὶ
ἅγιοι ἔσεσθε ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγώ κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν καὶ οὐ μιανεῖτε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσιν
τοῖς ἔρπετοῖς τοῖς κινουμένοις ἐπὶ τῆς γῆς 45
ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ ἀναγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου εἶναι ὑμῶν θεός καὶ ἔσεσθε ἅγιοι ὅτι
ἅγιός εἰμι ἐγώ κύριος 46 οὗτος ὁ νόμος περὶ
τῶν κτηνῶν καὶ τῶν πετεινῶν καὶ πάσης ψυχῆς
τῆς κινουμένης ἐν τῷ ὕδατι καὶ πάσης ψυχῆς
ἐρπούσης ἐπὶ τῆς γῆς 47 διαστεῖλαι ἀνὰ μέσον
τῶν ἀκαθάρτων καὶ ἀνὰ μέσον τῶν καθαρῶν καὶ
ἀνὰ μέσον τῶν ζωογονούντων τὰ ἐσθιόμενα καὶ
ἀνὰ μέσον τῶν ζωογονούντων τὰ μὴ ἐσθιόμενα

12 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἔρεῖς πρὸς
αὐτοὺς γυνὴ ἥτις ἐὰν σπερματισθῆ καὶ τέκῃ
ἄρσεν καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας κατὰ
τὰς ἡμέρας τοῦ χωρισμοῦ τῆς ἀφέδρου αὐτῆς
ἀκάθαρτος ἔσται 3 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ
περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ 4
καὶ τριακόνητα ἡμέρας καὶ τρεῖς καθήσεται ἐν
αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς παντὸς ἀγίου οὐχ ἄψεται
καὶ εἰς τὸ ἁγιαστήριον οὐκ εἰσελεύσεται ἕως

ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς 5 ἂν δὲ θῆλυ τέκη καὶ ἀκάθαρτος ἔσται δις ἑπτὰ ἡμέρας κατὰ τὴν ἄφροδον καὶ ἐξήκοντα ἡμέρας καὶ ἕξ καθεσθῆσεται ἐν αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς 6 καὶ ὅταν ἀναπληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς ἐφ' οὐρανὸν ἢ ἐπὶ θυγατρὶ προσοίσει ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὀλοκαύτωμα καὶ νεοσσὸν περιστερᾶς ἢ τρυγὸνα περὶ ἁμαρτίας ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα 7 καὶ προσοίσει ἔναντι κυρίου καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς καὶ καθαριεῖ αὐτὴν ἀπὸ τῆς πηγῆς τοῦ αἵματος αὐτῆς οὗτος ὁ νόμος τῆς τικτούσης ἄρσεν ἢ θῆλυ 8 ἂν δὲ μὴ εὐρίσκη ἢ χεὶρ αὐτῆς τὸ ἱκανὸν εἰς ἀμνὸν καὶ λήμψεται δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσοὺς περιστερῶν μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα καὶ μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς καὶ καθαρισθῆσεται

13 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων 2 ἀνθρώπῳ ἂν τινὶ γένηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ οὐλὴ σημασίας τηλαυγῆς καὶ γένηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ ἀφὴ λέπρας καὶ ἀχθήσεται πρὸς Ἀαρὼν τὸν ἱερέα ἢ ἕνα τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν ἱερέων 3 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν ἐν δέρματι τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ καὶ ἢ θριξὶ ἐν τῇ ἀφῇ μεταβάλλη λευκὴ καὶ ἢ ὄψις τῆς ἀφῆς ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτὸς ἀφὴ λέπρας ἐστὶν καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ μιανεῖ αὐτόν 4 ἂν δὲ τηλαυγῆς λευκὴ ἢ ἐν τῷ δέρματι τοῦ χρωτὸς καὶ ταπεινὴ μὴ ἢ ἢ ὄψις αὐτῆς ἀπὸ τοῦ δέρματος καὶ ἢ θριξὶ αὐτοῦ οὐ μετέβαλεν τρίχα λευκὴν αὐτὴ δὲ ἐστὶν ἄμαυρά καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν ἑπτὰ ἡμέρας 5 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ ἰδοὺ ἢ ἀφὴ μένει ἐναντίον αὐτοῦ οὐ μετέπεσεν ἢ ἀφὴ ἐν τῷ δέρματι καὶ ἀφοριεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας τὸ δεύτερον 6 καὶ ὄψεται αὐτόν ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ τὸ δεύτερον καὶ ἰδοὺ ἄμαυρά ἢ ἀφὴ οὐ μετέπεσεν ἢ ἀφὴ ἐν τῷ δέρματι καθαριεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς σημασία γάρ

ἐστὶν καὶ πλυνάμενος τὰ ἱμάτια καθαρὸς ἔσται 7 ἂν δὲ μεταβαλοῦσα μεταπέση ἢ σημασία ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἱερέα τοῦ καθαρίσαι αὐτόν καὶ ὀφθήσεται τὸ δεύτερον τῷ ἱερεῖ 8 καὶ ὄψεται αὐτόν ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ μετέπεσεν ἢ σημασία ἐν τῷ δέρματι καὶ μιανεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς λέπρα ἐστὶν 9 καὶ ἀφὴ λέπρας ἂν γένηται ἐν ἀνθρώπῳ καὶ ἕξει πρὸς τὸν ἱερέα 10 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ οὐλὴ λευκὴ ἐν τῷ δέρματι καὶ αὕτη μετέβαλεν τρίχα λευκὴν καὶ ἀπὸ τοῦ ὑγιοῦς τῆς σαρκὸς τῆς ζωσῆς ἐν τῇ οὐλῇ 11 λέπρα παλαιουμένη ἐστὶν ἐν τῷ δέρματι τοῦ χρωτὸς ἐστὶν καὶ μιανεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς καὶ ἀφοριεῖ αὐτόν ὅτι ἀκάθαρτός ἐστὶν 12 ἂν δὲ ἐξανθοῦσα ἐξανθήσῃ ἢ λέπρα ἐν τῷ δέρματι καὶ καλύψη ἢ λέπρα πᾶν τὸ δέρμα τῆς ἀφῆς ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν καθ' ὅλην τὴν ὄρασιν τοῦ ἱερέως 13 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ ἐκάλυψεν ἢ λέπρα πᾶν τὸ δέρμα τοῦ χρωτὸς καὶ καθαριεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν ὅτι πᾶν μετέβαλεν λευκὸν καθαρὸν ἐστὶν 14 καὶ ἢ ἂν ἡμέρα ὀφθῇ ἐν αὐτῷ χρῶς ζῶν μιανθήσεται 15 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὸν χρῶτα τὸν ὑγιῆ καὶ μιανεῖ αὐτόν ὁ χρῶς ὁ ὑγιῆς ὅτι ἀκάθαρτός ἐστὶν λέπρα ἐστὶν 16 ἂν δὲ ἀποκαταστῇ ὁ χρῶς ὁ ὑγιῆς καὶ μεταβάλλη λευκὴ καὶ ἐλεύσεται πρὸς τὸν ἱερέα 17 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ μετέβαλεν ἢ ἀφὴ εἰς τὸ λευκὸν καὶ καθαριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν καθαρὸς ἐστὶν 18 καὶ σὰρξ ἂν γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ ἕλκος καὶ ὑγιασθῇ 19 καὶ γένηται ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἕλκους οὐλὴ λευκὴ ἢ τηλαυγῆς λευκαίνουσα ἢ πυρρρίζουσα καὶ ὀφθήσεται τῷ ἱερεῖ 20 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ ἢ ὄψις ταπεινότερα τοῦ δέρματος καὶ ἢ θριξὶ αὐτῆς μετέβαλεν εἰς λευκὴν καὶ μιανεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς λέπρα ἐστὶν ἐν τῷ ἕλκει ἐξήνθησεν 21 ἂν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ θριξὶ λευκὴ καὶ ταπεινὸν μὴ ἢ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτὸς καὶ αὕτη ἢ ἄμαυρά ἀφοριεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς

ἑπτὰ ἡμέρας 22 ἂν δὲ διαχέηται ἐν τῷ δέρματι καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἀφῆ λέπρας ἐστὶν ἐν τῷ ἔλκει ἐξήνθησεν 23 ἂν δὲ κατὰ χώραν μείνη τὸ τηλαύγημα καὶ μὴ διαχέηται οὐλὴ τοῦ ἔλκου ἐστὶν καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς 24 καὶ σὰρξ ἂν γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ κατακαυμα πυρός καὶ γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ τὸ ὑγιασθὲν τοῦ κατακαύματος ἀγάζον τηλαυγὲς λευκὸν ὑποπυρρίζον ἢ ἔκλευκον 25 καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ μετέβαλεν θριξ λευκὴ εἰς τὸ ἀγάζον καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος λέπρα ἐστὶν ἐν τῷ κατακαύματι ἐξήνθησεν καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἀφῆ λέπρας ἐστὶν 26 ἂν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ ἀγάζοντι θριξ λευκὴ καὶ ταπεινὸν μὴ ἦ ἀπὸ τοῦ δέρματος αὐτὸ δὲ ἄμαυρόν καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας 27 καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἂν δὲ διαχύσει διαχέηται ἐν τῷ δέρματι καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἀφῆ λέπρας ἐστὶν ἐν τῷ ἔλκει ἐξήνθησεν 28 ἂν δὲ κατὰ χώραν μείνη τὸ ἀγάζον καὶ μὴ διαχυθῆ ἐν τῷ δέρματι αὐτῆ δὲ ἦ ἄμαυρά ἢ οὐλὴ τοῦ κατακαύματος ἐστὶν καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ὁ γὰρ χαρακτήρ τοῦ κατακαύματος ἐστὶν 29 καὶ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ ἂν γένηται ἐν αὐτοῖς ἀφῆ λέπρας ἐν τῇ κεφαλῇ ἢ ἐν τῷ πώγωνι 30 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν καὶ ἰδοὺ ἡ ὄψις αὐτῆς ἐγκοιλοτέρα τοῦ δέρματος ἐν αὐτῇ δὲ θριξ ξανθίζουσα λεπτὴ καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς θραῦσμά ἐστὶν λέπρα τῆς κεφαλῆς ἢ λέπρα τοῦ πώγωνός ἐστιν 31 καὶ ἂν ἴδῃ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν τοῦ θραύσματος καὶ ἰδοὺ οὐχ ἡ ὄψις ἐγκοιλοτέρα τοῦ δέρματος καὶ θριξ ξανθίζουσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῇ καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν τοῦ θραύσματος ἑπτὰ ἡμέρας 32 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ ἰδοὺ οὐ διεχύθη τὸ θραῦσμα καὶ θριξ ξανθίζουσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῇ καὶ ἡ ὄψις τοῦ θραύσματος οὐκ ἔστιν κοίλη ἀπὸ τοῦ δέρματος

33 καὶ ξυρηθήσεται τὸ δέρμα τὸ δὲ θραῦσμα οὐ ξυρηθήσεται καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὸ θραῦσμα ἑπτὰ ἡμέρας τὸ δεύτερον 34 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὸ θραῦσμα τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ ἰδοὺ οὐ διεχύθη τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ ξυρηθῆναι αὐτὸν καὶ ἡ ὄψις τοῦ θραύσματος οὐκ ἔστιν κοίλη ἀπὸ τοῦ δέρματος καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καὶ πλυνάμενος τὰ ἱμάτια καθαρὸς ἔσται 35 ἂν δὲ διαχύσει διαχέηται τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτὸν 36 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ διακέχυται τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι οὐκ ἐπισκέψεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς τριχὸς τῆς ξανθῆς ὅτι ἀκάθαρτός ἐστιν 37 ἂν δὲ ἐνώπιον μείνη τὸ θραῦσμα ἐπὶ χώρας καὶ θριξ μέλαινα ἀνατεῖλῃ ἐν αὐτῷ ὑγίαιεν τὸ θραῦσμα καθαρὸς ἐστὶν καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς 38 καὶ ἀνδρὶ ἢ γυναικὶ ἂν γένηται ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἀγάσματα ἀγάζοντα λευκαθίζοντα 39 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἀγάσματα ἀγάζοντα λευκαθίζοντα ἀλφός ἐστὶν καθαρὸς ἐστὶν ἐξανθεῖ ἐν τῷ δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καθαρὸς ἐστὶν 40 ἂν δὲ τινι μαδῆσῃ ἢ κεφαλῇ αὐτοῦ φαλακρός ἐστὶν καθαρὸς ἐστὶν 41 ἂν δὲ κατὰ πρόσωπον μαδῆσῃ ἢ κεφαλῇ αὐτοῦ ἀναφάλαντός ἐστὶν καθαρὸς ἐστὶν 42 ἂν δὲ γένηται ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ ἀφῆ λευκὴ ἢ πυρρίζουσα λέπρα ἐστὶν ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ 43 καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ ἡ ὄψις τῆς ἀφῆς λευκὴ πυρρίζουσα ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ ὡς εἶδος λέπρας ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ 44 ἄνθρωπος λεπρός ἐστὶν μίανσει μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ ἢ ἀφῆ αὐτοῦ 45 καὶ ὁ λεπρός ἐν ᾧ ἐστὶν ἢ ἀφῆ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔστω παραλελυμένα καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἀκατακάλυπτος καὶ περὶ τὸ στόμα αὐτοῦ περιβαλέσθω καὶ ἀκάθαρτος κεκλήσεται

46 πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας ἂν ἦ ἐπ' αὐτοῦ ἡ ἀφή ἀκάθαρτος ὣν ἀκάθαρτος ἔσται κεχωρισμένος καθίησεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἔσται αὐτοῦ ἡ διατριβή 47 καὶ ἱματίῳ ἐὰν γένηται ἐν αὐτῷ ἀφή λέπρας ἐν ἱματίῳ ἐρεῶ ἢ ἐν ἱματίῳ στιππύνῳ 48 ἢ ἐν στήμονι ἢ ἐν κρόκῃ ἢ ἐν τοῖς λινοῖς ἢ ἐν τοῖς ἐρεοῖς ἢ ἐν δέρματι ἢ ἐν παντὶ ἐργασίμῳ δέρματι 49 καὶ γένηται ἡ ἀφή χλωρίζουσα ἢ πυρρίζουσα ἐν τῷ δέρματι ἢ ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στήμονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ ἢ ἐν παντὶ σκεύει ἐργασίμῳ δέρματος ἀφή λέπρας ἐστὶν καὶ δείξει τῷ ἱερεῖ 50 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν ἐπὶ τὰς ἡμέρας 51 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐὰν δὲ διαχέηται ἡ ἀφή ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στήμονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ ἢ ἐν τῷ δέρματι κατὰ πάντα ὅσα ἂν ποιηθῇ δέρματα ἐν τῇ ἐργασίᾳ λέπρα ἔμμονός ἐστιν ἡ ἀφή ἀκάθαρτός ἐστιν 52 κατακαύσει τὸ ἱμάτιον ἢ τὸν στήμονα ἢ τὴν κρόκην ἐν τοῖς ἐρεοῖς ἢ ἐν τοῖς λινοῖς ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ ἐν ᾧ ἐὰν ἦ ἐν αὐτῷ ἡ ἀφή ὅτι λέπρα ἔμμονός ἐστιν ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται 53 ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεὺς καὶ μὴ διαχέηται ἡ ἀφή ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στήμονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ 54 καὶ συντάξει ὁ ἱερεὺς καὶ πλυνεῖ ἐφ' οὗ ἐὰν ἦ ἐπ' αὐτοῦ ἡ ἀφή καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν ἐπὶ τὰς ἡμέρας τὸ δεύτερον 55 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς μετὰ τὸ πλυθῆναι αὐτὸ τὴν ἀφήν καὶ ἥδε μὴ μετέβαλεν τὴν ὄψιν ἡ ἀφή καὶ ἡ ἀφή οὐ διαχεῖται ἀκάθαρτόν ἐστιν ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται ἐστήρισται ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στήμονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ 56 καὶ ἐὰν ἴδῃ ὁ ἱερεὺς καὶ ἦ ἀμαυρὰ ἡ ἀφή μετὰ τὸ πλυθῆναι αὐτὸ ἀπορρήξει αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἱματίου ἢ ἀπὸ τοῦ δέρματος ἢ ἀπὸ τοῦ στήμονος ἢ ἀπὸ τῆς κρόκης 57 ἐὰν δὲ ὀφθῇ ἔτι ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στήμονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ λέπρα ἐξανθοῦσά ἐστιν ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ ἀφή 58 καὶ τὸ ἱμάτιον ἢ ὁ στήμων ἢ

ἡ κρόκη ἢ πᾶν σκεῦος δερματίνον ὃ πλυθήσεται καὶ ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ ἡ ἀφή καὶ πλυθήσεται τὸ δεύτερον καὶ καθαρὸν ἔσται 59 οὗτος ὁ νόμος ἀφῆς λέπρας ἱματίου ἐρεοῦ ἢ στιππύνου ἢ στήμονος ἢ κρόκης ἢ παντός σκεύους δερματίνου εἰς τὸ καθαρῆσαι αὐτὸ ἢ μιᾶναι αὐτὸ

14 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 οὗτος ὁ νόμος τοῦ λεπροῦ ἢ ἂν ἡμέρα καθαρῶσθῃ καὶ προσαχθήσεται πρὸς τὸν ἱερέα 3 καὶ ἐξελεύσεται ὁ ἱερεὺς ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ ἰᾶται ἡ ἀφή τῆς λέπρας ἀπὸ τοῦ λεπροῦ 4 καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς καὶ λήμψονται τῷ κεκαθαρισμένῳ δύο ὀρνίθια ζῶντα καθαρὰ καὶ ξύλον κέδρινον καὶ κεκλωσμένον κόκκινον καὶ ὕσσωπον 5 καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς καὶ σφάζουσιν τὸ ὀρνίθιον τὸ ἐν εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον ἐφ' ὕδατι ζῶντι 6 καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν λήμψεται αὐτὸ καὶ τὸ ξύλον τὸ κέδρινον καὶ τὸ κλωστὸν κόκκινον καὶ τὸν ὕσσωπον καὶ βάψει αὐτὰ καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ αἶμα τοῦ ὀρνιθίου τοῦ σφαγέντος ἐφ' ὕδατι ζῶντι 7 καὶ περιρρανεῖ ἐπὶ τὸν καθαρῶσθέντα ἀπὸ τῆς λέπρας ἐπτάκις καὶ καθαρὸς ἔσται καὶ ἐξαποστελεῖ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ πεδῖον 8 καὶ πλυνεῖ ὁ καθαρῶσθεὶς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ξυρηθήσεται αὐτοῦ πᾶσαν τὴν τρίχα καὶ λούσεται ἐν ὕδατι καὶ καθαρὸς ἔσται καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ διατριψέει ἔξω τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐπτά ἡμέρας 9 καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ξυρηθήσεται πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸν πώγωνα καὶ τὰς ὀφρῦδας καὶ πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ ξυρηθήσεται καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ καθαρὸς ἔσται 10 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήμψεται δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἀμώμους καὶ πρόβατον ἐνιαύσιον ἄμωμον καὶ τρία δέκατα σεμιδάλεως εἰς θυσίαν πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ καὶ κοτύλην ἐλαίου μίαν 11 καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς ὁ καθαρῶστων τὸν

ἄνθρωπον τὸν καθαριζόμενον καὶ ταῦτα ἔναντι κυρίου ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 12 καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς τὸν ἄμνὸν τὸν ἕνα καὶ προσάξει αὐτὸν τῆς πλημμελείας καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸ ἀφόρισμα ἔναντι κυρίου 13 καὶ σφάζουσιν τὸν ἄμνὸν ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ περι ἁμαρτίας ἐν τόπῳ ἁγίῳ ἔστιν γὰρ τὸ περι ἁμαρτίας ὡσπερ τὸ τῆς πλημμελείας ἔστιν τῷ ἱερεῖ ἅγια ἁγίων ἐστίν 14 καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ 15 καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς κοτύλης τοῦ ἐλαίου ἐπιχεεῖ ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἀριστεράν 16 καὶ βάψει τὸν δάκτυλον τὸν δεξιὸν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς ἀριστερᾶς καὶ ῥανεῖ ἐπτάκις τῷ δακτύλῳ ἔναντι κυρίου 17 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ ὄν ἐν τῇ χειρὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας 18 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαρισθέντος καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου 19 καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὸ περι τῆς ἁμαρτίας καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ ἀκαθάρτου τοῦ καθαριζομένου ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ μετὰ τοῦτο σφάζει ὁ ἱερεὺς τὸ ὀλοκαύτωμα 20 καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ τὴν θυσίαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἔναντι κυρίου καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς καὶ καθαρισθήσεται 21 ἔαν δὲ πένηται καὶ ἡ χεῖρ αὐτοῦ μὴ εὐρίσκη λήμψεται ἄμνὸν ἕνα εἰς ὃ ἐπλημμέλησεν εἰς ἀφαίρεμα ὥστε ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ καὶ δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν καὶ κοτύλην

ἐλαίου μίαν 22 καὶ δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσοὺς περιστερῶν ὅσα εὔρεν ἡ χεῖρ αὐτοῦ καὶ ἔσται ἢ μία περι ἁμαρτίας καὶ ἡ μία εἰς ὀλοκαύτωμα 23 καὶ προσοίσει αὐτὰ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ εἰς τὸ καθαρίσαι αὐτὸν πρὸς τὸν ἱερέα ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι κυρίου 24 καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸν ἄμνὸν τῆς πλημμελείας καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου ἐπιθήσει αὐτὰ ἐπίθεμα ἔναντι κυρίου 25 καὶ σφάζει τὸν ἄμνὸν τῆς πλημμελείας καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ 26 καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου ἐπιχεεῖ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἀριστεράν 27 καὶ ῥανεῖ ὁ ἱερεὺς τῷ δακτύλῳ τῷ δεξιῷ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τῇ ἀριστερᾷ ἐπτάκις ἔναντι κυρίου 28 καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας 29 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τὸ ὄν ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως ἐπιθήσει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαρισθέντος καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου 30 καὶ ποιήσει μίαν τῶν τρυγόνων ἢ ἀπὸ τῶν νεοσσῶν τῶν περιστερῶν καθότι εὔρεν αὐτοῦ ἢ χεῖρ 31 τὴν μίαν περι ἁμαρτίας καὶ τὴν μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα σὺν τῇ θυσίᾳ καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθαριζομένου ἔναντι κυρίου 32 οὗτος ὁ νόμος ἐν ᾧ ἔστιν ἡ ἀφή τῆς λέπρας καὶ τοῦ μὴ εὐρίσκοντος τῇ χειρὶ εἰς τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ 33 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων 34 ὡς ἂν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων ἦν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν ἐν κτήσει καὶ δώσω ἀφὴν λέπρας ἐν ταῖς οἰκίαις τῆς γῆς τῆς ἐγκτήτου ὑμῖν 35 καὶ ἦξει τίνος αὐτοῦ ἡ

οἰκία καὶ ἀναγγελεῖ τῷ ἱερεῖ λέγων ὡσπερ ἀφῆ
ἑώραταί μου ἐν τῇ οἰκίᾳ 36 καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς
ἀποσκευάσαι τὴν οἰκίαν πρὸ τοῦ εἰσελθόντα
ἰδεῖν τὸν ἱερέα τὴν ἀφήν καὶ οὐ μὴ ἀκάθαρτα
γένηται ὅσα ἐὰν ᾗ ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ μετὰ ταῦτα
εἰσελεύσεται ὁ ἱερεὺς καταμαθεῖν τὴν οἰκίαν 37
καὶ ὄψεται τὴν ἀφήν ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας
κοιλιάδας χλωριζούσας ἢ πυρριζούσας καὶ ἡ ὄψις
αὐτῶν ταπεινότερα τῶν τοίχων 38 καὶ ἐξελθὼν
ὁ ἱερεὺς ἐκ τῆς οἰκίας ἐπὶ τὴν θύραν τῆς οἰκίας
καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν ἑπτὰ ἡμέρας 39
καὶ ἐπανήξει ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ
ὄψεται τὴν οἰκίαν καὶ ἰδοὺ οὐ διεχύθη ἡ ἀφή
ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας 40 καὶ προστάξει ὁ
ἱερεὺς καὶ ἐξελοῦσιν τοὺς λίθους ἐν οἷς ἐστὶν ἡ
ἀφή καὶ ἐκβαλοῦσιν αὐτοὺς ἔξω τῆς πόλεως εἰς
τόπον ἀκάθαρτον 41 καὶ ἀποξύσουσιν τὴν οἰκίαν
ἔσωθεν κύκλῳ καὶ ἐκχεοῦσιν τὸν χοῦν ἔξω τῆς
πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον 42 καὶ λήμψονται
λίθους ἀπεξυσμένους ἐτέρους καὶ ἀντιθήσουσιν
ἀντὶ τῶν λίθων καὶ χοῦν ἕτερον λήμψονται καὶ
ἐξαλείψουσιν τὴν οἰκίαν 43 ἐὰν δὲ ἐπέλθῃ πάλιν
ἀφή καὶ ἀνατείλῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τὸ ἐξελεῖν
τοὺς λίθους καὶ μετὰ τὸ ἀποξυσθῆναι τὴν οἰκίαν
καὶ μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι 44 καὶ εἰσελεύσεται
ὁ ἱερεὺς καὶ ὄψεται εἰ διακέχεται ἡ ἀφή ἐν τῇ
οἰκίᾳ λέπρα ἔμμονός ἐστιν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀκάθαρτός
ἐστὶν 45 καὶ καθελοῦσιν τὴν οἰκίαν καὶ τὰ ξύλα
αὐτῆς καὶ τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ πάντα τὸν χοῦν
ἐξοίσουσιν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον
46 καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν πάσας
τὰς ἡμέρας ἄς ἀφωρισμένη ἐστὶν ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἐσπέρας 47 καὶ ὁ κοιμώμενος ἐν τῇ
οἰκίᾳ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἐσπέρας καὶ ὁ ἔσθων ἐν τῇ οἰκίᾳ
πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται
ἕως ἐσπέρας 48 ἐὰν δὲ παραγενόμενος εἰσέλθῃ
ὁ ἱερεὺς καὶ ἴδῃ καὶ ἰδοὺ διαχύσει οὐ διαχεῖται
ἡ ἀφή ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι τὴν

οἰκίαν καὶ καθαριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν ὅτι ἰάθη
ἡ ἀφή 49 καὶ λήμψεται ἀφαγνίσει τὴν οἰκίαν
δύο ὄρνιθια ζῶντα καθαρὰ καὶ ξύλον κέδρινον
καὶ κεκλωσμένον κόκκινον καὶ ὕσωπον 50 καὶ
σφάζει τὸ ὄρνιθιον τὸ ἐν εἰς σκεῦος ὀστράκινον
ἐφ' ὕδατι ζῶντι 51 καὶ λήμψεται τὸ ξύλον τὸ
κέδρινον καὶ τὸ κεκλωσμένον κόκκινον καὶ τὸν
ὕσωπον καὶ τὸ ὄρνιθιον τὸ ζῶν καὶ βάψει αὐτὸ
εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὄρνιθίου τοῦ ἐσφαγμένου ἐφ'
ὕδατι ζῶντι καὶ περιρρανεῖ ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν
οἰκίαν ἑπτὰκις 52 καὶ ἀφαγνιεῖ τὴν οἰκίαν ἐν
τῷ αἵματι τοῦ ὄρνιθίου καὶ ἐν τῷ ὕδατι τῷ
ζῶντι καὶ ἐν τῷ ὄρνιθίῳ τῷ ζῶντι καὶ ἐν τῷ
ξύλῳ τῷ κεδρίνῳ καὶ ἐν τῷ ὕσώπῳ καὶ ἐν τῷ
κεκλωσμένῳ κοκκίνῳ 53 καὶ ἐξαποστελεῖ τὸ
ὄρνιθιον τὸ ζῶν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸ πεδῖον
καὶ ἐξιλάσεται περὶ τῆς οἰκίας καὶ καθαρὰ ἔσται
54 οὗτος ὁ νόμος κατὰ πᾶσαν ἀφήν λέπρας καὶ
θραύσματος 55 καὶ τῆς λέπρας ἱματίου καὶ οἰκίας
56 καὶ οὐλῆς καὶ σημασίας καὶ τοῦ αὐγάζοντος 57
καὶ τοῦ ἐξηγήσασθαι ἢ ἡμέρᾳ ἀκάθαρτον καὶ ἢ
ἡμέρᾳ καθαρισθήσεται οὗτος ὁ νόμος τῆς λέπρας

15 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ
Ααρων λέγων 2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς ἀνδρὶ ἀνδρὶ ᾧ ἐὰν γένηται ῥύσις
ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ ἢ ῥύσις αὐτοῦ ἀκάθαρτός
ἐστὶν 3 καὶ οὗτος ὁ νόμος τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοῦ
ῥέων γόνον ἐκ σώματος αὐτοῦ ἐκ τῆς ῥύσεως
ἧς συνέστηκεν τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ῥύσεως
αὐτῆ ἢ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ
ἡμέραι ῥύσεως σώματος αὐτοῦ ἢ συνέστηκεν τὸ
σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ῥύσεως ἀκαθαρσία αὐτοῦ
ἐστὶν 4 πᾶσα κοίτη ἐφ' ἣ ἐὰν κοιμηθῇ ἐπ'
αὐτῆς ὁ γονορρυῆς ἀκάθαρτός ἐστὶν καὶ πᾶν
σκεῦος ἐφ' ὃ ἐὰν καθίσῃ ἐπ' αὐτὸ ὁ γονορρυῆς
ἀκάθαρτον ἔσται 5 καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἄψηται
τῆς κοίτης αὐτοῦ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ
λουσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας
6 καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ σκεύους ἐφ' ὃ ἐὰν

καθίση ὁ γογορρυῆς πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 7 καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ χρωτὸς τοῦ γογορρυοῦς πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 8 ἔὰν δὲ προσσιελίση ὁ γογορρυῆς ἐπὶ τὸν καθαρὸν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 9 καὶ πᾶν ἐπίσαγμα ὄνου ἐφ' ὃ ἂν ἐπιβῆ ἐπ' αὐτὸ ὁ γογορρυῆς ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἑσπέρας 10 καὶ πᾶς ὁ ἀπτόμενος ὅσα ἔὰν ἦ ὑποκάτω αὐτοῦ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας καὶ ὁ αἵρων αὐτὰ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 11 καὶ ὅσων ἔὰν ἄψηται ὁ γογορρυῆς καὶ τὰς χεῖρας οὐ νένιπται πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 12 καὶ σκεῦος ὀστράκινον οὗ ἂν ἄψηται ὁ γογορρυῆς συντριβήσεται καὶ σκεῦος ξύλινον νιφήσεται ὕδατι καὶ καθαρὸν ἔσται 13 ἔὰν δὲ καθαρισθῆ ὁ γογορρυῆς ἐκ τῆς ρύσεως αὐτοῦ καὶ ἐξαριθμησεται αὐτῷ ἑπτὰ ἡμέρας εἰς τὸν καθαρισμὸν καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι καὶ καθαρὸς ἔσται 14 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήμψεται ἑαυτῷ δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσοῦς περιστερῶν καὶ οἶσει αὐτὰ ἔναντι κυρίου ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ δώσει αὐτὰ τῷ ἱερεῖ 15 καὶ ποιήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου ἀπὸ τῆς ρύσεως αὐτοῦ 16 καὶ ἄνθρωπος ᾧ ἔὰν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος καὶ λούσεται ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 17 καὶ πᾶν ἱμάτιον καὶ πᾶν δέρμα ἐφ' ὃ ἔὰν ἦ ἐπ' αὐτὸ κοίτη σπέρματος καὶ πλυθήσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἑσπέρας 18 καὶ γυνὴ ἔὰν κοιμηθῆ ἄνθρωπος μετ' αὐτῆς κοίτην σπέρματος καὶ λούσονται ὕδατι καὶ ἀκάθαροι ἔσονται ἕως ἑσπέρας 19 καὶ γυνὴ ἣτις ἔὰν ἦ ῥέουσα

αἵματι ἔσται ἢ ῥύσις αὐτῆς ἐν τῷ σῶματι αὐτῆς ἑπτὰ ἡμέρας ἔσται ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 20 καὶ πᾶν ἐφ' ὃ ἂν κοιτάζηται ἐπ' αὐτὸ ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς ἀκάθαρτον ἔσται καὶ πᾶν ἐφ' ὃ ἂν ἐπικαθίση ἐπ' αὐτὸ ἀκάθαρτον ἔσται 21 καὶ πᾶς ὃς ἔὰν ἄψηται τῆς κοίτης αὐτῆς πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 22 καὶ πᾶς ὁ ἀπτόμενος παντὸς σκευοῦς οὗ ἔὰν καθίση ἐπ' αὐτὸ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 23 ἔὰν δὲ ἐν τῇ κοίτῃ αὐτῆς οὕσης ἢ ἐπὶ τοῦ σκευοῦς οὗ ἔὰν καθίση ἐπ' αὐτῷ ἐν τῷ ἄπτεσθαι αὐτὸν αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 24 ἔὰν δὲ κοίτη τις κοιμηθῆ μετ' αὐτῆς καὶ γένηται ἢ ἀκαθαρσία αὐτῆς ἐπ' αὐτῷ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας καὶ πᾶσα κοίτη ἐφ' ἣ ἂν κοιμηθῆ ἐπ' αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται 25 καὶ γυνὴ ἔὰν ῥέῃ ῥύσει αἵματος ἡμέρας πλείους οὐκ ἐν καιρῷ τῆς ἀφέδρου αὐτῆς ἔὰν καὶ ῥέῃ μετὰ τὴν ἀφεδρον αὐτῆς πᾶσαι αἱ ἡμέραι ρύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς καθάπερ αἱ ἡμέραι τῆς ἀφέδρου ἀκάθαρτος ἔσται 26 καὶ πᾶσαν κοίτην ἐφ' ἣν ἂν κοιμηθῆ ἐπ' αὐτῆς πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ρύσεως κατὰ τὴν κοίτην τῆς ἀφέδρου ἔσται αὐτῇ καὶ πᾶν σκεῦος ἐφ' ὃ ἔὰν καθίση ἐπ' αὐτὸ ἀκάθαρτον ἔσται κατὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀφέδρου 27 πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 28 ἔὰν δὲ καθαρισθῆ ἀπὸ τῆς ρύσεως καὶ ἐξαριθμησεται αὐτῇ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ μετὰ ταῦτα καθαρισθήσεται 29 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήμψεται αὐτῇ δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσοῦς περιστερῶν καὶ οἶσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 30 καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὴν μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ τὴν μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου ἀπὸ ρύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς 31

καὶ εὐλαβεῖς ποιήσετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν καὶ οὐκ ἀποθανοῦνται διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῶν ἐν τῷ μιαίνειν αὐτοὺς τὴν σκηνὴν μου τὴν ἐν αὐτοῖς **32** οὗτος ὁ νόμος τοῦ γονορροῦς καὶ ἐάν τινι ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος ὥστε μιανθῆναι ἐν αὐτῇ **33** καὶ τῇ αἰμορροῦσῃ ἐν τῇ ἀφένδρῳ αὐτῆς καὶ ὁ γονορροῦς ἐν τῇ ῥύσει αὐτοῦ τῷ ἄρσενι ἢ τῇ θηλείᾳ καὶ τῷ ἀνδρὶ ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ ἀποκαθημένης

16 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν μετὰ τὸ τελευτῆσαι τοὺς δύο υἱοὺς Ααρων ἐν τῷ προσάγειν αὐτοὺς πῦρ ἀλλότριον ἔναντι κυρίου καὶ ἐτελεύτησαν **2** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λάλησον πρὸς Ααρων τὸν ἀδελφόν σου καὶ μὴ εἰσπορευέσθω πᾶσαν ὥραν εἰς τὸ ἅγιον ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος εἰς πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου καὶ οὐκ ἀποθανεῖται ἐν γὰρ νεφέλῃ ὀφθῆσομαι ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου **3** οὕτως εἰσελεύσεται Ααρων εἰς τὸ ἅγιον ἐν μόσχῳ ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας καὶ κριὸν εἰς ὄλοκαύτωμα **4** καὶ χιτῶνα λινοῦν ἡγιασμένον ἐνδύσεται καὶ περισκελῆς λινοῦν ἔσται ἐπὶ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ καὶ ζώνη λινῆ ζώσεται καὶ κίδαριν λινῆν περιθήσεται ἱμάτια ἅγια ἐστὶν καὶ λούσεται ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἐνδύσεται αὐτά **5** καὶ παρὰ τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λήμψεται δύο χιμάρους ἐξ αἰγῶν περὶ ἁμαρτίας καὶ κριὸν ἓνα εἰς ὄλοκαύτωμα **6** καὶ προσάξει Ααρων τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ **7** καὶ λήμψεται τοὺς δύο χιμάρους καὶ στήσει αὐτοὺς ἔναντι κυρίου παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **8** καὶ ἐπιθήσει Ααρων ἐπὶ τοὺς δύο χιμάρους κλῆρον ἓνα τῷ κυρίῳ καὶ κλῆρον ἓνα τῷ ἀποπομπαίῳ **9** καὶ προσάξει Ααρων τὸν χίμαρον ἐφ' ὃν ἐπήλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλῆρος τῷ κυρίῳ καὶ προσοίσει περὶ ἁμαρτίας **10** καὶ τὸν

χίμαρον ἐφ' ὃν ἐπήλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλῆρος τοῦ ἀποπομπαίου στήσει αὐτὸν ζῶντα ἔναντι κυρίου τοῦ ἐξιλάσασθαι ἐπ' αὐτοῦ ὥστε ἀποστεῖλαι αὐτὸν εἰς τὴν ἀποπομπὴν ἀφήσει αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον **11** καὶ προσάξει Ααρων τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τὸν αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ μόνον καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ σφάζει τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τὸν αὐτοῦ **12** καὶ λήμψεται τὸ πυρεῖον πληρὲς ἀνθράκων πυρὸς ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ἀπέναντι κυρίου καὶ πλησει τὰς χεῖρας θυμιάματος συνθέσεως λεπτῆς καὶ εἰσοίσει ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος **13** καὶ ἐπιθήσει τὸ θυμιάμα ἐπὶ τὸ πῦρ ἔναντι κυρίου καὶ καλύψει ἡ ἀτμὶς τοῦ θυμιάματος τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπὶ τῶν μαρτυρίων καὶ οὐκ ἀποθανεῖται **14** καὶ λήμψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ ῥανεῖ τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον κατὰ ἀνατολὰς κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου ῥανεῖ ἑπτάκις ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ **15** καὶ σφάζει τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τὸν περὶ τοῦ λαοῦ ἔναντι κυρίου καὶ εἰσοίσει ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος καὶ ποιήσει τὸ αἷμα αὐτοῦ ὃν τρόπον ἐποίησεν τὸ αἷμα τοῦ μόσχου καὶ ῥανεῖ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου **16** καὶ ἐξιλάσεται τὸ ἅγιον ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀπὸ τῶν ἀδικημάτων αὐτῶν περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ οὕτω ποιήσει τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου τῇ ἐκτισμένῃ ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῶν **17** καὶ πᾶς ἄνθρωπος οὐκ ἔσται ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου εἰσπορευομένου αὐτοῦ ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ ἕως ἂν ἐξέλθῃ καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ **18** καὶ ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ὃν ἀπέναντι κυρίου καὶ ἐξιλάσεται ἐπ' αὐτοῦ καὶ λήμψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ χιμάρου καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ

κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλω **19** καὶ ῥανεῖ ἐπ' αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ ἐπτάκις καὶ καθαριεῖ αὐτὸ καὶ ἀγιασεῖ αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ **20** καὶ συντελέσει ἐξίλασκόμενος τὸ ἅγιον καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ περὶ τῶν ἱερέων καθαριεῖ καὶ προσάξει τὸν χίμαρον τὸν ζῶντα **21** καὶ ἐπιθήσει Ἀαρων τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου τοῦ ζῶντος καὶ ἐξαγορεύσει ἐπ' αὐτοῦ πάσας τὰς ἀνομίας τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ καὶ πάσας τὰς ἀδικίας αὐτῶν καὶ πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ ἐπιθήσει αὐτὰς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου τοῦ ζῶντος καὶ ἐξαποστελεῖ ἐν χειρὶ ἀνθρώπου ἐτοίμου εἰς τὴν ἔρημον **22** καὶ λήμψεται ὁ χίμαρος ἐφ' ἑαυτῷ τὰς ἀδικίας αὐτῶν εἰς γῆν ἄβατον καὶ ἐξαποστελεῖ τὸν χίμαρον εἰς τὴν ἔρημον **23** καὶ εἰσελεύσεται Ἀαρων εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν τὴν λινὴν ἣν ἐνεδεδύκει εἰσπορευομένου αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ἀποθήσει αὐτὴν ἐκεῖ **24** καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι ἐν τόπῳ ἁγίῳ καὶ ἐνδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐξελθὼν ποιήσει τὸ ὀλοκάρπωμα αὐτοῦ καὶ τὸ ὀλοκάρπωμα τοῦ λαοῦ καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ λαοῦ ὡς περὶ τῶν ἱερέων **25** καὶ τὸ στέαρ τὸ περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον **26** καὶ ὁ ἐξαποστέλλων τὸν χίμαρον τὸν διεσταλμένον εἰς ἄφεςιν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν **27** καὶ τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας καὶ τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας ὧν τὸ αἷμα εἰσηνέχθη ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ ἐξιόσουςιν αὐτὰ ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ κατακαύσουσιν αὐτὰ ἐν πυρὶ καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν καὶ τὰ κρέα αὐτῶν καὶ τὴν κόπρον αὐτῶν **28** ὁ δὲ κατακαίων αὐτὰ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν

παρεμβολὴν **29** καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ταπεινώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ὁ αὐτόχθων καὶ ὁ προσήλυτος ὁ προσκείμενος ἐν ὑμῖν **30** ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξιλάσεται περὶ ὑμῶν καθαρίσαι ὑμᾶς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀμαρτιῶν ὑμῶν ἔναντι κυρίου καὶ καθαρισθήσεσθε **31** σάββατα σαββάτων ἀνάπαυσις αὕτη ἔσται ὑμῖν καὶ ταπεινώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον **32** ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς ὃν ἂν χρίσωσιν αὐτὸν καὶ ὃν ἂν τελειώσουσιν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἱερατεύειν μετὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἐνδύσεται τὴν στολὴν τὴν λινὴν στολὴν ἁγίαν **33** καὶ ἐξιλάσεται τὸ ἅγιον τοῦ ἁγίου καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐξιλάσεται καὶ περὶ τῶν ἱερέων καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς ἐξιλάσεται **34** καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον ἐξιλάσκεσθαι περὶ τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν ἅπαξ τοῦ ἑνιαυτοῦ ποιηθήσεται καθάπερ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ

17 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 λάλησον πρὸς Ἀαρων καὶ πρὸς τοὺς υἰοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας υἰοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐνετείλατο κύριος λέγων **3** ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὃς ἂν σφάξῃ μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἔξω τῆς παρεμβολῆς **4** καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ ὥστε ποιῆσαι αὐτὸ εἰς ὀλοκαύτωμα ἢ σωτήριον κυρίῳ δεκτὸν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἔξω καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ αὐτὸ ὥστε μὴ προσενέγκαι δῶρον κυρίῳ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς κυρίου καὶ λογισθήσεται τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ αἷμα αἷμα ἐξέχεεν ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς **5** ὅπως ἀναφέρωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν ὅσας ἂν αὐτοῖ

σφάζουσιν ἐν τοῖς πεδίοις καὶ οἴσουσιν τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα καὶ θύσουσιν θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ αὐτά **6** καὶ προσχεεῖ ὁ ἱερεὺς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλω ἀπέναντι κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἀνοίσει τὸ στέαρ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ **7** καὶ οὐ θύσουσιν ἔτι τὰς θυσίας αὐτῶν τοῖς ματαίοις οἷς αὐτοὶ ἐκπορνεύουσιν ὀπίσω αὐτῶν νόμιμον αἰώνιον ἔσται ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν **8** καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὃς ἂν ποιήσῃ ὀλοκαύτωμα ἢ θυσίαν **9** καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ ποιῆσαι αὐτὸ τῷ κυρίῳ ἐξολεθρευθήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ **10** καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὃς ἂν φάγῃ πᾶν αἷμα καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν τὴν ἔσθουσιν τὸ αἷμα καὶ ἀπολωὼ αὐτὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς **11** ἢ γὰρ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστὶν καὶ ἐγὼ δέδωκα αὐτὸ ὑμῖν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἐξιλάσκεσθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν τὸ γὰρ αἷμα αὐτοῦ ἀντὶ τῆς ψυχῆς ἐξιλάσεται **12** διὰ τοῦτο εἶρηκα τοῖς υἰοῖς Ἰσραὴλ πᾶσα ψυχὴ ἐξ ὑμῶν οὐ φάγεται αἷμα καὶ ὁ προσήλυτος ὁ προσκείμενος ἐν ὑμῖν οὐ φάγεται αἷμα **13** καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ καὶ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὃς ἂν θηρεύσῃ θήρευμα θηρίον ἢ πετεινὸν ὃ ἔσθεται καὶ ἐκχεεῖ τὸ αἷμα καὶ καλύψει αὐτὸ τῇ γῆ **14** ἢ γὰρ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστὶν καὶ εἶπα τοῖς υἰοῖς Ἰσραὴλ αἷμα πάσης σαρκὸς οὐ φάγεσθε ὅτι ἡ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστὶν πᾶς ὃ ἔσθων αὐτὸ ἐξολεθρευθήσεται **15** καὶ πᾶσα ψυχὴ ἣτις φάγεται θνησιμαῖον ἢ θηριάλωτον ἐν τοῖς αὐτόχθοσιν ἢ ἐν τοῖς προσηλύτοις πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος

ἔσται ἕως ἑσπέρας καὶ καθαρὸς ἔσται **16** ἐὰν δὲ μὴ πλύνῃ τὰ ἱμάτια καὶ τὸ σῶμα μὴ λούσῃται ὕδατι καὶ λήμψεται ἀνόμημα αὐτοῦ

18 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** λάλησον τοῖς υἰοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **3** κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα γῆς Αἰγύπτου ἐν ἧ κατωκίσησθε ἐπ' αὐτῇ οὐ ποιήσετε καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα γῆς Χανααν εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ οὐ ποιήσετε καὶ τοῖς νομίμοις αὐτῶν οὐ πορευέσεσθε **4** τὰ κρίματά μου ποιήσετε καὶ τὰ προστάγματά μου φυλάξεσθε πορευέσθαι ἐν αὐτοῖς ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **5** καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ πάντα τὰ κρίματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά ἃ ποιήσας ἄνθρωπος ζῆσεται ἐν αὐτοῖς ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **6** ἄνθρωπος ἄνθρωπος πρὸς πάντα οἰκεῖα σαρκὸς αὐτοῦ οὐ προσελεύσεται ἀποκαλύψαι ἀσχημοσύνην ἐγὼ κύριος **7** ἀσχημοσύνην πατρός σου καὶ ἀσχημοσύνην μητρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις μήτηρ γὰρ σοῦ ἐστὶν καὶ οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς **8** ἀσχημοσύνην γυναικὸς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις ἀσχημοσύνην πατρός σου ἐστὶν **9** ἀσχημοσύνην τῆς ἀδελφῆς σου ἐκ πατρός σου ἢ ἐκ μητρὸς σου ἐνδογενοῦς ἢ γεγεννημένης ἕξω οὐκ ἀποκαλύψεις ἀσχημοσύνην αὐτῆς **10** ἀσχημοσύνην θυγατρὸς υἱοῦ σου ἢ θυγατρὸς θυγατρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν ὅτι σὴ ἀσχημοσύνη ἐστὶν **11** ἀσχημοσύνην θυγατρὸς γυναικὸς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις ὀμοπατρία ἀδελφῆ σου ἐστὶν οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς **12** ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις οἰκεῖα γὰρ πατρός σου ἐστὶν **13** ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς μητρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις οἰκεῖα γὰρ μητρὸς σου ἐστὶν **14** ἀσχημοσύνην ἀδελφοῦ τοῦ πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ

οὐκ εἰσελεύσῃ συγγενῆς γάρ σου ἐστὶν 15 ἄσχημοσύνην νόμφης σου οὐκ ἀποκαλύψεις γυνὴ γὰρ υἱοῦ σου ἐστὶν οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἄσχημοσύνην αὐτῆς 16 ἄσχημοσύνην γυναικὸς ἀδελφοῦ σου οὐκ ἀποκαλύψεις ἄσχημοσύνη ἀδελφοῦ σου ἐστὶν 17 ἄσχημοσύνην γυναικὸς καὶ θυγατρὸς αὐτῆς οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν θυγατέρα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ τὴν θυγατέρα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς οὐ λήμψη ἀποκαλύψαι τὴν ἄσχημοσύνην αὐτῶν οἰκεῖαι γάρ σου εἰσὶν ἀσέβημά ἐστιν 18 γυναῖκα ἐπὶ ἀδελφῆ αὐτῆς οὐ λήμψη ἀντίζηλον ἀποκαλύψαι τὴν ἄσχημοσύνην αὐτῆς ἐπ' αὐτῆ ἔτι ζωῆς αὐτῆς 19 καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν χωρισμῶ ἀκαθαρσίας αὐτῆς οὐ προσελεύσῃ ἀποκαλύψαι τὴν ἄσχημοσύνην αὐτῆς 20 καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐ δώσεις κοίτην σπέρματός σου ἐκμιασθῆναι πρὸς αὐτήν 21 καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματός σου οὐ δώσεις λατρεῖν ἄρχοντι καὶ οὐ βεβηλώσεις τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον ἐγὼ κύριος 22 καὶ μετὰ ἄρσενος οὐ κοιμηθήσῃ κοίτην γυναικὸς βδέλυγμα γάρ ἐστὶν 23 καὶ πρὸς πᾶν τετράπουον οὐ δώσεις τὴν κοίτην σου εἰς σπερματισμὸν ἐκμιασθῆναι πρὸς αὐτό καὶ γυνὴ οὐ στήσεται πρὸς πᾶν τετράπουον βιβασθῆναι μυσερὸν γάρ ἐστὶν 24 μὴ μιαινέσθε ἐν πᾶσιν τούτοις ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις ἐμιάνθησαν τὰ ἔθνη ἃ ἐγὼ ἐξαποπέλλω πρὸ προσώπου ὑμῶν 25 καὶ ἐμιάνθη ἡ γῆ καὶ ἀνταπέδωκα ἀδικίαν αὐτοῖς δι' αὐτήν καὶ προσώχθισεν ἡ γῆ τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπ' αὐτῆς 26 καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ νόμιμά μου καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ οὐ ποιήσετε ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων ὁ ἐγχώριος καὶ ὁ προσγενόμενος προσήλυτος ἐν ὑμῖν 27 πάντα γὰρ τὰ βδελύγματα ταῦτα ἐποίησαν οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς οἱ ὄντες πρότεροι ὑμῶν καὶ ἐμιάνθη ἡ γῆ 28 καὶ ἴνα μὴ προσοχθίσῃ ὑμῖν ἡ γῆ ἐν τῷ μιαινείν ὑμᾶς αὐτήν ὃν τρόπον προσώχθισεν τοῖς ἔθνεσιν τοῖς πρὸ ὑμῶν 29 ὅτι πᾶς ὃς ἂν ποιήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων

ἐξολεθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ποιοῦσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν 30 καὶ φυλάξετε τὰ προστάγματά μου ὅπως μὴ ποιήσητε ἀπὸ πάντων τῶν νομίμων τῶν ἐβδελυγμένων ἃ γέγονεν πρὸ τοῦ ὑμᾶς καὶ οὐ μανθήσεσθε ἐν αὐτοῖς ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν

19 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 λάλησον τῇ συναγωγῇ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἅγιοι ἔσεσθε ὅτι ἐγὼ ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 3 ἕκαστος πατέρα αὐτοῦ καὶ μητέρα αὐτοῦ φοβείσθω καὶ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 4 οὐκ ἐπακολουθήσετε εἰδώλοις καὶ θεοῦς χωνευτοῦς οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 5 καὶ ἐὰν θύσητε θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ δεκτὴν ὑμῶν θύσετε 6 ἢ ἂν ἡμέρα θύσητε βρωθήσεται καὶ τῇ αὔριον καὶ ἐὰν καταλειφθῇ ἕως ἡμέρας τρίτης ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται 7 ἐὰν δὲ βρώσῃ βρωθῆ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἄθυτόν ἐστὶν οὐ δεχθήσεται 8 ὁ δὲ ἔσθων αὐτὸ ἁμαρτίαν λήμψεται ὅτι τὰ ἅγια κυρίου ἐβεβήλωσεν καὶ ἐξολεθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ἔσθουσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν 9 καὶ ἐκθερίζοντων ὑμῶν τὸν θερισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν οὐ συντελέσετε τὸν θερισμὸν ὑμῶν τοῦ ἀγροῦ ἐκθερίσαι καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλλέξεις 10 καὶ τὸν ἀμπελῶνά σου οὐκ ἐπανατρογῆσεις οὐδὲ τοὺς ῥώγας τοῦ ἀμπελῶνός σου συλλέξεις τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ καταλείψεις αὐτά ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 11 οὐ κλέψετε οὐ ψεύσεσθε οὐ συκοφαντήσῃ ἕκαστος τὸν πλησίον 12 καὶ οὐκ ὀμείσθε τῷ ὀνόματί μου ἐπ' ἀδίκῳ καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 13 οὐκ ἀδικήσεις τὸν πλησίον καὶ οὐχ ἀρπάσεις καὶ οὐ μὴ κοιμηθήσεται ὁ μισθὸς τοῦ μισθωτοῦ παρὰ σοὶ ἕως πρωῒ 14 οὐ κακῶς ἐρεῖς κωφὸν καὶ ἀπέναντι τυφλοῦ οὐ προσθήσεις σκάνδαλον καὶ φοβηθήσῃ κύριον τὸν θεόν σου ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 15 οὐ

ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει οὐ λήμψη πρόσωπον
πτωχοῦ οὐδὲ θαυμάσεις πρόσωπον δυνάστου
ἐν δικαιοσύνη κρινεῖς τὸν πλησίον σου **16** οὐ
πορεύση δόλω ἐν τῷ ἔθνει σου οὐκ ἐπισυστήση
ἐφ' αἷμα τοῦ πλησίον σου ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν **17** οὐ μισήσεις τὸν ἀδελφόν σου τῇ διανοίᾳ
σου ἐλεγμῷ ἐλέγξεις τὸν πλησίον σου καὶ οὐ
λήμψη δι' αὐτὸν ἁμαρτίαν **18** καὶ οὐκ ἐκδικᾷται
σου ἡ χεὶρ καὶ οὐ μηνιεῖς τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ
σου καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν
ἐγὼ εἰμι κύριος **19** τὸν νόμον μου φυλάξεσθε
τὰ κτήνη σου οὐ κατοχεύσεις ἑτεροζύγω καὶ
τὸν ἀμπελώνά σου οὐ κατασπερεῖς διάφορον
καὶ ἰμάτιον ἐκ δύο ὑφασμένον κίβδηλον οὐκ
ἐπιβαλεῖς σεαυτῷ **20** καὶ ἕαν τις κοιμηθῇ μετὰ
γυναικὸς κοίτην σπέρματος καὶ αὐτὴ οἰκέτις
διαπεφυλαγμένη ἀνθρώπῳ καὶ αὐτὴ λύτροις
οὐ λελύτρωται ἢ ἐλευθερία οὐκ ἐδόθη αὐτῇ
ἐπισκοπῇ ἔσται αὐτοῖς οὐκ ἀποθανοῦνται ὅτι οὐκ
ἀπηλευθερώθη **21** καὶ προσάξει τῆς πλημμελείας
αὐτοῦ τῷ κυρίῳ παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου κριὸν πλημμελείας **22** καὶ ἐξιλάσεται
περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας
ἔναντι κυρίου περὶ τῆς ἁμαρτίας ἧς ἤμαρτεν
καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἁμαρτία ἣν ἤμαρτεν
23 ὅταν δὲ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ
θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν καὶ καταφυτεύσετε
πᾶν ξύλον βρώσιμον καὶ περικαθαριεῖτε τὴν
ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ ὁ καρπὸς αὐτοῦ τρία ἔτη
ἔσται ὑμῖν ἀπερικάθαρος οὐ βρωθήσεται **24**
καὶ τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἔσται πᾶς ὁ καρπὸς
αὐτοῦ ἅγιος αἰνετὸς τῷ κυρίῳ **25** ἐν δὲ τῷ
ἔτει τῷ πέμπτῳ φάγεσθε τὸν καρπὸν πρόσθεμα
ὑμῖν τὰ γενήματα αὐτοῦ ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ
θεὸς ὑμῶν **26** μὴ ἔσθετε ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ
οὐκ οἰωνιεῖσθε οὐδὲ ὀρνιθοσκοπήσεσθε **27** οὐ
ποιήσετε σισόην ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς ὑμῶν
οὐδὲ φθερεῖτε τὴν ὄψιν τοῦ πώγωνος ὑμῶν **28**
καὶ ἐντομίδας ἐπὶ ψυχῇ οὐ ποιήσετε ἐν τῷ σώματι

ὑμῶν καὶ γράμματα στικτὰ οὐ ποιήσετε ἐν ὑμῖν
ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **29** οὐ βεβηλώσεις
τὴν θυγατέρα σου ἐκπορνεῦσαι αὐτήν καὶ οὐκ
ἐκπορνεύσει ἡ γῆ καὶ ἡ γῆ πλησθήσεται ἀνομίας
30 τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε καὶ ἀπὸ τῶν
ἀγίων μου φοβηθήσεσθε ἐγὼ εἰμι κύριος **31**
οὐκ ἐπακολουθήσετε ἐγγαστριμύθοις καὶ τοῖς
ἐπαυδοῖς οὐ προσκολληθήσεσθε ἐκμιασθῆναι
ἐν αὐτοῖς ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **32**
ἀπὸ προσώπου πολιοῦ ἐξαναστήση καὶ τιμήσεις
πρόσωπον πρεσβυτέρου καὶ φοβηθήσῃ τὸν θεόν
σου ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **33** ἐὰν δέ τις
προσέλθῃ προσήλυτος ὑμῖν ἐν τῇ γῇ ὑμῶν οὐ
θλίψετε αὐτόν **34** ὡς ὁ αὐτόχθων ἐν ὑμῖν ἔσται ὁ
προσῆλυτος ὁ προσπορευόμενος πρὸς ὑμᾶς καὶ
ἀγαπήσεις αὐτόν ὡς σεαυτόν ὅτι προσήλυτοι
ἐγενήθητε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν **35** οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει ἐν μέτροις
καὶ ἐν σταθμοῖς καὶ ἐν ζυγοῖς **36** ζυγὰ δίκαια καὶ
στάθμια δίκαια καὶ χουὸς δίκαιος ἔσται ὑμῖν ἐγὼ
εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου **37** καὶ φυλάξεσθε πάντα τὸν νόμον
μου καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ ποιήσετε
αὐτὰ ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν

20 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωσοῦν λέγων
2 καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις ἐὰν τις ἀπὸ
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ ἀπὸ τῶν προσγεγενημένων
προσηλύτων ἐν Ἰσραὴλ ὃς ἂν δῶ τοῦ σπέρματος
αὐτοῦ ἄρχοντι θανάτῳ θανατούσθω τὸ ἔθνος
τὸ ἐπὶ τῆς γῆς λιθοβολήσουσιν αὐτόν ἐν λίθοις
3 καὶ ἐγὼ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ
τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ ἀπολώ αὐτόν ἐκ
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ὅτι τοῦ σπέρματος αὐτοῦ
ἔδωκεν ἄρχοντι ἵνα μιάνῃ τὰ ἅγια μου καὶ
βεβηλώσῃ τὸ ὄνομα τῶν ἡγιασμένων μοι **4** ἐὰν δὲ
ὑπερόψῃ ὑπερίδωσιν οἱ αὐτόχθονες τῆς γῆς τοῖς
ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐκεῖνου ἐν
τῷ δοῦναι αὐτόν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἄρχοντι
τοῦ μὴ ἀποκτεῖναι αὐτόν **5** καὶ ἐπιστήσω τὸ

πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ καὶ ἀπολῶ αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς ὁμοιοῦντας αὐτῷ ὥστε ἐκπορνεύειν αὐτὸν εἰς τοὺς ἄρχοντας ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν **6** καὶ ψυχὴ ἢ ἐὰν ἐπακολουθήσῃ ἐγγαστριμύθοις ἢ ἐπαιδοῖς ὥστε ἐκπορνεῦσαι ὀπίσω αὐτῶν ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἐκείνην καὶ ἀπολῶ αὐτήν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς **7** καὶ ἔσεσθε ἅγιοι ὅτι ἅγιος ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **8** καὶ φυλάξεσθε τὰ προστάγματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιάζων ὑμᾶς **9** ἄνθρωπος ἄνθρωπος ὃς ἂν κακῶς εἶπῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ θανάτῳ θανατούσθῳ πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ κακῶς εἶπεν ἔνοχος ἔσται **10** ἄνθρωπος ὃς ἂν μοιχεύσῃται γυναῖκα ἀνδρὸς ἢ ὃς ἂν μοιχεύσῃται γυναῖκα τοῦ πλησίον θανάτῳ θανατούσθωσαν ὁ μοιχεύων καὶ ἡ μοιχευομένη **11** ἐὰν τις κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀσχημοσύνην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι ἔνοχοί εἰσιν **12** καὶ ἐὰν τις κοιμηθῇ μετὰ νύμφης αὐτοῦ θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι ἡσεβήκασιν γὰρ ἔνοχοί εἰσιν **13** καὶ ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ ἄρσενος κοίτην γυναικὸς βδέλυγμα ἐποίησαν ἀμφότεροι θανατούσθωσαν ἔνοχοί εἰσιν **14** ὃς ἐὰν λάβῃ γυναῖκα καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς ἀνόμημά ἐστὶν ἐν πυρὶ κατακαύσουσιν αὐτὸν καὶ αὐτάς καὶ οὐκ ἔσται ἀνομία ἐν ὑμῖν **15** καὶ ὃς ἂν δῶ κοιτασίαν αὐτοῦ ἐν τετράποδι θανάτῳ θανατούσθῳ καὶ τὸ τετράπουν ἀποκτενεῖτε **16** καὶ γυνὴ ἣτις προσελεύσεται πρὸς πᾶν κτῆνος βιβασθῆναι αὐτήν ὑπ' αὐτοῦ ἀποκτενεῖτε τὴν γυναῖκα καὶ τὸ κτῆνος θανάτῳ θανατούσθωσαν ἔνοχοί εἰσιν **17** ὃς ἐὰν λάβῃ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ἐκ πατρὸς αὐτοῦ ἢ ἐκ μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς καὶ αὕτη ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ ὄνειδός ἐστὶν ἐξολεθρευθήσονται ἐνώπιον υἱῶν γένους αὐτῶν ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν

ἀμαρτίαν κοιμοῦνται **18** καὶ ἀνὴρ ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς ἀποκαθημένης καὶ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς τὴν πηγὴν αὐτῆς ἀπεκάλυψεν καὶ αὕτη ἀπεκάλυψεν τὴν ῥύσιν τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐξολεθρευθήσονται ἀμφότεροι ἐκ τοῦ γένους αὐτῶν **19** καὶ ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρὸς σου καὶ ἀδελφῆς μητρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν γὰρ οἰκειότητα ἀπεκάλυψεν ἀμαρτίαν ἀποίσονται **20** ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ τῆς συγγενοῦς αὐτοῦ ἀσχημοσύνην τῆς συγγενείας αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν ἄτεκνοι ἀποθανοῦνται **21** ὃς ἂν λάβῃ τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀκαθαρσία ἐστὶν ἀσχημοσύνην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν ἄτεκνοι ἀποθανοῦνται **22** καὶ φυλάξασθε πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ τὰ κρίματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά καὶ οὐ μὴ προσοχθῆσιν ὑμῖν ἡ γῆ εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ κατοικεῖν ἐπ' αὐτῆς **23** καὶ οὐχὶ πορεύεσθε τοῖς νομίμοις τῶν ἐθνῶν οὐς ἐξαποστέλλω ἄφ' ὑμῶν ὅτι ταῦτα πάντα ἐποίησαν καὶ ἐβδελυξάμην αὐτούς **24** καὶ εἶπα ὑμῖν ὑμεῖς κληρονομήσατε τὴν γῆν αὐτῶν καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν αὐτήν ἐν κτήσει γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὃς διώρισα ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν **25** καὶ ἀφοριεῖτε αὐτούς ἀνά μέσον τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀνά μέσον τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων καὶ ἀνά μέσον τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ τῶν ἀκαθάρτων καὶ οὐ βδελύξετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν τοῖς κτήνεσιν καὶ ἐν τοῖς πετεινοῖς καὶ ἐν πᾶσιν τοῖς ἐρπετοῖς τῆς γῆς ἃ ἐγὼ ἀφώρισα ὑμῖν ἐν ἀκαθαρσίᾳ **26** καὶ ἔσεσθέ μοι ἅγιοι ὅτι ἐγὼ ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἀφορίσας ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν εἶναι ἐμοί **27** καὶ ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὃς ἂν γένηται αὐτῶν ἐγγαστριμύθος ἢ ἐπαιδὸς θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι λίθοις λιθοβολήσατε αὐτούς ἔνοχοί εἰσιν

21 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων εἰπὸν τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς υἱοῖς Ααρων καὶ ἐρεῖς

πρὸς αὐτούς ἐν ταῖς ψυχαῖς οὐ μianθήσονται ἐν τῷ ἔθνει αὐτῶν 2 ἀλλ' ἢ ἐν τῷ οἰκείῳ τῷ ἔγγιστα αὐτῶν ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ καὶ υἱοῖς καὶ θυγατράσιν ἐπ' ἀδελφῶν 3 καὶ ἐπ' ἀδελφῆ παρθένῳ τῇ ἐγγιζούσῃ αὐτῷ τῇ μὴ ἐκδεδομένη ἀνδρὶ ἐπὶ τούτοις μianθήσεται 4 οὐ μianθήσεται ἐξάπινα ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ εἰς βεβήλωσιν αὐτοῦ 5 καὶ φαλάκρωμα οὐ ζυρηθήσεσθε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ νεκρῷ καὶ τὴν ὄψιν τοῦ πῶγωνος οὐ ζυρήσονται καὶ ἐπὶ τὰς σάρκας αὐτῶν οὐ κατατεμοῦσιν ἐντομίδας 6 ἅγιοι ἔσονται τῷ θεῷ αὐτῶν καὶ οὐ βεβηλώσουσιν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ αὐτῶν τὰς γὰρ θυσίας κυρίου δῶρα τοῦ θεοῦ αὐτῶν αὐτοὶ προσφέρουσιν καὶ ἔσονται ἅγιοι 7 γυναῖκα πόρνην καὶ βεβηλωμένην οὐ λήμψονται καὶ γυναῖκα ἐκβεβλημένην ἀπὸ ἀνδρὸς αὐτῆς ἁγίος ἐστὶν τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ 8 καὶ ἀγιασεῖ αὐτόν τὰ δῶρα κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν οὗτος προσφέρει ἅγιος ἔσται ὅτι ἅγιος ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιαζὼν αὐτούς 9 καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως ἐὰν βεβηλωθῇ τοῦ ἐκπορνεῦσαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτῆς αὐτὴ βεβηλοῖ ἐπὶ πυρὸς κατακαυθήσεται 10 καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τοῦ ἐπικεχυμένου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐλαίου τοῦ χριστοῦ καὶ τετελειωμένου ἐνδύσασθαι τὰ ἱμάτια τὴν κεφαλὴν οὐκ ἀποκιδαρῶσει καὶ τὰ ἱμάτια οὐ διαρρήξει 11 καὶ ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκυῖα οὐκ εἰσελεύσεται ἐπὶ πατρὶ αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ μητρὶ αὐτοῦ οὐ μianθήσεται 12 καὶ ἐκ τῶν ἁγίων οὐκ ἐξελεύσεται καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἡγιασμένον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ὅτι τὸ ἅγιον ἔλαιον τὸ χριστὸν τοῦ θεοῦ ἐπ' αὐτῷ ἐγὼ κύριος 13 οὗτος γυναῖκα παρθένον ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ λήμψεται 14 χήραν δὲ καὶ ἐκβεβλημένην καὶ βεβηλωμένην καὶ πόρνην ταύτας οὐ λήμψεται ἀλλ' ἢ παρθένον ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ λήμψεται γυναῖκα 15 καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιαζὼν αὐτόν 16 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 17

εἶπὸν Ααρων ἄνθρωπος ἐκ τοῦ γένους σου εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν τίνι ἐὰν ἢ ἐν αὐτῷ μῶμος οὐ προσελεύσεται προσφέρειν τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ αὐτοῦ 18 πᾶς ἄνθρωπος ὃ ἂν ἢ ἐν αὐτῷ μῶμος οὐ προσελεύσεται ἄνθρωπος χωλὸς ἢ τυφλὸς ἢ κολοβόρριον ἢ ὠτότμητος 19 ἢ ἄνθρωπος ὃ ἐστὶν ἐν αὐτῷ σύντριμμα χειρὸς ἢ σύντριμμα ποδός 20 ἢ κυρτὸς ἢ ἔφηλος ἢ πτίλος τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ ἄνθρωπος ὃ ἂν ἢ ἐν αὐτῷ ψώρα ἀγρία ἢ λιχὴν ἢ μόνορχις 21 πᾶς ὃ ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος ἐκ τοῦ σπέρματος Ααρων τοῦ ἱερέως οὐκ ἐγγιεῖ τοῦ προσενεγκεῖν τὰς θυσίας τῷ θεῷ σου ὅτι μῶμος ἐν αὐτῷ τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ οὐ προσελεύσεται προσενεγκεῖν 22 τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων φάγεται 23 πλὴν πρὸς τὸ καταπέτασμα οὐ προσελεύσεται καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἐγγιεῖ ὅτι μῶμον ἔχει καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ ἀγιαζὼν αὐτούς 24 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραηλ

22 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 εἶπὸν Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ προσεχέτωσαν ἀπὸ τῶν ἁγίων τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ οὐ βεβηλώσουσιν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου ὅσα αὐτοὶ ἀγιαζουσὶν μοι ἐγὼ κύριος 3 εἶπὸν αὐτοῖς εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἂν προσέλθῃ ἀπὸ παντὸς τοῦ σπέρματος ὑμῶν πρὸς τὰ ἅγια ὅσα ἂν ἀγιαζῶσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τῷ κυρίῳ καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπ' ἐμοῦ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 4 καὶ ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος Ααρων τοῦ ἱερέως καὶ οὗτος λεπρᾶ ἢ γονορρυῆς τῶν ἁγίων οὐκ ἔδεται ἕως ἂν καθαρῶσῃ καὶ ὁ ἀπτόμενος πάσης ἀκαθαρσίας ψυχῆς ἢ ἄνθρωπος ὃ ἂν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος 5 ἢ ὅστις ἂν ἄψῃται παντὸς ἔρπετοῦ ἀκαθάρτου ὃ μianεῖ αὐτόν ἢ ἐπ' ἀνθρώπῳ ἐν ὃ μianεῖ αὐτόν κατὰ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ 6

ψυχή ἥτις ἂν ἄψηται αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας οὐκ ἔδεται ἀπὸ τῶν ἁγίων ἐὰν μὴ λούσῃται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι 7 καὶ δὴ ὁ ἥλιος καὶ καθαρὸς ἔσται καὶ τότε φάγεται τῶν ἁγίων ὅτι ἄρτος ἐστὶν αὐτοῦ 8 θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον οὐ φάγεται μιανθῆναι αὐτὸν ἐν αὐτοῖς ἐγὼ κύριος 9 καὶ φυλάσσονται τὰ φυλάγματα μου ἵνα μὴ λάβωσιν δι' αὐτὰ ἁμαρτίαν καὶ ἀποθάνωσιν δι' αὐτὰ ἐὰν βεβηλώσωσιν αὐτὰ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὁ ἀγιάζων αὐτούς 10 καὶ πᾶς ἀλλογενὴς οὐ φάγεται ἅγια πάροικος ἱερέως ἢ μισθωτὸς οὐ φάγεται ἅγια 11 ἐὰν δὲ ἱερεὺς κτήσῃται ψυχὴν ἔγκτητον ἀργυρίου οὗτος φάγεται ἐκ τῶν ἄρτων αὐτοῦ καὶ οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ καὶ οὗτοι φάγονται τῶν ἄρτων αὐτοῦ 12 καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἀλλογενεῖ αὐτῆ τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων οὐ φάγεται 13 καὶ θυγάτηρ ἱερέως ἐὰν γένηται χήρα ἢ ἐκβεβλημένη σπέρμα δὲ μὴ ἦν αὐτῇ ἐπαναστρέψῃ ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν κατὰ τὴν νεότητα αὐτῆς ἀπὸ τῶν ἄρτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς φάγεται καὶ πᾶς ἀλλογενὴς οὐ φάγεται ἀπ' αὐτῶν 14 καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν φάγῃ ἅγια κατὰ ἄγνοιαν καὶ προσθήσῃ τὸ ἐπίπεμπτον αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸ καὶ δώσει τῷ ἱερεῖ τὸ ἅγιον 15 καὶ οὐ βεβηλώσουσιν τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἃ αὐτοὶ ἀφαιροῦσιν τῷ κυρίῳ 16 καὶ ἐπάξουσιν ἐφ' ἑαυτοὺς ἀνομίαν πλημμελείας ἐν τῷ ἐσθίειν αὐτοὺς τὰ ἅγια αὐτῶν ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτούς 17 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 18 λάλησον Ἀαρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ πάσῃ συναγωγῇ Ἰσραὴλ καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ τῶν υἱῶν τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων πρὸς αὐτοὺς ἐν Ἰσραὴλ ὃς ἂν προσενέγκῃ τὰ δῶρα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν ὁμολογίαν αὐτῶν ἢ κατὰ πᾶσαν αἴρεσιν αὐτῶν ὅσα ἂν προσενέγκωσιν τῷ θεῷ εἰς ὀλοκαύτωμα 19 δεκτὰ ὑμῖν ἄμωμα ἄρσена ἐκ τῶν βουκολίων καὶ ἐκ τῶν προβάτων καὶ ἐκ τῶν αἰγῶν 20 πάντα ὅσα ἂν ἔχη μῶμον

ἐν αὐτῷ οὐ προσάξουσιν κυρίῳ διότι οὐ δεκτὸν ἔσται ὑμῖν 21 καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν προσενέγκῃ θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ διαστείλας εὐχὴν κατὰ αἴρεσιν ἢ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν ἐκ τῶν βουκολίων ἢ ἐκ τῶν προβάτων ἄμωμον ἔσται εἰς δεκτὸν πᾶς μῶμος οὐκ ἔσται ἐν αὐτῷ 22 τυφλὸν ἢ συντετριμμένον ἢ γλωσσόμητον ἢ μυρμηκίωντα ἢ ψωραγιῶντα ἢ λιχῆνας ἔχοντα οὐ προσάξουσιν ταῦτα τῷ κυρίῳ καὶ εἰς κάρπωσιν οὐ δώσετε ἀπ' αὐτῶν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ 23 καὶ μόσχον ἢ πρόβατον ὠτόμητον ἢ κολοβόκερκον σφάγια ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ εἰς δὲ εὐχὴν σου οὐ δεχθήσεται 24 θλαδίαν καὶ ἐκτεθλιμμένον καὶ ἐκτομίαν καὶ ἀπεσπασμένον οὐ προσάξεις αὐτὰ τῷ κυρίῳ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν οὐ ποιήσετε 25 καὶ ἐκ χειρὸς ἀλλογενοῦς οὐ προσοίσετε τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἀπὸ πάντων τούτων ὅτι φθάρματα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς μῶμος ἐν αὐτοῖς οὐ δεχθήσεται ταῦτα ὑμῖν 26 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 27 μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα ὡς ἂν τεχθῇ καὶ ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας ὑπὸ τὴν μητέρα τῆ δὲ ἡμέρα τῆ ὀγδόῃ καὶ ἐπέκεινα δεχθήσεται εἰς δῶρα κάρπωμα κυρίῳ 28 καὶ μόσχον ἢ πρόβατον αὐτὴν καὶ τὰ παιδιά αὐτῆς οὐ σφάξεις ἐν ἡμέρα μιᾷ 29 ἐὰν δὲ θύσῃς θυσίαν εὐχὴν χαρμοσύνης κυρίῳ εἰς δεκτὸν ὑμῖν θύσετε αὐτὸ 30 αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ βρωθήσεται οὐκ ἀπολείψετε ἀπὸ τῶν κρεῶν εἰς τὸ πρωὶ ἐγὼ εἶμι κύριος 31 καὶ φυλάξτε τὰς ἐντολάς μου καὶ ποιήσετε αὐτάς 32 καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιάζων ὑμᾶς 33 ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὥστε εἶναι ὑμῶν θεὸς ἐγὼ κύριος

23 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς αἱ ἑορταὶ κυρίου ἃς καλέσετε αὐτάς κλητὰς ἁγίας αὐταὶ εἰσιν ἑορταὶ μου 3 ἕξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα

ἀνάπαυσις κλητὴ ἁγία τῷ κυρίῳ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσεις σάββατά ἐστιν τῷ κυρίῳ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν 4 αὐταὶ αἱ ἑορταὶ τῷ κυρίῳ κληταὶ ἅγια ἃς καλέσετε αὐτὰς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν 5 ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀνά μέσον τῶν ἑσπερινῶν πάσχα τῷ κυρίῳ 6 καὶ ἐν τῇ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτὴ τῶν ἀζύμων τῷ κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας ἀζύμα ἔδεσθε 7 καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε 8 καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἡ ἑβδόμη ἡμέρα κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε 9 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 10 εἶπὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν καὶ θερίζετε τὸν θερισμὸν αὐτῆς καὶ οἴσετε δράγμα ἀπαρχὴν τοῦ θερισμοῦ ὑμῶν πρὸς τὸν ἱερέα 11 καὶ ἀνοίσει τὸ δράγμα ἔναντι κυρίου δεκτὸν ὑμῖν τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης ἀνοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς 12 καὶ ποιήσετε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐν ἣ ἂν φέρητε τὸ δράγμα πρόβατον ἄμωμον ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ 13 καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ θυσία τῷ κυρίῳ ὁσμὴ εὐωδίας κυρίῳ καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ἰν οἴνου 14 καὶ ἄρτον καὶ πεφρυγμένα χίδρα νέα οὐ φάγεσθε ἕως εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν ταύτην ἕως ἂν προσενέγκητε ὑμεῖς τὰ δῶρα τῷ θεῷ ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν 15 καὶ ἀριθμήσετε ὑμεῖς ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῶν σαββάτων ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἂν προσενέγκητε τὸ δράγμα τοῦ ἐπιθέματος ἑπτὰ ἑβδομάδας ὀλοκλήρους 16 ἕως τῆς ἐπαύριον τῆς ἐσχάτης ἑβδομάδος ἀριθμήσετε πεντήκοντα ἡμέρας καὶ προσοίσετε θυσίαν νέαν τῷ κυρίῳ 17 ἀπὸ τῆς κατοικίας ὑμῶν προσοίσετε ἄρτους ἐπιθέμα δύο ἄρτους ἐκ δύο δεκάτων σεμιδάλεως ἔσονται ἐζυμωμένοι

πεφθῆσονται πρωτογενημάτων τῷ κυρίῳ 18 καὶ προσάξετε μετὰ τῶν ἄρτων ἑπτὰ ἄμωνους ἀμώμους ἐνιαυσίους καὶ μόσχον ἕνα ἐκ βουκολίου καὶ κριοὺς δύο ἀμώμους ἔσονται ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν θυσίαν ὁσμὴν εὐωδίας τῷ κυρίῳ 19 καὶ ποιήσουσιν χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἀμαρτίας καὶ δύο ἄμωνους ἐνιαυσίους εἰς θυσίαν σωτηρίου μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογενήματος 20 καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογενήματος ἐπιθέμα ἕναντι κυρίου μετὰ τῶν δύο ἄμνων ἅγια ἔσονται τῷ κυρίῳ τῷ ἱερεῖ τῷ προσφέροντι αὐτὰ αὐτῷ ἔσται 21 καὶ καλέσετε ταύτην τὴν ἡμέραν κλητὴν ἁγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν 22 καὶ ὅταν θερίζετε τὸν θερισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν οὐ συντελέσετε τὸ λοιπὸν τοῦ θερισμοῦ τοῦ ἀγροῦ σου ἐν τῷ θερίζειν σε καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλλέξεις τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ ὑπολείψῃ αὐτὰ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 23 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 24 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου μιᾶ τοῦ μηνὸς ἔσται ὑμῖν ἀνάπαυσις μνημόσυνον σαλίγγων κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν 25 πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε καὶ προσάξετε ὀλοκαύτωμα κυρίῳ 26 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 27 καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου ἡμέρα ἐξιλασμοῦ κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ προσάξετε ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ 28 πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἔστιν γὰρ ἡμέρα ἐξιλασμοῦ αὕτη ὑμῖν ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν 29 πᾶσα ψυχὴ ἣτις μὴ ταπεινωθῆσεται ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξολεθρευθῆσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 30 καὶ πᾶσα ψυχὴ ἣτις ποιήσει ἔργον ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 31 πᾶν ἔργον οὐ

ποιήσετε νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσαις κατοικίαις ὑμῶν **32** σάββατα σαββάτων ἔσται ὑμῖν καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἀπὸ ἐνάτης τοῦ μηνὸς ἀπὸ ἐσπέρας ἕως ἐσπέρας σαββατιεῖτε τὰ σάββατα ὑμῶν **33** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **34** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου ἑορτὴ σκηνῶν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ κυρίῳ **35** καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἁγία πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε **36** ἑπτὰ ἡμέρας προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ὀγδόη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἐξοδῖόν ἐστιν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε **37** αὐταὶ αἱ ἑορταὶ κυρίῳ ἅς καλέσετε κλητὰς ἁγίας ὥστε προσενέγκαι καρπώματα τῷ κυρίῳ ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας αὐτῶν καὶ σπονδὰς αὐτῶν τὸ καθ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν **38** πλὴν τῶν σαββάτων κυρίου καὶ πλὴν τῶν δομάτων ὑμῶν καὶ πλὴν πασῶν τῶν εὐχῶν ὑμῶν καὶ πλὴν τῶν ἐκουσίων ὑμῶν ἃ ἂν δώτε τῷ κυρίῳ **39** καὶ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου ὅταν συντελέσητε τὰ γενήματα τῆς γῆς ἑορτάσετε τῷ κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ ἀνάπαυσις καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἀνάπαυσις **40** καὶ λήψεσθε τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ καρπὸν ξύλου ὠραῖον καὶ κάλλυνθρα φοινίκων καὶ κλάδους ξύλου δασεῖς καὶ ἰτέας καὶ ἄγνου κλάδους ἐκ χειμάρρου εὐφρανθῆναι ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἑπτὰ ἡμέρας **41** τοῦ ἐνιαυτοῦ νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ ἑορτάσετε αὐτὴν **42** ἐν σκηναῖς κατοικήσετε ἑπτὰ ἡμέρας πᾶς ὁ αὐτόχθων ἐν Ἰσραὴλ κατοικήσει ἐν σκηναῖς **43** ὅπως ἴδωσιν αἱ γενεαὶ ὑμῶν ὅτι ἐν σκηναῖς κατώκισα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **44** καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς τὰς ἑορτὰς κυρίου τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ

24 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ λαβέτωσάν μοι ἔλαιον ἐλάινον καθαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς καύσαι λύχνον διὰ παντός **3** ἕξωθεν τοῦ καταπετάσματος ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καύσουσιν αὐτὸν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀπὸ ἐσπέρας ἕως πρωὶ ἐνώπιον κυρίου ἐνδελεχῶς νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν **4** ἐπὶ τῆς λυχνίας τῆς καθαρᾶς καύσετε τοὺς λύχνους ἔναντι κυρίου ἕως τὸ πρωί **5** καὶ λήψεσθε σεμίδαλιν καὶ ποιήσετε αὐτὴν δώδεκα ἄρτους δύο δεκάτων ἔσται ὁ ἄρτος ὁ εἷς **6** καὶ ἐπιθήσετε αὐτοὺς δύο θέματα ἕξ ἄρτους τὸ ἐν θέμα ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν καθαρὰν ἔναντι κυρίου **7** καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὸ θέμα λίβανον καθαρὸν καὶ ἄλα καὶ ἔσσονται εἰς ἄρτους εἰς ἀνάμνησιν προκείμενα τῷ κυρίῳ **8** τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων προθήσεται ἔναντι κυρίου διὰ παντός ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ διαθήκη αἰώνιον **9** καὶ ἔσται Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ φάγονται αὐτὰ ἐν τόπῳ ἁγίῳ ἔστιν γὰρ ἅγια τῶν ἁγίων τοῦτο αὐτῷ ἀπὸ τῶν θυσιαζομένων τῷ κυρίῳ νόμιμον αἰώνιον **10** καὶ ἐξῆλθεν υἱὸς γυναικὸς Ἰσραηλίτιδος καὶ οὗτος ἦν υἱὸς Αἰγυπτίου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐμαχέσαντο ἐν τῇ παρεμβολῇ ὁ ἐκ τῆς Ἰσραηλίτιδος καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ Ἰσραηλίτης **11** καὶ ἐπονομάσας ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς Ἰσραηλίτιδος τὸ ὄνομα κατηράσατο καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς Μωυσῆν καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαλωμιθ θυγάτηρ Δαβρι ἐκ τῆς φυλῆς Δαν **12** καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακὴν διακρίναι αὐτὸν διὰ προστάγματος κυρίου **13** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **14** ἐξάγαγε τὸν καταρασάμενον ἕξω τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐπιθήσουσιν πάντες οἱ ἀκούσαντες τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ **15** καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λάλησον καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτοὺς ἄνθρωπος ὃς ἐὰν καταράσεται θεόν

ἀμαρτίαν λήμψεται **16** ὀνομάζων δὲ τὸ ὄνομα κυρίου θανάτῳ θανατούσθῳ λίθοις λιθοβολεῖτω αὐτὸν πᾶσα συναγωγή Ἰσραὴλ ἐάν τε προσήλυτος ἐάν τε αὐτόχθων ἐν τῷ ὀνομάσαι αὐτὸν τὸ ὄνομα κυρίου τελευτάτῳ **17** καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν πατάξῃ ψυχὴν ἀνθρώπου καὶ ἀποθάνῃ θανάτῳ θανατούσθῳ **18** καὶ ὃς ἂν πατάξῃ κτῆνος καὶ ἀποθάνῃ ἀποτεισάτω ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς **19** καὶ ἐάν τις δῶ μῶμον τῷ πλησίον ὡς ἐποίησεν αὐτῷ ὡσαύτως ἀντιποιοηθήσεται αὐτῷ **20** σύντριμμα ἀντὶ συντρίμματος ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος καθότι ἂν δῶ μῶμον τῷ ἀνθρώπῳ οὕτως δοθήσεται αὐτῷ **21** ὃς ἂν πατάξῃ ἄνθρωπον καὶ ἀποθάνῃ θανάτῳ θανατούσθῳ **22** δικαίωσις μία ἔσται τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ἐγχωρίῳ ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **23** καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐξήγαγον τὸν καταρασάμενον ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν ἐν λίθοις καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐποίησαν καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ

25 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῷ ὄρει Σινα λέγων **2** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἐάν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν καὶ ἀναπαύσεται ἡ γῆ ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν σάββατα τῷ κυρίῳ **3** ἕξ ἔτη σπερεῖς τὸν ἀγρόν σου καὶ ἕξ ἔτη τεμεῖς τὴν ἄμπελόν σου καὶ συναΐξεις τὸν καρπὸν αὐτῆς **4** τῷ δὲ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ σάββατα ἀνάπαυσις ἔσται τῇ γῆ σάββατα τῷ κυρίῳ τὸν ἀγρόν σου οὐ σπερεῖς καὶ τὴν ἄμπελόν σου οὐ τεμεῖς **5** καὶ τὰ αὐτόματα ἀναβαίνοντα τοῦ ἀγροῦ σου οὐκ ἐκθερίσεις καὶ τὴν σταφυλὴν τοῦ ἀγιάσματός σου οὐκ ἐκτρυγήσεις ἐνιαυτὸς ἀναπαύσεως ἔσται τῇ γῆ **6** καὶ ἔσται τὰ σάββατα τῆς γῆς βρώματά σοι καὶ τῷ παιδί σου καὶ τῇ παιδίσκῃ σου καὶ τῷ μισθωτῷ σου καὶ τῷ παροίκῳ τῷ προσκειμένῳ πρὸς σέ **7** καὶ τοῖς κτήνεσίν σου καὶ τοῖς θηρίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ σου ἔσται πᾶν τὸ γένημα αὐτοῦ

εἰς βρῶσιν **8** καὶ ἐξαριθμήσεις σεαυτῷ ἑπτὰ ἀναπαύσεις ἐτῶν ἑπτὰ ἔτη ἑπτάκις καὶ ἔσονται σοι ἑπτὰ ἑβδομάδες ἐτῶν ἑννέα καὶ τεσσαράκοντα ἔτη **9** καὶ διαγγελεῖτε σάλπιγγος φωνῇ ἐν πάσῃ τῇ γῆ ὑμῶν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἰλασμοῦ διαγγελεῖτε σάλπιγγι ἐν πάσῃ τῇ γῆ ὑμῶν **10** καὶ ἀγιάσετε τὸ ἔτος τὸ πεντηκοστὸν ἐνιαυτὸν καὶ διαβοήσετε ἄφεισιν ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν ἐνιαυτὸς ἀφέσεως σημασία αὕτη ἔσται ὑμῖν καὶ ἀπελεύσεται εἰς ἕκαστος εἰς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ καὶ ἕκαστος εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἀπελεύσεσθε **11** ἀφέσεως σημασία αὕτη τὸ ἔτος τὸ πεντηκοστὸν ἐνιαυτὸς ἔσται ὑμῖν οὐ σπερεῖτε οὐδὲ ἀμήσετε τὰ αὐτόματα ἀναβαίνοντα αὐτῆς καὶ οὐ τρυγήσετε τὰ ἡγιασμένα αὐτῆς **12** ὅτι ἀφέσεως σημασία ἐστὶν ἅγιον ἔσται ὑμῖν ἀπὸ τῶν πεδίων φάγεσθε τὰ γενήματα αὐτῆς **13** ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως σημασία αὐτῆς ἐπανελεύσεται ἕκαστος εἰς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ **14** ἐάν δὲ ἀποδῶ πρᾶσιν τῷ πλησίον σου ἐάν καὶ κτήσῃ παρὰ τοῦ πλησίον σου μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον **15** κατὰ ἀριθμὸν ἐτῶν μετὰ τὴν σημασίαν κτήσῃ παρὰ τοῦ πλησίον κατὰ ἀριθμὸν ἐνιαυτῶν γενημάτων ἀποδώσεται σοι **16** καθότι ἂν πλεῖον τῶν ἐτῶν πληθύνῃ τὴν ἐγκτησιν αὐτοῦ καὶ καθότι ἂν ἕλαττον τῶν ἐτῶν ἕλαττονώσῃ τὴν κτῆσιν αὐτοῦ ὅτι ἀριθμὸν γενημάτων αὐτοῦ οὕτως ἀποδώσεται σοι **17** μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον καὶ φοβηθήσῃ κύριον τὸν θεόν σου ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **18** καὶ ποιήσετε πάντα τὰ δικαιώματά μου καὶ πάσας τὰς κρίσεις μου καὶ φυλάξασθε καὶ ποιήσετε αὐτὰ καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς πεποιθότες **19** καὶ δώσει ἡ γῆ τὰ ἐκφόρια αὐτῆς καὶ φάγεσθε εἰς πλησμονὴν καὶ κατοικήσετε πεποιθότες ἐπ' αὐτῆς **20** ἐάν δὲ λέγητε τί φαγόμεθα ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ τούτῳ ἐάν μὴ σπείρωμεν μηδὲ συναγάγωμεν τὰ γενήματα ἡμῶν **21** καὶ ἀποστελῶ τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν

ἐν τῷ ἔτει τῷ ἕκτῳ καὶ ποιήσει τὰ γενήματα αὐτῆς εἰς τὰ τρία ἔτη 22 καὶ σπερεῖτε τὸ ἔτος τὸ ὄγδοον καὶ φάγεσθε ἀπὸ τῶν γεννημάτων παλαιά ἕως τοῦ ἔτους τοῦ ἐνάτου ἕως ἂν ἔλθῃ τὸ γένημα αὐτῆς φάγεσθε παλαιὰ παλαιῶν 23 καὶ ἡ γῆ οὐ πραθήσεται εἰς βεβαίωσιν ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ γῆ διότι προσήλυτοι καὶ πάροικοι ὑμεῖς ἐστε ἐναντίον μου 24 καὶ κατὰ πᾶσαν γῆν κατασχέσεως ὑμῶν λύτρα δώσετε τῆς γῆς 25 ἐὰν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου ὁ μετὰ σοῦ καὶ ἀποδῶται ἀπὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ καὶ ἔλθῃ ὁ ἀγχιστεύων ἐγγίζων ἔγγιστα αὐτοῦ καὶ λυτρώσεται τὴν πρᾶσιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ 26 ἐὰν δὲ μὴ ἦ τινι ὁ ἀγχιστεύων καὶ εὐπορηθῇ τῇ χειρὶ καὶ εὐρεθῇ αὐτῷ τὸ ἱκανὸν λύτρα αὐτοῦ 27 καὶ συλλογιεῖται τὰ ἔτη τῆς πράσεως αὐτοῦ καὶ ἀποδώσει ὃ ὑπερέχει τῷ ἀνθρώπῳ ᾧ ἀπέδοτο ἑαυτὸν αὐτῷ καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ 28 ἐὰν δὲ μὴ εὐπορηθῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τὸ ἱκανὸν ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ καὶ ἔσται ἡ πρᾶσις τῷ κτησαμένῳ αὐτὰ ἕως τοῦ ἕκτου ἔτους τῆς ἀφέσεως καὶ ἐξελεύσεται τῇ ἀφέσει καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ 29 ἐὰν δὲ τις ἀποδῶται οἰκίαν οἰκητὴν ἐν πόλει τετελιχισμένη καὶ ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς ἕως πληρωθῇ ἑνιαυτὸς ἡμερῶν ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς 30 ἐὰν δὲ μὴ λυτρωθῇ ἕως ἂν πληρωθῇ αὐτῆς ἑνιαυτὸς ὅλος κυρωθήσεται ἡ οἰκία ἡ οὖσα ἐν πόλει τῇ ἐχούσῃ τεῖχος βεβαίως τῷ κτησαμένῳ αὐτὴν εἰς τὰς γενεὰς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει 31 αἱ δὲ οἰκίαι αἱ ἐν ἐπαύλεσιν αἷς οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς τεῖχος κύκλῳ πρὸς τὸν ἀγρὸν τῆς γῆς λογισθήτωσαν λυτρωταὶ διὰ παντὸς ἔσονται καὶ ἐν τῇ ἀφέσει ἐξελεύσονται 32 καὶ αἱ πόλεις τῶν Λευιτῶν οἰκίαι τῶν πόλεων αὐτῶν κατασχέσεως λυτρωταὶ διὰ παντὸς ἔσονται τοῖς Λευίταις 33 καὶ ὃς ἂν λυτρωσάμενος παρὰ τῶν Λευιτῶν καὶ ἐξελεύσεται ἡ διάπρασις αὐτῶν οἰκιῶν πόλεως

κατασχέσεως αὐτῶν ἐν τῇ ἀφέσει ὅτι οἰκίαι τῶν πόλεων τῶν Λευιτῶν κατάσχεσις αὐτῶν ἐν μέσῳ υἰῶν Ἰσραὴλ 34 καὶ οἱ ἄγροί οἱ ἀφωρισμένοι ταῖς πόλεσιν αὐτῶν οὐ πραθήσονται ὅτι κατάσχεσις αἰωνία τοῦτο αὐτῶν ἐστιν 35 ἐὰν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου καὶ ἀδυνατήσῃ ταῖς χερσὶν παρὰ σοὶ ἀντιλήμψῃ αὐτοῦ ὡς προσηλύτου καὶ παροίκου καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ 36 οὐ λήμψῃ παρ' αὐτοῦ τόκον οὐδὲ ἐπὶ πλήθει καὶ φοβηθήσῃ τὸν θεόν σου ἐγὼ κύριος καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ 37 τὸ ἀργυρίον σου οὐ δώσεις αὐτῷ ἐπὶ τόκῳ καὶ ἐπὶ πλεονασμὸν οὐ δώσεις αὐτῷ τὰ βρώματά σου 38 ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου δοῦναι ὑμῖν τὴν γῆν Χανααν ὥστε εἶναι ὑμῶν θεός 39 ἐὰν δὲ ταπεινωθῇ ὁ ἀδελφός σου παρὰ σοὶ καὶ πραθῇ σοὶ οὐ δουλεύσει σοὶ δουλείαν οἰκέτου 40 ὡς μισθωτὸς ἢ πάροικος ἔσται σοὶ ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως ἐργάται παρὰ σοὶ 41 καὶ ἐξελεύσεται τῇ ἀφέσει καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν γενεὰν αὐτοῦ εἰς τὴν κατάσχεσιν τὴν πατρικὴν ἀποδραμεῖται 42 διότι οἰκέται μου εἰσιν οὗτοι οὐδὲ ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου οὐ πραθήσεται ἐν πράσει οἰκέτου 43 οὐ κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ καὶ φοβηθήσῃ κύριον τὸν θεόν σου 44 καὶ παῖς καὶ παιδίσκη ὅσοι ἂν γένωνταί σοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ὅσοι κύκλῳ σοῦ εἰσιν ἀπ' αὐτῶν κτήσεσθε δοῦλον καὶ δούλην 45 καὶ ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν παροίκων τῶν ὄντων ἐν ὑμῖν ἀπὸ τούτων κτήσεσθε καὶ ἀπὸ τῶν συγγενῶν αὐτῶν ὅσοι ἂν γένωνται ἐν τῇ γῇ ὑμῶν ἔστωσαν ὑμῖν εἰς κατάσχεσιν 46 καὶ καταμεριεῖτε αὐτοὺς τοῖς τέκνοις ὑμῶν μετ' ὑμᾶς καὶ ἔσονται ὑμῖν κατόχιμοι εἰς τὸν αἰῶνα τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐ κατατενεῖ αὐτὸν ἐν τοῖς μόχθοις 47 ἐὰν δὲ εὗρῃ ἡ χεὶρ τοῦ προσηλύτου ἢ τοῦ παροίκου τοῦ παρὰ σοὶ καὶ ἀπορηθεῖς ὁ ἀδελφός σου πραθῇ τῷ προσηλύτῳ ἢ τῷ παροίκῳ

τῷ παρὰ σοὶ ἐκ γενετῆς προσηλύτῳ 48 μετὰ τὸ
πραθῆναι αὐτῷ λύτρωσις ἔσται αὐτῷ εἷς τῶν
ἀδελφῶν αὐτοῦ λυτρώσεται αὐτόν 49 ἀδελφὸς
πατρὸς αὐτοῦ ἢ υἱὸς ἀδελφοῦ πατρὸς λυτρώσεται
αὐτόν ἢ ἀπὸ τῶν οἰκείων τῶν σαρκῶν αὐτοῦ
ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ λυτρώσεται αὐτόν ἐὰν δὲ
εὐπορηθεῖς ταῖς χερσὶν λυτρώσεται ἑαυτόν 50
καὶ συλλογιεῖται πρὸς τὸν κεκτημένον αὐτόν
ἀπὸ τοῦ ἔτους οὗ ἀπέδοτο ἑαυτόν αὐτῷ ἕως τοῦ
ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως καὶ ἔσται τὸ ἀργύριον τῆς
πράσεως αὐτοῦ ὡς μισθίου ἔτος ἐξ ἔτους ἔσται
μετ' αὐτοῦ 51 ἐὰν δὲ τινι πλεῖον τῶν ἐτῶν ᾗ
πρὸς ταῦτα ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
ἀργυρίου τῆς πράσεως αὐτοῦ 52 ἐὰν δὲ ὀλίγον
καταλειφθῆ ἀπὸ τῶν ἐτῶν εἰς τὸν ἐνιαυτὸν
τῆς ἀφέσεως καὶ συλλογιεῖται αὐτῷ κατὰ τὰ
ἔτη αὐτοῦ καὶ ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ 53 ὡς
μισθωτὸς ἐνιαυτὸν ἐξ ἐνιαυτοῦ ἔσται μετ' αὐτοῦ
οὐ κατατενεῖς αὐτόν ἐν τῷ μόχθῳ ἐνώπιόν σου
54 ἐὰν δὲ μὴ λυτῶται κατὰ ταῦτα ἐξελεύσεται ἐν
τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως αὐτὸς καὶ τὰ παιδιά αὐτοῦ
μετ' αὐτοῦ 55 ὅτι ἐμοὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἰκέται
παῖδες μου οὗτοί εἰσιν οὓς ἐξήγαγον ἐκ γῆς
Αἰγύπτου ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν

26 οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς χειροποίητα οὐδὲ
γλυπτὰ οὐδὲ στήλην ἀναστήσετε ὑμῖν οὐδὲ
λίθον σκοπὸν θήσετε ἐν τῇ γῇ ὑμῶν προσκυνῆσαι
αὐτῷ ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 2 τὰ
σάββατά μου φυλάξεσθε καὶ ἀπὸ τῶν ἀγίων
μου φοβηθήσεσθε ἐγὼ εἰμι κύριος 3 ἐὰν τοῖς
προστάγμασίν μου πορεύησθε καὶ τὰς ἐντολάς
μου φυλάσσησθε καὶ ποιήσητε αὐτάς 4 καὶ δώσω
τὸν ἕτερον ὑμῖν ἐν καιρῷ αὐτοῦ καὶ ἡ γῆ δώσει
τὰ γενήματα αὐτῆς καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων
ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν 5 καὶ καταλήμψεται
ὑμῖν ὁ ἀλοητὸς τὸν τρύγητον καὶ ὁ τρύγητος
καταλήμψεται τὸν σπόρον καὶ φάγεσθε τὸν
ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονὴν καὶ κατοικήσετε μετὰ
ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν 6 καὶ πόλεμος οὐ

διελεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν καὶ δώσω εἰρήνην
ἐν τῇ γῇ ὑμῶν καὶ κοιμηθήσεσθε καὶ οὐκ ἔσται
ὑμᾶς ὁ ἔκφοβῶν καὶ ἀπολῶ θηρία πονηρὰ ἐκ τῆς
γῆς ὑμῶν 7 καὶ διώξεσθε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ
πεσοῦνται ἐναντίον ὑμῶν φόνῳ 8 καὶ διώζονται
ἐξ ὑμῶν πέντε ἑκατὸν καὶ ἑκατὸν ὑμῶν διώζονται
μυριάδας καὶ πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐναντίον
ὑμῶν μαχαίρᾳ 9 καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς καὶ
αὐξάνω ὑμᾶς καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς καὶ στήσω τὴν
διαθήκην μου μεθ' ὑμῶν 10 καὶ φάγεσθε παλαιὰ
καὶ παλαιὰ παλαιῶν καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου
νέων ἐξοίσετε 11 καὶ θήσω τὴν διαθήκην μου ἐν
ὑμῖν καὶ οὐ βδελύζεται ἡ ψυχὴ μου ὑμᾶς 12 καὶ
ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν καὶ ἔσομαι ὑμῶν θεὸς καὶ
ὑμεῖς ἔσεσθέ μου λαός 13 ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὄντων
ὑμῶν δούλων καὶ συνέτριψα τὸν δεσμὸν τοῦ
ζυγοῦ ὑμῶν καὶ ἤγαγον ὑμᾶς μετὰ παρρησίας
14 ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσητέ μου μηδὲ ποιήσητε τὰ
προστάγματά μου ταῦτα 15 ἀλλὰ ἀπειθήσητε
αὐτοῖς καὶ τοῖς κρίμασίν μου προσοχθῆσθε ἢ ψυχὴ
ὑμῶν ὥστε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς
μου ὥστε διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου 16 καὶ
ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν καὶ ἐπισυστήσω ἐφ' ὑμᾶς
τὴν ἀπορίαν τὴν τε ψώραν καὶ τὸν ἴκτερον καὶ
σφακελίζοντας τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ τὴν
ψυχὴν ὑμῶν ἐκτήκουσαν καὶ σπερεῖτε διὰ κενῆς
τὰ σπέρματα ὑμῶν καὶ ἔδονται οἱ ὑπεναντίοι
ὑμῶν 17 καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς
καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν καὶ
διώζονται ὑμᾶς οἱ μισοῦντες ὑμᾶς καὶ φεύξεσθε
οὐθενὸς διώκοντος ὑμᾶς 18 καὶ ἐὰν ἕως τούτου
μὴ ὑπακούσητέ μου καὶ προσθήσω τοῦ παιδεῦσαι
ὑμᾶς ἐπτάκις ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν 19 καὶ
συντρίψω τὴν ὕβριν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν
καὶ θήσω τὸν οὐρανὸν ὑμῖν σιδηροῦν καὶ τὴν
γῆν ὑμῶν ὡσεὶ χαλκὴν 20 καὶ ἔσται εἰς κενὸν
ἡ ἰσχὺς ὑμῶν καὶ οὐ δώσει ἡ γῆ ὑμῶν τὸν
σπόρον αὐτῆς καὶ τὸ ξύλον τοῦ ἀγροῦ ὑμῶν

οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτοῦ 21 καὶ ἐὰν μετὰ ταῦτα πορεύησθε πλάγιοι καὶ μὴ βούλησθε ὑπακούειν μου προσθήσω ὑμῖν πληγὰς ἑπτὰ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν 22 καὶ ἀποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἄγρια τῆς γῆς καὶ κατέδεται ὑμᾶς καὶ ἐξαναλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν καὶ ὀλιγοστοὺς ποιήσει ὑμᾶς καὶ ἐρημωθήσονται αἱ ὁδοὶ ὑμῶν 23 καὶ ἐπὶ τούτοις ἐὰν μὴ παιδευθῆτε ἀλλὰ πορεύησθε πρὸς με πλάγιοι 24 πορεύσομαι κἀγὼ μεθ' ὑμῶν θυμῷ πλαγίῳ καὶ πατάξω ὑμᾶς κἀγὼ ἑπτάκις ἀντὶ τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν 25 καὶ ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς μάχαιραν ἐκδικούσαν δίκην διαθήκης καὶ καταφεύξεσθε εἰς τὰς πόλεις ὑμῶν καὶ ἐξαποστελῶ θάνατον εἰς ὑμᾶς καὶ παραδοθήσεσθε εἰς χεῖρας ἐχθρῶν 26 ἐν τῷ θλίψαι ὑμᾶς σιτοδεία ἄρτων καὶ πέψουσιν δέκα γυναῖκες τοὺς ἄρτους ὑμῶν ἐν κλιβάνῳ ἐνὶ καὶ ἀποδώσουσιν τοὺς ἄρτους ὑμῶν ἐν σταθμῷ καὶ φάγεσθε καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῆτε 27 ἐὰν δὲ ἐπὶ τούτοις μὴ ὑπακούσητέ μου καὶ πορεύησθε πρὸς με πλάγιοι 28 καὶ αὐτὸς πορεύσομαι μεθ' ὑμῶν ἐν θυμῷ πλαγίῳ καὶ παιδεύσω ὑμᾶς ἐγὼ ἑπτάκις κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν 29 καὶ φάγεσθε τὰς σάρκας τῶν υἰῶν ὑμῶν καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων ὑμῶν φάγεσθε 30 καὶ ἐρημώσω τὰς στήλας ὑμῶν καὶ ἐξολεθρεύσω τὰ ξύλινα χειροποίητα ὑμῶν καὶ θήσω τὰ κῶλα ὑμῶν ἐπὶ τὰ κῶλα τῶν εἰδώλων ὑμῶν καὶ προσοχτιεῖ ἡ ψυχὴ μου ὑμῖν 31 καὶ θήσω τὰς πόλεις ὑμῶν ἐρήμους καὶ ἐξηρημώσω τὰ ἅγια ὑμῶν καὶ οὐ μὴ ὀσφρανθῶ τῆς ὀσμῆς τῶν θυσιῶν ὑμῶν 32 καὶ ἐξηρημώσω ἐγὼ τὴν γῆν ὑμῶν καὶ θαυμάσονται ἐπ' αὐτῇ οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν οἱ ἐνοικούντες ἐν αὐτῇ 33 καὶ διασπερῶ ὑμᾶς εἰς τὰ ἔθνη καὶ ἐξαναλώσει ὑμᾶς ἐπιπορευομένη ἡ μάχαιρα καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος καὶ αἱ πόλεις ὑμῶν ἔσονται ἔρημοι 34 τότε εὐδοκήσει ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν τότε σαββατιεῖ

ἡ γῆ καὶ εὐδοκήσει τὰ σάββατα αὐτῆς 35 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς σαββατιεῖ ἃ οὐκ ἐσαββάτισεν ἐν τοῖς σαββάτοις ὑμῶν ἡνίκα κατωκεῖτε αὐτήν 36 καὶ τοῖς καταλειφθεῖσιν ἐξ ὑμῶν ἐπάξω δειλίαν εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ διώξεται αὐτοὺς φωνὴ φύλλου φερομένου καὶ φεύζονται ὡς φεύγοντες ἀπὸ πολέμου καὶ πεσοῦνται οὐθενὸς διώκοντος 37 καὶ ὑπερόψεται ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀδελφὸν ὡσεὶ ἐν πολέμῳ οὐθενὸς κατατρέχοντος καὶ οὐ δυνήσεσθε ἀντιστῆναι τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν 38 καὶ ἀπολεισθε ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ κατέδεται ὑμᾶς ἡ γῆ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν 39 καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀφ' ὑμῶν καταφθαρήσονται διὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τακήσονται 40 καὶ ἐξαγορεύσουσιν τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν ὅτι παρέβησαν καὶ ὑπερεῖδόν με καὶ ὅτι ἐπορεύθησαν ἐναντίον μου πλάγιοι 41 καὶ ἐγὼ ἐπορεύθην μετ' αὐτῶν ἐν θυμῷ πλαγίῳ καὶ ἀπολῶ αὐτοὺς ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τότε ἐντραπήσεται ἡ καρδία αὐτῶν ἡ ἀπερίτμητος καὶ τότε εὐδοκήσουσιν τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν 42 καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης Ἰακωβ καὶ τῆς διαθήκης Ἰσαακ καὶ τῆς διαθήκης Ἀβρααμ μνησθήσομαι καὶ τῆς γῆς μνησθήσομαι 43 καὶ ἡ γῆ ἐγκαταλειφθήσεται ὑπ' αὐτῶν τότε προσδέξεται ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς ἐν τῷ ἐρημωθῆναι αὐτήν δι' αὐτοὺς καὶ αὐτοὶ προσδέξονται τὰς αὐτῶν ἀνομίας ἀνθ' ὧν τὰ κρίματά μου ὑπερεῖδον καὶ τοῖς προστάγμασίν μου προσώχθισαν τῇ ψυχῇ αὐτῶν 44 καὶ οὐδ' ὡς ὄντων αὐτῶν ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν οὐχ ὑπερεῖδον αὐτοὺς οὐδὲ προσώχθισα αὐτοῖς ὥστε ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου τὴν πρὸς αὐτοὺς ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν 45 καὶ μνησθήσομαι αὐτῶν τῆς διαθήκης τῆς προτέρας ὅτε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας ἔναντι τῶν ἐθνῶν τοῦ εἶναι αὐτῶν θεὸς ἐγὼ εἰμι κύριος

46 ταῦτα τὰ κρίματα καὶ τὰ προστάγματα καὶ ὁ νόμος ὃν ἔδωκεν κύριος ἀνά μέσον αὐτοῦ καὶ ἀνά μέσον τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ὄρει Σινα ἐν χειρὶ Μωυσῆ

27 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2
λάλησον τοῖς υἰοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς
ὃς ἂν εὐξῆται εὐχὴν ὥστε τιμὴν τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ τῷ κυρίῳ 3 ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος ἀπὸ
εἰκοσαετοῦς ἕως ἐξηκονταετοῦς ἔσται αὐτοῦ ἡ
τιμὴ πενήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου τῷ σταθμῷ
τῷ ἁγίῳ 4 τῆς δὲ θηλείας ἔσται ἡ συντίμησις
τριάκοντα δίδραχμα 5 ἐὰν δὲ ἀπὸ πενταετοῦς
ἕως εἴκοσι ἐτῶν ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος
εἴκοσι δίδραχμα τῆς δὲ θηλείας δέκα δίδραχμα
6 ἀπὸ δὲ μηνιαίου ἕως πενταετοῦς ἔσται ἡ
τιμὴ τοῦ ἄρσενος πέντε δίδραχμα ἀργυρίου
τῆς δὲ θηλείας τρία δίδραχμα 7 ἐὰν δὲ ἀπὸ
ἐξηκονταετῶν καὶ ἐπάνω ἐὰν μὲν ἄρσεν ἦ ἔσται
ἡ τιμὴ πεντεκαίδεκα δίδραχμα ἀργυρίου ἐὰν
δὲ θήλεια δέκα δίδραχμα 8 ἐὰν δὲ ταπεινὸς
ἦ τῆ τιμῆ στήσεται ἐναντίον τοῦ ἱερέως καὶ
τιμήσεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καθάπερ ἰσχύει ἡ χεὶρ
τοῦ εὐξαμένου τιμήσεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς 9 ἐὰν
δὲ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν προσφερομένων ἀπ'
αὐτῶν δῶρον τῷ κυρίῳ ὃς ἂν δῶ ἀπὸ τούτων τῷ
κυρίῳ ἔσται ἅγιον 10 οὐκ ἀλλάξει αὐτὸ καλὸν
πονηρῶ οὐδὲ πονηρὸν καλῶ ἐὰν δὲ ἀλλάσων
ἀλλάξῃ αὐτὸ κτήνος κτήνει ἔσται αὐτὸ καὶ τὸ
ἄλλαγμα ἅγια 11 ἐὰν δὲ πᾶν κτήνος ἀκάθαρτον
ἀφ' ὧν οὐ προσφέρεται ἀπ' αὐτῶν δῶρον τῷ
κυρίῳ στήσεται τὸ κτήνος ἐναντι τοῦ ἱερέως 12 καὶ
τιμήσεται αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἀνά μέσον καλοῦ καὶ
ἀνά μέσον πονηροῦ καὶ καθότι ἂν τιμήσεται ὁ
ἱερεὺς οὕτως στήσεται 13 ἐὰν δὲ λυτρούμενος
λυτρώσεται αὐτὸ προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον
πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ 14 καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν
ἀγιάσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἁγίαν τῷ κυρίῳ καὶ
τιμήσεται αὐτὴν ὁ ἱερεὺς ἀνά μέσον καλῆς καὶ
ἀνά μέσον πονηρᾶς ὡς ἂν τιμήσεται αὐτὴν ὁ

ἱερεὺς οὕτως σταθήσεται 15 ἐὰν δὲ ὁ ἀγιάσας
αὐτὴν λυτρώται τὴν οἰκίαν αὐτοῦ προσθήσει
ἐπ' αὐτὸ τὸ ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου τῆς τιμῆς
καὶ ἔσται αὐτῷ 16 ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς
κατασχέσεως αὐτοῦ ἀγίασῃ ἄνθρωπος τῷ κυρίῳ
καὶ ἔσται ἡ τιμὴ κατὰ τὸν σπόρον αὐτοῦ κόρου
κριθῶν πενήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου 17 ἐὰν δὲ
ἀπὸ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως ἀγίασῃ τὸν ἀγρὸν
αὐτοῦ κατὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ στήσεται 18 ἐὰν
δὲ ἔσχατον μετὰ τὴν ἄφεισιν ἀγίασῃ τὸν ἀγρὸν
αὐτοῦ προσλογιεῖται αὐτῷ ὁ ἱερεὺς τὸ ἀργύριον
ἐπὶ τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα ἕως εἰς τὸν ἐνιαυτὸν
τῆς ἀφέσεως καὶ ἀνθυφαιρεθήσεται ἀπὸ τῆς
συντιμήσεως αὐτοῦ 19 ἐὰν δὲ λυτρώται τὸν
ἀγρὸν ὁ ἀγιάσας αὐτὸν προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον
τοῦ ἀργυρίου πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ καὶ ἔσται
αὐτῷ 20 ἐὰν δὲ μὴ λυτρώται τὸν ἀγρὸν καὶ
ἀποδῶται τὸν ἀγρὸν ἀνθρώπῳ ἑτέρῳ οὐκέτι
μὴ λυτρώσεται αὐτόν 21 ἀλλ' ἔσται ὁ ἀγρὸς
ἐξεληλυθυίας τῆς ἀφέσεως ἅγιος τῷ κυρίῳ ὡσπερ
ἡ γῆ ἡ ἀφωρισμένη τῷ ἱερεὶ ἔσται κατάσχεσις 22
ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ οὐ κέκτηται ὃς οὐκ ἔστιν
ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ ἀγίασῃ
τῷ κυρίῳ 23 λογιεῖται πρὸς αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὸ
τέλος τῆς τιμῆς ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως καὶ
ἀποδώσει τὴν τιμὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ ἅγιον
τῷ κυρίῳ 24 καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς ἀφέσεως
ἀποδοθήσεται ὁ ἀγρὸς τῷ ἀνθρώπῳ παρ' οὗ
κέκτηται αὐτόν οὐ ἦν ἡ κατάσχεσις τῆς γῆς 25 καὶ
πᾶσα τιμὴ ἔσται σταθμίους ἀγίοις εἴκοσι ὀβολοὶ
ἔσται τὸ δίδραχμον 26 καὶ πᾶν πρωτότοκον ὃ
ἂν γένηται ἐν τοῖς κτήνεσίν σου ἔσται τῷ κυρίῳ
καὶ οὐ καθαγιάσει οὐθεὶς αὐτὸ ἐὰν τε μόσχον
ἐὰν τε πρόβατον τῷ κυρίῳ ἐστίν 27 ἐὰν δὲ
τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων ἀλλάξῃ κατὰ
τὴν τιμὴν αὐτοῦ καὶ προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον
πρὸς αὐτὸ καὶ ἔσται αὐτῷ ἐὰν δὲ μὴ λυτρώται
πραθήσεται κατὰ τὸ τίμημα αὐτοῦ 28 πᾶν δὲ
ἀνάθεμα ὃ ἐὰν ἀναθῆ ἄνθρωπος τῷ κυρίῳ ἀπὸ

πάντων ὅσα αὐτῷ ἐστὶν ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἀπὸ ἀγροῦ κατασχέσεως αὐτοῦ οὐκ ἀποδώσεται οὐδὲ λυτρώσεται πᾶν ἀνάθεμα ἅγιον ἀγίων ἔσται τῷ κυρίῳ 29 καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἀνατεθῆ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων οὐ λυτρωθήσεται ἀλλὰ θανάτῳ θανατωθήσεται 30 πᾶσα δεκάτη τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς καὶ τοῦ καρποῦ τοῦ ξυλίνου τῷ κυρίῳ ἐστὶν ἅγιον τῷ κυρίῳ 31 ἐὰν δὲ λυτῶται λύτρω ἄνθρωπος τὴν δεκάτην αὐτοῦ τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσει πρὸς αὐτό καὶ ἔσται αὐτῷ 32 καὶ πᾶσα δεκάτη βοῶν καὶ προβάτων καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῷ ἀριθμῷ ὑπὸ τὴν ῥάβδον τὸ δέκατον ἔσται ἅγιον τῷ κυρίῳ 33 οὐκ ἀλλάξεις καλὸν πονηρῷ ἐὰν δὲ ἀλλάσσω ἀλλάξης αὐτό καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτοῦ ἔσται ἅγιον οὐ λυτρωθήσεται 34 αὐταὶ εἰσὶν αἱ ἐντολαὶ ἃς ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ὄρει Σινα

Ἀριθμοί

1 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆ Σινα ἐν τῇ σκινηῇ τοῦ μαρτυρίου ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους δευτέρου ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου λέγων **2** λάβετε ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς υἰῶν Ἰσραὴλ κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πᾶς ἄρσην **3** ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν δυνάμει Ἰσραὴλ ἐπισκέψασθε αὐτοὺς σὺν δυνάμει αὐτῶν σὺ καὶ Ααρων ἐπισκέψασθε αὐτούς **4** καὶ μεθ' ὑμῶν ἔσονται ἕκαστος κατὰ φυλὴν ἐκάστου ἀρχόντων κατ' οἴκους πατριῶν ἔσονται **5** καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν οἵτινες παραστήσονται μεθ' ὑμῶν τῶν Ρουβην Ἐλισουρ υἱὸς Σεδιουρ **6** τῶν Συμεων Σαλαμιηλ υἱὸς Σουρισαδαι **7** τῶν Ἰουδα Ναασων υἱὸς Αμιναδαβ **8** τῶν Ἰσσαχαρ Ναθαναηλ υἱὸς Σωγαρ **9** τῶν Ζαβουλων Ἐλιαβ υἱὸς Χαιλων **10** τῶν υἰῶν Ἰωσηφ τῶν Εφραιμ Ἐλισαμα υἱὸς Εμιουδ τῶν Μανασση Γαμαλιηλ υἱὸς Φαδασσουρ **11** τῶν Βενιαμιν Αβιδαν υἱὸς Γαδεωνι **12** τῶν Δαν Αχιεζερ υἱὸς Αμισαδαι **13** τῶν Ασηρ Φαγαιηλ υἱὸς Εχραν **14** τῶν Γαδ Ἐλισαφ υἱὸς Ραγουηλ **15** τῶν Νεφθαλι Αχιρε υἱὸς Αιναν **16** οὗτοι ἐπὶ κλητοὶ τῆς συναγωγῆς ἄρχοντες τῶν φυλῶν κατὰ πατριάς χιλίαρχοι Ἰσραὴλ εἰσὶν **17** καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς καὶ Ααρων τοὺς ἄνδρας τούτους τοὺς ἀνακληθέντας ἐξ ὀνόματος **18** καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν συνήγαγον ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους καὶ ἐπηξονοῦσαν κατὰ γενέσεις αὐτῶν κατὰ πατριάς αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶν ἄρσενικὸν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν **19** ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ καὶ ἐπεσκέπησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆ Σινα **20** καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Ρουβην πρωτοτόκου Ἰσραὴλ κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ'

οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἄρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει **21** ἢ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ρουβην ἕξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι **22** τοῖς υἱοῖς Συμεων κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἄρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει **23** ἢ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Συμεων ἑννέα καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι **24** τοῖς υἱοῖς Ἰουδα κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἄρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει **25** ἢ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰουδα τέσσαρες καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι **26** τοῖς υἱοῖς Ἰσσαχαρ κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἄρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει **27** ἢ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσσαχαρ τέσσαρες καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι **28** τοῖς υἱοῖς Ζαβουλων κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἄρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει **29** ἢ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλων ἑπτὰ καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι **30** τοῖς υἱοῖς Ἰωσηφ υἱοῖς Εφραιμ κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἄρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει **31** ἢ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Εφραιμ

τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι 32 τοῖς υἱοῖς Μανασση κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 33 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Μανασση δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι 34 τοῖς υἱοῖς Βενιαμιν κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 35 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμιν πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 36 τοῖς υἱοῖς Γαδ κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 37 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Γαδ πέντε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι καὶ πενήκοντα 38 τοῖς υἱοῖς Δαν κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 39 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Δαν δύο καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι 40 τοῖς υἱοῖς Ασηρ κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 41 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ασηρ μία καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι 42 τοῖς υἱοῖς Νεφθαλι κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν

τῇ δυνάμει 43 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλι τρεῖς καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 44 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις ἦν ἐπεσκέψαντο Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραηλ δώδεκα ἄνδρες ἀνὴρ εἷς κατὰ φυλὴν μίαν κατὰ φυλὴν οἴκων πατριᾶς ἦσαν 45 καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις υἱῶν Ἰσραηλ σὺν δυνάμει αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος παρατάξασθαι ἐν Ἰσραηλ 46 ἑξακόσιοι χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι καὶ πενήκοντα 47 οἱ δὲ Λευῖται ἐκ τῆς φυλῆς πατριᾶς αὐτῶν οὐκ ἐπεσκέπησαν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ 48 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 49 ὄρα τὴν φυλὴν τὴν Λευι οὐ συνεπισκέπη καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν οὐ λήμψη ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ 50 καὶ σὺ ἐπίστησον τοὺς Λευίτας ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐπὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ αὐτοὶ ἀροῦσιν τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ αὐτοὶ λειτουργήσουσιν ἐν αὐτῇ καὶ κύκλω τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσιν 51 καὶ ἐν τῷ ἑξαίρειν τὴν σκηνὴν καθελοῦσιν αὐτὴν οἱ Λευῖται καὶ ἐν τῷ παρεμβάλλειν τὴν σκηνὴν ἀναστήσουσιν καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος ἀποθανέτω 52 καὶ παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἀνὴρ ἐν τῇ ἑαυτοῦ τάξει καὶ ἀνὴρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ἡγεμονίαν σὺν δυνάμει αὐτῶν 53 οἱ δὲ Λευῖται παρεμβάλετωσαν ἐναντίον κυρίου κύκλω τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ οὐκ ἔσται ἀμαρτήμα ἐν υἱοῖς Ἰσραηλ καὶ φυλάξουσιν οἱ Λευῖται αὐτοὶ τὴν φυλακὴν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 54 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ καὶ Ααρων οὕτως ἐποίησαν

2 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων 2 ἄνθρωπος ἐχόμενος αὐτοῦ κατὰ τάγμα κατὰ σημεῖας κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν παρεμβάλετωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐναντίοι κύκλω τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ 3 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες πρῶτοι κατ'

ἀνατολὰς τάγμα παρεμβολῆς Ιουδα σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ιουδα Ναασσων υἱὸς Αμιναδαβ **4** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι τέσσαρες καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι **5** καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Ισσαχαρ καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ισσαχαρ Ναθαναηλ υἱὸς Σωγαρ **6** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι τέσσαρες καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι **7** καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Ζαβουλων καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλων Ελιαβ υἱὸς Χαιλων **8** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι ἑπτὰ καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι **9** πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ιουδα ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακισχίλιοι καὶ τετρακόσιοι σὺν δυνάμει αὐτῶν πρῶτοι ἔξαροῦσιν **10** τάγμα παρεμβολῆς Ρουβην πρὸς λίβα σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ρουβην Ελισουρ υἱὸς Σεδιουρ **11** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι ἕξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι **12** καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Συμεων καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεων Σαλαμιηλ υἱὸς Σουρισαδαι **13** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι ἑννέα καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι **14** καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Γαδ καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Γαδ Ελισαφ υἱὸς Ραγουηλ **15** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι πέντε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι καὶ πενήκοντα **16** πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Ρουβην ἑκατὸν πενήκοντα μία χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι καὶ πενήκοντα σὺν δυνάμει αὐτῶν δεῦτεροι ἔξαροῦσιν **17** καὶ ἀρθήσεται ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου καὶ ἡ παρεμβολὴ τῶν Λευιτῶν μέσον τῶν παρεμβολῶν ὡς καὶ παρεμβάλλουσιν οὕτως καὶ ἔξαροῦσιν ἕκαστος ἐχόμενος καθ' ἡγεμονίαν **18** τάγμα παρεμβολῆς Εφραιμ παρὰ θάλασσαν σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Εφραιμ Ελισαμα υἱὸς Εμιουδ **19** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι

τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι **20** καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Μανασση καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασση Γαμαλιηλ υἱὸς Φαδασσουρ **21** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι **22** καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Βενιαμιν καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμιν Αβιδαν υἱὸς Γαδεωνι **23** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι **24** πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Εφραιμ ἑκατὸν χιλιάδες καὶ ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑκατὸν σὺν δυνάμει αὐτῶν τρίτοι ἔξαροῦσιν **25** τάγμα παρεμβολῆς Δαν πρὸς βορρᾶν σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Δαν Αχιεζερ υἱὸς Αμισαδαι **26** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι δύο καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι **27** καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Ασηρ καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ασηρ Φαγαιηλ υἱὸς Εχραν **28** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι μία καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι **29** καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Νεφθαλι καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλι Αχιρε υἱὸς Αιναν **30** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι τρεῖς καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι **31** πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Δαν ἑκατὸν καὶ πενήκοντα ἑπτὰ χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι ἕσχατοι ἔξαροῦσιν κατὰ τάγμα αὐτῶν **32** αὕτη ἡ ἐπίσκεψις τῶν υἱῶν Ισραηλ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν παρεμβολῶν σὺν ταῖς δυνάμειν αὐτῶν ἑξακόσιοι χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι πεντακόσιοι πενήκοντα **33** οἱ δὲ Λευῖται οὐ συνεπεσκέπησαν ἐν αὐτοῖς καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ **34** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ πάντα ὅσα συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ οὕτως παρενέβαλον κατὰ τάγμα αὐτῶν καὶ οὕτως ἐξήρον ἕκαστος ἐχόμενοι κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν

3 καὶ αὐταὶ αἱ γενέσεις Ααρων καὶ Μωυσῆ ἐν ἧ ἡμέρᾳ ἐλάλησεν κύριος τῷ Μωυσῇ ἐν ὄρει

Σινα 2 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ααρων πρωτότοκος Ναδαβ καὶ Αβιουδ Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ 3 ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ααρων οἱ ἱερεῖς οἱ ἠλειμμένοι οὓς ἐτελείωσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἱερατεύειν 4 καὶ ἐτελεύτησεν Ναδαβ καὶ Αβιουδ ἔναντι κυρίου προσφερόντων αὐτῶν πῦρ ἀλλότριον ἔναντι κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινα καὶ παιδία οὐκ ἦν αὐτοῖς καὶ ἱεράτευσεν Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ μετ' Ααρων τοῦ πατρὸς αὐτῶν 5 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 6 λαβέ τὴν φυλὴν Λευι καὶ στήσεις αὐτοὺς ἐναντίον Ααρων τοῦ ἱερέως καὶ λειτουργήσουσιν αὐτῷ 7 καὶ φυλάξουσιν τὰς φυλακὰς αὐτοῦ καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ισραηλ ἔναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς 8 καὶ φυλάξουσιν πάντα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ισραηλ κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς 9 καὶ δώσεις τοὺς Λευίτας Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ τοῖς ἱερεῦσιν δόμα δεδομένοι οὗτοί μοι εἰσιν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ισραηλ 10 καὶ Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καταστήσεις ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ φυλάξουσιν τὴν ἱερατείαν αὐτῶν καὶ πάντα τὰ κατὰ τὸν βωμὸν καὶ ἔσω τοῦ καταπετάσματος καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἀπτόμενος ἀποθανεῖται 11 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 12 καὶ ἐγὼ ἰδοὺ εἴληφα τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ισραηλ ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου διανοίγοντος μήτραν παρὰ τῶν υἱῶν Ισραηλ λύτρα αὐτῶν ἔσονται καὶ ἔσονται ἐμοὶ οἱ Λευῖται 13 ἐμοὶ γὰρ πᾶν πρωτότοκον ἐν ἧ ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτου ἠγίασα ἐμοὶ πᾶν πρωτότοκον ἐν Ισραηλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ἐμοὶ ἔσονται ἐγὼ κύριος 14 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινα λέγων 15 ἐπίσκεψαι τοὺς υἱοὺς Λευι κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατὰ συγγενείας αὐτῶν πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἐπισκέψασθε αὐτούς 16 καὶ ἐπεσκέψαντο αὐτοὺς

Μωυσῆς καὶ Ααρων διὰ φωνῆς κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν αὐτοῖς κύριος 17 καὶ ἦσαν οὗτοι οἱ υἱοὶ Λευι ἐξ ὀνομάτων αὐτῶν Γεδσων Κααθ καὶ Μεραρι 18 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Γεδσων κατὰ δήμους αὐτῶν Λοβενι καὶ Σεμεῖ 19 καὶ υἱοὶ Κααθ κατὰ δήμους αὐτῶν Αμραμ καὶ Ισσααρ Χεβρων καὶ Οζιηλ 20 καὶ υἱοὶ Μεραρι κατὰ δήμους αὐτῶν Μοολι καὶ Μουσι οὗτοί εἰσιν δήμοι τῶν Λευιτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν 21 τῷ Γεδσων δήμος τοῦ Λοβενι καὶ δήμος τοῦ Σεμεῖ οὗτοι δήμοι τοῦ Γεδσων 22 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν παντὸς ἄρσενικοῦ ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἑπτακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι 23 καὶ υἱοὶ Γεδσων ὀπίσω τῆς σκηνῆς παρὰ θάλασσαν παρεμβалоῦσιν 24 καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριᾶς τοῦ δήμου τοῦ Γεδσων Ελισαφ υἱὸς Λαηλ 25 καὶ ἡ φυλακὴ υἱῶν Γεδσων ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἡ σκηνὴ καὶ τὸ κάλυμμα καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 26 καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς οὔσης ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τὰ κατάλοιπα πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ 27 τῷ Κααθ δήμος ὁ Αμραμ καὶ δήμος ὁ Σααρις καὶ δήμος ὁ Χεβρωνις καὶ δήμος ὁ Οζιηλις οὗτοί εἰσιν δήμοι τοῦ Κααθ 28 κατὰ ἀριθμὸν πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων 29 οἱ δήμοι τῶν υἱῶν Κααθ παρεμβалоῦσιν ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς κατὰ λίβα 30 καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν τῶν δήμων τοῦ Κααθ Ελισαφαν υἱὸς Οζιηλ 31 καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἡ κιβωτὸς καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ λυχνία καὶ τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ σκεύη τοῦ ἁγίου ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς καὶ τὸ κατακάλυμμα καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν 32 καὶ ὁ ἄρχων ἐπὶ τῶν ἀρχόντων τῶν Λευιτῶν Ελεαζαρ ὁ υἱὸς Ααρων τοῦ ἱερέως καθεσταμένος φυλάσσειν τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων 33 τῷ Μεραρι δήμος ὁ Μοολι καὶ δήμος ὁ Μουσι οὗτοί εἰσιν δήμοι

Μεραρι 34 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἑξακισχίλιοι καὶ πεντήκοντα 35 καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν τοῦ δήμου τοῦ Μεραρι Σουριηλ υἱὸς Αβιχαιλ ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσιν πρὸς βορρᾶν 36 ἡ ἐπίσκεψις ἡ φυλακὴ υἱῶν Μεραρι τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκευὴ αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν 37 καὶ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλω καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν καὶ τοὺς πασσάλους καὶ τοὺς κάλους αὐτῶν 38 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπ' ἀνατολῆς Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τοῦ ἀγίου εἰς τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ ὁ ἄλλογενὴς ὁ ἀπτόμενος ἀποθανεῖται 39 πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν Λευιτῶν οὗς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ααρων διὰ φωνῆς κυρίου κατὰ δήμους αὐτῶν πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες 40 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων ἐπίσκεψαι πᾶν πρωτότοκον ἄρσεν τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω καὶ λαβὲ τὸν ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος 41 καὶ λήμψη τοὺς Λευίτας ἐμοὶ ἐγὼ κύριος ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων ἐν τοῖς κτήνεσιν τῶν υἱῶν Ἰσραηλ 42 καὶ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ 43 καὶ ἐγένοντο πάντα τὰ πρωτότοκα τὰ ἀρσενικὰ κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα καὶ διακόσιοι 44 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 45 λαβὲ τοὺς Λευίτας ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ τῶν κτηνῶν αὐτῶν καὶ ἔσονται ἐμοὶ οἱ Λευῖται ἐγὼ κύριος 46 καὶ τὰ λύτρα τριῶν καὶ ἑβδομήκοντα καὶ

διακοσίων οἱ πλεονάζοντες παρὰ τοὺς Λευίτας ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραηλ 47 καὶ λήμψη πέντε σίκλους κατὰ κεφαλὴν κατὰ τὸ δίδραχμον τὸ ἅγιον λήμψη εἴκοσι ὀβολοὺς τοῦ σίκλου 48 καὶ δώσεις τὸ ἀργύριον Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λύτρα τῶν πλεοναζόντων ἐν αὐτοῖς 49 καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς τὸ ἀργύριον τὰ λύτρα τῶν πλεοναζόντων εἰς τὴν ἐκλύτρωσιν τῶν Λευιτῶν 50 παρὰ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἔλαβεν τὸ ἀργύριον χιλίους τριακοσίους ἑξήκοντα πέντε σίκλους κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον 51 καὶ ἔδωκεν Μωυσῆς τὰ λύτρα τῶν πλεοναζόντων Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ διὰ φωνῆς κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆϊ

4 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων 2 λαβὲ τὸ κεφάλαιον τῶν υἱῶν Κααθ ἐκ μέσου υἱῶν Λευι κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν 3 ἀπὸ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν καὶ ἐπάνω καὶ ἕως πενήκοντα ἐτῶν πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου 4 καὶ ταῦτα τὰ ἔργα τῶν υἱῶν Κααθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἅγιον τῶν ἁγίων 5 καὶ εἰσελεύσεται Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὅταν ἐξαίρη ἡ παρεμβολὴ καὶ καθελοῦσιν τὸ καταπέτασμα τὸ συσκιάζον καὶ κατακαλύψουσιν ἐν αὐτῷ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου 6 καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐτὸ κατακάλυμμα δέρμα ὑακίνθινον καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον ὄλον ὑακίνθινον ἄνωθεν καὶ διεμβαλοῦσιν τοὺς ἀναφορεῖς 7 καὶ ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν προκειμένην ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον ὀλοπόρφυρον καὶ τὰ τρυβλία καὶ τὰς θυίσκας καὶ τοὺς κυάθους καὶ τὰ σπονδεῖα ἐν οἷς σπένδει καὶ οἱ ἄρτοι οἱ διὰ παντὸς ἐπ' αὐτῆς ἔσονται 8 καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον κόκκινον καὶ καλύψουσιν αὐτὴν καλύμματι δερματίνῳ ὑακινθίνῳ καὶ διεμβαλοῦσιν δι' αὐτῆς τοὺς

ἀναφορεῖς 9 καὶ λήμψονται ἱμάτιον ὑακίνθινον καὶ καλύψουσιν τὴν λυχνίαν τὴν φωτίζουσαν καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς καὶ τὰς λαβίδας αὐτῆς καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ἀγγεῖα τοῦ ἐλαίου οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς 10 καὶ ἐμβαλοῦσιν αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς εἰς κάλυμμα δερμάτινον ὑακίνθινον καὶ ἐπιθήσουσιν αὐτὴν ἐπ' ἀναφορέων 11 καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐπικαλύψουσιν ἱμάτιον ὑακίνθινον καὶ καλύψουσιν αὐτὸ καλύμματι δερματίνῳ ὑακινθίνῳ καὶ διεμβαλοῦσιν τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ 12 καὶ λήμψονται πάντα τὰ σκεύη τὰ λειτουργικὰ ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀγίοις καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς ἱμάτιον ὑακίνθινον καὶ καλύψουσιν αὐτὰ καλύμματι δερματίνῳ ὑακινθίνῳ καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς 13 καὶ τὸν καλυπτῆρα ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπικαλύψουσιν ἐπ' αὐτὸ ἱμάτιον ὀλοπόρφυρον 14 καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ σκεύη ὅσοις λειτουργοῦσιν ἐπ' αὐτὸ ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ πυρεῖα καὶ τὰς κρεάγρας καὶ τὰς φιάλας καὶ τὸν καλυπτῆρα καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὸ κάλυμμα δερμάτινον ὑακίνθινον καὶ διεμβαλοῦσιν τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ καὶ λήμψονται ἱμάτιον πορφυροῦν καὶ συγκαλύψουσιν τὸν λουτήρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ καὶ ἐμβαλοῦσιν αὐτὰ εἰς κάλυμμα δερμάτινον ὑακίνθινον καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς 15 καὶ συντελέσουσιν Ἀαρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καλύπτοντες τὰ ἅγια καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν παρεμβολὴν καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσονται υἱοὶ Κααθ αἶρειν καὶ οὐχ ἄψονται τῶν ἀγίων ἵνα μὴ ἀποθάνωσιν ταῦτα ἄροῦσιν οἱ υἱοὶ Κααθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου 16 ἐπίσκοπος Ἐλεαζαρ υἱὸς Ἀαρων τοῦ ἱερέως τὸ ἔλαιον τοῦ φωτὸς καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως καὶ ἡ θυσία ἡ καθ' ἡμέραν καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως ἡ ἐπισκοπὴ ὅλης τῆς σκηνῆς καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἐν τῷ ἁγίῳ ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις 17 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρων λέγων 18 μὴ ὀλεθρεύσητε τῆς φυλῆς τὸν δῆμον τὸν Κααθ ἐκ μέσου τῶν Λευιτῶν 19 τοῦτο ποιήσατε αὐτοῖς καὶ ζήσονται καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσιν προσπορευομένων αὐτῶν πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἀγίων Ἀαρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ προσπορευέσθωσαν καὶ καταστήσουσιν αὐτοὺς ἕκαστον κατὰ τὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ 20 καὶ οὐ μὴ εἰσέλθωσιν ἰδεῖν ἐξάπινα τὰ ἅγια καὶ ἀποθανοῦνται 21 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 22 λαβὲ τὴν ἀρχὴν τῶν υἱῶν Γεδσων καὶ τούτους κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν 23 ἀπὸ πεντεκαεικοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς ἐπίσκεψαι αὐτούς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου 24 αὕτη ἡ λειτουργία τοῦ δῆμου τοῦ Γεδσων λειτουργεῖν καὶ αἶρειν 25 καὶ ἀρεῖ τὰς δέρρεις τῆς σκηνῆς καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ κάλυμμα αὐτῆς καὶ τὸ κάλυμμα τὸ ὑακίνθινον τὸ ἐν ἐπ' αὐτῆς ἄνωθεν καὶ τὸ κάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 26 καὶ τὰ ἰστία τῆς αὐλῆς ὅσα ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὰ περισσὰ καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ λειτουργικὰ ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ποιήσουσιν 27 κατὰ στόμα Ἀαρων καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἔσται ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γεδσων κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας αὐτῶν καὶ κατὰ πάντα τὰ ἄρτὰ δι' αὐτῶν καὶ ἐπισκέψη αὐτοὺς ἐξ ὀνομάτων πάντα τὰ ἄρτὰ ὑπ' αὐτῶν 28 αὕτη ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γεδσων ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἐν χειρὶ Ἰθαμαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρων τοῦ ἱερέως 29 υἱοὶ Μεραρι κατὰ δῆμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν ἐπισκέψασθε αὐτούς 30 ἀπὸ πεντεκαεικοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς ἐπισκέψασθε αὐτούς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 31 καὶ ταῦτα τὰ φυλάγματα τῶν αἰρομένων ὑπ' αὐτῶν κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν

ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς καὶ τὸ κατακάλυμμα καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς 32 καὶ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλω καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν καὶ τοὺς στύλους τοῦ καταπετάσματος τῆς πύλης τῆς αὐλῆς καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν καὶ τοὺς πασσάλους αὐτῶν καὶ τοὺς κάλους αὐτῶν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ πάντα τὰ λειτουργήματα αὐτῶν ἐξ ὀνομάτων ἐπισκέψασθε αὐτοὺς καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς φυλακῆς τῶν αἰρομένων ὑπ' αὐτῶν 33 αὕτη ἡ λειτουργία δήμου υἱῶν Μεραρι ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἐν χειρὶ Ιθαμαρ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἱερέως 34 καὶ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραηλ τοὺς υἱούς Κααθ κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν 35 ἀπὸ πεντεκαεικοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου 36 καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν δισχίλιοι διακόσιοι πενήκοντα 37 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου Κααθ πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καθὰ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ααρων διὰ φωνῆς κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ 38 καὶ ἐπεσκέπησαν υἱοὶ Γεδσων κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν 39 ἀπὸ πεντεκαεικοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου 40 καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν δισχίλιοι ἑξακόσιοι τριάκοντα 41 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου υἱῶν Γεδσων πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ααρων διὰ φωνῆς κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ 42 ἐπεσκέπησαν δὲ καὶ δήμος υἱῶν Μεραρι κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν

αὐτῶν 43 ἀπὸ πεντεκαεικοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν πρὸς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 44 καὶ ἐγενήθη ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν τρισχίλιοι καὶ διακόσιοι 45 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου υἱῶν Μεραρι οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ααρων διὰ φωνῆς κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ 46 πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραηλ τοὺς Λευίτας κατὰ δήμους κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν 47 ἀπὸ πεντεκαεικοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος πρὸς τὸ ἔργον τῶν ἔργων καὶ τὰ ἔργα τὰ αἰρόμενα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου 48 καὶ ἐγενήθησαν οἱ ἐπισκεπέντες ὀκτακισχίλιοι πεντακόσιοι ὀγδοήκοντα 49 διὰ φωνῆς κυρίου ἐπεσκέψατο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Μωυσῆ ἄνδρα κατ' ἄνδρα ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτῶν καὶ ἐπὶ ὧν αἴρουσιν αὐτοὶ καὶ ἐπεσκέπησαν ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ

5 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 πρόσταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ καὶ ἐξαποστειλάτωσαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς πάντα λεπρὸν καὶ πάντα γονορρυῆ καὶ πάντα ἀκάθαρτον ἐπὶ ψυχῇ 3 ἀπὸ ἀρσενικοῦ ἕως θηλυκοῦ ἐξαποστείλατε ἕξω τῆς παρεμβολῆς καὶ οὐ μὴ μianoῦσιν τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν ἐν οἷς ἐγὼ καταγίνομαι ἐν αὐτοῖς 4 καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτοὺς ἕξω τῆς παρεμβολῆς καθὰ ἐλάλησεν κύριος τῷ Μωυσῆ οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ 5 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 6 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ λέγων ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὅστις ἐὰν ποιήσῃ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν τῶν ἀνθρωπίνων καὶ παριδῶν παρίδη καὶ πλημμελήσῃ ἡ ψυχὴ ἐκείνη 7 ἐξαγορεύσει τὴν ἀμαρτίαν ἣν ἐποίησεν καὶ ἀποδώσει τὴν πλημμέλειαν τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ ἐπίπεμπτον

αὐτοῦ προσθήσει ἐπ' αὐτὸ καὶ ἀποδώσει τίνι ἐπλημμέλησεν αὐτῷ 8 ἐὰν δὲ μὴ ἦ τῷ ἀνθρώπῳ ὁ ἀγχιστεύων ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ τὸ πλημμέλημα πρὸς αὐτόν τὸ πλημμέλημα τὸ ἀποδιδόμενον κυρίῳ τῷ ἱερεῖ ἔσται πλὴν τοῦ κριοῦ τοῦ ἰλασμοῦ δι' οὗ ἐξιλάσεται ἐν αὐτῷ περὶ αὐτοῦ 9 καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ κατὰ πάντα τὰ ἀγιαζόμενα ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ ὅσα ἂν προσφέρωσιν τῷ κυρίῳ τῷ ἱερεῖ αὐτῷ ἔσται 10 καὶ ἐκάστου τὰ ἡγιασμένα αὐτοῦ ἔσται ἀνήρ ὃς ἐὰν δῶ τῷ ἱερεῖ αὐτῷ ἔσται 11 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων 12 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἐὰν παραβῆ ἢ γυνὴ αὐτοῦ καὶ παρίδῃ αὐτόν ὑπεριδοῦσα 13 καὶ κοιμηθῆ τις μετ' αὐτῆς κοίτην σπέρματος καὶ λάθῃ ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ κρύψῃ αὐτὴ δὲ ἢ μεμιαμμένη καὶ μάρτυς μὴ ἦν μετ' αὐτῆς καὶ αὐτὴ μὴ ἦ συνειλημμένη 14 καὶ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ αὐτὴ δὲ μεμιάνται ἢ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ αὐτὴ δὲ μὴ ἦ μεμιαμμένη 15 καὶ ἄξει ὁ ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ πρὸς τὸν ἱερέα καὶ προσοίσει τὸ δῶρον περὶ αὐτῆς τὸ δέκατον τοῦ οἴφι ἄλευρον κρίθινον οὐκ ἐπιχεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον ἔστιν γὰρ θυσία ζηλοτυπίας θυσία μνημοσύνου ἀναμιμνήσκουσα ἁμαρτίαν 16 καὶ προσάξει αὐτὴν ὁ ἱερεὺς καὶ στήσει αὐτὴν ἔναντι κυρίου 17 καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς ὕδωρ καθαρὸν ζῶν ἐν ἀγγεῖῳ ὄστρακίνῳ καὶ τῆς γῆς τῆς οὔσης ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ λαβῶν ὁ ἱερεὺς ἐμβαλεῖ εἰς τὸ ὕδωρ 18 καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἔναντι κυρίου καὶ ἀποκαλύψει τὴν κεφαλὴν τῆς γυναίκος καὶ δώσει ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς τὴν θυσίαν τοῦ μνημοσύνου τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ ἱερέως ἔσται τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου 19 καὶ ὀρκιεῖ αὐτὴν ὁ

ἱερεὺς καὶ ἐρεῖ τῇ γυναικί εἰ μὴ κεκοίμηταί τις μετὰ σοῦ εἰ μὴ παραβέβηκας μιανθῆναι ὑπὸ τὸν ἄνδρα τὸν σεαυτῆς ἀθῶα ἴσθι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου 20 εἰ δὲ σὺ παραβέβηκας ὑπ' ἀνδρὸς οὔσα ἢ μεμιάνσαι καὶ ἔδωκέν τις τὴν κοίτην αὐτοῦ ἐν σοὶ πλὴν τοῦ ἀνδρός σου 21 καὶ ὀρκιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἐν τοῖς ὀρκίοις τῆς ἀράς ταύτης καὶ ἐρεῖ ὁ ἱερεὺς τῇ γυναικί δῶν κύριός σε ἐν ἀρᾷ καὶ ἐνόρκιον ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου ἐν τῷ δοῦναι κύριον τὸν μηρόν σου διαπεπτωκότα καὶ τὴν κοιλίαν σου πεπρησμένην 22 καὶ εἰσελεύσεται τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρωμένον τοῦτο εἰς τὴν κοιλίαν σου πρῆσαι γαστέρα καὶ διαπεσεῖν μηρόν σου καὶ ἐρεῖ ἢ γυνὴ γένοιτο γένοιτο 23 καὶ γράψει ὁ ἱερεὺς τὰς ἀράς ταύτας εἰς βιβλίον καὶ ἐξαλείψει εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου 24 καὶ ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρωμένον τοῦ ἐλεγμοῦ 25 καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς ἐκ χειρὸς τῆς γυναίκος τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας καὶ ἐπιθήσει τὴν θυσίαν ἔναντι κυρίου καὶ προσοίσει αὐτὴν πρὸς τὸ θυσιαστήριον 26 καὶ δράζεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς καὶ ἀνοίσει αὐτὸ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ μετὰ ταῦτα ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ 27 καὶ ἔσται ἐὰν ἦ μεμιαμμένη καὶ λήθῃ λάθῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τὸ ἐπικαταρωμένον καὶ πρησθήσεται τὴν κοιλίαν καὶ διαπεσεῖται ὁ μηρὸς αὐτῆς καὶ ἔσται ἢ γυνὴ εἰς ἀράν ἐν τῷ λαῷ αὐτῆς 28 ἐὰν δὲ μὴ μιανθῆ ἢ γυνὴ καὶ καθαρὰ ἦ καὶ ἀθῶα ἔσται καὶ ἐκσπερματιεῖ σπέρμα 29 οὗτος ὁ νόμος τῆς ζηλοτυπίας ᾧ ἐὰν παραβῆ ἢ γυνὴ ὑπ' ἀνδρὸς οὔσα καὶ μιανθῆ 30 ἢ ἄνθρωπος ᾧ ἐὰν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτόν πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ στήσει τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔναντι κυρίου καὶ ποιήσει αὐτῇ ὁ ἱερεὺς πάντα

τὸν νόμον τοῦτον **31** καὶ ἄθῳς ἔσται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ ἁμαρτίας καὶ ἡ γυνὴ ἐκείνη λήμψεται τὴν ἁμαρτίαν αὐτῆς

6 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἀνὴρ ἡ γυνὴ ὃς ἐὰν μεγάλως εὐξῆται εὐχὴν ἀφαγνίσασθαι ἀγνεῖαν κυρίῳ **3** ἀπὸ οἴνου καὶ σικερα ἀγνισθῆσεται ἀπὸ οἴνου καὶ ὄξος ἐξ οἴνου καὶ ὄξος ἐκ σικερα οὐ πίεται καὶ ὅσα κατεργάζεται ἐκ σταφυλῆς οὐ πίεται καὶ σταφυλὴν πρόσφατον καὶ σταφίδα οὐ φάγεται **4** πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὅσα γίνεται ἐξ ἀμπέλου οἴνον ἀπὸ στεμφύλων ἕως γιγάρτου οὐ φάγεται **5** πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς τοῦ ἀγνισμοῦ ξυρὸν οὐκ ἐπελεύσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι ὅσας ἠῤῥατο κυρίῳ ἅγιος ἔσται τρέφων κόμην τρίχα κεφαλῆς **6** πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς κυρίῳ ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκυῖα οὐκ εἰσελεύσεται **7** ἐπὶ πατρὶ καὶ ἐπὶ μητρὶ καὶ ἐπ' ἀδελφῶ καὶ ἐπ' ἀδελφῇ οὐ μιανθῆσεται ἐπ' αὐτοῖς ἀποθανόντων αὐτῶν ὅτι εὐχὴ θεοῦ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ **8** πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ ἅγιος ἔσται κυρίῳ **9** ἐὰν δέ τις ἀποθάνῃ ἐξάπινα ἐπ' αὐτῷ παραχρῆμα μιανθῆσεται ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ καὶ ξυρήσεται τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἢ ἂν ἡμέρα καθαρισθῇ τῇ ἡμέρα τῇ ἐβδόμῃ ξυρηθῆσεται **10** καὶ τῇ ἡμέρα τῇ ὀγδόῃ οἶσει δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσοοὺς περιστερῶν πρὸς τὸν ἱερέα ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **11** καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ ὧν ἥμαρτεν περὶ τῆς ψυχῆς καὶ ἀγιάσει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρα **12** ἢ ἡγιάσθη κυρίῳ τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς καὶ προσάξει ἄμνον ἐνιαύσιον εἰς πλημμέλειαν καὶ αἱ ἡμέραι αἱ πρότεροι ἄλογοι ἔσσονται ὅτι ἐμίανθη κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ **13** καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου ἢ ἂν ἡμέρα

πληρώσῃ ἡμέρας εὐχῆς αὐτοῦ προσοίσει αὐτὸς παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **14** καὶ προσάξει τὸ δῶρον αὐτοῦ κυρίῳ ἄμνον ἐνιαύσιον ἄμωμον ἕνα εἰς ὀλοκαύτωσιν καὶ ἄμνάδα ἐνιαυσίαν ἄμωμον μίαν εἰς ἁμαρτίαν καὶ κριὸν ἕνα ἄμωμον εἰς σωτήριον **15** καὶ κανοῦν ἀζύμων σεμιδάλεως ἄρτους ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ καὶ θυσία αὐτῶν καὶ σπονδὴ αὐτῶν **16** καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου καὶ ποιήσει τὸ περὶ ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα αὐτοῦ **17** καὶ τὸν κριὸν ποιήσει θυσίαν σωτηρίου κυρίῳ ἐπὶ τῷ κανῶ τῶν ἀζύμων καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ **18** καὶ ξυρήσεται ὁ ἠγυμένος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὴν κεφαλὴν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσει τὰς τρίχας ἐπὶ τὸ πῦρ ὃ ἐστὶν ὑπὸ τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου **19** καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς τὸν βραχίονα ἐφθὸν ἀπὸ τοῦ κριοῦ καὶ ἄρτον ἕνα ἄζυμον ἀπὸ τοῦ κανοῦ καὶ λάγανον ἄζυμον ἐν καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ ἠγυμένου μετὰ τὸ ξυρήσασθαι αὐτὸν τὴν εὐχὴν αὐτοῦ **20** καὶ προσοίσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπίθεμα ἔναντι κυρίου ἅγιον ἔσται τῷ ἱερεῖ ἐπὶ τοῦ στηθυνίου τοῦ ἐπιθέματος καὶ ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ ἀφαιρέματος καὶ μετὰ ταῦτα πίεται ὁ ἠγυμένος οἴνον **21** οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου ὃς ἂν εὐξῆται κυρίῳ δῶρον αὐτοῦ κυρίῳ περὶ τῆς εὐχῆς χωρὶς ὧν ἂν εὐρῆ ἢ χεῖρ αὐτοῦ κατὰ δύναμιν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ ἢν ἂν εὐξῆται κατὰ νόμον ἀγνεῖας **22** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **23** λάλησον Ἀαρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων οὕτως εὐλογήσετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγοντες αὐτοῖς καὶ ἐπιθήσουσιν τὸ ὄνομά μου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἐγὼ κύριος εὐλογήσω αὐτούς **24** εὐλογήσαι σε κύριος καὶ φυλάξαι σε **25** ἐπιφάναι κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ καὶ ἐλεῆσαι σε

26 ἐπάροι κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σέ και δῶη σοι εἰρήνην

7 και ἐγένετο ἡ ἡμέρα συνετέλεσεν Μωυσηῖς ὥστε ἀναστήσαι τὴν σκηνὴν και ἔχρισεν αὐτὴν και ἡγίασεν αὐτὴν και πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς και τὸ θυσιαστήριον και πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ και ἔχρισεν αὐτὰ και ἡγίασεν αὐτὰ **2** και προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες Ἰσραηλ δώδεκα ἄρχοντες οἰκων πατριῶν αὐτῶν οὗτοι ἄρχοντες φυλῶν οὗτοι οἱ παρεστηκότες ἐπὶ τῆς ἐπισκοπῆς **3** και ἦνεγκαν τὰ δῶρα αὐτῶν ἔναντι κυρίου ἐξ ἀμάξας λαμπηνικὰς και δώδεκα βόας ἄμαξαν παρὰ δύο ἀρχόντων και μόσχον παρὰ ἐκάστου και προσήγαγον ἔναντίον τῆς σκηνῆς **4** και εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσηῖν λέγων **5** λαβέ παρ' αὐτῶν και ἔσονται πρὸς τὰ ἔργα τὰ λειτουργικὰ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου και δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις ἐκάστῳ κατὰ τὴν αὐτοῦ λειτουργίαν **6** και λαβὼν Μωυσηῖς τὰς ἀμάξας και τοὺς βόας ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις **7** τὰς δύο ἀμάξας και τοὺς τέσσαρας βόας ἔδωκεν τοῖς υἱοῖς Γεδσων κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν **8** και τὰς τέσσαρας ἀμάξας και τοὺς ὀκτὼ βόας ἔδωκεν τοῖς υἱοῖς Μεραρι κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν διὰ Ἰθαμαρ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἱερέως **9** και τοῖς υἱοῖς Κααθ οὐκ ἔδωκεν ὅτι τὰ λειτουργήματα τοῦ ἁγίου ἔχουσιν ἐπ' ὤμων ἀροῦσιν **10** και προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἔχρισεν αὐτό και προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες τὰ δῶρα αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου **11** και εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσηῖν ἄρχων εἶς καθ' ἡμέραν ἄρχων καθ' ἡμέραν προσοίσουσιν τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου **12** και ἦν ὁ προσφέρων τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ Ναασσων υἱὸς Αμιναδαβ ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰουδα **13** και προσήνεγκεν τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἔν τριάκοντα και ἑκατὸν ὀκλή αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα

σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν **14** θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος **15** μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν κριὸν ἓνα ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα **16** και χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περι ἀμαρτίας **17** και εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Ναασσων υἱοῦ Αμιναδαβ **18** τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ προσήνεγκεν Ναθαναηλ υἱὸς Σωγαρ ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰσσαχαρ **19** και προσήνεγκεν τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἔν τριάκοντα και ἑκατὸν ὀκλή αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν **20** θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος **21** μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν κριὸν ἓνα ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα **22** και χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περι ἀμαρτίας **23** και εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Ναθαναηλ υἱοῦ Σωγαρ **24** τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλων Ἐλιαβ υἱὸς Χαιλων **25** τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἔν τριάκοντα και ἑκατὸν ὀκλή αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν **26** θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος **27** μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν κριὸν ἓνα ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα **28** και χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περι ἀμαρτίας **29** και εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλιαβ υἱοῦ Χαιλων **30** τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ρουβην Ἐλισουρ υἱὸς Σεδιουρ **31** τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἔν τριάκοντα και ἑκατὸν ὀκλή αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον

ἀμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 32 θυσίην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος 33 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν κριὸν ἓνα ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκαύτωμα 34 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας 35 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Ελισοῦρ υἱοῦ Σεδιουρ 36 τῆ ἡμέρᾳ τῆ πέμπτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεων Σαλαμιηλ υἱὸς Σουρισαδαί 37 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀκτὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 38 θυσίην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος 39 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν κριὸν ἓνα ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκαύτωμα 40 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας 41 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Σαλαμιηλ υἱοῦ Σουρισαδαί 42 τῆ ἡμέρᾳ τῆ ἕκτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Γαδ Ελισαφ υἱὸς Ραγουηλ 43 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀκτὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 44 θυσίην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος 45 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν κριὸν ἓνα ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκαύτωμα 46 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας 47 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Ελισαφ υἱοῦ Ραγουηλ 48 τῆ ἡμέρᾳ τῆ ἑβδόμῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Εφραιμ Ελισαμα υἱὸς Εμιουδ 49 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀκτὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν

ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 50 θυσίην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος 51 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν κριὸν ἓνα ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκαύτωμα 52 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας 53 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Ελισαμα υἱοῦ Εμιουδ 54 τῆ ἡμέρᾳ τῆ ὄγδῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασση Γαμαλιηλ υἱὸς Φαδασσοῦρ 55 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀκτὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 56 θυσίην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος 57 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν κριὸν ἓνα ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκαύτωμα 58 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας 59 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Γαμαλιηλ υἱοῦ Φαδασσοῦρ 60 τῆ ἡμέρᾳ τῆ ἐνάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμιν Αβιδαν υἱὸς Γαδεωνι 61 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀκτὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 62 θυσίην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος 63 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν κριὸν ἓνα ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκαύτωμα 64 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας 65 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Αβιδαν υἱοῦ Γαδεωνι 66 τῆ ἡμέρᾳ τῆ δεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Δαν Αχιεζερ υἱὸς Αμισαδαί 67 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀκτὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 68 θυσίην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος

69 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν κριὸν ἓνα ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα 70 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας 71 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιεζερ υἱοῦ Ἀμισαδαί 72 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐνδεκάτῃ ἄρχων τῶν υἰῶν Ἀσηρ Φαγαίηλ υἱὸς Ἐχραν 73 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 74 θυσίην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος 75 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν κριὸν ἓνα ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα 76 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας 77 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Φαγαίηλ υἱοῦ Ἐχραν 78 τῇ ἡμέρᾳ τῇ δωδεκάτῃ ἄρχων τῶν υἰῶν Νεφθαλί Ἀχιρε υἱὸς Αἰναν 79 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 80 θυσίην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος 81 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν κριὸν ἓνα ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα 82 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας 83 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιρε υἱοῦ Αἰναν 84 οὗτος ὁ ἐγκαινισμὸς τοῦ θυσιαστηρίου ἡ ἡμέρᾳ ἔχρισεν αὐτό παρὰ τῶν ἀρχόντων τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ τρυβλία ἀργυρᾶ δώδεκα φιάλαι ἀργυραῖ δώδεκα θυσίαι χρυσαῖ δώδεκα 85 τριάκοντα καὶ ἑκατὸν σίκλων τὸ τρυβλίον τὸ ἕν καὶ ἐβδομήκοντα σίκλων ἡ φιάλη ἡ μία πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν σκευῶν δισχίλιοι καὶ τετρακόσιοι σίκλοι ἐν τῷ σίκλῳ τῷ ἁγίῳ 86 θυσίαι χρυσαῖ δώδεκα πλήρεις θυμιάματος

πᾶν τὸ χρυσίον τῶν θυσιαστικῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν χρυσοῖ 87 πᾶσαι αἱ βόες εἰς ὀλοκαύτωσιν μόσχοι δώδεκα κριοὶ δώδεκα ἀμνοὶ ἐνιαύσιοι δώδεκα καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν καὶ χίμαροι ἐξ αἰγῶν δώδεκα περὶ ἀμαρτίας 88 πᾶσαι αἱ βόες εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις εἴκοσι τέσσαρες κριοὶ ἐξήκοντα τράγοι ἐξήκοντα ἀμνάδες ἐξήκοντα ἐνιαύσιαι ἄμωμοι αὕτη ἡ ἐγκαίνωσις τοῦ θυσιαστηρίου μετὰ τὸ πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ μετὰ τὸ χρῖσαι αὐτόν 89 ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι Μωυσῆν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαλῆσαι αὐτῷ καὶ ἤκουσεν τὴν φωνὴν κυρίου λαλοῦντος πρὸς αὐτόν ἄνωθεν τοῦ ἰλαστηρίου ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου ἀνά μέσον τῶν δύο χερουβιμ καὶ ἐλάλει πρὸς αὐτόν

8 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 λάλησον τῷ Ααρων καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν ὅταν ἐπιτιθῆς τοὺς λύχνους ἐκ μέρους κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας φωτιοῦσιν οἱ ἑπτὰ λύχνοι 3 καὶ ἐποίησεν οὕτως Ααρων ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας ἐξῆψεν τοὺς λύχνους αὐτῆς καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 4 καὶ αὕτη ἡ κατασκευὴ τῆς λυχνίας στερεὰ χρυσῇ ὁ καυλὸς αὐτῆς καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς στερεὰ ὅλη κατὰ τὸ εἶδος ὃ ἔδειξεν κύριος τῷ Μωυσῆ οὕτως ἐποίησεν τὴν λυχνίαν 5 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 6 λαβὲ τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου υἰῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀφαγνιεῖς αὐτούς 7 καὶ οὕτως ποιήσεις αὐτοῖς τὸν ἀγνισμὸν αὐτῶν περιρρανεῖς αὐτούς ὕδωρ ἀγνισμοῦ καὶ ἐπελεύσεται ξυρὸν ἐπὶ πᾶν τὸ σῶμα αὐτῶν καὶ πλυνοῦσιν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ καθαροὶ ἔσονται 8 καὶ λήμψονται μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν καὶ τούτου θυσίαν σεμιδάλεως ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ καὶ μόσχον ἐνιαύσιον ἐκ βοῶν λήμψη περὶ ἀμαρτίας 9 καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἔναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ συναΐξεις πᾶσαν συναγωγὴν υἰῶν Ἰσραὴλ 10 καὶ προσάξεις τοὺς

Λευίτας ἔναντι κυρίου καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Λευίτας **11** καὶ
ἀφοριεῖ Ααρων τοὺς Λευίτας ἀπόδομα ἔναντι
κυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἔσσονται ὥστε
ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα κυρίου **12** οἱ δὲ Λευῖται
ἐπιθήσουσιν τὰς χεῖρας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν
μόσχων καὶ ποιήσει τὸν ἕνα περὶ ἀμαρτίας καὶ
τὸν ἕνα εἰς ὀλοκαύτωμα κυρίῳ ἐξιλάσασθαι
περὶ αὐτῶν **13** καὶ στήσεις τοὺς Λευίτας ἔναντι
κυρίου καὶ ἔναντι Ααρων καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν
αὐτοῦ καὶ ἀποδώσεις αὐτοὺς ἀπόδομα ἔναντι
κυρίου **14** καὶ διαστελεῖς τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου
υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἔσσονται ἐμοί **15** καὶ μετὰ ταῦτα
εἰσελεύσονται οἱ Λευῖται ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ καθαριεῖς αὐτούς καὶ
ἀποδώσεις αὐτούς ἔναντι κυρίου **16** ὅτι ἀπόδομα
ἀποδομένοι οὗτοί μοι εἰσιν ἐκ μέσου υἱῶν
Ἰσραὴλ ἀντὶ τῶν διανοιγόντων πᾶσαν μήτραν
πρωτοτόκων πάντων ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἴληφα
αὐτούς ἐμοί **17** ὅτι ἐμοὶ πᾶν πρωτότοκον ἐν
υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ἦ
ἡμέρα ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ
ἡγίασα αὐτούς ἐμοί **18** καὶ ἔλαβον τοὺς Λευίτας
ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ **19**
καὶ ἀπέδωκα τοὺς Λευίτας ἀπόδομα δεδομένους
Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐκ μέσου υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν
τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐξιλάσκεσθαι περὶ
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ οὐκ ἔσται ἐν τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ προσεγγίζων πρὸς τὰ ἅγια **20** καὶ ἐποίησεν
Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ πᾶσα συναγωγή υἱῶν
Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις καθὰ ἐνετείλατο κύριος
τῷ Μωυσῆ περὶ τῶν Λευιτῶν οὕτως ἐποίησαν
αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ **21** καὶ ἠγγίσαντο οἱ Λευῖται
καὶ ἐπλύναντο τὰ ἱμάτια καὶ ἀπέδωκεν αὐτούς
Ααρων ἀπόδομα ἔναντι κυρίου καὶ ἐξιλάσατο
περὶ αὐτῶν Ααρων ἀφαγνίσασθαι αὐτούς **22** καὶ
μετὰ ταῦτα εἰσηλθον οἱ Λευῖται λειτουργεῖν τὴν
λειτουργίαν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου

ἔναντι Ααρων καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ
καθὼς συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ περὶ τῶν
Λευιτῶν οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς **23** καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **24** τοῦτό ἐστιν
τὸ περὶ τῶν Λευιτῶν ἀπὸ πεντεκαεικοσαετοῦς
καὶ ἐπάνω εἰσελεύσονται ἐνεργεῖν ἐν τῇ σκηνῇ
τοῦ μαρτυρίου **25** καὶ ἀπὸ πεντηκονταετοῦς
ἀποστήσεται ἀπὸ τῆς λειτουργίας καὶ οὐκ ἐργᾶται
ἔτι **26** καὶ λειτουργήσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῇ
σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου φυλάσσειν φυλακάς ἔργα
δὲ οὐκ ἐργᾶται οὕτως ποιήσεις τοῖς Λευίταις ἐν
ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν

9 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ
ἐρήμῳ Σινα ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ ἐξεληθόντων
αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ
λέγων **2** εἶπὸν καὶ ποιείτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ
πασχα καθ' ὥραν αὐτοῦ **3** τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ
ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου πρὸς ἑσπέραν
ποιήσεις αὐτὸ κατὰ καιροῦς κατὰ τὸν νόμον
αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ποιήσεις
αὐτὸ **4** καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πασχα **5** ἐναρχομένου τῇ
τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ
τοῦ Σινα καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ
οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ **6** καὶ παρεγένοντο
οἱ ἄνδρες οἱ ἦσαν ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου
καὶ οὐκ ἠδύναντο ποιῆσαι τὸ πασχα ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ καὶ προσῆλθον ἐναντίον Μωυσῆ καὶ
Ααρων ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ **7** καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες
ἐκεῖνοι πρὸς αὐτόν ἡμεῖς ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ
ἀνθρώπου μὴ οὖν ὑστερήσωμεν προσενέγκαι
τὸ δῶρον κυρίῳ κατὰ καιρὸν αὐτοῦ ἐν μέσῳ
υἱῶν Ἰσραὴλ **8** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς Μωυσῆς
στῆτε αὐτοῦ καὶ ἀκούσομαι τί ἐντελεῖται κύριος
περὶ ὑμῶν **9** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν
λέγων **10** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων
ἄνθρωπος ἄνθρωπος ὃς ἐὰν γένηται ἀκάθαρτος
ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου ἢ ἐν ὀδῷ μακρὰν ὑμῖν ἢ ἐν
ταῖς γενεαῖς ὑμῶν καὶ ποιήσει τὸ πασχα κυρίῳ **11**

ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ
ἡμέρᾳ τὸ πρὸς ἑσπέραν ποιήσουσιν αὐτό ἐπ'
ἄζύμων καὶ πικρίδων φάγονται αὐτό **12** οὐ
καταλείψουσιν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωὶ καὶ ὄστουν
οὐ συντρίψουσιν ἀπ' αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον τοῦ
πασχα ποιήσουσιν αὐτό **13** καὶ ἄνθρωπος ὃς
ἐὰν καθαρὸς ᾖ καὶ ἐν ὁδῷ μακρᾷ οὐκ ἔστιν καὶ
ὕστερήσει ποιῆσαι τὸ πασχα ἐξολεθρευθήσεται ἢ
ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς ὅτι τὸ δῶρον
κυρίῳ οὐ προσήνεγκεν κατὰ τὸν καιρὸν αὐτοῦ
ἀμαρτίαν αὐτοῦ λήμψεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος **14**
ἐὰν δὲ προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ἐν τῇ γῆ
ὑμῶν καὶ ποιῆσῃ τὸ πασχα κυρίῳ κατὰ τὸν νόμον
τοῦ πασχα καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ποιῆσῃ
αὐτό νόμος εἷς ἔσται ὑμῖν καὶ τῷ προσηλύτῳ
καὶ τῷ αὐτόχθονι τῆς γῆς **15** καὶ τῇ ἡμέρᾳ ἣ
ἑστάθη ἢ σκηνὴ ἐκάλυπεν ἢ νεφέλη τὴν σκηνὴν
τὸν οἶκον τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ ἑσπέρας ἦν ἐπὶ
τῆς σκηνῆς ὡς εἶδος πυρὸς ἕως πρωὶ **16** οὕτως
ἐγίνετο διὰ παντός ἢ νεφέλη ἐκάλυπτεν αὐτὴν
ἡμέρας καὶ εἶδος πυρὸς τὴν νύκτα **17** καὶ ἡνίκα
ἀνέβη ἢ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ μετὰ ταῦτα
ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἂν ἔσθῃ
ἢ νεφέλη ἐκεῖ παρενέβαλον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ **18**
διὰ προστάγματος κυρίου παρεμβалоῦσιν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ καὶ διὰ προστάγματος κυρίου ἀπαροῦσιν
πάσας τὰς ἡμέρας ἐν αἷς σκιάζει ἢ νεφέλη ἐπὶ
τῆς σκηνῆς παρεμβалоῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ **19**
καὶ ὅταν ἐφέλκηται ἢ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς
ἡμέρας πλείους καὶ φυλάσσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
τὴν φυλακὴν τοῦ θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσιν **20** καὶ
ἔσται ὅταν σκεπάσῃ ἢ νεφέλη ἡμέρας ἀριθμῶ ἐπὶ
τῆς σκηνῆς διὰ φωνῆς κυρίου παρεμβалоῦσιν καὶ
διὰ προστάγματος κυρίου ἀπαροῦσιν **21** καὶ ἔσται
ὅταν γένηται ἢ νεφέλη ἀφ' ἑσπέρας ἕως πρωὶ καὶ
ἀναβῆ ἢ νεφέλη τὸ πρωὶ καὶ ἀπαροῦσιν ἡμέρας
ἢ νυκτός **22** μηνὸς ἡμέρας πλεοναζούσης τῆς
νεφέλης σκιαζούσης ἐπ' αὐτῆς παρεμβалоῦσιν
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οὐ μὴ ἀπάρωσιν **23** ὅτι διὰ

προστάγματος κυρίου ἀπαροῦσιν τὴν φυλακὴν
κυρίου ἐφυλάξαντο διὰ προστάγματος κυρίου ἐν
χειρὶ Μωυσῆ

10 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 ποιήσον σεαυτῷ δύο σάλπιγγας ἀργυρᾶς
ἐλατὰς ποιήσεις αὐτάς καὶ ἔσονται σοὶ ἀνακαλεῖν
τὴν συναγωγὴν καὶ ἐξαίρειν τὰς παρεμβολὰς
3 καὶ σαλπείσεις ἐν αὐταῖς καὶ συναχθήσεται
πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου **4** ἐὰν δὲ ἐν μιᾷ σαλπείσωσιν
προσελεύσονται πρὸς σὲ πάντες οἱ ἄρχοντες
ἄρχηγοὶ Ἰσραὴλ **5** καὶ σαλπείτε σημασίαν καὶ
ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι
ἀνατολάς **6** καὶ σαλπείτε σημασίαν δευτέραν
καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι
λίβρα καὶ σαλπείτε σημασίαν τρίτην καὶ
ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι
παρὰ θάλασσαν καὶ σαλπείτε σημασίαν τετάρτην
καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι
πρὸς βορρᾶν σημασίᾳ σαλπιούσιν ἐν τῇ ἐξάρσει
αὐτῶν **7** καὶ ὅταν συναγάγητε τὴν συναγωγὴν
σαλπείτε καὶ οὐ σημασίᾳ **8** καὶ οἱ υἱοὶ Ἀαρων
οἱ ἱερεῖς σαλπιούσιν ταῖς σάλπιγγιν καὶ ἔσται
ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν **9** ἐὰν
δὲ ἐξέλθητε εἰς πόλεμον ἐν τῇ γῆ ὑμῶν πρὸς
τοὺς ὑπεναντίους τοὺς ἀνθεστηκότας ὑμῖν καὶ
σημανεῖτε ταῖς σάλπιγγιν καὶ ἀναμνησθήσεσθε
ἔναντι κυρίου καὶ διασωθήσεσθε ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν
ὑμῶν **10** καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς εὐφροσύνης
ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς
νουμηνίαις ὑμῶν σαλπείτε ταῖς σάλπιγγιν ἐπὶ
τοῖς ὀλοκαυτώμασιν καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τῶν
σωτηρίων ὑμῶν καὶ ἔσται ὑμῖν ἀνάμνησις ἔναντι
τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **11**
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ δευτέρῳ ἐν τῷ
μηνὶ τῷ δευτέρῳ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἀνέβη ἢ
νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **12** καὶ
ἐξῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν ἀπαρτίαις αὐτῶν ἐν τῇ
ἐρήμῳ Σινα καὶ ἔσθῃ ἢ νεφέλη ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ

Φαραν 13 και ἐξῆραν πρῶτοι διὰ φωνῆς κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ 14 και ἐξῆραν τάγμα παρεμβολῆς υἰῶν Ιουδα πρῶτοι σὺν δυνάμει αὐτῶν και ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ναασσων υἱὸς Αμιναδαβ 15 και ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἰῶν Ισσαχαρ Ναθαναηλ υἱὸς Σωγαρ 16 και ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἰῶν Ζαβουλων Ελιαβ υἱὸς Χαιλων 17 και καθελοῦσιν τὴν σκηνην και ἐξαροῦσιν οἱ υἱοὶ Γεδσων και οἱ υἱοὶ Μεραρι αἶροντες τὴν σκηνην 18 και ἐξῆραν τάγμα παρεμβολῆς Ρουβην σὺν δυνάμει αὐτῶν και ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ελισουρ υἱὸς Σεδιουρ 19 και ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἰῶν Συμεων Σαλαμιηλ υἱὸς Σουρισαδαι 20 και ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἰῶν Γαδ Ελισαφ ὁ τοῦ Ραγουηλ 21 και ἐξαροῦσιν οἱ υἱοὶ Κααθ αἶροντες τὰ ἅγια και στήσουσιν τὴν σκηνην ἕως παραγένωνται 22 και ἐξαροῦσιν τάγμα παρεμβολῆς Εφραιμ σὺν δυνάμει αὐτῶν και ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ελισαμα υἱὸς Εμιουδ 23 και ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἰῶν Μανασση Γαμαλιηλ ὁ τοῦ Φαδασσουρ 24 και ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἰῶν Βενιαμιν Αβιδαν ὁ τοῦ Γαδεωνι 25 και ἐξαροῦσιν τάγμα παρεμβολῆς υἰῶν Δαν ἔσχατοι πασῶν τῶν παρεμβολῶν σὺν δυνάμει αὐτῶν και ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Αχιεζερ ὁ τοῦ Αμισαδαι 26 και ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἰῶν Ασηρ Φαγαηλ υἱὸς Εχραν 27 και ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἰῶν Νεφθαλι Αχιρε υἱὸς Αιναν 28 αὗται αἱ στρατιαὶ υἰῶν Ισραηλ και ἐξῆραν σὺν δυνάμει αὐτῶν 29 και εἶπεν Μωυσῆς τῷ Ιωβαβ υἰῷ Ραγουηλ τῷ Μαδιανίτη τῷ γαμβρῷ Μωυσῆ ἐξαίρομεν ἡμεῖς εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπεν κύριος τοῦτον δώσω ὑμῖν δεῦρο μεθ' ἡμῶν και εὖ σε ποιήσομεν ὅτι κύριος ἐλάλησεν καλὰ περὶ Ισραηλ 30 και εἶπεν πρὸς αὐτόν οὐ πορεύσομαι ἀλλὰ εἰς τὴν γῆν μου και εἰς τὴν γενεάν μου 31 και εἶπεν μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς οὐ εἶνεκεν ἡσθα μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ και ἔση ἐν ἡμῖν πρεσβύτης 32 και ἔσται ἐὰν

πορευθῆς μεθ' ἡμῶν και ἔσται τὰ ἀγαθὰ ἐκεῖνα ὅσα ἐὰν ἀγαθοποιήσῃ κύριος ἡμᾶς και εὖ σε ποιήσομεν 33 και ἐξῆραν ἐκ τοῦ ὄρους κυρίου ὄδον τριῶν ἡμερῶν και ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης κυρίου προεπορεύετο προτέρα αὐτῶν ὄδον τριῶν ἡμερῶν κατασκέψασθαι αὐτοῖς ἀνάπαυσιν 34 και ἐγένετο ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν κιβωτὸν και εἶπεν Μωυσῆς ἐξεγέρθητι κύριε διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ σου φυγέτωσαν πάντες οἱ μισοῦντές σε 35 και ἐν τῇ καταπαύσει εἶπεν ἐπίστρεφε κύριε χιλιάδας μυριάδας ἐν τῷ Ισραηλ 36 και ἡ νεφέλη ἐγένετο σκιαζουσα ἐπ' αὐτοῖς ἡμέρας ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτοὺς ἐκ τῆς παρεμβολῆς

11 και ἦν ὁ λαὸς γογγύζων πονηρὰ ἔναντι κυρίου και ἤκουσεν κύριος και ἐθυμώθη ὀργῇ και ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς πῦρ παρὰ κυρίου και κατέφαγεν μέρος τι τῆς παρεμβολῆς 2 και ἐκέκραξεν ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν και ἠῤῥατο Μωυσῆς πρὸς κύριον και ἐκόπασεν τὸ πῦρ 3 και ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖνου ἐμπυρισμός ὅτι ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς πῦρ παρὰ κυρίου 4 και ὁ ἐπίμικτος ὁ ἐν αὐτοῖς ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν και καθίσαντες ἔκλαιον και οἱ υἱοὶ Ισραηλ και εἶπαν τίς ἡμᾶς ψωμιεῖ κρέα 5 ἐμνήσθημεν τοὺς ἰχθύας οὓς ἡσθίομεν ἐν Αἰγύπτῳ δωρεάν και τοὺς σικύας και τοὺς πέπονas και τὰ πράσα και τὰ κρόμμυα και τὰ σκόρδα 6 νυνὶ δὲ ἡ ψυχὴ ἡμῶν κατάξηρος οὐδὲν πλὴν εἰς τὸ μαννα οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν 7 τὸ δὲ μαννα ὡσεὶ σπέρμα κορίου ἐστίν και τὸ εἶδος αὐτοῦ εἶδος κρυστάλλου 8 και διεπορεύετο ὁ λαὸς και συνέλεγον και ἤληθον αὐτὸ ἐν τῷ μύλῳ και ἔτριβον ἐν τῇ θυίᾳ και ἤψουν αὐτὸ ἐν τῇ χύτρᾳ και ἐποίουν αὐτὸ ἐγκρυφίας και ἦν ἡ ἡδονὴ αὐτοῦ ὡσεὶ γεῦμα ἐγκρις ἐξ ἐλαίου 9 και ὅταν κατέβῃ ἡ δρόσος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν νυκτός κατέβαιναν τὸ μαννα ἐπ' αὐτῆς 10 και ἤκουσεν Μωυσῆς κλαιόντων αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν ἕκαστον ἐπὶ τῆς θύρας αὐτοῦ και ἐθυμώθη ὀργῇ κύριος σφόδρα και ἔναντι

Μωυση ἦν πονηρόν **11** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς κύριον ἵνα τί ἐκάκωσας τὸν θεράποντά σου καὶ διὰ τί οὐχ εὗρηκα χάριν ἐναντίον σου ἐπιθεῖναι τὴν ὀρμὴν τοῦ λαοῦ τούτου ἐπ' ἐμέ **12** μὴ ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔλαβον πάντα τὸν λαὸν τοῦτον ἢ ἐγὼ ἔτεκον αὐτούς ὅτι λέγεις μοι λαβὲ αὐτὸν εἰς τὸν κόλπον σου ὡσεὶ ἄραι τιθηνός τὸν θηλάζοντα εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν **13** πόθεν μοι κρέα δοῦναι παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ ὅτι κλαίουσιν ἐπ' ἐμοὶ λέγοντες δὸς ἡμῖν κρέα ἵνα φάγωμεν **14** οὐδυνήσομαι ἐγὼ μόνος φέρειν τὸν λαὸν τοῦτον ὅτι βαρύτερόν μοι ἐστὶν τὸ ῥῆμα τοῦτο **15** εἰ δὲ οὕτως σὺ ποιεῖς μοι ἀπόκτεινόν με ἀναιρέσει εἰ εὗρηκα ἔλεος παρὰ σοὶ ἵνα μὴ ἴδω μου τὴν κάκωσιν **16** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν συνάγαγέ μοι ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραηλ οὓς αὐτὸς σὺ οἶδας ὅτι οὗτοί εἰσιν πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ καὶ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ ἄξις αὐτούς πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ **17** καὶ καταβήσομαι καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ καὶ ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοὶ καὶ ἐπιθήσω ἐπ' αὐτούς καὶ συναντιλήμψονται μετὰ σοῦ τὴν ὀρμὴν τοῦ λαοῦ καὶ οὐκ οἴσεις αὐτούς σὺ μόνος **18** καὶ τῷ λαῷ ἔρεις ἀγνίσασθε εἰς αὔριον καὶ φάγεσθε κρέα ὅτι ἐκλαύσατε ἐναντι κυρίου λέγοντες τίς ἡμᾶς ψωμιεῖ κρέα ὅτι καλὸν ἡμῖν ἐστὶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ δώσει κύριος ὑμῖν κρέα φαγεῖν καὶ φάγεσθε κρέα **19** οὐχ ἡμέραν μίαν φάγεσθε οὐδὲ δύο οὐδὲ πέντε ἡμέρας οὐδὲ δέκα ἡμέρας οὐδὲ εἴκοσι ἡμέρας **20** ἕως μηνὸς ἡμερῶν φάγεσθε ἕως ἂν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν μυκτῆρων ὑμῶν καὶ ἔσται ὑμῖν εἰς χολέραν ὅτι ἠπειθήσατε κυρίῳ ὅς ἐστιν ἐν ὑμῖν καὶ ἐκλαύσατε ἐναντίον αὐτοῦ λέγοντες ἵνα τί ἡμῖν ἐξελεθῆν ἐξ Αἰγύπτου **21** καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἑξακόσαιοι χιλιάδες πεζῶν ὁ λαός ἐν οἷς εἰμι ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ εἶπας κρέα δώσω αὐτοῖς φαγεῖν καὶ φάγονται μῆνα ἡμερῶν **22** μὴ πρόβατα καὶ βόες σφαγήσονται αὐτοῖς καὶ

ἀρκέσει αὐτοῖς ἢ πᾶν τὸ ὄψος τῆς θαλάσσης συναχθήσεται αὐτοῖς καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς **23** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν μὴ χεῖρ κυρίου οὐκ ἐξαρκέσει ἤδη γνώσει εἰ ἐπικαταλήμψεται σε ὁ λόγος μου ἢ οὐ **24** καὶ ἐξῆλθεν Μωυσῆς καὶ ἐλάλησεν πρὸς τὸν λαὸν τὰ ῥήματα κυρίου καὶ συνήγαγεν ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἔστησεν αὐτούς κύκλῳ τῆς σκηνῆς **25** καὶ κατέβη κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτόν καὶ παρείλατο ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους ὡς δὲ ἐπανεπαύσατο τὸ πνεῦμα ἐπ' αὐτούς καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ οὐκέτι προσέθεντο **26** καὶ κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ ὄνομα τῷ ἐνὶ Ελδαδ καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Μωδαδ καὶ ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτούς τὸ πνεῦμα καὶ οὗτοι ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων καὶ οὐκ ἦλθον πρὸς τὴν σκηνὴν καὶ ἐπροφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ **27** καὶ προσδραμῶν ὁ νεανίσκος ἀπήγγειλεν Μωυσῆ καὶ εἶπεν λέγων Ελδαδ καὶ Μωδαδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ **28** καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη ὁ παρεστηκώς Μωυσῆ ὁ ἐκελεκτός εἶπεν κύριε Μωυσῆ κώλυσον αὐτούς **29** καὶ εἶπεν αὐτῷ Μωυσῆς μὴ ζηλοῖς σύ μοι καὶ τίς δῶν πάντα τὸν λαὸν κυρίου προφήτας ὅταν δῶ κύριος τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς **30** καὶ ἀπῆλθεν Μωυσῆς εἰς τὴν παρεμβολὴν αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραηλ **31** καὶ πνεῦμα ἐξῆλθεν παρὰ κυρίου καὶ ἐξεπέρασεν ὄρτυγομήτραν ἀπὸ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν ὄδον ἡμέρας ἐντεῦθεν καὶ ὄδον ἡμέρας ἐντεῦθεν κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς ὡσεὶ δίπτυχον ἀπὸ τῆς γῆς **32** καὶ ἀναστάς ὁ λαὸς ὄλην τὴν ἡμέραν καὶ ὄλην τὴν νύκτα καὶ ὄλην τὴν ἡμέραν τὴν ἐπαύριον καὶ συνήγαγον τὴν ὄρτυγομήτραν ὁ τὸ ὀλίγον συνήγαγεν δέκα κόρους καὶ ἔψυξαν ἑαυτοῖς ψυγμοὺς κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς **33** τὰ κρέα ἔτι ἦν ἐν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν πρὶν ἢ ἐκλείπειν

καὶ κύριος ἐθυμώθη εἰς τὸν λαὸν καὶ ἐπάταξεν κύριος τὸν λαὸν πληγὴν μεγάλην σφόδρα **34** καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου μνήματα τῆς ἐπιθυμίας ὅτι ἐκεῖ ἔθαψαν τὸν λαὸν τὸν ἐπιθυμητὴν **35** ἀπὸ μνημάτων ἐπιθυμίας ἐξῆρεν ὁ λαὸς εἰς Ἀσηρωθ καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς ἐν Ἀσηρωθ

12 καὶ ἐλάλησεν Μαριαμ καὶ Ααρων κατὰ Μωυσῆ ἔνεκεν τῆς γυναικὸς τῆς Αἰθιοπίσσης ἣν ἔλαβεν Μωυσῆς ὅτι γυναῖκα Αἰθιοπίσσαν ἔλαβεν **2** καὶ εἶπαν μὴ Μωυσῆ μόνω λελάληκεν κύριος οὐχὶ καὶ ἡμῖν ἐλάλησεν καὶ ἤκουσεν κύριος **3** καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωυσῆς πρᾶϋς σφόδρα παρὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς γῆς **4** καὶ εἶπεν κύριος παραχρῆμα πρὸς Μωυσῆν καὶ Μαριαμ καὶ Ααρων ἐξέλθατε ὑμεῖς οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐξήλθον οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου **5** καὶ κατέβη κύριος ἐν στύλῳ νεφέλης καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐκλήθησαν Ααρων καὶ Μαριαμ καὶ ἐξήλθοσαν ἀμφοτέροι **6** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ἀκούσατε τῶν λόγων μου ἐὰν γένηται προφήτης ὑμῶν κυρίῳ ἐν ὀράματι αὐτῷ γνωσθήσομαι καὶ ἐν ὑπνῳ λαλήσω αὐτῷ **7** οὐχ οὕτως ὁ θεράπων μου Μωυσῆς ἐν ὄλῳ τῷ οἴκῳ μου πιστός ἐστιν **8** στόμα κατὰ στόμα λαλήσω αὐτῷ ἐν εἶδει καὶ οὐ δι' αἰνιγμάτων καὶ τὴν δόξαν κυρίου εἶδεν καὶ διὰ τί οὐκ ἐφοβήθητε καταλαλήσαι κατὰ τοῦ θεράποντός μου Μωυσῆ **9** καὶ ὀργὴ θυμοῦ κυρίου ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἀπῆλθεν **10** καὶ ἡ νεφέλη ἀπέστη ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ ἰδοὺ Μαριαμ λεπρῶσα ὡσεὶ χιῶν καὶ ἐπέβλεψεν Ααρων ἐπὶ Μαριαμ καὶ ἰδοὺ λεπρῶσα **11** καὶ εἶπεν Ααρων πρὸς Μωυσῆν δέομαι κύριε μὴ συνεπιθῆ ἡμῖν ἀμαρτίαν διότι ἠγνοήσαμεν καθότι ἡμάρτομεν **12** μὴ γένηται ὡσεὶ ἴσον θανάτῳ ὡσεὶ ἔκτρομα ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς καὶ κατεσθίει τὸ ἥμισυ τῶν σαρκῶν αὐτῆς **13** καὶ ἐβόησεν Μωυσῆς πρὸς κύριον λέγων ὁ θεὸς δέομαί σου ἴασαι αὐτήν

14 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν εἰ ὁ πατήρ αὐτῆς πτύων ἐνέπτυσεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς οὐκ ἐντραπήσεται ἑπτὰ ἡμέρας ἀφορισθῆτω ἑπτὰ ἡμέρας ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται **15** καὶ ἀφωρίσθη Μαριαμ ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐξῆρεν ἔως ἐκαθαρίσθη Μαριαμ **16** καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆρεν ὁ λαὸς ἐξ Ἀσηρωθ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Φαραν

13 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** ἀπόστειλον σεαυτῷ ἄνδρας καὶ κατασκευάσθωσαν τὴν γῆν τῶν Χαναναίων ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἰς κατάσχεσιν ἄνδρα ἓνα κατὰ φυλὴν κατὰ δήμους πατριῶν αὐτῶν ἀποστειλεῖς αὐτούς πάντα ἀρχηγὸν ἐξ αὐτῶν **3** καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς ἐκ τῆς ἐρήμου Φαραν διὰ φωνῆς κυρίου πάντες ἄνδρες ἀρχηγοὶ υἱῶν Ἰσραὴλ οὗτοι **4** καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν τῆς φυλῆς Ρουβην Σαλαμιηλ υἱὸς Ζακχουρ **5** τῆς φυλῆς Συμεων Σαφατ υἱὸς Σουρι **6** τῆς φυλῆς Ἰουδα Χαλεβ υἱὸς Ἰεφοννη **7** τῆς φυλῆς Ἰσσαχαρ Ἰγααλ υἱὸς Ἰωσηφ **8** τῆς φυλῆς Εφραιμ Αυση υἱὸς Ναυη **9** τῆς φυλῆς Βενιαμιν Φαλτι υἱὸς Ραφου **10** τῆς φυλῆς Ζαβουλων Γουδιηλ υἱὸς Σουδι **11** τῆς φυλῆς Ἰωσηφ τῶν υἱῶν Μανασση Γαδδι υἱὸς Σουσι **12** τῆς φυλῆς Δαν Ἀμιηλ υἱὸς Γαμαλι **13** τῆς φυλῆς Ἀσηρ Σαθουρ υἱὸς Μιχαηλ **14** τῆς φυλῆς Νεφθαλι Ναβι υἱὸς Ἰαβι **15** τῆς φυλῆς Γαδ Γουδιηλ υἱὸς Μακχι **16** ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν οὓς ἀπέστειλεν Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν καὶ ἐπωνόμασεν Μωυσῆς τὸν Αυση υἱὸν Ναυη Ἰησοῦν **17** καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν Χανανα καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ἀνάβητε ταύτη τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀναβήσεσθε εἰς τὸ ὄρος **18** καὶ ὄψεσθε τὴν γῆν τίς ἐστιν καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐγκαθήμενον ἐπ' αὐτῆς εἰ ἰσχυρότερός ἐστιν ἢ ἀσθενής εἰ ὀλίγοι εἰσὶν ἢ πολλοί **19** καὶ τίς ἡ γῆ εἰς ἣν οὗτοι ἐγκάθηνται ἐπ' αὐτῆς εἰ καλὴ ἐστιν ἢ πονηρά

καὶ τίνες αἱ πόλεις εἰς ἃς οὗτοι κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς εἰ ἐν τειχίῃσιν ἢ ἐν ἀτειχίστοις **20** καὶ τίς ἡ γῆ εἰ πίων ἢ παρειμένη εἰ ἔστιν ἐν αὐτῇ δένδρα ἢ οὐ καὶ προσκαρτερήσαντες λήμψεσθε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ αἱ ἡμέραι ἡμέραι ἕαρος πρόδρομοι σταφυλῆς **21** καὶ ἀναβάντες κατεσκέψαντο τὴν γῆν ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σιν ἕως Ρααβ εἰσπορευομένων Εφραθ **22** καὶ ἀνέβησαν κατὰ τὴν ἔρημον καὶ ἦλθον ἕως Χεβρων καὶ ἐκεῖ Αχιμαν καὶ Σεσσι καὶ Θελαμιν γενεαὶ Εναχ καὶ Χεβρων ἐπὶ ἔτεσιν ὠκοδομήθη πρὸ τοῦ Τάνιν Αἰγύπτου **23** καὶ ἦλθον ἕως Φάραγος βότρυος καὶ κατεσκέψαντο αὐτὴν καὶ ἔκοψαν ἐκεῖθεν κλῆμα καὶ βότρυον σταφυλῆς ἕνα ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἦσαν αὐτὸν ἐπ' ἀναφορεῦσιν καὶ ἀπὸ τῶν ῥοῶν καὶ ἀπὸ τῶν συκῶν **24** τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐπωνόμασαν Φάραγξ βότρυος διὰ τὸν βότρυον ὃν ἔκοψαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ **25** καὶ ἀπέστρεψαν ἐκεῖθεν κατασκευάμενοι τὴν γῆν μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας **26** καὶ πορευθέντες ἦλθον πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Φαραν Καδης καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς ῥῆμα καὶ πάση τῇ συναγωγῇ καὶ ἔδειξαν τὸν καρπὸν τῆς γῆς **27** καὶ διηγήσαντο αὐτῷ καὶ εἶπαν ἦλθαμεν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἀπέστειλας ἡμᾶς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι καὶ οὗτος ὁ καρπὸς αὐτῆς **28** ἀλλ' ἢ ὅτι θρασὺ τὸ ἔθνος τὸ κατοικοῦν ἐπ' αὐτῆς καὶ αἱ πόλεις ὄχυραί τετειχισμέναι καὶ μεγάλαι σφόδρα καὶ τὴν γενεὰν Εναχ ἐωράκαμεν ἐκεῖ **29** καὶ Αμαληκ κατοικεῖ ἐν τῇ γῆ τῇ πρὸς νότον καὶ ὁ Χετταῖος καὶ ὁ Ευαῖος καὶ ὁ Ιεβουσαῖος καὶ ὁ Αμορραῖος κατοικεῖ ἐν τῇ ὄρεινῃ καὶ ὁ Χαναναῖος κατοικεῖ παρὰ θάλασσαν καὶ παρὰ τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν **30** καὶ κατεσιώπησεν Χαλεβ τὸν λαὸν πρὸς Μωυσῆν καὶ εἶπεν αὐτῷ οὐχὶ ἀλλὰ ἀναβάντες ἀναβησόμεθα καὶ κατακληρονομήσομεν αὐτὴν ὅτι δυνατοὶ δυνησόμεθα πρὸς αὐτούς **31** καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ συναβάντες μετ' αὐτοῦ εἶπαν οὐκ

ἀναβαίνομεν ὅτι οὐ μὴ δυνώμεθα ἀναβῆναι πρὸς τὸ ἔθνος ὅτι ἰσχυρότερόν ἐστιν ἡμῶν μᾶλλον **32** καὶ ἐξήνεγκαν ἕκστασιν τῆς γῆς ἣν κατεσκέψαντο αὐτὴν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγοντες τὴν γῆν ἣν παρήλθομεν αὐτὴν κατασκέψασθαι γῆ κατέσθουσα τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς ἐστὶν πᾶς ὁ λαὸς ὃν ἐωράκαμεν ἐν αὐτῇ ἄνδρες ὑπερμήκεις **33** καὶ ἐκεῖ ἐωράκαμεν τοὺς γίγαντας καὶ ἤμεν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ ἀκρίδες ἀλλὰ καὶ οὕτως ἤμεν ἐνώπιον αὐτῶν

14 καὶ ἀναλαβοῦσα πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἔδωκεν φωνὴν καὶ ἔκλαιεν ὁ λαὸς ὄλην τὴν νύκτα ἐκείνην **2** καὶ διεγόγγυζον ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρων πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ εἶπαν πρὸς αὐτούς πᾶσα ἡ συναγωγὴ ὄφελον ἀπεθάνομεν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἢ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ εἰ ἀπεθάνομεν **3** καὶ ἵνα τί κύριος εἰσάγει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην πεσεῖν ἐν πολέμῳ αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ τὰ παιδιά ἔσσονται εἰς διαρπαγὴν νῦν οὐ βέλτιον ἡμῖν ἐστὶν ἀποστραφῆναι εἰς Αἴγυπτον **4** καὶ εἶπαν ἕτερος τῷ ἐτέρῳ δῶμεν ἀρχηγὸν καὶ ἀποστρέψωμεν εἰς Αἴγυπτον **5** καὶ ἔπεσεν Μωυσῆς καὶ Ααρων ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ **6** Ἰησοῦς δὲ ὁ τοῦ Ναυη καὶ Χαλεβ ὁ τοῦ Ιεφοννη τῶν κατασκευασμένων τὴν γῆν διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν **7** καὶ εἶπαν πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ λέγοντες ἡ γῆ ἣν κατεσκεψάμεθα αὐτὴν ἀγαθὴ ἐστὶν σφόδρα σφόδρα **8** εἰ αἰρετίζει ἡμᾶς κύριος εἰσάξει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην καὶ δώσει αὐτὴν ἡμῖν γῆ ἣτις ἐστὶν ῥέουσα γάλα καὶ μέλι **9** ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ κυρίου μὴ ἀποστάται γίνεσθε ὑμεῖς δὲ μὴ φοβηθῆτε τὸν λαὸν τῆς γῆς ὅτι κατάβρωμα ἡμῖν ἐστὶν ἀφέστηκεν γὰρ ὁ καιρὸς ἀπ' αὐτῶν ὁ δὲ κύριος ἐν ἡμῖν μὴ φοβηθῆτε αὐτούς **10** καὶ εἶπεν πᾶσα ἡ συναγωγὴ καταλιθοβολῆσαι αὐτούς ἐν λίθοις καὶ ἡ δόξα κυρίου ὤφθη ἐν νεφέλῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ **11** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἕως

τίνος παροξύνει με ὁ λαὸς οὗτος καὶ ἕως τίνος οὐ πιστεύουσίν μοι ἐν πᾶσιν τοῖς σημείοις οἷς ἐποίησα ἐν αὐτοῖς **12** πατάξω αὐτοὺς θανάτω καὶ ἀπολώ αὐτοὺς καὶ ποιήσω σὲ καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο **13** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς κύριον καὶ ἀκούσεται Αἴγυπτος ὅτι ἀνήγαγες τῇ ἰσχύϊ σου τὸν λαὸν τοῦτον ἐξ αὐτῶν **14** ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἀκηκόασιν ὅτι σὺ εἶ κύριος ἐν τῷ λαῷ τούτῳ ὅστις ὀφθαλμοῖς κατ' ὀφθαλμοὺς ὀπτάζη κύριε καὶ ἡ νεφέλη σου ἐφέστηκεν ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐν στύλῳ νεφέλης σὺ πορεύῃ πρότερος αὐτῶν τὴν ἡμέραν καὶ ἐν στύλῳ πυρὸς τὴν νύκτα **15** καὶ ἐκτρίψεις τὸν λαὸν τοῦτον ὡσεὶ ἄνθρωπον ἕνα καὶ ἐροῦσιν τὰ ἔθνη ὅσοι ἀκηκόασιν τὸ ὄνομά σου λέγοντες **16** παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κύριον εἰσαγαγεῖν τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς κατέστρωσεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ **17** καὶ νῦν ὑψωθήτω ἡ ἰσχύς σου κύριε ὃν τρόπον εἶπας λέγων **18** κύριος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς ἀφαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ ἀμαρτίας καὶ καθαρισμῷ οὐ καθαριεῖ τὸν ἔνοχον ἀποδιδούς ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης **19** ἄφες τὴν ἀμαρτίαν τῷ λαῷ τούτῳ κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καθάπερ ἴλεως αὐτοῖς ἐγένου ἀπ' Αἰγύπτου ἕως τοῦ νῦν **20** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἴλεως αὐτοῖς εἰμι κατὰ τὸ ῥῆμά σου **21** ἀλλὰ ζῶ ἐγὼ καὶ ζῶν τὸ ὄνομά μου καὶ ἐμπλήσει ἡ δόξα κυρίου πᾶσαν τὴν γῆν **22** ὅτι πάντες οἱ ἄνδρες οἱ ὀρώντες τὴν δόξαν μου καὶ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίησα ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ καὶ ἐπείρασάν με τοῦτο δέκατον καὶ οὐκ εἰσήκουσάν μου τῆς φωνῆς **23** ἢ μὴν οὐκ ὄψονται τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἀλλ' ἢ τὰ τέκνα αὐτῶν ἃ ἔστιν μετ' ἐμοῦ ὧδε ὅσοι οὐκ οἶδασιν ἀγαθὸν οὐδὲ κακὸν πᾶς νεώτερος ἄπειρος τούτοις δώσω τὴν γῆν πάντες δὲ οἱ παροξύναντές με οὐκ ὄψονται αὐτήν **24** ὁ

δὲ παῖς μου Χαλεβ ὅτι ἐγενήθη πνεῦμα ἕτερον ἐν αὐτῷ καὶ ἐπηκολούθησέν μοι εἰσάξω αὐτὸν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν εἰσῆλθεν ἐκεῖ καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει αὐτήν **25** ὁ δὲ Αμαληκ καὶ ὁ Χαναναῖος κατοικοῦσιν ἐν τῇ κοιλάδι αὔριον ἐπιστράφητε ὑμεῖς καὶ ἀπάρατε εἰς τὴν ἔρημον ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθρὰν **26** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων **27** ἕως τίνος τὴν συναγωγὴν τὴν πονηρὰν ταύτην ἃ αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐναντίον ἐμοῦ τὴν γόγγυσιν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἣν ἐγόγγυσαν περὶ ὑμῶν ἀκήκοα **28** εἰπὸν αὐτοῖς ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ἢ μὴν ὃν τρόπον λελαλήκατε εἰς τὰ ὦτά μου οὕτως ποιήσω ὑμῖν **29** ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ πεσεῖται τὰ κῶλα ὑμῶν καὶ πᾶσα ἡ ἐπισκοπὴ ὑμῶν καὶ οἱ κατηριθμημένοι ὑμῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ὅσοι ἐγόγγυσαν ἐπ' ἐμοί **30** εἰ ὑμεῖς εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἐξέτεινα τὴν χεῖρά μου κατασκηνώσαι ὑμᾶς ἐπ' αὐτῆς ἀλλ' ἢ Χαλεβ υἱὸς Ἰεφοννη καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη **31** καὶ τὰ παιδιά ἃ εἶπατε ἐν διαρπαγῇ ἔσεσθαι εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν καὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν ἣν ὑμεῖς ἀπέστητε ἀπ' αὐτῆς **32** καὶ τὰ κῶλα ὑμῶν πεσεῖται ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ **33** οἱ δὲ υἱοὶ ὑμῶν ἔσσονται νεμόμενοι ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη καὶ ἀνοίσουσιν τὴν πορνείαν ὑμῶν ἕως ἂν ἀναλωθῇ τὰ κῶλα ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ **34** κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν ὅσας κατεσκέψασθε τὴν γῆν τεσσαράκοντα ἡμέρας ἡμέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ λήμψεσθε τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν τεσσαράκοντα ἔτη καὶ γνώσεσθε τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς μου **35** ἐγὼ κύριος ἐλάλησα ἢ μὴν οὕτως ποιήσω τῇ συναγωγῇ τῇ πονηρᾷ ταύτῃ τῇ ἐπισυνεσταμένῃ ἐπ' ἐμέ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἐξαναλωθήσονται καὶ ἐκεῖ ἀποθανοῦνται **36** καὶ οἱ ἄνθρωποι οὐδ' ἀπέστειλεν Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν καὶ παραγεννηθέντες διεγόγγυσαν κατ' αὐτῆς πρὸς τὴν συναγωγὴν ἐξενέγκαι ῥήματα πονηρὰ περὶ τῆς γῆς **37** καὶ ἀπέθανον οἱ ἄνθρωποι οἱ

κατείπαντες κατὰ τῆς γῆς πονηρὰ ἐν τῇ πληγῇ ἔναντι κυρίου **38** καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη καὶ Χαλεβ υἱὸς Ἰεφοννη ἔζησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων τῶν πεπορευμένων κατασκέψασθαι τὴν γῆν **39** καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς τὰ ῥήματα ταῦτα πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἐπένησεν ὁ λαὸς σφόδρα **40** καὶ ὀρθίσαντες τὸ πρῶν ἀνέβησαν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους λέγοντες ἰδοὺ οἶδε ἡμεῖς ἀναβησόμεθα εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπεν κύριος ὅτι ἡμάρτομεν **41** καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἴνα τί ὑμεῖς παραβαίνετε τὸ ῥῆμα κυρίου οὐκ εἶδα ἔσται ὑμῖν **42** μὴ ἀναβαίνετε οὐ γάρ ἐστιν κύριος μεθ' ὑμῶν καὶ πεσεῖσθε πρὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν **43** ὅτι ὁ Ἀμαληκ καὶ ὁ Χαναναῖος ἐκεῖ ἔμπροσθεν ὑμῶν καὶ πεσεῖσθε μαχαίρα οὐ εἶνεκεν ἀπεστράφητε ἀπειθοῦντες κυρίῳ καὶ οὐκ ἔσται κύριος ἐν ὑμῖν **44** καὶ διαβιασάμενοι ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους ἡ δὲ κιβωτὸς τῆς διαθήκης κυρίου καὶ Μωυσῆς οὐκ ἐκινήθησαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς **45** καὶ κατέβη ὁ Ἀμαληκ καὶ ὁ Χαναναῖος ὁ ἐγκαθήμενος ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ καὶ ἐτρέψαντο αὐτοὺς καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἕως Ἐρμαν καὶ ἀπεστράφησαν εἰς τὴν παρεμβολὴν

15 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῆς κατοικήσεως ὑμῶν ἢ ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν **3** καὶ ποιήσεις ὀλοκαυτώματα κυρίῳ ὀλοκάρπωμα ἢ θυσίαν μεγαλῦναι εὐχὴν ἢ καθ' ἐκούσιον ἢ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν ποιῆσαι ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ εἰ μὲν ἀπὸ τῶν βοῶν ἢ ἀπὸ τῶν προβάτων **4** καὶ προσοίσει ὁ προσφέρων τὸ δῶρον αὐτοῦ κυρίῳ θυσίαν σεμιδάλεως δέκατον τοῦ οἴφι ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ τοῦ ἰν **5** καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ ἰν ποιήσετε ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως ἢ ἐπὶ τῆς θυσίας τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ ποιήσεις τοσοῦτο κάρπωμα ὁσμὴν εὐωδίας τῷ κυρίῳ **6** καὶ τῷ κριῷ ὅταν ποιῆτε αὐτὸν ἢ εἰς ὀλοκαύτωμα ἢ εἰς θυσίαν ποιήσεις

θυσίαν σεμιδάλεως δύο δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τὸ τρίτον τοῦ ἰν **7** καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τρίτον τοῦ ἰν προσοίσετε εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ **8** ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν βοῶν ποιῆτε εἰς ὀλοκαύτωμα ἢ εἰς θυσίαν μεγαλῦναι εὐχὴν ἢ εἰς σωτήριον κυρίῳ **9** καὶ προσοίσει ἐπὶ τοῦ μόσχου θυσίαν σεμιδάλεως τρία δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἡμισυ τοῦ ἰν **10** καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ ἡμισυ τοῦ ἰν κάρπωμα ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ **11** οὕτως ποιήσεις τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ ἢ τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ ἢ τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ ἐκ τῶν προβάτων ἢ ἐκ τῶν αἰγῶν **12** κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὧν ἐὰν ποιήσητε οὕτω ποιήσετε τῷ ἐνὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν **13** πᾶς ὁ αὐτόχθων ποιήσει οὕτως τοιαῦτα προσενέγκαι καρπώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ **14** ἐὰν δὲ προσήλυτος ἐν ὑμῖν προσγένηται ἐν τῇ γῇ ὑμῶν ἢ ὃς ἂν γένηται ἐν ὑμῖν ἐν ταῖς γενεαῖς ὑμῶν καὶ ποιήσει κάρπωμα ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ ὃν τρόπον ποιεῖτε ὑμεῖς οὕτως ποιήσει ἢ συναγωγὴ κυρίῳ **15** νόμος εἷς ἔσται ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς προσκειμένοις ἐν ὑμῖν νόμος αἰώνιος εἰς γενεὰς ὑμῶν ὡς ὑμεῖς καὶ ὁ προσήλυτος ἔσται ἔναντι κυρίου **16** νόμος εἷς ἔσται καὶ δικαίωμα ἐν ἔσται ὑμῖν καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν ὑμῖν **17** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **18** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ **19** καὶ ἔσται ὅταν ἔσθητε ὑμεῖς ἀπὸ τῶν ἄρτων τῆς γῆς ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα ἀφόρισμα κυρίῳ **20** ἀπαρχὴν φυράματος ὑμῶν ἄρτον ἀφαίρεμα ἀφοριεῖτε αὐτό ὡς ἀφαίρεμα ἀπὸ ἄλλω οὕτως ἀφελεῖτε αὐτόν **21** ἀπαρχὴν φυράματος ὑμῶν καὶ δώσετε κυρίῳ ἀφαίρεμα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν **22** ὅταν δὲ διαμάρτητε καὶ μὴ ποιήσητε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ἅς ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν **23** καθὰ συνέταξεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν χειρὶ Μωυσῆ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς συνέταξεν κύριος πρὸς ὑμᾶς καὶ

ἐπέκεινα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν **24** καὶ ἔσται ἐὰν ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς γενηθῆ ἄκουσίως καὶ ποιήσῃ πᾶσα ἡ συναγωγή μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν ἄμωμον εἰς ὀλοκαύτωμα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ καὶ θυσίαν τούτου καὶ σπονδὴν αὐτοῦ κατὰ τὴν σύνταξιν καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας **25** καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ πάσης συναγωγῆς υἰῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς ὅτι ἀκούσιόν ἐστιν καὶ αὐτοὶ ἠνεγκαν τὸ δῶρον αὐτῶν κάρπωμα κυρίῳ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν ἔναντι κυρίου περὶ τῶν ἀκουσίων αὐτῶν **26** καὶ ἀφεθήσεται κατὰ πᾶσαν συναγωγὴν υἰῶν Ἰσραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ πρὸς ὑμᾶς ὅτι παντὶ τῷ λαῷ ἀκούσιον **27** ἐὰν δὲ ψυχὴ μία ἁμάρτη ἀκουσίως προσάξῃ αἴγα μίαν ἐνιαυσίαν περὶ ἁμαρτίας **28** καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ψυχῆς τῆς ἀκουσιασθείσης καὶ ἁμαρτοῦσης ἀκουσίως ἔναντι κυρίου ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ **29** τῷ ἐγχωρίῳ ἐν υἰοῖς Ἰσραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν αὐτοῖς νόμος εἷς ἔσται αὐτοῖς ὃς ἂν ποιήσῃ ἀκουσίως **30** καὶ ψυχὴ ἣτις ποιήσῃ ἐν χειρὶ ὑπερηφανίας ἀπὸ τῶν αὐτοχθόνων ἢ ἀπὸ τῶν προσηλύτων τὸν θεὸν οὗτος παροξύνει ἐξολεθρευθήσεται ἢ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς **31** ὅτι τὸ ῥῆμα κυρίου ἐφάυλισεν καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ διεσκέδασεν ἐκτρίψει ἐκτριβήσεται ἢ ψυχὴ ἐκείνη ἢ ἁμαρτία αὐτῆς ἐν αὐτῇ **32** καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ εὗρον ἄνδρα συλλέγοντα ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων **33** καὶ προσήγαγον αὐτὸν οἱ εὐρόντες αὐτὸν συλλέγοντα ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἰῶν Ἰσραὴλ **34** καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακὴν οὐ γὰρ συνέκριναν τί ποιήσωσιν αὐτόν **35** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων θανάτῳ θανατούσθω ὁ ἄνθρωπος λιθοβολήσατε αὐτὸν λίθοις πᾶσα ἡ συναγωγή **36** καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγή ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ

ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγή λίθοις ἔξω τῆς παρεμβολῆς καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ **37** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **38** λάλησον τοῖς υἰοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς καὶ ποιησάτωσαν ἑαυτοῖς κράσπεδα ἐπὶ τὰ πτερύγια τῶν ἱματίων αὐτῶν εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὰ κράσπεδα τῶν πτερυγίων κλῶσμα ὑακίνθινον **39** καὶ ἔσται ὑμῖν ἐν τοῖς κρασπέδοις καὶ ὄψεσθε αὐτὰ καὶ μνησθήσεσθε πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου καὶ ποιήσετε αὐτάς καὶ οὐ διαστραφήσεσθε ὀπίσω τῶν διανοιῶν ὑμῶν καὶ ὀπίσω τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν ἐν οἷς ὑμεῖς ἐκπορνεύετε ὀπίσω αὐτῶν **40** ὅπως ἂν μνησθῆτε καὶ ποιήσητε πάσας τὰς ἐντολάς μου καὶ ἔσεσθε ἅγιοι τῷ θεῷ ὑμῶν **41** ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἶναι ὑμῶν θεὸς ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν

16 καὶ ἐλάλησεν Κορε υἱὸς Ἰσσααρ υἱοῦ Κααθ υἱοῦ Λευὶ καὶ Δαθαν καὶ Αβιρων υἱοὶ Ἐλιαβ καὶ Αυν υἱὸς Φαλεθ υἱοῦ Ρουβην **2** καὶ ἀνέστησαν ἔναντι Μωυσῆ καὶ ἄνδρες τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ πεντήκοντα καὶ διακόσιοι ἀρχηγοὶ συναγωγῆς σύγκλητοι βουλῆς καὶ ἄνδρες ὀνομαστοί **3** συνέστησαν ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ εἶπαν ἐχέτω ὑμῖν ὅτι πᾶσα ἡ συναγωγή πάντες ἅγιοι καὶ ἐν αὐτοῖς κύριος καὶ διὰ τί κατανίστασθε ἐπὶ τὴν συναγωγὴν κυρίου **4** καὶ ἀκούσας Μωυσῆς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον **5** καὶ ἐλάλησεν πρὸς Κορε καὶ πρὸς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν συναγωγὴν λέγων ἐπέσκεπται καὶ ἔγνω ὁ θεὸς τοὺς ὄντας αὐτοῦ καὶ τοὺς ἁγίους καὶ προσηγάγετο πρὸς ἑαυτὸν καὶ οὐς ἐξελέξατο ἑαυτῷ προσηγάγετο πρὸς ἑαυτόν **6** τοῦτο ποιήσατε λάβετε ὑμῖν αὐτοῖς πυρεῖα Κορε καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή αὐτοῦ **7** καὶ ἐπίθετε ἐπ' αὐτὰ πῦρ καὶ ἐπίθετε ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα ἔναντι κυρίου αὔριον καὶ ἔσται ὁ ἀνήρ ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος οὗτος ἅγιος ἱκανούσθω ὑμῖν υἱοὶ Λευὶ **8** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Κορε

εἰσακούσατέ μου υἱοὶ Λευι 9 μὴ μικρὸν ἔστιν τοῦτο ὑμῖν ὅτι διέστειλεν ὁ θεὸς Ἰσραηλ ὑμᾶς ἐκ συναγωγῆς Ἰσραηλ καὶ προσηγάγετο ὑμᾶς πρὸς ἑαυτὸν λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς κυρίου καὶ παρίστασθαι ἔναντι τῆς συναγωγῆς λατρεύειν αὐτοῖς 10 καὶ προσηγάγετό σε καὶ πάντας τοὺς ἀδελφούς σου υἱοὺς Λευι μετὰ σοῦ καὶ ζητεῖτε ἱερατεύειν 11 οὕτως σὺ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή σου ἡ συνηθροισμένη πρὸς τὸν θεὸν καὶ Ααρων τίς ἔστιν ὅτι διαγογγύζετε κατ' αὐτοῦ 12 καὶ ἀπέστειλεν Μωυσεῖς καλέσαι Δαθαν καὶ Αβιρων υἱοὺς Ελιαβ καὶ εἶπαν οὐκ ἀναβαίνομεν 13 μὴ μικρὸν τοῦτο ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐκ γῆς ρέουσας γάλα καὶ μέλι ἀποκτεῖναι ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι κατάρχεις ἡμῶν ἄρχων 14 εἰ καὶ εἰς γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μέλι εἰσήγαγες ἡμᾶς καὶ ἔδωκας ἡμῖν κληρὸν ἀγροῦ καὶ ἀμπελώνας τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἂν ἐξέκοψας οὐκ ἀναβαίνομεν 15 καὶ ἐβαρυθύμησεν Μωυσεῖς σφόδρα καὶ εἶπεν πρὸς κύριον μὴ προσχῆς εἰς τὴν θυσίαν αὐτῶν οὐκ ἐπιθύμημα οὐδενὸς αὐτῶν εἴληφα οὐδὲ ἐκάκωσα οὐδένα αὐτῶν 16 καὶ εἶπεν Μωυσεῖς πρὸς Κορε ἀγίασον τὴν συναγωγὴν σου καὶ γίνεσθε ἕτοιμοι ἔναντι κυρίου σὺ καὶ αὐτοὶ καὶ Ααρων αὖριον 17 καὶ λάβετε ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσετε ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα καὶ προσάξετε ἔναντι κυρίου ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ πεντήκοντα καὶ διακόσια πυρεῖα καὶ σὺ καὶ Ααρων ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ 18 καὶ ἔλαβεν ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὰ πῦρ καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸ θυμίαμα καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου Μωυσεῖς καὶ Ααρων 19 καὶ ἐπισυνέστησεν ἐπ' αὐτοὺς Κορε τὴν πᾶσαν αὐτοῦ συναγωγὴν παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ὤφθη ἡ δόξα κυρίου πάση τῇ συναγωγῇ 20 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσεῖν καὶ Ααρων λέγων 21 ἀποσχίσθητε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης καὶ ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰς ἅπαξ 22

καὶ ἔπρασεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπαν θεὸς θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός εἰ ἄνθρωπος εἶς ἡμάρτεν ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ὀργὴ κυρίου 23 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσεῖν λέγων 24 ἀλάησον τῇ συναγωγῇ λέγων ἀναχωρήσατε κύκλω ἀπὸ τῆς συναγωγῆς Κορε 25 καὶ ἀνέστη Μωυσεῖς καὶ ἐπορεύθη πρὸς Δαθαν καὶ Αβιρων καὶ συνεπορεύθησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραηλ 26 καὶ ἐλάλησεν πρὸς τὴν συναγωγὴν λέγων ἀποσχίσθητε ἀπὸ τῶν σκηνῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν σκληρῶν τούτων καὶ μὴ ἄπτεσθε ἀπὸ πάντων ὧν ἔστιν αὐτοῖς μὴ συναπόλησθε ἐν πάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτῶν 27 καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς σκηνῆς Κορε κύκλω καὶ Δαθαν καὶ Αβιρων ἐξήλθον καὶ εἰστήκεισαν παρὰ τὰς θύρας τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ ἡ ἀποσκευὴ αὐτῶν 28 καὶ εἶπεν Μωυσεῖς ἐν τούτῳ γνώσεσθε ὅτι κύριος ἀπέστειλέν με ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ταῦτα ὅτι οὐκ ἂν ἑμαυτοῦ 29 εἰ κατὰ θάνατον πάντων ἀνθρώπων ἀποθανοῦνται οὗτοι εἰ καὶ κατ' ἐπίσκεψιν πάντων ἀνθρώπων ἐπισκοπῆ ἔσται αὐτῶν οὐχὶ κύριος ἀπέσταλκέν με 30 ἀλλ' ἢ ἐν φάσματι δεῖξει κύριος καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καταπίεται αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ πάντα ὅσα ἔστιν αὐτοῖς καὶ καταβήσονται ζῶντες εἰς ἄδου καὶ γνώσεσθε ὅτι παρῶξυναν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τὸν κύριον (Sheol h7585) 31 ὥς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐρράγη ἡ γῆ ὑποκάτω αὐτῶν 32 καὶ ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιεν αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας μετὰ Κορε καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν 33 καὶ κατέβησαν αὐτοὶ καὶ ὅσα ἔστιν αὐτῶν ζῶντα εἰς ἄδου καὶ ἐκάλυψεν αὐτοὺς ἡ γῆ καὶ ἀπώλοντο ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς (Sheol h7585) 34 καὶ πᾶς Ἰσραηλ οἱ κύκλω αὐτῶν ἔφυγον ἀπὸ τῆς φωνῆς αὐτῶν ὅτι λέγοντες μήποτε καταπίη ἡμᾶς ἡ γῆ 35

καὶ πῦρ ἐξῆλθεν παρὰ κυρίου καὶ κατέφαγεν τοὺς πεντήκοντα καὶ διακοσίους ἄνδρας τοὺς προσφέροντας τὸ θυμίαμα **36** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν **37** καὶ πρὸς Ελεαζαρ τὸν υἱὸν Ααρων τὸν ἱερέα ἀνέλεσθε τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ ἐκ μέσου τῶν κατακεκαυμένων καὶ τὸ πῦρ τὸ ἀλλότριον τοῦτο σπεῖρον ἐκεῖ ὅτι ἡγίασαν **38** τὰ πυρεῖα τῶν ἁμαρτωλῶν τούτων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν καὶ ποιήσον αὐτὰ λεπίδας ἐλατάς περίθεμα τῷ θυσιαστηρίῳ ὅτι προσηνέχθησαν ἔναντι κυρίου καὶ ἡγιάσθησαν καὶ ἐγένοντο εἰς σημεῖον τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ **39** καὶ ἔλαβεν Ελεαζαρ υἱὸς Ααρων τοῦ ἱερέως τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ ὅσα προσήνεγκαν οἱ κατακεκαυμένοι καὶ προσέθηκαν αὐτὰ περίθεμα τῷ θυσιαστηρίῳ **40** μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ ὅπως ἂν μὴ προσέλθῃ μηθεὶς ἀλλογενῆς ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σπέρματος Ααρων ἐπιθεῖναι θυμίαμα ἔναντι κυρίου καὶ οὐκ ἔσται ὥσπερ Κορε καὶ ἡ ἐπισύστασις αὐτοῦ καθὰ ἐλάλησεν κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῆ **41** καὶ ἐγόγγυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τῇ ἐπαύριον ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγοντες ὕμεις ἀπεκτάγκατε τὸν λαὸν κυρίου **42** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπισυστρέφεσθαι τὴν συναγωγὴν ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ ὤρμησαν ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τήνδε ἐκάλυψεν αὐτὴν ἡ νεφέλη καὶ ὤφθη ἡ δόξα κυρίου **43** καὶ εἰσῆλθεν Μωυσῆς καὶ Ααρων κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **44** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων **45** ἐκχωρήσατε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης καὶ ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰς ἅπαξ καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν **46** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων λαβὲ τὸ πυρεῖον καὶ ἐπίθεθι ἐπ' αὐτὸ πῦρ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐπίβαλε ἐπ' αὐτὸ θυμίαμα καὶ ἀπένεγκε τὸ τάχος εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἐξίλασαι περὶ αὐτῶν ἐξῆλθεν γὰρ ὄργη ἀπὸ προσώπου κυρίου ἦρκται θραῦειν τὸν λαόν **47** καὶ ἔλαβεν Ααρων καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ Μωυσῆς καὶ ἔδραμεν εἰς τὴν

συναγωγὴν καὶ ἤδη ἐνῆρκετο ἡ θραῦσις ἐν τῷ λαῷ καὶ ἐπέβαλεν τὸ θυμίαμα καὶ ἐξίλασατο περὶ τοῦ λαοῦ **48** καὶ ἔστη ἀνά μέσον τῶν τεθνηκότων καὶ τῶν ζώντων καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις **49** καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ θραύσει τέσσαρες καὶ δέκα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι χωρὶς τῶν τεθνηκότων ἔνεκεν Κορε **50** καὶ ἐπέστρεψεν Ααρων πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις

17 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ καὶ λαβὲ παρ' αὐτῶν ῥάβδον ῥάβδον κατ' οἴκους πατριῶν παρὰ πάντων τῶν ἀρχόντων αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν δώδεκα ῥάβδους καὶ ἐκάστου τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπίγραψον ἐπὶ τῆς ῥάβδου αὐτοῦ **3** καὶ τὸ ὄνομα Ααρων ἐπίγραψον ἐπὶ τῆς ῥάβδου Λευι ἔστιν γὰρ ῥάβδος μία κατὰ φυλὴν οἴκου πατριῶν αὐτῶν δώσουσιν **4** καὶ θήσεις αὐτάς ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου κατέναντι τοῦ μαρτυρίου ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖ **5** καὶ ἔσται ὁ ἄνθρωπος ὃν ἐὰν ἐκλέξωμαι αὐτόν ἡ ῥάβδος αὐτοῦ ἐκβλαστήσει καὶ περιελῶ ἀπ' ἐμοῦ τὸν γογγυσμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἃ αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐφ' ὑμῖν **6** καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ καὶ ἔδωκαν αὐτῷ πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ῥάβδον τῷ ἄρχοντι τῷ ἐνὶ ῥάβδον κατὰ ἄρχοντα κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν δώδεκα ῥάβδους καὶ ἡ ῥάβδος Ααρων ἀνά μέσον τῶν ῥάβδων αὐτῶν **7** καὶ ἀπέθηκεν Μωυσῆς τὰς ῥάβδους ἔναντι κυρίου ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου **8** καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ εἰσῆλθεν Μωυσῆς καὶ Ααρων εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἰδοὺ ἐβλάστησεν ἡ ῥάβδος Ααρων εἰς οἶκον Λευι καὶ ἐξήνεγκεν βλαστὸν καὶ ἐξήνησεν ἄνθη καὶ ἐβλάστησεν κάρυα **9** καὶ ἐξήνεγκεν Μωυσῆς πάσας τὰς ῥάβδους ἀπὸ προσώπου κυρίου πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραηλ καὶ εἶδον καὶ ἔλαβον ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ **10** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἀπόθεθι τὴν

ράβδον Ααρων ἐνώπιον τῶν μαρτυρίων εἰς διατήρησιν σημείου τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνηκόων καὶ παυσάσθω ὁ γογγυσμὸς αὐτῶν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσιν **11** καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς καὶ Ααρων καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ οὕτως ἐποίησαν **12** καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Μωυσῆν λέγοντες ἰδοὺ ἐξανηλώμεθα ἀπολώλαμεν παρανηλώμεθα **13** πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῆς σκηνῆς κυρίου ἀποθνήσκει ἕως εἰς τέλος ἀποθάνωμεν

18 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ααρων λέγων σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ὁ οἶκος πατριᾶς σου λήμψεσθε τὰς ἁμαρτίας τῶν ἁγίων καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου λήμψεσθε τὰς ἁμαρτίας τῆς ἱερατείας ὑμῶν **2** καὶ τοὺς ἀδελφούς σου φυλὴν Λευι δῆμον τοῦ πατρὸς σου προσαγάγου πρὸς σεαυτὸν καὶ προστεθήτωσάν σοι καὶ λειτουργεῖτωσάν σοι καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **3** καὶ φυλάζονται τὰς φυλακάς σου καὶ τὰς φυλακάς τῆς σκηνῆς πλὴν πρὸς τὰ σκεύη τὰ ἅγια καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐ προσελεύσονται καὶ οὐκ ἀποθανοῦνται καὶ οὗτοι καὶ ὑμεῖς **4** καὶ προστεθήσονται πρὸς σέ καὶ φυλάζονται τὰς φυλακάς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς καὶ ὁ ἀλλογενὴς οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ **5** καὶ φυλάξεσθε τὰς φυλακάς τῶν ἁγίων καὶ τὰς φυλακάς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ οὐκ ἔσται θυμὸς ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ **6** καὶ ἐγὼ εἴληφα τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δόμα δεδομένον κυρίῳ λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **7** καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ διατηρήσετε τὴν ἱερατείαν ὑμῶν κατὰ πάντα τρόπον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸ ἔνδοθεν τοῦ καταπετάσματος καὶ λειτουργήσετε τὰς λειτουργίας δόμα τῆς ἱερατείας ὑμῶν καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος ἀποθανεῖται **8** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Ααρων καὶ ἐγὼ ἰδοὺ

δέδωκα ὑμῖν τὴν διατήρησιν τῶν ἀπαρχῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἡγιασμένων μοι παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ σοὶ δέδωκα αὐτὰ εἰς γέρας καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ νόμιμον αἰώνιον **9** καὶ τοῦτο ἔστω ὑμῖν ἀπὸ τῶν ἡγιασμένων ἁγίων τῶν καρπωμάτων ἀπὸ πάντων τῶν δώρων αὐτῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θυσιασμάτων αὐτῶν καὶ ἀπὸ πάσης πλημμελείας αὐτῶν καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὅσα ἀποδιδόασίν μοι ἀπὸ πάντων τῶν ἁγίων σοὶ ἔσται καὶ τοῖς υἱοῖς σου **10** ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων φάγεσθε αὐτὰ πᾶν ἄρσενικὸν φάγεται αὐτὰ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου ἅγια ἔσται σοὶ **11** καὶ τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἀπαρχὴ δομάτων αὐτῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐπιθεμάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ σοὶ δέδωκα αὐτὰ καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσιν σου μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτὰ **12** πᾶσα ἀπαρχὴ ἐλαίου καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ οἴνου καὶ σίτου ἀπαρχὴ αὐτῶν ὅσα ἂν δῶσι τῷ κυρίῳ σοὶ δέδωκα αὐτὰ **13** τὰ πρωτογενήματα πάντα ὅσα ἐν τῇ γῆ αὐτῶν ὅσα ἂν ἐνέγκωσιν κυρίῳ σοὶ ἔσται πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτὰ **14** πᾶν ἀνατεθεματισμένον ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ σοὶ ἔσται **15** καὶ πᾶν διανοιῖγον μῆτραν ἀπὸ πάσης σαρκὸς ἃ προσφέρουσιν κυρίῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους σοὶ ἔσται ἀλλ' ἢ λύτροις λυτρωθήσεται τὰ πρωτότοκα τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων λυτρώση **16** καὶ ἡ λύτρωσις αὐτοῦ ἀπὸ μηνιαίου ἢ συντίμησις πέντε σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον εἴκοσι ὄβολοι εἰσιν **17** πλὴν πρωτότοκα μόσχων καὶ πρωτότοκα προβάτων καὶ πρωτότοκα αἰγῶν οὐ λυτρώση ἅγια ἔστιν καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν προσχεεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸ στέαρ ἀνοίσεις κάρπωμα εἰς ὄσμὴν εὐωδίας κυρίῳ **18** καὶ τὰ κρέα ἔσται σοὶ καθὰ καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἐπιθέματος καὶ κατὰ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν σοὶ ἔσται **19** πᾶν ἀφαίρεμα τῶν ἁγίων ὅσα ἂν ἀφέλωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κυρίῳ σοὶ δέδωκα καὶ τοῖς υἱοῖς

σου και ταῖς θυγατράσιν σου μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον διαθήκη ἀλὸς αἰώνιου ἐστὶν ἔναντι κυρίου σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ **20** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Ααρων ἐν τῇ γῆ αὐτῶν οὐ κληρονομήσεις καὶ μερίς οὐκ ἔσται σοι ἐν αὐτοῖς ὅτι ἐγὼ μερίς σου καὶ κληρονομία σου ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ **21** καὶ τοῖς υἱοῖς Λευι ἰδοὺ δέδωκα πᾶν ἐπιδέκατον ἐν Ἰσραηλ ἐν κλήρῳ ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν αὐτῶν ὅσα αὐτοὶ λειτουργοῦσιν λειτουργίαν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου **22** καὶ οὐ προσελεύσονται ἔτι οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαβεῖν ἁμαρτίαν θανατηφόρον **23** καὶ λειτουργήσει ὁ Λευίτης αὐτὸς τὴν λειτουργίαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ αὐτοὶ λήμψονται τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν καὶ ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραηλ οὐ κληρονομήσουσιν κληρονομίαν **24** ὅτι τὰ ἐπιδέκατα τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ὅσα ἂν ἀφορίσωσιν κυρίῳ ἀφαίρεμα δέδωκα τοῖς Λευίταις ἐν κλήρῳ διὰ τοῦτο εἴρηκα αὐτοῖς ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραηλ οὐ κληρονομήσουσιν κληρον **25** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **26** καὶ τοῖς Λευίταις λαλήσεις καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἐὰν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ τὸ ἐπιδέκατον ὃ δέδωκα ὑμῖν παρ' αὐτῶν ἐν κλήρῳ καὶ ἀφελεῖτε ὑμεῖς ἀπ' αὐτοῦ ἀφαίρεμα κυρίῳ ἐπιδέκατον ἀπὸ τοῦ ἐπιδεκάτου **27** καὶ λογισθήσεται ὑμῖν τὰ ἀφαιρέματα ὑμῶν ὡς σίτος ἀπὸ ἄλλω καὶ ἀφαίρεμα ἀπὸ ληνοῦ **28** οὕτως ἀφελεῖτε καὶ ὑμεῖς ἀπὸ τῶν ἀφαιρεμάτων κυρίου ἀπὸ πάντων ἐπιδεκάτων ὑμῶν ὅσα ἐὰν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ δώσετε ἀπ' αὐτῶν ἀφαίρεμα κυρίῳ Ααρων τῷ ἱερεῖ **29** ἀπὸ πάντων τῶν δομάτων ὑμῶν ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα κυρίῳ ἢ ἀπὸ πάντων τῶν ἀπαρχῶν τὸ ἡγιασμένον ἀπ' αὐτοῦ **30** καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ὅταν ἀφαιρῆτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ' αὐτοῦ καὶ λογισθήσεται τοῖς Λευίταις ὡς γένημα ἀπὸ ἄλλω καὶ ὡς γένημα ἀπὸ ληνοῦ **31** καὶ ἔδεσθε αὐτὸ ἐν παντὶ τόπῳ ὑμεῖς

καὶ οἱ οἴκοι ὑμῶν ὅτι μισθὸς οὗτος ὑμῖν ἐστὶν ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν ὑμῶν τῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου **32** καὶ οὐ λήμψεσθε δι' αὐτὸ ἁμαρτίαν ὅτι ἂν ἀφαιρῆτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ' αὐτοῦ καὶ τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραηλ οὐ βεβηλώσετε ἵνα μὴ ἀποθάνητε

19 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων **2** αὕτη ἡ διαστολή τοῦ νόμου ὅσα συνέταξεν κύριος λέγων λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ καὶ λαβέτωσαν πρὸς σέ δάμαλιν πυρρὰν ἄμωμον ἣτις οὐκ ἔχει ἐν αὐτῇ μῶμον καὶ ἧ οὐκ ἐπεβλήθη ἐπ' αὐτὴν ζυγός **3** καὶ δώσεις αὐτὴν πρὸς Ελεαζαρ τὸν ἱερέα καὶ ἐξάξουσιν αὐτὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν καὶ σφάζουσιν αὐτὴν ἐνώπιον αὐτοῦ **4** καὶ λήμψεται Ελεαζαρ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς καὶ ῥανεῖ ἀπέναντι τοῦ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπτάκις **5** καὶ κατακαύσουσιν αὐτὴν ἐναντίον αὐτοῦ καὶ τὸ δέριμα καὶ τὰ κρέα αὐτῆς καὶ τὸ αἶμα αὐτῆς σὺν τῇ κόπρῳ αὐτῆς κατακαυθήσεται **6** καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς ξύλον κέδρινον καὶ ὕσσωπον καὶ κόκκινον καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς μέσον τοῦ κατακαύματος τῆς δαμάλεως **7** καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ὁ ἱερεὺς ἕως ἐσπέρας **8** καὶ ὁ κατακαίων αὐτὴν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας **9** καὶ συναΐξει ἄνθρωπος καθαρὸς τὴν σποδὸν τῆς δαμάλεως καὶ ἀποθήσει ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν καὶ ἔσται τῇ συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραηλ εἰς διατήρησιν ὕδωρ ῥαντισμοῦ ἄγνισμὰ ἐστὶν **10** καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια ὁ συναγὼν τὴν σποδιὰν τῆς δαμάλεως καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας καὶ ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ καὶ τοῖς προσκειμένοις προσηλύτοις νόμιμον αἰώνιον **11** ὁ ἀπτόμενος τοῦ τεθνηκότος πάσης ψυχῆς ἀνθρώπου ἀκάθαρτος

ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας 12 οὗτος ἀγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ καθαρὸς ἔσται ἂν δὲ μὴ ἀφαγνισθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ οὐ καθαρὸς ἔσται 13 πᾶς ὁ ἀπτόμενος τοῦ τεθνηκότος ἀπὸ ψυχῆς ἀνθρώπου ἂν ἀποθάνῃ καὶ μὴ ἀφαγνισθῇ τὴν σκηνὴν κυρίου ἐμίανεν ἐκτριβήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραὴλ ὅτι ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ περιερραντίσθη ἐπ' αὐτόν ἀκάθαρτός ἐστιν ἔτι ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστίν 14 καὶ οὗτος ὁ νόμος ἄνθρωπος ἂν ἀποθάνῃ ἐν οἰκίᾳ πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀκάθαρτα ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας 15 καὶ πᾶν σκεῦος ἀνεωγμένον ὅσα οὐχὶ δεσμὸν καταδέδεται ἐπ' αὐτῷ ἀκάθαρτά ἐστίν 16 καὶ πᾶς ὃς ἂν ἄψηται ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τραυματίου ἢ νεκροῦ ἢ ὁστέου ἀνθρωπίνου ἢ μνήματος ἑπτὰ ἡμέρας ἀκάθαρτος ἔσται 17 καὶ λήμψονται τῷ ἀκαθάρτῳ ἀπὸ τῆς σποδιᾶς τῆς κατακεκαυμένης τοῦ ἀγνισμοῦ καὶ ἐκχεοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ὕδωρ ζῶν εἰς σκεῦος 18 καὶ λήμψεται ὕσσωπον καὶ βάψει εἰς τὸ ὕδωρ ἀνὴρ καθαρὸς καὶ περιρρανεῖ ἐπὶ τὸν οἶκον καὶ ἐπὶ τὰ σκεύη καὶ ἐπὶ τὰς ψυχὰς ὅσαι ἂν ὦσιν ἐκεῖ καὶ ἐπὶ τὸν ἡμέμενον τοῦ ὁστέου τοῦ ἀνθρωπίνου ἢ τοῦ τραυματίου ἢ τοῦ τεθνηκότος ἢ τοῦ μνήματος 19 καὶ περιρρανεῖ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸν ἀκάθαρτον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἀφαγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 20 καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν μιανθῇ καὶ μὴ ἀφαγνισθῇ ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ὅτι τὰ ἅγια κυρίου ἐμίανεν ὅτι ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ περιερραντίσθη ἐπ' αὐτόν ἀκάθαρτός ἐστιν 21 καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον καὶ ὁ περιρραίνων ὕδωρ ῥαντισμοῦ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ ὕδατος τοῦ ῥαντισμοῦ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 22 καὶ παντός οὗ ἂν ἄψηται

αὐτοῦ ὁ ἀκάθαρτος ἀκάθαρτον ἔσται καὶ ἡ ψυχὴ ἡ ἀπτομένη ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας

20 καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ εἰς τὴν ἔρημον Σιν ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ καὶ κατέμεινεν ὁ λαὸς ἐν Καδης καὶ ἐτελεύτησεν ἐκεῖ Μαριαμ καὶ ἐτάφη ἐκεῖ 2 καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ τῇ συναγωγῇ καὶ ἠθροίσθησαν ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρων 3 καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν λέγοντες ὄφελον ἀπεθάνομεν ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἔναντι κυρίου 4 καὶ ἵνα τί ἀνηγάγετε τὴν συναγωγὴν κυρίου εἰς τὴν ἔρημον ταύτην ἀποκτεῖναι ἡμᾶς καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν 5 καὶ ἵνα τί τοῦτο ἀνηγάγετε ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου παραγενέσθαι εἰς τὸν τόπον τὸν πονηρὸν τοῦτον τόπος οὗ οὐ σπείρεται οὐδὲ συκαὶ οὐδὲ ἄμπελοι οὐδὲ ῥόαι οὐδὲ ὕδωρ ἐστὶν πιεῖν 6 καὶ ἦλθεν Μωυσῆς καὶ Ααρων ἀπὸ προσώπου τῆς συναγωγῆς ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον καὶ ὤφθη ἡ δόξα κυρίου πρὸς αὐτούς 7 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 8 λαβὲ τὴν ῥάβδον καὶ ἐκκλησίασον τὴν συναγωγὴν σὺ καὶ Ααρων ὁ ἀδελφός σου καὶ λαλήσατε πρὸς τὴν πέτραν ἔναντι αὐτῶν καὶ δώσει τὰ ὕδατα αὐτῆς καὶ ἐξοίσετε αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ τῆς πέτρας καὶ ποτιεῖτε τὴν συναγωγὴν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν 9 καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς τὴν ῥάβδον τὴν ἀπέναντι κυρίου καθὰ συνέταξεν κύριος 10 καὶ ἐξεκκλησίασεν Μωυσῆς καὶ Ααρων τὴν συναγωγὴν ἀπέναντι τῆς πέτρας καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἀκούσατέ μου οἱ ἀπειθεῖς μὴ ἐκ τῆς πέτρας ταύτης ἐξάξομεν ὑμῖν ὕδωρ 11 καὶ ἐπάρας Μωυσῆς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπάταξεν τὴν πέτραν τῇ ῥάβδῳ δις καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ πολὺ καὶ ἔπιεν ἡ συναγωγὴ καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν 12 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων ὅτι οὐκ ἐπιστεύσατε ἀγίασαι με ἐναντίον υἱῶν Ἰσραὴλ διὰ τοῦτο οὐκ εἰσάξετε ὑμεῖς τὴν συναγωγὴν ταύτην εἰς τὴν γῆν ἣν δέδωκα αὐτοῖς 13 τοῦτο ὕδωρ ἀντιλογίας ὅτι ἐλοιδορήθησαν οἱ υἱοὶ

Ισραηλ ἔναντι κυρίου καὶ ἠγιάσθη ἐν αὐτοῖς 14 καὶ ἀπέστειλεν Μωυσῆς ἀγγέλους ἐκ Καδης πρὸς βασιλέα Εδωμ λέγων τάδε λέγει ὁ ἀδελφός σου Ισραηλ σὺ ἐπίστη πάντα τὸν μόχθον τὸν εὐρόντα ἡμᾶς 15 καὶ κατέβησαν οἱ πατέρες ἡμῶν εἰς Αἴγυπτον καὶ παρωκίσαμεν ἐν Αἰγύπτῳ ἡμέρας πλείους καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν 16 καὶ ἀνεβοίσαμεν πρὸς κύριον καὶ εἰσήκουσεν κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν καὶ ἀποστείλας ἄγγελον ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου καὶ νῦν ἐσμεν ἐν Καδης πόλει ἐκ μέρους τῶν ὀρίων σου 17 παρελευσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου οὐ διελευσόμεθα δι' ἀγρῶν οὐδὲ δι' ἀμπελώνων οὐδὲ πίομεθα ὕδωρ ἐκ λάκκου σου ὁδῶ βασιλικῆ πορευσόμεθα οὐκ ἐκκλινοῦμεν δεξιὰ οὐδὲ εὐώνυμα ἕως ἂν παρέλθωμεν τὰ ὄριά σου 18 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Εδωμ οὐ διελεύση δι' ἐμοῦ εἰ δὲ μὴ ἐν πολέμῳ ἐξελεύσομαι εἰς συνάντησίν σοι 19 καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ισραηλ παρὰ τὸ ὄρος παρελευσόμεθα ἂν δὲ τοῦ ὕδατός σου πίωμεν ἐγὼ τε καὶ τὰ κτήνη δώσω τιμὴν σοι ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα οὐδὲν ἐστὶν παρὰ τὸ ὄρος παρελευσόμεθα 20 ὁ δὲ εἶπεν οὐ διελεύση δι' ἐμοῦ καὶ ἐξήλθεν Εδωμ εἰς συνάντησιν αὐτῷ ἐν ὄχλῳ βαρεῖ καὶ ἐν χειρὶ ἰσχυρᾷ 21 καὶ οὐκ ἠθέλησεν Εδωμ δοῦναι τῷ Ισραηλ παρελθεῖν διὰ τῶν ὀρίων αὐτοῦ καὶ ἐξέκλινεν Ισραηλ ἀπ' αὐτοῦ 22 καὶ ἀπῆραν ἐκ Καδης καὶ παρεγένοντο οἱ υἱοὶ Ισραηλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ εἰς Ὠρ τὸ ὄρος 23 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων ἐν Ὠρ τῷ ὄρει ἐπὶ τῶν ὀρίων γῆς Εδωμ λέγων 24 προστεθήτω Ααρων πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὅτι οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν δέδωκα τοῖς υἱοῖς Ισραηλ διότι παρωξύνάτέ με ἐπὶ τοῦ ὕδατος τῆς λοιδορίας 25 λαβὲ τὸν Ααρων καὶ Ελεαζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἀναβίβασον αὐτούς εἰς Ὠρ τὸ ὄρος ἔναντι πάσης τῆς συναγωγῆς 26 καὶ ἔκδυσον Ααρων τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἔνδυσον Ελεαζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ Ααρων προστεθεῖς

ἀποθανέτω ἐκεῖ 27 καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς καθὰ συνέταξεν κύριος καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν εἰς Ὠρ τὸ ὄρος ἔναντιὸν πάσης τῆς συναγωγῆς 28 καὶ ἐξέδυσεν Ααρων τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐνέδυσεν αὐτὰ Ελεαζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν Ααρων ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους καὶ κατέβη Μωυσῆς καὶ Ελεαζαρ ἐκ τοῦ ὄρους 29 καὶ εἶδεν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ὅτι ἀπελύθη Ααρων καὶ ἔκλαυσαν τὸν Ααρων τριάκοντα ἡμέρας πᾶς οἶκος Ισραηλ

21 καὶ ἤκουσεν ὁ Χανανὶς βασιλεὺς Αραδ ὁ κατοικῶν κατὰ τὴν ἔρημον ἦλθεν γὰρ Ισραηλ ὁδὸν Αθαριν καὶ ἐπολέμησεν πρὸς Ισραηλ καὶ κατεπρονόμεισαν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν 2 καὶ ἠῤῥατο Ισραηλ εὐχὴν κυρίῳ καὶ εἶπεν ἂν μοι παραδῶς τὸν λαὸν τοῦτον ὑποχείριον ἀναθεματιῶ αὐτὸν καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ 3 καὶ εἰσήκουσεν κύριος τῆς φωνῆς Ισραηλ καὶ παρέδωκεν τὸν Χανανὶν ὑποχείριον αὐτοῦ καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτὸν καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου ἀνάθεμα 4 καὶ ἀπάραντες ἐξ Ὠρ τοῦ ὄρους ὁδὸν ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθρὰν περιεκύκλωσαν γῆν Εδωμ καὶ ὠλιγοψύχησεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ὁδῷ 5 καὶ κατελάλει ὁ λαὸς πρὸς τὸν θεὸν καὶ κατὰ Μωυσῆ λέγοντες ἴνα τί ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου ἀποκτεῖναι ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι οὐκ ἔστιν ἄρτος οὐδὲ ὕδωρ ἢ δὲ ψυχὴ ἡμῶν προσώχθισεν ἐν τῷ ἄρτῳ τῷ διακένῳ 6 καὶ ἀπέστειλεν κύριος εἰς τὸν λαὸν τοὺς ὄφεις τοὺς θανατοῦντας καὶ ἔδακνον τὸν λαὸν καὶ ἀπέθανεν λαὸς πολὺς τῶν υἱῶν Ισραηλ 7 καὶ παραγενόμενος ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν ἔλεγον ὅτι ἡμάρτομεν ὅτι κατελαλήσαμεν κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ σοῦ εὐῖξαι οὖν πρὸς κύριον καὶ ἀφελέτω ἀφ' ἡμῶν τὸν ὄφιν καὶ ἠῤῥατο Μωυσῆς πρὸς κύριον περὶ τοῦ λαοῦ 8 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ποίησον σεαυτῷ ὄφιν καὶ θές αὐτὸν ἐπὶ σημείου καὶ ἔσται ἂν δάκη ὄφεις ἄνθρωπον πᾶς ὁ δεδηγμένος ἰδὼν αὐτὸν

ζήσεται **9** καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς ὄφιν χαλκοῦν καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ σημείου καὶ ἐγένετο ὅταν ἔδακνεν ὄφιν ἄνθρωπον καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν καὶ ἔζη **10** καὶ ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ παρενέβαλον ἐν Ὠβωθ **11** καὶ ἐξάραντες ἐξ Ὠβωθ παρενέβαλον ἐν Ἀχελγαὶ ἐκ τοῦ πέραν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἣ ἔστιν κατὰ πρόσωπον Μωαβ κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου **12** ἐκεῖθεν ἀπῆραν καὶ παρενέβαλον εἰς φάραγγα Ζαρετ **13** καὶ ἐκεῖθεν ἀπάραντες παρενέβαλον εἰς τὸ πέραν Ἀρνων ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Ἀμορραίων ἔστιν γὰρ Ἀρνων ὄρια Μωαβ ἀνὰ μέσον Μωαβ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ Ἀμορραίου **14** διὰ τοῦτο λέγεται ἐν βιβλίῳ πόλεμος τοῦ κυρίου τὴν Ζωοβ ἐφλόγισεν καὶ τοὺς χειμάρρους Ἀρνων **15** καὶ τοὺς χειμάρρους κατέστησεν κατοικίσαι Ηρ καὶ πρόσκειται τοῖς ὀρίοις Μωαβ **16** καὶ ἐκεῖθεν τὸ φρέαρ τοῦτο ἔστιν τὸ φρέαρ ὃ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν συνάγαγε τὸν λαόν καὶ δώσω αὐτοῖς ὕδωρ πιεῖν **17** τότε ἦσεν Ἰσραὴλ τὸ ἄσμα τοῦτο ἐπὶ τοῦ φρέατος ἐξάρχετε αὐτῷ **18** φρέαρ ὤρουξαν αὐτὸ ἄρχοντες ἐξελατόμησαν αὐτὸ βασιλεῖς ἔθνῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῶν ἐν τῷ κυριεῦσαι αὐτῶν καὶ ἀπὸ φρέατος εἰς Μανθαναὶν **19** καὶ ἀπὸ Μανθαναὶν εἰς Νααλιηλ καὶ ἀπὸ Νααλιηλ εἰς Βαμωθ **20** καὶ ἀπὸ Βαμωθ εἰς νάπην ἣ ἔστιν ἐν τῷ πεδίῳ Μωαβ ἀπὸ κορυφῆς τοῦ λελαξευμένου τὸ βλέπον κατὰ πρόσωπον τῆς ἐρήμου **21** καὶ ἀπέστειλεν Μωυσῆς πρέσβεις πρὸς Σηων βασιλέα Ἀμορραίων λόγοις εἰρηνικοῖς λέγων **22** παρελευσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου τῇ ὁδῷ πορευσόμεθα οὐκ ἐκκλινοῦμεν οὔτε εἰς ἀγρὸν οὔτε εἰς ἀμπελῶνα οὐ πιόμεθα ὕδωρ ἐκ φρέατός σου ὁδῷ βασιλικῇ πορευσόμεθα ἕως παρέλθωμεν τὰ ὄριά σου **23** καὶ οὐκ ἔδωκεν Σηων τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν διὰ τῶν ὀρίων αὐτοῦ καὶ συνήγαγεν Σηων πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν παρατάξασθαι τῷ Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἦλθεν εἰς Ἰασσα καὶ παρετάξατο τῷ

Ἰσραὴλ **24** καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰσραὴλ φόνῳ μαχαίρης καὶ κατεκυρίευσαν τῆς γῆς αὐτοῦ ἀπὸ Ἀρνων ἕως Ἰαβοκ ἕως υἰῶν Ἀμμαν ὅτι Ἰαζηρ ὄρια υἰῶν Ἀμμων ἔστιν **25** καὶ ἔλαβεν Ἰσραὴλ πάσας τὰς πόλεις ταύτας καὶ κατώκησεν Ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν τῶν Ἀμορραίων ἐν Εσεβων καὶ ἐν πάσαις ταῖς συγκυρούσαις αὐτῇ **26** ἔστιν γὰρ Εσεβων πόλις Σηων τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμορραίων καὶ οὗτος ἐπολέμησεν βασιλέα Μωαβ τὸ πρότερον καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ ἀπὸ Ἀρορη ἕως Ἀρνων **27** διὰ τοῦτο ἐροῦσιν οἱ αἰνιγματισταὶ ἔλθετε εἰς Εσεβων ἵνα οἰκοδομηθῇ καὶ κατασκευασθῇ πόλις Σηων **28** ὅτι πῦρ ἐξῆλθεν ἐξ Εσεβων φλόξ ἐκ πόλεως Σηων καὶ κατέφαγεν ἕως Μωαβ καὶ κατέπιεν στήλας Ἀρνων **29** οὐαί σοι Μωαβ ἀπώλου λαὸς Χαμῶς ἀπεδόθησαν οἱ υἱοὶ αὐτῶν διασῶζεσθαι καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν αἰχμάλωτοι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων Σηων **30** καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολεῖται Εσεβων ἕως Δαιβων καὶ αἱ γυναῖκες ἔτι προσεξέκαυσαν πῦρ ἐπὶ Μωαβ **31** κατώκησεν δὲ Ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν τῶν Ἀμορραίων **32** καὶ ἀπέστειλεν Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν Ἰαζηρ καὶ κατελάβοντο αὐτήν καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ ἐξέβαλον τὸν Ἀμορραῖον τὸν κατοικοῦντα ἐκεῖ **33** καὶ ἐπιστρέψαντες ἀνέβησαν ὁδὸν τὴν εἰς Βασαν καὶ ἐξῆλθεν Ὡ βασιλεὺς τῆς Βασαν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς Εδραῖν **34** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν μὴ φοβηθῆς αὐτόν ὅτι εἰς τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτόν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ ποιήσεις αὐτῷ καθὼς ἐποίησας τῷ Σηων βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων ὃς κατώκει ἐν Εσεβων **35** καὶ ἐπάταξεν αὐτόν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ ζωγρείαν καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτῶν

22 καὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ παρενέβαλον ἐπὶ δυσμῶν Μωαβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ

Ιεριχω 2 και ιδων Βαλακ υιός Σεφωρ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰσραηλ τῷ Ἀμορραίῳ 3 και ἐφοβήθη Μωαβ τὸν λαὸν σφόδρα ὅτι πολλοὶ ἦσαν και προσώχθισεν Μωαβ ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραηλ 4 και εἶπεν Μωαβ τῇ γερουσίᾳ Μαδιαμ νῦν ἐκλείξει ἡ συναγωγή αὕτη πάντας τοὺς κύκλω ἡμῶν ὡς ἐκλείζει ὁ μόσχος τὰ χλωρὰ ἐκ τοῦ πεδίου και Βαλακ υιός Σεφωρ βασιλεὺς Μωαβ ἦν κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον 5 και ἀπέστειλεν πρέσβεις πρὸς Βαλααμ υιὸν Βεωρ Φαθουρα ὁ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ γῆς υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ καλέσαι αὐτὸν λέγων ἰδοὺ λαὸς ἐξελήλυθεν ἐξ Αἰγύπτου και ἰδοὺ κατεκάλυψεν τὴν ὄψιν τῆς γῆς και οὗτος ἐγκάθηται ἐχόμενός μου 6 και νῦν δεῦρο ἄρασαί μοι τὸν λαὸν τοῦτον ὅτι ἰσχύει οὗτος ἢ ἡμεῖς ἐὰν δυνώμεθα πατάξαι ἐξ αὐτῶν και ἐκβαλῶ αὐτούς ἐκ τῆς γῆς ὅτι οἶδα οὐς ἐὰν εὐλογῆσης σύ εὐλόγηται και οὐς ἐὰν καταράσῃ σύ κεκατήρανται 7 και ἐπορεύθη ἡ γερουσία Μωαβ και ἡ γερουσία Μαδιαμ και τὰ μαντεῖα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν και ἦλθον πρὸς Βαλααμ και εἶπαν αὐτῷ τὰ ῥήματα Βαλακ 8 και εἶπεν πρὸς αὐτούς καταλύσατε αὐτοῦ τὴν νύκτα και ἀποκριθήσομαι ὑμῖν πράγματα ἃ ἐὰν λαλήσῃ κύριος πρὸς με και κατέμειναν οἱ ἄρχοντες Μωαβ παρὰ Βαλααμ 9 και ἦλθεν ὁ θεὸς πρὸς Βαλααμ και εἶπεν αὐτῷ τί οἱ ἄνθρωποι οὗτοι παρὰ σοί 10 και εἶπεν Βαλααμ πρὸς τὸν θεόν Βαλακ υιός Σεφωρ βασιλεὺς Μωαβ ἀπέστειλεν αὐτούς πρὸς με λέγων 11 ἰδοὺ λαὸς ἐξελήλυθεν ἐξ Αἰγύπτου και ἰδοὺ κεκάλυψεν τὴν ὄψιν τῆς γῆς και οὗτος ἐγκάθηται ἐχόμενός μου και νῦν δεῦρο ἄρασαί μοι αὐτόν εἰ ἄρα δυνήσομαι πατάξαι αὐτόν και ἐκβαλῶ αὐτόν ἀπὸ τῆς γῆς 12 και εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Βαλααμ οὐ πορεύσῃ μετ' αὐτῶν οὐδὲ καταράσῃ τὸν λαόν ἔστιν γὰρ εὐλογημένος 13 και ἀναστὰς Βαλααμ τὸ πρῶν εἶπεν τοῖς ἄρχουσιν Βαλακ ἀποτρέχετε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν οὐκ ἀφήσιν με ὁ θεὸς πορεύεσθαι μετ' ὑμῶν 14 και

ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες Μωαβ ἦλθον πρὸς Βαλακ και εἶπαν οὐ θέλει Βαλααμ πορευθῆναι μετ' ἡμῶν 15 και προσέθετο Βαλακ ἔτι ἀποστεῖλαι ἄρχοντας πλείους και ἐντιμότερους τούτων 16 και ἦλθον πρὸς Βαλααμ και λέγουσιν αὐτῷ τάδε λέγει Βαλακ ὁ τοῦ Σεφωρ ἀξιῶ σε μὴ ὀκνήσῃς ἐλθεῖν πρὸς με 17 ἐντίμως γὰρ τιμῆσω σε και ὅσα ἐὰν εἴπῃς ποιήσω σοι και δεῦρο ἐπικατάρασαί μοι τὸν λαὸν τοῦτον 18 και ἀπεκρίθη Βαλααμ και εἶπεν τοῖς ἄρχουσιν Βαλακ ἐὰν δῶ μοι Βαλακ πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου και χρυσοῦ οὐ δυνήσομαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα κυρίου τοῦ θεοῦ ποιῆσαι αὐτὸ μικρὸν ἢ μέγα ἐν τῇ διανοίᾳ μου 19 και νῦν ὑπομείνατε αὐτοῦ και ὑμεῖς τὴν νύκτα ταύτην και γνώσομαι τί προσθήσει κύριος λαλήσαι πρὸς με 20 και ἦλθεν ὁ θεὸς πρὸς Βαλααμ νυκτὸς και εἶπεν αὐτῷ εἰ καλέσαι σε πάρευσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἀναστὰς ἀκολούθησον αὐτοῖς ἀλλὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἂν λαλήσω πρὸς σέ τοῦτο ποιήσεις 21 και ἀναστὰς Βαλααμ τὸ πρῶν ἐπέσαξεν τὴν ὄνον αὐτοῦ και ἐπορεύθη μετὰ τῶν ἀρχόντων Μωαβ 22 και ὠργίσθη θυμῷ ὁ θεὸς ὅτι ἐπορεύθη αὐτὸς και ἀνέστη ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἐνδιαβάλλειν αὐτόν και αὐτὸς ἐπιβεβήκει ἐπὶ τῆς ὄνου αὐτοῦ και δύο παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ 23 και ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ θεοῦ ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ και τὴν ῥομφαίαν ἐσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ και ἐξέκλινεν ἡ ὄνος ἐκ τῆς ὁδοῦ και ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδῖον και ἐπάταξεν τὴν ὄνον τῇ ῥάβδῳ τοῦ εὐθῆναι αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ 24 και ἔστη ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς αὐλαξιν τῶν ἀμπέλων φραγμὸς ἐντεῦθεν και φραγμὸς ἐντεῦθεν 25 και ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ θεοῦ προσέθλιψεν ἑαυτὴν πρὸς τὸν τοῖχον και ἀπέθλιψεν τὸν πόδα Βαλααμ και προσέθετο ἔτι μαστίζει αὐτὴν 26 και προσέθετο ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ και ἀπελθὼν ὑπέστη ἐν τόπῳ στενῷ εἰς ὃν οὐκ ἦν ἐκκλῖναι δεξιὰν οὐδὲ ἀριστεράν 27 και ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ θεοῦ συνεκάθισεν

ὑποκάτω Βαλααμ καὶ ἐθυμώθη Βαλααμ καὶ ἔτυπεν τὴν ὄνον τῆ ῥάβδῳ **28** καὶ ἤνοιξεν ὁ θεὸς τὸ στόμα τῆς ὄνου καὶ λέγει τῷ Βαλααμ τί ἐποίησά σοι ὅτι πέπαικάς με τοῦτο τρίτον **29** καὶ εἶπεν Βαλααμ τῆ ὄνῳ ὅτι ἐμπέπαιχάς μοι καὶ εἰ εἶχον μάχαιραν ἐν τῇ χειρί μου ἥδη ἂν ἐξεκέντησά σε **30** καὶ λέγει ἡ ὄνος τῷ Βαλααμ οὐκ ἐγὼ ἡ ὄνος σου ἐφ' ἧς ἐπέβαινες ἀπὸ νεότητός σου ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας μὴ ὑπεροράσει ὑπεριδοῦσα ἐποίησά σοι οὕτως ὁ δὲ εἶπεν οὐχί **31** ἀπεκάλυψεν δὲ ὁ θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς Βαλααμ καὶ ὄρᾳ τὸν ἄγγελον κυρίου ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ καὶ τὴν μάχαιραν ἐσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ κύψας προσεκύνησεν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ **32** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ διὰ τί ἐπάταξας τὴν ὄνον σου τοῦτο τρίτον καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξῆλθον εἰς διαβολὴν σου ὅτι οὐκ ἀστεία ἡ ὁδός σου ἐναντίον μου **33** καὶ ἰδοῦσά με ἡ ὄνος ἐξέκλινεν ἀπ' ἐμοῦ τρίτον τοῦτο καὶ εἰ μὴ ἐξέκλινεν νῦν οὖν σὲ μὲν ἀπέκτεινα ἐκείνην δὲ περιεποιησάμην **34** καὶ εἶπεν Βαλααμ τῷ ἄγγέλῳ κυρίου ἡμάρτηκα οὐ γὰρ ἠπιστάμην ὅτι σύ μοι ἀνθέστηκας ἐν τῇ ὁδῷ εἰς συνάντησιν καὶ νῦν εἰ μὴ σοι ἀρέσκει ἀποστραφήσομαι **35** καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ πρὸς Βαλααμ συμπορεύθητι μετὰ τῶν ἀνθρώπων πλὴν τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν εἶπω πρὸς σέ τοῦτο φυλάξῃ λαλήσαι καὶ ἐπορεύθη Βαλααμ μετὰ τῶν ἀρχόντων Βαλακ **36** καὶ ἀκούσας Βαλακ ὅτι ἦκει Βαλααμ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ εἰς πόλιν Μωαβ ἣ ἐστὶν ἐπὶ τῶν ὀρίων Ἀρνων ὃ ἐστὶν ἐκ μέρους τῶν ὀρίων **37** καὶ εἶπεν Βαλακ πρὸς Βαλααμ οὐχὶ ἀπέστειλα πρὸς σέ καλέσαι σε διὰ τί οὐκ ἦρχου πρὸς με ὄντως οὐ δυνήσομαι τιμησαί σε **38** καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς Βαλακ ἰδοὺ ἦκω πρὸς σέ νῦν δυνατὸς ἔσομαι λαλήσαι τι τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν βάλῃ ὁ θεὸς εἰς τὸ στόμα μου τοῦτο λαλήσω **39** καὶ ἐπορεύθη Βαλααμ μετὰ Βαλακ καὶ ἦλθον εἰς πόλεις ἐπαύλεων **40** καὶ ἔθυσεν Βαλακ πρόβατα

καὶ μόσχους καὶ ἀπέστειλεν τῷ Βαλααμ καὶ τοῖς ἄρχουσι τοῖς μετ' αὐτοῦ **41** καὶ ἐγενήθη πρῶν καὶ παραλαβὼν Βαλακ τὸν Βαλααμ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν στήλην τοῦ Βααλ καὶ ἔδειξεν αὐτῷ ἐκεῖθεν μέρος τι τοῦ λαοῦ

23 καὶ εἶπεν Βαλααμ τῷ Βαλακ οἰκοδόμησόν μοι ἐνταῦθα ἑπτὰ βωμοὺς καὶ ἐτοίμασόν μοι ἐνταῦθα ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριοῦς **2** καὶ ἐποίησεν Βαλακ ὃν τρόπον εἶπεν αὐτῷ Βαλααμ καὶ ἀνήνεγκεν μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν **3** καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς Βαλακ παράστηθι ἐπὶ τῆς θυσίας σου καὶ πορεύσομαι εἴ μοι φανεῖται ὁ θεὸς ἐν συναντήσει καὶ ῥῆμα ὃ ἐὰν μοι δείξῃ ἀναγγελῶ σοι καὶ παρέστη Βαλακ ἐπὶ τῆς θυσίας αὐτοῦ καὶ Βαλααμ ἐπορεύθη ἐπερωτῆσαι τὸν θεὸν καὶ ἐπορεύθη εὐθεῖαν **4** καὶ ἐφάνη ὁ θεὸς τῷ Βαλααμ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Βαλααμ τοὺς ἑπτὰ βωμοὺς ἠτοίμασα καὶ ἀνεβίβασα μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν **5** καὶ ἐνέβαλεν ὁ θεὸς ῥῆμα εἰς τὸ στόμα Βαλααμ καὶ εἶπεν ἐπιστραφεῖς πρὸς Βαλακ οὕτως λαλήσεις **6** καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτόν καὶ ὅδε ἐφειστήκει ἐπὶ τῶν ὀλοκαυτωμάτων αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Μωαβ μετ' αὐτοῦ **7** καὶ ἐγενήθη πνεῦμα θεοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν ἐκ Μεσοποταμίας μετεπέμψατό με Βαλακ βασιλεὺς Μωαβ ἐξ ὀρέων ἀπ' ἀνατολῶν λέγων δεῦρο ἄρασαί μοι τὸν Ιακωβ καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαί μοι τὸν Ισραηλ **8** τί ἀράσωμαι ὃν μὴ καταράται κύριος ἢ τί καταράσωμαι ὃν μὴ καταράται ὁ θεὸς **9** ὅτι ἀπὸ κορυφῆς ὀρέων ὄψομαι αὐτόν καὶ ἀπὸ βουνῶν προσνοήσω αὐτόν ἰδοὺ λαὸς μόνος κατοικήσει καὶ ἐν ἔθνεσιν οὐ συλλογισθήσεται **10** τίς ἐξηκριβάσατο τὸ σπέρμα Ιακωβ καὶ τίς ἐξαριθμήσεται δῆμους Ισραηλ ἀποθάνοι ἡ ψυχὴ μου ἐν ψυχαῖς δικαίων καὶ γένοιτο τὸ σπέρμα μου ὡς τὸ σπέρμα τούτων **11** καὶ εἶπεν Βαλακ πρὸς Βαλααμ τί πεποίηκάς μοι εἰς κατάρασιν ἐχθρῶν μου κέκληκά σε καὶ

ιδου εὐλόγηκας εὐλογίαν 12 καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς Βαλακ οὐχὶ ὅσα ἐὰν ἐμβάλῃ ὁ θεὸς εἰς τὸ στόμα μου τοῦτο φυλάξω λαλήσαι 13 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Βαλακ δεῦρο ἔτι μετ' ἐμοῦ εἰς τόπον ἄλλον ἐξ ὧν οὐκ ὄψῃ αὐτὸν ἐκεῖθεν ἀλλ' ἢ μέρος τι αὐτοῦ ὄψῃ πάντας δὲ οὐ μὴ ἴδῃς καὶ καταράσαι μοι αὐτὸν ἐκεῖθεν 14 καὶ παρέλαβεν αὐτὸν εἰς ἀγροῦ σκοπιὰν ἐπὶ κορυφὴν λελαξυμένου καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ ἑπτὰ βωμοὺς καὶ ἀνεβίβασεν μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν 15 καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς Βαλακ παράσθητι ἐπὶ τῆς θυσίας σου ἐγὼ δὲ πορεύσομαι ἐπερωτῆσαι τὸν θεόν 16 καὶ συνήντησεν ὁ θεὸς τῷ Βαλααμ καὶ ἐνέβαλεν ῥῆμα εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἀποστράφητι πρὸς Βαλακ καὶ τάδε λαλήσεις 17 καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτόν καὶ ὅδε ἐφειστήκει ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Μωαβ μετ' αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Βαλακ τί ἐλάλησεν κύριος 18 καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν ἀνάστητι Βαλακ καὶ ἄκουε ἐνώτισαι μάρτυς υἱὸς Σεπφωρ 19 οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ θεὸς διαρτηθῆναι οὐδὲ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἀπειληθῆναι αὐτὸς εἶπας οὐχὶ ποιήσει λαλήσει καὶ οὐχὶ ἐμμενεῖ 20 ἰδοὺ εὐλογεῖν παρείλημμα εὐλογίῃ καὶ οὐ μὴ ἀποστρέψω 21 οὐκ ἔσται μόχθος ἐν Ιακωβ οὐδὲ ὀφθήσεται πόνος ἐν Ἰσραὴλ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ τὰ ἐνδοξα ἀρχόντων ἐν αὐτῷ 22 θεὸς ὁ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ 23 οὐ γὰρ ἐστὶν οἰωνισμὸς ἐν Ιακωβ οὐδὲ μαντεία ἐν Ἰσραὴλ κατὰ καιρὸν ῥηθήσεται Ιακωβ καὶ τῷ Ἰσραὴλ τί ἐπιτελέσει ὁ θεός 24 ἰδοὺ λαὸς ὡς σκύμνος ἀναστήσεται καὶ ὡς λέων γαυριωθήσεται οὐ κοιμηθήσεται ἕως φάγη θήραν καὶ αἷμα τραυματιῶν πίεται 25 καὶ εἶπεν Βαλακ πρὸς Βαλααμ οὔτε κατάραις καταράσῃ μοι αὐτὸν οὔτε εὐλογῶν μὴ εὐλογίῃς αὐτόν 26 καὶ ἀποκριθεὶς Βαλααμ εἶπεν τῷ Βαλακ οὐκ ἐλάλησά σοι λέγων τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν λαλήσῃ

ὁ θεὸς τοῦτο ποιήσω 27 καὶ εἶπεν Βαλακ πρὸς Βαλααμ δεῦρο παραλάβω σε εἰς τόπον ἄλλον εἰ ἀρέσει τῷ θεῷ καὶ καταράσαι μοι αὐτὸν ἐκεῖθεν 28 καὶ παρέλαβεν Βαλακ τὸν Βαλααμ ἐπὶ κορυφὴν τοῦ Φογωρ τὸ παρατεῖνον εἰς τὴν ἔρημον 29 καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς Βαλακ οἰκοδόμησόν μοι ὧδε ἑπτὰ βωμοὺς καὶ ἐτοίμασόν μοι ὧδε ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριούς 30 καὶ ἐποίησεν Βαλακ καθάπερ εἶπεν αὐτῷ Βαλααμ καὶ ἀνήνεγκεν μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν

24 καὶ ἰδὼν Βαλααμ ὅτι καλὸν ἐστὶν ἔναντι κυρίου εὐλογεῖν τὸν Ἰσραὴλ οὐκ ἐπορεύθη κατὰ τὸ εἰωθὸς εἰς συνάντησιν τοῖς οἰωνοῖς καὶ ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον 2 καὶ ἐξάρας Βαλααμ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καθορᾷ τὸν Ἰσραὴλ ἐστρατοπεδευκότα κατὰ φυλάς καὶ ἐγένετο πνεῦμα θεοῦ ἐν αὐτῷ 3 καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν φησὶν Βαλααμ υἱὸς Βεωρ φησὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὀρῶν 4 φησὶν ἀκούων λόγια θεοῦ ὅστις ὄρασιν θεοῦ εἶδεν ἐν ὕπνῳ ἀποκεκαλυμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ 5 ὡς καλοὶ σου οἱ οἴκοι Ιακωβ αἱ σκηναὶ σου Ἰσραὴλ 6 ὡσεὶ νάπαι σκιάζουσαι καὶ ὡσεὶ παράδεισοι ἐπὶ ποταμῶν καὶ ὡσεὶ σκηναὶ ἃς ἔπηξεν κύριος ὡσεὶ κέδροι παρ' ὕδατα 7 ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν καὶ ὑψωθήσεται ἡ Γωγ βασιλεία αὐτοῦ καὶ ἀυξηθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ 8 θεὸς ὠδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ ἔδεται ἔθνη ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελιεῖ καὶ ταῖς βολίσιν αὐτοῦ κατατοξεύσει ἐχθρόν 9 κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὡς λέων καὶ ὡς σκύμνος τίς ἀναστήσει αὐτόν οἱ εὐλογοῦντές σε εὐλόγηται καὶ οἱ καταρώμενοί σε κεκατήρηνται 10 καὶ ἐθυμώθη Βαλακ ἐπὶ Βαλααμ καὶ συνεκρότησεν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ εἶπεν Βαλακ πρὸς Βαλααμ καταρᾶσθαι τὸν ἐχθρόν μου κέκληκά σε καὶ ἰδοὺ εὐλογῶν

εὐλόγησας τρίτον τοῦτο **11** νῦν οὖν φεῦγε εἰς τὸν τόπον σου εἶπα τιμῆσω σε καὶ νῦν ἐστέρησέν σε κύριος τῆς δόξης **12** καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς Βαλακ οὐχὶ καὶ τοῖς ἀγγέλοις σου οὐς ἀπέστειλας πρὸς με ἐλάλησα λέγων **13** ἕάν μοι δῶ Βαλακ πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ οὐ δυνήσομαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα κυρίου ποιῆσαι αὐτὸ πονηρὸν ἢ καλὸν παρ' ἑμαυτοῦ ὅσα ἕάν εἶπῃ ὁ θεὸς ταῦτα ἐρῶ **14** καὶ νῦν ἰδοὺ ἀποτρέχω εἰς τὸν τόπον μου δεῦρο συμβουλευέσω σοι τί ποιήσει ὁ λαὸς οὗτος τὸν λαόν σου ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν **15** καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν φησὶν Βαλααμ υἱὸς Βεωρ φησὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὄρων **16** ἀκούων λόγια θεοῦ ἐπιστάμενος ἐπιστήμην παρὰ ὑψίστου καὶ ὄρασιν θεοῦ ἰδὼν ἐν ὕπνῳ ἀποκεκαλυμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ **17** δεῖξω αὐτῷ καὶ οὐχὶ νῦν μακαρίζω καὶ οὐκ ἐγγίζει ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακωβ καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραὴλ καὶ θραύσει τοὺς ἀρχηγούς Μωαβ καὶ προνομεύσει πάντας υἱοὺς Σηθ **18** καὶ ἔσται Εδωμ κληρονομία καὶ ἔσται κληρονομία Ησαυ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ καὶ Ἰσραὴλ ἐποίησεν ἐν ἰσχύϊ **19** καὶ ἐξεγερθήσεται ἐξ Ἰακωβ καὶ ἀπολεῖ σφζόμενον ἐκ πόλεως **20** καὶ ἰδὼν τὸν Αμαληκ καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν ἀρχὴ ἔθνῶν Αμαληκ καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολεῖται **21** καὶ ἰδὼν τὸν Καιναῖον καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν ἰσχυρὰ ἡ κατοικία σου καὶ ἕάν θῆς ἐν πέτρᾳ τὴν νοσσιάν σου **22** καὶ ἕάν γένηται τῷ Βεωρ νεοσσιὰ πανουργίας Ἀσσυριοί σε αἰχμαλωτεύσουσιν **23** καὶ ἰδὼν τὸν Ωγ καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν ᾧ ᾧ τίς ζήσεται ὅταν θῆ ταῦτα ὁ θεός **24** καὶ ἐξελεύσεται ἐκ χειρὸς Κιτταίων καὶ κακώσουσιν Ἀσσουρ καὶ κακώσουσιν Εβραίους καὶ αὐτοὶ ὁμοθυμαδὸν ἀπολοῦνται **25** καὶ ἀναστάς Βαλααμ ἀπῆλθεν ἀποστραφεὶς εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ Βαλακ ἀπῆλθεν πρὸς ἑαυτὸν

25 καὶ κατέλυσεν Ἰσραὴλ ἐν Σαττιν καὶ ἐβεβηλώθη ὁ λαὸς ἐκπορνεῦσαι εἰς τὰς θυγατέρας Μωαβ **2** καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς ἐπιταῖς θυσῖαις τῶν εἰδώλων αὐτῶν καὶ ἔφαγεν ὁ λαὸς τῶν θυσιῶν αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν **3** καὶ ἐτελέσθη Ἰσραὴλ τῷ Βεελφεγωρ καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος τῷ Ἰσραὴλ **4** καὶ εἶπεν κύριος τῷ Μωυσῆ λαβὲ πάντας τοὺς ἀρχηγούς τοῦ λαοῦ καὶ παραδειγματίσον αὐτοὺς κυρίῳ ἀπέναντι τοῦ ἡλίου καὶ ἀποστραφήσεται ὀργὴ θυμοῦ κυρίου ἀπὸ Ἰσραὴλ **5** καὶ εἶπεν Μωυσῆς ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ ἀποκτείνετε ἕκαστος τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ τὸν τετελεσμένον τῷ Βεελφεγωρ **6** καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐλθὼν προσήγαγεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πρὸς τὴν Μαδιανίτιν ἐναντίον Μωυσῆ καὶ ἐναντιπάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ αὐτοὶ δὲ ἔκλειον παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **7** καὶ ἰδὼν Φινεες υἱὸς Ελεαζαρ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἱερέως ἐξανέστη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς καὶ λαβὼν σειρομάστιν ἐν τῇ χειρὶ **8** εἰσῆλθεν ὀπίσω τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλίτου εἰς τὴν κάμινον καὶ ἀπεκέντησεν ἀμφοτέρους τὸν τε ἄνθρωπον τὸν Ἰσραηλίτην καὶ τὴν γυναῖκα διὰ τῆς μήτρας αὐτῆς καὶ ἐπαύσατο ἡ πληγὴ ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ **9** καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ πληγῇ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες **10** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **11** Φινεες υἱὸς Ελεαζαρ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἱερέως κατέπαυσεν τὸν θυμὸν μου ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ζηλώσαί μου τὸν ζῆλον ἐν αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐξανήλωσα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ζήλω μου **12** οὕτως εἰπὸν ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτῷ διαθήκην εἰρήνης **13** καὶ ἔσται αὐτῷ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτὸν διαθήκη ἱερατείας αἰωνία ἀνθ' ὧν ἐζήλωσεν τῷ θεῷ αὐτοῦ καὶ ἐξιλίαστο περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ **14** τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλίτου τοῦ πεπληγότος ὃς ἐπλήγη μετὰ τῆς Μαδιανίτιδος Ζαμβρι υἱὸς Σαλω ἄρχων οἴκου πατριᾶς τῶν Συμεων **15** καὶ

ὄνομα τῆ γυναικὶ τῆ Μαδιανίτιδι τῆ πεπληγυία
Χασβι θυγάτηρ Σουρ ἄρχοντος ἔθνους Ομμωθ
οἴκου πατριᾶς ἐστὶν τῶν Μαδιαν 16 καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων λάλησον τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ λέγων 17 ἔχθραίνετε τοῖς Μαδιθηναίοις καὶ
πατάξατε αὐτούς 18 ὅτι ἐχθραίνουσιν αὐτοὶ ὑμῖν
ἐν δολιότητι ὅσα δολιοῦσιν ὑμᾶς διὰ Φογωρ καὶ
διὰ Χασβι θυγατέρα ἄρχοντος Μαδιαν ἀδελφὴν
αὐτῶν τὴν πεπληγυῖαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πληγῆς
διὰ Φογωρ

26 καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν πληγὴν καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ πρὸς Ελεαζαρ τὸν
ἱερέα λέγων 2 λαβὲ τὴν ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς
υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω κατ'
οἴκους πατριῶν αὐτῶν πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος
παρατάξασθαι ἐν Ἰσραὴλ 3 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς
καὶ Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς ἐν Αραβωθ Μωαβ ἐπὶ τοῦ
Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχω λέγων 4 ἀπὸ εἰκοσαετοῦς
καὶ ἐπάνω ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ
Μωυσῆι καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ ἐξεληθόντες ἐξ
Αἰγύπτου 5 Ρουβην πρωτότοκος Ἰσραὴλ υἱοὶ δὲ
Ρουβην Ενωχ καὶ δῆμος τοῦ Ενωχ τῷ Φαλλου
δῆμος τοῦ Φαλλου 6 τῷ Ασρων δῆμος τοῦ
Ασρων τῷ Χαρμι δῆμος τοῦ Χαρμι 7 οὗτοι
δῆμοι Ρουβην καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν
τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι
καὶ τριάκοντα 8 καὶ υἱοὶ Φαλλου Ελιαβ 9 καὶ
υἱοὶ Ελιαβ Ναμουηλ καὶ Δαθαν καὶ Αβιρων
οὗτοι ἐπὶ κλητοὶ τῆς συναγωγῆς οὗτοί εἰσιν οἱ
ἐπισυστάντες ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρων ἐν τῇ
συναγωγῇ Κορε ἐν τῇ ἐπισυστάσει κυρίου 10
καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς κατέπιεν
αὐτούς καὶ Κορε ἐν τῷ θανάτῳ τῆς συναγωγῆς
αὐτοῦ ὅτε κατέφαγεν τὸ πῦρ τοὺς πεντήκοντα
καὶ διακοσίους καὶ ἐγενήθησαν ἐν σημείῳ 11
οἱ δὲ υἱοὶ Κορε οὐκ ἀπέθανον 12 καὶ οἱ υἱοὶ
Συμεων ὁ δῆμος τῶν υἱῶν Συμεων τῷ Ναμουηλ
δῆμος ὁ Ναμουηλι τῷ Ιαμιν δῆμος ὁ Ιαμινι
τῷ Ιαχιν δῆμος ὁ Ιαχινι 13 τῷ Ζαρα δῆμος

ὁ Ζαραὶ τῷ Σαουλ δῆμος ὁ Σαουλι 14 οὗτοι
δῆμοι Συμεων ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν δύο καὶ
εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι 15 υἱοὶ δὲ Ἰουδα
Ἡρ καὶ Αυναν καὶ ἀπέθανεν Ἡρ καὶ Αυναν ἐν
γῆ Χανααν 16 ἐγένοντο δὲ οἱ υἱοὶ Ἰουδα κατὰ
δήμους αὐτῶν τῷ Σηλων δῆμος ὁ Σηλωνι τῷ
Φαρες δῆμος ὁ Φαρες τῷ Ζαρα δῆμος ὁ Ζαραὶ
17 καὶ ἐγένοντο υἱοὶ Φαρες τῷ Ασρων δῆμος ὁ
Ασρωνι τῷ Ιαμουν δῆμος ὁ Ιαμουни 18 οὗτοι
δῆμοι τῷ Ἰουδα κατὰ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτῶν ἑξ
καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι 19 καὶ
υἱοὶ Ἰσσαχαρ κατὰ δήμους αὐτῶν τῷ Θωλα δῆμος
ὁ Θωλαὶ τῷ Φουα δῆμος ὁ Φουαὶ 20 τῷ Ιασουβ
δῆμος ὁ Ιασουβι τῷ Σαμαραν δῆμος ὁ Σαμαρα
21 οὗτοι δῆμοι Ἰσσαχαρ ἑξ ἐπισκέψεως αὐτῶν
τέσσαρες καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι
22 υἱοὶ Ζαβουλων κατὰ δήμους αὐτῶν τῷ Σαρεδ
δῆμος ὁ Σαρεδι τῷ Αλλων δῆμος ὁ Αλλωνι τῷ
Αλληλ δῆμος ὁ Αλληλι 23 οὗτοι δῆμοι Ζαβουλων
ἑξ ἐπισκέψεως αὐτῶν ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ
πεντακόσιοι 24 υἱοὶ Γαδ κατὰ δήμους αὐτῶν τῷ
Σαφων δῆμος ὁ Σαφωνι τῷ Αγγι δῆμος ὁ Αγγι τῷ
Σουни δῆμος ὁ Σουни 25 τῷ Αζени δῆμος ὁ Αζени
τῷ Αδδι δῆμος ὁ Αδδι 26 τῷ Αροαδι δῆμος ὁ
Αροαδι τῷ Αριηλ δῆμος ὁ Αριηλι 27 οὗτοι δῆμοι
υἱῶν Γαδ ἑξ ἐπισκέψεως αὐτῶν τεσσαράκοντα
χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι 28 υἱοὶ Ασηρ κατὰ
δήμους αὐτῶν τῷ Ιαμιν δῆμος ὁ Ιαμινι τῷ Ιεσου
δῆμος ὁ Ιεσουι τῷ Βαρια δῆμος ὁ Βαριαὶ 29
τῷ Χοβερ δῆμος ὁ Χοβερι τῷ Μελχιηλ δῆμος ὁ
Μελχιηλι 30 καὶ τὸ ὄνομα θυγατρὸς Ασηρ Σαρα
31 οὗτοι δῆμοι Ασηρ ἑξ ἐπισκέψεως αὐτῶν τρεῖς
καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 32 υἱοὶ
Ιωσηφ κατὰ δήμους αὐτῶν Μανασση καὶ Εφραιμ
33 υἱοὶ Μανασση τῷ Μαχιρ δῆμος ὁ Μαχιρι καὶ
Μαχιρ ἐγέννησεν τὸν Γαλααδ τῷ Γαλααδ δῆμος
ὁ Γαλααδι 34 καὶ οὗτοι υἱοὶ Γαλααδ τῷ Αχιεζερ
δῆμος ὁ Αχιεζερι τῷ Χελεγ δῆμος ὁ Χελεγι 35
τῷ Εσρηηλ δῆμος ὁ Εσρηηλι τῷ Συχεμ δῆμος ὁ

Συχεμι 36 τῷ Συμαερ δῆμος ὁ Συμαερι καὶ τῷ
Οφερ δῆμος ὁ Οφερι 37 καὶ τῷ Σαλπααδ υἱῷ
Οφερ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ υἱοὶ ἀλλ' ἡ θυγατέρες
καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων Σαλπααδ
Μαλα καὶ Νουα καὶ Εγλα καὶ Μελχα καὶ Θερσα
38 οὗτοι δῆμοι Μανασση ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν
δύο καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι
39 καὶ οὗτοι υἱοὶ Εφραιμ τῷ Σουταλα δῆμος ὁ
Σουταλαῖ τῷ Ταναχ δῆμος ὁ Ταναχι 40 οὗτοι
υἱοὶ Σουταλα τῷ Εδεν δῆμος ὁ Εδενι 41 οὗτοι
δῆμοι Εφραιμ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν δύο καὶ
τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι οὗτοι δῆμοι
υἱῶν Ἰωσηφ κατὰ δῆμους αὐτῶν 42 υἱοὶ Βενιαμιν
κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ Βαλε δῆμος ὁ Βαλεῖ τῷ
Ασυβηρ δῆμος ὁ Ασυβηρι τῷ Ιαχιραν δῆμος ὁ
Ιαχιρανι 43 τῷ Σωφαν δῆμος ὁ Σωφανι 44 καὶ
ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Βαλε Αδαρ καὶ Νοεμαν τῷ Αδαρ
δῆμος ὁ Αδαρι τῷ Νοεμαν δῆμος ὁ Νοεμανι
45 οὗτοι υἱοὶ Βενιαμιν κατὰ δῆμους αὐτῶν ἐξ
ἐπισκέψεως αὐτῶν πέντε καὶ τεσσαράκοντα
χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι 46 καὶ υἱοὶ Δαν κατὰ
δῆμους αὐτῶν τῷ Σαμι δῆμος ὁ Σαμι οὗτοι δῆμοι
Δαν κατὰ δῆμους αὐτῶν 47 πάντες οἱ δῆμοι Σαμι
κατ' ἐπισκοπὴν αὐτῶν τέσσαρες καὶ ἑξήκοντα
χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 48 υἱοὶ Νεφθαλι κατὰ
δῆμους αὐτῶν τῷ Ασηλ δῆμος ὁ Ασηλι τῷ Γαυνι
δῆμος ὁ Γαυνι 49 τῷ Ιεσερ δῆμος ὁ Ιεσερι τῷ
Σελλημ δῆμος ὁ Σελλημι 50 οὗτοι δῆμοι Νεφθαλι
ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν πέντε καὶ τεσσαράκοντα
χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 51 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις
υἱῶν Ἰσραηλ ἑξακόσια χιλιάδες καὶ χίλιοι καὶ
ἑπτακόσιοι καὶ τριάκοντα 52 καὶ ἐλάλησεν κύριος
πρὸς Μωυσῆν λέγων 53 τούτοις μερισθήσεται
ἡ γῆ κληρονομεῖν ἐξ ἀριθμοῦ ὀνομάτων 54
τοῖς πλείοσιν πλεονάσεις τὴν κληρονομίαν καὶ
τοῖς ἐλάττοσιν ἐλαττώσεις τὴν κληρονομίαν
αὐτῶν ἐκάστῳ καθὼς ἐπεσκέπησαν δοθήσεται ἡ
κληρονομία αὐτῶν 55 διὰ κλήρων μερισθήσεται
ἡ γῆ τοῖς ὀνόμασιν κατὰ φυλάς πατριῶν αὐτῶν

κληρονομήσουσιν 56 ἐκ τοῦ κλήρου μεριεῖς τὴν
κληρονομίαν αὐτῶν ἀνὰ μέσον πολλῶν καὶ
ὀλίγων 57 καὶ υἱοὶ Λευι κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ
Γεδσων δῆμος ὁ Γεδσωνι τῷ Κααθ δῆμος ὁ Κααθι
τῷ Μεραρι δῆμος ὁ Μεραρι 58 οὗτοι δῆμοι υἱῶν
Λευι δῆμος ὁ Λοβετι δῆμος ὁ Χεβρωνι δῆμος ὁ
Κορε καὶ δῆμος ὁ Μουσι καὶ Κααθ ἐγέννησεν
τὸν Αμραμ 59 καὶ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ
Ἰωχαβεδ θυγάτηρ Λευι ἡ ἔτεκεν τούτους τῷ Λευι
ἐν Αιγύπτῳ καὶ ἔτεκεν τῷ Αμραμ τὸν Ααρων
καὶ Μωυσῆν καὶ Μαριαμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν
60 καὶ ἐγεννήθησαν τῷ Ααρων ὁ τε Ναδαβ καὶ
Αβιουδ καὶ Ελεαζαρ καὶ Ἰθαμαρ 61 καὶ ἀπέθανεν
Ναδαβ καὶ Αβιουδ ἐν τῷ προσφέρειν αὐτοὺς πῦρ
ἀλλότριον ἔναντι κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινα 62
καὶ ἐγενήθησαν ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν τρεῖς καὶ
εἴκοσι χιλιάδες πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου
καὶ ἐπάνω οὐ γὰρ συνεπεσκέπησαν ἐν μέσῳ
υἱῶν Ἰσραηλ ὅτι οὐ δίδοται αὐτοῖς κληρὸς ἐν
μέσῳ υἱῶν Ἰσραηλ 63 καὶ αὕτη ἡ ἐπίσκεψις
Μωυσῆ καὶ Ελεαζαρ τοῦ ἱερέως οἱ ἐπεσκέψαντο
τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ ἐν Αραβῳθ Μωαβ ἐπὶ τοῦ
Ιορδάνου κατὰ Ἰεριχω 64 καὶ ἐν τούτοις οὐκ ἦν
ἄνθρωπος τῶν ἐπεσκεμμένων ὑπὸ Μωυσῆ καὶ
Ααρων οὐς ἐπεσκέψαντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ ἐν τῇ
ἐρήμῳ Σινα 65 ὅτι εἶπεν κύριος αὐτοῖς θανάτῳ
ἀποθανοῦνται ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ οὐ κατελείφθη
ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς πλὴν Χαλεβ υἱὸς Ιεφοννη καὶ
Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη

27 καὶ προσελθοῦσαι αἱ θυγατέρες Σαλπααδ
υἱοῦ Οφερ υἱοῦ Γαλααδ υἱοῦ Μαχιρ τοῦ
δῆμου Μανασση τῶν υἱῶν Ἰωσηφ καὶ ταῦτα τὰ
ὀνόματα αὐτῶν Μαλα καὶ Νουα καὶ Εγλα καὶ
Μελχα καὶ Θερσα 2 καὶ σταῖσαι ἔναντι Μωυσῆ
καὶ ἔναντι Ελεαζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἔναντι τῶν
ἀρχόντων καὶ ἔναντι πάσης συναγωγῆς ἐπὶ
τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου λέγουσιν
3 ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπέθανεν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ
αὐτὸς οὐκ ἦν ἐν μέσῳ τῆς συναγωγῆς τῆς

ἐπιστάσης ἔναντι κυρίου ἐν τῇ συναγωγῇ Κορε
ὅτι διὰ ἁμαρτίαν αὐτοῦ ἀπέθανεν καὶ υἱοὶ οὐκ
ἐγένοντο αὐτῷ 4 μὴ ἐξαλειφθῆτω τὸ ὄνομα τοῦ
πατρὸς ἡμῶν ἐκ μέσου τοῦ δήμου αὐτοῦ ὅτι
οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱὸς δότε ἡμῖν κατάσχεσιν ἐν
μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς ἡμῶν 5 καὶ προσήγαγεν
Μωυσῆς τὴν κρίσιν αὐτῶν ἔναντι κυρίου 6
καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 7
ὀρθῶς θυγατέρες Σαλπααδ λελαλήκασιν δόμα
δώσεις αὐταῖς κατάσχεσιν κληρονομίας ἐν μέσῳ
ἀδελφῶν πατρὸς αὐτῶν καὶ περιθήσεις τὸν
κληῖρον τοῦ πατρὸς αὐτῶν αὐταῖς 8 καὶ τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις λέγων ἄνθρωπος ἐὰν
ἀποθάνῃ καὶ υἱὸς μὴ ἦ αὐτῷ περιθήσετε τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ 9 ἐὰν δὲ
μὴ ἦ θυγάτηρ αὐτῷ δώσετε τὴν κληρονομίαν
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ 10 ἐὰν δὲ μὴ ᾧσιν αὐτῷ
ἀδελφοὶ δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ ἀδελφῷ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ 11 ἐὰν δὲ μὴ ᾧσιν ἀδελφοὶ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ
οἰκείῳ τῷ ἔγγιστῳ αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ
κληρονομήσει τὰ αὐτοῦ καὶ ἔσται τοῦτο τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ δικαίωμα κρίσεως καθὰ συνέταξεν
κύριος τῷ Μωυσῆ 12 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς
Μωυσῆν ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τὸ ἐν τῷ πέραν
τοῦτο ὄρος Ναβου καὶ ἰδὲ τὴν γῆν Χανααν ἣν
ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν κατασχέσει 13
καὶ ὄψει αὐτήν καὶ προστεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν
σου καὶ σύ καθὰ προσετέθη Ααρων ὁ ἀδελφός
σου ἐν Ὄρ τῷ ὄρει 14 διότι παρέβητε τὸ ρῆμά
μου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν ἐν τῷ ἀντιπίπτειν τὴν
συναγωγὴν ἀγιάσαι με οὐχ ἡγιάσατέ με ἐπὶ τῷ
ὔδατι ἔναντι αὐτῶν τοῦτό ἐστιν ὔδωρ ἀντιλογίας
Καδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν 15 καὶ εἶπεν Μωυσῆς
πρὸς κύριον 16 ἐπισκεψάσθω κύριος ὁ θεὸς τῶν
πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς
συναγωγῆς ταύτης 17 ὅστις ἐξελεύσεται πρὸ
προσώπου αὐτῶν καὶ ὅστις εἰσελεύσεται πρὸ
προσώπου αὐτῶν καὶ ὅστις ἐξάξει αὐτούς καὶ

ὅστις εἰσάξει αὐτούς καὶ οὐκ ἔσται ἡ συναγωγὴ
κυρίου ὡσεὶ πρόβατα οἷς οὐκ ἔστιν ποιμὴν 18 καὶ
ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων λαβὲ πρὸς
σεαυτὸν τὸν Ἰησοῦν υἱὸν Ναυη ἄνθρωπον ὃς ἔχει
πνεῦμα ἐν ἑαυτῷ καὶ ἐπιθήσεις τὰς χεῖράς σου ἐπ’
αὐτὸν 19 καὶ στήσεις αὐτὸν ἔναντι Ελεαζαρ τοῦ
ιερέως καὶ ἐντελῆ αὐτῷ ἔναντι πάσης συναγωγῆς
καὶ ἐντελῆ περὶ αὐτοῦ ἐναντίον αὐτῶν 20
καὶ δώσεις τῆς δόξης σου ἐπ’ αὐτόν ὅπως ἂν
εἰσακούσωσιν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ 21 καὶ ἔναντι
Ελεαζαρ τοῦ ἱερέως στήσεται καὶ ἐπερωτήσουσιν
αὐτὸν τὴν κρίσιν τῶν δήλων ἔναντι κυρίου
ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ ἐξελεύσονται καὶ ἐπὶ τῷ
στόματι αὐτοῦ εἰσελεύσονται αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ὁμοθυμαδὸν καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ 22
καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ
κύριος καὶ λαβὼν τὸν Ἰησοῦν ἔστησεν αὐτὸν
ἐναντίον Ελεαζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἔναντι πάσης
συναγωγῆς 23 καὶ ἐπέθηκεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ’
αὐτόν καὶ συνέστησεν αὐτόν καθάπερ συνέταξεν
κύριος τῷ Μωυσῆ

28 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτούς λέγων τὰ δῶρά μου δόματά μου
καρπώματά μου εἰς ὁσμὴν εὐωδίας διατηρήσετε
προσφέρειν ἐμοὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς μου 3 καὶ
ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ταῦτα τὰ καρπώματα ὅσα
προσάξετε κυρίῳ ἄμνους ἐνιαυσίους ἀμώμους
δύο τὴν ἡμέραν εἰς ὀλοκαύτωσιν ἐνδελεχῶς 4
τὸν ἄμνον τὸν ἕνα ποιήσεις τὸ πρῶν καὶ τὸν
ἄμνον τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ πρὸς ἐσπέραν 5
καὶ ποιήσεις τὸ δέκατον τοῦ οἴφι σεμίδαλιν εἰς
θυσίαν ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ
τοῦ ἰν 6 ὀλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ ἡ γενομένη
ἐν τῷ ὄρει Σινα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ 7 καὶ
σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ἰν τῷ ἄμνῳ
τῷ ἐνὶ ἐν τῷ ἀγίῳ σπείσεις σπονδὴν σικερα
κυρίῳ 8 καὶ τὸν ἄμνον τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ
πρὸς ἐσπέραν κατὰ τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ κατὰ

τὴν σπονδὴν αὐτοῦ ποιήσετε εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ **9** καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων προσάξετε δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἀμώμους καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν καὶ σπονδὴν **10** ὀλοκαύτωμα σαββάτων ἐν τοῖς σαββάτοις ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ **11** καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ μόσχους ἕκ βοῶν δύο καὶ κριὸν ἓνα ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους **12** τρία δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ **13** δέκατον σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ θυσίαν ὁσμὴν εὐωδίας κάρπωμα κυρίῳ **14** ἡ σπονδὴ αὐτῶν τὸ ἥμισυ τοῦ ἰν ἔσται τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ τὸ τρίτον τοῦ ἰν ἔσται τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ καὶ τὸ τέταρτον τοῦ ἰν ἔσται τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ οἴνου τοῦτο ὀλοκαύτωμα μῆνα ἕκ μηνὸς εἰς τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ **15** καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας κυρίῳ ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός ποιηθήσεται καὶ ἡ σπονδὴ αὐτοῦ **16** καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς πασχα κυρίῳ **17** καὶ τῇ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτὴ ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε **18** καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη ἐπὶ κλητος ἀγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε **19** καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα καρπώματα κυρίῳ μόσχους ἕκ βοῶν δύο κριὸν ἓνα ἑπτὰ ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν **20** καὶ ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ **21** δέκατον δέκατον ποιήσεις τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ τοῖς ἑπτὰ ἀμνοῖς **22** καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν **23** πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός τῆς πρωινῆς ὅ ἐστιν ὀλοκαύτωμα ἐνδελειχισμῷ **24** ταῦτα κατὰ ταῦτα ποιήσετε τὴν ἡμέραν εἰς τὰς ἑπτὰ ἡμέρας δῶρον κάρπωμα εἰς ὁσμὴν

εὐωδίας κυρίῳ ἐπὶ τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ διὰ παντός ποιήσεις τὴν σπονδὴν αὐτοῦ **25** καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἀγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ **26** καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν νέων ὅταν προσφέρητε θυσίαν νέαν κυρίῳ τῶν ἑβδομάδων ἐπὶ κλητος ἀγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε **27** καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ μόσχους ἕκ βοῶν δύο κριὸν ἓνα ἑπτὰ ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἀμώμους **28** ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ **29** δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ τοῖς ἑπτὰ ἀμνοῖς **30** καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν **31** πλὴν τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ διὰ παντός καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν ποιήσετέ μοι ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν

29 καὶ τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ μιᾶ τοῦ μηνὸς ἐπὶ κλητος ἀγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἡμέρα σημασίας ἔσται ὑμῖν **2** καὶ ποιήσετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ μόσχον ἓνα ἕκ βοῶν κριὸν ἓνα ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους **3** ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ **4** δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ τοῖς ἑπτὰ ἀμνοῖς **5** καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν **6** πλὴν τῶν ὀλοκαυτωμάτων τῆς νομηνίας καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα τὸ διὰ παντός καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ **7** καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τούτου ἐπὶ κλητος ἀγία ἔσται ὑμῖν καὶ κακώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε **8** καὶ προσοίσετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας καρπώματα κυρίῳ μόσχον ἓνα ἕκ βοῶν κριὸν ἓνα ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἄμωμοι ἔσονται

ὕμῖν 9 ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα τῷ κριῶ τῷ ἐνὶ 10 δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῶ τῷ ἐνὶ εἰς τοὺς ἑπτὰ ἀμνοὺς 11 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας ἐξιλιάσασθαι περὶ ὕμῶν πλὴν τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας τῆς ἐξιλάσεως καὶ ἡ ὀλοκαύτωσις ἡ διὰ παντός ἡ θυσία αὐτῆς καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῆς κατὰ τὴν σύγκρισιν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κάρπωμα κυρίῳ 12 καὶ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἐβδόμου τούτου ἐπὶ κλητός ἀγία ἔσται ὕμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε καὶ ἐορτάσετε αὐτὴν ἐορτὴν κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας 13 καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα καρπώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ μόσχους ἐκ βοῶν τρεῖς καὶ δέκα κριοὺς δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους δέκα τέσσαρας ἄμωμοι ἔσονται 14 αἱ θυσίαι αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ τοῖς τρισκαίδεκα μόσχοις καὶ δύο δέκατα τῷ κριῶ τῷ ἐνὶ ἐπὶ τοὺς δύο κριοὺς 15 δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῶ τῷ ἐνὶ ἐπὶ τοὺς τέσσαρας καὶ δέκα ἀμνοὺς 16 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν 17 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ μόσχους δώδεκα κριοὺς δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἄμωμους 18 ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν 19 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν 20 τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ μόσχους ἕνδεκα κριοὺς δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἄμωμους 21 ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν 22 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἱ θυσίαι αὐτῶν

καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν 23 τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ μόσχους δέκα κριοὺς δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἄμωμους 24 αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν 25 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν 26 τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ μόσχους ἑννέα κριοὺς δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἄμωμους 27 αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν 28 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν 29 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ μόσχους ὀκτὼ κριοὺς δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους δέκα τέσσαρας ἄμωμους 30 αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν 31 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν 32 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ μόσχους ἑπτὰ κριοὺς δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἄμωμους 33 αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν 34 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν 35 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον ἔσται ὕμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ 36 καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας καρπώματα κυρίῳ μόσχον ἓνα κριὸν ἓνα ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἄμωμους 37 αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τῷ μόσχῳ καὶ τῷ κριῶ καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν 38 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας πλὴν

τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν **39** ταῦτα ποιήσετε κυρίῳ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν πλὴν τῶν εὐχῶν ὑμῶν καὶ τὰ ἐκούσια ὑμῶν καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰς θυσίας ὑμῶν καὶ τὰς σπονδὰς ὑμῶν καὶ τὰ σωτήρια ὑμῶν **40** καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆι

30 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ λέγων τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξεν κύριος **2** ἄνθρωπος ἄνθρωπος ὃς ἂν εὕξηται εὐχὴν κυρίῳ ἢ ὁμολογήσῃ ὄρκον ἢ ὀρίσῃται ὀρισμῶν περὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ οὐ βεβηλώσει τὸ ῥῆμα αὐτοῦ πάντα ὅσα ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ποιήσει **3** ἐὰν δὲ γυνὴ εὕξηται εὐχὴν κυρίῳ ἢ ὀρίσῃται ὀρισμὸν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς **4** καὶ ἀκούσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς ὀρισμοὺς αὐτῆς οὐς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῆς ὁ πατὴρ καὶ στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς καὶ πάντες οἱ ὀρισμοὶ οὐς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς μενοῦσιν αὐτῇ **5** ἐὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς ἢ ἂν ἡμέρα ἀκούσῃ πᾶσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς ὀρισμοὺς οὐς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς οὐ στήσονται καὶ κύριος καθαριεῖ αὐτήν ὅτι ἀνένευσεν ὁ πατὴρ αὐτῆς **6** ἐὰν δὲ γενομένη γένηται ἀνδρὶ καὶ αἱ εὐχαὶ αὐτῆς ἐπ' αὐτῇ κατὰ τὴν διαστολὴν τῶν χειλέων αὐτῆς οὐς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς **7** καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῇ ἢ ἂν ἡμέρα ἀκούσῃ καὶ οὕτως στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς καὶ οἱ ὀρισμοὶ αὐτῆς οὐς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς στήσονται **8** ἐὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἢ ἂν ἡμέρα ἀκούσῃ πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς καὶ οἱ ὀρισμοὶ αὐτῆς οὐς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς οὐ μενοῦσιν ὅτι ὁ ἀνὴρ ἀνένευσεν ἀπ' αὐτῆς καὶ κύριος καθαριεῖ αὐτήν **9** καὶ εὐχὴ χήρας καὶ ἐκβεβλημένης ὅσα ἂν εὕξηται κατὰ

τῆς ψυχῆς αὐτῆς μενοῦσιν αὐτῇ **10** ἐὰν δὲ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἢ εὐχὴ αὐτῆς ἢ ὁ ὀρισμὸς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς μεθ' ὄρκου **11** καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῇ καὶ μὴ ἀνανεύσῃ αὐτῇ καὶ στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς καὶ πάντες οἱ ὀρισμοὶ αὐτῆς οὐς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς στήσονται κατ' αὐτῆς **12** ἐὰν δὲ περιελὼν περιέλῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἢ ἂν ἡμέρα ἀκούσῃ πάντα ὅσα ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν χειλέων αὐτῆς κατὰ τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ κατὰ τοὺς ὀρισμοὺς τοὺς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς οὐ μενεῖ αὐτῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιεῖλεν καὶ κύριος καθαρίσει αὐτήν **13** πᾶσα εὐχὴ καὶ πᾶς ὄρκος δεσμοῦ κακῶσαι ψυχὴν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς στήσῃ αὐτῇ καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιελεῖ **14** ἐὰν δὲ σιωπῶν παρασιωπήσῃ αὐτῇ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας καὶ στήσῃ αὐτῇ πᾶσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς ὀρισμοὺς τοὺς ἐπ' αὐτῆς στήσῃ αὐτῇ ὅτι ἐσιώπησεν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἢ ἤκουσεν **15** ἐὰν δὲ περιελὼν περιέλῃ αὐτῆς μετὰ τὴν ἡμέραν ἣν ἤκουσεν καὶ λήμψεται τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ **16** ταῦτα τὰ δικαιώματα ὅσα ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆι ἀνὰ μέσον ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν αὐτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον πατρὸς καὶ θυγατρὸς ἐν νεότητι ἐν οἴκῳ πατρὸς

31 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** ἐκδίκει τὴν ἐκδίκησιν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν Μαδιανιτῶν καὶ ἔσχατον προσετέθη πρὸς τὸν λαόν σου **3** καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν λέγων ἐξοπλίσατε ἐξ ὑμῶν ἄνδρας παρατάξασθαι ἔναντι κυρίου ἐπὶ Μαδιαν ἀποδοῦναι ἐκδίκησιν παρὰ τοῦ κυρίου τῇ Μαδιαν **4** χιλίους ἐκ φυλῆς χιλίους ἐκ φυλῆς ἐκ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ ἀποστείλατε παρατάξασθαι **5** καὶ ἐξηρίθμησαν ἐκ τῶν χιλιάδων Ἰσραὴλ χιλίους ἐκ φυλῆς δώδεκα χιλιάδες ἐνωπλισμένοι εἰς παράταξιν **6** καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς χιλίους ἐκ φυλῆς χιλίους ἐκ φυλῆς σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ Φινεες υἱὸν Ἐλεαζαρ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἱερέως καὶ τὰ σκεύη τὰ ἅγια καὶ αἱ σάλπιγγες τῶν σημασιῶν

ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν 7 καὶ παρετάξαντο ἐπὶ Μαδιαν καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἄρσενικόν 8 καὶ τοὺς βασιλεῖς Μαδιαν ἀπέκτειναν ἅμα τοῖς τραυματίαις αὐτῶν καὶ τὸν Εὐιν καὶ τὸν Σουρ καὶ τὸν Ροκομ καὶ τὸν Οὐρ καὶ τὸν Ροβοκ πέντε βασιλεῖς Μαδιαν καὶ τὸν Βαλααμ υἱὸν Βεωρ ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ σὺν τοῖς τραυματίαις αὐτῶν 9 καὶ ἐπρονόμυσαν τὰς γυναῖκας Μαδιαν καὶ τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ πάντα τὰ ἐγκτήρια αὐτῶν καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐπρονόμυσαν 10 καὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν τὰς ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν καὶ τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ 11 καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν προνομίην καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους 12 καὶ ἤγαγον πρὸς Μωυσῆν καὶ πρὸς Ελεαζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὰ σκῦλα καὶ τὴν προνομίην εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Αραβωθ Μωαβ ἣ ἔστιν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχω 13 καὶ ἐξήλθεν Μωυσῆς καὶ Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἔξω τῆς παρεμβολῆς 14 καὶ ὠργίσθη Μωυσῆς ἐπὶ τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους τοῖς ἐρχομένοις ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου 15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς ἵνα τί ἐζωγρήσατε πᾶν θῆλυ 16 αὐταὶ γὰρ ἦσαν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κατὰ τὸ ῥῆμα Βαλααμ τοῦ ἀποστήσαι καὶ ὑπεριδεῖν τὸ ῥῆμα κυρίου ἕνεκεν Φογωρ καὶ ἐγένετο ἡ πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ κυρίου 17 καὶ νῦν ἀποκτείνετε πᾶν ἄρσενικὸν ἐν πάσῃ τῇ ἀπαρτίᾳ καὶ πᾶσαν γυναῖκα ἣτις ἔγνωκεν κοίτην ἄρσενος ἀποκτείνετε 18 πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν τῶν γυναικῶν ἣτις οὐκ οἶδεν κοίτην ἄρσενος ζωγρήσατε αὐτάς 19 καὶ ὑμεῖς παρεμβάλετε ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἑπτὰ ἡμέρας πᾶς ὁ ἀνελὼν καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ τετρωμένου ἀγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ὑμεῖς καὶ ἡ αἰχμαλωσία ὑμῶν 20 καὶ πᾶν

περίβλημα καὶ πᾶν σκεῦος δερμάτινον καὶ πᾶσαν ἐργασίαν ἐξ αἰγείας καὶ πᾶν σκεῦος ξύλινον ἀφαγνιεῖτε 21 καὶ εἶπεν Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως τοὺς ἐρχομένους ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου τοῦτο τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου ὃ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 22 πλὴν τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργυρίου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μολίβου καὶ κασσιτέρου 23 πᾶν πρᾶγμα ὃ διελύσεται ἐν πυρὶ καὶ καθαρισθήσεται ἀλλ' ἢ τῷ ὕδατι τοῦ ἀγνισμοῦ ἀγνισθήσεται καὶ πάντα ὅσα ἐὰν μὴ διαπορευῆται διὰ πυρός διελύσεται δι' ὕδατος 24 καὶ πλυνεῖσθε τὰ ἱμάτια τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ καθαρισθήσεσθε καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν παρεμβολήν 25 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 26 λαβὲ τὸ κεφάλαιον τῶν σκύλων τῆς αἰχμαλωσίας ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους σὺ καὶ Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῆς συναγωγῆς 27 καὶ διελεῖτε τὰ σκῦλα ἀνά μέσον τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπορευομένων εἰς τὴν παράταξιν καὶ ἀνά μέσον πάσης συναγωγῆς 28 καὶ ἀφελεῖτε τέλος κυρίῳ παρὰ τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὴν παράταξιν μίαν ψυχὴν ἀπὸ πεντακοσίων ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων καὶ ἀπὸ τῶν αἰγῶν 29 καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος αὐτῶν λήμψεσθε καὶ δώσεις Ελεαζαρ τῷ ἱερεῖ τὰς ἀπαρχὰς κυρίου 30 καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος τοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λήμψη ἕνα ἀπὸ τῶν πενήκοντα ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσσουσιν τὰς φυλακὰς ἐν τῇ σκηνῇ κυρίου 31 καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς καὶ Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 32 καὶ ἐγενήθη τὸ πλεόνασμα τῆς προνομῆς ὃ ἐπρονόμυσαν οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἀπὸ τῶν προβάτων ἑξακόσαιοι χιλιάδες καὶ ἑβδομήκοντα καὶ πέντε

χιλιάδες **33** καὶ βόες δύο καὶ ἑβδομήκοντα
χιλιάδες **34** καὶ ὄνοι μία καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες
35 καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν γυναικῶν αἱ
οὐκ ἔγνωσαν κοίτην ἀνδρὸς πᾶσαι ψυχαὶ δύο καὶ
τριάκοντα χιλιάδες **36** καὶ ἐγενήθη τὸ ἡμίσευμα
ἢ μερὶς τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὸν πόλεμον
ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προβάτων τριακόσια
καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ
πεντακόσια **37** καὶ ἐγένετο τὸ τέλος κυρίῳ ἀπὸ
τῶν προβάτων ἑξακόσια ἑβδομήκοντα πέντε
38 καὶ βόες ἕξ καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τὸ
τέλος κυρίῳ δύο καὶ ἑβδομήκοντα **39** καὶ ὄνοι
τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι καὶ τὸ τέλος
κυρίῳ εἶς καὶ ἐξήκοντα **40** καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων
ἐκκαίδεκα χιλιάδες καὶ τὸ τέλος αὐτῶν κυρίῳ
δύο καὶ τριάκοντα ψυχαί **41** καὶ ἔδωκεν Μωυσῆς
τὸ τέλος κυρίῳ τὸ ἀφαίρεμα τοῦ θεοῦ Ἐλεαζαρ τῷ
ἱερεὶ καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ **42** ἀπὸ
τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἰῶν Ἰσραηλ οὓς διεῖλεν
Μωυσῆς ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν **43** καὶ
ἐγένετο τὸ ἡμίσευμα τὸ τῆς συναγωγῆς ἀπὸ τῶν
προβάτων τριακόσια χιλιάδες καὶ τριάκοντα
χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσια **44**
καὶ βόες ἕξ καὶ τριάκοντα χιλιάδες **45** ὄνοι
τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι **46** καὶ ψυχαὶ
ἀνθρώπων ἕξ καὶ δέκα χιλιάδες **47** καὶ ἔλαβεν
Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἰῶν Ἰσραηλ
τὸ ἕν ἀπὸ τῶν πεντήκοντα ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων
καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς
Λευίταις τοῖς φυλάσσουσιν τὰς φυλακὰς τῆς
σκηνῆς κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος
τῷ Μωυσῆ **48** καὶ προσῆλθον πρὸς Μωυσῆν
πάντες οἱ καθεσταμένοι εἰς τὰς χιλιαρχίας τῆς
δυνάμεως χιλιάρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι **49** καὶ
εἶπαν πρὸς Μωυσῆν οἱ παῖδές σου εἰλήφασιν τὸ
κεφάλαιον τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν
παρ' ἡμῶν καὶ οὐ διαπεφώνηκεν ἀπ' αὐτῶν οὐδέ
εἶς **50** καὶ προσενηνόχασεν τὸ δῶρον κυρίῳ ἀνὴρ
ὃ εὔρεν σκεῦος χρυσοῦν χλιδῶνα καὶ ψέλιον

καὶ δακτύλιον καὶ περιδέξιον καὶ ἐμπλόκιον
ἐξίλασασθαι περὶ ἡμῶν ἔναντι κυρίου **51** καὶ
ἔλαβεν Μωυσῆς καὶ Ἐλεαζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον
παρ' αὐτῶν πᾶν σκεῦος εἰργασμένον **52** καὶ
ἐγένετο πᾶν τὸ χρυσίον τὸ ἀφαίρεμα ὃ ἀφείλον
κυρίῳ ἕξ καὶ δέκα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ
πεντήκοντα σίκλοι παρὰ τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ
τῶν ἑκατοντάρχων **53** καὶ οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ
ἐπρονόμεισαν ἕκαστος ἑαυτῷ **54** καὶ ἔλαβεν
Μωυσῆς καὶ Ἐλεαζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρὰ
τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ τῶν ἑκατοντάρχων καὶ
εἰσήνεγκεν αὐτὰ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου
μνημόσυνον τῶν υἰῶν Ἰσραηλ ἔναντι κυρίου

32 καὶ κτήνη πλῆθος ἦν τοῖς υἰοῖς Ρουβην καὶ
τοῖς υἰοῖς Γαδ πλῆθος σφόδρα καὶ εἶδον τὴν
χώραν Ἰαζηρ καὶ τὴν χώραν Γαλααδ καὶ ἦν ὁ
τόπος τόπος κτήνεσιν **2** καὶ προσελθόντες οἱ
υἱοὶ Ρουβην καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν
καὶ πρὸς Ἐλεαζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς τοὺς
ἄρχοντας τῆς συναγωγῆς λέγοντες **3** Αταρωθ καὶ
Δαιβων καὶ Ἰαζηρ καὶ Ναμβρα καὶ Εσεβων καὶ
Ελεαλη καὶ Σεβαμα καὶ Ναβου καὶ Βαιαν **4** τὴν
γῆν ἣν παρέδωκεν κύριος ἐνώπιον τῶν υἰῶν
Ἰσραηλ γῆ κτηνοτρόφος ἐστίν καὶ τοῖς παισίν
σου κτήνη ὑπάρχει **5** καὶ ἔλεγον εἰ εὖρομεν
χάριν ἐνώπιόν σου δοθῆτω ἡ γῆ αὕτη τοῖς
οἰκέταις σου ἐν κατασχέσει καὶ μὴ διαβιβάσης
ἡμᾶς τὸν Ἰορδάνην **6** καὶ εἶπεν Μωυσῆς τοῖς
υἰοῖς Γαδ καὶ τοῖς υἰοῖς Ρουβην οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν
πορεύονται εἰς πόλεμον καὶ ὑμεῖς καθήσεσθε
αὐτοῦ **7** καὶ ἴνα τί διαστρέφετε τὰς διανοίας
τῶν υἰῶν Ἰσραηλ μὴ διαβῆναι εἰς τὴν γῆν ἣν
κύριος δίδωσιν αὐτοῖς **8** οὐχ οὕτως ἐποίησαν οἱ
πατέρες ὑμῶν ὅτε ἀπέστειλα αὐτοὺς ἐκ Καδης
Βαρνη κατανοῆσαι τὴν γῆν **9** καὶ ἀνέβησαν
Φάραγγα βότρυος καὶ κατενόησαν τὴν γῆν καὶ
ἀπέστησαν τὴν καρδίαν τῶν υἰῶν Ἰσραηλ ὅπως
μὴ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκεν κύριος
αὐτοῖς **10** καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ

ἐκεῖνη καὶ ὤμοσεν λέγων **11** εἰ ὄψονται οἱ ἄνθρωποι οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω οἱ ἐπιστάμενοι τὸ κακὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τῷ Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰακωβ οὐ γὰρ συνεπηκολούθησαν ὀπίσω μου **12** πλὴν Χαλεβ υἱὸς Ἰεφοννη ὁ διακεχωρισμένος καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη ὅτι συνεπηκολούθησεν ὀπίσω κυρίου **13** καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ κατερρόμβευσεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη ἕως ἐξανηλώθη πᾶσα ἡ γενεὰ οἱ ποιοῦντες τὰ πονηρὰ ἔναντι κυρίου **14** ἰδοὺ ἀνέστητε ἀντὶ τῶν πατέρων ὑμῶν σύστρεμμα ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν προσθεῖναι ἔτι ἐπὶ τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς κυρίου ἐπὶ Ἰσραὴλ **15** ὅτι ἀποστραφήσεσθε ἀπ' αὐτοῦ προσθεῖναι ἔτι καταλιπεῖν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀνομήσετε εἰς ὄλην τὴν συναγωγὴν ταύτην **16** καὶ προσήλθον αὐτῷ καὶ ἔλεγον ἐπαύλεις προβάτων οἰκοδομήσωμεν ὧδε τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν καὶ πόλεις ταῖς ἀποσκευαῖς ἡμῶν **17** καὶ ἡμεῖς ἐνωπλισάμενοι προφυλακὴ πρότεροι τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ ἕως ἂν ἀγάγωμεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἑαυτῶν τόπον καὶ κατοικήσει ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν ἐν πόλεσιν τετειχισμέναις διὰ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν **18** οὐ μὴ ἀποστραφῶμεν εἰς τὰς οἰκίας ἡμῶν ἕως ἂν καταμερισθῶσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ **19** καὶ οὐκέτι κληρονομήσωμεν ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐπέκεινα ὅτι ἀπέχομεν τοὺς κλήρους ἡμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν ἀνατολαῖς **20** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς ἐὰν ποιήσητε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐὰν ἐξοπλίσησθε ἔναντι κυρίου εἰς πόλεμον **21** καὶ παρελεύσεται ὑμῶν πᾶς ὀπλίτης τὸν Ἰορδάνην ἔναντι κυρίου ἕως ἂν ἐκτριβῇ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ **22** καὶ κατακυριευθῇ ἡ γῆ ἔναντι κυρίου καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστραφήσεσθε καὶ ἔσεσθε ἄθῳοι ἔναντι κυρίου καὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ καὶ ἔσται ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν κατασχέσει ἔναντι κυρίου **23**

ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε οὕτως ἀμαρτήσεσθε ἔναντι κυρίου καὶ γνώσεσθε τὴν ἀμαρτίαν ὑμῶν ὅταν ὑμᾶς καταλάβῃ τὰ κακὰ **24** καὶ οἰκοδομήσετε ὑμῖν αὐτοῖς πόλεις τῇ ἀποσκευῇ ὑμῶν καὶ ἐπαύλεις τοῖς κτήνεσιν ὑμῶν καὶ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν ποιήσετε **25** καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ πρὸς Μωυσῆν λέγοντες οἱ παῖδές σου ποιήσουσιν καθὰ ὁ κύριος ἡμῶν ἐντέλλεται **26** ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ πάντα τὰ κτήνη ἡμῶν ἔσονται ἐν ταῖς πόλεσιν Γαλααδ **27** οἱ δὲ παῖδές σου παρελεύσονται πάντες ἐνωπλισμένοι καὶ ἐκτεταγμένοι ἔναντι κυρίου εἰς τὸν πόλεμον ὃν τρόπον ὁ κύριος λέγει **28** καὶ συνέστησεν αὐτοῖς Μωυσῆς Ἐλεαζαρ τὸν ἱερέα καὶ Ἰησοῦν υἱὸν Ναυη καὶ τοὺς ἄρχοντας πατριῶν τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ **29** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς ἐὰν διαβῶσιν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ μεθ' ὑμῶν τὸν Ἰορδάνην πᾶς ἐνωπλισμένος εἰς πόλεμον ἔναντι κυρίου καὶ κατακυριεύσητε τῆς γῆς ἀπέναντι ὑμῶν καὶ δώσετε αὐτοῖς τὴν γῆν Γαλααδ ἐν κατασχέσει **30** ἐὰν δὲ μὴ διαβῶσιν ἐνωπλισμένοι μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν πόλεμον ἔναντι κυρίου καὶ διαβιάσετε τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν πρότερα ὑμῶν εἰς γῆν Χανααν καὶ συγκατακληρονομηθήσονται ἐν ὑμῖν ἐν τῇ γῇ Χανααν **31** καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ λέγοντες ὅσα ὁ κύριος λέγει τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ οὕτως ποιήσωμεν **32** ἡμεῖς διαβησόμεθα ἐνωπλισμένοι ἔναντι κυρίου εἰς γῆν Χανααν καὶ δώσετε τὴν κατάσχεσιν ἡμῖν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου **33** καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γαδ καὶ τοῖς υἱοῖς Ρουβὴν καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση υἱῶν Ἰωσηφ τὴν βασιλείαν Σηων βασιλέως Ἀμορραίων καὶ τὴν βασιλείαν Ὠγ βασιλέως τῆς Βασαν τὴν γῆν καὶ τὰς πόλεις σὺν τοῖς ὀρίοις αὐτῆς πόλεις τῆς γῆς κύκλῳ **34** καὶ

ὠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Γαδ τὴν Δαιβων καὶ τὴν Αταρωθ καὶ τὴν Αρορη **35** καὶ τὴν Σωφαρ καὶ τὴν Ιαζηρ καὶ ὕψωσαν αὐτὰς **36** καὶ τὴν Ναμβραν καὶ τὴν Βαιθαραν πόλεις ὄχυράς καὶ ἐπαύλεις προβάτων **37** καὶ οἱ υἱοὶ Ρουβην ὠκοδόμησαν τὴν Εσεβων καὶ Ελεαλη καὶ Καριαθαιμ **38** καὶ τὴν Βεελμεων περικεκυκλωμένας καὶ τὴν Σεβαμα καὶ ἐπωνόμασαν κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων ἅς ὠκοδόμησαν **39** καὶ ἐπορεύθη υἱὸς Μαχिर υἱοῦ Μανασση εἰς Γαλααδ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ ἀπώλεσεν τὸν Αμορραῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ **40** καὶ ἔδωκεν Μωυσῆς τὴν Γαλααδ τῷ Μαχिर υἱῷ Μανασση καὶ κατώκησεν ἐκεῖ **41** καὶ Ιαῖρ ὁ τοῦ Μανασση ἐπορεύθη καὶ ἔλαβεν τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὰς ἐπαύλεις Ιαῖρ **42** καὶ Ναβου ἐπορεύθη καὶ ἔλαβεν τὴν Κανααθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὰς Ναβουθ ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ

33 καὶ οὗτοι σταθμοὶ τῶν υἱῶν Ισραηλ ὡς ἐξῆλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ααρων **2** καὶ ἔγραψεν Μωυσῆς τὰς ἀπάρσεις αὐτῶν καὶ τοὺς σταθμοὺς αὐτῶν διὰ ῥήματος κυρίου καὶ οὗτοι σταθμοὶ τῆς πορείας αὐτῶν **3** ἀπῆραν ἐκ Ραμεσση τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου τῇ ἐπαύριον τοῦ πασχα ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἐν χειρὶ ὑψηλῆ ἑναντίον πάντων τῶν Αἰγυπτίων **4** καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἔθαπτον ἐξ αὐτῶν τοὺς τεθνηκότας πάντας οὓς ἐπάταξεν κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐποίησεν τὴν ἐκδίκησιν κύριος **5** καὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἐκ Ραμεσση παρενέβαλον εἰς Σοκχωθ **6** καὶ ἀπῆραν ἐκ Σοκχωθ καὶ παρενέβαλον εἰς Βουθαν ὃ ἐστὶν μέρος τι τῆς ἐρήμου **7** καὶ ἀπῆραν ἐκ Βουθαν καὶ παρενέβαλον ἐπὶ στόμα Εἴρωθ ὃ ἐστὶν ἀπέναντι Βεελσεπφων καὶ παρενέβαλον ἀπέναντι Μαγδώλου **8** καὶ ἀπῆραν ἀπέναντι

Εἴρωθ καὶ διέβησαν μέσον τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν διὰ τῆς ἐρήμου αὐτοὶ καὶ παρενέβαλον ἐν Πικρίαῖς **9** καὶ ἀπῆραν ἐκ Πικριῶν καὶ ἦλθον εἰς Αιλιμ καὶ ἐν Αιλιμ δώδεκα πηγαὶ ὕδατων καὶ ἐβδομήκοντα στελεχῆ φοινίκων καὶ παρενέβαλον ἐκεῖ παρὰ τὸ ὕδωρ **10** καὶ ἀπῆραν ἐξ Αιλιμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθρὰν **11** καὶ ἀπῆραν ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς καὶ παρενέβαλον εἰς τὴν ἔρημον Σιν **12** καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σιν καὶ παρενέβαλον εἰς Ραφακα **13** καὶ ἀπῆραν ἐκ Ραφακα καὶ παρενέβαλον ἐν Αιλους **14** καὶ ἀπῆραν ἐξ Αιλους καὶ παρενέβαλον ἐν Ραφιδιν καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ τῷ λαῷ πιεῖν ἐκεῖ **15** καὶ ἀπῆραν ἐκ Ραφιδιν καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινα **16** καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σινα καὶ παρενέβαλον ἐν Μνήμασιν τῆς ἐπιθυμίας **17** καὶ ἀπῆραν ἐκ Μνημάτων ἐπιθυμίας καὶ παρενέβαλον ἐν Ασηρωθ **18** καὶ ἀπῆραν ἐξ Ασηρωθ καὶ παρενέβαλον ἐν Ραθαμα **19** καὶ ἀπῆραν ἐκ Ραθαμα καὶ παρενέβαλον ἐν Ρεμμων Φαρες **20** καὶ ἀπῆραν ἐκ Ρεμμων Φαρες καὶ παρενέβαλον ἐν Λεμωνα **21** καὶ ἀπῆραν ἐκ Λεμωνα καὶ παρενέβαλον εἰς Δεσσα **22** καὶ ἀπῆραν ἐκ Δεσσα καὶ παρενέβαλον εἰς Μακελλαθ **23** καὶ ἀπῆραν ἐκ Μακελλαθ καὶ παρενέβαλον εἰς Σαφαρ **24** καὶ ἀπῆραν ἐκ Σαφαρ καὶ παρενέβαλον εἰς Χαραδαθ **25** καὶ ἀπῆραν ἐκ Χαραδαθ καὶ παρενέβαλον εἰς Μακηλωθ **26** καὶ ἀπῆραν ἐκ Μακηλωθ καὶ παρενέβαλον εἰς Κατααθ **27** καὶ ἀπῆραν ἐκ Κατααθ καὶ παρενέβαλον εἰς Ταραθ **28** καὶ ἀπῆραν ἐκ Ταραθ καὶ παρενέβαλον εἰς Ματεκκα **29** καὶ ἀπῆραν ἐκ Ματεκκα καὶ παρενέβαλον εἰς Σελμωνα **30** καὶ ἀπῆραν ἐκ Σελμωνα καὶ παρενέβαλον εἰς Μασσουρουθ **31** καὶ ἀπῆραν ἐκ Μασσουρουθ καὶ παρενέβαλον εἰς Βαναῖα **32** καὶ ἀπῆραν ἐκ Βαναῖα καὶ παρενέβαλον εἰς τὸ ὄρος Γαδγαδ **33** καὶ ἀπῆραν ἐκ τοῦ ὄρους Γαδγαδ καὶ παρενέβαλον εἰς Ετεβαθα **34** καὶ ἀπῆραν ἐξ Ετεβαθα καὶ παρενέβαλον εἰς Εβρωνα

35 καὶ ἀπῆραν ἐξ Εβρωνά καὶ παρενέβαλον εἰς Γεσιωνγαβερ 36 καὶ ἀπῆραν ἐκ Γεσιωνγαβερ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σιν καὶ παρενέβαλον εἰς τὴν ἔρημον Φαραν αὕτη ἐστὶν Καδης 37 καὶ ἀπῆραν ἐκ Καδης καὶ παρενέβαλον εἰς Ὠρ τὸ ὄρος πλησίον γῆς Εδωμ 38 καὶ ἀνέβη Ααρων ὁ ἱερεὺς διὰ προστάγματος κυρίου καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ μιᾷ τοῦ μηνός 39 καὶ Ααρων ἦν τριῶν καὶ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἐτῶν ὅτε ἀπέθνησεν ἐν Ὠρ τῷ ὄρει 40 καὶ ἀκούσας ὁ Χανανὶς βασιλεὺς Αραδ καὶ οὗτος κατῴκει ἐν γῆ Χανααν ὅτε εἰσπορεύοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ 41 καὶ ἀπῆραν ἐξ Ὠρ τοῦ ὄρους καὶ παρενέβαλον εἰς Σελμωνα 42 καὶ ἀπῆραν ἐκ Σελμωνα καὶ παρενέβαλον εἰς Φινω 43 καὶ ἀπῆραν ἐκ Φινω καὶ παρενέβαλον εἰς Ὠβωθ 44 καὶ ἀπῆραν ἐξ Ὠβωθ καὶ παρενέβαλον ἐν Γαι ἐν τῷ πέραν ἐπὶ τῶν ὀρίων Μωαβ 45 καὶ ἀπῆραν ἐκ Γαι καὶ παρενέβαλον εἰς Δαιβων Γαδ 46 καὶ ἀπῆραν ἐκ Δαιβων Γαδ καὶ παρενέβαλον ἐν Γελμων Δεβλαθαιμ 47 καὶ ἀπῆραν ἐκ Γελμων Δεβλαθαιμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Αβαριμ ἀπέναντι Ναβου 48 καὶ ἀπῆραν ἀπὸ ὀρέων Αβαριμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ δυσμῶν Μωαβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχω 49 καὶ παρενέβαλον παρὰ τὸν Ἰορδάνην ἀνά μέσον Αισιμωθ ἕως Βελσαττιμ κατὰ δυσμὰς Μωαβ 50 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ δυσμῶν Μωαβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἰεριχω λέγων 51 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτοὺς ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Χανααν 52 καὶ ἀπολεῖτε πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ γῆ πρὸ προσώπου ὑμῶν καὶ ἐξαρεῖτε τὰς σκοπιάς αὐτῶν καὶ πάντα τὰ εἶδωλα τὰ χωνευτὰ αὐτῶν ἀπολεῖτε αὐτὰ καὶ πάσας τὰς στήλας αὐτῶν ἐξαρεῖτε 53 καὶ ἀπολεῖτε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ

ὑμῖν γὰρ δέδωκα τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ 54 καὶ κατακληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ κατὰ φυλὰς ὑμῶν τοῖς πλείοσιν πληθυνεῖτε τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν καὶ τοῖς ἐλάττοσιν ἐλαττώσετε τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν εἰς ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ αὐτοῦ ἔσται κατὰ φυλὰς πατριῶν ὑμῶν κληρονομήσετε 55 ἐὰν δὲ μὴ ἀπολέσητε τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν καὶ ἔσται οὖς ἐὰν καταλίπητε ἐξ αὐτῶν σκόλοπες ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν καὶ βολίδες ἐν ταῖς πλευραῖς ὑμῶν καὶ ἐχθρεύσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἐφ' ἣν ὑμεῖς κατοικήσετε 56 καὶ ἔσται καθότι διεγνώκειν ποιῆσαι αὐτοὺς ποιῆσω ὑμῖν

34 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτοὺς ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε εἰς τὴν γῆν Χανααν αὕτη ἔσται ὑμῖν εἰς κληρονομίαν γῆ Χανααν σὺν τοῖς ὀρίοις αὐτῆς 3 καὶ ἔσται ὑμῖν τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα ἀπὸ ἐρήμου Σιν ἕως ἐχόμενον Εδωμ καὶ ἔσται ὑμῖν τὰ ὄρια πρὸς λίβα ἀπὸ μέρους τῆς θαλάσσης τῆς ἀλυκῆς ἀπὸ ἀνατολῶν 4 καὶ κυκλώσει ὑμᾶς τὰ ὄρια ἀπὸ λιβὸς πρὸς ἀνάβασιν Ακραβιν καὶ παρελεύσεται Σεννα καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ πρὸς λίβα Καδης τοῦ Βαρνη καὶ ἐξελεύσεται εἰς ἔπαυλιν Αραδ καὶ παρελεύσεται Ασεμωνα 5 καὶ κυκλώσει τὰ ὄρια ἀπὸ Ασεμωνα χειμάρρουν Αἰγύπτου καὶ ἔσται ἡ διέξοδος ἡ θάλασσα 6 καὶ τὰ ὄρια τῆς θαλάσσης ἔσται ὑμῖν ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὀριεῖ τοῦτο ἔσται ὑμῖν τὰ ὄρια τῆς θαλάσσης 7 καὶ τοῦτο ἔσται τὰ ὄρια ὑμῖν πρὸς βορρᾶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς παρὰ τὸ ὄρος τὸ ὄρος 8 καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρους τὸ ὄρος καταμετρήσετε αὐτοῖς εἰσπορευομένων εἰς Εμαθ καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ τὰ ὄρια Σαραδα 9 καὶ ἐξελεύσεται τὰ ὄρια Δεφρωνά καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ Ασερναιν τοῦτο ἔσται ὑμῖν ὄρια ἀπὸ βορρᾶ 10 καὶ καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς τὰ ὄρια ἀνατολῶν ἀπὸ Ασερναιν Σεφραμα 11

καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια ἀπὸ Σεφραμ Ἀρβηλα ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ πηγὰς καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια Βηλα ἐπὶ νώτου θαλάσσης Χεναρα ἀπὸ ἀνατολῶν **12** καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην καὶ ἔσται ἡ διέξοδος θάλασσα ἡ ἀλυκὴ αὕτη ἔσται ὑμῖν ἡ γῆ καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς κύκλῳ **13** καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων αὕτη ἡ γῆ ἦν κατακληρονομήσετε αὐτήν μετὰ κλήρου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ δοῦναι αὐτήν ταῖς ἐννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση **14** ὅτι ἔλαβεν φυλὴ υἱῶν Ρουβην καὶ φυλὴ υἱῶν Γαδ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση ἀπέλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν **15** δύο φυλαὶ καὶ ἡμισυ φυλῆς ἔλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχω ἀπὸ νότου κατ' ἀνατολὰς **16** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **17** ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν οἱ κληρονομήσουσιν ὑμῖν τὴν γῆν Ἐλεαζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη **18** καὶ ἄρχοντα ἕνα ἐκ φυλῆς λήμψεσθε κατακληρονομήσαι ὑμῖν τὴν γῆν **19** καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῆς φυλῆς Ἰουδα Χαλεβ υἱὸς Ἰεφοννη **20** τῆς φυλῆς Συμεων Σαλαμιηλ υἱὸς Ἐμιουδ **21** τῆς φυλῆς Βενιαμιν Ἐλδαδ υἱὸς Χασλων **22** τῆς φυλῆς Δαν ἄρχων Βακχιρ υἱὸς Ἐγλι **23** τῶν υἱῶν Ἰωσηφ φυλῆς υἱῶν Μανασση ἄρχων Ἀνιηλ υἱὸς Ουφι **24** τῆς φυλῆς υἱῶν Ἐφραιμ ἄρχων Καμουηλ υἱὸς Σαβαθα **25** τῆς φυλῆς Ζαβουλων ἄρχων Ἐλισαφαν υἱὸς Φαρναχ **26** τῆς φυλῆς υἱῶν Ἰσσαχαρ ἄρχων Φαλτιηλ υἱὸς Οζα **27** τῆς φυλῆς υἱῶν Ἀσηρ ἄρχων Ἀχιωρ υἱὸς Σελεμι **28** τῆς φυλῆς Νεφθαλι ἄρχων Φαδαηλ υἱὸς Βεναμιουδ **29** οὗτοι οἱς ἐνετείλατο κύριος καταμερίσαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν γῆ Χανααν

35 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ δυσμῶν Μωαβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἰεριχω λέγων **2** σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ δώσουσιν τοῖς Λευίταις ἀπὸ τῶν κλήρων κατασχέσεως αὐτῶν πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ

προάστεια τῶν πόλεων κύκλῳ αὐτῶν δώσουσιν τοῖς Λευίταις **3** καὶ ἔσονται αὐτοῖς αἱ πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ ἀφορίσματα αὐτῶν ἔσται τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν καὶ πᾶσι τοῖς τετράποσιν αὐτῶν **4** καὶ τὰ συγκυροῦντα τῶν πόλεων ἅς δώσετε τοῖς Λευίταις ἀπὸ τείχους τῆς πόλεως καὶ ἔξω δισχιλίους πήχεις κύκλῳ **5** καὶ μετρήσεις ἔξω τῆς πόλεως τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολὰς δισχιλίους πήχεις καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα δισχιλίους πήχεις καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς θάλασσαν δισχιλίους πήχεις καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς βορρᾶν δισχιλίους πήχεις καὶ ἡ πόλις μέσον τούτου ἔσται ὑμῖν καὶ τὰ ὄμορα τῶν πόλεων **6** καὶ τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Λευίταις τὰς ἔξ πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων ἅς δώσετε φεῦγειν ἐκεῖ τῷ φονεύσαντι καὶ πρὸς ταύταις τεσσαράκοντα καὶ δύο πόλεις **7** πάσας τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Λευίταις τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ πόλεις ταύτας καὶ τὰ προάστεια αὐτῶν **8** καὶ τὰς πόλεις ἅς δώσετε ἀπὸ τῆς κατασχέσεως υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν τὰ πολλὰ πολλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ἐλάττω ἕκαστος κατὰ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ἦν κληρονομήσουσιν δώσουσιν ἀπὸ τῶν πόλεων τοῖς Λευίταις **9** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **10** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Χανααν **11** καὶ διαστελεῖτε ὑμῖν αὐτοῖς πόλεις φυγαδευτήρια ἔσται ὑμῖν φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονευτὴν πᾶς ὁ πατάξας ψυχὴν ἀκουσίως **12** καὶ ἔσονται αἱ πόλεις ὑμῖν φυγαδευτήρια ἀπὸ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ ὁ φονεύων ἕως ἂν στή ἔναντι τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν **13** καὶ αἱ πόλεις ἅς δώσετε τὰς ἔξ πόλεις φυγαδευτήρια ἔσονται ὑμῖν **14** τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε ἐν γῆ Χανααν **15** φυγάδιον ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ὑμῖν ἔσονται αἱ πόλεις αὗται εἰς φυγαδευτήριον φυγεῖν ἐκεῖ παντὶ πατάξαντι ψυχὴν ἀκουσίως

16 ἂν δὲ ἐν σκεύει σιδήρου πατάξῃ αὐτόν καὶ τελευτήσῃ φονευτῆς ἐστὶν θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτῆς 17 ἂν δὲ ἐν λίθῳ ἐκ χειρός ἐν ᾧ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ πατάξῃ αὐτόν καὶ ἀποθάνῃ φονευτῆς ἐστὶν θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτῆς 18 ἂν δὲ ἐν σκεύει ξυλίνῳ ἐκ χειρός ἐξ οὗ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ πατάξῃ αὐτόν καὶ ἀποθάνῃ φονευτῆς ἐστὶν θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτῆς 19 ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα οὗτος ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα ὅταν συναντήσῃ αὐτῷ οὗτος ἀποκτενεῖ αὐτόν 20 ἂν δὲ δι' ἔχθραν ὦσῃ αὐτόν καὶ ἐπιρρίψῃ ἐπ' αὐτόν πᾶν σκεῦος ἐξ ἐνέδρου καὶ ἀποθάνῃ 21 ἢ διὰ μῆνιν ἐπάταξεν αὐτόν τῇ χειρὶ καὶ ἀποθάνῃ θανάτῳ θανατούσθω ὁ πατάξας φονευτῆς ἐστὶν θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονεύων ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα ἐν τῷ συναντήσῃ αὐτῷ 22 ἂν δὲ ἐξάπινα οὐ δι' ἔχθραν ὦσῃ αὐτόν ἢ ἐπιρρίψῃ ἐπ' αὐτόν πᾶν σκεῦος οὐκ ἐξ ἐνέδρου 23 ἢ παντὶ λίθῳ ἐν ᾧ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ οὐκ εἰδώσ καὶ ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτόν καὶ ἀποθάνῃ αὐτὸς δὲ οὐκ ἔχθρὸς αὐτοῦ ἦν οὐδὲ ζητῶν κακοποιῆσαι αὐτόν 24 καὶ κρινεῖ ἢ συναγωγῇ ἀνά μέσον τοῦ πατάξαντος καὶ ἀνά μέσον τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα κατὰ τὰ κρίματα ταῦτα 25 καὶ ἐξελεῖται ἢ συναγωγῇ τὸν φονεύσαντα ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα καὶ ἀποκαταστήσουσιν αὐτόν ἢ συναγωγῇ εἰς τὴν πόλιν τοῦ φυγαδευτηρίου αὐτοῦ οὐ κατέφυγεν καὶ κατοικήσῃ ἐκεῖ ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας ὃν ἔχρισαν αὐτόν τῷ ἐλαίῳ τῷ ἁγίῳ 26 ἂν δὲ ἐξόδῳ ἐξέλθῃ ὁ φονεύσας τὰ ὅρια τῆς πόλεως εἰς ἣν κατέφυγεν ἐκεῖ 27 καὶ εὕρῃ αὐτόν ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἕξω τῶν ὀρίων τῆς πόλεως καταφυγῆς αὐτοῦ καὶ φονεύσῃ ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα τὸν φονεύσαντα οὐκ ἔνοχος ἐστὶν 28 ἐν γὰρ τῇ πόλει τῆς καταφυγῆς κατοικεῖτω ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν ἐπαναστραφήσεται ὁ φονεύσας εἰς τὴν γῆν τῆς

κατασχέσεως αὐτοῦ 29 καὶ ἔσται ταῦτα ὑμῖν εἰς δικαίωμα κρίματος εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κατοικίαις ὑμῶν 30 πᾶς πατάξας ψυχὴν διὰ μαρτύρων φονεύσεις τὸν φονεύσαντα καὶ μάρτυς εἰς οὐ μαρτυρήσῃ ἐπὶ ψυχὴν ἀποθανεῖν 31 καὶ οὐ λήμψεσθε λύτρα περὶ ψυχῆς παρὰ τοῦ φονεύσαντος τοῦ ἐνόχου ὄντος ἀναιρεθῆναι θανάτῳ γὰρ θανατωθήσεται 32 οὐ λήμψεσθε λύτρα τοῦ φυγεῖν εἰς πόλιν τῶν φυγαδευτηρίων τοῦ πάλιν κατοικεῖν ἐπὶ τῆς γῆς ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας 33 καὶ οὐ μὴ φονοκτονήσητε τὴν γῆν εἰς ἣν ὑμεῖς κατοικεῖτε τὸ γὰρ αἷμα τοῦτο φονοκτονεῖ τὴν γῆν καὶ οὐκ ἐξιλασθήσεται ἢ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχυθέντος ἐπ' αὐτῆς ἀλλ' ἐπὶ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχέοντος 34 καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν ἐφ' ἧς κατοικεῖτε ἐπ' αὐτῆς ἐφ' ἧς ἐγὼ κατασκηνώσω ἐν ὑμῖν ἐγὼ γὰρ εἰμι κύριος κατασκηνῶν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ

36 καὶ προσῆλθον οἱ ἄρχοντες φυλῆς υἱῶν Γαλααδ υἱοῦ Μαχὶρ υἱοῦ Μανασσῆ ἐκ τῆς φυλῆς υἱῶν Ἰωσηφ καὶ ἐλάλησαν ἔναντι Μωυσῆ καὶ ἔναντι Ἐλεαζάρ τοῦ ἱερέως καὶ ἔναντι τῶν ἀρχόντων οἴκων πατριῶν υἱῶν Ἰσραὴλ 2 καὶ εἶπαν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἐνετείλατο κύριος ἀποδοῦναι τὴν γῆν τῆς κληρονομίας ἐν κλήρῳ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τῷ κυρίῳ συνέταξεν κύριος δοῦναι τὴν κληρονομίαν Σαλπαὰδ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ 3 καὶ ἔσονται ἐνὶ τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ γυναῖκες καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ κλῆρος αὐτῶν ἐκ τῆς κατασχέσεως τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ προστεθήσεται εἰς κληρονομίαν τῆς φυλῆς οἷς ἂν γένωνται γυναῖκες καὶ ἐκ τοῦ κλήρου τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται 4 ἂν δὲ γένηται ἢ ἄφεις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ προστεθήσεται ἢ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς οἷς ἂν γένωνται γυναῖκες καὶ ἀπὸ τῆς κληρονομίας φυλῆς πατριᾶς ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται ἢ κληρονομία

αὐτῶν 5 καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς
Ἰσραηλ διὰ προστάγματος κυρίου λέγων οὕτως
φυλὴ υἱῶν Ἰωσηφ λέγουσιν 6 τοῦτο τὸ ῥῆμα
ὃ συνέταξεν κύριος ταῖς θυγατράσιν Σαλπααδ
λέγων οὐ ἀρέσκει ἐναντίον αὐτῶν ἕστωσαν
γυναῖκες πλὴν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν
ἕστωσαν γυναῖκες 7 καὶ οὐχὶ περιστραφήσεται
κληρονομία τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ ἀπὸ φυλῆς ἐπὶ
φυλὴν ὅτι ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ τῆς φυλῆς
τῆς πατριᾶς αὐτοῦ προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ
Ἰσραηλ 8 καὶ πᾶσα θυγάτηρ ἀγχιστεύουσα
κληρονομίαν ἐκ τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἐνὶ
τῶν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἔσονται
γυναῖκες ἵνα ἀγχιστεύσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ
ἕκαστος τὴν κληρονομίαν τὴν πατρικὴν αὐτοῦ 9
καὶ οὐ περιστραφήσεται κληρὸς ἐκ φυλῆς ἐπὶ
φυλὴν ἐτέραν ἀλλὰ ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ
αὐτοῦ προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ 10
ὄν τρόπον συνέταξεν κύριος Μωυσῆ οὕτως
ἐποίησαν θυγατέρες Σαλπααδ 11 καὶ ἐγένοντο
Θερσα καὶ Εγλα καὶ Μελχα καὶ Νουα καὶ Μααλα
θυγατέρες Σαλπααδ τοῖς ἀνεψιοῖς αὐτῶν 12 ἐκ
τοῦ δήμου τοῦ Μανασση υἱῶν Ἰωσηφ ἐγενήθησαν
γυναῖκες καὶ ἐγένετο ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ
τὴν φυλὴν δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν 13 αὗται
αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ἃ
ἐνετείλατο κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῆ ἐπὶ δυσμῶν
Μωαβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχω

Δευτερονόμιον

1 οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησεν Μωυσῆς παντὶ Ἰσραὴλ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῇ ἐρήμῳ πρὸς δυσμαῖς πλησίον τῆς ἐρυθρᾶς ἀνά μέσον Φαραν Τοφολ καὶ Λοβον καὶ Αὐλων καὶ καταχρύσεια **2** ἑνδεκά ἡμερῶν ἐν Χωρηβ ὁδὸς ἐπ' ὄρος Σηρ ἕως Καδης Βαρνη **3** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐλάλησεν Μωυσῆς πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο κύριος αὐτῷ πρὸς αὐτούς **4** μετὰ τὸ πατάξαι Σηων βασιλέα Αμορραίων τὸν κατοικήσαντα ἐν Εσεβων καὶ Ωγ βασιλέα τῆς Βασαν τὸν κατοικήσαντα ἐν Ασταρωθ καὶ ἐν Εδραῖν **5** ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν γῆ Μωαβ ἤρξατο Μωυσῆς διασαφῆσαι τὸν νόμον τοῦτον λέγων **6** κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Χωρηβ λέγων ἱκανούσθω ὑμῖν κατοικεῖν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ **7** ἐπιστράφητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς ὄρος Αμορραίων καὶ πρὸς πάντας τοὺς περιοίκους Αραβα εἰς ὄρος καὶ πεδῖον καὶ πρὸς λίβα καὶ παραλίαν γῆν Χαναναίων καὶ Ἀντιλίβανον ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου Εὐφράτου **8** ἴδτε παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν εἰσπορευθέντες κληρονομήσατε τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν τῷ Αβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰακωβ δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς **9** καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς **10** κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει **11** κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθεῖη ὑμῖν ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν **12** πῶς δυνήσομαι μόνος φέρειν τὸν κόπον ὑμῶν καὶ τὴν ὑπόστασιν ὑμῶν καὶ τὰς ἀντιλογίας ὑμῶν **13** δότε ἑαυτοῖς ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς εἰς τὰς φυλάς ὑμῶν καὶ καταστήσω ἐφ' ὑμῶν ἡγουμένους ὑμῶν **14** καὶ ἀπεκρίθητέ μοι

καὶ εἶπατε καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας ποιῆσαι **15** καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πενηκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν **16** καὶ ἐνετείλαμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων διακούετε ἀνά μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν καὶ κρίνατε δικαίως ἀνά μέσον ἀνδρῶν καὶ ἀνά μέσον ἀδελφοῦ καὶ ἀνά μέσον προσηλύτου αὐτοῦ **17** οὐκ ἐπιγνώση πρόσωπον ἐν κρίσει κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου ὅτι ἡ κρίσις τοῦ θεοῦ ἐστίν καὶ τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν σκληρὸν ᾖ ἐφ' ὑμῶν ἀνοίσετε αὐτὸ ἐπ' ἐμέ καὶ ἀκούσομαι αὐτό **18** καὶ ἐνετείλαμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πάντας τοὺς λόγους οὓς ποιήσετε **19** καὶ ἀπάραντες ἐκ Χωρηβ ἐπορευθήμεν πᾶσαν τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν φοβεράν ἐκείνην ἣν εἶδετε ὁδὸν ὄρους τοῦ Αμορραίου καθότι ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν καὶ ἤλθομεν ἕως Καδης Βαρνη **20** καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς ἤλθατε ἕως τοῦ ὄρους τοῦ Αμορραίου ὃ ὁ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν **21** ἴδτε παραδέδωκεν ὑμῖν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν γῆν ἀναβάντες κληρονομήσατε ὃν τρόπον εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμῖν μὴ φοβεῖσθε μηδὲ δειλιάσητε **22** καὶ προσήλθατέ μοι πάντες καὶ εἶπατε ἀποστείλωμεν ἄνδρας προτέρους ἡμῶν καὶ ἐφοδευσάτωσαν ἡμῖν τὴν γῆν καὶ ἀναγγειλάτωσαν ἡμῖν ἀπόκρισιν τὴν ὁδὸν δι' ἧς ἀναβησόμεθα ἐν αὐτῇ καὶ τὰς πόλεις εἰς ἃς εἰσπορευσόμεθα εἰς αὐτάς **23** καὶ ἤρρεσεν ἐναντίον μου τὸ ῥῆμα καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν δώδεκα ἄνδρας ἄνδρα ἓνα κατὰ φυλὴν **24** καὶ ἐπιστραφέντες ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος καὶ ἤλθοσαν ἕως Φάραγγος βότρυος καὶ κατεσκόπευσαν αὐτήν **25** καὶ ἐλάβοσαν ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς γῆς καὶ κατήνεγκαν πρὸς ἡμᾶς καὶ

ἔλεγον ἀγαθὴ ἡ γῆ ἦν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν 26 καὶ οὐκ ἠθελήσατε ἀναβῆναι καὶ ἠπειθήσατε τῷ ῥήματι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν 27 καὶ διεγογγύζετε ἐν ταῖς σκηναῖς ὑμῶν καὶ εἶπατε διὰ τὸ μισεῖν κύριον ἡμᾶς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου παραδοῦναι ἡμᾶς εἰς χεῖρας Ἀμορραίων ἐξολεθρευσαὶ ἡμᾶς 28 ποῦ ἡμεῖς ἀναβαίνομεν οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν ἀπέστησαν ὑμῶν τὴν καρδίαν λέγοντες ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον ἡμῶν καὶ πόλεις μεγάλαι καὶ τετειχισμέναί ἕως τοῦ οὐρανοῦ ἀλλὰ καὶ υἱοὺς γιγάντων ἐωράκαμεν ἐκεῖ 29 καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς μὴ πτήξητε μηδὲ φοβηθῆτε ἀπ' αὐτῶν 30 κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου ὑμῶν αὐτὸς συνεκπολεμήσει αὐτοὺς μεθ' ὑμῶν κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ 31 καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἦν εἶδετε ὡς ἐτροφοφόρησέν σε κύριος ὁ θεὸς σου ὡς εἶ τις τροφοφορήσει ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν ἦν ἐπορεύθητε ἕως ἡλθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον 32 καὶ ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ οὐκ ἐνεπιστεύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν 33 ὃς προπορεύεται πρότερος ὑμῶν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκλέγεσθαι ὑμῖν τόπον ὁδηγῶν ὑμᾶς ἐν πυρὶ νυκτὸς δεικνύων ὑμῖν τὴν ὁδὸν καθ' ἣν πορεύεσθε ἐπ' αὐτῆς καὶ ἐν νεφέλῃ ἡμέρας 34 καὶ ἤκουσεν κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων ὑμῶν καὶ παροξυνθεὶς ὤμοσεν λέγων 35 εἰ ὄψεται τις τῶν ἀνδρῶν τούτων τὴν ἀγαθὴν ταύτην γῆν ἦν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν 36 πλὴν Χαλεβ υἱὸς Ιεφοννη οὗτος ὄψεται αὐτήν καὶ τούτῳ δώσω τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἐπέβη καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ διὰ τὸ προσκεῖσθαι αὐτὸν τὰ πρὸς κύριον 37 καὶ ἐμοὶ ἐθυμώθη κύριος δι' ὑμᾶς λέγων οὐδὲ σὺ οὐ μὴ εἰσέλθῃς ἐκεῖ 38 Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη ὁ παρεστηκώς σοι οὗτος εἰσελεύσεται ἐκεῖ αὐτὸν κατίσχυσον ὅτι αὐτὸς κατακληρονομήσει αὐτὴν τῷ Ἰσραὴλ 39 καὶ πᾶν παιδίον νέον ὅστις οὐκ οἶδεν σήμερον ἀγαθὸν ἢ κακὸν οὗτοι εἰσελεύσονται ἐκεῖ καὶ τούτοις

δώσω αὐτήν καὶ αὐτοὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν 40 καὶ ὑμεῖς ἐπιστραφέντες ἐστρατοπεδεύσατε εἰς τὴν ἔρημον ὁδὸν τὴν ἐπὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης 41 καὶ ἀπεκρίθητέ μοι καὶ εἶπατε ἡμάρτομεν ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμεῖς ἀναβάντες πολεμήσομεν κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν καὶ ἀναλαβόντες ἕκαστος τὰ σκευὴ τὰ πολεμικὰ αὐτοῦ καὶ συναθροισθέντες ἀνεβαίνετε εἰς τὸ ὄρος 42 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με εἰπὸν αὐτοῖς οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ μὴ πολεμήσετε οὐ γὰρ εἰμι μεθ' ὑμῶν καὶ οὐ μὴ συντριβῆτε ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν 43 καὶ ἐλάλησα ὑμῖν καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου καὶ παρέβητε τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ παραβιασάμενοι ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος 44 καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἀμορραῖος ὁ κατοικῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ εἰς συνάντησιν ὑμῖν καὶ κατεδίωξαν ὑμᾶς ὡς εἰ ποιήσαισαν αἰ μέλισσαι καὶ ἐτίτρωσκον ὑμᾶς ἀπὸ Σηιρ ἕως Ἐρμα 45 καὶ καθίσαντες ἐκλαίετε ἔναντι κυρίου καὶ οὐκ εἰσήκουσεν κύριος τῆς φωνῆς ὑμῶν οὐδὲ προσέσχεν ὑμῖν 46 καὶ ἐνεκάθησθε ἐν Καδης ἡμέρας πολλὰς ὅσας ποτὲ ἡμέρας ἐνεκάθησθε

2 καὶ ἐπιστραφέντες ἀπήραμεν εἰς τὴν ἔρημον ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθρὰν ὃν τρόπον ἐλάλησεν κύριος πρὸς με καὶ ἐκυκλώσαμεν τὸ ὄρος τὸ Σηιρ ἡμέρας πολλὰς 2 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με 3 ἰκανούσθω ὑμῖν κυκλοῦν τὸ ὄρος τοῦτο ἐπιστράφητε οὖν ἐπὶ βορρᾶν 4 καὶ τῷ λαῷ ἔντειλαι λέγων ὑμεῖς παραπορεύεσθε διὰ τῶν ὀρίων τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ησαυ οἱ κατοικοῦσιν ἐν Σηιρ καὶ φοβηθήσονται ὑμᾶς καὶ εὐλαβηθήσονται ὑμᾶς σφόδρα 5 μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον οὐ γὰρ μὴ δῶ ὑμῖν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν οὐδὲ βῆμα ποδός ὅτι ἐν κλήρῳ δέδωκα τοῖς υἱοῖς Ησαυ τὸ ὄρος τὸ Σηιρ 6 βρώματα ἀργυρίου ἀγοράσατε παρ' αὐτῶν καὶ φάγεσθε καὶ ὕδωρ μέτρῳ λήμψεσθε παρ' αὐτῶν ἀργυρίου καὶ πίεσθε 7 ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εὐλόγησέν σε ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου

διάγνωθι πῶς διήλθες τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν φοβερὰν ἐκείνην ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη κύριος ὁ θεὸς σου μετὰ σοῦ οὐκ ἐπεδείχθη ρήματος **8** καὶ παρήλθομεν τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν υἱοὺς Ἡσαυ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Σηρι παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν Αραβα ἀπὸ Αιλων καὶ ἀπὸ Γασιωνγαβερ καὶ ἐπιστρέψαντες παρήλθομεν ὁδὸν ἔρημον Μωαβ **9** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με μὴ ἐχθραίνετε τοῖς Μωαβίταις καὶ μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον οὐ γὰρ μὴ δῶ ὑμῖν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν κλήρῳ τοῖς γὰρ υἱοῖς Λωτ δέδωκα τὴν Σηρι κληρονομεῖν **10** οἱ Ομμιν πρότεροι ἐνεκάθηον ἐπ' αὐτῆς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ ἰσχύοντες ὥσπερ οἱ Ενακιμ **11** Ραφαῖν λογισθήσονται καὶ οὗτοι ὥσπερ οἱ Ενακιμ καὶ οἱ Μωαβίται ἐπονομάζουσιν αὐτοὺς Ομμιν **12** καὶ ἐν Σηρι ἐνεκάθητο ὁ Χορραῖος πρότερον καὶ υἱοὶ Ἡσαυ ἀπώλεσαν αὐτοὺς καὶ ἐξέτριψαν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ κατωκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν ὃν τρόπον ἐποίησεν Ἰσραηλ τὴν γῆν τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἦν δέδωκεν κύριος αὐτοῖς **13** νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς καὶ παραπορεύεσθε τὴν φάραγμα Ζαρετ καὶ παρήλθομεν τὴν φάραγμα Ζαρετ **14** καὶ αἱ ἡμέραι ἃς παρεπορεύθημεν ἀπὸ Καδης Βαρνη ἕως οὗ παρήλθομεν τὴν φάραγμα Ζαρετ τριάκοντα καὶ ὀκτῶ ἔτη ἕως οὗ διέπεσαν πᾶσα γενεὰ ἀνδρῶν πολεμιστῶν ἀποθνήσκοντες ἐκ τῆς παρεμβολῆς καθότι ὤμοσεν αὐτοῖς ὁ θεὸς **15** καὶ ἡ χεὶρ τοῦ θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτοῖς ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἕως οὗ διέπεσαν **16** καὶ ἐγενήθη ἐπεὶ διέπεσαν πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἀποθνήσκοντες ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ **17** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς με λέγων **18** σὺ παραπορεύση σήμερον τὰ ὄρια Μωαβ τὴν Σηρι **19** καὶ προσάξετε ἐγγὺς υἱῶν Αμμαν μὴ ἐχθραίνετε αὐτοῖς καὶ μὴ συνάψητε αὐτοῖς εἰς πόλεμον οὐ γὰρ μὴ δῶ ἀπὸ τῆς γῆς υἱῶν Αμμαν σοὶ ἐν κλήρῳ ὅτι τοῖς υἱοῖς Λωτ δέδωκα αὐτὴν ἐν κλήρῳ **20** γῆ

Ραφαῖν λογισθήσεται καὶ γὰρ ἐπ' αὐτῆς κατώκουν οἱ Ραφαῖν τὸ πρότερον καὶ οἱ Αμμανῖται ὀνομάζουσιν αὐτοὺς Ζομζομμιν **21** ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον ὑμῶν ὥσπερ οἱ Ενακιμ καὶ ἀπώλεσαν αὐτοὺς κύριος πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ κατεκληρονόμησαν καὶ κατωκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **22** ὥσπερ ἐποίησαν τοῖς υἱοῖς Ἡσαυ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Σηρι ὃν τρόπον ἐξέτριψαν τὸν Χορραῖον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ κατεκληρονόμησαν καὶ κατωκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **23** καὶ οἱ Ευαῖοι οἱ κατοικοῦντες ἐν ἀσηρωθ ἕως Γάζης καὶ οἱ Καππάδοκες οἱ ἐξεληθόντες ἐκ Καππαδοκίας ἐξέτριψαν αὐτοὺς καὶ κατωκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν **24** νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε καὶ παρέλθατε ὑμεῖς τὴν φάραγμα Ἀρνων ἰδοὺ παραδέδωκα εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν Σηων βασιλέα Εσεβων τὸν Αμορραῖον καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ ἐνάρχου κληρονομεῖν σύναπτε πρὸς αὐτὸν πόλεμον **25** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐνάρχου δοῦναι τὸν τρόπον σου καὶ τὸν φόβον σου ἐπὶ πρόσωπον πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ οἵτινες ἀκούσαντες τὸ ὄνομά σου ταραχθήσονται καὶ ὠδίνας ἔξουσιν ἀπὸ προσώπου σου **26** καὶ ἀπέστειλα πρέσβεις ἐκ τῆς ἐρήμου Κεδαμωθ πρὸς Σηων βασιλέα Εσεβων λόγοις εἰρηνικοῖς λέγων **27** παρελεύσομαι διὰ τῆς γῆς σου ἐν τῇ ὁδῷ παρελεύσομαι οὐχὶ ἐκκλινῶ δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά **28** βρώματα ἀργυρίου ἀποδώσω μοι καὶ φάγομαι καὶ ὕδωρ ἀργυρίου ἀποδώσω μοι καὶ πίομαι πλὴν ὅτι παρελεύσομαι τοῖς ποσίν **29** καθὼς ἐποίησάν μοι οἱ υἱοὶ Ἡσαυ οἱ κατοικοῦντες ἐν Σηρι καὶ οἱ Μωαβίται οἱ κατοικοῦντες ἐν Αρορη ἕως παρέλθω τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν ἦν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν **30** καὶ οὐκ ἠθέλησεν Σηων βασιλεὺς Εσεβων παρελθεῖν ἡμᾶς δι' αὐτοῦ ὅτι ἐσκήρυνεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ κατίσχυσεν τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἵνα παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖράς σου

ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ **31** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἰδοὺ ἤργμαι παραδοῦναι πρὸ προσώπου σου τὸν Σηων βασιλέα Εσεβων τὸν Αμορραῖον καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ ἔναρξαι κληρονομήσαι τὴν γῆν αὐτοῦ **32** καὶ ἐξῆλθεν Σηων βασιλεὺς Εσεβων εἰς συνάντησιν ἡμῖν αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον Ιασσα **33** καὶ παρέδωκεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πρὸ προσώπου ἡμῶν καὶ ἐπατάξαμεν αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ **34** καὶ ἐκρατήσαμεν πασῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ ἐξωλεθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν ἐξῆς καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν οὐ κατελίπομεν ζωγρείαν **35** πλὴν τὰ κτήνη ἐπρονομεύσαμεν καὶ τὰ σκῦλα τῶν πόλεων ἐλάβομεν **36** ἐξ Αρορη ἢ ἐστιν παρὰ τὸ χεῖλος χειμάρρου Ἀρνων καὶ τὴν πόλιν τὴν οὖσαν ἐν τῇ φάραγγι καὶ ἕως ὄρους τοῦ Γαλααδ οὐκ ἐγενήθη πόλις ἧτις διέφυγεν ἡμᾶς τὰς πάσας παρέδωκεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν **37** πλὴν εἰς γῆν υἱῶν Ἀμμων οὐ προσήλθομεν πάντα τὰ συγκυροῦντα χειμάρρου Ιαβοκ καὶ τὰς πόλεις τὰς ἐν τῇ ὀρεινῇ καθότι ἐνετείλατο ἡμῖν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν

3 καὶ ἐπιστραφέντες ἀνέβημεν ὁδὸν τὴν εἰς Βασαν καὶ ἐξῆλθεν Ὡγ βασιλεὺς τῆς Βασαν εἰς συνάντησιν ἡμῖν αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς Εδραῖν **2** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με μὴ φοβηθῆς αὐτόν ὅτι εἰς τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτόν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὡσπερ ἐποίησας Σηων βασιλεῖ τῶν Αμορραίων ὃς κατῶκει ἐν Εσεβων **3** καὶ παρέδωκεν αὐτόν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν καὶ τὸν Ὡγ βασιλέα τῆς Βασαν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπατάξαμεν αὐτόν ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ σπέρμα **4** καὶ ἐκρατήσαμεν πασῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οὐκ ἦν πόλις ἣν οὐκ ἐλάβομεν παρ' αὐτῶν ἐξήκοντα πόλεις πάντα τὰ περὶχωρα Ἀργοβ βασιλείας Ὡγ ἐν

Βασαν **5** πᾶσαι πόλεις ὄχυραὶ τείχη ὑψηλὰ πύλαι καὶ μοχλοὶ πλὴν τῶν πόλεων τῶν Φερεζαίων τῶν πολλῶν σφόδρα **6** ἐξωλεθρεύσαμεν αὐτούς ὡσπερ ἐποιήσαμεν τὸν Σηων βασιλέα Εσεβων καὶ ἐξωλεθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν ἐξῆς καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία **7** καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ τὰ σκῦλα τῶν πόλεων ἐπρονομεύσαμεν ἑαυτοῖς **8** καὶ ἐλάβομεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὴν γῆν ἐκ χειρῶν δύο βασιλέων τῶν Αμορραίων οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ιορδάνου ἀπὸ τοῦ χειμάρρου Ἀρνων καὶ ἕως Αερμων **9** οἱ Φοίνικες ἐπονομάζουσιν τὸ Αερμων Σανιωρ καὶ ὁ Αμορραῖος ἐπωνόμασεν αὐτὸ Σανιρ **10** πᾶσαι πόλεις Μισωρ καὶ πᾶσα Γαλααδ καὶ πᾶσα Βασαν ἕως Σελχα καὶ Εδραῖν πόλεις βασιλείας τοῦ Ὡγ ἐν τῇ Βασαν **11** ὅτι πλὴν Ὡγ βασιλεὺς Βασαν κατελείφθη ἀπὸ τῶν Ραφαῖν ἰδοὺ ἡ κλίνη αὐτοῦ κλίνη σιδηρᾶ ἰδοὺ αὐτὴ ἐν τῇ ἄκρᾳ τῶν υἱῶν Ἀμμων ἐννέα πηχῶν τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ τεσσάρων πηχῶν τὸ εὖρος αὐτῆς ἐν πῆχει ἀνδρός **12** καὶ τὴν γῆν ἐκείνην ἐκληρονομήσαμεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ Αρορη ἢ ἐστιν ἐπὶ τοῦ χείλους χειμάρρου Ἀρνων καὶ τὸ ἡμισυ ὄρους Γαλααδ καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ ἔδωκα τῷ Ρουβην καὶ τῷ Γαδ **13** καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ Γαλααδ καὶ πᾶσαν τὴν Βασαν βασιλείαν Ὡγ ἔδωκα τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση καὶ πᾶσαν περὶχωρον Ἀργοβ πᾶσαν τὴν Βασαν ἐκείνην γῆν Ραφαῖν λογισθήσεται **14** καὶ Ιαῖρ υἱὸς Μανασση ἔλαβεν πᾶσαν τὴν περὶχωρον Ἀργοβ ἕως τῶν ὀρίων Γαργασι καὶ Ομαχαθι ἐπωνόμασεν αὐτὰς ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ τὴν Βασαν Αυωθ Ιαῖρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **15** καὶ τῷ Μαχιρ ἔδωκα τὴν Γαλααδ **16** καὶ τῷ Ρουβην καὶ τῷ Γαδ δέδωκα ἀπὸ τῆς Γαλααδ ἕως χειμάρρου Ἀρνων μέσον τοῦ χειμάρρου ὄριον καὶ ἕως τοῦ Ιαβοκ ὁ χειμάρρος ὄριον τοῖς υἱοῖς Ἀμμων **17** καὶ ἡ Ἀραβα καὶ ὁ Ιορδάνης ὄριον Μαχαναρεθ καὶ ἕως θαλάσσης Ἀραβα θαλάσσης ἀλυκῆς ὑπὸ Ασηδωθ τὴν Φασγα ἀνατολῶν **18** καὶ

ένετειλάμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην ἐν κλήρῳ ἐνοπλισάμενοι προπορεύεσθε πρὸ προσώπου τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἰῶν Ἰσραὴλ πᾶς δυνατός **19** πλὴν αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν οἶδα ὅτι πολλὰ κτήνη ὑμῖν κατοικεῖτωσαν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν αἷς ἔδωκα ὑμῖν **20** ἕως ἂν καταπαύσῃ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν ὡσπερ καὶ ὑμᾶς καὶ κατακληρονομήσουσιν καὶ οὗτοι τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν αὐτοῖς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐπαναστραφήσεσθε ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ἣν ἔδωκα ὑμῖν **21** καὶ τῷ Ἰησοῖ ἐνετειλάμην ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐωράκασιν πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοῖς δυσὶ βασιλεῦσι τούτοις οὕτως ποιήσει κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πάσας τὰς βασιλείας ἐφ' ἃς σὺ διαβαίνεις ἐκεῖ **22** οὐ φοβηθήσεσθε ὅτι κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν αὐτὸς πολεμήσει περὶ ὑμῶν **23** καὶ ἐδεήθηεν κυρίου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων **24** κύριε κύριε σὺ ἤρξω δεῖξαι τῷ σῷ θεράποντι τὴν ἰσχύν σου καὶ τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλόν τίς γάρ ἐστιν θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς ὅστις ποιήσει καθὰ σὺ ἐποίησας καὶ κατὰ τὴν ἰσχύν σου **25** διαβάς οὖν ὄψομαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην τὴν οὖσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου τὸ ὄρος τοῦτο τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸν Ἀντιλίβανον **26** καὶ ὑπερεῖδεν κύριος ἐμὲ ἕνεκεν ὑμῶν καὶ οὐκ εἰσήκουσέν μου καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἰκανούσθω σοι μὴ προσθῆς ἕτι λαλῆσαι τὸν λόγον τοῦτον **27** ἀνάβηθι ἐπὶ κορυφὴν Λελαξευμένου καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς κατὰ θάλασσαν καὶ βορρᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολὰς καὶ ἰδὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ὅτι οὐ διαβήσῃ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον **28** καὶ ἔντειλαι Ἰησοῖ καὶ κατίσχυσον αὐτὸν καὶ παρακάλεσον αὐτόν ὅτι οὗτος διαβήσεται πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ τούτου καὶ αὐτὸς κατακληρονομήσει αὐτοῖς

τὴν γῆν ἣν ἐώρακας **29** καὶ ἐνεκαθήμεθα ἐν νάπη σὺνεγγυς οἴκου Φογῶρ

4 καὶ νῦν Ἰσραὴλ ἄκουε τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν κριμάτων ὅσα ἐγὼ διδάσκω ὑμᾶς σήμερον ποιεῖν ἵνα ζητε καὶ πολυπλασιασθῆτε καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν **2** οὐ προσθήσετε πρὸς τὸ ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν καὶ οὐκ ἀφελεῖτε ἀπ' αὐτοῦ φυλάσσεσθε τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον **3** οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐωράκασιν πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τῷ Βεελφεγῶρ ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὅστις ἐπορεύθη ὀπίσω Βεελφεγῶρ ἐξέτριψεν αὐτόν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐξ ὑμῶν **4** ὑμεῖς δὲ οἱ προσκείμενοι κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ζητε πάντες ἐν τῇ σήμερον **5** ἴδετε δέδειχα ὑμῖν δικαιώματα καὶ κρίσεις καθὰ ἐνετείλατό μοι κύριος ποιῆσαι οὕτως ἐν τῇ γῇ εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομεῖν αὐτήν **6** καὶ φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε ὅτι αὕτη ἡ σοφία ὑμῶν καὶ ἡ σύνεσις ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνων ὅσοι ἐὰν ἀκούσωσιν πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ ἐροῦσιν ἰδοὺ λαὸς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο **7** ὅτι ποῖον ἔθνος μέγα ᾧ ἐστιν αὐτῷ θεὸς ἐγγίζων αὐτοῖς ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν αὐτὸν ἐπικαλεσώμεθα **8** καὶ ποῖον ἔθνος μέγα ᾧ ἐστιν αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίματα δίκαια κατὰ πάντα τὸν νόμον τοῦτον ὃν ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον **9** πρόσεχε σεαυτῷ καὶ φύλαξον τὴν ψυχὴν σου σφόδρα μὴ ἐπιλάθῃ πάντας τοὺς λόγους οὓς ἐωράκασιν οἱ ὀφθαλμοὶ σου καὶ μὴ ἀποστήτωσαν ἀπὸ τῆς καρδίας σου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου καὶ συμβιβάσεις τοὺς υἰούς σου καὶ τοὺς υἰοὺς τῶν υἰῶν σου **10** ἡμέραν ἣν ἔστητε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἐν Χωρηβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας ὅτε εἶπεν κύριος πρὸς με ἐκκλησίασον πρὸς με τὸν λαόν καὶ ἀκουσάτωσαν τὰ ῥήματά μου ὅπως μάθωσιν φοβεῖσθαι με

πάσας τὰς ἡμέρας ἃς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τοὺς υἰοὺς αὐτῶν διδάξωσιν **11** καὶ προσήλθετε καὶ ἔσσητε ὑπὸ τὸ ὄρος καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ σκότος γνόφος θύελλα φωνὴ μεγάλη **12** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐκ μέσου τοῦ πυρός φωνὴν ῥημάτων ὑμεῖς ἠκούσατε καὶ ὁμοίωμα οὐκ εἶδετε ἀλλ' ἡ φωνὴν **13** καὶ ἀνήγγειλεν ὑμῖν τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἣν ἐνετείλατο ὑμῖν ποιεῖν τὰ δέκα ῥήματα καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λιθίνας **14** καὶ ἐμοὶ ἐνετείλατο κύριος ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ διδάξαι ὑμᾶς δικαιώματα καὶ κρίσεις ποιεῖν αὐτὰ ὑμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομεῖν αὐτήν **15** καὶ φυλάξεσθε σφόδρα τὰς ψυχὰς ὑμῶν ὅτι οὐκ εἶδετε ὁμοίωμα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν Χωρηβ ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός **16** μὴ ἀνομήσητε καὶ ποιήσητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν ὁμοίωμα πᾶσαν εἰκόνα ὁμοίωμα ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ **17** ὁμοίωμα παντὸς κτήνους τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς γῆς ὁμοίωμα παντὸς ὀρνέου πτερωτοῦ ὃ πέταται ὑπὸ τὸν οὐρανόν **18** ὁμοίωμα παντὸς ἔρπετοῦ ὃ ἔρπει ἐπὶ τῆς γῆς ὁμοίωμα παντὸς ἰχθύος ὅσα ἐστὶν ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκάτω τῆς γῆς **19** καὶ μὴ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἰδὼν τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας καὶ πάντα τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ πλανηθεὶς προσκυνήσης αὐτοῖς καὶ λατρεύσης αὐτοῖς ἃ ἀπένειμεν κύριος ὁ θεὸς σου αὐτὰ πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν τοῖς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ **20** ὑμᾶς δὲ ἔλαβεν ὁ θεὸς καὶ ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τῆς σιδηρᾶς ἐξ Αἰγύπτου εἶναι αὐτῷ λαὸν ἔγκληρον ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ **21** καὶ κύριος ἐθυμώθη μοι περὶ τῶν λεγομένων ὑφ' ὑμῶν καὶ ὤμοσεν ἵνα μὴ διαβῶ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον καὶ ἵνα μὴ εἰσέλθω εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ **22** ἐγὼ γὰρ ἀποθνήσκω ἐν τῇ γῇ ταύτῃ καὶ οὐ διαβαίνω τὸν Ἰορδάνην τοῦτον ὑμεῖς δὲ διαβαίνετε καὶ κληρονομήσετε τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην **23**

προσέχετε ὑμεῖς μὴ ἐπιλάθησθε τὴν διαθήκην κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἣν διέθετο πρὸς ὑμᾶς καὶ ποιήσητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν ὁμοίωμα πάντων ὧν συνέταξεν κύριος ὁ θεὸς σου **24** ὅτι κύριος ὁ θεὸς σου πῦρ καταναλίσκον ἐστὶν θεὸς ζηλωτῆς **25** ἐὰν δὲ γεννήσης υἰοὺς καὶ υἰοὺς τῶν υἰῶν σου καὶ χρονίσητε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀνομήσητε καὶ ποιήσητε γλυπτὸν ὁμοίωμα παντὸς καὶ ποιήσητε τὰ πονηρὰ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν παροργίσει αὐτόν **26** διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ὅτι ἀπωλεία ἀπολεισθε ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσει αὐτήν οὐχὶ πολυχρονιεῖτε ἡμέρας ἐπ' αὐτῆς ἀλλ' ἡ ἐκτριβῆ ἐκτριβήσεσθε **27** καὶ διασπερεῖ κύριος ὑμᾶς ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν καὶ καταλειφθήσεσθε ὀλίγοι ἀριθμῷ ἐν τοῖς ἔθνεσιν εἰς οὓς εἰσάξει κύριος ὑμᾶς ἐκεῖ **28** καὶ λατρεύετε ἐκεῖ θεοῖς ἐτέροις ἔργοις χειρῶν ἀνθρώπων ξύλοις καὶ λίθοις οἳ οὐκ ὄψονται οὐδὲ μὴ ἀκούσωσιν οὔτε μὴ φάγωσιν οὔτε μὴ ὀσφρανθῶσιν **29** καὶ ζητήσετε ἐκεῖ κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν καὶ εὐρήσετε ὅταν ἐκζητήσητε αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου ἐν τῇ θλίψει σου **30** καὶ εὐρήσουσιν σε πάντες οἱ λόγοι οὗτοι ἐπ' ἐσχάτῳ τῶν ἡμερῶν καὶ ἐπιστραφήσῃ πρὸς κύριον τὸν θεόν σου καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ **31** ὅτι θεὸς οἰκτίρμων κύριος ὁ θεὸς σου οὐκ ἐγκαταλείψει σε οὐδὲ μὴ ἐκτριψέει σε οὐκ ἐπιλήσεται τὴν διαθήκην τῶν πατέρων σου ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς **32** ἐπερωτήσατε ἡμέρας προτέρας τὰς γενομένας προτέρας σου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἔκτισεν ὁ θεὸς ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ οὐρανοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ εἰ γέγονεν κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο εἰ ἠκουσται τοιοῦτο **33** εἰ ἀκήκοεν ἔθνος φωνὴν θεοῦ ζῶντος λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρός ὃν τρόπον ἀκήκοας σὺ καὶ ἔζησας **34** εἰ ἐπέiraσεν ὁ θεὸς εἰσελθὼν λαβεῖν ἑαυτῷ ἔθνος ἐκ μέσου ἔθνους ἐν πειρασμῷ καὶ

ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν ὀράμασιν μεγάλοις κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐνώπιόν σου βλέποντος **35** ὥστε εἰδῆσαι σε ὅτι κύριος ὁ θεός σου οὗτος θεὸς ἐστὶν καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι πλὴν αὐτοῦ **36** ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀκουστὴ ἐγένετο ἡ φωνὴ αὐτοῦ παιδεῦσαι σε καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἔδειξέν σοι τὸ πῦρ αὐτοῦ τὸ μέγα καὶ τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἤκουσας ἐκ μέσου τοῦ πυρός **37** διὰ τὸ ἀγαπήσαι αὐτὸν τοὺς πατέρας σου καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς καὶ ἐξήγαγέν σε αὐτὸς ἐν τῇ ἰσχυί αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ ἐξ Αἰγύπτου **38** ἐξολεθρεῦσαι ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερά σου πρὸ προσώπου σου εἰσαγαγεῖν σε δοῦναί σοι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομεῖν καθὼς ἔχεις σήμερον **39** καὶ γνῶση σήμερον καὶ ἐπιστραφήσῃ τῇ διανοίᾳ ὅτι κύριος ὁ θεός σου οὗτος θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι πλὴν αὐτοῦ **40** καὶ φυλάξῃ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ ὅπως μακροήμεροι γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι πάσας τὰς ἡμέρας **41** τότε ἀφώρισεν Μωυσῆς τρεῖς πόλεις πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου **42** φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονευτὴν ὃς ἂν φονεύσῃ τὸν πλησίον οὐκ εἰδὼς καὶ οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ τῆς ἐχθῆς καὶ τρίτης καὶ καταφεύζεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων καὶ ζήσεται **43** τὴν Βοσορ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῇ γῆ τῇ πεδινηῇ τῷ Ρουβην καὶ τὴν Ραμωθ ἐν Γαλααδ τῷ Γαδδι καὶ τὴν Γαυλων ἐν Βασαν τῷ Μανασση **44** οὗτος ὁ νόμος ὃν παρέθετο Μωυσῆς ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραὴλ **45** ταῦτα τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐλάλησεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου **46** ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν φάραγγι ἐγγὺς οἴκου Φογωρ ἐν γῆ Σηων βασιλέως τῶν Ἀμορραίων ὃς

κατώκει ἐν Εσεβων οὓς ἐπάταξεν Μωυσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου **47** καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ τὴν γῆν Ὠγ βασιλέως τῆς Βασαν δύο βασιλέων τῶν Ἀμορραίων οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατ' ἀνατολὰς ἡλίου **48** ἀπὸ Ἀρορη ἢ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ χεῖλους χειμάρρου Ἀρνων καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Σηων ὃ ἐστὶν Ἀερμων **49** πᾶσαν τὴν Ἀραβα πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατ' ἀνατολὰς ἡλίου ὑπὸ Ἀσηδωθ τὴν λαξευτὴν

5 καὶ ἐκάλεσεν Μωυσῆς πάντα Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἄκουε Ἰσραὴλ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐγὼ λαλῶ ἐν τοῖς ὤσιν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ μαθήσεσθε αὐτὰ καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν αὐτὰ **2** κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν διέθετο πρὸς ὑμᾶς διαθήκην ἐν Χωρηβ **3** οὐχὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν διέθετο κύριος τὴν διαθήκην ταύτην ἀλλ' ἢ πρὸς ὑμᾶς ὑμεῖς ὥδε πάντες ζῶντες σήμερον **4** πρόσωπον κατὰ πρόσωπον ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός **5** κἀγὼ εἰστήκειν ἀνὰ μέσον κυρίου καὶ ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν τὰ ῥήματα κυρίου ὅτι ἐφοβήθητε ἀπὸ προσώπου τοῦ πυρός καὶ οὐκ ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος λέγων **6** ἐγὼ κύριος ὁ θεός σου ὁ ἐξαγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας **7** οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πρὸ προσώπου μου **8** οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλον οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῆ κάτω καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς **9** οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς οὐδὲ μὴ λατρεύσῃς αὐτοῖς ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεός σου θεὸς ζηλωτῆς ἀποδιδοῦς ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεὰν τοῖς μισοῦσίν με **10** καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσίν με καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰ προστάγματά μου **11** οὐ λήμψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ οὐ γὰρ μὴ καθάρισῃ κύριος τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ **12** φύλαξαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων

ἀγιάζειν αὐτήν ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου **13** ἕξ ἡμέρας ἐργᾶ καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου **14** τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου καὶ πᾶν κτήνός σου καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοὶ ἵνα ἀναπαύσῃται ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου ὡσπερ καὶ σὺ **15** καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ ἐξήγαγέν σε κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ διὰ τοῦτο συνέταξέν σοι κύριος ὁ θεός σου ὥστε φυλάσσεσθαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων καὶ ἀγιάζειν αὐτήν **16** τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι **17** οὐ μοιχεύσεις **18** οὐ φονεύσεις **19** οὐ κλέψεις **20** οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ **21** οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ οὔτε τοῦ βοῦς αὐτοῦ οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστίν **22** τὰ ῥήματα ταῦτα ἐλάλησεν κύριος πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν ὑμῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός σκότος γνόφος θύελλα φωνὴ μεγάλη καὶ οὐ προσέθηκεν καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λιθίνας καὶ ἔδωκέν μοι **23** καὶ ἐγένετο ὡς ἠκούσατε τὴν φωνὴν ἐκ μέσου τοῦ πυρός καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρὶ καὶ προσήλθετε πρὸς με πάντες οἱ ἠγούμενοι τῶν φυλῶν ὑμῶν καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν **24** καὶ ἐλέγετε ἰδοὺ ἔδειξεν ἡμῖν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἠκούσαμεν ἐκ μέσου τοῦ πυρός ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἶδομεν ὅτι λαλήσει ὁ θεὸς πρὸς ἄνθρωπον καὶ ζήσεται **25** καὶ νῦν μὴ ἀποθάνωμεν ὅτι ἐξαναλώσει ἡμᾶς

τὸ πῦρ τὸ μέγα τοῦτο ἐὰν προσθώμεθα ἡμεῖς ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἔτι καὶ ἀποθανούμεθα **26** τίς γὰρ σὰρξ ἦτις ἤκουσεν φωνὴν θεοῦ ζώντος λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρός ὡς ἡμεῖς καὶ ζήσεται **27** πρόσελθε σὺ καὶ ἄκουσον ὅσα ἐὰν εἶπῃ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ σὺ λαλήσεις πρὸς ἡμᾶς πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πρὸς σέ καὶ ἀκουσόμεθα καὶ ποιήσομεν **28** καὶ ἤκουσεν κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων ὑμῶν λαλούντων πρὸς με καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων τοῦ λαοῦ τούτου ὅσα ἐλάλησαν πρὸς σέ ὀρθῶς πάντα ὅσα ἐλάλησαν **29** τίς δώσει οὕτως εἶναι τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ὥστε φοβεῖσθαι με καὶ φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολάς μου πάσας τὰς ἡμέρας ἵνα εὖ ἦ αὐτοῖς καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν διὰ αἰῶνος **30** βάδισον εἰπὸν αὐτοῖς ἀποστράφητε ὑμεῖς εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν **31** σὺ δὲ αὐτοῦ στήθῃ μετ' ἐμοῦ καὶ λαλήσω πρὸς σέ τὰς ἐντολάς καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα διδάξεις αὐτούς καὶ ποιείτωσαν ἐν τῇ γῆ ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς ἐν κλήρῳ **32** καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου οὐκ ἐκκλινεῖτε εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερὰ **33** κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν ἣν ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ ὅπως καταπαύσῃ σε καὶ εὖ σοι ἦ καὶ μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς κληρονομήσητε

6 καὶ αὐται αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν διδάξαι ὑμᾶς ποιεῖν οὕτως ἐν τῇ γῆ εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομήσατε αὐτήν **2** ἵνα φοβῆσθε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν φυλάσσεσθαι πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἰῶν σου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου ἵνα μακροημερεύσητε **3** καὶ ἄκουσον Ἰσραὴλ καὶ φύλαξαι ποιεῖν ὅπως εὖ σοι ἦ καὶ ἵνα πληθυνθῆτε σφόδρα καθάπερ

ἐλάλησεν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου δοῦναί σοι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι 4 καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἄκουε Ἰσραὴλ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν κύριος εἷς ἐστίν 5 καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου 6 καὶ ἔσται τὰ ῥήματα ταῦτα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν τῇ ψυχῇ σου 7 καὶ προβιβάσεις αὐτὰ τοὺς υἱούς σου καὶ λαλήσεις ἐν αὐτοῖς καθήμενος ἐν οἴκῳ καὶ πορευόμενος ἐν ὁδῷ καὶ κοιταζόμενος καὶ διανιστάμενος 8 καὶ ἀφάψεις αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου 9 καὶ γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φλιας τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν 10 καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν τοῖς πατράσιν σου τῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰακωβ δοῦναί σοι πόλεις μεγάλας καὶ καλὰς ἃς οὐκ ὤκοδόμησας 11 οἰκίας πλήρεις πάντων ἀγαθῶν ἃς οὐκ ἐνέπλησας λάκκους λελατομημένους οὐς οὐκ ἐξελατόμησας ἀμπελώνας καὶ ἐλαιῶνας οὐς οὐ κατεφύτευσας καὶ φαγῶν καὶ ἐμπλησθεῖς 12 πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐπιλάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας 13 κύριον τὸν θεόν σου φοβηθήσῃ καὶ αὐτῷ λατρεύσεις καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ 14 οὐ πορεύσεσθε ὀπίσω θεῶν ἐτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλω ὑμῶν 15 ὅτι θεὸς ζηλωτῆς κύριος ὁ θεός σου ἐν σοὶ μὴ ὀργισθεῖς θυμωθῆναι κύριος ὁ θεός σου ἐν σοὶ καὶ ἐξολεθρεύσῃ σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς 16 οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου ὃν τρόπον ἐξεπειράσασθε ἐν τῷ Πειρασμῷ 17 φυλάσσω φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ σου τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα ὅσα ἐνετείλατό σοι 18 καὶ ποιήσεις τὸ ἀρεστὸν καὶ τὸ καλὸν

ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ εἰσέλθῃς καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ἣν ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν 19 ἐκδιώξαι πάντας τοὺς ἐχθρούς σου πρὸ προσώπου σου καθὰ ἐλάλησεν 20 καὶ ἔσται ὅταν ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου αὔριον λέγων τί ἐστὶν τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο κύριος ὁ θεός ἡμῶν ἡμῖν 21 καὶ ἐρεῖς τῷ υἱῷ σου οἰκέται ἦμεν τῷ Φαραῶ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς κύριος ἐκεῖθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ 22 καὶ ἔδωκεν κύριος σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα καὶ πονηρὰ ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραῶ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐνώπιον ἡμῶν 23 καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγεν ἐκεῖθεν ἵνα εἰσαγάγῃ ἡμᾶς δοῦναι ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην ἣν ὤμοσεν δοῦναι τοῖς πατράσιν ἡμῶν 24 καὶ ἐνετείλατο ἡμῖν κύριος ποιεῖν πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἵνα εὖ ᾦ ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας ἵνα ζῶμεν ὥσπερ καὶ σήμερον 25 καὶ ἐλεημοσύνη ἔσται ἡμῖν ἐὰν φυλασσόμεθα ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν καθὰ ἐνετείλατο ἡμῖν κύριος

7 ἐὰν δὲ εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι καὶ ἐξαρεῖ ἔθνη μεγάλα ἀπὸ προσώπου σου τὸν Χετταῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Ἀμορραῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Ευαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον ἑπτὰ ἔθνη πολλὰ καὶ ἰσχυρότερα ὑμῶν 2 καὶ παραδώσει αὐτοὺς κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ πατάξεις αὐτούς ἀφανισμῷ ἀφανιεῖς αὐτούς οὐ διαθήσῃ πρὸς αὐτούς διαθήκη οὐδὲ μὴ ἐλεήσῃτε αὐτούς 3 οὐδὲ μὴ γαμβρεύσῃτε πρὸς αὐτούς τὴν θυγατέρα σου οὐ δώσεις τῷ υἱῷ αὐτοῦ καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ οὐ λήψῃ τῷ υἱῷ σου 4 ἀποστήσει γὰρ τὸν υἱόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ λατρεύσει θεοῖς ἐτέροις καὶ ὀργισθήσεται θυμῷ κύριος εἰς ὑμᾶς καὶ ἐξολεθρεύσει σε τὸ τάχος 5 ἀλλ' οὕτως

ποιήσετε αὐτοῖς τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καθελεῖτε
καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συντρίψετε καὶ τὰ ἄλση
αὐτῶν ἐκκόψετε καὶ τὰ γλυπτά τῶν θεῶν αὐτῶν
κατακαύσετε πυρὶ 6 ὅτι λαὸς ἅγιος εἶ κυρίῳ
τῷ θεῷ σου καὶ σὲ προείλατο κύριος ὁ θεός
σου εἶναι σε αὐτῷ λαὸν περιούσιον παρὰ πάντα
τὰ ἔθνη ὅσα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς 7 οὐχ ὅτι
πολυπληθεῖτε παρὰ πάντα τὰ ἔθνη προείλατο
κύριος ὑμᾶς καὶ ἐξελέξατο ὑμᾶς ὑμεῖς γὰρ ἔστε
ὀλιγοστοὶ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη 8 ἀλλὰ παρὰ τὸ
ἀγαπᾶν κύριον ὑμᾶς καὶ διατηρῶν τὸν ὄρκον ὃν
ᾤμοσεν τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐξήγαγεν κύριος
ὑμᾶς ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ
ἐλυτρώσατο ἐξ οἴκου δουλείας ἐκ χειρὸς Φαραῶ
βασιλέως Αἰγύπτου 9 καὶ γνώσῃ ὅτι κύριος ὁ
θεός σου οὗτος θεός θεὸς πιστός ὁ φυλάσσων
διαθήκην καὶ ἔλεος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν καὶ τοῖς
φυλάσσουσιν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ εἰς χιλίας γενεὰς
10 καὶ ἀποδιδούς τοῖς μισοῦσιν κατὰ πρόσωπον
ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς καὶ οὐχὶ βραδυνεῖ τοῖς
μισοῦσιν κατὰ πρόσωπον ἀποδώσει αὐτοῖς 11
καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ δικαιώματα
καὶ τὰ κρίματα ταῦτα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι
σήμερον ποιεῖν 12 καὶ ἔσται ἡνίκα ἂν ἀκούσητε
πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ φυλάξῃτε καὶ
ποιήσητε αὐτά καὶ διαφυλάξῃ κύριος ὁ θεός σου
σοι τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος ὃ ᾤμοσεν τοῖς
πατράσιν ὑμῶν 13 καὶ ἀγαπήσει σε καὶ εὐλογήσει
σε καὶ πληθυνεῖ σε καὶ εὐλογήσει τὰ ἔκγονα τῆς
κοιλίας σου καὶ τὸν καρπὸν τῆς γῆς σου τὸν
σίτον σου καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ ἔλαιόν σου
τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποίμνια τῶν
προβάτων σου ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ᾤμοσεν κύριος
τοῖς πατράσιν σου δοῦναι σοι 14 εὐλογητὸς ἔσῃ
παρὰ πάντα τὰ ἔθνη οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν ἄγονος
οὐδὲ στεῖρα καὶ ἐν τοῖς κτήνεσίν σου 15 καὶ
περιελεῖ κύριος ἀπὸ σοῦ πᾶσαν μαλακίαν καὶ
πάσας νόσους Αἰγύπτου τὰς πονηρὰς ἅς ἐώρακας
καὶ ὅσα ἔγνωσ οὐκ ἐπιθήσει ἐπὶ σὲ καὶ ἐπιθήσει

αὐτὰ ἐπὶ πάντας τοὺς μισοῦντάς σε 16 καὶ φάγη
πάντα τὰ σκῦλα τῶν ἐθνῶν ἃ κύριος ὁ θεός σου
δίδωσίν σοι οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς σου ἐπ’
αὐτοῖς καὶ οὐ λατρεύσεις τοῖς θεοῖς αὐτῶν ὅτι
σκῶλον τοῦτο ἐστίν σοι 17 ἐὰν δὲ λέγῃς ἐν τῇ
διανοίᾳ σου ὅτι πολὺ τὸ ἔθνος τοῦτο ἢ ἐγὼ πῶς
δυνήσομαι ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς 18 οὐ φοβηθήσῃ
αὐτούς μνεῖα μνησθήσῃ ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ
θεός σου τῷ Φαραῶ καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις 19
τοὺς πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους οὐς εἶδον οἱ
ὀφθαλμοί σου τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα
ἐκεῖνα τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονα
τὸν ὑψηλόν ὡς ἐξήγαγέν σε κύριος ὁ θεός σου
οὕτως ποιήσει κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πᾶσιν τοῖς
ἔθνεσιν οὐς σὺ φοβῆ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν 20
καὶ τὰς σφηκίας ἀποστελεῖ κύριος ὁ θεός σου εἰς
αὐτούς ἕως ἂν ἐκτριβῶσιν οἱ καταλελειμμένοι
καὶ οἱ κεκρυμμένοι ἀπὸ σοῦ 21 οὐ τρωθήσῃ ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν ὅτι κύριος ὁ θεός σου ἐν σοί
θεὸς μέγας καὶ κραταιός 22 καὶ καταναλώσει
κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου
σου κατὰ μικρὸν μικρὸν οὐ δυνήσῃ ἐξαναλώσαι
αὐτούς τὸ τάχος ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος
καὶ πληθυνθῇ ἐπὶ σὲ τὰ θηρία τὰ ἄγρια 23 καὶ
παραδώσει αὐτούς κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς
χεῖράς σου καὶ ἀπολέσει αὐτούς ἀπωλεῖα μεγάλη
ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ αὐτούς 24 καὶ παραδώσει
τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν καὶ
ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκεῖνου
οὐκ ἀντιστήσεται οὐδεὶς κατὰ πρόσωπόν σου
ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃς αὐτούς 25 τὰ γλυπτά τῶν
θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρὶ οὐκ ἐπιθυμήσεις
ἀργύριον οὐδὲ χρυσίον ἀπ’ αὐτῶν καὶ οὐ λήμψη
σεαυτῷ μὴ πταίσης δι’ αὐτὸ ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ
τῷ θεῷ σου ἐστίν 26 καὶ οὐκ εἰσίοσεις βδέλυγμα
εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ ἔσῃ ἀνάθημα ὡσπερ
τοῦτο προσοχθίσματι προσοχθιεῖς καὶ βδελύγματι
βδελύξῃ ὅτι ἀνάθημά ἐστιν

8 πάσας τὰς ἐντολάς ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον φυλάξεσθε ποιεῖν ἵνα ζῆτε καὶ πολυπλασιασθῆτε καὶ εἰσέλθητε καὶ κληρονομήσητε τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὤμοσεν τοῖς πατράσιν ὑμῶν **2** καὶ μνησθήσῃ πᾶσαν τὴν ὁδὸν ἣν ἠγαγέν σε κύριος ὁ θεός σου ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅπως ἂν κακώσῃ σε καὶ ἐκπειράσῃ σε καὶ διαγνωσθῇ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου εἰ φυλάξῃ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἢ οὐ **3** καὶ ἐκάκωσέν σε καὶ ἐλιμαγχόνησέν σε καὶ ἐψώμισέν σε τὸ μαννα ὃ οὐκ εἶδῃσαν οἱ πατέρες σου ἵνα ἀναγγεῖλῃ σοι ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι τῷ ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος **4** τὰ ἱμάτιά σου οὐ κατετρίβῃ ἀπὸ σοῦ οἱ πόδες σου οὐκ ἐτυλώθησαν ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη **5** καὶ γνώσῃ τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὡς εἶ τις παιδεύσαι ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ οὕτως κύριος ὁ θεός σου παιδεύσει σε **6** καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολάς κυρίου τοῦ θεοῦ σου πορευέσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φοβεῖσθαι αὐτόν **7** ὁ γὰρ κύριος ὁ θεός σου εἰσάγει σε εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν οὗ χεῖμαρροι ὑδάτων καὶ πηγαὶ ἀβύσσων ἐκπορευόμεναι διὰ τῶν πεδίων καὶ διὰ τῶν ὀρέων **8** γῆ πυροῦ καὶ κριθῆς ἄμπελοι σκακὰ ῥόαι γῆ ἐλαιᾶς ἐλαίου καὶ μέλιτος **9** γῆ ἐφ' ἧς οὐ μετὰ πτωχείας φάγη τὸν ἄρτον σου καὶ οὐκ ἐνδεηθῆσῃ οὐδὲν ἐπ' αὐτῆς γῆ ἧς οἱ λίθοι σίδηρος καὶ ἐκ τῶν ὀρέων αὐτῆς μεταλλεύσεις χαλκόν **10** καὶ φάγη καὶ ἐμπλησθήσῃ καὶ εὐλογῆσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ἧς ἔδωκέν σοι **11** πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐπιλάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ μὴ φυλάξαι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον **12** μὴ φαγῶν καὶ ἐμπλησθῆς καὶ οἰκίας καλὰς οἰκοδομήσας καὶ κατοικήσας ἐν αὐταῖς **13** καὶ τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου πληθυνθέντων σοι ἀργυρίου καὶ χρυσίου πληθυνθέντος σοι καὶ πάντων ὧσων σοι ἔσται πληθυνθέντων σοι **14**

ὑψωθῆς τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπιλάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας **15** τοῦ ἀγαγόντος σε διὰ τῆς ἐρήμου τῆς μεγάλης καὶ τῆς φοβερᾶς ἐκείνης οὗ ὄφις δάκνων καὶ σκορπίος καὶ δίψα οὗ οὐκ ἦν ὕδωρ τοῦ ἐξαγαγόντος σοι ἐκ πέτρας ἀκροτόμου πηγῆν ὕδατος **16** τοῦ ψωμίσαντός σε τὸ μαννα ἐν τῇ ἐρήμῳ ὃ οὐκ εἶδῃσαν οἱ πατέρες σου ἵνα κακώσῃ σε καὶ ἐκπειράσῃ σε καὶ εὖ σε ποιήσῃ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν σου **17** μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἡ ἰσχὺς μου καὶ τὸ κράτος τῆς χειρός μου ἐποίησέν μοι τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην **18** καὶ μνησθήσῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὅτι αὐτός σοι δίδωσιν ἰσχὺν τοῦ ποιῆσαι δύναμιν καὶ ἵνα στηρῇ τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἣν ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν σου ὡς σήμερον **19** καὶ ἔσται ἐὰν λήθῃ ἐπιλάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ πορευθῆς ὀπίσω θεῶν ἐτέρων καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς καὶ προσκυνήσῃς αὐτοῖς διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ὅτι ἀπωλεία ἀπολεῖσθε **20** καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη ὅσα κύριος ἀπολλύει πρὸ προσώπου ὑμῶν οὕτως ἀπολεῖσθε ἀνθ' ὧν οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν

9 ἄκουε Ἰσραηλ σὺ διαβαίνεις σήμερον τὸν Ἰορδάνην εἰσελθεῖν κληρονομησάμενοι ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερα μᾶλλον ἢ ὑμεῖς πόλεις μεγάλα καὶ τειχιῆρεις ἕως τοῦ οὐρανοῦ **2** λαὸν μέγαν καὶ πολὺν καὶ εὐμήκη υἱοῦς Ενακ οὗς σὺ οἶσθα καὶ σὺ ἀκήκοας τίς ἀντιστήσεται κατὰ πρόσωπον υἱῶν Ενακ **3** καὶ γνώσῃ σήμερον ὅτι κύριος ὁ θεός σου οὗτος προπορεύεται πρὸ προσώπου σου πῦρ καταναλίσκον ἐστὶν οὗτος ἐξολεθρεύσει αὐτούς καὶ οὗτος ἀποστρέψει αὐτούς ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἀπολεῖς αὐτούς καθάπερ εἶπέν σοι κύριος **4** μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἐν τῷ ἐξαναλῶσαι κύριον τὸν θεόν σου τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου λέγων διὰ τὰς δικαιοσύνας μου εἰσήγαγέν με κύριος

κληρονομήσαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν ἔθνῶν τούτων κύριος ἐξολεθρεύσει αὐτούς πρὸ προσώπου σου 5 οὐχὶ διὰ τὴν δικαιοσύνην σου οὐδὲ διὰ τὴν ὀσιότητα τῆς καρδίας σου σὺ εἰσπορεύῃ κληρονομήσαι τὴν γῆν αὐτῶν ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν ἔθνῶν τούτων κύριος ἐξολεθρεύσει αὐτούς ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἣν ὤμοσεν τοῖς πατράσιν ὑμῶν τῷ Ἀβρααμ καὶ τῷ Ἰσαακ καὶ τῷ Ἰακωβ 6 καὶ γνώσῃ σήμερον ὅτι οὐχὶ διὰ τὰς δικαιοσύνας σου κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην κληρονομήσαι ὅτι λαὸς σκληροτράχηλος εἶ 7 μνήσθητι μὴ ἐπιλάθῃ ὅσα παρώξυνας κύριον τὸν θεόν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ ἅφ' ἧς ἡμέρας ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου ἕως ἤλθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἀπειθοῦντες διετελεῖτε τὰ πρὸς κύριον 8 καὶ ἐν Χωρηβ παρωξύνετε κύριον καὶ ἐθυμώθη κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολεθρεῦσαι ὑμᾶς 9 ἀναβαίνοντός μου εἰς τὸ ὄρος λαβεῖν τὰς πλάκας τὰς λιθίνας πλάκας διαθήκης ἃς διέθετο κύριος πρὸς ὑμᾶς καὶ κατεγινόμεν ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον 10 καὶ ἔδωκεν κύριος ἐμοὶ τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας γεγραμμένας ἐν τῷ δακτύλῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐπ' αὐταῖς ἐγγράπτο πάντες οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἡμέρᾳ ἐκκλησίας 11 καὶ ἐγένετο διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν καὶ τεσσαράκοντα νυκτῶν ἔδωκεν κύριος ἐμοὶ τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας πλάκας διαθήκης 12 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἀνάστηθι κατάρβηθι τὸ τάχος ἐντεῦθεν ὅτι ἠνόμησεν ὁ λαός σου οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου παρέβησαν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετείλω αὐτοῖς ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα 13 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με λελάληκα πρὸς σὲ ἅπαξ καὶ δις λέγων ἑώρακα τὸν λαὸν τοῦτον καὶ ἰδοὺ λαὸς σκληροτράχηλός ἐστιν 14 ἕασόν με ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς καὶ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα

αὐτῶν ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσω σὲ εἰς ἔθνος μέγα καὶ ἰσχυρὸν καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο 15 καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρὶ καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ ταῖς δυσὶ χερσίν μου 16 καὶ ἰδὼν ὅτι ἡμάρτετε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ ἐποίησατε ὑμῖν ἑαυτοῖς χώνευτὸν καὶ παρέβητε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετείλατο ὑμῖν κύριος 17 καὶ ἐπιλαβόμενος τῶν δύο πλακῶν ἔρριψα αὐτὰς ἀπὸ τῶν δύο χειρῶν μου καὶ συνέτριψα ἐναντίον ὑμῶν 18 καὶ ἐδεήθην ἐναντίον κυρίου δεύτερον καθάπερ καὶ τὸ πρότερον τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν ὧν ἡμάρτετε ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν παροξύναι αὐτόν 19 καὶ ἔκφοβός εἰμι διὰ τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θυμὸν ὅτι παρωξύνθη κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολεθρεῦσαι ὑμᾶς καὶ εἰσήκουσεν κύριος ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ 20 καὶ ἐπὶ Ααρων ἐθυμώθη κύριος σφόδρα ἐξολεθρεῦσαι αὐτόν καὶ ἠϋξάμην καὶ περὶ Ααρων ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ 21 καὶ τὴν ἁμαρτίαν ὑμῶν ἦν ἐποίησατε τὸν μόσχον ἔλαβον αὐτὸν καὶ κατέκαυσα αὐτὸν ἐν πυρὶ καὶ συνέκοιψα αὐτὸν καταλέσας σφόδρα ἕως οὗ ἐγένετο λεπτόν καὶ ἐγενήθη ὡσεὶ κονιορτός καὶ ἔρριψα τὸν κονιορτὸν εἰς τὸν χειμάρρου τὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ ὄρους 22 καὶ ἐν τῷ Ἐμπυρισμῷ καὶ ἐν τῷ Πειρασμῷ καὶ ἐν τοῖς Μνήμασιν τῆς ἐπιθυμίας παροξύνοντες ἦτε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν 23 καὶ ὅτε ἐξαπέστειλεν κύριος ὑμᾶς ἐκ Καδης Βαρνη λέγων ἀνάβητε καὶ κληρονομήσατε τὴν γῆν ἣν δίδωμι ὑμῖν καὶ ἠπειθήσατε τῷ ῥήματι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ 24 ἀπειθοῦντες ἦτε τὰ πρὸς κύριον ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐγνώσθη ὑμῖν 25 καὶ ἐδεήθην ἐναντίον κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ὅσας ἐδεήθην εἶπεν γὰρ κύριος ἐξολεθρεῦσαι

ὕμᾱς **26** καὶ εὐξάμην πρὸς τὸν θεὸν καὶ εἶπα κύριε κύριε βασιλεῦ τῶν θεῶν μὴ ἐξολεθρεύσης τὸν λαόν σου καὶ τὴν μερίδα σου ἣν ἔλυτρῶσω ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ οὐς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου τῇ κραταιᾷ καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ **27** μνήσθητι Αβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰακωβ τῶν θεραπόντων σου οἷς ὤμοσας κατὰ σεαυτοῦ μὴ ἐπιβλέψης ἐπὶ τὴν σκληρότητα τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τὰ ἀσεβήματα καὶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν **28** μὴ εἴπωσιν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ὅθεν ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκεῖθεν λέγοντες παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κύριον εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν εἶπεν αὐτοῖς καὶ παρὰ τὸ μισῆσαι αὐτοὺς ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἀποκτεῖναι ἐν τῇ ἐρήμῳ **29** καὶ οὗτοι λαός σου καὶ κληρὸς σου οὐς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ

10 ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ εἶπεν κύριος πρὸς με λάξευσον σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνας ὡσπερ τὰς πρώτας καὶ ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος καὶ ποιήσεις σεαυτῷ κιβωτὸν ξυλίνην **2** καὶ γράψω ἐπὶ τὰς πλάκας τὰ ρήματα ἃ ἦν ἐν ταῖς πλαξίν ταῖς πρώταις ἃς συνέτριψας καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰς εἰς τὴν κιβωτόν **3** καὶ ἐποίησα κιβωτὸν ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ ἐλάξευσα τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας ὡς αἱ πρώται καὶ ἀνέβην εἰς τὸ ὄρος καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ ταῖς χερσίν μου **4** καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τὰς πλάκας κατὰ τὴν γραφὴν τὴν πρώτην τοὺς δέκα λόγους οὓς ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός καὶ ἔδωκεν αὐτὰς κύριος ἐμοί **5** καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ἐνέβαλον τὰς πλάκας εἰς τὴν κιβωτόν ἣν ἐποίησα καὶ ἦσαν ἐκεῖ καθὰ ἐνετείλατό μοι κύριος **6** καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπῆραν ἐκ Βηρωθ υἱῶν Ἰακίμ Μισαδαὶ ἐκεῖ ἀπέθανεν Ααρων καὶ ἐτάφη ἐκεῖ καὶ ἱεράτευσεν Ελεαζαρ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **7** ἐκεῖθεν ἀπῆραν εἰς Γαδγαδ καὶ ἀπὸ Γαδγαδ εἰς Ετεβαθα γῆ χειμάρροι ὑδάτων

8 ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ διέστειλεν κύριος τὴν φυλὴν τὴν Λευὶ αἶρειν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου παρεστάναι ἔναντι κυρίου λειτουργεῖν καὶ ἐπεύχεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **9** διὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν τοῖς Λευίταις μερὶς καὶ κληρὸς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν κύριος αὐτὸς κληρὸς αὐτοῦ καθὰ εἶπεν αὐτῷ **10** κἀγὼ εἰστήκειν ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας καὶ εἰσήκουσεν κύριος ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ καὶ οὐκ ἠθέλησεν κύριος ἐξολεθρεῦσαι ὑμᾶς **11** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με βιάδιζε ἄπαρον ἔναντίον τοῦ λαοῦ τούτου καὶ εἰσπορευέσθωσαν καὶ κληρονομήτωσαν τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι αὐτοῖς **12** καὶ νῦν Ἰσραὴλ τί κύριος ὁ θεὸς σου αἰτεῖται παρὰ σοῦ ἀλλ' ἢ φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεόν σου πορευέσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ἀγαπᾶν αὐτὸν καὶ λατρεύειν κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου **13** φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἵνα εὖ σοι ᾦ **14** ἰδοὺ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ **15** πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προεἶλατο κύριος ἀγαπᾶν αὐτοὺς καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην **16** καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι **17** ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν οὗτος θεὸς τῶν θεῶν καὶ κύριος τῶν κυρίων ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ ὁ φοβερός ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον **18** ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὄρφανῷ καὶ χήρᾳ καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον **19** καὶ ἀγαπήσετε τὸν προσήλυτον προσήλυτον γὰρ ἦτε ἐν γῆ Αἰγύπτῳ **20** κύριον τὸν θεόν σου φοβηθήση καὶ αὐτῷ λατρεύσεις καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήση καὶ τῷ ὀνόματι

αὐτοῦ ὁμῆ **21** οὗτος καύχημά σου καὶ οὗτος θεός σου ὅστις ἐποίησεν ἐν σοὶ τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου **22** ἐν ἑβδομήκοντα ψυχαῖς κατέβησαν οἱ πατέρες σου εἰς Αἴγυπτον νυκτὶ δὲ ἐποίησέν σε κύριος ὁ θεός σου ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει

11 καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου καὶ φυλάξῃ τὰ φυλάγματα αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας **2** καὶ γνώσεσθε σήμερον ὅτι οὐχὶ τὰ παιδιά ὑμῶν ὅσοι οὐκ οἶδασιν οὐδὲ εἶδον τὴν παιδείαν κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλὸν **3** καὶ τὰ σημεῖα αὐτοῦ καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν ἐν μέσῳ Αἴγυπτου Φαραῶ βασιλεῖ Αἴγυπτου καὶ πάσῃ τῇ γῆ αὐτοῦ **4** καὶ ὅσα ἐποίησεν τὴν δύναμιν τῶν Αἰγυπτίων τὰ ἄρματα αὐτῶν καὶ τὴν ἵππον αὐτῶν ὡς ἐπέκλυσεν τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης τῆς ἐρυθρᾶς ἐπὶ προσώπου αὐτῶν καταδιωκόντων αὐτῶν ἐκ τῶν ὀπίσω ὑμῶν καὶ ἀπώλεσεν αὐτοὺς κύριος ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας **5** καὶ ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἕως ἤλθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον **6** καὶ ὅσα ἐποίησεν τῷ Δαθαν καὶ Αβιρων υἱοῖς Ελιαβὺ υἱοῦ Ρουβην οὗς ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς κατέπιεν αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τὰς σκηνάς αὐτῶν καὶ πᾶσαν αὐτῶν τὴν ὑπόστασιν τὴν μετ' αὐτῶν ἐν μέσῳ παντὸς Ἰσραὴλ **7** ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐώρακαν πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὰ μεγάλα ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν σήμερον **8** καὶ φυλάξεσθε πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἵνα ζῆτε καὶ πολυπλασιασθῆτε καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν **9** ἵνα μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτοὺς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι **10** ἔστιν γὰρ ἡ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ

κληρονομήσαι αὐτήν οὐχ ὡσπερ ἡ γῆ Αἰγύπτου ἐστὶν ὅθεν ἐκπεπόρευσθε ἐκεῖθεν ὅταν σπεύρωσιν τὸν σπόρον καὶ ποτίζωσιν τοὺς ποσὶν ὡσεὶ κήπον λαχανείας **11** ἡ δὲ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν γῆ ὀρεινὴ καὶ πεδινὴ ἐκ τοῦ ὑετοῦ τοῦ οὐρανοῦ πίεται ὕδωρ **12** γῆ ἦν κύριος ὁ θεός σου ἐπισκοπεῖται αὐτήν διὰ παντὸς οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπ' αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἔνιαυτοῦ καὶ ἕως συντελείας τοῦ ἔνιαυτοῦ **13** ἐὰν δὲ ἀκοῇ εἰσακούσητε πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου καὶ λατρεύειν αὐτῷ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου **14** καὶ δώσει τὸν ὑετὸν τῇ γῆ σου καθ' ὥραν πρόμιον καὶ ὄψιμον καὶ εἰσοίσεις τὸν σῆτόν σου καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ ἔλαιόν σου **15** καὶ δώσει χορτάσματα ἐν τοῖς ἀγροῖς σου τοῖς κτήνεσίν σου καὶ φαγῶν καὶ ἐμπλησθῆς **16** πρόσεχε σεαυτῷ μὴ πλατυνθῆ ἡ καρδία σου καὶ παραβῆτε καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς **17** καὶ θυμωθῆς ὀργῇ κύριος ἐφ' ὑμῖν καὶ συσχῆ τὸν οὐρανόν καὶ οὐκ ἔσται ὑετός καὶ ἡ γῆ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς καὶ ἀπολεισθε ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ἧς ἔδωκεν ὁ κύριος ὑμῖν **18** καὶ ἐμβαλεῖτε τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν καὶ εἰς τὴν ψυχὴν ὑμῶν καὶ ἀφάψετε αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς ὑμῶν καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν ὑμῶν **19** καὶ διδάξετε αὐτὰ τὰ τέκνα ὑμῶν λαλεῖν αὐτὰ καθημένους ἐν οἴκῳ καὶ πορευομένους ἐν ὁδῷ καὶ κοιταζομένους καὶ διανισταμένους **20** καὶ γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φλιάς τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν **21** ἵνα πολυημερεύσητε καὶ αἱ ἡμέραι τῶν υἱῶν ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς **22** καὶ ἔσται ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ποιεῖν ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ πορεύεσθαι

ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ προσκολλᾶσθαι αὐτῷ **23** καὶ ἐκβαλεῖ κύριος πάντα τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν καὶ κληρονομήσετε ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερα μᾶλλον ἢ ὑμεῖς **24** πάντα τὸν τόπον οὗ ἂν πατήση τὸ ἴχνος τοῦ ποδὸς ὑμῶν ὑμῖν ἔσται ἀπὸ τῆς ἐρήμου καὶ Ἀντιλιβάνου καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐπὶ δυσμῶν ἔσται τὰ ὄριά σου **25** οὐκ ἀντιστήσεται οὐδεὶς κατὰ πρόσωπον ὑμῶν τὸν τρόπον ὑμῶν καὶ τὸν φόβον ὑμῶν ἐπιθήσει κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς ἐφ' ἧς ἂν ἐπιβῆτε ἐπ' αὐτῆς ὃν τρόπον ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς **26** ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον εὐλογίαν καὶ κατάραν **27** τὴν εὐλογίαν ἂν ἀκούσητε τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἄς ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον **28** καὶ τὰς κατάρας ἂν μὴ ἀκούσητε τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον καὶ πλανηθῆτε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετειλάμην ὑμῖν πορευθέντες λατρεύειν θεοῖς ἑτέροις οὐς οὐκ οἴδατε **29** καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεὸς σου εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν διαβαίνεις ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν καὶ δώσεις τὴν εὐλογίαν ἐπ' ὄρος Γαριζὶν καὶ τὴν κατάραν ἐπ' ὄρος Γαιβαλ **30** οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πέραν τοῦ Ἰορδάνου ὀπίσω ὁδὸν δυσμῶν ἡλίου ἐν γῆ Χανααν τὸ κατοικοῦν ἐπὶ δυσμῶν ἐχόμενον τοῦ Γολγολ πλησίον τῆς δρυὸς τῆς ὑψηλῆς **31** ὑμεῖς γὰρ διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰσελθόντες κληρονομήσαι τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ πάσας τὰς ἡμέρας καὶ κληρονομήσετε αὐτήν καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ **32** καὶ φυλάξεσθε τοῦ ποιεῖν πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις ταύτας ὅσας ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον

12 καὶ ταῦτα τὰ προστάγματα καὶ αἱ κρίσεις ἄς φυλάξετε τοῦ ποιεῖν ἐπὶ τῆς γῆς ἧς κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν

κλήρῳ πάσας τὰς ἡμέρας ἄς ὑμεῖς ζητετε ἐπὶ τῆς γῆς **2** ἀπωλεία ἀπολεῖτε πάντας τοὺς τόπους ἐν οἷς ἐλάτρευσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν οὐς ὑμεῖς κληρονομεῖτε αὐτούς ἐπὶ τῶν ὀρέων τῶν ὑψηλῶν καὶ ἐπὶ τῶν θινῶν καὶ ὑποκάτω δένδρου δασέος **3** καὶ κατασκάψετε τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καὶ συντρίψετε τὰς στήλας αὐτῶν καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρὶ καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου **4** οὐ ποιήσετε οὕτως κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν **5** ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐν μιᾷ τῶν φυλῶν ὑμῶν ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐπικληθῆναι καὶ ἐκζητήσετε καὶ εἰσελεύσεσθε ἐκεῖ **6** καὶ οἴσετε ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν καὶ τὰς εὐχὰς ὑμῶν καὶ τὰ ἐκούσια ὑμῶν καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν ὑμῶν καὶ τῶν προβάτων ὑμῶν **7** καὶ φάγεσθε ἐκεῖ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἂν τὴν χεῖρα ἐπιβάλητε ὑμεῖς καὶ οἱ οἴκοι ὑμῶν καθότι εὐλόγησέν σε κύριος ὁ θεὸς σου **8** οὐ ποιήσετε πάντα ἃ ἡμεῖς ποιοῦμεν ὧδε σήμερον ἕκαστος τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ **9** οὐ γὰρ ἤκατε ἕως τοῦ νῦν εἰς τὴν κατάπαυσιν καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν **10** καὶ διαβήσεσθε τὸν Ἰορδάνην καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν κατακληρονομεῖ ὑμῖν καὶ καταπαύσει ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν τῶν κύκλῳ καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας **11** καὶ ἔσται ὁ τόπος ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκεῖ οἴσετε πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν καὶ τὰ δόματα ὑμῶν καὶ πᾶν ἐκλεκτὸν τῶν δώρων ὑμῶν ὅσα ἂν εὕξησθε τῷ θεῷ ὑμῶν **12** καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν

ὕμεις καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν οἱ παῖδες ὑμῶν καὶ αἱ παιδίσκαι ὑμῶν καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐπὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερίς οὐδὲ κλῆρος μεθ' ὑμῶν 13 πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἀνεύγκης τὰ ὀλοκαυτώματά σου ἐν παντὶ τόπῳ οὐ ἂν ἴδῃς 14 ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν φυλῶν σου ἐκεῖ ἀνοίσεις τὰ ὀλοκαυτώματά σου καὶ ἐκεῖ ποιήσεις πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον 15 ἀλλ' ἢ ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ σου θύσεις καὶ φάγη κρέα κατὰ τὴν εὐλογίαν κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἣν ἔδωκέν σοι ἐν πάσῃ πόλει ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸ αὐτὸ φάγεται αὐτὸ ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον 16 πλὴν τὸ αἷμα οὐ φάγεσθε ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖτε αὐτὸ ὡς ὕδωρ 17 οὐ δυνήσῃ φαγεῖν ἐν ταῖς πόλεσίν σου τὸ ἐπιδέκατον τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου καὶ πάσας εὐχὰς ὅσας ἂν εὐξήσῃ καὶ τὰς ὁμολογίας ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν 18 ἀλλ' ἢ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου φάγη αὐτὰ ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου αὐτῷ σὺ καὶ ὁ υἰός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ πάντα οὐ ἂν ἐπιβάλης τὴν χειρὰ σου 19 πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐγκαταλίπῃς τὸν Λευίτην πάντα τὸν χρόνον ὅσον ἐὰν ζῆς ἐπὶ τῆς γῆς 20 ἐὰν δὲ ἐμπλατύνῃ κύριος ὁ θεός σου τὰ ὄριά σου καθάπερ ἐλάλησέν σοι καὶ ἔρεῖς φάγομαι κρέα ἐὰν ἐπιθυμήσῃ ἡ ψυχὴ σου ὥστε φαγεῖν κρέα ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ τῆς ψυχῆς σου φάγη κρέα 21 ἐὰν δὲ μακρότερον ἀπέχη σου ὁ τόπος ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ θύσεις ἀπὸ τῶν βοῶν σου καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων σου ὧν ἂν δῶ ὁ θεός σοι ὃν τρόπον ἐνετειλάμην σοι καὶ φάγη ἐν ταῖς πόλεσίν σου κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς

ψυχῆς σου 22 ὡς ἔσθεται ἡ δορκὰς καὶ ἡ ἔλαφος οὕτως φάγη αὐτὸ ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ὡσαύτως ἔδεται 23 πρόσεχε ἰσχυρῶς τοῦ μὴ φαγεῖν αἷμα ὅτι τὸ αἷμα αὐτοῦ ψυχὴ οὐ βρωθήσεται ἡ ψυχὴ μετὰ τῶν κρεῶν 24 οὐ φάγεσθε ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖτε αὐτὸ ὡς ὕδωρ 25 οὐ φάγη αὐτὸ ἵνα εὐ σοὶ γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ ἐὰν ποιήσῃς τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου 26 πλὴν τὰ ἅγια σου ἐὰν γένηταί σοι καὶ τὰς εὐχὰς σου λαβὼν ἤξεις εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ 27 καὶ ποιήσεις τὰ ὀλοκαυτώματά σου τὰ κρέα ἀνοίσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου τοῦ θεοῦ σου τὸ δὲ αἷμα τῶν θυσιῶν σου προσχεῖς πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου τοῦ θεοῦ σου τὰ δὲ κρέα φάγη 28 φυλάσσου καὶ ἄκουε καὶ ποιήσεις πάντας τοὺς λόγους οὓς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ ἵνα εὐ σοὶ γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου δι' αἰῶνος ἐὰν ποιήσῃς τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου 29 ἐὰν δὲ ἐξολεθρεύσῃ κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη εἰς οὓς σὺ εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι τὴν γῆν αὐτῶν ἀπὸ προσώπου σου καὶ κατακληρονομήσῃς αὐτοὺς καὶ κατοικήσῃς ἐν τῇ γῇ αὐτῶν 30 πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐκζητήσῃς ἐπακολουθῆσαι αὐτοῖς μετὰ τὸ ἐξολεθρευθῆναι αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου οὐ μὴ ἐκζητήσῃς τοὺς θεοὺς αὐτῶν λέγων πῶς ποιοῦσιν τὰ ἔθνη ταῦτα τοῖς θεοῖς αὐτῶν ποιήσω κἀγὼ 31 οὐ ποιήσεις οὕτως κυρίῳ τῷ θεῷ σου τὰ γὰρ βδελύγματα ἃ κύριος ἐμίσησεν ἐποίησαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν ὅτι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν κατακαίουσιν ἐν πυρὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν 32 πᾶν ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον τοῦτο φυλάξῃ ποιεῖν οὐ προσθήσεις ἐπ' αὐτὸ οὐδὲ ἀφελεῖς ἀπ' αὐτοῦ

13 ἐὰν δὲ ἀναστῇ ἐν σοὶ προφήτης ἢ ἐνυπνιαζόμενος ἐνύπνιον καὶ δῶ σοι σημεῖον ἢ τέρας 2 καὶ ἔλθῃ τὸ σημεῖον ἢ τὸ τέρας

ὁ ἐλάλησεν πρὸς σὲ λέγων πορευθῶμεν καὶ
λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις οὓς οὐκ οἶδατε 3 οὐκ
ἀκούσεσθε τῶν λόγων τοῦ προφήτου ἐκείνου
ἢ τοῦ ἐνυπνιαζομένου τὸ ἐνύπνιον ἐκείνο ὅτι
πειράζει κύριος ὁ θεὸς ὑμᾶς εἰδέναι εἰ ἀγαπᾶτε
κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας
ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν 4 ὀπίσω
κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν πορεύεσθε καὶ αὐτὸν
φοβηθήσεσθε καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ φυλάξεσθε
καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσεσθε καὶ αὐτῷ
προστεθήσεσθε 5 καὶ ὁ προφήτης ἐκεῖνος ἢ ὁ τὸ
ἐνύπνιον ἐνυπνιαζόμενος ἐκεῖνος ἀποθανεῖται
ἐλάλησεν γὰρ πλανήσῃ σε ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ
σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου τοῦ
λυτρωσαμένου σε ἐκ τῆς δουλείας ἐξῶσαι σε ἐκ
τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου
πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ καὶ ἀφανιεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ
ὑμῶν αὐτῶν 6 ἐὰν δὲ παρακαλέσῃ σε ὁ ἀδελφός
σου ἐκ πατρὸς σου ἢ ἐκ μητρὸς σου ἢ ὁ υἱός
σου ἢ ἡ θυγάτηρ σου ἢ ἡ γυνὴ ἢ ἐν κόλπῳ σου
ἢ ὁ φίλος ὁ ἴσος τῆς ψυχῆς σου λάθρα λέγων
βαδίσωμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις οὓς
οὐκ ἤδεις σὺ καὶ οἱ πατέρες σου 7 ἀπὸ τῶν
θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλω ὑμῶν τῶν
ἐγγιζόντων σοι ἢ τῶν μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἀπ' ἄκρου
τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς 8 οὐ συνθελήσεις
αὐτῷ καὶ οὐκ εἰσακούσῃ αὐτοῦ καὶ οὐ φείσεται
ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῷ οὐκ ἐπιποθήσεις ἐπ'
αὐτῷ οὐδ' οὐ μὴ σκεπάσῃς αὐτόν 9 ἀναγγέλλων
ἀναγγελεῖς περὶ αὐτοῦ αἱ χεῖρές σου ἔσονται
ἐπ' αὐτόν ἐν πρώτοις ἀποκτεῖναι αὐτόν καὶ
αἱ χεῖρες παντὸς τοῦ λαοῦ ἐπ' ἐσχάτῳ 10 καὶ
λιθοβολήσουσιν αὐτόν ἐν λίθοις καὶ ἀποθανεῖται
ὅτι ἐζήτησεν ἀποστῆσαι σε ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ
σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ
οἴκου δουλείας 11 καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀκούσας
φοβηθήσεται καὶ οὐ προσθήσουσιν ἔτι ποιῆσαι
κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ὑμῖν 12 ἐὰν
δὲ ἀκούσῃς ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου ὧν κύριος ὁ

θεός σου δίδωσίν σοι κατοικεῖν σε ἐκεῖ λεγόντων
13 ἐξήλθοσαν ἄνδρες παράνομοι ἐξ ὑμῶν καὶ
ἀπέστησαν πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν πόλιν
αὐτῶν λέγοντες πορευθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν
θεοῖς ἑτέροις οὓς οὐκ ἤδειτε 14 καὶ ἐρωτήσεις
καὶ ἐραυνήσεις σφόδρα καὶ ἰδοὺ ἀληθῆς σαφῶς
ὁ λόγος γεγένηται τὸ βδέλυγμα τοῦτο ἐν ὑμῖν 15
ἀναιρῶν ἀνελεῖς πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν
τῇ πόλει ἐκείνῃ ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀναθέματι
ἀναθεματιεῖτε αὐτήν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ 16 καὶ
πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς συνάξεις εἰς τὰς διόδους
αὐτῆς καὶ ἐμπρήσεις τὴν πόλιν ἐν πυρὶ καὶ πάντα
τὰ σκῦλα αὐτῆς πανδημεῖ ἐναντίον κυρίου τοῦ
θεοῦ σου καὶ ἔσται ἀοίκητος εἰς τὸν αἰῶνα οὐκ
ἀνοικοδομηθήσεται ἔτι 17 οὐ προσκολληθήσεται
ἐν τῇ χειρὶ σου οὐδὲν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος ἵνα
ἀποστραφῇ κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ
καὶ δώσει σοι ἔλεος καὶ ἐλεήσει σε καὶ πληθυνεῖ
σε ὃν τρόπον ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν σου
18 ἐὰν ἀκούσῃς τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου
φυλάσσειν πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ
ἐντέλλομαί σοι σήμερον ποιεῖν τὸ καλὸν καὶ τὸ
ἀρεστὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου

14 υἱοὶ ἔστε κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν οὐ φοιβήσετε
οὐκ ἐπιθήσετε φαλάκρωμα ἀνά μέσον τῶν
ὀφθαλμῶν ὑμῶν ἐπὶ νεκρῶ 2 ὅτι λαὸς ἅγιος
εἶ κυρίῳ τῷ θεῷ σου καὶ σὲ ἐξελέξατο κύριος
ὁ θεός σου γενέσθαι σε αὐτῷ λαὸν περιούσιον
ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἐπὶ προσώπου τῆς
γῆς 3 οὐ φάγεσθε πᾶν βδέλυγμα 4 ταῦτα τὰ
κτῆνη ἃ φάγεσθε μόσχον ἐκ βοῶν καὶ ἄμνον
ἐκ προβάτων καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν 5 ἔλαφον
καὶ δορκάδα καὶ βούβαλον καὶ τραγέλαφον
καὶ πύγαργον ὄρυγα καὶ καμηλοπάρδαλιν 6
πᾶν κτῆνος διχηλοῦν ὄπλην καὶ ὄνουχιστῆρας
ὄνουχίζον δύο χηλῶν καὶ ἀνάγον μηρυκισμὸν
ἐν τοῖς κτήνεσιν ταῦτα φάγεσθε 7 καὶ ταῦτα
οὐ φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μηρυκισμὸν
καὶ ἀπὸ τῶν διχηλούντων τὰς ὀπλάς καὶ

δονυχιζόντων δονυχιστήρας τὸν κάμηλον καὶ δασύποδα καὶ χοιρογύλλιον ὅτι ἀνάγουσιν μηρυκισμὸν καὶ ὄπλην οὐ διηλοῦσιν ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἐστὶν **8** καὶ τὸν ὕν ὅτι διηλεῖ ὄπλην τοῦτο καὶ δονυχίζει δονυχας ὄπλης καὶ τοῦτο μηρυκισμὸν οὐ μαρυκᾶται ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε καὶ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν οὐχ ἄψεσθε **9** καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες φάγεσθε **10** καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες οὐ φάγεσθε ἀκάθαρτα ὑμῖν ἐστὶν **11** πᾶν ὄρνειον καθαρὸν φάγεσθε **12** καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν τὸν ἀετὸν καὶ τὸν γρύπα καὶ τὸν ἀλαιέτον **13** καὶ τὸν γύπα καὶ τὸν ἰκτίνα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ **14** καὶ πάντα κόρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ **15** καὶ στρουθὸν καὶ γλαῦκα καὶ λάρων **16** καὶ ἐρωδιὸν καὶ κύκνον καὶ ἴβιν **17** καὶ καταράκτην καὶ ἰέρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ καὶ ἔποπα καὶ νυκτικόρακα **18** καὶ πελεκᾶνα καὶ χαραδριὸν καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ καὶ πορφυρίωνα καὶ νυκτερίδα **19** πάντα τὰ ἐρπετὰ τῶν πετεινῶν ἀκάθαρτα ταῦτα ἐστὶν ὑμῖν οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν **20** πᾶν πετεινὸν καθαρὸν φάγεσθε **21** πᾶν θνησιμαῖον οὐ φάγεσθε τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ταῖς πόλεσίν σου δοθήσεται καὶ φάγεται ἢ ἀποδώσῃ τῷ ἀλλοτρίῳ ὅτι λαὸς ἅγιος εἶ κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐχ ἐψησεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ **22** δεκάτην ἀποδεκατώσεις παντὸς γενήματος τοῦ σπέρματός σου τὸ γένημα τοῦ ἀγροῦ σου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν **23** καὶ φάγη αὐτὸ ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ οἴσετε τὰ ἐπιδέκατα τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου ἵνα μάθῃς φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεόν σου πάσας τὰς ἡμέρας **24** ἐὰν δὲ μακρὰν γένηται ἀπὸ σοῦ ἢ ὁδὸς καὶ μὴ δύνη ἀναφέρειν αὐτά ὅτι μακρὰν ἀπὸ σοῦ ὁ τόπος ὃν

ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ὅτι εὐλογῆσει σε κύριος ὁ θεός σου **25** καὶ ἀποδώσῃ αὐτὰ ἀργυρίου καὶ λήμψῃ τὸ ἀργύριον ἐν ταῖς χερσίν σου καὶ πορεύσῃ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου αὐτόν **26** καὶ δώσεις τὸ ἀργύριον ἐπὶ παντός οὐ ἂν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχὴ σου ἐπὶ βοῦσὶ ἢ ἐπὶ προβάτοις ἐπὶ οἴνῳ ἢ ἐπὶ σικερα ἢ ἐπὶ παντός οὐ ἂν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχὴ σου καὶ φάγη ἐκεῖ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ εὐφρανθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου **27** καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐν ταῖς πόλεσίν σου ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερίς οὐδὲ κλῆρος μετὰ σοῦ **28** μετὰ τρία ἔτη ἐξοίσεις πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν γενημάτων σου ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ θήσεις αὐτὸ ἐν ταῖς πόλεσίν σου **29** καὶ ἐλεύσεται ὁ Λευίτης ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερίς οὐδὲ κλῆρος μετὰ σοῦ καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὄρφανός καὶ ἡ χήρα ἢ ἐν ταῖς πόλεσίν σου καὶ φάγονται καὶ ἐμπλησθήσονται ἵνα εὐλογῆσῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις οἷς ἐὰν ποιῇς

15 δι' ἐπτὰ ἐτῶν ποιήσεις ἄφεσιν **2** καὶ οὕτως τὸ πρόσταγμα τῆς ἀφέσεως ἀφήσεις πᾶν χρέος ἴδιον ὃ ὀφείλει σοὶ ὁ πλησίον καὶ τὸν ἀδελφόν σου οὐκ ἀπαιτήσεις ὅτι ἐπικέκληται ἄφεσις κυρίῳ τῷ θεῷ σου **3** τὸν ἀλλότριον ἀπαιτήσεις ὅσα ἐὰν ἦ σοὶ παρ' αὐτῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου ἄφεσιν ποιήσεις τοῦ χρέους σου **4** ὅτι οὐκ ἔσται ἐν σοὶ ἐνδεής ὅτι εὐλογῶν εὐλογῆσει σε κύριος ὁ θεός σου ἐν τῇ γῆ ἣ ἡ κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ κατακληρονομήσαι αὐτήν **5** ἐὰν δὲ ἀκοῆ εἰσακούσῃτε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον **6** ὅτι κύριος ὁ θεός σου εὐλόγησέν σε ὃν τρόπον ἐλάλησέν σοι καὶ δανιεῖς ἔθνεσιν πολλοῖς σὺ δὲ οὐ δανιῇ καὶ ἄρξεις σὺ ἐθνῶν πολλῶν σοῦ δὲ οὐκ ἄρξουσιν **7** ἐὰν δὲ γένηται ἐν σοὶ ἐνδεής τῶν ἀδελφῶν σου ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου ἐν τῇ γῆ ἣ ἡ κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν

σοι οὐκ ἀποστέρξεις τὴν καρδίαν σου οὐδ' οὐ μὴ συσφίγξης τὴν χεῖρά σου ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ σου τοῦ ἐπιδεομένου **8** ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χεῖράς σου αὐτῷ δάνειον δανιεῖς αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται καθ' ὅσον ἐνδεεῖται **9** πρόσεχε σεαυτῷ μὴ γένηται ῥῆμα κρυπτόν ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀνόμημα λέγων ἐγγίζει τὸ ἔτος τὸ ἔβδομον ἔτος τῆς ἀφέσεως καὶ πονηρεύσεται ὁ ὀφθαλμός σου τῷ ἀδελφῷ σου τῷ ἐπιδεομένῳ καὶ οὐ δώσεις αὐτῷ καὶ βοήσεται κατὰ σοῦ πρὸς κύριον καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἀμαρτία μεγάλη **10** διδοὺς δώσεις αὐτῷ καὶ δάνειον δανιεῖς αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται καὶ οὐ λυπηθήσῃ τῇ καρδίᾳ σου διδόντος σου αὐτῷ ὅτι διὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο εὐλογῆσει σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις καὶ ἐν πᾶσιν οὓς ἂν ἐπιβάλης τὴν χεῖρά σου **11** οὐ γὰρ μὴ ἐκλίπη ἐνδεῆς ἀπὸ τῆς γῆς διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο λέγων ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χεῖράς σου τῷ ἀδελφῷ σου τῷ πένητι καὶ τῷ ἐπιδεομένῳ τῷ ἐπὶ τῆς γῆς σου **12** ἐὰν δὲπραθῇ σοὶ ὁ ἀδελφός σου ὁ Ἑβραῖος ἢ ἡ Ἑβραία δουλεύσει σοὶ ἕξ ἔτη καὶ τῷ ἐβδόμῳ ἐξαποστειλεῖς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ **13** ὅταν δὲ ἐξαποστέλλῃς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐξαποστειλεῖς αὐτὸν κενόν **14** ἐφόδιον ἐφοδιάσεις αὐτὸν ἀπὸ τῶν προβάτων σου καὶ ἀπὸ τοῦ σίτου σου καὶ ἀπὸ τῆς ληνοῦ σου καθὰ εὐλόγησέν σε κύριος ὁ θεός σου δώσεις αὐτῷ **15** καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῆ Αἰγύπτου καὶ ἐλυτρώσατό σε κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖθεν διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο **16** ἐὰν δὲ λέγῃ πρὸς σέ οὐκ ἐξελεύσομαι ἀπὸ σοῦ ὅτι ἡγάπηκέν σε καὶ τὴν οἰκίαν σου ὅτι εὖ αὐτῷ ἐστὶν παρὰ σοὶ **17** καὶ λήμψῃ τὸ ὀπίθιον καὶ τρυπήσεις τὸ ὠτίον αὐτοῦ πρὸς τὴν θύραν καὶ ἔσται σοὶ οἰκέτης εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὴν παιδίσκην σου ποιήσεις ὡσαύτως **18** οὐ σκληρὸν ἔσται ἐναντίον σου ἐξαποστελλομένων αὐτῶν ἐλευθέρων ἀπὸ σοῦ ὅτι ἐφέτιον μισθὸν τοῦ μισθωτοῦ ἐδόουλευσέν

σοι ἕξ ἔτη καὶ εὐλογῆσει σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν ποιῆς **19** πᾶν πρωτότοκον ὃ ἐὰν τεχθῇ ἐν τοῖς βουσί σου καὶ ἐν τοῖς προβάτοις σου τὰ ἀρσενικά ἀγιάσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐκ ἐργᾷ ἐν τῷ πρωτοτόκῳ μόσχῳ σου καὶ οὐ μὴ κείρης τὸ πρωτότοκον τῶν προβάτων σου **20** ἐναντι κυρίου φάγη αὐτὸ ἐνιαυτὸν ἕξ ἐνιαυτοῦ ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου σὺ καὶ ὁ οἶκός σου **21** ἐὰν δὲ ἦ ἐν αὐτῷ μῶμος χλωλὸν ἢ τυφλὸν ἢ καὶ πᾶς μῶμος πονηρός οὐ θύσεις αὐτὸ κυρίῳ τῷ θεῷ σου **22** ἐν ταῖς πόλεσιν σου φάγη αὐτὸ ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ὡσαύτως ἔδεται ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον **23** πλὴν τὸ αἷμα οὐ φάγεσθε ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖς αὐτὸ ὡς ὕδωρ

16 φύλαξαι τὸν μῆνα τῶν νέων καὶ ποιήσεις τὸ πασχα κυρίῳ τῷ θεῷ σου ὅτι ἐν τῷ μηνὶ τῶν νέων ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου νυκτός **2** καὶ θύσεις τὸ πασχα κυρίῳ τῷ θεῷ σου πρόβατα καὶ βόας ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου αὐτὸν ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ **3** οὐ φάγη ἐπ' αὐτοῦ ζύμην ἑπτὰ ἡμέρας φάγη ἐπ' αὐτοῦ ἄζυμα ἄρτον κακώσεως ὅτι ἐν σπουδῇ ἐξῆλθετε ἐξ Αἰγύπτου ἵνα μνησθῆτε τὴν ἡμέραν τῆς ἐξοδίας ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν **4** οὐκ ὀφθῆσεται σοὶ ζύμη ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις σου ἑπτὰ ἡμέρας καὶ οὐ κοιμηθήσεται ἀπὸ τῶν κρεῶν ὧν ἐὰν θύσης τὸ ἑσπέρας τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ εἰς τὸ πρωί **5** οὐ δυνήσῃ θῦσαι τὸ πασχα ἐν οὐδεμιᾷ τῶν πόλεων σου ὧν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι **6** ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον ὃν ἐὰν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ θύσεις τὸ πασχα ἑσπέρας πρὸς δυσμὰς ἡλίου ἐν τῷ καιρῷ ᾧ ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου **7** καὶ ἐψήσεις καὶ ὀπτήσεις καὶ φάγη ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου αὐτόν καὶ ἀποστραφήσῃ τὸ πρωὶ καὶ ἀπελεύσῃ εἰς τοὺς οἴκους σου **8** ἕξ ἡμέρας φάγη ἄζυμα καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐξόδιον ἑορτὴ

κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον πλὴν ὅσα ποιηθήσεται ψυχῇ **9** ἑπτὰ ἑβδομάδας ὁλοκλήρους ἐξαριθμῆσεις σεαυτῷ ἀρξαμένου σου δρέπανον ἐπ' ἀμητὸν ἄρξῃ ἐξαριθμῆσαι ἑπτὰ ἑβδομάδας **10** καὶ ποιήσεις ἑορτὴν ἑβδομάδων κυρίῳ τῷ θεῷ σου καθότι ἡ χεὶρ σου ἰσχύει ὅσα ἂν δῶ σοι καθότι ηὐλόγησέν σε κύριος ὁ θεός σου **11** καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐν ταῖς πόλεσίν σου καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὀρφανός καὶ ἡ χήρα ἡ ἐν ὑμῖν ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ **12** καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ φυλάξῃ καὶ ποιήσεις τὰς ἐντολάς ταύτας **13** ἑορτὴν σκηνῶν ποιήσεις σεαυτῷ ἑπτὰ ἡμέρας ἐν τῷ συναγαγεῖν σε ἐκ τοῦ ἄλωνός σου καὶ ἀπὸ τῆς ληνοῦ σου **14** καὶ εὐφρανθήσῃ ἐν τῇ ἑορτῇ σου σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὀρφανός καὶ ἡ χήρα ἡ οὖσα ἐν ταῖς πόλεσίν σου **15** ἑπτὰ ἡμέρας ἑορτάσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου αὐτῷ ἐὰν δὲ εὐλόγησῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσιν τοῖς γενήμασίν σου καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου καὶ ἔσῃ εὐφραίνόμενος **16** τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἀρσενικόν σου ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξῃται αὐτὸν κύριος ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἀζύμων καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἑβδομάδων καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς σκηνοπηγίας οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου κενός **17** ἕκαστος κατὰ δύναμιν τῶν χειρῶν ὑμῶν κατὰ τὴν εὐλογίαν κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἣν ἔδωκέν σοι **18** κριτὰς καὶ γραμματοεισαγωγεῖς καταστήσεις σεαυτῷ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου αἷς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι κατὰ φυλάς καὶ κρινοῦσιν τὸν λαὸν κρίσιν δικαίαν **19** οὐκ ἐκκλινοῦσιν κρίσιν οὐκ

ἐπιγνώσονται πρόσωπον οὐδὲ λήμψονται δῶρον τὰ γὰρ δῶρα ἐκτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς σοφῶν καὶ ἐξαίρει λόγους δικαίων **20** δικαίως τὸ δίκαιον διώξῃ ἵνα ζητεῖ καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι **21** οὐ φυτεύσεις σεαυτῷ ἄλλος πᾶν ξύλον παρὰ τὸ θυσιαστήριον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὃ ποιήσεις σεαυτῷ **22** οὐ στήσεις σεαυτῷ στήλην ἃ ἐμίσησεν κύριος ὁ θεός σου

17 οὐ θύσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου μόσχον ἢ πρόβατον ἐν ᾧ ἔστιν ἐν αὐτῷ μῶμος πᾶν ῥῆμα πονηρὸν ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἔστιν **2** ἐὰν δὲ εὐρεθῇ ἐν σοὶ ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου ὧν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἀνὴρ ἢ γυνή ὅστις ποιήσῃ τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου παρελθεῖν τὴν διαθήκην αὐτοῦ **3** καὶ ἐλθόντες λατρεύσωσιν θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσωσιν αὐτοῖς τῷ ἡλίῳ ἢ τῇ σελήνῃ ἢ παντὶ τῶν ἐκ τοῦ κόσμου τοῦ οὐρανοῦ ἃ οὐ προσέταξεν **4** καὶ ἀναγγεληῖ σοι καὶ ἐκζητήσεις σφόδρα καὶ ἰδοὺ ἀληθῶς γέγονεν τὸ ῥῆμα γεγένηται τὸ βδέλυγμα τοῦτο ἐν Ἰσραὴλ **5** καὶ ἐξάξεις τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον ἢ τὴν γυναῖκα ἐκείνην καὶ λιθοβολήσετε αὐτοὺς ἐν λίθοις καὶ τελευτήσουσιν **6** ἐπὶ δυσὶν μάρτυσιν ἢ ἐπὶ τρισὶν μάρτυσιν ἀποθανεῖται ὁ ἀποθνήσκων οὐκ ἀποθανεῖται ἐφ' ἐνὶ μάρτυρι **7** καὶ ἡ χεὶρ τῶν μαρτύρων ἔσται ἐπ' αὐτῷ ἐν πρώτοις θανατῶσαι αὐτόν καὶ ἡ χεὶρ παντὸς τοῦ λαοῦ ἐπ' ἐσχάτων καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν **8** ἐὰν δὲ ἀδυνατήσῃ ἀπὸ σοῦ ῥῆμα ἐν κρίσει ἀνά μέσον αἷμα αἵματος καὶ ἀνά μέσον κρίσις κρίσεως καὶ ἀνά μέσον ἀφή ἀφῆς καὶ ἀνά μέσον ἀντιλογία ἀντιλογίας ῥήματα κρίσεως ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν καὶ ἀναστάς ἀναβῆσθαι εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ **9** καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς Λευίτας καὶ πρὸς τὸν κριτὴν ὃς ἂν γένηται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ

ἐκζητήσαντες ἀναγγελοῦσίν σοι τὴν κρίσιν **10** καὶ ποιήσεις κατὰ τὸ πρᾶγμα ὃ ἐὰν ἀναγγείλωσίν σοι ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ φυλάξῃ σφόδρα ποιῆσαι κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν νομοθετηθῇ σοι **11** κατὰ τὸν νόμον καὶ κατὰ τὴν κρίσιν ἣν ἂν εἴπωσίν σοι ποιήσεις οὐκ ἐκκλινεῖς ἀπὸ τοῦ ῥήματος οὗ ἐὰν ἀναγγείλωσίν σοι δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά **12** καὶ ὁ ἄνθρωπος ὃς ἂν ποιῆσῃ ἐν ὑπερηφανίᾳ τοῦ μὴ ὑπακοῦσαι τοῦ ἱερέως τοῦ παρεστηκότος λειτουργεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἢ τοῦ κριτοῦ ὃς ἂν ᾗ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἀποθανεῖται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραὴλ **13** καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας φοβηθήσεται καὶ οὐκ ἀσεβήσῃ ζῆτι **14** ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ καὶ κληρονομίᾳς αὐτὴν καὶ κατοικήσῃς ἐπ' αὐτῆς καὶ εἴπῃς καταστήσω ἐπ' ἐμαυτὸν ἄρχοντα καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη τὰ κύκλω μου **15** καθιστῶν καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου αὐτόν ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα οὐ δυνήσῃ καταστήσαι ἐπὶ σεαυτὸν ἄνθρωπον ἀλλότριον ὅτι οὐκ ἀδελφός σου ἐστίν **16** διότι οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ ἵππον οὐδὲ μὴ ἀποστρέψῃ τὸν λαὸν εἰς Αἴγυπτον ὅπως πληθύνῃ ἑαυτῷ ἵππον ὁ δὲ κύριος εἶπεν οὐ προσθήσετε ἀποστρέψαι τῇ ὁδῷ ταύτῃ ζῆτι **17** καὶ οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ γυναικας οὐδὲ μεταστήσεται αὐτοῦ ἡ καρδία καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ σφόδρα **18** καὶ ἔσται ὅταν καθίσῃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ καὶ γράψῃ ἑαυτῷ τὸ δευτερονόμιον τοῦτο εἰς βιβλίον παρὰ τῶν ἱερέων τῶν Λευιτῶν **19** καὶ ἔσται μετ' αὐτοῦ καὶ ἀναγνώσεται ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἵνα μάθῃ φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ φυλάσσεσθαι πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ποιεῖν **20** ἵνα μὴ ὑψωθῇ ἡ καρδία αὐτοῦ

ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἵνα μὴ παραβῇ ἀπὸ τῶν ἐντολῶν δεξιὰ ἢ ἀριστερά ὅπως ἂν μακροχρονίσῃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ

18 οὐκ ἔσται τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς Λευίταις ὅλη φυλῇ Λευι μερὶς οὐδὲ κλῆρος μετὰ Ἰσραὴλ καρπώματα κυρίου ὁ κλῆρος αὐτῶν φάγονται αὐτά **2** κλῆρος δὲ οὐκ ἔσται αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν κύριος αὐτὸς κλῆρος αὐτοῦ καθότι εἶπεν αὐτῷ **3** καὶ αὕτη ἡ κρίσις τῶν ἱερέων τὰ παρὰ τοῦ λαοῦ παρὰ τῶν θυόντων τὰ θύματα ἐὰν τε μόσχον ἐὰν τε πρόβατον καὶ δώσει τῷ ἱερεῖ τὸν βραχίονα καὶ τὰ σιαγόνια καὶ τὸ ἔνυστρον **4** καὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου καὶ τὴν ἀπαρχὴν τῶν κOURῶν τῶν προβάτων σου δώσεις αὐτῷ **5** ὅτι αὐτὸν ἐξελέξατο κύριος ὁ θεός σου ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν σου παρεστάναι ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου λειτουργεῖν καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ **6** ἐὰν δὲ παραγένηται ὁ Λευίτης ἐκ μιᾶς τῶν πόλεων ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὗ αὐτὸς παροικεῖ καθότι ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος **7** καὶ λειτουργήσῃ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ὡς περ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ Λευῖται οἱ παρεστηκότες ἐκεῖ ἔναντι κυρίου **8** μερίδα μεμερισμένην φάγεται πλὴν τῆς πράσεως τῆς κατὰ πατριάν **9** ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι οὐ μαθήσῃ ποιεῖν κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ἐκείνων **10** οὐχ εὐρεθήσεται ἐν σοὶ περικαθαίρων τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἢ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐν πυρί μαντευόμενος μαντεῖαν κληδονιζόμενος καὶ οἰωνιζόμενος φαρμακός **11** ἐπαεῖδων ἐπαιοδὴν ἐγγαστρίμυθος καὶ τερατοσκοπὸς ἐπερωτῶν τοὺς νεκρούς **12** ἔστιν γὰρ βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου πᾶς ποιῶν ταῦτα ἔνεκεν γὰρ τῶν βδελυγμάτων τούτων κύριος ἐξολεθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ σοῦ **13**

τέλειος ἔση ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου **14** τὰ γὰρ ἔθνη ταῦτα οὐς σὺ κατακληρονομεῖς αὐτούς οὗτοι κληδόνων καὶ μαντειῶν ἀκούσονται σοὶ δὲ οὐχ οὕτως ἔδωκεν κύριος ὁ θεός σου **15** προφήτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ὡς ἐμὲ ἀναστήσει σοὶ κύριος ὁ θεός σου αὐτοῦ ἀκούσεσθε **16** κατὰ πάντα ὅσα ἠτήσω παρὰ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν Χωρηβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας λέγοντες οὐ προσθήσομεν ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ τὸ πῦρ τὸ μέγα τοῦτο οὐκ ὀψόμεθα ἔτι οὐδὲ μὴ ἀποθάνωμεν **17** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ὀρθῶς πάντα ὅσα ἐλάλησαν **18** προφήτην ἀναστήσω αὐτοῖς ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ὡσπερ σὲ καὶ δώσω τὸ ῥῆμά μου ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ λαλήσει αὐτοῖς καθότι ἂν ἐντείλωμαι αὐτῷ **19** καὶ ὁ ἄνθρωπος ὅς ἐάν μὴ ἀκούσῃ ὅσα ἐάν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ἐγὼ ἐκδικήσω ἐξ αὐτοῦ **20** πλὴν ὁ προφήτης ὅς ἂν ἀσεβήσῃ λαλήσῃ ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ῥῆμα ὃ οὐ προσέταξα λαλήσαι καὶ ὅς ἂν λαλήσῃ ἐπ' ὀνόματι θεῶν ἐτέρων ἀποθανεῖται ὁ προφήτης ἐκεῖνος **21** ἐάν δὲ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου πῶς γνωσόμεθα τὸ ῥῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησεν κύριος **22** ὅσα ἐάν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου καὶ μὴ γένηται τὸ ῥῆμα καὶ μὴ συμβῆ τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησεν κύριος ἐν ἀσεβείᾳ ἐλάλησεν ὁ προφήτης ἐκεῖνος οὐκ ἀφέξεσθε αὐτοῦ

19 ἐάν δὲ ἀφανίσῃ κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη ἃ ὁ θεός σου δίδωσίν σοὶ τὴν γῆν αὐτῶν καὶ κατακληρονομήσητε αὐτούς καὶ κατοικήσητε ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν **2** τρεῖς πόλεις διαστελεῖς σεαυτῶ ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι **3** στόχασά σοι τὴν ὁδὸν καὶ τριμεριεῖς τὰ ὄρια τῆς γῆς σου ἦν καταμερίζει σοὶ κύριος ὁ θεός σου καὶ ἔσται καταφυγὴ ἐκεῖ παντὶ φονευτῇ **4** τοῦτο δὲ ἔσται τὸ πρόσταγμα τοῦ φονευτοῦ ὅς ἂν φύγῃ ἐκεῖ καὶ ζήσεται ὅς ἂν πατάξῃ τὸν

πλησίον αὐτοῦ ἀκουσίως καὶ οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ τῆς ἐχθῆς καὶ πρὸ τῆς τρίτης **5** καὶ ὅς ἂν εἰσέλθῃ μετὰ τοῦ πλησίον εἰς τὸν δρυμὸν συναγαγεῖν ξύλα καὶ ἐκκρουσθῆ ἢ χεῖρ αὐτοῦ τῇ ἀξίνῃ κόπτοντος τὸ ξύλον καὶ ἐκπεσὸν τὸ σιδήριον ἀπὸ τοῦ ξύλου τύχη τοῦ πλησίον καὶ ἀποθάνῃ οὗτος καταφεύξεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων καὶ ζήσεται **6** ἵνα μὴ διώξας ὁ ἀγχιστεύων τοῦ αἵματος ὀπίσω τοῦ φονεύσαντος ὅτι παρατεθήρμανται τῇ καρδίᾳ καὶ καταλάβῃ αὐτὸν ἐάν μακροτέρα ἦ ἢ ἡ ὁδός καὶ πατάξῃ αὐτοῦ τὴν ψυχὴν καὶ ἀποθάνῃ καὶ τούτῳ οὐκ ἔστιν κρίσις θανάτου ὅτι οὐ μισῶν ἦν αὐτὸν πρὸ τῆς ἐχθῆς καὶ πρὸ τῆς τρίτης **7** διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι τὸ ῥῆμα τοῦτο λέγων τρεῖς πόλεις διαστελεῖς σεαυτῶ **8** ἐάν δὲ ἐμπλατύνη κύριος ὁ θεός σου τὰ ὄρια σου ὃν τρόπον ὤμοσεν τοῖς πατράσιν σου καὶ δῶ σοὶ κύριος πᾶσαν τὴν γῆν ἣν εἶπεν δοῦναι τοῖς πατράσιν σου **9** ἐάν ἀκούσῃς ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας καὶ προσθήσεις σεαυτῶ ἔτι τρεῖς πόλεις πρὸς τὰς τρεῖς ταύτας **10** καὶ οὐκ ἐκχυθήσεται αἷμα ἀναίτιον ἐν τῇ γῇ σου ἢ κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ καὶ οὐκ ἔσται ἐν σοὶ αἷματι ἔνοχος **11** ἐάν δὲ γένηται ἄνθρωπος μισῶν τὸν πλησίον καὶ ἐνεδρεύσῃ αὐτὸν καὶ ἐπαναστῆ ἐπ' αὐτὸν καὶ πατάξῃ αὐτοῦ ψυχὴν καὶ ἀπεθάνῃ καὶ φύγῃ εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων **12** καὶ ἀποστελοῦσιν ἢ γερουσία τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ λήμψονται αὐτὸν ἐκεῖθεν καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν εἰς χεῖρας τῷ ἀγχιστεύοντι τοῦ αἵματος καὶ ἀποθανεῖται **13** οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῷ καὶ καθαριεῖς τὸ αἷμα τὸ ἀναίτιον ἐξ Ἰσραὴλ καὶ εὖ σοὶ ἔσται **14** οὐ μετακινήσεις ὄρια τοῦ πλησίον σου ἃ ἔστησαν οἱ πατέρες σου ἐν τῇ κληρονομίᾳ σου ἢ κατεκληρονομήθης ἐν τῇ γῇ ἣν κύριος ὁ θεός σου

δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ 15 οὐκ ἐμμενεῖ μάρτυς εἶς μαρτυρησάτω κατὰ ἀνθρώπου κατὰ πᾶσαν ἀδικίαν καὶ κατὰ πᾶν ἀμάρτημα καὶ κατὰ πᾶσαν ἀμαρτίαν ἦν ἂν ἀμάρτη ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ ἐπὶ στόματος τριῶν μαρτύρων σταθίησεται πᾶν ῥῆμα 16 ἂν δὲ καταστή μάρτυς ἄδικος κατὰ ἀνθρώπου καταλέγων αὐτοῦ ἀσέβειαν 17 καὶ στήσονται οἱ δύο ἄνθρωποι οἷς ἐστὶν αὐτοῖς ἢ ἀντιλογία ἔναντι κυρίου καὶ ἔναντι τῶν ἱερέων καὶ ἔναντι τῶν κριτῶν οἱ ἂν ὦσιν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις 18 καὶ ἐξετάσωσιν οἱ κριταὶ ἀκριβῶς καὶ ἰδοὺ μάρτυς ἄδικος ἐμαρτύρησεν ἄδικα ἀντέστη κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ 19 καὶ ποιήσετε αὐτῷ ὃν τρόπον ἐπονηρεύσατο ποιῆσαι κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν 20 καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες φοβηθήσονται καὶ οὐ προσθήσουσιν ἔτι ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ὑμῖν 21 οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς σου ἐπ' αὐτῷ ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος χεῖρα ἀντὶ χειρὸς πόδα ἀντὶ ποδός

20 ἂν δὲ ἐξέλθῃς εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου καὶ ἴδῃς ἵππον καὶ ἀναβάτην καὶ λαὸν πλείονά σου οὐ φοβηθήσῃ ἀπ' αὐτῶν ὅτι κύριος ὁ θεός σου μετὰ σοῦ ὁ ἀναβιβάσας σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου 2 καὶ ἔσται ὅταν ἐγγίῃς τῷ πολέμῳ καὶ προσεγγίσας ὁ ἱερεὺς λαλήσει τῷ λαῷ 3 καὶ ἐρεῖ πρὸς αὐτούς ἄκουε Ἰσραὴλ ὑμεῖς προσπορεύεσθε σήμερον εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν μὴ ἐκλύεσθω ἡ καρδία ὑμῶν μὴ φοβεῖσθε μηδὲ θραύεσθε μηδὲ ἐκκλίνητε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν 4 ὅτι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν συνεκπολεμήσει ὑμῖν τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν διασῶσαι ὑμᾶς 5 καὶ λαλήσουσιν οἱ γραμματεῖς πρὸς τὸν λαὸν λέγοντες τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ οἰκοδομήσας οἰκίαν καινὴν καὶ οὐκ ἐνεκαίνισεν αὐτήν πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ

ἄνθρωπος ἕτερος ἐγκαινιεῖ αὐτήν 6 καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ οὐκ εὐφράνθη ἐξ αὐτοῦ πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἄνθρωπος ἕτερος εὐφρανθήσεται ἐξ αὐτοῦ 7 καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος ὅστις μεμνήσεται γυναῖκα καὶ οὐκ ἔλαβεν αὐτήν πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἄνθρωπος ἕτερος λήμψεται αὐτήν 8 καὶ προσθήσουσιν οἱ γραμματεῖς λαλήσαι πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἐροῦσιν τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος καὶ δειλὸς τῇ καρδίᾳ πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἵνα μὴ δειλιάνῃ τὴν καρδίαν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὡσπερ ἡ αὐτοῦ 9 καὶ ἔσται ὅταν παύσωνται οἱ γραμματεῖς λαλοῦντες πρὸς τὸν λαὸν καὶ καταστήσουσιν ἄρχοντας τῆς στρατιᾶς προηγουμένους τοῦ λαοῦ 10 ἂν δὲ προσέλθῃς πρὸς πόλιν ἐκπολεμήσαι αὐτήν καὶ ἐκκαλέσῃ αὐτούς μετ' εἰρήνης 11 ἂν μὲν εἰρηνικὰ ἀποκριθῶσίν σοι καὶ ἀνοίξωσίν σοι ἔσται πᾶς ὁ λαὸς οἱ εὐρεθέντες ἐν αὐτῇ ἔσονταί σοι φορολόγητοι καὶ ὑπήκοοί σου 12 ἂν δὲ μὴ ὑπακούσωσίν σοι καὶ ποιήσωσιν πρὸς σὲ πόλεμον περικαθιεῖς αὐτήν 13 καὶ παραδώσει αὐτήν κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ πατάξεις πᾶν ἀρσενικὸν αὐτῆς ἐν φόνῳ μαχαίρας 14 πλὴν τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀποσκευῆς καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ πάντα ὅσα ἂν ὑπάρχῃ ἐν τῇ πόλει καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν προνομεύσεις σεαυτῷ καὶ φάγη πᾶσαν τὴν προνομὴν τῶν ἐχθρῶν σου ὧν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι 15 οὕτως ποιήσεις πάσας τὰς πόλεις τὰς μακρὰν οὐσας ἀπὸ σοῦ σφόδρα αἰ οὐχὶ ἐκ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων 16 ἰδοὺ δὲ ἀπὸ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων ὧν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι κληρονομεῖν τὴν γῆν αὐτῶν οὐ ζωγήσετε ἀπ' αὐτῶν πᾶν ἐμπνέον 17 ἀλλ' ἢ ἀναθέματι ἀναθεματιεῖτε αὐτούς τὸν Χετταῖον

καὶ Ἀμορραῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Εὐαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον καὶ Γεργεσαῖον ὄν τρόπον ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου **18** ἵνα μὴ διδάξωσιν ὑμᾶς ποιεῖν πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν ὅσα ἐποίησαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν καὶ ἁμαρτήσεσθε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν **19** ἐὰν δὲ περικαθίσῃς περὶ πόλιν ἡμέρας πλείους ἐκπολεμήσαι αὐτήν εἰς κατάλημψιν αὐτῆς οὐχὶ ἐξολεθρεύσεις τὰ δένδρα αὐτῆς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὰ σίδηρον ἀλλ' ἢ ἀπ' αὐτοῦ φάγη αὐτὸ δὲ οὐκ ἐκκόψεις μὴ ἄνθρωπος τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ ἀγρῷ εἰσελθεῖν ἀπὸ προσώπου σου εἰς τὸν χάρακα **20** ἀλλὰ ξύλον ὃ ἐπίστασαι ὅτι οὐ καρπόβρωτόν ἐστιν τοῦτο ἐξολεθρεύσεις καὶ ἐκκόψεις καὶ οἰκοδομήσεις χαράκωσιν ἐπὶ τὴν πόλιν ἣτις ποιεῖ πρὸς σὲ τὸν πόλεμον ἕως ἂν παραδοθῇ

21 ἐὰν δὲ εὐρεθῇ τραυματίας ἐν τῇ γῆ ἧ ἧ κύριος ὁ θεός σου δίδωσιν σοι κληρονομήσαι πεπτωκῶς ἐν τῷ πεδίῳ καὶ οὐκ οἶδασιν τὸν πατάξαντα **2** ἐξελεύσεται ἡ γερουσία σου καὶ οἱ κριταὶ σου καὶ ἐκμετρήσουσιν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ τοῦ τραυματίου **3** καὶ ἔσται ἡ πόλις ἡ ἐγγίζουσα τῷ τραυματίᾳ καὶ λήμψεται ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης δάμαλιν ἐκ βοῶν ἣτις οὐκ εἴργασται καὶ ἣτις οὐχ εἴλκυσεν ζυγόν **4** καὶ καταβιάσουσιν ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης τὴν δάμαλιν εἰς φάραγγα τραχεῖαν ἣτις οὐκ εἴργασται οὐδὲ σπεῖρεται καὶ νευροκοπήσουσιν τὴν δάμαλιν ἐν τῇ φάραγγι **5** καὶ προσελεύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται ὅτι αὐτοὺς ἐπέλεξεν κύριος ὁ θεός σου παρεστηκέναι αὐτῷ καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῷ στόματι αὐτῶν ἔσται πᾶσα ἀντιλογία καὶ πᾶσα ἀφή **6** καὶ πᾶσα ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης οἱ ἐγγίζοντες τῷ τραυματίᾳ νίψονται τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς δαμάλεως τῆς νευροκοπημένης ἐν τῇ φάραγγι **7** καὶ ἀποκριθέντες ἐροῦσιν αἱ χεῖρες ἡμῶν οὐκ ἐξέχεαν τὸ αἷμα τοῦτο καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν οὐχ ἑωράκασιν **8** ἴλεως γενοῦ τῷ λαῷ σου

Ἰσραηλ οὐς ἐλυτρώσω κύριε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἵνα μὴ γένηται αἷμα ἀναίτιον ἐν τῷ λαῷ σου Ἰσραηλ καὶ ἐξίλασθήσεται αὐτοῖς τὸ αἷμα **9** σὺ δὲ ἐξαρεῖς τὸ αἷμα τὸ ἀναίτιον ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἐὰν ποιήσῃς τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου **10** ἐὰν δὲ ἐξελθῶν εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου καὶ παραδῶ σοι κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ προνομεύσεις τὴν προνομήν αὐτῶν **11** καὶ ἴδῃς ἐν τῇ προνομῇ γυναῖκα καλὴν τῷ εἶδει καὶ ἐνθυμηθῆς αὐτῆς καὶ λάβῃς αὐτὴν σαυτῷ γυναῖκα **12** καὶ εἰσάξεις αὐτήν ἔνδον εἰς τὴν οἰκίαν σου καὶ ξυρήσεις τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ περιουχιεῖς αὐτήν **13** καὶ περιελεῖς τὰ ἱμάτια τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς καὶ καθίεται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου καὶ κλαύσεται τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα μηνὸς ἡμέρας καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ πρὸς αὐτήν καὶ συνοικισθήσῃ αὐτῇ καὶ ἔσται σου γυνή **14** καὶ ἔσται ἐὰν μὴ θέλῃς αὐτήν ἐξαποστελεῖς αὐτήν ἐλευθέραν καὶ πράσει οὐ πραθήσεται ἀργυρίου οὐκ ἀθετήσεις αὐτήν διότι ἔταπείνωσας αὐτήν **15** ἐὰν δὲ γένωνται ἀνθρώπῳ δύο γυναῖκες μία αὐτῶν ἡγαπημένη καὶ μία αὐτῶν μισουμένη καὶ τέκωσιν αὐτῷ ἡ ἡγαπημένη καὶ ἡ μισουμένη καὶ γένηται υἱὸς πρωτότοκος τῆς μισουμένης **16** καὶ ἔσται ἧ ἂν ἡμέρᾳ κατακληροδοτῇ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ οὐ δυνήσεται πρωτοτοκεῦσαι τῷ υἱῷ τῆς ἡγαπημένης ὑπεριδὼν τὸν υἱὸν τῆς μισουμένης τὸν πρωτότοκον **17** ἀλλὰ τὸν πρωτότοκον υἱὸν τῆς μισουμένης ἐπιγνώσεται δοῦναι αὐτῷ διπλᾶ ἀπὸ πάντων ὧν ἂν εὐρεθῇ αὐτῷ ὅτι οὗτός ἐστιν ἀρχὴ τέκνων αὐτοῦ καὶ τούτῳ καθήκει τὰ πρωτοτόκια **18** ἐὰν δὲ τινι ἧ υἱὸς ἀπειθῆς καὶ ἐρεθιστῆς οὐχ ὑπακούων φωνὴν πατρὸς καὶ φωνὴν μητρὸς καὶ παιδεύσωσιν αὐτὸν καὶ μὴ εἰσακούῃ αὐτῶν **19** καὶ συλλαβόντες αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μητὴρ αὐτοῦ καὶ ἐξάξουσιν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γερουσίαν τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τοῦ τόπου αὐτοῦ **20** καὶ

ἐροῦσιν τοῖς ἀνδράσιν τῆς πόλεως αὐτῶν ὁ υἱὸς ἡμῶν οὗτος ἀπειθεῖ καὶ ἐρεθίζει οὐχ ὑπακούει τῆς φωνῆς ἡμῶν συμβολοκοπῶν οἴνοφυλεῖ **21** καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐν λίθοις καὶ ἀποθανεῖται καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες φοβηθήσονται **22** ἐὰν δὲ γένηται ἐν τινὶ ἁμαρτία κρίμα θανάτου καὶ ἀποθάνῃ καὶ κρεμάσῃτε αὐτὸν ἐπὶ ξύλου **23** οὐκ ἐπικοιμηθήσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ξύλου ἀλλὰ ταφῆ θάψετε αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι κεκατηραμένος ὑπὸ θεοῦ πᾶς κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ

22 μὴ ἰδὼν τὸν μόσχον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸ πρόβατον αὐτοῦ πλανώμενα ἐν τῇ ὁδῷ ὑπερίδης αὐτὰ ἀποστροφῆ ἀποστρέψεις αὐτὰ τῷ ἀδελφῷ σου καὶ ἀποδώσεις αὐτῷ **2** ἐὰν δὲ μὴ ἐγγίξῃ ὁ ἀδελφός σου πρὸς σὲ μηδὲ ἐπίστη αὐτὸν συνάξεις αὐτὰ ἔνδον εἰς τὴν οἰκίαν σου καὶ ἔσται μετὰ σοῦ ἕως ἂν ζητήσῃ αὐτὰ ὁ ἀδελφός σου καὶ ἀποδώσεις αὐτῷ **3** οὕτως ποιήσεις τὸν ὄνον αὐτοῦ καὶ οὕτως ποιήσεις τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ οὕτως ποιήσεις κατὰ πᾶσαν ἀπώλειαν τοῦ ἀδελφοῦ σου ὅσα ἐὰν ἀπόληται παρ' αὐτοῦ καὶ εὔρης οὐ δυνήσῃ ὑπεριδεῖν **4** οὐκ ὄψῃ τὸν ὄνον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸν μόσχον αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν τῇ ὁδῷ μὴ ὑπερίδης αὐτοῦς ἀνιστῶν ἀναστήσεις μετ' αὐτοῦ **5** οὐκ ἔσται σκευὴ ἀνδρὸς ἐπὶ γυναικί οὐδὲ μὴ ἐνδύσῃται ἀνὴρ στολὴν γυναικίαν ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἔστιν πᾶς ποιῶν ταῦτα **6** ἐὰν δὲ συναντήσης νοσηρὰ ὀρνέων πρὸ προσώπου σου ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἐπὶ παντὶ δένδρῳ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς νεοσσοῖς ἢ ῥοῖς καὶ ἢ μήτηρ θάλαπῃ ἐπὶ τῶν νεοσσῶν ἢ ἐπὶ τῶν ῥῶν οὐ λήμψῃ τὴν μητέρα μετὰ τῶν τέκνων **7** ἀποστολῆ ἀποστελεῖς τὴν μητέρα τὰ δὲ παιδία λήμψῃ σεαυτῷ ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ πολυήμερος ἔσῃ **8** ἐὰν δὲ οἰκοδομήσῃς οἰκίαν

καινὴν καὶ ποιήσεις στεφάνην τῷ δωματί σου καὶ οὐ ποιήσεις φόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ σου ἐὰν πέσῃ ὁ πεσὼν ἀπ' αὐτοῦ **9** οὐ κατασπερεῖς τὸν ἀμπελώνά σου διάφορον ἵνα μὴ ἁγιασθῇ τὸ γένημα καὶ τὸ σπέρμα ὃ ἐὰν σπείρης μετὰ τοῦ γενήματος τοῦ ἀμπελώνος σου **10** οὐκ ἀροτριάσεις ἐν μόσχῳ καὶ ὄνῳ ἐπὶ τὸ αὐτὸ **11** οὐκ ἐνδύσῃ κίβδηλον ἔρια καὶ λίνον ἐν τῷ αὐτῷ **12** στρεπτὰ ποιήσεις σεαυτῷ ἐπὶ τῶν τεσσάρων κρασπέδων τῶν περιβολαίων σου ἃ ἐὰν περιβάλλῃ ἐν αὐτοῖς **13** ἐὰν δὲ τις λάβῃ γυναῖκα καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ καὶ μισήσῃ αὐτήν **14** καὶ ἐπιθῇ αὐτῇ προφασιστικούς λόγους καὶ κατενέγκῃ αὐτῆς ὄνομα πονηρὸν καὶ λέγῃ τὴν γυναῖκα ταύτην εἴληφα καὶ προσελθὼν αὐτῇ οὐχ εὔρηκα αὐτῆς παρθένια **15** καὶ λαβὼν ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς καὶ ἡ μήτηρ ἐξοίσουσιν τὰ παρθένια τῆς παιδὸς πρὸς τὴν γερούσιαν ἐπὶ τὴν πύλην **16** καὶ ἐρεῖ ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς τῇ γερούσιᾳ τὴν θυγατέρα μου ταύτην δέδωκα τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ γυναῖκα καὶ μισήσας αὐτήν **17** αὐτὸς νῦν ἐπιτίθησιν αὐτῇ προφασιστικούς λόγους λέγων οὐχ εὔρηκα τῇ θυγατρὶ σου παρθένια καὶ ταῦτα τὰ παρθένια τῆς θυγατρὸς μου καὶ ἀναπτύξουσιν τὸ ἱμάτιον ἐναντίον τῆς γερούσιᾳς τῆς πόλεως **18** καὶ λήμψεται ἡ γερούσια τῆς πόλεως ἐκείνης τὸν ἀνθρωπὸν ἐκεῖνον καὶ παιδεύσουσιν αὐτὸν **19** καὶ ζημιώσουσιν αὐτὸν ἑκατὸν σίκλους καὶ δώσουσιν τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος ὅτι ἐξήνεγκεν ὄνομα πονηρὸν ἐπὶ παρθένον Ἰσραηλίτιν καὶ αὐτοῦ ἔσται γυνὴ οὐ δυνήσεται ἐξαποστεῖλαι αὐτήν τὸν ἅπαντα χρόνον **20** ἐὰν δὲ ἐπ' ἀληθείας γένηται ὁ λόγος οὗτος καὶ μὴ εὔρεθῇ παρθένια τῇ νεάνιδι **21** καὶ ἐξάξουσιν τὴν νεάνιν ἐπὶ τὰς θύρας οἴκου πατρὸς αὐτῆς καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτήν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτῆς ἐν λίθοις καὶ ἀποθανεῖται ὅτι ἐποίησεν ἀφροσύνην ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐκπορνεῦσαι τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν **22** ἐὰν δὲ εὔρεθῇ ἄνθρωπος κοιμώμενος μετὰ

γυναικὸς συνωκισμένης ἀνδρὶ ἀποκτενεῖτε ἀμφοτέρους τὸν ἄνδρα τὸν κοιμώμενον μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τὴν γυναῖκα καὶ ἔξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραηλ 23 ἂν δὲ γένηται παῖς παρθένος μεμνηστευμένη ἀνδρὶ καὶ εὐρῶν αὐτὴν ἄνθρωπος ἐν πόλει κοιμηθῆ μετ' αὐτῆς 24 ἔξάξετε ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν καὶ λιθοβοληθήσονται ἐν λίθοις καὶ ἀποθανοῦνται τὴν νεάνιν ὅτι οὐκ ἔβόησεν ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν ἄνθρωπον ὅτι ἔταπείνωσεν τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον καὶ ἔξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν 25 ἂν δὲ ἐν πεδίῳ εὕρῃ ἄνθρωπος τὴν παῖδα τὴν μεμνηστευμένην καὶ βιασάμενος κοιμηθῆ μετ' αὐτῆς ἀποκτενεῖτε τὸν ἄνθρωπον τὸν κοιμώμενον μετ' αὐτῆς μόνον 26 καὶ τῇ νεάνιδι οὐ ποιήσετε οὐδὲν οὐκ ἔστιν τῇ νεάνιδι ἀμάρτημα θανάτου ὅτι ὡς εἶ τις ἐπαναστῆ ἄνθρωπος ἐπὶ τὸν πλησίον καὶ φονεῦσῃ αὐτοῦ ψυχὴν οὕτως τὸ πρᾶγμα τοῦτο 27 ὅτι ἐν τῷ ἀργῷ εὗρεν αὐτὴν ἐβόησεν ἢ νεάνις ἢ μεμνηστευμένη καὶ ὁ βοηθήσων οὐκ ἦν αὐτῇ 28 ἂν δὲ τις εὕρῃ τὴν παῖδα τὴν παρθένον ἥτις οὐ μεμνηστευται καὶ βιασάμενος κοιμηθῆ μετ' αὐτῆς καὶ εὐρεθῆ 29 δώσει ὁ ἄνθρωπος ὁ κοιμηθεὶς μετ' αὐτῆς τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου καὶ αὐτοῦ ἔσται γυνὴ ἀνθ' ὧν ἔταπείνωσεν αὐτὴν οὐ δυνήσεται ἔξαποστεῖλαι αὐτὴν τὸν ἅπαντα χρόνον 30 οὐ λήμψεται ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀποκαλύψει συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ

23 οὐκ εἰσελεύσεται θλαδίας καὶ ἀποκεκομμένος εἰς ἐκκλησίαν κυρίου 2 οὐκ εἰσελεύσεται ἐκ πόρνης εἰς ἐκκλησίαν κυρίου 3 οὐκ εἰσελεύσεται Ἀμμανίτης καὶ Μωαβίτης εἰς ἐκκλησίαν κυρίου καὶ ἕως δεκάτης γενεᾶς οὐκ εἰσελεύσεται εἰς ἐκκλησίαν κυρίου καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα 4 παρὰ τὸ μὴ συναντῆσαι αὐτοὺς ὑμῖν μετὰ ἄρτων καὶ ὕδατος ἐν τῇ ὁδῷ

ἐκπορευομένων ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ὅτι ἐμισθώσαντο ἐπὶ σὲ τὸν Βαλααμ υἱὸν Βεωρ ἐκ τῆς Μεσοποταμίας καταράσασθαί σε 5 καὶ οὐκ ἠθέλησεν κύριος ὁ θεὸς σου εἰσακοῦσαι τοῦ Βαλααμ καὶ μετέστρεψεν κύριος ὁ θεὸς σου τὰς καταράς εἰς εὐλογίαν ὅτι ἠγάπησέν σε κύριος ὁ θεὸς σου 6 οὐ προσαγορεύσεις εἰρηνικὰ αὐτοῖς καὶ συμφέροντα αὐτοῖς πάσας τὰς ἡμέρας σου εἰς τὸν αἰῶνα 7 οὐ βδελύξῃ Ἰδουμαῖον ὅτι ἀδελφός σου ἐστὶν οὐ βδελύξῃ Αἰγύπτιον ὅτι πάροικος ἐγένου ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ 8 υἱοὶ ἂν γενηθῶσιν αὐτοῖς γενεὰ τρίτη εἰσελεύσονται εἰς ἐκκλησίαν κυρίου 9 ἂν δὲ ἐξέλθῃς παρεμβολεῖν ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου καὶ φυλάξῃ ἀπὸ παντὸς ῥήματος πονηροῦ 10 ἂν ἦ ἐν σοὶ ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἔσται καθαρὸς ἐκ ῥύσεως αὐτοῦ νυκτός καὶ ἐξελεύσεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν 11 καὶ ἔσται τὸ πρὸς ἑσπέραν λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ δευκότος ἡλίου εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν 12 καὶ τόπος ἔσται σοὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐξελεύσῃ ἐκεῖ ἔξω 13 καὶ πάσσαλος ἔσται σοὶ ἐπὶ τῆς ζώνης σου καὶ ἔσται ὅταν διακαθιζάνῃς ἔξω καὶ ὀρύξεις ἐν αὐτῷ καὶ ἐπαγαγὼν καλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην σου ἐν αὐτῷ 14 ὅτι κύριος ὁ θεὸς σου ἐμπεριπατεῖ ἐν τῇ παρεμβολῇ σου ἐξελεῖσθαί σε καὶ παραδοῦναι τὸν ἐχθρόν σου πρὸ προσώπου σου καὶ ἔσται ἡ παρεμβολὴ σου ἁγία καὶ οὐκ ὀφθησεται ἐν σοὶ ἀσχημοσύνη πράγματος καὶ ἀποστρέψει ἀπὸ σοῦ 15 οὐ παραδώσεις παῖδα τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ὃς προστέθειταί σοι παρὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ 16 μετὰ σοῦ κατοικήσει ἐν ὑμῖν κατοικήσει ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἂν ἀρέσῃ αὐτῷ οὐ θλίψεις αὐτόν 17 οὐκ ἔσται πόρνη ἀπὸ θυγατέρων Ἰσραηλ καὶ οὐκ ἔσται πορνεύων ἀπὸ υἱῶν Ἰσραηλ οὐκ ἔσται τελεσφόρος ἀπὸ θυγατέρων Ἰσραηλ καὶ οὐκ ἔσται τελισκόμενος ἀπὸ υἱῶν Ἰσραηλ 18 οὐ προσοίσεις μίσθωμα πόρνης οὐδὲ ἄλλαγμα

κυνὸς εἰς τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ σου πρὸς
πᾶσαν εὐχὴν ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου
ἐστὶν καὶ ἀμώτερα **19** οὐκ ἐκτοκίεις τῷ ἀδελφῷ
σου τόκον ἀργυρίου καὶ τόκον βρωμάτων καὶ
τόκον παντὸς πράγματος οὗ ἂν ἐκδανείσῃς **20**
τῷ ἄλλοτριῷ ἐκτοκίεις τῷ δὲ ἀδελφῷ σου οὐκ
ἐκτοκίεις ἵνα εὐλογῆσῃ σε κύριος ὁ θεὸς σου ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν
εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομησαὶ αὐτήν **21** ἐὰν δὲ
εὗξῃ εὐχὴν κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐ χρονιεῖς
ἀποδοῦναι αὐτήν ὅτι ἐκζητῶν ἐκζητήσει κύριος
ὁ θεὸς σου παρὰ σοῦ καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία **22**
ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς εὐξασθαι οὐκ ἔστιν ἐν σοὶ
ἁμαρτία **23** τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων
σου φυλάξῃ καὶ ποιήσεις ὃν τρόπον εὗξω κυρίῳ
τῷ θεῷ σου δόμα ὃ ἐλάλησας τῷ στόματί σου **24**
ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς ἀμητὸν τοῦ πλησίον σου καὶ
συλλέξεις ἐν ταῖς χερσίν σου στάχυν καὶ
δρέπανον οὐ μὴ ἐπιβάλλῃς ἐπὶ τὸν ἀμητὸν τοῦ
πλησίον σου **25** ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὸν
ἀμπελῶνα τοῦ πλησίον σου φάγη σταφυλὴν
ὅσον ψυχὴν σου ἐμπλησθῆναι εἰς δὲ ἄγγος οὐκ
ἐμβαλεῖς

24 ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ
καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εὗρῃ χάριν ἐναντίον αὐτοῦ
ὅτι εὗρεν ἐν αὐτῇ ἄσχημον πρᾶγμα καὶ γράψῃ
αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου καὶ δώσει εἰς τὰς χεῖρας
αὐτῆς καὶ ἔξαποστελεῖ αὐτήν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ
2 καὶ ἀπελθοῦσα γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ **3** καὶ
μισήσῃ αὐτήν ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος καὶ γράψῃ αὐτῇ
βιβλίον ἀποστασίου καὶ δώσει εἰς τὰς χεῖρας
αὐτῆς καὶ ἔξαποστελεῖ αὐτήν ἐκ τῆς οἰκίας
αὐτοῦ ἢ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος ὃς ἔλαβεν
αὐτήν ἑαυτῷ γυναῖκα **4** οὐ δυνήσεται ὁ ἀνὴρ ὁ
πρότερος ὁ ἔξαποστείλας αὐτήν ἐπαναστρέψας
λαβεῖν αὐτήν ἑαυτῷ γυναῖκα μετὰ τὸ μιανθῆναι
αὐτήν ὅτι βδέλυγμά ἐστὶν ἐναντίον κυρίου τοῦ
θεοῦ σου καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν ἣν κύριος
ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ **5** ἐὰν δὲ

τις λάβῃ γυναῖκα προσφάτως οὐκ ἐξελεύσεται
εἰς τὸν πόλεμον καὶ οὐκ ἐπιβληθήσεται αὐτῷ
οὐδὲν πρᾶγμα ἀθῶος ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ
ἐνιαυτὸν ἕνα εὐφρανεῖ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
ἣν ἔλαβεν **6** οὐκ ἐνεχυράσεις μύλον οὐδὲ
ἐπιμύλιον ὅτι ψυχὴν οὗτος ἐνεχυράζει **7** ἐὰν δὲ
ἀλῶ ἄνθρωπος κλέπτων ψυχὴν τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ καταδυναστεύσας
αὐτὸν ἀποδῶται ἀποθανεῖται ὁ κλέπτης ἐκεῖνος
καὶ ἔξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν **8**
πρόσεχε σεαυτῷ ἐν τῇ ἀφῆ τῆς λέπρας φυλάξῃ
σφόδρα ποιεῖν κατὰ πάντα τὸν νόμον ὃν ἐὰν
ἀναγγείλωσιν ὑμῖν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται ὃν τρόπον
ἐντειλάμην ὑμῖν φυλάξασθε ποιεῖν **9** μνήσθητι
ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς σου τῇ Μαριαμ ἐν
τῇ ὁδῷ ἐκπορευομένων ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου **10**
ἐὰν ὀφείλημα ἦ ἐν τῷ πλησίον σου ὀφείλημα
ὅτι οὐκ εἰσελεύσῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
ἐνεχυράσαι τὸ ἐνέχυρον **11** ἔξω στήσῃ καὶ ὁ
ἄνθρωπος οὗ τὸ δάνειόν σου ἐστὶν ἐν αὐτῷ
ἐξοίσει σοὶ τὸ ἐνέχυρον ἔξω **12** ἐὰν δὲ ὁ ἄνθρωπος
πένηται οὐ κοιμηθήσῃ ἐν τῷ ἐνεχύρῳ αὐτοῦ **13**
ἀποδόσει ἀποδώσεις τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ περὶ
δυσμᾶς ἡλίου καὶ κοιμηθήσεται ἐν τῷ ἱματίῳ
αὐτοῦ καὶ εὐλογῆσῃ σε καὶ ἔσται σοὶ ἐλεημοσύνη
ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου **14** οὐκ ἀπαδικήσεις
μισθὸν πένητος καὶ ἐνδεοῦς ἐκ τῶν ἀδελφῶν
σου ἢ ἐκ τῶν προσηλύτων τῶν ἐν ταῖς πόλεσίν
σου **15** αὐθημερὸν ἀποδώσεις τὸν μισθὸν αὐτοῦ
οὐκ ἐπιδύσεται ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτῷ ὅτι πένης ἐστὶν
καὶ ἐν αὐτῷ ἔχει τὴν ἐλπίδα καὶ οὐ καταβοήσεται
κατὰ σοῦ πρὸς κύριον καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία
16 οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ τέκνων καὶ
υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων ἕκαστος
τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθανεῖται **17** οὐκ ἐκκλινεῖς
κρίσιν προσηλύτου καὶ ὄρφανοῦ καὶ χήρας καὶ
οὐκ ἐνεχυράσεις ἱμάτιον χήρας **18** καὶ μνησθήσῃ
ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐλυτρώσατό
σε κύριος ὁ θεὸς σου ἐκεῖθεν διὰ τοῦτο ἐγώ

σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο **19** ἐὰν δὲ ἀμῆσης ἀμητὸν ἐν τῷ ἀγρῷ σου καὶ ἐπιλάθῃ δράγμα ἐν τῷ ἀγρῷ σου οὐκ ἐπαναστραφήσῃ λαβεῖν αὐτὸ τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται ἵνα εὐλογῆσῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου **20** ἐὰν δὲ ἐλαιαλογῆσῃς οὐκ ἐπαναστρέψεις καλαμῆσασθαι τὰ ὀπίσω σου τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο **21** ἐὰν δὲ τρυγῆσῃς τὸν ἀμπελώνά σου οὐκ ἐπανατρυγῆσῃς αὐτὸν τὰ ὀπίσω σου τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται **22** καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο

25 ἐὰν δὲ γένηται ἀντιλογία ἀνά μέσον ἀνθρώπων καὶ προσέλθωσιν εἰς κρίσιν καὶ κρίνωσιν καὶ δικαιώσωσιν τὸν δίκαιον καὶ καταγῶσιν τοῦ ἀσεβοῦς **2** καὶ ἔσται ἐὰν ἄξιος ἦ πληγῶν ὁ ἀσεβῶν καὶ καθιεῖς αὐτὸν ἔναντι τῶν κριτῶν καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν κατὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ ἀριθμῷ **3** τεσσαράκοντα μαστιγώσουσιν αὐτόν οὐ προσθήσουσιν ἐὰν δὲ προσθῶσιν μαστιγῶσαι αὐτὸν ὑπὲρ ταύτας τὰς πληγὰς πλείους ἀσχημονήσῃ ὁ ἀδελφός σου ἐναντίον σου **4** οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα **5** ἐὰν δὲ κατοικῶσιν ἀδελφοὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἀποθάνῃ εἷς ἐξ αὐτῶν σπέρμα δὲ μὴ ἦ αὐτῷ οὐκ ἔσται ἡ γυνὴ τοῦ τεθνηκότος ἕξω ἀνδρὶ μὴ ἐγγίζοντι ὁ ἀδελφός τοῦ ἀνδρός αὐτῆς εἰσελεύσεται πρὸς αὐτήν καὶ λήμψεται αὐτήν ἑαυτῷ γυναῖκα καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ **6** καὶ ἔσται τὸ παιδίον ὃ ἐὰν τέκῃ κατασταθήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ τετελευτηκότος καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξ Ἰσραὴλ **7** ἐὰν δὲ μὴ βούληται ὁ ἄνθρωπος λαβεῖν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἀναβῆσεται ἡ γυνὴ ἐπὶ τὴν πύλην ἐπὶ

τὴν γερουσίαν καὶ ἐρεῖ οὐ θέλει ὁ ἀδελφός τοῦ ἀνδρός μου ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἀδελφός τοῦ ἀνδρός μου **8** καὶ καλέσουσιν αὐτὸν ἡ γερουσία τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν αὐτῷ καὶ στὰς εἴπη οὐ βούλομαι λαβεῖν αὐτήν **9** καὶ προσελθοῦσα ἡ γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔναντι τῆς γερουσίας καὶ ὑπολύσει τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἐμπτύσεται εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἀποκριθεῖσα ἐρεῖ οὕτως ποιήσουσιν τῷ ἀνθρώπῳ ὃς οὐκ οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ **10** καὶ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ οἶκος τοῦ ὑπολυθέντος τὸ ὑπόδημα **11** ἐὰν δὲ μάχωνται ἄνθρωποι ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄνθρωπος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ προσέλθῃ γυνὴ ἐνὸς αὐτῶν ἐξελέσθαι τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἐκ χειρὸς τοῦ τύπτοντος αὐτὸν καὶ ἐκτεῖνασα τὴν χεῖρα ἐπιλάβηται τῶν διδύμων αὐτοῦ **12** ἀποκόψεις τὴν χεῖρα αὐτῆς οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῇ **13** οὐκ ἔσται ἐν τῷ μαρσίππῳ σου στάθμιον καὶ στάθμιον μέγα ἢ μικρόν **14** οὐκ ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου μέτρον καὶ μέτρον μέγα ἢ μικρόν **15** στάθμιον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι καὶ μέτρον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι ἵνα πολυήμερος γένη ἐπὶ τῆς γῆς ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ **16** ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου πᾶς ποιῶν ταῦτα πᾶς ποιῶν ἄδικον **17** μνήσθητι ὅσα ἐποίησέν σοι Ἀμαληκ ἐν τῇ ὁδῷ ἐκπορευομένου σου ἐξ Αἰγύπτου **18** πῶς ἀντέστη σοι ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἔκοψέν σου τὴν οὐραγίαν τοὺς κοπιῶντας ὀπίσω σου σὺ δὲ ἐπέινας καὶ ἐκοπίας καὶ οὐκ ἐφοβήθη τὸν θεόν **19** καὶ ἔσται ἡνίκά ἐὰν καταπαύσῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου τῶν κύκλῳ σου ἐν τῇ γῆ ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ κατακληρονομήσαι ἐξαλείψεις τὸ ὄνομα Ἀμαληκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ οὐ μὴ ἐπιλάθῃ

26 καὶ ἔσται ἐὰν εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ καὶ κατακληρονομήσῃς αὐτήν καὶ κατοικήσῃς ἐπ' αὐτῆς **2** καὶ λήμψη ἀπὸ τῆς ἀπαρχῆς τῶν καρπῶν τῆς γῆς σου ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι καὶ ἐμβαλεῖς εἰς κάρταλλον καὶ πορεύσῃ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ **3** καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἱερέα ὃς ἐὰν ᾗ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτὸν ἀναγγέλλω σήμερον κυρίῳ τῷ θεῷ μου ὅτι εἰσελήλυθα εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν **4** καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς τὸν κάρταλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου καὶ θήσῃ αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου τοῦ θεοῦ σου **5** καὶ ἀποκριθῆσῃ καὶ ἔρεῖς ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου Συρίαν ἀπέβαλεν ὁ πατήρ μου καὶ κατέβη εἰς Αἴγυπτον καὶ παρώκησεν ἐκεῖ ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ καὶ ἐγένετο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ πλῆθος πολὺ καὶ μέγα **6** καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι καὶ ἐταπείνωσαν ἡμᾶς καὶ ἐπέθηκαν ἡμῖν ἔργα σκληρά **7** καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ εἰσήκουσεν κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν καὶ εἶδεν τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον ἡμῶν καὶ τὸν θλιμμὸν ἡμῶν **8** καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς κύριος ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς ἐν ἰσχύι μεγάλη καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι αὐτοῦ τῷ ὑψηλῷ καὶ ἐν ὀράμασιν μεγάλαις καὶ ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν **9** καὶ εἰσήγαγεν ἡμᾶς εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἔδωκεν ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι **10** καὶ νῦν ἰδοὺ ἐνήνοχα τὴν ἀπαρχὴν τῶν γεννημάτων τῆς γῆς ἧς ἔδωκάς μοι κύριε γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι καὶ ἀφήσεις αὐτὰ ἀπέναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ προσκυνήσεις ἐκεῖ ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου **11** καὶ εὐφρανθήσῃ ἐν πᾶσιν τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἔδωκέν σοι κύριος ὁ θεός σου καὶ τῇ οἰκίᾳ σου σὺ καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν σοί **12** ἐὰν δὲ συντελέσῃς ἀποδεκατῶσαι

πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν γεννημάτων τῆς γῆς σου ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ τὸ δευτερον ἐπιδέκατον δώσεις τῷ Λευίτῃ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὄρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ καὶ φάγονται ἐν ταῖς πόλεσίν σου καὶ ἐμπλησθήσονται **13** καὶ ἔρεῖς ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐξεκάθαρα τὰ ἅγια ἐκ τῆς οἰκίας μου καὶ ἔδωκα αὐτὰ τῷ Λευίτῃ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὄρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ κατὰ πάσας τὰς ἐντολάς ἃς ἐνετείλω μοι οὐ παρῆλθον τὴν ἐντολήν σου καὶ οὐκ ἐπελαθόμην **14** καὶ οὐκ ἔφαγον ἐν ὀδύνῃ μου ἀπ' αὐτῶν οὐκ ἐκάρπωσα ἀπ' αὐτῶν εἰς ἀκάθαρτον οὐκ ἔδωκα ἀπ' αὐτῶν τῷ τεθνηκότι ὑπήκουσα τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ μου ἐποίησα καθὰ ἐνετείλω μοι **15** κάτιδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εὐλόγησον τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὴν γῆν ἣν ἔδωκας αὐτοῖς καθὰ ὤμοσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι **16** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ κύριος ὁ θεός σου ἐνετείλατό σοι ποιῆσαι πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ τὰ κρίματα καὶ φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε αὐτὰ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν **17** τὸν θεὸν εἴλου σήμερον εἶναί σου θεὸν καὶ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ ὑπακούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ **18** καὶ κύριος εἶλατό σε σήμερον γενέσθαι σε αὐτῷ λαὸν περιούσιον καθάπερ εἶπέν σοι φυλάσσειν πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ **19** καὶ εἶναί σε ὑπεράνω πάντων τῶν ἐθνῶν ὡς ἐποίησέν σε ὀνομαστὸν καὶ καύχημα καὶ δόξαστόν εἶναί σε λαὸν ἅγιον κυρίῳ τῷ θεῷ σου καθὼς ἐλάλησεν

27 καὶ προσέταξεν Μωυσῆς καὶ ἡ γερουσία Ἰσραὴλ λέγων φυλάσσεσθε πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον **2** καὶ ἔσται ἢ ἂν ἡμέρᾳ διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι καὶ στήσεις σεαυτῷ λίθους μεγάλους καὶ κονιάσεις αὐτοὺς κονία **3** καὶ γράψεις ἐπὶ

τῶν λίθων πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου
τούτου ὡς ἂν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην ἡνίκα ἐὰν
εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς τῶν
πατέρων σου δίδωσίν σοι γῆν ῥέουσαν γάλα
καὶ μέλι ὃν τρόπον εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῶν
πατέρων σου σοι 4 καὶ ἔσται ὡς ἂν διαβῆτε
τὸν Ἰορδάνην στήσετε τοὺς λίθους τούτους οὐς
ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἐν ὄρει Γαιβαλ καὶ
κονιάσεις αὐτοὺς κονία 5 καὶ οἰκοδομήσεις ἐκεῖ
θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ θεῷ σου θυσιαστήριον ἐκ
λίθων οὐκ ἐπιβαλεῖς ἐπ' αὐτοὺς σίδηρον 6 λίθους
ὄλοκλήρους οἰκοδομήσεις θυσιαστήριον κυρίῳ
τῷ θεῷ σου καὶ ἀνοίσεις ἐπ' αὐτὸ ὄλοκαυτώματα
κυρίῳ τῷ θεῷ σου 7 καὶ θύσεις ἐκεῖ θυσίαν
σωτηρίου κυρίῳ τῷ θεῷ σου καὶ φάγη καὶ
ἐμπλησθήσῃ καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον κυρίου
τοῦ θεοῦ σου 8 καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λίθων
πάντα τὸν νόμον τοῦτον σαφῶς σφόδρα 9 καὶ
ἐλάλησεν Μωυσῆς καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται παντὶ
Ἰσραὴλ λέγοντες σιώπα καὶ ἄκουε Ἰσραὴλ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ γέγονας εἰς λαὸν κυρίῳ τῷ θεῷ σου
10 καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ
σου καὶ ποιήσεις πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ
τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι
σήμερον 11 καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τῷ λαῷ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων 12 οὗτοι στήσονται εὐλογεῖν
τὸν λαὸν ἐν ὄρει Γαριζὶν διαβάντες τὸν Ἰορδάνην
Συμεων Λευὶ Ἰουδας Ἰσσαχαρ Ἰωσηφ καὶ Βενιαμὴν
13 καὶ οὗτοι στήσονται ἐπὶ τῆς κατάρρας ἐν ὄρει
Γαιβαλ Ρουβην Γαδ καὶ Ἀσηρ Ζαβουλων Δαν καὶ
Νεφθαλι 14 καὶ ἀποκριθέντες οἱ Λευῖται ἐροῦσιν
παντὶ Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ 15 ἐπικατάρatos
ἄνθρωπος ὅστις ποιήσει γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν
βδέλυγμα κυρίῳ ἔργον χειρῶν τεχνίτου καὶ θήσῃ
αὐτὸ ἐν ἀποκρύφῳ καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς
ἐροῦσιν γένοιτο 16 ἐπικατάρatos ὁ ἀτιμάζων
πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν πᾶς
ὁ λαὸς γένοιτο 17 ἐπικατάρatos ὁ μετατιθεὶς
ὄρια τοῦ πλησίον καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο

18 ἐπικατάρatos ὁ πλανῶν τυφλὸν ἐν ὁδῷ καὶ
ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο 19 ἐπικατάρatos
ὃς ἂν ἐκκλίνῃ κρίσιν προσηλύτου καὶ ὄρφανοῦ
καὶ χήρας καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο 20
ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ ὅτι ἀπεκάλυψεν συγκαλύμμα τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο 21
ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ παντὸς κτήνου
καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο 22 ἐπικατάρatos
ὁ κοιμώμενος μετὰ ἀδελφῆς ἐκ πατρὸς ἢ ἐκ
μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο 23
ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ πενθερᾶς αὐτοῦ
καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο ἐπικατάρatos ὁ
κοιμώμενος μετὰ ἀδελφῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ
ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο 24 ἐπικατάρatos ὁ
τύπτων τὸν πλησίον αὐτοῦ δόλω καὶ ἐροῦσιν πᾶς
ὁ λαὸς γένοιτο 25 ἐπικατάρatos ὃς ἂν λάβῃ δῶρα
πατάξαι ψυχὴν αἵματος ἀθώου καὶ ἐροῦσιν πᾶς
ὁ λαὸς γένοιτο 26 ἐπικατάρatos πᾶς ἄνθρωπος
ὃς οὐκ ἐμμενεῖ ἐν πᾶσιν τοῖς λόγοις τοῦ νόμου
τούτου τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ
λαὸς γένοιτο

28 καὶ ἔσται ὡς ἂν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν
γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐὰν
ἀκοῇ εἰσακούσῃτε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ
ὑμῶν φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ ἅς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον καὶ δώσει
σε κύριος ὁ θεὸς σου ὑπεράνω πάντων τῶν ἐθνῶν
τῆς γῆς 2 καὶ ἤξουσιν ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ εὐλογίαι
αὐταὶ καὶ εὐρήσουσίν σε ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσης τῆς
φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου 3 εὐλογημένος σὺ ἐν
πόλει καὶ εὐλογημένος σὺ ἐν ἀγρῷ 4 εὐλογημένα
τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου καὶ τὰ γενήματα
τῆς γῆς σου τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ
τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου 5 εὐλογημένα
αἱ ἀποθήκαί σου καὶ τὰ ἐγκαταλείμματά σου
6 εὐλογημένος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαί σε καὶ
εὐλογημένος σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε 7
παραδῶ κύριος ὁ θεὸς σου τοὺς ἐχθρούς σου

τοὺς ἀνθεστηκότας σοι συντετριμμένους πρὸ προσώπου σου ὁδῶ μιᾷ ἐξελεύσονται πρὸς σέ καὶ ἐν ἑπτὰ ὁδοῖς φεύζονται ἀπὸ προσώπου σου **8** ἀποστείλαι κύριος ἐπὶ σέ τὴν εὐλογίαν ἐν τοῖς ταμιείοις σου καὶ ἐν πᾶσιν οὗ ἂν ἐπιβάλης τὴν χειρὰ σου ἐπὶ τῆς γῆς ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι **9** ἀναστήσαι σε κύριος ὁ θεός σου ἑαυτῷ λαὸν ἅγιον ὃν τρόπον ὤμοσεν τοῖς πατράσιν σου ἔαν εἰσακούσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ πορευθῆς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ **10** καὶ ὄψονται σε πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ὅτι τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικέκληταί σοι καὶ φοβηθήσονται σε **11** καὶ πληθυνεῖ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς ἀγαθὰ ἐπὶ τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου καὶ ἐπὶ τοῖς γενήμασιν τῆς γῆς σου καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν σου δοῦναί σοι **12** ἀνοίξει σοι κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ τὸν ἀγαθὸν τὸν οὐρανὸν δοῦναί τὸν ὑπερὸν τῆ γῆ σου ἐπὶ καιροῦ αὐτοῦ εὐλογῆσαι πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου καὶ δανιεῖς ἔθνεσιν πολλοῖς σὺ δὲ οὐκ δανιῆ καὶ ἄρξεις σὺ ἔθνων πολλῶν σοῦ δὲ οὐκ ἄρξουσιν **13** καταστήσει σε κύριος ὁ θεός σου εἰς κεφαλὴν καὶ μὴ εἰς οὐρανὸν καὶ ἔσῃ τότε ἐπάνω καὶ οὐκ ἔσῃ ὑποκάτω ἔαν ἀκούσης τῶν ἐντολῶν κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον φυλάσσειν καὶ ποιεῖν **14** οὐ παραβῆσῃ ἀπὸ πάντων τῶν λόγων ὧν ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερὰ πορευέσθαι ὀπίσω θεῶν ἐτέρων λατρεύειν αὐτοῖς **15** καὶ ἔσται ἔαν μὴ εἰσακούσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον καὶ ἐλεύσονται ἐπὶ σέ πᾶσαι αἱ κατάραι αὐταὶ καὶ καταλήμψονται σε **16** ἐπικατάρατος σὺ ἐν πόλει καὶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν ἀγρῷ **17** ἐπικατάρατοι αἱ ἀποθηκαὶ σου καὶ τὰ ἐγκαταλείμματά σου **18** ἐπικατάρατα τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου καὶ τὰ γενήματα τῆς γῆς σου τὰ βουκόλια τῶν

βοῶν σου καὶ τὰ ποιμνία τῶν προβάτων σου **19** ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ ἐκπορευέσθαι σε καὶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ εἰσπορευέσθαι σε **20** ἐξαποστείλαι κύριός σοι τὴν ἔνδειαν καὶ τὴν ἐκλιμίαν καὶ τὴν ἀνάλωσιν ἐπὶ πάντα οὗ ἂν ἐπιβάλης τὴν χειρὰ σου ὅσα ἔαν ποιήσης ἕως ἂν ἐξολεθρεύσῃ σε καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε ἐν τάχει διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματά σου διότι ἐγκατέλιπές με **21** προσκολλησάμενος κύριος εἰς σέ τὸν θάνατον ἕως ἂν ἐξαναλώσῃ σε ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν σὺ εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομησάμενος αὐτήν **22** πατάξει σε κύριος ἀπορία καὶ πυρετῷ καὶ ῥίγει καὶ ἐρεθισμῷ καὶ φόνῳ καὶ ἀνεμοφοβίᾳ καὶ τῇ ὥχρᾳ καὶ καταδιώξονται σε ἕως ἂν ἀπολέσωσιν σε **23** καὶ ἔσται σοι ὁ οὐρανὸς ὁ ὑπερ κεφαλῆς σου χαλκοῦς καὶ ἡ γῆ ἡ ὑποκάτω σου σιδηρᾶ **24** δῶη κύριος τὸν ὑπερὸν τῆ γῆ σου κονιορτόν καὶ χοῦς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβήσεται ἐπὶ σέ ἕως ἂν ἐκτρίψῃ σε καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε **25** δῶη σε κύριος ἐπικοπήν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν σου ἐν ὁδῷ μιᾷ ἐξελεύσῃ πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐν ἑπτὰ ὁδοῖς φεύξῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ἔσῃ ἐν διασπορᾷ ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς **26** καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ ὑμῶν κατάβρωμα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποσοβὼν **27** πατάξει σε κύριος ἐν ἔλκει Αἰγυπτίῳ ἐν ταῖς ἔδραις καὶ ψώρα ἀγρία καὶ κνήφη ὥστε μὴ δύνασθαί σε ἰαθῆναι **28** πατάξει σε κύριος παραπληξία καὶ ἀορασία καὶ ἐκστάσει διανοίας **29** καὶ ἔσῃ ψηλαφῶν μεσημβρίας ὥσει ψηλαφήσαι ὁ τυφλὸς ἐν τῷ σκότει καὶ οὐκ εὐοδώσει τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἔσῃ τότε ἀδικούμενος καὶ διαρπαζόμενος πάσας τὰς ἡμέρας καὶ οὐκ ἔσται σοι ὁ βοηθῶν **30** γυναῖκα λήμψῃ καὶ ἀνὴρ ἕτερος ἔξει αὐτήν οἰκίαν οἰκοδομήσεις καὶ οὐκ οἰκήσεις ἐν αὐτῇ ἀμπελῶνα φυτεύσεις καὶ οὐκ τρυγήσεις αὐτόν **31** ὁ μόσχος σου ἐσφαγμένος ἐναντίον σου καὶ οὐ φάγη ἐξ αὐτοῦ ὁ ὄνος σου ἠρπασμένος ἀπὸ

σου και οὐκ ἀποδοθήσεται σοι τὰ πρόβατά σου
δεδομένα τοῖς ἐχθροῖς σου και οὐκ ἔσται σοι
ὁ βοηθῶν **32** οἱ υἱοὶ σου και αἱ θυγατέρες σου
δεδομένοι ἔθνη ἐτέρω και οἱ ὀφθαλμοὶ σου
βλέφονται σφακελίζοντες εἰς αὐτά και οὐκ
ἰσχύσει ἡ χεὶρ σου **33** τὰ ἐκφόρια τῆς γῆς σου και
πάντας τοὺς πόνους σου φάγεται ἔθνος ὃ οὐκ
ἐπίστασαι και ἔση ἀδικούμενος και τεθραυσμένος
πάσας τὰς ἡμέρας **34** και ἔση παράπληκτος διὰ τὰ
ὀράματα τῶν ὀφθαλμῶν σου ἃ βλέψη **35** πατάξει
σε κύριος ἐν ἔλκει πονηρῶ ἐπὶ τὰ γόνата και ἐπὶ
τὰς κνήμας ὥστε μὴ δύνασθαι σε ἰαθῆναι ἀπὸ
ἴχνους τῶν ποδῶν σου ἕως τῆς κορυφῆς σου
36 ἀπαγάγοι κύριός σε και τοὺς ἄρχοντάς σου
οὓς ἂν καταστήσης ἐπὶ σεαυτόν εἰς ἔθνος ὃ οὐκ
ἐπίστασαι σὺ και οἱ πατέρες σου και λατρεύσεις
ἐκεῖ θεοῖς ἐτέροις ζύλοις και λίθοις **37** και ἔση
ἐκεῖ ἐν αἰνίγματι και παραβολῇ και διηγῆματι
ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν εἰς οὓς ἂν ἀπαγάγη σε
κύριος ἐκεῖ **38** σπέρμα πολὺ ἐξοίσεις εἰς τὸ
πεδῖον και ὀλίγα εἰσοίσεις ὅτι κατέδεται αὐτὰ ἢ
ἄκρις **39** ἀμπελῶνα φυτεύσεις και κατεργᾶ και
οἶνον οὐ πίεσαι οὐδὲ εὐφρανθήσῃ ἐξ αὐτοῦ ὅτι
καταφάγεται αὐτὰ ὁ σκώληξ **40** ἐλαῖαι ἔσσονται
σοι ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις σου και ἔλαιον οὐ χρίση ὅτι
ἐκρυσῆται ἡ ἐλαία σου **41** υἱοὺς και θυγατέρας
γεννήσεις και οὐκ ἔσσονται σοι ἀπελεύσονται γὰρ
ἐν αἰχμαλωσίᾳ **42** πάντα τὰ ζύλινά σου και τὰ
γενήματα τῆς γῆς σου ἐξαναλώσει ἡ ἐρυσίβη **43**
ὁ προσήλυτος ὃς ἔστιν ἐν σοὶ ἀναβήσεται ἐπὶ σὲ
ἄνω ἄνω σὺ δὲ καταβήσῃ κάτω κάτω **44** οὗτος
δανιεῖ σοι σὺ δὲ τούτῳ οὐ δανιεῖς οὗτος ἔσται
κεφαλὴ σὺ δὲ ἔση οὐρά **45** και ἐλεύσονται ἐπὶ
σὲ πᾶσαι αἱ κατάραι αὐται και καταδιώξονται
σε και καταλήμψονται σε ἕως ἂν ἐξολεθρεύση
σε και ἕως ἂν ἀπολέση σε ὅτι οὐκ εἰσήκουσας
τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου φυλάξαι τὰς
ἐντολὰς αὐτοῦ και τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ὅσα
ἐνετείλατό σοι **46** και ἔσται ἐν σοὶ σημεῖα και

τέρατα και ἐν τῷ σπέρματί σου ἕως τοῦ αἰῶνος
47 ἀνθ' ὧν οὐκ ἐλάτρευσας κυρίῳ τῷ θεῷ σου
ἐν εὐφροσύνῃ και ἀγαθῇ καρδίᾳ διὰ τὸ πλῆθος
πάντων **48** και λατρεύσεις τοῖς ἐχθροῖς σου οὓς
ἐπαποστελεῖ κύριος ἐπὶ σὲ ἐν λιμῷ και ἐν δίψει
και ἐν γυμνότητι και ἐν ἐκλείψει πάντων και
ἐπιθήσει κλοιὸν σιδηροῦν ἐπὶ τὸν τράχηλόν
σου ἕως ἂν ἐξολεθρεύση σε **49** ἐπάξει κύριος
ἐπὶ σὲ ἔθνος μακρόθεν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς
ὥσει ὄρμημα ἀετοῦ ἔθνος ὃ οὐκ ἀκούση τῆς
φωνῆς αὐτοῦ **50** ἔθνος ἀναιδὲς προσώπῳ ὅστις
οὐ θαυμάσει πρόσωπον πρεσβύτου και νέον οὐκ
ἐλεήσει **51** και κατέδεται τὰ ἔκγονα τῶν κτηνῶν
σου και τὰ γενήματα τῆς γῆς σου ὥστε μὴ
καταλιπεῖν σοι σῖτον οἶνον ἔλαιον τὰ βουκόλια
τῶν βοῶν σου και τὰ ποίμνια τῶν προβάτων
σου ἕως ἂν ἀπολέση σε **52** και ἐκτρίψη σε ἐν
πάσαις ταῖς πόλεσί σου ἕως ἂν καθαιρεθῶσιν
τὰ τεῖχη σου τὰ ὑψηλὰ και τὰ ὄχυρά ἐφ' οἷς
σὺ πέποιθας ἐπ' αὐτοῖς ἐν πάσῃ τῇ γῇ σου και
θλίψει σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί σου αἷς ἔδωκέν
σοι κύριος ὁ θεός σου **53** και φάγη τὰ ἔκγονα
τῆς κοιλίας σου κρέα υἱῶν σου και θυγατέρων
σου ὅσα ἔδωκέν σοι κύριος ὁ θεός σου ἐν τῇ
στενοχωρίᾳ σου και ἐν τῇ θλίψει σου ἢ θλίψει σε
ὁ ἐχθρός σου **54** ὁ ἀπαλὸς ἐν σοὶ και ὁ τρυφερὸς
σφόδρα βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ τὸν ἀδελφὸν και
τὴν γυναῖκα τὴν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ και τὰ
καταλειμμένα τέκνα ἃ ἂν καταλειφθῇ **55** ὥστε
δοῦναι ἐνὶ αὐτῶν ἀπὸ τῶν σαρκῶν τῶν τέκνων
αὐτοῦ ὧν ἂν κατέσθη διὰ τὸ μὴ καταλειφθῆναι
αὐτῷ μηθὲν ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου και ἐν τῇ
θλίψει σου ἢ ἂν θλίψωσιν σε οἱ ἐχθροὶ σου
ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί σου **56** και ἡ ἀπαλὴ
ἐν ὑμῖν και ἡ τρυφερὰ σφόδρα ἢς οὐχὶ πείραν
ἔλαβεν ὁ πούς αὐτῆς βαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὴν
τρυφερότητα και διὰ τὴν ἀπαλότητα βασκανεῖ
τῷ ὀφθαλμῷ αὐτῆς τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν ἐν τῷ
κόλπῳ αὐτῆς και τὸν υἱὸν και τὴν θυγατέρα

αὐτῆς 57 καὶ τὸ χόριον αὐτῆς τὸ ἐξεληθὸν διὰ τῶν μηρῶν αὐτῆς καὶ τὸ τέκνον ὃ ἂν τέκρη καταφάγεται γὰρ αὐτὰ διὰ τὴν ἔνδειαν πάντων κρυφῆ ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου ἢ θλίψει σε ὁ ἐχθρὸς σου ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου 58 ἂν μὴ εἰσακούσητε ποιεῖν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομα τὸ ἔντιμον καὶ τὸ θαυμαστὸν τοῦτο κύριον τὸν θεόν σου 59 καὶ παραδοξάσει κύριος τὰς πληγὰς σου καὶ τὰς πληγὰς τοῦ σπέρματός σου πληγὰς μεγάλας καὶ θαυμαστάς καὶ νόσους πονηρὰς καὶ πιστὰς 60 καὶ ἐπιστρέψει ἐπὶ σὲ πᾶσαν τὴν ὀδύνην Αἰγύπτου τὴν πονηρὰν ἣν διευλαβοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ κολληθήσονται ἐν σοί 61 καὶ πᾶσαν μαλακίαν καὶ πᾶσαν πληγὴν τὴν μὴ γεγραμμένην ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου ἐπάξει κύριος ἐπὶ σέ ἕως ἂν ἐξολεθρεύσῃ σε 62 καὶ καταλειφθήσεσθε ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ ἀνθ' ὧν ὅτι ἦτε ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει ὅτι οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν 63 καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφράνθη κύριος ἐφ' ὑμῖν εὖ ποιῆσαι ὑμᾶς καὶ πληθῦναι ὑμᾶς οὕτως εὐφρανθήσεται κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολεθρεῦσαι ὑμᾶς καὶ ἐξαρθήσεσθε ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομησαὶ αὐτήν 64 καὶ διασπερεῖ σε κύριος ὁ θεὸς σου εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς καὶ δουλεύσεις ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις ξύλοις καὶ λίθοις οὓς οὐκ ἠπίστω σὺ καὶ οἱ πατέρες σου 65 ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις οὐκ ἀναπαύσει σε οὐδ' οὐ μὴ γένηται στάσις τῷ ἴχνει τοῦ ποδός σου καὶ δώσει σοι κύριος ἐκεῖ καρδίαν ἀθυμοῦσαν καὶ ἐκλείποντας ὀφθαλμοὺς καὶ τηκομένην ψυχὴν 66 καὶ ἔσται ἡ ζωὴ σου κρεμαμένη ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου καὶ φοβηθήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτὸς καὶ οὐ πιστεύσεις τῇ ζωῇ σου 67 τὸ πρῶτὸν ἔρεῖς πῶς ἂν γένοιτο ἑσπέρα καὶ τὸ ἑσπέρας ἔρεῖς πῶς ἂν γένοιτο πρῶτὸν

ἀπὸ τοῦ φόβου τῆς καρδίας σου ἃ φοβηθήσῃ καὶ ἀπὸ τῶν ὀραμάτων τῶν ὀφθαλμῶν σου ὧν ὄψῃ 68 καὶ ἀποστρέψει σε κύριος εἰς Αἴγυπτον ἐν πλοίοις καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἢ εἶπα οὐ προσθήσεσθε ἔτι ἰδεῖν αὐτήν καὶπραθήσεσθε ἐκεῖ τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας καὶ οὐκ ἔσται ὁ κτώμενος

29 οὗτοι οἱ λόγοι τῆς διαθήκης οὓς ἐνετείλατο κύριος Μωυσῆ στήσαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν γῆ Μωαβ πλην τῆς διαθήκης ἧς διέθετο αὐτοῖς ἐν Χωρηβ 2 καὶ ἐκάλεσεν Μωυσῆς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ὑμεῖς ἐωράκατε πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐνώπιον ὑμῶν Φαραῶ καὶ τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ γῆ αὐτοῦ 3 τοὺς πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους οὓς ἐωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἐκεῖνα 4 καὶ οὐκ ἔδωκεν κύριος ὁ θεὸς ὑμῖν καρδίαν εἰδέναί καὶ ὀφθαλμοὺς βλέπειν καὶ ὦτα ἀκούειν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 5 καὶ ἤγαγεν ὑμᾶς τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ οὐκ ἐπαλαιώθη τὰ ἱμάτια ὑμῶν καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν οὐ κατετρίβη ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν 6 ἄρτον οὐκ ἐφάγετε οἶνον καὶ σικερα οὐκ ἐπίετε ἵνα γνῶτε ὅτι οὗτος κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 7 καὶ ἦλθετε ἕως τοῦ τόπου τούτου καὶ ἐξῆλθεν Σηων βασιλεὺς Εσοβων καὶ Ὀγ βασιλεὺς τῆς Βασαν εἰς συνάντησιν ἡμῖν ἐν πολέμῳ καὶ ἐπατάξαμεν αὐτούς 8 καὶ ἐλάβομεν τὴν γῆν αὐτῶν καὶ ἔδωκα αὐτήν ἐν κλήρῳ τῷ Ρουβην καὶ τῷ Γαδδι καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση 9 καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης ἵνα συνῆτε πάντα ὅσα ποιήσετε 10 ὑμεῖς ἐστήκατε πάντες σήμερον ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν οἱ ἀρχίφυλοι ὑμῶν καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν καὶ οἱ κριταὶ ὑμῶν καὶ οἱ γραμματσοεισαγωγεῖς ὑμῶν πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ 11 αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ ἔκγονα ὑμῶν καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς ὑμῶν ἀπὸ ξυλοκόπου ὑμῶν καὶ ἕως

ὕδροφόρου ὑμῶν **12** παρελθεῖν ἐν τῇ διαθήκῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ ἐν ταῖς ἀραῖς αὐτοῦ ὅσα κύριος ὁ θεός σου διατίθεται πρὸς σέ σήμερον **13** ἵνα στήσῃ σε αὐτῷ εἰς λαόν καὶ αὐτὸς ἔσται σου θεός ὃν τρόπον εἶπέν σοι καὶ ὃν τρόπον ὤμοσεν τοῖς πατράσιν σου Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ **14** καὶ οὐχ ὑμῖν μόνοις ἐγὼ διατίθεμαι τὴν διαθήκην ταύτην καὶ τὴν ἀρὰν ταύτην **15** ἀλλὰ καὶ τοῖς ὧδε οὖσι μεθ' ἡμῶν σήμερον ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ τοῖς μὴ οὖσιν μεθ' ἡμῶν ὧδε σήμερον **16** ὅτι ὑμεῖς οἴδατε ὡς κατωκήσαμεν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ παρήλθομεν ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν οὐδὲ παρήλθετε **17** καὶ εἶδετε τὰ βδελύγματα αὐτῶν καὶ τὰ εἶδωλα αὐτῶν ξύλον καὶ λίθον ἀργύριον καὶ χρυσίον ἃ ἔστιν παρ' αὐτοῖς **18** μή τίς ἐστὶν ἐν ὑμῖν ἀνὴρ ἢ γυνὴ ἢ πατριὰ ἢ φυλὴ τίνος ἢ διάνοια ἐξέκλινεν ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν πορεύεσθαι λατρεύειν τοῖς θεοῖς τῶν ἐθνῶν ἐκείνων μή τίς ἐστὶν ἐν ὑμῖν ρίζα ἄνω φύουσα ἐν χολῇ καὶ πικρίᾳ **19** καὶ ἔσται ἐὰν ἀκούσῃ τὰ ῥήματα τῆς ἀρᾶς ταύτης καὶ ἐπιφημίσηται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ λέγων ὅσια μοι γένοιτο ὅτι ἐν τῇ ἀποπλάνησει τῆς καρδίας μου πορεύσομαι ἵνα μὴ συναπολέσῃ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν ἀναμάρτητον **20** οὐ μὴ θελήσῃ ὁ θεὸς εὐιλατεῦσαι αὐτῷ ἀλλ' ἢ τότε ἐκκαυθήσεται ὀργῇ κυρίου καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ καὶ κολληθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ ἀραὶ τῆς διαθήκης ταύτης αἱ γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου καὶ ἐξαλείψει κύριος τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν **21** καὶ διαστελεῖ αὐτὸν κύριος εἰς κακὰ ἐκ πάντων τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ κατὰ πάσας τὰς ἀρὰς τῆς διαθήκης τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου **22** καὶ ἐροῦσιν ἡ γενεὰ ἡ ἕτερα οἱ υἱοὶ ὑμῶν οἱ ἀναστήσονται μεθ' ὑμᾶς καὶ ὁ ἀλλότριος ὃς ἂν ἔλθῃ ἐκ γῆς μακρόθεν καὶ ὄψονται τὰς πληγὰς τῆς γῆς ἐκείνης καὶ τὰς νόσους αὐτῆς ἄς ἀπέστειλεν κύριος ἐπ' αὐτήν **23** θεῖον καὶ ἄλα

κατακεκαυμένον πᾶσα ἡ γῆ αὐτῆς οὐ σπαρήσεται οὐδὲ ἀνατελεῖ οὐδὲ μὴ ἀναβῆ ἔπ' αὐτήν πᾶν χλωρόν ὥσπερ κατεστράφη Σοδομα καὶ Γομορρα Ἀδαμα καὶ Σεβωιμ ἃς κατέστρεψεν κύριος ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ **24** καὶ ἐροῦσιν πάντα τὰ ἔθνη διὰ τί ἐποίησεν κύριος οὕτως τῇ γῇ ταύτῃ τίς ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς ὁ μέγας οὗτος **25** καὶ ἐροῦσιν ὅτι κατελίποσαν τὴν διαθήκην κυρίου τοῦ θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ διέθετο τοῖς πατράσιν αὐτῶν ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου **26** καὶ πορευθέντες ἐλάτρευσαν θεοῖς ἑτέροις καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς οἷς οὐκ ἠπίσταντο οὐδὲ διένειμεν αὐτοῖς **27** καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτήν κατὰ πάσας τὰς κατάρους τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου **28** καὶ ἐξῆρεν αὐτοὺς κύριος ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ καὶ παροξυσμῷ μεγάλῳ σφόδρα καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς εἰς γῆν ἑτέραν ὥσει νῦν **29** τὰ κρυπτά κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν τὰ δὲ φανερά ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα ποιεῖν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου

30 καὶ ἔσται ὡς ἂν ἔλθωσιν ἐπὶ σὲ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἡ εὐλογία καὶ ἡ κατάρα ἣν ἔδωκα πρὸ προσώπου σου καὶ δέξῃ εἰς τὴν καρδίαν σου ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν οὗ ἑάν σε διασκορπίσῃ κύριος ἐκεῖ **2** καὶ ἐπιστραφήσῃ ἐπὶ κύριον τὸν θεόν σου καὶ ὑπακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ κατὰ πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου **3** καὶ ἰάσεται κύριος τὰς ἁμαρτίας σου καὶ ἐλεήσει σε καὶ πάλιν συνάξει σε ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν εἰς οὓς διεσκορπίσέν σε κύριος ἐκεῖ **4** ἐὰν ᾗ ἡ διασπορά σου ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἐκεῖθεν συνάξει σε κύριος ὁ θεός σου καὶ ἐκεῖθεν λήμψεται σε κύριος ὁ θεός σου **5** καὶ εἰσάξει σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν ἣν ἐκληρονόμησαν οἱ πατέρες σου καὶ κληρονομήσεις αὐτήν καὶ εὖ σε ποιήσει καὶ

πλεοναστόν σε ποιήσει ὑπὲρ τοὺς πατέρας σου **6** καὶ περικαθαριεῖ κύριος τὴν καρδίαν σου καὶ τὴν καρδίαν τοῦ σπέρματός σου ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου ἵνα ζῆς σὺ **7** καὶ δώσει κύριος ὁ θεός σου τὰς ἀράς ταύτας ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου καὶ ἐπὶ τοὺς μισοῦντάς σε οἱ ἐδίωξαν σε **8** καὶ σὺ ἐπιστραφήσῃ καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ ποιήσεις τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον **9** καὶ πολυωρήσει σε κύριος ὁ θεός σου ἐν παντὶ ἔργω τῶν χειρῶν σου ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου καὶ ἐν τοῖς γενήμασιν τῆς γῆς σου καὶ ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου ὅτι ἐπιστρέψει κύριος ὁ θεός σου εὐφρανθῆναι ἐπὶ σὲ εἰς ἀγαθὰ καθότι ἠυφράνθη ἐπὶ τοῖς πατράσιν σου **10** ἐὰν εἰσακούσῃς τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίσεις αὐτοῦ τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου ἐὰν ἐπιστραφῆς ἐπὶ κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου **11** ὅτι ἡ ἐντολὴ αὕτη ἦν ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον οὐχ ὑπέρογκός ἐστιν οὐδὲ μακρὰν ἀπὸ σοῦ **12** οὐκ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω ἐστὶν λέγων τίς ἀναβήσεται ἡμῖν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ λήμψεται αὐτήν ἡμῖν καὶ ἀκούσαντες αὐτήν ποιήσομεν **13** οὐδὲ πέραν τῆς θαλάσσης ἐστὶν λέγων τίς διαπεράσει ἡμῖν εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης καὶ λήμψεται ἡμῖν αὐτήν καὶ ἀκουστήν ἡμῖν ποιήσει αὐτήν καὶ ποιήσομεν **14** ἔστιν σου ἐγγὺς τὸ ρῆμα σφόδρα ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ταῖς χερσίν σου αὐτὸ ποιεῖν **15** ἰδοὺ δέδωκα πρὸ προσώπου σου σήμερον τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν **16** ἐὰν εἰσακούσῃς τὰς ἐντολάς κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἄς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ

τὰς κρίσεις αὐτοῦ καὶ ζήσεσθε καὶ πολλοὶ ἔσεσθε καὶ εὐλογῆσει σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσῃ αὐτήν **17** καὶ ἐὰν μεταστῇ ἡ καρδία σου καὶ μὴ εἰσακούσῃς καὶ πλανηθεῖς προσκυνήσῃς θεοῖς ἑτέροις καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς **18** ἀναγγέλλω σοι σήμερον ὅτι ἀπωλεία ἀπολεῖσθε καὶ οὐ μὴ πολυήμεροι γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσῃ αὐτήν **19** διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάραν ἕκλεξαι τὴν ζωὴν ἵνα ζῆς σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου **20** ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου εἰσακούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἔχεσθαι αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἡ ζωὴ σου καὶ ἡ μακρότης τῶν ἡμερῶν σου κατοικεῖν σε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν σου Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ δοῦναι αὐτοῖς

31 καὶ συνετέλεσεν Μωυσῆς λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ **2** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἑτῶν ἐγὼ εἰμὶ σήμερον οὐ δυνήσομαι ἔτι εἰσπορεύεσθαι καὶ ἐκπορεύεσθαι κύριος δὲ εἶπεν πρὸς με οὐ διαβήσῃ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον **3** κύριος ὁ θεός σου ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου αὐτὸς ἐξολεθρεύσει τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου καὶ κατακληρονομήσεις αὐτούς καὶ Ἰησοῦς ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου καθὰ ἐλάλησεν κύριος **4** καὶ ποιήσει κύριος αὐτοῖς καθὰ ἐποίησεν Σηων καὶ Ὠγ τοῖς δυοῖ βασιλεῦσιν τῶν Ἀμορραίων οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ τῇ γῇ αὐτῶν καθότι ἐξωλέθρευσεν αὐτούς **5** καὶ παρέδωκεν αὐτούς κύριος ὑμῖν καὶ ποιήσετε αὐτοῖς καθότι ἐνετειλάμην ὑμῖν **6** ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλία μηδὲ πτοηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ὅτι κύριος ὁ θεός σου ὁ προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν ἐν ὑμῖν οὐ μὴ σε ἀνῆ οὔτε μὴ σε ἐγκαταλίπη **7** καὶ ἐκάλεσεν

Μωυσῆς Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ ἔναντι παντὸς Ἰσραηλ ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε σὺ γὰρ εἰσελεύσῃ πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ τούτου εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι αὐτοῖς καὶ σὺ κατακληρονομήσεις αὐτὴν αὐτοῖς **8** καὶ κύριος ὁ συμπορευόμενος μετὰ σοῦ οὐκ ἀνήσει σε οὐδὲ μὴ ἐγκαταλίπῃ σε μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλία **9** καὶ ἔγραψεν Μωυσῆς τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον καὶ ἔδωκεν τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς υἱοῖς Λευι τοῖς αἵρουσιν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου καὶ τοῖς πρεσβυτέρους τῶν υἰῶν Ἰσραηλ **10** καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς Μωυσῆς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων μετὰ ἐπτά ἕτη ἐν καιρῷ ἐνιαυτοῦ ἀφέσεως ἐν ἐορτῇ σκηνοπηγίας **11** ἐν τῷ συμπορευέσθαι πάντα Ἰσραηλ ὀφθῆναι ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλέξῃται κύριος ἀναγνώσασθε τὸν νόμον τοῦτον ἐναντίον παντὸς Ἰσραηλ εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν **12** ἐκκλησιάσας τὸν λαόν τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ ἔκγονα καὶ τὸν προσήλυτον τὸν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν ἵνα ἀκούσωσιν καὶ ἵνα μάθωσιν φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν καὶ ἀκούσονται ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου **13** καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν οἳ οὐκ οἶδασιν ἀκούσονται καὶ μαθήσονται φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσει αὐτήν **14** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἰδοὺ ἡγγίκασιν αἱ ἡμέραι τοῦ θανάτου σου κάλεσον Ἰησοῦν καὶ στηῖτε παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐντελοῦμαι αὐτῷ καὶ ἐπορεύθη Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **15** καὶ κατέβη κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ ἔστη παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔστη ὁ στῦλος τῆς νεφέλης παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς **16** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἰδοὺ σὺ κοιμᾷ μετὰ τῶν πατέρων σου καὶ ἀναστάς ὁ λαὸς οὗτος ἐκπορνεύσει

ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τῆς γῆς εἰς ἣν οὗτος εἰσπορεύεται ἐκεῖ εἰς αὐτήν καὶ ἐγκαταλείψουσίν με καὶ διασκεδάσουσιν τὴν διαθήκην μου ἣν διεθέμην αὐτοῖς **17** καὶ ὀργισθήσομαι θυμῷ εἰς αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ καταλείψω αὐτοὺς καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν καὶ ἔσται κατάβρωμα καὶ εὐρήσουσιν αὐτὸν κακὰ πολλὰ καὶ θλίψεις καὶ ἐρεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διότι οὐκ ἔστιν κύριος ὁ θεός μου ἐν ἐμοί εὐροσάν με τὰ κακὰ ταῦτα **18** ἐγὼ δὲ ἀποστροφῇ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διὰ πάσας τὰς κακίας ἃς ἐποίησαν ὅτι ἐπέστρεψαν ἐπὶ θεοὺς ἀλλοτρίους **19** καὶ νῦν γράψατε τὰ ῥήματα τῆς ὥδῆς ταύτης καὶ διδάξτε αὐτήν τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ καὶ ἐμβαλεῖτε αὐτήν εἰς τὸ στόμα αὐτῶν ἵνα γένηταί μοι ἡ ὥδῃ αὕτη εἰς μαρτύριον ἐν υἱοῖς Ἰσραηλ **20** εἰσάξω γὰρ αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι καὶ φάγονται καὶ ἐμπλησθέντες κορήσουσιν καὶ ἐπιστραφήσονται ἐπὶ θεοὺς ἀλλοτρίους καὶ λατρεύσουσιν αὐτοῖς καὶ παροξυνοῦσίν με καὶ διασκεδάσουσιν τὴν διαθήκην μου **21** καὶ ἀντικαταστήσεται ἡ ὥδῃ αὕτη κατὰ πρόσωπον μαρτυροῦσα οὐ γὰρ μὴ ἐπιλησθῆ ἀπὸ στόματος αὐτῶν καὶ ἀπὸ στόματος τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἐγὼ γὰρ οἶδα τὴν πονηρίαν αὐτῶν ὅσα ποιῶσιν ὧδε σήμερον πρὸ τοῦ εἰσαγαγεῖν με αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν **22** καὶ ἔγραψεν Μωυσῆς τὴν ὥδῃν ταύτην ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἐδίδαξεν αὐτήν τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ **23** καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς Ἰησοῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε σὺ γὰρ εἰσάξεις τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν κύριος αὐτοῖς καὶ αὐτὸς ἔσται μετὰ σοῦ **24** ἡνίκα δὲ συνετέλεσεν Μωυσῆς γράφων πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον ἕως εἰς τέλος **25** καὶ ἐνετείλατο τοῖς Λευίταις τοῖς αἵρουσιν τὴν κιβωτὸν τῆς

διαθήκης κυρίου λέγων 26 λαβόντες τὸ βιβλίον τοῦ νόμου τούτου θήσετε αὐτὸ ἐκ πλαγίων τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ ἔσται ἐκεῖ ἐν σοὶ εἰς μαρτύριον 27 ὅτι ἐγὼ ἐπίσταμαι τὸν ἐρεθισμόν σου καὶ τὸν τράχηλόν σου τὸν σκληρόν ἔτι γὰρ ἐμοῦ ζῶντος μεθ' ὑμῶν σήμερον παραπικραίνοντες ἦτε τὰ πρὸς τὸν θεόν πῶς οὐχὶ καὶ ἔσχατον τοῦ θανάτου μου 28 ἐκκλησιάσατε πρὸς με τοὺς φυλάρχους ὑμῶν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ὑμῶν καὶ τοὺς κριτὰς ὑμῶν καὶ τοὺς γραμματοεισαγωγεῖς ὑμῶν ἵνα λαλήσω εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ διαμαρτύρωμαι αὐτοῖς τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν 29 οἶδα γὰρ ὅτι ἔσχατον τῆς τελευτῆς μου ἀνομία ἀνομήσετε καὶ ἐκκλινεῖτε ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετειλάμην ὑμῖν καὶ συναντήσεται ὑμῖν τὰ κακὰ ἔσχατον τῶν ἡμερῶν ὅτι ποιήσετε τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου παροργίσει αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν 30 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς εἰς τὰ ὦτα πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ τὰ ῥήματα τῆς ὥδῆς ταύτης ἕως εἰς τέλος

32 πρόσεχε οὐρανέ καὶ λαλήσω καὶ ἀκουέτω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου 2 προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμά μου καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου ὡσεὶ ὄμβρος ἐπ' ἄγρωσιν καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον 3 ὅτι ὄνομα κυρίου ἐκάλεσα δότε μεγαλωσύνην τῷ θεῷ ἡμῶν 4 θεὸς ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις θεὸς πιστὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία δίκαιος καὶ ὄσιος κύριος 5 ἡμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητὰ γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη 6 ταῦτα κυρίῳ ἀνταποδίδοτε οὕτω λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός οὐκ αὐτὸς οὗτός σου πατὴρ ἐκτίησάτ' σε καὶ ἐποίησέν σε καὶ ἔκτισέν σε 7 μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος σύνετε ἔτη γενεᾶς γενεῶν ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου καὶ ἀναγγελεῖ σοὶ τοὺς πρεσβυτέρους σου καὶ ἐροῦσίν σοι 8 ὅτε διεμέριζεν ὁ ὕψιστος ἔθνη ὡς διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδαμ ἔστησεν ὄρια ἐθνῶν

κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων θεοῦ 9 καὶ ἐγενήθη μερὶς κυρίου λαὸς αὐτοῦ Ἰακωβ σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραὴλ 10 αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν γῆ ἐρήμῳ ἐν δίψει καύματος ἐν ἀνύδρῳ ἐκύκλωσεν αὐτὸν καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν ὡς κόραν ὀφθαλμοῦ 11 ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσοιὰν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησεν διεῖς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτοὺς καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ 12 κύριος μόνος ἦγεν αὐτούς καὶ οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν θεὸς ἀλλότριος 13 ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς ἐψώμισεν αὐτοὺς γενήματα ἀγρῶν ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας 14 βοῦτυρον βοῶν καὶ γάλα προβάτων μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν υἰῶν ταύρων καὶ τράγων μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ καὶ αἶμα σταφυλῆς ἔπιον οἶνον 15 καὶ ἔφαγεν Ἰακωβ καὶ ἐνεπλήσθη καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἡγαπημένος ἐλιπάνθη ἐπαχύνθη ἐπλατύνθη καὶ ἐγκατέλιπεν θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτὸν καὶ ἀπέστη ἀπὸ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ 16 παρῶξυνάν με ἐπ' ἄλλοτρίοις ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπίκρανάν με 17 ἔθυσαν δαιμονίους καὶ οὐ θεῷ θεοῖς οἷς οὐκ ἤδεισαν καινοὶ πρόσφατοι ἦκασιν οὐς οὐκ ἤδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν 18 θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες καὶ ἐπελάθου θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε 19 καὶ εἶδεν κύριος καὶ ἐζήλωσεν καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἰῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων 20 καὶ εἶπεν ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν καὶ δεῖξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν υἱοὶ οἷς οὐκ ἔστιν πίστις ἐν αὐτοῖς 21 αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῷ παρωργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν κἀγὼ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνη ἐπ' ἔθνη ἀσυνέτω παροργιῶ αὐτούς 22 ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου καυθήσεται ἕως ἄδου κάτω καταφάγεται γῆν καὶ τὰ γενήματα αὐτῆς φλέξει θεμέλια ὀρέων (Sheol h7585) 23 συνάξω εἰς αὐτοὺς κακὰ καὶ τὰ βέλη

μου συντελέσω εἰς αὐτούς **24** τηκόμενοι λιμῶ καὶ βρώσει ὀρνέων καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος ὀδόντας θηρίων ἀποστελῶ εἰς αὐτούς μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ γῆς **25** ἕξωθεν ἀτεκνώσει αὐτούς μάχαιρα καὶ ἐκ τῶν ταμιείων φόβος νεανίσκος σὺν παρθένῳ θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου **26** εἶπα διασπερῶ αὐτούς παύσω δὴ ἕξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν **27** εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν ἵνα μὴ μακροχρονίσωσιν καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι μὴ εἴπωσιν ἢ χεῖρ ἡμῶν ἢ ὑψηλὴ καὶ οὐχὶ κύριος ἐποίησεν ταῦτα πάντα **28** ὅτι ἔθνος ἀπολλωλεκὸς βουλήν ἐστιν καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη **29** οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι ταῦτα καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον **30** πῶς διώξεται εἰς χιλίους καὶ δύο μετακινήσουσιν μυριάδας εἰ μὴ ὁ θεὸς ἀπέδοτο αὐτούς καὶ κύριος παρέδωκεν αὐτούς **31** ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν οἱ θεοὶ αὐτῶν οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι **32** ἐκ γὰρ ἀμπέλου Σοδομων ἢ ἄμπελος αὐτῶν καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομορρας ἢ σταφυλὴ αὐτῶν σταφυλὴ χολῆς βότρυς πικρίας αὐτοῖς **33** θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος **34** οὐκ ἰδοὺ ταῦτα συνῆκται παρ' ἐμοὶ καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου **35** ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω ἐν καιρῷ ὅταν σφαλῆ ὁ πούς αὐτῶν ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν καὶ πάρεστιν ἕτοιμα ὑμῖν **36** ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται εἶδεν γὰρ παραλελυμένους αὐτούς καὶ ἐκλελοιπότας ἐν ἐπαγωγῇ καὶ παρειμένους **37** καὶ εἶπεν κύριος ποῦ εἰσὶν οἱ θεοὶ αὐτῶν ἐφ' οἷς ἐπεποιθήσαν ἐπ' αὐτοῖς **38** ὣν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠσθίετε καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν καὶ γεννηθήτωσαν ὑμῖν σκεπασταί **39** ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἶμι καὶ οὐκ ἔστιν θεὸς πλην ἐμοῦ ἐγὼ ἀποκτενῶ καὶ ζῆν ποιήσω πατάξω καγῶ ἰάσομαι καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν

μου **40** ὅτι ἄρῳ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου καὶ ὁμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου καὶ ἐρῶ ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα **41** ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χεῖρ μου καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς μισοῦσίν με ἀνταποδώσω **42** μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος καὶ ἡ μάχαιρά μου καταφάγεται κρέα ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐχθρῶν **43** εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ θεοῦ εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικᾶται καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς μισοῦσιν ἀνταποδώσει καὶ ἐκκαθαριεῖ κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ **44** καὶ ἔγραψεν Μωυσῆς τὴν ᾠδὴν ταύτην ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰσηλθεν Μωυσῆς καὶ ἐλάλησεν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ αὐτὸς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη **45** καὶ συνετέλεσεν Μωυσῆς λαλῶν παντὶ Ἰσραὴλ **46** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς προσέχετε τῇ καρδίᾳ ἐπὶ πάντας τοὺς λόγους τούτους οὐς ἐγὼ διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον ἃ ἐντελεῖσθε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου **47** ὅτι οὐχὶ λόγος κενὸς οὗτος ὑμῖν ὅτι αὕτη ἡ ζωὴ ὑμῶν καὶ ἔνεκεν τοῦ λόγου τούτου μακροημερεύσετε ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν **48** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ λέγων **49** ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τὸ Ἀβαριν τοῦτο ὄρος Ναβαυ ὃ ἐστιν ἐν γῇ Μωαβ κατὰ πρόσωπον Ἰεριχω καὶ ἰδὲ τὴν γῆν Χανααν ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἰς κατάσχεσιν **50** καὶ τελευτά ἐν τῷ ὄρει εἰς ὃ ἀναβαίνεις ἐκεῖ καὶ προστέθητι πρὸς τὸν λαόν σου ὃν τρόπον ἀπέθανεν Ααρων ὁ ἀδελφός σου ἐν ὄρει τῷ ὄρει καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ **51** διότι ἠπειθήσατε τῷ ῥήματί μου ἐν τοῖς

υίοις Ισραηλ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἀντιλογίας Καδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν διότι οὐχ ἠγιάσατέ με ἐν τοῖς υἱοῖς Ισραηλ **52** ὅτι ἀπέναντι ὄψη τὴν γῆν καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύση

33 καὶ αὕτη ἡ εὐλογία ἦν εὐλόγησεν Μωυσῆς ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τοὺς υἱοὺς Ισραηλ πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ **2** καὶ εἶπεν κύριος ἐκ Σινα ἠκει καὶ ἐπέφανεν ἐκ Σιηρ ἡμῖν καὶ κατέσπευσεν ἐξ ὄρους Φαραν σὺν μυριάσιν Καδης ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ **3** καὶ ἐφείσατο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἠγιασμένοι ὑπὸ τὰς χεῖράς σου καὶ οὗτοι ὑπὸ σέ εἰσιν καὶ ἐδέξατο ἀπὸ τῶν λόγων αὐτοῦ **4** νόμον ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν Μωυσῆς κληρονομίαν συναγωγῆς Ιακωβ **5** καὶ ἔσται ἐν τῷ ἠγαπημένῳ ἄρχων συναχθέντων ἀρχόντων λαῶν ἅμα φυλαῖς Ισραηλ **6** ζήτω Ρουβην καὶ μὴ ἀποθανέτω καὶ ἔστω πολὺς ἐν ἀριθμῷ **7** καὶ αὕτη Ιουδα εἰσάκουσον κύριε φωνῆς Ιουδα καὶ εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ εἰσέλθοισαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ διακρινουσιν αὐτῷ καὶ βοηθὸς ἐκ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ἔση **8** καὶ τῷ Λευι εἶπεν δότε Λευι δῆλους αὐτοῦ καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τῷ ἀνδρὶ τῷ ὀσίῳ ὃν ἐπείρασαν αὐτὸν ἐν πείρᾳ ἐλοιδόρησαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας **9** ὁ λέγων τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ οὐχ ἐόρακά σε καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνω καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀπέγνω ἐφύλαξεν τὰ λόγια σου καὶ τὴν διαθήκην σου διετήρησεν **10** δηλώσουσιν τὰ δικαιώματά σου τῷ Ιακωβ καὶ τὸν νόμον σου τῷ Ισραηλ ἐπιθήσουσιν θυμίαμα ἐν ὄργῃ σου διὰ παντὸς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου **11** εὐλόγησον κύριε τὴν ἰσχὴν αὐτοῦ καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ δέξαι κατάξον ὄσφυν ἐχθρῶν ἐπανεστηκότων αὐτῷ καὶ οἱ μισοῦντες αὐτὸν μὴ ἀναστήτωσαν **12** καὶ τῷ Βενιαμιν εἶπεν ἠγαπημένος ὑπὸ κυρίου κατασκηνώσει πεποιθὼς καὶ ὁ θεὸς σκιάζει ἐπ' αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας καὶ ἀνά μέσον τῶν ὤμων αὐτοῦ κατέπαυσεν **13** καὶ τῷ Ιωσηφ εἶπεν ἀπ' εὐλογίας κυρίου ἡ

γῆ αὐτοῦ ἀπὸ ὠρῶν οὐρανοῦ καὶ δρόσου καὶ ἀπὸ ἀβύσσων πηγῶν κάτωθεν **14** καὶ καθ' ὥραν γενημάτων ἡλίου τροπῶν καὶ ἀπὸ συνόδων μηνῶν **15** καὶ ἀπὸ κορυφῆς ὀρέων ἀρχῆς καὶ ἀπὸ κορυφῆς βουνῶν ἀενάων **16** καὶ καθ' ὥραν γῆς πληρώσεως καὶ τὰ δεκτὰ τῷ ὀφθέντι ἐν τῷ βᾶτῳ ἔλθοισαν ἐπὶ κεφαλὴν Ιωσηφ καὶ ἐπὶ κορυφῆς δοξασθεὶς ἐν ἀδελφοῖς **17** πρωτότοκος ταύρου τὸ κάλλος αὐτοῦ κέρατα μονοκέρωτος τὰ κέρατα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς ἔθνη κερατιεῖ ἅμα ἕως ἐπ' ἄκρου γῆς αὗται μυριάδες Εφραιμ καὶ αὗται χιλιάδες Μανασση **18** καὶ τῷ Ζαβουλων εἶπεν εὐφράνθητι Ζαβουλων ἐν ἐξοδίᾳ σου καὶ Ισσαχαρ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτοῦ **19** ἔθνη ἐξολεθρεύσουσιν καὶ ἐπικαλέσεσθε ἐκεῖ καὶ θύσετε θυσίαν δικαιοσύνης ὅτι πλοῦτος θαλάσσης θηλάσει σε καὶ ἐμπόρια παράλιον κατοικούντων **20** καὶ τῷ Γαδ εἶπεν εὐλογημένος ἐμπλατύνων Γαδ ὡς λέων ἀνεπαύσατο συντρίψας βραχίονα καὶ ἄρχοντα **21** καὶ εἶδεν ἀπαρχὴν αὐτοῦ ὅτι ἐκεῖ ἐμερίσθη γῆ ἀρχόντων συνηγμένων ἅμα ἀρχηγοῖς λαῶν δικαιοσύνην κύριος ἐποίησεν καὶ κρίσιν αὐτοῦ μετὰ Ισραηλ **22** καὶ τῷ Δαν εἶπεν Δαν σκύμνος λέοντος καὶ ἐκηδήσεται ἐκ τοῦ Βασαν **23** καὶ τῷ Νεφθαλι εἶπεν Νεφθαλι πλησμονὴ δεκτῶν καὶ ἐμπλησθήτω εὐλογίαν παρὰ κυρίου θάλασσαν καὶ λίβα κληρονομήσει **24** καὶ τῷ Ασηρ εἶπεν εὐλογητὸς ἀπὸ τέκνων Ασηρ καὶ ἔσται δεκτὸς τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ βάψει ἐν ἐλαίῳ τὸν πόδα αὐτοῦ **25** σίδηρος καὶ χαλκὸς τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ ἔσται καὶ ὡς αἱ ἡμέραι σου ἡ ἰσχὺς σου **26** οὐκ ἔστιν ὡσπερ ὁ θεὸς τοῦ ἠγαπημένου ὁ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὸν οὐρανὸν βοηθός σου καὶ ὁ μεγαλοπρεπὴς τοῦ στερεώματος **27** καὶ σκέπαις θεοῦ ἀρχῆς καὶ ὑπὸ ἰσχὴν βραχιόνων ἀενάων καὶ ἐκβαλεῖ ἀπὸ προσώπου σου ἐχθρὸν λέγων ἀπόλοιο **28** καὶ κατασκηνώσει Ισραηλ πεποιθὼς μόνος ἐπὶ γῆς Ιακωβ ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ καὶ ὁ οὐρανὸς αὐτῷ συννεφὴς δρόσῳ **29** μακάριος

σύ Ισραηλ τίς ὁμοίός σοι λαὸς σωζόμενος ὑπὸ κυρίου ὑπερασπιεῖ ὁ βοηθός σου καὶ ἡ μάχαιρα καύχημά σου καὶ ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου καὶ σὺ ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῶν ἐπιβήσῃ

34 καὶ ἀνέβη Μωυσῆς ἀπὸ Αραβωθ Μωαβ ἐπὶ τὸ ὄρος Ναβαυ ἐπὶ κορυφὴν Φασγα ἣ ἔστιν ἐπὶ προσώπου Ιεριχω καὶ ἔδειξεν αὐτῷ κύριος πᾶσαν τὴν γῆν Γαλααδ ἕως Δαν **2** καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Νεφθαλι καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Εφραιμ καὶ Μανασση καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ιουδα ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐσχάτης **3** καὶ τὴν ἔρημον καὶ τὰ περίχωρα Ιεριχω πόλιν φοινίκων ἕως Σηγωρ **4** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν αὕτη ἡ γῆ ἦν ὤμοσα Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ιακωβ λέγων τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν καὶ ἔδειξα αὐτήν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ **5** καὶ ἐτελεύτησεν Μωυσῆς οἰκέτης κυρίου ἐν γῆ Μωαβ διὰ ῥήματος κυρίου **6** καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Γαι ἐν γῆ Μωαβ ἐγγὺς οἴκου Φογορ καὶ οὐκ οἶδεν οὐδεὶς τὴν ταφὴν αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **7** Μωυσῆς δὲ ἦν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἔτων ἐν τῷ τελευτᾷ αὐτὸν οὐκ ἡμαυρώθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ οὐδὲ ἐφθάρησαν τὰ χελύνια αὐτοῦ **8** καὶ ἔκλαυσαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ τὸν Μωυσῆν ἐν Αραβωθ Μωαβ ἐπὶ τοῦ Ιορδάνου κατὰ Ιεριχω τριάκοντα ἡμέρας καὶ συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι πένθους κλαυθμοῦ Μωυσῆ **9** καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη ἐνεπλήσθη πνεύματος συνέσεως ἐπέθηκεν γὰρ Μωυσῆς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν καὶ εἰσήκουσαν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ισραηλ καὶ ἐποίησαν καθότι ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ **10** καὶ οὐκ ἀνέστη ἔτι προφήτης ἐν Ισραηλ ὡς Μωυσῆς ὃν ἔγνω κύριος αὐτὸν πρόσωπον κατὰ πρόσωπον **11** ἐν πᾶσι τοῖς σημείοις καὶ τέρασιν ὃν ἀπέστειλεν αὐτὸν κύριος ποιῆσαι αὐτὰ ἐν γῆ Αἰγύπτῳ Φαραῶ καὶ τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ γῆ αὐτοῦ **12** τὰ θαυμάσια τὰ μεγάλα καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιάν ἃ ἐποίησεν Μωυσῆς ἔναντι παντὸς Ισραηλ

Ἰησοῦς Ναυῆ

1 καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευταίην Μωυσῆ εἶπεν κύριος τῷ Ἰησοῖ υἱῷ Ναυη τῷ ὑπουργῷ Μωυσῆ λέγων **2** Μωυσῆς ὁ θεράπων μου τετελεύτηκεν νῦν οὖν ἀναστὰς διάβηθι τὸν Ἰορδάνην σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὴν γῆν ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς **3** πᾶς ὁ τόπος ἐφ' ὃν ἂν ἐπιβῆτε τῷ ἴχνει τῶν ποδῶν ὑμῶν ὑμῖν δώσω αὐτόν ὃν τρόπον εἶρηκα τῷ Μωυσῆ **4** τὴν ἔρημον καὶ τὸν Ἀντιλίβανον ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐσχάτης ἀφ' ἡλίου δυσμῶν ἔσται τὰ ὅρια ὑμῶν **5** οὐκ ἀντιστήσεται ἄνθρωπος κατενώπιον ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου καὶ ὡσπερ ἤμην μετὰ Μωυσῆ οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω σε οὐδὲ ὑπερόψομαί σε **6** ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου σὺ γὰρ ἀποδιαστελεῖς τῷ λαῷ τούτῳ τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς **7** ἴσχυε οὖν καὶ ἀνδρίζου φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν καθότι ἐνετείλατό σοι Μωυσῆς ὁ παῖς μου καὶ οὐκ ἐκκλινεῖς ἀπ' αὐτῶν εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερά ἵνα συνῆς ἐν πᾶσιν οἷς ἂν πράσσης **8** καὶ οὐκ ἀποστήσεται ἡ βίβλος τοῦ νόμου τούτου ἐκ τοῦ στόματός σου καὶ μελετήσεις ἐν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτός ἵνα συνῆς ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμένα τότε εὐδοθήσῃ καὶ εὐδώσεις τὰς ὁδοὺς σου καὶ τότε συνήσεις **9** ἰδοὺ ἐντέταλμαί σοι ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου μὴ δειλιάσῃς μηδὲ φοβηθῆς ὅτι μετὰ σοῦ κύριος ὁ θεὸς σου εἰς πάντα οὗ ἂν πορεύῃ **10** καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς γραμματεῦσιν τοῦ λαοῦ λέγων **11** εἰσέλθατε κατὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τοῦ λαοῦ καὶ ἐντείλασθε τῷ λαῷ λέγοντες ἐτοιμάζεσθε ἐπισιτισμόν ὅτι ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην τοῦτον εἰσελθόντες κατασχεῖν τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν **12** καὶ τῷ Ρουβην καὶ τῷ Γαδ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση εἶπεν Ἰησοῦς **13** μνήσθητε τὸ ῥῆμα κυρίου ὁ

ἐνετείλατο ὑμῖν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου λέγων κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν κατέπαυσεν ὑμᾶς καὶ ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην **14** αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ παιδιά ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν κατοικεῖτωσαν ἐν τῇ γῇ ἣ ἔδωκεν ὑμῖν ὑμεῖς δὲ διαβήσεσθε εὐζωνοὶ πρότεροι τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν πᾶς ὁ ἰσχύων καὶ συμμαχήσετε αὐτοῖς **15** ἕως ἂν καταπαύσῃ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ὡσπερ καὶ ὑμᾶς καὶ κληρονομήσωσιν καὶ οὗτοι τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν αὐτοῖς καὶ ἀπελευσεσθε ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ἣν δέδωκεν ὑμῖν Μωυσῆς εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου **16** καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῖ εἶπαν πάντα ὅσα ἂν ἐντείλῃ ἡμῖν ποιήσομεν καὶ εἰς πάντα τόπον οὗ ἂν ἀποστείλῃς ἡμᾶς πορευσόμεθα **17** κατὰ πάντα ὅσα ἠκούσαμεν Μωυσῆ ἀκουσόμεθα σοῦ πλὴν ἔστω κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν μετὰ σοῦ ὃν τρόπον ἦν μετὰ Μωυσῆ **18** ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἀπειθήσῃ σοι καὶ ὅστις μὴ ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων σου καθότι ἂν αὐτῷ ἐντείλῃ ἀποθανέτω ἀλλὰ ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου

2 καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη ἐκ Σαττιν δύο νεανίσκους κατασκοπεῦσαι λέγων ἀνάβητε καὶ ἴδετε τὴν γῆν καὶ τὴν Ἰεριχω καὶ πορευθέντες εἰσήλθοσαν οἱ δύο νεανίσκοι εἰς Ἰεριχω καὶ εἰσήλθοσαν εἰς οἰκίαν γυναικὸς πόρνης ἣ ὄνομα Ρααβ καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ **2** καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Ἰεριχω λέγοντες εἰσπεπόρευνται ὧδε ἄνδρες τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν **3** καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰεριχω καὶ εἶπεν πρὸς Ρααβ λέγων ἐξάγαγε τοὺς ἄνδρας τοὺς εἰσπεπορευμένους εἰς τὴν οἰκίαν σου τὴν νύκτα κατασκοπεῦσαι γὰρ τὴν γῆν ἥκασιν **4** καὶ λαβοῦσα ἡ γυνὴ τοὺς ἄνδρας ἔκρυπεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέγουσα εἰσεληλύθασι πρὸς με οἱ ἄνδρες **5** ὡς δὲ ἡ πύλη ἐκλείετο ἐν τῷ σκότει καὶ οἱ ἄνδρες ἐξῆλθον οὐκ ἐπίσταμαι ποῦ πεπόρευνται καταδιώξατε ὀπίσω αὐτῶν εἰ

καταλήμψεσθε αὐτούς **6** αὐτὴ δὲ ἀνεβίβασεν αὐτούς ἐπὶ τὸ δῶμα καὶ ἔκρυσεν αὐτούς ἐν τῇ λινοκαλάμῃ τῇ ἐστοιβασμένη αὐτῇ ἐπὶ τοῦ δώματος **7** καὶ οἱ ἄνδρες κατεδίωξαν ὀπίσω αὐτῶν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου ἐπὶ τὰς διαβάσεις καὶ ἡ πύλη ἐκλείσθη καὶ ἐγένετο ὡς ἐξήλθουσιν οἱ διώκοντες ὀπίσω αὐτῶν **8** καὶ αὐτοὶ δὲ πρὶν ἢ κοιμηθῆναι αὐτούς καὶ αὐτὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸ δῶμα πρὸς αὐτούς **9** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἐπίσταμαι ὅτι δέδωκεν ὑμῖν κύριος τὴν γῆν ἐπιπέτωκεν γὰρ ὁ φόβος ὑμῶν ἐφ' ἡμᾶς **10** ἀκηκόαμεν γὰρ ὅτι κατεξήρανε κύριος ὁ θεὸς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν ὅτε ἐξεπορεύεσθε ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ὅσα ἐποίησεν τοῖς δυοῖν βασιλεῦσιν τῶν Ἀμορραίων οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου τῷ Σηων καὶ Ὠγούσ ἐξωλεθρεύσατε αὐτούς **11** καὶ ἀκούσαντες ἡμεῖς ἐξέστημεν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν καὶ οὐκ ἔσθη ἔτι πνεῦμα ἐν οὐδενὶ ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν ὅτι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν θεὸς ἐν οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω **12** καὶ νῦν ὁμόσατέ μοι κύριον τὸν θεόν ὅτι ποιῶ ὑμῖν ἔλεος καὶ ποιήσετε καὶ ὑμεῖς ἔλεος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου **13** καὶ ζωγρήσετε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου καὶ τὴν μητέρα μου καὶ τοὺς ἀδελφούς μου καὶ πάντα τὸν οἶκόν μου καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς καὶ ἐξελεῖσθε τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου **14** καὶ εἶπαν αὐτῇ οἱ ἄνδρες ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀνθ' ὑμῶν εἰς θάνατον καὶ αὐτὴ εἶπεν ὡς ἂν παραδῶ κύριος ὑμῖν τὴν πόλιν ποιήσετε εἰς ἐμὲ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν **15** καὶ κατεχάλασεν αὐτούς διὰ τῆς θυρίδος **16** καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰς τὴν ὀρεινὴν ἀπέλθετε μὴ συναντήσωσιν ὑμῖν οἱ καταδιώκοντες καὶ κρυβήσεσθε ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας ἕως ἂν ἀποστρέψωσιν οἱ καταδιώκοντες ὀπίσω ὑμῶν καὶ μετὰ ταῦτα ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν **17** καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες πρὸς αὐτὴν ἀθῶοί ἐσμεν τῷ ὄρκῳ σου τούτῳ **18** ἰδοὺ ἡμεῖς εἰσπορευόμεθα εἰς μέρος τῆς πόλεως καὶ

θήσεις τὸ σημεῖον τὸ σπαρτίον τὸ κόκκινον τοῦτο ἐκδήσεις εἰς τὴν θυρίδα δι' ἧς κατεβίβασας ἡμᾶς δι' αὐτῆς τὸν δὲ πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ τοὺς ἀδελφούς σου καὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου συναΐξεις πρὸς σεαυτὴν εἰς τὴν οἰκίαν σου **19** καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐξέλθῃ τὴν θύραν τῆς οἰκίας σου ἕξω ἔνοχος ἑαυτῷ ἔσται ἡμεῖς δὲ ἀθῶοι τῷ ὄρκῳ σου τούτῳ καὶ ὅσοι ἐὰν γένωνται μετὰ σοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ σου ἡμεῖς ἔνοχοι ἐσόμεθα **20** ἐὰν δέ τις ἡμᾶς ἀδικήσῃ ἢ καὶ ἀποκαλύψῃ τοὺς λόγους ἡμῶν τούτους ἐσόμεθα ἀθῶοι τῷ ὄρκῳ σου τούτῳ **21** καὶ εἶπεν αὐτοῖς κατὰ τὸ ῥῆμα ὑμῶν οὕτως ἔστω καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς **22** καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἦλθουσιν εἰς τὴν ὀρεινὴν καὶ κατέμειναν ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἐξεζήτησαν οἱ καταδιώκοντες πάσας τὰς ὁδοὺς καὶ οὐχ εὔροσαν **23** καὶ ὑπέστρεψαν οἱ δύο νεανίσκοι καὶ κατέβησαν ἐκ τοῦ ὄρους καὶ διέβησαν πρὸς Ἰησοῦν υἱὸν Ναυη καὶ διηγήσαντο αὐτῷ πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτοῖς **24** καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν ὅτι παρέδωκεν κύριος πᾶσαν τὴν γῆν ἐν χειρὶ ἡμῶν καὶ κατέπηκεν πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν γῆν ἐκείνην ἄφ' ἡμῶν

3 καὶ ὄρθρισεν Ἰησοῦς τὸ πρωὶ καὶ ἀπῆραν ἐκ Σαττιν καὶ ἦλθουσιν ἕως τοῦ Ἰορδάνου καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ πρὸ τοῦ διαβῆναι **2** καὶ ἐγένετο μετὰ τρεῖς ἡμέρας διήλθον οἱ γραμματεῖς διὰ τῆς παρεμβολῆς **3** καὶ ἐνετείλαντο τῷ λαῷ λέγοντες ὅταν ἴδητε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς Λευίτας αἶροντας αὐτὴν ἀπαρεῖτε ἀπὸ τῶν τόπων ὑμῶν καὶ πορεύεσθε ὀπίσω αὐτῆς **4** ἀλλὰ μακρὰν ἔστω ἀνά μέσον ὑμῶν καὶ ἐκείνης ὅσον δισχιλίους πῆχεις στήσεσθε μὴ προσεγγίσητε αὐτῇ ἵν' ἐπίσθησθε τὴν ὁδὸν ἣν πορεύεσθε αὐτὴν οὐ γὰρ πεπόρευσθε τὴν ὁδὸν ἀπ' ἐχθῆς καὶ τρίτης ἡμέρας **5** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ λαῷ ἀγνίσασθε εἰς αὔριον ὅτι αὔριον ποιήσει ἐν ὑμῖν κύριος θαυμαστά **6** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς ἱερεῦσιν

ἄρατε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου καὶ προπορεύεσθε τοῦ λαοῦ καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου καὶ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ 7 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἄρχομαι ὑψῶσαί σε κατενώπιον πάντων υἰῶν Ἰσραὴλ ἵνα γνῶσιν καθότι ἤμην μετὰ Μωυσῆ οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ 8 καὶ νῦν ἔντειλαι τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς αἵρουσιν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης λέγων ὡς ἂν εἰσέλθητε ἐπὶ μέρους τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ στήσεσθε 9 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ προσαγάγετε ὧδε καὶ ἀκούσατε τὸ ῥῆμα κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν 10 ἐν τούτῳ γνῶσεσθε ὅτι θεὸς ζῶν ἐν ὑμῖν καὶ ὀλεθρεύων ὀλεθρεύσει ἀπὸ προσώπου ἡμῶν τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Χετταῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον καὶ τὸν Ευαῖον καὶ τὸν Ἀμορραῖον καὶ τὸν Γεργεσαῖον καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον 11 ἰδοὺ ἡ κιβωτὸς διαθήκης κυρίου πάσης τῆς γῆς διαβαίνει τὸν Ἰορδάνην 12 προχειρίσασθε ὑμῖν δώδεκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ ἕνα ἀφ' ἐκάστης φυλῆς 13 καὶ ἔσται ὡς ἂν καταπαύσωσιν οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου πάσης τῆς γῆς ἐν τῷ ὕδατι τοῦ Ἰορδάνου τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἐκλείψει τὸ δὲ ὕδωρ τὸ καταβαῖνον στήσεται 14 καὶ ἀπῆρεν ὁ λαὸς ἐκ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν διαβῆναι τὸν Ἰορδάνην οἱ δὲ ἱερεῖς ἤρσαν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου πρότεροι τοῦ λαοῦ 15 ὡς δὲ εἰσπορεύοντο οἱ ἱερεῖς οἱ αἵροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην καὶ οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐβάφησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου ὁ δὲ Ἰορδάνης ἐπλήρου καθ' ὅλην τὴν κρηπίδα αὐτοῦ ὡσεὶ ἡμέραι θερισμοῦ πυρῶν 16 καὶ ἔστη τὰ ὕδατα τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν ἔστη πῆγμα ἐν ἀφεστηκὸς μακρὰν σφόδρα σφοδρῶς ἕως μέρους Καριαθιαριμ τὸ δὲ καταβαῖνον κατέβη εἰς τὴν θάλασσαν Ἀραβα θάλασσαν ἀλός ἕως εἰς

τὸ τέλος ἐξέλιπεν καὶ ὁ λαὸς εἰστήκει ἀπέναντι Ἰεριχω 17 καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἵροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διέβαινον διὰ ξηρᾶς ἕως συνετέλεσεν πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην

4 καὶ ἐπεὶ συνετέλεσεν πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην καὶ εἶπεν κύριος τῷ Ἰησοῖ λέγων 2 παραλαβὼν ἄνδρας ἀπὸ τοῦ λαοῦ ἕνα ἀφ' ἐκάστης φυλῆς 3 σύνταξον αὐτοῖς λέγων ἀνέλεσθε ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου ἐτοίμους δώδεκα λίθους καὶ τούτους διακομίσαντες ἅμα ὑμῖν αὐτοῖς θέτε αὐτοὺς ἐν τῇ στρατοπεδείᾳ ὑμῶν οὐδ' ἐὰν παρεμβάλητε ἐκεῖ τὴν νύκτα 4 καὶ ἀνακαλεσάμενος Ἰησοῦς δώδεκα ἄνδρας τῶν ἐνδόξων ἀπὸ τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ ἕνα ἀφ' ἐκάστης φυλῆς 5 εἶπεν αὐτοῖς προσαγάγετε ἔμπροσθέν μου πρὸ προσώπου κυρίου εἰς μέσον τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἀνελόμενος ἐκεῖθεν ἕκαστος λίθον ἀράτω ἐπὶ τῶν ὠμων αὐτοῦ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ 6 ἵνα ὑπάρχωσιν ὑμῖν οὗτοι εἰς σημεῖον κείμενον διὰ παντός ἵνα ὅταν ἐρωτᾷ σε ὁ υἱός σου αὖριον λέγων τί εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι ὑμῖν 7 καὶ σὺ δηλώσεις τῷ υἱῷ σου λέγων ὅτι ἐξέλιπεν ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς ἀπὸ προσώπου κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου πάσης τῆς γῆς ὡς διέβαινον αὐτόν καὶ ἔσσονται οἱ λίθοι οὗτοι ὑμῖν μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἕως τοῦ αἰῶνος 8 καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθότι ἐνετείλατο κύριος τῷ Ἰησοῖ καὶ λαβόντες δώδεκα λίθους ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου καθάπερ συνέταξεν κύριος τῷ Ἰησοῖ ἐν τῇ συντελείᾳ τῆς διαβάσεως τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ καὶ διεκόμισαν ἅμα ἑαυτοῖς εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἀπέθηκαν ἐκεῖ 9 ἔστησεν δὲ Ἰησοῦς καὶ ἄλλους δώδεκα λίθους ἐν αὐτῷ τῷ Ἰορδάνῃ ἐν τῷ γενομένῳ τόπῳ ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου καὶ εἰσιν ἐκεῖ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας 10 εἰστήκεισαν δὲ οἱ ἱερεῖς οἱ αἵροντες

τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἕως οὗ συνετέλεσεν Ἰησοῦς πάντα ἃ ἐνετείλατο κύριος ἀναγγεῖλαι τῷ λαῷ καὶ ἔσπευσεν ὁ λαὸς καὶ διέβησαν **11** καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν πᾶς ὁ λαὸς διαβῆναι καὶ διέβη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης κυρίου καὶ οἱ λίθοι ἔμπροσθεν αὐτῶν **12** καὶ διέβησαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ οἱ ἡμίσεις φυλῆς Μανασσῆ διεσκευασμένοι ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Μωυσῆς **13** τετρακιςμύριοι εὐζώνοι εἰς μάχην διέβησαν ἐναντίον κυρίου εἰς πόλεμον πρὸς τὴν Ἰεριχω πόλιν **14** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἠύξησεν κύριος τὸν Ἰησοῦν ἐναντίον παντὸς τοῦ γένους Ἰσραὴλ καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν ὥσπερ Μωυσῆν ὅσον χρόνον ἔζη **15** καὶ εἶπεν κύριος τῷ Ἰησοῖ λέγων **16** ἔντειλαι τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς αἵρουσιν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ μαρτυρίου κυρίου ἐκβῆναι ἐκ τοῦ Ἰορδάνου **17** καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς ἱερεῦσιν λέγων ἔκβητε ἐκ τοῦ Ἰορδάνου **18** καὶ ἐγένετο ὡς ἐξέβησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἵροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐκ τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἔθηκαν τοὺς πόδας ἐπὶ τῆς γῆς ὥρμησεν τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ χώραν καὶ ἐπορεύετο καθὰ ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν δι' ὅλης τῆς κρηπίδος **19** καὶ ὁ λαὸς ἀνέβη ἐκ τοῦ Ἰορδάνου δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου καὶ κατεστρατοπέδευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν Γαλαλοῖς κατὰ μέρος τὸ πρὸς ἡλίου ἀνατολὰς ἀπὸ τῆς Ἰεριχω **20** καὶ τοὺς δώδεκα λίθους τούτους οὐς ἔλαβεν ἐκ τοῦ Ἰορδάνου ἔστησεν Ἰησοῦς ἐν Γαλαλοῖς **21** λέγων ὅταν ἐρωτῶσιν ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν λέγοντες τί εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι **22** ἀναγγεῖλατε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν ὅτι ἐπὶ ξηρᾶς διέβη Ἰσραὴλ τὸν Ἰορδάνην **23** ἀποξηράναντος κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν αὐτῶν μέχρι οὗ διέβησαν καθάπερ ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἣν ἀπεξήρανε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἔμπροσθεν ἡμῶν ἕως παρήλθομεν

24 ὅπως γινώσιν πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ὅτι ἡ δύναμις τοῦ κυρίου ἰσχυρά ἐστίν καὶ ἵνα ὑμεῖς σέβησθε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν ἐν παντὶ χρόνῳ

5 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς Φοινίκης οἱ παρὰ τὴν θάλασσαν ὅτι ἀπεξήρανε κύριος ὁ θεὸς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ἐκ τῶν ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ διαβαίνειν αὐτούς καὶ ἐτάκησαν αὐτῶν αἱ διάνοιαι καὶ κατεπλάγησαν καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς φρόνησις οὐδεμία ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ **2** ὑπὸ δὲ τοῦτον τὸν καιρὸν εἶπεν κύριος τῷ Ἰησοῖ ποιήσον σεαυτῷ μαχαίρας πετρίνας ἐκ πέτρας ἀκροτόμου καὶ καθίσας περίτεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ **3** καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς μαχαίρας πετρίνας ἀκροτόμους καὶ περιέτεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ καλουμένου τόπου Βουνὸς τῶν ἀκροβυστιῶν **4** ὃν δὲ τρόπον περιεκάθαρεν Ἰησοῦς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ὅσοι ποτὲ ἐγένοντο ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὅσοι ποτὲ ἀπερίτμητοι ἦσαν τῶν ἐξεληλυθότων ἐξ Αἰγύπτου **5** πάντας τούτους περιέτεμεν Ἰησοῦς **6** τεσσαράκοντα γὰρ καὶ δύο ἔτη ἀνέστραπται Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μαδβαρίτιδι διὸ ἀπερίτμητοι ἦσαν οἱ πλεῖστοι αὐτῶν τῶν μαχίμων τῶν ἐξεληλυθότων ἐκ γῆς Αἰγύπτου οἱ ἀπειθήσαντες τῶν ἐντολῶν τοῦ θεοῦ οἷς καὶ διώρισεν μὴ ἰδεῖν αὐτοὺς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι ἡμῖν γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μέλι **7** ἀντὶ δὲ τούτων ἀντικατέστησεν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν οὐς Ἰησοῦς περιέτεμεν διὰ τὸ αὐτοὺς γεγενῆσθαι κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπεριτμήτους **8** περιτμηθέντες δὲ ἡσυχίαν εἶχον αὐτόθι καθήμενοι ἐν τῇ παρεμβολῇ ἕως ὑγιάσθησαν **9** καὶ εἶπεν κύριος τῷ Ἰησοῖ υἱῷ Ναυη ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ἀφείλον τὸν ὄνειδισμόν Αἰγύπτου ἀφ' ὑμῶν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Γαλαγαλα **10** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πασχα τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀπὸ ἐσπέρας ἐπὶ δυσμῶν Ἰεριχω

ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῷ πεδίῳ **11** καὶ ἐφάγασαν ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς γῆς ἄζυμα καὶ νέα ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ **12** ἐξέλιπεν τὸ μαννα μετὰ τὸ βεβρωκέναι αὐτοὺς ἐκ τοῦ σίτου τῆς γῆς καὶ οὐκέτι ὑπῆρχεν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μαννα ἐκαρπίσαντο δὲ τὴν χώραν τῶν Φοινίκων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ **13** καὶ ἐγένετο ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ἰεριχω καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν ἄνθρωπον ἐστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ καὶ ἡ ῥομφαία ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ προσελθὼν Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ ἡμέτερος εἶ ἢ τῶν ὑπεναντίων **14** ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ἐγὼ ἀρχιστράτηγος δυνάμεως κυρίου νυνὶ παραγέγονα καὶ Ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶπεν αὐτῷ δέσποτα τί προστάσεις τῷ σῷ οἰκέτῃ **15** καὶ λέγει ὁ ἀρχιστράτηγος κυρίου πρὸς Ἰησοῦν λῦσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου ὁ γὰρ τόπος ἐφ' ᾧ σὺ ἔστηκας ἅγιός ἐστιν

6 καὶ Ἰεριχω συγκεκλεισμένη καὶ ὠχυρωμένη καὶ οὐθεὶς ἐξεπορεύετο ἐξ αὐτῆς οὐδὲ εἰσεπορεύετο **2** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι ὑποχείριόν σου τὴν Ἰεριχω καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς τὸν ἐν αὐτῇ δυνατοὺς ὄντας ἐν ἰσχύϊ **3** σὺ δὲ περίστησον αὐτῇ τοὺς μαχίμους κύκλῳ **5** καὶ ἔσται ὡς ἂν σαλπίσσητε τῇ σάλπιγγι ἀνακραγέτω πᾶς ὁ λαὸς ἅμα καὶ ἀνακραγόντων αὐτῶν πεσεῖται αὐτόματα τὰ τεῖχη τῆς πόλεως καὶ εἰσελεύσεται πᾶς ὁ λαὸς ὀρμήσας ἕκαστος κατὰ πρόσωπον εἰς τὴν πόλιν **6** καὶ εἰσῆλθεν Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη πρὸς τοὺς ἱερεῖς **7** καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέγων παραγγείλατε τῷ λαῷ περιελθεῖν καὶ κυκλῶσαι τὴν πόλιν καὶ οἱ μάχιμοι παραπορευέσθωσαν ἐνωπλισμένοι ἐναντίον κυρίου **8** καὶ ἐπτά ἱερεῖς ἔχοντες ἐπτά σάλπιγγας ἱεράς παρελθέτωσαν ὡσαύτως ἐναντίον τοῦ κυρίου καὶ σημαινέτωσαν εὐτόνως καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης κυρίου ἐπακολουθεῖτω **9** οἱ δὲ μάχιμοι ἔμπροσθεν παραπορευέσθωσαν καὶ οἱ

ἱερεῖς οἱ οὐραγοῦντες ὀπίσω τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης κυρίου πορευόμενοι καὶ σαλπίζοντες **10** τῷ δὲ λαῷ ἐνετείλατο Ἰησοῦς λέγων μὴ βοᾶτε μηδὲ ἀκουσάτω μηθεὶς ὑμῶν τὴν φωνὴν ἕως ἂν ἡμέραν αὐτὸς διαγγείλῃ ἀναβοῆσαι καὶ τότε ἀναβοήσετε **11** καὶ περιελθοῦσα ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ θεοῦ τὴν πόλιν εὐθέως ἀπῆλθεν εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ **12** καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ἀνέστη Ἰησοῦς τὸ πρωὶ καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου **13** καὶ οἱ ἐπτά ἱερεῖς οἱ φέροντες τὰς σάλπιγγας τὰς ἐπτά προεπορεύοντο ἐναντίον κυρίου καὶ μετὰ ταῦτα εἰσεπορεύοντο οἱ μάχιμοι καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος ὀπισθε τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης κυρίου καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγγι καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος ἅπας περιεκύκλωσε τὴν πόλιν ἐγγύθεν **14** καὶ ἀπῆλθεν πάλιν εἰς τὴν παρεμβολὴν οὕτως ἐποίει ἐπὶ ἕξ ἡμέρας **15** καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀνέστησαν ὄρθρου καὶ περιήλθοσαν τὴν πόλιν ἑξάκις **16** καὶ τῇ περιόδῳ τῇ ἑβδόμῃ ἐσάλπισαν οἱ ἱερεῖς καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κεκράξατε παρέδωκεν γὰρ κύριος ὑμῖν τὴν πόλιν **17** καὶ ἔσται ἡ πόλις ἀνάθεμα αὐτῇ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ κυρίῳ σαβαωθ πλὴν Ρααβ τὴν πόρνην περιποιήσαθε αὐτήν καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς **18** ἀλλὰ ὑμεῖς φυλάξαθε σφόδρα ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος μήποτε ἐνθυμηθέντες ὑμεῖς αὐτοὶ λάβητε ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος καὶ ποιήσητε τὴν παρεμβολὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀνάθεμα καὶ ἐκτρίψητε ἡμᾶς **19** καὶ πᾶν ἀργύριον ἢ χρυσίον ἢ χαλκὸς ἢ σίδηρος ἅγιον ἔσται τῷ κυρίῳ εἰς θησαυρὸν κυρίου εἰσενεχθήσεται **20** καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγγιν οἱ ἱερεῖς ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ λαὸς τὴν φωνὴν τῶν σαλπίγγων ἠλάλαξεν πᾶς ὁ λαὸς ἅμα ἀλαλαγμῷ μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῷ καὶ ἔπεσεν ἅπαν τὸ τεῖχος κύκλῳ καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὴν πόλιν **21** καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτήν Ἰησοῦς καὶ ὅσα ἦν ἐν τῇ πόλει ἀπὸ

ἄνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς ἀπὸ νεανίσκου καὶ ἕως πρεσβύτου καὶ ἕως μόσχου καὶ ὑπόζυγιου ἐν στόματι ῥομφαίας 22 καὶ τοῖς δυσὶν νεανίσκοις τοῖς κατασκοπεύσασιν εἶπεν Ἰησοῦς εἰσέλθατε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναικὸς καὶ ἐξαγάγετε αὐτὴν ἐκεῖθεν καὶ ὅσα ἐστὶν αὐτῇ 23 καὶ εἰσηλθόν οἱ δύο νεανίσκοι οἱ κατασκοπεύσαντες τὴν πόλιν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναικὸς καὶ ἐξηγάγosan Ρααβ τὴν πόρνην καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτῆς καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῇ καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτῆς καὶ κατέστησαν αὐτὴν ἕξω τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ 24 καὶ ἡ πόλις ἐνεπρήσθη ἐμπυρισμῶ σὺν πᾶσιν τοῖς ἐν αὐτῇ πλὴν ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου ἔδωκαν εἰς θησαυρὸν κυρίου εἰσενεχθῆναι 25 καὶ Ρααβ τὴν πόρνην καὶ πάντα τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν αὐτῆς ἐζώγησεν Ἰησοῦς καὶ κατώκησεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας διότι ἔκρυψεν τοὺς κατασκοπεύσαντας οὓς ἀπέστειλεν Ἰησοῦς κατασκοπεῦσαι τὴν Ἰεριχω 26 καὶ ὥρκισεν Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐναντίον κυρίου λέγων ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς οἰκοδομήσει τὴν πόλιν ἐκείνην ἐν τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ θεμελιώσει αὐτὴν καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ αὐτοῦ ἐπιστήσει τὰς πύλας αὐτῆς καὶ οὕτως ἐποίησεν Ὁζαν ὁ ἐκ Βαιθηλ ἐν τῷ Αβιρων τῷ πρωτοτόκῳ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ διασωθέντι ἐπέστησεν τὰς πύλας αὐτῆς 27 καὶ ἦν κύριος μετὰ Ἰησοῦ καὶ ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν

7 καὶ ἐπλημμέλησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πλημμέλειαν μεγάλην καὶ ἐνοσφίσαντο ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος καὶ ἔλαβεν Αχαρ υἱὸς Χαρμι υἱοῦ Ζαμβρι υἱοῦ Ζαρα ἐκ τῆς φυλῆς Ἰουδα ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ 2 καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἄνδρα εἰς Γαι ἢ ἐστὶν κατὰ Βαιθηλ λέγων κατασκέψασθε τὴν Γαι καὶ ἀνέβησαν οἱ ἄνδρες καὶ κατεσκέψαντο τὴν Γαι 3 καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ἰησοῦν καὶ εἶπαν

πρὸς αὐτόν μὴ ἀναβήτω πᾶς ὁ λαὸς ἀλλ' ὡς δισχίλιοι ἢ τρισχίλιοι ἄνδρες ἀναβήτωσαν καὶ ἐκπολιορκησάτωσαν τὴν πόλιν μὴ ἀναγάνης ἐκεῖ τὸν λαὸν πάντα ὀλίγοι γὰρ εἰσιν 4 καὶ ἀνέβησαν ὡσεὶ τρισχίλιοι ἄνδρες καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου τῶν ἀνδρῶν Γαι 5 καὶ ἀπέκτειναν ἀπ' αὐτῶν ἄνδρες Γαι εἰς τριάκοντα καὶ ἕξ ἄνδρας καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης καὶ συνέτριψαν αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ καταφεροῦς καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ καὶ ἐγένετο ὡσπερ ὕδωρ 6 καὶ διέρρηξεν Ἰησοῦς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἔπεσεν Ἰησοῦς ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον κυρίου ἕως ἑσπέρας αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ καὶ ἐπεβάλλοντο χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν 7 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς δέομαι κύριε ἵνα τί διεβίβασεν ὁ παῖς σου τὸν λαὸν τοῦτον τὸν Ἰορδάνην παραδοῦναι αὐτὸν τῷ Αμορραίῳ ἀπολέσαι ἡμᾶς καὶ εἰ κατεμείναμεν καὶ κατωκίσθημεν παρὰ τὸν Ἰορδάνην 8 καὶ τί ἐρῶ ἐπεὶ μετέβαλεν Ἰσραὴλ αὐχένα ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ 9 καὶ ἀκούσας ὁ Χαναναῖος καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν περικυκλώσουσιν ἡμᾶς καὶ ἐκτρίψουσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τί ποιήσεις τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα 10 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν ἀνάστηθι ἵνα τί τοῦτο σὺ πέπτωκας ἐπὶ πρόσωπόν σου 11 ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς καὶ παρέβη τὴν διαθήκην ἣν διεθέμην πρὸς αὐτοὺς καὶ κλέψαντες ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος ἐνέβαλον εἰς τὰ σκευὴ αὐτῶν 12 οὐ μὴ δύνωνται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὑποστῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν αὐχένα ἐπιστρέψουσιν ἔναντι τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ὅτι ἐγενήθησαν ἀνάθεμα οὐ προσθήσω ἔτι εἶναι μεθ' ὑμῶν ἐὰν μὴ ἐξάρητε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν αὐτῶν 13 ἀναστάς ἀγίασον τὸν λαὸν καὶ εἰπὸν ἀγιασθῆναι εἰς αὔριον τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ τὸ ἀνάθεμα ἐν ὑμῖν ἐστὶν οὐ δυνήσεσθε ἀντιστῆναι ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν ἕως ἂν ἐξάρητε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν 14 καὶ συναχθήσεθε

πάντες τὸ πρῶτὸν κατὰ φυλάς καὶ ἔσται ἡ φυλὴ ἡν ἂν δείξῃ κύριος προσάξετε κατὰ δήμους καὶ τὸν δήμον ὃν ἂν δείξῃ κύριος προσάξετε κατ' οἶκον καὶ τὸν οἶκον ὃν ἂν δείξῃ κύριος προσάξετε κατ' ἄνδρα **15** καὶ ὃς ἂν ἐνδειχθῆ κατακαυθήσεται ἐν πυρὶ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ ὅτι παρέβη τὴν διαθήκην κυρίου καὶ ἐποίησεν ἀνόμημα ἐν Ἰσραὴλ **16** καὶ ὥρθισεν Ἰησοῦς καὶ προσήγαγεν τὸν λαὸν κατὰ φυλάς καὶ ἐνεδείχθη ἡ φυλὴ Ἰουδα **17** καὶ προσήχθη κατὰ δήμους καὶ ἐνεδείχθη ἡ πόλις ὁ Ζαραΐ καὶ προσήχθη κατὰ ἄνδρα **18** καὶ ἐνεδείχθη Ἀχαρ υἱὸς Ζαμβρι υἱοῦ Ζαρα **19** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ Ἀχαρ δὸς δόξαν σήμερον τῷ κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ καὶ δὸς τὴν ἐξομολόγησιν καὶ ἀνάγγελόν μοι τί ἐποίησας καὶ μὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ **20** καὶ ἀπεκρίθη Ἀχαρ τῷ Ἰησοῖ καὶ εἶπεν ἀληθῶς ἤμαρτον ἐναντίον κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ οὕτως καὶ οὕτως ἐποίησα **21** εἶδον ἐν τῇ προνομῇ ψιλὴν ποικίλην καλὴν καὶ διακόσια διδραχμα ἀργυρίου καὶ γλῶσσαν μίαν χρυσοῦν πεντήκοντα διδραχμῶν καὶ ἐνθυμηθεὶς αὐτῶν ἔλαβον καὶ ἰδοὺ αὐτὰ ἐγκέκρυπται ἐν τῇ γῆ ἐν τῇ σκηνῇ μου καὶ τὸ ἀργύριον κέκρυπται ὑποκάτω αὐτῶν **22** καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἀγγέλου καὶ ἔδραμον εἰς τὴν σκηνὴν εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ταῦτα ἦν ἐγκεκρυμμένα εἰς τὴν σκηνὴν καὶ τὸ ἀργύριον ὑποκάτω αὐτῶν **23** καὶ ἐξήνεγκαν αὐτὰ ἐκ τῆς σκηνῆς καὶ ἦνεγκαν πρὸς Ἰησοῦν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ καὶ ἔθηκαν αὐτὰ ἔναντι κυρίου **24** καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς τὸν Ἀχαρ υἱὸν Ζαρα καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸν εἰς φάραγγα Ἀχωρ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ τοὺς μόσχους αὐτοῦ καὶ τὰ ὑποζύγια αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ πρόβατα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς εἰς Ἐμεκαχωρ **25** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ Ἀχαρ τί ὠλέθρευσας ἡμᾶς ἐξολεθρεύσαι σε κύριος καθὰ καὶ σήμερον καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν λίθοις πᾶς

Ἰσραὴλ **26** καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρὸν λίθων μέγαν καὶ ἐπαύσατο κύριος τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς διὰ τοῦτο ἐπωνόμασεν αὐτὸ Ἐμεκαχωρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης

8 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν μὴ φοβηθῆς μηδὲ δειλιάσῃς λαβὲ μετὰ σοῦ τοὺς ἄνδρας πάντας τοὺς πολεμιστὰς καὶ ἀναστὰς ἀνάβηθι εἰς Γαι ἰδοὺ δέδωκα εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν βασιλεῖα Γαι καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ **2** καὶ ποιήσεις τὴν Γαι ὃν τρόπον ἐποίησας τὴν Ἰεριχω καὶ τὸν βασιλεῖα αὐτῆς καὶ τὴν προνομίην τῶν κτηνῶν προνομεύσεις σεαυτῷ κατάστησον δὲ σεαυτῷ ἔνεδρα τῇ πόλει εἰς τὰ ὀπίσω **3** καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστῆς ὥστε ἀναβῆναι εἰς Γαι ἐπέλεξεν δὲ Ἰησοῦς τριάκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατοῦς ἐν ἰσχύϊ καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς νυκτός **4** καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων ὑμεῖς ἐνεδρεύσατε ὀπίσω τῆς πόλεως μὴ μακρὰν γίνεσθε ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ ἔσεσθε πάντες ἔτοιμοι **5** καὶ ἐγὼ καὶ πάντες οἱ μετ' ἐμοῦ προσάξομεν πρὸς τὴν πόλιν καὶ ἔσται ὡς ἂν ἐξέλθωσιν οἱ κατοικοῦντες Γαι εἰς συνάντησιν ἡμῖν καθάπερ καὶ πρῶην καὶ φευξόμεθα ἀπὸ προσώπου αὐτῶν **6** καὶ ὡς ἂν ἐξέλθωσιν ὀπίσω ἡμῶν ἀποσπάσομεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ ἐροῦσιν φεύγουσιν οὗτοι ἀπὸ προσώπου ἡμῶν ὃν τρόπον καὶ ἔμπροσθεν **7** ὑμεῖς δὲ ἐξαναστήσεσθε ἐκ τῆς ἐνέδρας καὶ πορευέσεσθε εἰς τὴν πόλιν **8** κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσετε ἰδοὺ ἐντέταλμαι ὑμῖν **9** καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Ἰησοῦς καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν ἐνέδραν καὶ ἐνεκάθισαν ἀνὰ μέσον Βαιθηλ καὶ ἀνὰ μέσον Γαι ἀπὸ θαλάσσης τῆς Γαι **10** καὶ ὀρθρίσας Ἰησοῦς τὸ πρῶτὸν ἐπεσκέψατο τὸν λαὸν καὶ ἀνέβησαν αὐτοὶ καὶ οἱ πρεσβύτεροι κατὰ πρόσωπον τοῦ λαοῦ ἐπὶ Γαι **11** καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστῆς μετ' αὐτοῦ ἀνέβησαν καὶ πορευόμενοι ἦλθον ἐξ ἐναντίας τῆς πόλεως ἀπ' ἀνατολῶν **12** καὶ τὰ ἔνεδρα τῆς πόλεως ἀπὸ θαλάσσης **14** καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν βασιλεὺς Γαι ἔστειλεν καὶ ἐξῆλθεν εἰς

συνάντησιν αὐτοῖς ἐπ' εὐθείας εἰς τὸν πόλεμον αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς οὐκ ἤδει ὅτι ἔνεδρα αὐτῷ ἔστιν ὀπίσω τῆς πόλεως **15** καὶ εἶδεν καὶ ἀνεχώρησεν Ἰησοῦς καὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν **16** καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ αὐτοὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς πόλεως **17** οὐ κατελείφθη οὐθεὶς ἐν τῇ Γαι ὅς οὐ κατεδίωξεν ὀπίσω Ἰσραὴλ καὶ κατέλιπον τὴν πόλιν ἀνεωγμένην καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω Ἰσραὴλ **18** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐν τῷ γαῖσῳ τῷ ἐν τῇ χειρὶ σου ἐπὶ τὴν πόλιν εἰς γὰρ τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτήν καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξαναστήσονται ἐν τάχει ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν καὶ ἐξέτεινεν Ἰησοῦς τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὸν γαῖσον ἐπὶ τὴν πόλιν **19** καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξανέστησαν ἐν τάχει ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν καὶ ἐξήλθοσαν ὅτε ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα καὶ ἦλθοσαν ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ κατελάβοντο αὐτήν καὶ σπεύσαντες ἐνέπρησαν τὴν πόλιν ἐν πυρὶ **20** καὶ περιβλέψαντες οἱ κάτοικοι Γαι εἰς τὰ ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἔθεώρουν καπνὸν ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν καὶ οὐκέτι εἶχον ποῦ φύγωσιν ὧδε ἢ ὧδε **21** καὶ Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ εἶδον ὅτι ἔλαβον τὰ ἔνεδρα τὴν πόλιν καὶ ὅτι ἀνέβη ὁ καπνὸς τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν καὶ μεταβαλόμενοι ἐπάταξαν τοὺς ἄνδρας τῆς Γαι **22** καὶ οὗτοι ἐξήλθοσαν ἐκ τῆς πόλεως εἰς συνάντησιν καὶ ἐγενήθησαν ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς οὗτοι ἐντεῦθεν καὶ οὗτοι ἐντεῦθεν καὶ ἐπάταξαν ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν σεσωσμένον καὶ διαπεφυγότα **23** καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαι συνέλαβον ζῶντα καὶ προσήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἰησοῦν **24** καὶ ὡς ἐπαύσαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀποκτένοντες πάντας τοὺς ἐν τῇ Γαι τοὺς ἐν τοῖς πεδίοις καὶ ἐν τῷ ὄρει ἐπὶ τῆς καταβάσεως οὗ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς εἰς τέλος καὶ ἀπέστρεψεν Ἰησοῦς εἰς Γαι καὶ ἐπάταξεν αὐτήν ἐν στόματι ῥομφαίας **25** καὶ ἐγενήθησαν οἱ πεσόντες ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς

δώδεκα χιλιάδες πάντας τοὺς κατοικοῦντας Γαι **27** πλὴν τῶν κτηνῶν καὶ τῶν σκύλων τῶν ἐν τῇ πόλει πάντα ἃ ἐπρονόμεισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ πρόσταγμα κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Ἰησοῖ **28** καὶ ἐνεπύρισεν Ἰησοῦς τὴν πόλιν ἐν πυρὶ χῶμα ἀοίκητον εἰς τὸν αἰῶνα ἔθηκεν αὐτὴν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **29** καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαι ἐκρέμασεν ἐπὶ ξύλου διδύμου καὶ ἦν ἐπὶ τοῦ ξύλου ἕως ἑσπέρας καὶ ἐπιδύνοντος τοῦ ἡλίου συνέταξεν Ἰησοῦς καὶ καθείλοσαν αὐτοῦ τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς τὸν βόθρον καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρὸν λίθων ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης

9 ὡς δ' ἤκουσαν οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου οἱ ἐν τῇ ὀρεινῇ καὶ οἱ ἐν τῇ πεδινῇ καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ παραλίᾳ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης καὶ οἱ πρὸς τῷ Ἀντιλιβάνῳ καὶ οἱ Χετταῖοι καὶ οἱ Χαναναῖοι καὶ οἱ Φερεζαῖοι καὶ οἱ Ευαῖοι καὶ οἱ Ἀμορραῖοι καὶ οἱ Γεργεσαῖοι καὶ οἱ Ἰεβουσαῖοι **2** συνήλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐκπολεμῆσαι Ἰησοῦν καὶ Ἰσραὴλ **3** καὶ οἱ κατοικοῦντες Γαβαων ἤκουσαν πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος τῇ Ἰεριχω καὶ τῇ Γαι **4** καὶ ἐποίησαν καὶ γε αὐτοὶ μετὰ πανουργίας καὶ ἐλθόντες ἐπεσιτίσαντο καὶ ἠτοιμάσαντο καὶ λαβόντες σάκκους παλαιούς ἐπὶ τῶν ὄνων αὐτῶν καὶ ἀσκούς οἴνου παλαιούς καὶ κατερρωγότας ἀποδεδεμένους **5** καὶ τὰ κοῖλα τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν καὶ τὰ σανδάλια αὐτῶν παλαιὰ καὶ καταπεπελματωμένα ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν πεπαλαιωμένα ἐπάνω αὐτῶν καὶ ὁ ἄρτος αὐτῶν τοῦ ἐπισιτισμοῦ ξηρὸς καὶ εὐρωτιῶν καὶ βεβρωμένος **6** καὶ ἦλθοσαν πρὸς Ἰησοῦν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ εἰς Γαλαγα καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν καὶ Ἰσραὴλ ἐκ γῆς μακρόθεν ἤκαμεν καὶ νῦν διάθεσθε ἡμῖν διαθήκην **7** καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Χορραῖον ὄρα μὴ ἐν ἐμοὶ κατοικεῖς καὶ πῶς σοι διαθῶμαι διαθήκην **8** καὶ εἶπαν πρὸς

Ἰησοῦν οἰκέται σου ἔσμεν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ἰησοῦς πόθεν ἐστὲ καὶ πόθεν παραγεγόνατε **9** καὶ εἶπαν ἐκ γῆς μακρόθεν σφόδρα ἤκασιν οἱ παῖδές σου ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἀκηκόαμεν γὰρ τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ὅσα ἐποίησεν ἐν Αἰγύπτῳ **10** καὶ ὅσα ἐποίησεν τοῖς βασιλεῦσιν τῶν Αμορραίων οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου τῷ Σηων βασιλεῖ Εσεβων καὶ τῷ Ωγ βασιλεῖ τῆς Βασαν ὅς κατῶκει ἐν Ασταρωθ καὶ ἐν Εδραῖν **11** καὶ ἀκούσαντες εἶπαν πρὸς ἡμᾶς οἱ πρεσβύτεροι ἡμῶν καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἡμῶν λέγοντες λάβετε ἑαυτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδὸν καὶ πορεύθητε εἰς συνάντησιν αὐτῶν καὶ ἐρεῖτε πρὸς αὐτοὺς οἰκέται σου ἔσμεν καὶ νῦν διάθεσθε ἡμῖν διαθήκην **12** οὗτοι οἱ ἄρτοι θερμούς ἐφωδιάσθημεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐξήλθομεν παραγενέσθαι πρὸς ὑμᾶς νῦν δὲ ἐξηράνθησαν καὶ γεγόνασιν βεβρωμένοι **13** καὶ οὗτοι οἱ ἄσκοι τοῦ οἴνου οὐς ἐπλήσαμεν καινούς καὶ οὗτοι ἐρρώγασιν καὶ τὰ ἱμάτια ἡμῶν καὶ τὰ ὑποδήματα ἡμῶν πεπαλαιῶται ἀπὸ τῆς πολλῆς ὁδοῦ σφόδρα **14** καὶ ἔλαβον οἱ ἄρχοντες τοῦ ἐπισιτισμοῦ αὐτῶν καὶ κύριον οὐκ ἐπηρώτησαν **15** καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς εἰρήνην καὶ διέθετο πρὸς αὐτοὺς διαθήκην τοῦ διασῶσαι αὐτοὺς καὶ ὤμοσαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς **16** καὶ ἐγένετο μετὰ τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὸ διαθέσθαι πρὸς αὐτοὺς διαθήκην ἤκουσαν ὅτι ἐγγύθεν αὐτῶν εἰσιν καὶ ὅτι ἐν αὐτοῖς κατοικοῦσιν **17** καὶ ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἦλθον εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν αἱ δὲ πόλεις αὐτῶν Γαβαων καὶ Κεφίρα καὶ Βηρωθ καὶ πόλις Ἰαριν **18** καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὅτι ὤμοσαν αὐτοῖς πάντες οἱ ἄρχοντες κύριον τὸν θεὸν Ἰσραὴλ καὶ διεγόγγυσαν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ τοῖς ἄρχουσιν **19** καὶ εἶπαν οἱ ἄρχοντες πάσῃ τῇ συναγωγῇ ἡμεῖς ὠμόσαμεν αὐτοῖς κύριον τὸν θεὸν Ἰσραὴλ καὶ νῦν οὐ δυνησόμεθα ἄψασθαι αὐτῶν **20** τοῦτο ποιήσομεν ζωγρῆσαι αὐτοῦς

καὶ περιποιησόμεθα αὐτούς καὶ οὐκ ἔσται καθ' ἡμῶν ὀργὴ διὰ τὸν ὄρκον ὃν ὠμόσαμεν αὐτοῖς **21** ζήσονται καὶ ἔσονται ξυλοκόποι καὶ ὕδροφόροι πάσῃ τῇ συναγωγῇ καθάπερ εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες **22** καὶ συνεκάλεσεν αὐτοὺς Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς διὰ τί παρελογίσασθέ με λέγοντες μακρὰν ἀπὸ σου ἔσμεν σφόδρα ὑμεῖς δὲ ἐγχώριοί ἐστε τῶν κατοικούντων ἐν ἡμῖν **23** καὶ νῦν ἐπικατάρατοί ἐστε οὐ μὴ ἐκλίπη ἐξ ὑμῶν δούλος οὐδὲ ξυλοκόπος ἐμοὶ καὶ τῷ θεῷ μου **24** καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἰησοῖ λέγοντες ἀνηγγέλη ἡμῖν ὅσα συνέταξεν κύριος ὁ θεός σου Μωυσῆ τῷ παιδί αὐτοῦ δοῦναι ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐξολεθρεῦσαι ἡμᾶς καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν καὶ ἐφοβήθημεν σφόδρα περὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν καὶ ἐποίησαμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο **25** καὶ νῦν ἰδοὺ ἡμεῖς ὑποχείριοι ὑμῖν ὡς ἀρέσκει ὑμῖν καὶ ὡς δοκεῖ ὑμῖν ποιήσατε ἡμῖν **26** καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς οὕτως καὶ ἐξείλατο αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ χειρῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ οὐκ ἀνείλον αὐτοὺς **27** καὶ κατέστησεν αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυλοκόπους καὶ ὕδροφόρους πάσῃ τῇ συναγωγῇ καὶ τῷ θυσιαστηρίῳ τοῦ θεοῦ διὰ τοῦτο ἐγένοντο οἱ κατοικοῦντες Γαβαων ξυλοκόποι καὶ ὕδροφόροι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θεοῦ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας καὶ εἰς τὸν τόπον ὃν ἐὰν ἐκλέξηται κύριος

10 ὡς δὲ ἤκουσεν Ἀδωνιβεζεκ βασιλεὺς Ἱερουσαλημ ὅτι ἔλαβεν Ἰησοῦς τὴν Γαι καὶ ἐξωλέθρευσεν αὐτήν ὃν τρόπον ἐποίησαν τὴν Ἰεριχω καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς οὕτως ἐποίησαν τὴν Γαι καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ ὅτι αὐτομόλησαν οἱ κατοικοῦντες Γαβαων πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς Ἰσραὴλ **2** καὶ ἐφοβήθησαν ἐν αὐτοῖς σφόδρα ἦδει γὰρ ὅτι μεγάλη πόλις Γαβαων ὡσεὶ μία τῶν μητροπόλεων καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτῆς ἰσχυροὶ **3** καὶ ἀπέστειλεν Ἀδωνιβεζεκ βασιλεὺς Ἱερουσαλημ πρὸς Αἰλαμ

βασιλέα Χεβρων καὶ πρὸς Φιδων βασιλέα
Ιεριμουθ καὶ πρὸς Ιεφθα βασιλέα Λαχισ καὶ πρὸς
Δαβιρ βασιλέα Οδολλαμ λέγων 4 δεῦτε ἀνάβητε
πρὸς με καὶ βοηθήσατέ μοι καὶ ἐκπολεμήσωμεν
Γαβων αὐτομόλησαν γὰρ πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς
τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ 5 καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε
βασιλεῖς τῶν Ιεβουσαιῶν βασιλεὺς Ιερουσαλημ
καὶ βασιλεὺς Χεβρων καὶ βασιλεὺς Ιεριμουθ καὶ
βασιλεὺς Λαχισ καὶ βασιλεὺς Οδολλαμ αὐτοὶ καὶ
πᾶς ὁ λαὸς αὐτῶν καὶ περιεκάθισαν τὴν Γαβων
καὶ ἐξεπολιόρκουν αὐτήν 6 καὶ ἀπέστειλαν
οἱ κατοικοῦντες Γαβων πρὸς Ἰησοῦν εἰς τὴν
παρεμβολὴν Ἰσραηλ εἰς Γαλαγα λέγοντες μὴ
ἐκλύσης τὰς χεῖράς σου ἀπὸ τῶν παίδων σου
ἀνάβηθι πρὸς ἡμᾶς τὸ τάχος καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς
καὶ βοήθησον ἡμῖν ὅτι συνηγμένοι εἰσὶν ἐφ’
ἡμᾶς πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν Αμορραίων οἱ
κατοικοῦντες τὴν ὄρεινὴν 7 καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς
ἐκ Γαλαγων αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς
μετ’ αὐτοῦ πᾶς δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ 8 καὶ εἶπεν
κύριος πρὸς Ἰησοῦν μὴ φοβηθῆς αὐτούς εἰς
γὰρ τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτούς οὐχ
ὑπολειφθήσεται ἐξ αὐτῶν οὐθεὶς ἐνώπιον ὑμῶν
9 καὶ ἐπιπαρεγένετο ἐπ’ αὐτούς Ἰησοῦς ἄφνω
ὄλην τὴν νύκτα εἰσεπορεύθη ἐκ Γαλαγων 10
καὶ ἐξέστειλεν αὐτούς κύριος ἀπὸ προσώπου
τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ συνέτριψεν αὐτούς κύριος
σύντριψιν μεγάλην ἐν Γαβων καὶ κατεδίωξαν
αὐτούς ὁδὸν ἀναβάσεως Ὠρωνιν καὶ κατέκοπτον
αὐτούς ἕως Αζηκα καὶ ἕως Μακηδα 11 ἐν τῷ δὲ
φεύγειν αὐτούς ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραηλ
ἐπὶ τῆς καταβάσεως Ὠρωνιν καὶ κύριος ἐπέρριψεν
αὐτοῖς λίθους χαλάζης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἕως
Αζηκα καὶ ἐγένοντο πλείους οἱ ἀποθανόντες διὰ
τοὺς λίθους τῆς χαλάζης ἢ οὓς ἀπέκτειναν οἱ υἱοὶ
Ἰσραηλ μαχαίρα ἐν τῷ πολέμῳ 12 τότε ἐλάλησεν
Ἰησοῦς πρὸς κύριον ἢ ἡμέρα παρέδωκεν ὁ
θεὸς τὸν Αμορραῖον ὑποχείριον Ἰσραηλ ἡνίκα
συνέτριψεν αὐτούς ἐν Γαβων καὶ συνετρίβησαν

ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραηλ καὶ εἶπεν Ἰησοῦς
στήτω ὁ ἥλιος κατὰ Γαβων καὶ ἡ σελήνη κατὰ
φάραγγα Αἰλων 13 καὶ ἔστη ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη
ἐν στάσει ἕως ἡμῦνατο ὁ θεὸς τοὺς ἐχθροὺς
αὐτῶν καὶ ἔστη ὁ ἥλιος κατὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ
οὐ προεπορεύετο εἰς δυσμὰς εἰς τέλος ἡμέρας
μιᾶς 14 καὶ οὐκ ἐγένετο ἡμέρα τοιαύτη οὐδὲ
τὸ πρότερον οὐδὲ τὸ ἔσχατον ὥστε ἐπακοῦσαι
θεὸν ἀνθρώπου ὅτι κύριος συνεπολέμησεν τῷ
Ἰσραηλ 16 καὶ ἔφυγον οἱ πέντε βασιλεῖς οὗτοι
καὶ κατεκρύβησαν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ ἐν Μακηδα
17 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰησοῦ λέγοντες εὕρηνται οἱ
πέντε βασιλεῖς κεκρυμμένοι ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ ἐν
Μακηδα 18 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς κυλίσατε λίθους ἐπὶ
τὸ στόμα τοῦ σπηλαίου καὶ καταστήσατε ἄνδρας
φυλάσσειν ἐπ’ αὐτούς 19 ὑμεῖς δὲ μὴ ἐστήκατε
καταδιώκοντες ὀπίσω τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν καὶ
καταλάβετε τὴν οὐραγίαν αὐτῶν καὶ μὴ ἀφήτε
εἰσελθεῖν εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν παρέδωκεν γὰρ
αὐτούς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν
20 καὶ ἐγένετο ὡς κατέπαυσεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς
υἱὸς Ἰσραηλ κόπτοντες αὐτούς κοπὴν μεγάλην
σφόδρα ἕως εἰς τέλος καὶ οἱ διασωζόμενοι
διεσώθησαν εἰς τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς 21 καὶ
ἀπεστράφη πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν εἰς Μακηδα
ὕγιεις καὶ οὐκ ἔγρυξεν οὐθεὶς τῶν υἱῶν Ἰσραηλ
τῇ γλώσσει αὐτοῦ 22 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς ἀνοίξατε
τὸ σπήλαιον καὶ ἐξαγάγετε τοὺς πέντε βασιλεῖς
τούτους ἐκ τοῦ σπηλαίου 23 καὶ ἐξηγάγασαν τοὺς
πέντε βασιλεῖς ἐκ τοῦ σπηλαίου τὸν βασιλέα
Ιερουσαλημ καὶ τὸν βασιλέα Χεβρων καὶ τὸν
βασιλέα Ιεριμουθ καὶ τὸν βασιλέα Λαχισ καὶ τὸν
βασιλέα Οδολλαμ 24 καὶ ἐπεὶ ἐξήγαγον αὐτούς
πρὸς Ἰησοῦν καὶ συνεκάλεσεν Ἰησοῦς πάντα
Ἰσραηλ καὶ τοὺς ἐναρχομένους τοῦ πολέμου
τοὺς συμπορευομένους αὐτῷ λέγων αὐτοῖς
προπορεύεσθε καὶ ἐπίθετε τοὺς πόδας ὑμῶν
ἐπὶ τοὺς τραχήλους αὐτῶν καὶ προσελθόντες
ἐπέθηκαν τοὺς πόδας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς τραχήλους

αὐτῶν 25 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ἰησοῦς μὴ φοβηθῆτε αὐτοὺς μηδὲ δειλιάσητε ἀνδρίζεσθε καὶ ἰσχύετε ὅτι οὕτως ποιήσει κύριος πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν οὓς ὑμεῖς καταπολεμεῖτε αὐτοὺς 26 καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς Ἰησοῦς καὶ ἐκρέμασεν αὐτοὺς ἐπὶ πέντε ξύλων καὶ ἦσαν κρεμάμενοι ἐπὶ τῶν ξύλων ἕως ἑσπέρας 27 καὶ ἐγενήθη πρὸς ἡλίου δυσμᾶς ἐντεταίλατο Ἰησοῦς καὶ καθεῖλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ξύλων καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς εἰς τὸ σπήλαιον εἰς ὃ κατεφύγασαν ἐκεῖ καὶ ἐπεκύλισαν λίθους ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας 28 καὶ τὴν Μακηδα ἐλάβασαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ ἐξωλέθρευσαν πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ οὐδεὶς διασεσφωσμένος καὶ διαπεφευγῶς καὶ ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ Μακηδα ὄν τρόπον ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ Ιεριχω 29 καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραηλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Μακηδα εἰς Λεβνα καὶ ἐπολιόρκει Λεβνα 30 καὶ παρέδωκεν αὐτὴν κύριος εἰς χεῖρας Ἰσραηλ καὶ ἔλαβον αὐτὴν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ οὐδὲ εἷς διασεσφωσμένος καὶ διαπεφευγῶς καὶ ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ αὐτῆς ὄν τρόπον ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ Ιεριχω 31 καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραηλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Λεβνα εἰς Λαχισ καὶ περιεκάθισεν αὐτὴν καὶ ἐπολιόρκει αὐτὴν 32 καὶ παρέδωκεν κύριος τὴν Λαχισ εἰς τὰς χεῖρας Ἰσραηλ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ ἐξωλέθρευσαν αὐτὴν ὄν τρόπον ἐποίησαν τὴν Λεβνα 33 τότε ἀνέβη Αἰλαμ βασιλεὺς Γαζερ βοηθήσων τῇ Λαχισ καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰησοῦς ἐν στόματι ξίφους καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν σεσφωσμένον καὶ διαπεφευγῶτα 34 καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραηλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Λαχισ εἰς Οδολλαμ καὶ περιεκάθισεν αὐτὴν καὶ ἐπολιόρκει αὐτὴν 35

καὶ παρέδωκεν αὐτὴν κύριος ἐν χειρὶ Ἰσραηλ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐφόνευσεν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ ἐφόνευσαν ὄν τρόπον ἐποίησαν τῇ Λαχισ 36 καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραηλ μετ' αὐτοῦ εἰς Χεβρων καὶ περιεκάθισεν αὐτὴν 37 καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ πᾶν ἐμπνέον ὅσα ἦν ἐν αὐτῇ οὐκ ἦν διασεσφωσμένος ὄν τρόπον ἐποίησαν τὴν Οδολλαμ ἐξωλέθρευσαν αὐτὴν καὶ ὅσα ἦν ἐν αὐτῇ 38 καὶ ἀπέστρεψεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραηλ εἰς Δαβιρ καὶ περιεκάθισαν αὐτὴν 39 ἔλαβον αὐτὴν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ ἐξωλέθρευσαν αὐτὴν καὶ πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ καὶ οὐ κατέλιπον αὐτῇ οὐδένα διασεσφωσμένον ὄν τρόπον ἐποίησαν τὴν Χεβρων καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς οὕτως ἐποίησαν τῇ Δαβιρ καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς 40 καὶ ἐπάταξεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν τῆς ὄρεινῆς καὶ τὴν Ναγεβ καὶ τὴν πεδινὴν καὶ τὴν Ασηδωθ καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῆς οὐ κατέλιπον αὐτῶν σεσφωσμένον καὶ πᾶν ἐμπνέον ζωῆς ἐξωλέθρευσεν ὄν τρόπον ἐντεταίλατο κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ 41 ἀπὸ Καδης Βαρνη ἕως Γάζης πᾶσαν τὴν Γοσομ ἕως τῆς Γαβαων 42 καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν καὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἐπάταξεν Ἰησοῦς εἰς ἅπαξ ὅτι κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ συνεπολέμει τῷ Ἰσραηλ

11 ὥς δὲ ἤκουσεν Ἰαβιν βασιλεὺς Ἀσωρ ἀπέστειλεν πρὸς Ἰωβαβ βασιλέα Μαρρων καὶ πρὸς βασιλέα Συμοων καὶ πρὸς βασιλέα Αζιφ 2 καὶ πρὸς τοὺς βασιλεῖς τοὺς κατὰ Σιδῶνα τὴν μεγάλην εἰς τὴν ὄρεινὴν καὶ εἰς τὴν Ραβα ἀπέναντι Κενερωθ καὶ εἰς τὸ πεδῖον καὶ εἰς Ναφεδδωρ 3 καὶ εἰς τοὺς παραλίους Χαναναίους ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ εἰς τοὺς παραλίους Ἀμορραίους καὶ Ευαίους καὶ Ἰεβουσαίους καὶ Φερεζαίους τοὺς ἐν τῷ ὄρει καὶ τοὺς Χετταίους τοὺς ὑπὸ τὴν Αερμων εἰς γῆν Μασσηφα 4 καὶ ἐξῆλθον αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς

αὐτῶν μετ' αὐτῶν ὡσπερ ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης τῷ πλήθει καὶ ἵπποι καὶ ἄρματα πολλὰ σφόδρα 5 καὶ συνήλθον πάντες οἱ βασιλεῖς οὗτοι καὶ παρεγένοντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τοῦ ὕδατος Μαρρων πολεμῆσαι τὸν Ἰσραηλ 6 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν μὴ φοβηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ὅτι αὔριον ταύτην τὴν ὥραν ἐγὼ παραδίδωμι τετροπωμένους αὐτοὺς ἐναντίον τοῦ Ἰσραηλ τοὺς ἵππους αὐτῶν νευροκοπήσεις καὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν κατακαύσεις ἐν πυρὶ 7 καὶ ἦλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστῆς ἐπ' αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ὕδωρ Μαρρων ἐξάπινα καὶ ἐπέπεσαν ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ὄρεινῃ 8 καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ὑποχειρίους Ἰσραηλ καὶ κόπτοντες αὐτοὺς κατεδίωκον ἕως Σιδῶνος τῆς μεγάλης καὶ ἕως Μασερων καὶ ἕως τῶν πεδίων Μασσωχ κατ' ἀνατολὰς καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν διασεσφωσμένον 9 καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς Ἰησοῦς ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος τοὺς ἵππους αὐτῶν ἐνευροκόπησεν καὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν ἐνέπρησεν ἐν πυρὶ 10 καὶ ἀπεστράφη Ἰησοῦς ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ καὶ κατελάβετο Ἀσωρ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς ἣν δὲ Ἀσωρ τὸ πρότερον ἄρχουσα πασῶν τῶν βασιλειῶν τούτων 11 καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἔμπνέον ἐν αὐτῇ ἐν ξίφει καὶ ἐξωλέθρευσαν πάντας καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ ἔμπνέον καὶ τὴν Ἀσωρ ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ 12 καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν βασιλείων καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβεν Ἰησοῦς καὶ ἀνεῖλεν αὐτοὺς ἐν στόματι ξίφους καὶ ἐξωλέθρευσαν αὐτοὺς ὃν τρόπον συνέταξεν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου 13 ἀλλὰ πάσας τὰς πόλεις τὰς κεχωματισμένας οὐκ ἐνέπρησεν Ἰσραηλ πλὴν Ἀσωρ μόνην ἐνέπρησεν Ἰησοῦς 14 καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς ἐπρονόμισαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ αὐτοὺς δὲ πάντας ἐξωλέθρευσαν ἐν στόματι ξίφους ἕως ἀπώλεσεν αὐτοὺς οὐ κατέλιπον ἐξ αὐτῶν οὐδὲ ἓν ἔμπνέον 15 ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ τῷ παιδί

αὐτοῦ καὶ Μωυσῆς ὡσαύτως ἐνετείλατο τῷ Ἰησοῖ καὶ οὕτως ἐποίησεν Ἰησοῦς οὐ παρέβη οὐδὲν ἀπὸ πάντων ὧν συνέταξεν αὐτῷ Μωυσῆς 16 καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν τὴν ὄρεινῃν καὶ πᾶσαν τὴν Ναγεβ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Γοσομ καὶ τὴν πεδινὴν καὶ τὴν πρὸς δυσμαῖς καὶ τὸ ὄρος Ἰσραηλ καὶ τὰ ταπεινά 17 τὰ πρὸς τῷ ὄρει ἀπὸ ὄρους Ἀχελ καὶ ὁ προσαναβαίνει εἰς Σηρ καὶ ἕως Βααλαγὰδ καὶ τὰ πεδία τοῦ Λιβάνου ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Αερμων καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβεν καὶ ἀνεῖλεν αὐτοὺς καὶ ἀπέκτεινεν 18 καὶ πλείους ἡμέρας ἐποίησεν Ἰησοῦς πρὸς τοὺς βασιλεῖς τούτους τὸν πόλεμον 19 καὶ οὐκ ἦν πόλις ἣν οὐκ ἔλαβεν Ἰσραηλ πάντα ἐλάβοσαν ἐν πολέμῳ 20 ὅτι διὰ κυρίου ἐγένετο κατισχυῶσαι αὐτῶν τὴν καρδίαν συναντᾶν εἰς πόλεμον πρὸς Ἰσραηλ ἵνα ἐξολεθρευθῶσιν ὅπως μὴ δοθῆ αὐτοῖς ἔλεος ἀλλ' ἵνα ἐξολεθρευθῶσιν ὃν τρόπον εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν 21 καὶ ἦλθεν Ἰησοῦς ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ καὶ ἐξωλέθρευσεν τοὺς Ενακιμ ἐκ τῆς ὄρεινῆς ἐκ Χεβρων καὶ ἐκ Δαβιρ καὶ ἐξ Αναβωθ καὶ ἐκ παντὸς γένους Ἰσραηλ καὶ ἐκ παντὸς ὄρους Ἰουδα σὺν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἐξωλέθρευσεν αὐτοὺς Ἰησοῦς 22 οὐ κατελείφθη τῶν Ενακιμ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἀλλὰ πλὴν ἐν Γάζῃ καὶ ἐν Γεθ καὶ ἐν Ασεδωθ κατελείφθη 23 καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν καθότι ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν κληρονομίᾳ Ἰσραηλ ἐν μερισμῷ κατὰ φυλὰς αὐτῶν καὶ ἡ γῆ κατέπαυσεν πολεμουμένη

12 καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς οὓς ἀνεῖλον οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ κατεκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν ἀπὸ φάραγγος Ἀρνων ἕως τοῦ ὄρους Αερμων καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἀραβα ἀπ' ἀνατολῶν 2 Σηων τὸν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων ὃς κατῴκει ἐν Εσεβων κυριεύων ἀπὸ Ἀροηρ ἢ ἐστιν ἐν τῇ φάραγγι κατὰ μέρος τῆς φάραγγος καὶ τὸ ἥμισυ τῆς Γαλααδ ἕως Ἰαβοκ ὅρια υἱῶν Ἀμμων 3 καὶ

Αραβα ἕως τῆς θαλάσσης Χενερεθ κατ' ἀνατολὰς καὶ ἕως τῆς θαλάσσης Αραβα θάλασσαν τῶν ἁλῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ὁδὸν τὴν κατὰ Ἀσιμωθ ἀπὸ Θαιμαν τὴν ὑπὸ Ἀσηδωθ Φασγα 4 καὶ Ωγ βασιλεὺς Βασαν ὑπελείφθη ἐκ τῶν γιγάντων ὁ κατοικῶν ἐν Ἀσταρωθ καὶ ἐν Εδραῖν 5 ἄρχων ἀπὸ ὄρους Αερμων καὶ ἀπὸ Σελχα καὶ πᾶσαν τὴν Βασαν ἕως ὀρίων Γεσουρι καὶ τὴν Μαχατι καὶ τὸ ἥμισυ Γαλααδ ὀρίων Σηων βασιλέως Εσεβων 6 Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐπάταξαν αὐτούς καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Μωυσῆς ἐν κληρονομίᾳ Ρουβην καὶ Γαδ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση 7 καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων οὓς ἀνείλεν Ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου παρὰ θάλασσαν Βααλγαδ ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Λιβάνου καὶ ἕως τοῦ ὄρους Χελχα ἀναβαινόντων εἰς Σηιρ καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰησοῦς ταῖς φυλαῖς Ἰσραηλ κληρονομεῖν κατὰ κλῆρον αὐτῶν 8 ἐν τῷ ὄρει καὶ ἐν τῷ πεδίῳ καὶ ἐν Αραβα καὶ ἐν Ἀσηδωθ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐν Ναγεβ τὸν Χετταῖον καὶ τὸν Ἀμορραῖον καὶ τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον καὶ τὸν Ευαῖον καὶ τὸν Ιεβουσαῖον 9 τὸν βασιλέα Ιεριχω καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαι ἣ ἔστιν πλησίον Βαιθηλ 10 βασιλέα Ιερουσαλημ βασιλέα Χεβρων 11 βασιλέα Ιεριμουθ βασιλέα Λαχισ 12 βασιλέα Αιλαμ βασιλέα Γαζερ 13 βασιλέα Δαβιρ βασιλέα Γαδερ 14 βασιλέα Ερμαθ βασιλέα Αραθ 15 βασιλέα Λεβνα βασιλέα Οδολλαμ 16 βασιλέα Μακηδα 17 βασιλέα Ταφουγ βασιλέα Οφερ 18 βασιλέα Αφεκ τῆς Σαρων 19 βασιλέα Ασωρ 20 βασιλέα Συμων βασιλέα Μαρρων βασιλέα Αζιφ 21 βασιλέα Καδης βασιλέα Ταναχ 22 βασιλέα Μαγεδων βασιλέα Ιεκοναμ τοῦ Χερμελ 23 βασιλέα Δωρ τοῦ Ναφεδδωρ βασιλέα Γωιμ τῆς Γαλιλαίας 24 βασιλέα Θαρσα πάντες οὗτοι βασιλεῖς εἴκοσι ἑννέα

13 καὶ Ἰησοῦς πρεσβύτερος προβεβηκῶς τῶν ἡμερῶν καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν σὺ

προβεβηκας τῶν ἡμερῶν καὶ ἡ γῆ ὑπολέλειπται πολλὴ εἰς κληρονομίαν 2 καὶ αὕτη ἡ γῆ ἡ καταλελειμμένη ὄρια Φυλιστιμ ὁ Γεσιρι καὶ ὁ Χαναναῖος 3 ἀπὸ τῆς ἀοικίτου τῆς κατὰ πρόσωπον Αἰγύπτου ἕως τῶν ὀρίων Ἀκκαρων ἐξ εὐωνύμων τῶν Χαναναίων προσλογίζεται ταῖς πέντε σατραπείαις τῶν Φυλιστιμ τῷ Γαζαίῳ καὶ τῷ Ἀζωτίῳ καὶ τῷ Ἀσκαλωνίτῃ καὶ τῷ Γεθθαίῳ καὶ τῷ Ἀκκαρωνίτῃ καὶ τῷ Ευαίῳ 4 ἐκ Θαιμαν καὶ πάση γῆ Χαναν ἐναντίον Γάζης καὶ οἱ Σιδώνιοι ἕως Αφεκ ἕως τῶν ὀρίων τῶν Ἀμορραίων 5 καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Γαβλι Φυλιστιμ καὶ πάντα τὸν Λίβανον ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου ἀπὸ Γαλγαλ ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Αερμων ἕως τῆς εἰσόδου Εμαθ 6 πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν ὀρεινὴν ἀπὸ τοῦ Λιβάνου ἕως τῆς Μασερεφωθμαιμ πάντας τοὺς Σιδωνίους ἐγὼ αὐτοὺς ἐξολεθρεύσω ἀπὸ προσώπου Ἰσραηλ ἀλλὰ διάδος αὐτὴν ἐν κλήρῳ τῷ Ἰσραηλ ὃν τρόπον σοι ἐνετειλάμην 7 καὶ νῦν μέρισον τὴν γῆν ταύτην ἐν κληρονομίᾳ ταῖς ἑννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης κατὰ δυσμὰς ἡλίου δώσεις αὐτὴν ἢ θάλασσα ἢ μεγάλη ὀριεῖ 8 ταῖς δὲ δύο φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση τῷ Ρουβην καὶ τῷ Γαδ ἔδωκεν Μωυσῆς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατ' ἀνατολὰς ἡλίου δέδωκεν αὐτὴν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου 9 ἀπὸ Αροηρ ἣ ἔστιν ἐπὶ τοῦ χείλους χειμάρρου Ἀρνων καὶ τὴν πόλιν τὴν ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος καὶ πᾶσαν τὴν Μισωρ ἀπὸ Μαιδαβα ἕως Δαιβαν 10 πάσας τὰς πόλεις Σηων βασιλέως Ἀμορραίων ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Εσεβων ἕως τῶν ὀρίων υἱῶν Ἀμμων 11 καὶ τὴν Γαλααδίτιδα καὶ τὰ ὄρια Γεσιρι καὶ τοῦ Μαχατι πᾶν ὄρος Αερμων καὶ πᾶσαν τὴν Βασανίτιν ἕως Σελχα 12 πᾶσαν τὴν βασιλείαν Ωγ ἐν τῇ Βασανίτιδι ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἀσταρωθ καὶ ἐν Εδραῖν οὗτος κατελείφθη ἀπὸ τῶν γιγάντων καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Μωυσῆς καὶ ἐξωλέθρευσεν 13 καὶ οὐκ ἐξωλέθρευσαν οἱ

υιοὶ Ἰσραὴλ τὸν Γεσιρι καὶ τὸν Μαχατι καὶ τὸν Χαναναῖον καὶ κατῶκει βασιλεὺς Γεσιρι καὶ ὁ Μαχατι ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας **14** πλὴν τῆς φυλῆς Λευι οὐκ ἐδόθη κληρονομία κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ οὗτος αὐτῶν κληρονομία καθὰ εἶπεν αὐτοῖς κύριος καὶ οὗτος ὁ καταμερισμὸς ὃν κατεμέρισεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν Αραβωθ Μωαβ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχω **15** καὶ ἔδωκεν Μωυσῆς τῇ φυλῇ Ρουβην κατὰ δήμους αὐτῶν **16** καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ Αροηρ ἢ ἐστὶν κατὰ πρόσωπον φάραγος Ἀρνων καὶ ἡ πόλις ἢ ἐν τῇ φάραγγι Ἀρνων καὶ πᾶσαν τὴν Μισωρ **17** ἕως Εσεβων καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς οὐσας ἐν τῇ Μισωρ καὶ Δαιβων καὶ Βαμωθβααλ καὶ οἴκου Βεελμων **18** καὶ Ἰασσα καὶ Κεδημωθ καὶ Μεφααθ **19** καὶ Καριαθαίμ καὶ Σεβαμα καὶ Σεραδα καὶ Σιωρ ἐν τῷ ὄρει Εμακ **20** καὶ Βαιθοφογωρ καὶ Ασηδωθ Φασγα καὶ Βαιθασιμωθ **21** καὶ πάσας τὰς πόλεις τοῦ Μισωρ καὶ πᾶσαν τὴν βασιλείαν τοῦ Σηων βασιλέως τῶν Ἀμορραίων ὃν ἐπάταξεν Μωυσῆς αὐτὸν καὶ τοὺς ἡγουμένους Μαδιαμ καὶ τὸν Ευι καὶ τὸν Ροκομ καὶ τὸν Σουρ καὶ τὸν Ουρ καὶ τὸν Ροβε ἄρχοντας παρὰ Σηων καὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν **22** καὶ τὸν Βαλααμ τὸν τοῦ Βεωρ τὸν μάντιν ἀπέκτειναν ἐν τῇ ῥοπῇ **23** ἐγένετο δὲ τὰ ὅρια Ρουβην Ἰορδάνης ὄριον αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Ρουβην κατὰ δήμους αὐτῶν αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν **24** ἔδωκεν δὲ Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γαδ κατὰ δήμους αὐτῶν **25** καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια αὐτῶν Ἰαζηρ πᾶσαι αἱ πόλεις Γαλααδ καὶ τὸ ἥμισυ γῆς υἱῶν Ἀμμων ἕως Αροηρ ἢ ἐστὶν κατὰ πρόσωπον Ραββα **26** καὶ ἀπὸ Εσεβων ἕως Ραμωθ κατὰ τὴν Μασσηφα καὶ Βοτανιν καὶ Μααναιν ἕως τῶν ὀρίων Δαβιρ **27** καὶ ἐν Εμεκ Βαιθαραμ καὶ Βαιθαναβρα καὶ Σοκχωθα καὶ Σαφαν καὶ τὴν λοιπὴν βασιλείαν Σηων βασιλέως Εσεβων καὶ ὁ Ἰορδάνης ὄριεῖ ἕως μέρους τῆς θαλάσσης Χενερεθ πέραν τοῦ

Ἰορδάνου ἀπ' ἀνατολῶν **28** αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Γαδ κατὰ δήμους αὐτῶν αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν **29** καὶ ἔδωκεν Μωυσῆς τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση κατὰ δήμους αὐτῶν **30** καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια αὐτῶν ἀπὸ Μααναιμ καὶ πᾶσα βασιλεία Βασανι καὶ πᾶσα βασιλεία Ὠγ βασιλέως Βασαν καὶ πάσας τὰς κώμας Ιαῖρ αἱ εἰσὶν ἐν τῇ Βασανίτιδι ἐξήκοντα πόλεις **31** καὶ τὸ ἥμισυ τῆς Γαλααδ καὶ ἐν Ασταρωθ καὶ ἐν Εδραῖν πόλεις βασιλείας Ὠγ ἐν Βασανίτιδι καὶ ἐδόθησαν τοῖς υἱοῖς Μαχίρ υἱοῦ Μανασση καὶ τοῖς ἡμίσεσιν υἱοῖς Μαχίρ υἱοῦ Μανασση κατὰ δήμους αὐτῶν **32** οὗτοι οὐδὲ κατεκληρονόμησεν Μωυσῆς πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν Αραβωθ Μωαβ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχω ἀπὸ ἀνατολῶν

14 καὶ οὗτοι οἱ κατακληρονομήσαντες υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ Χανααν οἷς κατεκληρονόμησεν αὐτοῖς Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη καὶ οἱ ἄρχοντες πατριῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ **2** κατὰ κλήρους ἐκληρονόμησαν ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος ἐν χειρὶ Ἰησοῦ ταῖς ἐννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς **3** ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ τοῖς Λευίταις οὐκ ἔδωκεν κληρὸν ἐν αὐτοῖς **4** ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰωσηφ δύο φυλαὶ Μανασση καὶ Εφραιμ καὶ οὐκ ἐδόθη μερὶς ἐν τῇ γῇ τοῖς Λευίταις ἀλλ' ἡ πόλις κατοικεῖν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῶν τοῖς κτήνεσιν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν **5** ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆϊ οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐμέρισαν τὴν γῆν **6** καὶ προσήλθοσαν οἱ υἱοὶ Ἰουδα πρὸς Ἰησοῦν ἐν Γαλαγαλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Χαλεβ ὁ τοῦ Ἰεφοννη ὁ Κενεζαῖος σὺ ἐπίστη τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ περὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ ἐν Καδης Βαρνη **7** τεσσαράκοντα γὰρ ἔτῶν ἤμην ὅτε ἀπέστειλὲν με Μωυσῆς ὁ παῖς τοῦ θεοῦ ἐκ Καδης Βαρνη κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν καὶ ἀπεκρίθη ἐν αὐτῷ λόγον κατὰ τὸν νοῦν αὐτοῦ **8** οἱ δὲ ἀδελφοί μου

οί ἀναβάντες μετ' ἐμοῦ μετέστησαν τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ ἐγὼ δὲ προσετέθη ἐπακολουθησαί κυρίῳ τῷ θεῷ μου **9** καὶ ὤμοσεν Μωυσῆς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγων ἡ γῆ ἐφ' ἣν ἐπέβης σοὶ ἔσται ἐν κλήρῳ καὶ τοῖς τέκνοις σου εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι προσετέθη ἐπακολουθησαί ὀπίσω κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν **10** καὶ νῦν διέθρεψέν με κύριος ὃν τρόπον εἶπεν τοῦτο τεσσαρακοστὸν καὶ πέμπτον ἔτος ἀφ' οὗ ἐλάλησεν κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο πρὸς Μωυσῆν καὶ ἐπορεύθη Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ σήμερον ὀδοῶντα καὶ πέντε ἐτῶν **11** ἔτι εἰμὶ σήμερον ἰσχύων ὥσει ὅτε ἀπέστειλὲν με Μωυσῆς ὥσαύτως ἰσχύω νῦν ἐξελεῖν καὶ εἰσελεῖν εἰς τὸν πόλεμον **12** καὶ νῦν αἰτοῦμαι σε τὸ ὄρος τοῦτο καθὰ εἶπεν κύριος τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι σὺ ἀκήκοας τὸ ῥῆμα τοῦτο τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ νυνὶ δὲ οἱ Ἐνακιμ ἐκεῖ εἰσὶν πόλεις ὄχυραὶ καὶ μεγάλαὶ ἐὰν οὖν κύριος μετ' ἐμοῦ ἢ ἐξολεθρεύσω αὐτούς ὃν τρόπον εἶπέν μοι κύριος **13** καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν Ἰησοῦς καὶ ἔδωκεν τὴν Χεβρων τῷ Χαλεβ υἱῷ Ἰεφοννη υἱοῦ Κενεζ ἐν κλήρῳ **14** διὰ τοῦτο ἐγενήθη ἡ Χεβρων τῷ Χαλεβ τῷ τοῦ Ἰεφοννη τοῦ Κενεζαίου ἐν κλήρῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης διὰ τὸ αὐτὸν ἐπακολουθησαί τῷ προστάγματι κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ **15** τὸ δὲ ὄνομα τῆς Χεβρων ἦν τὸ πρότερον πόλις Ἀρβοκ μητρόπολις τῶν Ἐνακιμ αὕτη καὶ ἡ γῆ ἐκόπασεν τοῦ πολέμου

15 καὶ ἐγένετο τὰ ὄρια φυλῆς Ἰουδα κατὰ δήμους αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὀρίων τῆς Ἰδουμαίας ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σιν ἕως Καδης πρὸς λίβα **2** καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὄρια ἀπὸ λιβὸς ἕως μέρους τῆς θαλάσσης τῆς ἀλυκῆς ἀπὸ τῆς λοφιᾶς τῆς φερούσης ἐπὶ λίβα **3** καὶ διαπορεύεται ἀπέναντι τῆς προσαναβάσεως Ἀκραβιν καὶ ἐκπεριπορεύεται Σεννα καὶ ἀναβαίνει ἀπὸ λιβὸς ἐπὶ Καδης Βαρνη καὶ ἐκπορεύεται Ἀσωρων καὶ προσαναβαίνει εἰς Ἀδδαρα καὶ περιπορεύεται τὴν κατὰ δυσμὰς Καδης **4** καὶ πορεύεται ἐπὶ

Ἀσεμωνα καὶ διεκβαλεῖ ἕως φάραγος Αἰγύπτου καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος τῶν ὀρίων ἐπὶ τὴν θάλασσαν τοῦτο ἔστιν αὐτῶν ὄρια ἀπὸ λιβὸς **5** καὶ τὰ ὄρια ἀπὸ ἀνατολῶν πᾶσα ἡ θάλασσα ἡ ἀλυκὴ ἕως τοῦ Ἰορδάνου καὶ τὰ ὄρια αὐτῶν ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἀπὸ τῆς λοφιᾶς τῆς θαλάσσης καὶ ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Ἰορδάνου **6** ἐπιβαίνει τὰ ὄρια ἐπὶ Βαιθαγλα καὶ παραπορεύεται ἀπὸ βορρᾶ ἐπὶ Βαιθαραβα καὶ προσαναβαίνει τὰ ὄρια ἐπὶ λίθον Βαιων υἱοῦ Ρουβην **7** καὶ προσαναβαίνει τὰ ὄρια ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς φάραγος Ἀχωρ καὶ καταβαίνει ἐπὶ Γαλαγαλ ἢ ἔστιν ἀπέναντι τῆς προσβάσεως Ἀδδαμιν ἢ ἔστιν κατὰ λίβα τῆς φάραγγι καὶ διεκβαλεῖ ἐπὶ τὸ ὕδωρ πηγῆς ἡλίου καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος πηγῆ Ρωγηλ **8** καὶ ἀναβαίνει τὰ ὄρια εἰς φάραγγα Ονομ ἐπὶ νώτου Ἰεβους ἀπὸ λιβὸς αὕτη ἔστιν Ἰερουσαλημ καὶ διεκβάλλει τὰ ὄρια ἐπὶ κορυφὴν ὄρους ἢ ἔστιν κατὰ πρόσωπον φάραγος Ονομ πρὸς θαλάσσης ἢ ἔστιν ἐκ μέρους γῆς Ραφαῖν ἐπὶ βορρᾶ **9** καὶ διεκβάλλει τὸ ὄριον ἀπὸ κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐπὶ πηγὴν ὕδατος Ναφθω καὶ διεκβάλλει εἰς τὸ ὄρος Εφρων καὶ ἐξάξει τὸ ὄριον εἰς Βααλ αὕτη ἔστιν πόλις Ἰαριμ **10** καὶ περιελεύσεται ὄριον ἀπὸ Βααλ ἐπὶ θάλασσαν καὶ παρελεύσεται εἰς ὄρος Ἀσσαρες ἐπὶ νώτου πόλιν Ἰαριμ ἀπὸ βορρᾶ αὕτη ἔστιν Χασλων καὶ καταβήσεται ἐπὶ Πόλιν ἡλίου καὶ παρελεύσεται ἐπὶ λίβα **11** καὶ διεκβαλεῖ τὸ ὄριον κατὰ νώτου Ἀκκαρων ἐπὶ βορρᾶν καὶ διεκβαλεῖ τὰ ὄρια εἰς Σακχαρωνα καὶ παρελεύσεται ὄρος τῆς Βαλα καὶ διεκβαλεῖ ἐπὶ Ἰαβνηλ καὶ ἔσται ἡ διέξοδος τῶν ὀρίων ἐπὶ θάλασσαν **12** καὶ τὰ ὄρια αὐτῶν ἀπὸ θαλάσσης ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὀριεῖ ταῦτα τὰ ὄρια υἱῶν Ἰουδα κύκλω κατὰ δήμους αὐτῶν **13** καὶ τῷ Χαλεβ υἱῷ Ἰεφοννη ἔδωκεν μερίδα ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰουδα διὰ προστάγματος τοῦ θεοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἰησοῦς τὴν πόλιν Ἀρβοκ μητρόπολιν Ἐνακ αὕτη ἔστιν Χεβρων **14** καὶ ἐξωλέθρευσε ἐκεῖθεν

Χαλεβ υἱὸς Ἰεφοννη τοὺς τρεῖς υἱοὺς Ἐνακ τὸν Σουσι καὶ τὸν Θολμι καὶ τὸν Αχιμα **15** καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν Χαλεβ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Δαβιρ τὸ δὲ ὄνομα Δαβιρ ἦν τὸ πρότερον Πόλις γραμμάτων **16** καὶ εἶπεν Χαλεβ ὃς ἐὰν λάβῃ καὶ ἐκκόψῃ τὴν Πόλιν τῶν γραμμάτων καὶ κυριεύσῃ αὐτῆς δώσω αὐτῷ τὴν Αχσαν θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα **17** καὶ ἔλαβεν αὐτὴν Γοθονιηλ υἱὸς Κενεζ ἀδελφὸς Χαλεβ ὁ νεώτερος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Αχσαν θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ γυναῖκα **18** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτὴν καὶ συνεβουλεύσατο αὐτῷ λέγουσα αἰτήσομαι τὸν πατέρα μου ἄγρόν καὶ ἐβόησεν ἐκ τοῦ ὄνου καὶ εἶπεν αὐτῇ Χαλεβ τί ἐστὶν σοι **19** καὶ εἶπεν αὐτῷ δός μοι εὐλογίαν ὅτι εἰς γῆν Ναγεβ δέδωκάς με δός μοι τὴν Γολαθμαιν καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Χαλεβ τὴν Γολαθμαιν τὴν ἄνω καὶ τὴν Γολαθμαιν τὴν κάτω **20** αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ἰουδα **21** ἐγενήθησαν δὲ αἱ πόλεις αὐτῶν πόλις πρώτη φυλῆς υἱῶν Ἰουδα ἐφ' ὀρίων Ἐδωμ ἐπὶ τῆς ἐρήμου Καιβαισεληλ καὶ Ἀρα καὶ Ἀσωρ **22** καὶ Ἰκαμ καὶ Ρεγμα καὶ Ἀρουηλ **23** καὶ Καδης καὶ Ἀσοριωναιν **24** καὶ Μαιναμ καὶ Βαλμαιναν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν **25** καὶ αἱ πόλεις Ἀσερων αὕτη Ἀσωρ **26** καὶ Σην καὶ Σαλμαα καὶ Μωλαδα **27** καὶ Σερι καὶ Βαιφαλαδ **28** καὶ Χολασεωλα καὶ Βηρσαβεε καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν **29** Βαλα καὶ Βακωκ καὶ Ἀσομ **30** καὶ Ἐλβωδαδ καὶ Βαιθηλ καὶ Ἐρμα **31** καὶ Σεκελακ καὶ Μαχαριμ καὶ Σεθεννακ **32** καὶ Λαβως καὶ Σαλη καὶ Ἐρωμωθ πόλεις κθ# καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν **33** ἐν τῇ πεδινῇ Ἀσταωλ καὶ Ραα καὶ Ἀσσα **34** καὶ Ραμεν καὶ Τανω καὶ Ἰλουθωθ καὶ Μαιανι **35** καὶ Ἰερμουθ καὶ Οδολλαμ καὶ Μεμβρα καὶ Σαωχω καὶ Ἀζηκα **36** καὶ Σακαριμ καὶ Γαδηρα καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς πόλεις δέκα τέσσαρες καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν **37** Σεννα καὶ Ἀδασαν καὶ Μαγαδαγαδ **38** καὶ Δαλαλ καὶ Μασφα καὶ Ἰακαρηλ **39** καὶ Λαχης καὶ Βασηδωθ καὶ Ἰδεαδαλεα **40** καὶ Χαβρα καὶ Μαχες καὶ Μααχως

41 καὶ Γεδδωρ καὶ Βαγαδιηλ καὶ Νωμαν καὶ Μακηδαν πόλεις δεκαεξ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν **42** Λεμνα καὶ Ἰθακ **43** καὶ Ἀνωχ καὶ Ἰανα καὶ Νασιβ **44** καὶ Κεϊλαμ καὶ Ἀκιεζι καὶ Κεζιβ καὶ Βαθησαρ καὶ Αἰλων πόλεις δέκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν **45** Ἀκκαρων καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν **46** ἀπὸ Ἀκκαρων Γεμνα καὶ πᾶσαι ὅσαι εἰσὶν πλησίον Ἀσηδωθ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν **47** Ἀσιεδωθ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς Γάζα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς ἕως τοῦ χειμάρρου Αἰγύπτου καὶ ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη διορίζει **48** καὶ ἐν τῇ ὀρεινῇ Σαμιρ καὶ Ἰεθερ καὶ Σωχα **49** καὶ Ρεννα καὶ Πόλις γραμμάτων αὕτη Δαβιρ **50** καὶ Ἄων καὶ Ἐσκαϊμαν καὶ Αἰσαμ **51** καὶ Γοσομ καὶ Χαλου καὶ Χαννα πόλεις ἕνδεκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν **52** Αἰρεμ καὶ Ρεμνα καὶ Σομα **53** καὶ Ἰεμαῖν καὶ Βαιθαχου καὶ Φακουα **54** καὶ Ευμα καὶ πόλις Ἀρβοκ αὕτη ἐστὶν Χεβρων καὶ Σωρθ πόλεις ἕννεα καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν **55** Μαωρ καὶ Χερμελ καὶ Οζιβ καὶ Ἰταν **56** καὶ Ἰαριηλ καὶ Ἰαρικαμ καὶ Ζακαναῖμ **57** καὶ Γαβαα καὶ Θαμναθα πόλεις ἕννεα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν **58** Ἄλουα καὶ Βαιθσουρ καὶ Γεδδων **59** καὶ Μαγαρωθ καὶ Βαιθαναμ καὶ Θεκουμ πόλεις ἕξ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν Θεκω καὶ Ἐφραθα αὕτη ἐστὶν Βαιθλεεμ καὶ Φαγωρ καὶ Αἰταν καὶ Κουλον καὶ Ταταμ καὶ Εωβης καὶ Καρεμ καὶ Γαλεμ καὶ Θεθηρ καὶ Μανοχω πόλεις ἕνδεκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν **60** Καραθβααλ αὕτη ἡ πόλις Ἰαριμ καὶ Σωθηβα πόλεις δύο καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν **61** καὶ Βαδδαργις καὶ Θαραβααμ καὶ Αἰνων καὶ Αἰχιόζα **62** καὶ Ναφλαζων καὶ αἱ πόλεις Σαδωμ καὶ Ἀνκαδης πόλεις ἑπτὰ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν **63** καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος κατῴκει ἐν Ἰερουσαλημ καὶ οὐκ ἠδυνάστησαν οἱ υἱοὶ Ἰουδα ἀπολέσαι αὐτούς καὶ κατῴκησαν οἱ Ἰεβουσαῖοι ἐν Ἰερουσαλημ ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης

16 καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια υἱῶν Ἰωσηφ ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου τοῦ κατὰ Ἰεριχω ἀπ' ἀνατολῶν

καὶ ἀναβήσεται ἀπὸ Ἰεριχω εἰς τὴν ὄρεινὴν τὴν ἔρημον εἰς Βαιθηλ Λουζα 2 καὶ ἐξελεύσεται εἰς Βαιθηλ καὶ παρελεύσεται ἐπὶ τὰ ὄρια τοῦ Χαταρωθι 3 καὶ διελεύσεται ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὰ ὄρια Ἀπταλιμ ἕως τῶν ὀρίων Βαιθωρων τὴν κάτω καὶ ἔσται ἡ διεξοδος αὐτῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν 4 καὶ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσηφ Εφραιμ καὶ Μανασση 5 καὶ ἐγενήθη ὄρια υἰῶν Εφραιμ κατὰ δήμους αὐτῶν καὶ ἐγενήθη τὰ ὄρια τῆς κληρονομίας αὐτῶν ἀπὸ ἀνατολῶν Ἀταρωθ καὶ Εροκ ἕως Βαιθωρων τὴν ἄνω καὶ Γαζαρα 6 καὶ διελεύσεται τὰ ὄρια ἐπὶ τὴν θάλασσαν εἰς Ἰκασμων ἀπὸ βορρᾶ Θερμα περιελεύσεται ἐπὶ ἀνατολὰς εἰς Θηνασα καὶ Σελλησα καὶ παρελεύσεται ἀπ' ἀνατολῶν εἰς Ἰανωκα 7 καὶ εἰς Μαχω καὶ Ἀταρωθ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν καὶ ἐλεύσεται ἐπὶ Ἰεριχω καὶ διεκβαλεῖ ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην 8 καὶ ἀπὸ Ταφου πορεύσεται τὰ ὄρια ἐπὶ θάλασσαν ἐπὶ Χελκανα καὶ ἔσται ἡ διεξοδος αὐτῶν ἐπὶ θάλασσαν αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς Εφραιμ κατὰ δήμους αὐτῶν 9 καὶ αἱ πόλεις αἱ ἀφορισθεῖσαι τοῖς υἱοῖς Εφραιμ ἀνὰ μέσον τῆς κληρονομίας υἰῶν Μανασση πᾶσαι αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 10 καὶ οὐκ ἀπώλεσεν Εφραιμ τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Γαζερ καὶ κατῶκει ὁ Χαναναῖος ἐν τῷ Εφραιμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἕως ἀνέβη Φαραω βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ ἐνέπρησεν αὐτὴν ἐν πυρί καὶ τοὺς Χαναναίους καὶ τοὺς Φερεζαίους καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Γαζερ ἐξεκέντησαν καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Φαραω ἐν φερνῇ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ

17 καὶ ἐγένετο τὰ ὄρια φυλῆς υἰῶν Μανασση ὅτι οὗτος πρωτότοκος τῷ Ἰωσηφ τῷ Μαχίρ πρωτοτόκῳ Μανασση πατρὶ Γαλααδ ἀνὴρ γὰρ πολεμιστῆς ἦν ἐν τῇ Γαλααδίτιδι καὶ ἐν τῇ Βασανίτιδι 2 καὶ ἐγενήθη τοῖς υἱοῖς Μανασση τοῖς λοιποῖς κατὰ δήμους αὐτῶν τοῖς υἱοῖς Ἰεζερ καὶ τοῖς υἱοῖς Κελεζ καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰεζιηλ καὶ

τοῖς υἱοῖς Συχημ καὶ τοῖς υἱοῖς Συμαριμ καὶ τοῖς υἱοῖς Οφερ οὗτοι οἱ ἄρσενες κατὰ δήμους αὐτῶν 3 καὶ τῷ Σαλπααδ υἱῷ Οφερ οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοὶ ἀλλ' ἡ θυγατέρες καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων Σαλπααδ Μααλα καὶ Νουα καὶ Εγλα καὶ Μελχα καὶ Θερσα 4 καὶ ἔστησαν ἐναντίον Ἐλεαζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐναντίον Ἰησοῦ καὶ ἐναντίον τῶν ἀρχόντων λέγουσαι ὁ θεὸς ἐνετείλατο διὰ χειρὸς Μωσῆ δοῦναι ἡμῖν κληρονομίαν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ἐδόθη αὐταῖς διὰ προστάγματος κυρίου κληρὸς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς τοῦ πατρὸς αὐτῶν 5 καὶ ἔπεσεν ὁ σχοινοσμὸς αὐτῶν ἀπὸ Ἀνασσα καὶ πεδῖον Λαβεκ ἐκ τῆς Γαλααδ ἣ ἔστιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου 6 ὅτι θυγατέρες υἰῶν Μανασση ἐκληρονόμησαν κληρὸν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἡ δὲ γῆ Γαλααδ ἐγενήθη τοῖς υἱοῖς Μανασση τοῖς καταλειμμένοις 7 καὶ ἐγενήθη ὄρια υἰῶν Μανασση Δηλαναθ ἣ ἔστιν κατὰ πρόσωπον υἰῶν Αναθ καὶ πορεύεται ἐπὶ τὰ ὄρια ἐπὶ Ἰαμιν καὶ Ἰασσιβ ἐπὶ πηγὴν Θαφθωθ 8 τῷ Μανασση ἔσται καὶ Θαφεθ ἐπὶ τῶν ὀρίων Μανασση τοῖς υἱοῖς Εφραιμ 9 καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια ἐπὶ φάραγμα Καρανα ἐπὶ λίβα κατὰ φάραγμα Ἰαριηλ τερέμινθος τῷ Εφραιμ ἀνὰ μέσον πόλεως Μανασση καὶ ὄρια Μανασση ἐπὶ τὸν βορρᾶν εἰς τὸν χειμάρρουν καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διεξοδος θάλασσα 10 ἀπὸ λιβὸς τῷ Εφραιμ καὶ ἐπὶ βορρᾶν Μανασση καὶ ἔσται ἡ θάλασσα ὄρια αὐτοῖς καὶ ἐπὶ Ἀσηρ συνάψουσιν ἐπὶ βορρᾶν καὶ τῷ Ἰσσαχαρ ἀπ' ἀνατολῶν 11 καὶ ἔσται Μανασση ἐν Ἰσσαχαρ καὶ ἐν Ἀσηρ Βαιθσαν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν καὶ τοὺς κατοικοῦντας Δωρ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τοὺς κατοικοῦντας Μαγεδδω καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τὸ τρίτον τῆς Ναφετα καὶ τὰς κώμας αὐτῆς 12 καὶ οὐκ ἠδυνάσθησαν οἱ υἱοὶ Μανασση ἐξολεθρεῦσαι τὰς πόλεις ταύτας καὶ ἤρχετο ὁ Χαναναῖος κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ 13 καὶ ἐγενήθη καὶ ἐπεὶ κατίσχυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ ἐποίησαν τοὺς

Χανααναίους ὑπηκόους ἐξολεθρεῦσαι δὲ αὐτοὺς οὐκ ἐξώλεθρευσαν **14** ἀντίπαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰωσηφ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες διὰ τί ἐκληρονόμησας ἡμᾶς κλῆρον ἓνα καὶ σχοίνισμα ἓν ἐγὼ δὲ λαὸς πολὺς εἰμι καὶ ὁ θεὸς εὐλόγησέν με **15** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰησοῦς εἰ λαὸς πολὺς εἶ ἀνάβηθι εἰς τὸν δρυμὸν καὶ ἐκκάθαρον σεαυτῶ εἰ στενοχωρεῖ σε τὸ ὄρος τὸ Εφραιμ **16** καὶ εἶπαν οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν τὸ ὄρος τὸ Εφραιμ καὶ ἵππος ἐπίλεκτος καὶ σίδηρος τῷ Χαναναίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν αὐτῷ ἐν Βαιθσαν καὶ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῆς ἐν τῇ κοιλάδι Ἰεζραελ **17** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰωσηφ εἰ λαὸς πολὺς εἶ καὶ ἰσχύον μεγάλην ἔχεις οὐκ ἔσται σοι κλῆρος εἷς **18** ὁ γὰρ δρυμὸς ἔσται σοι ὅτι δρυμὸς ἔστιν καὶ ἐκκαθαριεῖς αὐτὸν καὶ ἔσται σοι καὶ ὅταν ἐξολεθρευθῆς τὸν Χαναναῖον ὅτι ἵππος ἐπίλεκτός ἐστιν αὐτῷ σὺ γὰρ ὑπερισχύεις αὐτοῦ

18 καὶ ἐξεκκλησιάσθη πᾶσα συναγωγή υἱῶν Ἰσραηλ εἰς Σηλω καὶ ἔπηξαν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἡ γῆ ἐκρατήθη ὑπ' αὐτῶν **2** καὶ κατελείφθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ οἱ οὐκ ἐκληρονόμησαν ἑπτὰ φυλαί **3** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ ἕως τίνος ἐκλυθήσεσθε κληρονομήσαι τὴν γῆν ἣν ἔδωκεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν **4** δότε ἐξ ὑμῶν τρεῖς ἄνδρας ἐκ φυλῆς καὶ ἀναστάντες διελθέτωσαν τὴν γῆν καὶ διαγραψάτωσαν αὐτὴν ἐναντίον μου καθὰ δεήσει διελεῖν αὐτὴν καὶ ἦλθοσαν πρὸς αὐτόν **5** καὶ διεῖλεν αὐτοῖς ἑπτὰ μερίδας Ἰουδας στήσεται αὐτοῖς ὄριον ἀπὸ λιβὸς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰωσηφ στήσονται αὐτοῖς ἀπὸ βορρᾶ **6** ὑμεῖς δὲ μερίσατε τὴν γῆν ἑπτὰ μερίδας καὶ ἐνέγκατε πρὸς με ὦδε καὶ ἐξοίσω ὑμῖν κλῆρον ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν **7** οὐ γὰρ ἔστιν μερίς τοῖς υἱοῖς Λευὶ ἐν ὑμῖν ἱερατεία γὰρ κυρίου μερίς αὐτοῦ καὶ Γαδ καὶ Ρουβην καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση ἐλάβοσαν τὴν κληρονομίαν αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐπ' ἀνατολάς ἣν ἔδωκεν αὐτοῖς Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου **8** καὶ ἀναστάντες

οἱ ἄνδρες ἐπορευθήσαν καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς ἀνδράσιν τοῖς πορευομένοις χωροβατῆσαι τὴν γῆν λέγων πορεύεσθε καὶ χωροβατήσατε τὴν γῆν καὶ παραγενήθητε πρὸς με καὶ ὦδε ἐξοίσω ὑμῖν κλῆρον ἔναντι κυρίου ἐν Σηλω **9** καὶ ἐπορευθήσαν καὶ ἐχωροβάτησαν τὴν γῆν καὶ εἶδοσαν αὐτὴν καὶ ἔγραψαν αὐτὴν κατὰ πόλεις αὐτῆς ἑπτὰ μερίδας εἰς βιβλίον καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ἰησοῦν **10** καὶ ἐνέβαλεν αὐτοῖς Ἰησοῦς κλῆρον ἐν Σηλω ἔναντι κυρίου **11** καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος φυλῆς Βενιαμιν πρῶτος κατὰ δήμους αὐτῶν καὶ ἐξῆλθεν ὄρια τοῦ κλήρου αὐτῶν ἀνά μέσον Ἰουδα καὶ ἀνά μέσον τῶν υἱῶν Ἰωσηφ **12** καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὄρια ἀπὸ βορρᾶ ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου προσαναβήσεται τὰ ὄρια κατὰ νότον Ἰεριχω ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ ὄρος ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διεξόδος ἡ Μαδβαρίτις Βαιθων **13** καὶ διελεύσεται ἐκεῖθεν τὰ ὄρια Λουζα ἐπὶ νότον Λουζα ἀπὸ λιβὸς αὕτη ἔστιν Βαιθηλ καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια Μααταρωθορεχ ἐπὶ τὴν ὄρεινὴν ἣ ἔστιν πρὸς λίβα Βαιθωρων ἡ κάτω **14** καὶ διελεύσεται τὰ ὄρια καὶ περιελεύσεται ἐπὶ τὸ μέρος τὸ βλέπον παρὰ θάλασσαν ἀπὸ λιβὸς ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐπὶ πρόσωπον Βαιθωρων λίβα καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διεξόδος εἰς Καριαθβααλ αὕτη ἔστιν Καριαθιαριν πόλις υἱῶν Ἰουδα τοῦτό ἐστιν τὸ μέρος τὸ πρὸς θάλασσαν **15** καὶ μέρος τὸ πρὸς λίβα ἀπὸ μέρους Καριαθβααλ καὶ διελεύσεται ὄρια εἰς Γασιν ἐπὶ πηγὴν ὕδατος Ναφθω **16** καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια ἐπὶ μέρους τοῦ ὄρους ὃ ἔστιν κατὰ πρόσωπον νάπης Ονναμ ὃ ἔστιν ἐκ μέρους Εμεκραφαῖν ἀπὸ βορρᾶ καὶ καταβήσεται Γαιεννα ἐπὶ νότον Ἰεβουσαι ἀπὸ λιβὸς καὶ καταβήσεται ἐπὶ πηγὴν Ρωγηλ **17** καὶ διελεύσεται ἐπὶ πηγὴν Βαιθσαμυς καὶ παρελεύσεται ἐπὶ Γαλιλωθ ἣ ἔστιν ἀπέναντι πρὸς ἀνάβασιν Αἰθαμιν καὶ καταβήσεται ἐπὶ λίθον Βαιων υἱῶν Ρουβην **18** καὶ διελεύσεται κατὰ νότον Βαιθααραβα ἀπὸ βορρᾶ καὶ καταβήσεται

19 ἐπὶ τὰ ὄρια ἐπὶ νότου Βαιθαγλα ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἔσται ἡ διέξοδος τῶν ὀρίων ἐπὶ λοφιᾶν τῆς θαλάσσης τῶν ἄλῶν ἐπὶ βορρᾶν εἰς μέρος τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ λιβός ταῦτα τὰ ὄρια ἐστὶν ἀπὸ λιβός 20 καὶ ὁ Ἰορδάνης ὀριεῖ ἀπὸ μέρους ἀνατολῶν αὕτη ἡ κληρονομία υἰῶν Βενιαμιν τὰ ὄρια αὐτῆς κύκλῳ κατὰ δήμους 21 καὶ ἐγενήθησαν αἱ πόλεις τῶν υἰῶν Βενιαμιν κατὰ δήμους αὐτῶν Ιεριχω καὶ Βαιθεγλιω καὶ Αμεκασις 22 καὶ Βαιθαβαρα καὶ Σαρα καὶ Βησανα 23 καὶ Αιιν καὶ Φαρα καὶ Εφραθα 24 καὶ Καραφα καὶ Κεφιρα καὶ Μονι καὶ Γαβαα πόλεις δέκα δύο καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 25 Γαβαων καὶ Ραμα καὶ Βηρωθα 26 καὶ Μασσημα καὶ Μιρων καὶ Αμωκη 27 καὶ Φιρα καὶ Καφαν καὶ Νακαν καὶ Σεληκαν καὶ Θαρεηλα 28 καὶ Ιεβους αὕτη ἐστὶν Ἰερουσαλημ καὶ πόλεις καὶ Γαβαωθιαριμ πόλεις τρεῖς καὶ δέκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν αὕτη ἡ κληρονομία υἰῶν Βενιαμιν κατὰ δήμους αὐτῶν

19 καὶ ἐξῆλθεν ὁ δεῦτερος κλῆρος τῶν υἰῶν Συμεων καὶ ἐγενήθη ἡ κληρονομία αὐτῶν ἀνὰ μέσον κλήρων υἰῶν Ἰουδα 2 καὶ ἐγενήθη ὁ κλῆρος αὐτῶν Βηρσαβεε καὶ Σαμαα καὶ Κωλαδαμ 3 καὶ Αρσωλα καὶ Βωλα καὶ Ασομ 4 καὶ Ελθουλα καὶ Βουλα καὶ Ερμα 5 καὶ Σικελακ καὶ Βαιθμαχερεβ καὶ Σαρσουσιν 6 καὶ Βαθαρωθ καὶ οἱ ἄγροὶ αὐτῶν πόλεις δέκα τρεῖς καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 7 Ερεμμων καὶ Θαλχα καὶ Εθερ καὶ Ασαν πόλεις τέσσαρες καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 8 κύκλῳ τῶν πόλεων αὐτῶν ἕως Βαρεκ πορευομένων Βαμεθ κατὰ λίβα αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἰῶν Συμεων κατὰ δήμους αὐτῶν 9 ἀπὸ τοῦ κλήρου Ἰουδα ἡ κληρονομία φυλῆς υἰῶν Συμεων ὅτι ἐγενήθη ἡ μερὶς υἰῶν Ἰουδα μείζων τῆς αὐτῶν καὶ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Συμεων ἐν μέσῳ τοῦ κλήρου αὐτῶν 10 καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ τρίτος τῷ Ζαβουλων κατὰ δήμους αὐτῶν ἔσται τὰ ὄρια τῆς κληρονομίας αὐτῶν Εσεδεκ 11 Γωλα ὄρια αὐτῶν ἡ θάλασσα καὶ Μαραγελλα καὶ

συνάψει ἐπὶ Βαιθαβα εἰς τὴν φάραγγα ἢ ἐστὶν κατὰ πρόσωπον Ιεκμαν 12 καὶ ἀνέστρεψεν ἀπὸ Σεδδουκ ἐξ ἐναντίας ἀπ' ἀνατολῶν Βαιθσαμυς ἐπὶ τὰ ὄρια Χασελωθαιθ καὶ διελεύσεται ἐπὶ Δαβιρωθ καὶ προσαναβήσεται ἐπὶ Φαγγαί 13 καὶ ἐκεῖθεν περιελεύσεται ἐξ ἐναντίας ἐπ' ἀνατολὰς ἐπὶ Γεβερε ἐπὶ πόλιν Κατασεμ καὶ διελεύσεται ἐπὶ Ρεμμωνα Αμαθαρ Αοζα 14 καὶ περιελεύσεται ὄρια ἐπὶ βορρᾶν ἐπὶ Αμωθ καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ Γαιφαηλ 15 καὶ Καταναθ καὶ Ναβααλ καὶ Συμοων καὶ Ιεριχω καὶ Βαιθμαν 16 αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἰῶν Ζαβουλων κατὰ δήμους αὐτῶν πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 17 καὶ τῷ Ισσαχαρ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ τέταρτος 18 καὶ ἐγενήθη τὰ ὄρια αὐτῶν Ιαζηλ καὶ Χασαλωθ καὶ Σουναν 19 καὶ Αγιν καὶ Σιωνα καὶ Ρεηρωθ καὶ Αναχερεθ 20 καὶ Δαβιρων καὶ Κισων καὶ Ρεβες 21 καὶ Ρεμμας καὶ Ιεων καὶ Τομμαν καὶ Αιμαρεκ καὶ Βηρσαφης 22 καὶ συνάψει τὰ ὄρια ἐπὶ Γαιθβωρ καὶ ἐπὶ Σαλιμ κατὰ θάλασσαν καὶ Βαιθσαμυς καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος τῶν ὀρίων ὁ Ἰορδάνης 23 αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἰῶν Ισσαχαρ κατὰ δήμους αὐτῶν αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 24 καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ πέμπτος Ασηρ 25 καὶ ἐγενήθη τὰ ὄρια αὐτῶν ἐξ Ελεκεθ καὶ Αλεφ καὶ Βαιθοκ καὶ Κεαφ 26 καὶ Ελιμελεκ καὶ Αμιηλ καὶ Μασσα καὶ συνάψει τῷ Καρμὶλῳ κατὰ θάλασσαν καὶ τῷ Σιων καὶ Λαβαναθ 27 καὶ ἐπιστρέψει ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου καὶ Βαιθεγενεθ καὶ συνάψει τῷ Ζαβουλων καὶ ἐκ Γαι καὶ Φθαιηλ κατὰ βορρᾶν καὶ εἰσελεύσεται ὄρια Σαφθαιβαιθιμε καὶ Ιναηλ καὶ διελεύσεται εἰς Χωβα μασομελ 28 καὶ Ελβων καὶ Ρααβ καὶ Εμεμαων καὶ Κανθαν ἕως Σιδῶνος τῆς μεγάλης 29 καὶ ἀναστρέψει τὰ ὄρια εἰς Ραμα καὶ ἕως πηγῆς Μασφασσατ καὶ τῶν Τυρίων καὶ ἀναστρέψει τὰ ὄρια ἐπὶ Ιασιφ καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ ἡ θάλασσα καὶ ἀπὸ Λεβ καὶ Εχοζοβ 30 καὶ Αρχωβ καὶ Αφεκ καὶ Ρααυ 31 αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἰῶν Ασηρ κατὰ δήμους αὐτῶν πόλεις

καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν **32** καὶ τῷ Νεφθαλι ἐξήλθεν ὁ κληρὸς ὁ ἔκτος **33** καὶ ἐγενήθη τὰ ὄρια αὐτῶν Μοολαμ καὶ Μωλα καὶ Βεσεμιν καὶ Ἀρμε καὶ Ναβωκ καὶ Ἰεφθαμαὶ ἕως Δωδαμ καὶ ἐγενήθησαν αἱ διέξοδοι αὐτοῦ ὁ Ἰορδάνης **34** καὶ ἐπιστρέφει τὰ ὄρια ἐπὶ θάλασσαν Ἐναθ Θαβωρ καὶ διελεύσεται ἐκεῖθεν ἰακανα καὶ συνάψει τῷ Ζαβουλων ἀπὸ νότου καὶ Ἀσηρ συνάψει κατὰ θάλασσαν καὶ ὁ Ἰορδάνης ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου **35** καὶ αἱ πόλεις τειχήρεις τῶν Τυρίων Τύρος καὶ Ὠμαθα Δακεθ καὶ Κενερεθ **36** καὶ Ἀρμαῖθ καὶ Ἀραηλ καὶ Ἀσωρ **37** καὶ Καδες καὶ Ἀσσαρι καὶ πηγὴ Ἀσορ **38** καὶ Κερωε καὶ Μεγαλα Ἀριμ καὶ Βαιθθαμε καὶ Θεσσαμυς **39** αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἰῶν Νεφθαλι **40** καὶ τῷ Δαν ἐξήλθεν ὁ κληρὸς ὁ ἕβδομος **41** καὶ ἐγενήθη τὰ ὄρια αὐτῶν Σαραθ καὶ Ἀσα πόλεις Σαμμυς **42** καὶ Σαλαβιν καὶ Ἀμμων καὶ Σιλαθα **43** καὶ Αἰλων καὶ Θαμναθα καὶ Ἀκκαρων **44** καὶ Ἀλκαθα καὶ Βεγεθων καὶ Γεβεελαν **45** καὶ Ἀζωρ καὶ Βαναιβακατ καὶ Γεθρεμμων **46** καὶ ἀπὸ θαλάσσης Ἰερακων ὄριον πλησίον Ἰόππης **47** αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἰῶν Δαν κατὰ δήμους αὐτῶν αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν καὶ οὐκ ἐξέθλιψαν οἱ υἱοὶ Δαν τὸν Ἀμορραῖον τὸν θλίβοντα αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει καὶ οὐκ εἶων αὐτοὺς οἱ Ἀμορραῖοι καταβῆναι εἰς τὴν κοιλάδα καὶ ἔθλιψαν ἀπ' αὐτῶν τὸ ὄριον τῆς μερίδος αὐτῶν **48** καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ἰουδα καὶ ἐπολέμησαν τὴν Λαχίς καὶ κατελάβοντο αὐτήν καὶ ἐπάταξαν αὐτήν ἐν στόματι μαχαίρας καὶ κατώκησαν αὐτήν καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτῆς Λασενδακ καὶ ὁ Ἀμορραῖος ὑπέμεινεν τοῦ κατοικεῖν ἐν Ἐλωμ καὶ ἐν Σαλαμιν καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ τοῦ Εφραιμ ἐπ' αὐτούς καὶ ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς φόρον **49** καὶ ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν κατὰ τὸ ὄριον αὐτῶν καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κληρὸν Ἰησοῖ τῷ υἱῷ Ναυη ἐν αὐτοῖς **50** διὰ προστάγματος τοῦ θεοῦ καὶ ἔδωκαν αὐτῷ τὴν πόλιν ἣν ἠτήσατο Θαμνασαραχ ἣ ἔστιν ἐν

τῷ ὄρει Εφραιμ καὶ ὠκοδόμησεν τὴν πόλιν καὶ κατώκει ἐν αὐτῇ **51** αὐταὶ αἱ διαιρέσεις ἃς κατεκληρονόμησεν Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν ἐν ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ κατὰ κλήρους ἐν Σηλω ἐναντίον κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν

20 καὶ ἐλάλησεν κύριος τῷ Ἰησοῖ λέγων **2** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων δότε τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων ἃς εἶπα πρὸς ὑμᾶς διὰ Μωυσῆ **3** φυγαδευτήριον τῷ φονευτῇ τῷ πατάξαντι ψυχὴν ἀκουσίως καὶ ἔσονται ὑμῖν αἱ πόλεις φυγαδευτήριον καὶ οὐκ ἀποθανεῖται ὁ φονευτῆς ὑπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα ἕως ἂν καταστῇ ἐναντίον τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν **7** καὶ διέστειλεν τὴν Καδης ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἐν τῷ ὄρει τῷ Νεφθαλι καὶ Συχεμ ἐν τῷ ὄρει τῷ Εφραιμ καὶ τὴν πόλιν Ἀρβοκ αὕτη ἔστιν Χεβρων ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἰουδα **8** καὶ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἔδωκεν Βοσορ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ πεδίῳ ἀπὸ τῆς φυλῆς Ρουβην καὶ Ἀρημωθ ἐν τῇ Γαλααδ ἐκ τῆς φυλῆς Γαδ καὶ τὴν Γαυλων ἐν τῇ Βασανίτιδι ἐκ τῆς φυλῆς Μανασση **9** αὐταὶ αἱ πόλεις αἱ ἐπίκλητοι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν αὐτοῖς καταφυγεῖν ἐκεῖ παντὶ παίοντι ψυχὴν ἀκουσίως ἵνα μὴ ἀποθάνῃ ἐν χειρὶ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα ἕως ἂν καταστῇ ἔναντι τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν

21 καὶ προσήλθοσαν οἱ ἀρχιπατριῶται τῶν υἰῶν Λευὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυη καὶ πρὸς τοὺς ἀρχιφύλους πατριῶν ἐκ τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ **2** καὶ εἶπον πρὸς αὐτοὺς ἐν Σηλω ἐν γῇ Χανααν λέγοντες ἐνετείλατο κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῆ δοῦναι ἡμῖν πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ περισπόρια τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν **3** καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις ἐν τῷ κατακληρονομεῖν διὰ προστάγματος κυρίου

τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῶν 4 καὶ ἐξήλθεν ὁ κληρὸς τῷ δήμῳ Κααθ καὶ ἐγένετο τοῖς υἱοῖς Ααρων τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς Λευίταις ἀπὸ φυλῆς Ἰουδα καὶ ἀπὸ φυλῆς Συμεων καὶ ἀπὸ φυλῆς Βενιαμιν κληρωτὶ πόλεις δέκα τρεῖς 5 καὶ τοῖς υἱοῖς Κααθ τοῖς καταλελειμμένοις ἐκ τῆς φυλῆς Εφραιμ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δαν καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσιου φυλῆς Μανασση κληρωτὶ πόλεις δέκα 6 καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσων ἀπὸ τῆς φυλῆς Ἰσσαχαρ καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Ἀσηρ καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Νεφθαλι καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσιου φυλῆς Μανασση ἐν τῷ Βασαν πόλεις δέκα τρεῖς 7 καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρι κατὰ δήμους αὐτῶν ἀπὸ φυλῆς Ρουβην καὶ ἀπὸ φυλῆς Γαδ καὶ ἀπὸ φυλῆς Ζαβουλων κληρωτὶ πόλεις δώδεκα 8 καὶ ἔδωκεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῶν ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ κληρωτὶ 9 καὶ ἔδωκεν ἡ φυλὴ υἱῶν Ἰουδα καὶ ἡ φυλὴ υἱῶν Συμεων καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς υἱῶν Βενιαμιν τὰς πόλεις καὶ ἐπεκλήθησαν 10 τοῖς υἱοῖς Ααρων ἀπὸ τοῦ δήμου τοῦ Κααθ τῶν υἱῶν Λευι ὅτι τούτοις ἐγενήθη ὁ κληρὸς 11 καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν Καριαθαρβοκ μητρόπολιν τῶν Ενακ αὕτη ἐστὶν Χεβρων ἐν τῷ ὄρει Ἰουδα τὰ δὲ περισπόμενα κύκλω αὐτῆς 12 καὶ τοὺς ἀγρούς τῆς πόλεως καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἔδωκεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Χαλεβ υἱοῦ Ἰεφοννη ἐν κατασχέσει 13 καὶ τοῖς υἱοῖς Ααρων τὴν πόλιν φυγαδευτήριον τῷ φονεύσαντι τὴν Χεβρων καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ σὺν αὐτῇ καὶ τὴν Λεμνα καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ 14 καὶ τὴν Αιλωμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Τεμα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 15 καὶ τὴν Γελλα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Δαβριρ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 16 καὶ Ἀσα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Τανυ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Βαιθσαμυς καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις ἑννέα παρὰ τῶν δύο φυλῶν τούτων 17 καὶ παρὰ τῆς φυλῆς Βενιαμιν τὴν Γαβαων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Γαθεθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα

αὐτῇ 18 καὶ Αναθωθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Γαμαλα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις τέσσαρες 19 πᾶσαι αἱ πόλεις υἱῶν Ααρων τῶν ἱερέων δέκα τρεῖς 20 καὶ τοῖς δήμοις υἱοῖς Κααθ τοῖς Λευίταις τοῖς καταλελειμμένοις ἀπὸ τῶν υἱῶν Κααθ καὶ ἐγενήθη πόλις τῶν ὀρίων αὐτῶν ἀπὸ φυλῆς Εφραιμ 21 καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν πόλιν τοῦ φυγαδευτηρίου τὴν τοῦ φονεύσαντος τὴν Συχεμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Γαζαρα καὶ τὰ πρὸς αὐτὴν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 22 καὶ τὴν Καβσαΐμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ καὶ τὴν ἄνω Βαιθωρων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις τέσσαρες 23 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δαν τὴν Ελκωθαιμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Γεθεδαν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 24 καὶ Αιλων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Γεθερεμμων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις τέσσαρες 25 καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσιου φυλῆς Μανασση τὴν Ταναχ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Ἰεβαθα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις δύο 26 πᾶσαι πόλεις δέκα καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐταῖς τοῖς δήμοις υἱῶν Κααθ τοῖς ὑπολελειμμένοις 27 καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσων τοῖς Λευίταις ἐκ τοῦ ἡμίσιου φυλῆς Μανασση τὰς πόλεις τὰς ἀφωρισμένας τοῖς φονεύσαντι τὴν Γαυλων ἐν τῇ Βασανίτιδι καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Βοσοραν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις δύο 28 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσσαχαρ τὴν Κισων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Δεββα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 29 καὶ τὴν Ρεμμαθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Πηγὴν γραμμάτων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις τέσσαρες 30 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσηρ τὴν Βασελλαν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Δαββων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 31 καὶ Χελκατ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Ρααβ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις τέσσαρες 32 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλι τὴν πόλιν τὴν ἀφωρισμένην τῷ φονεύσαντι τὴν Καδες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Εμμαθ

καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Θεμμων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις τρεῖς **33** πᾶσαι αἱ πόλεις τοῦ Γεδσων κατὰ δήμους αὐτῶν πόλεις δέκα τρεῖς **34** καὶ τῷ δήμῳ υἰῶν Μεραρι τοῖς Λευίταις τοῖς λοιποῖς ἐκ τῆς φυλῆς υἰῶν Ζαβουλων τὴν Μααν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Καδης καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **35** καὶ Δεμνα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ Σελλα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς πόλεις τέσσαρες **36** καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου τοῦ κατὰ Ἰεριχω ἐκ τῆς φυλῆς Ρουβην τὴν πόλιν τὸ φυγαδευτήριον τοῦ φονεύσαντος τὴν Βοσορ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μισωρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ιαζηρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **37** καὶ τὴν Δεκμων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Μαφα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς πόλεις τέσσαρες **38** καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Γαδ τὴν πόλιν τὸ φυγαδευτήριον τοῦ φονεύσαντος τὴν Ραμωθ ἐν τῇ Γαλααδ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Καμιν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **39** καὶ τὴν Εσεβων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ιαζηρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς αἱ πᾶσαι πόλεις τέσσαρες **40** πᾶσαι πόλεις τοῖς υἰοῖς Μεραρι κατὰ δήμους αὐτῶν τῶν καταλελειμμένων ἀπὸ τῆς φυλῆς Λευι καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια πόλεις δέκα δύο **41** πᾶσαι αἱ πόλεις τῶν Λευιτῶν ἐν μέσῳ κατασχέσεως υἰῶν Ἰσραηλ τεσσαράκοντα ὀκτὼ πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν **42** κύκλω τῶν πόλεων τούτων πόλις καὶ τὰ περισπόρια κύκλω τῆς πόλεως πάσαις ταῖς πόλεσιν ταύταις **43** καὶ ἔδωκεν κύριος τῷ Ἰσραηλ πᾶσαν τὴν γῆν ἦν ὤμοσεν δοῦναι τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ κατεκληρονόμησαν αὐτὴν καὶ κατώκησαν ἐν αὐτῇ **44** καὶ κατέπαυσεν αὐτούς κύριος κυκλόθεν καθότι ὤμοσεν τοῖς πατράσιν αὐτῶν οὐκ ἀνέστη οὐθεὶς κατενώπιον αὐτῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν παρέδωκεν κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν **45** οὐ διέπεσεν ἀπὸ πάντων τῶν ῥημάτων τῶν καλῶν

ὧν ἐλάλησεν κύριος τοῖς υἰοῖς Ἰσραηλ πάντα παρεγένετο

22 τότε συνεκάλεσεν Ἰησοῦς τοὺς υἰοὺς Ρουβην καὶ τοὺς υἰοὺς Γαδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση **2** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὑμεῖς ἀκηκόατε πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὑμῖν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου καὶ ἐπηκούσατε τῆς φωνῆς μου κατὰ πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν **3** οὐκ ἐγκαταλεοίπατε τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν ταύτας τὰς ἡμέρας καὶ πλείους ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας ἐφυλάξασθε τὴν ἐντολὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν **4** νῦν δὲ κατέπαυσεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν ὃν τρόπον εἶπεν αὐτοῖς νῦν οὖν ἀποστραφέντες ἀπέλθατε εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν καὶ εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως ὑμῶν ἦν ἔδωκεν ὑμῖν Μωυσῆς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου **5** ἀλλὰ φυλάξασθε ποιεῖν σφόδρα τὰς ἐντολάς καὶ τὸν νόμον ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν ποιεῖν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν πορεύεσθαι πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ προσκεῖσθαι αὐτῷ καὶ λατρεύειν αὐτῷ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν **6** καὶ ἠυλόγησεν αὐτούς Ἰησοῦς καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν **7** καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση ἔδωκεν Μωυσῆς ἐν τῇ Βασανίτιδι καὶ τῷ ἡμίσει ἔδωκεν Ἰησοῦς μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου παρὰ θάλασσαν καὶ ἠνίκα ἐξαπέστειλεν αὐτούς Ἰησοῦς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ εὐλόγησεν αὐτούς **8** καὶ ἐν χρήμασιν πολλοῖς ἀπήλθοσαν εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ σίδηρον καὶ ἱματισμὸν πολὺν καὶ διεΐλαντο τὴν προνομήν τῶν ἐχθρῶν μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν **9** καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ρουβην καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς υἰῶν Μανασση ἀπὸ τῶν υἰῶν Ἰσραηλ ἐκ Σηλω ἐν γῇ Χανααν ἀπελθεῖν εἰς γῆν Γαλααδ εἰς γῆν κατασχέσεως αὐτῶν ἦν ἐκληρονόμησαν αὐτὴν

διὰ προστάγματος κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ 10
καὶ ἦλθον εἰς Γαλαλα τοῦ Ιορδάνου ἢ ἐστὶν
ἐν γῆ Χανααν καὶ ὤκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ
οἱ υἱοὶ Ρουβην καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση
ἐκεῖ βωμὸν ἐπὶ τοῦ Ιορδάνου βωμὸν μέγαν τοῦ
ιδεῖν 11 καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ λεγόντων
ιδου ὤκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ οἱ υἱοὶ Ρουβην
καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση βωμὸν ἐφ' ὀρίων
γῆς Χανααν ἐπὶ τοῦ Γαλααδ τοῦ Ιορδάνου ἐν
τῷ πέραν υἰῶν Ισραηλ 12 καὶ συνηθοίσθησαν
πάντες οἱ υἱοὶ Ισραηλ εἰς Σηλω ὥστε ἀναβάντες
ἐκπολεμῆσαι αὐτούς 13 καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ
Ισραηλ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ρουβην καὶ πρὸς τοὺς
υἱοὺς Γαδ καὶ πρὸς τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση
εἰς γῆν Γαλααδ τὸν τε Φινεες υἰὸν Ελεαζαρ υἱοῦ
Ααρων τοῦ ἀρχιερέως 14 καὶ δέκα τῶν ἀρχόντων
μετ' αὐτοῦ ἄρχων εἷς ἀπὸ οἴκου πατριᾶς ἀπὸ
πασῶν φυλῶν Ισραηλ ἄρχοντες οἴκων πατριῶν
εἰσὶν χιλιάρχοι Ισραηλ 15 καὶ παρεγένοντο πρὸς
τοὺς υἱοὺς Γαδ καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ρουβην καὶ
πρὸς τοὺς ἡμίσεις φυλῆς Μανασση εἰς γῆν Γαλααδ
καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτούς λέγοντες 16 τάδε
λέγει πᾶσα ἡ συναγωγὴ κυρίου τίς ἡ πλημμέλεια
αὕτη ἦν ἐπλημμέλησατε ἐναντίον τοῦ θεοῦ
Ισραηλ ἀποστραφῆναι σήμερον ἀπὸ κυρίου
οἰκοδομήσαντες ὑμῖν ἑαυτοῖς βωμὸν ἀποστάτας
ὑμᾶς γενέσθαι ἀπὸ κυρίου 17 μὴ μικρὸν ἡμῖν
τὸ ἀμάρτημα Φογωρ ὅτι οὐκ ἐκαθαρίσθημεν
ἀπ' αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐγενήθη
πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ κυρίου 18 καὶ ὑμεῖς
ἀποστραφίσεσθε σήμερον ἀπὸ κυρίου καὶ ἔσται
ἐὰν ἀποστήτε σήμερον ἀπὸ κυρίου καὶ αὔριον ἐπὶ
πάντα Ισραηλ ἔσται ἡ ὀργή 19 καὶ νῦν εἰ μικρὰ
ὑμῖν ἡ γῆ τῆς κατασχέσεως ὑμῶν διάβητε εἰς
τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως κυρίου οὗ κατασκηνοῖ
ἐκεῖ ἡ σκηνὴ κυρίου καὶ κατακληρονομήσατε ἐν
ἡμῖν καὶ μὴ ἀποστάται ἀπὸ θεοῦ γενήθητε καὶ μὴ
ἀπόστητε ἀπὸ κυρίου διὰ τὸ οἰκοδομῆσαι ὑμᾶς
βωμὸν ἕξω τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου τοῦ θεοῦ

ἡμῶν 20 οὐκ ἰδοὺ Αχαρ ὁ τοῦ Ζαρα πλημμελεῖα
ἐπλημμέλησεν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος καὶ ἐπὶ πᾶσαν
συναγωγὴν Ισραηλ ἐγενήθη ὀργή καὶ οὗτος εἷς
μόνος ἦν μὴ ὁμόνος οὗτος ἀπέθανεν τῇ ἑαυτοῦ
ἀμαρτίᾳ 21 καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ρουβην
καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση
καὶ ἐλάλησαν τοῖς χιλιάρχοις Ισραηλ λέγοντες
22 ὁ θεὸς θεὸς ἐστὶν κύριος καὶ ὁ θεὸς θεὸς
κύριος αὐτὸς οἶδεν καὶ Ισραηλ αὐτὸς γινώσεται
εἰ ἐν ἀποστασίᾳ ἐπλημμέλησαμεν ἔναντι τοῦ
κυρίου μὴ ῥύσαιτο ἡμᾶς ἐν ταύτῃ 23 καὶ εἰ
ὤκοδομήσαμεν αὐτοῖς βωμὸν ὥστε ἀποστήναι
ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ὥστε ἀναβιβᾶσαι ἐπ'
αὐτὸν θυσίαν ὀλοκαυτωμάτων ἢ ὥστε ποιῆσαι
ἐπ' αὐτοῦ θυσίαν σωτηρίου κύριος ἐκζητήσει
24 ἀλλ' ἔνεκεν εὐλαβείας ῥήματος ἐποιήσαμεν
τοῦτο λέγοντες ἵνα μὴ εἴπωσιν αὔριον τὰ τέκνα
ὑμῶν τοῖς τέκνοις ἡμῶν τί ὑμῖν κυρίῳ τῷ θεῷ
Ισραηλ 25 καὶ ὄρια ἔθηκεν κύριος ἀνὰ μέσον
ἡμῶν καὶ ὑμῶν τὸν Ιορδάνην καὶ οὐκ ἔστιν
ὑμῖν μερὶς κυρίου καὶ ἀπαλλοτριώσουσιν οἱ υἱοὶ
ὑμῶν τοὺς υἱοὺς ἡμῶν ἵνα μὴ σέβωνται κύριον
26 καὶ εἶπαμεν ποιῆσαι οὕτως τοῦ οἰκοδομῆσαι
τὸν βωμὸν τοῦτον οὐχ ἔνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ
ἔνεκεν θυσιῶν 27 ἀλλ' ἵνα ἡ τοῦτο μαρτύριον
ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν
γενεῶν ἡμῶν μεθ' ἡμᾶς τοῦ λατρεῖν λατρεῖαν
κυρίῳ ἐναντίον αὐτοῦ ἐν τοῖς καρπώμασι ἡμῶν
καὶ ἐν ταῖς θυσίαις ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς θυσίαις
τῶν σωτηρίων ἡμῶν καὶ οὐκ ἐροῦσιν τὰ τέκνα
ὑμῶν τοῖς τέκνοις ἡμῶν αὔριον οὐκ ἔστιν ὑμῖν
μερὶς κυρίου 28 καὶ εἶπαμεν ἐὰν γένηται ποτε
καὶ λαλήσωσιν πρὸς ἡμᾶς καὶ ταῖς γενεαῖς
ἡμῶν αὔριον καὶ ἐροῦσιν ἴδετε ὁμοίωμα τοῦ
θυσιαστηρίου κυρίου ὃ ἐποίησαν οἱ πατέρες
ἡμῶν οὐχ ἔνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ ἔνεκεν
θυσιῶν ἀλλὰ μαρτύριον ἐστὶν ἀνὰ μέσον ὑμῶν
καὶ ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν υἰῶν
ἡμῶν 29 μὴ γένοιτο οὗν ἡμᾶς ἀποστραφῆναι ἀπὸ

κυρίου ἐν ταῖς σήμερον ἡμέραις ἀποστῆναι ἀπὸ κυρίου ὥστε οἰκοδομησαὶ ἡμᾶς θυσιαστήριον τοῖς καρπώμασιν καὶ ταῖς θυσίαις σαλαμιν καὶ τῇ θυσίᾳ τοῦ σωτηρίου πλὴν τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου ὃ ἐστὶν ἐναντίον τῆς σκιῆς αὐτοῦ **30** καὶ ἀκούσας Φινεες ὁ ἱερεὺς καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς Ἰσραηλ οἱ ἦσαν μετ' αὐτοῦ τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησαν οἱ υἱοὶ Ρουβην καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση καὶ ἤρresen αὐτοῖς **31** καὶ εἶπεν Φινεες ὁ ἱερεὺς τοῖς υἱοῖς Ρουβην καὶ τοῖς υἱοῖς Γαδ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση σήμερον ἐγνώκαμεν ὅτι μεθ' ἡμῶν κύριος διότι οὐκ ἐπλημμελήσατε ἐναντίον κυρίου πλημμέλειαν καὶ ὅτι ἐρρύσασθε τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ ἐκ χειρὸς κυρίου **32** καὶ ἀπέστρεψεν Φινεες ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ρουβην καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Γαδ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασση ἐκ γῆς Γαλααδ εἰς γῆν Χανααν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς τοὺς λόγους **33** καὶ ἤρresen τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ καὶ εὐλόγησαν τὸν θεὸν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ εἶπαν μηκέτι ἀναβῆναι πρὸς αὐτοὺς εἰς πόλεμον ἐξολεθρεῦσαι τὴν γῆν τῶν υἱῶν Ρουβην καὶ τῶν υἱῶν Γαδ καὶ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασση καὶ κατώκησαν ἐπ' αὐτῆς **34** καὶ ἐπωνόμασεν Ἰησοῦς τὸν βωμὸν τῶν Ρουβην καὶ τῶν Γαδ καὶ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασση καὶ εἶπεν ὅτι μαρτύριόν ἐστὶν ἀνά μέσον αὐτῶν ὅτι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ἐστὶν

23 καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πλείους μετὰ τὸ καταπαῦσαι κύριον τὸν Ἰσραηλ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν κυκλόθεν καὶ Ἰησοῦς πρεσβύτερος προβεβηκῶς ταῖς ἡμέραις **2** καὶ συνεκάλεσεν Ἰησοῦς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ καὶ τὴν γερουσίαν αὐτῶν καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς δικαστὰς αὐτῶν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἐγὼ γεγῆρακα καὶ προβέβηκα ταῖς ἡμέραις **3**

ὕμεῖς δὲ ἐωράκατε ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν τούτοις ἀπὸ προσώπου ὑμῶν ὅτι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐκπολεμησας ὑμῖν **4** ἴδετε ὅτι ἐπέρριφα ὑμῖν τὰ ἔθνη τὰ καταλελειμμένα ὑμῖν ταῦτα ἐν τοῖς κλήροις εἰς τὰς φυλάς ὑμῶν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου πάντα τὰ ἔθνη ἃ ἐξωλέθρευσα καὶ ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ὀριεῖ ἐπὶ δυσμὰς ἡλίου **5** κύριος δὲ ὁ θεὸς ὑμῶν οὗτος ἐξολεθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν ἕως ἂν ἀπόλωνται καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς τὰ θηρία τὰ ἄγρια ἕως ἂν ἐξολεθρεύσῃ αὐτοὺς καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν καὶ κατακληρονομήσατε τὴν γῆν αὐτῶν καθὰ ἐλάλησεν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὑμῖν **6** κατισχύσατε οὖν σφόδρα φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου Μωυσῆ ἵνα μὴ ἐκκλίνητε εἰς δεξιὰν ἢ εὐώνυμα **7** ὅπως μὴ εἰσέλθητε εἰς τὰ ἔθνη τὰ καταλελειμμένα ταῦτα καὶ τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν αὐτῶν οὐκ ὀνομασθήσεται ἐν ὑμῖν οὐδὲ μὴ προσκυνήσητε αὐτοῖς οὐδὲ μὴ λατρεύσητε αὐτοῖς **8** ἀλλὰ κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν προσκολληθήσεσθε καθάπερ ἐποιήσατε ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **9** καὶ ἐξωλέθρευsen αὐτοὺς κύριος ἀπὸ προσώπου ὑμῶν ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρά καὶ ὑμῖν οὐθεις ἀντέστη κατενώπιον ὑμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **10** εἷς ὑμῶν ἐδίωξεν χιλίους ὅτι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐξεπολέμει ὑμῖν καθάπερ εἶπεν ὑμῖν **11** καὶ φυλάξασθε σφόδρα τοῦ ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν **12** ἐὰν γὰρ ἀποστραφῆτε καὶ προσθῆσθε τοῖς ὑπολειφθεῖσιν ἔθνεσιν τούτοις τοῖς μεθ' ὑμῶν καὶ ἐπιγαμίας ποιήσητε πρὸς αὐτοὺς καὶ συγκαταμιγῆτε αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ ὑμῖν **13** γινώσκετε ὅτι οὐ μὴ προσθῆ κύριος τοῦ ἐξολεθρεῦσαι τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν καὶ ἔsονται ὑμῖν εἰς παγίδας καὶ εἰς σκάνδαλα καὶ εἰς ἦλους ἐν ταῖς πτέρναις ὑμῶν καὶ εἰς βολίδας ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ἕως ἂν ἀπόλησθε ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης ἣν ἔδωκεν ὑμῖν

κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **14** ἐγὼ δὲ ἀποτρέχω τὴν ὁδὸν καθὰ καὶ πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ γνώσεσθε τῇ καρδίᾳ ὑμῶν καὶ τῇ ψυχῇ ὑμῶν διότι οὐ διέπεσεν εἷς λόγος ἀπὸ πάντων τῶν λόγων ὧν εἶπεν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν πρὸς πάντα τὰ ἀνήκοντα ὑμῖν οὐ διεφώνησεν ἐξ αὐτῶν **15** καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἦκει ἐφ' ὑμᾶς πάντα τὰ ῥήματα τὰ καλὰ ἃ ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς οὕτως ἐπάξει κύριος ὁ θεὸς ἐφ' ὑμᾶς πάντα τὰ ῥήματα τὰ πονηρὰ ἕως ἂν ἐξολεθρεύσῃ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης ἧς ἔδωκεν κύριος ὑμῖν **16** ἐν τῷ παραβῆναι ὑμᾶς τὴν διαθήκην κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἣν ἐνετείλατο ὑμῖν καὶ πορευθέντες λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς

24 καὶ συνήγαγεν Ἰησοῦς πάσας φυλάς Ἰσραὴλ εἰς Σηλω καὶ συνεκάλεσεν τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς δικαστὰς αὐτῶν καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἀπέναντι τοῦ θεοῦ **2** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς πάντα τὸν λαόν τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ πέραν τοῦ ποταμοῦ κατώκησαν οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ ἀπ' ἀρχῆς Θαρα ὁ πατὴρ Ἀβραὰμ καὶ ὁ πατὴρ Ναχωρ καὶ ἐλάτρευσαν θεοῖς ἑτέροις **3** καὶ ἔλαβον τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν Ἀβραὰμ ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ὠδήγησα αὐτὸν ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ ἐπλήθυνα αὐτοῦ σπέρμα καὶ ἔδωκα αὐτῷ τὸν Ἰσαὰκ **4** καὶ τῷ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακωβ καὶ τὸν Ἡσαὺ καὶ ἔδωκα τῷ Ἡσαὺ τὸ ὄρος τὸ Σηὶρ κληρονομήσαι αὐτῷ καὶ Ἰακωβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ κραταῖον **5** καὶ ἐκάκωσαν αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι καὶ ἐπάταξεν κύριος τὴν Αἴγυπτον ἐν οἷς ἐποίησεν αὐτοῖς καὶ μετὰ ταῦτα ἐξήγαγεν ὑμᾶς **6** ἐξ Αἰγύπτου καὶ εἰσήλθατε εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθράν καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω τῶν πατέρων ὑμῶν ἐν ἄρμασιν καὶ ἐν ἵπποις εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθράν **7** καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς κύριον καὶ

ἔδωκεν νεφέλην καὶ γνόφον ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκάλυπεν αὐτοὺς καὶ εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὅσα ἐποίησεν κύριος ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἦτε ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας πλείους **8** καὶ ἤγαγεν ὑμᾶς εἰς γῆν Ἀμορραίων τῶν κατοικούντων πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ παρτάξαντο ὑμῖν καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν καὶ κατεκληρονομήσατε τὴν γῆν αὐτῶν καὶ ἐξωλεθρεύσατε αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν **9** καὶ ἀνέστη Βαλακ ὁ τοῦ Σεπφωρ βασιλεὺς Μωαβ καὶ παρτάξατο τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἀποστείλας ἐκάλεσεν τὸν Βαλαὰμ ἀράσασθαι ὑμῖν **10** καὶ οὐκ ἠθέλησεν κύριος ὁ θεὸς σου ἀπολέσαι σε καὶ εὐλογίαν εὐλόγησεν ὑμᾶς καὶ ἐξείλατο ὑμᾶς ἐκ χειρῶν αὐτῶν καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς **11** καὶ διέβητε τὸν Ἰορδάνην καὶ παρεγενήθητε εἰς Ἰεριχω καὶ ἐπολέμησαν πρὸς ὑμᾶς οἱ κατοικοῦντες Ἰεριχω ὁ Ἀμορραῖος καὶ ὁ Χαναναῖος καὶ ὁ Φερεζαῖος καὶ ὁ Ευαῖος καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος καὶ ὁ Χετταῖος καὶ ὁ Γεργεσαῖος καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν **12** καὶ ἐξαπέστειλεν προτέραν ὑμῶν τὴν σφηκιάν καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν δώδεκα βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων οὐκ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ σου οὐδὲ ἐν τῷ τόξῳ σου **13** καὶ ἔδωκεν ὑμῖν γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἐκοπιάσατε ἐπ' αὐτῆς καὶ πόλεις ἃς οὐκ ὤκοδομήσατε καὶ κατωκίσθητε ἐν αὐταῖς καὶ ἀμπελώνας καὶ ἐλαιῶνας οὓς οὐκ ἐφυτεύσατε ὑμεῖς ἔδεσθε **14** καὶ νῦν φοβήθητε κύριον καὶ λατρεύσατε αὐτῷ ἐν εὐθύτητι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ περιέλεσθε τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτρίους οἷς ἐλάτρευσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ λατρεύετε κυρίῳ **15** εἰ δὲ μὴ ἀρέσκει ὑμῖν λατρεύειν κυρίῳ ἔλεσθε ὑμῖν ἑαυτοῖς σήμερον τίνι λατρεύσητε εἴτε τοῖς θεοῖς τῶν πατέρων ὑμῶν τοῖς ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ εἴτε τοῖς θεοῖς τῶν Ἀμορραίων

ἐν οἷς ὑμεῖς κατοικεῖτε ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἐγὼ δὲ καὶ ἡ οἰκία μου λατρεύσομεν κυρίῳ ὅτι ἅγιός ἐστιν **16** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ λαὸς εἶπεν μὴ γένοιτο ἡμῖν καταλιπεῖν κύριον ὥστε λατρεύειν θεοῖς ἑτέροις **17** κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν αὐτὸς θεὸς ἐστὶν αὐτὸς ἀνήγαγεν ἡμᾶς καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ διεφύλαξεν ἡμᾶς ἐν πάσῃ τῇ ὁδῷ ἣ ἐπορεύθημεν ἐν αὐτῇ καὶ ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν οὓς παρήλθομεν δι' αὐτῶν **18** καὶ ἐξέβαλεν κύριος τὸν Ἀμορραῖον καὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κατοικοῦντα τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου ἡμῶν ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς λατρεύσομεν κυρίῳ οὗτος γὰρ θεὸς ἡμῶν ἐστὶν **19** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν οὐ μὴ δύνησθε λατρεύειν κυρίῳ ὅτι θεὸς ἅγιός ἐστιν καὶ ζηλώσας οὗτος οὐκ ἀνήσει ὑμῶν τὰ ἁμαρτήματα καὶ τὰ ἀνομήματα ὑμῶν **20** ἡνίκα ἐὰν ἐγκαταλίπητε κύριον καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ ἐπελθὼν κακώσει ὑμᾶς καὶ ἐξαναλώσει ὑμᾶς ἀνθ' ὧν εὗ ἐποίησεν ὑμᾶς **21** καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν οὐχὶ ἀλλὰ κυρίῳ λατρεύσομεν **22** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν μάρτυρες ὑμεῖς καθ' ὑμῶν ὅτι ὑμεῖς ἐξελέξασθε κύριον λατρεύειν αὐτῷ **23** καὶ νῦν περιέλεσθε τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτρίους τοὺς ἐν ὑμῖν καὶ εὐθύνετε τὴν καρδίαν ὑμῶν πρὸς κύριον θεὸν Ἰσραὴλ **24** καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν κυρίῳ λατρεύσομεν καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκουσόμεθα **25** καὶ διέθετο Ἰησοῦς διαθήκην πρὸς τὸν λαὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ νόμον καὶ κρίσιν ἐν Σηλω ἐνώπιον τῆς σκηνῆς τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ **26** καὶ ἔγραψεν τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς βιβλίον νόμον τοῦ θεοῦ καὶ ἔλαβεν λίθον μέγαν καὶ ἔστησεν αὐτὸν Ἰησοῦς ὑπὸ τὴν τερέμινθον ἀπέναντι κυρίου **27** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν ἰδοὺ ὁ λίθος οὗτος ἔσται ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον ὅτι αὐτὸς ἀκήκοεν πάντα τὰ λεχθέντα αὐτῷ ὑπὸ κυρίου ὃ τι ἐλάλησεν πρὸς ἡμᾶς σήμερον καὶ ἔσται οὗτος ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἡνίκα ἐὰν

ψεύσησθε κυρίῳ τῷ θεῷ μου **28** καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς τὸν λαόν καὶ ἐπορεύθησαν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ **29** καὶ ἐλάτρευσεν Ἰσραὴλ τῷ κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας Ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν πρεσβυτέρων ὅσοι ἐφείλκυσαν τὸν χρόνον μετὰ Ἰησοῦ καὶ ὅσοι εἶδον πάντα τὰ ἔργα κυρίου ὅσα ἐποίησεν τῷ Ἰσραὴλ **30** καὶ ἐγένετο μετ' ἐκεῖνα καὶ ἀπέθανεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη δούλος κυρίου ἑκατὸν δέκα ἐτῶν **31** καὶ ἔθαιψαν αὐτὸν πρὸς τοῖς ὀρίοις τοῦ κλήρου αὐτοῦ ἐν Θαμναθασαχαρὰ ἐν τῷ ὄρει τῷ Εφραιμ ἀπὸ βορρᾶ τοῦ ὄρους Γαας ἐκεῖ ἔθηκαν μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ μνήμα εἰς ὃ ἔθαιψαν αὐτὸν ἐκεῖ τὰς μαχαίρας τὰς πετρίνας ἐν αἷς περιέτεμεν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν Γαλαλοῖς ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς κύριος καὶ ἐκεῖ εἰσὶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας **32** καὶ τὰ ὁσᾶ Ἰωσηφ ἀνήγαγον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου καὶ κατῶρυξαν ἐν Σικιμοῖς ἐν τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ οὗ ἐκτίσατο Ἰακωβ παρὰ τῶν Ἀμορραίων τῶν κατοικούντων ἐν Σικιμοῖς ἀμνάδων ἑκατὸν καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰωσηφ ἐν μερίδι **33** καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ Ελεάζαρ υἱὸς Ααρων ὁ ἀρχιερεὺς ἐτελεύτησεν καὶ ἐτάφη ἐν Γαβααθ Φινεες τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἦν ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τῷ Εφραιμ

Κριταί

1 καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευταίαν Ἰησοῦ καὶ ἐπηρώτων οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διὰ τοῦ κυρίου λέγοντες τίς ἀναβήσεται ἡμῖν πρὸς τοὺς Χανααναίους ἀφηγούμενος τοῦ πολεμῆσαι πρὸς αὐτούς **2** καὶ εἶπεν κύριος Ἰουδας ἀναβήσεται ἰδοὺ δέδωκα τὴν γῆν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ **3** καὶ εἶπεν Ἰουδας τῷ Συμεων ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀνάβηθι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ κλήρῳ μου καὶ παραταξώμεθα πρὸς τοὺς Χανααναίους καὶ πορεύσομαι κάγῳ μετὰ σοῦ ἐν τῷ κλήρῳ σου καὶ ἐπορεύθη μετ' αὐτοῦ Συμεων **4** καὶ ἀνέβη Ἰουδας καὶ παρέδωκεν κύριος τὸν Χαναανίον καὶ τὸν Φερεζαῖον εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ ἔκοψαν αὐτούς ἐν Βεζεκ εἰς δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν **5** καὶ κατέλαβον τὸν Ἀδωνιβεζεκ ἐν τῇ Βεζεκ καὶ παρετάξαντο πρὸς αὐτὸν καὶ ἔκοψαν τὸν Χαναανίον καὶ τὸν Φερεζαῖον **6** καὶ ἔφυγεν Ἀδωνιβεζεκ καὶ κατέδραμον ὀπίσω αὐτοῦ καὶ κατελάβοσαν αὐτὸν καὶ ἀπέκοψαν τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτοῦ **7** καὶ εἶπεν Ἀδωνιβεζεκ ἐβδομήκοντα βασιλεῖς τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀποκεκομμένοι ἦσαν συλλέγοντες τὰ ὑποκάτω τῆς τραπέζης μου καθὼς οὖν ἐποίησα οὕτως ἀνταπέδωκέν μοι ὁ θεὸς καὶ ἄγουσιν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ **8** καὶ ἐπολέμουν οἱ υἱοὶ Ἰουδα τὴν Ἱερουσαλημ καὶ κατελάβοντο αὐτὴν καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν στόματι ῥομφαίας καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ **9** καὶ μετὰ ταῦτα κατέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰουδα τοῦ πολεμῆσαι πρὸς τὸν Χαναανίον τὸν κατοικοῦντα τὴν ὄρεινὴν καὶ τὸν νότον καὶ τὴν πεδινὴν **10** καὶ ἐπορεύθη Ἰουδας πρὸς τὸν Χαναανίον τὸν κατοικοῦντα ἐν Χεβρων καὶ ἐξῆλθεν Χεβρων ἐξ ἐναντίας καὶ τὸ ὄνομα ἦν Χεβρων τὸ πρότερον Καριαθαρβοξεφερ καὶ ἐπάταξαν τὸν Σεσι καὶ Ἀχινααν καὶ Θολμιν γεννήματα τοῦ Ενακ **11** καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν

πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Δαβιρ τὸ δὲ ὄνομα τῆς Δαβιρ ἦν ἔμπροσθεν Καριαθσωφαρ πόλις γραμμάτων **12** καὶ εἶπεν Χαλεβ ὅς ἐάν πατάξῃ τὴν πόλιν τῶν γραμμάτων καὶ προκαταλάβηται αὐτὴν δώσω αὐτῷ τὴν Ἀσχα θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα **13** καὶ προκατέλαβετο αὐτὴν Γοθονιηλ υἱὸς Κενεζ ἀδελφοῦ Χαλεβ ὁ νεώτερος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Χαλεβ τὴν Ἀσχα θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα **14** καὶ ἐγένετο ἐν τῇ εἰσόδῳ αὐτῆς καὶ ἐπέσεισεν αὐτὴν Γοθονιηλ τοῦ αἰτῆσαι παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἄγρόν καὶ ἐγόγγυζεν καὶ ἔκραζεν ἀπὸ τοῦ ὑποζυγίου εἰς γῆν νότου ἐκδέδοσαί με καὶ εἶπεν αὐτῇ Χαλεβ τί ἐστίν σοι **15** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀσχα δὸς δὴ μοι εὐλογίαν ὅτι εἰς γῆν νότου ἐκδέδοσαί με καὶ δώσεις μοι λύτρωσιν ὕδατος καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Χαλεβ κατὰ τὴν καρδίαν αὐτῆς λύτρωσιν μετέρων καὶ λύτρωσιν ταπεινῶν **16** καὶ οἱ υἱοὶ Ἰοθορ τοῦ Κιναιου τοῦ γαμβροῦ Μωυσέως ἀνέβησαν ἐκ πόλεως τῶν φοινίκων μετὰ τῶν υἱῶν Ἰουδα εἰς τὴν ἔρημον τὴν οὖσαν ἐν τῷ νότῳ Ἰουδα ἣ ἐστὶν ἐπὶ καταβάσεως Ἀραδ καὶ κατώκησαν μετὰ τοῦ λαοῦ **17** καὶ ἐπορεύθη Ἰουδας μετὰ Συμεων τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἔκοψεν τὸν Χαναανίον τὸν κατοικοῦντα Σεφεκ καὶ ἐξωλέθρυσαν αὐτούς καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Ἀνάθεμα **18** καὶ οὐκ ἐκληρονόμησεν Ἰουδας τὴν Γάζαν οὐδὲ τὰ ὄρια αὐτῆς οὐδὲ τὴν Ἀσκαλῶνα οὐδὲ τὰ ὄρια αὐτῆς οὐδὲ τὴν Ἀκκαρων οὐδὲ τὰ ὄρια αὐτῆς οὐδὲ τὴν Ἄζωτον οὐδὲ τὰ περισπῶρια αὐτῆς **19** καὶ ἦν κύριος μετὰ Ἰουδα καὶ ἐκληρονόμησεν τὸ ὄρος ὅτι οὐκ ἠδυνάσθησαν ἐξολεθρεῦσαι τοὺς κατοικοῦντας τὴν κοιλάδα ὅτι Πρηαβ διεστείλατο αὐτοῖς **20** καὶ ἔδωκεν τῷ Χαλεβ τὴν Χεβρων καθὼς ἐλάλησεν Μωυσῆς καὶ ἐκληρονόμησεν ἐκεῖθεν τὰς τρεῖς πόλεις τῶν υἱῶν Ενακ **21** καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Ἱερουσαλημ οὐκ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμιν καὶ κατώκησεν ὁ Ἰεβουσαῖος μετὰ τῶν υἱῶν Βενιαμιν ἐν Ἱερουσαλημ ἕως τῆς

ἡμέρας ταύτης 22 καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσηφ καὶ γε αὐτοὶ εἰς Βαιθηλ καὶ κύριος ἦν μετ' αὐτῶν 23 καὶ παρενέβαλον καὶ κατεσκεύησαν Βαιθηλ τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως αὐτῶν ἦν ἔμπροσθεν Λουζα 24 καὶ εἶδον οἱ φυλάσσοντες καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἔλαβον αὐτὸν καὶ εἶπον αὐτῷ δεῖξον ἡμῖν τῆς πόλεως τὴν εἴσοδον καὶ ποιήσομεν μετὰ σοῦ ἔλεος 25 καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν ἐν στόματι ῥομφαίας τὸν δὲ ἄνδρα καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ ἐξαπέστειλαν 26 καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀνὴρ εἰς γῆν Χεττιν καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ πόλιν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτῆς Λουζα τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 27 καὶ οὐκ ἐξῆρην Μανασση τὴν Βαιθσαν ἢ ἐστὶν Σκυθῶν πόλις οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς οὐδὲ τὴν Θανακ οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Δωρ οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς οὐδὲ τὸν κατοικοῦντα Βαλακ οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Μαγεδω οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς οὐδὲ τὸν κατοικοῦντα Ιεβλααμ οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς καὶ ἦρξατο ὁ Χαναναῖος κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ 28 καὶ ἐγένετο ὅτε ἐνίσχυσεν Ἰσραηλ καὶ ἐποίησεν τὸν Χαναναῖον εἰς φόρον καὶ ἐξαίρων οὐκ ἐξῆρην αὐτόν 29 καὶ Εφραιμ οὐκ ἐξῆρην τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Γαζερ καὶ κατῶκησεν ὁ Χαναναῖος ἐν μέσῳ αὐτοῦ ἐν Γαζερ καὶ ἐγένετο εἰς φόρον 30 καὶ Ζαβουλων οὐκ ἐξῆρην τοὺς κατοικοῦντας Κεδρων οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Δωμανα καὶ κατῶκησεν ὁ Χαναναῖος ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς φόρον 31 καὶ Ἀσηρ οὐκ ἐξῆρην τοὺς κατοικοῦντας Ακχω καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς φόρον καὶ τοὺς κατοικοῦντας Δωρ καὶ τοὺς κατοικοῦντας Σιδῶνα καὶ τοὺς κατοικοῦντας Ααλαφ καὶ τὸν Ασχαζι καὶ τὸν Χελβα καὶ τὸν Ναΐ καὶ τὸν Ερεω 32 καὶ κατῶκησεν

ὁ Ἀσηρ ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν ὅτι οὐκ ἠδυνήθη ἐξῆραι αὐτόν 33 καὶ Νεφθαλι οὐκ ἐξῆρην τοὺς κατοικοῦντας Βαιθσαμυς καὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαιθαναθ καὶ κατῶκησεν Νεφθαλι ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν οἱ δὲ κατοικοῦντες Βαιθσαμυς καὶ τὴν Βαιθνεθ ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς φόρον 34 καὶ ἐξέθλιψεν ὁ Ἀμορραῖος τοὺς υἱοὺς Δαν εἰς τὸ ὄρος ὅτι οὐκ ἀφῆκαν αὐτόν καταβῆναι εἰς τὴν κοιλάδα 35 καὶ ἦρξατο ὁ Ἀμορραῖος κατοικεῖν ἐν τῷ ὄρει τῷ ὄστρακῶδει ἐν ᾧ αἱ ἄρκοι καὶ ἐν ᾧ αἱ ἀλώπεκες ἐν τῷ Μυρσινῶνι καὶ ἐν Θαλαβιν καὶ ἐβαρύνθη χεὶρ οἴκου Ἰωσηφ ἐπὶ τὸν Ἀμορραῖον καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς φόρον 36 καὶ τὸ ὄριον τοῦ Ἀμορραίου ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως Ἀκραβιν ἀπὸ τῆς Πέτρας καὶ ἐπάνω

2 καὶ ἀνέβη ἄγγελος κυρίου ἀπὸ Γαλαγ ἐπὶ τὸν Κλαυθμῶνα καὶ ἐπὶ Βαιθηλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραηλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἀνεβίβασα ὑμᾶς ἐξ Αἰγύπτου καὶ εἰσήγαγον ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν καὶ εἶπα οὐ διασκεδάσω τὴν διαθήκην μου τὴν μετ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα 2 καὶ ὑμεῖς οὐ διαθήσεσθε διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις εἰς τὴν γῆν ταύτην οὐδὲ τοῖς θεοῖς αὐτῶν προσκυνήσετε ἀλλὰ τὰ γλυπτὰ αὐτῶν συντρίψετε καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν καθελεῖτε καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς μου ὅτι ταῦτα ἐποίησατε 3 καὶ γὰρ εἶπον οὐ μὴ ἐξαρῶ αὐτούς ἐκ προσώπου ὑμῶν καὶ ἔσσονται ὑμῖν εἰς συνοχάς καὶ οἱ θεοὶ αὐτῶν ἔσσονται ὑμῖν εἰς σκάνδαλον 4 καὶ ἐγένετο ὡς ἐλάλησεν ὁ ἄγγελος κυρίου τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραηλ καὶ ἐπῆραν ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν 5 καὶ ἐπωνόμασαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Κλαυθμῶνες καὶ ἐθυσίασαν ἐκεῖ τῷ κυρίῳ 6 καὶ ἐξαπέστειλεν Ἰησοῦς τὸν λαόν καὶ ἦλθεν ἀνὴρ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ κατακληρονομήσαι τὴν γῆν 7 καὶ ἐδούλευσεν ὁ λαὸς τῷ κυρίῳ

πάσας τὰς ἡμέρας Ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν πρεσβυτέρων ὅσοι ἐμακροήμερευσαν μετὰ Ἰησοῦ ὅσοι ἔγνωσαν πᾶν τὸ ἔργον κυρίου τὸ μέγα ὃ ἐποίησεν ἐν τῷ Ἰσραηλ **8** καὶ ἐτελεύτησεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη δούλος κυρίου υἱὸς ἑκατὸν δέκα ἐτῶν **9** καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ὀρίῳ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν Θαμναθαρες ἐν ὄρει Εφραιμ ἀπὸ βορρᾶ τοῦ ὄρους Γαας **10** καὶ γε πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη προσετέθησαν πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν καὶ ἀνέστη γενεὰ ἑτέρα μετ' αὐτούς οἱ οὐκ ἔγνωσαν τὸν κύριον καὶ γε τὸ ἔργον ὃ ἐποίησεν ἐν τῷ Ἰσραηλ **11** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς Βααλιμ **12** καὶ ἐγκατέλιπον τὸν κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν τὸν ἐξαγαγόντα αὐτούς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω θεῶν ἑτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἔθνῶν τῶν περικύκλω αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ παρώργισαν τὸν κύριον **13** καὶ ἐγκατέλιπον αὐτὸν καὶ ἐλάτρευσαν τῷ Βααλ καὶ ταῖς Ἀστάρταις **14** καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ἰσραηλ καὶ παρέδωκεν αὐτούς εἰς χεῖρας προνομευόντων καὶ κατεπρονόμειυσαν αὐτούς καὶ ἀπέδοτο αὐτούς ἐν χερσὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν κυκλόθεν καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἔτι ἀντιστῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν **15** ἐν πᾶσιν οἷς ἐξεπορεύοντο καὶ χεῖρ κυρίου ἦν ἐπ' αὐτούς εἰς κακά καθὼς ἐλάλησεν κύριος καὶ καθὼς ὤμοσεν κύριος αὐτοῖς καὶ ἐξέθλιψεν αὐτούς σφόδρα **16** καὶ ἤγειρεν κύριος κριτὰς καὶ ἔσωσεν αὐτούς κύριος ἐκ χειρὸς τῶν προνομευόντων αὐτούς **17** καὶ γε τῶν κριτῶν οὐχ ὑπήκουσαν ὅτι ἐξεπόρνευσαν ὀπίσω θεῶν ἑτέρων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐξέκλιναν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐπορεύθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν τοῦ εἰσακοῦειν τῶν λόγων κυρίου οὐκ ἐποίησαν οὕτως **18** καὶ ὅτι ἤγειρεν κύριος κριτὰς αὐτοῖς καὶ ἦν κύριος μετὰ τοῦ κριτοῦ καὶ ἔσωσεν αὐτούς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ κριτοῦ ὅτι παρεκλήθη

κύριος ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἀπὸ προσώπου τῶν πολιορκούντων αὐτούς καὶ ἐκθλιβόντων αὐτούς **19** καὶ ἐγένετο ὡς ἀπέθνησκεν ὁ κριτῆς καὶ ἀπέστρεψαν καὶ πάλιν διέφθειραν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν πορεύεσθαι ὀπίσω θεῶν ἑτέρων λατρεύειν αὐτοῖς καὶ προσκυνεῖν αὐτοῖς οὐκ ἀπέρριψαν τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν καὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τὰς σκληράς **20** καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ἰσραηλ καὶ εἶπεν ἄνθ' ὧν ὅσα ἐγκατέλιπον τὸ ἔθνος τοῦτο τὴν διαθήκην μου ἣν ἐνετείλαμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς μου **21** καὶ γε ἐγὼ οὐ προσθήσω τοῦ ἐξᾶραι ἄνδρα ἐκ προσώπου αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἔθνῶν ὧν κατέλιπεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη ἐν τῇ γῇ καὶ ἀφῆκεν **22** τοῦ πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραηλ εἰ φυλάσσονται τὴν ὁδὸν κυρίου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ ὃν τρόπον ἐφύλαξαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἢ οὐ **23** καὶ ἀφῆκεν κύριος τὰ ἔθνη ταῦτα τοῦ μὴ ἐξᾶραι αὐτὰ τὸ τάχος καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὰ ἐν χειρὶ Ἰησοῦ

3 καὶ ταῦτα τὰ ἔθνη ἃ ἀφῆκεν κύριος αὐτὰ ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραηλ πάντας τοὺς μὴ ἐγνωκότας τοὺς πολέμους Χανααν **2** πλὴν διὰ τὰς γενεὰς υἱῶν Ἰσραηλ τοῦ διδάξαι αὐτούς πόλεμον πλὴν οἱ ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν αὐτὰ **3** τὰς πέντε σατραπείας τῶν ἀλλοφύλων καὶ πάντα τὸν Χανααῖον καὶ τὸν Σιδώνιον καὶ τὸν Ευαῖον τὸν κατοικοῦντα τὸν Λίβανον ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Αερμων ἕως Λαβωεμαθ **4** καὶ ἐγένετο ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραηλ γινῶναι εἰ ἀκούσονται τὰς ἐντολὰς κυρίου ἃς ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωυσῆ **5** καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ κατώκησαν ἐν μέσῳ τοῦ Χανααῖου καὶ τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Αμορραίου καὶ τοῦ Φερεζαίου καὶ τοῦ Ευαίου καὶ τοῦ Ιεβουσαίου **6** καὶ ἔλαβον τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἔδωκαν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν **7** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ

τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου καὶ ἐπελάθοντο κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς Βααλιμ καὶ τοῖς ἄλσεσιν **8** καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Χουσαρσασθαιμ βασιλέως Συρίας ποταμῶν καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Χουσαρσασθαιμ ἕτη ὀκτώ **9** καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς κύριον καὶ ἤγειρεν κύριος σωτῆρα τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἔσωσεν αὐτούς τὸν Γοθονιηλ υἱὸν Κενεζ ἀδελφοῦ Χαλεβ τὸν νεώτερον ὑπὲρ αὐτόν **10** καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτόν πνεῦμα κυρίου καὶ ἔκρινεν τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἐξῆλθεν εἰς πόλεμον πρὸς Χουσαρσασθαιμ καὶ παρέδωκεν κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὸν Χουσαρσασθαιμ βασιλέα Συρίας ποταμῶν καὶ ἐκραταιώθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Χουσαρσασθαιμ **11** καὶ ἠσύχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἕτη καὶ ἀπέθανεν Γοθονιηλ υἱὸς Κενεζ **12** καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐνίσχυσεν κύριος τὸν Εγλωμ βασιλέα Μωαβ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ διὰ τὸ πεποικῆναι αὐτούς τὸ πονηρὸν ἐναντι κυρίου **13** καὶ συνήγαγεν πρὸς ἑαυτὸν πάντας τοὺς υἱοὺς Ἀμμων καὶ Ἀμαληκ καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπάταξεν τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἐκληρονόμησεν τὴν πόλιν τῶν φοινίκων **14** καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Εγλωμ βασιλεῖ Μωαβ ἕτη δέκα ὀκτώ **15** καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς κύριον καὶ ἤγειρεν αὐτοῖς σωτῆρα τὸν Αὼδ υἱὸν Γηρα υἱὸν τοῦ Ἰεμενι ἄνδρα ἀμφοτεροδέξιον καὶ ἐξαπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δῶρα ἐν χειρὶ αὐτοῦ τῷ Εγλωμ βασιλεῖ Μωαβ **16** καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Αὼδ μάχαιραν δίστομον σπιθαμῆς τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ περιεζώσατο αὐτὴν ὑπὸ τὸν μανδύαν ἐπὶ τὸν μηρὸν τὸν δεξιὸν αὐτοῦ **17** καὶ ἐπορεύθη καὶ προσήνεγκεν τὰ δῶρα τῷ Εγλωμ βασιλεῖ Μωαβ καὶ Εγλωμ ἀνὴρ ἀστεῖος σφόδρα **18** καὶ ἐγένετο ἡνίκα συνετέλεσεν Αὼδ προσφέρων τὰ δῶρα καὶ ἐξαπέστειλεν τοὺς φέροντας τὰ δῶρα **19** καὶ αὐτὸς ὑπέστρεψεν ἀπὸ τῶν γλυπτῶν τῶν μετὰ τῆς Γαλαγαλ καὶ εἶπεν

Αὼδ λόγος μοι κρύφιος πρὸς σέ βασιλεῦ καὶ εἶπεν Εγλωμ πρὸς αὐτόν σιώπα καὶ ἐξαπέστειλεν ἀφ' ἑαυτοῦ πάντας τοὺς ἐφεστῶτας ἐπ' αὐτόν **20** καὶ Αὼδ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτόν καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν τῷ ὑπερώῳ τῷ θερινῷ τῷ ἑαυτοῦ μονώτατος καὶ εἶπεν Αὼδ λόγος θεοῦ μοι πρὸς σέ βασιλεῦ καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου Εγλωμ ἐγγὺς αὐτοῦ **21** καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀναστῆναι αὐτόν καὶ ἐξέτεινεν Αὼδ τὴν χεῖρα τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν τὴν μάχαιραν ἐπάνωθεν τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐνέπηξεν αὐτὴν ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτοῦ **22** καὶ ἐπεισῆνεγκεν καὶ γε τὴν λαβὴν ὀπίσω τῆς φλογός καὶ ἀπέκλεισεν τὸ στέαρ κατὰ τῆς φλογός ὅτι οὐκ ἐξέσπασεν τὴν μάχαιραν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν Αὼδ τὴν προστάδα **23** καὶ ἐξῆλθεν τοὺς διατεταγμένους καὶ ἀπέκλεισεν τὰς θύρας τοῦ ὑπερώου κατ' αὐτοῦ καὶ ἐσφῆνωσεν **24** καὶ αὐτὸς ἐξῆλθεν καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ εἰσῆλθον καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ ὑπερώου ἐσφηνωμέναι καὶ εἶπαν μήποτε ἀποκενοῖ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν τῷ ταμειῷ τῷ θερινῷ **25** καὶ ὑπέμειναν ἕως ἠσχύοντο καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ὁ ἀνοίγων τὰς θύρας τοῦ ὑπερώου καὶ ἔλαβον τὴν κλεῖδα καὶ ἤνοιξαν καὶ ἰδοὺ ὁ κύριος αὐτῶν πεπτωκώς ἐπὶ τὴν γῆν τεθνηκώς **26** καὶ Αὼδ διεσώθη ἕως ἐθορυβοῦντο καὶ οὐκ ἦν ὁ προσνοῶν αὐτῷ καὶ αὐτὸς παρῆλθεν τὰ γλυπτὰ καὶ διεσώθη εἰς Σετιρωθα **27** καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθεν Αὼδ εἰς γῆν Ἰσραὴλ καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ ἐν τῷ ὄρει Εφραιμ καὶ κατέβησαν σὺν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ ὄρους καὶ αὐτὸς ἔμπροσθεν αὐτῶν **28** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς κατὰβητε ὀπίσω μου ὅτι παρέδωκεν κύριος ὁ θεὸς τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν τὴν Μωαβ ἐν χειρὶ ἡμῶν καὶ κατέβησαν ὀπίσω αὐτοῦ καὶ προκατελάβοντο τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου τῆς Μωαβ καὶ οὐκ ἀφῆκεν ἄνδρα διαβῆναι **29** καὶ ἐπάταξαν τὴν Μωαβ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὥσει δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν πᾶν λιπαρὸν καὶ πάντα

ἄνδρα δυνάμεως καὶ οὐ διεσώθη ἀνήρ **30** καὶ ἐνετράπη Μωαβ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπὸ χειρᾶ Ισραηλ καὶ ἠσύχασεν ἡ γῆ ὀγδοήκοντα ἔτη καὶ ἔκρινεν αὐτοὺς Αωδ ἕως οὗ ἀπέθανεν **31** καὶ μετ' αὐτὸν ἀνέστη Σαμεγαρ υἱὸς Διναχ καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἀλλοφύλους εἰς ἑξακοσίους ἄνδρας ἐν τῷ ἀροτρόποδι τῶν βοῶν καὶ ἔσωσεν καὶ γε αὐτὸς τὸν Ισραηλ

4 καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ισραηλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ Αωδ ἀπέθανεν **2** καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ Ιαβιν βασιλέως Χανααν ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ασωρ καὶ ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως αὐτοῦ Σισαρα καὶ αὐτὸς κατώκει ἐν Αρισωθ τῶν ἐθνῶν **3** καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ πρὸς κύριον ὅτι ἐννακόσια ἄρματα σιδηρᾶ ἦν αὐτῷ καὶ αὐτὸς ἔθλιψεν τὸν Ισραηλ κατὰ κράτος εἴκοσι ἔτη **4** καὶ Δεββωρα γυνὴ προφητις γυνὴ Λαφιδωθ αὐτὴ ἔκρινεν τὸν Ισραηλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ **5** καὶ αὐτὴ ἐκάθητο ὑπὸ φοίνικα Δεββωρα ἀνὰ μέσον τῆς Ραμα καὶ ἀνὰ μέσον τῆς Βαιθηλ ἐν τῷ ὄρει Εφραιμ καὶ ἀνέβαινον πρὸς αὐτὴν οἱ υἱοὶ Ισραηλ εἰς κρίσιν **6** καὶ ἀπέστειλεν Δεββωρα καὶ ἐκάλεσεν τὸν Βαρακ υἱὸν Αβινεεμ ἐκ Καδης Νεφθαλι καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν οὐχὶ ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ σοὶ καὶ ἀπελευσῆ εἰς ὄρος Θαβωρ καὶ λήμψη μετὰ σεαυτοῦ δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τῶν υἱῶν Νεφθαλι καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ζαβουλων **7** καὶ ἐπάξω πρὸς σὲ εἰς τὸν χειμάρρουν Κισων τὸν Σισαρα ἄρχοντα τῆς δυνάμεως Ιαβιν καὶ τὰ ἄρματα αὐτοῦ καὶ τὸ πλῆθος αὐτοῦ καὶ παραδώσω αὐτὸν εἰς τὰς χεῖράς σου **8** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Βαρακ ἔὰν πορευθῆς μετ' ἐμοῦ πορεύσομαι καὶ ἔὰν μὴ πορευθῆς οὐ πορεύσομαι ὅτι οὐκ οἶδα τὴν ἡμέραν ἐν ἣ ἐυδοοῖ τὸν ἄγγελον κύριος μετ' ἐμοῦ **9** καὶ εἶπεν πορευομένη πορεύσομαι μετὰ σοῦ πλὴν γίνωσκε ὅτι οὐκ ἔσται τὸ προτέρημά σου ἐπὶ τὴν ὁδὸν ἣν σὺ πορεύῃ ὅτι ἐν χειρὶ γυναικὸς ἀποδώσεται κύριος τὸν Σισαρα καὶ

ἀνέστη Δεββωρα καὶ ἐπορεύθη μετὰ Βαρακ ἐκ Καδης **10** καὶ ἐβόησεν Βαρακ τὸν Ζαβουλων καὶ τὸν Νεφθαλι ἐκ Καδης καὶ ἀνέβησαν κατὰ πόδας αὐτοῦ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν καὶ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ Δεββωρα **11** καὶ Χαβερ ὁ Κιναῖος ἐχωρίσθη ἀπὸ Καινα ἀπὸ τῶν υἱῶν Ιωβαβ γαμβροῦ Μωυσῆ καὶ ἔπηξεν τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἕως δρυὸς πλεονεκτούντων ἢ ἐστὶν ἐχόμενα Κεδες **12** καὶ ἀνηγγέλη Σισαρα ὅτι ἀνέβη Βαρακ υἱὸς Αβινεεμ εἰς ὄρος Θαβωρ **13** καὶ ἐκάλεσεν Σισαρα πάντα τὰ ἄρματα αὐτοῦ ἐννακόσια ἄρματα σιδηρᾶ καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ ἀπὸ Αρισωθ τῶν ἐθνῶν εἰς τὸν χειμάρρουν Κισων **14** καὶ εἶπεν Δεββωρα πρὸς Βαρακ ἀνάστηθι ὅτι αὕτη ἡ ἡμέρα ἐν ἣ παρεδωκεν κύριος τὸν Σισαρα ἐν τῇ χειρὶ σου ὅτι κύριος ἐξελεύσεται ἔμπροσθέν σου καὶ κατέβη Βαρακ ἀπὸ τοῦ ὄρους Θαβωρ καὶ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν ὀπίσω αὐτοῦ **15** καὶ ἐξέστησεν κύριος τὸν Σισαρα καὶ πάντα τὰ ἄρματα αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ ἐν στόματι ῥομφαίας ἐνώπιον Βαρακ καὶ κατέβη Σισαρα ἐπάνωθεν τοῦ ἄρματος αὐτοῦ καὶ ἔφυγεν τοῖς ποσὶν αὐτοῦ **16** καὶ Βαρακ διώκων ὀπίσω τῶν ἀρμάτων καὶ ὀπίσω τῆς παρεμβολῆς ἕως Αρισωθ τῶν ἐθνῶν καὶ ἔπεσεν πᾶσα παρεμβολὴ Σισαρα ἐν στόματι ῥομφαίας οὐ κατελείφθη ἕως ἐνός **17** καὶ Σισαρα ἔφυγεν τοῖς ποσὶν αὐτοῦ εἰς σκηνὴν Ιαηλ γυναικὸς Χαβερ ἑταίρου τοῦ Κιναίου ὅτι εἰρήνη ἦν ἀνὰ μέσον Ιαβιν βασιλέως Ασωρ καὶ ἀνὰ μέσον οἴκου Χαβερ τοῦ Κιναίου **18** καὶ ἐξῆλθεν Ιαηλ εἰς συνάντησιν Σισαρα καὶ εἶπεν αὐτῷ ἔκκλινον κύριέ μου ἔκκλινον πρὸς με μὴ φοβοῦ καὶ ἐξέκλινεν πρὸς αὐτὴν εἰς τὴν σκηνὴν καὶ περιέβαλεν αὐτὸν ἐπιβολαίῳ **19** καὶ εἶπεν Σισαρα πρὸς αὐτὴν πότισόν με δὴ μικρὸν ὕδωρ ὅτι ἐδίψησα καὶ ἤνοιξεν τὸν ἄσκον τοῦ γάλακτος καὶ ἐπότισεν αὐτὸν καὶ περιέβαλεν αὐτὸν **20** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Σισαρα στήθι δὴ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς καὶ ἔσται ἔὰν ἀνήρ

ἔλθη πρὸς σὲ καὶ ἐρωτήσῃ σε καὶ εἶπῃ εἰ ἔστιν ὧδε ἀνὴρ καὶ ἐρεῖς οὐκ ἔστιν **21** καὶ ἔλαβεν Ἰαηλ γυνὴ Χαβερ τὸν πάσσαλον τῆς σκινηῆς καὶ ἔθηκεν τὴν σφύραν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς καὶ εἰσηλθεν πρὸς αὐτὸν ἐν κρυφῇ καὶ ἔπηξεν τὸν πάσσαλον ἐν τῷ κροτάφῳ αὐτοῦ καὶ διεξήλθεν ἐν τῇ γῇ καὶ αὐτὸς ἐξεστῶς ἐσκοτώθη καὶ ἀπέθανεν **22** καὶ ἰδοὺ Βαρακ διώκων τὸν Σισαρα καὶ ἐξήλθεν Ἰαηλ εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ δεῦρο καὶ δεῖξω σοὶ τὸν ἄνδρα ὃν σὺ ζητεῖς καὶ εἰσηλθεν πρὸς αὐτήν καὶ ἰδοὺ Σισαρα ῥεριμμένος νεκρὸς καὶ ὁ πάσσαλος ἐν τῷ κροτάφῳ αὐτοῦ **23** καὶ ἐτρόπωνσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν Ἰαβιν βασιλέα Χανααν ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραηλ **24** καὶ ἐπορεύετο χεὶρ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ πορευομένη καὶ σκληρυνομένη ἐπὶ Ἰαβιν βασιλέα Χανααν ἕως οὗ ἐξωλέθρευσαν τὸν Ἰαβιν βασιλέα Χανααν

5 καὶ ἦσαν Δεββωρα καὶ Βαρακ υἱὸς Αβινεεμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγοντες **2** ἀπεκαλύφθη ἀποκάλυμμα ἐν Ἰσραηλ ἐν τῷ ἐκουσιασθῆναι λαὸν εὐλογεῖτε κύριον **3** ἀκούσατε βασιλεῖς καὶ ἐνωτίσασθε σατράπαι ἐγὼ εἶμι τῷ κυρίῳ ἐγὼ εἶμι ἄσομαι ψαλῷ τῷ κυρίῳ τῷ θεῷ Ἰσραηλ **4** κύριε ἐν τῇ ἐξόδῳ σου ἐν Σιηρ ἐν τῷ ἀπαίρειν σε ἐξ ἄγρου Ἐδωμ γῆ ἐσειέσθη καὶ ὁ οὐρανὸς ἔσταξεν δρόσους καὶ αἱ νεφέλαι ἔσταξαν ὕδωρ **5** ὄρη ἐσαλεύθησαν ἀπὸ προσώπου κυρίου Ἐλωι τοῦτο Σινα ἀπὸ προσώπου κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ **6** ἐν ἡμέραις Σαμεγαρ υἱοῦ Αναθ ἐν ἡμέραις Ἰαηλ ἐξέλιπον ὁδοὺς καὶ ἐπορεύθησαν ἀτραπούς ἐπορεύθησαν ὁδοὺς διεστραμμένας **7** ἐξέλιπον δυνατοὶ ἐν Ἰσραηλ ἐξέλιπον ἕως οὗ ἀναστῆ Δεββωρα ἕως οὗ ἀναστῆ μήτηρ ἐν Ἰσραηλ **8** ἐξελέξαντο θεοὺς καινοὺς τότε ἐπολέμησαν πόλεις ἀρχόντων θυρεὸς ἔαν ὀφθῆ καὶ λόγχη ἐν τεσσαράκοντα χιλιάσιν ἐν Ἰσραηλ **9** ἡ καρδία μου εἰς τὰ διατεταγμένα τῷ Ἰσραηλ οἱ ἐκουσιαζόμενοι ἐν λαῷ εὐλογεῖτε κύριον **10** ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ὄνου θηλείας μεσημβρίας καθήμενοι ἐπὶ κριτηρίου

καὶ πορευόμενοι ἐπὶ ὁδοὺς συνόδρων ἐφ' ὁδῷ **11** διηγείσθε ἀπὸ φωνῆς ἀνακρουομένων ἀνά μέσον ὑδρευομένων ἐκεῖ δώσουσιν δικαιοσύνας κυρίῳ δικαιοσύνας αὖξησον ἐν Ἰσραηλ τότε κατέβη εἰς τὰς πόλεις λαὸς κυρίου **12** ἐξεγείρου ἐξεγείρου Δεββωρα ἐξεγείρου ἐξεγείρου λάλησον ὠδήν ἀνάστα Βαρακ καὶ αἰχμαλώτισον αἰχμαλωσίαν σου υἱὸς Αβινεεμ **13** τότε κατέβη κατάλειμμα τοῖς ἰσχυροῖς λαὸς κυρίου κατέβη αὐτῷ ἐν τοῖς κραταιοῖς **14** ἐξ ἔμοῦ Εφραιμ ἐξερρίζωσεν αὐτοὺς ἐν τῷ Αμαληκ ὀπίσω σου Βενιαμιν ἐν τοῖς λαοῖς σου ἐν ἔμοι Μαχιρ κατέβησαν ἐξερευνῶντες καὶ ἀπὸ Ζαβουλων ἔλκοντες ἐν ῥάβδῳ διηγήσεως γραμματέως **15** καὶ ἀρχηγοὶ ἐν Ἰσσαχαρ μετὰ Δεββωρας καὶ Βαρακ οὕτως Βαρακ ἐν κοιλάσιν ἀπέστειλεν ἐν ποσὶν αὐτοῦ εἰς τὰς μερίδας Ρουβην μεγάλοι ἐξικνούμενοι καρδίας **16** εἰς τί ἐκάθισαν ἀνά μέσον τῆς διγομίας τοῦ ἀκούσαι συρισμοῦ ἀγγέλων εἰς διαιρέσεις Ρουβην μεγάλοι ἐξετασμοὶ καρδίας **17** Γαλααδ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐσκήνωσεν καὶ Δαν εἰς τί παροικεῖ πλοίοις Ἀσηρ ἐκάθισεν παραλίαν θαλασσῶν καὶ ἐπὶ διεξόδοις αὐτοῦ σκηνώσει **18** Ζαβουλων λαὸς ὠνείδισεν ψυχὴν αὐτοῦ εἰς θάνατον καὶ Νεφθαλι ἐπὶ ὕψι ἀγροῦ **19** ἦλθον αὐτῶν βασιλεῖς παρετάξαντο τότε ἐπολέμησαν βασιλεῖς Χανααν ἐν Θανααχ ἐπὶ ὕδατι Μεγεδδω δῶρον ἀργυρίου οὐκ ἔλαβον **20** ἐξ οὐρανοῦ παρετάξαντο οἱ ἀστέρες ἐκ τριβῶν αὐτῶν παρετάξαντο μετὰ Σισαρα **21** χειμάρρους Κισων ἐξέσυρεν αὐτούς χειμάρρους ἀρχαίων χειμάρρους Κισων καταπατήσῃ αὐτὸν ψυχὴ μου δυνατὴ **22** τότε ἐνεποδίσθησαν πτέρναι ἵππου σπουδῆ ἔσπευσαν ἰσχυροὶ αὐτοῦ **23** καταρᾶσθε Μηρωζ εἶπεν ἄγγελος κυρίου καταρᾶσθε ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κατοικῶν αὐτήν ὅτι οὐκ ἦλθοσαν εἰς βοήθειαν κυρίου εἰς βοήθειαν ἐν δυνατοῖς **24** εὐλογηθεῖη ἐν γυναιξίν Ἰαηλ γυνὴ Χαβερ τοῦ Κιναίου ἀπὸ γυναικῶν ἐν σκιναῖς εὐλογηθεῖη **25** ὕδωρ

ἤτησεν γάλα ἔδωκεν ἐν λεκάνῃ ὑπερχόντων προσήνεγκεν βούτυρον 26 χεῖρα αὐτῆς ἀριστερὰν εἰς πάσσαλον ἐξέτεινε καὶ δεξιὰν αὐτῆς εἰς σφύραν κοπιώντων καὶ ἐσφυροκόπησεν Σισαρα διήλωσεν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν διήλωσεν κρόταφον αὐτοῦ 27 ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς κατεκλίσθη ἔπεσεν καὶ ἐκοιμήθη ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς κατακλιθεὶς ἔπεσεν καθὼς κατεκλίθη ἐκεῖ ἔπεσεν ἐξοδευθεὶς 28 διὰ τῆς θυρίδος παρέκυψεν μήτηρ Σισαρα ἐκτὸς τοῦ τοξικοῦ διότι ἠσχύνθη ἄρμα αὐτοῦ διότι ἐχρόνισαν πόδες ἀρμάτων αὐτοῦ 29 αἱ σοφαὶ ἄρχουσαι αὐτῆς ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτήν καὶ αὐτὴ ἀπέστρεψεν λόγους αὐτῆς ἑαυτῇ 30 οὐχ εὐρήσουσιν αὐτὸν διαμερίζοντα σκῦλα οἰκτίρμων οἰκτιρήσει εἰς κεφαλὴν ἀνδρὸς σκῦλα βαμμάτων τῷ Σισαρα σκῦλα βαμμάτων ποικιλίας βάμματα ποικιλτῶν αὐτά τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ σκῦλα 31 οὕτως ἀπόλοινο πάντες οἱ ἐχθροὶ σου κύριε καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν ὡς ἕξοδος ἡλίου ἐν δυνάμει αὐτοῦ καὶ ἠσύχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη

6 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ Μαδιαμ ἐπτὰ ἔτη 2 καὶ ἴσχυσεν χεὶρ Μαδιαμ ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου Μαδιαμ τὰς τρυμαλιάς τὰς ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ τὰ σπήλαια καὶ τὰ κρεμαστά 3 καὶ ἐγένετο ἐὰν ἔσπειραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἀνέβαιναν Μαδιαμ καὶ Ἀμαληκ καὶ οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν συνανέβαινον αὐτοῖς 4 καὶ παρενέβαλον εἰς αὐτοὺς καὶ κατέφθειραν τοὺς καρπούς αὐτῶν ἕως ἐλθεῖν εἰς Γάζαν καὶ οὐ κατέλιπον ὑπόστασιν ζωῆς ἐν τῇ γῇ Ἰσραὴλ οὐδὲ ἐν τοῖς ποιμνίοις ταῦρον καὶ ὄνον 5 ὅτι αὐτοὶ καὶ αἱ κτήσεις αὐτῶν ἀνέβαινον καὶ αἱ σκηναὶ αὐτῶν παρεγίνοντο καθὼς ἀκρίς εἰς πλῆθος καὶ αὐτοῖς καὶ τοῖς καμήλοις αὐτῶν οὐκ ἦν ἀριθμὸς καὶ ἤρχοντο εἰς τὴν γῆν Ἰσραὴλ καὶ διέφθειρον αὐτήν 6 καὶ ἐπτώχευσεν Ἰσραὴλ σφόδρα ἀπὸ

προσώπου Μαδιαμ καὶ ἐβόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς κύριον 7 ἀπὸ προσώπου Μαδιαμ 8 καὶ ἐξαπέστειλεν κύριος ἄνδρα προφήτην πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν αὐτοῖς τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἐγὼ εἰμι ὃς ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐξήγαγον ὑμᾶς ἐξ οἴκου δουλείας ὑμῶν 9 καὶ ἐρρυσάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Αἰγύπτου καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλιβόντων ὑμᾶς καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν καὶ ἔδωκα ὑμῖν τὴν γῆν αὐτῶν 10 καὶ εἶπα ὑμῖν ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν οὐ φοβηθήσεσθε τοὺς θεοὺς τοῦ Ἀμορραίου ἐν οἷς ὑμεῖς καθήσεσθε ἐν τῇ γῇ αὐτῶν καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς μου 11 καὶ ἦλθεν ἄγγελος κυρίου καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν τερέμινθον τὴν ἐν Εφραθα τὴν Ἰωας πατρὸς τοῦ Εσορι καὶ Γεδεων υἱὸς αὐτοῦ ῥαβδίζων σῖτον ἐν ληνῷ εἰς ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου τοῦ Μαδιαμ 12 καὶ ὤφθη αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν κύριος μετὰ σοῦ ἰσχυρὸς τῶν δυνάμεων 13 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Γεδεων ἐν ἐμοὶ κύριέ μου καὶ εἰ ἔστιν κύριος μεθ' ἡμῶν εἰς τί εὗρεν ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα καὶ ποῦ ἐστὶν πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ διηγῆσαντο ἡμῖν οἱ πατέρες ἡμῶν λέγοντες μὴ οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς κύριος καὶ νῦν ἐξέριψεν ἡμᾶς καὶ ἔδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιαμ 14 καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος κυρίου καὶ εἶπεν πορεύου ἐν ἰσχύ σου ταύτη καὶ σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιαμ ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε 15 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Γεδεων ἐν ἐμοὶ κύριέ μου ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραὴλ ἰδοὺ ἡ χιλιάς μου ἠσθένησεν ἐν Μανασση καὶ ἐγὼ εἰμι ὁ μικρότερος ἐν οἴκῳ πατρὸς μου 16 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος κυρίου κύριος ἔσται μετὰ σοῦ καὶ πατάξεις τὴν Μαδιαμ ὡσεὶ ἄνδρα ἕνα 17 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Γεδεων εἰ δὲ εὔρον ἔλεος ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ ποιήσεις μοι σήμερον πᾶν ὃ τι ἐλάλησας μετ' ἐμοῦ 18 μὴ χωρισθῆς ἐντεῦθεν ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σέ καὶ ἐξοίσω τὴν θυσίαν καὶ

θήσω ἐνώπιόν σου καὶ εἶπεν ἐγὼ εἰμι καθίομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε **19** καὶ Γεδεων εἰσηλθεν καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν καὶ οἰφι ἀλεύρου ἄζυμα καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ καὶ τὸν ζωμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρᾳ καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τὴν τερέμινθον καὶ προσήγγισεν **20** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ λαβὲ τὰ κρέα καὶ τὰ ἄζυμα καὶ θές πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην καὶ τὸν ζωμὸν ἐχόμενα ἔκχεε καὶ ἐποίησεν οὕτως **21** καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου τῆς ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἦψατο τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἀζύμων καὶ ἀνέβη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας καὶ κατέφαγεν τὰ κρέα καὶ τοὺς ἀζύμους καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου ἐπορεύθη ἀπὸ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ **22** καὶ εἶδεν Γεδεων ὅτι ἄγγελος κυρίου οὗτός ἐστιν καὶ εἶπεν Γεδεων ἄ ἄ κύριέ μου κύριε ὅτι εἶδον ἄγγελον κυρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον **23** καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος εἰρήνη σοι μὴ φοβοῦ οὐ μὴ ἀποθάνῃς **24** καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεων θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ καὶ ἐπεκάλεσεν αὐτῷ εἰρήνη κυρίου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐν Εφραθα πατρὸς τοῦ Εσδρι **25** καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος λαβὲ τὸν μόσχον τὸν ταῦρον ὃς ἐστὶν τῷ πατρί σου καὶ μόσχον δεύτερον ἑπταετῆ καὶ καθελείς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βααλ ὃ ἐστὶν τῷ πατρί σου καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτὸ ὀλεθρεύσεις **26** καὶ οἰκοδομήσεις θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐπὶ κορυφῆν τοῦ Μαουεκ τούτου ἐν τῇ παρατάξει καὶ λήμψῃ τὸν μόσχον τὸν δεύτερον καὶ ἀνοίσεις ὀλοκαύτωμα ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ἄλσους οὗ ἔξολεθρεύσεις **27** καὶ ἔλαβεν Γεδεων δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν δούλων ἑαυτοῦ καὶ ἐποίησεν ὃν τρόπον ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν κύριος καὶ ἐγενήθη ὡς ἐφοβήθη τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως τοῦ ποιῆσαι ἡμέρας καὶ ἐποίησεν νυκτός **28** καὶ ὥρθησαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως τὸ πρωὶ καὶ ἰδοὺ καθήρητο τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βααλ

καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτῷ ὠλέθρευτο καὶ εἶδαν τὸν μόσχον τὸν δεύτερον ὃν ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ὠκοδομημένον **29** καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ τίς ἐποίησεν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἐπεζήτησαν καὶ ἠρεύνησαν καὶ ἔγνωσαν ὅτι Γεδεων υἱὸς Ἰωας ἐποίησεν τὸ ῥῆμα τοῦτο **30** καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ἰωας ἐξένεγκε τὸν υἱόν σου καὶ ἀποθανέτω ὅτι καθεῖλεν τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βααλ καὶ ὅτι ὠλέθρευσεν τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτῷ **31** καὶ εἶπεν Ἰωας τοῖς ἀνδράσιν πᾶσιν οἱ ἐπανεστήσαν αὐτῷ μὴ ὑμεῖς νῦν δικάζεσθε ὑπὲρ τοῦ Βααλ ἢ ὑμεῖς σώσετε αὐτόν ὃς ἐὰν δικάσῃται αὐτῷ θανατωθήτω ἕως πρωὶ εἰ θεὸς ἐστὶν δικάζεσθω αὐτῷ ὅτι καθεῖλεν τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ **32** καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Ἰαρβααλ λέγων δικασάσθω ἐν αὐτῷ ὁ Βααλ ὅτι κατηρέθη τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ **33** καὶ πᾶσα Μαδιαμ καὶ Ἀμαληκ καὶ υἱοὶ ἀνατολῶν συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ παρενέβαλον ἐν κοιλάδι Εζερεελ **34** καὶ πνεῦμα κυρίου ἐνεδυνάμωσεν τὸν Γεδεων καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ καὶ ἐφοβήθη Ἀβιεζερ ὀπίσω αὐτοῦ **35** καὶ ἀγγέλους ἀπέστειλεν εἰς πάντα Μανασση καὶ ἐν Ἀσηρ καὶ ἐν Ζαβουλων καὶ Νεφθαλι καὶ ἀνέβη εἰς συνάντησιν αὐτῶν **36** καὶ εἶπεν Γεδεων πρὸς τὸν θεόν εἰ σὺ σώζεις ἐν χειρὶ μου τὸν Ἰσραηλ καθὼς ἐλάλησας **37** ἰδοὺ ἐγὼ τίθημι τὸν πόκον τοῦ ἐρίου ἐν τῇ ἄλωνι ἐὰν δρόσος γένηται ἐπὶ τὸν πόκον μόνον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία γνῶσμαι ὅτι σώσεις ἐν χειρὶ μου τὸν Ἰσραηλ καθὼς ἐλάλησας **38** καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ ὥρθησεν τῇ ἐπαύριον καὶ ἐξεπίασεν τὸν πόκον καὶ ἔσταξεν δρόσος ἀπὸ τοῦ πόκου πλήρης λεκάνῃ ὕδατος **39** καὶ εἶπεν Γεδεων πρὸς τὸν θεόν μὴ δὴ ὀργισθήτω ὁ θυμός σου ἐν ἐμοί καὶ λαλήσω ἔτι ἅπαξ πειράσω δὲ καὶ γε ἔτι ἅπαξ ἐν τῷ πόκῳ καὶ γενέσθω ἡ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν γενηθήτω δρόσος **40** καὶ ἐποίησεν οὕτως ὁ

θεὸς ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγενήθη δρόσος

7 καὶ ὠρθησεν Ἰαρθαλ αὐτός ἐστιν Γεδεων καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ πηγὴν Ἀραδ καὶ παρεμβολὴ Μαδιαμ ἦν αὐτῶ ἀπὸ βορρᾶ ἀπὸ Γαβααθ Ἀμωρα ἐν κοιλάδι **2** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Γεδεων πολὺς ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ ὥστε μὴ παραδοῦναί με τὴν Μαδιαμ ἐν χειρὶ αὐτῶν μήποτε καυχῆσθαι Ἰσραὴλ ἐπ' ἐμὲ λέγων ἢ χεὶρ μου ἔσωσέν με **3** καὶ νῦν λάλησον δὴ ἐν ὧσιν τοῦ λαοῦ λέγων τίς ὁ φοβούμενος καὶ δειλὸς ἐπιστρεφέτω καὶ ἐκχωρεῖτω ἀπὸ ὄρους Γαλααδ καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ λαοῦ εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες καὶ δέκα χιλιάδες ὑπελείφθησαν **4** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Γεδεων ἔτι ὁ λαὸς πολὺς κατένεγκον αὐτοὺς πρὸς τὸ ὕδωρ καὶ ἐκκαθαρῶ σοι αὐτὸν ἐκεῖ καὶ ἔσται ὃν ἐὰν εἴπω πρὸς σέ οὗτος πορεύσεται σὺν σοὶ αὐτὸς πορεύσεται σὺν σοὶ καὶ πᾶν ὃν ἐὰν εἴπω πρὸς σέ οὗτος οὐ πορεύσεται μετὰ σοῦ αὐτὸς οὐ πορεύσεται μετὰ σοῦ **5** καὶ κατήνεγκεν τὸν λαὸν πρὸς τὸ ὕδωρ καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Γεδεων πᾶς ὃς ἂν λάψῃ τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὕδατος ὡς ἐὰν λάψῃ ὁ κύων στήσεις αὐτὸν κατὰ μόνας καὶ πᾶς ὃς ἐὰν κλίνη ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ πιεῖν **6** καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῶν λαψάντων ἐν χειρὶ αὐτῶν πρὸς τὸ στόμα αὐτῶν τριακόσιοι ἄνδρες καὶ πᾶν τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔκλιναν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῶν πιεῖν ὕδωρ **7** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Γεδεων ἐν τοῖς τριακοσίοις ἀνδράσιν τοῖς λάψασιν σώσω ὑμᾶς καὶ δώσω τὴν Μαδιαμ ἐν χειρὶ σου καὶ πᾶς ὁ λαὸς πορεύσονται ἀνὴρ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ **8** καὶ ἔλαβον τὸν ἐπισιτισμὸν τοῦ λαοῦ ἐν χειρὶ αὐτῶν καὶ τὰς κερατίνας αὐτῶν καὶ τὸν πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ ἐξαπέστειλεν ἄνδρα εἰς σκηνὴν αὐτοῦ καὶ τοὺς τριακοσίους ἄνδρας κατίσχυσε καὶ ἡ παρεμβολὴ Μαδιαμ ἦσαν αὐτοῦ ὑποκάτω ἐν τῇ κοιλάδι **9** καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ

ἐκείνῃ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν κύριος ἀναστὰς κατάβηθι ἐν τῇ παρεμβολῇ ὅτι παρέδωκα αὐτὴν ἐν τῇ χειρὶ σου **10** καὶ εἰ φοβῆ σὺ καταβῆναι κατάβηθι σὺ καὶ Φαρα τὸ παιδάριόν σου εἰς τὴν παρεμβολὴν **11** καὶ ἀκούσῃ τί λαλήσουσιν καὶ μετὰ τοῦτο ἰσχύσουσιν αἱ χεῖρές σου καὶ καταβήσῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ κατέβη αὐτὸς καὶ Φαρα τὸ παιδάριον αὐτοῦ πρὸς ἀρχὴν τῶν πεντήκοντα οἱ ἦσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ **12** καὶ Μαδιαμ καὶ Ἀμαληκ καὶ πάντες υἱοὶ ἀνατολῶν βεβλημένοι ἐν τῇ κοιλάδι ὡσεὶ ἀκρις εἰς πλῆθος καὶ ταῖς καμήλοις αὐτῶν οὐκ ἦν ἀριθμὸς ἀλλὰ ἦσαν ὡς ἡ ἄμμος ἢ ἐπὶ χεῖλους τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος **13** καὶ ἦλθεν Γεδεων καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐξηγούμενος τῶ πλησίον αὐτοῦ ἐνούπνιον καὶ εἶπεν ἐνούπνιον ἰδοὺ ἐνουπνιασάμην καὶ ἰδοὺ μαγὶς ἄρτου κριθίνου στρεφομένη ἐν τῇ παρεμβολῇ Μαδιαμ καὶ ἦλθεν ἕως τῆς σκηνῆς καὶ ἐπάταξεν αὐτήν καὶ ἔπεσεν καὶ ἀνέστρεψεν αὐτὴν ἄνω καὶ ἔπεσεν ἡ σκηνή **14** καὶ ἀπεκρίθη ὁ πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπεν οὐκ ἔστιν αὕτη εἰ μὴ ῥομφαία Γεδεων υἱοῦ Ἰωας ἀνδρὸς Ἰσραὴλ παρέδωκεν ὁ θεὸς ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὴν Μαδιαμ καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν **15** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Γεδεων τὴν ἐξήγησιν τοῦ ἐνούπνιου καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν κυρίῳ καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν ἀνάστητε ὅτι παρέδωκεν κύριος ἐν χειρὶ ἡμῶν τὴν παρεμβολὴν Μαδιαμ **16** καὶ διεῖλεν τοὺς τριακοσίους ἄνδρας εἰς τρεῖς ἀρχὰς καὶ ἔδωκεν κερατίνας ἐν χειρὶ πάντων καὶ ὑδρίας κενὰς καὶ λαμπάδας ἐν ταῖς ὑδρίαῖς **17** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἀπ' ἐμοῦ ὕψεσθε καὶ οὕτως ποιήσετε καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰσπορεύομαι ἐν ἀρχῇ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἔσται καθὼς ἂν ποιήσω οὕτως ποιήσετε **18** καὶ σαλπῶ ἐν τῇ κερατίνῃ ἐγὼ καὶ πάντες μετ' ἐμοῦ σαλπείτε ἐν ταῖς κερατίναις κύκλω ὅλης τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐρεῖτε τῶ κυρίῳ καὶ τῶ Γεδεων **19** καὶ εἰσῆλθεν Γεδεων καὶ οἱ ἑκατὸν

ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν ἀρχῇ τῆς παρεμβολῆς ἐν ἀρχῇ τῆς φυλακῆς μέσης καὶ ἐγείροντες ἦγειραν τοὺς φυλάσσοντας καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς κερατίταις καὶ ἐξετίναξαν τὰς ὑδρίας τὰς ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν 20 καὶ ἐσάλπισαν αἱ τρεῖς ἀρχαὶ ἐν ταῖς κερατίταις καὶ συνέτριψαν τὰς ὑδρίας καὶ ἐκράτησαν ἐν χερσίν ἀριστεραῖς αὐτῶν τὰς λαμπάδας καὶ ἐν χερσίν δεξιαῖς αὐτῶν τὰς κερατίνας τοῦ σαλπίζειν καὶ ἀνέκραξαν ῥομφαία τῷ κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεων 21 καὶ ἔστησαν ἀνὴρ ἐφ' ἑαυτῷ κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἔδραμεν πᾶσα ἡ παρεμβολὴ καὶ ἐσήμαναν καὶ ἔφυγαν 22 καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς τριακοσίαις κερατίταις καὶ ἔθηκεν κύριος τὴν ῥομφαίαν ἀνδρὸς ἐν τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐν πάσῃ τῇ παρεμβολῇ καὶ ἔφυγεν ἡ παρεμβολὴ ἕως Βηθσεεδτα Γαραγαθα ἕως χεῖλους Αβωμεουλα ἐπὶ Ταβαθ 23 καὶ ἐβόησαν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἀπὸ Νεφθαλὶ καὶ ἀπὸ Ἀσηρ καὶ ἀπὸ παντὸς Μανασση καὶ ἐδίωξαν ὀπίσω Μαδιαμ 24 καὶ ἀγγέλους ἀπέστειλεν Γεδεων ἐν παντὶ ὄρει Εφραιμ λέγων καταβήτε εἰς συνάντησιν Μαδιαμ καὶ καταλάβετε ἑαυτοῖς τὸ ὕδωρ ἕως Βαιθηρα καὶ τὸν Ἰορδάνην καὶ ἐβόησεν πᾶς ἀνὴρ Εφραιμ καὶ προκατελάβοντο τὸ ὕδωρ ἕως Βαιθηρα καὶ τὸν Ἰορδάνην 25 καὶ συνέλαβον τοὺς ἄρχοντας Μαδιαμ καὶ τὸν Ὠρηβ καὶ τὸν Ζηβ καὶ ἀπέκτειναν τὸν Ὠρηβ ἐν Σουρ καὶ τὸν Ζηβ ἀπέκτειναν ἐν Ἰακεφζηφ καὶ κατεδίωξαν Μαδιαμ καὶ τὴν κεφαλὴν Ὠρηβ καὶ Ζηβ ἠνεγκαν πρὸς Γεδεων ἀπὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου

8 καὶ εἶπαν πρὸς Γεδεων ἀνὴρ Εφραιμ τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν τοῦ μὴ καλέσαι ἡμᾶς ὅτε ἐπορευθῆς παρατάξασθαι ἐν Μαδιαμ καὶ διελέξαντο πρὸς αὐτὸν ἰσχυρῶς 2 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς τί ἐποίησα νῦν καθὼς ὑμεῖς ἢ οὐχὶ κρεῖσσον ἐπιφυλλῖς Εφραιμ ἢ τρυγητὸς Αβιεζερ 3 ἐν χειρὶ ὑμῶν παρέδωκεν κύριος τοὺς ἄρχοντας Μαδιαμ τὸν Ὠρηβ καὶ τὸν Ζηβ καὶ τί ἠδυνήθητε ποιῆσαι ὡς ὑμεῖς τότε ἀνέθη τὸ

πνεῦμα αὐτῶν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν τὸν λόγον τοῦτον 4 καὶ ἦλθεν Γεδεων ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην καὶ διέβη αὐτὸς καὶ οἱ τριακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ πεινῶντες καὶ διώκοντες 5 καὶ εἶπεν τοῖς ἀνδράσιν Σοκχωθ δότε δὴ ἄρτους εἰς τροφήν τῷ λαῷ τούτῳ τῷ ἐν ποσίν μου ὅτι ἐκλείπουσιν καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι διώκων ὀπίσω τοῦ Ζεβεε καὶ Σελμανα βασιλέων Μαδιαμ 6 καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες Σοκχωθ μὴ χεῖρ Ζεβεε καὶ Σελμανα νῦν ἐν χειρὶ σου οὐ δώσομεν τῇ δυνάμει σου ἄρτους 7 καὶ εἶπεν Γεδεων διὰ τοῦτο ἐν τῷ δοῦναι κύριον τὸν Ζεβεε καὶ Σελμανα ἐν χειρὶ μου καὶ ἐγὼ ἀλόησω τὰς σάρκας ὑμῶν ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου καὶ ἐν ταῖς αβαρκτηνίν 8 καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς Φανουηλ καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς ὡσαύτως καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Φανουηλ ὃν τρόπον ἀπεκρίθησαν ἄνδρες Σοκχωθ 9 καὶ εἶπεν Γεδεων πρὸς ἄνδρας Φανουηλ ἐν ἐπιστροφῇ μου μετ' εἰρήνης τὸν πύργον τοῦτον κατασκάψω 10 καὶ Ζεβεε καὶ Σελμανα ἐν Καρκαρ καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτῶν μετ' αὐτῶν ὡσεὶ δέκα πέντε χιλιάδες πάντες οἱ καταλελειμμένοι ἀπὸ πάσης παρεμβολῆς ἀλλοφύλων καὶ οἱ πεπτωκότες ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν σπωμένων ῥομφαίαν 11 καὶ ἀνέβη Γεδεων ὁδὸν τῶν σκηνοῦντων ἐν σκηναῖς ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς Ναβαι καὶ Ἰεγεβαλ καὶ ἐπάταξεν τὴν παρεμβολὴν καὶ ἡ παρεμβολὴ ἦν πεποιοῦσα 12 καὶ ἔφυγον Ζεβεε καὶ Σελμανα καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐκράτησεν τοὺς δύο βασιλεῖς Μαδιαμ τὸν Ζεβεε καὶ τὸν Σελμανα καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν ἐξέστησεν 13 καὶ ἐπέστρεψεν Γεδεων υἱὸς Ἰωας ἀπὸ τῆς παρατάξεως ἀπὸ ἐπάνωθεν τῆς παρατάξεως Αρες 14 καὶ συνέλαβεν παιδάριον ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν Σοκχωθ καὶ ἐπρωτότησεν αὐτόν καὶ ἔγραψεν πρὸς αὐτὸν τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων Σοκχωθ καὶ τῶν πρεσβυτέρων αὐτῶν ἑβδομήκοντα καὶ ἑπτὰ ἄνδρας 15 καὶ παρεγένετο Γεδεων πρὸς

τοὺς ἄρχοντας Σοκωθ καὶ εἶπεν ἰδοὺ Ζεβεε καὶ Σελμανα ἐν οἷς ὠνειδίσατέ με λέγοντες μὴ χεῖρ Ζεβεε καὶ Σελμανα νῦν ἐν χειρὶ σου ὅτι δώσομεν τοῖς ἀνδράσιν τοῖς ἐκλείπουσιν ἄρτους 16 καὶ ἔλαβεν τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου καὶ ταῖς βαρακηνιμ καὶ ἠλόησεν ἐν αὐτοῖς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως 17 καὶ τὸν πύργον Φανουηλ κατέστρεψεν καὶ ἀπέκτεινεν τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως 18 καὶ εἶπεν πρὸς Ζεβεε καὶ Σελμανα ποῦ οἱ ἄνδρες οὐκ ἀπεκτείνετε ἐν Θαβωρ καὶ εἶπαν ὡς σύ ὡς αὐτοὶ εἰς ὁμοίωμα υἱοῦ βασιλέως 19 καὶ εἶπεν Γεδεων ἀδελφοί μου καὶ υἱοὶ τῆς μητρός μου ἦσαν ζῆ κύριος εἰ ἐζωογονήκειτε αὐτοὺς οὐκ ἂν ἀπέκτεινα ὑμᾶς 20 καὶ εἶπεν Ιεθερ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ ἀναστάς ἀπόκτεινον αὐτούς καὶ οὐκ ἔσπασεν τὸ παιδάριον τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ὅτι ἐφοβήθη ὅτι ἔτι νεώτερος ἦν 21 καὶ εἶπεν Ζεβεε καὶ Σελμανα ἀνάστα σὺ καὶ συνάντησον ἡμῖν ὅτι ὡς ἀνδρὸς ἡ δύναμις σου καὶ ἀνέστη Γεδεων καὶ ἀπέκτεινεν τὸν Ζεβεε καὶ τὸν Σελμανα καὶ ἔλαβεν τοὺς μηνίσκους τοὺς ἐν τοῖς τραχήλοις τῶν καμῆλων αὐτῶν 22 καὶ εἶπον ἀνὴρ Ἰσραηλ πρὸς Γεδεων κύριε ἄρξον ἡμῶν καὶ σὺ καὶ ὁ υἱός σου ὅτι σὺ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ χειρὸς Μαδιαμ 23 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς Γεδεων οὐκ ἄρξω ἐγὼ καὶ οὐκ ἄρξει ὁ υἱός μου ἐν ὑμῖν κύριος ἄρξει ὑμῶν 24 καὶ εἶπεν Γεδεων πρὸς αὐτούς αἰτήσομαι παρ' ὑμῶν αἴτημα καὶ δότε μοι ἀνὴρ ἐνώτιον ἐκ σκύλων αὐτοῦ ὅτι ἐνώτια χρυσᾶ αὐτοῖς ὅτι Ἰσμηλίται ἦσαν 25 καὶ εἶπαν διδόντες δώσομεν καὶ ἀνέπτυξεν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἔβαλεν ἐκεῖ ἀνὴρ ἐνώτιον σκύλων αὐτοῦ 26 καὶ ἐγένετο ὁ σταθμὸς τῶν ἐνώτιων τῶν χρυσῶν ὧν ἤτησεν χίλιοι καὶ πεντακόσιοι χρυσοὶ πάρες τῶν μηνίσκων καὶ τῶν στραγγαλίδων καὶ τῶν ἱματίων καὶ πορφυρίδων τῶν ἐπὶ βασιλεῦσι Μαδιαμ καὶ ἐκτὸς τῶν περιθεμάτων ἃ ἦν ἐν τοῖς τραχήλοις τῶν καμῆλων αὐτῶν 27 καὶ

ἐποίησεν αὐτὸ Γεδεων εἰς εφωθ καὶ ἔστησεν αὐτὸ ἐν πόλει αὐτοῦ Εφραθα καὶ ἐξεπόρνευσεν πᾶς Ἰσραηλ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ ἐγένετο τῷ Γεδεων καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ εἰς σκῶλον 28 καὶ συνεστάλη Μαδιαμ ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραηλ καὶ οὐ προσέθηκαν ἄραι κεφαλὴν αὐτῶν καὶ ἠσύχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν ἡμέραις Γεδεων 29 καὶ ἐπορεύθη Ιεροβααλ υἱὸς Ιωας καὶ ἐκάθισεν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ 30 καὶ τῷ Γεδεων ἦσαν ἑβδομήκοντα υἱοὶ ἐκτεπορευμένοι ἐκ μηρῶν αὐτοῦ ὅτι γυναικὲς πολλαὶ ἦσαν αὐτῷ 31 καὶ παλλακὴ αὐτοῦ ἦν ἐν Συχημ καὶ ἔτεκεν αὐτῷ καὶ γε αὐτὴ υἱόν καὶ ἔθηκεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Αβιμελεχ 32 καὶ ἀπέθανεν Γεδεων υἱὸς Ιωας ἐν πόλει αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ Ιωας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Εφραθα Αβιεσδρι 33 καὶ ἐγένετο καθὼς ἀπέθανεν Γεδεων καὶ ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ ἐξεπόρνευσαν ὀπίσω τῶν Βααλιμ καὶ ἔθηκαν ἑαυτοῖς τῷ Βααλ διαθήκην τοῦ εἶναι αὐτοῖς αὐτὸν εἰς θεόν 34 καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ κυρίου τοῦ θεοῦ τοῦ ῥυσαμένου αὐτούς ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλιβόντων αὐτούς κυκλόθεν 35 καὶ οὐκ ἐποίησαν ἔλεος μετὰ τοῦ οἴκου Ιεροβααλ αὐτός ἐστιν Γεδεων κατὰ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐποίησεν μετὰ Ἰσραηλ

9 καὶ ἐπορεύθη Αβιμελεχ υἱὸς Ιεροβααλ εἰς Συχημ πρὸς ἀδελφούς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτούς καὶ πρὸς πᾶσαν συγγένειαν οἴκου πατρὸς μητρὸς αὐτοῦ λέγων 2 λαλήσατε δὴ ἐν τοῖς ὠσὶν πάντων τῶν ἀνδρῶν Συχημ τί τὸ ἀγαθὸν ὑμῖν κυριεῦσαι ὑμῶν ἑβδομήκοντα ἄνδρας πάντας υἱοὺς Ιεροβααλ ἢ κυριεῦειν ὑμῶν ἄνδρα ἓνα καὶ μνήσθητε ὅτι ὅσπουν ὑμῶν καὶ σὰρξ ὑμῶν εἰμι 3 καὶ ἐλάλησαν περὶ αὐτοῦ οἱ ἀδελφοὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἐν τοῖς ὠσὶν πάντων τῶν ἀνδρῶν Συχημ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ ἔκλινεν ἡ καρδιά αὐτῶν ὀπίσω Αβιμελεχ ὅτι εἶπαν ἀδελφὸς ἡμῶν ἐστίν 4 καὶ ἔδωκαν αὐτῷ ἑβδομήκοντα

ἀργυρίου ἐξ οἴκου Βααλβεριθ καὶ ἐμισθώσατο ἑαυτῷ Ἀβιμελεχ ἄνδρας κενοὺς καὶ δειλοὺς καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτοῦ **5** καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς Εφραθα καὶ ἀπέκτεινεν τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ υἱούς Ιεροβααλ ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἐπὶ λίθον ἕνα καὶ κατελείφθη Ιωαθαν υἱὸς Ιεροβααλ ὁ νεώτερος ὅτι ἐκρύβη **6** καὶ συνήχθησαν πάντες ἄνδρες Σικιμων καὶ πᾶς οἶκος Βηθμααλων καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐβασίλευσαν τὸν Ἀβιμελεχ πρὸς τῇ βαλάνῳ τῇ εὐρετῇ τῆς στάσεως τῆς ἐν Σικιμοῖς **7** καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ιωαθαν καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔστη ἐπὶ κορυφῆν ὄρους Γαριζιν καὶ ἐπῆρεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀκούσατέ μου ἄνδρες Σικιμων καὶ ἀκούσεται ὑμῶν ὁ θεός **8** πορευόμενα ἐπορεύθη τὰ ξύλα τοῦ χρίσαι ἐφ' ἑαυτὰ βασιλέα καὶ εἶπον τῇ ἐλαίᾳ βασιλευσον ἐφ' ἡμῶν **9** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἐλαία μὴ ἀπολείψασα τὴν πότιτά μου ἐν ἧ̄ δοξάσουσι τὸν θεὸν ἄνδρες πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων **10** καὶ εἶπον τὰ ξύλα τῇ συκῇ δεῦρο βασιλευσον ἐφ' ἡμῶν **11** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ συκὴ μὴ ἀπολείψασα ἐγὼ τὴν γλυκύτητά μου καὶ τὰ γεννήματά μου τὰ ἀγαθὰ πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων **12** καὶ εἶπαν τὰ ξύλα πρὸς τὴν ἄμπελον δεῦρο σὺ βασιλευσον ἐφ' ἡμῶν **13** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἄμπελος μὴ ἀπολείψασα τὸν οἴνον μου τὸν εὐφραίνοντα θεὸν καὶ ἀνθρώπους πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων **14** καὶ εἶπαν πάντα τὰ ξύλα τῇ ῥάμνῳ δεῦρο σὺ βασιλευσον ἐφ' ἡμῶν **15** καὶ εἶπεν ἡ ῥάμνος πρὸς τὰ ξύλα εἰ ἐν ἀληθείᾳ χριτέτε με ὑμεῖς τοῦ βασιλεύειν ἐφ' ὑμᾶς δεῦτε ὑπόστητε ἐν τῇ σκιᾷ μου καὶ εἰ μὴ ἐξέλθη πῦρ ἀπ' ἐμοῦ καὶ καταφάγη τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου **16** καὶ νῦν εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι ἐποίησατε καὶ ἐβασιλεύσατε τὸν Ἀβιμελεχ καὶ εἰ ἀγαθωσύνην ἐποίησατε μετὰ Ιεροβααλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ εἰ ὡς ἀνταπόδοσις χειρὸς αὐτοῦ ἐποίησατε αὐτῷ **17** ὡς παρετάξατο ὁ

πατήρ μου ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἐξέριψεν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξ ἐναντίας καὶ ἐρρύσατο ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Μαδιαμ **18** καὶ ὑμεῖς ἐπανέστητε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου σήμερον καὶ ἀπεκτείνετε τοὺς υἱούς αὐτοῦ ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἐπὶ λίθον ἕνα καὶ ἐβασιλεύσατε τὸν Ἀβιμελεχ υἱὸν παιδίσκης αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Σικιμων ὅτι ἀδελφὸς ὑμῶν ἐστίν **19** καὶ εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι ἐποίησατε μετὰ Ιεροβααλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εὐφρανθεῖητε ἐν Ἀβιμελεχ καὶ εὐφρανθεῖη καὶ γε αὐτὸς ἐφ' ὑμῖν **20** εἰ δὲ οὐ ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ Ἀβιμελεχ καὶ φάγοι τοὺς ἄνδρας Σικιμων καὶ τὸν οἶκον Βηθμααλων καὶ ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ ἀνδρῶν Σικιμων καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Βηθμααλων καὶ καταφάγοι τὸν Ἀβιμελεχ **21** καὶ ἔφυγεν Ιωαθαν καὶ ἀπέδρα καὶ ἐπορεύθη ἕως Βαιηρ καὶ ὤκησεν ἐκεῖ ἀπὸ προσώπου Ἀβιμελεχ ἀδελφοῦ αὐτοῦ **22** καὶ ἤρξεν Ἀβιμελεχ ἐπὶ Ἰσραηλ τρία ἔτη **23** καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς πνεῦμα πονηρὸν ἀνὰ μέσον Ἀβιμελεχ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ἀνδρῶν Σικιμων καὶ ἠθέτησαν ἄνδρες Σικιμων ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβιμελεχ **24** τοῦ ἐπαγαγεῖν τὴν ἀδικίαν τῶν ἑβδομήκοντα υἱῶν Ιεροβααλ καὶ τὰ αἵματα αὐτῶν τοῦ θεῖναι ἐπὶ Ἀβιμελεχ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ὃς ἀπέκτεινεν αὐτοῦς καὶ ἐπὶ ἄνδρας Σικιμων ὅτι ἐνίσχυσαν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀποκτεῖναι τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ **25** καὶ ἔθηκαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Σικιμων ἐνεδρεύοντας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ὀρέων καὶ διήρπαζον πάντα ὃς παρεπορεύετο ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Ἀβιμελεχ **26** καὶ ἦλθεν Γααλ υἱὸς Ιωβηλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ παρῆλθον ἐν Σικιμοῖς καὶ ἦλπισαν ἐν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Σικιμων **27** καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀγρὸν καὶ ἐτρύγησαν τοὺς ἀμπελώνας αὐτῶν καὶ ἐπάτησαν καὶ ἐποίησαν ἐλλουλιμ καὶ εἰσήνεγκαν εἰς οἶκον θεοῦ αὐτῶν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ κατηράσαντο τὸν Ἀβιμελεχ **28** καὶ εἶπεν Γααλ υἱὸς Ιωβηλ τίς ἐστίν Ἀβιμελεχ καὶ τίς ἐστίν υἱὸς

Συχεμ ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ οὐχ υἱὸς Ἱεροβααλ
καὶ Ζεβουλ ἐπίσκοπος αὐτοῦ δοῦλος αὐτοῦ σὺν
τοῖς ἀνδράσιν Εμμωρ πατρὸς Συχεμ καὶ τί ὅτι
δουλεύσομεν αὐτῷ ἡμεῖς 29 καὶ τίς δώῃ τὸν
λαὸν τοῦτον ἐν χειρὶ μου καὶ μεταστήσω τὸν
Αβιμελεχ καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτόν πλήθυνον τὴν
δύναμίν σου καὶ ἐξελθε 30 καὶ ἤκουσεν Ζεβουλ
ἄρχων τῆς πόλεως τοὺς λόγους Γααλ υἱοῦ Ἰωβηλ
καὶ ὠργίσθη θυμῷ αὐτός 31 καὶ ἀπέστειλεν
ἀγγέλους πρὸς Αβιμελεχ ἐν κρυφῇ λέγων ἰδοὺ
Γααλ υἱὸς Ἰωβηλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἔρχονται
εἰς Συχεμ καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ περικάθηται τὴν πόλιν
ἐπὶ σέ 32 καὶ νῦν ἀναστάς νυκτὸς σὺ καὶ ὁ
λαὸς ὁ μετὰ σοῦ καὶ ἐνέδρευσον ἐν τῷ ἀργῷ 33
καὶ ἔσται τὸ πρωὶ ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον
ὀρθριεῖς καὶ ἐκτενεῖς ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ ἰδοὺ
αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐκπορεύονται
πρὸς σέ καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὅσα ἂν εὕρῃ ἡ χεὶρ
σου 34 καὶ ἀνέστη Αβιμελεχ καὶ πᾶς ὁ λαὸς
μετ' αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἐνήδρευσαν ἐπὶ Συχεμ
τέτρασιν ἀρχαῖς 35 καὶ ἐξῆλθεν Γααλ υἱὸς Ἰωβηλ
καὶ ἔστη πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς πύλης τῆς πόλεως
καὶ ἀνέστη Αβιμελεχ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ
ἀπὸ τοῦ ἐνέδρου 36 καὶ εἶδεν Γααλ υἱὸς Ἰωβηλ
τὸν λαὸν καὶ εἶπεν πρὸς Ζεβουλ ἰδοὺ λαὸς
καταβαίνει ἀπὸ κεφαλῶν τῶν ὀρέων καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτὸν Ζεβουλ τὴν σκιὰν τῶν ὀρέων σὺ
βλέπεις ὡς ἄνδρας 37 καὶ προσέθετο ἔτι Γααλ τοῦ
λαλήσαι καὶ εἶπεν ἰδοὺ λαὸς καταβαίνων κατὰ
θάλασσαν ἀπὸ τοῦ ἐχόμενα ὀμφαλοῦ τῆς γῆς
καὶ ἀρχὴ ἑτέρα ἔρχεται διὰ ὁδοῦ Ἡλωνμαωνενιμ
38 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Ζεβουλ καὶ ποῦ ἐστὶν
τὸ στόμα σου ὡς ἐλάλησας τίς ἐστὶν Αβιμελεχ
ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ μὴ οὐχὶ οὗτος ὁ λαὸς ὃν
ἐξουδένωσας ἐξελθε διὴ νῦν καὶ παράταξαι αὐτῷ
39 καὶ ἐξῆλθεν Γααλ ἐνώπιον ἀνδρῶν Συχεμ καὶ
παρετάξατο πρὸς Αβιμελεχ 40 καὶ ἐδίωξεν αὐτόν
Αβιμελεχ καὶ ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ
ἔπεσαν τραυματῖα πολλοὶ ἕως τῆς θύρας τῆς

πύλης 41 καὶ εἰσῆλθεν Αβιμελεχ ἐν Ἀρημα καὶ
ἐξέβαλεν Ζεβουλ τὸν Γααλ καὶ τοὺς ἀδελφούς
αὐτοῦ μὴ οἰκεῖν ἐν Συχεμ 42 καὶ ἐγένετο τῇ
ἐπαύριον καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν ἀγρόν καὶ
ἀνήγγειλεν τῷ Αβιμελεχ 43 καὶ ἔλαβεν τὸν λαὸν
καὶ διείλεν αὐτοὺς εἰς τρεῖς ἀρχὰς καὶ ἐνήδρευσεν
ἐν ἀργῷ καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ ὁ λαὸς ἐξῆλθεν ἐκ
τῆς πόλεως καὶ ἀνέστη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐπάταξεν
αὐτούς 44 καὶ Αβιμελεχ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ οἱ μετ'
αὐτοῦ ἐξέτειναν καὶ ἔστησαν παρὰ τὴν θύραν
τῆς πύλης τῆς πόλεως καὶ αἱ δύο ἀρχαὶ ἐξέτειναν
ἐπὶ πάντας τοὺς ἐν τῷ ἀργῷ καὶ ἐπάταξαν
αὐτούς 45 καὶ Αβιμελεχ παρετάσσετο ἐν τῇ πόλει
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ κατελάβετο τὴν
πόλιν καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῇ ἀπέκτεινε καὶ
καθεῖλεν τὴν πόλιν καὶ ἔσπειρεν εἰς ἅλας 46
καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἄνδρες πύργων Συχεμ
καὶ ἦλθον εἰς συνέλευσιν Βαιθηλβεριθ 47 καὶ
ἀνηγγέλη τῷ Αβιμελεχ ὅτι συνήχθησαν πάντες
οἱ ἄνδρες πύργων Συχεμ 48 καὶ ἀνέβη Αβιμελεχ
εἰς ὄρος Ερμων καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ
ἔλαβεν Αβιμελεχ τὰς ἀξίνας ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ
καὶ ἔκοψεν κλάδον ζύλου καὶ ἦρεν καὶ ἔθηκεν
ἐπ' ὤμων αὐτοῦ καὶ εἶπεν τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ
ὃ εἶδετέ με ποιοῦντα ταχέως ποιήσατε ὡς ἐγὼ
49 καὶ ἔκοψαν καὶ γε ἀνὴρ κλάδον πᾶς ἀνὴρ
καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω Αβιμελεχ καὶ ἐπέθηκαν
ἐπὶ τὴν συνέλευσιν καὶ ἐνεπύρισαν ἐπ' αὐτοὺς
τὴν συνέλευσιν ἐν πυρὶ καὶ ἀπέθανον καὶ γε
πάντες οἱ ἄνδρες πύργου Σικιμων ὡς χίλιοι
ἄνδρες καὶ γυναῖκες 50 καὶ ἐπορεύθη Αβιμελεχ
ἐκ Βαιθηλβεριθ καὶ παρενέβαλεν ἐν Θηβης καὶ
κατέλαβεν αὐτήν 51 καὶ πύργος ἰσχυρὸς ἦν ἐν
μέσῳ τῆς πόλεως καὶ ἔφυγον ἐκεῖ πάντες οἱ
ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες τῆς πόλεως καὶ ἔκλεισαν
ἔξωθεν αὐτῶν καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ δῶμα τοῦ
πύργου 52 καὶ ἦλθεν Αβιμελεχ ἕως τοῦ πύργου
καὶ παρετάξαντο αὐτῷ καὶ ἠγγισεν Αβιμελεχ ἕως
τῆς θύρας τοῦ πύργου τοῦ ἐμπρῆσαι αὐτὸν ἐν

πυρί **53** καὶ ἔρριψεν γυνὴ μία κλάσμα ἐπιμυλίου ἐπὶ κεφαλὴν Αβιμελεχ καὶ ἔκλασεν τὸ κρανίον αὐτοῦ **54** καὶ ἐβόησεν ταχὺ πρὸς τὸ παιδάριον τὸ αἴρον τὰ σκευὴ αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ σπάσον τὴν ῥομφαίαν μου καὶ θανάτωσόν με μήποτε εἴπωσιν γυνὴ ἀπέκτεινεν αὐτόν καὶ ἐξεκέντησεν αὐτόν τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν **55** καὶ εἶδεν ἀνὴρ Ἰσραηλ ὅτι ἀπέθανεν Αβιμελεχ καὶ ἐπορεύθησαν ἀνὴρ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ **56** καὶ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς τὴν πονηρίαν Αβιμελεχ ἣν ἐποίησεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀποκτεῖναι τοὺς ἑβδομήκοντα ἀδελφοὺς αὐτοῦ **57** καὶ τὴν πᾶσαν πονηρίαν ἀνδρῶν Συχεμ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς εἰς κεφαλὴν αὐτῶν καὶ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ κατάρα Ἰωαθαν υἱοῦ Ἱεροβααλ

10 καὶ ἀνέστη μετὰ Αβιμελεχ τοῦ σῶσαι τὸν Ἰσραηλ Θωλα υἱὸς Φουα υἱὸς πατραδέλφου αὐτοῦ ἀνὴρ Ἰσσαχαρ καὶ αὐτὸς ὥκει ἐν Σαμιρ ἐν ὄρει Εφραιμ **2** καὶ ἔκρινεν τὸν Ἰσραηλ εἴκοσι τρία ἔτη καὶ ἀπέθανεν καὶ ἐτάφη ἐν Σαμιρ **3** καὶ ἀνέστη μετ' αὐτὸν Ἰαῖρ ὁ Γαλααδ καὶ ἔκρινεν τὸν Ἰσραηλ εἴκοσι δύο ἔτη **4** καὶ ἦσαν αὐτῷ τριάκοντα καὶ δύο υἱοὶ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ τριάκοντα δύο πώλους καὶ τριάκοντα δύο πόλεις αὐτοῖς καὶ ἐκάλουν αὐτὰς ἐπαύλεις Ἰαῖρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἐν γῆ Γαλααδ **5** καὶ ἀπέθανεν Ἰαῖρ καὶ ἐτάφη ἐν Ραμνων **6** καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐδούλευσαν τοῖς Βααλιμ καὶ ταῖς Ασταρωθ καὶ τοῖς θεοῖς Αραδ καὶ τοῖς θεοῖς Σιδῶνος καὶ τοῖς θεοῖς Μωαβ καὶ τοῖς θεοῖς υἱῶν Αμμων καὶ τοῖς θεοῖς Φυλιστιμ καὶ ἐγκατέλιπον τὸν κύριον καὶ οὐκ ἐδούλευσαν αὐτῷ **7** καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν Ἰσραηλ καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Φυλιστιμ καὶ ἐν χειρὶ υἱῶν Αμμων **8** καὶ ἔθλιψαν καὶ ἔθλασαν τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ δέκα ὀκτῶ ἔτη τοὺς πάντας υἱοὺς Ἰσραηλ τοὺς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν γῆ τοῦ Αμορρι τοῦ ἐν Γαλααδ **9** καὶ διέβησαν οἱ υἱοὶ Αμμων τὸν Ἰορδάνην

παρατάξασθαι πρὸς Ἰουδαν καὶ Βενιαμιν καὶ πρὸς Εφραιμ καὶ ἐθλίβη Ἰσραηλ σφόδρα **10** καὶ ἐβόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πρὸς κύριον λέγοντες ἡμάρτομέν σοι ὅτι ἐγκατελίπομεν τὸν θεὸν καὶ ἐδουλεύσαμεν τῷ Βααλιμ **11** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ μὴ οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἀπὸ τοῦ Αμορραίου καὶ ἀπὸ υἱῶν Αμμων καὶ ἀπὸ Φυλιστιμ **12** καὶ Σιδωνίων καὶ Αμαληκ καὶ Μαδιαμ οἱ ἔθλιψαν ὑμᾶς καὶ ἐβόησατε πρὸς με καὶ ἔσωσα ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν **13** καὶ ὑμεῖς ἐγκατελίπετέ με καὶ ἐδουλεύσατε θεοῖς ἑτέροις διὰ τοῦτο οὐ προσθήσω τοῦ σῶσαι ὑμᾶς **14** πορεύεσθε καὶ βοήσατε πρὸς τοὺς θεοὺς οὓς ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς καὶ αὐτοὶ σωσάτωσαν ὑμᾶς ἐν καιρῷ θλίψεως ὑμῶν **15** καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πρὸς κύριον ἡμάρτομεν ποίησον σὺ ἡμῖν κατὰ πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου πλην ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ **16** καὶ ἐξέκλιναν τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτριους ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἐδούλευσαν τῷ κυρίῳ μόνῳ καὶ ὠλιγώθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν κόπῳ Ἰσραηλ **17** καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Αμμων καὶ παρενέβαλον ἐν Γαλααδ καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ σκοπιᾷ **18** καὶ εἶπον ὁ λαὸς οἱ ἄρχοντες Γαλααδ ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ τίς ὁ ἀνὴρ ὅστις ἂν ἄρξηται παρατάξασθαι πρὸς υἱοὺς Αμμων καὶ ἔσται εἰς ἄρχοντα πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν Γαλααδ

11 καὶ Ἰεφθαε ὁ Γαλααδίτης ἐπηρμένους δυνάμει καὶ αὐτὸς υἱὸς γυναικὸς πόρνης ἢ ἐγέννησεν τῷ Γαλααδ τὸν Ἰεφθαε **2** καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Γαλααδ αὐτῷ υἱοὺς καὶ ἠδρύνθησαν οἱ υἱοὶ τῆς γυναικὸς καὶ ἐξέβαλον τὸν Ἰεφθαε καὶ εἶπαν αὐτῷ οὐ κληρονομήσεις ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ὅτι υἱὸς γυναικὸς ἐταίρας σὺ **3** καὶ ἔφυγεν Ἰεφθαε ἀπὸ προσώπου ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ὥκησεν ἐν γῆ Τωβ καὶ συνεστράφησαν πρὸς Ἰεφθαε ἄνδρες κενοὶ καὶ ἐξήλθον μετ' αὐτοῦ **5** καὶ ἐγένετο ἡνίκα παρετάξαντο οἱ υἱοὶ Αμμων

μετὰ Ἰσραηλ καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πρεσβύτεροι
Γαλααδ λαβεῖν τὸν Ἰεφθαε ἀπὸ τῆς γῆς Ἵβω 6
καὶ εἶπαν τῷ Ἰεφθαε δεῦρο καὶ ἔση ἡμῖν εἰς
ἀρχηγόν καὶ παραταξώμεθα πρὸς υἰοὺς Ἀμμων
7 καὶ εἶπεν Ἰεφθαε τοῖς πρεσβυτέροις Γαλααδ
οὐχὶ ὑμεῖς ἐμισήσατέ με καὶ ἐξεβάλατέ με ἐκ
τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου καὶ ἐξαπεστείλατέ
με ἀφ' ὑμῶν καὶ διὰ τί ἦλθατε πρὸς με νῦν
ἡνίκα χρήζετε 8 καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλααδ
πρὸς Ἰεφθαε διὰ τοῦτο νῦν ἐπεστρέψαμεν πρὸς
σέ καὶ πορεύση μεθ' ἡμῶν καὶ παρατάξῃ πρὸς
υἰοὺς Ἀμμων καὶ ἔση ἡμῖν εἰς ἄρχοντα πᾶσιν
τοῖς οἰκοῦσιν Γαλααδ 9 καὶ εἶπεν Ἰεφθαε πρὸς
τοὺς πρεσβυτέρους Γαλααδ εἰ ἐπιστρέφετέ με
ὑμεῖς παρατάξασθαι ἐν υἰοῖς Ἀμμων καὶ παραδῶ
κύριος αὐτοὺς ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν
εἰς ἄρχοντα 10 καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλααδ
πρὸς Ἰεφθαε κύριος ἔστω ἀκούων ἀνὰ μέσον
ἡμῶν εἰ μὴ κατὰ τὸ ῥήμά σου οὕτως ποιήσομεν
11 καὶ ἐπορεύθη Ἰεφθαε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων
Γαλααδ καὶ ἔθηκαν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐπ' αὐτοὺς εἰς
κεφαλὴν καὶ εἰς ἀρχηγόν καὶ ἐλάλησεν Ἰεφθαε
τοὺς λόγους αὐτοῦ πάντας ἐνώπιον κυρίου ἐν
Μασσηφα 12 καὶ ἀπέστειλεν Ἰεφθαε ἀγγέλους
πρὸς βασιλέα υἰῶν Ἀμμων λέγων τί ἐμοὶ καὶ σοὶ
ὅτι ἦλθες πρὸς με τοῦ παρατάξασθαι ἐν τῇ γῆ
μου 13 καὶ εἶπεν βασιλεὺς υἰῶν Ἀμμων πρὸς τοὺς
ἀγγέλους Ἰεφθαε ὅτι ἔλαβεν Ἰσραηλ τὴν γῆν
μου ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ
Ἀρνων καὶ ἕως Ἰαβοκ καὶ ἕως τοῦ Ἰορδάνου καὶ
νῦν ἐπιστρέψον αὐτὰς ἐν εἰρήνῃ καὶ πορεύσομαι
14 καὶ προσέθηκεν ἔτι Ἰεφθαε καὶ ἀπέστειλεν
ἀγγέλους πρὸς βασιλέα υἰῶν Ἀμμων 15 καὶ εἶπεν
αὐτῷ οὕτω λέγει Ἰεφθαε οὐκ ἔλαβεν Ἰσραηλ τὴν
γῆν Μωαβ καὶ τὴν γῆν υἰῶν Ἀμμων 16 ὅτι ἐν τῷ
ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἐπορεύθη Ἰσραηλ
ἐν τῇ ἐρήμῳ ἕως θαλάσσης Σιφ καὶ ἦλθεν εἰς
Καδης 17 καὶ ἀπέστειλεν Ἰσραηλ ἀγγέλους πρὸς
βασιλέα Ἐδωμ λέγων παρελεύσομαι δὴ ἐν τῇ γῆ

σου καὶ οὐκ ἤκουσεν βασιλεὺς Ἐδωμ καὶ πρὸς
βασιλέα Μωαβ ἀπέστειλεν καὶ οὐκ εὐδόκησεν
καὶ ἐκάθισεν Ἰσραηλ ἐν Καδης 18 καὶ ἐπορεύθη
ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐκύκλωσεν τὴν γῆν Ἐδωμ καὶ
τὴν γῆν Μωαβ καὶ ἦλθεν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου
τῇ γῆ Μωαβ καὶ παρενέβαλον ἐν πέραν Ἀρνων
καὶ οὐκ εἰσηλθεν ἐν ὀρίοις Μωαβ ὅτι Ἀρνων
ὄριον Μωαβ 19 καὶ ἀπέστειλεν Ἰσραηλ ἀγγέλους
πρὸς Σηων βασιλέα τοῦ Ἀμορραίου βασιλέα
Ἐσεβων καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσραηλ παρέλθωμεν δὴ
ἐν τῇ γῆ σου ἕως τοῦ τόπου ἡμῶν 20 καὶ οὐκ
ἐνεπίστευσεν Σηων τῷ Ἰσραηλ παρελθεῖν ἐν ὀρίῳ
αὐτοῦ καὶ συνῆξεν Σηων τὸν πάντα λαὸν αὐτοῦ
καὶ παρενέβαλον εἰς Ἰασα καὶ παρετάξατο πρὸς
Ἰσραηλ 21 καὶ παρέδωκεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ
τὸν Σηων καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν χειρὶ
Ἰσραηλ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν καὶ ἐκληρονόμησεν
Ἰσραηλ τὴν πᾶσαν γῆν τοῦ Ἀμορραίου τοῦ
κατοικοῦντος τὴν γῆν ἐκείνην 22 ἀπὸ Ἀρνων
καὶ ἕως τοῦ Ἰαβοκ καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἕως
τοῦ Ἰορδάνου 23 καὶ νῦν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ
ἐξῆρεν τὸν Ἀμορραῖον ἀπὸ προσώπου λαοῦ
αὐτοῦ Ἰσραηλ καὶ σὺ κληρονομήσεις αὐτόν 24
οὐχὶ ἂ ἐὰν κληρονομήσει σε Χαμωσ ὁ θεὸς
σου αὐτὰ κληρονομήσεις καὶ τοὺς πάντας οὐς
ἐξῆρεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἀπὸ προσώπου
ἡμῶν αὐτοὺς κληρονομήσομεν 25 καὶ νῦν μὴ ἐν
ἀγαθῷ ἀγαθώτερος σὺ ὑπὲρ Βαλακ υἱὸν Σεπφωρ
βασιλέα Μωαβ μὴ μαχόμενος ἐμαχέσατο μετὰ
Ἰσραηλ ἢ πολεμῶν ἐπολέμησεν αὐτόν 26 ἐν τῷ
οἰκῆσαι ἐν Ἐσεβων καὶ ἐν τοῖς ὀρίοις αὐτῆς καὶ
ἐν γῆ Ἀροηρ καὶ ἐν τοῖς ὀρίοις αὐτῆς καὶ ἐν
πάσαις ταῖς πόλεσιν ταῖς παρὰ τὸν Ἰορδάνην
τριακόσια ἔτη καὶ διὰ τί οὐκ ἐρρύσω αὐτοὺς
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ 27 καὶ νῦν ἐγὼ εἶμι οὐχ
ἡμαρτόν σοι καὶ σὺ ποιεῖς μετ' ἐμοῦ πονηρίαν
τοῦ παρατάξασθαι ἐν ἐμοὶ κρίναι κύριος κρίνων
σήμερον ἀνὰ μέσον υἰῶν Ἰσραηλ καὶ ἀνὰ μέσον
υἰῶν Ἀμμων 28 καὶ οὐκ ἤκουσεν βασιλεὺς υἰῶν

Αμμων τῶν λόγων Ιεφθαε ὧν ἀπέστειλεν πρὸς αὐτόν **29** καὶ ἐγένετο ἐπὶ Ιεφθαε πνεῦμα κυρίου καὶ παρῆλθεν τὸν Γαλααδ καὶ τὸν Μανασση καὶ παρῆλθεν τὴν σκοπιὰν Γαλααδ εἰς τὸ πέραν υἰῶν Αμμων **30** καὶ ἠῤῥατο Ιεφθαε εὐχὴν τῷ κυρίῳ καὶ εἶπεν ἂν διδοὺς δῶς τοὺς υἰοὺς Αμμων ἐν τῇ χειρὶ μου **31** καὶ ἔσται ὁ ἐκπορευόμενος ὃς ἂν ἐξέλθῃ ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ οἴκου μου εἰς συνάντησίν μου ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με ἐν εἰρήνῃ ἀπὸ υἰῶν Αμμων καὶ ἔσται τῷ κυρίῳ ἀνοίσω αὐτὸν ὀλοκαύτωμα **32** καὶ παρῆλθεν Ιεφθαε πρὸς υἰοὺς Αμμων παρατάξασθαι πρὸς αὐτούς καὶ παρέδωκεν αὐτούς κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ **33** καὶ ἐπάταξεν αὐτούς ἀπὸ Αροηρ ἕως ἐλθεῖν ἄχρις Αρνων ἐν ἀριθμῷ εἴκοσι πόλεις καὶ ἕως Εβελχαρμιν πληγὴν μεγάλην σφόδρα καὶ συνεστάλησαν οἱ υἱοὶ Αμμων ἀπὸ προσώπου υἰῶν Ισραηλ **34** καὶ ἦλθεν Ιεφθαε εἰς Μασσηφα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἐξεπορεύετο εἰς ὑπάντησιν ἐν τυμπάνοις καὶ χοροῖς καὶ ἦν αὕτη μονογενὴς οὐκ ἦν αὐτῷ ἕτερος υἱὸς ἢ θυγάτηρ **35** καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν αὐτὴν αὐτὸς διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἃ ἃ θυγάτηρ μου ταραχῆ ἑτάραξάς με καὶ σὺ ἦς ἐν τῷ ταραχῶ μου καὶ ἐγὼ εἰμι ἡνοιξά κατα σοῦ τὸ στόμα μου πρὸς κύριον καὶ οὐ δυνήσομαι ἐπιστρέψαι **36** ἡ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν πάτερ ἡνοιξά τὸ στόμα σου πρὸς κύριον ποιήσόν μοι ὄν τρόπον ἐξῆλθεν ἐκ στόματός σου ἐν τῷ ποιῆσαί σοι κύριον ἐκδίκησιν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σου ἀπὸ υἰῶν Αμμων **37** καὶ ἦδε εἶπεν πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς ποιησάτω δὴ ὁ πατήρ μου τὸν λόγον τοῦτον ἕασόν με δύο μῆνας καὶ πορευσομαι καὶ καταβήσομαι ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ κλαύσομαι ἐπὶ τὰ παρθενία μου ἐγὼ εἰμι καὶ αἱ συνεταιρίδες μου **38** καὶ εἶπεν πορεύου καὶ ἀπέστειλεν αὐτὴν δύο μῆνας καὶ ἐπορεύθη αὐτὴ καὶ αἱ συνεταιρίδες αὐτῆς καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τὰ παρθενία αὐτῆς ἐπὶ τὰ ὄρη **39** καὶ ἐγένετο ἐν τέλει τῶν δύο μηνῶν καὶ

ἐπέστρεψεν πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτῇ τὴν εὐχὴν αὐτοῦ ἦν ἠῤῥατο καὶ αὕτη οὐκ ἔγνω ἄνδρα καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα ἐν Ισραηλ **40** ἀπὸ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐπορεύοντο θυγατέρες Ισραηλ θρηνεῖν τὴν θυγατέρα Ιεφθαε Γαλααδ ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ἐν τῷ ἐνιαυτῷ

12 καὶ ἐβόησεν ἀνὴρ Εφραιμ καὶ παρῆλθαν εἰς βορρᾶν καὶ εἶπαν πρὸς Ιεφθαε διὰ τί παρῆλθες παρατάξασθαι ἐν υἰοῖς Αμμων καὶ ἡμᾶς οὐ κέκληκας πορευθῆναι μετὰ σοῦ τὸν οἶκόν σου ἐμπρήσομεν ἐπὶ σέ ἐν πυρὶ **2** καὶ εἶπεν Ιεφθαε πρὸς αὐτούς ἀνὴρ μαχητῆς ἤμην ἐγὼ καὶ ὁ λαός μου καὶ οἱ υἱοὶ Αμμων σφόδρα καὶ ἐβόησα ὑμᾶς καὶ οὐκ ἐσώσατέ με ἐκ χειρὸς αὐτῶν **3** καὶ εἶδον ὅτι οὐκ εἶ σωτὴρ καὶ ἔθηκα τὴν ψυχὴν μου ἐν χειρὶ μου καὶ παρῆλθον πρὸς υἰοὺς Αμμων καὶ ἔδωκεν αὐτούς κύριος ἐν χειρὶ μου καὶ εἰς τί ἀνέβητε ἐπ' ἐμέ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ παρατάξασθαι ἐν ἐμοί **4** καὶ συνέστρεψεν Ιεφθαε τοὺς πάντας ἄνδρας Γαλααδ καὶ παρετάξατο τῷ Εφραιμ καὶ ἐπάταξαν ἄνδρες Γαλααδ τὸν Εφραιμ ὅτι εἶπαν οἱ διασωζόμενοι τοῦ Εφραιμ ὑμεῖς Γαλααδ ἐν μέσῳ τοῦ Εφραιμ καὶ ἐν μέσῳ τοῦ Μανασση **5** καὶ προκατελάβετο Γαλααδ τὰς διαβάσεις τοῦ Ιορδάνου τοῦ Εφραιμ καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἱ διασωζόμενοι Εφραιμ διαβῶμεν καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄνδρες Γαλααδ μὴ Εφραθίτης εἶ καὶ εἶπεν οὐ **6** καὶ εἶπαν αὐτῷ εἶπὸν δὴ στάχυς καὶ οὐ κατεύθυνεν τοῦ λαλῆσαι οὕτως καὶ ἐπελάβοντο αὐτοῦ καὶ ἔθυσαν αὐτὸν πρὸς τὰς διαβάσεις τοῦ Ιορδάνου καὶ ἔπεσαν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ Εφραιμ τεσσαράκοντα δύο χιλιάδες **7** καὶ ἔκρινεν Ιεφθαε τὸν Ισραηλ ἐξήκοντα ἔτη καὶ ἀπέθανεν Ιεφθαε ὁ Γαλααδίτης καὶ ἐτάφη ἐν πόλει αὐτοῦ ἐν Γαλααδ **8** καὶ ἔκρινεν μετ' αὐτὸν τὸν Ισραηλ Αβαισαν ἀπὸ Βαιθλεεμ **9** καὶ ἦσαν αὐτῷ τριάκοντα υἱοὶ καὶ τριάκοντα θυγατέρες ἃς ἐξαπέστειλεν ἔξω καὶ τριάκοντα θυγατέρας εἰσήνεγκεν τοῖς υἰοῖς αὐτοῦ ἔξωθεν καὶ ἔκρινεν

τὸν Ἰσραηλ ἑπτὰ ἔτη **10** καὶ ἀπέθανεν Αβαισαν καὶ ἐτάφη ἐν Βαιθλεεμ **11** καὶ ἔκρινεν μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραηλ Αιλωμ ὁ Ζαβουλωνίτης δέκα ἔτη **12** καὶ ἀπέθανεν Αιλωμ ὁ Ζαβουλωνίτης καὶ ἐτάφη ἐν Αιλωμ ἐν γῆ Ζαβουλων **13** καὶ ἔκρινεν μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραηλ Αβδων υἱὸς Ἑλληλ ὁ Φαραθωνίτης **14** καὶ ἦσαν αὐτῷ τεσσαράκοντα υἱοὶ καὶ τριάκοντα υἱῶν υἱοὶ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ ἑβδομήκοντα πώλους καὶ ἔκρινεν τὸν Ἰσραηλ ὀκτῶ ἔτη **15** καὶ ἀπέθανεν Αβδων υἱὸς Ἑλληλ ὁ Φαραθωνίτης καὶ ἐτάφη ἐν Φαραθωμ ἐν γῆ Εφραιμ ἐν ὄρει τοῦ Αμαληκ

13 καὶ προσέθηκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ Φυλιστιμ τεσσαράκοντα ἔτη **2** καὶ ἦν ἀνὴρ εἷς ἀπὸ Σαραα ἀπὸ δήμου συγγενείας τοῦ Δανι καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωε καὶ γυνὴ αὐτῷ στεῖρα καὶ οὐκ ἔτεκεν **3** καὶ ὥφθη ἄγγελος κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν ἰδοὺ σὺ στεῖρα καὶ οὐ τέτοκας καὶ συλλήμψῃ υἱόν **4** καὶ νῦν φύλαξαι διὰ καὶ μὴ πίης οἶνον καὶ μέθυσμα καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον **5** ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἱόν καὶ σίδηρος οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὅτι ναζιρ θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ τῆς κοιλίας καὶ αὐτὸς ἄρξεται τοῦ σῶσαι τὸν Ἰσραηλ ἐκ χειρὸς Φυλιστιμ **6** καὶ εἰσηλθεν ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς λέγουσα ἄνθρωπος θεοῦ ἦλθεν πρὸς με καὶ εἶδος αὐτοῦ ὡς εἶδος ἀγγέλου θεοῦ φοβερὸν σφόδρα καὶ οὐκ ἠρώτησα αὐτόν πόθεν ἐστίν καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐκ ἀπήγγειλέν μοι **7** καὶ εἶπέν μοι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἱόν καὶ νῦν μὴ πίης οἶνον καὶ μέθυσμα καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον ὅτι ἅγιον θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστρὸς ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ **8** καὶ προσηύξατο Μανωε πρὸς κύριον καὶ εἶπεν ἐν ἐμοὶ κύριε Αδωναιε τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ ὃν ἀπέστειλας ἐλθέτω διὰ ἔτι πρὸς ἡμᾶς καὶ συμβιβάσάτω ἡμᾶς τί ποιήσωμεν

τῷ παιδίῳ τῷ τικτομένῳ **9** καὶ εἰσήκουσεν ὁ θεὸς τῆς φωνῆς Μανωε καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἔτι πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ αὕτη ἐκάθητο ἐν ἀγρῷ καὶ Μανωε ὁ ἀνὴρ αὐτῆς οὐκ ἦν μετ' αὐτῆς **10** καὶ ἐτάχυνεν ἡ γυνὴ καὶ ἔδραμεν καὶ ἀνήγγειλεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἰδοὺ ὦπται πρὸς με ὁ ἀνὴρ ὃς ἦλθεν ἐν ἡμέρᾳ πρὸς με **11** καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη Μανωε ὀπίσω τῆς γυναίκος αὐτοῦ καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰ σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ λαλήσας πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος ἐγώ **12** καὶ εἶπεν Μανωε νῦν ἐλεύσεται ὁ λόγος σου τίς ἔσται κρίσις τοῦ παιδίου καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ **13** καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος κυρίου πρὸς Μανωε ἀπὸ πάντων ὧν εἶρηκα πρὸς τὴν γυναῖκα φυλάσσεται **14** ἀπὸ παντός ὃ ἐκπορεύεται ἐξ ἀμπέλου τοῦ οἴνου οὐ φάγεται καὶ οἶνον καὶ σικερα μέθυσμα μὴ πιέτω καὶ πᾶν ἀκάθαρτον μὴ φαγέτω πάντα ὅσα ἐνετειλάμην αὐτῇ φυλάσσεται **15** καὶ εἶπεν Μανωε πρὸς τὸν ἄγγελον κυρίου κατάσχωμεν ὧδέ σε καὶ ποιήσωμεν ἐνώπιόν σου ἔριφον αἰγῶν **16** καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος κυρίου πρὸς Μανωε ἐὰν κατάσχῃς με οὐ φάγομαι ἀπὸ τῶν ἄρτων σου καὶ ἐὰν ποιήσῃς ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ ἀνοίσεις αὐτό ὅτι οὐκ ἔγνω Μανωε ὅτι ἄγγελος κυρίου αὐτός **17** καὶ εἶπεν Μανωε πρὸς τὸν ἄγγελον κυρίου τί τὸ ὄνομά σοι ὅτι ἔλθοι τὸ ῥῆμά σου καὶ δοξάσομέν σε **18** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου εἰς τί τοῦτο ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου καὶ αὐτό ἐστὶν θαυμαστόν **19** καὶ ἔλαβεν Μανωε τὸν ἔριφον τῶν αἰγῶν καὶ τὴν θυσίαν καὶ ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὴν πέτραν τῷ κυρίῳ καὶ διεχώρισεν ποιῆσαι καὶ Μανωε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες **20** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀναβῆναι τὴν φλόγα ἐπάνω τοῦ θυσιαστηρίου ἕως τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀνέβη ὁ ἄγγελος κυρίου ἐν τῇ φλογὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ Μανωε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν **21** καὶ οὐ προσέθηκεν ἔτι ὁ ἄγγελος κυρίου ὀφθῆναι

πρὸς Μανωε καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τότε ἔγνω Μανωε ὅτι ἄγγελος κυρίου οὗτος **22** καὶ εἶπεν Μανωε πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ θανάτω ἀποθανούμεθα ὅτι θεὸν εἶδομεν **23** καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἰ ἤθελεν ὁ κύριος θανατῶσαι ἡμᾶς οὐκ ἂν ἔλαβεν ἐκ χειρὸς ἡμῶν ὀλοκαύτωμα καὶ θυσίαν καὶ οὐκ ἂν ἔδειξεν ἡμῖν ταῦτα πάντα καὶ καθὼς καιρὸς οὐκ ἂν ἠκούτισεν ἡμᾶς ταῦτα **24** καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμψων καὶ ἠδρύνθη τὸ παιδάριον καὶ εὐλόγησεν αὐτὸ κύριος **25** καὶ ἤρξατο πνεῦμα κυρίου συνεκπορευέσθαι αὐτῷ ἐν παρεμβολῇ Δαν καὶ ἀνά μέσον Σαραα καὶ ἀνά μέσον Εσθαολ

14 καὶ κατέβη Σαμψων εἰς Θαμναθα καὶ εἶδεν γυναῖκα εἰς Θαμναθα ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν ἀλλοφύλων **2** καὶ ἀνέβη καὶ ἀπήγγειλεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν γυναῖκα ἐόρακα ἐν Θαμναθα ἀπὸ τῶν θυγατέρων Φυλιστιμ καὶ νῦν λάβετε αὐτὴν ἐμοὶ εἰς γυναῖκα **3** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ μὴ οὐκ εἰσὶν θυγατέρες τῶν ἀδελφῶν σου καὶ ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ μου γυνὴ ὅτι σὺ πορευῆ λαβεῖν γυναῖκα ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων τῶν ἀπεριτιμῆτων καὶ εἶπεν Σαμψων πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ ταύτην λαβέ μοι ὅτι αὕτη εὐθεῖα ἐν ὀφθαλμοῖς μου **4** καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι παρὰ κυρίου ἐστὶν ὅτι ἐκδίκησιν αὐτὸς ζητεῖ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἀλλόφυλοι κυριεύοντες ἐν Ἰσραηλ **5** καὶ κατέβη Σαμψων καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἰς Θαμναθα καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ ἀμπελῶνος Θαμναθα καὶ ἰδοὺ σκύμνος λέοντος ὠρυόμενος εἰς συνάντησιν αὐτοῦ **6** καὶ ἦλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου καὶ συνέτριψεν αὐτόν ὥσει συντρίψει ἔριφον καὶ οὐδὲν ἦν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀπήγγειλεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ ὃ ἐποίησεν **7** καὶ κατέβησαν καὶ ἐλάλησαν τῇ γυναικὶ καὶ ἠθύθη ἐν ὀφθαλμοῖς Σαμψων **8** καὶ ὑπέστρεψεν μεθ'

ἡμέρας λαβεῖν αὐτὴν καὶ ἐξέκλινεν ἰδεῖν τὸ πτώμα τοῦ λέοντος καὶ ἰδοὺ συναγωγὴ μελισσῶν ἐν τῷ στόματι τοῦ λέοντος καὶ μέλι **9** καὶ ἐξείλεν αὐτὸ εἰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐπορευέτο πορευόμενος καὶ ἐσθίων καὶ ἐπορεύθη πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ ἔφαγον καὶ οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ λέοντος ἐξείλεν τὸ μέλι **10** καὶ κατέβη ὁ πατὴρ αὐτοῦ πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ Σαμψων πότον ἑπτὰ ἡμέρας ὅτι οὕτως ποιοῦσιν οἱ νεανίσκοι **11** καὶ ἐγένετο ὅτε εἶδον αὐτόν καὶ ἔλαβον τριάκοντα κλητούς καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ **12** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψων πρόβλημα ὑμῖν προβάλλομαι ἐὰν ἀπαγγέλλοντες ἀπαγγείλητε αὐτὸ ἐν ταῖς ἑπτὰ ἡμέραις τοῦ πότου καὶ εὗρητε δώσω ὑμῖν τριάκοντα σινδόνας καὶ τριάκοντα στολὰς ἱματίων **13** καὶ ἐὰν μὴ δύνησθε ἀπαγγεῖλαί μοι δώσετε ὑμεῖς ἐμοὶ τριάκοντα ὀθόνια καὶ τριάκοντα ἀλλασσομένας στολὰς ἱματίων καὶ εἶπαν αὐτῷ προβαλοῦ τὸ πρόβλημα καὶ ἀκουσόμεθα αὐτό **14** καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί βρωτὸν ἐξῆλθεν ἐκ βιβρώσκοντος καὶ ἀπὸ ἰσχυροῦ γλυκύ καὶ οὐκ ἠδύναντο ἀπαγγεῖλαι τὸ πρόβλημα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας **15** καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ καὶ εἶπαν τῇ γυναικὶ Σαμψων ἀπάτησον διὴ τὸν ἄνδρα σου καὶ ἀπαγγειλάτω σοι τὸ πρόβλημα μήποτε κατακαύσωμέν σε καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου ἐν πυρὶ ἢ ἐκβιάσαι ἡμᾶς κεκλήκατε **16** καὶ ἔκλαυσεν ἡ γυνὴ Σαμψων πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν πλὴν μεμίσηκάς με καὶ οὐκ ἠγάπησάς με ὅτι τὸ πρόβλημα ὃ προεβάλου τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ μου οὐκ ἀπήγγειλάς μοι καὶ εἶπεν αὐτῇ Σαμψων εἰ τῷ πατρὶ μου καὶ τῇ μητρὶ μου οὐκ ἀπήγγελα σοὶ ἀπαγγείλω **17** καὶ ἔκλαυσεν πρὸς αὐτόν ἐπὶ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας ἃς ἦν αὐτοῖς ὁ πότος καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ ὅτι παρενώχλησεν αὐτῷ καὶ αὕτη ἀπήγγειλεν τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ αὐτῆς **18** καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἐν τῇ

ἡμέρα τῆ ἑβδόμη πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον τί γλυκύτερον μέλιτος καὶ τί ἰσχυρότερον λέοντος καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψων εἰ μὴ ἠροτριάσατε ἐν τῇ δαμάλει μου οὐκ ἂν ἔγνωτε τὸ πρόβλημά μου **19** καὶ ἦλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου καὶ κατέβη εἰς Ἀσκαλῶνα καὶ ἐπάταξεν ἐξ αὐτῶν τριάκοντα ἄνδρας καὶ ἔλαβεν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἔδωκεν τὰς στολὰς τοῖς ἀπαγγέλαισιν τὸ πρόβλημα καὶ ὠργίσθη θυμῷ Σαμψων καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ **20** καὶ ἐγένετο ἡ γυνὴ Σαμψων ἐνὶ τῶν φίλων αὐτοῦ ὧν ἐφιλίασεν

15 καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν καὶ ἐπεσκέψατο Σαμψων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐν ἐρίφῳ αἰγῶν καὶ εἶπεν εἰσελεύσομαι πρὸς τὴν γυναῖκά μου εἰς τὸ ταμειεῖον καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτῆς εἰσελθεῖν **2** καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ αὐτῆς λέγων εἶπα ὅτι μισῶν ἐμίσησας αὐτὴν καὶ ἔδωκα αὐτὴν ἐνὶ τῶν ἐκ τῶν φίλων σου μὴ οὐχὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ἡ νεωτέρα αὐτῆς ἀγαθωτέρα ὑπὲρ αὐτὴν ἔστω δὴ σοὶ ἀντὶ αὐτῆς **3** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψων ἠθῶωμαι καὶ τὸ ἅπαξ ἀπὸ ἀλλοφύλων ὅτι ποιῶ ἐγὼ μετ' αὐτῶν πονηρίαν **4** καὶ ἐπορεύθη Σαμψων καὶ συνέλαβεν τριακοσίας ἀλώπεκας καὶ ἔλαβεν λαμπάδας καὶ ἐπέστρεψεν κέρκον πρὸς κέρκον καὶ ἔθηκεν λαμπάδα μίαν ἀνὰ μέσον τῶν δύο κέρκων καὶ ἔδησεν **5** καὶ ἐξέκαυσε πῦρ ἐν ταῖς λαμπάσιν καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν τοῖς στάχυσιν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐκάησαν ἀπὸ ἄλωνος καὶ ἔως σταχῶν ὀρθῶν καὶ ἔως ἀμπελῶνος καὶ ἐλαίας **6** καὶ εἶπαν οἱ ἀλλόφυλοι τίς ἐποίησεν ταῦτα καὶ εἶπαν Σαμψων ὁ νυμφίος τοῦ Θαμνι ὅτι ἔλαβεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ ἐκ τῶν φίλων αὐτοῦ καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ ἐνέπρησαν αὐτὴν καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς ἐν πυρὶ **7** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψων ἐὰν ποιήσητε οὕτως ταύτην ὅτι εἰ μὴν ἐκδικήσω ἐν ὑμῖν καὶ ἔσχατον κοπάσω **8** καὶ ἐπάταξεν αὐτούς κνήμην ἐπὶ μηρὸν πληγὴν μεγάλην καὶ κατέβη

καὶ ἐκάθισεν ἐν τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας **9** καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ παρενέβαλον ἐν Ἰουδα καὶ ἐξερρίφησαν ἐν Λευι **10** καὶ εἶπαν ἀνὴρ Ἰουδα εἰς τί ἀνέβητε ἐφ' ἡμᾶς καὶ εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι δῆσαι τὸν Σαμψων ἀνέβημεν καὶ ποιήσαι αὐτῷ ὄν τρόπον ἐποίησεν ἡμῖν **11** καὶ κατέβησαν τρισχίλιοι ἄνδρες ἀπὸ Ἰουδα εἰς τρυμαλιὰν πέτρας **12** καὶ εἶπαν τῷ Σαμψων οὐκ οἶδας ὅτι κυριεύουσιν οἱ ἀλλόφυλοι ἡμῶν καὶ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψων ὄν τρόπον ἐποίησάν μοι οὕτως ἐποίησα αὐτοῖς **12** καὶ εἶπαν αὐτῷ δῆσαί σε κατέβημεν τοῦ δοῦναί σε ἐν χειρὶ ἀλλοφύλων καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψων ὁμόσατέ μοι μήποτε συναντήσητε ἐν ἐμοὶ ὑμεῖς **13** καὶ εἶπον αὐτῷ λέγοντες οὐχὶ ὅτι ἀλλ' ἡ δεσμῷ δῆσομέν σε καὶ παραδώσομέν σε ἐν χειρὶ αὐτῶν καὶ θανάτῳ οὐ θανατώσομέν σε καὶ ἔδησαν αὐτὸν ἐν δυοὶ καλωδίοις καινοῖς καὶ ἀνήνεγκαν αὐτὸν ἀπὸ τῆς πέτρας ἐκεῖνης **14** καὶ ἦλθον ἕως σιαγόνος καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἠλάλαξαν καὶ ἔδραμον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ καὶ ἦλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου καὶ ἐγενήθη τὰ καλώδια τὰ ἐπὶ βραχίουσιν αὐτοῦ ὥσει στιππύον ὃ ἐξεκαύθη ἐν πυρὶ καὶ ἐτάκησαν δεσμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ χειρῶν αὐτοῦ **15** καὶ εὔρεν σιαγόνα ὄνου ἐκρεμμυμένη καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ χιλίους ἄνδρας **16** καὶ εἶπεν Σαμψων ἐν σιαγόνι ὄνου ἐξαλείφω ἐξήλειψα αὐτούς ὅτι ἐν τῇ σιαγόνι τοῦ ὄνου ἐπάταξα χιλίους ἄνδρας **17** καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο λαλῶν καὶ ἔρριψεν τὴν σιαγόνα ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσεν τὸν τόπον ἐκεῖνον ἀναίρεισις σιαγόνος **18** καὶ ἐδίψησεν σφόδρα καὶ ἔκλαυσεν πρὸς κύριον καὶ εἶπεν σὺ εὐδόκησας ἐν χειρὶ δούλου σου τὴν σωτηρίαν τὴν μεγάλην ταύτην καὶ νῦν ἀποθανοῦμαι τῷ δίψει καὶ ἐμπεσοῦμαι ἐν χειρὶ τῶν ἀπεριτμήτων **19** καὶ ἔρρηξεν ὁ θεὸς τὸν λάκκον τὸν ἐν τῇ σιαγόνι καὶ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ ὕδωρ καὶ ἔπιεν καὶ ἐπέστρεψεν

τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἔζησεν διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς πηγὴ τοῦ ἐπικαλουμένου ἢ ἐστὶν ἐν σιαγόνι ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **20** καὶ ἔκρινεν τὸν Ἰσραὴλ ἐν ἡμέραις ἀλλοφύλων εἴκοσι ἕτη

16 καὶ ἐπορεύθη Σαμψων εἰς Γάζαν καὶ εἶδεν ἐκεῖ γυναῖκα πόρνην καὶ εἰσηλθεν πρὸς αὐτὴν **2** καὶ ἀνηγγέλη τοῖς Γαζαίοις λέγοντες ἦκει Σαμψων ὧδε καὶ ἐκύκλωσαν καὶ ἐνήδρυσαν ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν νύκτα ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως καὶ ἐκώφευσαν ὅλην τὴν νύκτα λέγοντες ἕως διαφάυση ὁ ὄρθρος καὶ φονεύσωμεν αὐτόν **3** καὶ ἐκοιμήθη Σαμψων ἕως μεσονυκτίου καὶ ἀνέστη ἐν ἡμίσει τῆς νυκτὸς καὶ ἐπελάβετο τῶν θυρῶν τῆς πύλης τῆς πόλεως σὺν τοῖς δυσὶ σταθμοῖς καὶ ἀνεβάστασεν αὐτὰς σὺν τῷ μοχλῷ καὶ ἔθηκεν ἐπ' ὤμων αὐτοῦ καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους τοῦ ἐπὶ προσώπου Χεβρων καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἐκεῖ **4** καὶ ἐγένετο μετὰ τοῦτο καὶ ἠγάπησεν γυναῖκα ἐν Ἀλωρηκ καὶ ὄνομα αὐτῇ Δαλιδα **5** καὶ ἀνέβησεν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων καὶ εἶπαν αὐτῇ ἀπάτησον αὐτόν καὶ ἰδὲ ἐν τίνι ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἡ μεγάλη καὶ ἐν τίνι δυνησόμεθα αὐτῷ καὶ δήσομεν αὐτόν τοῦ ταπεινῶσαι αὐτόν καὶ ἡμεῖς δώσομέν σοι ἀνὴρ χιλίους καὶ ἑκατὸν ἀργυρίου **6** καὶ εἶπεν Δαλιδα πρὸς Σαμψων ἀπάγγειλον δὴ μοι ἐν τίνι ἡ ἰσχὺς σου ἡ μεγάλη καὶ ἐν τίνι δεθήσῃ τοῦ ταπεινωθῆναί σε **7** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Σαμψων ἐὰν δῆσωσίν με ἐν ἑπτὰ νευρέαις ὑγραῖς μὴ διεφθαρμέναις καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων **8** καὶ ἀνήνεγκαν αὐτῇ οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων ἑπτὰ νευρὰς ὑγράς μὴ διεφθαρμένας καὶ ἔδησεν αὐτόν ἐν αὐταῖς **9** καὶ τὸ ἔνεδρον αὐτῇ ἐκάθητο ἐν τῷ ταμείῳ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ Σαμψων καὶ διέσπασεν τὰς νευρέας ὡς εἴ τις ἀποσπάσει στρέμμα στιππύου ἐν τῷ ὄσφρανθῆναι αὐτὸ πυρός καὶ οὐκ ἐγνώσθη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ **10** καὶ εἶπεν Δαλιδα πρὸς Σαμψων ἰδοὺ ἐπλάνησάς με

καὶ ἐλάλησας πρὸς με ψευδῆ νῦν οὖν ἀνάγγειλόν μοι ἐν τίνι δεθήσῃ **11** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν ἐὰν δεσμεύοντες δῆσωσίν με ἐν καλωδίοις καινοῖς οἷς οὐκ ἐγένετο ἐν αὐτοῖς ἔργον καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων **12** καὶ ἔλαβεν Δαλιδα καλώδια καινὰ καὶ ἔδησεν αὐτόν ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ταμείου καὶ εἶπεν ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ Σαμψων καὶ διέσπασεν αὐτὰ ἀπὸ βραχιόνων αὐτοῦ ὡς σπαρτίον **13** καὶ εἶπεν Δαλιδα πρὸς Σαμψων ἰδοὺ ἐπλάνησάς με καὶ ἐλάλησας πρὸς ἐμὲ ψευδῆ ἀπάγγειλον δὴ μοι ἐν τίνι δεθήσῃ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν ἐὰν ὑφάνης τὰς ἑπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς μου σὺν τῷ διάσματι καὶ ἐγκρούσης τῷ πασσάλῳ εἰς τὸν τοῖχον καὶ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων ἀσθενής **14** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κοιμᾶσθαι αὐτόν καὶ ἔλαβεν Δαλιδα τὰς ἑπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ὑφανεῖν ἐν τῷ διάσματι καὶ ἔπηξεν τῷ πασσάλῳ εἰς τὸν τοῖχον καὶ εἶπεν ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ Σαμψων καὶ ἐξυπνίσθη ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ ἐξῆρεν τὸν πάσσαλον τοῦ ὑφάσματος ἐκ τοῦ τοίχου **15** καὶ εἶπεν Δαλιδα πρὸς Σαμψων πῶς λέγεις ἠγάπηκά σε καὶ οὐκ ἔστιν ἡ καρδία σου μετ' ἐμοῦ τοῦτο τρίτον ἐπλάνησάς με καὶ οὐκ ἀπήγγειλάς μοι ἐν τίνι ἡ ἰσχὺς σου ἡ μεγάλη **16** καὶ ἐγένετο ὅτε ἐξέθλιψεν αὐτόν ἐν λόγοις αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας καὶ ἐστενοχώρησεν αὐτόν καὶ ὠλιγοψύχησεν ἕως τοῦ ἀποθανεῖν **17** καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ τὴν πᾶσαν καρδίαν αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῇ σίδηρος οὐκ ἀνέβη ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ὅτι ἅγιος θεοῦ ἐγώ εἰμι ἀπὸ κοιλίας μητρός μου ἐὰν οὖν ξυρήσωμαι ἀποστήσεται ἀπ' ἐμοῦ ἡ ἰσχὺς μου καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς πάντες οἱ ἄνθρωποι **18** καὶ εἶδεν Δαλιδα ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτῇ πᾶσαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλεν καὶ ἐκάλεσεν τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀλλοφύλων λέγουσα ἀνάβητε ἔτι τὸ ἀπαξ τοῦτο ὅτι ἀπήγγειλέν μοι τὴν πᾶσαν καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἀνέβησεν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄρχοντες

τῶν ἄλλοφύλων καὶ ἀνήνεγκαν τὸ ἀργύριον ἐν χερσὶν αὐτῶν **19** καὶ ἐκοίμισεν Δαλιδα τὸν Σαμψων ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς καὶ ἐκάλεσεν ἄνδρα καὶ ἐξύρῃσεν τὰς ἑπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἤρξατο ταπεινῶσαι αὐτόν καὶ ἀπέστη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ **20** καὶ εἶπεν Δαλιδα ἄλλοφύλοι ἐπὶ σέ Σαμψων καὶ ἐξυπνίσθη ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἐξελεύσομαι ὡς ἄπαξ καὶ ἄπαξ καὶ ἐκτιναχθήσομαι καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω ὅτι ἀπέστη ὁ κύριος ἀπάνωθεν αὐτοῦ **21** καὶ ἐκράτησαν αὐτόν οἱ ἄλλοφύλοι καὶ ἐξέκοψαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ κατήνεγκαν αὐτόν εἰς Γάζαν καὶ ἐπέδησαν αὐτόν ἐν πέδαις χαλκεῖαις καὶ ἦν ἀλήθων ἐν οἴκῳ τοῦ δεσποτηρίου **22** καὶ ἤρξατο θριξί τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ βλαστάνειν καθὼς ἐξυρῆσατο **23** καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν ἄλλοφύλων συνήχθησαν θῦσαι θυσίασμα μέγα τῷ Δαγων θεῷ αὐτῶν καὶ εὐφρανθῆναι καὶ εἶπαν ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐν χειρὶ ἡμῶν τὸν Σαμψων τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν **24** καὶ εἶδαν αὐτόν ὁ λαὸς καὶ ὕμνησαν τὸν θεὸν αὐτῶν ὅτι παρέδωκεν ὁ θεὸς ἡμῶν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν ἐν χειρὶ ἡμῶν τὸν ἐρημοῦντα τὴν γῆν ἡμῶν καὶ ὃς ἐπλήθυνεν τοὺς τραυματίας ἡμῶν **25** καὶ ὅτε ἠγαθύνθη ἡ καρδία αὐτῶν καὶ εἶπαν καλέσατε τὸν Σαμψων ἐξ οἴκου φυλακῆς καὶ παιζάτω ἐνώπιον ἡμῶν καὶ ἐκάλεσαν τὸν Σαμψων ἀπὸ οἴκου δεσποτηρίου καὶ ἔπαιζεν ἐνώπιον αὐτῶν καὶ ἐρράπιζον αὐτόν καὶ ἔστησαν αὐτόν ἀνά μέσον τῶν κιώνων **26** καὶ εἶπεν Σαμψων πρὸς τὸν νεανίαν τὸν κρατοῦντα τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἄφες με καὶ ψηλαφήσω τοὺς κίονας ἐφ' οἷς ὁ οἶκος στήκει ἐπ' αὐτούς καὶ ἐπιστηριχθήσομαι ἐπ' αὐτούς **27** καὶ ὁ οἶκος πλήρης τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν καὶ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν ἄλλοφύλων καὶ ἐπὶ τὸ δῶμα ὡς ἑπτακόσιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες οἱ θεωροῦντες ἐν παιγνίαις Σαμψων **28** καὶ ἔκλαυσεν Σαμψων πρὸς κύριον καὶ εἶπεν Ἀδωναιε κύριε μνήσθητι δὴ μου νῦν καὶ ἐνίσχυσόν με ἔτι τὸ ἄπαξ τοῦτο θεέ

καὶ ἀνταποδώσω ἀνταπόδοσιν μίαν περὶ τῶν δύο ὀφθαλμῶν μου τοῖς ἄλλοφύλοις **29** καὶ περιέλαβεν Σαμψων τοὺς δύο κίονας τοῦ οἴκου ἐφ' οὓς ὁ οἶκος εἰστήκει καὶ ἐπεστηρίχθη ἐπ' αὐτούς καὶ ἐκράτησεν ἓνα τῆ δεξιᾶ αὐτοῦ καὶ ἓνα τῆ ἀριστερᾶ αὐτοῦ **30** καὶ εἶπεν Σαμψων ἀποθανέτω ψυχὴ μου μετὰ ἄλλοφύλων καὶ ἐβάσταξεν ἐν ἰσχύϊ καὶ ἔπεσεν ὁ οἶκος ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῷ καὶ ἦσαν οἱ τεθνηκότες οὓς ἐθανάτωσεν Σαμψων ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ πλείους ἢ οὓς ἐθανάτωσεν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ **31** καὶ κατέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἔλαβον αὐτόν καὶ ἀνέβησαν καὶ ἔθαψαν αὐτόν ἀνά μέσον Σαραα καὶ ἀνά μέσον Εσθαολ ἐν τῷ τάφῳ Μανωε τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἔκρινεν τὸν Ἰσραηλ εἴκοσι ἔτη

17 καὶ ἐγένετο ἀνὴρ ἀπὸ ὄρους Εφραιμ καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχαιας **2** καὶ εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτοῦ οἱ χίλιοι καὶ ἑκατὸν οὓς ἔλαβες ἀργυρίου σεαυτῇ καὶ με ἠράσω καὶ προσεῖπας ἐν ὧσί μου ἰδοὺ τὸ ἀργύριον παρ' ἐμοί ἐγὼ ἔλαβον αὐτό καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ υἱός μου τῷ κυρίῳ **3** καὶ ἀπέδωκεν τοὺς χιλίους καὶ ἑκατὸν τοῦ ἀργυρίου τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀγιάζουσα ἠγίακα τὸ ἀργύριον τῷ κυρίῳ ἐκ χειρός μου τῷ υἱῷ μου τοῦ ποιῆσαι γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν καὶ νῦν ἀποδώσω σοι αὐτό **4** καὶ ἀπέδωκεν τὸ ἀργύριον τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ διακοσίους ἀργυρίου καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ἀργυροκόπῳ καὶ ἐποίησεν αὐτὸ γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν καὶ ἐγενήθη ἐν οἴκῳ Μιχαια **5** καὶ ὁ οἶκος Μιχαια αὐτῷ οἴκος θεοῦ καὶ ἐποίησεν εφωδ καὶ θαραφιν καὶ ἐπλήρωσεν τὴν χεῖρα ἀπὸ ἐνὸς υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἱερέα **6** ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραηλ ἀνὴρ τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐποίει **7** καὶ ἐγενήθη νεανίας ἐκ Βηθλεεμ δήμου Ἰουδα καὶ αὐτὸς Λευίτης καὶ

οὗτος παρώκει ἐκεῖ **8** καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀνὴρ ἀπὸ Βηθλεεμ τῆς πόλεως Ἰουδα παροικῆσαι ἐν ῶ ἐὰν εὕρη τόπω καὶ ἦλθεν ἕως ὄρους Εφραιμ καὶ ἕως οἴκου Μιχαῖα τοῦ ποιῆσαι ὁδὸν αὐτοῦ **9** καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαῖας πόθεν ἔρχῃ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Λευίτης εἰμὶ ἀπὸ Βαιθλεεμ Ἰουδα καὶ ἐγὼ πορεύομαι παροικῆσαι ἐν ῶ ἐὰν εὕρω τόπω **10** καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαῖας κάθου μετ' ἐμοῦ καὶ γίνου μοι εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερέα καὶ ἐγὼ δώσω σοι δέκα ἀργυρίου εἰς ἡμέραν καὶ στολὴν ἱματίων καὶ τὰ πρὸς ζωὴν σου καὶ ἐπορεύθη ὁ Λευίτης **11** καὶ ἦρξατο παροικεῖν παρὰ τῷ ἀνδρὶ καὶ ἐγενήθη ὁ νεανίας παρ' αὐτῷ ὡς εἰς ἀπὸ υἱῶν αὐτοῦ **12** καὶ ἐπλήρωσεν Μιχαῖας τὴν χεῖρα τοῦ Λευίτου καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἱερέα καὶ ἐγένετο ἐν οἴκῳ Μιχαῖα **13** καὶ εἶπεν Μιχαῖας νῦν ἔγνω ὅτι ἀγαθὸν ἐστὶν ἐμοὶ ὅτι ἐγένετό μοι ὁ Λευίτης εἰς ἱερέα

18 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡ φυλὴ Δαν ἐζήτει αὐτῇ κληρονομίαν κατοικῆσαι ὅτι οὐκ ἐνέπεσεν αὐτῇ ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν μέσῳ φυλῶν Ἰσραὴλ κληρονομία **2** καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Δαν ἀπὸ δῆμων αὐτῶν πέντε ἄνδρας υἱοὺς δυνάμεως ἀπὸ Σαραα καὶ ἀπὸ Εσθαολ τοῦ κατασκέψασθαι τὴν γῆν καὶ ἐξιχνιάσαι αὐτήν καὶ εἶπαν πρὸς αὐτούς πορεύεσθε καὶ ἐξιχνιάσατε τὴν γῆν καὶ ἦλθον ἕως ὄρους Εφραιμ ἕως οἴκου Μιχαῖα καὶ ἠύλισθησαν ἐκεῖ **3** αὐτοὶ ἐν οἴκῳ Μιχαῖα καὶ αὐτοὶ ἐπέγνωσαν τὴν φωνὴν τοῦ νεανίσκου τοῦ Λευίτου καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ καὶ εἶπαν αὐτῷ τίς ἦνεγκέν σε ὧδε καὶ τί σὺ ποιεῖς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ τί σοι ὧδε **4** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς οὕτως καὶ οὕτως ἐποίησέν μοι Μιχαῖας καὶ ἐμισθώσατό με καὶ ἐγενόμην αὐτῷ εἰς ἱερέα **5** καὶ εἶπαν αὐτῷ ἐρώτησον δὴ ἐν τῷ θεῷ καὶ γνωσόμεθα εἰ εὐδοθήσεται ἡ ὁδὸς ἡμῶν ἐν ἧ ἡμεῖς πορευόμεθα ἐν αὐτῇ **6** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἱερεὺς πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ ἐνώπιον κυρίου

ἡ ὁδὸς ὑμῶν ἐν ἧ πορεύεσθε ἐν αὐτῇ **7** καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πέντε ἄνδρες καὶ ἦλθον εἰς Λαισα καὶ εἶδαν τὸν λαὸν τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς καθήμενον ἐπ' ἐλπίδι ὡς κρίσις Σιδωνίων ἡσυχάζουσα καὶ οὐκ ἔστιν διατρέπων ἢ καταισχύνων λόγον ἐν τῇ γῇ κληρονόμος ἐκπιέζων θησαυροῦ καὶ μακρὰν εἰσιν Σιδωνίων καὶ λόγον οὐκ ἔχουσιν πρὸς ἄνθρωπον **8** καὶ ἦλθον οἱ πέντε ἄνδρες πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν εἰς Σαραα καὶ Εσθαολ καὶ εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τί ὑμεῖς κάθησθε **9** καὶ εἶπαν ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτούς ὅτι εἶδομεν τὴν γῆν καὶ ἰδοὺ ἀγαθὴ σφόδρα καὶ ὑμεῖς ἡσυχάζετε μὴ ὀκνησητε τοῦ πορευθῆναι καὶ εἰσελθεῖν τοῦ κληρονομησαί τὴν γῆν **10** καὶ ἡνίκα ἂν ἔλθητε εἰσελευσεσθε πρὸς λαὸν ἐπ' ἐλπίδι καὶ ἡ γῆ πλατεῖα ὅτι ἔδωκεν αὐτήν ὁ θεὸς ἐν χειρὶ ὑμῶν τόπος ὅπου οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ὑστέρημα παντὸς ῥήματος τῶν ἐν τῇ γῇ **11** καὶ ἀπῆραν ἐκεῖθεν ἀπὸ δῆμων τοῦ Δαν ἀπὸ Σαραα καὶ ἀπὸ Εσθαολ ἑξακόσιοι ἄνδρες ἐξωσμένοι σκευὴ παρατάξεως **12** καὶ ἀνέβησαν καὶ παρενέβαλον ἐν Καριαθιαριμ ἐν Ἰουδα διὰ τοῦτο ἐκλήθη ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ παρεμβολὴ Δαν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἰδοὺ ὀπίσω Καριαθιαριμ **13** καὶ παρῆλθον ἐκεῖθεν ὄρος Εφραιμ καὶ ἦλθον ἕως οἴκου Μιχαῖα **14** καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ πέντε ἄνδρες οἱ πεπορευμένοι κατασκέψασθαι τὴν γῆν Λαισα καὶ εἶπαν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν ἔγνωτε ὅτι ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ εφωδ καὶ θεραφιν καὶ γλυπτὸν καὶ χωνευτόν καὶ νῦν γνῶτε ὅ τι ποιήσετε **15** καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ νεανίσκου τοῦ Λευίτου οἶκον Μιχαῖα καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν εἰς εἰρήνην **16** καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ ἀνεξωσμένοι τὰ σκευὴ τῆς παρατάξεως αὐτῶν ἐστῶτες παρὰ θύρας τῆς πύλης οἱ ἐκ τῶν υἱῶν Δαν **17** καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε ἄνδρες οἱ πορευθέντες κατασκέψασθαι τὴν γῆν **18** καὶ εἰσῆλθον ἐκεῖ εἰς οἶκον Μιχαῖα καὶ ὁ ἱερεὺς ἐστῶς καὶ ἔλαβον τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ εφωδ καὶ τὸ

θεραφιν και τὸ χωνευτὸν και εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ὁ ἱερεὺς τί ὑμεῖς ποιεῖτε **19** και εἶπαν αὐτῶ κώφευσον ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ στόμα σου και δεῦρο μεθ' ἡμῶν και γενοῦ ἡμῖν εἰς πατέρα και εἰς ἱερέα μη ἀγαθὸν εἶναι σε ἱερέα οἴκου ἀνδρὸς ἐνὸς ἢ γενέσθαι σε ἱερέα φυλῆς και οἴκου εἰς δῆμον Ἰσραηλ **20** και ἠγαθύνθη ἡ καρδία τοῦ ἱερέως και ἔλαβεν τὸ εφωδ και τὸ θεραφιν και τὸ γλυπτὸν και τὸ χωνευτὸν και ἦλθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ **21** και ἐπέστρεψαν και ἀπῆλθαν και ἔθηκαν τὰ τέκνα και τὴν κτῆσιν και τὸ βάρος ἔμπροσθεν αὐτῶν **22** αὐτοὶ ἐμάκρυναν ἀπὸ οἴκου Μιχαια και ἰδοὺ Μιχαιας και οἱ ἄνδρες οἱ ἐν ταῖς οἰκίαις ταῖς μετὰ οἴκου Μιχαια ἐβόησαν και κατελάβοντο τοὺς υἱοὺς Δαν **23** και ἐπέστρεψαν τὸ πρόσωπον αὐτῶν υἱοὶ Δαν και εἶπαν τῷ Μιχαια τί ἐστίν σοι ὅτι ἐβόησας **24** και εἶπεν Μιχαιας ὅτι τὸ γλυπτὸν μου ὃ ἐποίησα ἐλάβετε και τὸν ἱερέα και ἐπορεύθητε και τί ἐμοὶ ἔτι και τί τοῦτο λέγετε πρὸς με τί κράζεις **25** και εἶπον πρὸς αὐτὸν οἱ υἱοὶ Δαν μη ἀκουσθήτω δὴ φωνή σου μεθ' ἡμῶν μήποτε συναντήσωσιν ἐν ἡμῖν ἄνδρες πικροὶ ψυχῆ και προσθήσουσιν ψυχὴν και τὴν ψυχὴν τοῦ οἴκου σου **26** και ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Δαν εἰς ὁδὸν αὐτῶν και εἶδεν Μιχαιας ὅτι δυνατώτεροί εἰσιν ὑπὲρ αὐτὸν και ἐπόστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ **27** και οἱ υἱοὶ Δαν ἔλαβον ὃ ἐποίησεν Μιχαιας και τὸν ἱερέα ὃς ἦν αὐτῶ και ἦλθον ἐπὶ Λαισα ἐπὶ λαδὸν ἠσυχάζοντα και πεποιοῦτα ἐπ' ἐλπίδι και ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας και τὴν πόλιν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ **28** και οὐκ ἦν ὁ ῥυόμενος ὅτι μακρὰν ἐστὶν ἀπὸ Σιδωνίων και λόγος οὐκ ἔστιν αὐτοῖς μετὰ ἀνθρώπου και αὐτὴ ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ οἴκου Ρααβ και ὠκοδόμησαν τὴν πόλιν και κατεσκήνωσαν ἐν αὐτῇ **29** και ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Δαν ἐν ὀνόματι Δαν πατρὸς αὐτῶν ὃς ἐτέχθη τῷ Ἰσραηλ και Ουλαμαις τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τὸ πρότερον **30** και ἔστησαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Δαν τὸ γλυπτὸν

και Ἰωναθαμ υἱὸς Γηρσομ υἱὸς Μανασση αὐτὸς και οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν ἱερεῖς τῇ φυλῇ Δαν ἕως ἡμέρας ἀποικίας τῆς γῆς **31** και ἔθηκαν αὐτοῖς τὸ γλυπτὸν ὃ ἐποίησεν Μιχαιας πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἦν ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐν Σηλωμ

19 και ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις και οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραηλ και ἐγένετο ἀνὴρ Λευίτης παροικῶν ἐν μηροῖς ὄρους Εφραιμ και ἔλαβεν αὐτῶ γυναῖκα παλλακὴν ἀπὸ Βηθλεεμ Ιουδα **2** και ἐπορεύθη ἀπ' αὐτοῦ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ και ἀπῆλθεν παρ' αὐτοῦ εἰς οἶκον πατρὸς αὐτῆς εἰς Βηθλεεμ Ιουδα και ἦν ἐκεῖ ἡμέρας τεσσάρων μηνῶν **3** και ἀνέστη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς και ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς τοῦ λαλῆσαι ἐπὶ καρδίαν αὐτῆς τοῦ ἐπιστρέψαι αὐτὴν αὐτῶ και νεανίας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ και ζευγος ὄνων και ἦδε εἰσήνεγκεν αὐτὸν εἰς οἶκον πατρὸς αὐτῆς και εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ τῆς νεανίδος και ἠυφράνθη εἰς συνάντησιν αὐτοῦ **4** και κατέσχεν αὐτὸν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ πατὴρ τῆς νεανίδος και ἐκάθισεν μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας και ἔφαγον και ἔπιον και ἠυλίστησαν ἐκεῖ **5** και ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ και ὠρθρισαν τὸ πρωὶ και ἀνέστη τοῦ πορευθῆναι και εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεανίδος πρὸς τὸν νυμφίον αὐτοῦ στήρισόν σου τὴν καρδίαν ψωμῶ ἄρτου και μετὰ τοῦτο πορεύεσθε **6** και ἐκάθισεν και ἔφαγον οἱ δύο ἐπὶ τὸ αὐτὸ και ἔπιον και εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεανίδος πρὸς τὸν ἄνδρα ἄγε δὴ αὐλίστητι και ἀγαθυνθήσεται ἡ καρδία σου **7** και ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τοῦ πορεύεσθαι και ἐβίασατο αὐτὸν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ και ἐκάθισεν και ἠυλίστη ἐκεῖ **8** και ὠρθρισεν τὸ πρωὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ τοῦ πορευθῆναι και εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεανίδος στήρισον δὴ τὴν καρδίαν σου και στρατεύσου ἕως κλῖναι τὴν ἡμέραν και ἔφαγον οἱ δύο **9** και ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τοῦ πορευθῆναι αὐτὸς και ἡ παλλακὴ αὐτοῦ και ὁ νεανίας αὐτοῦ και εἶπεν αὐτῶ ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ πατὴρ τῆς νεανίδος

ἰδοὺ δὴ ἠσθένησεν ἡ ἡμέρα εἰς τὴν ἑσπέραν
αὐλισθητι ὧδε καὶ ἀγαθυνθήσεται ἡ καρδία σου
καὶ ὀρθριεῖτε αὐριον εἰς ὁδὸν ὑμῶν καὶ πορεύση
εἰς τὸ σκὴνωμά σου **10** καὶ οὐκ εὐδόκησεν ὁ ἀνὴρ
αὐλισθῆναι καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἦλθεν
ἕως ἀπέναντι Ἰεβους αὕτη ἐστὶν Ἰερουσαλημ
καὶ μετ' αὐτοῦ ζευγος ὄνων ἐπισεσαγμένων καὶ
ἡ παλλακὴ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ **11** καὶ ἦλθσαν
ἕως Ἰεβους καὶ ἡ ἡμέρα προβεβήκει σφόδρα
καὶ εἶπεν ὁ νεανίας πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ
δεῦρο δὴ καὶ ἐκκλίνωμεν εἰς πόλιν τοῦ Ἰεβουσι
ταύτην καὶ αὐλισθῶμεν ἐν αὐτῇ **12** καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ οὐκ ἐκκλινοῦμεν
εἰς πόλιν ἀλλοτρίαν ἐν ἣ οὐκ ἔστιν ἀπὸ υἰῶν
Ἰσραηλ ὧδε καὶ παρελευσόμεθα ἕως Γαβαα **13**
καὶ εἶπεν τῷ νεανίᾳ αὐτοῦ δεῦρο καὶ ἐγγίσωμεν
ἐνὶ τῶν τόπων καὶ αὐλισθησόμεθα ἐν Γαβαα
ἢ ἐν Ραμα **14** καὶ παρῆλθον καὶ ἐπορεύθησαν
καὶ ἔδου ὁ ἥλιος αὐτοῖς ἐχόμενα τῆς Γαβαα ἢ
ἐστὶν τῷ Βενιαμιν **15** καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ τοῦ
εἰσελθεῖν αὐλισθῆναι ἐν Γαβαα καὶ εἰσηλθον καὶ
ἐκάθισαν ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως καὶ οὐκ ἦν
ἀνὴρ συνάγων αὐτοὺς εἰς οἰκίαν αὐλισθῆναι
16 καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πρεσβύτης ἦρχετο ἐξ ἔργων
αὐτοῦ ἐξ ἀγροῦ ἐν ἑσπέρᾳ καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν ἐξ
ὄρους Εφραιμ καὶ αὐτὸς παρῶκει ἐν Γαβαα καὶ
οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου υἱοὶ Βενιαμιν **17** καὶ ἦρην
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδεν τὸν ὁδοιπόρον
ἄνδρα ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως καὶ εἶπεν ὁ
ἀνὴρ ὁ πρεσβύτης ποῦ πορεύη καὶ πόθεν ἔρχη
18 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν παραπορευόμεθα ἡμεῖς
ἀπὸ Βηθλεεμ Ἰουδα ἕως μηρῶν ὄρους Εφραιμ
ἐκεῖθεν ἐγὼ εἰμι καὶ ἐπορεύθη ἐως Βηθλεεμ
Ἰουδα καὶ εἰς τὸν οἶκόν μου ἐγὼ πορεύομαι καὶ
οὐκ ἔστιν ἀνὴρ συνάγων με εἰς τὴν οἰκίαν **19** καὶ
γε ἄχυρα καὶ χορτάσματα ἐστὶν τοῖς ὄνοις ἡμῶν
καὶ ἄρτοι καὶ οἶνός ἐστιν ἐμοὶ καὶ τῇ παιδίσκῃ
καὶ τῷ νεανίσκῳ μετὰ τῶν παιδίων σου οὐκ
ἔστιν ὑστέρημα παντὸς πράγματος **20** καὶ εἶπεν ὁ

ἀνὴρ ὁ πρεσβύτης εἰρήνη σοι πλὴν πᾶν ὑστέρημά
σου ἐπ' ἐμέ πλὴν ἐν τῇ πλατείᾳ οὐ μὴ αὐλισθήση
21 καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ
τόπον ἐποίησεν τοῖς ὄνοις καὶ αὐτοὶ ἐνίσπαντο
τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον **22** αὐτοὶ
δ' ἀγαθύνοντες καρδίας αὐτῶν καὶ ἰδοὺ ἄνδρες
τῆς πόλεως υἱοὶ παρανόμων ἐκύκλωσαν τὴν
οἰκίαν κρούοντες ἐπὶ τὴν θύραν καὶ εἶπον πρὸς
τὸν ἄνδρα τὸν κύριον τοῦ οἴκου τὸν πρεσβύτερον
λέγοντες ἐξένεγκε τὸν ἄνδρα ὃς εἰσηλθεν εἰς τὴν
οἰκίαν σου ἵνα γνῶμεν αὐτόν **23** καὶ ἐξῆλθεν πρὸς
αὐτοὺς ὁ ἀνὴρ ὁ κύριος τοῦ οἴκου καὶ εἶπεν μή
ἀδελφοί μὴ κακοποιήσητε δὴ μετὰ τὸ εἰσελθεῖν
τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς τὴν οἰκίαν μου μὴ ποιήσητε
τὴν ἀφροσύνην ταύτην **24** ἰδὲ ἡ θυγάτηρ μου
ἢ παρθένος καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ἐξάξω αὐτάς
καὶ ταπεινώσατε αὐτάς καὶ ποιήσατε αὐταῖς τὸ
ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν καὶ τῷ ἀνδρὶ τούτῳ
οὐ ποιήσετε τὸ ῥῆμα τῆς ἀφροσύνης ταύτης **25**
καὶ οὐκ εὐδόκησαν οἱ ἄνδρες τοῦ εἰσακοῦσαι
αὐτοῦ καὶ ἐπελάβετο ὁ ἀνὴρ τῆς παλλακῆς
αὐτοῦ καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν πρὸς αὐτοὺς ἕξω καὶ
ἔγνωσαν αὐτὴν καὶ ἐνέπαιζον ἐν αὐτῇ ὅλην
τὴν νύκτα ἕως πρωῆ καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὴν ὡς
ἀνέβη τὸ πρωὶ **26** καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν
ὄρθρον καὶ ἔπесεν παρὰ τὴν θύραν τοῦ οἴκου οὗ
ἦν αὐτῆς ἐκεῖ ὁ ἀνὴρ ἕως τοῦ διαφῶσαι **27** καὶ
ἀνέστη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς τὸ πρωὶ καὶ ἦνοιξεν τὰς
θύρας τοῦ οἴκου καὶ ἐξῆλθεν τοῦ πορευθῆναι τὴν
ὁδὸν αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ ἡ γυνὴ ἢ παλλακὴ αὐτοῦ
πεπτωκυῖα παρὰ τὰς θύρας τοῦ οἴκου καὶ αἱ
χεῖρες αὐτῆς ἐπὶ τὸ πρόθυρον **28** καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτὴν ἀνάστα καὶ ἀπέλθωμεν καὶ οὐκ ἀπεκρίθη
ὅτι ἦν νεκρά καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐπὶ τὸν ὄνον καὶ
ἐπορεύθη εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ **29** καὶ ἔλαβεν
τὴν ῥομφαίαν καὶ ἐκράτησεν τὴν παλλακὴν
αὐτοῦ καὶ ἐμέλισεν αὐτὴν εἰς δώδεκα μέλη καὶ
ἀπέστειλεν αὐτὰ ἐν παντὶ ὀρίῳ Ἰσραηλ **30** καὶ
ἐγένετο πᾶς ὁ βλέπων ἔλεγεν οὐκ ἐγένετο καὶ

οὐχ ἑόραται ὡς αὕτη ἀπὸ ἡμέρας ἀναβάσεως
υἰῶν Ἰσραηλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης θέσθε ὑμῖν αὐτοὶ ἐπ' αὐτὴν βουλὴν καὶ
λαλήσατε

20 καὶ ἐξῆλθον πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ
ἐξεκκλησιάσθη ἡ συναγωγὴ ὡς ἀνὴρ εἷς
ἀπὸ Δαν καὶ ἕως Βηρσαβεε καὶ γῆ τοῦ Γαλααδ
πρὸς κύριον εἰς Μασσηφα **2** καὶ ἐστάθησαν κατὰ
πρόσωπον κυρίου πᾶσαι αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραηλ
ἐν ἐκκλησίᾳ τοῦ λαοῦ τοῦ θεοῦ τετρακόσιοι
χιλιάδες ἀνδρῶν πεζῶν ἔλκοντες ῥομφαίαν **3**
καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Βενιαμιν ὅτι ἀνέβησαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραηλ εἰς Μασσηφα καὶ ἐλθόντες εἶπαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραηλ λαλήσατε ποῦ ἐγένετο ἡ πονηρία
αὕτη **4** καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ Λευίτης ὁ ἀνὴρ
τῆς γυναικὸς τῆς φονευθείσης καὶ εἶπεν εἰς
Γαβαα τῆς Βενιαμιν ἦλθον ἐγὼ καὶ ἡ παλλακὴ
μου τοῦ ἀυλισθῆναι **5** καὶ ἀνέστησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ
ἄνδρες τῆς Γαβαα καὶ ἐκύκλωσαν ἐπ' ἐμὲ ἐπὶ
τὴν οἰκίαν νυκτός ἐμὲ ἠθέλησαν φονεῦσαι καὶ
τὴν παλλακὴν μου ἐταπείνωσαν καὶ ἀπέθανεν **6**
καὶ ἐκράτησα τὴν παλλακὴν μου καὶ ἐμέλισα
αὐτὴν καὶ ἀπέστειλα ἐν παντὶ ὀρίῳ κληρονομίας
υἰῶν Ἰσραηλ ὅτι ἐποίησαν ζεμα καὶ ἀπόπτωμα
ἐν Ἰσραηλ **7** ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς υἱοὶ Ἰσραηλ
δότε ἑαυτοῖς λόγον καὶ βουλὴν ἐκεῖ **8** καὶ
ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς λέγοντες οὐκ
ἀπελευσόμεθα ἀνὴρ εἰς σκὴνωμα αὐτοῦ καὶ
οὐκ ἐπιστρέψομεν ἀνὴρ εἰς οἶκον αὐτοῦ **9** καὶ
νῦν τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ποιηθήσεται τῇ Γαβαα
ἀναβησόμεθα ἐπ' αὐτὴν ἐν κλήρῳ **10** πλὴν
λημψόμεθα δέκα ἄνδρας τοῖς ἑκατὸν εἰς πάσας
φυλάς Ἰσραηλ καὶ ἑκατὸν τοῖς χιλίοις καὶ χιλίους
τοῖς μυρίοις λαβεῖν ἐπισιτισμὸν τοῦ ποιῆσαι
ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς Γαβαα Βενιαμιν ποιῆσαι αὐτῇ
κατὰ πᾶν τὸ ἀπόπτωμα ὃ ἐποίησεν ἐν Ἰσραηλ
11 καὶ συνήχθη πᾶς ἀνὴρ Ἰσραηλ εἰς τὴν πόλιν
ὡς ἀνὴρ εἷς **12** καὶ ἀπέστειλαν αἱ φυλαὶ Ἰσραηλ
ἄνδρας ἐν πάσῃ φυλῇ Βενιαμιν λέγοντες τίς ἡ

πονηρία αὕτη ἡ γενομένη ἐν ὑμῖν **13** καὶ νῦν δότε
τοὺς ἄνδρας υἱοὺς παρανόμων τοὺς ἐν Γαβαα
καὶ θανατώσομεν αὐτοὺς καὶ ἐκκαθαριοῦμεν
πονηρίαν ἀπὸ Ἰσραηλ καὶ οὐκ εὐδόκησαν οἱ
υἱοὶ Βενιαμιν ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν ἀδελφῶν
αὐτῶν υἰῶν Ἰσραηλ **14** καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ
Βενιαμιν ἀπὸ τῶν πόλεων αὐτῶν εἰς Γαβαα
ἐξελθεῖν εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Ἰσραηλ **15**
καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἀπὸ τῶν πόλεων εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες
ἀνὴρ ἔλκων ῥομφαίαν ἐκτὸς τῶν οἰκούντων
τὴν Γαβαα οἱ ἐπεσκέπησαν ἑπτακόσιοι ἄνδρες
ἐκλεκτοὶ **16** ἐκ παντὸς λαοῦ ἀμφοτεροδέξιοι
πάντες οὗτοι σφενδονῆται ἐν λίθοις πρὸς τρίχα
καὶ οὐκ ἐξαμαρτάνοντες **17** καὶ ἀνὴρ Ἰσραηλ
ἐπεσκέπησαν ἐκτὸς τοῦ Βενιαμιν τετρακόσιοι
χιλιάδες ἀνδρῶν ἐλκόντων ῥομφαίαν πάντες
οὗτοι ἄνδρες παρατάξεως **18** καὶ ἀνέστησαν
καὶ ἀνέβησαν εἰς Βαιθηλ καὶ ἠρώτησαν ἐν τῷ
θεῷ καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τίς ἀναβήσεται
ἡμῖν ἐν ἀρχῇ εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμιν
καὶ εἶπεν κύριος Ἰουδας ἐν ἀρχῇ ἀναβήσεται
ἀφηγούμενος **19** καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὸ
πρῶν καὶ παρενέβαλον ἐπὶ Γαβαα **20** καὶ ἐξῆλθον
πᾶς ἀνὴρ Ἰσραηλ εἰς παράταξιν πρὸς Βενιαμιν
καὶ συνῆψαν αὐτοῖς ἐπὶ Γαβαα **21** καὶ ἐξῆλθον
οἱ υἱοὶ Βενιαμιν ἀπὸ τῆς Γαβαα καὶ διέφθειραν
ἐν Ἰσραηλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δύο καὶ εἴκοσι
χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν **22** καὶ ἐνίσχυσαν
ἀνὴρ Ἰσραηλ καὶ προσέθηκαν συνάψαι παράταξιν
ἐν τῷ τόπῳ ὅπου συνῆψαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ
23 καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ ἔκλαυσαν
ἐνώπιον κυρίου ἕως ἑσπέρας καὶ ἠρώτησαν
ἐν κυρίῳ λέγοντες εἰ προσθῶμεν ἐγγίσει εἰς
παράταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμιν ἀδελφούς ἡμῶν
καὶ εἶπεν κύριος ἀνάβητε πρὸς αὐτούς **24** καὶ
προσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πρὸς υἱοὺς Βενιαμιν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ **25** καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ
Βενιαμιν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς Γαβαα

ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ καὶ διέφθειραν ἀπὸ υἰῶν
Ἰσραὴλ ἑτὶ ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ
τὴν γῆν πάντες οὗτοι ἔλκοντες ῥομφαίαν 26
καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ πᾶς ὁ
λαὸς καὶ ἦλθον εἰς Βαιθηλ καὶ ἔκλαυσαν καὶ
ἐκάθισαν ἐκεῖ ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐνήστευσαν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἕως ἑσπέρας καὶ ἀνήνεγκαν
ὄλοκαυτώσεις καὶ τελείας ἐνώπιον κυρίου 27 ὅτι
ἐκεῖ κιβωτὸς διαθήκης κυρίου τοῦ θεοῦ 28 καὶ
Φινεες υἱὸς Ελεαζαρ υἱοῦ Ααρων παρεστηκὼς
ἐνώπιον αὐτῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ
ἐπηρώτησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν κυρίῳ λέγοντες εἰ
προσθῶμεν ἔτι ἐξελεῖθιν εἰς παράταξιν πρὸς υἰοὺς
Βενιαμὴν ἀδελφούς ἡμῶν ἢ ἐπίσχωμεν καὶ εἶπεν
κύριος ἀνάβητε ὅτι αὐριον δώσω αὐτοὺς εἰς τὰς
χεῖρας ὑμῶν 29 καὶ ἔθηκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕνεδρα
τῇ Γαβαα κύκλῳ 30 καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
πρὸς υἰοὺς Βενιαμὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ
συνῆψαν πρὸς τὴν Γαβαα ὡς ἄπαξ καὶ ἄπαξ 31
καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν εἰς συνάντησιν τοῦ
λαοῦ καὶ ἐξεκένωθησαν τῆς πόλεως καὶ ἤρξαντο
πατάσσειν ἀπὸ τοῦ λαοῦ τραυματίας ὡς ἄπαξ καὶ
ἄπαξ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἢ ἐστὶν μία ἀναβαίνουσα εἰς
Βαιθηλ καὶ μία εἰς Γαβαα ἐν ἀγρῷ ὡς τριάκοντα
ἄνδρας ἐν Ἰσραὴλ 32 καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν
πίπτουσιν ἐνώπιον ἡμῶν ὡς τὸ πρῶτον καὶ οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ εἶπον φύγωμεν καὶ ἐκκενώσωμεν
αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ
ἐποίησαν οὕτως 33 καὶ πᾶς ἀνὴρ ἀνέστη ἐκ τοῦ
τόπου αὐτοῦ καὶ συνῆψαν ἐν Βααλθαμαρ καὶ τὸ
ἕνεδρον Ἰσραὴλ ἐπήρχετο ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ ἀπὸ
Μααραγαβε 34 καὶ ἦλθον ἐξ ἐναντίας Γαβαα δέκα
χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν ἐκ παντὸς Ἰσραὴλ
καὶ παράταξις βαρεῖα καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν
ὅτι φθάνει ἐπ' αὐτοὺς ἡ κακία 35 καὶ ἐπάταξεν
κύριος τὸν Βενιαμὴν ἐνώπιον υἰῶν Ἰσραὴλ καὶ
διέφθειραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ τοῦ Βενιαμὴν ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδας καὶ
ἐκατὸν ἄνδρας πάντες οὗτοι εἶλκον ῥομφαίαν

36 καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν ὅτι ἐπλήγησαν
καὶ ἔδωκεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ τόπον τῷ Βενιαμὴν
ὅτι ἦλπισαν πρὸς τὸ ἕνεδρον ὃ ἔθηκαν ἐπὶ τὴν
Γαβαα 37 καὶ ἐν τῷ αὐτοῦς ὑποχωρῆσαι καὶ τὸ
ἕνεδρον ἐκινήθη καὶ ἐξέτειναν ἐπὶ τὴν Γαβαα
καὶ ἐξεχύθη τὸ ἕνεδρον καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν
ἐν στόματι ῥομφαίας 38 καὶ σημεῖον ἦν τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ μετὰ τοῦ ἐνέδρου τῆς μάχης ἀνενέγκαι
αὐτοὺς σύσσημον καπνοῦ ἀπὸ τῆς πόλεως 39
καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὅτι προκατελάβετο τὸ
ἕνεδρον τὴν Γαβαα καὶ ἔστησαν ἐν τῇ παρατάξει
καὶ Βενιαμὴν ἤρξατο πατάσσειν τραυματίας ἐν
ἀνδράσιν Ἰσραὴλ ὡς τριάκοντα ἄνδρας ὅτι εἶπαν
πάλιν πτώσει πίπτουσιν ἐνώπιον ἡμῶν ὡς ἡ
παρατάξις ἡ πρώτη 40 καὶ τὸ σύσσημον ἀνέβη
ἐπὶ πλεῖον ἐπὶ τῆς πόλεως ὡς στῦλος καπνοῦ
καὶ ἐπέβλεψεν Βενιαμὴν ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ
ἀνέβη ἡ συντέλεια τῆς πόλεως ἕως οὐρανοῦ
41 καὶ ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐπέστρεψεν καὶ ἔσπευσαν
ἄνδρες Βενιαμὴν ὅτι εἶδον ὅτι συνήνητησεν ἐπ'
αὐτοὺς ἡ πονηρία 42 καὶ ἐπέβλεψαν ἐνώπιον
υἰῶν Ἰσραὴλ εἰς ὁδὸν τῆς ἐρήμου καὶ ἔφυγον
καὶ ἡ παράταξις ἔφθασεν ἐπ' αὐτοὺς καὶ οἱ
ἀπὸ τῶν πόλεων διέφθειρον αὐτοὺς ἐν μέσῳ
αὐτῶν 43 καὶ κατέκοπτον τὸν Βενιαμὴν καὶ
ἐδίωξαν αὐτὸν ἀπὸ Νουα κατὰ πόδα αὐτοῦ
ἕως ἀπέναντι Γαβαα πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου 44
καὶ ἔπεσαν ἀπὸ Βενιαμὴν δέκα ὀκτὼ χιλιάδες
ἀνδρῶν οἱ πάντες οὗτοι ἄνδρες δυνάμεως 45 καὶ
ἐπέβλεψαν οἱ λοιποὶ καὶ ἔφυγον εἰς τὴν ἔρημον
πρὸς τὴν πέτραν τοῦ Ρεμμων καὶ ἐκαλαμήσαντο
ἐξ αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πεντακισχιλίους ἄνδρας
καὶ κατέβησαν ὀπίσω αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ἕως Γεδαν καὶ ἐπάταξαν ἐξ αὐτῶν δισχιλίους
ἄνδρας 46 καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ πίπτοντες ἀπὸ
Βενιαμὴν εἴκοσι πέντε χιλιάδες ἀνδρῶν ἐλκόντων
ῥομφαίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οἱ πάντες οὗτοι
ἄνδρες δυνάμεως 47 καὶ ἐπέβλεψαν οἱ λοιποὶ
καὶ ἔφυγον εἰς τὴν ἔρημον πρὸς τὴν πέτραν

τοῦ Ρεμμων ἑξακόσιοι ἄνδρες καὶ ἐκάθισαν ἐν πέτρᾳ Ρεμμων τέσσαρας μῆνας **48** καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπέστρεψαν πρὸς υἰοὺς Βενιαμιν καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ πόλεως Μεθλα καὶ ἕως κτήνους καὶ ἕως παντὸς τοῦ εὐρισκομένου εἰς πάσας τὰς πόλεις καὶ τὰς πόλεις τὰς εὐρεθείσας ἐνέπρησαν ἐν πυρί

21 καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὤμοσαν ἐν Μασσηφα λέγοντες ἀνὴρ ἐξ ἡμῶν οὐ δώσει θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Βενιαμιν εἰς γυναῖκα **2** καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς Βαιθηλ καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἕως ἐσπέρας ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ἦραν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν **3** καὶ εἶπαν εἰς τί κύριε θεὲ Ἰσραὴλ ἐγενήθη αὕτη τοῦ ἐπισκεπῆναι σήμερον ἀπὸ Ἰσραὴλ φυλὴν μίαν **4** καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ ὄρθρισεν ὁ λαὸς καὶ ὠκοδόμησαν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις καὶ τελείας **5** καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τίς οὐκ ἀνέβη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ πρὸς κύριον ὅτι ὁ ὄρκος μέγας ἦν τοῖς οὐκ ἀναβεβηκόσιν πρὸς κύριον εἰς Μασσηφα λέγοντες θανάτῳ θανατωθήσεται **6** καὶ παρεκλήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Βενιαμιν ἀδελφὸν αὐτῶν καὶ εἶπαν ἐξεκόπη σήμερον φυλὴ μία ἀπὸ Ἰσραὴλ **7** τί ποιήσωμεν αὐτοῖς τοῖς περισσοῖς τοῖς ὑπολειφθεῖσιν εἰς γυναῖκας καὶ ἡμεῖς ὠμόσαμεν ἐν κυρίῳ τοῦ μὴ δοῦναι αὐτοῖς ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν εἰς γυναῖκας **8** καὶ εἶπαν τίς εἶς ἀπὸ φυλῶν Ἰσραὴλ ὃς οὐκ ἀνέβη πρὸς κύριον εἰς Μασσηφα καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦλθεν ἀνὴρ εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπὸ Ἰαβις Γαλααδ εἰς τὴν ἐκκλησίαν **9** καὶ ἐπεσκέπη ὁ λαὸς καὶ οὐκ ἦν ἐκεῖ ἀνὴρ ἀπὸ οἰκούντων Ἰαβις Γαλααδ **10** καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἡ συναγωγὴ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἀπὸ υἰῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐνετείλαντο αὐτοῖς λέγοντες πορεύεσθε καὶ πατάξατε τοὺς οἰκούντας Ἰαβις Γαλααδ ἐν στόματι ῥομφαίας **11** καὶ τοῦτο ποιήσετε πᾶν ἄρσεν καὶ πᾶσαν γυναῖκα εἰδυῖαν κοίτην ἄρσενος ἀναθεματιεῖτε

τὰς δὲ παρθένους περιποιήσεσθε καὶ ἐποίησαν οὕτως **12** καὶ εὔρον ἀπὸ οἰκούντων Ἰαβις Γαλααδ τετρακοσίας νεάνιδας παρθένους αἵτινες οὐκ ἔγνωσαν ἄνδρα εἰς κοίτην ἄρσενος καὶ ἤνεγκαν αὐτὰς εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Σηλων τὴν ἐν γῆ Χανααν **13** καὶ ἀπέστειλεν πᾶσα ἡ συναγωγὴ καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς υἰοὺς Βενιαμιν ἐν τῇ πέτρᾳ Ρεμμων καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην **14** καὶ ἐπέστρεψεν Βενιαμιν πρὸς τοὺς υἰοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς γυναῖκας ἃς ἐζωοποίησαν ἀπὸ τῶν θυγατέρων Ἰαβις Γαλααδ καὶ ἤρσεν αὐτοῖς οὕτως **15** καὶ ὁ λαὸς παρεκλήθη ἐπὶ τῷ Βενιαμιν ὅτι ἐποίησεν κύριος διακοπὴν ἐν ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ **16** καὶ εἶπον οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς τί ποιήσωμεν τοῖς περισσοῖς εἰς γυναῖκας ὅτι ἠφανίσθη ἀπὸ Βενιαμιν γυνή **17** καὶ εἶπαν κληρονομία διασφζομένων τῷ Βενιαμιν καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται φυλὴ ἀπὸ Ἰσραὴλ **18** ὅτι ἡμεῖς οὐκ δυνησόμεθα δοῦναι αὐτοῖς γυναῖκας ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν ὅτι ὠμόσαμεν ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγοντες ἐπικατάρατος ὁ διδοὺς γυναῖκα τῷ Βενιαμιν **19** καὶ εἶπαν ἰδοὺ δὴ ἑορτὴ κυρίου ἐν Σηλων ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἢ ἔστιν ἀπὸ βορρᾶ τῆς Βαιθηλ κατ' ἀνατολὰς ἡλίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀναβαινούσης ἀπὸ Βαιθηλ εἰς Συχεμ καὶ ἀπὸ νότου τῆς Λεβωνα **20** καὶ ἐνετείλαντο τοῖς υἱοῖς Βενιαμιν λέγοντες πορεύεσθε ἐνεδρεύσατε ἐν τοῖς ἀμπελῶσιν **21** καὶ ὄψεσθε καὶ ἰδοὺ ἐὰν ἐξέλθωσιν αἱ θυγατέρες τῶν οἰκούντων Σηλων χορεύειν ἐν τοῖς χοροῖς καὶ ἐξελεύσεσθε ἐκ τῶν ἀμπελώνων καὶ ἀρπάσατε ἑαυτοῖς ἀνὴρ γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυγατέρων Σηλων καὶ πορεύεσθε εἰς γῆν Βενιαμιν **22** καὶ ἔσται ὅταν ἔλθωσιν οἱ πατέρες αὐτῶν ἢ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κρίνεσθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐροῦμεν αὐτοῖς ἔλεος ποιήσατε ἡμῖν αὐτάς ὅτι οὐκ ἐλάβομεν ἀνὴρ γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῇ παρατάξει ὅτι οὐχ ὑμεῖς ἐδώκατε αὐτοῖς ὡς καιρὸς πλημμελήσατε

23 καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Βενιαμιν καὶ ἔλαβον γυναῖκας εἰς ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ τῶν χορευουσῶν ὧν ἤρπασαν καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ὑπέστρεψαν εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν καὶ ὠκοδόμησαν τὰς πόλεις καὶ ἐκάθισαν ἐν αὐταῖς
24 καὶ περιεπάτησαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἀνὴρ εἰς φυλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς συγγένειαν αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθον ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἰς κληρονομίαν αὐτοῦ 25 ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραηλ ἀνὴρ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον αὐτοῦ ἐποίει

Ῥούθ

1 και ἐγένετο ἐν τῷ κρίνειν τοὺς κριτὰς και ἐγένετο λιμὸς ἐν τῇ γῆ και ἐπορεύθη ἀνὴρ ἀπὸ Βαιθλεεμ τῆς Ιουδα τοῦ παροικῆσαι ἐν ἀγρῷ Μωαβ αὐτὸς και ἡ γυνὴ αὐτοῦ και οἱ υἱοὶ αὐτοῦ **2** και ὄνομα τῷ ἀνδρὶ Αβιμελεχ και ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Νωεμιν και ὄνομα τοῖς δυσὶν υἱοῖς αὐτοῦ Μααλων και Χελαιων Εφραθαῖοι ἐκ Βαιθλεεμ τῆς Ιουδα και ἤλθοσαν εἰς ἀγρὸν Μωαβ και ἦσαν ἐκεῖ **3** και ἀπέθανεν Αβιμελεχ ὁ ἀνὴρ τῆς Νωεμιν και κατελείφθη αὐτὴ και οἱ δύο υἱοὶ αὐτῆς **4** και ἐλάβοσαν ἑαυτοῖς γυναῖκας Μωαβίτιδας ὄνομα τῇ μιᾷ Ορφα και ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Ρουθ και κατώκησαν ἐκεῖ ὡς δέκα ἔτη **5** και ἀπέθανον και γε ἀμφοτέροι Μααλων και Χελαιων και κατελείφθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς και ἀπὸ τῶν δύο υἱῶν αὐτῆς **6** και ἀνέστη αὐτὴ και αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς και ἀπέστρεψαν ἐξ ἀγροῦ Μωαβ ὅτι ἤκουσαν ἐν ἀγρῷ Μωαβ ὅτι ἐπέσκεπται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ δοῦναι αὐτοῖς ἄρτους **7** και ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἦν ἐκεῖ και αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς μετ' αὐτῆς και ἐπορεύοντο ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς τὴν γῆν Ιουδα **8** και εἶπεν Νωεμιν ταῖς νύμφαις αὐτῆς πορεύεσθε δὴ ἀποστράφητε ἐκάστη εἰς οἶκον μητρὸς αὐτῆς ποιῆσαι κύριος μεθ' ὑμῶν ἔλεος καθὼς ἐποιήσατε μετὰ τῶν τεθνηκότων και μετ' ἐμοῦ **9** δῶη κύριος ὑμῖν και εὐροῖτε ἀνάπαυσιν ἐκάστη ἐν οἴκῳ ἀνδρός αὐτῆς και κατεφίλησεν αὐτάς και ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν και ἔκλαυσαν **10** και εἶπαν αὐτῇ μετὰ σοῦ ἐπιστρέφομεν εἰς τὸν λαόν σου **11** και εἶπεν Νωεμιν ἐπιστρέφητε δὴ θυγατέρες μου και ἴνα τί πορεύεσθε μετ' ἐμοῦ μὴ ἔτι μοι υἱοὶ ἐν τῇ κοιλιᾷ μου και ἔσονται ὑμῖν εἰς ἀνδρας **12** ἐπιστρέφητε δὴ θυγατέρες μου διότι γεγήρακα τοῦ μὴ εἶναι ἀνδρὶ ὅτι εἶπα ὅτι ἔστιν μοι ὑπόστασις τοῦ γεννηθῆναι με ἀνδρὶ και τέξομαι υἱούς **13** μὴ αὐτοὺς προσδέξεσθε

ἕως οὗ ἀδρυνθῶσιν ἢ αὐτοῖς κατασχεθῆσεσθε τοῦ μὴ γενέσθαι ἀνδρὶ μὴ δὴ θυγατέρες μου ὅτι ἐπικράνθη μοι ὑπὲρ ὑμᾶς ὅτι ἐξῆλθεν ἐν ἐμοὶ χεὶρ κυρίου **14** και ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν και ἔκλαυσαν ἔτι και κατεφίλησεν Ορφα τὴν πενθερὰν αὐτῆς και ἐπέστρεψεν εἰς τὸν λαὸν αὐτῆς Ρουθ δὲ ἠκολούθησεν αὐτῇ **15** και εἶπεν Νωεμιν πρὸς Ρουθ ἰδοὺ ἀνέστρεψεν ἡ συννυμφός σου πρὸς λαὸν αὐτῆς και πρὸς τοὺς θεοὺς αὐτῆς ἐπιστρέφητι δὴ και σὺ ὀπίσω τῆς συννύμφου σου **16** εἶπεν δὲ Ρουθ μὴ ἀπαντήσαι ἐμοὶ τοῦ καταλιπεῖν σε ἢ ἀποστρέψαι ὀπισθέν σου ὅτι σὺ ὅπου ἔαν πορευθῆς πορεύσομαι και οὗ ἔαν ἀλλισθῆς ἀλλισθήσομαι ὁ λαός σου λαός μου και ὁ θεός σου θεός μου **17** και οὗ ἔαν ἀποθάνῃς ἀποθανοῦμαι κάκεῖ ταφήσομαι τάδε ποιῆσαι μοι κύριος και τάδε προσθεῖη ὅτι θάνατος διαστελεῖ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ και σοῦ **18** ἰδοῦσα δὲ Νωεμιν ὅτι κραταιοῦται αὐτὴ τοῦ πορεύεσθαι μετ' αὐτῆς ἐκόπασεν τοῦ λαλῆσαι πρὸς αὐτὴν ἔτι **19** ἐπορεύθησαν δὲ ἀμφοτέραι ἕως τοῦ παραγενέσθαι αὐτάς εἰς Βαιθλεεμ και ἤχησεν πᾶσα ἡ πόλις ἐπ' αὐταῖς και εἶπον αὐτῇ ἔστιν Νωεμιν **20** και εἶπεν πρὸς αὐτάς μὴ δὴ καλεῖτέ με Νωεμιν καλέσατέ με Πικράν ὅτι ἐπικράνθη ἐν ἐμοὶ ὁ ἰκανὸς σφόδρα **21** ἐγὼ πλήρης ἐπορεύθη και κενὴν ἀπέστρεψέν με ὁ κύριος και ἴνα τί καλεῖτέ με Νωεμιν και κύριος ἐταπείνωσέν με και ὁ ἰκανὸς ἐκάκωσέν με **22** και ἐπέστρεψεν Νωεμιν και Ρουθ ἡ Μωαβίτις ἡ νύμφη αὐτῆς ἐπιστρέφουσα ἐξ ἀγροῦ Μωαβ αὐταὶ δὲ παρεγενήθησαν εἰς Βαιθλεεμ ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν

2 και τῇ Νωεμιν ἀνὴρ γνώριμος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ὁ δὲ ἀνὴρ δυνατὸς ἰσχύϊ ἐκ τῆς συγγενείας Αβιμελεχ και ὄνομα αὐτῷ Βοος **2** και εἶπεν Ρουθ ἡ Μωαβίτις πρὸς Νωεμιν πορευθῶ δὴ εἰς ἀγρὸν και συνάξω ἐν τοῖς στάχυσιν κατοπίσθεν οὗ ἔαν εὐρὼ χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶπεν δὲ αὐτῇ

πορεύου θύγατερ **3** και έπορεύθη και συνέλεξεν έν τῷ άργῳ κατόπισθεν τῶν θεριζόντων και περιέπεσεν περιπτώματι τῆ μερίδι τοῦ άγροῦ Βοος τοῦ έκ συγγενείας Αβιμελεχ **4** και ιδου Βοος ἦλθεν έκ Βαιθλεεμ και εἶπεν τοῖς θερίζουσιν κύριος μεθ' ὑμῶν και εἶπον αὐτῷ εὐλογῆσαι σε κύριος **5** και εἶπεν Βοος τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ έφεστῶτι ἐπί τοὺς θερίζοντας τίνος ἡ νεάνις αὕτη **6** και άπεκρίθη τὸ παιδάριον τὸ έφεστός ἐπί τοὺς θερίζοντας και εἶπεν ἡ παῖς ἡ Μωαβίτις έστιν ἡ άποστραφεῖσα μετὰ Νωεμιν έξ άγροῦ Μωαβ **7** και εἶπεν συλλέξω δὴ και συναξω έν τοῖς δράγμασιν ὀπισθεν τῶν θεριζόντων και ἦλθεν και έστη άπό πρῶιθεν και έως έσπέρας οὐ κατέπαυσεν έν τῷ άργῳ μικρόν **8** και εἶπεν Βοος πρὸς Ρουθ οὐκ ἠκουσας θύγατερ μὴ πορευθῆς έν άργῳ συλλέξαι έτέρῳ και σὺ οὐ πορεύση έντεῦθεν ὧδε κολληθήτη μετὰ τῶν κορασίῶν μου **9** οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς τὸν άγρόν οὐ ἂν θερίζωσιν και πορεύση κατόπισθεν αὐτῶν ιδου έντειλάμην τοῖς παιδαρίοις τοῦ μὴ άφασθαί σου και ὃ τι διψῆσεις και πορευθήση εἰς τὰ σκευῆ και πίεσαι ὅθεν ἂν ὑδρεύονται τὰ παιδάρια **10** και έπεσεν ἐπί πρόσωπον αὐτῆς και προσεκύνησεν ἐπί τὴν γῆν και εἶπεν πρὸς αὐτόν τί ὅτι εὔρον χάριν έν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ έπιγνώναί με και ἐγώ εἰμι ξένη **11** και άπεκρίθη Βοος και εἶπεν αὐτῆ άπαγγελία άπηγγέλι μοι ὅσα πεποίηκας μετὰ τῆς πενθερᾶς σου μετὰ τὸ άποθανεῖν τὸν άνδρα σου και πῶς κατέλιπες τὸν πατέρα σου και τὴν μητέρα σου και τὴν γῆν γενέσεώς σου και έπορεύθης πρὸς λαὸν ὃν οὐκ ἠδεις έχθές και τρίτης **12** άποτεῖσαι κύριος τὴν εργασίαν σου και γένοιτο ὁ μισθός σου πλήρης παρὰ κυρίου θεοῦ Ισραηλ πρὸς ὃν ἦλθες πεποιθέναί ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ **13** ἡ δὲ εἶπεν εὔροίμι χάριν έν ὀφθαλμοῖς σου κύριε ὅτι παρεκάλεσάς με και ὅτι έλάλησας ἐπί καρδίαν τῆς δούλης σου και ιδου ἐγώ έσομαι ὡς μία τῶν παιδικῶν σου **14** και εἶπεν αὐτῆ

Βοος ἡδη ὠρα τοῦ φαγεῖν πρόσελθε ὧδε και φάγεσαι τῶν ἄρτων και βάψεις τὸν ψωμόν σου έν τῷ ὄξει και εκάθισεν Ρουθ έκ πλαγίων τῶν θεριζόντων και έβούνησεν αὐτῆ Βοος ἄλφιτον και έφαγεν και ένεπλήσθη και κατέλιπεν **15** και άνέστη τοῦ συλλέγειν και έντεῖλατο Βοος τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ λέγων και γε ἀνά μέσον τῶν δραγμάτων συλλεγέτω και μὴ κατασχύνητε αὐτὴν **16** και βαστάζοντες βαστάξατε αὐτῆ και γε παραβάλλοντες παραβαλεῖτε αὐτῆ έκ τῶν βεβουνησμένων και ἄφετε και συλλέξει και οὐκ έπιτιμήσετε αὐτῆ **17** και συνέλεξεν έν τῷ άργῳ έως έσπέρας και έρράβδισεν ἂ συνέλεξεν και έγενήθη ὡς οἰφι κριθῶν **18** και ἦρεν και εἰσηλθεν εἰς τὴν πόλιν και εἶδεν ἡ πενθερὰ αὐτῆς ἂ συνέλεξεν και έξενέγκασα Ρουθ έδωκεν αὐτῆ ἂ κατέλιπεν έξ ὧν ένεπλήσθη **19** και εἶπεν αὐτῆ ἡ πενθερὰ αὐτῆς ποῦ συνέλεξας σήμερον και ποῦ έποίησας εἶη ὁ έπιγνούς σε εὐλογημένος και άπήγγειλεν Ρουθ τῆ πενθερᾶ αὐτῆς ποῦ έποίησεν και εἶπεν τὸ ὄνομα τοῦ άνδρός μεθ' οὔ έποίησα σήμερον Βοος **20** και εἶπεν Νωεμιν τῆ νύμφη αὐτῆς εὐλογητός έστιν τῷ κυρίῳ ὅτι οὐκ έγκατέλιπεν τὸ έλεος αὐτοῦ μετὰ τῶν ζώντων και μετὰ τῶν τεθνηκότων και εἶπεν αὐτῆ Νωεμιν ἐγγίξει ἡμῖν ὁ άνήρ έκ τῶν άγχιστευόντων ἡμᾶς έστιν **21** και εἶπεν Ρουθ πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς και γε ὅτι εἶπεν πρὸς με μετὰ τῶν παιδαρίων μου προσκολληθήτη έως ἂν τελέσωσιν ὄλον τὸν άμητόν ὃς ὑπάρχει μοι **22** και εἶπεν Νωεμιν πρὸς Ρουθ τὴν νύμφην αὐτῆς αγαθόν θύγατερ ὅτι έπορεύθης μετὰ τῶν κορασίῶν αὐτοῦ και οὐκ άπαντήσονταί σοι έν άργῳ έτέρῳ **23** και προσεκολληθή Ρουθ τοῖς κορασίοις Βοος συλλέγειν έως οὔ συνετέλεσεν τὸν θερισμόν τῶν κριθῶν και τῶν πυρῶν και εκάθισεν μετὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς

3 εἶπεν δὲ αὐτῆ Νωεμιν ἡ πενθερὰ αὐτῆς θύγατερ οὐ μὴ ζητήσω σοι ἀνάπαυσιν ἵνα εὔ γένηται

σοι 2 καὶ νῦν οὐχὶ Βοος γνῶριμος ἡμῶν οὐ ἦς μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ ἰδοὺ αὐτὸς λικμᾶ τὸν ἄλωνα τῶν κριθῶν ταύτη τῇ νυκτί 3 σὺ δὲ λούση καὶ ἀλείψῃ καὶ περιθήσεις τὸν ἱματισμόν σου ἐπὶ σεαυτῇ καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸν ἄλω μὴ γνωρισθῆς τῷ ἀνδρὶ ἕως οὗ συντελέσαι αὐτὸν πιεῖν καὶ φαγεῖν 4 καὶ ἔσται ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτόν καὶ γνώσῃ τὸν τόπον ὅπου κοιμᾶται ἐκεῖ καὶ ἐλεύση καὶ ἀποκαλύψεις τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ καὶ κοιμηθήσῃ καὶ αὐτὸς ἀπαγγελεῖ σοι ἃ ποιήσεις 5 εἶπεν δὲ Ρουθ πρὸς αὐτὴν πάντα ὅσα ἐὰν εἴπῃς ποιήσω 6 καὶ κατέβη εἰς τὸν ἄλω καὶ ἐποίησεν κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς 7 καὶ ἔφαγεν Βοος καὶ ἡγαθύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ ἦλθεν κοιμηθῆναι ἐν μερίδι τῆς στοιβῆς ἡ δὲ ἦλθεν κρυφῇ καὶ ἀπεκάλυπεν τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ 8 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ μεσονυκτίῳ καὶ ἐξέσθη ὁ ἀνὴρ καὶ ἐταράχθη καὶ ἰδοὺ γυνὴ κοιμᾶται πρὸς ποδῶν αὐτοῦ 9 εἶπεν δὲ τίς εἶ σύ ἡ δὲ εἶπεν ἐγὼ εἰμι Ρουθ ἡ δούλη σου καὶ περιβαλεῖς τὸ πτερύγιόν σου ἐπὶ τὴν δούλην σου ὅτι ἀγχιστεὺς εἶ σύ 10 καὶ εἶπεν Βοος εὐλογημένη σὺ τῷ κυρίῳ θεῷ θύγατερ ὅτι ἡγάθυνας τὸ ἔλεός σου τὸ ἔσχατον ὑπὲρ τὸ πρῶτον τὸ μὴ πορευθῆναι σε ὀπίσω νεανιῶν εἴτοι πτωχὸς εἴτοι πλούσιος 11 καὶ νῦν θύγατερ μὴ φοβοῦ πάντα ὅσα ἐὰν εἴπῃς ποιήσω σοι οἶδεν γὰρ πᾶσα φυλὴ λαοῦ μου ὅτι γυνὴ δυνάμεως εἶ σύ 12 καὶ ὅτι ἀληθῶς ἀγχιστεὺς ἐγὼ εἰμι καὶ γε ἔστιν ἀγχιστεὺς ἐγγίων ὑπὲρ ἐμέ 13 ἀυλίσθητι τὴν νύκτα καὶ ἔσται τὸ πρῶν ἐὰν ἀγχιστεύσῃ σε ἀγαθὸν ἀγχιστευέτω ἐὰν δὲ μὴ βούληται ἀγχιστεῦσαί σε ἀγχιστεύσω σε ἐγὼ ζῆ κύριος κοιμήθητι ἕως πρῶν 14 καὶ ἐκοιμήθη πρὸς ποδῶν αὐτοῦ ἕως πρῶν ἡ δὲ ἀνέστη πρὸ τοῦ ἐπιγνῶναι ἄνδρα τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Βοος μὴ γνωσθήτω ὅτι ἦλθεν γυνὴ εἰς τὸν ἄλωνα 15 καὶ εἶπεν αὐτῇ φέρε τὸ περίζωμα τὸ ἐπάνω σου καὶ ἐκράτησεν αὐτό καὶ ἐμέτρησεν

ἕξ κριθῶν καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτήν καὶ εἰσηλθεν εἰς τὴν πόλιν 16 καὶ Ρουθ εἰσηλθεν πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς ἡ δὲ εἶπεν τίς εἶ θύγατερ καὶ εἶπεν αὐτῇ πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῇ ὁ ἀνὴρ 17 καὶ εἶπεν αὐτῇ τὰ ἕξ τῶν κριθῶν ταῦτα ἔδωκέν μοι ὅτι εἶπεν πρὸς με μὴ εἰσέλθῃς κενὴ πρὸς τὴν πενθερὰν σου 18 ἡ δὲ εἶπεν κάθου θύγατερ ἕως τοῦ ἐπιγνῶναί σε πῶς οὐ πεσεῖται ῥῆμα οὐ γὰρ μὴ ἠσυχάσῃ ὁ ἀνὴρ ἕως ἂν τελέσῃ τὸ ῥῆμα σήμερον

4 καὶ Βοος ἀνέβη ἐπὶ τὴν πύλην καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ καὶ ἰδοὺ ὁ ἀγχιστευτὴς παρεπορευέτο ὃν εἶπεν Βοος καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Βοος ἐκκλίνας κάθισον ὧδε κρύφιε καὶ ἐξέκλινεν καὶ ἐκάθισεν 2 καὶ ἔλαβεν Βοος δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως καὶ εἶπεν καθίσατε ὧδε καὶ ἐκάθισαν 3 καὶ εἶπεν Βοος τῷ ἀγχιστεῖ τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ ἡ ἔστιν τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ Αβιμελεχ ἡ δέδοται Νωεμιν τῇ ἐπιστρεφούσῃ ἐξ ἀγροῦ Μωαβ 4 κἀγὼ εἶπα ἀποκαλύψω τὸ οὖς σου λέγων κτήσαι ἐναντίον τῶν καθημένων καὶ ἐναντίον τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ μου εἰ ἀγχιστεύεις ἀγχίστευε εἰ δὲ μὴ ἀγχιστεύεις ἀνάγγελιδόν μοι καὶ γνώσομαι ὅτι οὐκ ἔστιν πάρεξ σοῦ τοῦ ἀγχιστεῦσαι κἀγὼ εἰμι μετὰ σέ ὁ δὲ εἶπεν ἐγὼ εἰμι ἀγχιστεύσω 5 καὶ εἶπεν Βοος ἐν ἡμέρᾳ τοῦ κτήσασθαί σε τὸν ἀγρὸν ἐκ χειρὸς Νωεμιν καὶ παρὰ Ρουθ τῆς Μωαβίτιδος γυναικὸς τοῦ τεθνηκότος καὶ αὐτὴν κτήσασθαί σε δεῖ ὥστε ἀναστήσαι τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ 6 καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεὺς οὐ δυνήσομαι ἀγχιστεῦσαι ἑμαυτῷ μήποτε διαφθείρω τὴν κληρονομίαν μου ἀγχίστευσον σεαυτῷ τὴν ἀγχιστείαν μου ὅτι οὐ δυνήσομαι ἀγχιστεῦσαι 7 καὶ τοῦτο τὸ δικαίωμα ἔμπροσθεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν ἀγχιστείαν καὶ ἐπὶ τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ στήσαι πᾶν λόγον καὶ ὑπελύετο ὁ ἀνὴρ τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ καὶ ἐδίδου τῷ πλησίον αὐτοῦ τῷ ἀγχιστεύοντι τὴν ἀγχιστείαν

αὐτοῦ καὶ τοῦτο ἦν μαρτύριον ἐν Ἰσραὴλ **8** καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεὺς τῷ Βοος κτῆσαι σεαυτῷ τὴν ἀγχιστείαν μου καὶ ὑπελύσατο τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ **9** καὶ εἶπεν Βοος τοῖς πρεσβυτέροις καὶ παντὶ τῷ λαῷ μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον ὅτι κέκτημαι πάντα τὰ τοῦ Αβιμελεχ καὶ πάντα ὅσα ὑπάρχει τῷ Χελαιων καὶ τῷ Μααλων ἐκ χειρὸς Νωεμιν **10** καὶ γε Ρουθ τὴν Μωαβίτιν τὴν γυναῖκα Μααλων κέκτημαι ἐμαυτῷ εἰς γυναῖκα τοῦ ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐξολεθρευθήσεται τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς λαοῦ αὐτοῦ μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον **11** καὶ εἶπσαν πᾶς ὁ λαὸς οἱ ἐν τῇ πύλῃ μάρτυρες καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπσαν δῶν κύριος τὴν γυναῖκά σου τὴν εἰσπορευομένην εἰς τὸν οἶκόν σου ὡς Ραχηλ καὶ ὡς Λειαν αἱ ὠκοδόμησαν ἀμφοτέρας τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐποίησαν δύναμιν ἐν Εφραθα καὶ ἔσται ὄνομα ἐν Βαιθλεεμ **12** καὶ γένοιτο ὁ οἶκός σου ὡς ὁ οἶκος Φαρες ὃν ἔτεκεν Θαμαρ τῷ Ἰουδα ἐκ τοῦ σπέρματος οὗ δώσει κύριός σοι ἐκ τῆς παιδίσκης ταύτης **13** καὶ ἔλαβεν Βοος τὴν Ρουθ καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναῖκα καὶ εἰσηλθεν πρὸς αὐτήν καὶ ἔδωκεν αὐτῇ κύριος κύησιν καὶ ἔτεκεν υἰόν **14** καὶ εἶπαν αἱ γυναῖκες πρὸς Νωεμιν εὐλογητὸς κύριος ὃς οὐ κατέλυσέ σοι σήμερον τὸν ἀγχιστεά καὶ καλέσαι τὸ ὄνομά σου ἐν Ἰσραὴλ **15** καὶ ἔσται σοι εἰς ἐπιστρέφοντα ψυχὴν καὶ τοῦ διαθρέψαι τὴν πολιάν σου ὅτι ἡ νύμφη σου ἡ ἀγαπήσασά σε ἔτεκεν αὐτόν ἢ ἐστὶν ἀγαθὴ σοι ὑπὲρ ἑπτὰ υἱοῦς **16** καὶ ἔλαβεν Νωεμιν τὸ παιδίον καὶ ἔθηκεν εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς τιθηνόν **17** καὶ ἐκάλεσαν αὐτοῦ αἱ γείτονες ὄνομα λέγουσαι ἐτέχθη υἱὸς τῇ Νωεμιν καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ὠβηδ οὗτος πατὴρ Ἰεσσαί πατρὸς Δαυὶδ **18** καὶ αὗται αἱ γενέσεις Φαρες Φαρες ἐγέννησεν τὸν Εσρων **19** Εσρων δὲ ἐγέννησεν τὸν Αρραν καὶ

Αρραν ἐγέννησεν τὸν Αμινάδαβ **20** καὶ Αμινάδαβ ἐγέννησεν τὸν Ναασσων καὶ Ναασσων ἐγέννησεν τὸν Σαλμαν **21** καὶ Σαλμαν ἐγέννησεν τὸν Βοος καὶ Βοος ἐγέννησεν τὸν Ὠβηδ **22** καὶ Ὠβηδ ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσαί καὶ Ἰεσσαί ἐγέννησεν τὸν Δαυὶδ

Βασιλειῶν Α΄

1 ἄνθρωπος ἦν ἐξ Ἀρμαθαιμ Σιφα ἐξ ὄρους Εφραιμ καὶ ὄνομα αὐτῷ Ελκανα υἱὸς Ἱερεμειλ υἱοῦ Ἡλίου υἱοῦ Θεοκῆ ἐν Νασιβ Εφραιμ **2** καὶ τούτῳ δύο γυναῖκες ὄνομα τῇ μιᾷ Ἀννα καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Φεννανα καὶ ἦν τῇ Φεννανα παιδία καὶ τῇ Ἀννα οὐκ ἦν παιδίον **3** καὶ ἀνέβαινεν ὁ ἄνθρωπος ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐκ πόλεως αὐτοῦ ἐξ Ἀρμαθαιμ προσκυνεῖν καὶ θύειν τῷ κυρίῳ θεῷ σαβαωθ εἰς Σηλω καὶ ἐκεῖ Ἡλι καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ Οφνι καὶ Φινεες ἱερεῖς τοῦ κυρίου **4** καὶ ἐγενήθη ἡμέρα καὶ ἔθυσεν Ελκανα καὶ ἔδωκεν τῇ Φεννανα γυναικὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς μερίδας **5** καὶ τῇ Ἀννα ἔδωκεν μερίδα μίαν ὅτι οὐκ ἦν αὐτῇ παιδίον πλην ὅτι τὴν Ἀνναν ἠγάπα Ελκανα ὑπὲρ ταύτην καὶ κύριος ἀπέκλεισεν τὰ περι τὴν μήτραν αὐτῆς **6** ὅτι οὐκ ἔδωκεν αὐτῇ κύριος παιδίον κατὰ τὴν θλίψιν αὐτῆς καὶ κατὰ τὴν ἀθυμίαν τῆς θλίψεως αὐτῆς καὶ ἠθύμει διὰ τοῦτο ὅτι συνέκλεισεν κύριος τὰ περι τὴν μήτραν αὐτῆς τοῦ μὴ δοῦναι αὐτῇ παιδίον **7** οὕτως ἐποίησεν ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν εἰς οἶκον κυρίου καὶ ἠθύμει καὶ ἔκλαιεν καὶ οὐκ ἦσθιεν **8** καὶ εἶπεν αὐτῇ Ελκανα ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Ἀννα καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰδοὺ ἐγὼ κύριε καὶ εἶπεν αὐτῇ τί ἐστίν σοι ὅτι κλαίεις καὶ ἵνα τί οὐκ ἐσθίεις καὶ ἵνα τί τύπτει σε ἡ καρδιά σου οὐκ ἀγαθὸς ἐγὼ σοι ὑπὲρ δέκα τέκνα **9** καὶ ἀνέστη Ἀννα μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτοὺς ἐν Σηλω καὶ κατέστη ἐνώπιον κυρίου καὶ Ἡλι ὁ ἱερεὺς ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ δίφρου ἐπὶ τῶν φλιῶν ναοῦ κυρίου **10** καὶ αὐτὴ κατὰ δυνος ψυχῇ καὶ προσηύξατο πρὸς κύριον καὶ κλαίουσα ἔκλαυσεν **11** καὶ ηὔξατο εὐχὴν κυρίῳ λέγουσα Ἀδωναι κύριε ελωαι σαβαωθ ἐὰν ἐπιβλέπων ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης σου καὶ μνησθῆς μου καὶ δῶς τῇ δούλῃ σου σπέρμα ἀνδρῶν καὶ δώσω αὐτὸν

ἐνώπιόν σου δοτὸν ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πίεται καὶ σίδηρος οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ **12** καὶ ἐγενήθη ὅτε ἐπλήθυνεν προσευχομένη ἐνώπιον κυρίου καὶ Ἡλι ὁ ἱερεὺς ἐφύλαξεν τὸ στόμα αὐτῆς **13** καὶ αὐτὴ ἐλάλει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς καὶ τὰ χεῖλη αὐτῆς ἐκινεῖτο καὶ φωνὴ αὐτῆς οὐκ ἠκούετο καὶ ἐλογίσαστο αὐτὴν Ἡλι εἰς μεθύουσαν **14** καὶ εἶπεν αὐτῇ τὸ παιδάριον Ἡλι ἕως πότε μεθυσθήσῃ περιελοῦ τὸν οἶνόν σου καὶ πορεύου ἐκ προσώπου κυρίου **15** καὶ ἀπεκρίθη Ἀννα καὶ εἶπεν οὐχὶ κύριε γυνὴ ἢ σκληρὰ ἡμέρα ἐγὼ εἶμι καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πέπωκα καὶ ἐκχέω τὴν ψυχὴν μου ἐνώπιον κυρίου **16** μὴ δῶς τὴν δούλην σου εἰς θυγατέρα λοιμὴν ὅτι ἐκ πλήθους ἀδολεσχίας μου ἐκτέτακα ἕως νῦν **17** καὶ ἀπεκρίθη Ἡλι καὶ εἶπεν αὐτῇ πορεύου εἰς εἰρήνην ὁ θεὸς Ἰσραὴλ δῶῃ σοι πᾶν αἴτημά σου ὃ ἠήτησῃ παρ' αὐτοῦ **18** καὶ εἶπεν εὔρεν ἡ δούλη σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῆς καὶ εἰσηλθεν εἰς τὸ κατάλυμα αὐτῆς καὶ ἔφαγεν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ ἔπιεν καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς οὐ συνέπεσεν ἔτι **19** καὶ ὀρθρίζουσιν τὸ πρῶν καὶ προσκυνοῦσιν τῷ κυρίῳ καὶ πορεύονται τὴν ὁδὸν αὐτῶν καὶ εἰσηλθεν Ελκανα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ Ἀρμαθαιμ καὶ ἔγνω τὴν Ἀνναν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς κύριος **20** καὶ συνέλαβεν καὶ ἐγενήθη τῷ καιρῷ τῶν ἡμερῶν καὶ ἔτεκεν υἱόν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμουηλ καὶ εἶπεν ὅτι παρὰ κυρίου θεοῦ σαβαωθ ἠτησάμην αὐτόν **21** καὶ ἀνέβη ὁ ἄνθρωπος Ελκανα καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ θῦσαι ἐν Σηλωμ τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ καὶ πάσας τὰς δεκάτας τῆς γῆς αὐτοῦ **22** καὶ Ἀννα οὐκ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ ὅτι εἶπεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ἕως τοῦ ἀναβῆναι τὸ παιδάριον ἐὰν ἀπογαλακτίσω αὐτό καὶ ὀφθήσεται τῷ προσώπῳ κυρίου καὶ καθήσεται ἐκεῖ ἕως αἰῶνος **23** καὶ εἶπεν αὐτῇ Ελκανα ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ποίει τὸ ἀγαθὸν

ἐν ὀφθαλμοῖς σου κάθου ἕως ἂν ἀπογαλακτίσης αὐτό ἀλλὰ στήσαι κύριος τὸ ἐξελεθὼν ἐκ τοῦ στόματός σου καὶ ἐκάθισεν ἡ γυνὴ καὶ ἐθήλασεν τὸν υἱὸν αὐτῆς ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃ αὐτόν **24** καὶ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ εἰς Σηλωμ ἐν μόσχῳ τριετίζοντι καὶ ἄρτοις καὶ οἶφι σεμιδάλεως καὶ νεβελ οἴνου καὶ εἰσηλθεν εἰς οἶκον κυρίου ἐν Σηλωμ καὶ τὸ παιδάριον μετ' αὐτῶν **25** καὶ προσήγαγον ἐνώπιον κυρίου καὶ ἔσφαξεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν θυσίαν ἣν ἐποίει ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας τῷ κυρίῳ καὶ προσήγαγεν τὸ παιδάριον καὶ ἔσφαξεν τὸν μόσχον καὶ προσήγαγεν Ἀννα ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου πρὸς Ἡλι **26** καὶ εἶπεν ἐν ἐμοὶ κύριε ζῆ ἡ ψυχὴ σου ἐγὼ ἡ γυνὴ ἡ καταστάσα ἐνώπιόν σου ἐν τῷ προσευξασθαι πρὸς κύριον **27** ὑπὲρ τοῦ παιδαρίου τούτου προσηυξάμην καὶ ἔδωκέν μοι κύριος τὸ αἴτημά μου ὁ ἡτησάμην παρ' αὐτοῦ **28** ἀγῶ κυχρῶ αὐτόν τῷ κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας ἄς ζῆ αὐτός χρῆσιν τῷ κυρίῳ

2 καὶ εἶπεν ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν κυρίῳ ὑψώθη κέρασ μου ἐν θεῷ μου ἐπλατύνθη ἐπὶ ἐχθρούς τὸ στόμα μου εὐφράνθη ἐν σωτηρίᾳ σου **2** ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς κύριος καὶ οὐκ ἔστιν δίκαιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ **3** μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλά μὴ ἐξελεθάτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν ὅτι θεὸς γνώσεων κύριος καὶ θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ **4** τόξον δυνατῶν ἠσθένησεν καὶ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν **5** πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν καὶ οἱ πεινῶντες παρήκαν γῆν ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἐπτά καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησεν **6** κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ κατάγει εἰς ἄδου καὶ ἀνάγει (Sheol h7585) **7** κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει ταπεινοὶ καὶ ἀνυψοῖ **8** ἀνιστᾶ ἀπὸ γῆς πένητα καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχὸν καθίσαι μετὰ δυναστῶν λαῶν καὶ θρόνον δόξης κατακληρονομῶν αὐτοῖς **9** διδοὺς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου ὅτι οὐκ

ἐν ἰσχύϊ δυνατὸς ἀνὴρ **10** κύριος ἀσθενῆ ποιήσει ἀντίδικον αὐτοῦ κύριος ἅγιος μὴ καυχᾶσθω ὁ φρόνιμος ἐν τῇ φρονήσει αὐτοῦ καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ ἀλλ' ἡ ἐν τούτῳ καυχᾶσθω ὁ καυχώμενος συνίειν καὶ γινώσκειν τὸν κύριον καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐβρόντησεν αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς καὶ δίδωσιν ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν καὶ ὑψώσει κέρασ χριστοῦ αὐτοῦ **11** καὶ κατέλιπον αὐτόν ἐκεῖ ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀπῆλθον εἰς Ἀρμαθαιμ καὶ τὸ παιδάριον ἦν λειτουργῶν τῷ προσώπῳ κυρίου ἐνώπιον Ἡλι τοῦ ἱερέως **12** καὶ οἱ υἱοὶ Ἡλι τοῦ ἱερέως υἱοὶ λοιμοὶ οὐκ εἰδότες τὸν κύριον **13** καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἱερέως παρὰ τοῦ λαοῦ παντὸς τοῦ θύοντος καὶ ἤρχετο τὸ παιδάριον τοῦ ἱερέως ὡς ἂν ἠψηθή τὸ κρέας καὶ κρεάγρα τριόδους ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ **14** καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν εἰς τὸν λέβητα τὸν μέγαν ἢ εἰς τὸ χαλκίον ἢ εἰς τὴν κύθραν πᾶν ὃ ἐὰν ἀνέβη ἐν τῇ κρεάγρα ἐλάμβανεν ἑαυτῷ ὁ ἱερεὺς κατὰ τὰδε ἐποίουν παντὶ Ἰσραὴλ τοῖς ἐρχομένοις θῦσαι κυρίῳ ἐν Σηλωμ **15** καὶ πρὶν θυμιαθῆναι τὸ στέαρ ἤρχετο τὸ παιδάριον τοῦ ἱερέως καὶ ἔλεγεν τῷ ἀνδρὶ τῷ θύοντι δὸς κρέας ὀπτῆσαι τῷ ἱερεῖ καὶ οὐ μὴ λάβω παρὰ σοῦ ἐφθὼν ἐκ τοῦ λέβητος **16** καὶ ἔλεγεν ὁ ἀνὴρ ὁ θύων θυμιαθῆτω πρῶτον ὡς καθήκει τὸ στέαρ καὶ λαβὲ σεαυτῷ ἐκ πάντων ὧν ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου καὶ εἶπεν οὐχὶ ὅτι νῦν δώσεις καὶ ἐὰν μὴ λήμψομαι κραταιῶς **17** καὶ ἦν ἡ ἁμαρτία τῶν παιδαρίων ἐνώπιον κυρίου μεγάλη σφόδρα ὅτι ἠθέτουν τὴν θυσίαν κυρίου **18** καὶ Σαμουὴλ ἦν λειτουργῶν ἐνώπιον κυρίου παιδάριον περιεζωσμένον εφοῦδ βαρ **19** καὶ διπλοῖδα μικρὰν ἐποίησεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἀνέφερεν αὐτῷ ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς θῦσαι τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν **20** καὶ εὐλόγησεν

Ηλι τὸν Ἐλκανα καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ λέγων ἀποτείσαι σοι κύριος σπέρμα ἐκ τῆς γυναικὸς ταύτης ἀντὶ τοῦ χρέους οὗ ἔχρησας τῷ κυρίῳ καὶ ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ **21** καὶ ἐπεσκέψατο κύριος τὴν Ἄνναν καὶ ἔτεκεν ἔτι τρεῖς υἱοὺς καὶ δύο θυγατέρας καὶ ἐμεγαλύνθη τὸ παιδάριον Σαμουηλ ἐνώπιον κυρίου **22** καὶ Ἡλι πρεσβύτης σφόδρα καὶ ἤκουσεν ἃ ἐποιοῦν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ **23** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἵνα τί ποιεῖτε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ ἐγὼ ἀκούω ἐκ στόματος παντὸς τοῦ λαοῦ κυρίου **24** μή τέκνα ὅτι οὐκ ἀγαθὴ ἡ ἀκοή ἦν ἐγὼ ἀκούω μὴ ποιεῖτε οὕτως ὅτι οὐκ ἀγαθαὶ αἱ ἀκοαὶ ἄς ἐγὼ ἀκούω τοῦ μὴ δουλεύειν λαὸν θεῷ **25** ἐὰν ἀμαρτάνων ἀμάρτη ἀνὴρ εἰς ἄνδρα καὶ προσεύξονται ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς κύριον καὶ ἐὰν τῷ κυρίῳ ἀμάρτη τίς προσεύξεται ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἤκουον τῆς φωνῆς τοῦ πατρὸς αὐτῶν ὅτι βουλόμενος ἐβούλετο κύριος διαφθεῖραι αὐτούς **26** καὶ τὸ παιδάριον Σαμουηλ ἐπορεύετο καὶ ἐμεγαλύνετο καὶ ἀγαθὸν καὶ μετὰ κυρίου καὶ μετὰ ἀνθρώπων **27** καὶ ἦλθεν ἄνθρωπος θεοῦ πρὸς Ἡλι καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἀποκαλυφθεὶς ἀπεκαλύφθη πρὸς οἶκον πατρὸς σου ὄντων αὐτῶν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ δούλων τῷ οἴκῳ Φαραῶ **28** καὶ ἐξελεξάμην τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου ἐκ πάντων τῶν σκῆπτρων Ἰσραὴλ ἐμοὶ ἱερατεῦειν καὶ ἀναβαίνειν ἐπὶ θυσιαστήριόν μου καὶ θυμῖαν θυμίαμα καὶ αἶρειν εφουδ καὶ ἔδωκα τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς σου τὰ πάντα τοῦ πυρὸς υἰῶν Ἰσραὴλ εἰς βρῶσιν **29** καὶ ἵνα τί ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸ θυμίαμά μου καὶ εἰς τὴν θυσίαν μου ἀναιδεῖ ὀφθαλμῷ καὶ ἐδόξασας τοὺς υἱοὺς σου ὑπὲρ ἐμέ ἐνευλογεῖσθαι ἀπαρχῆς πάσης θυσίας Ἰσραὴλ ἔμπροσθέν μου **30** διὰ τοῦτο τάδε εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ εἶπα ὁ οἶκός σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου διελεύσεται ἐνώπιόν μου ἕως αἰῶνος καὶ νῦν φησιν κύριος μηδαμῶς ἐμοὶ ὅτι ἀλλ' ἢ τοὺς δοξάζοντάς με

δοξάσω καὶ ὁ ἐξουθενῶν με ἀτιμωθήσεται **31** ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται καὶ ἐξολεθρεύσω τὸ σπέρμα σου καὶ τὸ σπέρμα οἴκου πατρὸς σου **32** καὶ οὐκ ἔσται σου πρεσβύτης ἐν οἴκῳ μου πάσας τὰς ἡμέρας **33** καὶ ἄνδρα οὐκ ἐξολεθρεύσω σοὶ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου ἐκλιπεῖν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ καταρρεῖν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ πᾶς περισσεύων οἴκου σου πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ ἀνδρῶν **34** καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὃ ἔξει ἐπὶ τοὺς δύο υἱοὺς σου τούτους Οφνι καὶ Φινεες ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἀποθανοῦνται ἀμφοτέροι **35** καὶ ἀναστήσω ἐμαυτῷ ἱερέα πιστόν ὃς πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ μου καὶ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ μου ποιήσει καὶ οἰκοδομήσω αὐτῷ οἶκον πιστόν καὶ διελεύσεται ἐνώπιον χριστοῦ μου πάσας τὰς ἡμέρας **36** καὶ ἔσται ὁ περισσεύων ἐν οἴκῳ σου ἔξει προσκυνεῖν αὐτῷ ὀβολοῦ ἄργυρίου λέγων παράρριψόν με ἐπὶ μίαν τῶν ἱερατειῶν σου φαγεῖν ἄρτον

3 καὶ τὸ παιδάριον Σαμουηλ ἦν λειτουργῶν τῷ κυρίῳ ἐνώπιον Ἡλι τοῦ ἱερέως καὶ ῥῆμα κυρίου ἦν τίμιον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν ὄρασις διαστέλλουσα **2** καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ Ἡλι ἐκάθευδεν ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἤρξαντο βαρύνεσθαι καὶ οὐκ ἠδύνατο βλέπειν **3** καὶ ὁ λύχνος τοῦ θεοῦ πρὶν ἐπισκευασθῆναι καὶ Σαμουηλ ἐκάθευδεν ἐν τῷ ναῷ οὗ ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ **4** καὶ ἐκάλεσεν κύριος Σαμουηλ Σαμουηλ καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ **5** καὶ ἔδραμεν πρὸς Ἡλι καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ ὅτι κέκληκάς με καὶ εἶπεν οὐ κέκληκά σε ἀνάστρεφε κάθευδε καὶ ἀνέστρεψεν καὶ ἐκάθευδεν **6** καὶ προσέθετο κύριος καὶ ἐκάλεσεν Σαμουηλ Σαμουηλ καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἡλι τὸ δευτέρον καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ ὅτι κέκληκάς με καὶ εἶπεν οὐ κέκληκά σε ἀνάστρεφε κάθευδε **7** καὶ Σαμουηλ πρὶν ἢ γνῶναι θεὸν καὶ ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ ῥῆμα κυρίου **8** καὶ προσέθετο κύριος καλέσαι Σαμουηλ ἐν τρίτῳ καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἡλι καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ ὅτι κέκληκάς με καὶ

ἔσοφίσατο Ἡλι ὅτι κύριος κέκληκεν τὸ παιδάριον 9 καὶ εἶπεν ἀνάστρεφε κάθευδε τέκνον καὶ ἔσται ἐὰν καλέσῃ σε καὶ ἔρεῖς λάλει κύριε ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου καὶ ἐπορεύθη Σαμουηλ καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ 10 καὶ ἦλθεν κύριος καὶ κατέστη καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ καὶ εἶπεν Σαμουηλ λάλει ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου 11 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαμουηλ ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ τὰ ῥήματά μου ἐν Ἰσραηλ ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ ἠχησεῖ ἀμφοτέρω τὰ ὄντα αὐτοῦ 12 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ ἐπεγερωῦ ἐπὶ Ἡλι πάντα ὅσα ἐλάλησα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἄρξομαι καὶ ἐπιτελέσω 13 καὶ ἀνήγγελα αὐτῷ ὅτι ἐκδικῶ ἐγὼ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐν ἀδικίαις υἱῶν αὐτοῦ ὅτι κακολογοῦντες θεὸν υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐνουθέτει αὐτούς καὶ οὐδ' οὕτως 14 ὤμοσα τῷ οἴκῳ Ἡλι εἰ ἐξίλασθήσεται ἀδικία οἴκου Ἡλι ἐν θυμιάματι καὶ ἐν θυσίαις ἕως αἰῶνος 15 καὶ κοιμᾶται Σαμουηλ ἕως πρωῆ καὶ ὄρθρισεν τὸ πρωῆ καὶ ἤνοιξεν τὰς θύρας οἴκου κυρίου καὶ Σαμουηλ ἐφοβήθη ἀπαγγεῖλαι τὴν ὄρασιν τῷ Ἡλι 16 καὶ εἶπεν Ἡλι πρὸς Σαμουηλ Σαμουηλ τέκνον καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ 17 καὶ εἶπεν τί τὸ ῥῆμα τὸ λαληθὲν πρὸς σέ μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τάδε ποιῆσαι σοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθεῖη ἐὰν κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα ἐκ πάντων τῶν λόγων τῶν λαληθέντων σοι ἐν τοῖς ὤσίν σου 18 καὶ ἀπήγγειλεν Σαμουηλ πάντας τοὺς λόγους καὶ οὐκ ἔκρυψεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ἡλι κύριος αὐτός τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσει 19 καὶ ἐμεγαλύνθη Σαμουηλ καὶ ἦν κύριος μετ' αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ πάντων τῶν λόγων αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν 20 καὶ ἔγνωσαν πᾶς Ἰσραηλ ἀπὸ Δαν καὶ ἕως Βηρσαβεε ὅτι πιστὸς Σαμουηλ εἰς προφήτην τῷ κυρίῳ 21 καὶ προσέθετο κύριος δηλωθῆναι ἐν Σηλωμ ὅτι ἀπεκαλύφθη κύριος πρὸς Σαμουηλ καὶ ἐπιστεύθη Σαμουηλ προφήτης γενέσθαι τῷ κυρίῳ εἰς πάντα Ἰσραηλ ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς καὶ ἕως ἄκρων καὶ Ἡλι πρεσβύτης σφόδρα καὶ οἱ

υἱοὶ αὐτοῦ πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ πονηρὰ ἢ ὁδὸς αὐτῶν ἐνώπιον κυρίου

4 καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ συναθροίζονται ἀλλόφυλοι εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἐξῆλθεν Ἰσραηλ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς εἰς πόλεμον καὶ παρεμβάλλουσιν ἐπὶ Ἀβενεζερ καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρεμβάλλουσιν ἐν Ἀφεκ 2 καὶ παρατάσσονται οἱ ἀλλόφυλοι εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἔκλινεν ὁ πόλεμος καὶ ἔπταισεν ἀνὴρ Ἰσραηλ ἐνώπιον ἀλλοφύλων καὶ ἐπλήγησαν ἐν τῇ παρατάξει ἐν ἀργῷ τέσσαρες χιλιάδες ἀνδρῶν 3 καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραηλ κατὰ τί ἔπταισεν ἡμᾶς κύριος σήμερον ἐνώπιον ἀλλοφύλων λάβωμεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐκ Σηλωμ καὶ ἐξελεθῆτω ἐν μέσῳ ἡμῶν καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν 4 καὶ ἀπέστειλεν ὁ λαὸς εἰς Σηλωμ καὶ αἴρουσιν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν κυρίου καθημένου χερουβιμ καὶ ἀμφοτέροι οἱ υἱοὶ Ἡλι μετὰ τῆς κιβωτοῦ Ὀφνι καὶ Φινεες 5 καὶ ἐγενήθη ὡς ἦλθεν κιβωτὸς κυρίου εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἀνέκραξεν πᾶς Ἰσραηλ φωνῇ μεγάλῃ καὶ ἤχησεν ἡ γῆ 6 καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι τῆς κραυγῆς καὶ εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι τίς ἡ κραυγὴ ἡ μεγάλη αὕτη ἐν παρεμβολῇ τῶν Εβραίων καὶ ἔγνωσαν ὅτι κιβωτὸς κυρίου ἦκει εἰς τὴν παρεμβολὴν 7 καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ εἶπον οὗτοι οἱ θεοὶ ἦκασιν πρὸς αὐτούς εἰς τὴν παρεμβολὴν οὐαὶ ἡμῖν ἐξελοῦ ἡμᾶς κύριε σήμερον ὅτι οὐ γέγονεν τοιαύτη ἐχθὲς καὶ τρίτην 8 οὐαὶ ἡμῖν τίς ἐξελεῖται ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν θεῶν τῶν στερεῶν τούτων οὗτοι οἱ θεοὶ οἱ πατάξαντες τὴν Αἴγυπτον ἐν πάσῃ πληγῇ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ 9 κραταιοῦσθε καὶ γίνεσθε εἰς ἄνδρας ἀλλόφυλοι μήποτε δουλεύσητε τοῖς Εβραίοις καθὼς ἐδούλευσαν ἡμῖν καὶ ἔσεσθε εἰς ἄνδρας καὶ πολεμήσατε αὐτούς 10 καὶ ἐπολέμησαν αὐτούς καὶ πταίει ἀνὴρ Ἰσραηλ καὶ ἔφυγεν ἕκαστος εἰς σκηνώμα αὐτοῦ καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη

σφόδρα καὶ ἔπασαν ἐξ Ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιάδες ταγματῶν **11** καὶ κιβωτὸς θεοῦ ἐλήμφθη καὶ ἀμφότεροι υἱοὶ Ἡλὶ ἀπέθανον Οφνὶ καὶ Φινεες **12** καὶ ἔδραμεν ἀνὴρ Ἰεμιναιῶς ἐκ τῆς παρατάξεως καὶ ἦλθεν εἰς Σηλωμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διερρηγότα καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ **13** καὶ ἦλθεν καὶ ἰδοὺ Ἡλὶ ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ δίφρου παρὰ τὴν πύλην σκοπεύων τὴν ὁδὸν ὅτι ἦν ἡ καρδιά αὐτοῦ ἐξεστηκυῖα περὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ὁ ἄνθρωπος εἰσηλθεν εἰς τὴν πόλιν ἀπαγγεῖλαι καὶ ἀνεβόησεν ἡ πόλις **14** καὶ ἤκουσεν Ἡλὶ τὴν φωνὴν τῆς βοῆς καὶ εἶπεν τίς ἡ βοή τῆς φωνῆς ταύτης καὶ ὁ ἄνθρωπος σπεύσας εἰσηλθεν καὶ ἀπήγγειλεν τῷ Ἡλὶ **15** καὶ Ἡλὶ υἱὸς ἐνενήκοντα ἐτῶν καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπανεστήσαν καὶ οὐκ ἔβλεπεν καὶ εἶπεν Ἡλὶ τοῖς ἀνδράσιν τοῖς περιεστηκόσιν αὐτῷ τίς ἡ φωνὴ τοῦ ἤχους τούτου **16** καὶ ὁ ἀνὴρ σπεύσας προσῆλθεν πρὸς Ἡλὶ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐγὼ εἰμι ὁ ἥκων ἐκ τῆς παρεμβολῆς κἀγὼ πέφευγα ἐκ τῆς παρατάξεως σήμερον καὶ εἶπεν τί τὸ γεγονός ῥῆμα τέκνον **17** καὶ ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον καὶ εἶπεν πέφευγεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐκ προσώπου ἀλλοφύλων καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη ἐν τῷ λαῷ καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ σου τεθνήκασιν καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐλήμφθη **18** καὶ ἐγένετο ὡς ἐμνήσθη τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ἔπασεν ἀπὸ τοῦ δίφρου ὀπισθίως ἐχόμενος τῆς πύλης καὶ συνετρίβη ὁ νῶτος αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν ὅτι πρεσβύτης ὁ ἄνθρωπος καὶ βαρὺς καὶ αὐτὸς ἔκρινεν τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι ἔτη **19** καὶ νύμφη αὐτοῦ γυνὴ Φινεες συνειληφυῖα τοῦ τεκεῖν καὶ ἤκουσεν τὴν ἀγγελίαν ὅτι ἐλήμφθη ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ καὶ ὅτι τέθνηκεν ὁ πενθερὸς αὐτῆς καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ὠκλασεν καὶ ἔτεκεν ὅτι ἐπεστράφησαν ἐπ' αὐτὴν ὠδίνες αὐτῆς **20** καὶ ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς ἀποθνήσκει καὶ εἶπον αὐτῇ αἱ γυναῖκες αἱ παρεστηκυῖαι αὐτῇ μὴ φοβοῦ ὅτι υἱὸν τέτοκας καὶ οὐκ ἀπεκρίθη καὶ οὐκ ἐνόησεν

ἡ καρδιά αὐτῆς **21** καὶ ἐκάλεσεν τὸ παιδάριον Οὐαὶ βαρχαβωθ ὑπὲρ τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ πενθεροῦ αὐτῆς καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς **22** καὶ εἶπαν ἀπόκισται δόξα Ἰσραὴλ ἐν τῷ λημφθῆναι τὴν κιβωτὸν κυρίου

5 καὶ ἀλλόφυλοι ἔλαβον τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν ἐξ Ἀβεννεζερ εἰς Ἄζωτον **2** καὶ ἔλαβον ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν κυρίου καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν εἰς οἶκον Δαγων καὶ παρέστησαν αὐτὴν παρὰ Δαγων **3** καὶ ὠρθρισαν οἱ Ἀζῶτιοι καὶ εἰσηλθόντες εἰς οἶκον Δαγων καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ Δαγων πεπτωκὼς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ἤγειραν τὸν Δαγων καὶ κατέστησαν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ ἐβαρύνθη χεὶρ κυρίου ἐπὶ τοὺς Ἀζωτίους καὶ ἐβασάνισεν αὐτοὺς καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἔδρας αὐτῶν τὴν Ἄζωτον καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς **4** καὶ ἐγένετο ὅτε ὠρθρισαν τὸ πρῶν καὶ ἰδοὺ Δαγων πεπτωκὼς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου καὶ ἡ κεφαλὴ Δαγων καὶ ἀμφότερα τὰ ἴχνη χειρῶν αὐτοῦ ἀφηρημένα ἐπὶ τὰ ἐμπρόσθια ἀμαφεθ ἕκαστον καὶ ἀμφότεροι οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν αὐτοῦ πεπτωκότες ἐπὶ τὸ πρόθυρον πλὴν ἡ ῥάχις Δαγων ὑπελείφθη **5** διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιβαίνουσιν οἱ ἱερεῖς Δαγων καὶ πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς οἶκον Δαγων ἐπὶ βαθμὸν οἴκου Δαγων ἐν Ἀζῶτῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ὅτι ὑπερβαίνοντες ὑπερβαίνουσιν **6** καὶ ἐβαρύνθη χεὶρ κυρίου ἐπὶ Ἄζωτον καὶ ἐπήγαγεν αὐτοῖς καὶ ἐξέξεσεν αὐτοῖς εἰς τὰς ναῦς καὶ μέσον τῆς χώρας αὐτῆς ἀνεφύσαν μύες καὶ ἐγένετο σύγχυσις θανάτου μεγάλῃ ἐν τῇ πόλει **7** καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ἀζῶτου ὅτι οὕτως καὶ λέγουσιν ὅτι οὐ καθήσεται κιβωτὸς τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ μεθ' ἡμῶν ὅτι σκληρὰ χεὶρ αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ Δαγων θεὸν ἡμῶν **8** καὶ ἀποστέλλουσιν καὶ συνάγουσιν τοὺς σατράπας τῶν ἀλλοφύλων πρὸς αὐτοὺς καὶ λέγουσιν τί ποιήσωμεν κιβωτῷ θεοῦ Ἰσραὴλ καὶ λέγουσιν οἱ

Γεθθαῖοι μετελθέτω κιβωτὸς τοῦ θεοῦ πρὸς ἡμᾶς καὶ μετῆλθεν κιβωτὸς τοῦ θεοῦ εἰς Γεθθα **9** καὶ ἐγενήθη μετὰ τὸ μετελθεῖν αὐτὴν καὶ γίνεται χεὶρ κυρίου ἐν τῇ πόλει τάραχος μέγας σφόδρα καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἔδρας αὐτῶν καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς οἱ Γεθθαῖοι ἔδρας **10** καὶ ἐξαποστέλλουσιν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ εἰς Ἄσκαλῶνα καὶ ἐγενήθη ὡς εἰσῆλθεν κιβωτὸς θεοῦ εἰς Ἄσκαλῶνα καὶ ἐβόησαν οἱ Ἄσκαλωνῖται λέγοντες τί ἀπεστρέψατε πρὸς ἡμᾶς τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ Ἰσραηλ θανατῶσαι ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν **11** καὶ ἐξαποστέλλουσιν καὶ συνάγουσιν τοὺς σατράπας τῶν ἀλλοφύλων καὶ εἶπον ἐξαποστείλατε τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ Ἰσραηλ καὶ καθισάτω εἰς τὸν τόπον αὐτῆς καὶ οὐ μὴ θανατώσῃ ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν ὅτι ἐγενήθη σύγχυσις θανάτου ἐν ὅλῃ τῇ πόλει βαρεῖα σφόδρα ὡς εἰσῆλθεν κιβωτὸς θεοῦ Ἰσραηλ ἐκεῖ **12** καὶ οἱ ζῶντες καὶ οὐκ ἀποθανόντες ἐπλήγησαν εἰς τὰς ἔδρας καὶ ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν

6 καὶ ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων ἑπτὰ μῆνας καὶ ἐξέξεσεν ἡ γῆ αὐτῶν μῦας **2** καὶ καλοῦσιν ἀλλόφυλοι τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς μάντις καὶ τοὺς ἐπασιδοὺς αὐτῶν λέγοντες τί ποιήσωμεν τῇ κιβωτῷ κυρίου γνωρίσατε ἡμῖν ἐν τίνι ἀποστελοῦμεν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς **3** καὶ εἶπαν εἰ ἐξαπεστέλλετε ὑμεῖς τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ μὴ δὴ ἐξαποστείλητε αὐτὴν κενὴν ἀλλὰ ἀποδιδόντες ἀπόδοτε αὐτῇ τῆς βασάνου καὶ τότε ἰαθήσεσθε καὶ ἐξιλασθήσεται ὑμῖν μὴ οὐκ ἀποστῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν **4** καὶ λέγουσιν τί τὸ τῆς βασάνου ἀποδώσομεν αὐτῇ καὶ εἶπαν κατ' ἀριθμὸν τῶν σατραπῶν τῶν ἀλλοφύλων πέντε ἔδρας χρυσᾶς ὅτι παῖσμα ἐν ὑμῖν καὶ τοῖς ἄρχουσιν ὑμῶν καὶ τῷ λαῷ **5** καὶ μῦς χρυσοῦς ὁμοίωμα τῶν μῶν ὑμῶν τῶν διαφθειρόντων τὴν γῆν καὶ

δώσετε τῷ κυρίῳ δόξαν ὅπως κουφίσῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν **6** καὶ ἵνα τί βαρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐβάρυνεν Αἴγυπτος καὶ Φαραὼ τὴν καρδίαν αὐτῶν οὐχὶ ὅτε ἐνέπαιξεν αὐτοῖς ἐξαπέστειλαν αὐτοὺς καὶ ἀπῆλθον **7** καὶ νῦν λάβετε καὶ ποιήσατε ἅμαξαν καινὴν καὶ δύο βόας πρωτοτοκούσας ἄνευ τῶν τέκνων καὶ ζεύξατε τὰς βόας ἐν τῇ ἀμάξῃ καὶ ἀπαγάγετε τὰ τέκνα ἀπὸ ὀπισθεν αὐτῶν εἰς οἶκον **8** καὶ λήμψεσθε τὴν κιβωτὸν καὶ θήσετε αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἅμαξαν καὶ τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ ἀποδώσατε αὐτῇ τῆς βασάνου καὶ θήσετε ἐν θέματι βερσεχθαν ἐκ μέρους αὐτῆς καὶ ἐξαποστελεῖτε αὐτὴν καὶ ἀπελάσατε αὐτὴν καὶ ἀπελευσεται **9** καὶ ὄψεσθε εἰ εἰς ὁδὸν ὀρίων αὐτῆς πορεύσεται κατὰ Βαιθσαμυς αὐτὸς πεποίηκεν ἡμῖν τὴν κακίαν ταύτην τὴν μεγάλην καὶ ἐὰν μὴ καὶ γνωσόμεθα ὅτι οὐ χεὶρ αὐτοῦ ἦται ἡμῶν ἀλλὰ σύμπτωμα τοῦτο γέγονεν ἡμῖν **10** καὶ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι οὕτως καὶ ἔλαβον δύο βόας πρωτοτοκούσας καὶ ἔξευξαν αὐτὰς ἐν τῇ ἀμάξῃ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπεκώλυσαν εἰς οἶκον **11** καὶ ἔθεντο τὴν κιβωτὸν ἐπὶ τὴν ἅμαξαν καὶ τὸ θέμα εργαβ καὶ τοὺς μῦς τοὺς χρυσοῦς **12** καὶ κατεύθυναν αἱ βόες ἐν τῇ ὁδῷ εἰς ὁδὸν Βαιθσαμυς ἐν τρίβῳ ἐνὶ ἐπορεύοντο καὶ ἐκοπίων καὶ οὐ μεθίσταντο δεξιά οὐδὲ ἀριστερά καὶ οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων ἐπορεύοντο ὀπίσω αὐτῆς ἕως ὀρίων Βαιθσαμυς **13** καὶ οἱ ἐν Βαιθσαμυς ἐθέριζον θερισμὸν πυρῶν ἐν κοιλάδι καὶ ἦσαν ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ εἶδον κιβωτὸν κυρίου καὶ ἠυφράνθησαν εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς **14** καὶ ἡ ἅμαξα εἰσῆλθεν εἰς ἀγρὸν Ὡση τὸν ἐν Βαιθσαμυς καὶ ἔστησαν ἐκεῖ παρ' αὐτῇ λίθον μέγαν καὶ σχίζουσιν τὰ ξύλα τῆς ἀμάξης καὶ τὰς βόας ἀνήνεγκαν εἰς ὀλοκαύτωσιν τῷ κυρίῳ **15** καὶ οἱ Λευῖται ἀνήνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου καὶ τὸ θέμα εργαβ μετ' αὐτῆς καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ ἔθεντο ἐπὶ τοῦ λίθου

τοῦ μεγάλου καὶ οἱ ἄνδρες Βαιθσαμυς ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις καὶ θυσίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῷ κυρίῳ **16** καὶ οἱ πέντε σατράπαι τῶν ἄλλοφύλων ἐώρων καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἄσκαλῶνα τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ **17** καὶ αὐταὶ αἱ ἔδραι αἱ χρυσαῖ ἄς ἀπέδωκαν οἱ ἀλλόφυλοι τῆς βασιάνου τῷ κυρίῳ τῆς Ἀζώτου μίαν τῆς Γάζης μίαν τῆς Ἄσκαλῶνος μίαν τῆς Γεθ μίαν τῆς Ακκαρων μίαν **18** καὶ μὺς οἱ χρυσοὶ κατ' ἀριθμὸν πασῶν πόλεων τῶν ἄλλοφύλων τῶν πέντε σατραπῶν ἐκ πόλεως ἐστερεωμένης καὶ ἕως κώμης τοῦ Φερεζαίου καὶ ἕως λίθου τοῦ μεγάλου οὗ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτοῦ τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου τοῦ ἐν ἀργῷ Ὡση τοῦ Βαιθσαμυσίτου **19** καὶ οὐκ ἠσμένισαν οἱ υἱοὶ Ἰεχονιου ἐν τοῖς ἀνδράσιν Βαιθσαμυς ὅτι εἶδαν κιβωτὸν κυρίου καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἄνδρας καὶ πεντήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ ἐπένησεν ὁ λαός ὅτι ἐπάταξεν κύριος ἐν τῷ λαῷ πληγὴν μεγάλην σφόδρα **20** καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες οἱ ἐκ Βαιθσαμυς τίς δυνήσεται διελθεῖν ἐνώπιον κυρίου τοῦ ἁγίου τούτου καὶ πρὸς τίνα ἀναβήσεται κιβωτὸς κυρίου ἀφ' ἡμῶν **21** καὶ ἀποστέλλουσιν ἀγγέλους πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Καριαθιαριμ λέγοντες ἀπεστρόφασιν ἄλλοφυλοι τὴν κιβωτὸν κυρίου κατάβητε καὶ ἀναγάγετε αὐτὴν πρὸς ἑαυτοὺς

7 καὶ ἔρχονται οἱ ἄνδρες Καριαθιαριμ καὶ ἀνάγουσιν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου καὶ εἰσάγουσιν αὐτὴν εἰς οἶκον Αμιναδαβ τὸν ἐν τῷ βουνῷ καὶ τὸν Ελεαζαρ υἱὸν αὐτοῦ ἠγίασαν φυλάσσειν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου **2** καὶ ἐγενήθη ἀφ' ἧς ἡμέρας ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν Καριαθιαριμ ἐπλήθυναν αἱ ἡμέραι καὶ ἐγένοντο εἴκοσι ἕτη καὶ ἐπέβλεψεν πᾶς οἶκος Ἰσραηλ ὀπίσω κυρίου **3** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς πάντα οἶκον Ἰσραηλ λέγων εἰ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν ὑμεῖς ἐπιστρέφετε πρὸς κύριον περιέλετε τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους ἐκ μέσου ὑμῶν καὶ τὰ ἄλλα καὶ ἐτοιμάσατε τὰς καρδίας ὑμῶν πρὸς κύριον καὶ

δουλεύσατε αὐτῷ μόνῳ καὶ ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς ἄλλοφύλων **4** καὶ περιεῖλον οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὰς Βααλιμ καὶ τὰ ἄλλα Ασταρωθ καὶ ἐδούλευσαν κυρίῳ μόνῳ **5** καὶ εἶπεν Σαμουηλ ἀθροίσατε πάντα Ἰσραηλ εἰς Μασσηφαθ καὶ προσεῦξομαι περὶ ὑμῶν πρὸς κύριον **6** καὶ συνήχθησαν εἰς Μασσηφαθ καὶ ὕδρευονται ὕδωρ καὶ ἐξέχεαν ἐνώπιον κυρίου ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐνήστευσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ εἶπαν ἡμαρτήκαμεν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐδίκασεν Σαμουηλ τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ εἰς Μασσηφαθ **7** καὶ ἤκουσαν οἱ ἄλλοφυλοι ὅτι συνηθροίσθησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ εἰς Μασσηφαθ καὶ ἀνέβησαν σατράπαι ἄλλοφύλων ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἀκούουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου ἄλλοφύλων **8** καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πρὸς Σαμουηλ μὴ παρασιωπήσης ἀφ' ἡμῶν τοῦ μὴ βοᾶν πρὸς κύριον θεόν σου καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἄλλοφύλων **9** καὶ ἔλαβεν Σαμουηλ ἄρνα γαλαθινὸν ἕνα καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὀλοκαύτως σὺν παντὶ τῷ λαῷ τῷ κυρίῳ καὶ ἐβόησεν Σαμουηλ πρὸς κύριον περὶ Ἰσραηλ καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ κύριος **10** καὶ ἦν Σαμουηλ ἀναφέρων τὴν ὀλοκαύτως καὶ ἄλλοφυλοι προσῆγον εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἐβρόντησεν κύριος ἐν φωνῇ μεγάλῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τοὺς ἄλλοφύλους καὶ συνεχύθησαν καὶ ἔπταισαν ἐνώπιον Ἰσραηλ **11** καὶ ἐξήλθαν ἄνδρες Ἰσραηλ ἐκ Μασσηφαθ καὶ κατεδίωξαν τοὺς ἄλλοφύλους καὶ ἐπάταξαν αὐτούς ἕως ὑποκάτω τοῦ Βαιθχορ **12** καὶ ἔλαβεν Σαμουηλ λίθον ἕνα καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἀνὰ μέσον Μασσηφαθ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς παλαιᾶς καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Αβενεζερ λίθος τοῦ βοηθοῦ καὶ εἶπεν ἕως ἐνταῦθα ἐβόηθησεν ἡμῖν κύριος **13** καὶ ἐταπείνωσεν κύριος τοὺς ἄλλοφύλους καὶ οὐ προσέθεντο ἕτι προσελθεῖν εἰς ὄριον Ἰσραηλ καὶ ἐγενήθη χεὶρ κυρίου ἐπὶ τοὺς ἄλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ Σαμουηλ **14** καὶ ἀπεδόθησαν αἱ πόλεις ἄς ἔλαβον οἱ ἄλλοφυλοι παρὰ τῶν

υἴων Ἰσραηλ καὶ ἀπέδωκαν αὐτὰς τῷ Ἰσραηλ ἀπὸ Ἀσκαλῶνος ἕως Ἀζοβ καὶ τὸ ὄριον Ἰσραηλ ἀφείλαντο ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων καὶ ἦν εἰρήνη ἀνὰ μέσον Ἰσραηλ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ Ἀμορραίου **15** καὶ ἐδίκαζεν Σαμουηλ τὸν Ἰσραηλ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ **16** καὶ ἐπορεύετο κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτὸν καὶ ἐκύκλου Βαιθηλ καὶ τὴν Γαλαλα καὶ τὴν Μασσηφαθ καὶ ἐδίκαζεν τὸν Ἰσραηλ ἐν πᾶσι τοῖς ἡγιασμένοις τούτοις **17** ἢ δὲ ἀποστροφή αὐτοῦ εἰς Ἀρμαθαιμ ὅτι ἐκεῖ ἦν ὁ οἶκος αὐτοῦ καὶ ἐδίκαζεν ἐκεῖ τὸν Ἰσραηλ καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ

8 καὶ ἐγένετο ὡς ἐγήρασεν Σαμουηλ καὶ κατέστησεν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ δικαστὰς τῷ Ἰσραηλ **2** καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἴων αὐτοῦ πρωτότοκος Ἰωηλ καὶ ὄνομα τοῦ δευτέρου Ἀβια δικασταὶ ἐν Βηρσαβε **3** καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν ὁδῷ αὐτοῦ καὶ ἐξέκλιναν ὀπίσω τῆς συντελείας καὶ ἐλάμβανον δῶρα καὶ ἐξέκλινον δικαιώματα **4** καὶ συναθροίζονται ἄνδρες Ἰσραηλ καὶ παραγίνονται εἰς Ἀρμαθαιμ πρὸς Σαμουηλ **5** καὶ εἶπαν αὐτῷ ἰδοὺ σὺ γεγήρακας καὶ οἱ υἱοὶ σου οὐ πορεύονται ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ νῦν κατάστησον ἐφ' ἡμᾶς βασιλέα δικάζειν ἡμᾶς καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη **6** καὶ ἦν πονηρὸν τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς Σαμουηλ ὡς εἶπαν δὸς ἡμῖν βασιλέα δικάζειν ἡμᾶς καὶ προσηύξατο Σαμουηλ πρὸς κύριον **7** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαμουηλ ἄκουε τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ καθὰ ἂν λαλήσωσίν σοι ὅτι οὐ σὲ ἐξουθενήκασιν ἀλλ' ἢ ἐμὲ ἐξουδενώκασιν τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐπ' αὐτῶν **8** κατὰ πάντα τὰ ποιήματα ἃ ἐποίησάν μοι ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐγκατέλιπόν με καὶ ἐδούλευον θεοῖς ἑτέροις οὕτως αὐτοὶ ποιοῦσιν καὶ σοί **9** καὶ νῦν ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῶν πλην ὅτι διαμαρτυρόμενος διαμαρτύρη αὐτοῖς καὶ ἀπαγγελεῖς αὐτοῖς τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως ὃς βασιλεύσει ἐπ' αὐτούς **10** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πᾶν

τὸ ῥῆμα κυρίου πρὸς τὸν λαὸν τοὺς αἰτοῦντας παρ' αὐτοῦ βασιλέα **11** καὶ εἶπεν τοῦτο ἔσται τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως ὃς βασιλεύσει ἐφ' ὑμᾶς τοὺς υἱοὺς ὑμῶν λήμψεται καὶ θήσεται αὐτοὺς ἐν ἄρμασιν αὐτοῦ καὶ ἵπεῦσιν αὐτοῦ καὶ προτρέχοντας τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ **12** καὶ θέσθαι αὐτοὺς ἐαυτῷ χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ θερίζειν θερισμὸν αὐτοῦ καὶ τρυγᾶν τρυγητὸν αὐτοῦ καὶ ποιεῖν σκευὴ πολεμικὰ αὐτοῦ καὶ σκευὴ ἀρμάτων αὐτοῦ **13** καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν λήμψεται εἰς μυρεψοὺς καὶ εἰς μαγειρίσσας καὶ εἰς πεσσούσας **14** καὶ τοὺς ἀγροὺς ὑμῶν καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς ἐλαιῶνας ὑμῶν τοὺς ἀγαθοὺς λήμψεται καὶ δώσει τοῖς δούλοις αὐτοῦ **15** καὶ τὰ σπέρματα ὑμῶν καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν ἀποδεκατώσει καὶ δώσει τοῖς εὐνούχοις αὐτοῦ καὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ **16** καὶ τοὺς δούλους ὑμῶν καὶ τὰς δούλας ὑμῶν καὶ τὰ βουκόλια ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ καὶ τοὺς ὄνους ὑμῶν λήμψεται καὶ ἀποδεκατώσει εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ **17** καὶ τὰ ποίμνια ὑμῶν ἀποδεκατώσει καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε αὐτῷ δούλοι **18** καὶ βοήσεσθε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου βασιλέως ὑμῶν οὗ ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς καὶ οὐκ ἐπακούσεται κύριος ὑμῶν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὅτι ὑμεῖς ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς βασιλέα **19** καὶ οὐκ ἠβούλετο ὁ λαὸς ἀκοῦσαι τοῦ Σαμουηλ καὶ εἶπαν αὐτῷ οὐχὶ ἀλλ' ἢ βασιλεὺς ἔσται ἐφ' ἡμᾶς **20** καὶ ἐσόμεθα καὶ ἡμεῖς κατὰ πάντα τὰ ἔθνη καὶ δικάσει ἡμᾶς βασιλεὺς ἡμῶν καὶ ἐξελεύσεται ἔμπροσθεν ἡμῶν καὶ πολεμήσει τὸν πόλεμον ἡμῶν **21** καὶ ἤκουσεν Σαμουηλ πάντας τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ καὶ ἐλάλησεν αὐτοὺς εἰς τὰ ὦτα κυρίου **22** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαμουηλ ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ βασιλεύσον αὐτοῖς βασιλέα καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς ἄνδρας Ἰσραηλ ἀποτρεχέτω ἕκαστος εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ

9 καὶ ἦν ἀνὴρ ἐξ υἴων Βενιαμιν καὶ ὄνομα αὐτῷ Κις υἱὸς Αβιηλ υἱοῦ Σαρεδ υἱοῦ Βαχίρ υἱοῦ

Αφεκ υἱοῦ ἀνδρὸς Ιεμιναίου ἀνὴρ δυνατός 2 καὶ τούτῳ υἱὸς καὶ ὄνομα αὐτῷ Σαουλ εὐμεγέθης ἀνὴρ ἀγαθός καὶ οὐκ ἦν ἐν υἱοῖς Ισραηλ ἀγαθὸς ὑπὲρ αὐτόν ὑπὲρ ὠμίαν καὶ ἐπάνω ὑψηλὸς ὑπὲρ πᾶσαν τὴν γῆν 3 καὶ ἀπώλοντο αἱ ὄνοι Κις πατὴρ Σαουλ καὶ εἶπεν Κις πρὸς Σαουλ τὸν υἱὸν αὐτοῦ λαβὲ μετὰ σεαυτοῦ ἐν τῶν παιδαρίων καὶ ἀνάστητε καὶ πορευθήτε καὶ ζητήσατε τὰς ὄνους 4 καὶ διήλθον δι' ὄρους Εφραιμ καὶ διήλθον διὰ τῆς γῆς Σελαχα καὶ οὐχ εὔρον καὶ διήλθον διὰ τῆς γῆς Εασακεμ καὶ οὐκ ἦν καὶ διήλθον διὰ τῆς γῆς Ιακιμ καὶ οὐχ εὔρον 5 αὐτῶν ἐλθόντων εἰς τὴν Σιφ καὶ Σαουλ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ δεῦρο καὶ ἀναστρέψωμεν μὴ ἀνεῖς ὁ πατήρ μου τὰς ὄνους φροντίζῃ περὶ ἡμῶν 6 καὶ εἶπεν αὐτῷ τὸ παιδάριον ἰδοὺ δὴ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔνδοξος πᾶν ὃ ἐὰν λαλήσῃ παραγινόμενον παρέσται καὶ νῦν πορευθῶμεν ὅπως ἀπαγγεῖλῃ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν ἐφ' ἣν ἐπορευθήμεν ἐπ' αὐτήν 7 καὶ εἶπεν Σαουλ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ πορευσόμεθα καὶ τί οἴσομεν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ ὅτι οἱ ἄρτοι ἐκλελοιπασιν ἐκ τῶν ἀγγείων ἡμῶν καὶ πλεῖον οὐκ ἔστιν μεθ' ἡμῶν εἰσενεγκεῖν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ τὸ ὑπάρχον ἡμῖν 8 καὶ προσέθετο τὸ παιδάριον ἀποκριθῆναι τῷ Σαουλ καὶ εἶπεν ἰδοὺ εὔρηται ἐν τῇ χειρὶ μου τέταρτον σίκλου ἀργυρίου καὶ δώσεις τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἀπαγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν 9 καὶ ἔμπροσθεν ἐν Ισραηλ τάδε ἔλεγεν ἕκαστος ἐν τῷ πορεύεσθαι ἐπερωτᾶν τὸν θεὸν δεῦρο πορευθῶμεν πρὸς τὸν βλέποντα ὅτι τὸν προφήτην ἐκάλει ὁ λαὸς ἔμπροσθεν ὁ βλέπων 10 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα δεῦρο καὶ πορευθῶμεν καὶ ἐπορευθήσαν εἰς τὴν πόλιν οὗ ἦν ἐκεῖ ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ 11 αὐτῶν ἀναβαινόντων τὴν ἀνάβασιν τῆς πόλεως καὶ αὐτοὶ εὐρίσκουσιν τὰ κοράσια ἐξεληλυθότα ὑδρεύσασθαι ὕδωρ καὶ

λέγουσιν αὐταῖς εἰ ἔστιν ἐνταῦθα ὁ βλέπων 12 καὶ ἀπεκρίθη τὰ κοράσια αὐτοῖς καὶ λέγουσιν αὐτοῖς ἔστιν ἰδοὺ κατὰ πρόσωπον ὑμῶν νῦν διὰ τὴν ἡμέραν ἤκει εἰς τὴν πόλιν ὅτι θυσία σήμερον τῷ λαῷ ἐν Βαμα 13 ὡς ἂν εἰσέλθητε τὴν πόλιν οὕτως εὐρήσετε αὐτὸν ἐν τῇ πόλει πρὶν ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς Βαμα τοῦ φαγεῖν ὅτι οὐ μὴ φάγῃ ὁ λαὸς ἕως τοῦ εἰσελθεῖν αὐτόν ὅτι οὗτος εὐλογεῖ τὴν θυσίαν καὶ μετὰ ταῦτα ἐσθίουσιν οἱ ξένοι καὶ νῦν ἀνάβητε ὅτι διὰ τὴν ἡμέραν εὐρήσετε αὐτόν 14 καὶ ἀναβαίνουσιν τὴν πόλιν αὐτῶν εἰσπορευομένων εἰς μέσον τῆς πόλεως καὶ ἰδοὺ Σαμουηλ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν τοῦ ἀναβῆναι εἰς Βαμα 15 καὶ κύριος ἀπεκάλυψεν τὸ ὄτιον Σαμουηλ ἡμέρα μὲν ἔμπροσθεν τοῦ ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν Σαουλ λέγων 16 ὡς ὁ καιρὸς αὔριον ἀποστελῶ πρὸς σὲ ἄνδρα ἐκ γῆς Βενιαμιν καὶ χρίσεις αὐτόν εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαόν μου Ισραηλ καὶ σώσει τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων ὅτι ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τοῦ λαοῦ μου ὅτι ἦλθεν βοή αὐτῶν πρὸς με 17 καὶ Σαμουηλ εἶδεν τὸν Σαουλ καὶ κύριος ἀπεκρίθη αὐτῷ ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος ὃν εἶπά σοι οὗτος ἄρξει ἐν τῷ λαῷ μου 18 καὶ προσήγαγεν Σαουλ πρὸς Σαμουηλ εἰς μέσον τῆς πόλεως καὶ εἶπεν ἀπάγγειλον δὴ ποῖος ὁ οἶκος τοῦ βλέποντος 19 καὶ ἀπεκρίθη Σαμουηλ τῷ Σαουλ καὶ εἶπεν ἐγὼ εἶμι αὐτός ἀνάβηθι ἔμπροσθέν μου εἰς Βαμα καὶ φάγε μετ' ἐμοῦ σήμερον καὶ ἔξαποστελῶ σε πρῶι καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπαγγελῶ σοι 20 καὶ περὶ τῶν ὄνων σου τῶν ἀπολωλυῶν σήμερον τριταίων μὴ θῆς τὴν καρδίαν σου αὐταῖς ὅτι εὔρηνται καὶ τίνι τὰ ὠραῖα τοῦ Ισραηλ οὐ σοὶ καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου 21 καὶ ἀπεκρίθη Σαουλ καὶ εἶπεν οὐχὶ ἀνδρὸς υἱὸς Ιεμιναίου ἐγὼ εἶμι τοῦ μικροῦ σκῆπτρου φυλῆς Ισραηλ καὶ τῆς φυλῆς τῆς ἐλαχίστης ἐξ ὅλου σκῆπτρου Βενιαμιν καὶ ἵνα τί ἐλάλησας πρὸς ἐμὲ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο 22 καὶ ἔλαβεν Σαμουηλ τὸν Σαουλ

καὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸ κατάλυμα καὶ ἔθετο αὐτοῖς τόπον ἐν πρώτοις τῶν κεκλημένων ὡσεὶ ἐβδομήκοντα ἀνδρῶν 23 καὶ εἶπεν Σαμουηλ τῷ μαγεῖρῳ δός μοι τὴν μερίδα ἣν ἔδωκά σοι ἣν εἶπά σοι θεῖναι αὐτὴν παρὰ σοί 24 καὶ ὕψωσεν ὁ μάγειρος τὴν κωλέαν καὶ παρέθηκεν αὐτὴν ἐνώπιον Σαουλ καὶ εἶπεν Σαμουηλ τῷ Σαουλ ἰδοὺ ὑπόλειμμα παράθεσ αὐτὸ ἐνώπιόν σου καὶ φάγε ὅτι εἰς μαρτύριον τέθειταί σοι παρὰ τοὺς ἄλλους ἀπόκνιζε καὶ ἔφαγεν Σαουλ μετὰ Σαμουηλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ 25 καὶ κατέβη ἐκ τῆς Βαμα ἐν τῇ πόλει καὶ διέστρωσαν τῷ Σαουλ ἐπὶ τῷ δώματι 26 καὶ ἐκοιμήθη καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέβαινεν ὁ ὄρθρος καὶ ἐκάλεσεν Σαμουηλ τὸν Σαουλ ἐπὶ τῷ δώματι λέγων ἀνάστα καὶ ἐξαποστελῶ σε καὶ ἀνέστη Σαουλ καὶ ἐξῆλθεν αὐτὸς καὶ Σαμουηλ ἕως ἔξω 27 αὐτῶν καταβαινόντων εἰς μέρος τῆς πόλεως καὶ Σαμουηλ εἶπεν τῷ Σαουλ εἰπὸν τῷ νεανίσκῳ καὶ διελθέτω ἔμπροσθεν ἡμῶν καὶ σὺ στήθι ὡς σήμερον καὶ ἄκουσον ῥῆμα θεοῦ

10 καὶ ἔλαβεν Σαμουηλ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου καὶ ἐπέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐφίλησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ οὐχὶ κέχρικέν σε κύριος εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ σὺ ἄρξεις ἐν λαῷ κυρίου καὶ σὺ σώσεις αὐτὸν ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτοῦ κυκλόθεν καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὅτι ἔχρισέν σε κύριος ἐπὶ κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς ἄρχοντα 2 ὡς ἂν ἀπέλθῃς σήμερον ἀπ' ἐμοῦ καὶ εὐρήσεις δύο ἀνδρας πρὸς τοῖς τάφοις Ραχηλ ἐν τῷ ὄριῳ Βενιαμὶν ἀλλομένους μεγάλα καὶ ἐροῦσίν σοι εὐρηνται αἱ ὄνοι ἃς ἐπορεύθητε ζητεῖν καὶ ἰδοὺ ὁ πατήρ σου ἀποτετίνακται τὸ ῥῆμα τῶν ὄνων καὶ ἐδαψιλεύσατο δι' ὑμᾶς λέγων τί ποιήσω ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ μου 3 καὶ ἀπελεύσει ἐκεῖθεν καὶ ἐπέκεινα ἤξεις ἕως τῆς δρυὸς Θαβωρ καὶ εὐρήσεις ἐκεῖ τρεῖς ἀνδρας ἀναβαίνοντας πρὸς τὸν θεὸν εἰς Βαιθηλ ἕνα αἶροντα τρία αἰγίδια

καὶ ἕνα αἶροντα τρία ἄγγεῖα ἄρτων καὶ ἕνα αἶροντα ἄσκον οἴνου 4 καὶ ἐρωτήσουσιν σε τὰ εἰς εἰρήνην καὶ δώσουσιν σοι δύο ἀπαρχὰς ἄρτων καὶ λήμψῃ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν 5 καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ εἰς τὸν βουνὸν τοῦ θεοῦ οὗ ἔστιν ἐκεῖ τὸ ἀνάστημα τῶν ἀλλοφύλων ἐκεῖ Νασιβ ὁ ἀλλόφυλος καὶ ἔσται ὡς ἂν εἰσέλθητε ἐκεῖ εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀπαντήσεις χορῷ προφητῶν καταβαινόντων ἐκ τῆς Βαμα καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν νάβλα καὶ τύμπανον καὶ αὐλὸς καὶ κινύρα καὶ αὐτοὶ προφητεύοντες 6 καὶ ἐφαλεῖται ἐπὶ σὲ πνεῦμα κυρίου καὶ προφητεύσεις μετ' αὐτῶν καὶ στραφήσῃ εἰς ἄνδρα ἄλλον 7 καὶ ἔσται ὅταν ἦξει τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπὶ σὲ ποίει πάντα ὅσα ἐὰν εὕρῃ ἢ χεῖρ σου ὅτι θεὸς μετὰ σοῦ 8 καὶ καταβήσῃ ἔμπροσθεν τῆς Γαλαλα καὶ ἰδοὺ καταβαίνω πρὸς σὲ ἀνενεγκεῖν ὀλοκαύτωσιν καὶ θυσίας εἰρηνικὰς ἐπτά ἡμέρας διαλείψεις ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σὲ καὶ γνωρίσω σοι ἃ ποιήσεις 9 καὶ ἐγενήθη ὥστε ἐπιστραφῆναι τῷ ὤμῳ αὐτοῦ ἀπελθεῖν ἀπὸ Σαμουηλ μετέστρεψεν αὐτῷ ὁ θεὸς καρδίαν ἄλλην καὶ ἦλθεν πάντα τὰ σημεῖα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ 10 καὶ ἔρχεται ἐκεῖθεν εἰς τὸν βουνόν καὶ ἰδοὺ χορὸς προφητῶν ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ καὶ ἦλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα θεοῦ καὶ ἐπροφήτευσεν ἐν μέσῳ αὐτῶν 11 καὶ ἐγενήθησαν πάντες οἱ εἰδότες αὐτὸν ἐχθὲς καὶ τρίτην καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐν μέσῳ τῶν προφητῶν καὶ εἶπεν ὁ λαὸς ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ τί τοῦτο τὸ γεγονός τῷ υἱῷ Κις ἧ καὶ Σαουλ ἐν προφήταις 12 καὶ ἀπεκρίθη τις αὐτῶν καὶ εἶπεν καὶ τίς πατήρ αὐτοῦ διὰ τοῦτο ἐγενήθη εἰς παραβολὴν ἧ καὶ Σαουλ ἐν προφήταις 13 καὶ συνετέλεσεν προφητεύων καὶ ἔρχεται εἰς τὸν βουνόν 14 καὶ εἶπεν ὁ οἰκεῖος αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ ποῦ ἐπορεύθητε καὶ εἶπαν ζητεῖν τὰς ὄνους καὶ εἶδαμεν ὅτι οὐκ εἰσίν καὶ εἰσήλθομεν πρὸς Σαμουηλ 15 καὶ εἶπεν ὁ οἰκεῖος πρὸς Σαουλ ἀπάγγειλον δὴ μοι τί

εἶπεν σοι Σαμουηλ **16** καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ ἀπήγγειλεν ἀπαγγέλλων μοι ὅτι εὕρηνται αἱ ὄνοι τὸ δὲ ῥήμα τῆς βασιλείας οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῷ **17** καὶ παρήγγειλεν Σαμουηλ παντὶ τῷ λαῷ πρὸς κύριον εἰς Μασσηφα **18** καὶ εἶπεν πρὸς υἱοὺς Ἰσραηλ τάδε εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ λέγων ἐγὼ ἀνήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐξεilaμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Φαραω βασιλέως Αἰγύπτου καὶ ἐκ πασῶν τῶν βασιλειῶν τῶν θλιβουσῶν ὑμᾶς **19** καὶ ὑμεῖς σήμερον ἐξουθενήκατε τὸν θεὸν ὃς αὐτός ἐστιν ὑμῶν σωτὴρ ἐκ πάντων τῶν κακῶν ὑμῶν καὶ θλίψεων ὑμῶν καὶ εἶπατε οὐχὶ ἀλλ' ἢ ὅτι βασιλέα στήσεις ἐφ' ἡμῶν καὶ νῦν κατάστητε ἐνώπιον κυρίου κατὰ τὰ σκῆπτρα ὑμῶν καὶ κατὰ τὰς φυλάς ὑμῶν **20** καὶ προσήγαγεν Σαμουηλ πάντα τὰ σκῆπτρα Ἰσραηλ καὶ κατακληροῦται σκῆπτρον Βενιαμιν **21** καὶ προσάγει σκῆπτρον Βενιαμιν εἰς φυλάς καὶ κατακληροῦται φυλὴ Ματταρι καὶ προσάγουσιν τὴν φυλὴν Ματταρι εἰς ἄνδρας καὶ κατακληροῦται Σαουλ υἱὸς Κις καὶ ἐζήτει αὐτὸν καὶ οὐχ εὐρίσκετο **22** καὶ ἐπηρώτησεν Σαμουηλ ἔτι ἐν κυρίῳ εἰ ἔρχεται ὁ ἀνὴρ ἐνταῦθα καὶ εἶπεν κύριος ἰδοὺ αὐτὸς κέκρυπται ἐν τοῖς σκεύεσιν **23** καὶ ἔδραμεν καὶ λαμβάνει αὐτὸν ἐκεῖθεν καὶ κατέστησεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ καὶ ὑψώθη ὑπὲρ πάντα τὸν λαὸν ὑπὲρ ὡμίαν καὶ ἐπάνω **24** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς πάντα τὸν λαὸν εἰ ἐοράκατε ὃν ἐκλέλεκται ἐαυτῷ κύριος ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ ὁμοῖος ἐν πᾶσιν ὑμῖν καὶ ἔγνωσαν πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπαν ζήτη ὁ βασιλεὺς **25** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς τὸν λαὸν τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως καὶ ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ καὶ ἔθηκεν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐξαπέστειλεν Σαμουηλ πάντα τὸν λαὸν καὶ ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ **26** καὶ Σαουλ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαβαα καὶ ἐπορεύθησαν υἱοὶ δυνάμεων ὧν ἠψατο κύριος καρδίας αὐτῶν μετὰ Σαουλ **27** καὶ υἱοὶ λοιμοὶ

εἶπαν τί σώσει ἡμᾶς οὗτος καὶ ἠτίμασαν αὐτὸν καὶ οὐκ ἤνεγκαν αὐτῷ δῶρα

11 καὶ ἐγενήθη ὡς μετὰ μῆνα καὶ ἀνέβη Ναας ὁ Αμμανίτης καὶ παρεμβάλλει ἐπὶ Ἰαβις Γαλααδ καὶ εἶπον πάντες οἱ ἄνδρες Ἰαβις πρὸς Ναας τὸν Αμμανίτην διάθου ἡμῖν διαθήκην καὶ δουλεύσομέν σοι **2** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ναας ὁ Αμμανίτης ἐν ταύτῃ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην ἐν τῷ ἐξορούξαι ὑμῶν πάντα ὀφθαλμὸν δεξιόν καὶ θήσομαι ὄνειδος ἐπὶ Ἰσραηλ **3** καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Ἰαβις ἄνες ἡμῖν ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἀποστελοῦμεν ἀγγέλους εἰς πᾶν ὄριον Ἰσραηλ ἐὰν μὴ ἦ ὁ σῶζων ἡμᾶς ἐξελευσόμεθα πρὸς ὑμᾶς **4** καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγελοι εἰς Γαβαα πρὸς Σαουλ καὶ λαλοῦσιν τοὺς λόγους εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ καὶ ἦσαν πᾶς ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν **5** καὶ ἰδοὺ Σαουλ ἤρχετο μετὰ τὸ πρωὶ ἐξ ἀγροῦ καὶ εἶπεν Σαουλ τί ὅτι κλαίει ὁ λαός καὶ διηγοῦνται αὐτῷ τὰ ῥήματα τῶν υἱῶν Ἰαβις **6** καὶ ἐφήλατο πνεῦμα κυρίου ἐπὶ Σαουλ ὡς ἤκουσεν τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἐθυμώθη ἐπ' αὐτοὺς ὀργὴ αὐτοῦ σφόδρα **7** καὶ ἔλαβεν δύο βόας καὶ ἐμέλισεν αὐτὰς καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶν ὄριον Ἰσραηλ ἐν χειρὶ ἀγγέλων λέγων ὃς οὐκ ἔστιν ἐκπορευόμενος ὀπίσω Σαουλ καὶ ὀπίσω Σαμουηλ κατὰ τάδε ποιήσουσιν τοῖς βουσίην αὐτοῦ καὶ ἐπῆλθεν ἔκστασις κυρίου ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰσραηλ καὶ ἐβόησαν ὡς ἀνὴρ εἷς **8** καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς Αβιεζεκ ἐν Βαμα πᾶν ἄνδρα Ἰσραηλ ἑξακοσίας χιλιάδας καὶ ἄνδρας Ἰουδα ἑβδομήκοντα χιλιάδας **9** καὶ εἶπεν τοῖς ἀγγέλοις τοῖς ἐρχομένοις τάδε εἰπέτε τοῖς ἀνδράσιν Ἰαβις αὖριον ὑμῖν ἢ σωτηρία διαθερμάναντος τοῦ ἡλίου καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀπαγγέλλουσιν τοῖς ἀνδράσιν Ἰαβις καὶ εὐφράνθησαν **10** καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες Ἰαβις πρὸς Ναας τὸν Αμμανίτην αὖριον ἐξελευσόμεθα πρὸς ὑμᾶς καὶ ποιήσετε ἡμῖν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον ὑμῶν **11** καὶ ἐγενήθη μετὰ τὴν αὖριον καὶ ἔθετο Σαουλ

τὸν λαὸν εἰς τρεῖς ἀρχάς καὶ εἰσπορεύονται μέσον τῆς παρεμβολῆς ἐν φυλακῇ τῇ πρωινῇ καὶ ἔτυπον τοὺς υἱοὺς Ἀμμων ἕως διεθερμάνθη ἡ ἡμέρα καὶ ἐγενήθησαν οἱ ὑπολελειμμένοι διεσπάρησαν καὶ οὐχ ὑπελείφθησαν ἐν αὐτοῖς δύο κατὰ τὸ αὐτό **12** καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαμουηλ τίς ὁ εἶπας ὅτι Σαουλ οὐ βασιλεύσει ἡμῶν παράδος τοὺς ἄνδρας καὶ θανατώσομεν αὐτούς **13** καὶ εἶπεν Σαουλ οὐκ ἀποθανεῖται οὐδεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ὅτι σήμερον κύριος ἐποίησεν σωτηρίαν ἐν Ἰσραηλ **14** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς τὸν λαὸν λέγων πορευθῶμεν εἰς Γαλαλα καὶ ἐγκαίνισωμεν ἐκεῖ τὴν βασιλείαν **15** καὶ ἐπορεύθη πᾶς ὁ λαὸς εἰς Γαλαλα καὶ ἔχρισεν Σαμουηλ ἐκεῖ τὸν Σαουλ εἰς βασιλεία ἐνώπιον κυρίου ἐν Γαλαλοῖς καὶ ἔθυσεν ἐκεῖ θυσίας καὶ εἰρηνικὰς ἐνώπιον κυρίου καὶ εὐφράνθη Σαμουηλ καὶ πᾶς Ἰσραηλ ὥστε λίαν

12 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς πάντα ἄνδρα Ἰσραηλ ἰδοὺ ἤκουσα φωνῆς ὑμῶν εἰς πάντα ὅσα εἶπατέ μοι καὶ ἐβασίλευσα ἐφ' ὑμᾶς βασιλέα **2** καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς διαπορεύεται ἐνώπιον ὑμῶν κἀγὼ γεγήρακα καὶ καθήσομαι καὶ οἱ υἱοί μου ἰδοὺ ἐν ὑμῖν κἀγὼ ἰδοὺ διελήλυθα ἐνώπιον ὑμῶν ἐκ νεότητός μου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **3** ἰδοὺ ἐγὼ ἀποκρίθητε κατ' ἐμοῦ ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐνώπιον χριστοῦ αὐτοῦ μόσχον τίνος εἴληφα ἢ ὄνον τίνος εἴληφα ἢ τίνα κατεδυνάστευσα ὑμῶν ἢ τίνα ἐξεπίεσα ἢ ἐκ χειρὸς τίνος εἴληφα ἐξίλασμα καὶ ὑπόδημα ἀποκρίθητε κατ' ἐμοῦ καὶ ἀποδώσω ὑμῖν **4** καὶ εἶπαν πρὸς Σαμουηλ οὐκ ἠδίκησας ἡμᾶς καὶ οὐ κατεδυνάστευσας καὶ οὐκ ἔθλασας ἡμᾶς καὶ οὐκ εἴληφας ἐκ χειρὸς οὐδενὸς οὐδέν **5** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς τὸν λαὸν μάρτυς κύριος ἐν ὑμῖν καὶ μάρτυς χριστὸς αὐτοῦ σήμερον ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ὅτι οὐχ εὐρήκατε ἐν χειρί μου οὐθέν καὶ εἶπαν μάρτυς **6** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς τὸν λαὸν λέγων μάρτυς κύριος ὁ ποιήσας τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ααρων ὁ

ἀναγαγὼν τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου **7** καὶ νῦν κατάστητε καὶ δικάσω ὑμᾶς ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀπαγγελῶ ὑμῖν τὴν πᾶσαν δικαιοσύνην κυρίου ἃ ἐποίησεν ἐν ὑμῖν καὶ ἐν τοῖς πατράσιν ὑμῶν **8** ὡς εἰσηλθεν Ἰακωβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον καὶ ἔταπεινῶσεν αὐτοὺς Αἴγυπτος καὶ ἐβόησαν οἱ πατέρες ἡμῶν πρὸς κύριον καὶ ἀπέστειλεν κύριος τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ααρων καὶ ἐξήγαγεν τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ κατώκισεν αὐτοὺς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ **9** καὶ ἐπελάθοντο κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς εἰς χεῖρας Σισαρα ἀρχιστρατήγου Ἰαβιν βασιλέως Ασωρ καὶ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων καὶ εἰς χεῖρας βασιλέως Μωαβ καὶ ἐπολέμησαν ἐν αὐτοῖς **10** καὶ ἐβόησαν πρὸς κύριον καὶ ἔλεγον ἡμάρτομεν ὅτι ἐγκατελίπομεν τὸν κύριον καὶ ἐδουλεύσαμεν τοῖς Βααλιμ καὶ τοῖς ἄλσεσιν καὶ νῦν ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ δουλεύσομέν σοι **11** καὶ ἀπέστειλεν κύριος τὸν Ἱεροβααλ καὶ τὸν Βαρακ καὶ τὸν Ἰεφθαε καὶ τὸν Σαμουηλ καὶ ἐξείλατο ὑμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ὑμῶν τῶν κυκλόθεν καὶ κατωκεῖτε πεποιθότες **12** καὶ εἶδετε ὅτι Ναας βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμων ἦλθεν ἐφ' ὑμᾶς καὶ εἶπατε οὐχὶ ἀλλ' ἢ ὅτι βασιλεὺς βασιλεύσει ἐφ' ἡμῶν καὶ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν βασιλεὺς ἡμῶν **13** καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς ὃν ἐξελέξασθε καὶ ἰδοὺ δέδωκεν κύριος ἐφ' ὑμᾶς βασιλέα **14** ἐὰν φοβηθῆτε τὸν κύριον καὶ δουλεύσητε αὐτῷ καὶ ἀκούσητε τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ μὴ ἐρίσητε τῷ στόματι κυρίου καὶ ἦτε καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύων ἐφ' ὑμῶν ὀπίσω κυρίου πορευόμενοι **15** ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε τῆς φωνῆς κυρίου καὶ ἐρίσητε τῷ στόματι κυρίου καὶ ἔσται χεὶρ κυρίου ἐπὶ ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν βασιλέα ὑμῶν **16** καὶ νῦν κατάστητε καὶ ἴδετε τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο ὃ ὁ κύριος ποιήσει ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν **17** οὐχὶ θερισμὸς πυρῶν σήμερον ἐπικαλέσομαι κύριον καὶ δώσει φωνὰς καὶ ὑετόν καὶ γνῶτε καὶ ἴδετε ὅτι ἡ κακία

ὕμῶν μεγάλη ἦν ἐποιήσατε ἐνώπιον κυρίου αἰτήσαντες ἑαυτοῖς βασιλέα **18** καὶ ἐπεκαλέσατο Σαμουηλ τὸν κύριον καὶ ἔδωκεν κύριος φωνὰς καὶ ἕτερόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐφοβήθησαν πᾶς ὁ λαὸς τὸν κύριον σφόδρα καὶ τὸν Σαμουηλ **19** καὶ εἶπαν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Σαμουηλ πρόσευξαι ὑπὲρ τῶν δούλων σου πρὸς κύριον θεόν σου καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν ὅτι προστεθείκαμεν πρὸς πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν κακίαν αἰτήσαντες ἑαυτοῖς βασιλέα **20** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς τὸν λαόν μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς πεποιήκατε τὴν πᾶσαν κακίαν ταύτην πλην μὴ ἐκκλίνητε ἀπὸ ὀπισθεν κυρίου καὶ δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν **21** καὶ μὴ παραβῆτε ὀπίσω τῶν μηθὲν ὄντων οἱ οὐ περανοῦσιν οὐθὲν καὶ οἱ οὐκ ἐξελοῦνται ὅτι οὐθέν εἰσιν **22** ὅτι οὐκ ἀπόσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ μέγα ὅτι ἐπιεικέως κύριος προσελάβετο ὑμᾶς αὐτῷ εἰς λαόν **23** καὶ ἐμοὶ μηδαμῶς τοῦ ἁμαρτεῖν τῷ κυρίῳ ἀνιέναι τοῦ προσεὔχεσθαι περὶ ὑμῶν καὶ δουλεύσω τῷ κυρίῳ καὶ δείξω ὑμῖν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν καὶ τὴν εὐθειᾶν **24** πλην φοβεῖσθε τὸν κύριον καὶ δουλεύσατε αὐτῷ ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν ὅτι εἴδετε ἃ ἐμεγάλυνεν μεθ' ὑμῶν **25** καὶ ἐὰν κακία κακοποιήσητε καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν προστεθήσεθε

13 **2** καὶ ἐκλέγεται Σαουλ ἑαυτῷ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τῶν ἀνδρῶν Ἰσραηλ καὶ ἦσαν μετὰ Σαουλ δισχίλιοι ἐν Μαχεμας καὶ ἐν τῷ ὄρει Βαιθηλ χίλιοι ἦσαν μετὰ Ἰωναθαν ἐν Γαβее τοῦ Βενιαμιν καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἐξαπέστειλεν ἕκαστον εἰς τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ **3** καὶ ἐπάταξεν Ἰωναθαν τὸν Νασιβ τὸν ἀλλόφυλον τὸν ἐν τῷ βουνῷ καὶ ἀκούουσιν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ Σαουλ σάλπιγγι σαλπίζει εἰς πᾶσαν τὴν γῆν λέγων ἠθετήκασιν οἱ δούλοι **4** καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἤκουσεν λεγόντων πέπαικεν Σαουλ τὸν Νασιβ τὸν ἀλλόφυλον καὶ ἠσχύνθησαν Ἰσραηλ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις καὶ ἀνεβόησαν ὁ λαὸς ὀπίσω Σαουλ

ἐν Γαλαλοῖς **5** καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνάγονται εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἀναβαίνουσιν ἐπὶ Ἰσραηλ τριάκοντα χιλιάδες ἀρμάτων καὶ ἔξ χιλιάδες ἵππέων καὶ λαὸς ὡς ἡ ἄμμος ἢ παρὰ τὴν θάλασσαν τῷ πλήθει καὶ ἀναβαίνουσιν καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν Μαχεμας ἐξ ἐναντίας Βαιθων κατὰ νότου **6** καὶ ἀνὴρ Ἰσραηλ εἶδεν ὅτι στενωῶς αὐτῷ μὴ προσάγειν αὐτόν καὶ ἐκρύβη ὁ λαὸς ἐν τοῖς σπηλαίοις καὶ ἐν ταῖς μάνδραις καὶ ἐν ταῖς πέτραις καὶ ἐν τοῖς βόθροις καὶ ἐν τοῖς λάκκοις **7** καὶ οἱ διαβαίνοντες διέβησαν τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Γαδ καὶ Γαλααδ καὶ Σαουλ ἔτι ἦν ἐν Γαλαλοῖς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξέστη ὀπίσω αὐτοῦ **8** καὶ διέλιπεν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ μαρτυρίῳ ὡς εἶπεν Σαμουηλ καὶ οὐ παρεγένετο Σαμουηλ εἰς Γαλαλα καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ **9** καὶ εἶπεν Σαουλ προσάγαγετε ὅπως ποιήσω ὄλοκαύτωσιν καὶ εἰρηνικὰς καὶ ἀνήνεγκεν τὴν ὄλοκαύτωσιν **10** καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν ἀναφέρων τὴν ὄλοκαύτωσιν καὶ Σαμουηλ παραγίνεται καὶ ἐξῆλθεν Σαουλ εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ εὐλογῆσαι αὐτόν **11** καὶ εἶπεν Σαμουηλ τί πεποίηκας καὶ εἶπεν Σαουλ ὅτι εἶδον ὡς διεσπάρη ὁ λαὸς ἀπ' ἐμοῦ καὶ σὺ οὐ παρεγένου ὡς διετάξω ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν ἡμερῶν καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνήχθησαν εἰς Μαχεμας **12** καὶ εἶπα νῦν καταβήσονται οἱ ἀλλόφυλοι πρὸς με εἰς Γαλαλα καὶ τοῦ προσώπου τοῦ κυρίου οὐκ ἔδειθην καὶ ἐνεκρατευσάμην καὶ ἀνήνεγκα τὴν ὄλοκαύτωσιν **13** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Σαουλ μεματαίωταί σοι ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολήν μου ἦν ἐνετείλατό σοι κύριος ὡς νῦν ἠτοίμασεν κύριος τὴν βασιλείαν σου ἕως αἰῶνος ἐπὶ Ἰσραηλ **14** καὶ νῦν ἡ βασιλεία σου οὐ στήσεται καὶ ζητήσει κύριος ἑαυτῷ ἄνθρωπον κατὰ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἐντελεῖται κύριος αὐτῷ εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἐφύλαξας ὅσα ἐνετείλατό σοι κύριος **15** καὶ ἀνέστη Σαμουηλ καὶ ἀπῆλθεν ἐκ Γαλαλων εἰς ὁδὸν αὐτοῦ καὶ

τὸ κατάλειμμα τοῦ λαοῦ ἀνέβη ὀπίσω Σαουλ εἰς ἀπάντησιν ὀπίσω τοῦ λαοῦ τοῦ πολεμιστοῦ αὐτῶν παραγενομένων ἐκ Γαλαλων εἰς Γαβαα Βενιαμιν καὶ ἐπεσκέψατο Σαουλ τὸν λαὸν τὸν εὑρεθέντα μετ' αὐτοῦ ὡς ἑξακοσίους ἄνδρας **16** καὶ Σαουλ καὶ Ιωναθαν υἱὸς αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς οἱ εὑρεθέντες μετ' αὐτῶν ἐκάθισαν ἐν Γαβее Βενιαμιν καὶ ἔκλαιον καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρεμβεβλήκεισαν εἰς Μαχεμας **17** καὶ ἐξῆλθεν διαφθείρων ἐξ ἀγροῦ ἀλλοφύλων τρισὶν ἀρχαῖς ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Γοφερα ἐπὶ γῆν Σωγαλ **18** καὶ ἡ μία ἀρχὴ ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Βαιθωρων καὶ ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Γαβее τὴν εἰσκύπτουσαν ἐπὶ Γαι τὴν Σαβιν **19** καὶ τέκτων σιδήρου οὐχ εὑρίσκετο ἐν πάσῃ γῆ Ἰσραηλ ὅτι εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι μὴ ποιήσωσιν οἱ Εβραῖοι ῥομφαίαν καὶ δόρυ **20** καὶ κατέβαινον πᾶς Ἰσραηλ εἰς γῆν ἀλλοφύλων χαλκεύειν ἕκαστος τὸ θέριστρον αὐτοῦ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὴν ἀξίνην αὐτοῦ καὶ τὸ δρέπανον αὐτοῦ **21** καὶ ἦν ὁ τρυγητὸς ἕτοιμος τοῦ θερίζειν τὰ δὲ σκεῦη ἦν τρεῖς σίκλοι εἰς τὸν ὁδόντα καὶ τῆ ἀξίνη καὶ τῷ δρεπάνῳ ὑπόστασις ἦν ἡ αὐτὴ **22** καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πολέμου Μαχεμας καὶ οὐχ εὑρέθη ῥομφαία καὶ δόρυ ἐν χειρὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ μετὰ Σαουλ καὶ μετὰ Ιωναθαν καὶ εὑρέθη τῷ Σαουλ καὶ τῷ Ιωναθαν υἱῷ αὐτοῦ **23** καὶ ἐξῆλθεν ἐξ ὑποστάσεως τῶν ἀλλοφύλων τὴν ἐν τῷ πέραν Μαχεμας

14 καὶ γίνεται ἡμέρα καὶ εἶπεν Ιωναθαν υἱὸς Σαουλ τῷ παιδαρίῳ τῷ αἴροντι τὰ σκεῦη αὐτοῦ δεῦρο καὶ διαβῶμεν εἰς μεσσαβ τῶν ἀλλοφύλων τὴν ἐν τῷ πέραν ἐκεῖνον καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ οὐκ ἀπήγγειλεν **2** καὶ Σαουλ ἐκάθητο ἐπ' ἄκρου τοῦ βουνοῦ ὑπὸ τὴν ῥόαν τὴν ἐν Μαγδων καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ὡς ἑξακόσιοι ἄνδρες **3** καὶ Αχια υἱὸς Αχιτωβ ἀδελφοῦ Ιωχαβηδ υἱοῦ Φινεες υἱοῦ Ηλι ἱερεὺς τοῦ θεοῦ ἐν Σηλωμ αἴρων εφουδ καὶ ὁ λαὸς οὐκ ᾔδει ὅτι πεπόρευται

Ιωναθαν **4** καὶ ἀνὰ μέσον τῆς διαβάσεως οὗ ἐξήτει Ιωναθαν διαβῆναι εἰς τὴν ὑπόστασιν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἀκρωτήριον πέτρας ἔνθεν καὶ ἀκρωτήριον πέτρας ἔνθεν ὄνομα τῷ ἐνὶ Βαζες καὶ ὄνομα τῷ ἄλλῳ Σεννα **5** ἡ ὁδὸς ἡ μία ἀπὸ βορρᾶ ἐρχομένῳ Μαχμας καὶ ἡ ὁδὸς ἡ ἄλλη ἀπὸ νότου ἐρχομένῳ Γαβее **6** καὶ εἶπεν Ιωναθαν πρὸς τὸ παιδάριον τὸ αἴρον τὰ σκεῦη αὐτοῦ δεῦρο διαβῶμεν εἰς μεσσαβ τῶν ἀπεριτμήτων τούτων εἴ τι ποιήσαι ἡμῖν κύριος ὅτι οὐκ ἔστιν τῷ κυρίῳ συνεχόμενον σῶζειν ἐν πολλοῖς ἢ ἐν ὀλίγοις **7** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ αἴρων τὰ σκεῦη αὐτοῦ ποίει πᾶν ὃ ἐὰν ἡ καρδία σου ἐκκλίνη ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ ὡς ἡ καρδία σου καρδία μου **8** καὶ εἶπεν Ιωναθαν ἰδοὺ ἡμεῖς διαβαίνομεν πρὸς τοὺς ἄνδρας καὶ κατακυλισθησόμεθα πρὸς αὐτούς **9** ἐὰν τάδε εἴπωσιν πρὸς ἡμᾶς ἀπόστητε ἐκεῖ ἕως ἂν ἀπαγγείλωμεν ὑμῖν καὶ στησόμεθα ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ οὐ μὴ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτούς **10** καὶ ἐὰν τάδε εἴπωσιν πρὸς ἡμᾶς ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀναβησόμεθα ὅτι παραδέδωκεν αὐτούς κύριος εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν τοῦτο ἡμῖν τὸ σημεῖον **11** καὶ εἰσηλθον ἀμφότεροι εἰς μεσσαβ τῶν ἀλλοφύλων καὶ λέγουσιν οἱ ἀλλόφυλοι ἰδοὺ οἱ Εβραῖοι ἐκπορεύονται ἐκ τῶν τρωγῶν αὐτῶν οὗ ἐκρύβησαν ἐκεῖ **12** καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἄνδρες μεσσαβ πρὸς Ιωναθαν καὶ πρὸς τὸν αἴροντα τὰ σκεῦη αὐτοῦ καὶ λέγουσιν ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς καὶ γνωριοῦμεν ὑμῖν ῥῆμα καὶ εἶπεν Ιωναθαν πρὸς τὸν αἴροντα τὰ σκεῦη αὐτοῦ ἀνάβηθι ὀπίσω μου ὅτι παρέδωκεν αὐτούς κύριος εἰς χεῖρας Ἰσραηλ **13** καὶ ἀνέβη Ιωναθαν ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεῦη αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπέβλεψαν κατὰ πρόσωπον Ιωναθαν καὶ ἐπάταξεν αὐτούς καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεῦη αὐτοῦ ἐπεδίδου ὀπίσω αὐτοῦ **14** καὶ ἐγενήθη ἡ πληγὴ ἡ πρώτη ἦν ἐπάταξεν Ιωναθαν καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεῦη αὐτοῦ ὡς εἴκοσι ἄνδρες ἐν βολίσι καὶ ἐν πετροβόλοις καὶ ἐν

κόχλαξιν τοῦ πεδίου 15 καὶ ἐγενήθη ἕκστασις ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ ἐν ἀργῶ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ ἐν μεσσαβ καὶ οἱ διαφθείροντες ἐξέστησαν καὶ αὐτοὶ οὐκ ἤθελον ποιεῖν καὶ ἐθάμβησεν ἡ γῆ καὶ ἐγενήθη ἕκστασις παρὰ κυρίου 16 καὶ εἶδον οἱ σκοποὶ τοῦ Σαουλ ἐν Γαβее Βενιαμιν καὶ ἰδοὺ ἡ παρεμβολὴ τεταραγμένη ἔνθεν καὶ ἔνθεν 17 καὶ εἶπεν Σαουλ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ ἐπισκέψασθε δὴ καὶ ἴδετε τίς πεπόρευται ἐξ ὑμῶν καὶ ἐπεσκέψαντο καὶ ἰδοὺ οὐχ εὐρίσκετο Ἰωνathan καὶ ὁ αἵρων τὰ σκευὴ αὐτοῦ 18 καὶ εἶπεν Σαουλ τῷ Αχια προσάγαγε τὸ εφουδ ὅτι αὐτὸς ἦρεν τὸ εφουδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐνώπιον Ἰσραηλ 19 καὶ ἐγενήθη ὡς ἐλάλει Σαουλ πρὸς τὸν ἱερέα καὶ ὁ ἦχος ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐπλήθυνεν καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τὸν ἱερέα συνάγαγε τὰς χειράς σου 20 καὶ ἀνεβόησεν Σαουλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ πολέμου καὶ ἰδοὺ ἐγένετο ῥομφαία ἀνδρὸς ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ σύγχυσις μεγάλη σφόδρα 21 καὶ οἱ δοῦλοι οἱ ὄντες ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων οἱ ἀναβάντες εἰς τὴν παρεμβολὴν ἐπεστράφησαν καὶ αὐτοὶ εἶναι μετὰ Ἰσραηλ τῶν μετὰ Σαουλ καὶ Ἰωνathan 22 καὶ πᾶς Ἰσραηλ οἱ κρυπτόμενοι ἐν τῷ ὄρει Εφραιμ καὶ ἤκουσαν ὅτι πεφεύγασιν οἱ ἀλλοφύλοι καὶ συνάπτουσιν καὶ αὐτοὶ ὀπίσω αὐτῶν εἰς πόλεμον 23 καὶ ἔσωσεν κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν Ἰσραηλ καὶ ὁ πόλεμος διήλθεν τὴν Βαιθων καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν μετὰ Σαουλ ὡς δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν καὶ ἦν ὁ πόλεμος διεσπαρμένος εἰς ὄλην τὴν πόλιν ἐν τῷ ὄρει Εφραιμ 24 καὶ Σαουλ ἠγνόησεν ἄγνοιαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἀρᾶται τῷ λαῷ λέγων ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον ἕως ἐσπέρας καὶ ἐκδικήσω τὸν ἐχθρόν μου καὶ οὐκ ἐגעύσατο πᾶς ὁ λαὸς ἄρτου 25 καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἠρίστα καὶ ἰααρ δρυμὸς ἦν μελισσῶνος κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ 26 καὶ εἰσηλθεν ὁ λαὸς

εἰς τὸν μελισσῶνα καὶ ἰδοὺ ἐπορεύετο λαλῶν καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἐπιστρέφων τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ ὅτι ἐφοβήθη ὁ λαὸς τὸν ὄρκον κυρίου 27 καὶ Ἰωνathan οὐκ ἀκηκόει ἐν τῷ ὀρκίζειν τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸν λαόν καὶ ἐξέτεινεν τὸ ἄκρον τοῦ σκῆπτρου αὐτοῦ τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔβαψεν αὐτὸ εἰς τὸ κηρίον τοῦ μέλιτος καὶ ἐπέστρεψεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἀνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ 28 καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν ὀρκίσας ὥρκισεν ὁ πατήρ σου τὸν λαὸν λέγων ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον σήμερον καὶ ἐξελύθη ὁ λαὸς 29 καὶ ἔγνω Ἰωνathan καὶ εἶπεν ἀπήλλαχεν ὁ πατήρ μου τὴν γῆν ἰδὲ δὴ ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου ὅτι ἐγευσάμην βραχὺ τοῦ μέλιτος τούτου 30 ἀλλ' ὅτι εἰ ἔφαγεν ἔσθων ὁ λαὸς σήμερον τῶν σκύλων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ὧν εὗρεν ὅτι νῦν ἂν μείζων ἦν ἡ πληγὴ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις 31 καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων ἐν Μαχεμας καὶ ἐκοπίασεν ὁ λαὸς σφόδρα 32 καὶ ἐκλίθη ὁ λαὸς εἰς τὰ σκύλα καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς ποίμνια καὶ βουκόλια καὶ τέκνα βοῶν καὶ ἔσφαξεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἦσθιεν ὁ λαὸς σὺν τῷ αἵματι 33 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαουλ λέγοντες ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς τῷ κυρίῳ φαγὼν σὺν τῷ αἵματι καὶ εἶπεν Σαουλ ἐν Γεθθεμ κυλίσατέ μοι λίθον ἐνταῦθα μέγαν 34 καὶ εἶπεν Σαουλ διασπάρητε ἐν τῷ λαῷ καὶ εἶπατε αὐτοῖς προσαγαγεῖν ἐνταῦθα ἕκαστος τὸν μόσχον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸ πρόβατον αὐτοῦ καὶ σφαζέτω ἐπὶ τούτου καὶ οὐ μὴ ἀμάρτηε τῷ κυρίῳ τοῦ ἐσθίειν σὺν τῷ αἵματι καὶ προσῆγεν πᾶς ὁ λαὸς ἕκαστος τὸ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔσφαζον ἐκεῖ 35 καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Σαουλ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ τοῦτο ἤρξατο Σαουλ οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ 36 καὶ εἶπεν Σαουλ καταβῶμεν ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων τὴν νύκτα καὶ διαρπάσωμεν ἐν αὐτοῖς ἕως διαφάσῃ ἡ ἡμέρα καὶ μὴ ὑπολίπωμεν ἐν αὐτοῖς ἄνδρα

καὶ εἶπαν πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποίει καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς προσέλθωμεν ἐνταῦθα πρὸς τὸν θεόν **37** καὶ ἐπρωῶτησεν Σαουλ τὸν θεόν εἰ καταβῶ ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων εἰ παραδώσεις αὐτοὺς εἰς χεῖρας Ἰσραηλ καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ **38** καὶ εἶπεν Σαουλ προσαγάγετε ἐνταῦθα πάσας τὰς γωνίας τοῦ Ἰσραηλ καὶ γνῶτε καὶ ἴδετε ἐν τίνι γέγονεν ἡ ἁμαρτία αὕτη σήμερον **39** ὅτι ζῆ κύριος ὁ σῶσας τὸν Ἰσραηλ ὅτι ἐὰν ἀποκριθῆ κατὰ Ἰωναθαν τοῦ υἱοῦ μου θανάτῳ ἀποθανεῖται καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀποκρινόμενος ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ **40** καὶ εἶπεν παντὶ Ἰσραηλ ὑμεῖς ἔσθε εἰς δουλείαν καὶ ἐγὼ καὶ Ἰωναθαν ὁ υἱὸς μου ἐσόμεθα εἰς δουλείαν καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαουλ τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποίει **41** καὶ εἶπεν Σαουλ κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ τί ὅτι οὐκ ἀπεκρίθης τῷ δούλῳ σου σήμερον εἰ ἐν ἐμοὶ ἢ ἐν Ἰωναθαν τῷ υἱῷ μου ἢ ἀδικία κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ δὸς δήλους καὶ ἐὰν τάδε εἶπης ἐν τῷ λαῷ σου Ἰσραηλ δὸς δὴ ὀσιότητα καὶ κληροῦται Ἰωναθαν καὶ Σαουλ καὶ ὁ λαὸς ἐξῆλθεν **42** καὶ εἶπεν Σαουλ βάλετε ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνά μέσον Ἰωναθαν τοῦ υἱοῦ μου ὃν ἂν κατακληρώσῃται κύριος ἀποθανέτω καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαουλ οὐκ ἔστιν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ κατεκράτησεν Σαουλ τοῦ λαοῦ καὶ βάλλουσιν ἀνά μέσον αὐτοῦ καὶ ἀνά μέσον Ἰωναθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ κατακληροῦται Ἰωναθαν **43** καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Ἰωναθαν ἀπάγγελλον μοι τί πεποίηκας καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰωναθαν καὶ εἶπεν γευσάμενος ἐγευσάμην ἐν ἄκρῳ τῷ σκίηπτρῳ τῷ ἐν τῇ χειρὶ μου βραχὺ μέλι ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω **44** καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαουλ τάδε ποιῆσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθεῖη ὅτι θανάτῳ ἀποθανῆ σήμερον **45** καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαουλ εἰ σήμερον θανατωθήσεται ὁ ποιήσας τὴν σωτηρίαν τὴν μεγάλην ταύτην ἐν Ἰσραηλ ζῆ κύριος εἰ πεσεῖται τῆς τριχὸς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ὅτι ὁ λαὸς τοῦ θεοῦ ἐποίησεν

τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ προσηύξατο ὁ λαὸς περὶ Ἰωναθαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐκ ἀπέθανεν **46** καὶ ἀνέβη Σαουλ ἀπὸ ὄπισθεν τῶν ἀλλοφύλων καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἀπῆλθον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν **47** καὶ Σαουλ κατακληροῦται ἔργον ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἐπολέμει κύκλῳ πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὸν Μωαβ καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἀμμων καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς Εδωμ καὶ εἰς τὸν Βαιθεωρ καὶ εἰς βασιλέα Σουβα καὶ εἰς τοὺς ἀλλοφύλους οὗ ἂν ἐστράφη ἐσώζετο **48** καὶ ἐποίησεν δύναμιν καὶ ἐπάταξεν τὸν Ἀμαληκ καὶ ἐξείλατο τὸν Ἰσραηλ ἐκ χειρὸς τῶν καταπατούντων αὐτόν **49** καὶ ἦσαν υἱοὶ Σαουλ Ἰωναθαν καὶ Ἰεσσιου καὶ Μελχισα καὶ ὀνόματα τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ ὄνομα τῇ πρωτοτόκῳ Μεροβ καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Μελχολ **50** καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἀχινοομ θυγάτηρ Ἀχιμαας καὶ ὄνομα τῷ ἀρχιστρατήγῳ Ἀβεννηρ υἱὸς Νηρ υἱοῦ οἰκείου Σαουλ **51** καὶ Κις πατὴρ Σαουλ καὶ Νηρ πατὴρ Ἀβεννηρ υἱὸς Ἰαμιν υἱοῦ Ἀβιηλ **52** καὶ ἦν ὁ πόλεμος κραταῖος ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας Σαουλ καὶ ἰδὼν Σαουλ πάντα ἄνδρα δυνατὸν καὶ πάντα ἄνδρα υἱὸν δυνάμεως καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς πρὸς αὐτόν

15 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Σαουλ ἐμὲ ἀπέστειλεν κύριος χρῆσαί σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ νῦν ἄκουε τῆς φωνῆς κυρίου **2** τάδε εἶπεν κύριος σαβαωθ νῦν ἐκδικήσω ἃ ἐποίησεν Ἀμαληκ τῷ Ἰσραηλ ὡς ἀπῆντησεν αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου **3** καὶ νῦν πορεύου καὶ πατάξεις τὸν Ἀμαληκ καὶ Ἰεριμ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ οὐ περιποιήσῃ ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐξολεθρεύσεις αὐτόν καὶ ἀναθεματιεῖς αὐτόν καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ οὐ φείσῃ ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀποκτενεῖς ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς καὶ ἀπὸ νηπίου ἕως θηλάζοντος καὶ ἀπὸ μόσχου ἕως προβάτου καὶ ἀπὸ καμήλου ἕως ὄνου **4** καὶ παρήγγειλεν Σαουλ τῷ λαῷ καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς ἐν Γαλαγαλοῖς τετρακοσίας

χιλιάδας ταγμάτων και τὸν Ιουδαν τριάκοντα χιλιάδας ταγμάτων 5 καὶ ἦλθεν Σαουλ ἕως τῶν πόλεων Αμαληκ καὶ ἐνήδρευσεν ἐν τῷ χειμάρρῳ 6 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τὸν Κιναῖον ἄπελθε καὶ ἔκκλινον ἐκ μέσου τοῦ Αμαληκίτου μὴ προσθῶ σε μετ' αὐτοῦ καὶ σὺ ἐποίησας ἕλεος μετὰ τῶν υἰῶν Ισραηλ ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐξέκλινεν ὁ Κιναῖος ἐκ μέσου Αμαληκ 7 καὶ ἐπάταξεν Σαουλ τὸν Αμαληκ ἀπὸ Ευιλατ ἕως Σουρ ἐπὶ προσώπου Αἰγύπτου 8 καὶ συνέλαβεν τὸν Αγαθ βασιλέα Αμαληκ ζῶντα καὶ πάντα τὸν λαὸν Ιεριμ ἀπέκτεινεν ἐν στόματι ῥομφαίας 9 καὶ περιποιήσατο Σαουλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς τὸν Αγαθ ζῶντα καὶ τὰ ἀγαθὰ τῶν ποιμνίων καὶ τῶν βουκολίων καὶ τῶν ἔδεσμάτων καὶ τῶν ἀμπελώνων καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν καὶ οὐκ ἐβούλετο αὐτὰ ἐξολεθρεῦσαι καὶ πᾶν ἔργον ἠτιμωμένον καὶ ἐξουδενωμένον ἐξωλέθρευσαν 10 καὶ ἐγενήθη ῥῆμα κυρίου πρὸς Σαμουηλ λέγων 11 παρακέκλημαι ὅτι ἐβασίλευσα τὸν Σαουλ εἰς βασιλέα ὅτι ἀπέστρεψεν ἀπὸ ὀπισθὲν μου καὶ τοὺς λόγους μου οὐκ ἐτήρησεν καὶ ἠθύμῃσεν Σαμουηλ καὶ ἐβόησεν πρὸς κύριον ὄλην τὴν νύκτα 12 καὶ ὠρθισεν Σαμουηλ καὶ ἐπορεύθη εἰς ἀπάντησιν Ισραηλ πρωί καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαμουηλ λέγοντες ἦκει Σαουλ εἰς Κάρμηλον καὶ ἀνέστακεν αὐτῷ χεῖρα καὶ ἐπέστρεψεν τὸ ἄρμα καὶ κατέβη εἰς Γαλαλα πρὸς Σαουλ καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἀνέφερεν ὀλοκαύτωσιν τῷ κυρίῳ τὰ πρῶτα τῶν σκύλων ὧν ἤνεγκεν ἐξ Αμαληκ 13 καὶ παρεγένετο Σαμουηλ πρὸς Σαουλ καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαουλ εὐλογητὸς σὺ τῷ κυρίῳ ἔστησα πάντα ὅσα ἐλάλησεν κύριος 14 καὶ εἶπεν Σαμουηλ καὶ τίς ἡ φωνὴ τοῦ ποιμνίου τούτου ἐν τοῖς ὠσίν μου καὶ φωνὴ τῶν βοῶν ὧν ἐγὼ ἀκούω 15 καὶ εἶπεν Σαουλ ἐξ Αμαληκ ἤνεγκα αὐτὰ ἃ περιποιήσατο ὁ λαὸς τὰ κράτιστα τοῦ ποιμνίου καὶ τῶν βοῶν ὅπως τυθῆ τῷ κυρίῳ θεῷ σου καὶ τὰ λοιπὰ ἐξωλέθρευσα 16 καὶ εἶπεν

Σαμουηλ πρὸς Σαουλ ἄνες καὶ ἀπαγγελῶ σοι ἃ ἐλάλησεν κύριος πρὸς με τὴν νύκτα καὶ εἶπεν αὐτῷ λάλησον 17 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Σαουλ οὐχὶ μικρὸς σὺ εἶ ἐνώπιον αὐτοῦ ἡγούμενος σκίηπτρου φυλῆς Ισραηλ καὶ ἔχρισέν σε κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ Ισραηλ 18 καὶ ἀπέστειλén σε κύριος ἐν ὁδῷ καὶ εἶπέν σοι πορεύθητι καὶ ἐξολέθρευσον τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἐμέ τὸν Αμαληκ καὶ πολεμήσεις αὐτούς ἕως συντελέσης αὐτούς 19 καὶ ἵνα τί οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς κυρίου ἀλλ' ὠρμησας τοῦ θέσθαι ἐπὶ τὰ σκύλα καὶ ἐποίησας τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου 20 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Σαμουηλ διὰ τὸ ἀκοῦσαί με τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ καὶ ἐπορεύθην ἐν τῇ ὁδῷ ἧ ἀπέστειλén με κύριος καὶ ἤγαγον τὸν Αγαθ βασιλέα Αμαληκ καὶ τὸν Αμαληκ ἐξωλέθρευσα 21 καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῶν σκύλων ποίμνια καὶ βουκόλια τὰ πρῶτα τοῦ ἐξολεθρευμάτος θῦσαι ἐνώπιον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐν Γαλαλοῖς 22 καὶ εἶπεν Σαμουηλ εἰ θελητὸν τῷ κυρίῳ ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίαι ὡς τὸ ἀκοῦσαι φωνῆς κυρίου ἰδοὺ ἀκοή ὑπὲρ θυσίαν ἀγαθὴ καὶ ἡ ἐπακρόσας ὑπὲρ στέαρ κριῶν 23 ὅτι ἁμαρτία οἰώνισμά ἐστιν ὀδύνην καὶ πόνους θεραφιν ἐπάγουσιν ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ ἐξουδενώσῃ σε κύριος μὴ εἶναι βασιλέα ἐπὶ Ισραηλ 24 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Σαμουηλ ἡμάρτηκα ὅτι παρέβην τὸν λόγον κυρίου καὶ τὸ ῥῆμά σου ὅτι ἐφοβήθην τὸν λαὸν καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς αὐτῶν 25 καὶ νῦν ἄρον δὴ τὸ ἁμάρτημά μου καὶ ἀνάστρεψον μετ' ἐμοῦ καὶ προσκυνήσω κυρίῳ τῷ θεῷ σου 26 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Σαουλ οὐκ ἀναστρέφω μετὰ σοῦ ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ ἐξουδενώσῃ σε κύριος τοῦ μὴ εἶναι βασιλέα ἐπὶ τὸν Ισραηλ 27 καὶ ἀπέστρεψεν Σαμουηλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ ἀπελθεῖν καὶ ἐκράτησεν Σαουλ τοῦ πτερυγίου τῆς διπλοῖδος αὐτοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτό 28 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Σαμουηλ διέρρηξεν κύριος τὴν βασιλείαν Ισραηλ ἐκ χειρὸς

σου σήμερον καὶ δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ ἀγαθῷ ὑπὲρ σέ **29** καὶ διαιρεθήσεται Ἰσραὴλ εἰς δύο καὶ οὐκ ἀποστρέψει οὐδὲ μετανοήσει ὅτι οὐχ ὡς ἄνθρωπός ἐστιν τοῦ μετανοῆσαι αὐτός **30** καὶ εἶπεν Σαουλ ἡμάρτηκα ἀλλὰ δόξασόν με διὰ ἐνώπιον πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ καὶ ἐνώπιον λαοῦ μου καὶ ἀνάστρεψον μετ' ἐμοῦ καὶ προσκυνήσω τῷ κυρίῳ θεῷ σου **31** καὶ ἀνέστρεψεν Σαμουὴλ ὀπίσω Σαουλ καὶ προσεκύνησεν τῷ κυρίῳ **32** καὶ εἶπεν Σαμουὴλ προσαγάγετέ μοι τὸν Ἀγαθαβαίαν καὶ προσήλθεν πρὸς αὐτὸν Ἀγαθὰ Τρέμων καὶ εἶπεν Ἀγαθὰ εἰ οὕτως πικρὸς ὁ θάνατος **33** καὶ εἶπεν Σαμουὴλ πρὸς Ἀγαθὰ καθότι ἠτέκνωσεν γυναῖκα ἢ ῥομφαία σου οὕτως ἀτεκνωθήσεται ἐκ γυναικῶν ἢ μήτηρ σου καὶ ἔσφαξεν Σαμουὴλ τὸν Ἀγαθὸν ἐνώπιον κυρίου ἐν Γαλαγαθ **34** καὶ ἀπῆλθεν Σαμουὴλ εἰς Ἀρμαθαίμ καὶ Σαουλ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαβαα **35** καὶ οὐ προσέθετο Σαμουὴλ ἔτι ἰδεῖν τὸν Σαουλ ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ ὅτι ἐπένθει Σαμουὴλ ἐπὶ Σαουλ καὶ κύριος μετεμελήθη ὅτι ἐβασίλευσεν τὸν Σαουλ ἐπὶ Ἰσραὴλ

16 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαμουὴλ ἕως πότε σὺ πενθεῖς ἐπὶ Σαουλ κἀγὼ ἐξουδένωκα αὐτὸν μὴ βασιλεύειν ἐπὶ Ἰσραὴλ πλησον τὸ κέρασ σου ἐλαίου καὶ δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς Ἰεσσαὶ ἕως εἰς Βηθλεεμ ὅτι ἐώρακα ἐν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐμοὶ βασιλεύειν **2** καὶ εἶπεν Σαμουὴλ πῶς πορευθῶ καὶ ἀκούσεται Σαουλ καὶ ἀποκτενεῖ με καὶ εἶπεν κύριος δάμαλιν βοῶν λαβὲ ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ ἐρεῖς θῦσαι τῷ κυρίῳ ἤκω **3** καὶ καλέσεις τὸν Ἰεσσαὶ εἰς τὴν θυσίαν καὶ γνωριῶσσι ἃ ποιήσεις καὶ κρίσεις ὃν ἔαν εἶπω πρὸς σέ **4** καὶ ἐποίησεν Σαμουὴλ πάντα ἃ ἐλάλησεν αὐτῷ κύριος καὶ ἦλθεν εἰς Βηθλεεμ καὶ ἐξέστησαν οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως τῇ ἀπαντήσῃ αὐτοῦ καὶ εἶπαν εἰρήνη ἢ εἰσοδός σου ὁ βλέπων **5** καὶ εἶπεν εἰρήνη θῦσαι τῷ κυρίῳ ἤκω ἀγιάσθητε καὶ εὐφράνθητε μετ' ἐμοῦ σήμερον καὶ ἠγάσεν

τὸν Ἰεσσαὶ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς εἰς τὴν θυσίαν **6** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ αὐτοῦ εἰσιέναι καὶ εἶδεν τὸν Ἐλιαβ καὶ εἶπεν ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον κυρίου χριστὸς αὐτοῦ **7** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαμουὴλ μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν ὄψιν αὐτοῦ μηδὲ εἰς τὴν ἔξιν μεγέθους αὐτοῦ ὅτι ἐξουδένωκα αὐτόν ὅτι οὐχ ὡς ἐμβλέπεται ἄνθρωπος ὄψεται ὁ θεός ὅτι ἄνθρωπος ὄψεται εἰς πρόσωπον ὁ δὲ θεὸς ὄψεται εἰς καρδίαν **8** καὶ ἐκάλεσεν Ἰεσσαὶ τὸν Ἀμιναδαβ καὶ παρήλθεν κατὰ πρόσωπον Σαμουὴλ καὶ εἶπεν οὐδὲ τοῦτον ἐξελέξατο κύριος **9** καὶ παρήγαγεν Ἰεσσαὶ τὸν Σαμα καὶ εἶπεν καὶ ἐν τούτῳ οὐκ ἐξελέξατο κύριος **10** καὶ παρήγαγεν Ἰεσσαὶ τοὺς ἑπτὰ υἱοὺς αὐτοῦ ἐνώπιον Σαμουὴλ καὶ εἶπεν Σαμουὴλ οὐκ ἐξελέξατο κύριος ἐν τούτοις **11** καὶ εἶπεν Σαμουὴλ πρὸς Ἰεσσαὶ ἐκλεοίπασιν τὰ παιδάρια καὶ εἶπεν ἔτι ὁ μικρὸς ἰδοὺ ποιμαίνει ἐν τῷ ποιμνίῳ καὶ εἶπεν Σαμουὴλ πρὸς Ἰεσσαὶ ἀπόστειλον καὶ λαβὲ αὐτόν ὅτι οὐ μὴ κατακλιθῶμεν ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτόν **12** καὶ ἀπέστειλεν καὶ εἰσήγαγεν αὐτόν καὶ οὗτος πυρράκης μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν καὶ ἀγαθὸς ὄρασει κυρίῳ καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαμουὴλ ἀνάστα καὶ χρίσον τὸν Δαυὶδ ὅτι οὗτος ἀγαθός ἐστιν **13** καὶ ἔλαβεν Σαμουὴλ τὸ κέρασ τοῦ ἐλαίου καὶ ἔχρισεν αὐτόν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἐφήλατο πνεῦμα κυρίου ἐπὶ Δαυὶδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπάνω καὶ ἀνέστη Σαμουὴλ καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἀρμαθαίμ **14** καὶ πνεῦμα κυρίου ἀπέστη ἀπὸ Σαουλ καὶ ἔπνιγεν αὐτόν πνεῦμα πονηρὸν παρὰ κυρίου **15** καὶ εἶπαν οἱ παῖδες Σαουλ πρὸς αὐτόν ἰδοὺ δὴ πνεῦμα κυρίου πονηρὸν πνίγει σε **16** εἰπάτωσαν δὴ οἱ δοῦλοί σου ἐνώπιόν σου καὶ ζητησάτωσαν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἄνδρα εἰδότα ψάλλειν ἐν κινύρᾳ καὶ ἔσται ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ σοὶ καὶ ψαλεῖ ἐν τῇ κινύρᾳ αὐτοῦ καὶ ἀγαθόν σοι ἔσται καὶ ἀναπαύσει σε **17** καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἴδετε δὴ μοι ἄνδρα ὀρθῶς

ψάλλοντα καὶ εἰσαγάγετε αὐτὸν πρὸς ἐμέ **18** καὶ ἀπεκρίθη εἷς τῶν παιδαρίων αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐόρακα υἱὸν τῷ Ιεσοαί Βηθλεεμίτην καὶ αὐτὸν εἰδὸτα ψαλμόν καὶ ὁ ἀνὴρ συνετός καὶ ὁ ἀνὴρ πολεμιστῆς καὶ σοφὸς λόγῳ καὶ ἀνὴρ ἀγαθὸς τῷ εἶδει καὶ κύριος μετ' αὐτοῦ **19** καὶ ἀπέστειλεν Σαουλ ἀγγέλους πρὸς Ιεσοαί λέγων ἀπόστειλον πρὸς με τὸν υἱόν σου Δαυὶδ τὸν ἐν τῷ ποιμνίῳ σου **20** καὶ ἔλαβεν Ιεσοαί γομορ ἄρτων καὶ ἄσκον οἴνου καὶ ἔριφον αἰγῶν ἕνα καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν χειρὶ Δαυὶδ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πρὸς Σαουλ **21** καὶ εἰσηλθεν Δαυὶδ πρὸς Σαουλ καὶ παρειστήκει ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἠγάπησεν αὐτὸν σφόδρα καὶ ἐγενήθη αὐτῷ αἵρων τὰ σκεύη αὐτοῦ **22** καὶ ἀπέστειλεν Σαουλ πρὸς Ιεσοαί λέγων παριστάσθω δὴ Δαυὶδ ἐνώπιον ἐμοῦ ὅτι εὔρεν χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς μου **23** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ Σαουλ καὶ ἐλάμβανεν Δαυὶδ τὴν κινύραν καὶ ἔψαλλεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἀνέψυχεν Σαουλ καὶ ἀγαθὸν αὐτῷ καὶ ἀφίστατο ἀπ' αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν

17 καὶ συνάγουσιν ἀλλόφυλοι τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς πόλεμον καὶ συνάγονται εἰς Σοκχωθ τῆς Ιουδαίας καὶ παρεμβάλλουσιν ἀνὰ μέσον Σοκχωθ καὶ ἀνὰ μέσον Αζηκα ἐν Εφερμεμ **2** καὶ Σαουλ καὶ οἱ ἄνδρες Ισραὴλ συνάγονται καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν τῇ κοιλάδι αὐτοὶ παρατάσσονται εἰς πόλεμον ἐξ ἐναντίας ἀλλοφύλων **3** καὶ ἀλλόφυλοι ἴστανται ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα καὶ Ισραὴλ ἴσταται ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα καὶ ὁ αὐλῶν ἀνὰ μέσον αὐτῶν **4** καὶ ἐξῆλθεν ἀνὴρ δυνατὸς ἐκ τῆς παρατάξεως τῶν ἀλλοφύλων Γολιαθ ὄνομα αὐτῷ ἐκ Γεθ ὕψος αὐτοῦ τεσσάρων πήχεων καὶ σπιθαμῆς **5** καὶ περικεφαλαία ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ θώρακα ἀλυσιδωτῶν αὐτὸς ἐνδεδυκὸς καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ θώρακος αὐτοῦ πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκοῦ καὶ σιδήρου **6** καὶ κνημίδες χαλκαῖ ἐπάνω τῶν σκελῶν αὐτοῦ καὶ ἀσπίς χαλκῆ ἀνὰ μέσον τῶν

ὤμων αὐτοῦ **7** καὶ ὁ κοντὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὡσεὶ μέσακλον ὑφαινότων καὶ ἡ λόγχη αὐτοῦ ἐξακοσίων σίκλων σιδήρου καὶ ὁ αἵρων τὰ ὄπλα αὐτοῦ προεπορεύετο αὐτοῦ **8** καὶ ἔστη καὶ ἀνεβόησεν εἰς τὴν παράταξιν Ισραὴλ καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί ἐκπορεύεσθε παρατάξασθαι πολέμῳ ἐξ ἐναντίας ἡμῶν οὐκ ἐγώ εἰμι ἀλλόφυλος καὶ ὑμεῖς Εβραῖοι τοῦ Σαουλ ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς ἄνδρα καὶ καταβήτω πρὸς με **9** καὶ ἐὰν δυνηθῇ πρὸς ἐμέ πολεμῆσαι καὶ ἐὰν πατάξῃ με καὶ ἐσόμεθα ὑμῖν εἰς δούλους ἐὰν δὲ ἐγὼ δυνηθῶ καὶ πατάξω αὐτόν ἔσεσθε ἡμῖν εἰς δούλους καὶ δουλεύετε ἡμῖν **10** καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος ἰδοὺ ἐγὼ ὠνεΐδισα τὴν παράταξιν Ισραὴλ σήμερον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ δότε μοι ἄνδρα καὶ μονομαχήσομεν ἀμφοτέρω **11** καὶ ἤκουσεν Σαουλ καὶ πᾶς Ισραὴλ τὰ ῥήματα τοῦ ἀλλοφύλου ταῦτα καὶ ἐξέστησαν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα **32** καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Σαουλ μὴ δὴ συμπεσέτω ἡ καρδιά τοῦ κυρίου μου ἐπ' αὐτόν ὁ δοῦλός σου πορεύσεται καὶ πολεμήσει μετὰ τοῦ ἀλλοφύλου τούτου **33** καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Δαυὶδ οὐ μὴ δυνησῇ πορευθῆναι πρὸς τὸν ἀλλόφυλον τοῦ πολεμεῖν μετ' αὐτοῦ ὅτι παιδάριον εἶ σύ καὶ αὐτὸς ἀνὴρ πολεμιστῆς ἐκ νεότητος αὐτοῦ **34** καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Σαουλ ποιμαίνων ἦν ὁ δοῦλός σου τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐν τῷ ποιμνίῳ καὶ ὅταν ἦρχετο ὁ λέων καὶ ἡ ἄρκος καὶ ἐλάμβανεν πρόβατον ἐκ τῆς ἀγέλης **35** καὶ ἐξεπορευόμην ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐπάταξα αὐτόν καὶ ἐξέσπασα ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ εἰ ἐπανίστατο ἐπ' ἐμέ καὶ ἐκράτησα τοῦ φάρυγγος αὐτοῦ καὶ ἐπάταξα καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν **36** καὶ τὴν ἄρκον ἔτυπεν ὁ δοῦλός σου καὶ τὸν λέοντα καὶ ἔσται ὁ ἀλλόφυλος ὁ ἀπερίτμητος ὡς ἕν τούτων οὐχὶ πορεύσομαι καὶ πατάξω αὐτόν καὶ ἀφελῶ σήμερον ὄνειδος ἐξ Ισραὴλ διότι τίς ὁ ἀπερίτμητος οὗτος ὃς ὠνεΐδισεν παράταξιν θεοῦ ζῶντος **37** κύριος ὃς ἐξεῖλατό με ἐκ χειρὸς τοῦ λέοντος καὶ ἐκ χειρὸς τῆς ἄρκου αὐτὸς ἐξελεῖται

με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀλλοφύλου τοῦ ἀπεριτμήτου
τούτου καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Δαυιδ πορεύου καὶ
ἔσται κύριος μετὰ σοῦ **38** καὶ ἐνέδυσεν Σαουλ
τὸν Δαυιδ μανδύαν καὶ περικεφαλαίαν χαλκῆν
περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ **39** καὶ ἔζωσεν τὸν
Δαυιδ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπάνω τοῦ μανδύου
αὐτοῦ καὶ ἐκοπίασεν περιπατήσας ἅπαξ καὶ δὶς
καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Σαουλ οὐ μὴ δύνωμαι
πορευθῆναι ἐν τούτοις ὅτι οὐ πεπείραμαι καὶ
ἀφαιροῦσιν αὐτὰ ἀπ' αὐτοῦ **40** καὶ ἔλαβεν τὴν
βακτηρίαν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐξελέξατο
ἑαυτῷ πέντε λίθους λείους ἐκ τοῦ χειμάρρου
καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν τῷ καδίῳ τῷ ποιμενικῷ τῷ
ὄντι αὐτῷ εἰς συλλογὴν καὶ σφενδόνην αὐτοῦ
ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ προσῆλθεν πρὸς τὸν ἄνδρα
τὸν ἀλλόφυλον **42** καὶ εἶδεν Γολιαδ τὸν Δαυιδ
καὶ ἠτίμασεν αὐτόν ὅτι αὐτὸς ἦν παιδάριον καὶ
αὐτὸς πυρράκης μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν **43**
καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυιδ ὡσεὶ κύων
ἐγὼ εἶμι ὅτι σὺ ἔρχῃ ἐπ' ἐμὲ ἐν ῥάβδῳ καὶ λίθοις
καὶ εἶπεν Δαυιδ οὐχὶ ἀλλ' ἢ χεῖρῳ κυνός καὶ
κατηράσατο ὁ ἀλλόφυλος τὸν Δαυιδ ἐν τοῖς θεοῖς
αὐτοῦ **44** καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυιδ
δεῦρο πρὸς με καὶ δώσω τὰς σάρκας σου τοῖς
πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς κτήνεσιν τῆς
γῆς **45** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς τὸν ἀλλόφυλον
σὺ ἔρχῃ πρὸς με ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν δόρατι καὶ
ἐν ἀσπίδι ἀγῶ πορεύομαι πρὸς σὲ ἐν ὀνόματι
κυρίου σαβαωθ θεοῦ παρατάξεως Ἰσραηλ ἦν
ὠνείδισας σήμερον **46** καὶ ἀποκλείσει σε κύριος
σήμερον εἰς τὴν χεῖρά μου καὶ ἀποκτενῶ σε καὶ
ἀφελῶ τὴν κεφαλὴν σου ἀπὸ σοῦ καὶ δώσω τὰ
κῶλά σου καὶ τὰ κῶλα παρεμβολῆς ἀλλοφύλων
ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ
καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ γινώσεται πᾶσα ἡ
γῆ ὅτι ἔστιν θεὸς ἐν Ἰσραηλ **47** καὶ γινώσεται
πᾶσα ἡ ἐκκλησία αὕτη ὅτι οὐκ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ
δόρατι σῶζει κύριος ὅτι τοῦ κυρίου ὁ πόλεμος
καὶ παραδώσει κύριος ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν

48 καὶ ἀνέστη ὁ ἀλλόφυλος καὶ ἐπορεύθη εἰς
συνάντησιν Δαυιδ **49** καὶ ἐξέτεινεν Δαυιδ τὴν
χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ κἀδιον καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν
λίθον ἓνα καὶ ἐσφενδόνησεν καὶ ἐπάταξεν τὸν
ἀλλόφυλον ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτοῦ καὶ διέδου ὁ
λίθος διὰ τῆς περικεφαλαίας εἰς τὸ μέτωπον
αὐτοῦ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
γῆν **51** καὶ ἔδραμεν Δαυιδ καὶ ἐπέστη ἐπ' αὐτόν
καὶ ἔλαβεν τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν
αὐτόν καὶ ἀφείλεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
εἶδον οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι τέθνηκεν ὁ δυνατὸς
αὐτῶν καὶ ἔφυγον **52** καὶ ἀνίστανται ἄνδρες
Ἰσραηλ καὶ Ἰουδα καὶ ἠγάλαξαν καὶ κατεδίωξαν
ὀπίσω αὐτῶν ἕως εἰσόδου Γεθ καὶ ἕως τῆς
πύλης Ἀσκαλῶνος καὶ ἔπεσαν τραυματία τῶν
ἀλλοφύλων ἐν τῇ ὁδῷ τῶν πυλῶν καὶ ἕως Γεθ
καὶ ἕως Ακκαρων **53** καὶ ἀνέστρεψαν ἄνδρες
Ἰσραηλ ἐκκλίνοντες ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων
καὶ κατεπάτουν τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν **54** καὶ
ἔλαβεν Δαυιδ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀλλοφύλου καὶ
ἦνεγκεν αὐτὴν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ τὰ σκεύη
αὐτοῦ ἔθηκεν ἐν τῷ σκηνώματι αὐτοῦ

18 **6** καὶ ἐξῆλθον αἱ χορεύουσαι εἰς συνάντησιν
Δαυιδ ἐκ πασῶν πόλεων Ἰσραηλ ἐν
τυμπάνοις καὶ ἐν χαρμοσύνῃ καὶ ἐν κυμβάλοις **7**
καὶ ἐξῆρχον αἱ γυναῖκες καὶ ἔλεγον ἐπάταξεν
Σαουλ ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ καὶ Δαυιδ ἐν μυριάσιν
αὐτοῦ **8** καὶ πονηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα ἐν
ὀφθαλμοῖς Σαουλ περὶ τοῦ λόγου τούτου καὶ
εἶπεν τῷ Δαυιδ ἔδωκαν τὰς μυριάδας καὶ
ἐμοὶ ἔδωκαν τὰς χιλιάδας **9** καὶ ἦν Σαουλ
ὑποβλεπόμενος τὸν Δαυιδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας
ἐκείνης καὶ ἐπέκεινα **12** καὶ ἐφοβήθη Σαουλ ἀπὸ
προσώπου Δαυιδ **13** καὶ ἀπέστησεν αὐτόν ἀπ'
αὐτοῦ καὶ κατέστησεν αὐτόν ἑαυτῷ χιλίαρχον
καὶ ἐξεπορεύετο καὶ εἰσπορεύετο ἔμπροσθεν
τοῦ λαοῦ **14** καὶ ἦν Δαυιδ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ συνίων καὶ κύριος μετ' αὐτοῦ **15** καὶ εἶδεν
Σαουλ ὡς αὐτὸς συνίει σφόδρα καὶ εὐλαβεῖτο

ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ **16** καὶ πᾶς Ἰσραηλ καὶ Ἰουδας ἠγάπα τὸν Δαυιδ ὅτι αὐτὸς ἐξεπορεύετο καὶ εἰσπορεύετο πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ **20** καὶ ἠγάπησεν Μελχολ ἡ θυγάτηρ Σαουλ τὸν Δαυιδ καὶ ἀπηγγέλη Σαουλ καὶ ἠθύνθη ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ **21** καὶ εἶπεν Σαουλ δώσω αὐτὴν αὐτῷ καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς σκάνδαλον καὶ ἦν ἐπὶ Σαουλ χεὶρ ἄλλοφύλων **22** καὶ ἐνετείλατο Σαουλ τοῖς παισὶν αὐτοῦ λέγων λαλήσατε ὑμεῖς λάθρα τῷ Δαυιδ λέγοντες ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς θέλει ἐν σοὶ καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀγαπῶσίν σε καὶ σὺ ἐπιγάμβρευσον τῷ βασιλεῖ **23** καὶ ἐλάλησαν οἱ παῖδες Σαουλ εἰς τὰ ὦτα Δαυιδ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ εἶπεν Δαυιδ εἰ κοῦφον ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ἐπιγαμβρεῦσαι βασιλεῖ κἀγὼ ἀνὴρ ταπεινὸς καὶ οὐχὶ ἔνδοξος **24** καὶ ἀπήγγειλαν οἱ παῖδες Σαουλ αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἃ ἐλάλησεν Δαυιδ **25** καὶ εἶπεν Σαουλ τάδε ἐρεῖτε τῷ Δαυιδ οὐ βούλεται ὁ βασιλεὺς ἐν δόματι ἀλλ' ἢ ἐν ἑκατὸν ἀκροβυστίαις ἄλλοφύλων ἐκδικῆσαι εἰς ἐχθροὺς τοῦ βασιλέως καὶ Σαουλ ἐλογίσατο αὐτὸν ἐμβαλεῖν εἰς χεῖρας τῶν ἄλλοφύλων **26** καὶ ἀπαγγέλλουσιν οἱ παῖδες Σαουλ τῷ Δαυιδ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ εὐθύνθη ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Δαυιδ ἐπιγαμβρεῦσαι τῷ βασιλεῖ **27** καὶ ἀνέστη Δαυιδ καὶ ἐπορεύθη αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἄλλοφύλοις ἑκατὸν ἄνδρας καὶ ἀνίηνεκεν τὰς ἀκροβυστίας αὐτῶν τῷ βασιλεῖ καὶ ἐπιγαμβρεύεται τῷ βασιλεῖ καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὴν Μελχολ θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ εἰς γυναῖκα **28** καὶ εἶδεν Σαουλ ὅτι κύριος μετὰ Δαυιδ καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἠγάπα αὐτόν **29** καὶ προσέθετο εὐλαβεῖσθαι ἀπὸ Δαυιδ ἔτι

19 καὶ ἐλάλησεν Σαουλ πρὸς Ἰωναθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ θανατῶσαι τὸν Δαυιδ καὶ Ἰωναθαν υἱὸς Σαουλ ἠρεῖτο τὸν Δαυιδ σφόδρα **2** καὶ ἀπήγγειλεν Ἰωναθαν τῷ Δαυιδ λέγων Σαουλ ζητεῖ θανατῶσαι σε φύλαξαι οὖν αὐριον πρῶι καὶ κρύβηθι καὶ

κάθισον κρυβῆ **3** καὶ ἐγὼ ἐξελεύσομαι καὶ στήσομαι ἐχόμενος τοῦ πατρός μου ἐν ἀγρῷ οὗ ἂν ἦς ἐκεῖ καὶ ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ὄψομαι ὅ τι ἂν ἦ καὶ ἀπαγγελῶ σοι **4** καὶ ἐλάλησεν Ἰωναθαν περὶ Δαυιδ ἀγαθὰ πρὸς Σαουλ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν μὴ ἀμαρτησάτω ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν δούλόν σου Δαυιδ ὅτι οὐχ ἡμάρτηκεν εἰς σέ καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ ἀγαθὰ σφόδρα **5** καὶ ἔθετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν τὸν ἄλλοφυλον καὶ ἐποίησεν κύριος σωτηρίαν μεγάλην καὶ πᾶς Ἰσραηλ εἶδον καὶ ἐχάρησαν καὶ ἴνα τί ἀμαρτάνεις εἰς αἷμα ἀθῶων θανατῶσαι τὸν Δαυιδ δωρεάν **6** καὶ ἤκουσεν Σαουλ τῆς φωνῆς Ἰωναθαν καὶ ὤμοσεν Σαουλ λέγων ζῆ κύριος εἰ ἀποθανεῖται **7** καὶ ἐκάλεσεν Ἰωναθαν τὸν Δαυιδ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ εἰσήγαγεν Ἰωναθαν τὸν Δαυιδ πρὸς Σαουλ καὶ ἦν ἐνώπιον αὐτοῦ ὡσεὶ ἐχθρὸς καὶ τρίτην ἡμέραν **8** καὶ προσέθετο ὁ πόλεμος γενέσθαι πρὸς Σαουλ καὶ κατίσχυσεν Δαυιδ καὶ ἐπολέμησεν τοὺς ἄλλοφύλους καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην σφόδρα καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ **9** καὶ ἐγένετο πνεῦμα θεοῦ πονηρὸν ἐπὶ Σαουλ καὶ αὐτὸς ἐν οἴκῳ καθεύδων καὶ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ Δαυιδ ἔψαλλεν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ **10** καὶ ἐζήτει Σαουλ πατάξαι τὸ δόρυ εἰς Δαυιδ καὶ ἀπέστη Δαυιδ ἐκ προσώπου Σαουλ καὶ ἐπάταξεν τὸ δόρυ εἰς τὸν τοῖχον καὶ Δαυιδ ἀνεχώρησεν καὶ διεσώθη **11** καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἀπέστειλεν Σαουλ ἀγγέλους εἰς οἶκον Δαυιδ φυλάξαι αὐτόν τοῦ θανατῶσαι αὐτόν πρῶι καὶ ἀπήγγειλεν τῷ Δαυιδ Μελχολ ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα ἂν μὴ σὺ σώσης τὴν ψυχὴν σου τὴν νύκτα ταύτην αὐριον θανατωθήσῃ **12** καὶ κατάγει ἡ Μελχολ τὸν Δαυιδ διὰ τῆς θυρίδος καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἔφυγεν καὶ σφύζεται **13** καὶ ἔλαβεν ἡ Μελχολ τὰ κενοτάφια καὶ ἔθετο ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ ἦπαρ τῶν αἰγῶν ἔθετο πρὸς

κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐκάλυψεν αὐτὰ ἱματίῳ **14** καὶ ἀπέστειλεν Σαουλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν Δαυιδ καὶ λέγουσιν ἐνοχλεῖσθαι αὐτόν **15** καὶ ἀποστέλλει ἐπὶ τὸν Δαυιδ λέγων ἀγάγετε αὐτόν ἐπὶ τῆς κλίνης πρὸς με τοῦ θανατώσαι αὐτόν **16** καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγελοι καὶ ἰδοὺ τὰ κενοτάφια ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ ἦπαρ τῶν αἰγῶν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ **17** καὶ εἶπεν Σαουλ τῇ Μελχολ ἵνα τί οὕτως παρελογίσω με καὶ ἐξαπέστειλας τὸν ἐχθρόν μου καὶ διεσώθη καὶ εἶπεν Μελχολ τῷ Σαουλ αὐτὸς εἶπεν ἐξαπόστειλόν με εἰ δὲ μή θανατώσω σε **18** καὶ Δαυιδ ἔφυγεν καὶ διεσώθη καὶ παραγίνεται πρὸς Σαμουηλ εἰς Ἀρμαθαιμ καὶ ἀπαγγέλλει αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ Σαουλ καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ Σαμουηλ καὶ ἐκάθισαν ἐν Ναυαθ ἐν Ραμα **19** καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαουλ λέγοντες ἰδοὺ Δαυιδ ἐν Ναυαθ ἐν Ραμα **20** καὶ ἀπέστειλεν Σαουλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν Δαυιδ καὶ εἶδαν τὴν ἐκκλησίαν τῶν προφητῶν καὶ Σαμουηλ εἰστήκει καθεστῆκώς ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐγενήθη ἐπὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Σαουλ πνεῦμα θεοῦ καὶ προφητεύουσιν **21** καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαουλ καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ἐτέρους καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ αὐτοὶ καὶ προσέθετο Σαουλ ἀποστεῖλαι ἀγγέλους τρίτους καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ αὐτοὶ **22** καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Σαουλ καὶ ἐπορεύθη καὶ αὐτὸς εἰς Ἀρμαθαιμ καὶ ἔρχεται ἕως τοῦ φρέατος τοῦ ἄλω τοῦ ἐν τῷ Σεφι καὶ ἠρώτησεν καὶ εἶπεν ποῦ Σαμουηλ καὶ Δαυιδ καὶ εἶπαν ἰδοὺ ἐν Ναυαθ ἐν Ραμα **23** καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς Ναυαθ ἐν Ραμα καὶ ἐγενήθη καὶ ἐπ' αὐτῷ πνεῦμα θεοῦ καὶ ἐπορεύετο προφητεύων ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτόν εἰς Ναυαθ ἐν Ραμα **24** καὶ ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐπροφήτευσεν ἐνώπιον αὐτῶν καὶ ἔπεσεν γυμνὸς ὄλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὄλην τὴν νύκτα διὰ τοῦτο ἔλεγον εἰ καὶ Σαουλ ἐν προφηταίς

20 καὶ ἀπέδρα Δαυιδ ἐκ Ναυαθ ἐν Ραμα καὶ ἔρχεται ἐνώπιον Ἰωναθαν καὶ εἶπεν τί

πεποίηκα καὶ τί τὸ ἀδίκημά μου καὶ τί ἡμάρτηκα ἐνώπιον τοῦ πατρός σου ὅτι ἐπιζητεῖ τὴν ψυχὴν μου **2** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωναθαν μηδαμῶς σοι οὐ μὴ ἀποθάνης ἰδοὺ οὐ μὴ ποιήσῃ ὁ πατήρ μου ῥῆμα μέγα ἢ μικρὸν καὶ οὐκ ἀποκαλύψει τὸ ὄτιόν μου καὶ τί ὅτι κρύψει ὁ πατήρ μου τὸ ῥῆμα τοῦτο οὐκ ἔστιν τοῦτο **3** καὶ ἀπεκρίθη Δαυιδ τῷ Ἰωναθαν καὶ εἶπεν γινώσκων οἶδεν ὁ πατήρ σου ὅτι εὗρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ εἶπεν μὴ γνώτω τοῦτο Ἰωναθαν μὴ οὐ βούληται ἀλλὰ ζῆ κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου ὅτι καθὼς εἶπον ἐμπέπλησται ἀνά μέσον μου καὶ τοῦ θανάτου **4** καὶ εἶπεν Ἰωναθαν πρὸς Δαυιδ τί ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου καὶ τί ποιήσω σοι **5** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ἰωναθαν ἰδοὺ δὴ νεομηνία αὔριον καὶ ἐγὼ καθίσας οὐ καθήσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως φαγεῖν καὶ ἐξαποστελεῖς με καὶ κρυβήσομαι ἐν τῷ πεδίῳ ἕως δείλης **6** ἐὰν ἐπισκεπτόμενος ἐπισκέψηται με ὁ πατήρ σου καὶ ἐρεῖς παραιτούμενος παρητήσατο ἀπ' ἐμοῦ Δαυιδ δραμεῖν ἕως εἰς Βηθλεεμ τὴν πόλιν αὐτοῦ ὅτι θυσία τῶν ἡμερῶν ἐκεῖ ὅλη τῇ φυλῇ **7** ἐὰν τάδε εἶπη ἀγαθῶς εἰρήνη τῷ δούλῳ σου καὶ ἐὰν σκληρῶς ἀποκριθῇ σοι γνώθι ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία παρ' αὐτοῦ **8** καὶ ποιήσεις ἔλεος μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι εἰσήγαγες εἰς διαθήκην κυρίου τὸν δούλόν σου μετὰ σεαυτοῦ καὶ εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν τῷ δούλῳ σου θανάτωσόν με σύ καὶ ἕως τοῦ πατρός σου ἵνα τί οὕτως εἰσάγεις με **9** καὶ εἶπεν Ἰωναθαν μηδαμῶς σοι ὅτι ἐὰν γινώσκων γνώ ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ σέ καὶ ἐὰν μὴ εἰς τὰς πόλεις σου ἐγὼ ἀπαγγελῶ σοι **10** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ἰωναθαν τίς ἀπαγγελεῖ μοι ἐὰν ἀποκριθῇ ὁ πατήρ σου σκληρῶς **11** καὶ εἶπεν Ἰωναθαν πρὸς Δαυιδ πορεύου καὶ μένε εἰς ἀγρόν καὶ ἐκπορεύονται ἀμφότεροι εἰς ἀγρόν **12** καὶ εἶπεν Ἰωναθαν πρὸς Δαυιδ κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ οἶδεν ὅτι ἀνακρινῶ τὸν πατέρα μου ὡς ἂν ὁ καιρὸς τρισῶς καὶ ἰδοὺ

ἀγαθὸν ἦ περὶ Δαυιδ καὶ οὐ μὴ ἀποστείλω πρὸς σέ εἰς ἀγρόν **13** τάδε ποιῆσαι ὁ θεὸς τῷ Ἰωναθαν καὶ τάδε προσθεῖ ὅτι ἀνοίσω τὰ κακὰ ἐπὶ σέ καὶ ἀποκαλύψω τὸ ὠτίον σου καὶ ἐξαποστελῶ σε καὶ ἀπελευση εἰς εἰρήνην καὶ ἔσται κύριος μετὰ σοῦ καθὼς ἦν μετὰ τοῦ πατρός μου **14** καὶ μὲν ἔτι μου ζῶντος καὶ ποιήσεις ἔλεος μετ' ἐμοῦ καὶ ἐὰν θανάτῳ ἀποθάνω **15** οὐκ ἐξαρεῖς ἔλεός σου ἀπὸ τοῦ οἴκου μου ἕως τοῦ αἰῶνος καὶ εἰ μὴ ἐν τῷ ἐξαίρειν κύριον τοὺς ἐχθροὺς Δαυιδ ἕκαστον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς **16** ἐξαρθῆναι τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωναθαν ἀπὸ τοῦ οἴκου Δαυιδ καὶ ἐκζητήσαι κύριος ἐχθροὺς τοῦ Δαυιδ **17** καὶ προσέθετο ἔτι Ἰωναθαν ὁμόσαι τῷ Δαυιδ ὅτι ἡγάπησεν ψυχὴν ἀγαπῶντος αὐτόν **18** καὶ εἶπεν Ἰωναθαν αὔριον νουμηνία καὶ ἐπισκεπήση ὅτι ἐπισκεπήσεται καθέδρα σου **19** καὶ τρισσεύσεις καὶ ἐπισκέψη καὶ ἤξεις εἰς τὸν τόπον σου οὗ ἐκρύβης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐργασίμῃ καὶ καθήση παρὰ τὸ ἐργαβὲ ἐκεῖνο **20** καὶ ἐγὼ τρισσεύσω ταῖς σχίζαις ἀκοντίζων ἐκπέμπων εἰς τὴν αματταρι **21** καὶ ἰδοὺ ἀποστελῶ τὸ παιδάριον λέγων δεῦρο εὐρέ μοι τὴν σχίζαν ἐὰν εἴπω λέγων τῷ παιδαρίῳ ὧδε ἢ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ὧδε λαβὲ αὐτὴν παραγίνου ὅτι εἰρήνη σοι καὶ οὐκ ἔστιν λόγος ζῆ κύριος **22** ἐὰν τάδε εἴπω τῷ νεανίσκῳ ὧδε ἢ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα πορευέου ὅτι ἐξαπέσταλκέν σε κύριος **23** καὶ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλαλήσαμεν ἐγὼ καὶ σὺ ἰδοὺ κύριος μάρτυς ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ ἕως αἰῶνος **24** καὶ κρύπτεται Δαυιδ ἐν ἀγρῷ καὶ παραγίνεται ὁ μῆν καὶ ἔρχεται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ φαγεῖν **25** καὶ ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καθέδραν αὐτοῦ ὡς ἄπαξ καὶ ἄπαξ ἐπὶ τῆς καθέδρας παρὰ τοῖχον καὶ προέφθασεν τὸν Ἰωναθαν καὶ ἐκάθισεν Ἀβεννηρ ἐκ πλαγίων Σαουλ καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος Δαυιδ **26** καὶ οὐκ ἐλάλησεν Σαουλ οὐδὲν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ ὅτι εἶπεν σύμπτωμα φαίνεται μὴ καθαρὸς εἶναι ὅτι οὐ κεκαθάρισται **27** καὶ ἐγενήθη τῇ

ἐπαύριον τοῦ μηνὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος τοῦ Δαυιδ καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Ἰωναθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ τί ὅτι οὐ παραγέγονεν ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ καὶ ἐχθὲς καὶ σήμερον ἐπὶ τὴν τράπεζαν **28** καὶ ἀπεκρίθη Ἰωναθαν τῷ Σαουλ καὶ εἶπεν αὐτῷ παρήτηται Δαυιδ παρ' ἐμοῦ ἕως εἰς Βηθλεεμ τὴν πόλιν αὐτοῦ πορευθῆναι **29** καὶ εἶπεν ἐξαπόστειλον δὴ με ὅτι θυσία τῆς φυλῆς ἡμῖν ἐν τῇ πόλει καὶ ἐνετείλαντο πρὸς με οἱ ἀδελφοί μου καὶ νῦν εἰ εὕρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου διασωθήσομαι δὴ καὶ ὄψομαι τοὺς ἀδελφούς μου διὰ τοῦτο οὐ παραγέγονεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως **30** καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Σαουλ ἐπὶ Ἰωναθαν σφόδρα καὶ εἶπεν αὐτῷ υἱὲ κορασίων αὐτομολούντων οὐ γὰρ οἶδα ὅτι μέτοχος εἶ σὺ τῷ υἱῷ Ἰεσσαὶ εἰς αἰσχύνην σου καὶ εἰς αἰσχύνην ἀποκαλύψεως μητρὸς σου **31** ὅτι πάσας τὰς ἡμέρας ἄς ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ ζῆ ἐπὶ τῆς γῆς οὐχ ἔτοιμασθήσεται ἢ βασιλεία σου νῦν οὖν ἀποστείλας λαβὲ τὸν νεανίαν ὅτι υἱὸς θανάτου οὗτος **32** καὶ ἀπεκρίθη Ἰωναθαν τῷ Σαουλ ἵνα τί ἀποθνήσκει τί πεποίηκεν **33** καὶ ἐπῆρεν Σαουλ τὸ δόρυ ἐπὶ Ἰωναθαν τοῦ θανατῶσαι αὐτόν καὶ ἔγνω Ἰωναθαν ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία αὕτη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θανατῶσαι τὸν Δαυιδ **34** καὶ ἀνεπήδησεν Ἰωναθαν ἀπὸ τῆς τραπέζης ἐν ὀργῇ θυμοῦ καὶ οὐκ ἔφαγεν ἐν τῇ δευτέρᾳ τοῦ μηνὸς ἄρτον ὅτι ἐθραύσθη ἐπὶ τὸν Δαυιδ ὅτι συντετέλεσεν ἐπ' αὐτόν ὁ πατὴρ αὐτοῦ **35** καὶ ἐγενήθη πρῶτῃ καὶ ἐξῆλθεν Ἰωναθαν εἰς ἀγρόν καθὼς ἐτάξατο εἰς τὸ μαρτύριον Δαυιδ καὶ παιδάριον μικρὸν μετ' αὐτοῦ **36** καὶ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ δράμε εὐρέ μοι τὰς σχίζας ἐν αἷς ἐγὼ ἀκοντίζω καὶ τὸ παιδάριον ἔδραμε καὶ αὐτὸς ἠκόντιζε τῇ σχίζῃ καὶ παρήγαγεν αὐτὴν **37** καὶ ἦλθεν τὸ παιδάριον ἕως τοῦ τόπου τῆς σχίζης οὗ ἠκόντιζεν Ἰωναθαν καὶ ἀνεβόησεν Ἰωναθαν ὀπίσω τοῦ νεανίου καὶ εἶπεν ἐκεῖ ἢ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα **38** καὶ ἀνεβόησεν

Ιωναθαν ὀπίσω τοῦ παιδαρίου αὐτοῦ λέγων ταχύνas σπεῦσον καὶ μὴ στης καὶ ἀνέλεξεν τὸ παιδάριον Ιωναθαν τὰς σχίζας πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ **39** καὶ τὸ παιδάριον οὐκ ἔγνω οὐθέν πάρεξ Ιωναθαν καὶ Δαυιδ ἔγνωσαν τὸ ῥῆμα **40** καὶ Ιωναθαν ἔδωκεν τὰ σκεῦή αὐτοῦ ἐπὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ πορεύου εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν **41** καὶ ὡς εἰσηλθεν τὸ παιδάριον καὶ Δαυιδ ἀνέστη ἀπὸ τοῦ εργαβ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ τρίς καὶ κατεφίλησεν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ ἕως συντελείας μεγάλης **42** καὶ εἶπεν Ιωναθαν πορεύου εἰς εἰρήνην καὶ ὡς ὁμωμόκαμεν ἡμεῖς ἀμφοτέροι ἐν ὀνόματι κυρίου λέγοντες κύριος ἔσται μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός μου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου ἕως αἰῶνος καὶ ἀνέστη Δαυιδ καὶ ἀπῆλθεν καὶ Ιωναθαν εἰσηλθεν εἰς τὴν πόλιν

21 καὶ ἔρχεται Δαυιδ εἰς Νομβὰ πρὸς Αβιμελεχ τὸν ἱερέα καὶ ἐξέστη Αβιμελεχ τῇ ἀπαντήσῃ αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ τί ὅτι σὺ μόνος καὶ οὐθεὶς μετὰ σοῦ **2** καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ ἱερεῖ ὁ βασιλεὺς ἐντέταλταί μοι ῥῆμα σήμερον καὶ εἶπέν μοι μηδεὶς γνώτω τὸ ῥῆμα περὶ οὗ ἐγὼ ἀποστέλλω σε καὶ ὑπὲρ οὗ ἐντέταλμαί σοι καὶ τοῖς παιδαρίοις διαμεμαρτύρημαι ἐν τῷ τόπῳ τῷ λεγομένῳ θεοῦ πίστις Φελλανι Αλεμωνι **3** καὶ νῦν εἰ εἰσὶν ὑπὸ τὴν χεῖρά σου πέντε ἄρτοι δὸς εἰς χεῖρά μου τὸ εὔρεθὲν **4** καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἱερεὺς τῷ Δαυιδ καὶ εἶπεν οὐκ εἰσὶν ἄρτοι βέβηλοι ὑπὸ τὴν χεῖρά μου ὅτι ἀλλ' ἢ ἄρτοι ἅγιοι εἰσὶν εἰ πεφυλαγμένα τὰ παιδάριά ἐστιν ἀπὸ γυναικὸς καὶ φάγεται **5** καὶ ἀπεκρίθη Δαυιδ τῷ ἱερεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀλλὰ ἀπὸ γυναικὸς ἀπεσχίμηθα ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν ἐν τῷ ἐξελεθῆν με εἰς ὁδὸν γέγονε πάντα τὰ παιδάρια ἠγνισμένα καὶ αὐτὴ ἡ ὁδὸς βέβηλος διότι ἁγιασθήσεται σήμερον διὰ τὰ σκεῦή μου **6** καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Αβιμελεχ ὁ

ἱερεὺς τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ὅτι οὐκ ἦν ἐκεῖ ἄρτος ὅτι ἀλλ' ἢ ἄρτοι τοῦ προσώπου οἱ ἀφηρημένοι ἐκ προσώπου κυρίου παρατεθῆναι ἄρτον θερμὸν ἢ ἡμέρα ἔλαβεν αὐτοὺς **7** καὶ ἐκεῖ ἦν ἐν τῶν παιδαρίων τοῦ Σαουλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συνεχόμενος νεσσαραν ἐνώπιον κυρίου καὶ ὄνομα αὐτῷ Δωηκ ὁ Σύρος νέμων τὰς ἡμιόνους Σαουλ **8** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αβιμελεχ ἰδὲ εἰ ἔστιν ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν χεῖρά σου δόρυ ἢ ῥομφαία ὅτι τὴν ῥομφαίαν μου καὶ τὰ σκεῦή οὐκ εἴληφα ἐν τῇ χεὶρί μου ὅτι ἦν τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως κατὰ σπουδὴν **9** καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς ἰδοὺ ἡ ῥομφαία Γολιαθ τοῦ ἀλλοφύλου ὃν ἐπάταξας ἐν τῇ κοιλάδι Ηλα καὶ αὐτὴ ἐνελημμένη ἐν ἱματίῳ εἰ ταύτην λήμψῃ σεαυτῷ λαβέ ὅτι οὐκ ἔστιν ἑτέρα πάρεξ ταύτης ἐνταῦθα καὶ εἶπεν Δαυιδ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ὡσπερ αὐτὴ δὸς μοι αὐτὴν **10** καὶ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ καὶ ἀνέστη Δαυιδ καὶ ἔφυγεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου Σαουλ καὶ ἦλθεν Δαυιδ πρὸς Αγχους βασιλέα Γεθ **11** καὶ εἶπαν οἱ παῖδες Αγχους πρὸς αὐτὸν οὐχὶ οὗτος Δαυιδ ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς οὐχὶ τούτῳ ἐξῆρχον αἱ χορεύουσαι λέγουσαι ἐπάταξεν Σαουλ ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ καὶ Δαυιδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ **12** καὶ ἔθετο Δαυιδ τὰ ῥήματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ προσώπου Αγχους βασιλέως Γεθ **13** καὶ ἠλλοίωσεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ προσεποιήσατο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐτυμπάνιζεν ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς πόλεως καὶ παρεφέρετο ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ ἔπιπτεν ἐπὶ τὰς θύρας τῆς πύλης καὶ τὰ σίελα αὐτοῦ κατέρρει ἐπὶ τὸν πῶγωνα αὐτοῦ **14** καὶ εἶπεν Αγχους πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἰδοὺ ἴδετε ἄνδρα ἐπιλημπτον ἵνα τί εἰσηγάγετε αὐτὸν πρὸς με **15** ἢ ἐλαττοῦμαι ἐπιλημπτων ἐγὼ ὅτι εἰσαγειόχατε αὐτὸν ἐπιλημπτεῦσθαι πρὸς με οὗτος οὐκ εἰσελεύσεται εἰς οἰκίαν

22 καὶ ἀπῆλθεν ἐκείθεν Δαυιδ καὶ διεσώθη καὶ ἔρχεται εἰς τὸ σπήλαιον τὸ Οδολλαμ καὶ

ἀκούουσιν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ καταβαίνουνσιν πρὸς αὐτὸν ἐκεῖ **2** καὶ συνήγοντο πρὸς αὐτὸν πᾶς ἐν ἀνάγκῃ καὶ πᾶς ὑπόχρεως καὶ πᾶς κατώδυνος ψυχῇ καὶ ἦν ἐπ' αὐτῶν ἡγούμενος καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες **3** καὶ ἀπῆλθεν Δαυιδ ἐκεῖθεν εἰς Μασσηφα τῆς Μωαβ καὶ εἶπεν πρὸς βασιλέα Μωαβ γινέσθωσαν δὴ ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου παρὰ σοί ἕως ὅτου γνῶ τί ποιήσῃ μοι ὁ θεός **4** καὶ παρεκάλεσεν τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Μωαβ καὶ κατώκουν μετ' αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ὄντος τοῦ Δαυιδ ἐν τῇ περιοχῇ **5** καὶ εἶπεν Γαδ ὁ προφήτης πρὸς Δαυιδ μὴ κάθου ἐν τῇ περιοχῇ πορεύου καὶ ἤξεις εἰς γῆν Ιουδα καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ ἦλθεν καὶ ἐκάθισεν ἐν πόλει Σαριχ **6** καὶ ἤκουσεν Σαουλ ὅτι ἔγνωσται Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ καὶ Σαουλ ἐκάθητο ἐν τῷ βουνῷ ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν ἐν Ραμα καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ παρειστήκεισαν αὐτῷ **7** καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς παρεστηκότας αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀκούσατε δὴ υἱοὶ Βενιαμιν εἰ ἀληθῶς πᾶσιν ὑμῖν δώσει ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ ἀγροὺς καὶ ἀμπελῶνας καὶ πάντας ὑμᾶς τάξει ἑκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους **8** ὅτι σύγκεισθε πάντες ὑμεῖς ἐπ' ἐμέ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀποκαλύπτων τὸ ὠτίον μου ἐν τῷ διαθέσθαι τὸν υἱὸν μου διαθήκην μετὰ τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαὶ καὶ οὐκ ἔστιν πονῶν περὶ ἐμοῦ ἐξ ὑμῶν καὶ ἀποκαλύπτων τὸ ὠτίον μου ὅτι ἐπήγειρεν ὁ υἱός μου τὸν δοῦλόν μου ἐπ' ἐμέ εἰς ἐχθρόν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη **9** καὶ ἀποκρίνεται Δωηκ ὁ Σύρος ὁ καθεστηκώς ἐπὶ τὰς ἡμιόνους Σαουλ καὶ εἶπεν ἐώρακα τὸν υἱὸν Ἰεσσαὶ παραγινόμενον εἰς Νομβὰ πρὸς Αβιμελεχ υἱὸν Αχιτωβ τὸν ἱερέα **10** καὶ ἠρώτα αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἐπισιτισμὸν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ τὴν ῥομφαίαν Γολιαδ τοῦ ἀλλοφύλου ἔδωκεν αὐτῷ **11** καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τὸν Αβιμελεχ υἱὸν Αχιτωβ

καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν Νομβὰ καὶ παρεγένοντο πάντες πρὸς τὸν βασιλέα **12** καὶ εἶπεν Σαουλ ἄκουε δὴ υἱὲ Αχιτωβ καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ λάλει κύριε **13** καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαουλ ἵνα τί συνέθου κατ' ἐμοῦ σὺ καὶ ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ δοῦναί σε αὐτῷ ἄρτον καὶ ῥομφαίαν καὶ ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ θέσθαι αὐτὸν ἐπ' ἐμέ εἰς ἐχθρόν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη **14** καὶ ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν καὶ τίς ἐν πᾶσιν τοῖς δούλοις σου ὡς Δαυιδ πιστὸς καὶ γαμβρὸς τοῦ βασιλέως καὶ ἄρχων παντὸς παραγγέλματός σου καὶ ἔνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ σου **15** ἡ σήμερον ἦργμα ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ μηδαμῶς μὴ δότω ὁ βασιλεὺς κατὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ λόγον καὶ ἐφ' ὄλον τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου ὅτι οὐκ ἤδει ὁ δοῦλος ὁ σὸς ἐν πᾶσιν τούτοις ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα **16** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Σαουλ θανάτῳ ἀποθανῆ Αβιμελεχ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου **17** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παρατρέχουσιν τοῖς ἐφεστηκόσιν ἐπ' αὐτὸν προσαγάγετε καὶ θανατοῦτε τοὺς ἱερεῖς τοῦ κυρίου ὅτι ἡ χεὶρ αὐτῶν μετὰ Δαυιδ καὶ ὅτι ἔγνωσαν ὅτι φεύγει αὐτός καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν τὸ ὠτίον μου καὶ οὐκ ἐβουλήθησαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως ἐπενεγκεῖν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀπαντῆσαι εἰς τοὺς ἱερεῖς κυρίου **18** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δωηκ ἐπιστρέφου σὺ καὶ ἀπάντα εἰς τοὺς ἱερεῖς καὶ ἐπεστράφη Δωηκ ὁ Σύρος καὶ ἐθανάτωσεν τοὺς ἱερεῖς κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τριακοσίους καὶ πέντε ἄνδρας πάντας αἴροντας εφουδ **19** καὶ τὴν Νομβὰ τὴν πόλιν τῶν ἱερέων ἐπάταξεν ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς ἀπὸ νηπίου ἕως θηλάζοντος καὶ μόσχου καὶ ὄνου καὶ προβάτου **20** καὶ διασώζεται υἱὸς εἷς τῷ Αβιμελεχ υἱῷ Αχιτωβ καὶ ὄνομα αὐτῷ Αβιαθαρ καὶ ἔφυγεν ὀπίσω Δαυιδ **21** καὶ ἀπήγγειλεν Αβιαθαρ τῷ Δαυιδ ὅτι ἐθανάτωσεν Σαουλ πάντας τοὺς ἱερεῖς τοῦ κυρίου **22** καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ Αβιαθαρ ἠίδειν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ

ὅτι Δωὴκ ὁ Σύρος ὅτι ἀπαγγέλλων ἀπαγγελεῖ τῷ Σαουλ ἐγὼ εἰμι αἴτιος τῶν ψυχῶν οἴκου τοῦ πατρός σου **23** κάθου μετ' ἐμοῦ μὴ φοβοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ψυχῇ μου τόπον ζητήσω καὶ τῇ ψυχῇ σου ὅτι πεφύλαξα σὺ παρ' ἐμοῦ

23 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυιδ λέγοντες ἰδοὺ οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν τῇ Κεῖλα καὶ αὐτοὶ διαρπάζουσιν καταπατοῦσιν τοὺς ἄλλω **2** καὶ ἐπηρώτησεν Δαυιδ διὰ τοῦ κυρίου λέγων εἰ πορευθῶ καὶ πατάξω τοὺς ἀλλοφύλους τούτους καὶ εἶπεν κύριος πορεύου καὶ πατάξεις ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις τούτοις καὶ σώσεις τὴν Κεῖλα **3** καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες τοῦ Δαυιδ πρὸς αὐτόν ἰδοὺ ἡμεῖς ἐνταῦθα ἐν τῇ Ιουδαίᾳ φοβούμεθα καὶ πῶς ἔσται ἐὰν πορευθῶμεν εἰς Κεῖλα εἰς τὰ σκῦλα τῶν ἀλλοφύλων εἰσπορευσόμεθα **4** καὶ προσέθετο Δαυιδ ἐρωτῆσαι ἔτι διὰ τοῦ κυρίου καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ κύριος καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἀνάστηθι καὶ κατάρθῃ εἰς Κεῖλα ὅτι ἐγὼ παραδίδωμι τοὺς ἀλλοφύλους εἰς χεῖράς σου **5** καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς Κεῖλα καὶ ἐπολέμησεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἀπήγαγεν τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην καὶ ἔσωσεν Δαυιδ τοὺς κατοικοῦντας Κεῖλα **6** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ φυγεῖν Αβιαθαρ υἱὸν Αβιμελεχ πρὸς Δαυιδ καὶ αὐτὸς μετὰ Δαυιδ εἰς Κεῖλα κατέβη ἔχων εφουδ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ **7** καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαουλ ὅτι ἦκει Δαυιδ εἰς Κεῖλα καὶ εἶπεν Σαουλ πέπρακεν αὐτόν ὁ θεὸς εἰς χεῖράς μου ὅτι ἀποκέκλεισται εἰσελθὼν εἰς πόλιν θυρῶν καὶ μοχλῶν **8** καὶ παρήγγειλεν Σαουλ παντὶ τῷ λαῷ εἰς πόλεμον καταβαίνειν εἰς Κεῖλα συνέχειν τὸν Δαυιδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ **9** καὶ ἔγνω Δαυιδ ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῇ παρασιωπῇ Σαουλ περὶ αὐτοῦ τὴν κακίαν καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αβιαθαρ τὸν ἱερέα προσάγαγε τὸ εφουδ κυρίου **10** καὶ εἶπεν Δαυιδ κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀκούων ἀκήκοεν ὁ δοῦλός σου ὅτι ζητεῖ Σαουλ ἐλθεῖν

ἐπὶ Κεῖλα διαφθεῖραι τὴν πόλιν δι' ἐμέ **11** εἰ ἀποκλεισθήσεται καὶ νῦν εἰ καταβήσεται Σαουλ καθὼς ἤκουσεν ὁ δοῦλός σου κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπάγγειλον τῷ δούλῳ σου καὶ εἶπεν κύριος ἀποκλεισθήσεται **13** καὶ ἀνέστη Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὡς τετρακόσιοι καὶ ἐξήλθον ἐκ Κεῖλα καὶ ἐπορεύοντο οὐκ ἔστιν ἐπορεύθησαν καὶ τῷ Σαουλ ἀπηγγέλη ὅτι διασέσεται Δαυιδ ἐκ Κεῖλα καὶ ἀνήκεν τοῦ ἐξελθεῖν **14** καὶ ἐκάθισεν Δαυιδ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν Μασερεμ ἐν τοῖς στενοῖς καὶ ἐκάθητο ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ ὄρει Ζιφ ἐν τῇ γῆ τῇ ἀρχμῶδει καὶ ἐζήτηε αὐτὸν Σαουλ πάσας τὰς ἡμέρας καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτόν κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ **15** καὶ εἶδεν Δαυιδ ὅτι ἐξέρχεται Σαουλ τοῦ ζητεῖν τὸν Δαυιδ καὶ Δαυιδ ἐν τῷ ὄρει τῷ ἀρχμῶδει ἐν τῇ Καινῇ Ζιφ **16** καὶ ἀνέστη Ἰωνathan υἱὸς Σαουλ καὶ ἐπορεύθη πρὸς Δαυιδ εἰς Καινήν καὶ ἐκραταίωσεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν κυρίῳ **17** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν μὴ φοβοῦ ὅτι οὐ μὴ εὕρη σε ἡ χεὶρ Σαουλ τοῦ πατρός μου καὶ σὺ βασιλεύσεις ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐγὼ ἔσομαι σοι εἰς δεῦτερον καὶ Σαουλ ὁ πατήρ μου οἶδεν οὕτως **18** καὶ διέθεντο ἀμφοτέροι διαθήκην ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐκάθητο Δαυιδ ἐν Καινῇ καὶ Ἰωνathan ἀπῆλθεν εἰς οἶκον αὐτοῦ **19** καὶ ἀνέβησαν οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς ἀρχμῶδους πρὸς Σαουλ ἐπὶ τὸν βουνὸν λέγοντες οὐκ ἰδοὺ Δαυιδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν ἐν Μεσσαρα ἐν τοῖς στενοῖς ἐν τῇ Καινῇ ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Εχελα τοῦ ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἰεσσαίου **20** καὶ νῦν πᾶν τὸ πρὸς ψυχὴν τοῦ βασιλέως εἰς κατάβασιν καταβαινέτω πρὸς ἡμᾶς κεκλείκασιν αὐτόν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως **21** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαουλ εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ ὅτι ἐπονέσατε περὶ ἐμοῦ **22** πορεύθητε δὴ καὶ ἐτοιμάσατε ἔτι καὶ γνῶτε τὸν τόπον αὐτοῦ οὐκ ἔστι ὁ πούς αὐτοῦ ἐν τάχει ἐκεῖ οὐκ εἶπατε μήποτε πανουργεῖσθε **23** καὶ ἴδετε καὶ γνῶτε καὶ πορευσόμεθα μεθ' ὑμῶν καὶ ἔσται εἰ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐξερευνησώ

αὐτὸν ἐν πάσαις χιλιάσιν Ιουδα **24** καὶ ἀνέστησαν οἱ Ζιφαῖοι καὶ ἐπορεύθησαν ἔμπροσθεν Σαουλ καὶ Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μααν καθ' ἑσπέραν ἐκ δεξιῶν τοῦ Ιεσσαίου **25** καὶ ἐπορεύθη Σαουλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ζητεῖν αὐτόν καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυιδ καὶ κατέβη εἰς τὴν πέτραν τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ Μααν καὶ ἤκουσεν Σαουλ καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω Δαυιδ εἰς τὴν ἔρημον Μααν **26** καὶ πορεύονται Σαουλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους τούτου καὶ ἦν Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους τούτου καὶ ἦν Δαυιδ σκεπαζόμενος πορεύεσθαι ἀπὸ προσώπου Σαουλ καὶ Σαουλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρενέβαλον ἐπὶ Δαυιδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ συλλαβεῖν αὐτούς **27** καὶ ἄγγελος πρὸς Σαουλ ἦλθεν λέγων σπεῦδε καὶ δεῦρο ὅτι ἐπέθεντο οἱ ἀλλόφυλοι ἐπὶ τὴν γῆν **28** καὶ ἀνέστρεψεν Σαουλ μὴ καταδιώκειν ὀπίσω Δαυιδ καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν τῶν ἀλλοφύλων διὰ τοῦτο ἐπεκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος Πέτρα ἢ μερισθεῖσα **29** καὶ ἀνέβη Δαυιδ ἐκεῖθεν καὶ ἐκάθισεν ἐν τοῖς στενοῖς Εγγαδδι

24 καὶ ἐγενήθη ὡς ἀνέστρεψεν Σαουλ ἀπὸ ὄπισθεν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ λεγόντων ὅτι Δαυιδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Εγγαδδι **2** καὶ ἔλαβεν μεθ' ἑαυτοῦ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκλεκτοὺς ἐκ παντὸς Ισραηλ καὶ ἐπορεύθη ζητεῖν τὸν Δαυιδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον Σαδαιεμ **3** καὶ ἦλθεν εἰς τὰς ἀγέλας τῶν ποιμνίων τὰς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ ἦν ἐκεῖ σπήλαιον καὶ Σαουλ εἰσῆλθεν παρασκευάσασθαι καὶ Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ σπηλαίου ἐκάθηντο **4** καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Δαυιδ πρὸς αὐτόν ἰδοὺ ἡ ἡμέρα αὕτη ἦν εἶπεν κύριος πρὸς σέ παραδοῦναι τὸν ἔχθρόν σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὡς ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἀνέστη Δαυιδ καὶ ἀφεῖλεν τὸ πτερύγιον τῆς διπλοῖδος τῆς Σαουλ λαθραίως **5** καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα καὶ ἐπάταξεν καρδίᾳ Δαυιδ αὐτόν ὅτι ἀφεῖλεν

τὸ πτερύγιον τῆς διπλοῖδος αὐτοῦ **6** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ μηδαμῶς μοι παρὰ κυρίου εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο τῷ κυρίῳ μου τῷ χριστῷ κυρίου ἐπενέγκαι χεῖρά μου ἐπ' αὐτόν ὅτι χριστὸς κυρίου ἐστὶν οὗτος **7** καὶ ἔπεισεν Δαυιδ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐν λόγοις καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀναστάντας θανατῶσαι τὸν Σαουλ καὶ ἀνέστη Σαουλ καὶ κατέβη εἰς τὴν ὁδόν **8** καὶ ἀνέστη Δαυιδ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκ τοῦ σπηλαίου καὶ ἐβόησεν Δαυιδ ὀπίσω Σαουλ λέγων κύριε βασιλεῦ καὶ ἐπέβλεψεν Σαουλ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἔκυψεν Δαυιδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ **9** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Σαουλ ἴνα τί ἀκούεις τῶν λόγων τοῦ λαοῦ λεγόντων ἰδοὺ Δαυιδ ζητεῖ τὴν ψυχὴν σου **10** ἰδοὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐοράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου ὡς παρέδωκέν σε κύριος σήμερον εἰς χεῖρά μου ἐν τῷ σπηλαίῳ καὶ οὐκ ἠβουλήθη ἀποκτεῖναί σε καὶ ἐφείσάμην σου καὶ εἶπα οὐκ ἐποίσω χεῖρά μου ἐπὶ κύριόν μου ὅτι χριστὸς κυρίου οὗτός ἐστιν **11** καὶ ἰδοὺ τὸ πτερύγιον τῆς διπλοῖδος σου ἐν τῇ χειρὶ μου ἐγὼ ἀφήρηκα τὸ πτερύγιον καὶ οὐκ ἀπέκταγκά σε καὶ γνῶθι καὶ ἰδὲ σήμερον ὅτι οὐκ ἔστιν κακία ἐν τῇ χειρὶ μου οὐδὲ ἀσέβεια καὶ ἀθέτησις καὶ οὐχ ἡμάρτηκα εἰς σέ καὶ σὺ δεσμεύεις τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν **12** δικάσαι κύριος ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ καὶ ἐκδικήσαι με κύριος ἐκ σοῦ καὶ ἡ χεὶρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σοί **13** καθὼς λέγεται ἢ παραβολὴ ἢ ἀρχαία ἐξ ἀνόμων ἐξελεύσεται πλημμέλεια καὶ ἡ χεὶρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ **14** καὶ νῦν ὀπίσω τίνος σὺ ἐκπορεύῃ βασιλεῦ Ισραηλ ὀπίσω τίνος καταδιώκεις σὺ ὀπίσω κυνὸς τεθνηκότος καὶ ὀπίσω ψύλλου ἐνός **15** γένοιτο κύριος εἰς κριτὴν καὶ δικαστὴν ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνά μέσον σοῦ ἴδοι κύριος καὶ κρίναι τὴν κρίσιν μου καὶ δικάσαι μοι ἐκ χειρός σου **16** καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν Δαυιδ τὰ ῥήματα ταῦτα λαλῶν πρὸς Σαουλ καὶ εἶπεν Σαουλ ἡ φωνὴ σου αὕτη

τέκνον Δαυιδ καὶ ἤρην τὴν φωνὴν αὐτοῦ Σαουλ καὶ ἔκλαυσεν 17 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Δαυιδ δίκαιος σὺ ὑπὲρ ἐμέ ὅτι σὺ ἀνταπέδωκάς μοι ἀγαθὰ ἐγὼ δὲ ἀνταπέδωκά σοι κακὰ 18 καὶ σὺ ἀπήγγειλάς μοι σήμερον ἃ ἐποίησάς μοι ἀγαθὰ ὡς ἀπέκλεισέν με κύριος σήμερον εἰς χεῖράς σου καὶ οὐκ ἀπέκτεινάς με 19 καὶ ὅτι εἰ εὐροίτο τις τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ ἐν θλίψει καὶ ἐκπέμψαι αὐτὸν ἐν ὁδῷ ἀγαθῇ καὶ κύριος ἀνταποτεῖσει αὐτῷ ἀγαθὰ καθὼς πεποίηκας σήμερον 20 καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ γινώσκω ὅτι βασιλεύων βασιλεύσεις καὶ στήσεται ἐν χερσίν σου βασιλεία Ἰσραηλ 21 καὶ νῦν ὁμοσόν μοι ἐν κυρίῳ ὅτι οὐκ ἐξολεθρεύσεις τὸ σπέρμα μου ὀπίσω μου καὶ οὐκ ἀφανιεῖς τὸ ὄνομά μου ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου 22 καὶ ὤμοσεν Δαυιδ τῷ Σαουλ καὶ ἀπῆλθεν Σαουλ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀνέβησαν εἰς τὴν Μεσσαρα στενὴν

25 καὶ ἀπέθανεν Σαμουηλ καὶ συναθροίζονται πᾶς Ἰσραηλ καὶ κόπτονται αὐτὸν καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ἐν Ἀρμαθαιμ καὶ ἀνέστη Δαυιδ καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Μααν 2 καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐν τῇ Μααν καὶ τὰ ποίμνια αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμήλῳ καὶ ὁ ἄνθρωπος μέγας σφόδρα καὶ τούτῳ ποίμνια τρισχίλια καὶ αἶγες χίλια καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ κείρειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμήλῳ 3 καὶ ὄνομα τῷ ἀνθρώπῳ Ναβαλ καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἀβιγαια καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀγαθὴ συνέσει καὶ καλὴ τῷ εἶδει σφόδρα καὶ ὁ ἄνθρωπος σκληρὸς καὶ πονηρὸς ἐν ἐπιτηδεύμασιν καὶ ὁ ἄνθρωπος κυνικός 4 καὶ ἤκουσεν Δαυιδ ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι κείρει Ναβαλ ὁ Καρμήλιος τὸ ποίμνιον αὐτοῦ 5 καὶ Δαυιδ ἀπέστειλεν δέκα παιδάρια καὶ εἶπεν τοῖς παιδαρίοις ἀνάβητε εἰς Κάρμηλον καὶ ἀπέλθατε πρὸς Ναβαλ καὶ ἐρωτήσατε αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου εἰς εἰρήνην 6 καὶ ἐρεῖτε τάδε εἰς ὥρας καὶ σὺ ὑγιαίνων καὶ ὁ οἶκός σου καὶ πάντα τὰ σὰ ὑγιαίνοντα 7 καὶ νῦν ἰδοὺ ἀκήκοα ὅτι κείρουσιν

σοι νῦν οἱ ποιμένες σου οἳ ἦσαν μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ οὐκ ἀπεκωλύσαμεν αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐνετείλαμεθα αὐτοῖς οὐθὲν πάσας τὰς ἡμέρας ὄντων αὐτῶν ἐν Καρμήλῳ 8 ἐρώτησον τὰ παιδάρια σου καὶ ἀπαγγελοῦσιν σοι καὶ εὐρέτωσαν τὰ παιδάρια χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ὅτι ἐφ' ἡμέραν ἀγαθὴν ἤκομεν δὸς δὴ ὁ ἐὰν εὐρῆ ἢ χεῖρ σου τῷ υἱῷ σου τῷ Δαυιδ 9 καὶ ἔρχονται τὰ παιδάρια καὶ λαλοῦσιν τοὺς λόγους τούτους πρὸς Ναβαλ κατὰ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῷ ὀνόματι Δαυιδ καὶ ἀνεπήδησεν 10 καὶ ἀπεκρίθη Ναβαλ τοῖς παισὶν Δαυιδ καὶ εἶπεν τίς ὁ Δαυιδ καὶ τίς ὁ υἱὸς Ἰεσσαί σήμερον πεπληθυσμένοι εἰσὶν οἱ δοῦλοι ἀναχωροῦντες ἕκαστος ἐκ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ 11 καὶ λήψομαι τοὺς ἄρτους μου καὶ τὸν οἶνόν μου καὶ τὰ θύματά μου ἃ τέθυκα τοῖς κείρουσίν μου τὰ πρόβατα καὶ δώσω αὐτὰ ἀνδράσιν οἷς οὐκ οἶδα πόθεν εἰσὶν 12 καὶ ἀπεστράφησαν τὰ παιδάρια Δαυιδ εἰς ὄδον αὐτῶν καὶ ἀνέστρεψαν καὶ ἦλθον καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυιδ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα 13 καὶ εἶπεν Δαυιδ τοῖς ἀνδράσιν αὐτοῦ ζώσασθε ἕκαστος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἀνέβησαν ὀπίσω Δαυιδ ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες καὶ οἱ διακόσιοι ἐκάθισαν μετὰ τῶν σκευῶν 14 καὶ τῇ Ἀβιγαια γυναικὶ Ναβαλ ἀπήγγειλεν ἐν τῶν παιδαρίων λέγων ἰδοὺ Δαυιδ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ἐκ τῆς ἐρήμου εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν καὶ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῶν 15 καὶ οἱ ἄνδρες ἀγαθοὶ ἡμῖν σφόδρα οὐκ ἀπεκώλυσαν ἡμᾶς οὐδὲ ἐνετείλαντο ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἤμεν παρ' αὐτοῖς καὶ ἐν τῷ εἶναι ἡμᾶς ἐν ἀγρῷ 16 ὡς τεῖχος ἦσαν περὶ ἡμᾶς καὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἤμεθα παρ' αὐτοῖς ποιμαίνοντες τὸ ποίμνιον 17 καὶ νῦν γνῶθι καὶ ἰδὲ τί σὺ ποιήσεις ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία εἰς τὸν κύριον ἡμῶν καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ οὗτος υἱὸς λοιμός καὶ οὐκ ἔστιν λαλήσαι πρὸς αὐτόν 18 καὶ ἔσπευσεν Ἀβιγαια καὶ ἔλαβεν

διακοσίους ἄρτους καὶ δύο ἀγγεῖα οἴνου καὶ πέντε πρόβατα πεποημένα καὶ πέντε οἰφι ἀλφίτου καὶ γομορ ἐν σταφίδος καὶ διακοσίας παλάθας καὶ ἔθετο ἐπὶ τοὺς ὄνους **19** καὶ εἶπεν τοῖς παιδαρίοις αὐτῆς προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ὀπίσω ὑμῶν παραγίνομαι καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς οὐκ ἀπήγγειλεν **20** καὶ ἐγενήθη αὐτῆς ἐπιβεβηκυῖς ἐπὶ τὴν ὄνον καὶ καταβαινούσης ἐν σκέπη τοῦ ὄρου καὶ ἰδοὺ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ κατέβαινον εἰς συνάντησιν αὐτῆς καὶ ἀπήντησεν αὐτοῖς **21** καὶ Δαυὶδ εἶπεν ἴσως εἰς ἄδικον πεφύλακα πάντα τὰ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ οὐκ ἐνετείλαμεθα λαβεῖν ἐκ πάντων τῶν αὐτοῦ οὐθέν καὶ ἀνταπέδωκέν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν **22** τάδε ποιήσαι ὁ θεὸς τῷ Δαυὶδ καὶ τάδε προσθεῖη εἰ ὑπολείψομαι ἐκ πάντων τῶν τοῦ Ναβαλ ἕως πρῶι οὐροῦντα πρὸς τοῖχον **23** καὶ εἶδεν Αβιγαια τὸν Δαυὶδ καὶ ἔσπευσεν καὶ κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς ὄνου καὶ ἔπεσεν ἐνώπιον Δαυὶδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν **24** ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἐν ἐμοὶ κύριέ μου ἡ ἀδικία λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου εἰς τὰ ὦτά σου καὶ ἄκουσον τῆς δούλης σου λόγον **25** μὴ δὴ θέσθω ὁ κύριός μου καρδίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον τὸν λοιμὸν τοῦτον ὅτι κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὕτως ἐστὶν Ναβαλ ὄνομα αὐτῷ καὶ ἀφροσύνη μετ' αὐτοῦ καὶ ἐγὼ ἡ δούλη σου οὐκ εἶδον τὰ παιδάριά σου ἂν ἀπέστειλας **26** καὶ νῦν κύριε ζῆ κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου καθὼς ἐκώλυσέν σε κύριος τοῦ μὴ ἔλθειν εἰς αἷμα ἀθῶνον καὶ σώζειν τὴν χεῖρά σου σοὶ καὶ νῦν γένοιτο ὡς Ναβαλ οἱ ἐχθροὶ σου καὶ οἱ ζητοῦντες τῷ κυρίῳ μου κακὰ **27** καὶ νῦν λαβὲ τὴν εὐλογίαν ταύτην ἣν ἐνήνοχεν ἡ δούλη σου τῷ κυρίῳ μου καὶ δώσεις τοῖς παιδαρίοις τοῖς παρεστηκόσιν τῷ κυρίῳ μου **28** ἄρον δὴ τὸ ἀνόμημα τῆς δούλης σου ὅτι ποιῶν ποιήσει κύριος τῷ κυρίῳ μου οἶκον πιστόν ὅτι πόλεμον κυρίου ὁ κύριός μου πολεμεῖ καὶ κακία οὐχ

εὐρεθήσεται ἐν σοὶ πώποτε **29** καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος καταδιώκων σε καὶ ζητῶν τὴν ψυχὴν σου καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ κυρίου μου ἐνδεδεμένη ἐν δεσμῷ τῆς ζωῆς παρὰ κυρίῳ τῷ θεῷ καὶ ψυχὴν ἐχθρῶν σου σφενδονήσεις ἐν μέσῳ τῆς σφενδόνης **30** καὶ ἔσται ὅτι ποιήσει κύριος τῷ κυρίῳ μου πάντα ὅσα ἐλάλησεν ἀγαθὰ ἐπὶ σέ καὶ ἐντελεῖται σοὶ κύριος εἰς ἡγούμενον ἐπὶ Ἰσραὴλ **31** καὶ οὐκ ἔσται σοὶ τοῦτο βδελυγμὸς καὶ σκάνδαλον τῷ κυρίῳ μου ἐκχέαι αἷμα ἀθῶνον δωρεὰν καὶ σώσαι χεῖρα κυρίου μου αὐτῷ καὶ ἀγαθῶσει κύριος τῷ κυρίῳ μου καὶ μνησθήσῃ τῆς δούλης σου ἀγαθῶσαι αὐτῇ **32** καὶ εἶπεν Δαυὶδ τῇ Αβιγαια εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὃς ἀπέστειλén σε σήμερον ἐν ταύτῃ εἰς ἀπάντησίν μου **33** καὶ εὐλογητὸς ὁ τρόπος σου καὶ εὐλογημένη σὺ ἡ ἀποκωλύσασά με σήμερον ἐν ταύτῃ μὴ ἔλθειν εἰς αἵματα καὶ σώσαι χεῖρά μου ἐμοὶ **34** πληρὴν ὅτι ζῆ κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὃς ἀπεκώλυσέν με σήμερον τοῦ κακοποιῆσαί σε ὅτι εἰ μὴ ἔσπευσας καὶ παρεγένου εἰς ἀπάντησίν μοι τότε εἶπα εἰ ὑπολειφθήσεται τῷ Ναβαλ ἕως φωτὸς τοῦ πρῶι οὐρῶν πρὸς τοῖχον **35** καὶ ἔλαβεν Δαυὶδ ἐκ χειρὸς αὐτῆς πάντα ἃ ἔφερεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῇ ἀνάβηθι εἰς εἰρήνην εἰς οἶκόν σου βλέπε ἤκουσα τῆς φωνῆς σου καὶ ἠρέτιστα τὸ πρόσωπόν σου **36** καὶ παρεγενήθη Αβιγαια πρὸς Ναβαλ καὶ ἰδοὺ αὐτῷ πότος ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ὡς πότος βασιλέως καὶ ἡ καρδία Ναβαλ ἀγαθὴ ἐπ' αὐτόν καὶ αὐτὸς μεθύων ἕως σφόδρα καὶ οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα ἕως φωτὸς τοῦ πρῶι **37** καὶ ἐγένετο πρῶι ὡς ἐξένηψεν ἀπὸ τοῦ οἴνου Ναβαλ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἐναπέθανεν ἡ καρδία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ καὶ αὐτὸς γίνεται ὡς λίθος **38** καὶ ἐγένετο ὡσεὶ δέκα ἡμέραι καὶ ἐπάταξεν κύριος τὸν Ναβαλ καὶ ἀπέθανεν **39** καὶ ἤκουσεν Δαυὶδ καὶ εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὃς ἔκρινεν τὴν κρίσιν τοῦ ὀνειδισμοῦ μου ἐκ χειρὸς Ναβαλ καὶ τὸν δοῦλον

αὐτοῦ περιεποιήσατο ἐκ χειρὸς κακῶν καὶ τὴν κακίαν Ναβαλ ἀπέστρεψεν κύριος εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ καὶ ἐλάλησεν περὶ Αβιγαιας λαβεῖν αὐτὴν ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα **40** καὶ ἦλθον οἱ παῖδες Δαυιδ πρὸς Αβιγαιαν εἰς Κάρμηλον καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ λέγοντες Δαυιδ ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σὲ λαβεῖν σε αὐτῷ εἰς γυναῖκα **41** καὶ ἀνέστη καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἡ δούλη σου εἰς παιδίσκην νίψαι πόδας τῶν παίδων σου **42** καὶ ἀνέστη Αβιγαια καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὴν ὄνον καὶ πέντε κοράσια ἠκολούθουν αὐτῇ καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω τῶν παίδων Δαυιδ καὶ γίνεται αὐτῷ εἰς γυναῖκα **43** καὶ τὴν Αχινααμ ἔλαβεν Δαυιδ ἐξ Ἰεζραελ καὶ ἀμφοτέραι ἦσαν αὐτῷ γυναῖκες **44** καὶ Σαουλ ἔδωκεν Μελχολ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τὴν γυναῖκα Δαυιδ τῷ Φαλι υἱῷ Λαις τῷ ἐκ Ρομμα

26 καὶ ἔρχονται οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς ἀρχμῶδους πρὸς τὸν Σαουλ εἰς τὸν βουνὸν λέγοντες ἰδοὺ Δαυιδ σκεπάζεται μεθ' ἡμῶν ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Εχελα τοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἰεσσαιμου **2** καὶ ἀνέστη Σαουλ καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Ζιφ καὶ μετ' αὐτοῦ τρεῖς χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτοὶ ἐξ Ἰσραηλ ζητεῖν τὸν Δαυιδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ζιφ **3** καὶ παρενέβαλεν Σαουλ ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Εχελα ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰεσσαιμου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ Δαυιδ ἐκάθισεν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ εἶδεν Δαυιδ ὅτι ἤκει Σαουλ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον **4** καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ κατασκόπους καὶ ἔγνω ὅτι ἤκει Σαουλ ἔτοιμος ἐκ Κεῖλα **5** καὶ ἀνέστη Δαυιδ λάθρᾳ καὶ εἰσπορεύεται εἰς τὸν τόπον οὗ ἐκάθευδεν ἐκεῖ Σαουλ καὶ ἐκεῖ Αβεννηρ υἱὸς Νηρ ἀρχιστράτηγος αὐτοῦ καὶ Σαουλ ἐκάθευδεν ἐν λαμπήνῃ καὶ ὁ λαὸς παρεμβληκῶς κύκλω αὐτοῦ **6** καὶ ἀπεκρίθη Δαυιδ καὶ εἶπεν πρὸς Αχιμεlech τὸν Χετταῖον καὶ πρὸς Αβεσσα υἱὸν Σαουριας ἀδελφὸν Ἰωαβ λέγων τίς εἰσελεύσεται μετ' ἐμοῦ πρὸς Σαουλ εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ

εἶπεν Αβεσσα ἐγὼ εἰσελεύσομαι μετὰ σοῦ **7** καὶ εἰσπορεύεται Δαυιδ καὶ Αβεσσα εἰς τὸν λαὸν τὴν νύκτα καὶ ἰδοὺ Σαουλ καθεύδων ὑπνῷ ἐν λαμπήνῃ καὶ τὸ δόρυ ἐμπεπηγὸς εἰς τὴν γῆν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ Αβεννηρ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκάθευδεν κύκλω αὐτοῦ **8** καὶ εἶπεν Αβεσσα πρὸς Δαυιδ ἀπέκλεισεν σήμερον κύριος τὸν ἐχθρόν σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ νῦν πατάξω αὐτὸν τῷ δόρατι εἰς τὴν γῆν ἅπαξ καὶ οὐ δευτερώσω αὐτῷ **9** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αβεσσα μὴ ταπεινώσης αὐτόν ὅτι τίς ἐποίσει χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ χριστὸν κυρίου καὶ ἀθωωθήσεται **10** καὶ εἶπεν Δαυιδ ζῆ κύριος ἐὰν μὴ κύριος παίσῃ αὐτόν ἢ ἡ ἡμέρα αὐτοῦ ἔλθῃ καὶ ἀποθάνῃ ἢ εἰς πόλεμον καταβῆ καὶ προστεθῆ **11** μηδαμῶς μοι παρὰ κυρίου ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν κυρίου καὶ νῦν λαβὲ δὴ τὸ δόρυ ἀπὸ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος καὶ ἀπέλθωμεν καθ' ἑαυτούς **12** καὶ ἔλαβεν Δαυιδ τὸ δόρυ καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος ἀπὸ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθον καθ' ἑαυτούς καὶ οὐκ ἦν ὁ βλέπων καὶ οὐκ ἦν ὁ γινώσκων καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξεγειρόμενος πάντες ὑπνοῦντες ὅτι θάμβος κυρίου ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς **13** καὶ διέβη Δαυιδ εἰς τὸ πέραν καὶ ἔστη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους μακρόθεν καὶ πολλῆ ἡ ὁδὸς ἀνὰ μέσον αὐτῶν **14** καὶ προσεκαλέσατο Δαυιδ τὸν λαὸν καὶ τῷ Αβεννηρ ἐλάλησεν λέγων οὐκ ἀποκριθήσῃ Αβεννηρ καὶ ἀπεκρίθη Αβεννηρ καὶ εἶπεν τίς εἶ σὺ ὁ καλῶν με **15** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αβεννηρ οὐκ ἀνὴρ σὺ καὶ τίς ὡς σὺ ἐν Ἰσραηλ καὶ διὰ τί οὐ φυλάσσεις τὸν κύριόν σου τὸν βασιλέα ὅτι εἰσηλθεν εἰς ἐκ τοῦ λαοῦ διαφθεῖραι τὸν βασιλέα κύριόν σου **16** καὶ οὐκ ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ πεποίηκας ζῆ κύριος ὅτι υἱοὶ θανατώσεως ὑμεῖς οἱ φυλάσσετε τὸν βασιλέα κύριον ὑμῶν τὸν χριστὸν κυρίου καὶ νῦν ἰδὲ δὴ τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως καὶ ὁ φακὸς τοῦ ὕδατος ποῦ ἐστὶν τὰ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ **17** καὶ ἐπέγνω Σαουλ τὴν

φωνήν τοῦ Δαυιδ καὶ εἶπεν ἡ φωνὴ σου αὕτη
τέκνον Δαυιδ καὶ εἶπεν Δαυιδ δούλος σου κύριε
βασιλεῦ **18** καὶ εἶπεν ἴνα τί τοῦτο καταδιώκει
ὁ κύριός μου ὀπίσω τοῦ δούλου αὐτοῦ ὅτι τί
ἡμάρτηκα καὶ τί εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα **19** καὶ
νῦν ἀκουσάτω δὴ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ
ῥῆμα τοῦ δούλου αὐτοῦ εἰ ὁ θεὸς ἐπισηεῖ σε ἐπ'
ἐμέ ὁσφρανθεῖθι θυσίας σου καὶ εἰ υἱοὶ ἀνθρώπων
ἐπικατάρτοι οὗτοι ἐνώπιον κυρίου ὅτι ἐξέβαλον
με σήμερον μὴ ἐστηρίσθαι ἐν κληρονομίᾳ κυρίου
λέγοντες πορεύου δούλευε θεοῖς ἐτέροις **20**
καὶ νῦν μὴ πέσοι τὸ αἶμά μου ἐπὶ τὴν γῆν ἐξ
ἐναντίας προσώπου κυρίου ὅτι ἐξελήλυθεν ὁ
βασιλεὺς Ἰσραὴλ ζητεῖν τὴν ψυχὴν μου καθὼς
καταδιώκει ὁ νυκτικόραξ ἐν τοῖς ὄρεσιν **21**
καὶ εἶπεν Σαουλ ἡμάρτηκα ἐπίστρεφε τέκνον
Δαυιδ ὅτι οὐ κακοποιήσω σε ἀνθ' ὧν ἔντιμος
ψυχὴ μου ἐν ὀφθαλμοῖς σου ἐν τῇ σήμερον
μεματαίωμαι καὶ ἠγνόηκα πολλὰ σφόδρα **22**
καὶ ἀπεκρίθη Δαυιδ καὶ εἶπεν ἰδοὺ τὸ δόρυ
τοῦ βασιλέως διεληθέτω εἷς τῶν παιδαρίων καὶ
λαβέτω αὐτό **23** καὶ κύριος ἐπιστρέψει ἐκάστω
τὰς δικαιοσύνας αὐτοῦ καὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ ὡς
παρέδωκέν σε κύριος σήμερον εἰς χεῖράς μου καὶ
οὐκ ἠθέλησα ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστόν
κυρίου **24** καὶ ἰδοὺ καθὼς ἐμεγαλύνθη ἡ ψυχὴ
σου σήμερον ἐν ταύτῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου οὕτως
μεγαλυνθεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐνώπιον κυρίου καὶ
σκεπάσαι με καὶ ἐξελεῖταί με ἐκ πάσης θλίψεως
25 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Δαυιδ εὐλογημένος
σύ τέκνον καὶ ποιῶν ποιήσεις καὶ δυνάμενος
δυνήσει καὶ ἀπῆλθεν Δαυιδ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ
καὶ Σαουλ ἀνέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ

27 καὶ εἶπεν Δαυιδ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ λέγων
νῦν προστεθήσομαι ἐν ἡμέρᾳ μιᾶ εἰς χεῖρας
Σαουλ καὶ οὐκ ἔστιν μοι ἀγαθὸν ἂν μὴ σωθῶ εἰς
γῆν ἀλλοφύλων καὶ ἀνῆ Σαουλ τοῦ ζητεῖν με εἰς
πᾶν ὄριον Ἰσραὴλ καὶ σωθήσομαι ἐκ χειρὸς αὐτοῦ
2 καὶ ἀνέστη Δαυιδ καὶ οἱ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ'

αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη πρὸς Αἰχλους υἱὸν Ἀμμαχ
βασιλέα Γεθ **3** καὶ ἐκάθισεν Δαυιδ μετὰ Αἰχλους
ἐν Γεθ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἕκαστος καὶ ὁ
οἶκος αὐτοῦ καὶ Δαυιδ καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες
αὐτοῦ Ἀχινααμ ἡ Ἰεζραηλίτις καὶ Αβιγαια ἡ
γυνὴ Ναβαλ τοῦ Καρμηλίου **4** καὶ ἀνηγγέλη
τῷ Σαουλ ὅτι πέφευγεν Δαυιδ εἰς Γεθ καὶ οὐ
προσέθετο ἔτι ζητεῖν αὐτόν **5** καὶ εἶπεν Δαυιδ
πρὸς Αἰχλους εἰ δὴ εὗρηκεν ὁ δούλος σου χάριν
ἐν ὀφθαλμοῖς σου δότωσαν δὴ μοι τόπον ἐν
μιᾶ τῶν πόλεων τῶν κατ' ἄγρον καὶ καθήσομαι
ἐκεῖ καὶ ἴνα τί κάθηται ὁ δούλος σου ἐν πόλει
βασιλευομένη μετὰ σοῦ **6** καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν Σεκελακ διὰ τοῦτο ἐγενήθη
Σεκελακ τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰουδαίας ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης **7** καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν
ῶν ἐκάθισεν Δαυιδ ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων
τέσσαρας μῆνας **8** καὶ ἀνέβαινεν Δαυιδ καὶ οἱ
ἄνδρες αὐτοῦ καὶ ἐπετίθεντο ἐπὶ πάντα τὸν
Γεσιρι καὶ ἐπὶ τὸν Αμαληκίτην καὶ ἰδοὺ ἡ γῆ
κατωκείτο ἀπὸ ἀνηκόντων ἢ ἀπὸ Γελαμφουρ
τετειχισμένων καὶ ἕως γῆς Αἰγύπτου **9** καὶ ἔτυπτε
τὴν γῆν καὶ οὐκ ἐζωογόνη ἄνδρα καὶ γυναῖκα
καὶ ἐλάμβανεν ποίμνια καὶ βουκόλια καὶ ὄνους
καὶ καμήλους καὶ ἱματισμόν καὶ ἀνέστρεψαν
καὶ ἤρχοντο πρὸς Αἰχλους **10** καὶ εἶπεν Αἰχλους
πρὸς Δαυιδ ἐπὶ τίνα ἐπέθεσθε σήμερον καὶ εἶπεν
Δαυιδ πρὸς Αἰχλους κατὰ νότον τῆς Ἰουδαίας καὶ
κατὰ νότον Ἰεσμαγα καὶ κατὰ νότον τοῦ Κενεζι
11 καὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα οὐκ ἐζωογόνησεν τοῦ
εἰσαγαγεῖν εἰς Γεθ λέγων μὴ ἀναγγείλωσιν εἰς
Γεθ καθ' ἡμῶν λέγοντες τάδε Δαυιδ ποιεῖ καὶ
τόδε τὸ δικαίωμα αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἃς
ἐκάθητο Δαυιδ ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων **12** καὶ
ἐπιστεύθη Δαυιδ ἐν τῷ Αἰχλους σφόδρα λέγων
ἵσχυνται αἰσχυνόμενος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν
Ἰσραὴλ καὶ ἔσται μοι δούλος εἰς τὸν αἰῶνα

28 καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
καὶ συναθροίζονται ἀλλόφυλοι ἐν ταῖς

παρεμβολαῖς αὐτῶν ἐξελεῖν πολεμεῖν μετὰ Ἰσραηλ καὶ εἶπεν Ἀγχους πρὸς Δαυιδ γινώσκων γνώσει ὅτι μετ' ἐμοῦ ἐξελεύσει εἰς πόλεμον σὺ καὶ οἱ ἄνδρες σου 2 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ἀγχους οὕτω νῦν γνώσει ἃ ποιήσει ὁ δούλος σου καὶ εἶπεν Ἀγχους πρὸς Δαυιδ οὕτως ἀρχισωματοφύλακα θήσομαι σε πάσας τὰς ἡμέρας 3 καὶ Σαμουηλ ἀπέθανεν καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς Ἰσραηλ καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν Ἀρμαθαίμ ἐν πόλει αὐτοῦ καὶ Σαουλ περιεῖλεν τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς 4 καὶ συναθροίζονται οἱ ἀλλόφυλοι καὶ ἔρχονται καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς Σωμαν καὶ συναθροίζει Σαουλ πάντα ἄνδρα Ἰσραηλ καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς Γελβουε 5 καὶ εἶδεν Σαουλ τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐφοβήθη καὶ ἐξέστη ἡ καρδιά αὐτοῦ σφόδρα 6 καὶ ἐπηρώτησεν Σαουλ διὰ κυρίου καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ κύριος ἐν τοῖς ἐνυπνίοις καὶ ἐν τοῖς δῆλοις καὶ ἐν τοῖς προφήταις 7 καὶ εἶπεν Σαουλ τοῖς παισὶν αὐτοῦ ζητήσατέ μοι γυναῖκα ἐγγαστριμύθον καὶ πορεύσομαι πρὸς αὐτήν καὶ ζητήσω ἐν αὐτῇ καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτόν ἰδοὺ γυνὴ ἐγγαστριμύθος ἐν Αενδωρ 8 καὶ συνεκαλύψατο Σαουλ καὶ περιεβάλετο ἱμάτια ἕτερα καὶ πορεύεται αὐτὸς καὶ δύο ἄνδρες μετ' αὐτοῦ καὶ ἔρχονται πρὸς τὴν γυναῖκα νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῇ μάντευσαι δὴ μοι ἐν τῷ ἐγγαστριμύθῳ καὶ ἀνάγαγέ μοι ὃν ἐὰν εἶπω σοι 9 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς αὐτόν ἰδοὺ δὴ σὺ οἶδας ὅσα ἐποίησεν Σαουλ ὡς ἐξωλέθρευσεν τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἵνα τί σὺ παγιδεύεις τὴν ψυχὴν μου θανατῶσαι αὐτήν 10 καὶ ὤμοσεν αὐτῇ Σαουλ λέγων ζῆ κύριος εἰ ἀπαντήσεται σοι ἀδικία ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ 11 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τίνα ἀναγάγω σοι καὶ εἶπεν τὸν Σαμουηλ ἀνάγαγέ μοι 12 καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ τὸν Σαμουηλ καὶ ἀνεβόησεν φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαουλ ἵνα τί παρελογίσω με καὶ σὺ εἶ Σαουλ 13 καὶ εἶπεν

αὐτῇ ὁ βασιλεὺς μὴ φοβοῦ εἰπὸν τίνα ἐόρακας καὶ εἶπεν αὐτῷ Θεοὺς ἐόρακα ἀναβαίνοντας ἐκ τῆς γῆς 14 καὶ εἶπεν αὐτῇ τί ἔγνωσ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἄνδρα ὄρθιον ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς γῆς καὶ οὗτος διπλοῖδα ἀναβεβλημένος καὶ ἔγνω Σαουλ ὅτι Σαμουηλ οὗτος καὶ ἔκυψεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ 15 καὶ εἶπεν Σαμουηλ ἵνα τί παρηνώχλησάς μοι ἀναβῆναί με καὶ εἶπεν Σαουλ θλίβομαι σφόδρα καὶ οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν ἐμοί καὶ ὁ θεὸς ἀφέστηκεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἐπακήκοέν μοι ἔτι καὶ ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν καὶ ἐν τοῖς ἐνυπνίοις καὶ νῦν κέκληκά σε γνωρίσαι μοι τί ποιήσω 16 καὶ εἶπεν Σαμουηλ ἵνα τί ἐπερωτᾷς με καὶ κύριος ἀφέστηκεν ἀπὸ σοῦ καὶ γέγονεν μετὰ τοῦ πλησίον σου 17 καὶ πεποίηκεν κύριός σοι καθὼς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ μου καὶ διαρρήξει κύριος τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρός σου καὶ δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ Δαυιδ 18 διότι οὐκ ἤκουσας φωνῆς κυρίου καὶ οὐκ ἐποίησας θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ ἐν Ἀμαληκ διὰ τοῦτο τὸ ῥῆμα ἐποίησεν κύριός σοι τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ 19 καὶ παραδώσει κύριος τὸν Ἰσραηλ μετὰ σοῦ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων καὶ αὔριον σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ πεσοῦνται καὶ τὴν παρεμβολὴν Ἰσραηλ δώσει κύριος εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων 20 καὶ ἔσπευσεν Σαουλ καὶ ἔπεσεν ἐστηκῶς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ τῶν λόγων Σαμουηλ καὶ ἰσχύς ἐν αὐτῷ οὐκ ἦν ἔτι οὐ γὰρ ἔφαγεν ἄρτον ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην 21 καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαουλ καὶ εἶδεν ὅτι ἔσπευσεν σφόδρα καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἰδοὺ δὴ ἤκουσεν ἡ δούλη σου τῆς φωνῆς σου καὶ ἐθέμην τὴν ψυχὴν μου ἐν τῇ χειρὶ μου καὶ ἤκουσα τοὺς λόγους οὐς ἐλάλησάς μοι 22 καὶ νῦν ἄκουσον δὴ φωνῆς τῆς δούλης σου καὶ παραθήσω ἐνώπιόν σου ψωμὸν ἄρτου καὶ φάγε καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἰσχύς ὅτι πορεύση ἐν ὁδῷ 23 καὶ οὐκ ἐβουλήθη φαγεῖν καὶ παρεβιάζοντο αὐτὸν οἱ

παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἤκουσεν τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ ἀνέστη ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν δίφρον **24** καὶ τῇ γυναικὶ ἦν δάμαλις νομὰς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ἔσπευσεν καὶ ἔθυσεν αὐτὴν καὶ ἔλαβεν ἄλευρα καὶ ἐφύρασεν καὶ ἔπεισεν ἄζυμα **25** καὶ προσήγαγεν ἐνώπιον Σαουλ καὶ ἐνώπιον τῶν παίδων αὐτοῦ καὶ ἔφαγον καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀπῆλθον τὴν νύκτα ἐκείνην

29 καὶ συναθροίζουσιν ἀλλόφυλοι πάσας τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς Αφεκ καὶ Ἰσραηλ παρενέβαλεν ἐν Αενδωρ τῇ ἐν Ἰεζραελ **2** καὶ σατράπαι ἀλλοφύλων παρεπορεύοντο εἰς ἑκατοντάδας καὶ χιλιάδας καὶ Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρεπορεύοντο ἐπ' ἐσχάτων μετὰ Αγχους **3** καὶ εἶπον οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων τίνες οἱ διαπορευόμενοι οὗτοι καὶ εἶπεν Αγχους πρὸς τοὺς στρατηγούς τῶν ἀλλοφύλων οὐχ οὗτος Δαυιδ ὁ δούλος Σαουλ βασιλέως Ἰσραηλ γέγονεν μεθ' ἡμῶν ἡμέρας τοῦτο δεύτερον ἔτος καὶ οὐχ εὔρηκα ἐν αὐτῷ οὐθὲν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐνέπεσεν πρὸς με καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **4** καὶ ἐλυπήθησαν ἐπ' αὐτῷ οἱ στρατηγοὶ τῶν ἀλλοφύλων καὶ λέγουσιν αὐτῷ ἀπόστρεψον τὸν ἄνδρα εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ οὐ κατέστησας αὐτὸν ἐκεῖ καὶ μὴ ἐρχέσθω μεθ' ἡμῶν εἰς τὸν πόλεμον καὶ μὴ γινέσθω ἐπίβουλος τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐν τίνι διαλλαγήσεται οὗτος τῷ κυρίῳ αὐτοῦ οὐχὶ ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων **5** οὐχ οὗτος Δαυιδ ᾧ ἐξῆρχον ἐν χοροῖς λέγοντες ἐπάταξεν Σαουλ ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ καὶ Δαυιδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ **6** καὶ ἐκάλεσεν Αγχους τὸν Δαυιδ καὶ εἶπεν αὐτῷ ζῆ κύριος ὅτι εὐθὴς σὺ καὶ ἀγαθὸς ἐν ὀφθαλμοῖς μου καὶ ἡ ἐξοδός σου καὶ ἡ εἴσοδος σου μετ' ἐμοῦ ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ ὅτι οὐχ εὔρηκα κατὰ σοῦ κακίαν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἦκεις πρὸς με ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν οὐκ ἀγαθὸς σὺ **7** καὶ νῦν ἀνάστρεφε καὶ πορεύου εἰς εἰρήνην καὶ οὐ μὴ ποιήσεις κακίαν ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν

σατραπῶν τῶν ἀλλοφύλων **8** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αγχους τί πεποιήκᾳ σοι καὶ τί εὔρες ἐν τῷ δούλῳ σου ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤμην ἐνώπιόν σου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ὅτι οὐ μὴ ἔλθω πολεμῆσαι τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως **9** καὶ ἀπεκρίθη Αγχους πρὸς Δαυιδ οἶδα ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐν ὀφθαλμοῖς μου ἀλλ' οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων λέγουσιν οὐχ ἤξει μεθ' ἡμῶν εἰς πόλεμον **10** καὶ νῦν ὀρθρισον τὸ πρῶν σὺ καὶ οἱ παῖδες τοῦ κυρίου σου οἱ ἦκοντες μετὰ σοῦ καὶ πορεύεσθε εἰς τὸν τόπον οὗ κατέστησα ὑμᾶς ἐκεῖ καὶ λόγον λοιμὸν μὴ θῆς ἐν καρδίᾳ σου ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐνώπιόν μου καὶ ὀρθρίσατε ἐν τῇ ὁδῷ καὶ φωτισάτω ὑμῖν καὶ πορεύθητε **11** καὶ ὤρθρισεν Δαυιδ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπελθεῖν καὶ φυλάσσειν τὴν γῆν τῶν ἀλλοφύλων καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἀνέβησαν πολεμεῖν ἐπὶ Ἰσραηλ

30 καὶ ἐγενήθη εἰσελθόντος Δαυιδ καὶ τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ εἰς Σεκελακ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ Αμαληκ ἐπέθετο ἐπὶ τὸν νότον καὶ ἐπὶ Σεκελακ καὶ ἐπάταξεν τὴν Σεκελακ καὶ ἐνεπύρισεν αὐτὴν ἐν πυρὶ **2** καὶ τὰς γυναῖκας καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου οὐκ ἐθανάτωσαν ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἀλλ' ἠχμαλώτευσαν καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν **3** καὶ ἦλθεν Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν καὶ ἰδοὺ ἐμπεπύρισται ἐν πυρὶ αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν ἠχμαλωτευμένοι **4** καὶ ἦρεν Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἐκλαυσαν ἕως ὅτου οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς ἰσχὺς ἔτι κλαίειν **5** καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες Δαυιδ ἠχμαλωτεύθησαν Αχινοομ ἡ Ἰεζραηλίτις καὶ Αβιγαια ἡ γυνὴ Ναβαλ τοῦ Καρμηλίου **6** καὶ ἐθλίβη Δαυιδ σφόδρα ὅτι εἶπεν ὁ λαὸς λιθοβολῆσαι αὐτόν ὅτι κατώδυνος ψυχὴ παντός τοῦ λαοῦ ἐκάστου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ ἐκραταιώθη Δαυιδ ἐν

κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ 7 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αβιαθαρ τὸν ἱερέα υἱὸν Αχιμελεχ προσάγαγε τὸ εφουδ 8 καὶ ἐπρωῶτησεν Δαυιδ διὰ τοῦ κυρίου λέγων εἰ καταδιώξω ὀπίσω τοῦ γεδδουρ τούτου εἰ καταλήμψομαι αὐτούς καὶ εἶπεν αὐτῷ καταδίωκε ὅτι καταλαμβάνων καταλήμψη καὶ ἐξαιρούμενος ἐξελεῖ 9 καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ αὐτὸς καὶ οἱ ἐξακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ χειμάρρου Βοσορ καὶ οἱ περισσοὶ ἔστησαν 10 καὶ κατεδίωξεν ἐν τετρακοσίοις ἀνδράσιν ὑπέστησαν δὲ διακόσιοι ἄνδρες οἵτινες ἐκάθισαν πέραν τοῦ χειμάρρου τοῦ Βοσορ 11 καὶ εὐρίσκουσιν ἄνδρα Αἰγύπτιον ἐν ἀγρῷ καὶ λαμβάνουσιν αὐτὸν καὶ ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς Δαυιδ ἐν ἀγρῷ καὶ διδόνασιν αὐτῷ ἄρτον καὶ ἔφαγεν καὶ ἐπότισαν αὐτὸν ὕδωρ 12 καὶ διδόνασιν αὐτῷ κλάσμα παλάθης καὶ ἔφαγεν καὶ κατέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ὅτι οὐ βεβρώκει ἄρτον καὶ οὐ πεπώκει ὕδωρ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας 13 καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ τίνος σὺ εἶ καὶ πόθεν εἶ καὶ εἶπεν τὸ παιδάριον τὸ Αἰγύπτιον ἐγὼ εἰμι δούλος ἀνδρὸς Αμαληκίτου καὶ κατέλιπέν με ὁ κύριός μου ὅτι ἠνωχλήθη ἐγὼ σήμερον τριταῖος 14 καὶ ἡμεῖς ἐπεθέμεθα ἐπὶ νότον τοῦ Χολθι καὶ ἐπὶ τὰ τῆς Ιουδαίας μέρη καὶ ἐπὶ νότον Χελουβ καὶ τὴν Σεκελακ ἐνεπυρίσαμεν ἐν πυρί 15 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Δαυιδ εἰ κατάξεις με ἐπὶ τὸ γεδδουρ τοῦτο καὶ εἶπεν ὁμοσον δὴ μοι κατὰ τοῦ θεοῦ μὴ θανατώσειν με καὶ μὴ παραδοῦναι με εἰς χεῖρας τοῦ κυρίου μου καὶ κατάξω σε ἐπὶ τὸ γεδδουρ τοῦτο 16 καὶ κατήγαγεν αὐτὸν ἐκεῖ καὶ ἰδοὺ οὗτοι διακεχυμένοι ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς ἐσθιοντες καὶ πίνοντες καὶ ἐορτάζοντες ἐν πᾶσι τοῖς σκύλοις τοῖς μεγάλοις οἷς ἔλαβον ἐκ γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐκ γῆς Ιουδα 17 καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς Δαυιδ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐωσφόρου ἕως δειλῆς καὶ τῆ ἐπαύριον καὶ οὐκ ἐσώθη ἐξ αὐτῶν ἀνὴρ ὅτι ἀλλ' ἢ τετρακόσια παιδάρια ἃ ἦν ἐπιβεβηκότα ἐπὶ τὰς καμήλους καὶ

ἔφυγον 18 καὶ ἀφείλατο Δαυιδ πάντα ἃ ἔλαβον οἱ Αμαληκῖται καὶ ἀμφοτέρας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ ἐξείλατο 19 καὶ οὐ διεφώνησεν αὐτοῖς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ ἀπὸ τῶν σκύλων καὶ ἕως υἱῶν καὶ θυγατέρων καὶ ἕως πάντων ὧν ἔλαβον αὐτῶν τὰ πάντα ἐπέστρεψεν Δαυιδ 20 καὶ ἔλαβεν Δαυιδ πάντα τὰ ποίμνια καὶ τὰ βουκόλια καὶ ἀπήγαγεν ἔμπροσθεν τῶν σκύλων καὶ τοῖς σκύλοις ἐκείνοις ἐλέγετο ταῦτα τὰ σκύλα Δαυιδ 21 καὶ παραγίνεται Δαυιδ πρὸς τοὺς διακοσίους ἄνδρας τοὺς ἐκλυθέντας τοῦ πορευέσθαι ὀπίσω Δαυιδ καὶ ἐκάθισεν αὐτοὺς ἐν τῷ χειμάρρῳ τῷ Βοσορ καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν Δαυιδ καὶ εἰς ἀπάντησιν τοῦ λαοῦ τοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ προσήγαγεν Δαυιδ ἕως τοῦ λαοῦ καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην 22 καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ λοιμὸς καὶ πονηρὸς τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν πορευθέντων μετὰ Δαυιδ καὶ εἶπαν ὅτι οὐ κατεδίωξαν μεθ' ἡμῶν οὐ δώσομεν αὐτοῖς ἐκ τῶν σκύλων ὧν ἐξειλάμεθα ὅτι ἀλλ' ἢ ἕκαστος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀπαγέσθωσαν καὶ ἀποστρεφέτωσαν 23 καὶ εἶπεν Δαυιδ οὐ ποιήσετε οὕτως μετὰ τὸ παραδοῦναι τὸν κύριον ἡμῖν καὶ φυλάξαι ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν κύριος τὸν γεδδουρ τὸν ἐπερχόμενον ἐφ' ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν 24 καὶ τίς ὑπακούσεται ὑμῶν τῶν λόγων τούτων ὅτι οὐχ ἦττον ὑμῶν εἰσιν διότι κατὰ τὴν μερίδα τοῦ καταβαίνοντος εἰς πόλεμον οὕτως ἔσται ἢ μερὶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τὰ σκεύη κατὰ τὸ αὐτὸ μεριοῦνται 25 καὶ ἐγενήθη ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπάνω καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα καὶ εἰς δικαίωμα τῷ Ισραηλ ἕως τῆς σήμερον 26 καὶ ἦλθεν Δαυιδ εἰς Σεκελακ καὶ ἀπέστειλεν τοῖς πρεσβυτέροις Ιουδα τῶν σκύλων καὶ τοῖς πλησίον αὐτοῦ λέγων ἰδοὺ ἀπὸ τῶν σκύλων τῶν ἐχθρῶν κυρίου 27 τοῖς ἐν Βαιθσορ καὶ τοῖς ἐν Ραμα νότου καὶ τοῖς ἐν Ιεθθορ 28 καὶ τοῖς ἐν Αρορη καὶ τοῖς Αμμαδι καὶ τοῖς ἐν Σαφι καὶ τοῖς

έν Εσθιε καὶ τοῖς ἐν Γεθ καὶ τοῖς ἐν Κιναν καὶ τοῖς ἐν Σαφεκ καὶ τοῖς ἐν Θιμαθ **29** καὶ τοῖς ἐν Καρμήλω καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσιν τοῦ Ιεραμηλι καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσιν τοῦ Κενεζι **30** καὶ τοῖς ἐν Ιεριμουθ καὶ τοῖς ἐν Βηρσαβεε καὶ τοῖς ἐν Νοο **31** καὶ τοῖς ἐν Χεβρων καὶ εἰς πάντας τοὺς τόπους οὓς διῆλθεν Δαυιδ ἐκεῖ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ

31 καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἐπολέμουν ἐπὶ Ισραηλ καὶ ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ισραηλ ἐκ προσώπου τῶν ἀλλοφύλων καὶ πίπτουσιν τραυματία ἐν τῷ ὄρει τῷ Γελβουε **2** καὶ συνάπτουσιν ἀλλόφυλοι τῷ Σαουλ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ τύπτουσιν ἀλλόφυλοι τὸν Ιωναθαν καὶ τὸν Αμιναδαβ καὶ τὸν Μελχισα υἱοὺς Σαουλ **3** καὶ βαρύνεται ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαουλ καὶ εὐρίσκουσιν αὐτὸν οἱ ἀκοντισταὶ ἄνδρες τοξόται καὶ ἐτραυματίσθη εἰς τὰ ὑποχόνδρια **4** καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τὸν αἴρωντα τὰ σκεύη αὐτοῦ σπάσαι τὴν ῥομφαίαν σου καὶ ἀποκέντησόν με ἐν αὐτῇ μὴ ἔλθωσιν οἱ ἀπερίτητοι οὗτοι καὶ ἀποκεντήσωσίν με καὶ ἐμπαίξωσίν μοι καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι ἐφοβήθη σφόδρα καὶ ἔλαβεν Σαουλ τὴν ῥομφαίαν καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτήν **5** καὶ εἶδεν ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι τέθνηκεν Σαουλ καὶ ἐπέπεσεν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν μετ' αὐτοῦ **6** καὶ ἀπέθανεν Σαουλ καὶ οἱ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κατὰ τὸ αὐτό **7** καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ισραηλ οἱ ἐν τῷ πέραν τῆς κοιλάδος καὶ οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου ὅτι ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ισραηλ καὶ ὅτι τέθνηκεν Σαουλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ καταλείπουσιν τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ φεύγουσιν καὶ ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι καὶ κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς **8** καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον καὶ ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι ἐκδιδύσκειν τοὺς νεκροὺς καὶ εὐρίσκουσιν τὸν Σαουλ καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐπὶ τὰ ὄρη Γελβουε **9** καὶ ἀποστρέφουσιν αὐτὸν

καὶ ἐξέδυσαν τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτὰ εἰς γῆν ἀλλοφύλων κύκλω εὐαγγελίζοντες τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ τῷ λαῷ αὐτῶν **10** καὶ ἀνέθηκαν τὰ σκεύη αὐτοῦ εἰς τὸ Ἄσταρτεῖον καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ κατέπηξαν ἐν τῷ τείχει Βαιθσαν **11** καὶ ἀκούουσιν οἱ κατοικοῦντες Ιαβις τῆς Γαλααδίτιδος ἃ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ Σαουλ **12** καὶ ἀνέστησαν πᾶς ἀνὴρ δυνάμεως καὶ ἐπορεύθησαν ὄλην τὴν νύκτα καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα Σαουλ καὶ τὸ σῶμα Ιωναθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τείχους Βαιθσαν καὶ φέρουσιν αὐτοὺς εἰς Ιαβις καὶ κατακαίουσιν αὐτοὺς ἐκεῖ **13** καὶ λαμβάνουσιν τὰ ὀστέα αὐτῶν καὶ θάπτουσιν ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν Ιαβις καὶ νηστεύουσιν ἐπτα ἡμέρας

Βασιλειῶν Β΄

1 καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Σαουλ καὶ Δαυιδ ἀνέστρεψεν τύπτων τὸν Αμαληκ καὶ ἐκάθισεν Δαυιδ ἐν Σεκελακ ἡμέρας δύο **2** καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἦλθεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἐκ τοῦ λαοῦ Σαουλ καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διερρωγότα καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτὸν πρὸς Δαυιδ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ **3** καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ πόθεν σὺ παραγίνῃ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰσραηλ ἐγὼ διασέσωσμαι **4** καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ τίς ὁ λόγος οὗτος ἀπαγγεῖλόν μοι καὶ εἶπεν ὅτι ἔφυγεν ὁ λαὸς ἐκ τοῦ πολέμου καὶ πεπτῶκασι πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἀπέθανον καὶ ἀπέθανεν καὶ Σαουλ καὶ Ἰωναθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν **5** καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ πῶς οἶδας ὅτι τέθνηκεν Σαουλ καὶ Ἰωναθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ **6** καὶ εἶπεν τὸ παιδάριον τὸ ἀπαγγέλλον αὐτῷ περιπτῶματι περιέπεσον ἐν τῷ ὄρει τῷ Γελβουε καὶ ἰδοὺ Σαουλ ἐπεστήρικτο ἐπὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἰπάρχαι συνῆψαν αὐτῷ **7** καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ καὶ εἶδέν με καὶ ἐκάλεσέν με καὶ εἶπα ἰδοὺ ἐγὼ **8** καὶ εἶπέν μοι τίς εἶ σὺ καὶ εἶπα Αμαληκίτης ἐγὼ εἰμι **9** καὶ εἶπεν πρὸς με στήθι δὴ ἐπάνω μου καὶ θανάτωσόν με ὅτι κατέσχεν με σκότος δεινόν ὅτι πᾶσα ἡ ψυχὴ μου ἐν ἐμοί **10** καὶ ἐπέστην ἐπ' αὐτόν καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν ὅτι ἤδειν ὅτι οὐ ζήσεται μετὰ τὸ πεσεῖν αὐτόν καὶ ἔλαβον τὸ βασιλεῖον τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸν χλιδῶνα τὸν ἐπὶ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ καὶ ἐνήνοχα αὐτὰ τῷ κυρίῳ μου ὧδε **11** καὶ ἐκράτησεν Δαυιδ τῶν ἱματίων αὐτοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτὰ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν **12** καὶ ἐκόψαντο καὶ ἔκλαυσαν καὶ ἐνήστευσαν ἕως δείλης ἐπὶ Σαουλ καὶ ἐπὶ Ἰωναθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ

καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰουδα καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραηλ ὅτι ἐπλήγησαν ἐν ῥομφαίᾳ **13** καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ πόθεν εἶ σὺ καὶ εἶπεν υἱὸς ἀνδρὸς παροίκου Αμαληκίτου ἐγὼ εἰμι **14** καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ πῶς οὐκ ἐφοβήθης ἐπενεγκεῖν χεῖρά σου διαφθεῖραι τὸν χριστὸν κυρίου **15** καὶ ἐκάλεσεν Δαυιδ ἐν τῶν παιδαρίων αὐτοῦ καὶ εἶπεν προσελθὼν ἀπάντησον αὐτῷ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν καὶ ἀπέθανεν **16** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς αὐτόν τὸ αἷμά σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου ὅτι τὸ στόμα σου ἀπεκρίθη κατὰ σοῦ λέγων ὅτι ἐγὼ ἐθανάτωσα τὸν χριστὸν κυρίου **17** καὶ ἐθρήνησεν Δαυιδ τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ Σαουλ καὶ ἐπὶ Ἰωναθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ **18** καὶ εἶπεν τοῦ διδάξαι τοὺς υἱοὺς Ἰουδα ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ βιβλίου τοῦ εὐθουῶς **19** στήλωσον Ἰσραηλ ὑπὲρ τῶν τεθνηκότων ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματιῶν πῶς ἔπεσαν δυνατοί **20** μὴ ἀναγγεῖλιτε ἐν Γεθ καὶ μὴ εὐαγγελίσθητε ἐν ταῖς ἐξόδοις Ἀσκαλῶνος μήποτε εὐφρανθῶσιν θυγατέρες ἀλλοφύλων μήποτε ἀγαλλιάσωνται θυγατέρες τῶν ἀπεριτμητῶν **21** ὄρη τὰ ἐν Γελβουε μὴ καταβῆ δρόσος καὶ μὴ ὑετὸς ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἀγροὶ ἀπαρχῶν ὅτι ἐκεῖ προσωχθίσθη θυρεὸς δυνατῶν θυρεὸς Σαουλ οὐκ ἐχρίσθη ἐν ἐλαίῳ **22** ἀφ' αἵματος τραυματιῶν ἀπὸ στέατος δυνατῶν τόξον Ἰωναθαν οὐκ ἀπεστράφη κενὸν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ῥομφαία Σαουλ οὐκ ἀνέκαμψεν κενὴ **23** Σαουλ καὶ Ἰωναθαν οἱ ἡγαπημένοι καὶ ὠραῖοι οὐ διακεχωρισμένοι εὐπρεπεῖς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν καὶ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν οὐ διεχωρίσθησαν ὑπὲρ ἀετοῦς κοῦφοι καὶ ὑπὲρ λέοντας ἐκραταιώθησαν **24** θυγατέρες Ἰσραηλ ἐπὶ Σαουλ κλαύσατε τὸν ἐνδιδύσκοντα ὑμᾶς κόκκινα μετὰ κόσμου ὑμῶν τὸν ἀναφέροντα κόσμον χρυσοῦν ἐπὶ τὰ ἐνδύματα ὑμῶν **25** πῶς ἔπεσαν δυνατοὶ ἐν μέσῳ τοῦ πολέμου Ἰωναθαν ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματίας **26** ἀλγῶ ἐπὶ σοὶ ἄδελφέ μου Ἰωναθαν ὠραιώθης μοι σφόδρα ἐθαυμαστῶθῃ ἡ ἀγάπησίς σου ἐμοί

ὑπὲρ ἀγάπῃσιν γυναικῶν 27 πῶς ἔπασαν δυνατοὶ καὶ ἀπώλοντο σκευὴ πολεμικὰ

2 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπρωτότησεν Δαυιδ ἐν κυρίῳ λέγων εἰ ἀναβῶ εἰς μίαν τῶν πόλεων Ἰουδα καὶ εἶπεν κύριος πρὸς αὐτόν ἀνάβηθι καὶ εἶπεν Δαυιδ ποῦ ἀναβῶ καὶ εἶπεν εἰς Χεβρων 2 καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Δαυιδ εἰς Χεβρων καὶ ἀμφοτέραι αἱ γυναῖκες αὐτοῦ Ἀχινοομ ἡ Ἰεζραηλίτις καὶ Ἀβιγαια ἡ γυνὴ Ναβαλ τοῦ Καρμηλίου 3 καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἕκαστος καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ καὶ κατώκουν ἐν ταῖς πόλεσιν Χεβρων 4 καὶ ἔρχονται ἄνδρες τῆς Ἰουδαίας καὶ χρίουσιν τὸν Δαυιδ ἐκεῖ τοῦ βασιλεῦσιν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰουδα καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυιδ λέγοντες ὅτι οἱ ἄνδρες Ἰαβις τῆς Γαλααδίτιδος ἔθαψαν τὸν Σαουλ 5 καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ ἀγγέλους πρὸς τοὺς ἡγουμένους Ἰαβις τῆς Γαλααδίτιδος καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ ὅτι πεποιήκατε τὸ ἔλεος τοῦτο ἐπὶ τὸν κύριον ὑμῶν ἐπὶ Σαουλ τὸν χριστὸν κυρίου καὶ ἐθάψατε αὐτόν καὶ Ἰωναθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ 6 καὶ νῦν ποιήσαι κύριος μεθ' ὑμῶν ἔλεος καὶ ἀλήθειαν καὶ γε ἐγὼ ποιήσω μεθ' ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ ταῦτα ὅτι ἐποιήσατε τὸ ῥῆμα τοῦτο 7 καὶ νῦν κραταιούσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνατοῦς ὅτι τέθνηκεν ὁ κύριος ὑμῶν Σαουλ καὶ γε ἐμὲ κέχρικεν ὁ οἶκος Ἰουδα ἐφ' ἑαυτοὺς εἰς βασιλέα 8 καὶ Ἀβεννηρ υἱὸς Νηρ ἀρχιστράτηγος τοῦ Σαουλ ἔλαβεν τὸν Ἰεβοσθε υἱὸν Σαουλ καὶ ἀνεβίβασεν αὐτόν ἐκ τῆς παρεμβολῆς εἰς Μαναεμ 9 καὶ ἐβασίλευσεν αὐτόν ἐπὶ τὴν Γαλααδίτιν καὶ ἐπὶ τὸν Θασιρι καὶ ἐπὶ τὸν Ἰεζραελ καὶ ἐπὶ τὸν Εφραιμ καὶ ἐπὶ τὸν Βενιαμιν καὶ ἐπὶ πάντα Ἰσραηλ 10 τεσσαράκοντα ἐτῶν Ἰεβοσθε υἱὸς Σαουλ ὅτε ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν πλὴν τοῦ οἴκου Ἰουδα οἱ ἦσαν ὀπίσω Δαυιδ 11 καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι ἄς Δαυιδ ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρων ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰουδα ἑπτὰ ἔτη καὶ ἕξ μηνῶν 12 καὶ ἐξήλθεν Ἀβεννηρ υἱὸς Νηρ

καὶ οἱ παῖδες Ἰεβοσθε υἱοῦ Σαουλ ἐκ Μαναεμ εἰς Γαβαων 13 καὶ Ἰωαβ υἱὸς Σαρουίας καὶ οἱ παῖδες Δαυιδ ἐξήλθοσαν ἐκ Χεβρων καὶ συναντῶσιν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν κρήνην τὴν Γαβαων ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἐκάθισαν οὗτοι ἐπὶ τὴν κρήνην τὴν Γαβαων ἐντεῦθεν καὶ οὗτοι ἐπὶ τὴν κρήνην ἐντεῦθεν 14 καὶ εἶπεν Ἀβεννηρ πρὸς Ἰωαβ ἀναστήτωσαν δὴ τὰ παιδάρια καὶ παιζάτωσαν ἐνώπιον ἡμῶν καὶ εἶπεν Ἰωαβ ἀναστήτωσαν 15 καὶ ἀνέστησαν καὶ παρήλθον ἐν ἀριθμῷ τῶν παίδων Βενιαμιν δώδεκα τῶν Ἰεβοσθε υἱοῦ Σαουλ καὶ δώδεκα ἐκ τῶν παίδων Δαυιδ 16 καὶ ἐκράτησαν ἕκαστος τῇ χειρὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ μάχαιρα αὐτοῦ εἰς πλευρὰν τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ πίπτουσιν κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου μερίς τῶν ἐπιβούλων ἢ ἐστὶν ἐν Γαβαων 17 καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος σκληρὸς ὥστε λίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἔπταισεν Ἀβεννηρ καὶ ἄνδρες Ἰσραηλ ἐνώπιον παίδων Δαυιδ 18 καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ τρεῖς υἱοὶ Σαρουίας Ἰωαβ καὶ Ἀβεσσα καὶ Ἀσαηλ καὶ Ἀσαηλ κοῦφος τοῖς ποσὶν αὐτοῦ ὥσει μία δορκὰς ἐν ἀγρῷ 19 καὶ κατεδίωξεν Ἀσαηλ ὀπίσω Ἀβεννηρ καὶ οὐκ ἐξέκλινεν τοῦ πορεύεσθαι εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερὰ κατόπισθεν Ἀβεννηρ 20 καὶ ἐπέβλεψεν Ἀβεννηρ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ καὶ εἶπεν εἰ σὺ εἶ αὐτὸς Ἀσαηλ καὶ εἶπεν ἐγὼ εἰμι 21 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβεννηρ ἔκκλινον σὺ εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ καὶ κάτασχε σαυτῷ ἐν τῶν παιδαρίων καὶ λαβὲ σαυτῷ τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀσαηλ ἐκκλῖναι ἐκ τῶν ὀπισθεν αὐτοῦ 22 καὶ προσέθετο ἔτι Ἀβεννηρ λέγων τῷ Ἀσαηλ ἀπόστηθι ἀπ' ἐμοῦ ἵνα μὴ πατάξω σε εἰς τὴν γῆν καὶ πῶς ἄρῳ τὸ πρόσωπόν μου πρὸς Ἰωαβ καὶ ποῦ ἐστὶν ταῦτα ἐπίστρεφε πρὸς Ἰωαβ τὸν ἀδελφόν σου 23 καὶ οὐκ ἐβούλετο τοῦ ἀποστῆναι καὶ τύπτει αὐτόν Ἀβεννηρ ἐν τῷ ὀπίσω τοῦ δόρατος ἐπὶ τὴν ψόαν καὶ διεξήλθεν τὸ δόρυ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ καὶ πίπτει ἐκεῖ καὶ

ἀποθνήσκει ὑποκάτω αὐτοῦ καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ ἐρχόμενος ἕως τοῦ τόπου οὗ ἔπεσεν ἐκεῖ Ἀσαηλ καὶ ἀπέθανεν καὶ ὑφίστατο **24** καὶ κατεδίωξεν Ἰωαβ καὶ Ἀβεσσα ὀπίσω Ἀβεννηρ καὶ ὁ ἥλιος ἔδυνεν καὶ αὐτοὶ εἰσῆλθον ἕως τοῦ βουνοῦ Ἀμμαν ὃ ἐστὶν ἐπὶ προσώπου γαί ὁδὸν ἔρημον Γαβαων **25** καὶ συναθροίζονται υἱοὶ Βενιαμιν οἱ ὀπίσω Ἀβεννηρ καὶ ἐγενήθησαν εἰς συνάντησιν μίαν καὶ ἔστησαν ἐπὶ κεφαλὴν βουνοῦ ἑνός **26** καὶ ἐκάλεσεν Ἀβεννηρ Ἰωαβ καὶ εἶπεν μὴ εἰς νίκος καταφάγεται ἡ ῥομφαία ἢ οὐκ οἶδας ὅτι πικρὰ ἔσται εἰς τὰ ἔσχατα καὶ ἕως πότε οὐ μὴ εἴπῃς τῷ λαῷ ἀναστρέφειν ἀπὸ ὀπισθεν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν **27** καὶ εἶπεν Ἰωαβ ζῆ κύριος ὅτι εἰ μὴ ἐλάλησας διότι τότε ἐκ πρωίθεν ἀνέβη ὁ λαὸς ἕκαστος κατόπισθεν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ **28** καὶ ἐσάλπισεν Ἰωαβ τῇ σάλπιγγι καὶ ἀπέστησαν πᾶς ὁ λαὸς καὶ οὐ κατεδίωξαν ὀπίσω τοῦ Ἰσραηλ καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι τοῦ πολεμεῖν **29** καὶ Ἀβεννηρ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς δυσμὰς ὄλην τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ διέβαιναν τὸν Ἰορδάνην καὶ ἐπορεύθησαν ὄλην τὴν παρατείνουσαν καὶ ἔρχονται εἰς τὴν παρεμβολήν **30** καὶ Ἰωαβ ἀνέστρεψεν ὀπισθεν ἀπὸ τοῦ Ἀβεννηρ καὶ συνήθροισεν πάντα τὸν λαόν καὶ ἐπεσκέπησαν τῶν παίδων Δαυιδ ἑννεακαίδεκα ἄνδρες καὶ Ἀσαηλ **31** καὶ οἱ παῖδες Δαυιδ ἐπάταξαν τῶν υἱῶν Βενιαμιν τῶν ἀνδρῶν Ἀβεννηρ τριακοσίους ἐξήκοντα ἄνδρας παρ' αὐτοῦ **32** καὶ αἴρουσιν τὸν Ἀσαηλ καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Βαιθλεεμ καὶ ἐπορεύθη Ἰωαβ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὄλην τὴν νύκτα καὶ διέφασεν αὐτοῖς ἐν Χεβρων

3 καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐπὶ πολὺ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Σαουλ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Δαυιδ καὶ ὁ οἶκος Δαυιδ ἐπορεύετο καὶ ἐκραταιοῦτο καὶ ὁ οἶκος Σαουλ ἐπορεύετο καὶ ἡσθένει **2** καὶ ἐτέχθησαν τῷ Δαυιδ υἱοὶ ἐν Χεβρων καὶ ἦν ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ Ἀμων τῆς Ἀχινοομ

τῆς Ἰεζραηλίτιδος **3** καὶ ὁ δεῦτερος αὐτοῦ Δαλοια τῆς Ἀβιγαιας τῆς Καρμηλιάς καὶ ὁ τρίτος Ἀβεσσαλωμ υἱὸς Μααχα θυγατρὸς Θολμι βασιλέως Γεσιρ **4** καὶ ὁ τέταρτος Ὀρνια υἱὸς Φεγγιθ καὶ ὁ πέμπτος Σαβατια τῆς Ἀβιταλ **5** καὶ ὁ ἕκτος Ἰεθεραμ τῆς Αἰγλα γυναικὸς Δαυιδ οὗτοι ἐτέχθησαν τῷ Δαυιδ ἐν Χεβρων **6** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι τὸν πόλεμον ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Σαουλ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Δαυιδ καὶ Ἀβεννηρ ἦν κρατῶν τοῦ οἴκου Σαουλ **7** καὶ τῷ Σαουλ παλλακὴ Ρεσφα θυγάτηρ Ἰαλ καὶ εἶπεν Μεμφιβοσθε υἱὸς Σαουλ πρὸς Ἀβεννηρ τί ὅτι εἰσῆλθες πρὸς τὴν παλλακὴν τοῦ πατρὸς μου **8** καὶ ἐθυμώθη σφόδρα Ἀβεννηρ περὶ τοῦ λόγου Μεμφιβοσθε καὶ εἶπεν Ἀβεννηρ πρὸς αὐτόν μὴ κεφαλὴ κυνὸς ἐγὼ εἰμι ἐποίησα ἕλεος σήμερον μετὰ τοῦ οἴκου Σαουλ τοῦ πατρὸς σου καὶ περὶ ἀδελφῶν καὶ γνωρίμων καὶ οὐκ ἠτύμωσα εἰς τὸν οἶκον Δαυιδ καὶ ἐπιζητεῖς ἐπ' ἐμὲ ὑπὲρ ἀδικίας γυναικὸς σήμερον **9** τάδε ποιῆσαι ὁ θεὸς τῷ Ἀβεννηρ καὶ τάδε προσθεῖη αὐτῷ ὅτι καθὼς ὤμοσεν κύριος τῷ Δαυιδ ὅτι οὕτως ποιήσω αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ **10** περιελεῖν τὴν βασιλείαν ἀπὸ τοῦ οἴκου Σαουλ καὶ τοῦ ἀναστῆσαι τὸν θρόνον Δαυιδ ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰουδαν ἀπὸ Δαν ἕως Βηρσαβεε **11** καὶ οὐκ ἠδυνάσθη ἔτι Μεμφιβοσθε ἀποκριθῆναι τῷ Ἀβεννηρ ῥῆμα ἀπὸ τοῦ φοβεῖσθαι αὐτόν **12** καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεννηρ ἀγγέλους πρὸς Δαυιδ εἰς Θαίλαμ οὗ ἦν παραχρῆμα λέγων διάθου διαθήκην σου μετ' ἐμοῦ καὶ ἰδοὺ ἡ χεὶρ μου μετὰ σοῦ τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς σὲ πάντα τὸν οἶκον Ἰσραηλ **13** καὶ εἶπεν Δαυιδ ἐγὼ καλῶς διαθήσομαι πρὸς σὲ διαθήκην πλὴν λόγον ἕνα ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ λέγων οὐκ ὄψει τὸ πρόσωπόν μου ἐὰν μὴ ἀγάγῃς τὴν Μελχολ θυγατέρα Σαουλ παραγινόμενου σου ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου **14** καὶ ἐξαπέστειλεν Δαυιδ πρὸς Μεμφιβοσθε υἱὸν Σαουλ ἀγγέλους λέγων ἀπόδος μοι τὴν γυναῖκά μου τὴν Μελχολ

ἦν ἔλαβον ἐν ἑκατὸν ἀκροβυστίαῖς ἀλλοφύλων 15 καὶ ἀπέστειλεν Μεμφιβοσθε καὶ ἔλαβεν αὐτὴν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς παρὰ Φαλτηλ υἱοῦ Σελλης 16 καὶ ἐπορεύετο ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετ' αὐτῆς κλαίων ὀπίσω αὐτῆς ἕως Βαρακιμ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Αβεννηρ πορεύου ἀνάστρεφε καὶ ἀνέστρεψεν 17 καὶ εἶπεν Αβεννηρ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραηλ λέγων ἐχθὲς καὶ τρίτην ἐζητεῖτε τὸν Δαυιδ βασιλεύειν ἐφ' ὑμῶν 18 καὶ νῦν ποιήσατε ὅτι κύριος ἐλάλησεν περὶ Δαυιδ λέγων ἐν χειρὶ τοῦ δούλου μου Δαυιδ σώσω τὸν Ἰσραηλ ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν 19 καὶ ἐλάλησεν Αβεννηρ ἐν τοῖς ὤσιν Βενιαμιν καὶ ἐπορεύθη Αβεννηρ τοῦ λαλῆσαι εἰς τὰ ὄτα τοῦ Δαυιδ εἰς Χεβρων πάντα ὅσα ἤρесе ἐν ὀφθαλμοῖς Ἰσραηλ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς οἴκου Βενιαμιν 20 καὶ ἦλθεν Αβεννηρ πρὸς Δαυιδ εἰς Χεβρων καὶ μετ' αὐτοῦ εἴκοσι ἄνδρες καὶ ἐποίησεν Δαυιδ τῷ Αβεννηρ καὶ τοῖς ἀνδράσιν τοῖς μετ' αὐτοῦ πότον 21 καὶ εἶπεν Αβεννηρ πρὸς Δαυιδ ἀναστήσομαι διὴ καὶ πορεύσομαι καὶ συναθροίσω πρὸς κύριόν μου τὸν βασιλέα πάντα Ἰσραηλ καὶ διαθήσομαι μετὰ σοῦ διαθήκη καὶ βασιλεύσεις ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ τὸν Αβεννηρ καὶ ἐπορεύθη ἐν εἰρήνῃ 22 καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδες Δαυιδ καὶ Ἰωαβ παρεγίνοντο ἐκ τῆς ἐξοδίας καὶ σκυῖλα πολλὰ ἔφερον μετ' αὐτῶν καὶ Αβεννηρ οὐκ ἦν μετὰ Δαυιδ εἰς Χεβρων ὅτι ἀπεστάλκει αὐτὸν καὶ ἀπεληλύθει ἐν εἰρήνῃ 23 καὶ Ἰωαβ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἤχθησαν καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰωαβ λέγοντες ἦκει Αβεννηρ υἱὸς Νηρ πρὸς Δαυιδ καὶ ἀπέσταλκεν αὐτὸν καὶ ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ 24 καὶ εἰσηλθεν Ἰωαβ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν τί τοῦτο ἐποίησας ἰδοὺ ἦλθεν Αβεννηρ πρὸς σέ καὶ ἵνα τί ἐξαπέσταλκας αὐτὸν καὶ ἀπελήλυθεν ἐν εἰρήνῃ 25 ἢ οὐκ οἶδας τὴν κακίαν Αβεννηρ υἱοῦ Νηρ ὅτι ἀπατήσαί σε παρεγένετο καὶ γινῶναι τὴν ἐξοδὸν σου καὶ

τὴν εἴσοδόν σου καὶ γινῶναι ἅπαντα ὅσα σὺ ποιεῖς 26 καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωαβ ἀπὸ τοῦ Δαυιδ καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ὀπίσω Αβεννηρ καὶ ἐπιστρέφουσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ Σεΐραμ καὶ Δαυιδ οὐκ ἴδει 27 καὶ ἐπέστρεψεν Αβεννηρ εἰς Χεβρων καὶ ἐξέκλιεν αὐτὸν Ἰωαβ ἐκ πλαγίων τῆς πύλης λαλῆσαι πρὸς αὐτὸν ἐνεδρεύων καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ ἐπὶ τὴν ψόαν καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ αἵματι Ασαηλ τοῦ ἀδελφοῦ Ἰωαβ 28 καὶ ἤκουσεν Δαυιδ μετὰ ταῦτα καὶ εἶπεν ἀθῶός εἰμι ἐγὼ καὶ ἡ βασιλεία μου ἀπὸ κυρίου ἕως αἰῶνος ἀπὸ τῶν αἱμάτων Αβεννηρ υἱοῦ Νηρ 29 κατανησάτωσαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωαβ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ μὴ ἐκλίποι ἐκ τοῦ οἴκου Ἰωαβ γονορρυῆς καὶ λεπρὸς καὶ κρατῶν σκυτάλης καὶ πίπτων ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐλασσούμενος ἄρτοις 30 Ἰωαβ δὲ καὶ Αβεσσα ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διεπαρητηροῦντο τὸν Αβεννηρ ἀνθ' ὧν ἐθανάτωσεν τὸν Ασαηλ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ἐν Γαβαων ἐν τῷ πολέμῳ 31 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ἰωαβ καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ διαρρήξατε τὰ ἱμάτια ὑμῶν καὶ περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε ἔμπροσθεν Αβεννηρ καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυιδ ἐπορεύετο ὀπίσω τῆς κλίνης 32 καὶ θάπτουσιν τὸν Αβεννηρ εἰς Χεβρων καὶ ἦρεν ὁ βασιλεὺς τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Αβεννηρ 33 καὶ ἐθρήνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Αβεννηρ καὶ εἶπεν εἰ κατὰ τὸν θάνατον Ναβαλ ἀποθανεῖται Αβεννηρ 34 αἱ χεῖρές σου οὐκ ἐδέθησαν οἱ πόδες σου οὐκ ἐν πέδαις οὐ προσήγαγεν ὡς Ναβαλ ἐνώπιον υἱῶν ἀδικίας ἔπεσας καὶ συνήχθη πᾶς ὁ λαὸς τοῦ κλαῦσαι αὐτόν 35 καὶ ἦλθεν πᾶς ὁ λαὸς περιδειπνήσαι τὸν Δαυιδ ἄρτοις ἔτι οὔσης ἡμέρας καὶ ὤμοσεν Δαυιδ λέγων τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθεῖη ὅτι ἐὰν μὴ δύη ὁ ἥλιος οὐ μὴ γεύσωμαι ἄρτου ἢ ἀπὸ παντός τινος 36 καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς καὶ ἤρесе ἐνώπιον αὐτῶν πάντα

ὅσα ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον τοῦ λαοῦ 37 καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι οὐκ ἐγένετο παρὰ τοῦ βασιλέως θανατῶσαι τὸν Ἀβεννηρ υἱὸν Νηρ 38 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ οὐκ οἴδατε ὅτι ἡγούμενος μέγας πέπτωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐν τῷ Ἰσραὴλ 39 καὶ ὅτι ἐγὼ εἶμι σήμερον συγγενὴς καὶ καθεσταμένος ὑπὸ βασιλέως οἱ δὲ ἄνδρες οὗτοι υἱοὶ Σαρουϊας σκληρότεροί μου εἰσὶν ἀνταποδῶ κύριος τῷ ποιοῦντι πονηρὰ κατὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ

4 καὶ ἤκουσεν Μεμφιβοσθε υἱὸς Σαουλ ὅτι τέθνηκεν Ἀβεννηρ ἐν Χεβρων καὶ ἐξελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ παρεΐθησαν 2 καὶ δύο ἄνδρες ἡγούμενοι συστρεμμάτων τῷ Μεμφιβοσθε υἱῷ Σαουλ ὄνομα τῷ ἐνὶ Βαανα καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Ρηχαβ υἱοὶ Ρεμμων τοῦ Βηρωθαίου ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμιν ὅτι Βηρωθ ἐλογίζετο τοῖς υἱοῖς Βενιαμιν 3 καὶ ἀπέδρασαν οἱ Βηρωθαῖοι εἰς Γεθθαιμ καὶ ἦσαν ἐκεῖ παροικοῦντες ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 4 καὶ τῷ Ἰωναθαν υἱῷ Σαουλ υἱὸς πεπληγῶς τοὺς πόδας υἱὸς ἐτῶν πέντε οὗτος ἐν τῷ ἐλθεῖν τὴν ἀγγελίαν Σαουλ καὶ Ἰωναθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐξ Ἰεζραὲλ καὶ ἦρεν αὐτὸν ἡ τιθηνὸς αὐτοῦ καὶ ἔφυγεν καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεύδειν αὐτὴν καὶ ἀναχωρεῖν καὶ ἔπεσεν καὶ ἐχωλάνθη καὶ ὄνομα αὐτῷ Μεμφιβοσθε 5 καὶ ἐπορευθῆσαν υἱοὶ Ρεμμων τοῦ Βηρωθαίου Ρεκχα καὶ Βαανα καὶ εἰσῆλθον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας εἰς οἶκον Μεμφιβοσθε καὶ αὐτὸς ἐκάθευδεν ἐν τῇ κοίτῃ τῆς μεσημβρίας 6 καὶ ἰδοὺ ἡ θυρωρὸς τοῦ οἴκου ἐκάθαιρεν πυροὺς καὶ ἐνύσταξεν καὶ ἐκάθευδεν καὶ Ρεκχα καὶ Βαανα οἱ ἀδελφοὶ διέλαθον 7 καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον καὶ Μεμφιβοσθε ἐκάθευδεν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ καὶ τύπτουσιν αὐτὸν καὶ θανατοῦσιν καὶ ἀφαιροῦσιν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθον

ὁδὸν τὴν κατὰ δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα 8 καὶ ἤνεγκαν τὴν κεφαλὴν Μεμφιβοσθε τῷ Δαυιδ εἰς Χεβρων καὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ Μεμφιβοσθε υἱοῦ Σαουλ τοῦ ἐχθροῦ σου ὃς ἐζήτει τὴν ψυχὴν σου καὶ ἔδωκεν κύριος τῷ κυρίῳ βασιλεῖ ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη ἐκ Σαουλ τοῦ ἐχθροῦ σου καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ 9 καὶ ἀπεκρίθη Δαυιδ τῷ Ρεκχα καὶ τῷ Βαανα ἀδελφῷ αὐτοῦ υἱοῖς Ρεμμων τοῦ Βηρωθαίου καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἤ ἡ κύριος ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ πάσης θλίψεως 10 ὅτι ὁ ἀπαγγέλλας μοι ὅτι τέθνηκεν Σαουλ καὶ αὐτὸς ἦν ὡς εὐαγγελιζόμενος ἐνώπιόν μου καὶ κατέσχον αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινα ἐν Σεκελακ ᾧ ἔδει με δοῦναι εὐαγγέλια 11 καὶ νῦν ἄνδρες πονηροὶ ἀπεκτάγκασιν ἄνδρα δίκαιον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ καὶ νῦν ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ὑμῶν καὶ ἐξολοθρεύσω ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς 12 καὶ ἐνετείλατο Δαυιδ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ καὶ ἀποκτένουσιν αὐτοὺς καὶ κολοβοῦσιν τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἐκρέμασαν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς κρήνης ἐν Χεβρων καὶ τὴν κεφαλὴν Μεμφιβοσθε ἔθαψαν ἐν τῷ τάφῳ Ἀβεννηρ υἱοῦ Νηρ

5 καὶ παραγίνονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ Ἰσραὴλ πρὸς Δαυιδ εἰς Χεβρων καὶ εἶπαν αὐτῷ ἰδοὺ ὅστᾳ σου καὶ σάρκες σου ἡμεῖς 2 καὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην ὄντος Σαουλ βασιλέως ἐφ' ἡμῖν σὺ ἦσθα ὁ ἐξάγων καὶ εἰσάγων τὸν Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν κύριος πρὸς σέ σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ καὶ σὺ ἔσει εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ 3 καὶ ἔρχονται πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Χεβρων καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Δαυιδ διαθήκην ἐν Χεβρων ἐνώπιον κυρίου καὶ χρίουσιν τὸν Δαυιδ εἰς βασιλέα ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ 4 υἱὸς τριάκοντα ἐτῶν Δαυιδ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν 5 ἑπτὰ ἔτη καὶ ἕξ μῆνας ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρων ἐπὶ τὸν Ἰουδα καὶ τριάκοντα τρία

ἔτη ἐβασίλευσεν ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδαν ἐν Ἱερουσαλὴμ **6** καὶ ἀπῆλθεν Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν Ἰεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν καὶ ἐρρέθη τῷ Δαυὶδ οὐκ εἰσελεύσει ὧδε ὅτι ἀντέστησαν οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ χωλοὶ λέγοντες ὅτι οὐκ εἰσελεύσεται Δαυὶδ ὧδε **7** καὶ κατελάβετο Δαυὶδ τὴν περιοχὴν Σιων αὕτη ἡ πόλις τοῦ Δαυὶδ **8** καὶ εἶπεν Δαυὶδ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πᾶς τύπτων Ἰεβουσαῖον ἀπτέσθω ἐν παραξιφίδι καὶ τοὺς χωλοὺς καὶ τοὺς τυφλοὺς καὶ τοὺς μισοῦντας τὴν ψυχὴν Δαυὶδ διὰ τοῦτο ἐροῦσιν τυφλοὶ καὶ χωλοὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς οἶκον κυρίου **9** καὶ ἐκάθισεν Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ καὶ ἐκλήθη αὕτη ἡ πόλις Δαυὶδ καὶ ὠκοδόμησεν τὴν πόλιν κύκλῳ ἀπὸ τῆς ἄκρας καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ **10** καὶ ἐπορεύετο Δαυὶδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος καὶ κύριος παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ **11** καὶ ἀπέστειλεν Χιραμ βασιλεὺς Τύρου ἀγγέλου πρὸς Δαυὶδ καὶ ξύλα κέδρινα καὶ τέκτονας ξύλων καὶ τέκτονας λίθων καὶ ὠκοδόμησαν οἶκον τῷ Δαυὶδ **12** καὶ ἔγνων Δαυὶδ ὅτι ἠτοίμασεν αὐτὸν κύριος εἰς βασιλείᾳ ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ὅτι ἐπήρθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραὴλ **13** καὶ ἔλαβεν Δαυὶδ ἕτι γυναῖκας καὶ παλλακὰς ἐξ Ἱερουσαλὴμ μετὰ τὸ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐκ Χεβρων καὶ ἐγένοντο τῷ Δαυὶδ ἕτι υἱοὶ καὶ θυγατέρες **14** καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν γεννηθέντων αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ Σαμμοὺς καὶ Σωβαβ καὶ Ναθαν καὶ Σαλωμων **15** καὶ Εβεαρ καὶ Ελισοὺς καὶ Ναφεκ καὶ Ἰεφιε **16** καὶ Ελισαμα καὶ Ελιδαε καὶ Ελιφαλαθ Σαμαε Ἰεσσιβαθ Ναθαν Γαλαμααν Ἰεβαρ Θεησοὺς Ελφαλαθ Ναγεδ Ναφεκ Ἰαναθα Λεασαμὺς Βααλιμαθ Ελιφαλαθ **17** καὶ ἤκουσαν ἀλλόφυλοι ὅτι κέχρισται Δαυὶδ βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ ἀλλόφυλοι ζητεῖν τὸν Δαυὶδ καὶ ἤκουσεν Δαυὶδ καὶ κατέβη εἰς τὴν περιοχὴν **18** καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παραγίνονται καὶ συνέπεσαν εἰς τὴν κοιλάδα τῶν τιτάνων **19** καὶ ἠρώτησεν Δαυὶδ διὰ κυρίου

λέγων εἰ ἀναβῶ πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους καὶ παραδώσεις αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Δαυὶδ ἀνάβαινε ὅτι παραδιδὸς παραδώσω τοὺς ἀλλοφύλους εἰς τὰς χεῖράς σου **20** καὶ ἦλθεν Δαυὶδ ἐκ τῶν ἐπάνω διακοπῶν καὶ ἔκοψεν τοὺς ἀλλοφύλους ἐκεῖ καὶ εἶπεν Δαυὶδ διεκόψεν κύριος τοὺς ἐχθροὺς μου τοὺς ἀλλοφύλους ἐνώπιον ἐμοῦ ὡς διακόπτεται ὕδατα διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου ἐπάνω διακοπῶν **21** καὶ καταλιμπάνουσιν ἐκεῖ τοὺς θεοὺς αὐτῶν καὶ ἐλάβοσαν αὐτοὺς Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ **22** καὶ προσέθεντο ἕτι ἀλλόφυλοι τοῦ ἀναβῆναι καὶ συνέπεσαν ἐν τῇ κοιλάδι τῶν τιτάνων **23** καὶ ἐπηρώτησεν Δαυὶδ διὰ κυρίου καὶ εἶπεν κύριος οὐκ ἀναβήσει εἰς συνάντησιν αὐτῶν ἀποστρέφου ἀπ' αὐτῶν καὶ παρέσει αὐτοῖς πλησίον τοῦ κλαυθμῶνος **24** καὶ ἔσται ἐν τῷ ἀκοῦσαί σε τὴν φωνὴν τοῦ συγκλεισμοῦ τοῦ ἄλσους τοῦ κλαυθμῶνος τότε καταβήσει πρὸς αὐτούς ὅτι τότε ἐξελεύσεται κύριος ἔμπροσθέν σου κόπτειν ἐν τῷ πολέμῳ τῶν ἀλλοφύλων **25** καὶ ἐποίησεν Δαυὶδ καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἀλλοφύλους ἀπὸ Γαβων ἕως τῆς γῆς Γαζηρα

6 καὶ συνήγαγεν ἕτι Δαυὶδ πάντα νεανίαν ἐξ Ἰσραὴλ ὡς ἑβδομήκοντα χιλιάδας **2** καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰουδα ἐν ἀναβάσει τοῦ ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἐφ' ἣν ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα κυρίου τῶν δυνάμεων καθημένου ἐπὶ τῶν Χερουβιν ἐπ' αὐτῆς **3** καὶ ἐπεβίβασεν τὴν κιβωτὸν κυρίου ἐφ' ἅμαξαν καινὴν καὶ ἦρεν αὐτὴν ἐξ οἴκου Ἀμιναδαβ τοῦ ἐν τῷ βουνῷ καὶ Οζα καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ Ἀμιναδαβ ἦγον τὴν ἅμαξαν **4** σὺν τῇ κιβωτῷ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ **5** καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ παίζοντες ἐνώπιον κυρίου ἐν ὀργάνοις ἡρμωσμένοις ἐν ἰσχύι καὶ ἐν ᾠδαῖς καὶ ἐν κινύραις καὶ ἐν νάβλαις

καὶ ἐν τυμπάνοις καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν
αὐλοῖς **6** καὶ παραγίνονται ἕως ἄλλω Νωδαβ καὶ
ἐξέτεινεν Οζα τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν
τοῦ θεοῦ κατασχεῖν αὐτὴν καὶ ἐκράτησεν αὐτὴν
ὅτι περιέσπασεν αὐτὴν ὁ μόσχος τοῦ κατασχεῖν
αὐτὴν **7** καὶ ἐθυμώθη κύριος τῷ Οζα καὶ ἔπαισεν
αὐτὸν ἐκεῖ ὁ θεός καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ παρὰ
τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ **8**
καὶ ἠθύμησεν Δαυιδ ὑπὲρ οὗ διέκοψεν κύριος
διακοπὴν ἐν τῷ Οζα καὶ ἐκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος
διακοπὴ Οζα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **9** καὶ
ἐφοβήθη Δαυιδ τὸν κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
λέγων πῶς εἰσελεύσεται πρὸς με ἡ κιβωτὸς
κυρίου **10** καὶ οὐκ ἐβούλετο Δαυιδ τοῦ ἐκκλίνειν
πρὸς αὐτὸν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου εἰς
τὴν πόλιν Δαυιδ καὶ ἀπέκλινεν αὐτὴν Δαυιδ εἰς
οἶκον Αβεδδαρα τοῦ Γεθθαίου **11** καὶ ἐκάθισεν
ἡ κιβωτὸς τοῦ κυρίου εἰς οἶκον Αβεδδαρα τοῦ
Γεθθαίου μῆνας τρεῖς καὶ εὐλόγησεν κύριος
ὅλον τὸν οἶκον Αβεδδαρα καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ
12 καὶ ἀπηγγέλι τῷ βασιλεῖ Δαυιδ λέγοντες
ἠλόγησεν κύριος τὸν οἶκον Αβεδδαρα καὶ πάντα
τὰ αὐτοῦ ἔνεκεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ
ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ ἀνήγαγεν τὴν κιβωτὸν τοῦ
κυρίου ἐκ τοῦ οἴκου Αβεδδαρα εἰς τὴν πόλιν
Δαυιδ ἐν εὐφροσύνῃ **13** καὶ ἦσαν μετ' αὐτῶν
αἴροντες τὴν κιβωτὸν ἑπτὰ χοροὶ καὶ θῦμα
μόσχος καὶ ἄρνα **14** καὶ Δαυιδ ἀνεκρούετο ἐν
ὄργανοις ἡρμωσμένοις ἐνώπιον κυρίου καὶ ὁ
Δαυιδ ἐνδεδυκὼς στολὴν ἕξαστον **15** καὶ Δαυιδ
καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀνήγαγον τὴν κιβωτὸν
κυρίου μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος
16 καὶ ἐγένετο τῆς κιβωτοῦ παραγινομένης
ἕως πόλεως Δαυιδ καὶ Μελχοὺ ἡ θυγάτηρ
Σαουλ διέκυπτεν διὰ τῆς θυρίδος καὶ εἶδεν τὸν
βασιλέα Δαυιδ ὀρχούμενον καὶ ἀνακρουόμενον
ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῆς **17** καὶ φέρουσιν τὴν κιβωτὸν
τοῦ κυρίου καὶ ἀνέθηκον αὐτὴν εἰς τὸν τόπον

αὐτῆς εἰς μέσον τῆς σκινηῆς ἧς ἔπηξεν αὐτῇ
Δαυιδ καὶ ἀνήνεγκεν Δαυιδ ὀλοκαυτώματα
ἐνώπιον κυρίου καὶ εἰρηνικάς **18** καὶ συνετέλεσεν
Δαυιδ συναναφέρων τὰς ὀλοκαυτώσεις καὶ τὰς
εἰρηνικάς καὶ εὐλόγησεν τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι
κυρίου τῶν δυνάμεων **19** καὶ διεμέρισεν παντὶ
τῷ λαῷ εἰς πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ
Δαν ἕως Βηρσαβεε ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς
ἐκάστῳ κολλυρίδα ἄρτου καὶ ἐσχαρίτην καὶ
λάγανον ἀπὸ τηγάνου καὶ ἀπῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς
ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ **20** καὶ ἐπέστρεψεν
Δαυιδ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν
Μελχοὺ ἡ θυγάτηρ Σαουλ εἰς ἀπάντησιν Δαυιδ
καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν τί δεδόξασται
σήμερον ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ὃς ἀπεκαλύφθη
σήμερον ἐν ὀφθαλμοῖς παιδισκῶν τῶν δούλων
ἑαυτοῦ καθὼς ἀποκαλύπτεται ἀποκαλυφθεὶς
εἷς τῶν ὀρχουμένων **21** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς
Μελχοὺ ἐνώπιον κυρίου ὀρχήσομαι εὐλογητὸς
κύριος ὃς ἐξελέξατό με ὑπὲρ τὸν πατέρα σου καὶ
ὑπὲρ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ καταστῆσαί
με εἰς ἠγούμενον ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν
Ἰσραὴλ καὶ παίζομαι καὶ ὀρχήσομαι ἐνώπιον
κυρίου **22** καὶ ἀποκαλυφθῆσομαι ἔτι οὕτως καὶ
ἔσομαι ἀρχεὶος ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ μετὰ τῶν
παιδισκῶν ὧν εἶπας με δοξασθῆναι **23** καὶ τῇ
Μελχοὺ θυγατρὶ Σαουλ οὐκ ἐγένετο παιδίον ἕως
τῆς ἡμέρας τοῦ ἀποθανεῖν αὐτὴν

7 καὶ ἐγένετο ὅτε ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ
οἴκῳ αὐτοῦ καὶ κύριος κατεκληρονόμησεν
αὐτὸν κύκλῳ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ
τῶν κύκλῳ **2** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ναθαν
τὸν προφήτην ἰδοὺ δὴ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ
κεδρῖνῳ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ κάθηται ἐν
μέσῳ τῆς σκινηῆς **3** καὶ εἶπεν Ναθαν πρὸς τὸν
βασιλέα πάντα ὅσα ἂν ἐν τῇ καρδίᾳ σου βάδιζε
καὶ ποίει ὅτι κύριος μετὰ σοῦ **4** καὶ ἐγένετο
τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου πρὸς
Ναθαν λέγων **5** πορεύου καὶ εἰπὸν πρὸς τὸν

δοῦλόν μου Δαυιδ τάδε λέγει κύριος οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαί με **6** ὅτι οὐ κατώκηκα ἐν οἴκῳ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνήγαγον ἐξ Αἰγύπτου τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἤμην ἐμπεριπατῶν ἐν καταλύματι καὶ ἐν σκηνῇ **7** ἐν πᾶσιν οἷς διήλθον ἐν παντὶ Ἰσραηλ εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν τοῦ Ἰσραηλ ᾧ ἐντειλάμην ποιμαίνειν τὸν λαόν μου Ἰσραηλ λέγων τί ὅτι οὐκ ᾠκοδομήκατέ μοι οἶκον κέδρινον **8** καὶ νῦν τάδε ἐρεῖς τῷ δούλῳ μου Δαυιδ τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἔλαβόν σε ἐκ τῆς μάνδρας τῶν προβάτων τοῦ εἶναί σε εἰς ἡγουμένον ἐπὶ τὸν λαόν μου ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ **9** καὶ ἤμην μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύου καὶ ἐξωλέθρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἐποίησά σε ὀνομαστὸν κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς **10** καὶ θήσομαι τόπον τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραηλ καὶ καταφυτεύσω αὐτόν καὶ κατασκηνώσει καθ' ἑαυτὸν καὶ οὐ μεριμνήσει οὐκέτι καὶ οὐ προσθήσει υἱὸς ἀδικίας τοῦ ταπεινῶσαι αὐτὸν καθὼς ἀπ' ἀρχῆς **11** ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ὧν ἔταξα κριτὰς ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραηλ καὶ ἀναπαύσω σε ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου καὶ ἀπαγγελεῖ σοι κύριος ὅτι οἶκον οἰκοδομήσεις αὐτῷ **12** καὶ ἔσται ἐὰν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σου καὶ κοιμηθῆσῃ μετὰ τῶν πατέρων σου καὶ ἀναστήσω τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου καὶ ἐτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ **13** αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι οἶκον τῷ ὀνόματί μου καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα **14** ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καὶ ἐλέγξω αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ ἀνδρῶν καὶ ἐν ἀφαῖς υἱῶν ἀνθρώπων **15** τὸ δὲ ἔλεός μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ' αὐτοῦ καθὼς ἀπέστησα ἀφ' ὧν ἀπέστησα ἐκ προσώπου μου **16** καὶ πιστωθήσεται ὁ οἶκος αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ ὁ θρόνος

αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος εἰς τὸν αἰῶνα **17** κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν ὄρασιν ταύτην οὕτως ἐλάλησεν Ναθαν πρὸς Δαυιδ **18** καὶ εἰσηλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ καὶ ἐκάθισεν ἐνώπιον κυρίου καὶ εἶπεν τίς εἰμι ἐγὼ κύριέ μου κύριε καὶ τίς ὁ οἶκός μου ὅτι ἡγάπηκάς με ἕως τούτων **19** καὶ κατεσμικρύνθη μικρὸν ἐνώπιόν σου κύριέ μου κύριε καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ δούλου σου εἰς μακράν οὕτος δὲ ὁ νόμος τοῦ ἀνθρώπου κύριέ μου κύριε **20** καὶ τί προσθήσει Δαυιδ ἔτι τοῦ λαλῆσαι πρὸς σέ καὶ νῦν σὺ οἶδας τὸν δοῦλόν σου κύριέ μου κύριε **21** διὰ τὸν λόγον σου πεποίηκας καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας πᾶσαν τὴν μεγαλωσύνην ταύτην γνωρίσαι τῷ δούλῳ σου **22** ἔνεκεν τοῦ μεγαλῦναί σε κύριέ μου κύριε ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς σὺ καὶ οὐκ ἔστιν θεὸς πλὴν σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἠκούσαμεν ἐν τοῖς ὠσίν ἡμῶν **23** καὶ τίς ὡς ὁ λαός σου Ἰσραηλ ἔθνος ἄλλο ἐν τῇ γῇ ὡς ὠδήγησεν αὐτὸν ὁ θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι αὐτῷ λαόν τοῦ θέσθαι σε ὄνομα τοῦ ποιῆσαι μεγαλωσύνην καὶ ἐπιφάνειαν τοῦ ἐκβαλεῖν σε ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ σου οὐ ἐλυτρώσω σεαυτῷ ἐξ Αἰγύπτου ἔθνη καὶ σκηνώματα **24** καὶ ἠτοίμασας σεαυτῷ τὸν λαόν σου Ἰσραηλ λαὸν ἕως αἰῶνος καὶ σύ κύριε ἐγένου αὐτοῖς εἰς θεόν **25** καὶ νῦν κύριέ μου κύριε τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας περὶ τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ πίστωσον ἕως αἰῶνος κύριε παντοκράτωρ θεὸς τοῦ Ἰσραηλ καὶ νῦν καθὼς ἐλάλησας **26** μεγαλυνθεῖη τὸ ὄνομά σου ἕως αἰῶνος **27** κύριε παντοκράτωρ θεὸς Ἰσραηλ ἀπεκάλυψας τὸ ὠτίον τοῦ δούλου σου λέγων οἶκον οἰκοδομήσω σοι διὰ τοῦτο εὔρεν ὁ δοῦλός σου τὴν καρδίαν ἑαυτοῦ τοῦ προσεύξασθαι πρὸς σέ τὴν προσευχὴν ταύτην **28** καὶ νῦν κύριέ μου κύριε σὺ εἶ ὁ θεός καὶ οἱ λόγοι σου ἔσονται ἀληθινοί καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ δούλου σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα **29** καὶ νῦν ἄρξαι καὶ εὐλόγησον τὸν οἶκον τοῦ δούλου σου τοῦ

εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιόν σου ὅτι σὺ εἶ κύριέ μου κύριε ἐλάλησας καὶ ἀπὸ τῆς εὐλογίας σου εὐλογηθήσεται ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου εἰς τὸν αἰῶνα

8 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπάταξεν Δαυιδ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς καὶ ἔλαβεν Δαυιδ τὴν ἀφωρισμένην ἐκ χειρὸς τῶν ἀλλοφύλων **2** καὶ ἐπάταξεν Δαυιδ τὴν Μωαβ καὶ διεμέτρησεν αὐτούς ἐν σχοινίοις κοιμίσας αὐτούς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐγένετο τὰ δύο σχοινίσματα τοῦ θανατῶσαι καὶ τὰ δύο σχοινίσματα ἐζώγησεν καὶ ἐγένετο Μωαβ τῷ Δαυιδ εἰς δούλους φέροντας ξένια **3** καὶ ἐπάταξεν Δαυιδ τὸν Ἀδρααζαρ υἱὸν Ρααβ βασιλέα Σουβα πορευομένου αὐτοῦ ἐπιστῆσαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην **4** καὶ προκατελάβετο Δαυιδ τῶν αὐτοῦ χίλια ἄρματα καὶ ἐπτὰ χιλιάδας ἰπέων καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν καὶ παρέλυσεν Δαυιδ πάντα τὰ ἄρματα καὶ ὑπελίπετο ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν ἄρματα **5** καὶ παραγίνεται Συρία Δαμασκοῦ βοηθῆσαι τῷ Ἀδρααζαρ βασιλεῖ Σουβα καὶ ἐπάταξεν Δαυιδ ἐν τῷ Σύρῳ εἴκοσι δύο χιλιάδας ἀνδρῶν **6** καὶ ἔθετο Δαυιδ φρουρὰν ἐν Συρίᾳ τῇ κατὰ Δαμασκὸν καὶ ἐγένετο ὁ Σύρος τῷ Δαυιδ εἰς δούλους φέροντας ξένια καὶ ἔσωσεν κύριος τὸν Δαυιδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο **7** καὶ ἔλαβεν Δαυιδ τοὺς χλιδῶνας τοὺς χρυσοῦς οἳ ἦσαν ἐπὶ τῶν παίδων τῶν Ἀδρααζαρ βασιλέως Σουβα καὶ ἦνεγκεν αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἔλαβεν αὐτὰ Σουσακιμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐν τῷ ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλημ ἐν ἡμέραις Ροβοαμ υἱοῦ Σολομῶντος **8** καὶ ἐκ τῆς Μασβακ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν πόλεων τοῦ Ἀδρααζαρ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ χαλκὸν πολὺν σφόδρα ἐν αὐτῷ ἐποίησεν Σαλωμων τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν καὶ τοὺς στύλους καὶ τοὺς λουτήρας καὶ πάντα τὰ σκεύη **9** καὶ ἤκουσεν Θεοῦ ὁ βασιλεὺς Ημαθ ὅτι ἐπάταξεν Δαυιδ πᾶσαν τὴν δύναμιν Ἀδρααζαρ **10** καὶ ἀπέστειλεν Θεοῦ Ἰεδδουραν τὸν

υἱὸν αὐτοῦ πρὸς βασιλέα Δαυιδ ἐρωτῆσαι αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην καὶ εὐλογῆσαι αὐτὸν ὑπὲρ οὗ ἐπολέμησεν τὸν Ἀδρααζαρ καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ὅτι ἀντικείμενος ἦν τῷ Ἀδρααζαρ καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἦσαν σκεύη ἀργυρᾶ καὶ σκεύη χρυσᾶ καὶ σκεύη χαλκᾶ **11** καὶ ταῦτα ἠγίασεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ τῷ κυρίῳ μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ μετὰ τοῦ χρυσοῦ οὗ ἠγίασεν ἐκ πασῶν τῶν πόλεων ὧν κατεδυναστεύσεν **12** ἐκ τῆς Ἰδουμαίας καὶ ἐκ τῆς γῆς Μωαβ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀμμων καὶ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐξ Ἀμαληκ καὶ ἐκ τῶν σκύλων Ἀδρααζαρ υἱοῦ Ρααβ βασιλέως Σουβα **13** καὶ ἐποίησεν Δαυιδ ὄνομα καὶ ἐν τῷ ἀνακάμπτειν αὐτὸν ἐπάταξεν τὴν Ἰδουμαίαν ἐν Γαιμελε εἰς ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας **14** καὶ ἔθετο ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ φρουρὰν ἐν πάσῃ τῇ Ἰδουμαίᾳ καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ Ἰδουμαῖοι δοῦλοι τῷ βασιλεῖ καὶ ἔσωσεν κύριος τὸν Δαυιδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο **15** καὶ ἐβασίλευσεν Δαυιδ ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἦν Δαυιδ ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ **16** καὶ Ἰωαβ υἱὸς Σαρουϊας ἐπὶ τῆς στρατιᾶς καὶ Ἰωσαφατ υἱὸς Ἀχια ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων **17** καὶ Σαδδουκ υἱὸς Ἀχιτωβ καὶ Ἀχιμελεχ υἱὸς Ἀβιαθαρ ἱερεῖς καὶ Ἀσα ὁ γραμματεὺς **18** καὶ Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε σύμβουλος καὶ ὁ Χελεθθι καὶ ὁ Φελεττι καὶ υἱοὶ Δαυιδ ἀυλάρχαι ἦσαν

9 καὶ εἶπεν Δαυιδ εἰ ἔστιν ἔτι ὑπολελειμμένος τῷ οἴκῳ Σαουλ καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος ἔνεκεν Ἰωναθαν **2** καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Σαουλ παῖς ἦν καὶ ὄνομα αὐτῷ Σιβα καὶ καλοῦσιν αὐτὸν πρὸς Δαυιδ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς εἰ σὺ εἶ Σιβα καὶ εἶπεν ἐγὼ δοῦλος σός **3** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰ ὑπολέλειπται ἐκ τοῦ οἴκου Σαουλ ἔτι ἀνὴρ καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος θεοῦ καὶ εἶπεν Σιβα πρὸς τὸν βασιλέα ἔτι ἔστιν υἱὸς τῷ Ἰωναθαν πεπληγὸς τοὺς πόδας **4** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ποῦ οὗτος καὶ εἶπεν Σιβα πρὸς τὸν βασιλέα ἰδοὺ ἐν οἴκῳ Μαχὶρ υἱοῦ Ἀμιηλ ἐκ τῆς

Λαδαβαρ **5** καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ οἴκου Μαχίρ υἱοῦ Ἀμιηλ ἐκ τῆς Λαδαβαρ **6** καὶ παραγίνεται Μεμφιβοσθε υἱὸς Ἰωναθαν υἱοῦ Σαουλ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυιδ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ Μεμφιβοσθε καὶ εἶπεν ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου **7** καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ μὴ φοβοῦ ὅτι ποιῶν ποιήσω μετὰ σοῦ ἔλεος διὰ Ἰωναθαν τὸν πατέρα σου καὶ ἀποκαταστήσω σοι πάντα ἀγρὸν Σαουλ πατρὸς τοῦ πατρός σου καὶ σὺ φάγη ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου διὰ παντός **8** καὶ προσεκύνησεν Μεμφιβοσθε καὶ εἶπεν τίς εἰμι ὁ δοῦλός σου ὅτι ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸν κύνα τὸν τεθνηκότα τὸν ὅμοιον ἐμοί **9** καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Σιβα τὸ παιδάριον Σαουλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν πάντα ὅσα ἐστὶν τῷ Σαουλ καὶ ὄλω τῷ οἴκῳ αὐτοῦ δέδωκα τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου **10** καὶ ἐργᾶ αὐτῷ τὴν γῆν σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ οἱ δοῦλοί σου καὶ εἰσοίσεις τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου ἄρτους καὶ ἔδεται αὐτούς καὶ Μεμφιβοσθε υἱὸς τοῦ κυρίου σου φάγεται διὰ παντός ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου καὶ τῷ Σιβα ἦσαν πεντεκαίδεκα υἱοὶ καὶ εἴκοσι δοῦλοι **11** καὶ εἶπεν Σιβα πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ πάντα ὅσα ἐντέταλται ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τῷ δούλῳ αὐτοῦ οὕτως ποιήσει ὁ δοῦλός σου καὶ Μεμφιβοσθε ἦσθιεν ἐπὶ τῆς τραπέζης Δαυιδ καθὼς εἶς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως **12** καὶ τῷ Μεμφιβοσθε υἱὸς μικρὸς καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχα καὶ πᾶσα ἡ κατοίκησις τοῦ οἴκου Σιβα δοῦλοι τοῦ Μεμφιβοσθε **13** καὶ Μεμφιβοσθε κατώκει ἐν Ἱερουσαλημ ὅτι ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως διὰ παντός ἦσθιεν καὶ αὐτὸς ἦν χωλὸς ἀμφοτέρους τοῖς ποσὶν αὐτοῦ

10 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀπέθανεν βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμων καὶ ἐβασίλευσεν Ἀννων υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **2** καὶ εἶπεν Δαυιδ ποιήσω ἔλεος μετὰ Ἀννων υἱοῦ Ναας ὃν τρόπον ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἔλεος καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ παρακαλέσαι αὐτὸν ἐν χειρὶ

τῶν δούλων αὐτοῦ περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ παρεγένοντο οἱ παῖδες Δαυιδ εἰς τὴν γῆν υἱῶν Ἀμμων **3** καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες υἱῶν Ἀμμων πρὸς Ἀννων τὸν κύριον αὐτῶν μὴ παρὰ τὸ δοξάζειν Δαυιδ τὸν πατέρα σου ἐνώπιόν σου ὅτι ἀπέστειλεν σοι παρακαλοῦντας ἀλλ' οὐχὶ ὅπως ἐρευνησῶσιν τὴν πόλιν καὶ κατασκοπήσωσιν αὐτήν καὶ τοῦ κατασκέψασθαι αὐτήν ἀπέστειλεν Δαυιδ τοὺς παῖδας αὐτοῦ πρὸς σέ **4** καὶ ἔλαβεν Ἀννων τοὺς παῖδας Δαυιδ καὶ ἐξύρηνσεν τοὺς πώγωνας αὐτῶν καὶ ἀπέκοψεν τοὺς μανδύας αὐτῶν ἐν τῷ ἡμίσει ἕως τῶν ἰσχύων αὐτῶν καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς **5** καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυιδ ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν ὅτι ἦσαν οἱ ἄνδρες ἠτιμασμένοι σφόδρα καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καθίσατε ἐν Ἱεριχω ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πώγωνας ὑμῶν καὶ ἐπιστραφήσεσθε **6** καὶ εἶδαν οἱ υἱοὶ Ἀμμων ὅτι κατησχύνθησαν ὁ λαὸς Δαυιδ καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἀμμων καὶ ἐμισθώσαντο τὴν Συρίαν Βαιθρωωβ εἴκοσι χιλιάδας πεζῶν καὶ τὸν βασιλέα Μααχα χιλίους ἄνδρας καὶ Ἰστωβ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν **7** καὶ ἤκουσεν Δαυιδ καὶ ἀπέστειλεν τὸν Ἰωαβ καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοὺς δυνατούς **8** καὶ ἐξήλθαν οἱ υἱοὶ Ἀμμων καὶ παρετάξαντο πόλεμον παρὰ τῇ θύρᾳ τῆς πύλης καὶ Συρία Σουβα καὶ Ροωβ καὶ Ἰστωβ καὶ Μααχα μόνοι ἐν ἀγρῷ **9** καὶ εἶδεν Ἰωαβ ὅτι ἐγενήθη πρὸς αὐτὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ πολέμου ἐκ τοῦ κατὰ πρόσωπον ἐξ ἐναντίας καὶ ἐκ τοῦ ὀπισθεν καὶ ἐπέλεξεν ἐκ πάντων τῶν νεανίσκων Ἰσραηλ καὶ παρετάξαντο ἐξ ἐναντίας Συρίας **10** καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβεσσα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ παρετάξαντο ἐξ ἐναντίας υἱῶν Ἀμμων **11** καὶ εἶπεν ἐὰν κραταιωθῇ Συρία ὑπὲρ ἐμέ καὶ ἔσσεθέ μοι εἰς σωτηρίαν καὶ ἐὰν υἱοὶ Ἀμμων κραταιωθῶσιν ὑπὲρ σέ καὶ ἐσόμεθα τοῦ σώσαι σε **12** ἀνδρίζου καὶ κραταιωθῶμεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ

κύριος ποιήσει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ **13** καὶ προσήλθεν Ἰωαβ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον πρὸς Συρίαν καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ **14** καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμων εἶδαν ὅτι ἔφυγεν Συρία καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσα καὶ εἰσῆλθαν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωαβ ἀπὸ τῶν υἰῶν Ἀμμων καὶ παρεγένοντο εἰς Ἱερουσαλημ **15** καὶ εἶδεν Συρία ὅτι ἔπταισεν ἔμπροσθεν Ἰσραηλ καὶ συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ **16** καὶ ἀπέστειλεν Ἀδρααζαρ καὶ συνήγαγεν τὴν Συρίαν τὴν ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ Χαλαμακ καὶ παρεγένοντο Αἰλαμ καὶ Σωβακ ἄρχων τῆς δυνάμεως Ἀδρααζαρ ἔμπροσθεν αὐτῶν **17** καὶ ἀνηγγέλη τῷ Δαυιδ καὶ συνήγαγεν τὸν πάντα Ἰσραηλ καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην καὶ παρεγένοντο εἰς Αἰλαμ καὶ παρετάξατο Συρία ἀπέναντι Δαυιδ καὶ ἐπολέμησαν μετ' αὐτοῦ **18** καὶ ἔφυγεν Συρία ἀπὸ προσώπου Ἰσραηλ καὶ ἀνείλεν Δαυιδ ἐκ τῆς Συρίας ἑπτακόσια ἄρματα καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας ἰπέων καὶ τὸν Σωβακ τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπάταξεν καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ **19** καὶ εἶδαν πάντες οἱ βασιλεῖς οἱ δούλοι Ἀδρααζαρ ὅτι ἔπταισεν ἔμπροσθεν Ἰσραηλ καὶ ἠττομόλησαν μετὰ Ἰσραηλ καὶ ἐδόουλευσαν αὐτοῖς καὶ ἐφοβήθη Συρία τοῦ σῶσαι ἔτι τοὺς υἱοὺς Ἀμμων

11 καὶ ἐγένετο ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐξοδίας τῶν βασιλέων καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ τὸν Ἰωαβ καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν πάντα Ἰσραηλ καὶ διέφθειραν τοὺς υἱοὺς Ἀμμων καὶ διεκάθισαν ἐπὶ Ραββαθ καὶ Δαυιδ ἐκάθισεν ἐν Ἱερουσαλημ **2** καὶ ἐγένετο πρὸς ἐσπέραν καὶ ἀνέστη Δαυιδ ἀπὸ τῆς κοίτης αὐτοῦ καὶ περιεπάτει ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ εἶδεν γυναῖκα λουομένην ἀπὸ τοῦ δώματος καὶ ἡ γυνὴ καλὴ τῷ εἶδει σφόδρα **3** καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ καὶ ἐζήτησεν τὴν γυναῖκα καὶ εἶπεν οὐχὶ αὕτη Βηρσαβε θυγάτηρ Ἐλιαβ γυνὴ Ουριου τοῦ Χετταίου **4** καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ ἀγγέλους καὶ ἔλαβεν αὐτήν

καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτόν καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς καὶ αὕτη ἀγιαζομένη ἀπὸ ἀκαθαρσίας αὐτῆς καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς **5** καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ καὶ ἀποστείλασα ἀπήγγειλεν τῷ Δαυιδ καὶ εἶπεν ἐγὼ εἶμι ἐν γαστρὶ ἔχω **6** καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ πρὸς Ἰωαβ λέγων ἀπόστειλον πρὸς με τὸν Ουριαν τὸν Χετταῖον καὶ ἀπέστειλεν Ἰωαβ τὸν Ουριαν πρὸς Δαυιδ **7** καὶ παραγίνεται Ουριας καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτόν καὶ ἐπρωτήσεν Δαυιδ εἰς εἰρήνην Ἰωαβ καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ λαοῦ καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ πολέμου **8** καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ Ουρια κατάρθῃ εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ νίψαι τοὺς πόδας σου καὶ ἐξήλθεν Ουριας ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἐξήλθεν ὀπίσω αὐτοῦ ἄρσις τοῦ βασιλέως **9** καὶ ἐκοιμήθη Ουριας παρὰ τῆς θύρας τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ οὐ κατέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ **10** καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυιδ λέγοντες ὅτι οὐ κατέβη Ουριας εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ουριαν οὐχὶ ἐξ ὁδοῦ σὺ ἔρχῃ τί ὅτι οὐ κατέβης εἰς τὸν οἶκόν σου **11** καὶ εἶπεν Ουριας πρὸς Δαυιδ ἡ κιβωτὸς καὶ Ἰσραηλ καὶ Ἰουδας κατοικοῦσιν ἐν σκηναῖς καὶ ὁ κύριός μου Ἰωαβ καὶ οἱ δούλοι τοῦ κυρίου μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ παρεμβάλλουσιν καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν μου φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ κοιμηθῆναι μετὰ τῆς γυναικὸς μου πῶς ζῆ ἢ ψυχὴ σου εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο **12** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ουριαν κάθισον ἐνταῦθα καὶ γε σήμερον καὶ αὔριον ἐξαποστελῶ σε καὶ ἐκάθισεν Ουριας ἐν Ἱερουσαλημ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ καὶ τῇ ἐπαύριον **13** καὶ ἐκάλεσεν αὐτόν Δαυιδ καὶ ἔφαγεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἔπιεν καὶ ἐμέθυσεν αὐτόν καὶ ἐξήλθεν ἐσπέρας τοῦ κοιμηθῆναι ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ οὐ κατέβη **14** καὶ ἐγένετο πρωὶ καὶ ἔγραψεν Δαυιδ βιβλίον πρὸς Ἰωαβ καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Ουριου **15** καὶ ἔγραψεν ἐν τῷ βιβλίῳ λέγων εἰσάγαγε τὸν

Ουριαν ἐξ ἐναντίας τοῦ πολέμου τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀποστραφήσεσθε ἀπὸ ὀπισθεν αὐτοῦ καὶ πληγήσεται καὶ ἀποθάνεται **16** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ φυλάσσειν Ἰωαβ ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ ἔθηκεν τὸν Ουριαν εἰς τὸν τόπον οὗ ἦδει ὅτι ἄνδρες δυνάμεως ἐκεῖ **17** καὶ ἐξήλθον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως καὶ ἐπολέμουν μετὰ Ἰωαβ καὶ ἔπесαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐκ τῶν δούλων Δαυιδ καὶ ἀπέθανεν καὶ γε Ουριας ὁ Χετταῖος **18** καὶ ἀπέστειλεν Ἰωαβ καὶ ἀπήγγειλεν τῷ βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου **19** καὶ ἐνετείλατο τῷ ἀγγέλῳ λέγων ἐν τῷ συντελέσαι σε πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου λαλήσαι πρὸς τὸν βασιλέα **20** καὶ ἔσται ἐὰν ἀναβῆ ὁ θυμὸς τοῦ βασιλέως καὶ εἴπη σοι τί ὅτι ἠγγίσατε πρὸς τὴν πόλιν πολεμῆσαι οὐκ ἦδείτε ὅτι τοξεύουσιν ἀπάνωθεν τοῦ τείχους **21** τίς ἐπάταξεν τὸν Αβιμελεχ υἱὸν Ἱεροβααλ οὐχὶ γυνὴ ἔρριψεν ἐπ' αὐτὸν κλάσμα μύλου ἐπάνωθεν τοῦ τείχους καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασι ἵνα τί προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος καὶ ἐρεῖς καὶ γε Ουριας ὁ δούλος σου ὁ Χετταῖος ἀπέθανεν **22** καὶ ἐπορεύθη ὁ ἄγγελος Ἰωαβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Ἱερουσαλημ καὶ παρεγένετο καὶ ἀπήγγειλεν τῷ Δαυιδ πάντα ὅσα ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰωαβ πάντα τὰ ῥήματα τοῦ πολέμου καὶ ἐθυμώθη Δαυιδ πρὸς Ἰωαβ καὶ εἶπεν πρὸς τὸν ἄγγελον ἵνα τί προσηγάγετε πρὸς τὴν πόλιν τοῦ πολεμῆσαι οὐκ ἦδείτε ὅτι πληγήσεσθε ἀπὸ τοῦ τείχους τίς ἐπάταξεν τὸν Αβιμελεχ υἱὸν Ἱεροβααλ οὐχὶ γυνὴ ἔρριψεν ἐπ' αὐτὸν κλάσμα μύλου ἀπὸ τοῦ τείχους καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασι ἵνα τί προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος **23** καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς Δαυιδ ὅτι ἐκραταίωσαν ἐφ' ἡμᾶς οἱ ἄνδρες καὶ ἐξήλθαν ἐφ' ἡμᾶς εἰς τὸν ἀγρόν καὶ ἐγενήθημεν ἐπ' αὐτοὺς ἕως τῆς θύρας τῆς πύλης **24** καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξεύοντες πρὸς τοὺς παῖδάς σου ἀπάνωθεν τοῦ τείχους καὶ ἀπέθαναν τῶν παιδῶν τοῦ βασιλέως καὶ γε ὁ δούλος σου Ουριας ὁ Χετταῖος ἀπέθανεν **25** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς τὸν ἄγγελον τάδε ἐρεῖς

πρὸς Ἰωαβ μὴ πονηρὸν ἔστω ἐν ὀφθαλμοῖς σου τὸ ῥῆμα τοῦτο ὅτι ποτὲ μὲν οὕτως καὶ ποτὲ οὕτως φάγεται ἡ μάχαιρα κραταίωσον τὸν πόλεμόν σου πρὸς τὴν πόλιν καὶ κατάσπασον αὐτὴν καὶ κραταίωσον αὐτόν **26** καὶ ἤκουσεν ἡ γυνὴ Ουριου ὅτι ἀπέθανεν Ουριας ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ἐκόψατο τὸν ἄνδρα αὐτῆς **27** καὶ διήλθεν τὸ πένθος καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ καὶ συνήγαγεν αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναῖκα καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν καὶ πονηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα ὃ ἐποίησεν Δαυιδ ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου

12 καὶ ἀπέστειλεν κύριος τὸν Ναθαν τὸν προφήτην πρὸς Δαυιδ καὶ εἰσήλθεν πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν αὐτῷ δύο ἦσαν ἄνδρες ἐν πόλει μὲν εἰς πλούσιος καὶ εἰς πένης **2** καὶ τῷ πλουσίῳ ἦν ποίμνια καὶ βουκόλια πολλὰ σφόδρα **3** καὶ τῷ πένητι οὐδὲν ἄλλ' ἢ ἀμνάς μία μικρὰ ἦν ἐκτήσατο καὶ περιεποιήσατο καὶ ἐξέθρεψεν αὐτὴν καὶ ἠδρύνθη μετ' αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐκ τοῦ ἄρτου αὐτοῦ ἤσθιεν καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου αὐτοῦ ἔπιεν καὶ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ ἐκάθευδεν καὶ ἦν αὐτῷ ὡς θυγάτηρ **4** καὶ ἦλθεν πάροδος τῷ ἀνδρὶ τῷ πλουσίῳ καὶ ἐφείσατο λαβεῖν ἐκ τῶν ποιμνίων αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν βουκολίων αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι τῷ ξένῳ ὁδοιπόρῳ ἐλθόντι πρὸς αὐτόν καὶ ἔλαβεν τὴν ἀμνάδα τοῦ πένητος καὶ ἐποίησεν αὐτὴν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐλθόντι πρὸς αὐτόν **5** καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Δαυιδ σφόδρα τῷ ἀνδρὶ καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ναθαν ζῆ κύριος ὅτι υἱὸς θανάτου ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦτο **6** καὶ τὴν ἀμνάδα ἀποτεῖσει ἐπταπλασίονα ἀνθ' ὧν ὅτι ἐποίησεν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ περὶ οὗ οὐκ ἐφείσατο **7** καὶ εἶπεν Ναθαν πρὸς Δαυιδ σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἐγὼ εἰμι ἔχρισά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἐγὼ εἰμι ἔρρυσάμην σε ἐκ χειρὸς Σαουλ **8** καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον τοῦ κυρίου σου καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ κυρίου σου ἐν τῷ κόλπῳ σου καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον Ἰσραηλ

καὶ Ἰουδα καὶ εἰ μικρὸν ἔστιν προσθήσω σοι κατὰ ταῦτα **9** τί ὅτι ἐφαύλισας τὸν λόγον κυρίου τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ τὸν Ουριαν τὸν Χετταῖον ἐπάταξας ἐν ῥομφαίᾳ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔλαβες σεαυτῷ εἰς γυναῖκα καὶ αὐτὸν ἀπέκτεινας ἐν ῥομφαίᾳ υἱῶν Ἀμμων **10** καὶ νῦν οὐκ ἀποστήσεται ῥομφαία ἐκ τοῦ οἴκου σου ἕως αἰῶνος ἀνθ' ὧν ὅτι ἐξουδένωσάς με καὶ ἔλαβες τὴν γυναῖκα τοῦ Ουριου τοῦ Χετταίου τοῦ εἶναί σοι εἰς γυναῖκα **11** τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ σέ κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου σου καὶ λήμψομαι τὰς γυναῖκάς σου κατ' ὀφθαλμούς σου καὶ δώσω τῷ πλησίον σου καὶ κοιμηθήσεται μετὰ τῶν γυναικῶν σου ἐναντίον τοῦ ἡλίου τούτου **12** ὅτι σὺ ἐποίησας κρυβῆ κάγῳ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐναντίον παντὸς Ἰσραηλ καὶ ἀπέναντι τούτου τοῦ ἡλίου **13** καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ Ναθαν ἡμάρτηκα τῷ κυρίῳ καὶ εἶπεν Ναθαν πρὸς Δαυιδ καὶ κύριος παρεβίβασεν τὸ ἀμάρτημά σου οὐ μὴ ἀποθάνῃς **14** πλὴν ὅτι παροξύνων παρῶξυνας τοὺς ἐχθροὺς κυρίου ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ καὶ γε ὁ υἱός σου ὁ τεχθεῖς σοι θανάτῳ ἀποθανεῖται **15** καὶ ἀπῆλθεν Ναθαν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἔθραυσεν κύριος τὸ παιδίον ὃ ἔτεκεν ἢ γυνὴ Ουριου τῷ Δαυιδ καὶ ἠρρώστησεν **16** καὶ ἐζήτησεν Δαυιδ τὸν θεὸν περὶ τοῦ παιδαρίου καὶ ἐνήστευσεν Δαυιδ νηστεῖαν καὶ εἰσηλθεν καὶ ηὐλίσθη ἐν σάκκῳ ἐπὶ τῆς γῆς **17** καὶ ἀνέστησαν ἐπ' αὐτὸν οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ τοῦ ἐγεῖραι αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ οὐκ ἠθέλησεν καὶ οὐ συνέφαγεν αὐτοῖς ἄρτον **18** καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ ἀπέθανε τὸ παιδάριον καὶ ἐφοβήθησαν οἱ δούλοι Δαυιδ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ ὅτι τέθνηκεν τὸ παιδάριον ὅτι εἶπαν ἰδοὺ ἐν τῷ ἔτι τὸ παιδάριον ζῆν ἐλαλήσαμεν πρὸς αὐτὸν καὶ οὐκ εἰσήκουσεν τῆς φωνῆς ἡμῶν καὶ πῶς εἶπωμεν πρὸς αὐτὸν ὅτι τέθνηκεν τὸ παιδάριον καὶ ποιήσει κακὰ **19** καὶ συνῆκεν Δαυιδ ὅτι οἱ παῖδες αὐτοῦ ψιθυρίζουσιν καὶ

ἐνόησεν Δαυιδ ὅτι τέθνηκεν τὸ παιδάριον καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ εἰ τέθνηκεν τὸ παιδάριον καὶ εἶπαν τέθνηκεν **20** καὶ ἀνέστη Δαυιδ ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐλούσατο καὶ ἠλείψατο καὶ ἤλλαξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἰσηλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ εἰσηλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἤρτων ἄρτον φαγεῖν καὶ παρέθηκαν αὐτῷ ἄρτον καὶ ἔφαγεν **21** καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ ἐποίησας ἕνεκα τοῦ παιδαρίου ἔτι ζῶντος ἐνήστευες καὶ ἔκλαιες καὶ ἠγρύπνεις καὶ ἡνίκα ἀπέθανεν τὸ παιδάριον ἀνέστης καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ πέπωκας **22** καὶ εἶπεν Δαυιδ ἐν τῷ τὸ παιδάριον ἔτι ζῆν ἐνήστευσα καὶ ἔκλαυσα ὅτι εἶπα τίς οἶδεν εἰ ἐλεήσει με κύριος καὶ ζήσεται τὸ παιδάριον **23** καὶ νῦν τέθνηκεν ἵνα τί τοῦτο ἐγὼ νηστεύω μὴ δυνησομαι ἐπιστρέψαι αὐτὸ ἔτι ἐγὼ πορεύσομαι πρὸς αὐτὸν καὶ αὐτὸς οὐκ ἀναστρέψει πρὸς με **24** καὶ παρεκάλεσεν Δαυιδ Βηρσαβее τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ εἰσηλθεν πρὸς αὐτὴν καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς καὶ συνέλαβεν καὶ ἔτεκεν υἱόν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαλωμων καὶ κύριος ἠγάπησεν αὐτὸν **25** καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Ναθαν τοῦ προφήτου καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰδεδι ἕνεκεν κυρίου **26** καὶ ἐπολέμησεν Ἰωαβ ἐν Ραββαθ υἱῶν Ἀμμων καὶ κατέλαβεν τὴν πόλιν τῆς βασιλείας **27** καὶ ἀπέστειλεν Ἰωαβ ἀγγέλους πρὸς Δαυιδ καὶ εἶπεν ἐπολέμησα ἐν Ραββαθ καὶ κατελαβόμην τὴν πόλιν τῶν ὑδάτων **28** καὶ νῦν συνάγαγε τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ καὶ παρέμβαλε ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ προκαταλαβοῦ αὐτὴν ἵνα μὴ προκαταλάβωμαι ἐγὼ τὴν πόλιν καὶ κληθῆ τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτήν **29** καὶ συνήγαγεν Δαυιδ πάντα τὸν λαὸν καὶ ἐπορεύθη εἰς Ραββαθ καὶ ἐπολέμησεν ἐν αὐτῇ καὶ κατελάβετο αὐτήν **30** καὶ ἔλαβεν τὸν στέφανον Μελχολ τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ὁ σταθμὸς αὐτοῦ τάλαντον χρυσοῦ καὶ λίθου τιμίου καὶ ἦν

ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Δαυιδ καὶ σκῦλα τῆς πόλεως ἐξήνεγκεν πολλὰ σφόδρα **31** καὶ τὸν λαὸν τὸν ὄντα ἐν αὐτῇ ἐξήγαγεν καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ πρίονι καὶ ἐν τοῖς τριβόλοις τοῖς σιδηροῖς καὶ διήγαγεν αὐτοὺς διὰ τοῦ πλινθείου καὶ οὕτως ἐποίησεν πάσαις ταῖς πόλεσιν υἱῶν Αμμων καὶ ἐπέστρεψεν Δαυιδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς Ἱερουσαλημ

13 καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα καὶ τῷ Αβεσσαλωμ υἱῷ Δαυιδ ἀδελφῇ καλῇ τῷ εἶδει σφόδρα καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημαρ καὶ ἠγάπησεν αὐτὴν Αμμων υἱὸς Δαυιδ **2** καὶ ἐθλίβετο Αμμων ὥστε ἄρρωστεῖν διὰ Θημαρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ὅτι παρθένος ἦν αὐτῇ καὶ ὑπέρογκον ἐν ὀφθαλμοῖς Αμμων τοῦ ποιῆσαι τι αὐτῇ **3** καὶ ἦν τῷ Αμμων ἑταῖρος καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωναδαβ υἱὸς Σαμαα τοῦ ἀδελφοῦ Δαυιδ καὶ Ἰωναδαβ ἀνὴρ σοφὸς σφόδρα **4** καὶ εἶπεν αὐτῷ τί σοι ὅτι σὺ οὕτως ἀσθενής υἱὲ τοῦ βασιλέως τὸ πρῶν πρῶν οὐκ ἀπαγγελεῖς μοι καὶ εἶπεν αὐτῷ Αμμων Θημαρ τὴν ἀδελφὴν Αβεσσαλωμ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐγὼ ἀγαπῶ **5** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωναδαβ κοιμήθητι ἐπὶ τῆς κοίτης σου καὶ μαλακίσθητι καὶ εἰσελεύσεται ὁ πατήρ σου τοῦ ἰδεῖν σε καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν ἐλθέτω δὴ Θημαρ ἡ ἀδελφῇ μου καὶ ψωμισάτω με καὶ ποιησάτω κατ' ὀφθαλμούς μου βρῶμα ὅπως ἴδω καὶ φάγω ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆς **6** καὶ ἐκοιμήθη Αμμων καὶ ἠρρώστησεν καὶ εἰσηλθεν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν αὐτόν καὶ εἶπεν Αμμων πρὸς τὸν βασιλέα ἐλθέτω δὴ Θημαρ ἡ ἀδελφῇ μου πρὸς με καὶ κολλυριάτω ἐν ὀφθαλμοῖς μου δύο κολλυρίδας καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς **7** καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ πρὸς Θημαρ εἰς τὸν οἶκον λέγων πορεύθητι δὴ εἰς τὸν οἶκον Αμμων τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ ποιήσον αὐτῷ βρῶμα **8** καὶ ἐπορεύθη Θημαρ εἰς τὸν οἶκον Αμμων ἀδελφοῦ αὐτῆς καὶ αὐτὸς κοιμώμενος καὶ ἔλαβεν τὸ σταῖς καὶ ἐφύρασεν καὶ ἐκολλύρισεν κατ' ὀφθαλμούς αὐτοῦ καὶ ἤψησεν τὰς κολλυρίδας **9** καὶ ἔλαβεν τὸ τήγανον καὶ κατεκένωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ

οὐκ ἠθέλησεν φαγεῖν καὶ εἶπεν Αμμων ἐξαγάγετε πάντα ἄνδρα ἐπάνωθέν μου καὶ ἐξήγαγον πάντα ἄνδρα ἀπὸ ἐπάνωθεν αὐτοῦ **10** καὶ εἶπεν Αμμων πρὸς Θημαρ εἰσένεγκε τὸ βρῶμα εἰς τὸ ταμίειον καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς σου καὶ ἔλαβεν Θημαρ τὰς κολλυρίδας ἃς ἐποίησεν καὶ εἰσήνεγκεν τῷ Αμμων ἀδελφῷ αὐτῆς εἰς τὸν κοιτῶνα **11** καὶ προσήγαγεν αὐτῷ τοῦ φαγεῖν καὶ ἐπελάβετο αὐτῆς καὶ εἶπεν αὐτῇ δεῦρο κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ ἀδελφῇ μου **12** καὶ εἶπεν αὐτῷ μὴ ἀδελφέ μου μὴ ταπεινώσης με διότι οὐ ποιηθήσεται οὕτως ἐν Ἰσραηλ μὴ ποιήσης τὴν ἀφροσύνην ταύτην **13** καὶ ἐγὼ ποῦ ἀποίσω τὸ ὄνειδός μου καὶ σὺ ἔση ὡς εἷς τῶν ἀφρόνων ἐν Ἰσραηλ καὶ νῦν λάλησον δὴ πρὸς τὸν βασιλέα ὅτι οὐ μὴ κωλύση με ἀπὸ σοῦ **14** καὶ οὐκ ἠθέλησεν Αμμων τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς καὶ ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτὴν καὶ ἐταπεινώσεν αὐτὴν καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς **15** καὶ ἐμίσησεν αὐτὴν Αμμων μῖσος μέγα σφόδρα ὅτι μέγα τὸ μῖσος ὃ ἐμίσησεν αὐτὴν ὑπὲρ τὴν ἀγάπην ἣν ἠγάπησεν αὐτὴν καὶ εἶπεν αὐτῇ Αμμων ἀνάστηθι καὶ πορεύου **16** καὶ εἶπεν αὐτῷ Θημαρ μὴ ἀδελφε ὅτι μεγάλη ἡ κακία ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώτην ἣν ἐποίησας μετ' ἐμοῦ τοῦ ἐξαποστεῖλαί με καὶ οὐκ ἠθέλησεν Αμμων ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς **17** καὶ ἐκάλεσεν τὸ παιδάριον αὐτοῦ τὸν προεστηκότα τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐξαποστείλατε δὴ ταύτην ἀπ' ἐμοῦ ἔξω καὶ ἀπόκλεισον τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς **18** καὶ ἐπ' αὐτῆς ἦν χιτῶν καρπωτός ὅτι οὕτως ἐνεδιδύσκοντο αἱ θυγατέρες τοῦ βασιλέως αἱ παρθένοι τοὺς ἐπενδύτας αὐτῶν καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ ἔξω καὶ ἀπέκλεισεν τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς **19** καὶ ἔλαβεν Θημαρ σποδὸν καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ τὸν χιτῶνα τὸν καρπωτὸν τὸν ἐπ' αὐτῆς διέρρηξεν καὶ ἐπέθηκεν τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ ἐπορεύθη πορευομένη καὶ κράζουσα **20** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Αβεσσαλωμ ὁ

ἀδελφός αὐτῆς μὴ Ἀμνων ὁ ἀδελφός σου ἐγένετο μετὰ σοῦ καὶ νῦν ἀδελφή μου κώφευσον ὅτι ἀδελφός σου ἐστὶν μὴ ἤθης τὴν καρδίαν σου τοῦ λαλήσαι εἰς τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἐκάθισεν Θημαρ χηρεύουσα ἐν οἴκῳ Ἀβεσσαλωμ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς **21** καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ πάντα τοὺς λόγους τούτους καὶ ἐθυμώθη σφόδρα καὶ οὐκ ἐλύπησεν τὸ πνεῦμα Ἀμνων τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ὅτι ἠγάπα αὐτόν ὅτι πρωτότοκος αὐτοῦ ἦν **22** καὶ οὐκ ἐλάλησεν Ἀβεσσαλωμ μετὰ Ἀμνων ἀπὸ πονηροῦ ἕως ἀγαθοῦ ὅτι ἐμίσει Ἀβεσσαλωμ τὸν Ἀμνων ἐπὶ λόγου οὗ ἑταπείνωσεν Θημαρ τὴν ἀδελφήν αὐτοῦ **23** καὶ ἐγένετο εἰς διετηρίδα ἡμερῶν καὶ ἦσαν κείροντες τῷ Ἀβεσσαλωμ ἐν Βελασωρ τῇ ἐχόμενα Εφραιμ καὶ ἐκάλεσεν Ἀβεσσαλωμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως **24** καὶ ἦλθεν Ἀβεσσαλωμ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν ἰδοὺ δὴ κείρουσιν τῷ δούλῳ σου πορευθῆτω δὴ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετὰ τοῦ δούλου σου **25** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀβεσσαλωμ μὴ δὴ υἱέ μου μὴ πορευθῶμεν πάντες ἡμεῖς καὶ οὐ μὴ καταβαρυνθῶμεν ἐπὶ σέ καὶ ἐβίασατο αὐτόν καὶ οὐκ ἠθέλησεν τοῦ πορευθῆναι καὶ εὐλόγησεν αὐτόν **26** καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλωμ καὶ εἰ μὴ πορευθῆτω δὴ μεθ' ἡμῶν Ἀμνων ὁ ἀδελφός μου καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἵνα τί πορευθῆ μετὰ σοῦ **27** καὶ ἐβίασατο αὐτόν Ἀβεσσαλωμ καὶ ἀπέστειλεν μετ' αὐτοῦ τὸν Ἀμνων καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ ἐποίησεν Ἀβεσσαλωμ πότον κατὰ τὸν πότον τοῦ βασιλέως **28** καὶ ἐνετείλατο Ἀβεσσαλωμ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ λέγων ἴδετε ὡς ἂν ἀγαθυνθῆ ἡ καρδία Ἀμνων ἐν τῷ οἴνῳ καὶ εἶπω πρὸς ὑμᾶς πατάξατε τὸν Ἀμνων καὶ θανατώσατε αὐτόν μὴ φοβηθῆτε ὅτι οὐχὶ ἐγὼ εἰμι ἐντέλλομαι ὑμῖν ἀνδρίζεσθε καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνάμεως **29** καὶ ἐποίησαν τὰ παιδάρια Ἀβεσσαλωμ τῷ Ἀμνων καθὰ ἐνετείλατο αὐτοῖς Ἀβεσσαλωμ καὶ ἀνέστησαν πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως καὶ ἐπεκάθισαν ἀνὴρ ἐπὶ τὴν

ἡμίονον αὐτοῦ καὶ ἔφυγαν **30** καὶ ἐγένετο αὐτῶν ὄντων ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἡ ἀκοὴ ἦλθεν πρὸς Δαυιδ λέγων ἐπάταξεν Ἀβεσσαλωμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς **31** καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὴν γῆν καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ περισσώτεροι αὐτῷ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν **32** καὶ ἀπεκρίθη Ἰωναδαβ υἱὸς Σαμαα ἀδελφοῦ Δαυιδ καὶ εἶπεν μὴ εἰπάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὅτι πάντα τὰ παιδάρια τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως ἐθανάτωσεν ὅτι Ἀμνων μονώτατος ἀπέθανεν ὅτι ἐπὶ στόματος Ἀβεσσαλωμ ἦν κείμενος ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἑταπείνωσεν Θημαρ τὴν ἀδελφήν αὐτοῦ **33** καὶ νῦν μὴ θέσθω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ῥῆμα λέγων πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἀπέθαναν ὅτι ἄλλ' ἢ Ἀμνων μονώτατος ἀπέθανεν **34** καὶ ἀπέδρα Ἀβεσσαλωμ καὶ ἦρεν τὸ παιδάριον ὁ σκοπὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ λαὸς πολὺς πορευόμενος ἐν τῇ ὁδῷ ὄπισθεν αὐτοῦ ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐν τῇ καταβάσει καὶ παρεγένετο ὁ σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλεν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν ἄνδρας ἐώρακα ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς Ὠρωνην ἐκ μέρους τοῦ ὄρους **35** καὶ εἶπεν Ἰωναδαβ πρὸς τὸν βασιλέα ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως πάρευσιν κατὰ τὸν λόγον τοῦ δούλου σου οὕτως ἐγένετο **36** καὶ ἐγένετο ἡνίκα συνετέλεσεν λαλῶν καὶ ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦλθαν καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν καὶ γε ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν σφόδρα **37** καὶ Ἀβεσσαλωμ ἔφυγεν καὶ ἐπορεύθη πρὸς Θολμαι υἱὸν Εμιουδ βασιλέα Γεδσουρ εἰς γῆν Μαχαδ καὶ ἐπένθησεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας **38** καὶ Ἀβεσσαλωμ ἀπέδρα καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσουρ καὶ ἦν ἐκεῖ ἔτη τρία **39** καὶ ἐκόπασεν τὸ πνεῦμα τοῦ βασιλέως τοῦ ἐξελεθῆν ὀπίσω Ἀβεσσαλωμ ὅτι παρεκλήθη ἐπὶ Ἀμνων ὅτι ἀπέθανεν

14 καὶ ἔγνω Ἰωαβ υἱὸς Σαρουίας ὅτι ἡ καρδιά τοῦ βασιλέως ἐπὶ Αβεσσαλωμ 2 καὶ ἀπέστειλεν Ἰωαβ εἰς Θεκωε καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν γυναῖκα σοφὴν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν πένθησον δὴ καὶ ἔνδυσαι ἱμάτια πενθικὰ καὶ μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον καὶ ἔσῃ ὡς γυνὴ πενθοῦσα ἐπὶ τεθνηκότι τοῦτο ἡμέρας πολλὰς 3 καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἔθηκεν Ἰωαβ τοὺς λόγους ἐν τῷ στόματι αὐτῆς 4 καὶ εἰσηλθεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκωῖτις πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς εἰς τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ εἶπεν Σῶσον βασιλεῦ σῶσον 5 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν ὁ βασιλεὺς τί ἐστὶν σοι ἡ δὲ εἶπεν καὶ μάλα γυνὴ χήρα ἐγώ εἰμι καὶ ἀπέθανεν ὁ ἀνὴρ μου 6 καὶ γε τῇ δούλῃ σου δύο υἱοὶ καὶ ἐμαχέσαντο ἀμφοτέροι ἐν τῷ ἀργῷ καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἀνὰ μέσον αὐτῶν καὶ ἔπαισεν ὁ εἷς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν 7 καὶ ἰδοὺ ἐπανέστη ὅλη ἡ πατριὰ πρὸς τὴν δούλην σου καὶ εἶπαν δὸς τὸν παῖσαντα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ θανατώσομεν αὐτὸν ἀντὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὗ ἀπέκτεινεν καὶ ἐξαροῦμεν καί γε τὸν κληρονόμον ὑμῶν καὶ σβέσουσιν τὸν ἄνθρακά μου τὸν καταλειφθέντα ὥστε μὴ θέσθαι τῷ ἀνδρὶ μου κατάλειμμα καὶ ὄνομα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς 8 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ὑγιαίνουσα βιάδιζε εἰς τὸν οἶκόν σου κάγω ἐντελοῦμαι περὶ σοῦ 9 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκωῖτις πρὸς τὸν βασιλέα ἐπ' ἐμέ κύριέ μου βασιλεῦ ἡ ἀνομία καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἄθωρος 10 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τίς ὁ λαλῶν πρὸς σέ καὶ ἄξεις αὐτὸν πρὸς ἐμέ καὶ οὐ προσθήσει ἕτι ἄψασθαι αὐτοῦ 11 καὶ εἶπεν μνημονευσάτω δὴ ὁ βασιλεὺς τὸν κύριον θεὸν αὐτοῦ πληθυνθῆναι ἀγχιστέα τοῦ αἵματος τοῦ διαφθεῖραι καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσιν τὸν υἱόν μου καὶ εἶπεν ζῆ κύριος εἰ πεσεῖται ἀπὸ τῆς τριχὸς τοῦ υἱοῦ σου ἐπὶ τὴν

γῆν 12 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ῥῆμα καὶ εἶπεν λάλησον 13 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἵνα τί ἐλογίσω τοιοῦτο ἐπὶ λαὸν θεοῦ ἢ ἐκ στόματος τοῦ βασιλέως ὁ λόγος οὗτος ὡς πλημμέλεια τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα τὸν ἐξωσμένον αὐτοῦ 14 ὅτι θανάτῳ ἀποθανούμεθα καὶ ὡσπερ τὸ ὕδωρ τὸ καταφερόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ὃ οὐ συναχθήσεται καὶ λήμψεται ὁ θεὸς ψυχὴν καὶ λογιζόμενος τοῦ ἐξῶσαι ἀπ' αὐτοῦ ἐξωσμένον 15 καὶ νῦν ὃ ἦλθον λαλήσαι πρὸς τὸν βασιλέα τὸν κύριόν μου τὸ ῥῆμα τοῦτο ὅτι ὄψεται με ὁ λαός καὶ ἐρεῖ ἡ δούλη σου λαλησάτω δὴ πρὸς τὸν βασιλέα εἴ πως ποιήσει ὁ βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τῆς δούλης αὐτοῦ 16 ὅτι ἀκούσει ὁ βασιλεὺς ρύσασθαι τὴν δούλην αὐτοῦ ἐκ χειρὸς τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ζητοῦντος ἐξᾶραί με καὶ τὸν υἱόν μου ἀπὸ κληρονομίας θεοῦ 17 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ εἶη δὴ ὁ λόγος τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως εἰς θυσίαν ὅτι καθὼς ἄγγελος θεοῦ οὕτως ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τοῦ ἀκούειν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ πονηρὸν καὶ κύριος ὁ θεός σου ἔσται μετὰ σοῦ 18 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν πρὸς τὴν γυναῖκα μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐπερωτῶ σε καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ λαλησάτω δὴ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς 19 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς μὴ ἡ χεὶρ Ἰωαβ ἐν παντὶ τούτῳ μετὰ σοῦ καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ βασιλεῖ ζῆ ἡ ψυχὴ σου κύριέ μου βασιλεῦ εἰ ἔστιν εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἐκ πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὅτι ὁ δούλος σου Ἰωαβ αὐτὸς ἐνετείλατό μοι καὶ αὐτὸς ἔθετο ἐν τῷ στόματι τῆς δούλης σου πάντας τοὺς λόγους τούτους 20 ἔνεκεν τοῦ περιελθεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ῥήματος τούτου ἐποίησεν ὁ δούλος σου Ἰωαβ τὸν λόγον τοῦτον καὶ ὁ κύριός μου σοφὸς καθὼς σοφία ἀγγέλου τοῦ θεοῦ τοῦ γνῶναι πάντα τὰ ἐν τῇ γῇ 21 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωαβ ἰδοὺ δὴ ἐποίησά σοι κατὰ τὸν λόγον σου τοῦτον πορεύου ἐπίστρεψον τὸ παιδάριον τὸν Αβεσσαλωμ 22 καὶ

ἔπεσεν Ἰωαβ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν καὶ εὐλόγησεν τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν Ἰωαβ σήμερον ἔγνω ὁ δοῦλός σου ὅτι εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριέ μου βασιλεῦ ὅτι ἐποίησεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον τοῦ δούλου αὐτοῦ **23** καὶ ἀνέστη Ἰωαβ καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσουρ καὶ ἤγαγεν τὸν Αβεσσαλωμ εἰς Ἱερουσαλημ **24** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἀποστραφήτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸ πρόσωπόν μου μὴ βλεπέτω καὶ ἀπέστρεψεν Αβεσσαλωμ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδεν **25** καὶ ὡς Αβεσσαλωμ οὐκ ἦν ἀνὴρ ἐν παντὶ Ἰσραηλ αἰνετὸς σφόδρα ἀπὸ ἴχνους ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἕως κορυφῆς αὐτοῦ οὐκ ἦν ἐν αὐτῷ μῶμος **26** καὶ ἐν τῷ κείρεσθαι αὐτὸν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ἀπ' ἀρχῆς ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ὡς ἂν ἐκείρετο ὅτι κατεβαρύνετο ἐπ' αὐτόν καὶ κειρόμενος αὐτὴν ἔστησεν τὴν τρίχα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ διακοσίους σίκλους ἐν τῷ σίκλω τῷ βασιλικῷ **27** καὶ ἐτέχθησαν τῷ Αβεσσαλωμ τρεῖς υἱοὶ καὶ θυγάτηρ μία καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημαρ αὕτη ἦν γυνὴ καλὴ σφόδρα καὶ γίνεται γυνὴ τῷ Ροβοαμ υἱῷ Σαλωμων καὶ τίκτει αὐτῷ τὸν Αβια **28** καὶ ἐκάθισεν Αβεσσαλωμ ἐν Ἱερουσαλημ δύο ἔτη ἡμερῶν καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδεν **29** καὶ ἀπέστειλεν Αβεσσαλωμ πρὸς Ἰωαβ τοῦ ἀποστεῖλαι αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἔλθειν πρὸς αὐτόν καὶ ἀπέστειλεν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν καὶ οὐκ ἠθέλησεν παραγενέσθαι **30** καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἴδετε ἡ μερίς ἐν ἀγρῷ τοῦ Ἰωαβ ἐχόμενά μου καὶ αὐτῷ κριθαὶ ἐκεῖ πορεύεσθε καὶ ἐμπρήσατε αὐτὴν ἐν πυρὶ καὶ ἐνέπρησαν αὐτάς οἱ παῖδες Αβεσσαλωμ καὶ παραγίνονται οἱ δοῦλοι Ἰωαβ πρὸς αὐτὸν διερρηχότες τὰ ἰμάτια αὐτῶν καὶ εἶπαν ἐνεπύρισαν οἱ δοῦλοι Αβεσσαλωμ τὴν μερίδα ἐν πυρὶ **31** καὶ ἀνέστη Ἰωαβ καὶ ἦλθεν πρὸς Αβεσσαλωμ εἰς τὸν οἶκον καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἵνα τί οἱ παῖδές σου ἐνεπύρισαν τὴν μερίδα

τὴν ἐμὴν ἐν πυρὶ **32** καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς Ἰωαβ ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σέ λέγων ἦκε ὧδε καὶ ἀποστελῶ σε πρὸς τὸν βασιλέα λέγων ἵνα τί ἦλθον ἐκ Γεδσουρ ἀγαθόν μοι ἦν τοῦ ἔτι εἶναι με ἐκεῖ καὶ νῦν ἰδοὺ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδον εἰ δέ ἐστιν ἐν ἐμοὶ ἀδικία καὶ θανάτωσόν με **33** καὶ εἰσηλθεν Ἰωαβ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ καὶ ἐκάλεσεν τὸν Αβεσσαλωμ καὶ εἰσηλθεν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Αβεσσαλωμ

15 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Αβεσσαλωμ ἄρματα καὶ ἵππους καὶ πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν αὐτοῦ **2** καὶ ὥρθησεν Αβεσσαλωμ καὶ ἔστη ἀνά χεῖρα τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης καὶ ἐγένετο πᾶς ἀνὴρ ᾧ ἐγένετο κρίσις ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλέα εἰς κρίσιν καὶ ἐβόησεν πρὸς αὐτόν Αβεσσαλωμ καὶ ἔλεγεν αὐτῷ ἐκ ποίας πόλεως σὺ εἶ καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ ἐκ μιᾶς φυλῶν Ἰσραηλ ὁ δοῦλός σου **3** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Αβεσσαλωμ ἰδοὺ οἱ λόγοι σου ἀγαθοὶ καὶ εὐκόλοι καὶ ἀκούων οὐκ ἔστιν σοι παρὰ τοῦ βασιλέως **4** καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ τίς με καταστήσει κριτὴν ἐν τῇ γῇ καὶ ἐπ' ἐμὲ ἐλεύσεται πᾶς ἀνὴρ ᾧ ἐὰν ἦ ἀντιλογία καὶ κρίσις καὶ δικαίωσω αὐτόν **5** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίζειν ἄνδρα τοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ καὶ ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐπελαμβάνετο αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν **6** καὶ ἐποίησεν Αβεσσαλωμ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο παντὶ Ἰσραηλ τοῖς παραγινόμενοις εἰς κρίσιν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἰδιοποιεῖτο Αβεσσαλωμ τὴν καρδίαν ἀνδρῶν Ἰσραηλ **7** καὶ ἐγένετο ἀπὸ τέλους τεσσαράκοντα ἐτῶν καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ πορεύσομαι δὴ καὶ ἀποτείσω τὰς εὐχάς μου ἅς ηὐξάμην τῷ κυρίῳ ἐν Χεβρων **8** ὅτι εὐχὴν ηὐξάτο ὁ δοῦλός σου ἐν τῷ οἰκεῖν με ἐν Γεδσουρ ἐν Συρίᾳ λέγων ἐὰν ἐπιστρέφω ἐπιστρέψῃ με

κύριος εἰς Ἱερουσαλημ καὶ λατρεύσω τῷ κυρίῳ 9
καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς βιάδιζε εἰς εἰρήνην καὶ
ἀναστάς ἐπορεύθη εἰς Χεβρων 10 καὶ ἀπέστειλεν
Ἀβεσσαλωμ κατασκόπους ἐν πάσαις φυλαῖς
Ἰσραηλ λέγων ἐν τῷ ἀκούσαι ὑμᾶς τὴν φωνὴν
τῆς κερατίνης καὶ ἐρεῖτε βεβασίλευκεν βασιλεὺς
Ἀβεσσαλωμ ἐν Χεβρων 11 καὶ μετὰ Ἀβεσσαλωμ
ἐπορεύθησαν διακόσιοι ἄνδρες ἐξ Ἱερουσαλημ
κλητοὶ καὶ πορευόμενοι τῇ ἀπλότῃ αὐτῶν
καὶ οὐκ ἔγνωσαν πᾶν ῥήμα 12 καὶ ἀπέστειλεν
Ἀβεσσαλωμ καὶ ἐκάλεσεν τὸν Ἀχιτοφελ τὸν
Γελμωναῖον τὸν σύμβουλον Δαυὶδ ἐκ τῆς πόλεως
αὐτοῦ ἐκ Γωλα ἐν τῷ θυσιάζειν αὐτόν καὶ ἐγένετο
σύστρεμμα ἰσχυρόν καὶ ὁ λαὸς πορευόμενος
καὶ πολὺς μετὰ Ἀβεσσαλωμ 13 καὶ παρεγένετο
ὁ ἀπαγγέλλων πρὸς Δαυὶδ λέγων ἐγενήθη ἡ
καρδιά ἀνδρῶν Ἰσραηλ ὀπίσω Ἀβεσσαλωμ 14 καὶ
εἶπεν Δαυὶδ πᾶσιν τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς μετ'
αὐτοῦ τοῖς ἐν Ἱερουσαλημ ἀνάστητε καὶ φύγωμεν
ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν σωτηρία ἀπὸ προσώπου
Ἀβεσσαλωμ ταχύνετε τοῦ πορευθῆναι ἵνα μὴ
ταχύνῃ καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς καὶ ἐξώσῃ ἐφ' ἡμᾶς
τὴν κακίαν καὶ πατάξῃ τὴν πόλιν στόματι
μαχαίρης 15 καὶ εἶπον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως
πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ πάντα ὅσα αἰρεῖται ὁ
κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς ἰδοὺ οἱ παῖδες σου 16
καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ
τοῖς ποσὶν αὐτῶν καὶ ἀφῆκεν ὁ βασιλεὺς δέκα
γυναῖκας τῶν παλλακῶν αὐτοῦ φυλάσσειν τὸν
οἶκον 17 καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες
οἱ παῖδες αὐτοῦ πεζῆ καὶ ἔστησαν ἐν οἴκῳ τῷ
μακρᾶν 18 καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀνά
χεῖρα αὐτοῦ παρῆγον καὶ πᾶς ὁ Χεττι καὶ πᾶς ὁ
Φελεθι καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῆς ἐλαίας ἐν τῇ ἐρήμῳ
καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύετο ἐχόμενος αὐτοῦ
καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτὸν καὶ πάντες οἱ ἄδρῳι
καὶ πάντες οἱ μαχηταὶ ἐξακόσιοι ἄνδρες καὶ
παρῆσαν ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ Χερεθι καὶ
πᾶς ὁ Φελεθι καὶ πάντες οἱ Γεθθαῖοι ἐξακόσιοι

ἄνδρες οἱ ἐλθόντες τοῖς ποσὶν αὐτῶν ἐκ Γεθ
πορευόμενοι ἐπὶ πρόσωπον τοῦ βασιλέως 19
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Εθθι τὸν Γεθθαῖον
ἵνα τί πορεύῃ καὶ σὺ μεθ' ἡμῶν ἐπίστρεφε καὶ
οἶκει μετὰ τοῦ βασιλέως ὅτι ξένος εἶ σὺ καὶ ὅτι
μετώκηκας σὺ ἐκ τοῦ τόπου σου 20 εἰ ἐχθὲς
παραγέγονας καὶ σήμερον κινήσω σε μεθ' ἡμῶν
καὶ γε μεταναστήσεις τὸν τόπον σου ἐχθὲς ἢ
ἐξέλευσίς σου καὶ σήμερον μετακινήσω σε μεθ'
ἡμῶν τοῦ πορευθῆναι καὶ ἐγὼ πορεύσομαι οὗ
ἂν ἐγὼ πορευθῶ ἐπιστρέφου καὶ ἐπίστρεψον
τοὺς ἀδελφούς σου μετὰ σοῦ καὶ κύριος ποιήσει
μετὰ σοῦ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν 21 καὶ ἀπεκρίθη
Εθθι τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν ζῆ κύριος καὶ ζῆ ὁ
κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὅτι εἰς τὸν τόπον οὗ ἐὰν
ἦ ὁ κύριός μου καὶ ἐὰν εἰς θάνατον καὶ ἐὰν εἰς
ζωὴν ὅτι ἐκεῖ ἔσται ὁ δούλος σου 22 καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεὺς πρὸς Εθθι δεῦρο καὶ διάβαινε μετ'
ἐμοῦ καὶ παρῆλθεν Εθθι ὁ Γεθθαῖος καὶ πάντες
οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ὁ μετ' αὐτοῦ 23
καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἔκλαιεν φωνῇ μεγάλῃ καὶ πᾶς ὁ
λαὸς παρεπορεύοντο ἐν τῷ χειμάρρῳ Κεδρων
καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη τὸν χειμάρρουν Κεδρων
καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ ὁ βασιλεὺς παρεπορεύοντο
ἐπὶ πρόσωπον ὁδοῦ τὴν ἔρημον 24 καὶ ἰδοὺ
καὶ γε Σαδωκ καὶ πάντες οἱ Λευῖται μετ' αὐτοῦ
αἴροντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου ἀπὸ
Βαιθαρ καὶ ἔστησαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ
καὶ ἀνέβη Ἀβιαθαρ ἕως ἐπάυσατο πᾶς ὁ λαὸς
παρελθεῖν ἐκ τῆς πόλεως 25 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
τῷ Σαδωκ ἀπόστρεψον τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ εἰς
τὴν πόλιν ἐὰν εὕρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου
καὶ ἐπιστρέψει με καὶ δεῖξει μοι αὐτὴν καὶ τὴν
εὐπρέπειαν αὐτῆς 26 καὶ ἐὰν εἴπῃ οὕτως οὐκ
ἠθέληκα ἐν σοὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι ποιεῖτω μοι κατὰ
τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ 27 καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς τῷ Σαδωκ τῷ ἱερεῖ ἴδετε σὺ ἐπιστρέφεις
εἰς τὴν πόλιν ἐν εἰρήνῃ καὶ Ἀχιμαας ὁ υἱός σου
καὶ Ἰωναθαν ὁ υἱός Ἀβιαθαρ οἱ δύο υἱοὶ ὑμῶν

μεθ' ὑμῶν **28** ἴδετε ἐγὼ εἶμι στρατεύομαι ἐν Αραβωθ τῆς ἐρήμου ἕως τοῦ ἐλθεῖν ῥῆμα παρ' ὑμῶν τοῦ ἀπαγγεῖλαί μοι **29** καὶ ἀπέστρεψεν Σαδωκ καὶ Αβιαθαρ τὴν κιβωτὸν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ **30** καὶ Δαυιδ ἀνέβαινεν ἐν τῇ ἀναβάσει τῶν ἐλαίων ἀναβαίνων καὶ κλαίων καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπικεκαλυμμένος καὶ αὐτὸς ἐπορεύετο ἀνυπόδετος καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐπεκάλυψεν ἀνὴρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀνέβαινον ἀναβαίνοντες καὶ κλαίοντες **31** καὶ ἀνηγγέλη Δαυιδ λέγοντες καὶ Αχιτοφελ ἐν τοῖς συστρεφομένοις μετὰ Αβεσσαλωμ καὶ εἶπεν Δαυιδ διασκέδασον δὴ τὴν βουλήν Αχιτοφελ κύριε ὁ θεὸς μου **32** καὶ ἦν Δαυιδ ἐρχόμενος ἕως τοῦ Ρωσ οὗ προσεκύνησεν ἐκεῖ τῷ θεῷ καὶ ἰδοὺ εἰς ἀπαντὴν αὐτῷ Χουσι ὁ Ἀρχι ἐταῖρος Δαυιδ διερρηχῶς τὸν χιτῶνα αὐτοῦ καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ **33** καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ ἐὰν μὲν διαβῆς μετ' ἐμοῦ καὶ ἔσῃ ἐπ' ἐμὲ εἰς βάσταγμα **34** καὶ ἐὰν εἰς τὴν πόλιν ἐπιστρέψῃς καὶ ἐρεῖς τῷ Αβεσσαλωμ διεληλύθασιν οἱ ἀδελφοί σου καὶ ὁ βασιλεὺς κατόπισθέν μου διελήλυθεν ὁ πατήρ σου καὶ νῦν παῖς σου εἶμι βασιλεὺς ἕασόν με ζῆσαι παῖς τοῦ πατρός σου ἤμην τότε καὶ ἀρτίως καὶ νῦν ἐγὼ δούλος σός καὶ διασκεδάσεις μοι τὴν βουλήν Αχιτοφελ **35** καὶ ἰδοὺ μετὰ σοῦ ἐκεῖ Σαδωκ καὶ Αβιαθαρ οἱ ἱερεῖς καὶ ἔσται πᾶν ῥῆμα ὃ ἐὰν ἀκούσης ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἀναγγελεῖς τῷ Σαδωκ καὶ τῷ Αβιαθαρ τοῖς ἱερεῦσιν **36** ἰδοὺ ἐκεῖ μετ' αὐτῶν δύο υἱοὶ αὐτῶν Αχιμαας υἱὸς τῷ Σαδωκ καὶ Ἰωνathan υἱὸς τῷ Αβιαθαρ καὶ ἀποστελεῖτε ἐν χειρὶ αὐτῶν πρὸς με πᾶν ῥῆμα ὃ ἐὰν ἀκούσητε **37** καὶ εἰσηλθεν Χουσι ὁ ἐταῖρος Δαυιδ εἰς τὴν πόλιν καὶ Αβεσσαλωμ εἰσεπορεύετο εἰς Ἱερουσαλημ

16 καὶ Δαυιδ παρῆλθεν βραχὺ τι ἀπὸ τῆς Ρωσ καὶ ἰδοὺ Σιβα τὸ παιδάριον Μεμφιβοσθε εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ ζευγος ὄνων ἐπισεσαγμένων καὶ ἐπ' αὐτοῖς διακόσιοι ἄρτοι καὶ ἑκατὸν

σταφίδες καὶ ἑκατὸν φοίνικες καὶ Νεβελ οἴνου **2** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σιβα τί ταῦτά σοι καὶ εἶπεν Σιβα τὰ ὑποζύγια τῆ οἰκία τοῦ βασιλέως τοῦ ἐπικαθησθαι καὶ οἱ ἄρτοι καὶ οἱ φοίνικες εἰς βρῶσιν τοῖς παιδαρίοις καὶ ὁ οἶνος πιεῖν τοῖς ἐκκελυμένοις ἐν τῇ ἐρήμῳ **3** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καὶ ποῦ ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου σου καὶ εἶπεν Σιβα πρὸς τὸν βασιλέα ἰδοὺ κάθηται ἐν Ἱερουσαλημ ὅτι εἶπεν σήμερον ἐπιστρέψουσίν μοι ὁ οἶκος Ἰσραηλ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρός μου **4** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σιβα ἰδοὺ σοὶ πάντα ὅσα ἐστὶν τῷ Μεμφιβοσθε καὶ εἶπεν Σιβα προσκυνήσας εὐροίμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριέ μου βασιλεῦ **5** καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ ἕως Βαουριμ καὶ ἰδοὺ ἐκεῖθεν ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ συγγενείας οἴκου Σαουλ καὶ ὄνομα αὐτῷ Σεμεὶ υἱὸς Γηρα ἐξῆλθεν ἐκπορευόμενος καὶ καταρῶμενος **6** καὶ λιθάζων ἐν λίθοις τὸν Δαυιδ καὶ πάντας τοὺς παῖδας τοῦ βασιλέως Δαυιδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων τοῦ βασιλέως **7** καὶ οὕτως ἔλεγεν Σεμεὶ ἐν τῷ καταρᾶσθαι αὐτὸν ἔξελθε ἔξελθε ἀνὴρ αἱμάτων καὶ ἀνὴρ ὁ παράνομος **8** ἐπέστρεψεν ἐπὶ σὲ κύριος πάντα τὰ αἵματα τοῦ οἴκου Σαουλ ὅτι ἐβασίλευσας ἀντ' αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν κύριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ Αβεσσαλωμ τοῦ υἱοῦ σου καὶ ἰδοὺ σὺ ἐν τῇ κακίᾳ σου ὅτι ἀνὴρ αἱμάτων σὺ **9** καὶ εἶπεν Αβεσσα υἱὸς Σαρουιας πρὸς τὸν βασιλέα ἵνα τί καταράται ὁ κύων ὁ τεθνηκώς οὗτος τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα διαβήσομαι δὴ καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ **10** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν υἱοὶ Σαρουιας ἄφετε αὐτὸν καὶ οὕτως καταράσθω ὅτι κύριος εἶπεν αὐτῷ καταρᾶσθαι τὸν Δαυιδ καὶ τίς ἐρεῖ ὡς τί ἐποίησας οὕτως **11** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αβεσσα καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἰδοὺ ὁ υἱός μου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῆς κοιλίας μου ζητεῖ τὴν ψυχὴν μου καὶ προσέτι νῦν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεμινι ἄφετε αὐτὸν καταρᾶσθαι ὅτι εἶπεν αὐτῷ κύριος

12 εἶ πως ἴδοι κύριος ἐν τῇ ταπεινώσει μου καὶ ἐπιστρέψει μοι ἀγαθὰ ἀντὶ τῆς κατάρας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ 13 καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ Σεμεΐ ἐπορεύετο ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐχόμενα αὐτοῦ πορευόμενος καὶ καταρῶμενος καὶ λιθάζων ἐν λίθοις ἐκ πλαγίων αὐτοῦ καὶ τῷ χοῦ πάσων 14 καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκκελυμένοι καὶ ἀνέψυξαν ἐκεῖ 15 καὶ Αβεσσαλωμ καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραηλ εἰσῆλθον εἰς Ἱερουσαλημ καὶ Αχιτοφελ μετ' αὐτοῦ 16 καὶ ἐγενήθη ἡνίκα ἦλθεν Χουσι ὁ Ἀρχι ἑταῖρος Δαυιδ πρὸς Αβεσσαλωμ καὶ εἶπεν Χουσι πρὸς Αβεσσαλωμ ζήτησθε ὁ βασιλεὺς 17 καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς Χουσι τοῦτο τὸ ἔλεός σου μετὰ τοῦ ἑταίρου σου ἵνα τί οὐκ ἀπῆλθες μετὰ τοῦ ἑταίρου σου 18 καὶ εἶπεν Χουσι πρὸς Αβεσσαλωμ οὐχὶ ἀλλὰ κατόπισθεν οὗ ἐξελέξατο κύριος καὶ ὁ λαὸς οὗτος καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραηλ αὐτῷ ἔσομαι καὶ μετ' αὐτοῦ καθήσομαι 19 καὶ τὸ δεύτερον τίνι ἐγὼ δουλεύσω οὐχὶ ἐνώπιον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθάπερ ἐδούλευσα ἐνώπιον τοῦ πατρός σου οὕτως ἔσομαι ἐνώπιόν σου 20 καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς Αχιτοφελ φέρετε ἑαυτοῖς βουλήν τί ποιήσωμεν 21 καὶ εἶπεν Αχιτοφελ πρὸς Αβεσσαλωμ εἰσελθε πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρός σου ἃς κατέλιπεν φυλάσσειν τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἀκούσεται πᾶς Ἰσραηλ ὅτι κατήσχυνας τὸν πατέρα σου καὶ ἐνισχύσουσιν αἱ χεῖρες πάντων τῶν μετὰ σοῦ 22 καὶ ἔπρξαν τὴν σκιηνὴν τῷ Αβεσσαλωμ ἐπὶ τὸ δῶμα καὶ εἰσῆλθεν Αβεσσαλωμ πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρός αὐτοῦ κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς Ἰσραηλ 23 καὶ ἡ βουλή Αχιτοφελ ἦν ἐβουλεύσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρώταις ὃν τρόπον ἐπερωτήσῃ ἐν λόγῳ τοῦ θεοῦ οὕτως πᾶσα ἡ βουλή τοῦ Αχιτοφελ καὶ γε τῷ Δαυιδ καὶ γε τῷ Αβεσσαλωμ

17 καὶ εἶπεν Αχιτοφελ πρὸς Αβεσσαλωμ ἐπιλέξω δὴ ἑμαυτῷ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ ἀναστήσομαι καὶ καταδιώξω ὀπίσω Δαυιδ

τὴν νύκτα 2 καὶ ἐπελεύσομαι ἐπ' αὐτόν καὶ αὐτὸς κοπιῶν καὶ ἐκκελυμένος χερσίν καὶ ἐκστήσω αὐτόν καὶ φεύζεται πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ πατάξω τὸν βασιλέα μονώτατον 3 καὶ ἐπιστρέψω πάντα τὸν λαὸν πρὸς σέ ὃν τρόπον ἐπιστρέφει ἡ νύμφη πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς πλὴν ψυχὴν ἐνὸς ἀνδρὸς σὺ ζητεῖς καὶ παντὶ τῷ λαῷ ἔσται εἰρήνη 4 καὶ εὐθὺς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Αβεσσαλωμ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς πάντων τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραηλ 5 καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ καλέσατε δὴ καὶ γε τὸν Χουσι τὸν Αραχι καὶ ἀκούσωμεν τί ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ γε αὐτοῦ 6 καὶ εἰσῆλθεν Χουσι πρὸς Αβεσσαλωμ καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς αὐτὸν λέγων κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐλάλησεν Αχιτοφελ εἰ ποιήσωμεν κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ εἰ δὲ μή σὺ λάλησον 7 καὶ εἶπεν Χουσι πρὸς Αβεσσαλωμ οὐκ ἀγαθὴ αὕτη ἡ βουλή ἢ ἐβουλεύσατο Αχιτοφελ τὸ ἅπαξ τοῦτο 8 καὶ εἶπεν Χουσι σὺ οἶδας τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ὅτι δυνατοὶ εἰσιν σφόδρα καὶ κατάπικροι τῇ ψυχῇ αὐτῶν ὡς ἄρκος ἠτεκνωμένη ἐν ἀγρῷ καὶ ὡς ὕς τραχεῖα ἐν τῷ πεδίῳ καὶ ὁ πατήρ σου ἀνὴρ πολεμιστὴς καὶ οὐ μὴ καταλύσῃ τὸν λαόν 9 ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς νῦν κέκρυπται ἐν ἐνὶ τῶν βουνῶν ἢ ἐν ἐνὶ τῶν τόπων καὶ ἔσται ἐν τῷ ἐπιπεσεῖν αὐτοῖς ἐν ἀρχῇ καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀκούων καὶ εἴπῃ ἐγενήθη θραύσις ἐν τῷ λαῷ τῷ ὀπίσω Αβεσσαλωμ 10 καὶ γε αὐτὸς υἱὸς δυνάμεως οὗ ἢ ἡ καρδία καθὼς ἢ καρδία τοῦ λέοντος τηκομένη τακῆσεται ὅτι οἶδεν πᾶς Ἰσραηλ ὅτι δυνατὸς ὁ πατήρ σου καὶ υἱοὶ δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ 11 ὅτι οὕτως συμβουλεύων ἐγὼ συνεβούλευσα καὶ συναγόμενος συναχθήσεται ἐπὶ σέ πᾶς Ἰσραηλ ἀπὸ Δαν καὶ ἕως Βηρσαβεε ὡς ἡ ἄμμος ἢ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος καὶ τὸ πρόσωπόν σου πορευόμενον ἐν μέσῳ αὐτῶν 12 καὶ ἤξομεν πρὸς αὐτὸν εἰς ἓνα τῶν τόπων οὗ ἐὰν εὕρωμεν αὐτὸν ἐκεῖ καὶ παρεμβαλοῦμεν ἐπ' αὐτόν ὡς πίπτει ἢ δρόσος ἐπὶ τὴν γῆν καὶ οὐχ ὑπολειψόμεθα ἐν

αὐτῶ καὶ τοῖς ἀνδράσιν τοῖς μετ' αὐτοῦ καὶ γε
ἕνα **13** καὶ ἂν εἰς πόλιν συναχθῆ καὶ λήμψεται
πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς τὴν πόλιν ἐκείνην σχοινία καὶ
συροῦμεν αὐτὴν ἕως εἰς τὸν χειμάρρου ὅπως
μὴ καταλειφθῆ ἐκεῖ μηδὲ λίθος **14** καὶ εἶπεν
Ἀβεσσαλωμ καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἀγαθὴ ἢ βουλή
Χουσι τοῦ Αραχι ὑπὲρ τὴν βουλήν Αχιτοφελ
καὶ κύριος ἐνετείλατο διασκεδάσαι τὴν βουλήν
Αχιτοφελ τὴν ἀγαθὴν ὅπως ἂν ἐπαγάγη κύριος
ἐπὶ Ἀβεσσαλωμ τὰ κακὰ πάντα **15** καὶ εἶπεν Χουσι
ὁ τοῦ Αραχι πρὸς Σαδωκ καὶ Αβιαθαρ τοὺς ἱερεῖς
οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσεν Αχιτοφελ τῷ
Ἀβεσσαλωμ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις Ἰσραὴλ καὶ
οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσα ἐγὼ **16** καὶ νῦν
ἀποστείλατε ταχὺ καὶ ἀναγγεῖλατε τῷ Δαυιδ
λέγοντες μὴ αὐλισθῆς τὴν νύκτα ἐν Αραβωθ
τῆς ἐρήμου καί γε διαβαίνων σπεῦσον μήποτε
καταπῆ τὸν βασιλέα καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ'
αὐτοῦ **17** καὶ Ἰωναθαν καὶ Αχιμαας εἰστήκεισαν
ἐν τῇ πηγῇ Ρωγηλ καὶ ἐπορεύθη ἡ παιδίσκη
καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ πορεύονται
καὶ ἀναγγέλλουσιν τῷ βασιλεῖ Δαυιδ ὅτι οὐκ
ἐδύναντο ὀφθῆναι τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν
18 καὶ εἶδεν αὐτοὺς παιδάριον καὶ ἀπήγγειλεν
τῷ Ἀβεσσαλωμ καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ταχέως
καὶ εἰσῆλθον εἰς οἰκίαν ἀνδρὸς ἐν Βαουριμ
καὶ αὐτῷ λάκκος ἐν τῇ αὐλῇ καὶ κατέβησαν
ἐκεῖ **19** καὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ καὶ διεπέτασεν
τὸ ἐπικάλυμμα ἐπὶ πρόσωπον τοῦ λάκκου καὶ
ἔψυξεν ἐπ' αὐτῷ Αραφωθ καὶ οὐκ ἐγνώσθη ῥῆμα
20 καὶ ἦλθον οἱ παῖδες Ἀβεσσαλωμ πρὸς τὴν
γυναῖκα εἰς τὴν οἰκίαν καὶ εἶπαν ποῦ Αχιμαας
καὶ Ἰωναθαν καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ γυνὴ παρῆλθον
μικρὸν τοῦ ὕδατος καὶ ἐζήτησαν καὶ οὐχ εὔραν
καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλημ **21** ἐγένετο δὲ
μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοὺς καὶ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ
λάκκου καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἀνήγγειλαν τῷ
βασιλεῖ Δαυιδ καὶ εἶπαν πρὸς Δαυιδ ἀνάστητε καὶ
διάβητε ταχέως τὸ ὕδωρ ὅτι οὕτως ἐβουλεύσατο

περὶ ὑμῶν Αχιτοφελ **22** καὶ ἀνέστη Δαυιδ καὶ πᾶς
ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην
ἕως τοῦ φωτὸς τοῦ πρωῖ ἕως ἑνὸς οὐκ ἔλαθεν ὃς
οὐ διῆλθεν τὸν Ἰορδάνην **23** καὶ Αχιτοφελ εἶδεν
ὅτι οὐκ ἐγενήθη ἡ βουλή αὐτοῦ καὶ ἐπέσαξεν
τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ καὶ ἐνετείλατο
τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἀπήγξατο καὶ ἀπέθανεν καὶ
ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ **24** καὶ
Δαυιδ διῆλθεν εἰς Μαναΐμ καὶ Ἀβεσσαλωμ διέβη
τὸν Ἰορδάνην αὐτὸς καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ μετ'
αὐτοῦ **25** καὶ τὸν Ἀμεσσαΐ κατέστησεν Ἀβεσσαλωμ
ἀντὶ Ἰωαβ ἐπὶ τῆς δυνάμεως καὶ Ἀμεσσαΐ υἱὸς
ἀνδρὸς καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰοθορ ὁ Ἰσραηλίτης οὗτος
εἰσῆλθεν πρὸς Αβιγιααν θυγατέρα Ναας ἀδελφὴν
Σαρουιας μητρὸς Ἰωαβ **26** καὶ παρενέβαλεν πᾶς
Ἰσραὴλ καὶ Ἀβεσσαλωμ εἰς τὴν γῆν Γαλααδ
27 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθεν Δαυιδ εἰς Μαναΐμ
Ουεσβι υἱὸς Ναας ἐκ Ραββαθ υἱῶν Ἀμμων καὶ
Μαχιρ υἱὸς Ἀμιηλ ἐκ Λωδαβαρ καὶ Βερζελλι ὁ
Γαλααδίτης ἐκ Ρωγελλιμ **28** ἤνεγκαν δέκα κοίτας
καὶ ἀμφιτάπους καὶ λέβητας δέκα καὶ σκεύη
κεράμου καὶ πυρούς καὶ κριθὰς καὶ ἄλευρον καὶ
ἄλφιτον καὶ κύαμον καὶ φακὸν **29** καὶ μέλι καὶ
βούτυρον καὶ πρόβατα καὶ Σαφφωθ βοῶν καὶ
προσήνεγκαν τῷ Δαυιδ καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ
φαγεῖν ὅτι εἶπαν ὁ λαὸς πεινῶν καὶ ἐκλελυμένος
καὶ διψῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ

18 καὶ ἐπεσκέψατο Δαυιδ τὸν λαὸν τὸν μετ'
αὐτοῦ καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους
καὶ ἑκατοντάρχους **2** καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ τὸν
λαόν τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἰωαβ καὶ τὸ τρίτον ἐν
χειρὶ Ἀβεσσα υἱοῦ Σαρουιας ἀδελφοῦ Ἰωαβ καὶ
τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Εθθι τοῦ Γεθθαίου καὶ εἶπεν
Δαυιδ πρὸς τὸν λαόν ἐξελθὼν ἐξελεύσομαι καὶ
γε ἐγὼ μεθ' ὑμῶν **3** καὶ εἶπαν οὐκ ἐξελεύσει
ὅτι ἂν φυγῆ φύγωμεν οὐ θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς
καρδίαν καὶ ἂν ἀποθάνωμεν τὸ ἥμισυ ἡμῶν οὐ
θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν ὅτι σὺ ὡς ἡμεῖς δέκα

χιλιάδες και νῦν ἀγαθὸν ὅτι ἔση ἡμῖν ἐν τῇ πόλει βοήθεια τοῦ βοηθεῖν 4 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς ὃ ἐὰν ἀρέσῃ ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ποιήσω καὶ ἔσθι ὁ βασιλεὺς ἀνά χειρα τῆς πύλης καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξεπορευέτο εἰς ἑκατοντάδας καὶ εἰς χιλιάδας 5 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ιωαβ καὶ τῷ Αβεσσα καὶ τῷ Εθθι λέγων φείσασθέ μοι τοῦ παιδαρίου τοῦ Αβεσσαλωμ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤκουσεν ἐντελλομένου τοῦ βασιλέως πᾶσιν τοῖς ἄρχουσιν ὑπὲρ Αβεσσαλωμ 6 καὶ ἐξῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὸν δρυμὸν ἐξ ἐναντίας Ἰσραηλ καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν τῷ δρυμῷ Εφραιμ 7 καὶ ἔπταισεν ἐκεῖ ὁ λαὸς Ἰσραηλ ἐνώπιον τῶν παίδων Δαυιδ καὶ ἐγένετο ἡ θραῦσις μεγάλη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν 8 καὶ ἐγένετο ἐκεῖ ὁ πόλεμος διεσπαρμένος ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς καὶ ἐπλεόνασεν ὁ δρυμὸς τοῦ καταφαγεῖν ἐκ τοῦ λαοῦ ὑπὲρ οὓς κατέφαγεν ἐν τῷ λαῷ ἡ μάχαιρα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ 9 καὶ συνήντησεν Αβεσσαλωμ ἐνώπιον τῶν παίδων Δαυιδ καὶ Αβεσσαλωμ ἐπιβεβηκῶς ἐπὶ τοῦ ἡμίονου αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἡμίονος ὑπὸ τὸ δάσος τῆς δρυὸς τῆς μεγάλης καὶ ἐκρεμάσθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐν τῇ δρυὶ καὶ ἐκρεμάσθη ἀνά μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀνά μέσον τῆς γῆς καὶ ὁ ἡμίονος ὑποκάτω αὐτοῦ παρήλθεν 10 καὶ εἶδεν ἀνὴρ εἷς καὶ ἀνήγγειλεν Ιωαβ καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐώρακα τὸν Αβεσσαλωμ κρεμάμενον ἐν τῇ δρυὶ 11 καὶ εἶπεν Ιωαβ τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀπαγγέλλοντι καὶ ἰδοὺ ἐώρακα τί ὅτι οὐκ ἐπάταξας αὐτὸν εἰς τὴν γῆν καὶ ἐγὼ ἂν δεδώκειν σοι δέκα ἀργυρίου καὶ παραζώνην μίαν 12 εἶπεν δὲ ὁ ἀνὴρ πρὸς Ιωαβ καὶ ἐγὼ εἰμι ἴστημι ἐπὶ τὰς χεῖράς μου χιλιούς σίκλους ἀργυρίου οὐ μὴ ἐπιβάλω χεῖρά μου ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως ὅτι ἐν τοῖς ὤσιν ἡμῶν ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς σοὶ καὶ Αβεσσα καὶ τῷ Εθθι λέγων φυλάξατέ μοι τὸ παιδάριον τὸν Αβεσσαλωμ 13 μὴ ποιῆσαι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἄδικον καὶ πᾶς ὁ λόγος οὐ λήσεται

ἀπὸ τοῦ βασιλέως καὶ σὺ στήσῃ ἐξ ἐναντίας 14 καὶ εἶπεν Ιωαβ τοῦτο ἐγὼ ἄρξομαι οὐχ οὕτως μενῶ ἐνώπιόν σου καὶ ἔλαβεν Ιωαβ τρία βέλη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐνέπηξεν αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ Αβεσσαλωμ ἔτι αὐτοῦ ζῶντος ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς δρυὸς 15 καὶ ἐκύκλωσαν δέκα παιδάρια αἵροντα τὰ σκεύη Ιωαβ καὶ ἐπάταξαν τὸν Αβεσσαλωμ καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν 16 καὶ ἐσάλπισεν Ιωαβ ἐν κερατίνῃ καὶ ἀπέστρεψεν ὁ λαὸς τοῦ μὴ διώκειν ὀπίσω Ἰσραηλ ὅτι ἐφείδeto Ιωαβ τοῦ λαοῦ 17 καὶ ἔλαβεν τὸν Αβεσσαλωμ καὶ ἔρριψεν αὐτὸν εἰς χάσμα μέγα ἐν τῷ δρυμῷ εἰς τὸν βόθυνον τὸν μέγαν καὶ ἐστήλωσεν ἐπ' αὐτὸν σωρὸν λίθων μέγαν σφόδρα καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ 18 καὶ Αβεσσαλωμ ἔτι ζῶν καὶ ἔστησεν ἑαυτῷ τὴν στήλην ἐν ἧ ἑλήμφθη καὶ ἐστήλωσεν αὐτὴν λαβεῖν τὴν στήλην τὴν ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ βασιλέως ὅτι εἶπεν οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱὸς ἔνεκεν τοῦ ἀναμνησαί το ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσεν τὴν στήλην Χεῖρ Αβεσσαλωμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 19 καὶ Αχιμαας υἱὸς Σαδωκ εἶπεν δράμω δὴ καὶ εὐαγγελιῶ τῷ βασιλεῖ ὅτι ἔκρινεν αὐτῷ κύριος ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ 20 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ιωαβ οὐκ ἀνὴρ εὐαγγελίας σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ εὐαγγελιῇ ἐν ἡμέρᾳ ἄλλῃ ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ οὐκ εὐαγγελιῇ οὐ εἶνεκεν ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως ἀπέθανεν 21 καὶ εἶπεν Ιωαβ τῷ Χουσι βαδίσας ἀνάγγειλον τῷ βασιλεῖ ὅσα εἶδες καὶ προσεκύνησεν Χουσι τῷ Ιωαβ καὶ ἐξῆλθεν 22 καὶ προσέθετο ἔτι Αχιμαας υἱὸς Σαδωκ καὶ εἶπεν πρὸς Ιωαβ καὶ ἔστω ὅτι δράμω καὶ γε ἐγὼ ὀπίσω τοῦ Χουσι καὶ εἶπεν Ιωαβ ἴνα τί τοῦτο τρέχεις υἱέ μου δεῦρο οὐκ ἔστιν σοι εὐαγγελία εἰς ὠφέλειαν πορευομένω 23 καὶ εἶπεν τί γὰρ ἐὰν δραμοῦμαι καὶ εἶπεν αὐτῷ Ιωαβ δράμε καὶ ἔδραμεν Αχιμαας ὁδὸν τὴν τοῦ Κεχαρ καὶ ὑπερέβη τὸν Χουσι 24 καὶ Δαυιδ ἐκάθητο ἀνά μέσον τῶν δύο πυλῶν καὶ ἐπορεύθη ὁ σκοπὸς εἰς τὸ δῶμα τῆς πύλης πρὸς τὸ τεῖχος

καὶ ἐπῆρεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ τρέχων μόνος ἐνώπιον αὐτοῦ **25** καὶ ἀνεβόησεν ὁ σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλεν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰ μόνος ἐστὶν εὐαγγελία ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐγγίζων **26** καὶ εἶδεν ὁ σκοπὸς ἄνδρα ἕτερον τρέχοντα καὶ ἐβόησεν ὁ σκοπὸς πρὸς τῆ πύλη καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἀνὴρ ἕτερος τρέχων μόνος καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καὶ γε οὗτος εὐαγγελιζόμενος **27** καὶ εἶπεν ὁ σκοπὸς ἐγὼ ὀρῶ τὸν δρόμον τοῦ πρώτου ὡς δρόμον Αχιμαας υἱοῦ Σαδωκ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἀνὴρ ἀγαθὸς οὗτος καὶ γε εἰς εὐαγγελίαν ἀγαθὴν ἐλεύσεται **28** καὶ ἐβόησεν Αχιμαας καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα εἰρήνη καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὁ θεός σου ὃς ἀπέκλεισεν τοὺς ἄνδρας τοὺς μισοῦντας τὴν χεῖρα αὐτῶν ἐν τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ **29** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ τῷ Αβεσσαλωμ καὶ εἶπεν Αχιμαας εἶδον τὸ πλῆθος τὸ μέγα τοῦ ἀποστεῖλαι τὸν δούλον τοῦ βασιλέως Ἰωαβ καὶ τὸν δούλόν σου καὶ οὐκ ἔγνω τί ἐκεῖ **30** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἐπίστρεψον στηλῶθητι ὧδε καὶ ἐπεστράφη καὶ ἔστη **31** καὶ ἰδοὺ ὁ Χουσι παρεγένετο καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ εὐαγγελισθήτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὅτι ἔκρινέν σοι κύριος σήμερον ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐπεχειρομένων ἐπὶ σέ **32** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Χουσι εἰ εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ τῷ Αβεσσαλωμ καὶ εἶπεν ὁ Χουσι γένοιτο ὡς τὸ παιδάριον οἱ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως καὶ πάντες ὅσοι ἐπανέστησαν ἐπ' αὐτὸν εἰς κακά **33** καὶ ἐταράχθη ὁ βασιλεὺς καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὑπερῶν τῆς πύλης καὶ ἔκλαυσεν καὶ οὕτως εἶπεν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτόν υἱέ μου Αβεσσαλωμ υἱέ μου υἱέ μου Αβεσσαλωμ τίς δώη τὸν θάνατόν μου ἀντὶ σοῦ ἐγὼ ἀντὶ σοῦ Αβεσσαλωμ υἱέ μου υἱέ μου

19 καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἰωαβ λέγοντες ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς κλαίει καὶ πενθεῖ ἐπὶ Αβεσσαλωμ

2 καὶ ἐγένετο ἡ σωτηρία ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς πένθος παντὶ τῷ λαῷ ὅτι ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων ὅτι λυπεῖται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ **3** καὶ διεκλέπτετο ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν καθὼς διακλέπτεται ὁ λαὸς οἱ αἰσχυνόμενοι ἐν τῷ αὐτοῦ φεύγειν ἐν τῷ πολέμῳ **4** καὶ ὁ βασιλεὺς ἔκρυψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἔκραξεν ὁ βασιλεὺς φωνῇ μεγάλῃ λέγων υἱέ μου Αβεσσαλωμ Αβεσσαλωμ υἱέ μου **5** καὶ εἰσηλθεν Ἰωαβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον καὶ εἶπεν κατήσχυνας σήμερον τὸ πρόσωπον πάντων τῶν δούλων σου τῶν ἔξαιρουμένων σε σήμερον καὶ τὴν ψυχὴν τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου καὶ τὴν ψυχὴν τῶν γυναικῶν σου καὶ τῶν παλλακῶν σου **6** τοῦ ἀγαπᾶν τοὺς μισοῦντάς σε καὶ μισεῖν τοὺς ἀγαπῶντάς σε καὶ ἀνήγγειλας σήμερον ὅτι οὐκ εἰσιν οἱ ἄρχοντές σου οὐδὲ παῖδες ὅτι ἔγνωκα σήμερον ὅτι εἰ Αβεσσαλωμ ἔζη πάντες ἡμεῖς σήμερον νεκροὶ ὅτι τότε τὸ εὐθὲς ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς σου **7** καὶ νῦν ἀναστάς ἔξελθε καὶ λάλησον εἰς τὴν καρδίαν τῶν δούλων σου ὅτι ἐν κυρίῳ ὤμοσα ὅτι εἰ μὴ ἔκπορεύση σήμερον εἰ ἀυλισθήσεται ἀνὴρ μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην καὶ ἐπίγνωθι σεαυτῷ καὶ κακὸν σοι τοῦτο ὑπὲρ πᾶν τὸ κακὸν τὸ ἐπελθόν σοι ἐκ νεότητός σου ἕως τοῦ νῦν **8** καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάθισεν ἐν τῇ πύλῃ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀνήγγειλαν λέγοντες ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς κάθηται ἐν τῇ πύλῃ καὶ εἰσηλθεν πᾶς ὁ λαὸς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως καὶ Ἰσραὴλ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ **9** καὶ ἦν πᾶς ὁ λαὸς κρινόμενος ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ λέγοντες ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ αὐτὸς ἐξείλατο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων καὶ νῦν πέφευγεν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀπὸ Αβεσσαλωμ **10** καὶ Αβεσσαλωμ ὄν ἐχρίσαμεν ἐφ' ἡμῶν ἀπέθανεν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ νῦν ἵνα τί

ὕμεις κωφεύετε τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα καὶ τὸ ῥῆμα παντὸς Ἰσραηλ ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλέα **11** καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυιδ ἀπέστειλεν πρὸς Σαδωκ καὶ πρὸς Αβιαθαρ τοὺς ἱερεῖς λέγων λαλήσατε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰουδα λέγοντες ἵνα τί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ λόγος παντὸς Ἰσραηλ ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλέα **12** ἀδελφοί μου ὑμεῖς ὅσα μου καὶ σάρκες μου ὑμεῖς καὶ ἵνα τί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ **13** καὶ τῷ Αμессαί ἐρεῖτε οὐχὶ ὅστοῦν μου καὶ σὰρξ μου σὺ καὶ νῦν τάδε ποιῆσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθεῖη εἰ μὴ ἄρχων δυνάμεως ἔση ἐνώπιον ἐμοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἀντὶ Ἰωαβ **14** καὶ ἔκλινεν τὴν καρδίαν παντὸς ἀνδρὸς Ἰουδα ὡς ἀνδρὸς ἑνός καὶ ἀπέστειλαν πρὸς τὸν βασιλέα λέγοντες ἐπιστράφητι σὺ καὶ πάντες οἱ δοῦλοί σου **15** καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἄνδρες Ἰουδα ἦλθαν εἰς Γαλαλα τοῦ πορευέσθαι εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως διαβιβάσαι τὸν βασιλέα τὸν Ἰορδάνην **16** καὶ ἐτάχυνεν Σεμεὶ υἱὸς Γηρα υἱοῦ τοῦ Ἰεμενὶ ἐκ Βαουριμ καὶ κατέβη μετὰ ἀνδρὸς Ἰουδα εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως Δαυιδ **17** καὶ χίλιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ Βενιαμιν καὶ Σιβα τὸ παιδάριον τοῦ οἴκου Σαουλ καὶ δέκα πέντε υἱοὶ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ εἴκοσι δοῦλοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ κατεύθυναν τὸν Ἰορδάνην ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως **18** καὶ ἐλειτούργησαν τὴν λειτουργίαν τοῦ διαβιβάσαι τὸν βασιλέα καὶ διέβη ἡ διάβασις ἐξεγεῖραι τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ καὶ Σεμεὶ υἱὸς Γηρα ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως διαβαίνοντος αὐτοῦ τὸν Ἰορδάνην **19** καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα μὴ διαλογισάσθω ὁ κύριός μου ἀνομίαν καὶ μὴ μνησθῆς ὅσα ἠδίκησεν ὁ παῖς σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐξεπορεύετο ἐξ Ἱερουσαλημ τοῦ θέσθαι τὸν βασιλέα εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ **20** ὅτι

ἔγνω ὁ δοῦλός σου ὅτι ἐγὼ ἡμαρτον καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἦλθον σήμερον πρότερος παντὸς οἴκου Ἰωσηφ τοῦ καταβῆναι εἰς ἀπαντὴν τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως **21** καὶ ἀπεκρίθη Αβεσσα υἱὸς Σαρουϊας καὶ εἶπεν μὴ ἀντὶ τούτου οὐ θανατωθήσεται Σεμεὶ ὅτι κατηράσατο τὸν χριστὸν κυρίου **22** καὶ εἶπεν Δαυιδ τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν υἱοὶ Σαρουϊας ὅτι γίνεσθέ μοι σήμερον εἰς ἐπίβουλον σήμερον οὐ θανατωθήσεται τις ἀνὴρ ἐξ Ἰσραηλ ὅτι οὐκ οἶδα εἰ σήμερον βασιλεύω ἐγὼ ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ **23** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σεμεὶ οὐ μὴ ἀποθάνης καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς **24** καὶ Μεμφιβοσθε υἱὸς Ἰωναθαν υἱοῦ Σαουλ κατέβη εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως καὶ οὐκ ἔθεράπευσεν τοὺς πόδας αὐτοῦ οὐδὲ ὠνυχίατο οὐδὲ ἐποίησεν τὸν μύστακα αὐτοῦ καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ οὐκ ἔπλυνεν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἕως τῆς ἡμέρας ἧς αὐτὸς παρεγένετο ἐν εἰρήνῃ **25** καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλημ εἰς ἀπάντησιν τοῦ βασιλέως καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς τί ὅτι οὐκ ἐπορεύθης μετ' ἐμοῦ Μεμφιβοσθε **26** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Μεμφιβοσθε κύριέ μου βασιλεῦ ὁ δοῦλός μου παρελογίσάτο με ὅτι εἶπεν ὁ παῖς σου αὐτῷ ἐπίσαξόν μοι τὴν ὄνον καὶ ἐπιβῶ ἐπ' αὐτὴν καὶ πορεύσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως ὅτι χωλὸς ὁ δοῦλός σου **27** καὶ μεθῶδευσεν ἐν τῷ δούλῳ σου πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὡς ἄγγελος τοῦ θεοῦ καὶ ποίησον τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου **28** ὅτι οὐκ ἦν πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς μου ἀλλ' ἦ ὅτι ἄνδρες θανάτου τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ καὶ ἔθηκας τὸν δοῦλόν σου ἐν τοῖς ἐσθίουσιν τὴν τράπεζάν σου καὶ τί ἐστίν μοι ἔτι δικαίωμα καὶ τοῦ κεκραγέναι με ἔτι πρὸς τὸν βασιλέα **29** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἵνα τί λαλεῖς ἔτι τοὺς λόγους σου εἶπον σὺ καὶ Σιβα διελεῖσθε τὸν ἀγρόν **30** καὶ εἶπεν Μεμφιβοσθε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ γε τὰ πάντα λαβέτω μετὰ τὸ παραγενέσθαι τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ἐν εἰρήνῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ **31**

καὶ Βερζελλι ὁ Γαλααδίτης κατέβη ἐκ Ρωγελλίμ καὶ διέβη μετὰ τοῦ βασιλέως τὸν Ἰορδάνην ἐκπέμψαι αὐτὸν τὸν Ἰορδάνην 32 καὶ Βερζελλι ἀνὴρ πρεσβύτερος σφόδρα υἱὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν καὶ αὐτὸς διέθρεψεν τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἰκεῖν αὐτὸν ἐν Μαναΐμ ὅτι ἀνὴρ μέγας ἐστὶν σφόδρα 33 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Βερζελλι σὺ διαβήση μετ' ἐμοῦ καὶ διαθρέψω τὸ γῆράς σου μετ' ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ 34 καὶ εἶπεν Βερζελλι πρὸς τὸν βασιλέα πόσαι ἡμέραι ἐτῶν ζωῆς μου ὅτι ἀναβήσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς Ἱερουσαλήμ 35 υἱὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐγὼ εἰμι σήμερον μὴ γνῶσομαι ἀνὰ μέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ ἢ γεύσεται ὁ δοῦλός σου ἔτι ὃ φάγομαι ἢ πίομαι ἢ ἀκούσομαι ἔτι φωνὴν ἀδόντων καὶ ἀδουσῶν ἵνα τί ἔσται ἔτι ὁ δοῦλός σου εἰς φορτίον ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα 36 ὡς βραχὺ διαβήσεται ὁ δοῦλός σου τὸν Ἰορδάνην μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἵνα τί ἀνταποδίδωσίν μοι ὁ βασιλεὺς τὴν ἀνταπόδοσιν ταύτην 37 καθισάτω δὴ ὁ δοῦλός σου καὶ ἀποθανοῦμαι ἐν τῇ πόλει μου παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ πατρός μου καὶ τῆς μητρός μου καὶ ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου Χαμααμ διαβήσεται μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως καὶ ποιήσων αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου 38 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς μετ' ἐμοῦ διαβήτω Χαμααμ κἀγὼ ποιήσω αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ πάντα ὅσα ἐκλέξη ἐπ' ἐμοί ποιήσω σοι 39 καὶ διέβη πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἰορδάνην καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βερζελλι καὶ εὐλόγησεν αὐτόν καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ 40 καὶ διέβη ὁ βασιλεὺς εἰς Γαλαγα καὶ Χαμααμ διέβη μετ' αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ λαὸς Ἰουδα διαβαίνοντες μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ γε τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ 41 καὶ ἰδοὺ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ παρεγένοντο πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασιλέα τί ὅτι ἔκλεψάν σε οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀνὴρ Ἰουδα καὶ διεβίβασαν τὸν βασιλέα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν Ἰορδάνην καὶ πάντες ἄνδρες Δαυιδ μετ' αὐτοῦ 42

καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ Ἰουδα πρὸς ἄνδρα Ἰσραὴλ καὶ εἶπαν διότι ἐγγίζει πρὸς με ὁ βασιλεὺς καὶ ἵνα τί οὕτως ἐθυμώθης περὶ τοῦ λόγου τούτου μὴ βρώσει ἐφάγαμεν ἐκ τοῦ βασιλέως ἢ δόμα ἔδωκεν ἢ ἄρσιν ἤρεν ἡμῖν 43 καὶ ἀπεκρίθη ἀνὴρ Ἰσραὴλ τῷ ἀνδρὶ Ἰουδα καὶ εἶπεν δέκα χεῖρές μοι ἐν τῷ βασιλεῖ καὶ πρωτότοκος ἐγὼ ἢ σύ καὶ γε ἐν τῷ Δαυιδ εἰμι ὑπὲρ σέ καὶ ἵνα τί τοῦτο ὑβρισάς με καὶ οὐκ ἐλογίσθη ὁ λόγος μου πρῶτός μοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα ἐμοί καὶ ἐσκληρύνθη ὁ λόγος ἀνδρὸς Ἰουδα ὑπὲρ τὸν λόγον ἀνδρὸς Ἰσραὴλ

20 καὶ ἐκεῖ ἐπικαλούμενος υἱὸς παράνομος καὶ ὄνομα αὐτῷ Σαββε υἱὸς Βοχορι ἀνὴρ ὁ Ἰεμενι καὶ ἐσάλπισεν ἐν τῇ κερατίνῃ καὶ εἶπεν οὐκ ἔστιν ἡμῖν μερίς ἐν Δαυιδ οὐδὲ κληρονομία ἡμῖν ἐν τῷ υἱῷ Ἰεσσαὶ ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματά σου Ἰσραὴλ 2 καὶ ἀνέβη πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἀπὸ ὀπισθεν Δαυιδ ὀπίσω Σαββε υἱοῦ Βοχορι καὶ ἀνὴρ Ἰουδα ἐκολλήθη τῷ βασιλεῖ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἕως Ἱερουσαλήμ 3 καὶ εἰσῆλθεν Δαυιδ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τὰς δέκα γυναῖκας τὰς παλλακὰς αὐτοῦ ἃς ἀφῆκεν φυλάσσειν τὸν οἶκον καὶ ἔδωκεν αὐτάς ἐν οἴκῳ φυλακῆς καὶ διέθρεψεν αὐτάς καὶ πρὸς αὐτάς οὐκ εἰσῆλθεν καὶ ἦσαν συνεχόμεναι ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτῶν χῆραι ζῶσαι 4 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀμεσσαὶ βόησόν μοι τὸν ἄνδρα Ἰουδα τρεῖς ἡμέρας σὺ δὲ αὐτοῦ στήθι 5 καὶ ἐπορεύθη Ἀμεσσαὶ τοῦ βοῆσαι τὸν Ἰουδαν καὶ ἐχρόνισεν ἀπὸ τοῦ καιροῦ οὗ ἐτάξατο αὐτῷ Δαυιδ 6 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ἀβεσσα νῦν κακοποιήσει ἡμᾶς Σαββε υἱὸς Βοχορι ὑπὲρ Ἀβεσσαλωμ καὶ νῦν σὺ λαβὲ μετὰ σεαυτοῦ τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου σου καὶ καταδίωξον ὀπίσω αὐτοῦ μήποτε ἐαυτῷ εὕρη πόλεις ὀχυράς καὶ σκιάσει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν 7 καὶ ἐξῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ οἱ ἄνδρες Ἰωαβ καὶ ὁ Χερεθθὶ καὶ ὁ Φελεθθὶ καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ καὶ ἐξῆλθαν

ἐξ Ιερουσαλημ διώξαι ὀπίσω Σαβее υἱοῦ Βοχορι 8 καὶ αὐτοὶ παρὰ τῷ λίθῳ τῷ μεγάλῳ τῷ ἐν Γαβαων καὶ Αμεσσαὶ εἰσηλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ Ιωαβ περιεζωσμένος μανδύαν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ καὶ ἐπ' αὐτῷ περιεζωσμένος μάχαιραν ἐξευγμένην ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ἐν κολεῷ αὐτῆς καὶ ἡ μάχαιρα ἐξῆλθεν καὶ ἔπεσεν 9 καὶ εἶπεν Ιωαβ τῷ Αμεσσαί εἰ ὑγιαίνεις σὺ ἀδελφέ καὶ ἐκράτησεν ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ Ιωαβ τοῦ πῶγωνος Αμεσσαί τοῦ καταφιλήσαι αὐτόν 10 καὶ Αμεσσαί οὐκ ἐφυλάξατο τὴν μάχαιραν τὴν ἐν τῇ χειρὶ Ιωαβ καὶ ἔπαισεν αὐτόν ἐν αὐτῇ Ιωαβ εἰς τὴν ψόαν καὶ ἐξεχύθη ἡ κοιλία αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν καὶ οὐκ ἐδευτέρωσεν αὐτῷ καὶ ἀπέθανεν καὶ Ιωαβ καὶ Αβεσσα ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐδίωξεν ὀπίσω Σαβее υἱοῦ Βοχορι 11 καὶ ἀνὴρ ἔστη ἐπ' αὐτόν τῶν παιδαρίων Ιωαβ καὶ εἶπεν τίς ὁ βουλόμενος Ιωαβ καὶ τίς τοῦ Δαυιδ ὀπίσω Ιωαβ 12 καὶ Αμεσσαί πεφυρμένος ἐν τῷ αἵματι ἐν μέσῳ τῆς τρίβου καὶ εἶδεν ὁ ἀνὴρ ὅτι εἰστήκει πᾶς ὁ λαὸς καὶ ἀπέστρεψεν τὸν Αμεσσαί ἐκ τῆς τρίβου εἰς ἀγρὸν καὶ ἐπέρριψεν ἐπ' αὐτόν ἱμάτιον καθότι εἶδεν πάντα τὸν ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν ἐστηκότα 13 ἡνίκα δὲ ἔφθασεν ἐκ τῆς τρίβου παρῆλθεν πᾶς ἀνὴρ Ισραηλ ὀπίσω Ιωαβ τοῦ διώξαι ὀπίσω Σαβее υἱοῦ Βοχορι 14 καὶ διῆλθεν ἐν πάσαις φυλαῖς Ισραηλ εἰς Αβελ καὶ εἰς Βαιθμαχα καὶ πάντες ἐν Χαρρι καὶ ἐξεκκλησιάσθησαν καὶ ἦλθον κατόπισθεν αὐτοῦ 15 καὶ παρεγενήθησαν καὶ ἐπολιόρκουν ἐπ' αὐτόν τὴν Αβελ καὶ τὴν Βαιθμαχα καὶ ἐξέχεαν πρόσχωμα πρὸς τὴν πόλιν καὶ ἔστη ἐν τῷ προτειχίσματι καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ιωαβ ἐνοοῦσαν καταβαλεῖν τὸ τεῖχος 16 καὶ ἐβόησεν γυνὴ σοφὴ ἐκ τοῦ τείχους καὶ εἶπεν ἀκούσατε ἀκούσατε εἶπατε δὴ πρὸς Ιωαβ ἔγγισον ἕως ὧδε καὶ λαλήσω πρὸς αὐτόν 17 καὶ προσήγγισεν πρὸς αὐτήν καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ εἰ σὺ εἶ Ιωαβ ὁ δὲ εἶπεν ἐγὼ εἶπεν δὲ αὐτῷ ἄκουσον τοὺς λόγους τῆς δούλης σου καὶ εἶπεν Ιωαβ ἀκούω

ἐγὼ εἰμι 18 καὶ εἶπεν λέγουσα λόγον ἐλάλησαν ἐν πρώτοις λέγοντες ἠρωτημένος ἠρωτήθη ἐν τῇ Αβελ καὶ ἐν Δαν εἰ ἐξέλιπον ἃ ἔθεντο οἱ πιστοὶ τοῦ Ισραηλ ἐρωτῶντες ἐπερωτήσουσιν ἐν Αβελ καὶ οὕτως εἰ ἐξέλιπον 19 ἐγὼ εἰμι εἰρηνικὰ τῶν στηριγμάτων Ισραηλ σὺ δὲ ζητεῖς θανατῶσαι πόλιν καὶ μητρόπολιν ἐν Ισραηλ ἵνα τί καταποντίζεις κληρονομίαν κυρίου 20 καὶ ἀπεκρίθη Ιωαβ καὶ εἶπεν ἴλεώς μοι ἴλεώς μοι εἰ καταποντιῶ καὶ εἰ διαφθερῶ 21 οὐχ οὗτος ὁ λόγος ὅτι ἀνὴρ ἐξ ὄρους Εφραιμ Σαβее υἱὸς Βοχορι ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἐπῆρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν βασιλέα Δαυιδ δότε αὐτόν μοι μόνον καὶ ἀπελεύσομαι ἀπάνωθεν τῆς πόλεως καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ιωαβ ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ῥιφήσεται πρὸς σὲ διὰ τοῦ τείχους 22 καὶ εἰσηλθεν ἡ γυνὴ πρὸς πάντα τὸν λαὸν καὶ ἐλάλησεν πρὸς πᾶσαν τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῆς καὶ ἀφείλεν τὴν κεφαλὴν Σαβее υἱοῦ Βοχορι καὶ ἔβαλεν πρὸς Ιωαβ καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ καὶ διεσπάρησαν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ καὶ Ιωαβ ἀπέστρεψεν εἰς Ιερουσαλημ πρὸς τὸν βασιλέα 23 καὶ Ιωαβ πρὸς πάσῃ τῇ δυνάμει Ισραηλ καὶ Βαναιας υἱὸς Ιωδαε ἐπὶ τοῦ Χερεθθι καὶ ἐπὶ τοῦ Φελεθθι 24 καὶ Αδωνιραμ ἐπὶ τοῦ φόρου καὶ Ιωσαφατ υἱὸς Αχιλουθ ἀναμιμνήσκων 25 καὶ Σουσα γραμματεὺς καὶ Σαδωκ καὶ Αβιαθαρ ἱερεῖς 26 καὶ γε Ιρας ὁ Ιαριν ἦν ἱερεὺς τοῦ Δαυιδ

21 καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν ταῖς ἡμέραις Δαυιδ τρία ἔτη ἐνιαυτὸς ἐχόμενος ἐνιαυτοῦ καὶ ἐζήτησεν Δαυιδ τὸ πρόσωπον τοῦ κυρίου καὶ εἶπεν κύριος ἐπὶ Σαουλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀδικία διὰ τὸ αὐτὸν θανάτῳ αἱμάτων περὶ οὗ ἐθανάτωσεν τοὺς Γαβαωνίτας 2 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ τοὺς Γαβαωνίτας καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς καὶ οἱ Γαβαωνῖται οὐχ υἱοὶ Ισραηλ εἰσὶν ὅτι ἀλλ' ἡ ἐκ τοῦ λείμματος τοῦ Αμορραίου καὶ οἱ υἱοὶ Ισραηλ ὤμοσαν αὐτοῖς καὶ ἐζήτησεν Σαουλ πατάξαι αὐτούς ἐν τῷ ζηλῶσαι αὐτόν

τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα **3** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς τοὺς Γαβαωνίτας τί ποιήσω ὑμῖν καὶ ἐν τίνι ἐξιλάσομαι καὶ εὐλογήσετε τὴν κληρονομίαν κυρίου **4** καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ Γαβαωνῖται οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀργύριον καὶ χρυσίον μετὰ Σαουλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνὴρ θανατῶσαι ἐν Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν τί ὑμεῖς λέγετε καὶ ποιήσω ὑμῖν **5** καὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα ὁ ἀνὴρ συνετέλεσεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐδίωξεν ἡμᾶς ὡς παρελογίσαστο ἐξολεθρεῦσαι ἡμᾶς ἀφανίσωμεν αὐτὸν τοῦ μὴ ἐστάναι αὐτὸν ἐν παντὶ ὀρίῳ Ἰσραὴλ **6** δότω ἡμῖν ἑπτὰ ἄνδρας ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἐξιλιώσωμεν αὐτοὺς τῷ κυρίῳ ἐν Γαβαων Σαουλ ἐκλεκτοὺς κυρίου καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἐγὼ δώσω **7** καὶ ἐφείσατο ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Μεμφιβοσθε υἱὸν Ἰωναθαν υἱοῦ Σαουλ διὰ τὸν ὄρκον κυρίου τὸν ἀνὰ μέσον αὐτῶν ἀνὰ μέσον Δαυιδ καὶ ἀνὰ μέσον Ἰωναθαν υἱοῦ Σαουλ **8** καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο υἱοὺς Ρεσφα θυγατρὸς Αἰα οὗς ἔτεκεν τῷ Σαουλ τὸν Ερμωνι καὶ τὸν Μεμφιβοσθε καὶ τοὺς πέντε υἱοὺς Μιχολ θυγατρὸς Σαουλ οὗς ἔτεκεν τῷ Εσρηλ υἱῷ Βερζελλι τῷ Μουουλαθι **9** καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ τῶν Γαβαωνιτῶν καὶ ἐξιλίασαν αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει ἔναντι κυρίου καὶ ἔπεσαν οἱ ἑπτὰ αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ αὐτοὶ δὲ ἐθανατώθησαν ἐν ἡμέραις θερισμοῦ ἐν πρώτοις ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν **10** καὶ ἔλαβεν Ρεσφα θυγάτηρ Αἰα τὸν σάκκον καὶ ἔπηξεν αὐτῇ πρὸς τὴν πέτραν ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν ἕως ἔσταξεν ἐπ' αὐτοὺς ὕδωρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οὐκ ἔδωκεν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καταπαῦσαι ἐπ' αὐτοὺς ἡμέρας καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ νυκτός **11** καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυιδ ὅσα ἐποίησεν Ρεσφα θυγάτηρ Αἰα παλλακὴ Σαουλ καὶ ἐξελύθησαν καὶ κατέλαβεν αὐτοὺς Δαν υἱὸς Ἰωα ἐκ τῶν ἀπογόνων τῶν γιγάντων **12** καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ ἔλαβεν τὰ ὄστᾱ Σαουλ καὶ τὰ ὄστᾱ Ἰωναθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ παρὰ τῶν ἀνδρῶν υἱῶν Ἰαβις Γαλααδ οἱ ἔκλειψαν

αὐτοὺς ἐκ τῆς πλατείας Βαιθσαν ὅτι ἔστησαν αὐτοὺς ἐκεῖ οἱ ἀλλόφυλοι ἐν ἡμέρᾳ ἧ' ἐπάταξαν οἱ ἀλλόφυλοι τὸν Σαουλ ἐν Γελβουε **13** καὶ ἀνήνεγκεν ἐκεῖθεν τὰ ὄστᾱ Σαουλ καὶ τὰ ὄστᾱ Ἰωναθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ συνήγαγεν τὰ ὄστᾱ τῶν ἐξηλιασμένων **14** καὶ ἔθαψαν τὰ ὄστᾱ Σαουλ καὶ τὰ ὄστᾱ Ἰωναθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν ἠλιασθέντων ἐν γῆ Βενιαμιν ἐν τῇ πλευρᾷ ἐν τῷ τάφῳ Κις τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπήκουσεν ὁ θεὸς τῇ γῆ μετὰ ταῦτα **15** καὶ ἐγενήθη ἔτι πόλεμος τοῖς ἀλλοφύλοις μετὰ Ἰσραὴλ καὶ κατέβη Δαυιδ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπολέμησαν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐξελύθη Δαυιδ **16** καὶ Ἰεσβι ὃς ἦν ἐν τοῖς ἐκγόνοις τοῦ Ραφα καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ τριακοσίων σίκλων ὀλκῆ χαλκοῦ καὶ αὐτὸς περιεζωσμένος κορύνην καὶ διενοεῖτο πατάξαι τὸν Δαυιδ **17** καὶ ἐβοήθησεν αὐτῷ Αβεσσα υἱὸς Σαρουιας καὶ ἐπάταξεν τὸν ἀλλόφυλον καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν τότε ὤμοσαν οἱ ἄνδρες Δαυιδ λέγοντες οὐκ ἐξελεύσῃ ἔτι μεθ' ἡμῶν εἰς πόλεμον καὶ οὐ μὴ σβέσῃς τὸν λύχον Ἰσραὴλ **18** καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα ἔτι πόλεμος ἐν Γεθ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐπάταξεν Σεβοχα ὁ Αστατωθι τὸν Σεφ τὸν ἐν τοῖς ἐκγόνοις τοῦ Ραφα **19** καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν Γοβ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐπάταξεν Ελεαναν υἱὸς Αριωργιμ ὁ Βαιθλεεμίτης τὸν Γολιαθ τὸν Γεθθαῖον καὶ τὸ ξύλον τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὡς ἀντίον ὑφαινόντων **20** καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γεθ καὶ ἦν ἀνὴρ Μαδων καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἕξ καὶ ἕξ εἴκοσι τέσσαρες ἀριθμῶ καὶ γε αὐτὸς ἐτέχθη τῷ Ραφα **21** καὶ ὠνείδισεν τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰωναθαν υἱὸς Σεμεὶ ἀδελφοῦ Δαυιδ **22** οἱ τέσσαρες οὗτοι ἐτέχθησαν ἀπόγονοι τῶν γιγάντων ἐν Γεθ τῷ Ραφα οἴκος καὶ ἔπεσαν ἐν χειρὶ Δαυιδ καὶ ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ

22 και ἐλάλησεν Δαυιδ τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ὥδης ταύτης ἐν ἣ ἡμέρᾳ ἐξείλατο αὐτὸν κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ και ἐκ χειρὸς Σαουλ **2** και εἶπεν κύριε πέτρα μου και ὄχυρώμα μου και ἐξαिरούμενός με ἐμοί **3** ὁ θεός μου φύλαξ ἔσται μου πεπορθῶς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ ὑπερασπιστής μου και κέρας σωτηρίας μου ἀντιλήπτωρ μου και καταφυγή μου σωτηρίας μου ἐξ ἀδίκου σώσεις με **4** αἰνετὸν ἐπικαλέσομαι κύριον και ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι **5** ὅτι περιέσχον με συντριμμοὶ θανάτου χεῖμαρροι ἀνομίας ἐθάμβησάν με **6** ὠδίνες θανάτου ἐκύκλωσάν με προέφθασάν με σκληρότητες θανάτου (Sheol h7585) **7** ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπικαλέσομαι κύριον και πρὸς τὸν θεόν μου βοήσομαι και ἐπακούσεται ἐκ ναοῦ αὐτοῦ φωνῆς μου και ἡ κραυγή μου ἐν τοῖς ὧσιν αὐτοῦ **8** και ἐταράχθη και ἐσείσθη ἡ γῆ και τὰ θεμέλια τοῦ οὐρανοῦ συνεταράχθησαν και ἐσπαράχθησαν ὅτι ἐθυμώθη κύριος αὐτοῖς **9** ἀνέβη καπνὸς ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ και πῦρ ἐκ στόματος αὐτοῦ κατέδεται ἄνθρακες ἐξεκαύθησαν ἀπ' αὐτοῦ **10** και ἔκλινεν οὐρανοὺς και κατέβη και γνόφος ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ **11** και ἐπεκάθισεν ἐπὶ Χερουβὶν και ἐπετάσθη και ὤφθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμου **12** και ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ κύκλω αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ σκότος ὑδάτων ἐπάχυνεν ἐν νεφέλαις ἀέρος **13** ἀπὸ τοῦ φέγγους ἐναντίον αὐτοῦ ἐξεκαύθησαν ἄνθρακες πυρός **14** ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ κύριος και ὁ ὕψιστος ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ **15** και ἀπέστειλεν βέλη και ἐσκόρπισεν αὐτοὺς ἀστραπὴν και ἐξέστησεν αὐτούς **16** και ὤφθησαν ἀφέσεις θαλάσσης και ἀπεκαλύφθη θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἐν τῇ ἐπιτιμῆσει κυρίου ἀπὸ πνοῆς πνεύματος θυμοῦ αὐτοῦ **17** ἀπέστειλεν ἐξ ὕψους και ἔλαβέν με εἴλκυσέν με ἐξ ὑδάτων πολλῶν **18** ἐρρύσατό με ἐξ ἐχθρῶν μου ἰσχύος ἐκ τῶν μισούντων με ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ

19 προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου και ἐγένετο κύριος ἐπιστήριγμά μου **20** και ἐξήγαγέν με εἰς πλατυσμὸν και ἐξείλατό με ὅτι εὐδόκησεν ἐν ἐμοί **21** και ἀνταπέδωκέν μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταπέδωκέν μοι **22** ὅτι ἐφύλαξα ὁδοὺς κυρίου και οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου **23** ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ κατεναντίον μου και τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστην ἀπ' αὐτῶν **24** και ἔσομαι ἄμωμος αὐτῷ και προφυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου **25** και ἀποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου και κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ **26** μετὰ ὀσίου ὀσιωθήσῃ και μετὰ ἀνδρὸς τελείου τελειωθήσῃ **27** και μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ και μετὰ στρεβλοῦ στρεβλωθήσῃ **28** και τὸν λαὸν τὸν πτωχὸν σώσεις και ὀφθαλμοὺς ἐπὶ μετεώρων ταπεινώσεις **29** ὅτι σὺ ὁ λύχνος μου κύριε και κύριος ἐκλάμψει μοι τὸ σκότος μου **30** ὅτι ἐν σοὶ δραμοῦμαι μονόζωνος και ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος **31** ὁ ἰσχυρὸς ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ τὸ ῥῆμα κυρίου κραταιὸν πεπυρωμένον ὑπερασπιστής ἐστὶν πᾶσιν τοῖς πεπορθόσιν ἐπ' αὐτῷ **32** τίς ἰσχυρὸς πλὴν κυρίου και τίς κτίστης ἔσται πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν **33** ὁ ἰσχυρὸς ὁ κραταιῶν με δυνάμει και ἐξετίναξεν ἄμωμον τὴν ὁδὸν μου **34** τιθεὶς τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφων και ἐπὶ τὰ ὕψη ἰσῶν με **35** διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον και κατάξας τόξον χαλκοῦν ἐν βραχίονί μου **36** και ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας μου και ἡ ὑπακοή σου ἐπλήθυνέν με **37** εἰς πλατυσμὸν εἰς τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου και οὐκ ἐσαλεύθησαν τὰ σκέλη μου **38** διώξω ἐχθροὺς μου και ἀφανῶ αὐτοὺς και οὐκ ἀναστρέψω ἕως συντελέσω αὐτούς **39** και θλάσω αὐτούς και οὐκ ἀναστήσονται και πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου **40** και ἐνισχύσεις με δυνάμει εἰς πόλεμον κάμψεις τοὺς ἐπανιστανομένους μοι

ὑποκάτω μου **41** καὶ τοὺς ἐχθροὺς μου ἔδωκάς μοι νῶτον τοὺς μισοῦντάς με καὶ ἐθανάτωσας αὐτούς **42** βοήσονται καὶ οὐκ ἔστιν βοηθός πρὸς κύριον καὶ οὐχ ὑπήκουσεν αὐτῶν **43** καὶ ἐλέανα αὐτούς ὡς χοῦν γῆς ὡς πηλὸν ἐξόδων ἐλέπτυνα αὐτούς **44** καὶ ῥύση με ἐκ μάχης λαῶν φυλάξεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων ἐδούλευσάν μοι **45** υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι εἰς ἀκοὴν ὠτίου ἤκουσάν μου **46** υἱοὶ ἀλλότριοι ἀπορριφήσονται καὶ σφαλοῦσιν ἐκ τῶν συγκλεισμῶν αὐτῶν **47** ζῆ κύριος καὶ εὐλογητὸς ὁ φύλαξ μου καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός μου ὁ φύλαξ τῆς σωτηρίας μου **48** ἰσχυρὸς κύριος ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοὶ παιδεύων λαοὺς ὑποκάτω μου **49** καὶ ἐξάγων με ἐξ ἐχθρῶν μου καὶ ἐκ τῶν ἐπεχειρομένων μοι ὑψώσεις με ἐξ ἀνδρὸς ἀδικημάτων ῥύση με **50** διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ψαλῷ **51** μεγαλύνων σωτηρίας βασιλέως αὐτοῦ καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαυιδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος

23 καὶ οὗτοι οἱ λόγοι Δαυιδ οἱ ἔσχατοι πιστὸς

Δαυιδ υἱὸς Ἰεσσαὶ καὶ πιστὸς ἀνὴρ ὃν ἀνέστησεν κύριος ἐπὶ χριστὸν θεοῦ Ἰακωβ καὶ εὐπρεπεῖς ψαλμοὶ Ἰσραηλ **2** πνεῦμα κυρίου ἐλάλησεν ἐν ἐμοὶ καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἐπὶ γλώσσης μου **3** λέγει ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἐμοὶ ἐλάλησεν φύλαξ Ἰσραηλ παραβολὴν εἰπόν ἐν ἀνθρώπῳ πῶς κραταιώσητε φόβον θεοῦ **4** καὶ ἐν θεῷ φωτὶ πρωίας ἀνατεῖλαι ἥλιος τὸ πρῶτὸ οὐ παρῆλθεν ἐκ φέγγους καὶ ὡς ἐξ ὑετοῦ χλόης ἀπὸ γῆς **5** οὐ γὰρ οὕτως ὁ οἶκός μου μετὰ ἰσχυροῦ διαθήκη γὰρ αἰώνιον ἔθετό μοι ἐτοίμην ἐν παντὶ καιρῷ πεφυλαγμένην ὅτι πᾶσα σωτηρία μου καὶ πᾶν θέλημα ὅτι οὐ μὴ βλαστήσῃ ὁ παράνομος **6** ὥσπερ ἄκανθα ἐξωσμένη πάντες αὐτοὶ ὅτι οὐ χειρὶ λημφθήσονται **7** καὶ ἀνὴρ οὐ κοπιᾷσει ἐν αὐτοῖς καὶ πλήρες σιδήρου καὶ ξύλον δόρατος

καὶ ἐν πυρὶ καύσει καυθήσονται αἰσχύνη αὐτῶν **8** ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυιδ Ἰεβοσθε ὁ Χαναναῖος ἄρχων τοῦ τρίτου ἐστὶν Ἀδινων ὁ Ἀσωναῖος οὗτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ ὀκτακοσίους τραυματίας εἰς ἅπαξ **9** καὶ μετ' αὐτὸν Ἐλεαζαρ υἱὸς πατραδέλφου αὐτοῦ υἱὸς Σουσίτου ἐν τοῖς τρισὶν δυνατοῖς οὗτος ἦν μετὰ Δαυιδ ἐν Σερραν καὶ ἐν τῷ ὄνειδίσει αὐτὸν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις συνήχθησαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον καὶ ἀνέβησαν ἀνὴρ Ἰσραηλ **10** αὐτὸς ἀνέστη καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις ἕως οὗ ἐκοπίασεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ καὶ προσεκολλήθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ πρὸς τὴν μάχαιραν καὶ ἐποίησεν κύριος σωτηρίαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ὁ λαὸς ἐκάθητο ὀπίσω αὐτοῦ πλὴν ἐκδιδύσκειν **11** καὶ μετ' αὐτὸν Σαμαῖα υἱὸς Ἀσα ὁ Ἀρουχαῖος καὶ συνήχθησαν οἱ ἀλλοφύλοι εἰς Θηρία καὶ ἦν ἐκεῖ μερὶς τοῦ ἀγροῦ πλήρης φακοῦ καὶ ὁ λαὸς ἔφυγεν ἐκ προσώπου ἀλλοφύλων **12** καὶ ἐστηλώθη ἐν μέσῳ τῆς μερίδος καὶ ἐξείλατο αὐτὴν καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐποίησεν κύριος σωτηρίαν μεγάλην **13** καὶ κατέβησαν τρεῖς ἀπὸ τῶν τριάκοντα καὶ ἦλθον εἰς Κασων πρὸς Δαυιδ εἰς τὸ σπήλαιον Οδολλαμ καὶ τάγμα τῶν ἀλλοφύλων παρενέβαλον ἐν τῇ κοιλάδι Ραφαῖμ **14** καὶ Δαυιδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ καὶ τὸ ὑπόστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βαιθλεεμ **15** καὶ ἐπεθύμησεν Δαυιδ καὶ εἶπεν τίς ποτιεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βαιθλεεμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ τὸ δὲ σύστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βαιθλεεμ **16** καὶ διέρρηξαν οἱ τρεῖς δυνατοὶ ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ὕδρυσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βαιθλεεμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ καὶ ἔλαβαν καὶ παρεγένοντο πρὸς Δαυιδ καὶ οὐκ ἠθέλησεν πιεῖν αὐτὸ καὶ ἔσπεισεν αὐτὸ τῷ κυρίῳ **17** καὶ εἶπεν ἰλέως μοι κύριε τοῦ ποιῆσαι τοῦτο εἰ αἷμα τῶν ἀνδρῶν τῶν πορευθέντων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν πίομαι καὶ οὐκ ἠθέλησεν πιεῖν αὐτὸ ταῦτα ἐποίησαν

οί τρεῖς δυνατοί **18** καὶ Ἀβεσσα ἀδελφὸς Ἰωαβ υἱὸς Σαρουίας αὐτὸς ἄρχων ἐν τοῖς τρισίν καὶ αὐτὸς ἐξήγειρεν τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισίν **19** ἐκ τῶν τριῶν ἐκείνων ἔνδοξος καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα καὶ ἕως τῶν τριῶν οὐκ ἦλθεν **20** καὶ Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε ἀνὴρ αὐτὸς πολλοστὸς ἔργοις ἀπὸ Καβεσεηλ καὶ αὐτὸς ἐπάταξεν τοὺς δύο υἱοὺς Ἀριηλ τοῦ Μωαβ καὶ αὐτὸς κατέβη καὶ ἐπάταξε τὸν λέοντα ἐν μέσῳ τοῦ λάκκου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς χιόνος **21** αὐτὸς ἐπάταξεν τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον ἄνδρα ὀρατόν ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου δόρυ ὡς ξύλον διαβάθρας καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ καὶ ἦρπασεν τὸ δόρυ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτοῦ **22** ταῦτα ἐποίησεν Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισίν τοῖς δυνατοῖς **23** ἐκ τῶν τριῶν ἔνδοξος καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἦλθεν καὶ ἔταξεν αὐτὸν Δαυιδ εἰς τὰς ἀκοὰς αὐτοῦ **24** καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυιδ βασιλέως Ἀσηλ ἀδελφὸς Ἰωαβ οὗτος ἐν τοῖς τριάκοντα Ἐλεαναν υἱὸς Δουδι πατραδέλφου αὐτοῦ ἐν Βαιθλεεμ **25** Σαμαὶ ὁ Ἀρουδαῖος Ἐλικά ὁ Ἀρωδαῖος **26** Ἐλλης ὁ Φελωθὶ Ἰρας υἱὸς Ἐκκας ὁ Θεκωίτης **27** Ἀβιεζερ ὁ Αναθωθίτης ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀσωθίτου **28** Σελμων ὁ Αωίτης Μοορε ὁ Νετωφαθίτης **29** Ἐλα υἱὸς Βαανα ὁ Νετωφαθίτης Ἐθθὶ υἱὸς Ριβὰ ἐκ Γαβαεθ υἱὸς Βενιαμιν **30** Βαναιας ὁ Φαραθωνίτης Ουρι ἐκ Ναχαλιγιαίας **31** Ἀβιηλ υἱὸς τοῦ Ἀραβωθίτου Ἀζμωθ ὁ Βαρσαμίτης **32** Ἐλιασου ὁ Σαλαβωνίτης υἱοῦ Ἰασαν Ἰωναθαν **33** Σαμμα ὁ Ἀρωδίτης Ἀχιαν υἱὸς Σαραδ ὁ Ἀραουρίτης **34** Ἀλιφαλεθ υἱὸς τοῦ Ἀσβίτου υἱὸς τοῦ Μααχατι Ἐλιαβ υἱὸς Ἀχιτοφελ τοῦ Γελωνίτου **35** Ἀσαραὶ ὁ Καρμήλιος Φαραΐ ὁ Ερχι **36** Ἰγααλ υἱὸς Ναθαν ἀπὸ δυνάμεως υἱὸς Γαδδι **37** Ἐλιε ὁ Ἀμμανίτης Γελωραὶ ὁ Βηρωθαῖος αἴρων τὰ σκεῦῃ Ἰωαβ υἱοῦ

Σαρουίας **38** Ἰρας ὁ Ἰεθιραῖος Γαρηβ ὁ Ἰεθιραῖος **39** Ουρίας ὁ Χετταῖος πάντες τριάκοντα καὶ ἑπτὰ

24 καὶ προσέθετο ὀργῇ κυρίου ἐκκαῖναι ἐν

Ἰσραηλ καὶ ἐπέσεισεν τὸν Δαυιδ ἐν αὐτοῖς λέγων βάδιζε ἀρίθμησον τὸν Ἰσραηλ καὶ τὸν Ἰουδα **2** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωαβ ἄρχοντα τῆς ἰσχύος τὸν μετ' αὐτοῦ διέλθε δὴ πάσας φυλάς Ἰσραηλ ἀπὸ Δαν καὶ ἕως Βηρσαβее καὶ ἐπίσκεψαι τὸν λαόν καὶ γνῶσομαι τὸν ἀριθμὸν τοῦ λαοῦ **3** καὶ εἶπεν Ἰωαβ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ προσθεῖη κύριος ὁ θεὸς σου πρὸς τὸν λαὸν ὡσπερ αὐτοὺς καὶ ὡσπερ αὐτοὺς ἑκατονταπλασίονα καὶ ὀφθαλμοὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως ὀρῶντες καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἵνα τί βούλεται ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ **4** καὶ ὑπερίσχυσεν ὁ λόγος τοῦ βασιλέως πρὸς Ἰωαβ καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως καὶ ἐξῆλθεν Ἰωαβ καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς ἰσχύος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ἐπισκέψασθαι τὸν λαὸν Ἰσραηλ **5** καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην καὶ παρενέβαλον ἐν Ἀρορη ἐκ δεξιῶν τῆς πόλεως τῆς ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος Γαδ καὶ Ἐλιεζερ **6** καὶ ἦλθον εἰς τὴν Γαλααδ καὶ εἰς γῆν Θαβασων ἣ ἔστιν Ἀδασαὶ καὶ παρεγένοντο εἰς Δανιδαν καὶ Ουδαν καὶ ἐκύκλωσαν εἰς Σιδῶνα **7** καὶ ἦλθαν εἰς Μαψαρ Τύρου καὶ πάσας τὰς πόλεις τοῦ Ευαίου καὶ τοῦ Χαναναίου καὶ ἦλθαν κατὰ νότον Ἰουδα εἰς Βηρσαβее **8** καὶ περιώδυσαν ἐν πάσῃ τῇ γῆ καὶ παρεγένοντο ἀπὸ τέλους ἐννέα μηνῶν καὶ εἴκοσι ἡμερῶν εἰς Ἱερουσαλημ **9** καὶ ἔδωκεν Ἰωαβ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἐγένετο Ἰσραηλ ὀκτακόσια χιλιάδες ἀνδρῶν δυνάμεως σπωμένων ῥομφαίαν καὶ ἀνὴρ Ἰουδα πεντακόσια χιλιάδες ἀνδρῶν μαχητῶν **10** καὶ ἐπάταξεν καρδίᾳ Δαυιδ αὐτὸν μετὰ τὸ ἀριθμῆσαι τὸν λαόν καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς κύριον ἤμαρτον σφόδρα ὃ ἐποίησα νῦν κύριε παραβίβασον δὴ τὴν ἀνομίαν τοῦ δούλου σου ὅτι ἐμωράνθην σφόδρα **11** καὶ ἀνέστη Δαυιδ τὸ πρωὶ καὶ λόγος κυρίου ἐγένετο πρὸς Γαδ

τὸν προφήτην τὸν ὀρώντα Δαυιδ λέγων 12 πορευθήτι καὶ λάλησον πρὸς Δαυιδ λέγων τάδε λέγει κύριος τρία ἐγὼ εἰμι αἴρω ἐπὶ σέ καὶ ἔκλεξαι σεαυτῷ ἓν ἐξ αὐτῶν καὶ ποιήσω σοι 13 καὶ εἰσηλθεν Γαδ πρὸς Δαυιδ καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἔκλεξαι σεαυτῷ γενέσθαι εἰ ἔλθῃ σοι τρία ἔτη λιμὸς ἐν τῇ γῆ σου ἢ τρεῖς μῆνας φεύγειν σε ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου καὶ ἔσσονται διώκοντές σε ἢ γενέσθαι τρεῖς ἡμέρας θάνατον ἐν τῇ γῆ σου νῦν οὖν γνῶθι καὶ ἰδὲ τί ἀποκριθῶ τῷ ἀποστείλαντί με ῥῆμα 14 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Γαδ στενά μοι πάντοθεν σφόδρα ἐστὶν ἐμπροσθεῖναι δὴ ἐν χειρὶ κυρίου ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα εἰς δὲ χεῖρας ἀνθρώπου οὐ μὴ ἐμπέσω καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ Δαυιδ τὸν θάνατον 15 καὶ ἡμέραι θερισμοῦ πυρῶν καὶ ἔδωκεν κύριος ἐν Ἰσραὴλ θάνατον ἀπὸ πρωίθεν ἕως ὥρας ἀρίστου καὶ ἤρξατο ἡ θραῦσις ἐν τῷ λαῷ καὶ ἀπέθανεν ἐκ τοῦ λαοῦ ἀπὸ Δαν καὶ ἕως Βηρσαβεε ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν 16 καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλημ τοῦ διαφθεῖραι αὐτήν καὶ παρεκλήθη κύριος ἐπὶ τῇ κακίᾳ καὶ εἶπεν τῷ ἀγγέλῳ τῷ διαφθεύοντι ἐν τῷ λαῷ πολὺ νῦν ἄνες τὴν χεῖρά σου καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου ἦν παρὰ τῷ ἄλῳ Ὀρνα τοῦ Ἰεβουσαίου 17 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς κύριον ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἄγγελον τύπτοντα ἐν τῷ λαῷ καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι ἠδίκησα καὶ ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ἑκακοποίησα καὶ οὗτοι τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν γενέσθω δὴ ἡ χεὶρ σου ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου 18 καὶ ἦλθεν Γαδ πρὸς Δαυιδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀνάβηθι καὶ στήσον τῷ κυρίῳ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἄλῳ Ὀρνα τοῦ Ἰεβουσαίου 19 καὶ ἀνέβη Δαυιδ κατὰ τὸν λόγον Γαδ καθ' ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος 20 καὶ διέκυψεν Ὀρνα καὶ εἶδεν τὸν βασιλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ παραπορευομένους ἐπάνω αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν Ὀρνα καὶ προσεκύνησεν τῷ

βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν 21 καὶ εἶπεν Ὀρνα τί ὅτι ἦλθεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν δούλον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Δαυιδ κτήσασθαι παρὰ σοῦ τὸν ἄλωνα τοῦ οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ καὶ συσχεθῆ ἡ θραῦσις ἐπάνω τοῦ λαοῦ 22 καὶ εἶπεν Ὀρνα πρὸς Δαυιδ λαβέτω καὶ ἀνενεγκέτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τῷ κυρίῳ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἰδοὺ οἱ βόες εἰς ὀλοκαύτωμα καὶ οἱ τροχοὶ καὶ τὰ σκεύη τῶν βοῶν εἰς ξύλα 23 τὰ πάντα ἔδωκεν Ὀρνα τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν Ὀρνα πρὸς τὸν βασιλέα κύριος ὁ θεός σου εὐλογίησαι σε 24 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ὀρνα οὐχὶ ὅτι ἀλλὰ κτώμενος κτήσομαι παρὰ σοῦ ἐν ἀλλάγματι καὶ οὐκ ἀνοίσω τῷ κυρίῳ θεῷ μου ὀλοκαύτωμα δωρεάν καὶ ἐκτήσατο Δαυιδ τὸν ἄλωνα καὶ τοὺς βόας ἐν ἀργυρίῳ σίκλων πενήκοντα 25 καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Δαυιδ θυσιαστήριον κυρίῳ καὶ ἀνήνεγκεν ὀλοκαυτώσεις καὶ εἰρηνικάς καὶ προσέθηκεν Σαλωμων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπ' ἐσχάτῳ ὅτι μικρὸν ἦν ἐν πρώτοις καὶ ἐπήκουσεν κύριος τῇ γῆ καὶ συνεσχέθη ἡ θραῦσις ἐπάνωθεν Ἰσραὴλ

Βασιλειῶν Γ'

1 καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυιδ πρεσβύτερος προβεβηκώς
ἡμέραις καὶ περιέβαλλον αὐτὸν ἱματίους
καὶ οὐκ ἐθερμαίνετο **2** καὶ εἶπον οἱ παῖδες
αὐτοῦ ζητησάτωσαν τῷ κυρίῳ ἡμῶν τῷ βασιλεῖ
παρθένον νεάνιδα καὶ παραστήσεται τῷ βασιλεῖ
καὶ ἔσται αὐτὸν θάλπουσα καὶ κοιμηθήσεται
μετ' αὐτοῦ καὶ θερμανθήσεται ὁ κύριος ἡμῶν
ὁ βασιλεὺς **3** καὶ ἐζήτησαν νεάνιδα καλὴν ἐκ
παντὸς ὀρίου Ἰσραηλ καὶ εὔρον τὴν Αβισακ
τὴν Σωμανίτιν καὶ ἤνεγκαν αὐτὴν πρὸς τὸν
βασιλέα **4** καὶ ἡ νεάνις καλὴ ἔως σφόδρα καὶ
ἦν θάλπουσα τὸν βασιλέα καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ
καὶ ὁ βασιλεὺς οὐκ ἔγνω αὐτήν **5** καὶ Ἀδωνιας
υἱὸς Ἀγγιθ ἐπήρετο λέγων ἐγὼ βασιλεύσω
καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἄρματα καὶ ἵππεῖς καὶ
πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν
αὐτοῦ **6** καὶ οὐκ ἀπεκώλυσεν αὐτὸν ὁ πατήρ
αὐτοῦ οὐδέποτε λέγων διὰ τί σὺ ἐποίησας καὶ γε
αὐτὸς ὠραῖος τῇ ὄψει σφόδρα καὶ αὐτὸν ἔτεκεν
ὀπίσω Ἀβεσσαλωμ **7** καὶ ἐγένοντο οἱ λόγοι αὐτοῦ
μετὰ Ἰωαβ τοῦ υἱοῦ Σαρουιας καὶ μετὰ Αβιαθαρ
τοῦ ἱερέως καὶ ἐβοήθουν ὀπίσω Ἀδωνιου **8** καὶ
Σαδωκ ὁ ἱερεὺς καὶ Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε καὶ Ναθαν
ὁ προφήτης καὶ Σεμεὶ καὶ Ρηὶ καὶ οἱ δυνατοὶ τοῦ
Δαυιδ οὐκ ἦσαν ὀπίσω Ἀδωνιου **9** καὶ ἐθυσίασεν
Ἀδωνιας πρόβατα καὶ μόσχους καὶ ἄρνας μετὰ
λίθου τοῦ Ζωελεθ ὃς ἦν ἐχόμενα τῆς πηγῆς
Ρωγηλ καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς ἀδελφούς
αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀδρούς Ἰουδα παῖδας τοῦ
βασιλέως **10** καὶ τὸν Ναθαν τὸν προφήτην καὶ
Βαναιαν καὶ τοὺς δυνατοὺς καὶ τὸν Σαλωμων
ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐκάλεσεν **11** καὶ εἶπεν Ναθαν
πρὸς Βηρσαβее μητέρα Σαλωμων λέγων οὐκ
ἤκουσας ὅτι ἐβασίλευσεν Ἀδωνιας υἱὸς Ἀγγιθ καὶ
ὁ κύριος ἡμῶν Δαυιδ οὐκ ἔγνω **12** καὶ νῦν δεῦρο
συμβουλευσώ σοι δὴ συμβουλίαν καὶ ἐξελοῦ
τὴν ψυχὴν σου καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ υἱοῦ σου

Σαλωμων **13** δεῦρο εἴσελθε πρὸς τὸν βασιλέα
Δαυιδ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν λέγουσα οὐχὶ σὺ
κύριέ μου βασιλεῦ ὤμοσας τῇ δούλῃ σου λέγων
ὅτι Σαλωμων ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ' ἐμέ καὶ
αὐτὸς καθιεῖται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου καὶ τί ὅτι
ἐβασίλευσεν Ἀδωνιας **14** καὶ ἰδοὺ ἔτι λαλούσης
σου ἐκεῖ μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι
ὀπίσω σου καὶ πληρώσω τοὺς λόγους σου **15**
καὶ εἰσήλθεν Βηρσαβее πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸ
ταμίειον καὶ ὁ βασιλεὺς πρεσβύτης σφόδρα καὶ
Αβισακ ἡ Σωμανίτις ἦν λειτουργοῦσα τῷ βασιλεῖ
16 καὶ ἔκυψεν Βηρσαβее καὶ προσεκύνησεν τῷ
βασιλεῖ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τί ἐστίν σοι **17** ἡ δὲ
εἶπεν κύριέ μου βασιλεῦ σὺ ὤμοσας ἐν κυρίῳ τῷ
θεῷ σου τῇ δούλῃ σου λέγων ὅτι Σαλωμων ὁ
υἱός σου βασιλεύσει μετ' ἐμέ καὶ αὐτὸς καθίσεται
ἐπὶ τοῦ θρόνου μου **18** καὶ νῦν ἰδοὺ Ἀδωνιας
ἐβασίλευσεν καὶ σὺ κύριέ μου βασιλεῦ οὐκ ἔγνως
19 καὶ ἐθυσίασεν μόσχους καὶ ἄρνας καὶ πρόβατα
εἰς πλῆθος καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ
βασιλέως καὶ Αβιαθαρ τὸν ἱερέα καὶ Ἰωαβ τὸν
ἄρχοντα τῆς δυνάμεως καὶ τὸν Σαλωμων τὸν
δοῦλόν σου οὐκ ἐκάλεσεν **20** καὶ σὺ κύριέ μου
βασιλεῦ οἱ ὀφθαλμοὶ παντὸς Ἰσραηλ πρὸς σὲ
ἀπαγγεῖλαι αὐτοῖς τίς καθίσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου
τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν **21** καὶ
ἔσται ὡς ἂν κοιμηθῇ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔσομαι ἐγὼ καὶ ὁ
υἱός μου Σαλωμων ἀμαρτωλοὶ **22** καὶ ἰδοὺ ἔτι
αὐτῆς λαλούσης μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ Ναθαν ὁ
προφήτης ἦλθεν **23** καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ
ἰδοὺ Ναθαν ὁ προφήτης καὶ εἰσήλθεν κατὰ
πρόσωπον τοῦ βασιλέως καὶ προσεκύνησεν τῷ
βασιλεῖ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν **24** καὶ
εἶπεν Ναθαν κύριέ μου βασιλεῦ σὺ εἶπας Ἀδωνιας
βασιλεύσει ὀπίσω μου καὶ αὐτὸς καθίσεται ἐπὶ
τοῦ θρόνου μου **25** ὅτι κατέβη σήμερον καὶ
ἐθυσίασεν μόσχους καὶ ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς
πλῆθος καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ

βασιλέως και τούς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως και Αβιαθαρ τὸν ἱερέα και ἰδοὺ εἰσιν ἐσθίοντες και πίνοντες ἐνώπιον αὐτοῦ και εἶπαν ζήτη ὁ βασιλεὺς Αδωνιας 26 και ἐμὲ αὐτὸν τὸν δούλόν σου και Σαδωκ τὸν ἱερέα και Βαναιαν υἱὸν Ἰωδαε και Σαλωμων τὸν δούλόν σου οὐκ ἐκάλεσεν 27 εἰ διὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως γέγονεν τὸ ῥῆμα τοῦτο και οὐκ ἐγνώρισας τῷ δούλῳ σου τίς καθήσεται ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν 28 και ἀπεκρίθη Δαυιδ και εἶπεν καλέσατέ μοι τὴν Βηρσαβεε και εἰσηλθεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως και ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ 29 και ὤμοσεν ὁ βασιλεὺς και εἶπεν ζῆ κύριος ὅς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ πάσης θλίψεως 30 ὅτι καθὼς ὤμοσά σοι ἐν κυρίῳ τῷ θεῷ Ἰσραηλ λέγων ὅτι Σαλωμων ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ' ἐμὲ και αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου ἀντ' ἐμοῦ ὅτι οὕτως ποιήσω τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ 31 και ἔκυψεν Βηρσαβεε ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν και προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ και εἶπεν ζήτη ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς Δαυιδ εἰς τὸν αἰῶνα 32 και εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ καλέσατέ μοι Σαδωκ τὸν ἱερέα και Ναθαν τὸν προφήτην και Βαναιαν υἱὸν Ἰωδαε και εἰσηλθὸν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως 33 και εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς λάβετε τοὺς δούλους τοῦ κυρίου ὑμῶν μεθ' ὑμῶν και ἐπιβιάσατε τὸν υἱόν μου Σαλωμων ἐπὶ τὴν ἡμίονον τὴν ἐμὴν και καταγάγετε αὐτόν εἰς τὸν Γιων 34 και χρισάτω αὐτόν ἐκεῖ Σαδωκ ὁ ἱερεὺς και Ναθαν ὁ προφήτης εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραηλ και σαλπίατε κερατίνῃ και ἐρεῖτε ζήτη ὁ βασιλεὺς Σαλωμων 35 και καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου και αὐτὸς βασιλεύσει ἀντ' ἐμοῦ και ἐγὼ ἐνετειλάμην τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ Ἰσραηλ και Ἰουδα 36 και ἀπεκρίθη Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε τῷ βασιλεῖ και εἶπεν γένοιτο οὕτως πιστώσαι κύριος ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως 37 καθὼς ἦν κύριος μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως οὕτως εἶη μετὰ Σαλωμων και

μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως Δαυιδ 38 και κατέβη Σαδωκ ὁ ἱερεὺς και Ναθαν ὁ προφήτης και Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε και ὁ χερεθθι και ὁ φελεθθι και ἐπεκάθισαν τὸν Σαλωμων ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως Δαυιδ και ἀπήγαγον αὐτόν εἰς τὸν Γιων 39 και ἔλαβεν Σαδωκ ὁ ἱερεὺς τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου ἐκ τῆς σκηνῆς και ἔχρισεν τὸν Σαλωμων και ἐσάλπισεν τῇ κερατίνῃ και εἶπεν πᾶς ὁ λαὸς ζήτη ὁ βασιλεὺς Σαλωμων 40 και ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς ὀπίσω αὐτοῦ και ἐχόρευον ἐν χοροῖς και εὐφραινόμενοι εὐφροσύνην μεγάλην και ἐρράγη ἡ γῆ ἐν τῇ φωνῇ αὐτῶν 41 και ἤκουσεν Αδωνιας και πάντες οἱ κλητοὶ αὐτοῦ και αὐτοὶ συνετέλεσαν φαγεῖν και ἤκουσεν Ἰωαβ τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης και εἶπεν τίς ἡ φωνὴ τῆς πόλεως ἠχούσης 42 ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος και ἰδοὺ Ἰωναθαν υἱὸς Αβιαθαρ τοῦ ἱερέως ἦλθεν και εἶπεν Αδωνιας εἴσελθε ὅτι ἀνὴρ δυνάμεως εἶ σύ και ἀγαθὰ εὐαγγέλισαι 43 και ἀπεκρίθη Ἰωναθαν και εἶπεν και μάλα ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ ἐβασίλευσεν τὸν Σαλωμων 44 και ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς μετ' αὐτοῦ τὸν Σαδωκ τὸν ἱερέα και Ναθαν τὸν προφήτην και Βαναιαν υἱὸν Ἰωδαε και τὸν χερεθθι και τὸν φελεθθι και ἐπεκάθισαν αὐτόν ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως 45 και ἔχρισαν αὐτόν Σαδωκ ὁ ἱερεὺς και Ναθαν ὁ προφήτης εἰς βασιλέα ἐν τῷ Γιων και ἀνέβησαν ἐκεῖθεν εὐφραινόμενοι και ἤχησεν ἡ πόλις αὕτη ἡ φωνὴ ἦν ἠκούσατε 46 και ἐκάθισεν Σαλωμων ἐπὶ θρόνον τῆς βασιλείας 47 και εἰσηλθὸν οἱ δούλοι τοῦ βασιλέως εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν τὸν βασιλέα Δαυιδ λέγοντες ἀγαθὴναι ὁ θεὸς τὸ ὄνομα Σαλωμων τοῦ υἱοῦ σου ὑπὲρ τὸ ὄνομά σου και μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον σου και προσεκύνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν κοίτην αὐτοῦ 48 και γε οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ὅς ἔδωκεν σήμερον ἐκ τοῦ σπέρματός μου

καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου μου καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ μου βλέπουσιν **49** καὶ ἐξέστησαν καὶ ἐξανέστησαν πάντες οἱ κλητοὶ τοῦ Αδωνίου καὶ ἀπῆλθον ἀνὴρ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ **50** καὶ Αδωνίας ἐφοβήθη ἀπὸ προσώπου Σαλωμων καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἐπελάβετο τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου **51** καὶ ἀνηγγέλη τῷ Σαλωμων λέγοντες ἰδοὺ Αδωνίας ἐφοβήθη τὸν βασιλέα Σαλωμων καὶ κατέχει τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου λέγων ὁμοσάτω μοι σήμερον ὁ βασιλεὺς Σαλωμων εἰ οὐ θανατώσει τὸν δούλον αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ **52** καὶ εἶπεν Σαλωμων ἂν γένηται εἰς υἱὸν δυνάμεως εἰ πεσεῖται τῶν τριχῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἂν κακία εὐρεθῆ ἐν αὐτῷ θανατωθήσεται **53** καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων καὶ κατήνεγκεν αὐτὸν ἀπάνωθεν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ εἰσῆλθεν καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ Σαλωμων καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαλωμων δεῦρο εἰς τὸν οἶκόν σου

2 καὶ ἤγγισαν αἱ ἡμέραι Δαυιδ ἀποθανεῖν αὐτὸν καὶ ἐντείλατο τῷ Σαλωμων υἱῷ αὐτοῦ λέγων **2** ἐγὼ εἰμι πορεύομαι ἐν ὁδῷ πάσης τῆς γῆς καὶ ἰσχύσεις καὶ ἔση εἰς ἄνδρα **3** καὶ φυλάξεις τὴν φυλακὴν κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Μωυσέως ἵνα συνίης ἃ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι **4** ἵνα στήσῃ κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησεν λέγων ἂν φυλάξωσιν οἱ υἱοὶ σου τὴν ὁδὸν αὐτῶν πορεύεσθαι ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν ἀληθείᾳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν λέγων οὐκ ἐξολεθρευθήσεται σοι ἀνὴρ ἐπάνωθεν θρόνου Ἰσραηλ **5** καὶ γέ σου ἔγνωσ ὅσα ἐποίησέν μοι Ἰωαβ υἱὸς Σαρουίας ὅσα ἐποίησεν τοῖς δυσὶν ἄρχουσιν τῶν δυνάμεων Ἰσραηλ τῷ Αβεννηρ υἱῷ Νηρ καὶ τῷ Αμεσσαὶ υἱῷ Ἰεθερ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς καὶ ἔταξεν τὰ αἵματα πολέμου ἐν εἰρήνῃ καὶ ἔδωκεν αἷμα ἀθῶον ἐν τῇ ζώνῃ αὐτοῦ τῇ ἐν τῇ ὀσφύϊ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ὑποδήματι αὐτοῦ τῷ

ἐν τῷ ποδὶ αὐτοῦ **6** καὶ ποιήσεις κατὰ τὴν σοφίαν σου καὶ οὐ κατὰξεις τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ εἰς ἄδου (Sheol h7585) **7** καὶ τοῖς υἱοῖς Βερζελλι τοῦ Γαλααδίτου ποιήσεις ἔλεος καὶ ἔσσονται ἐν τοῖς ἐσθίουσιν τὴν τράπεζάν σου ὅτι οὕτως ἤγγισάν μοι ἐν τῷ με ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Αβεσσαλωμ τοῦ ἀδελφοῦ σου **8** καὶ ἰδοὺ μετὰ σοῦ Σεμεὶ υἱὸς Γηρα υἱὸς τοῦ Ἰεμενὶ ἐκ Βαουριμ καὶ αὐτὸς κατηράσατό με κατάραν ὁδουνηρὰν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐπορευόμην εἰς παρεμβολάς καὶ αὐτὸς κατέβη εἰς ἀπαντὴν μου εἰς τὸν Ἰορδάνην καὶ ὤμοσα αὐτῷ ἐν κυρίῳ λέγων εἰ θανατώσω σε ἐν ῥομφαίᾳ **9** καὶ οὐ μὴ ἀφώσῃς αὐτόν ὅτι ἀνὴρ σοφὸς εἶ σύ καὶ γνώση ἃ ποιήσεις αὐτῷ καὶ κατὰξεις τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν αἵματι εἰς ἄδου (Sheol h7585) **10** καὶ ἐκοιμήθη Δαυιδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυιδ **11** καὶ αἱ ἡμέραι ἃς ἐβασίλευσεν Δαυιδ ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν Χεβρων ἐβασίλευσεν ἔτη ἑπτὰ καὶ ἐν Ἱερουσαλημ τριάκοντα τρία ἔτη **12** καὶ Σαλωμων ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ υἱὸς ἐτῶν δώδεκα καὶ ἠτοιμάσθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ σφόδρα **13** καὶ εἰσῆλθεν Αδωνίας υἱὸς Αγγιθ πρὸς Βηρσαβее μητέρα Σαλωμων καὶ προσεκύνησεν αὐτῇ ἡ δὲ εἶπεν εἰρήνη ἡ εἴσοδος σου καὶ εἶπεν εἰρήνη **14** λόγος μοι πρὸς σέ καὶ εἶπεν αὐτῷ λάλησον **15** καὶ εἶπεν αὐτῇ σύ οἶδας ὅτι ἐμοὶ ἦν ἡ βασιλεία καὶ ἐπ' ἐμέ ἔθετο πᾶς Ἰσραηλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς βασιλέα καὶ ἐστράφη ἡ βασιλεία καὶ ἐγενήθη τῷ ἀδελφῷ μου ὅτι παρὰ κυρίου ἐγένετο αὐτῷ **16** καὶ νῦν αἴτησιν μίαν ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου καὶ εἶπεν αὐτῷ Βηρσαβее λάλει **17** καὶ εἶπεν αὐτῇ εἶπὸν δὴ πρὸς Σαλωμων τὸν βασιλέα ὅτι οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ καὶ δώσει μοι τὴν Αβισακ τὴν Σωμανίτιν εἰς γυναῖκα **18** καὶ εἶπεν Βηρσαβее καλῶς ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ τῷ βασιλεῖ **19** καὶ εἰσῆλθεν Βηρσαβее πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμων λαλήσαι

αὐτῷ περὶ Ἀδωνίου καὶ ἐξανέστη ὁ βασιλεὺς εἰς ἀπαντήν αὐτῇ καὶ κατεφίλησεν αὐτήν καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἐτέθη θρόνος τῇ μητρὶ τοῦ βασιλέως καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ **20** καὶ εἶπεν αὐτῷ αἴτησιν μίαν μικρὰν ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς αἴτησαι μήτηρ ἐμή ὅτι οὐκ ἀποστρέψω σε **21** καὶ εἶπεν δοθήτω δὲ Ἀβισακ ἢ Σωμανίτις τῷ Ἀδωνία τῷ ἀδελφῷ σου εἰς γυναῖκα **22** καὶ ἀπεκρίθη Σαλωμων ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ ἵνα τί σὺ ἤτησαι τὴν Ἀβισακ τῷ Ἀδωνία καὶ αἴτησαι αὐτῷ τὴν βασιλείαν ὅτι οὗτος ἀδελφός μου ὁ μέγας ὑπὲρ ἐμέ καὶ αὐτῷ Ἀβιαθαρ ὁ ἱερεὺς καὶ αὐτῷ Ἰωαβ ὁ υἱὸς Σαρουϊας ὁ ἀρχιστράτηγος ἐταῖρος **23** καὶ ὥμοσεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων κατὰ τοῦ κυρίου λέγων τάδε ποιῆσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθεῖη ὅτι κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐλάλησεν Ἀδωνιας τὸν λόγον τοῦτον **24** καὶ νῦν ζῆ κύριος ὃς ἠτοίμασέν με καὶ ἔθετό με ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρός μου καὶ αὐτὸς ἐποίησέν μοι οἶκον καθὼς ἐλάλησεν κύριος ὅτι σήμερον θανατωθήσεται Ἀδωνιας **25** καὶ ἐξαπέστειλεν Σαλωμων ὁ βασιλεὺς ἐν χειρὶ Βαναιου υἱοῦ Ἰωδαε καὶ ἀνείλεν αὐτόν καὶ ἀπέθανεν Ἀδωνιας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ **26** καὶ τῷ Ἀβιαθαρ τῷ ἱερεῖ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἀπότρεχε σὺ εἰς Ἀναθωθ εἰς ἀγρόν σου ὅτι ἀνὴρ θανάτου εἶ σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ οὐ θανατώσω σε ὅτι ἦρας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐνώπιον τοῦ πατρός μου καὶ ὅτι ἐκακουχήθης ἐν ἅσασιν οἷς ἐκακουχήθη ὁ πατήρ μου **27** καὶ ἐξέβαλεν Σαλωμων τὸν Ἀβιαθαρ τοῦ μὴ εἶναι ἱερέα τοῦ κυρίου πληρωθῆναι τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἡλὶ ἐν Σηλωμ **28** καὶ ἡ ἀκοὴ ἦλθεν ἕως Ἰωαβ τοῦ υἱοῦ Σαρουϊας ὅτι Ἰωαβ ἦν κεκλικῶς ὀπίσω Ἀδωνίου καὶ ὀπίσω Σαλωμων οὐκ ἔκλινεν καὶ ἔφυγεν Ἰωαβ εἰς τὸ σκῆνωμα τοῦ κυρίου καὶ κατέσχευεν τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου **29** καὶ ἀπηγγέλη

τῷ Σαλωμων λέγοντες ὅτι ἔφυγεν Ἰωαβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ κυρίου καὶ ἰδοὺ κατέχει τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἀπέστειλεν Σαλωμων πρὸς Ἰωαβ λέγων τί γέγονέν σοι ὅτι πέφευγας εἰς τὸ θυσιαστήριον καὶ εἶπεν Ἰωαβ ὅτι ἐφοβήθην ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἔφυγον πρὸς κύριον καὶ ἀπέστειλεν Σαλωμων ὁ βασιλεὺς τὸν Βαναιου υἱὸν Ἰωδαε λέγων πορεύου καὶ ἄνελε αὐτόν καὶ θάψον αὐτόν **30** καὶ ἦλθεν Βαναιου υἱὸς Ἰωδαε πρὸς Ἰωαβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ κυρίου καὶ εἶπεν αὐτῷ τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ἔξελθε καὶ εἶπεν Ἰωαβ οὐκ ἐκπορεύομαι ὅτι ὧδε ἀποθανοῦμαι καὶ ἀπέστρεψεν Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ λέγων τάδε λελάληκεν Ἰωαβ καὶ τάδε ἀποκέκριταί μοι **31** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς πορεύου καὶ ποιήσον αὐτῷ καθὼς εἴρηκεν καὶ ἄνελε αὐτόν καὶ θάψεις αὐτόν καὶ ἐξαρεῖς σήμερον τὸ αἷμα ὃ δωρεὰν ἐξέχεεν Ἰωαβ ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου **32** καὶ ἀπέστρεψε κύριος τὸ αἷμα τῆς ἀδικίας αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ ὡς ἀπῆντησεν τοῖς δυσὶν ἀνθρώποις τοῖς δικαίοις καὶ ἀγαθοῖς ὑπὲρ αὐτόν καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ὁ πατήρ μου Δαυὶδ οὐκ ἔγνω τὸ αἷμα αὐτῶν τὸν Ἀβεννηρ υἱὸν Νηρ ἀρχιστράτηγον Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἀμεσσα υἱὸν Ἰεθερ ἀρχιστράτηγον Ἰουδα **33** καὶ ἐπεστράφη τὰ αἵματα αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς κεφαλὴν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τῷ Δαυὶδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ τῷ θρόνῳ αὐτοῦ γένοιτο εἰρήνη ἕως αἰῶνος παρὰ κυρίου **34** καὶ ἀπῆντησεν Βαναιου υἱὸς Ἰωδαε τῷ Ἰωαβ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν καὶ ἔθαψεν αὐτόν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ **35** καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βαναιου υἱὸν Ἰωδαε ἀντ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν στρατηγίαν καὶ ἡ βασιλεία κατωρθοῦτο ἐν Ἱερουσαλημ καὶ τὸν Σαδωκ τὸν ἱερέα ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς εἰς ἱερέα πρῶτον ἀντὶ Ἀβιαθαρ **36** καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σεμεὶ καὶ εἶπεν αὐτῷ

οικοδόμησον σεαυτῷ οἶκον ἐν Ἱερουσαλημ και
κάθου ἐκεῖ και οὐκ ἐξελεύσῃ ἐκεῖθεν οὐδαμοῦ **37**
και ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐξόδου σου και διαβήσῃ
τὸν χειμάρρουν Κεδρων γινώσκων γνώσῃ ὅτι
θανάτῳ ἀποθανῇ τὸ αἷμά σου ἔσται ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν σου και ὥρκισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ **38** και εἶπεν Σεμεὶ πρὸς τὸν βασιλέα
ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας κύριέ μου βασιλεῦ
οὕτω ποιήσῃ ὁ δούλος σου και ἐκάθισεν Σεμεὶ
ἐν Ἱερουσαλημ τρία ἔτη **39** και ἐγενήθη μετὰ τρία
ἔτη και ἀπέδρασαν δύο δούλοι τοῦ Σεμεὶ πρὸς
Αγχους υἱὸν Μααχα βασιλέα Γεθ και ἀπηγγέλη
τῷ Σεμεὶ λέγοντες ἰδοὺ οἱ δούλοί σου ἐν Γεθ **40**
και ἀνέστη Σεμεὶ και ἐπέσασε τὴν ὄνον αὐτοῦ και
ἐπορεύθη εἰς Γεθ πρὸς Αγχους τοῦ ἐκζητῆσαι τοὺς
δούλους αὐτοῦ και ἐπορεύθη Σεμεὶ και ἤγαγεν
τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐκ Γεθ **41** και ἀπηγγέλη
τῷ Σαλωμων λέγοντες ὅτι ἐπορεύθη Σεμεὶ ἐξ
Ἱερουσαλημ εἰς Γεθ και ἀπέστρεψεν τοὺς δούλους
αὐτοῦ **42** και ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς και ἐκάλεσεν
τὸν Σεμεὶ και εἶπεν πρὸς αὐτὸν οὐχὶ ὥρκισά
σε κατὰ τοῦ κυρίου και ἐπεμαρτυράμην σοι
λέγων ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐξέλθῃς ἐξ Ἱερουσαλημ
και πορευθῆς εἰς δεξιὰ ἢ εἰς ἀριστερά γινώσκων
γνώσῃ ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ **43** και τί ὅτι οὐκ
ἐφύλαξας τὸν ὄρκον κυρίου και τὴν ἐντολήν ἣν
ἐνετείλαμην κατὰ σοῦ **44** και εἶπεν ὁ βασιλεὺς
πρὸς Σεμεὶ σὺ οἶδας πᾶσαν τὴν κακίαν σου ἣν
ἔγνω ἡ καρδία σου ἃ ἐποίησας τῷ Δαυιδ τῷ πατρί
μου και ἀνταπέδωκεν κύριος τὴν κακίαν σου
εἰς κεφαλὴν σου **45** και ὁ βασιλεὺς Σαλωμων
ἠύλογημένος και ὁ θρόνος Δαυιδ ἔσται ἔτοιμος
ἐνώπιον κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα **46** και ἐνετείλατο
ὁ βασιλεὺς Σαλωμων τῷ Βαναια υἱῷ Ἰωδαε και
ἐξήλθεν και ἀνείλεν αὐτὸν και ἀπέθανεν και ἦν
ὁ βασιλεὺς Σαλωμων φρόνιμος σφόδρα

3 **2** πλην ὁ λαὸς ἦσαν θυμιῶντες ἐπὶ τοῖς
ὕψηλοις ὅτι οὐκ ὠκοδομήθη οἶκος τῷ ὀνόματι
κυρίου ἕως νῦν **3** και ἠγάπησεν Σαλωμων τὸν

κύριον πορεύεσθαι ἐν τοῖς προστάγμασιν Δαυιδ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ πλην ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ἔθυεν
και ἐθυμία **4** και ἀνέστη και ἐπορεύθη εἰς Γαβαων
θῦσαι ἐκεῖ ὅτι αὐτὴ ὑψηλοτάτη και μεγάλη
χιλίαν ὀλοκαύτωσιν ἀνήνεγκεν Σαλωμων ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον ἐν Γαβαων **5** και ὤφθη κύριος
τῷ Σαλωμων ἐν ὑπνῷ τὴν νύκτα και εἶπεν
κύριος πρὸς Σαλωμων αἴτησαί τι αἴτημα σαυτῷ
6 και εἶπεν Σαλωμων σὺ ἐποίησας μετὰ τοῦ
δούλου σου Δαυιδ τοῦ πατρὸς μου ἕλεος μέγα
καθὼς διῆλθεν ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ και ἐν
δικαιοσύνῃ και ἐν εὐθύτητι καρδίας μετὰ σοῦ και
ἐφύλαξας αὐτῷ τὸ ἕλεος τὸ μέγα τοῦτο δοῦναι
τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα
αὕτη **7** και νῦν κύριε ὁ θεὸς μου σὺ ἔδωκας τὸν
δούλόν σου ἀντὶ Δαυιδ τοῦ πατρὸς μου και ἐγὼ
εἶμι παιδάριον μικρὸν και οὐκ οἶδα τὴν ἐξοδὸν
μου και τὴν εἴσοδόν μου **8** ὁ δὲ δούλος σου ἐν
μέσῳ τοῦ λαοῦ σου ὃν ἐξελέξω λαὸν πολὺν ὃς
οὐκ ἀριθμηθήσεται **9** και δώσεις τῷ δούλῳ σου
καρδίαν ἀκούειν και διακρίνειν τὸν λαόν σου ἐν
δικαιοσύνῃ τοῦ συνίειν ἀνὰ μέσον ἀγαθοῦ και
κακοῦ ὅτι τίς δυνήσεται κρίνειν τὸν λαόν σου
τὸν βαρὺν τοῦτον **10** και ἤρεσεν ἐνώπιον κυρίου
ὅτι ἠτήσατο Σαλωμων τὸ ῥῆμα τοῦτο **11** και εἶπεν
κύριος πρὸς αὐτὸν ἀνθ' ὧν ἠτήσω παρ' ἐμοῦ
τὸ ῥῆμα τοῦτο και οὐκ ἠτήσω σαυτῷ ἡμέρας
πολλὰς και οὐκ ἠτήσω πλοῦτον οὐδὲ ἠτήσω
ψυχὰς ἐχθρῶν σου ἀλλ' ἠτήσω σαυτῷ σύνεσιν
τοῦ εἰσακούειν κρίμα **12** ἰδοὺ πεποίηκα κατὰ τὸ
ῥῆμά σου ἰδοὺ δέδωκά σοι καρδίαν φρονιμὴν
και σοφὴν ὡς σὺ οὐ γέγονεν ἔμπροσθέν σου και
μετὰ σέ οὐκ ἀναστήσεται ὁμοίός σοι **13** και ἃ οὐκ
ἠτήσω δέδωκά σοι και πλοῦτον και δόξαν ὡς οὐ
γέγονεν ἀνὴρ ὁμοίός σοι ἐν βασιλευσίν **14** και ἐὰν
πορευθῆς ἐν τῇ ὁδῷ μου φυλάσσειν τὰς ἐντολάς
μου και τὰ προστάγματά μου ὡς ἐπορεύθη Δαυιδ
ὁ πατήρ σου και πληθυνῶ τὰς ἡμέρας σου **15**
και ἐξυπνίσθη Σαλωμων και ἰδοὺ ἐνύπνιον και

ἀνέστη και παραγίνεται εις Ιερουσαλημ και ἔσθη κατά πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ κατά πρόσωπον κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου ἐν Σιων και ἀνήγαγεν ὀλοκαυτώσεις και ἐποίησεν εἰρηνικάς και ἐποίησεν πότον μέγαν ἑαυτῷ και πᾶσιν τοῖς παισὶν αὐτοῦ **16** τότε ὤφθησαν δύο γυναῖκες πόρνοι τῷ βασιλεῖ και ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ **17** και εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ μία ἐν ἐμοὶ κύριε ἐγὼ και ἡ γυνὴ αὕτη οἰκοῦμεν ἐν οἴκῳ ἐνὶ και ἐτέκομεν ἐν τῷ οἴκῳ **18** και ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ τεκούσης μου και ἔτεκεν και ἡ γυνὴ αὕτη και ἡμεῖς κατά τὸ αὐτὸ και οὐκ ἔστιν οὐθεὶς μεθ' ἡμῶν πάρεξ ἀμφοτέρων ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ **19** και ἀπέθανεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς ταύτης τὴν νύκτα ὡς ἐπεκοιμήθη ἐπ' αὐτόν **20** και ἀνέστη μέσης τῆς νυκτὸς και ἔλαβεν τὸν υἱὸν μου ἐκ τῶν ἀγκαλιῶν μου και ἐκοίμισεν αὐτόν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῆς και τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν τεθνηκότα ἐκοίμισεν ἐν τῷ κόλπῳ μου **21** και ἀνέστην τὸ πρωὶ θηλάσαι τὸν υἱὸν μου και ἐκεῖνος ἦν τεθνηκῶς και ἰδοὺ κατενόησα αὐτόν πρωὶ και ἰδοὺ οὐκ ἦν ὁ υἱὸς μου ὃν ἔτεκεν **22** και εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ ἑτέρα οὐχὶ ἀλλὰ ὁ υἱὸς μου ὁ ζῶν ὁ δὲ υἱὸς σου ὁ τεθνηκῶς και ἐλάλησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως **23** και εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐταῖς σὺ λέγεις οὗτος ὁ υἱὸς μου ὁ ζῶν και ὁ υἱὸς ταύτης ὁ τεθνηκῶς και σὺ λέγεις οὐχὶ ἀλλὰ ὁ υἱὸς μου ὁ ζῶν και ὁ υἱὸς σου ὁ τεθνηκῶς **24** και εἶπεν ὁ βασιλεὺς λάβετέ μοι μάχαιραν και προσήνεγκαν τὴν μάχαιραν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως **25** και εἶπεν ὁ βασιλεὺς διέλετε τὸ παιδίον τὸ θηλάζον τὸ ζῶν εἰς δύο και δότε τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ταύτῃ και τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ταύτῃ **26** και ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ ἧς ἦν ὁ υἱὸς ὁ ζῶν και εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα ὅτι ἐταράχθη ἡ μήτρα αὐτῆς ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτῆς και εἶπεν ἐν ἐμοὶ κύριε δότε αὐτῇ τὸ παιδίον και θανάτῳ μὴ θανατώσητε αὐτόν και αὕτη εἶπεν μήτε ἐμοὶ μήτε αὐτῇ ἔστω διέλετε **27** και ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς και εἶπεν δότε τὸ

παιδίον τῇ εἰπούσῃ δότε αὐτῇ αὐτὸ και θανάτῳ μὴ θανατώσητε αὐτόν αὕτη ἡ μήτηρ αὐτοῦ **28** και ἤκουσαν πᾶς Ἰσραὴλ τὸ κρίμα τοῦτο ὃ ἔκρινεν ὁ βασιλεὺς και ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως ὅτι εἶδον ὅτι φρόνησις θεοῦ ἐν αὐτῷ τοῦ ποιεῖν δικαίωμα

4 και ἦν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων βασιλεύων ἐπὶ Ἰσραὴλ **2** και οὗτοι οἱ ἄρχοντες οἱ ἦσαν αὐτοῦ Ἀζαριου υἱὸς Σαδωκ **3** και Ἐλιαρεφ και Ἀχια υἱὸς Σαβα γραμματεῖς και Ἰωσαφατ υἱὸς Ἀχιλιδ ὑπομιμνήσκων **4** και Σαδουχ και Ἀβιαθαρ ἱερεῖς **5** και Ὀρνια υἱὸς Ναθαν ἐπὶ τῶν καθεσταμένων και Ζαβουθ υἱὸς Ναθαν ἐταῖρος τοῦ βασιλέως **6** και Ἀχιηλ οἰκονόμος και Ἐλιαβ υἱὸς Σαφ ἐπὶ τῆς πατριᾶς και Ἀδωνιραμ υἱὸς Ἐφρα ἐπὶ τῶν φόρων **7** και τῷ Σαλωμων δώδεκα καθεσταμένοι ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ χορηγεῖν τῷ βασιλεῖ και τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μῆνα ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐγένετο ἐπὶ τὸν ἕνα χορηγεῖν **8** και ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν Βενωρ ἐν ὄρει Ἐφραιμ εἰς **9** υἱὸς Ρηχαβ ἐν Μαχεμας και Βηθαλαμιν και Βαιθσαμυς και Αἰλων ἕως Βαιθαναν εἰς **10** υἱὸς Ἐσωθ Βηρβηθνεμα Λουσαμηνχα και Ρησαφαρα **11** Χιναναδαβ και Αναφαθὶ ἀνὴρ Ταβληθ θυγάτηρ Σαλωμων ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα εἰς **12** Βακχα υἱὸς Ἀχιλιδ Θααναχ και Μεκεδω και πᾶς ὁ οἶκος Σαν ὁ παρὰ Σεσαθαν ὑποκάτω τοῦ Ἐσραε και ἐκ Βαισαφουδ Ἐβελμαυλα ἕως Μαεβερ Λουκαμ εἰς **13** υἱὸς Γαβερ ἐν Ρεμαθ Γαλααδ τούτῳ σχοίνισμα Ἐρεγαβα ἡ ἐν τῇ Βασαν ἐξήκοντα πόλεις μεγάλαι τειχήρεις και μοχλοὶ χαλκοὶ εἰς **14** Ἀχιναδαβ υἱὸς Ἀχελ Μααναιν εἰς **15** Ἀχιμαας ἐν Νεφθαλι και οὗτος ἔλαβεν τὴν Βασεμμαθ θυγατέρα Σαλωμων εἰς γυναῖκα εἰς **16** Βαανα υἱὸς Χουσι ἐν τῇ Μααλαθ εἰς **17** Σαμαα υἱὸς Ἡλα ἐν τῷ Βενιαμιν **18** Γαβερ υἱὸς Ἀδαι ἐν τῇ γῆ Γαδ γῆ Σηων βασιλέως τοῦ Ἐσεβων και Ὡγ βασιλέως τοῦ Βασαν και νασιφ εἰς ἐν γῆ Ἰουδα **19** Ἰωσαφατ υἱὸς Φουασουδ ἐν Ἰσασαχ **21** και ἐχορήγουν οἱ καθεσταμένοι οὕτως

τῷ βασιλεῖ Σαλωμων καὶ πάντα τὰ διαγγέλματα ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως ἕκαστος μῆνα αὐτοῦ οὐ παραλλάσσουν λόγον καὶ τὰς κριθὰς καὶ τὸ ἄχυρον τοῖς ἵπποις καὶ τοῖς ἄρμασιν ἦρον εἰς τὸν τόπον οὗ ἂν ἦ ὁ βασιλεὺς ἕκαστος κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ 22 καὶ ταῦτα τὰ δέοντα τῷ Σαλωμων ἐν ἡμέρᾳ μιᾶ τριάκοντα κόροισι σεμιδάλεως καὶ ἐξήκοντα κόροισι ἀλεύρου κεκοπανισμένου 23 καὶ δέκα μόσχοι ἐκλεκτοὶ καὶ εἴκοσι βόες νομάδες καὶ ἑκατὸν πρόβατα ἐκτὸς ἐλάφων καὶ δορκάδων καὶ ὀρνίθων ἐκλεκτῶν σιτευτά 24 ὅτι ἦν ἄρχων πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ἦν αὐτῷ εἰρήνη ἐκ πάντων τῶν μερῶν κυκλόθεν 29 καὶ ἔδωκεν κύριος φρόνησιν τῷ Σαλωμων καὶ σοφίαν πολλὴν σφόδρα καὶ χύμα καρδιάς ὡς ἡ ἄμμος ἢ παρὰ τὴν θάλασσαν 30 καὶ ἐπληθύνθη Σαλωμων σφόδρα ὑπὲρ τὴν φρόνησιν πάντων ἀρχαίων ἀνθρώπων καὶ ὑπὲρ πάντας φρονίμους Αἰγύπτου 31 καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ Γαιθαν τὸν Εζραΐτην καὶ τὸν Αιμαν καὶ τὸν Χαλκαλ καὶ Δαρδα υἱοῦ Μαλ 32 καὶ ἐλάλησεν Σαλωμων τρισχιλίαις παραβολὰς καὶ ἦσαν ὧδαι αὐτοῦ πεντακισχίλια 33 καὶ ἐλάλησεν περὶ τῶν ξύλων ἀπὸ τῆς κέδρου τῆς ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ ἕως τῆς ὑσσώπου τῆς ἐκπορευομένης διὰ τοῦ τοίχου καὶ ἐλάλησεν περὶ τῶν κτηνῶν καὶ περὶ τῶν πετεινῶν καὶ περὶ τῶν ἔρπετῶν καὶ περὶ τῶν ἰχθύων 34 καὶ παρεγίνοντο πάντες οἱ λαοὶ ἀκοῦσαι τῆς σοφίας Σαλωμων καὶ ἐλάμβανεν δῶρα παρὰ πάντων τῶν βασιλέων τῆς γῆς ὅσοι ἤκουον τῆς σοφίας αὐτοῦ

5 καὶ ἀπέστειλεν Χираμ βασιλεὺς Τύρου τοὺς παῖδας αὐτοῦ χρεῖσαι τὸν Σαλωμων ἀντὶ Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὅτι ἀγαπῶν ἦν Χираμ τὸν Δαυιδ πάσας τὰς ἡμέρας 2 καὶ ἀπέστειλεν Σαλωμων πρὸς Χираμ λέγων 3 σὺ οἶδας Δαυιδ τὸν πατέρα μου ὅτι οὐκ ἐδύνατο οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ μου ἀπὸ προσώπου τῶν

πολέμων τῶν κυκλωσάντων αὐτὸν ἕως τοῦ δοῦναι κύριον αὐτοῦς ὑπὸ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν αὐτοῦ 4 καὶ νῦν ἀνέπαυσε κύριος ὁ θεός μου ἐμοὶ κυκλόθεν οὐκ ἔστιν ἐπίβουλος καὶ οὐκ ἔστιν ἀπάντημα πονηρὸν 5 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ λέγω οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ μου καθὼς ἐλάλησεν κύριος ὁ θεὸς πρὸς Δαυιδ τὸν πατέρα μου λέγων ὁ υἱός σου ὃν δώσω ἀντὶ σοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον σου οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου 6 καὶ νῦν ἔντειλαι καὶ κοψάτωσάν μοι ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου καὶ ἰδοὺ οἱ δοῦλοί μου μετὰ τῶν δούλων σου καὶ τὸν μισθὸν δουλείας σου δώσω σοι κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν εἴπῃς ὅτι σὺ οἶδας ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν εἰδὼς ξύλα κόπτειν καθὼς οἱ Σιδῶνιοι 7 καὶ ἐγενήθη καθὼς ἤκουσεν Χираμ τῶν λόγων Σαλωμων ἐχάρη σφόδρα καὶ εἶπεν εὐλογητὸς ὁ θεὸς σήμερον ὃς ἔδωκεν τῷ Δαυιδ υἱὸν φρόνιμον ἐπὶ τὸν λαὸν τὸν πολὺν τοῦτον 8 καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Σαλωμων λέγων ἀκήκοα περὶ πάντων ὧν ἀπέσταλκας πρὸς με ἐγὼ ποιήσω πᾶν θέλημά σου ξύλα κέδρινα καὶ πεύκινα 9 οἱ δοῦλοί μου κατάξουσιν αὐτὰ ἐκ τοῦ Λιβάνου εἰς τὴν θάλασσαν ἐγὼ θήσομαι αὐτὰ σχεδίας ἕως τοῦ τόπου οὗ ἐὰν ἀποστείλῃς πρὸς με καὶ ἐκτινάξω αὐτὰ ἐκεῖ καὶ σὺ ἀρεῖς καὶ ποιήσεις τὸ θέλημά μου τοῦ δοῦναι ἄρτους τῷ οἴκῳ μου 10 καὶ ἦν Χираμ διδούς τῷ Σαλωμων κέδρους καὶ πᾶν θέλημα αὐτοῦ 11 καὶ Σαλωμων ἔδωκεν τῷ Χираμ εἴκοσι χιλιάδας κόρους πυροῦ καὶ μαχίρ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ εἴκοσι χιλιάδας βεθ ἐλαίου κεκομμένου κατὰ τοῦτο ἐδίδου Σαλωμων τῷ Χираμ κατ' ἐνιαυτόν 12 καὶ κύριος ἔδωκεν σοφίαν τῷ Σαλωμων καθὼς ἐλάλησεν αὐτῷ καὶ ἦν εἰρήνη ἀνά μέσον Χираμ καὶ ἀνά μέσον Σαλωμων καὶ διεθέμετο διαθήκη ἀνά μέσον ἑαυτῶν 13 καὶ ἀνήνεγκεν ὁ βασιλεὺς φόρον ἐκ παντὸς Ἰσραὴλ καὶ ἦν ὁ φόρος τριάκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν 14 καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν Λίβανον δέκα χιλιάδες ἐν τῷ μηνὶ ἀλλασσόμενοι

μήνα ἦσαν ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ δύο μῆνας ἐν οἴκῳ αὐτῶν καὶ Ἀδωνιραμ ἐπὶ τοῦ φόρου 15 καὶ ἦν τῷ Σαλωμων ἑβδομήκοντα χιλιάδες αἴροντες ἄρσιν καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες λατόμων ἐν τῷ ὄρει 16 χωρὶς ἀρχόντων τῶν καθεσταμένων ἐπὶ τῶν ἔργων τῶν Σαλωμων τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι ἐπιστάται οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα 18 καὶ ἠτοίμασαν τοὺς λίθους καὶ τὰ ξύλα τρία ἔτη

6 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ καὶ τετρακοσιοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου υἱῶν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ βασιλεύοντος τοῦ βασιλέως Σαλωμων ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς καὶ αἴρουσιν λίθους μεγάλους τιμίους εἰς τὸν θεμέλιον τοῦ οἴκου καὶ λίθους ἀπελεκήτους καὶ ἐπελέκησαν οἱ υἱοὶ Σαλωμων καὶ οἱ υἱοὶ Χιραμ καὶ ἔβαλαν αὐτούς ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἔθεμελίωσεν τὸν οἶκον κυρίου ἐν μηνὶ Νισῳ τῷ δευτέρῳ μηνὶ ἐν ἑνδεκάτῳ ἑνιαυτῷ ἐν μηνὶ Βααλ οὗτος ὁ μὴν ὁ ὄγδος συνετελέσθη ὁ οἶκος εἰς πάντα λόγον αὐτοῦ καὶ εἰς πᾶσαν διάταξιν αὐτοῦ 2 καὶ ὁ οἶκος ὃν ὠκοδόμησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων τῷ κυρίῳ τεσσαράκοντα πῆχεων μῆκος αὐτοῦ καὶ εἴκοσι ἐν πῆχει πλάτος αὐτοῦ καὶ πέντε καὶ εἴκοσι ἐν πῆχει τὸ ὕψος αὐτοῦ 3 καὶ τὸ αἰλαμ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ εἴκοσι ἐν πῆχει μῆκος αὐτοῦ εἰς τὸ πλάτος τοῦ οἴκου καὶ δέκα ἐν πῆχει τὸ πλάτος αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου καὶ ὠκοδόμησεν τὸν οἶκον καὶ συνετέλεσεν αὐτόν 4 καὶ ἐποίησεν τῷ οἴκῳ θυρίδας παρακυπτομένας κρυπτάς 5 καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τὸν τοίχον τοῦ οἴκου μέλαθρα κυκλόθεν τῷ ναῷ καὶ τῷ δαβιρ καὶ ἐποίησεν πλευρὰς κυκλόθεν 6 ἡ πλευρὰ ἡ ὑποκάτω πέντε πῆχεων τὸ πλάτος αὐτῆς καὶ τὸ μέσον ἕξ καὶ ἡ τρίτη ἑπτὰ ἐν πῆχει τὸ πλάτος αὐτῆς ὅτι διάστημα ἔδωκεν τῷ οἴκῳ κυκλόθεν ἕξωθεν τοῦ οἴκου ὅπως μὴ ἐπιλαμβάνωνται τῶν τοίχων τοῦ οἴκου 7 καὶ ὁ οἶκος ἐν τῷ οἰκοδομεῖσθαι αὐτόν λίθοις ἀκροτόμοις ἀργοῖς ὠκοδομήθη καὶ σφύρα καὶ

πέλεκυς καὶ πᾶν σκεῦος σιδηροῦν οὐκ ἠκούσθη ἐν τῷ οἴκῳ ἐν τῷ οἰκοδομεῖσθαι αὐτόν 8 καὶ ὁ πυλὼν τῆς πλευρᾶς τῆς ὑποκάτωθεν ὑπὸ τὴν ὠμίαν τοῦ οἴκου τὴν δεξιάν καὶ ἑλικτὴ ἀνάβασις εἰς τὸ μέσον καὶ ἐκ τῆς μέσης ἐπὶ τὰ τριώροφα 9 καὶ ὠκοδόμησεν τὸν οἶκον καὶ συνετέλεσεν αὐτόν καὶ ἐκοιλοστάθησεν τὸν οἶκον κέδροις 10 καὶ ὠκοδόμησεν τοὺς ἐνδέσμους δι' ὅλου τοῦ οἴκου πέντε ἐν πῆχει τὸ ὕψος αὐτοῦ καὶ συνέσχεν τὸν ἔνδεσμον ἐν ξύλοις κεδρίνοις 15 καὶ ὠκοδόμησεν τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου διὰ ξύλων κεδρίνων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τοῦ οἴκου καὶ ἕως τῶν δοκῶν καὶ ἕως τῶν τοίχων ἐκοιλοστάθησεν συνεχόμενα ξύλοις ἕσωθεν καὶ περιέσχεν τὸ ἕσω τοῦ οἴκου ἐν πλευραῖς πευκίαις 16 καὶ ὠκοδόμησεν τοὺς εἴκοσι πῆχεις ἀπ' ἄκρου τοῦ οἴκου τὸ πλευρὸν τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἕως τῶν δοκῶν καὶ ἐποίησεν ἐκ τοῦ δαβιρ εἰς τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων 17 καὶ τεσσαράκοντα πηχῶν ἦν ὁ ναὸς κατὰ πρόσωπον 19 τοῦ δαβιρ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἕσωθεν δοῦναι ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου 20 εἴκοσι πῆχεις μῆκος καὶ εἴκοσι πῆχεις πλάτος καὶ εἴκοσι πῆχεις τὸ ὕψος αὐτοῦ καὶ περιέσχεν αὐτόν χρυσίῳ συγκεκλεισμένῳ καὶ ἐποίησεν θυσιαστήριον 21 κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβιρ καὶ περιέσχεν αὐτὸ χρυσίῳ 22 καὶ ὅλον τὸν οἶκον περιέσχεν χρυσίῳ ἕως συντελείας παντὸς τοῦ οἴκου 23 καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ δαβιρ δύο χερουβιν δέκα πῆχεων μέγεθος ἑσταθωμένον 24 καὶ πέντε πῆχεων πτερυγίον τοῦ χερουβ τοῦ ἐνός καὶ πέντε πῆχεων πτερυγίον αὐτοῦ τὸ δεύτερον ἐν πῆχει δέκα ἀπὸ μέρους πτερυγίου αὐτοῦ εἰς μέρος πτερυγίου αὐτοῦ 25 οὕτως τῷ χερουβ τῷ δευτέρῳ ἐν μέτρῳ ἐνὶ συντέλεια μία ἀμφοτέροις 26 καὶ τὸ ὕψος τοῦ χερουβ τοῦ ἐνός δέκα ἐν πῆχει καὶ οὕτως τὸ χερουβ τὸ δεύτερον 27 καὶ ἀμφοτέρα τὰ χερουβιν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου τοῦ ἐσωτάτου καὶ διεπέτασεν τὰς πτέρυγας αὐτῶν καὶ ἦπτετο πτέρυξ μία τοῦ τοίχου καὶ πτέρυξ ἦπτετο τοῦ

τοίχου τοῦ δευτέρου καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν αἱ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἦπτοντο πτέρυξ πτέρυγος 28 καὶ περιέσχεν τὰ χερουβιν χρυσίῳ 29 καὶ πάντας τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου κύκλῳ ἐγκολαπτὰ ἔγραψεν γραφίδι χερουβιν καὶ φοίνικες τῷ ἐσωτέρῳ καὶ τῷ ἐξωτέρῳ 30 καὶ τὸ ἔδαφος τοῦ οἴκου περιέσχεν χρυσίῳ τοῦ ἐσωτάτου καὶ τοῦ ἐξωτάτου 31 καὶ τῷ θυρώματι τοῦ δαβὶρ ἐποίησεν θύρας ξύλων ἀρκευθίνων καὶ φλιάς πενταπλᾶς 32 καὶ δύο θύρας ξύλων πευκίνων καὶ ἐγκολαπτὰ ἐπ' αὐτῶν ἐγκεκολαμμένα χερουβιν καὶ φοίνικας καὶ πέταλα διαπεπετασμένα καὶ περιέσχεν χρυσίῳ καὶ κατέβαιναν ἐπὶ τὰ χερουβιν καὶ ἐπὶ τοὺς φοίνικας τὸ χρυσίον 33 καὶ οὕτως ἐποίησεν τῷ πυλῶνι τοῦ ναοῦ φλιαὶ ξύλων ἀρκευθίνων στοαὶ τετραπλῶς 34 καὶ ἐν ἀμφοτέραις ταῖς θύραις ξύλα πεύκινα δύο πτυχαὶ ἢ θύρα ἢ μία καὶ στροφεῖς αὐτῶν καὶ δύο πτυχαὶ ἢ θύρα ἢ δευτέρα στρεφόμενα 35 ἐγκεκολαμμένα χερουβιν καὶ φοίνικες καὶ διαπεπετασμένα πέταλα καὶ περιεχόμενα χρυσίῳ καταγομένῳ ἐπὶ τὴν ἐκτύπωσιν 36 καὶ ᾠκοδόμησεν τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτάτην τρεῖς στίχους ἀπελεκίτων καὶ στίχος κατειργασμένης κέδρου κυκλόθεν καὶ ᾠκοδόμησε καταπέτασμα τῆς αὐλῆς τοῦ αἵλαμ τοῦ οἴκου τοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ

7 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων καὶ ἔλαβεν τὸν Χιραμ ἐκ Τύρου 2 υἱὸν γυναικὸς χήρας καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς φυλῆς Νεφθαλι καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀνὴρ Τύριος τέκτων χαλκοῦ καὶ πεπληρωμένος τῆς τέχνης καὶ συνέσεως καὶ ἐπιγνώσεως τοῦ ποιεῖν πᾶν ἔργον ἐν χαλκῷ καὶ εἰσήχθη πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμων καὶ ἐποίησεν πάντα τὰ ἔργα 3 καὶ ἐχώνευσεν τοὺς δύο στύλους τῷ αἵλαμ τοῦ οἴκου ὀκτωκαίδεκα πῆχεις ὕψος τοῦ στύλου καὶ περίμετρον τέσσαρες καὶ δέκα πῆχεις ἐκύκλου αὐτόν καὶ τὸ πάχος τοῦ στύλου τεσσάρων δακτύλων τὰ κοιλώματα καὶ οὕτως ὁ στῦλος ὁ δεύτερος 4 καὶ δύο ἐπιθέματα ἐποίησεν

δοῦναι ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν στύλων χωνευτὰ χαλκᾶ πέντε πῆχεις τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ ἐνός καὶ πέντε πῆχεις τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ δευτέρου 5 καὶ ἐποίησεν δύο δίκτυα περικαλύψαι τὸ ἐπίθεμα τῶν στύλων καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ ἐνὶ καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ 6 καὶ ἔργον κρεμαστόν δύο στίχοι ῥοῶν χαλκῶν δεδικτυωμένοι ἔργον κρεμαστόν στίχος ἐπὶ στίχον καὶ οὕτως ἐποίησεν τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ 7 καὶ ἔστησεν τοὺς στύλους τοῦ αἵλαμ τοῦ ναοῦ καὶ ἔστησεν τὸν στῦλον τὸν ἕνα καὶ ἐπεκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰαχοὺμ καὶ ἔστησεν τὸν στῦλον τὸν δεύτερον καὶ ἐπεκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βααζ 8 καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων ἔργον κρίνου κατὰ τὸ αἵλαμ τεσσάρων πηχῶν 9 καὶ μέλαθρον ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν στύλων καὶ ἐπάνωθεν τῶν πλευρῶν ἐπίθεμα τὸ μέλαθρον τῷ πάχει 10 καὶ ἐποίησεν τὴν θάλασσαν δέκα ἐν πῆχει ἀπὸ τοῦ χεῖλους αὐτῆς ἕως τοῦ χεῖλους αὐτῆς στρογγύλον κύκλῳ τὸ αὐτὸ πέντε ἐν πῆχει τὸ ὕψος αὐτῆς καὶ συνηγμένοι τρεῖς καὶ τριάκοντα ἐν πῆχει ἐκύκλουν αὐτήν 11 καὶ ὑποστηρίγματα ὑποκάτωθεν τοῦ χεῖλους αὐτῆς κυκλόθεν ἐκύκλουν αὐτήν δέκα ἐν πῆχει κυκλόθεν ἀνιστᾶν τὴν θάλασσαν 12 καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς ὡς ἔργον χεῖλους ποτηρίου βλαστός κρίνου καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ παλαιστής 13 καὶ δώδεκα βόες ὑποκάτω τῆς θαλάσσης οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες βορρᾶν καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες θάλασσαν καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες νότον καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες ἀνατολὴν καὶ πάντα τὰ ὀπίσθια εἰς τὸν οἶκον καὶ ἡ θάλασσα ἐπ' αὐτῶν ἐπάνωθεν 14 καὶ ἐποίησεν δέκα μεχωνῶθ χαλκᾶς πέντε πῆχεις μῆκος τῆς μεχωνῶθ τῆς μιᾶς καὶ τέσσαρες πῆχεις πλάτος αὐτῆς καὶ ἕξ ἐν πῆχει ὕψος αὐτῆς 15 καὶ τοῦτο τὸ ἔργον τῶν μεχωνῶθ συγκλειστον αὐτοῖς καὶ συγκλειστον ἀνά μέσον τῶν ἐξεχομένων 16 καὶ ἐπὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῶν ἀνά μέσον τῶν ἐξεχομένων λέοντες καὶ

βόες καὶ χερουβιν καὶ ἐπὶ τῶν ἐξεχομένων οὕτως καὶ ἐπάνωθεν καὶ ὑποκάτωθεν τῶν λεόντων καὶ τῶν βοῶν χωραὶ ἔργον καταβάσεως 17 καὶ τέσσαρες τροχοὶ χαλκοῖ τῆ μεχωνωθ τῆ μιᾶ καὶ τὰ προσέχοντα χαλκᾶ καὶ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ὠμῖαι ὑποκάτω τῶν λουτήρων 18 καὶ χεῖρες ἐν τοῖς τροχοῖς ἐν τῆ μεχωνωθ καὶ τὸ ὕψος τοῦ τροχοῦ τοῦ ἐνὸς πήχεος καὶ ἡμίους 19 καὶ τὸ ἔργον τῶν τροχῶν ἔργον τροχῶν ἄρματος αἱ χεῖρες αὐτῶν καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν καὶ ἡ πραγματεία αὐτῶν τὰ πάντα χωνευτά 20 αἱ τέσσαρες ὠμῖαι ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς μεχωνωθ τῆς μιᾶς ἐκ τῆς μεχωνωθ οἱ ὦμοι αὐτῆς 21 καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μεχωνωθ ἡμισυ τοῦ πήχεος μέγεθος στρογγύλον κύκλω ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μεχωνωθ καὶ ἀρχὴ χειρῶν αὐτῆς καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς καὶ ἠνοίγετο ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τῶν χειρῶν αὐτῆς 22 καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς χερουβιν καὶ λέοντες καὶ φοίνικες ἐστῶτα ἐχόμενον ἕκαστον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἔσω καὶ τὰ κυκλόθεν 23 κατ' αὐτὴν ἐποίησεν πάσας τὰς δέκα μεχωνωθ τάξιν μίαν καὶ μέτρον ἐν πάσαις 24 καὶ ἐποίησεν δέκα χυτροκαύλους χαλκοῦς τεσσαράκοντα χοεῖς χωροῦντα τὸν χυτρόκαυλον τὸν ἕνα μετρήσει ὁ χυτρόκαυλος ὁ εἷς ἐπὶ τῆς μεχωνωθ τῆς μιᾶς ταῖς δέκα μεχωνωθ 25 καὶ ἔθετο τὰς δέκα μεχωνωθ πέντε ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου ἐξ ἀριστερῶν καὶ ἡ θάλασσα ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν κατ' ἀνατολὰς ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ νότου 26 καὶ ἐποίησεν Χιραμ τοὺς λέβητας καὶ τὰς θερμάστρεις καὶ τὰς φιάλας καὶ συνετέλεσεν Χιραμ ποιῶν πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν τῷ βασιλεῖ Σαλωμων ἐν οἴκῳ κυρίου 27 στύλους δύο καὶ τὰ στρεπτά τῶν στύλων ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων δύο καὶ τὰ δίκτυα δύο τοῦ καλύπτειν ἀμφοτέρα τὰ στρεπτά τῶν γλυφῶν τὰ ὄντα ἐπὶ τῶν στύλων 28 τὰς ρόας τετρακοσίας ἀμφοτέροις τοῖς δικτύοις δύο στίχοι

ρῶν τῷ δικτύῳ τῷ ἐνὶ περικαλύπτειν ἀμφοτέρα τὰ στρεπτά ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς στύλοις 29 καὶ τὰς μεχωνωθ δέκα καὶ τοὺς χυτροκαύλους δέκα ἐπὶ τῶν μεχωνωθ 30 καὶ τὴν θάλασσαν μίαν καὶ τοὺς βόας δώδεκα ὑποκάτω τῆς θαλάσσης 31 καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰς θερμάστρεις καὶ τὰς φιάλας καὶ πάντα τὰ σκεύη ἃ ἐποίησεν Χιραμ τῷ βασιλεῖ Σαλωμων τῷ οἴκῳ κυρίου καὶ οἱ στυλοὶ τεσσαράκοντα καὶ ὀκτώ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ οἴκου κυρίου πάντα τὰ ἔργα τοῦ βασιλέως ἃ ἐποίησεν Χιραμ χαλκᾶ ἄρδην 32 οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ οὗ ἐποίησεν πάντα τὰ ἔργα ταῦτα ἐκ πλήθους σφόδρα οὐκ ἦν τέρμα τῷ σταθμῷ τοῦ χαλκοῦ 33 ἐν τῷ περιοίκῳ τοῦ Ιορδάνου ἐχώνευσεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ πάχει τῆς γῆς ἀνὰ μέσον Σοκχωθ καὶ ἀνὰ μέσον Σιρα 34 καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων τὰ σκεύη ἃ ἐποίησεν ἐν οἴκῳ κυρίου τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν καὶ τὴν τράπεζαν ἐφ' ἧς οἱ ἄρτοι τῆς προσφορᾶς χρυσοῖν 35 καὶ τὰς λυχνίας πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ ἀριστερῶν κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβιρ χρυσαῖς συγκλειομένας καὶ τὰ λαμπάδια καὶ τοὺς λύχνους καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας χρυσαῖς 36 καὶ τὰ πρόθυρα καὶ οἱ ἦλοι καὶ αἱ φιάλαι καὶ τὰ τρύβλια καὶ αἱ θύσκειαι χρυσαῖ σύγκλειστα καὶ τὰ θυρώματα τῶν θυρῶν τοῦ οἴκου τοῦ ἐσωτάτου ἀγίου τῶν ἁγίων καὶ τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ ναοῦ χρυσαῖς 37 καὶ ἀνεπληρώθη πᾶν τὸ ἔργον ὃ ἐποίησεν Σαλωμων οἴκου κυρίου καὶ εἰσήνεγκεν Σαλωμων τὰ ἅγια Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἅγια Σαλωμων τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἔδωκεν εἰς τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου 38 καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ὠκοδόμησεν Σαλωμων τρισκαίδεκα ἔτεσιν 39 καὶ ὠκοδόμησεν τὸν οἶκον δρυμῷ τοῦ Λιβάνου ἑκατὸν πήχεις μῆκος αὐτοῦ καὶ πεντήκοντα πήχεις πλάτος αὐτοῦ καὶ τριάκοντα πηχῶν ὕψος αὐτοῦ καὶ τριῶν στίχων στύλων κεδρίνων καὶ ὠμῖαι κέδριναι τοῖς

στύλοις **40** καὶ ἐφάντωνσεν τὸν οἶκον ἄνωθεν ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῶν στύλων καὶ ἀριθμὸς τῶν στύλων τεσσαράκοντα καὶ πέντε δέκα καὶ πέντε ὁ στίχος **41** καὶ μέλαθρα τρία καὶ χώρα ἐπὶ χώραν τρισσῶς **42** καὶ πάντα τὰ θυρώματα καὶ αἱ χώραι τετράγωνοι μεμελαθρωμένοι καὶ ἀπὸ τοῦ θυρώματος ἐπὶ θύραν τρισσῶς **43** καὶ τὸ αἶλαμ τῶν στύλων πεντήκοντα πηχῶν μῆκος καὶ τριάκοντα ἐν πλάτει ἐζυγωμένα αἶλαμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ στῦλοι καὶ πάχος ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς τοῖς αἶλαμμιν **44** καὶ τὸ αἶλαμ τῶν θρόνων οὗ κρινεῖ ἐκεῖ αἶλαμ τοῦ κριτηρίου **45** καὶ οἶκος αὐτῶ ἐν ᾧ καθήσεται ἐκεῖ αὐλὴ μία ἐξελισσομένη τούτοις κατὰ τὸ ἔργον τοῦτο καὶ οἶκον τῇ θυγατρὶ Φαραω ἦν ἔλαβεν Σαλωμων κατὰ τὸ αἶλαμ τοῦτο **46** πάντα ταῦτα ἐκ λίθων τιμίων κεκολαμμένα ἐκ διαστήματος ἔσωθεν καὶ ἐκ τοῦ θεμελίου ἕως τῶν γεισῶν καὶ ἔξωθεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην **47** τὴν τεθεμελιωμένην ἐν τιμίοις λίθοις μεγάλοις λίθοις δεκαπήχεσιν καὶ τοῖς ὀκταπήχεσιν **48** καὶ ἐπάνωθεν τιμίοις κατὰ τὸ μέτρον ἀπελεκήτων καὶ κέδροις **49** τῆς αὐλῆς τῆς μεγάλης κύκλω τρεῖς στίχοι ἀπελεκήτων καὶ στίχος κεκολαμμένης κέδρου **50** καὶ συνετέλεσεν Σαλωμων ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ

8 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ συντελέσαι Σαλωμων τοῦ οἰκοδομήσαι τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ μετὰ εἴκοσι ἔτη τότε ἐξεκκλησίασεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραηλ ἐν Σιων τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου ἐκ πόλεως Δαυιδ αὕτη ἐστὶν Σιων **2** ἐν μηνὶ Ἀθανιν **3** καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν **4** καὶ τὸ σκῆνωμα τοῦ μαρτυρίου καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῷ σκηνώματι τοῦ μαρτυρίου **5** καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ θύοντες πρόβατα καὶ βόας ἀναρίθμητα **6** καὶ εἰσφέρουσιν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς εἰς τὸ δαβιρ τοῦ οἴκου εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ὑπὸ τὰς πτέρυγας

τῶν χερουβιν **7** ὅτι τὰ χερουβιν διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ καὶ περιεκάλυπτον τὰ χερουβιν ἐπὶ τὴν κιβωτὸν καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνωθεν **8** καὶ ὑπερεῖχον τὰ ἡγιασμένα καὶ ἐνεβλέποντο αἱ κεφαλαὶ τῶν ἡγιασμένων ἐκ τῶν ἁγίων εἰς πρόσωπον τοῦ δαβιρ καὶ οὐκ ὠπτάνοντο ἕξω **9** οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβωτῷ πλὴν δύο πλάκες λίθιναι πλάκες τῆς διαθήκης ἃς ἔθηκεν ἐκεῖ Μωυσῆς ἐν Χωρηβ ἃ διέθετο κύριος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου **10** καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ ἁγίου καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησεν τὸν οἶκον **11** καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς στήναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης ὅτι ἔπλησεν δόξα κυρίου τὸν οἶκον **14** καὶ ἀπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς πάντα Ἰσραηλ καὶ πᾶσα ἐκκλησία Ἰσραηλ εἰστίκει **15** καὶ εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ σήμερον ὃς ἐλάλησεν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ περὶ Δαυιδ τοῦ πατρός μου καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἐπλήρωσεν λέγων **16** ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήγαγον τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραηλ ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ἐξελεξάμην ἐν πόλει ἐν ἐνὶ σκῆπτρῳ Ἰσραηλ τοῦ οἰκοδομήσαι οἶκον τοῦ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ καὶ ἐξελεξάμην ἐν Ἱερουσαλημ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ καὶ ἐξελεξάμην τὸν Δαυιδ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραηλ **17** καὶ ἐγένετο ἐπὶ τῆς καρδίας Δαυιδ τοῦ πατρός μου οἰκοδομήσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ **18** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Δαυιδ τὸν πατέρα μου ἀνθ' ὧν ἦλθεν ἐπὶ τὴν καρδίαν σου τοῦ οἰκοδομήσαι οἶκον τῷ ὀνόματί μου καλῶς ἐποίησας ὅτι ἐγενήθη ἐπὶ τὴν καρδίαν σου **19** πλὴν σὺ οὐκ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον ἀλλ' ἢ ὁ υἱός σου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῶν πλευρῶν σου οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου **20** καὶ ἀνέστησεν κύριος τὸ ῥῆμα αὐτοῦ ὃ ἐλάλησεν καὶ ἀνέστην ἀντὶ Δαυιδ τοῦ πατρός μου καὶ ἐκάθισα ἐπὶ τοῦ θρόνου Ἰσραηλ

καθώς ἐλάλησεν κύριος καὶ ὤκοδόμησα τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ **21** καὶ ἐθέμην ἐκεῖ τόπον τῇ κιβωτῷ ἐν ᾗ ἔστιν ἐκεῖ διαθήκη κυρίου ἣν διέθετο κύριος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν αὐτὸν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου **22** καὶ ἔστη Σαλωμων κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραηλ καὶ διεπέτασεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν **23** καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ οὐκ ἔστιν ὡς σὺ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω φυλάσσω διαθήκην καὶ ἔλεος τῷ δούλῳ σου τῷ πορευομένῳ ἐνώπιόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ **24** ἃ ἐφύλαξας τῷ δούλῳ σου Δαυιδ τῷ πατρί μου καὶ ἐλάλησας ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν χερσίν σου ἐπλήρωσας ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη **25** καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ φύλαξον τῷ δούλῳ σου τῷ Δαυιδ τῷ πατρί μου ἃ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων οὐκ ἐξαρθήσεται σου ἀνὴρ ἐκ προσώπου μου καθημέως ἐπὶ θρόνου Ἰσραηλ πλὴν ἐὰν φυλάζωνται τὰ τέκνα σου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι ἐνώπιον ἐμοῦ καθὼς ἐπορεύθης ἐνώπιον ἐμοῦ **26** καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ πιστωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σου τῷ Δαυιδ τῷ πατρί μου **27** ὅτι εἰ ἀληθῶς κατοικήσει ὁ θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσίν σοι πλὴν καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὃν ὤκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου **28** καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν δέησίν μου κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἀκούειν τῆς τέρψεως ἧς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σέ σήμερον **29** τοῦ εἶναι ὀφθαλμούς σου ἠνεωγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπας ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ τοῦ εἰσακοῦειν τῆς προσευχῆς ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός **30** καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραηλ ἃ ἂν προσεύζωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν οὐρανῷ καὶ ποιήσεις καὶ

ἴλεως ἔσῃ **31** ὅσα ἂν ἀμάρτη ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ ἐὰν λάβῃ ἐπ' αὐτὸν ἀρὰν τοῦ ἀρᾶσθαι αὐτόν καὶ ἔλθῃ καὶ ἐξαγορεύσῃ κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ **32** καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσεις καὶ κρινεῖς τὸν λαόν σου Ἰσραηλ ἀνομηθῆναι ἄνομον δοῦναι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τοῦ δικαίῳσαι δίκαιον δοῦναι αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ **33** ἐν τῷ πταῖσαι τὸν λαόν σου Ἰσραηλ ἐνώπιον ἐχθρῶν ὅτι ἀμαρτήσονται σοὶ καὶ ἐπιστρέψουσιν καὶ ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου καὶ προσεύξονται καὶ δεηθήσονται ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ **34** καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἴλεως ἔσῃ ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ λαοῦ σου Ἰσραηλ καὶ ἀποστρέψεις αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν **35** ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι ὑετόν ὅτι ἀμαρτήσονται σοὶ καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου καὶ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν ἀποστρέψουσιν ὅταν ταπεινώσης αὐτούς **36** καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἴλεως ἔσῃ ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραηλ ὅτι δηλώσεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ καὶ δώσεις ὑετόν ἐπὶ τὴν γῆν ἣν ἔδωκας τῷ λαῷ σου ἐν κληρονομίᾳ **37** λιμὸς ἐὰν γένηται θάνατος ἐὰν γένηται ὅτι ἔσται ἐμπυρισμὸς βροῦχος ἐρυσίβη ἐὰν γένηται καὶ ἐὰν θλίψῃ αὐτὸν ἐχθρὸς αὐτοῦ ἐν μιᾷ τῶν πόλεων αὐτοῦ πᾶν συνάντημα πᾶν πόνον **38** πᾶσαν προσευχὴν πᾶσαν δέησιν ἐὰν γένηται παντὶ ἀνθρώπῳ ὡς ἂν γνώσιν ἕκαστος ἀφῆν καρδίας αὐτοῦ καὶ διαπετάσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον **39** καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου καὶ ἴλεως ἔσῃ καὶ ποιήσεις καὶ δώσεις ἀνδρὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καθὼς ἂν γνώσῃ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὅτι σὺ μονώτατος οἶδας τὴν καρδίαν πάντων υἰῶν ἀνθρώπων **40** ὅπως φοβῶνται

σε πάσας τὰς ἡμέρας ἄς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν 41 καὶ τῷ ἄλλοτριῷ ὃς οὐκ ἔστιν ἀπὸ λαοῦ σου οὗτος 42 καὶ ἥξουσιν καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον 43 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐπικαλέσῃται σε ὁ ἀλλότριος ὅπως γνῶσιν πάντες οἱ λαοὶ τὸ ὄνομά σου καὶ φοβῶνται σε καθὼς ὁ λαὸς σου Ἰσραὴλ καὶ γνῶσιν ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ὤκοδόμησα 44 ὅτι ἐξελεύσεται ὁ λαὸς σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐν ὁδῷ ἢ ἐπιστρέψῃς αὐτούς καὶ προσεύξονται ἐν ὀνόματι κυρίου ὁδὸν τῆς πόλεως ἧς ἐξελέξω ἐν αὐτῇ καὶ τοῦ οἴκου οὗ ὤκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου 45 καὶ εἰσακούσει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς δεήσεως αὐτῶν καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ ποιήσεις τὸ δικαίωμα αὐτοῖς 46 ὅτι ἁμαρτήσονται σοὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς οὐχ ἁμαρτήσεται καὶ ἐπάξεις ἐπ' αὐτούς καὶ παραδώσεις αὐτούς ἐνώπιον ἐχθρῶν καὶ αἰχμαλωτιοῦσιν αὐτούς οἱ αἰχμαλωτίζοντες εἰς γῆν μακρὰν καὶ ἐγγύς 47 καὶ ἐπιστρέψουσιν καρδίας αὐτῶν ἐν τῇ γῇ οὗ μετήχθησαν ἐκεῖ καὶ ἐπιστρέψουσιν καὶ δεηθῶσίν σου ἐν γῇ μετοικίας αὐτῶν λέγοντες ἡμάρτομεν ἠνομήσαμεν ἠδικήσαμεν 48 καὶ ἐπιστρέψουσιν πρὸς σὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν τῇ γῇ ἐχθρῶν αὐτῶν οὗ μετήγαγες αὐτούς καὶ προσεύξονται πρὸς σὲ ὁδὸν γῆς αὐτῶν ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν τῆς πόλεως ἧς ἐξελέξω καὶ τοῦ οἴκου οὗ ὤκοδόμηκα τῷ ὀνόματί σου 49 καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου 50 καὶ ἴλεως ἔσῃ ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν αἷς ἡμαρτόν σοι καὶ κατὰ πάντα τὰ ἀθετήματα αὐτῶν ἃ ἠθέτησάν σοι καὶ δώσεις αὐτούς εἰς οἰκτιρμούς ἐνώπιον αἰχμαλωτευόντων αὐτούς καὶ οἰκτιρήσουσιν αὐτούς 51 ὅτι λαὸς σου καὶ κληρονομία σου οὗς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκ μέσου χωνευτηρίου

σιδήρου 52 καὶ ἔστωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ σου καὶ τὰ ὠτά σου ἠνεωγμένα εἰς τὴν δέησιν τοῦ δούλου σου καὶ εἰς τὴν δέησιν τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ εἰσακούειν αὐτῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἂν ἐπικαλέσωνταί σε 53 ὅτι σὺ διέστειλας αὐτούς σαυτῷ εἰς κληρονομίαν ἐκ πάντων τῶν λαῶν τῆς γῆς καθὼς ἐλάλησας ἐν χειρὶ δούλου σου Μωυσῆ ἐν τῷ ἔξαγαγεῖν σε τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου κύριε κύριε τότε ἐλάλησεν Σαλωμων ὑπὲρ τοῦ οἴκου ὡς συνετέλεσεν τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτόν ἥλιον ἐγνώρισεν ἐν οὐρανῷ κύριος εἶπεν τοῦ κατοικεῖν ἐν γνόφῳ οἰκοδόμησον οἶκόν μου οἶκον ἐκπρεπῆ σαυτῷ τοῦ κατοικεῖν ἐπὶ καινότητος οὐκ ἰδοὺ αὕτη γέγραπται ἐν βιβλίῳ τῆς ᾠδῆς 54 καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν Σαλωμων προσευχόμενος πρὸς κύριον ὅλην τὴν προσευχὴν καὶ τὴν δέησιν ταύτην καὶ ἀνέστη ἀπὸ προσώπου τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου ὀκλακῶς ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ διαπεπετασμένοι εἰς τὸν οὐρανόν 55 καὶ ἔστη καὶ εὐλόγησεν πᾶσαν ἐκκλησίαν Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλη λέγων 56 εὐλογητὸς κύριος σήμερον ὃς ἔδωκεν κατάπαυσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραὴλ κατὰ πάντα ὅσα ἐλάλησεν οὐ διεφώνησεν λόγος εἷς ἐν πᾶσιν τοῖς λόγοις αὐτοῦ τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Μωυσῆ δούλου αὐτοῦ 57 γένοιτο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν μεθ' ἡμῶν καθὼς ἦν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν μὴ ἐγκαταλίποιο ἡμᾶς μηδὲ ἀποστρέψοιο ἡμᾶς 58 ἐπικλῖναι καρδίας ἡμῶν πρὸς αὐτόν τοῦ πορευέσθαι ἐν πάσαις ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φυλάσσειν πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ προστάγματα αὐτοῦ ἃ ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν 59 καὶ ἔστωσαν οἱ λόγοι οὗτοι οὗς δεδέημα ἐνώπιον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐγγίζοντες πρὸς κύριον θεὸν ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτὸς τοῦ ποιεῖν τὸ δικαίωμα τοῦ δούλου σου καὶ τὸ δικαίωμα λαοῦ σου Ἰσραὴλ ῥῆμα ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ 60 ὅπως γνῶσιν πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς ὅτι κύριος ὁ θεὸς αὐτὸς θεὸς καὶ οὐκ

ἔστιν ἔτι **61** καὶ ἔστωσαν αἱ καρδίαι ἡμῶν τέλειαι πρὸς κύριον θεὸν ἡμῶν καὶ ὁσίως πορευέσθαι ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καὶ φυλάσσειν ἐντολὰς αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη **62** καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔθυσαν θυσίαν ἐνώπιον κυρίου **63** καὶ ἔθυσεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων τὰς θυσίας τῶν εἰρηλικῶν ἃς ἔθυσεν τῷ κυρίῳ βοῶν δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδας καὶ προβάτων ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας καὶ ἐνεκαίνισεν τὸν οἶκον κυρίου ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ **64** τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνη ἡγίασεν ὁ βασιλεὺς τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου κυρίου ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ὀλοκαύτωςιν καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰ στέατα τῶν εἰρηλικῶν ὅτι τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν τὸ ἐνώπιον κυρίου μικρὸν τοῦ μὴ δύνασθαι τὴν ὀλοκαύτωςιν καὶ τὰς θυσίας τῶν εἰρηλικῶν ὑπενεγκεῖν **65** καὶ ἐποίησεν Σαλωμων τὴν ἑορτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνη καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκκλησία μεγάλη ἀπὸ τῆς εἰσόδου Ἡμαθ ἕως ποταμοῦ Αἰγύπτου ἐνώπιον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ ᾠκοδόμησεν ἐσθίων καὶ πίνων καὶ εὐφραίνόμενος ἐνώπιον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἑπτὰ ἡμέρας **66** καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξαπέστειλεν τὸν λαὸν καὶ εὐλόγησεν αὐτόν καὶ ἀπῆλθον ἕκαστος εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ χαίροντες καὶ ἀγαθῇ καρδίᾳ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησεν κύριος τῷ Δαυιδ δούλῳ αὐτοῦ καὶ τῷ Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ

9 καὶ ἐγενήθη ὡς συνετέλεσεν Σαλωμων οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πᾶσαν τὴν πραγματείαν Σαλωμων ὅσα ἠθέλησεν ποιῆσαι **2** καὶ ὥφθη κύριος τῷ Σαλωμων δεῦτερον καθὼς ὥφθη ἐν Γαβαων **3** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν κύριος ἤκουσα τῆς φωνῆς τῆς προσευχῆς σου καὶ τῆς δεήσεώς σου ἧς ἐδεήθης ἐνώπιον ἐμοῦ πεποιθῆκά σοι κατὰ πᾶσαν τὴν προσευχὴν σου ἡγίακα τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ᾠκοδόμησας τοῦ θέσθαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἔσονται οἱ ὀφθαλμοί

μου ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία μου πάσας τὰς ἡμέρας **4** καὶ σὺ ἐὰν πορευθῆς ἐνώπιον ἐμοῦ καθὼς ἐπορεύθη Δαυιδ ὁ πατήρ σου ἐν ὁσιότητι καρδίας καὶ ἐν εὐθύτητι καὶ τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλαμην αὐτῷ καὶ τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολὰς μου φυλάξης **5** καὶ ἀναστήσω τὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου ἐπὶ Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα καθὼς ἐλάλησα τῷ Δαυιδ πατρί σου λέγων οὐκ ἐξαρθήσεται σοι ἀνὴρ ἡγούμενος ἐν Ἰσραὴλ **6** ἐὰν δὲ ἀποστραφέντες ἀποστραφῆτε ὑμεῖς καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἀπ' ἐμοῦ καὶ μὴ φυλάξητε τὰς ἐντολὰς μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἃ ἔδωκεν Μωυσῆς ἐνώπιον ὑμῶν καὶ πορευθῆτε καὶ δουλεύσητε θεοῖς ἐτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς **7** καὶ ἐξαρῶ τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς καὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ἡγίασα τῷ ὀνόματί μου ἀπορρίψω ἐκ προσώπου μου καὶ ἔσται Ἰσραὴλ εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς λάλημα εἰς πάντας τοὺς λαοὺς **8** καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὁ ὑψηλὸς πᾶς ὁ διαπορευόμενος δι' αὐτοῦ ἐκστήσεται καὶ συριεῖ καὶ ἐροῦσιν ἕνεκα τίνος ἐποίησεν κύριος οὕτως τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ **9** καὶ ἐροῦσιν ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον κύριον θεὸν αὐτῶν ὃς ἐξήγαγεν τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας καὶ ἀντελάβοντο θεῶν ἄλλοτρίων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν κύριος ἐπ' αὐτοὺς τὴν κακίαν ταύτην τότε ἀνήγαγεν Σαλωμων τὴν θυγατέρα Φαραῶ ἐκ πόλεως Δαυιδ εἰς οἶκον αὐτοῦ ὃν ᾠκοδόμησεν ἑαυτῷ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις **10** εἴκοσι ἔτη ἐν οἷς ᾠκοδόμησεν Σαλωμων τοὺς δύο οἴκους τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως **11** Χιραμ βασιλεὺς Τύρου ἀντελάβετο τοῦ Σαλωμων ἐν ξύλοις κεδρίνοις καὶ ἐν ξύλοις πευκίνοις καὶ ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν παντὶ θελήματι αὐτοῦ τότε ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τῷ Χιραμ εἴκοσι πόλεις ἐν τῇ γῇ τῇ Γαλιλαίᾳ **12** καὶ ἐξῆλθεν Χιραμ ἐκ Τύρου καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Γαλιλαίαν τοῦ ἰδεῖν τὰς πόλεις ἃς ἔδωκεν

αὐτῶ Σαλωμων και οὐκ ἤρσαν αὐτῶ 13 και εἶπεν τί αἱ πόλεις αὐται ἄς ἔδωκάς μοι ἀδελφέ και ἐκάλεσεν αὐτάς ὄριον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 14 και ἤνεγκεν Χιραμ τῶ Σαλωμων ἑκατὸν και εἴκοσι τάλαντα χρυσοῦ 26 και ναῦν ὑπὲρ οὗ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων ἐν Γασιωνγαβερ τὴν οὖσαν ἐχομένην Αἰλαθ ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς ἐσχάτης θαλάσσης ἐν γῆ Εδωμ 27 και ἀπέστειλεν Χιραμ ἐν τῇ νηὶ τῶν παίδων αὐτοῦ ἄνδρας ναυτικούς ἐλαύνειν εἰδόμενος θάλασσαν μετὰ τῶν παίδων Σαλωμων 28 και ἤλθον εἰς Σωφρηα και ἔλαβον ἐκεῖθεν χρυσοῦ ἑκατὸν και εἴκοσι τάλαντα και ἤνεγκαν τῶ βασιλεῖ Σαλωμων

10 και βασίλισσα Σαβα ἤκουσεν τὸ ὄνομα Σαλωμων και τὸ ὄνομα κυρίου και ἤλθεν πειράσαι αὐτὸν ἐν αἰνίγμασιν 2 και ἤλθεν εἰς Ἱερουσαλημ ἐν δυνάμει βαρεῖα σφόδρα και κάμηλοι αἴρουναι ἡδύσματα και χρυσὸν πολλὸν σφόδρα και λίθον τίμιον και εἰσῆλθεν πρὸς Σαλωμων και ἐλάλησεν αὐτῶ πάντα ὅσα ἦν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς 3 και ἀπήγγειλεν αὐτῇ Σαλωμων πάντας τοὺς λόγους αὐτῆς οὐκ ἦν λόγος παρεωραμένος παρὰ τοῦ βασιλέως ὃν οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῇ 4 και εἶδεν βασίλισσα Σαβα πᾶσαν φρόνησιν Σαλωμων και τὸν οἶκον ὃν ὠκοδόμησεν 5 και τὰ βρώματα Σαλωμων και τὴν καθέδραν παίδων αὐτοῦ και τὴν στάσιν λειτουργῶν αὐτοῦ και τὸν ἱματισμὸν αὐτοῦ και τοὺς οἰνοχόους αὐτοῦ και τὴν ὀλοκαύτωςιν αὐτοῦ ἦν ἀνέφερον ἐν οἴκῳ κυρίου και ἐξ ἑαυτῆς ἐγένετο 6 και εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμων ἀληθινὸς ὁ λόγος ὃν ἤκουσα ἐν τῇ γῆ μου περὶ τοῦ λόγου σου και περὶ τῆς φρονήσεώς σου 7 και οὐκ ἐπίστευσα τοῖς λαλοῦσίν μοι ἕως ὅτου παρεγενόμην και ἐωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί μου και ἰδοὺ οὐκ ἔστιν τὸ ἥμισυ καθὼς ἀπήγγειλάν μοι προστέθεικας ἀγαθὰ πρὸς αὐτὰ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἀκοήν ἦν ἤκουσα ἐν τῇ γῆ μου 8 μακάριαι αἱ γυναῖκες σου μακάριοι οἱ παῖδες σου οὗτοι οἱ

παρεσηκότες ἐνώπιόν σου δι' ὅλου οἱ ἀκούοντες πᾶσαν τὴν φρόνησίν σου 9 γένοιτο κύριος ὁ θεός σου εὐλογημένος ὃς ἠθέλησεν ἐν σοὶ δοῦναί σε ἐπὶ θρόνου Ἰσραηλ διὰ τὸ ἀγαπᾶν κύριον τὸν Ἰσραηλ σῆσαι εἰς τὸν αἰῶνα και ἔθετό σε βασιλέα ἐπ' αὐτοὺς τοῦ ποιεῖν κρίμα ἐν δικαιοσύνῃ και ἐν κρίμασιν αὐτῶν 10 και ἔδωκεν τῶ Σαλωμων ἑκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσοῦ και ἡδύσματα πολλὰ σφόδρα και λίθον τίμιον οὐκ ἐληλύθει κατὰ τὰ ἡδύσματα ἐκεῖνα ἔτι εἰς πλῆθος ἃ ἔδωκεν βασίλισσα Σαβα τῶ βασιλεῖ Σαλωμων 11 και ἡ ναὺς Χιραμ ἡ αἴρουναι τὸ χρυσίον ἐκ Σουφρι ἤνεγκεν ξύλα ἀπελέκητα πολλὰ σφόδρα και λίθον τίμιον 12 και ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὰ ξύλα τὰ ἀπελέκητα ὑποστηρίγματα τοῦ οἴκου κυρίου και τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως και νάβλας και κινύρας τοῖς ὤδοις οὐκ ἐληλύθει τοιαῦτα ξύλα ἀπελέκητα ἐπὶ τῆς γῆς οὐδὲ ὠφθησάν που ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 13 και ὁ βασιλεὺς Σαλωμων ἔδωκεν τῇ βασιλίσῃ Σαβα πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὅσα ἠτήσατο ἐκτὸς πάντων ὧν δεδώκει αὐτῇ διὰ χειρὸς τοῦ βασιλέως Σαλωμων και ἀπεστράφη και ἤλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς αὐτῇ και πάντες οἱ παῖδες αὐτῆς 14 και ἦν ὁ σταθμὸς τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐληλυθότος τῶ Σαλωμων ἐν ἐνιαυτῶ ἐνὶ ἐξακόσια και ἐξήκοντα ἕξ τάλαντα χρυσοῦ 15 χωρὶς τῶν φόρων τῶν ὑποτεταγμένων και τῶν ἐμπόρων και πάντων τῶν βασιλέων τοῦ πέραν και τῶν σατραπῶν τῆς γῆς 16 και ἐποίησεν Σαλωμων τριακόσια δόρατα χρυσᾶ ἑλατὰ τριακόσιοι χρυσοὶ ἐπῆσαν ἐπὶ τὸ δόρου τὸ ἐν 17 και τριακόσια ὄπλα χρυσᾶ ἑλατὰ τρεῖς μναῖ χρυσοῦ ἐνήσαν εἰς τὸ ὄπλον τὸ ἐν και ἔδωκεν αὐτὰ εἰς οἶκον δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου 18 και ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλεφάντινον μέγαν και περιεχύρωσεν αὐτὸν χρυσῷ δοκίμῳ 19 ἕξ ἀναβαθμοὶ τῶ θρόνῳ και προτομαὶ μόσχων τῶ θρόνῳ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ και χεῖρες ἔνθεν και ἔνθεν ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς καθέδρας και δύο

λέοντες ἐστηκότες παρά τὰς χεῖρας **20** καὶ δώδεκα
λέοντες ἐστῶτες ἐπὶ τῶν ἑξ ἀναβαθμῶν ἔνθεν
καὶ ἔνθεν οὐ γέγονεν οὕτως πάση βασιλείᾳ **21** καὶ
πάντα τὰ σκευὴ τοῦ πότου Σαλωμων χρυσᾶ καὶ
λουτήρες χρυσοὶ πάντα τὰ σκευὴ οἴκου δρυμοῦ
τοῦ Λιβάνου χρυσίῳ συγκεκλεισμένα οὐκ ἦν
ἀργύριον ὅτι οὐκ ἦν λογιζόμενον ἐν ταῖς ἡμέραις
Σαλωμων **22** ὅτι ναῦς Θαρσις τῷ βασιλεῖ ἐν τῇ
θαλάσῃ μετὰ τῶν νηῶν Χιραμ μία διὰ τριῶν
ἐτῶν ἤρχετο τῷ βασιλεῖ ναῦς ἐκ Θαρσις χρυσοῦ
καὶ ἀργυρίου καὶ λίθων τορευτῶν καὶ πελεκητῶν
23 καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμων ὑπὲρ πάντας τοὺς
βασιλεῖς τῆς γῆς πλοῦτῳ καὶ φρονήσει **24** καὶ
πάντες βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν τὸ πρόσωπον
Σαλωμων τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φρονήσεως αὐτοῦ ἧς
ἔδωκεν κύριος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ **25** καὶ αὐτοὶ
ἔφερον ἕκαστος τὰ δῶρα αὐτοῦ σκευὴ χρυσᾶ καὶ
ἱματισμόν στακτὴν καὶ ἡδύσματα καὶ ἵππους καὶ
ἡμιόνους τὸ κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτὸν **26** καὶ ἦσαν
τῷ Σαλωμων τέσσαρες χιλιάδες θήλειαι ἵπποι εἰς
ἄρματα καὶ δώδεκα χιλιάδες ἵπέων καὶ ἔθετο
αὐτὰς ἐν ταῖς πόλεσι τῶν ἀρμάτων καὶ μετὰ
τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἦν ἠγούμενος
πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως
γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἕως ὀρίων Αἰγύπτου **27** καὶ
ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐν
Ἱερουσαλημ ὡς λίθους καὶ τὰς κέδρους ἔδωκεν
ὡς συκαμίλους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆθος **28**
καὶ ἡ ἔξοδος τῶν ἵπων Σαλωμων ἐξ Αἰγύπτου
καὶ ἐκ Θεκουε ἔμποροι τοῦ βασιλέως ἐλάβανον
ἐκ Θεκουε ἐν ἀλλάγματι **29** καὶ ἀνέβαιναν ἡ
ἔξοδος ἐξ Αἰγύπτου ἄρμα ἀντὶ ἑκατὸν ἀργυρίου
καὶ ἵππος ἀντὶ πεντήκοντα ἀργυρίου καὶ οὕτω
πᾶσιν τοῖς βασιλεῦσιν Χεττιν καὶ βασιλεῦσιν
Συρίας κατὰ θάλασσαν ἐξεπορεύοντο

11 καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων ἦν φιλογύναιος
καὶ ἦσαν αὐτῷ ἄρχουσαι ἑπτακόσιοι καὶ
παλλακαὶ τριακόσιοι καὶ ἔλαβεν γυναῖκας
ἄλλοτρίας καὶ τὴν θυγατέρα Φαραω Μωαβίτιδας

Αμμανίτιδας Σύρας καὶ Ἰδουμαίας Χετταίας καὶ
Αμορραίας **2** ἐκ τῶν ἐθνῶν ὧν ἀπεῖπεν κύριος
τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ οὐκ εἰσελεύσεσθε εἰς αὐτούς καὶ
αὐτοὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς ὑμᾶς μὴ ἐκκλίνωσιν
τὰς καρδίας ὑμῶν ὀπίσω εἰδώλων αὐτῶν εἰς
αὐτούς ἐκολλήθη Σαλωμων τοῦ ἀγαπήσαι **4** καὶ
ἐγενήθη ἐν καιρῷ γήρους Σαλωμων καὶ οὐκ ἦν
ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ
καθὼς ἡ καρδία Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ
ἐξέκλιναν αἱ γυναῖκες αἱ ἀλλότριαι τὴν καρδίαν
αὐτοῦ ὀπίσω θεῶν αὐτῶν **5** τότε ὠκοδόμησεν
Σαλωμων ὑψηλὸν τῷ Χαμῶς εἰδώλῳ Μωαβ
καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν εἰδώλῳ υἱῶν Αμμων **6**
καὶ τῇ Ἀστάρτῃ βδελύγματι Σιδωνίων **7** καὶ
οὕτως ἐποίησεν πάσαις ταῖς γυναιξίν αὐτοῦ ταῖς
ἄλλοτρίαις ἐθυμίων καὶ ἔθουον τοῖς εἰδώλοις
αὐτῶν **8** καὶ ἐποίησεν Σαλωμων τὸ πονηρὸν
ἐνώπιον κυρίου οὐκ ἐπορευθῆ ὀπίσω κυρίου
ὡς Δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ **9** καὶ ὠργίσθη κύριος
ἐπὶ Σαλωμων ὅτι ἐξέκλινεν καρδίαν αὐτοῦ ἀπὸ
κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ δις **10** καὶ
ἐντειλαμένου αὐτῷ ὑπὲρ τοῦ λόγου τούτου τὸ
παράπαν μὴ πορευθῆναι ὀπίσω θεῶν ἐτέρων καὶ
φυλάξασθαι ποιῆσαι ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος
ὁ θεός **11** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαλωμων ἀνθ'
ὧν ἐγένετο ταῦτα μετὰ σοῦ καὶ οὐκ ἐφύλαξας
τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἃ
ἐνετείλαμην σοι διαρρήσων διαρρήξω τὴν
βασιλείαν σου ἐκ χειρὸς σου καὶ δώσω αὐτὴν
τῷ δούλῳ σου **12** πλὴν ἐν ταῖς ἡμέραις σου
οὐ ποιήσω αὐτὰ διὰ Δαυιδ τὸν πατέρα σου ἐκ
χειρὸς υἱοῦ σου λήψομαι αὐτήν **13** πλὴν ὅλην
τὴν βασιλείαν οὐ μὴ λάβω σκῆπτρον ἐν δώσω
τῷ υἱῷ σου διὰ Δαυιδ τὸν δούλόν μου καὶ διὰ
Ἱερουσαλημ τὴν πόλιν ἣν ἐξελεξάμην **14** καὶ
ἡγειρεν κύριος σαταν τῷ Σαλωμων τὸν Ἀδερ
τὸν Ἰδουμαῖον καὶ τὸν Εσρωμ υἱὸν Ἐλιαδαε τὸν
ἐν Ραεμμαθ Ἀδραζαρ βασιλέα Σουβα κύριον
αὐτοῦ καὶ συνηθροίσθησαν ἐπ' αὐτὸν ἄνδρες

καὶ ἦν ἄρχων συστρέμματος καὶ προκατελάβετο τὴν Δαμασεκ καὶ ἦσαν σαταν τῷ Ἰσραηλ πάσας τὰς ἡμέρας Σαλωμων καὶ Ἀδερ ὁ Ἰδουμαῖος ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας ἐν Ἰδουμαίᾳ 15 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξολεθρευσαὶ Δαυιδ τὸν Εδωμ ἐν τῷ πορευθῆναι Ἰωαβ ἄρχοντα τῆς στρατιᾶς θάπτειν τοὺς τραυματίας ἔκοψαν πᾶν ἀρσενικὸν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ 16 ὅτι ἐξ μῆνας ἐνεκάθητο ἐκεῖ Ἰωαβ καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ ἕως οὗτο ἐξωλέθρευσεν πᾶν ἀρσενικὸν ἐκ τῆς Ἰδουμαίας 17 καὶ ἀπέδρα Ἀδερ αὐτὸς καὶ πάντες ἄνδρες Ἰδουμαῖοι τῶν παίδων τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ εἰσηλθον εἰς Αἴγυπτον καὶ Ἀδερ παιδάριον μικρόν 18 καὶ ἀνίστανται ἄνδρες ἐκ τῆς πόλεως Μαδιαμ καὶ ἔρχονται εἰς Φαραν καὶ λαμβάνουσιν ἄνδρας μετ' αὐτῶν καὶ ἔρχονται πρὸς Φαραω βασιλέα Αἰγύπτου καὶ εἰσηλθεν Ἀδερ πρὸς Φαραω καὶ ἔδωκεν αὐτῷ οἶκον καὶ ἄρτους διέταξεν αὐτῷ 19 καὶ εὗρεν Ἀδερ χάριν ἐναντίον Φαραω σφόδρα καὶ ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα ἀδελφὴν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἀδελφὴν Θεκεμινὰς τὴν μεῖζω 20 καὶ ἔτεκεν αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ Θεκεμινὰς τῷ Ἀδερ τὸν Γανηβαθ υἱὸν αὐτῆς καὶ ἐξέθρεψεν αὐτὸν Θεκεμινὰ ἐν μέσῳ υἱῶν Φαραω καὶ ἦν Γανηβαθ ἐν μέσῳ υἱῶν Φαραω 21 καὶ Ἀδερ ἤκουσεν ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι κεκοίμηται Δαυιδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ὅτι τέθνηκεν Ἰωαβ ὁ ἄρχων τῆς στρατιᾶς καὶ εἶπεν Ἀδερ πρὸς Φαραω ἐξαποστείλόν με καὶ ἀποστρέψω εἰς τὴν γῆν μου 22 καὶ εἶπεν Φαραω τῷ Ἀδερ τί νῦν ἐλαττονῆ μετ' ἐμοῦ καὶ ἰδοὺ σὺ ζητεῖς ἀπελθεῖν εἰς τὴν γῆν σου καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀδερ ὅτι ἐξαποστέλλων ἐξαποστελεῖς με καὶ ἀνέστρεψεν Ἀδερ εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ 25 αὕτη ἡ κακία ἦν ἐποίησεν Ἀδερ καὶ ἐβαρυσύμησεν ἐν Ἰσραηλ καὶ ἐβασίλευσεν ἐν γῇ Εδωμ 26 καὶ Ἰεροβοαμ υἱὸς Ναβατ ὁ Εφραθὶ ἐκ τῆς Σαριρα υἱὸς γυναικὸς χήρας δούλος Σαλωμων 27 καὶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα ὡς ἐπῆρατο χεῖρας ἐπὶ βασιλέα

Σαλωμων ὠκοδόμησεν τὴν ἄκραν συνέκλεισεν τὸν φραγμὸν τῆς πόλεως Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ 28 καὶ ὁ ἄνθρωπος Ἰεροβοαμ ἰσχυρὸς δυνάμει καὶ εἶδεν Σαλωμων τὸ παιδάριον ὅτι ἀνὴρ ἔργων ἐστίν καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἄρσεις οἴκου Ἰωσηφ 29 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ καὶ Ἰεροβοαμ ἐξῆλθεν ἐξ Ἱερουσαλημ καὶ εὗρεν αὐτὸν Ἀχίας ὁ Σηλωνίτης ὁ προφήτης ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ ὁ Ἀχίας περιβεβλημένος ἱματίῳ καινῷ καὶ ἀμφοτέροι ἐν τῷ πεδίῳ 30 καὶ ἐπελάβετο Ἀχία τοῦ ἱματίου αὐτοῦ τοῦ καινοῦ τοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ διέρρηξεν αὐτὸ δώδεκα ῥήγματα 31 καὶ εἶπεν τῷ Ἰεροβοαμ λαβὲ σεαυτῷ δέκα ῥήγματα ὅτι τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἰδοὺ ἐγὼ ῥήσω τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς Σαλωμων καὶ δώσω σοι δέκα σκῆπτρα 32 καὶ δύο σκῆπτρα ἔσονται αὐτῷ διὰ τὸν δούλον μου Δαυιδ καὶ διὰ Ἱερουσαλημ τὴν πόλιν ἣν ἐξελεξάμην ἐν αὐτῇ ἐκ πασῶν φυλῶν Ἰσραηλ 33 ἀνθ' ὧν κατέλιπέν με καὶ ἐποίησεν τῇ Ἀστάρτῃ βδελύγματι Σιδωνίων καὶ τῷ Χαμῳ καὶ τοῖς εἰδώλοις Μωαβ καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν προσοχθίσματι υἱῶν Ἀμμων καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς μου τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐνώπιον ἐμοῦ ὡς Δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ 34 καὶ οὐ μὴ λάβω ὄλην τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ διότι ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ διὰ Δαυιδ τὸν δούλον μου ὃν ἐξελεξάμην αὐτόν 35 καὶ λήμψομαι τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ δώσω σοι τὰ δέκα σκῆπτρα 36 τῷ δὲ υἱῷ αὐτοῦ δώσω τὰ δύο σκῆπτρα ὅπως ἦ θέσις τῷ δούλῳ μου Δαυιδ πάσας τὰς ἡμέρας ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλημ τῇ πόλει ἣν ἐξελεξάμην ἐμαυτῷ τοῦ θέσθαι ὄνομά μου ἐκεῖ 37 καὶ σὲ λήμψομαι καὶ βασιλεύσεις ἐν οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου καὶ σὺ ἔσῃ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ 38 καὶ ἔσται ἐὰν φυλάξης πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι καὶ πορευθῆς ἐν ταῖς ὁδοῖς μου καὶ ποιήσης

τὸ εὐθὲς ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματά μου καθὼς ἐποίησεν Δαυιδ ὁ δοῦλός μου καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ οἰκοδομήσω σοι οἶκον πιστόν καθὼς ὠκοδόμησα τῷ Δαυιδ **40** καὶ ἐζήτησεν Σαλωμων θανατῶσαι τὸν Ιεροβοαμ καὶ ἀνέστη καὶ ἀπέδρα εἰς Αἴγυπτον πρὸς Σουσακιμ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ ἕως οὗ ἀπέθανεν Σαλωμων **41** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ῥημάτων Σαλωμων καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ πᾶσαν τὴν φρόνησιν αὐτοῦ οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐν βιβλίῳ ῥημάτων Σαλωμων **42** καὶ αἱ ἡμέραι ἃς ἐβασίλευσεν Σαλωμων ἐν Ιερουσαλημ τεσσαράκοντα ἔτη **43** καὶ ἐκοιμήθη Σαλωμων μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐγενήθη ὡς ἤκουσεν Ιεροβοαμ υἱὸς Ναβατ καὶ αὐτοῦ ἔτι ὄντος ἐν Αἰγύπτῳ ὡς ἔφυγεν ἐκ προσώπου Σαλωμων καὶ ἐκάθητο ἐν Αἰγύπτῳ κατευθύνει καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν Σαριρα τὴν ἐν ὄρει Εφραιμ καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Ροβοαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

12 καὶ πορεύεται βασιλεὺς Ροβοαμ εἰς Σικιμα ὅτι εἰς Σικιμα ἤρχοντο πᾶς Ισραηλ βασιλεῦσαι αὐτόν **3** καὶ ἐλάλησεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα Ροβοαμ λέγοντες **4** ὁ πατήρ σου ἐβάρυνεν τὸν κλοιὸν ἡμῶν καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ πατρὸς σου τῆς σκληρᾶς καὶ ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ τοῦ βαρέος οὗ ἔδωκεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ δουλεύσομέν σοι **5** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἀπέλθετε ἕως ἡμερῶν τριῶν καὶ ἀναστρέψατε πρὸς με καὶ ἀπήλθον **6** καὶ παρήγγειλεν ὁ βασιλεὺς τοῖς πρεσβυτέροις οἱ ἦσαν παρεστῶτες ἐνώπιον Σαλωμων τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔτι ζώντος αὐτοῦ λέγων πῶς ὑμεῖς βουλευέσθε καὶ ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ λόγον **7** καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν λέγοντες εἰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἔσῃ δοῦλος τῷ λαῷ

τούτῳ καὶ δουλεύσης αὐτοῖς καὶ λαλήσης αὐτοῖς λόγους ἀγαθοὺς καὶ ἔσονταί σοι δοῦλοι πάσας τὰς ἡμέρας **8** καὶ ἐγκατέλιπεν τὴν βουλήν τῶν πρεσβυτέρων ἃ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ καὶ συνεβουλεύσατο μετὰ τῶν παιδαρίων τῶν ἐκτραφέντων μετ' αὐτοῦ τῶν παρεστηκότων πρὸ προσώπου αὐτοῦ **9** καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί ὑμεῖς συμβουλευέτε καὶ τί ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς λαλήσασιν πρὸς με λεγόντων κούφισον ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ οὗ ἔδωκεν ὁ πατήρ σου ἐφ' ἡμᾶς **10** καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν τὰ παιδάρια τὰ ἐκτραφέντα μετ' αὐτοῦ οἱ παρεστηκότες πρὸ προσώπου αὐτοῦ λέγοντες τάδε λαλήσεις τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς λαλήσασιν πρὸς σέ λέγοντες ὁ πατήρ σου ἐβάρυνεν τὸν κλοιὸν ἡμῶν καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀφ' ἡμῶν τάδε λαλήσεις πρὸς αὐτούς ἡ μικρότης μου παχύτερα τῆς ὀσφύος τοῦ πατρὸς μου **11** καὶ νῦν ὁ πατήρ μου ἐπεσάσασετο ὑμᾶς κλοιῷ βαρεῖ κάγῳ προσθήσω ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι ἐγὼ δὲ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις **12** καὶ παρεγένοντο πᾶς Ισραηλ πρὸς τὸν βασιλέα Ροβοαμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καθότι ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς λέγων ἀναστράφητε πρὸς με τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ **13** καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν λαὸν σκληρὰ καὶ ἐγκατέλιπεν Ροβοαμ τὴν βουλήν τῶν πρεσβυτέρων ἃ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ **14** καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτούς κατὰ τὴν βουλήν τῶν παιδαρίων λέγων ὁ πατήρ μου ἐβάρυνεν τὸν κλοιὸν ὑμῶν κάγῳ προσθήσω ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι ἐγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις **15** καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ ὅτι ἦν μεταστροφή παρὰ κυρίου ὅπως στήση τὸ ῥῆμα αὐτοῦ ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Αχια τοῦ Σηλωνίτου περὶ Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ **16** καὶ εἶδον πᾶς Ισραηλ ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς τῷ βασιλεῖ λέγων τίς ἡμῖν μερίς ἐν Δαυιδ καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν

κληρονομία ἐν υἷϊ Ἰεσοῖ ἀπότρεχε Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματα σου νῦν βόσκει τὸν οἶκόν σου Δαυὶδ καὶ ἀπῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ **18** καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀδωνιραμ τὸν ἐπὶ τοῦ φόρου καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ ἐν λίθοις καὶ ἀπέθανεν καὶ ὁ βασιλεὺς Ροβοὰμ ἔφθασεν ἀναβῆναι τοῦ φυγεῖν εἰς Ἱερουσαλημ **19** καὶ ἠθέτησεν Ἰσραὴλ εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **20** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν πᾶς Ἰσραὴλ ὅτι ἀνέκαμψεν Ἱεροβοὰμ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ οὐκ ἦν ὀπίσω οἴκου Δαυὶδ πάρεξ σκῆπτρου Ἰουδα καὶ Βενιαμὶν μόνοι **21** καὶ Ροβοὰμ εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἐξεκκλησίασεν τὴν συναγωγὴν Ἰουδα καὶ σκῆπτρον Βενιαμὶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδες νεανιῶν ποιούντων πόλεμον τοῦ πολεμεῖν πρὸς οἶκον Ἰσραὴλ ἐπιστρέψαι τὴν βασιλείαν Ροβοὰμ υἷϊ Σαλωμων **22** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Σαμιαὶν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ λέγων **23** εἰπὸν τῷ Ροβοὰμ υἷϊ Σαλωμων βασιλεῖ Ἰουδα καὶ πρὸς πάντα οἶκον Ἰουδα καὶ Βενιαμὶν καὶ τῷ καταλοιπῷ τοῦ λαοῦ λέγων **24** τάδε λέγει κύριος οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ πολεμήσετε μετὰ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἰῶν Ἰσραὴλ ἀναστρεφέτω ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον ἑαυτοῦ ὅτι παρ' ἐμοῦ γέγονεν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἤκουσαν τοῦ λόγου κυρίου **25** καὶ ὠκοδόμησεν Ἱεροβοὰμ τὴν Σικιμα τὴν ἐν ὄρει Εφραιμ καὶ κατῶκει ἐν αὐτῇ καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ὠκοδόμησεν τὴν Φανουηλ **26** καὶ εἶπεν Ἱεροβοὰμ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἰδοὺ νῦν ἐπιστρέψει ἡ βασιλεία εἰς οἶκον Δαυὶδ **27** ἐὰν ἀναβῆ ὁ λαὸς οὗτος ἀναφέρειν θυσίας ἐν οἴκῳ κυρίου εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἐπιστραφήσεται καρδιά τοῦ λαοῦ πρὸς κύριον καὶ κύριον αὐτῶν πρὸς Ροβοὰμ βασιλέα Ἰουδα καὶ ἀποκτενοῦσίν με **28** καὶ ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐποίησεν δύο δαμάλις χρυσᾶς καὶ εἶπεν πρὸς τὸν λαὸν ἰκανούσθω ὑμῖν ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλημ

ἰδοὺ θεοὶ σου Ἰσραὴλ οἱ ἀναγαγόντες σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου **29** καὶ ἔθετο τὴν μίαν ἐν Βαιθηλ καὶ τὴν μίαν ἔδωκεν ἐν Δαν **30** καὶ ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος εἰς ἀμαρτίαν καὶ ἐπορεύετο ὁ λαὸς πρὸ προσώπου τῆς μιᾶς ἕως Δαν **31** καὶ ἐποίησεν οἴκους ἐφ' ὑψηλῶν καὶ ἐποίησεν ἱερεῖς μέρος τι ἐκ τοῦ λαοῦ οἱ οὐκ ἦσαν ἐκ τῶν υἰῶν Λευι **32** καὶ ἐποίησεν Ἱεροβοὰμ ἑορτὴν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἐν τῇ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς κατὰ τὴν ἑορτὴν τὴν ἐν γῇ Ἰουδα καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησεν ἐν Βαιθηλ τοῦ θύειν ταῖς δαμάλεσιν αἷς ἐποίησεν καὶ παρέστησεν ἐν Βαιθηλ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν ὧν ἐποίησεν **33** καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησεν τῇ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἐν τῇ ἑορτῇ ἧ ἐπλάσατο ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν ἑορτὴν τοῖς υἰοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἐπιθῦσαι

13 καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐξ Ἰουδα παρεγένετο ἐν λόγῳ κυρίου εἰς Βαιθηλ καὶ Ἱεροβοὰμ εἰστήκει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἐπιθῦσαι **2** καὶ ἐπεκάλεσεν πρὸς τὸ θυσιαστήριον ἐν λόγῳ κυρίου καὶ εἶπεν θυσιαστήριον θυσιαστήριον τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ υἱὸς τίκτεται τῷ οἴκῳ Δαυὶδ Ἰωσίας ὄνομα αὐτῷ καὶ θύσει ἐπὶ σὲ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τοὺς ἐπιθύοντας ἐπὶ σὲ καὶ ὅσα ἄνθρώπων καύσει ἐπὶ σὲ **3** καὶ ἔδωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τέρας λέγων τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν κύριος λέγων ἰδοὺ τὸ θυσιαστήριον ῥήγνυται καὶ ἐκχυθήσεται ἡ πίστις ἢ ἐπ' αὐτῷ **4** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἱεροβοὰμ τῶν λόγων τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐπικαλεσαμένου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθηλ καὶ ἐξέτεινεν ὁ βασιλεὺς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου λέγων συλλάβετε αὐτὸν καὶ ἰδοὺ ἐξηράνηθι ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἦν ἐξέτεινεν ἐπ' αὐτὸν καὶ οὐκ ἠδυνήθη ἐπιστρέψαι αὐτὴν πρὸς ἑαυτὸν **5** καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐρράγη καὶ ἐξεχύθη ἡ πίστις ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ τὸ τέρας ὃ

ἔδωκεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν λόγῳ κυρίου 6
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ιεροβοὰμ τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ
θεοῦ δεήθητι τοῦ προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ σου
καὶ ἐπιστρεψάτω ἡ χεὶρ μου πρὸς με καὶ ἐδεήθη
ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τοῦ προσώπου κυρίου καὶ
ἐπέστρεψεν τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως πρὸς αὐτόν
καὶ ἐγένετο καθὼς τὸ πρότερον 7 καὶ ἐλάλησεν
ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ εἴσελθε
μετ' ἐμοῦ εἰς οἶκον καὶ ἀρίστησον καὶ δώσω σοι
δόμα 8 καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν
βασιλέα ἔάν μοι δῶς τὸ ἥμισυ τοῦ οἴκου σου
οὐκ εἰσελεύσομαι μετὰ σοῦ οὐδὲ μὴ φάγω ἄρτον
οὐδὲ μὴ πῖω ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ 9 ὅτι οὕτως
ἐντεῖλατό μοι ἐν λόγῳ κύριος λέγων μὴ φάγῃς
ἄρτον καὶ μὴ πῖῃς ὕδωρ καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς ἐν
τῇ ὁδῷ ἧ ἑπορεύθῃς ἐν αὐτῇ 10 καὶ ἀπῆλθεν
ἐν ὁδῷ ἄλλη καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν ἐν τῇ ὁδῷ ἧ
ἦλθεν ἐν αὐτῇ εἰς Βαιθηλ 11 καὶ προφήτης εἰς
πρεσβύτης κατῴκει ἐν Βαιθηλ καὶ ἔρχονται οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ διηγῆσαντο αὐτῷ ἅπαντα τὰ ἔργα
ἃ ἐποίησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἐν Βαιθηλ καὶ τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησεν
τῷ βασιλεῖ καὶ ἐπέστρεψαν τὸ πρόσωπον τοῦ
πατρὸς αὐτῶν 12 καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτούς ὁ
πατὴρ αὐτῶν λέγων ποία ὁδῷ πεπόρευται καὶ
δεικνύουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὴν ὁδὸν ἐν
ἧ ἀνήλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ὁ ἐλθὼν ἐξ
Ιουδα 13 καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐπιστάξατέ
μοι τὸν ὄνον καὶ ἐπέσαξαν αὐτῷ τὸν ὄνον καὶ
ἐπέβη ἐπ' αὐτόν 14 καὶ ἑπορεύθη κατόπισθεν τοῦ
ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ εὔρεν αὐτὸν καθήμενον
ὑπὸ δρυῖν καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰ σὺ εἶ ὁ ἄνθρωπος
τοῦ θεοῦ ὁ ἐληλυθὼς ἐξ Ιουδα καὶ εἶπεν αὐτῷ
ἐγώ 15 καὶ εἶπεν αὐτῷ δεῦρο μετ' ἐμοῦ καὶ
φάγε ἄρτον 16 καὶ εἶπεν οὐ μὴ δύνωμαι τοῦ
ἐπιστρέψαι μετὰ σοῦ οὐδὲ μὴ φάγομαι ἄρτον
οὐδὲ πίομαι ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ 17 ὅτι
οὕτως ἐντέταλταί μοι ἐν λόγῳ κύριος λέγων
μὴ φάγῃς ἄρτον ἐκεῖ καὶ μὴ πῖῃς ὕδωρ ἐκεῖ

καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς ἐν τῇ ὁδῷ ἧ ἑπορεύθῃς ἐν
αὐτῇ 18 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἀγῶ προφήτης
εἰμί καθὼς σὺ καὶ ἄγγελος λελάληκέν πρὸς
με ἐν ῥήματι κυρίου λέγων ἐπίστρεψον αὐτὸν
πρὸς σεαυτὸν εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ φαγέτω
ἄρτον καὶ πιέτω ὕδωρ καὶ ἐψεύσατο αὐτῷ 19 καὶ
ἐπέστρεψεν αὐτόν καὶ ἔφαγεν ἄρτον καὶ ἔπιεν
ὕδωρ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ 20 καὶ ἐγένετο αὐτῶν
καθημένων ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ἐγένετο λόγος
κυρίου πρὸς τὸν προφήτην τὸν ἐπιστρέψαντα
αὐτόν 21 καὶ εἶπεν πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ
τὸν ἠκοντα ἐξ Ιουδα λέγων τάδε λέγει κύριος
ἀνθ' ὧν παρεπύκρυνας τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ οὐκ
ἐφύλαξας τὴν ἐντολήν ἣν ἐντεῖλατό σοι κύριος
ὁ θεὸς σου 22 καὶ ἐπέστρεψας καὶ ἔφαγας ἄρτον
καὶ ἔπιες ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ᾧ ἐλάλησεν
πρὸς σέ λέγων μὴ φάγῃς ἄρτον καὶ μὴ πῖῃς ὕδωρ
οὐ μὴ εἰσέλθῃ τὸ σῶμά σου εἰς τὸν τάφον τῶν
πατέρων σου 23 καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ φαγεῖν ἄρτον
καὶ πιεῖν ὕδωρ καὶ ἐπέσαξεν αὐτῷ τὸν ὄνον καὶ
ἐπέστρεψεν 24 καὶ ἀπῆλθεν καὶ εὔρεν αὐτόν
λέων ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν καὶ ἦν τὸ
σῶμα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὁ ὄνος
εἰστήκει παρ' αὐτό καὶ ὁ λέων εἰστήκει παρὰ
τὸ σῶμα 25 καὶ ἰδοὺ ἄνδρες παραπορευόμενοι
καὶ εἶδον τὸ θνησιμαῖον ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ
καὶ ὁ λέων εἰστήκει ἐχόμενα τοῦ θνησιμαίου
καὶ εἰσηλθον καὶ ἐλάλησαν ἐν τῇ πόλει οὗ ὁ
προφήτης ὁ πρεσβύτης κατῴκει ἐν αὐτῇ 26
καὶ ἠκούσεν ὁ ἐπιστρέψας αὐτόν ἐκ τῆς ὁδοῦ
καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ οὗτός ἐστιν ὃς
παραπύκρυνε τὸ ῥῆμα κυρίου 28 καὶ ἑπορεύθη
καὶ εὔρεν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ
καὶ ὁ ὄνος καὶ ὁ λέων εἰστήκεισαν παρὰ τὸ σῶμα
καὶ οὐκ ἔφαγεν ὁ λέων τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου
τοῦ θεοῦ καὶ οὐ συνέτριψεν τὸν ὄνον 29 καὶ ἦρεν
ὁ προφήτης τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ
καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸ ἐπὶ τὸν ὄνον καὶ ἐπέστρεψεν
αὐτόν εἰς τὴν πόλιν ὁ προφήτης τοῦ θάψαι αὐτόν

30 ἐν τῷ τάφῳ ἑαυτοῦ καὶ ἐκόψαντο αὐτόν οὐαὶ ἀδελφέ 31 καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ κόψασθαι αὐτόν καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων ἐὰν ἀποθάνω θάψατέ με ἐν τῷ τάφῳ τούτῳ οὐδ' ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τέθραπται ἐν αὐτῷ παρὰ τὰ ὄστα αὐτοῦ θέτε με ἵνα σωθῶσι τὰ ὄστα μου μετὰ τῶν ὀστέων αὐτοῦ 32 ὅτι γινόμενον ἔσται τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν ἐν λόγῳ κυρίου ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ἐν Βαιθηλ καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους τοὺς ὑψηλοὺς τοὺς ἐν Σαμαρείᾳ 33 καὶ μετὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο οὐκ ἐπέστρεψεν Ιεροβοαμ ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ἐποίησεν ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ ἱερεῖς ὑψηλῶν ὁ βουλούμενος ἐπλήρου τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ἱερεὺς εἰς τὰ ὑψηλὰ 34 καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο εἰς ἀμαρτίαν τῷ οἴκῳ Ιεροβοαμ καὶ εἰς ὄλεθρον καὶ εἰς ἀφανισμόν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς

14 21 καὶ Ροβοαμ υἱὸς Σαλωμων ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ιουδα υἱὸς τεσσαράκοντα καὶ ἑνὸς ἐνιαυτῶν Ροβοαμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν καὶ δέκα ἐπτὰ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ τῇ πόλει ἣν ἐξελέξατο κύριος θέσθαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκ πασῶν φυλῶν τοῦ Ισραηλ καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Νααμα ἡ Αμμανίτις 22 καὶ ἐποίησεν Ροβοαμ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ παρεζήλωσεν αὐτόν ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν αἷς ἡμαρτον 23 καὶ ὤκοδόμησαν ἑαυτοῖς ὑψηλὰ καὶ στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου συσκίου 24 καὶ σύνδεσμος ἐγενήθη ἐν τῇ γῇ καὶ ἐποίησαν ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῆρην κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ισραηλ 25 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ πέμπτῳ βασιλεύοντος Ροβοαμ ἀνέβη Σουσακιμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ιερουσαλημ 26 καὶ ἔλαβεν πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τὰ δόρατα τὰ χρυσᾶ ἃ ἔλαβεν Δαυιδ ἐκ χειρὸς τῶν παιδῶν Αδρααζαρ βασιλέως Σουβα

καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὰ εἰς Ιερουσαλημ τὰ πάντα ἔλαβεν ὄπλα τὰ χρυσᾶ 27 καὶ ἐποίησεν Ροβοαμ ὁ βασιλεὺς ὄπλα χαλκᾶ ἀντ' αὐτῶν καὶ ἐπέθεντο ἐπ' αὐτόν οἱ ἠγούμενοι τῶν παρατρεχόντων οἱ φυλάσσοντες τὸν πυλῶνα οἴκου τοῦ βασιλέως 28 καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσπορεύετο ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον κυρίου καὶ ἦρον αὐτὰ οἱ παρατρέχοντες καὶ ἀπηρείδοντο αὐτὰ εἰς τὸ θεε τῶν παρατρεχόντων 29 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ροβοαμ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν οὐκ ἴδου ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα 30 καὶ πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Ροβοαμ καὶ ἀνὰ μέσον Ιεροβοαμ πάσας τὰς ἡμέρας 31 καὶ ἐκοιμήθη Ροβοαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Αβίου υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

15 καὶ ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει βασιλεύοντος Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ βασιλεύει Αβίου υἱὸς Ροβοαμ ἐπὶ Ιουδα 2 καὶ ἕξ ἔτη ἐβασίλευσεν καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μααχα θυγάτηρ Αβεσσαλωμ 3 καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ πατρὸς αὐτοῦ αἷς ἐποίησεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ ὡς ἡ καρδία Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ 4 ὅτι διὰ Δαυιδ ἔδωκεν αὐτῷ κύριος κατάλειμμα ἵνα στήσῃ τέκνα αὐτοῦ μετ' αὐτόν καὶ στήσῃ τὴν Ιερουσαλημ 5 ὡς ἐποίησεν Δαυιδ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου οὐκ ἐξέκλινεν ἀπὸ πάντων ὧν ἐνετείλατο αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ 7 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Αβίου καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν οὐκ ἴδου ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα καὶ πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Αβίου καὶ ἀνὰ μέσον Ιεροβοαμ 8 καὶ ἐκοιμήθη Αβίου μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τετάρτῳ ἔτει τοῦ Ιεροβοαμ καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ καὶ βασιλεύει Ασα υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 9 ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ καὶ εἰκοστῷ τοῦ Ιεροβοαμ βασιλέως Ισραηλ

βασιλεύει Ασα ἐπὶ Ιουδαν **10** καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἕντος ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνα θυγάτηρ Ἀβεσσαλωμ **11** καὶ ἐποίησεν Ασα τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ **12** καὶ ἀφείλεν τὰς τελετὰς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐξαπέστειλεν πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα ἃ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ **13** καὶ τὴν Ἀνα τὴν μητέρα αὐτοῦ μετέστησεν τοῦ μὴ εἶναι ἡγουμένην καθὼς ἐποίησεν σύνοδον ἐν τῷ ἄλλοι αὐτῆς καὶ ἐξέκοψεν Ασα τὰς καταδύσεις αὐτῆς καὶ ἐνέπρησεν πυρὶ ἐν τῷ χειμάρρῳ Κεδρων **14** τὰ δὲ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν πλὴν ἡ καρδία Ασα ἣν τελεία μετὰ κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ **15** καὶ εἰσήνεγκεν τοὺς κίονας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοὺς κίονας αὐτοῦ εἰσήνεγκεν εἰς τὸν οἶκον κυρίου ἀργυροῦς καὶ χρυσοῦς καὶ σκεύη **16** καὶ πόλεμος ἦν ἀνά μέσον Ασα καὶ ἀνά μέσον Βαασα βασιλέως Ἰσραηλ πάσας τὰς ἡμέρας **17** καὶ ἀνέβη Βαασα βασιλεὺς Ἰσραηλ ἐπὶ Ιουδαν καὶ ὠκοδόμησεν τὴν Ραμα τοῦ μὴ εἶναι ἐκπορευόμενον καὶ εἰσπορευόμενον τῷ Ασα βασιλεῖ Ιουδα **18** καὶ ἔλαβεν Ασα τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον τὸ εὐρεθὲν ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς χεῖρας παίδων αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς Ασα πρὸς υἱὸν Ἀδερ υἱὸν Ταβερεμμαν υἱοῦ Ἀζιν βασιλέως Συρίας τοῦ κατοικοῦντος ἐν Δαμασκῷ λέγων **19** διάθου διαθήκην ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνά μέσον σου καὶ ἀνά μέσον τοῦ πατρὸς μου καὶ τοῦ πατρὸς σου ἵδου ἐξαπέσταλκά σοι δῶρα ἀργύριον καὶ χρυσίον δεῦρο διασκέδασον τὴν διαθήκην σου τὴν πρὸς Βαασα βασιλέα Ἰσραηλ καὶ ἀναβήσεται ἀπ' ἐμοῦ **20** καὶ ἤκουσεν υἱὸς Ἀδερ τοῦ βασιλέως Ασα καὶ ἀπέστειλεν τοὺς ἄρχοντας τῶν δυνάμεων τῶν αὐτοῦ ταῖς πόλεσιν τοῦ Ἰσραηλ καὶ ἐπάταξεν τὴν Αἰν καὶ τὴν Δαν καὶ τὴν Ἀβελμαα καὶ πᾶσαν τὴν Χεζραθ ἕως πάσης τῆς γῆς Νεφθαλι **21** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Βαασα καὶ διέλιπεν τοῦ οἰκοδομεῖν τὴν Ραμα

καὶ ἀνέστρεψεν εἰς Θερσα **22** καὶ ὁ βασιλεὺς Ασα παρήγγειλεν παντὶ Ιουδα εἰς Αἰνακιμ καὶ αἴρουσιν τοὺς λίθους τῆς Ραμα καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς ἃ ὠκοδόμησεν Βαασα καὶ ὠκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Ασα πᾶν βουνὸν Βενιαμιν καὶ τὴν σκοπιάν **23** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ασα καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ ἦν ἐποίησεν οὐκ ἴδου ταῦτα γεγραμμένα ἐστὶν ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα πλὴν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ γήρωσ αὐτοῦ ἐπόνεσεν τοὺς πόδας αὐτοῦ **24** καὶ ἐκοιμήθη Ασα καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ καὶ βασιλεύει Ἰωσαφατ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **25** καὶ Ναδαβ υἱὸς Ἱεροβοαμ βασιλεύει ἐπὶ Ἰσραηλ ἐν ἔτει δευτέρῳ τοῦ Ασα βασιλέως Ιουδα καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραηλ ἔτη δύο **26** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ αἷς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ **27** καὶ περιεκάθισεν αὐτὸν Βαασα υἱὸς Ἀχια ἐπὶ τὸν οἶκον Βελααν καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν Γαβαθων τῇ τῶν ἀλλοφύλων καὶ Ναδαβ καὶ πᾶς Ἰσραηλ περιεκάθητο ἐπὶ Γαβαθων **28** καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν Βαασα ἐν ἔτει τρίτῳ τοῦ Ασα υἱοῦ Ἀβιου βασιλέως Ιουδα καὶ ἐβασίλευσεν **29** καὶ ἐγένετο ὡς ἐβασίλευσεν καὶ ἐπάταξεν τὸν οἶκον Ἱεροβοαμ καὶ οὐχ ὑπελίπετο πᾶσαν πνοὴν τοῦ Ἱεροβοαμ ἕως τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἀχια τοῦ Σηλωνίτου **30** περὶ τῶν ἀμαρτιῶν Ἱεροβοαμ ὡς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ καὶ ἐν τῷ παροργισμῷ αὐτοῦ ᾧ παρώργισεν τὸν κύριον θεὸν τοῦ Ἰσραηλ **31** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ναδαβ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν οὐκ ἴδου ταῦτα γεγραμμένα ἐστὶν ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραηλ **33** καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ τοῦ Ασα βασιλέως Ιουδα βασιλεύει Βαασα υἱὸς Ἀχια ἐπὶ Ἰσραηλ ἐν Θερσα εἴκοσι καὶ τέσσαρα ἔτη **34** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου

καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ ὡς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ

16 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν χειρὶ Ἰου υἱοῦ

Ανανι πρὸς Βαασα 2 ἀνθ' ὧν ὕψωσά σε ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἔδωκά σε ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραηλ καὶ ἐπορεύθης ἐν τῇ ὁδῷ Ἱεροβοαμ καὶ ἐξήμαρτες τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραηλ τοῦ παροργίσει με ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν 3 ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ὀπίσω Βαασα καὶ ὄπισθεν τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ δώσω τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ 4 τὸν τεθνηκότα τοῦ Βαασα ἐν τῇ πόλει καταφάγονται αὐτὸν οἱ κύνες καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ καταφάγονται αὐτὸν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ 5 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Βαασα καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραηλ 6 καὶ ἐκοιμήθη Βαασα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ θάπτεται ἐν Θερσα καὶ βασιλεύει Ἡλα υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτει βασιλέως Ἀσα 7 καὶ ἐν χειρὶ Ἰου υἱοῦ Ἀνανι ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ Βαασα καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ πᾶσαν τὴν κακίαν ἣν ἐποίησεν ἐνώπιον κυρίου τοῦ παροργίσει αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ τοῦ εἶναι κατὰ τὸν οἶκον Ἱεροβοαμ καὶ ὑπὲρ τοῦ πατάξαι αὐτόν 8 καὶ Ἡλα υἱὸς Βαασα ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραηλ δύο ἔτη ἐν Θερσα 9 καὶ συνέστρεψεν ἐπ' αὐτὸν Ζαμβρι ὁ ἄρχων τῆς ἡμίσεως τῆς ἵππου καὶ αὐτὸς ἦν ἐν Θερσα πίνων μεθύων ἐν τῷ οἴκῳ Ὡσα τοῦ οἰκονόμου ἐν Θερσα 10 καὶ εἰσῆλθεν Ζαμβρι καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ 11 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτόν ἐν τῷ καθίσει αὐτόν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν ὄλον τὸν οἶκον Βαασα 12 κατὰ τὸ ρῆμα ὃ ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Βαασα πρὸς Ἰου τὸν προφήτην 13 περὶ πασῶν τῶν ἀμαρτιῶν Βαασα καὶ Ἡλα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ὡς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ τοῦ παροργίσει κύριον τὸν θεὸν Ἰσραηλ

ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν 14 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἡλα καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραηλ 15 καὶ Ζαμβρι ἐβασίλευσεν ἑπτὰ ἡμέρας ἐν Θερσα καὶ ἡ παρεμβολὴ Ἰσραηλ ἐπὶ Γαβαθων τὴν τῶν ἀλλοφύλων 16 καὶ ἦκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ παρεμβολῇ λεγόντων συνεστράφη Ζαμβρι καὶ ἔπαισεν τὸν βασιλέα καὶ ἐβασίλευσαν ἐν Ἰσραηλ τὸν Ἀμβρι τὸν ἡγούμενον τῆς στρατιᾶς ἐπὶ Ἰσραηλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ 17 καὶ ἀνέβη Ἀμβρι καὶ πᾶς Ἰσραηλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Γαβαθων καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ Θερσα 18 καὶ ἐγενήθη ὡς εἶδεν Ζαμβρι ὅτι προκατείλημπται αὐτοῦ ἡ πόλις καὶ εἰσπορεύεται εἰς ἄντρον τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἐνεπύρισεν ἐπ' αὐτὸν τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως ἐν πυρὶ καὶ ἀπέθανεν 19 ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησεν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου πορευθῆναι ἐν ὁδῷ Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ ὡς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ 20 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ζαμβρι καὶ τὰς συνάψεις αὐτοῦ ἄς συνῆψεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραηλ 21 τότε μερίζεται ὁ λαὸς Ἰσραηλ ἡμισυ τοῦ λαοῦ γίνεται ὀπίσω Θαμνι υἱοῦ Γωναθ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτόν καὶ τὸ ἡμισυ τοῦ λαοῦ γίνεται ὀπίσω Ἀμβρι 22 ὁ λαὸς ὁ ὧν ὀπίσω Ἀμβρι ὑπερεκράτησεν τὸν λαόν τὸν ὀπίσω Θαμνι υἱοῦ Γωναθ καὶ ἀπέθανεν Θαμνι καὶ Ἰωραμ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμβρι μετὰ Θαμνι 23 ἐν τῷ ἔτει τῷ τριακοστῷ καὶ πρώτῳ τοῦ βασιλέως Ἀσα βασιλεύει Ἀμβρι ἐπὶ Ἰσραηλ δώδεκα ἔτη ἐν Θερσα βασιλεύει ἐξ ἔτη 24 καὶ ἐκτίησεν Ἀμβρι τὸ ὄρος τὸ Σεμερων παρὰ Σεμηρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρους δύο ταλάντων ἀργυρίου καὶ ᾠκοδόμησεν τὸ ὄρος καὶ ἐπεκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ ὄρους οὗ ᾠκοδόμησεν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Σεμηρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρους Σαεμηρων 25 καὶ ἐποίησεν Ἀμβρι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ

ἐπονηρεύσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς γενομένους
ἔμπροσθεν αὐτοῦ **26** καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ
Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ
αἷς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ τοῦ παροργίσει τὸν
κύριον θεὸν Ἰσραηλ ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν **27**
καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμβρι καὶ πάντα ἃ
ἐποίησεν καὶ ἡ δυναστεία αὐτοῦ οὐκ ἰδοὺ ταῦτα
γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν
βασιλέων Ἰσραηλ **28** καὶ ἐκοιμήθη Ἀμβρι μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ θάπτεται ἐν Σαμαρεία
καὶ βασιλεύει Ἀχααβ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **29**
ἐν ἔτει δευτέρῳ τῷ Ἰωσαφατ βασιλεύει Ἀχααβ
υἱὸς Ἀμβρι ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραηλ ἐν Σαμαρεία
εἴκοσι καὶ δύο ἔτη **30** καὶ ἐποίησεν Ἀχααβ τὸ
πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου ἐπονηρεύσατο ὑπὲρ
πάντας τοὺς ἔμπροσθεν αὐτοῦ **31** καὶ οὐκ ἦν
αὐτῷ ἱκανὸν τοῦ πορευέσθαι ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ καὶ ἔλαβεν γυναῖκα τὴν
Ιεζαβελ θυγατέρα Ἰεθεβααλ βασιλέως Σιδωνίων
καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐδούλευσεν τῷ Βααλ καὶ
προσεκύνησεν αὐτῷ **32** καὶ ἔστησεν θυσιαστήριον
τῷ Βααλ ἐν οἴκῳ τῶν προσοχθισμάτων αὐτοῦ
ὄν ὠκοδόμησεν ἐν Σαμαρείᾳ **33** καὶ ἐποίησεν
Ἀχααβ ἄλλος καὶ προσέθηκεν Ἀχααβ τοῦ ποιῆσαι
παροργίσματα τοῦ παροργίσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
τοῦ ἐξολεθρευθῆναι ἐκακοποίησεν ὑπὲρ πάντας
τοὺς βασιλεῖς Ἰσραηλ τοὺς γενομένους ἔμπροσθεν
αὐτοῦ **34** ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ὠκοδόμησεν
Ἀχιηλ ὁ Βαιθηλίτης τὴν Ἰεριχω ἐν τῷ Ἀβιρων
τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν καὶ
τῷ Σεγουβ τῷ νεωτέρῳ αὐτοῦ ἐπέστησεν θύρας
αὐτῆς κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ
Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυη

17 καὶ εἶπεν Ἥλιου ὁ προφήτης ὁ Θεοβίτης
ἐκ Θεσβων τῆς Γαλααδ πρὸς Ἀχααβ ζῆ
κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραηλ ᾧ
παρέστη ἐνώπιον αὐτοῦ εἰ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα
δρόσος καὶ ὑετὸς ὅτι εἰ μὴ διὰ στόματος λόγου
μου **2** καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου πρὸς Ἥλιου **3**

πορεύου ἐντεῦθεν κατὰ ἀνατολὰς καὶ κρύβηθι
ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορραθ τοῦ ἐπὶ προσώπου τοῦ
Ιορδάνου **4** καὶ ἔσται ἐκ τοῦ χειμάρρου πίεσαι
ὔδωρ καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι διατρέφειν
σε ἐκεῖ **5** καὶ ἐποίησεν Ἥλιου κατὰ τὸ ῥῆμα
κυρίου καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορραθ
ἐπὶ προσώπου τοῦ Ιορδάνου **6** καὶ οἱ κόρακες
ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τὸ πρωὶ καὶ κρέα τὸ δείλης
καὶ ἐκ τοῦ χειμάρρου ἔπινεν ὔδωρ **7** καὶ ἐγένετο
μετὰ ἡμέρας καὶ ἐξηράνθη ὁ χειμάρρος ὅτι
οὐκ ἐγένετο ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς **8** καὶ ἐγένετο
ῥῆμα κυρίου πρὸς Ἥλιου **9** ἀνάστηθι καὶ πορεύου
εἰς Σαρεπτα τῆς Σιδωνίας ἰδοὺ ἐντέταλμαι ἐκεῖ
γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέφειν σε **10** καὶ ἀνέστη
καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεπτα εἰς τὸν πυλῶνα τῆς
πόλεως καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγεν
ξύλα καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ἥλιου καὶ εἶπεν
αὐτῇ λαβὲ δὴ μοι ὀλίγον ὔδωρ εἰς ἄγγος καὶ
πίομαι **11** καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν καὶ ἐβόησεν
ὀπίσω αὐτῆς Ἥλιου καὶ εἶπεν λήμψη δὴ μοι
ψωμὸν ἄρτου ἐν τῇ χειρὶ σου **12** καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ
ζῆ κύριος ὁ θεὸς σου εἰ ἔστιν μοι ἐγκρυφίας ἀλλ'
ἢ ὅσον δραχμῶν ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ καὶ ὀλίγον
ἔλαιον ἐν τῷ καψάκῃ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ συλλέγω
δύο ξυλάρια καὶ εἰσελεύσομαι καὶ ποιήσω αὐτὸ
ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου καὶ φαγόμεθα καὶ
ἀποθανούμεθα **13** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Ἥλιου
θάρσει εἴσελθε καὶ ποιήσον κατὰ τὸ ῥῆμά σου
ἀλλὰ ποιήσον ἐμοὶ ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μικρὸν
ἐν πρώτοις καὶ ἐξοίσεις μοι σαυτῇ δὲ καὶ τοῖς
τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτου **14** ὅτι τάδε
λέγει κύριος ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει
καὶ ὁ καψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήσει ἕως
ἡμέρας τοῦ δοῦναι κύριον τὸν ὑετὸν ἐπὶ τῆς
γῆς **15** καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ καὶ ἐποίησεν καὶ
ἦσθιεν αὐτῇ καὶ αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς **16**
καὶ ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπεν καὶ ὁ
καψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττωνώθη κατὰ τὸ
ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἥλιου **17** καὶ

ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἠρρώστησεν ὁ υἱὸς τῆς
γυναϊκὸς τῆς κυρίας τοῦ οἴκου καὶ ἦν ἡ ἀρρωστία
αὐτοῦ κραταιὰ σφόδρα ἕως οὗ οὐχ ὑπελείφθη ἐν
αὐτῷ πνεῦμα **18** καὶ εἶπεν πρὸς Ἠλίου τί ἐμοὶ
καὶ σοὶ ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ εἰσηλθες πρὸς με τοῦ
ἀναμνησαί τὰς ἀδικίας μου καὶ θανατῶσαι τὸν
υἰόν μου **19** καὶ εἶπεν Ἠλιου πρὸς τὴν γυναῖκα δός
μοι τὸν υἰόν σου καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου
αὐτῆς καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς τὸ ὑπερῶον ἐν
ῶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ
τῆς κλίνης αὐτοῦ **20** καὶ ἀνεβόησεν Ἠλιου καὶ
εἶπεν οἴμμοι κύριε ὁ μάρτυς τῆς χήρας μεθ'
ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς σὺ κεκάκωκας τοῦ
θανατῶσαι τὸν υἰὸν αὐτῆς **21** καὶ ἐνεφύσησεν
τῷ παιδαρίῳ τρις καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν κύριον
καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεός μου ἐπιστραφήτω δὴ ἡ
ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτόν **22** καὶ
ἐγένετο οὕτως καὶ ἀνεβόησεν τὸ παιδάριον **23**
καὶ κατήγαγεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὑπερώου εἰς τὸν
οἶκον καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν
Ἠλιου βλέπε ζῆ ὁ υἱὸς σου **24** καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ
πρὸς Ἠλιου ἰδοὺ ἔγνωκα ὅτι ἄνθρωπος θεοῦ εἶ
σὺ καὶ ῥῆμα κυρίου ἐν στόματί σου ἀληθινόν

18 καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς καὶ ῥῆμα
κυρίου ἐγένετο πρὸς Ἠλιου ἐν τῷ ἐνιαυτῷ
τῷ τρίτῳ λέγων πορεύθητι καὶ ὄφθητι τῷ Αἰσαβ
καὶ δώσω ὑετὸν ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς **2** καὶ
ἐπορεύθη Ἠλιου τοῦ ὄφθῆναι τῷ Αἰσαβ καὶ
ἡ λιμὸς κραταιὰ ἐν Σαμαρείᾳ **3** καὶ ἐκάλεσεν
Αἰσαβ τὸν Αἰσαβ τὸν οἰκονόμον καὶ Αἰσαβ ἦν
φοβούμενος τὸν κύριον σφόδρα **4** καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ τύπτειν τὴν Ἰεζαβελ τοὺς προφήτας κυρίου
καὶ ἔλαβεν Αἰσαβ ἑκατὸν ἄνδρας προφήτας καὶ
ἔκρυψεν αὐτοὺς κατὰ πεντήκοντα ἐν σπηλαίῳ
καὶ διέτρεφεν αὐτοὺς ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι **5** καὶ
εἶπεν Αἰσαβ πρὸς Αἰσαβ δεῦρο καὶ διέλθωμεν
ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πηγὰς τῶν ὑδάτων καὶ ἐπὶ
χειμάρρους ἐάν πως εὕρωμεν βοτάνην καὶ
περιποιησώμεθα ἵππους καὶ ἡμιόνους καὶ οὐκ

ἐξολοθρευθήσονται ἀπὸ τῶν κτηνῶν **6** καὶ
ἐμέρισαν ἑαυτοῖς τὴν ὁδὸν τοῦ διελθεῖν αὐτὴν
Αἰσαβ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ μιᾷ μόνος καὶ Αἰσαβ
ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ ἄλλῃ μόνος **7** καὶ ἦν Αἰσαβ ἐν
τῇ ὁδῷ μόνος καὶ ἦλθεν Ἠλίου εἰς συνάντησιν
αὐτοῦ μόνος καὶ Αἰσαβ ἔσπευσεν καὶ ἔπεσεν
ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εἶπεν εἰ σὺ εἶ αὐτός
κύριέ μου Ἠλίου **8** καὶ εἶπεν Ἠλίου αὐτῷ ἐγὼ
πορεύου λέγε τῷ κυρίῳ σου ἰδοὺ Ἠλίου **9** καὶ
εἶπεν Αἰσαβ τί ἡμάρτηκα ὅτι δίδως τὸν δούλόν
σου εἰς χεῖρα Αἰσαβ τοῦ θανατῶσαι με **10** ζῆ
κύριος ὁ θεός σου εἰ ἔστιν ἔθνος ἢ βασιλεία
οὐ οὐκ ἀπέσταλκεν ὁ κύριός μου ζητεῖν σε καὶ
εἶπον οὐκ ἔστιν καὶ ἐνέπρησεν τὴν βασιλείαν
καὶ τὰς χώρας αὐτῆς ὅτι οὐχ εὕρηκέν σε **11** καὶ
νῦν σὺ λέγεις πορεύου ἀνάγγελλε τῷ κυρίῳ
σου ἰδοὺ Ἠλίου **12** καὶ ἔσται ἐάν ἐγὼ ἀπέλθω
ἀπὸ σοῦ καὶ πνεῦμα κυρίου ἀρεῖ σε εἰς γῆν
ἣν οὐκ οἶδα καὶ εἰσελεύσομαι ἀπαγγεῖλαι τῷ
Αἰσαβ καὶ ἀποκτενεῖ με καὶ ὁ δούλός σου ἔστιν
φοβούμενος τὸν κύριον ἐκ νεότητος αὐτοῦ **13** ἦ
οὐκ ἀπήγγελλῃ σοὶ τῷ κυρίῳ μου οἷα πεποίηκα ἐν
τῷ ἀποκτείνειν Ἰεζαβελ τοὺς προφήτας κυρίου
καὶ ἔκρυψα ἀπὸ τῶν προφητῶν κυρίου ἑκατὸν
ἄνδρας ἀνά πεντήκοντα ἐν σπηλαίῳ καὶ ἔθρεψα
ἐν ἄρτοις καὶ ὕδατι **14** καὶ νῦν σὺ λέγεις μοι
πορεύου λέγε τῷ κυρίῳ σου ἰδοὺ Ἠλίου καὶ
ἀποκτενεῖ με **15** καὶ εἶπεν Ἠλίου ζῆ κύριος
τῶν δυνάμεων ῶ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ ὅτι
σήμερον ὄφθῆσομαι αὐτῷ **16** καὶ ἐπορεύθη
Αἰσαβ εἰς συναντήν τῷ Αἰσαβ καὶ ἀπήγγειλεν
αὐτῷ καὶ ἐξέδραμεν Αἰσαβ καὶ ἐπορεύθη εἰς
συνάντησιν Ἠλίου **17** καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Αἰσαβ
τὸν Ἠλίου καὶ εἶπεν Αἰσαβ πρὸς Ἠλίου εἰ σὺ εἶ
αὐτὸς ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραὴλ **18** καὶ εἶπεν
Ἠλίου οὐ διαστρέφω τὸν Ἰσραὴλ ὅτι ἀλλ' ἡ σὺ
καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου ἐν τῷ καταλιμπάνειν
ὑμᾶς τὸν κύριον θεὸν ὑμῶν καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω
τῶν Βααλιμ **19** καὶ νῦν ἀπόστειλον συνάθροισον

πρός με πάντα Ισραηλ εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον καὶ τοὺς προφήτας τῆς αἰσχύνης τετρακοσίους καὶ πεντήκοντα καὶ τοὺς προφήτας τῶν ἄλσων τετρακοσίους ἐσθίοντας τράπεζαν Ἰεζαβελ 20 καὶ ἀπέστειλεν Ἀχααβ εἰς πάντα Ἰσραηλ καὶ ἐπισυνήγαγεν πάντας τοὺς προφήτας εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον 21 καὶ προσήγαγεν Ἡλίου πρὸς πάντας καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡλίου ἕως πότε ὑμεῖς χλωανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις εἰ ἔστιν κύριος ὁ θεὸς πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ εἰ δὲ ὁ Βααλ αὐτὸς πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς λόγον 22 καὶ εἶπεν Ἡλίου πρὸς τὸν λαόν ἐγὼ ὑπολέλειμμαι προφήτης τοῦ κυρίου μονώτατος καὶ οἱ προφήται τοῦ Βααλ τετρακόσιοι καὶ πεντήκοντα ἄνδρες καὶ οἱ προφήται τοῦ ἄλσους τετρακόσιοι 23 δότωσαν ἡμῖν δύο βόας καὶ ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν ἕνα καὶ μελισιάτωσαν καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βούν τὸν ἄλλον καὶ πῦρ οὐ μὴ ἐπιθῶ 24 καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι θεῶν ὑμῶν καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ μου καὶ ἔσται ὁ θεὸς ὃς ἐὰν ἐπακούσῃ ἐν πυρὶ οὗτος θεὸς καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπον καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας 25 καὶ εἶπεν Ἡλίου τοῖς προφήταις τῆς αἰσχύνης ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς τὸν μόσχον τὸν ἕνα καὶ ποιήσατε πρῶτοι ὅτι πολλοὶ ὑμεῖς καὶ ἐπικαλέσασθε ἐν ὀνόματι θεοῦ ὑμῶν καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῆτε 26 καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον καὶ ἐποίησαν καὶ ἐπεκαλοῦντο ἐν ὀνόματι τοῦ Βααλ ἐκ πρῶθεν ἕως μεσημβρίας καὶ εἶπον ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Βααλ ἐπάκουσον ἡμῶν καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις καὶ διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου οὗ ἐποίησαν 27 καὶ ἐγένετο μεσημβρία καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτοὺς Ἡλίου ὁ Θεοβίτης καὶ εἶπεν ἐπικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλῃ ὅτι θεὸς ἐστιν ὅτι ἀδολεσχία αὐτῷ ἐστιν καὶ ἅμα μήποτε χρηματίζει αὐτὸς ἢ μήποτε καθεύδει αὐτὸς καὶ ἐξαναστήσεται 28 καὶ

ἐπεκαλοῦντο ἐν φωνῇ μεγάλῃ καὶ κατετέμοντο κατὰ τὸν ἔθισμόν αὐτῶν ἐν μαχαίραις καὶ σειρομάσταις ἕως ἐκχύσεως αἵματος ἐπ' αὐτοῦς 29 καὶ ἐπροφήτευον ἕως οὗ παρῆλθεν τὸ δειλινόν καὶ ἐγένετο ὡς ὁ καιρὸς τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ ἐλάλησεν Ἡλίου ὁ Θεοβίτης πρὸς τοὺς προφήτας τῶν προσοχθισμάτων λέγων μετὰσθητε ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ ὄλοκαύτωμά μου καὶ μετέστησαν καὶ ἀπῆλθον 30 καὶ εἶπεν Ἡλίου πρὸς τὸν λαόν προσαγάγετε πρὸς με καὶ προσήγαγεν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν 31 καὶ ἔλαβεν Ἡλίου δώδεκα λίθους κατ' ἀριθμὸν φυλῶν τοῦ Ἰσραηλ ὡς ἐλάλησεν κύριος πρὸς αὐτὸν λέγων Ἰσραηλ ἔσται τὸ ὄνομά σου 32 καὶ ὠκοδόμησεν τοὺς λίθους ἐν ὀνόματι κυρίου καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον τὸ κατεσκαμμένον καὶ ἐποίησεν θαλαα χωροῦσαν δύο μετρητὰς σπέρματος κυκλόθεν τοῦ θυσιαστηρίου 33 καὶ ἐστοίβασεν τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησεν καὶ ἐμέλισεν τὸ ὄλοκαύτωμα καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς σχίδακας καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον 34 καὶ εἶπεν λάβετέ μοι τέσσαρας ὑδρίας ὕδατος καὶ ἐπιχέετε ἐπὶ τὸ ὄλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας καὶ ἐποίησαν οὕτως καὶ εἶπεν δευτερώσατε καὶ ἐδευτέρωσαν καὶ εἶπεν τρισώσατε καὶ ἐτρίσευσαν 35 καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὴν θαλαα ἔπλησαν ὕδατος 36 καὶ ἀνεβόησεν Ἡλίου εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰσραηλ ἐπάκουσόν μου κύριε ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρὶ καὶ γνώτωσαν πᾶς ὁ λαὸς οὗτος ὅτι σὺ εἶ κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ κἀγὼ δουλός σου καὶ διὰ σὲ πεποίηκα τὰ ἔργα ταῦτα 37 ἐπάκουσόν μου κύριε ἐπάκουσόν μου ἐν πυρὶ καὶ γνῶτω ὁ λαὸς οὗτος ὅτι σὺ εἶ κύριος ὁ θεὸς καὶ σὺ ἔστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω 38 καὶ ἔπεσεν πῦρ παρὰ κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν τὸ ὄλοκαύτωμα καὶ τὰς σχίδακας καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θαλαα

καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν χοῦν ἐξέλιξεν τὸ πῦρ 39 καὶ ἔπεσεν πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπον ἄληθῶς κύριός ἐστιν ὁ θεὸς αὐτὸς ὁ θεός 40 καὶ εἶπεν Ἡλίου πρὸς τὸν λαόν συλλάβετε τοὺς προφήτας τοῦ Βααλ μηθεὶς σωθήτω ἐξ αὐτῶν καὶ συνέλαβον αὐτούς καὶ κατάγει αὐτοὺς Ἡλίου εἰς τὸν χειμάρρουν Κισων καὶ ἔσφαξεν αὐτούς ἐκεῖ 41 καὶ εἶπεν Ἡλίου τῷ Αἰθαβ ἀνάβηθι καὶ φάγε καὶ πίε ὅτι φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ ὑετοῦ 42 καὶ ἀνέβη Αἰθαβ τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ Ἡλίου ἀνέβη ἐπὶ τὸν Κάρμηλον καὶ ἔκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἔθηκεν τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ ἀνά μέσον τῶν γονάτων ἑαυτοῦ 43 καὶ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ ἀνάβηθι καὶ ἐπίβλεψον ὁδὸν τῆς θαλάσσης καὶ ἐπέβλεψεν τὸ παιδάριον καὶ εἶπεν οὐκ ἔστιν οὐθέν καὶ εἶπεν Ἡλίου καὶ σὺ ἐπίστρεψον ἐπτάκι καὶ ἐπέστρεψεν τὸ παιδάριον ἐπτάκι 44 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐβδόμῳ καὶ ἰδοὺ νεφέλη μικρὰ ὡς ἴχνος ἀνδρὸς ἀνάγουσα ὕδωρ καὶ εἶπεν ἀνάβηθι καὶ εἰπὸν τῷ Αἰθαβ ζεῦξον τὸ ἄρμα σου καὶ κατάβηθι μὴ καταλάβῃ σε ὁ υἱός 45 καὶ ἐγένετο ἕως ὧδε καὶ ὧδε καὶ ὁ οὐρανὸς συνεσκότασεν νεφέλαις καὶ πνεύματι καὶ ἐγένετο ὑετὸς μέγας καὶ ἔκλαιεν καὶ ἐπορεύετο Αἰθαβ εἰς Ἰεζραελ 46 καὶ χεὶρ κυρίου ἐπὶ τὸν Ἡλίου καὶ συνέσφιγξεν τὴν ὄσφυν αὐτοῦ καὶ ἔτρεχεν ἔμπροσθεν Αἰθαβ ἕως Ἰεζραελ

19 καὶ ἀνήγγειλεν Αἰθαβ τῇ Ἰεζαβελ γυναικὶ αὐτοῦ πάντα ἃ ἐποίησεν Ἡλίου καὶ ὡς ἀπέκτεινεν τοὺς προφήτας ἐν ῥομφαίᾳ 2 καὶ ἀπέστειλεν Ἰεζαβελ πρὸς Ἡλίου καὶ εἶπεν εἰ σὺ εἶ Ἡλίου καὶ ἐγὼ Ἰεζαβελ τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθεῖθι ὅτι ταύτην τὴν ὥραν αὔριον θήσομαι τὴν ψυχὴν σου καθὼς ψυχὴν ἑνὸς ἐξ αὐτῶν 3 καὶ ἐφοβήθη Ἡλίου καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν κατὰ τὴν ψυχὴν ἑαυτοῦ καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβει τὴν Ἰουδα καὶ ἀφῆκεν τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ 4 καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας καὶ ἦλθεν καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ ραθμ

ἐν καὶ ἠτήσατο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀποθανεῖν καὶ εἶπεν ἰκανούσθω νῦν λαβὲ δὴ τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ κύριε ὅτι οὐ κρείσσων ἐγὼ εἰμι ὑπὲρ τοὺς πατέρας μου 5 καὶ ἐκοιμήθη καὶ ὑπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ φυτόν καὶ ἰδοὺ τις ἦψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀνάστηθι καὶ φάγε 6 καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλίου καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὄλυρίτης καὶ καψάκης ὕδατος καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγεν καὶ ἔπιεν καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη 7 καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος κυρίου ἐκ δευτέρου καὶ ἦψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀνάστα φάγε ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός 8 καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγεν καὶ ἔπιεν καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχύϊ τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἕως ὄρους Χωρηβ 9 καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ καὶ ἰδοὺ ῥῆμα κυρίου πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν τί σὺ ἐνταῦθα Ἡλίου 10 καὶ εἶπεν Ἡλίου ζηλῶν ἐζήλωκα τῷ κυρίῳ παντοκράτορι ὅτι ἐγκατέλιπόν σε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ὑπολέλειμμαί ἐγὼ μονώτατος καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν 11 καὶ εἶπεν ἐξελεύσῃ αὔριον καὶ στήσῃ ἐνώπιον κυρίου ἐν τῷ ὄρει ἰδοὺ παρελεύσεται κύριος καὶ πνεῦμα μέγα κραταῖον διαλυῶν ὄρη καὶ συντριβὸν πέτρας ἐνώπιον κυρίου οὐκ ἐν τῷ πνεύματι κύριος καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ κύριος 12 καὶ μετὰ τὸν συσσεισμόν πῦρ οὐκ ἐν τῷ πυρὶ κύριος καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὔρας λεπτῆς κάκει κύριος 13 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἡλίου καὶ ἐπεκάλυψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μηλωτῇ ἑαυτοῦ καὶ ἐξῆλθεν καὶ ἔστη ὑπὸ τὸ σπήλαιον καὶ ἰδοὺ πρὸς αὐτὸν φωνὴ καὶ εἶπεν τί σὺ ἐνταῦθα Ἡλίου 14 καὶ εἶπεν Ἡλίου ζηλῶν ἐζήλωκα τῷ κυρίῳ παντοκράτορι ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰ θυσιαστήριά σου καθεῖλαν καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ

καὶ ὑπολέλειμμαί ἐγὼ μονώτατος καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν **15** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς αὐτόν πορεύου ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου καὶ ἤξεις εἰς τὴν ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ καὶ χρίσεις τὸν Ἀζαη εἰς βασιλέα τῆς Συρίας **16** καὶ τὸν Ιου υἱὸν Ναμεσσι χρίσεις εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ τὸν Ἐλισαιε υἱὸν Σαφατ ἀπὸ Ἀβελμαουλα χρίσεις εἰς προφήτην ἀντὶ σοῦ **17** καὶ ἔσται τὸν σωζόμενον ἐκ ῥομφαίας Ἀζαη θανατώσει Ιου καὶ τὸν σωζόμενον ἐκ ῥομφαίας Ιου θανατώσει Ἐλισαιε **18** καὶ καταλείψεις ἐν Ἰσραηλ ἑπτὰ χιλιάδας ἀνδρῶν πάντα γόνατα ἃ οὐκ ὤκλασαν γόνυ τῷ Βααλ καὶ πᾶν στόμα ὃ οὐ προσεκύνησεν αὐτῷ **19** καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ εὗρίσκει τὸν Ἐλισαιε υἱὸν Σαφατ καὶ αὐτὸς ἠροτρία ἐν βουσίν δώδεκα ζεύγη βοῶν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς δώδεκα καὶ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτόν καὶ ἐπέρριψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν **20** καὶ κατέλιπεν Ἐλισαιε τὰς βόας καὶ κατέδραμεν ὀπίσω Ἡλίου καὶ εἶπεν καταφιλήσω τὸν πατέρα μου καὶ ἀκολουθήσω ὀπίσω σου καὶ εἶπεν Ἡλίου ἀνάστρεφε ὅτι πεποιηκά σοι **21** καὶ ἀνέστρεψεν ἐξόπισθεν αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν τὰ ζεύγη τῶν βοῶν καὶ ἔθυσεν καὶ ἤψησεν αὐτὰ ἐν τοῖς σκεύεσι τῶν βοῶν καὶ ἔδωκεν τῷ λαῷ καὶ ἔφαγον καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω Ἡλίου καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ

20 καὶ ἀμπελῶν εἷς ἦν τῷ Ναβουθαι τῷ Ἰεζραηλίτῃ παρὰ τῷ ἄλλῳ Ἀχααβ βασιλέως Σαμαρείας **2** καὶ ἐλάλησεν Ἀχααβ πρὸς Ναβουθαι λέγων δός μοι τὸν ἀμπελῶνά σου καὶ ἔσται μοι εἰς κῆπον λαχάνων ὅτι ἐγγίω οὗτος τῷ οἴκῳ μου καὶ δώσω σοι ἀμπελῶνα ἄλλον ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτόν εἰ δὲ ἀρέσκει ἐνώπιόν σου δώσω σοι ἀργύριον ἀντάλλαγμα τοῦ ἀμπελῶνός σου τούτου καὶ ἔσται μοι εἰς κῆπον λαχάνων **3** καὶ εἶπεν Ναβουθαι πρὸς Ἀχααβ μή μοι γένοιτο παρὰ θεοῦ μου δοῦναι κληρονομίαν πατέρων μου σοί **4** καὶ ἐγένετο τὸ πνεῦμα Ἀχααβ τεταραγμένον καὶ

ἐκοιμήθη ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ καὶ συνεκάλυψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔφαγεν ἄρτον **5** καὶ εἰσῆλθεν Ἰεζαβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτόν τί τὸ πνεῦμά σου τεταραγμένον καὶ οὐκ εἶ σὺ ἐσθίων ἄρτον **6** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτήν ὅτι ἐλάλησα πρὸς Ναβουθαι τὸν Ἰεζραηλίτην λέγων δός μοι τὸν ἀμπελῶνά σου ἀργυρίου εἰ δὲ βούλει δώσω σοι ἀμπελῶνα ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ καὶ εἶπεν οὐ δώσω σοι κληρονομίαν πατέρων μου **7** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Ἰεζαβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ σὺ νῦν οὕτως ποιεῖς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραηλ ἀνάστηθι φάγε ἄρτον καὶ σαυτοῦ γενοῦ ἐγὼ δώσω σοι τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαι τοῦ Ἰεζραηλίτου **8** καὶ ἔγραψεν βιβλίον ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἀχααβ καὶ ἐσφραγίσαστο τῇ σφραγίδι αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλεν τὸ βιβλίον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς ἐλευθέρους τοὺς κατοικοῦντας μετὰ Ναβουθαι **9** καὶ ἐγγράπτο ἐν τοῖς βιβλίοις λέγων νηστεύσατε νηστείαν καὶ καθίσατε τὸν Ναβουθαι ἐν ἀρχῇ τοῦ λαοῦ **10** καὶ ἐγκαθίσατε δύο ἄνδρας υἱοὺς παρανόμων ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ καὶ καταμαρτυρησάτωσαν αὐτοῦ λέγοντες ἠυλόγησεν θεὸν καὶ βασιλέα καὶ ἐξαγαγέτωσαν αὐτόν καὶ λιθοβολησάτωσαν αὐτόν καὶ ἀποθανέτω **11** καὶ ἐποίησαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἐλεύθεροι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ καθὰ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς Ἰεζαβελ καθὰ γέγραπται ἐν τοῖς βιβλίοις οἷς ἀπέστειλεν πρὸς αὐτούς **12** ἐκάλεσαν νηστείαν καὶ ἐκάθισαν τὸν Ναβουθαι ἐν ἀρχῇ τοῦ λαοῦ **13** καὶ ἦλθον δύο ἄνδρες υἱοὶ παρανόμων καὶ ἐκάθισαν ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ καὶ καταμαρτύρησαν αὐτοῦ λέγοντες ἠυλόγησας θεὸν καὶ βασιλέα καὶ ἐξήγαγον αὐτόν ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτόν λίθοις καὶ ἀπέθανεν **14** καὶ ἀπέστειλαν πρὸς Ἰεζαβελ λέγοντες λελιθοβόληται Ναβουθαι καὶ τέθνηκεν **15** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἰεζαβελ καὶ εἶπεν πρὸς Ἀχααβ ἀνάστα κληρονόμει τὸν

ἀμπελῶνα Ναβουθαι τοῦ Ιεζραηλίτου ὃς οὐκ ἔδωκέν σοι ἀργυρίου ὅτι οὐκ ἔστιν Ναβουθαι ζῶν ὅτι τέθνηκεν **16** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Αἰαβ ὅτι τέθνηκεν Ναβουθαι ὁ Ιεζραηλίτης καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ καὶ περιεβάλετο σάκκον καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀνέστη καὶ κατέβη Αἰαβ εἰς τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαι τοῦ Ιεζραηλίτου κληρονομήσαι αὐτόν **17** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ηλίου τὸν Θεοβίτην λέγων **18** ἀνάστηθι καὶ κατάβηθι εἰς ἀπαντὴν Αἰαβ βασιλέως Ισραηλ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ ἰδοὺ οὗτος ἐν ἀμπελῶνι Ναβουθαι ὅτι καταβέβηκεν ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτόν **19** καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτόν λέγων τάδε λέγει κύριος ὡς σὺ ἐφόνευσας καὶ ἐκληρονόμησας διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐν παντὶ τόπῳ ᾧ ἔλειξαν αἱ ὕες καὶ οἱ κύνες τὸ αἷμα Ναβουθαι ἐκεῖ λείξουσιν οἱ κύνες τὸ αἷμά σου καὶ αἱ πόρνοι λούσονται ἐν τῷ αἱματί σου **20** καὶ εἶπεν Αἰαβ πρὸς Ηλίου εἰ εὕρηκάς με ὁ ἐχθρός μου καὶ εἶπεν εὕρηκα διότι μάτην πέπρασαι ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου παροργίσει αὐτόν **21** τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ κακὰ καὶ ἐκκαύσω ὀπίσω σου καὶ ἐξολοθρεύσω τοῦ Αἰαβ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον καὶ συνεχόμενον καὶ ἐγκαταλελειμμένον ἐν Ισραηλ **22** καὶ δώσω τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον Ιεροβοὰμ υἱοῦ Ναβατ καὶ ὡς τὸν οἶκον Βαασα υἱοῦ Αἰαβ περὶ τῶν παροργισμάτων ὧν παρώργισας καὶ ἐξήμαρτες τὸν Ισραηλ **23** καὶ τῇ Ιεζραβὲλ ἐλάλησεν κύριος λέγων οἱ κύνες καταφάγονται αὐτὴν ἐν τῷ προτειχίσματι Ιεζραὲλ **24** τὸν τεθνηκότα τοῦ Αἰαβ ἐν τῇ πόλει φάγονται οἱ κύνες καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ φάγονται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ **25** πλὴν ματαιῶς Αἰαβ ὡς ἐπράθη ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου ὡς μετέθηκεν αὐτόν Ιεζραβὲλ ἡ γυνὴ αὐτοῦ **26** καὶ ἐβδελύχθη σφόδρα πορεύεσθαι ὀπίσω τῶν βδελυγμάτων κατὰ πάντα ἃ ἐποίησεν ὁ Αμορραῖος ὃν ἐξωλέθρευσεν κύριος

ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ισραηλ **27** καὶ ὑπὲρ τοῦ λόγου ὡς κατενύγη Αἰαβ ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἐπορεύετο κλαίων καὶ διέρρηξεν τὸν χιτῶνα αὐτοῦ καὶ ἐξώσατο σάκκον ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἐνήστευσεν καὶ περιεβάλετο σάκκον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐπάταξεν Ναβουθαι τὸν Ιεζραηλίτην **28** καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ηλίου περὶ Αἰαβ καὶ εἶπεν κύριος **29** ἑώρακας ὡς κατενύγη Αἰαβ ἀπὸ προσώπου μου οὐκ ἐπάξω τὴν κακίαν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐπάξω τὴν κακίαν **30** καὶ συνήθροισεν υἱὸς Αδερ πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ περιεκάθισεν ἐπὶ Σαμάρειαν καὶ τριάκοντα καὶ δύο βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ καὶ πᾶς ἵππος καὶ ἄρμα καὶ ἀνέβησαν καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ Σαμάρειαν καὶ ἐπολέμησαν ἐπ' αὐτήν **31** καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Αἰαβ βασιλέα Ισραηλ εἰς τὴν πόλιν **32** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τάδε λέγει υἱὸς Αδερ τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον σου ἐμὸν ἐστὶν καὶ αἱ γυναῖκές σου καὶ τὰ τέκνα σου ἐμά ἐστὶν **33** καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Ισραηλ καὶ εἶπεν καθὼς ἐλάλησας κύριε βασιλεῦ σὸς ἐγὼ εἰμι καὶ πάντα τὰ ἐμά **34** καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγγελοι καὶ εἶπον τάδε λέγει υἱὸς Αδερ ἐγὼ ἀπέσταλκα πρὸς σὲ λέγων τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον σου καὶ τὰς γυναῖκάς σου καὶ τὰ τέκνα σου δώσεις ἐμοί **35** ὅτι ταύτην τὴν ὥραν αὖριον ἀποστελῶ τοὺς παῖδάς μου πρὸς σὲ καὶ ἐρευνήσουσιν τὸν οἶκόν σου καὶ τοὺς οἴκους τῶν παίδων σου καὶ ἔσται τὰ ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν αὐτῶν ἐφ' ἃ ἂν ἐπιβάλωσι τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ λήμψονται **36** καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ισραηλ πάντας τοὺς πρεσβυτέρους καὶ εἶπεν γνῶτε διη καὶ ἴδετε ὅτι κακίαν οὗτος ζητεῖ ὅτι ἀπέσταλκεν πρὸς με περὶ τῶν γυναικῶν μου καὶ περὶ τῶν υἱῶν μου καὶ περὶ τῶν θυγατέρων μου τὸ ἀργύριόν μου καὶ τὸ χρυσίον μου οὐκ ἀπεκώλυσα ἀπ' αὐτοῦ **37** καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ πρεσβύτεροι καὶ

πᾶς ὁ λαός μὴ ἀκούσης καὶ μὴ θελήσης **38** καὶ εἶπεν τοῖς ἀγγέλοις υἱοῦ Ἀδερ λέγετε τῷ κυρίῳ ὑμῶν πάντα ὅσα ἀπέσταλκα πρὸς τὸν δούλόν σου ἐν πρώτοις ποιήσω τὸ δὲ ῥῆμα τοῦτο οὐ δυνήσομαι ποιῆσαι καὶ ἀπῆραν οἱ ἄνδρες καὶ ἐπέστρεψαν αὐτῷ λόγον **39** καὶ ἀνταπέστειλεν πρὸς αὐτὸν υἱὸς Ἀδερ λέγων τάδε ποιῆσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθεῖη εἰ ἐκποιήσῃ ὁ χουῖς Σαμαρείας ταῖς ἀλώπεξιν παντὶ τῷ λαῷ τοῖς πεζοῖς μου **40** καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ εἶπεν ἰκανούσθω μὴ καυχάσθω ὁ κυρτὸς ὡς ὁ ὀρθός **41** καὶ ἐγένετο ὅτε ἀπεκρίθη αὐτῷ τὸν λόγον τοῦτον πίνων ἦν αὐτὸς καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ ἐν σκηναῖς καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ οἰκοδομήσατε χάρακα καὶ ἔθεντο χάρακα ἐπὶ τὴν πόλιν **42** καὶ ἰδοὺ προφήτης εἷς προσῆλθεν τῷ βασιλεῖ Ἰσραηλ καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος εἰ ἐόρακας πάντα τὸν ὄχλον τὸν μέγαν τοῦτον ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτὸν σήμερον εἰς χεῖρας σᾶς καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος **43** καὶ εἶπεν Ἀχασ ἐν τίνι καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἐν τοῖς παιδαρίοις τῶν ἀρχόντων τῶν χωρῶν καὶ εἶπεν Ἀχασ τίς συνάψει τὸν πόλεμον καὶ εἶπεν σὺ

21 καὶ ἐπεσκέψατο Ἀχασ τὰ παιδάρια τῶν ἀρχόντων τῶν χωρῶν καὶ ἐγένοντο διακόσιοι καὶ τριάκοντα καὶ μετὰ ταῦτα ἐπεσκέψατο τὸν λαόν πᾶν υἱὸν δυνάμεως ἐξήκοντα χιλιάδας **2** καὶ ἐξῆλθεν μεσημβρίας καὶ υἱὸς Ἀδερ πίνων μεθύων ἐν Σοκχωθ αὐτὸς καὶ οἱ βασιλεῖς τριάκοντα καὶ δύο βασιλεῖς συμβοητοὶ μετ' αὐτοῦ **3** καὶ ἐξῆλθον παιδάρια ἀρχόντων τῶν χωρῶν ἐν πρώτοις καὶ ἀποστέλλουσιν καὶ ἀπαγγέλλουσιν τῷ βασιλεῖ Συρίας λέγοντες ἄνδρες ἐξεληλύθασιν ἐκ Σαμαρείας **4** καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰ εἰς εἰρήνην οὗτοι ἐκπορεύονται συλλάβετε αὐτοὺς ζώντας καὶ εἰ εἰς πόλεμον ζώντας συλλάβετε αὐτούς **5** καὶ μὴ ἐξελατάωσαν ἐκ τῆς πόλεως τὰ παιδάρια ἀρχόντων τῶν χωρῶν

καὶ ἡ δύναμις ὀπίσω αὐτῶν **6** ἐπάταξεν ἕκαστος τὸν παρ' αὐτοῦ καὶ ἐδευτέρωσεν ἕκαστος τὸν παρ' αὐτοῦ καὶ ἔφυγεν Συρία καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς Ἰσραηλ καὶ σῶζεται υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας ἐφ' ἵππου ἰπέως **7** καὶ ἐξῆλθεν βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ ἔλαβεν πάντας τοὺς ἵππους καὶ τὰ ἄρματα καὶ ἐπάταξεν πληγὴν μεγάλην ἐν Συρίᾳ **8** καὶ προσῆλθεν ὁ προφήτης πρὸς βασιλέα Ἰσραηλ καὶ εἶπεν κραταιοῦ καὶ γνώθι καὶ ἰδὲ τί ποιήσεις ὅτι ἐπιστρέφοντος τοῦ ἐνιαυτοῦ υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας ἀναβαίνει ἐπὶ σέ **9** καὶ οἱ παῖδες βασιλέως Συρίας εἶπον θεὸς ὀρέων θεὸς Ἰσραηλ καὶ οὐ θεὸς κοιλάδων διὰ τοῦτο ἐκραταίωσεν ὑπὲρ ἡμᾶς ἐὰν δὲ πολεμήσωμεν αὐτοὺς κατ' εὐθὺ εἰ μὴ κραταιώσωμεν ὑπὲρ αὐτούς **10** καὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο ποίησον ἀπόστησον τοὺς βασιλεῖς ἕκαστον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ τοῦ ἀντ' αὐτῶν σατράπας **11** καὶ ἀλλάξομεν σοι δύναμιν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν πεσοῦσαν ἀπὸ σοῦ καὶ ἵππον κατὰ τὴν ἵππον καὶ ἄρματα κατὰ τὰ ἄρματα καὶ πολεμήσωμεν πρὸς αὐτοὺς κατ' εὐθὺ καὶ κραταιώσωμεν ὑπὲρ αὐτούς καὶ ἤκουσεν τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ ἐποίησεν οὕτως **12** καὶ ἐγένετο ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ ἐπεσκέψατο υἱὸς Ἀδερ τὴν Συρίαν καὶ ἀνέβη εἰς Ἀφεκα εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραηλ **13** καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐπεσκέπησαν καὶ παρεγένοντο εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν καὶ παρενέβαλεν Ἰσραηλ ἐξ ἐναντίας αὐτῶν ὡσεὶ δύο ποίμνια αἰγῶν καὶ Συρία ἔπλησεν τὴν γῆν **14** καὶ προσῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ Ἰσραηλ τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν εἶπεν Συρία θεὸς ὀρέων κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ καὶ οὐ θεὸς κοιλάδων αὐτὸς καὶ δώσω τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην εἰς χεῖρα σὴν καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος **15** καὶ παρεμβάλλουσιν οὗτοι ἀπέναντι τούτων ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ προσήγαγεν ὁ πόλεμος καὶ ἐπάταξεν Ἰσραηλ τὴν Συρίαν ἑκατὸν χιλιάδας πεζῶν μιᾷ ἡμέρᾳ **16** καὶ

ἔφυγον οἱ κατάλοιποι εἰς Αφεκα εἰς τὴν πόλιν καὶ ἔπεσαν τὸ τεῖχος ἐπὶ εἴκοσι καὶ ἐπτὰ χιλιάδας ἀνδρῶν τῶν καταλοιπτῶν καὶ υἱὸς Αδερ ἔφυγεν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ κοιτῶνος εἰς τὸ ταμίειον **17** καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ οἶδα ὅτι βασιλεῖς Ἰσραὴλ βασιλεῖς ἐλέους εἰσὶν ἐπιθώμεθα δὴ σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας ἡμῶν καὶ σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν καὶ ἐξέλθωμεν πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ εἴ πως ζωογονήσει τὰς ψυχὰς ἡμῶν **18** καὶ περιζώσαντο σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν καὶ ἔθεσαν σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ δοῦλός σου υἱὸς Αδερ λέγει ζησάτω δὴ ἡ ψυχὴ μου καὶ εἶπεν εἰ ἔτι ζῆ ἀδελφός μου ἐστίν **19** καὶ οἱ ἄνδρες οἰωνίσαντο καὶ ἔσπευσαν καὶ ἀνέλεξαν τὸν λόγον ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ εἶπον ἀδελφός σου υἱὸς Αδερ καὶ εἶπεν εἰσέλθατε καὶ λάβετε αὐτόν καὶ ἐξῆλθεν πρὸς αὐτὸν υἱὸς Αδερ καὶ ἀναβιβάζουσιν αὐτὸν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα **20** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τὰς πόλεις ἃς ἔλαβεν ὁ πατήρ μου παρὰ τοῦ πατρός σου ἀποδώσω σοι καὶ ἐξόδους θήσεις σαυτῷ ἐν Δαμασκῷ καθὼς ἔθετο ὁ πατήρ μου ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἐγὼ ἐν διαθήκῃ ἐξαποστελῶ σε καὶ διέθετο αὐτῷ διαθήκην καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτόν **21** καὶ ἄνθρωπος εἷς ἐκ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν εἶπεν πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐν λόγῳ κυρίου πάταξον δὴ με καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἄνθρωπος πατάξαι αὐτόν **22** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἀνθ' ὧν οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς κυρίου ἰδοὺ σὺ ἀποτρέχεις ἀπ' ἐμοῦ καὶ πατάξει σε λέων καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ εὕρισκει αὐτόν λέων καὶ ἐπάταξεν αὐτόν **23** καὶ εὕρισκει ἄνθρωπον ἄλλον καὶ εἶπεν πάταξόν με δὴ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν ὁ ἄνθρωπος πατάξας καὶ συνέτριψεν **24** καὶ ἐπορευθῆ ὁ προφήτης καὶ ἔστη τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ κατεδήσατο τελαμῶνι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ **25** καὶ ἐγένετο ὡς ὁ βασιλεὺς παρεπορευέτο καὶ οὗτος ἐβόα πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν ὁ δοῦλός σου ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν

στρατιὰν τοῦ πολέμου καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἰσῆγαγεν πρὸς με ἄνδρα καὶ εἶπεν πρὸς με φύλαξον τοῦτον τὸν ἄνδρα ἐὰν δὲ ἐκπηδῶν ἐκπηδήσῃ καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἢ τάλαντον ἀργυρίου στήσεις **26** καὶ ἐγενήθη περιεβλέψατο ὁ δοῦλός σου ὧδε καὶ ὧδε καὶ οὗτος οὐκ ἦν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἰδοὺ καὶ τὰ ἔνεδρα παρ' ἐμοῦ ἐφόνευσας **27** καὶ ἔσπευσεν καὶ ἀφείλεν τὸν τελαμῶνα ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ καὶ ἐπέγνω αὐτόν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ὅτι ἐκ τῶν προφητῶν οὗτος **28** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος διότι ἐξήνεγκας σὺ ἄνδρα ὀλέθριον ἐκ χειρός σου καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ὁ λαός σου ἀντὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ **29** καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ συγκεχυμένος καὶ ἐκλελυμένος καὶ ἔρχεται εἰς Σαμάρειαν

22 καὶ ἐκάθισεν τρία ἔτη καὶ οὐκ ἦν πόλεμος ἀνά μέσον Συρίας καὶ ἀνά μέσον Ἰσραὴλ **2** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ καὶ κατέβη Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ **3** καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ εἰ οἴδατε ὅτι ἡμῖν Ρεμμαθ Γαλααδ καὶ ἡμεῖς σιωπῶμεν λαβεῖν αὐτήν ἐκ χειρὸς βασιλέως Συρίας **4** καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφατ ἀναβῆσθε μεθ' ἡμῶν εἰς Ρεμμαθ Γαλααδ εἰς πόλεμον καὶ εἶπεν Ἰωσαφατ καθὼς ἐγὼ οὕτως καὶ σὺ καθὼς ὁ λαός μου ὁ λαός σου καθὼς οἱ ἵπποι μου οἱ ἵπποι σου **5** καὶ εἶπεν Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ ἐπερωτήσατε δὴ σήμερον τὸν κύριον **6** καὶ συνήθροισεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πάντας τοὺς προφήτας ὡς τετρακοσίους ἄνδρας καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς εἰ πορευθῶ εἰς Ρεμμαθ Γαλααδ εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω καὶ εἶπαν ἀνάβαινε καὶ διδοὺς δώσει κύριος εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως **7** καὶ εἶπεν Ἰωσαφατ πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ κυρίου καὶ ἐπερωτήσομεν τὸν κύριον δι' αὐτοῦ **8** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ

πρὸς Ἰωσαφατ ἔτι ἔστιν ἀνὴρ εἷς τοῦ ἑπερωτῆσαι τὸν κύριον δι' αὐτοῦ καὶ ἐγὼ μεμίσηκα αὐτόν ὅτι οὐ λαλεῖ περὶ ἐμοῦ καλὰ ἀλλ' ἢ κακὰ Μιχαιας υἱὸς Ἰεμλα καὶ εἶπεν Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα μὴ λεγέτω ὁ βασιλεὺς οὕτως **9** καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ εὐνοῦχον ἕνα καὶ εἶπεν τάχος Μιχαιαν υἱὸν Ἰεμλα **10** καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα ἐκάθηnton ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἔνοπλοι ἐν ταῖς πύλαις Σαμαρείας καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφήτευσον ἐνώπιον αὐτῶν **11** καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Σεδεκίας υἱὸς Χαναανα κέρατα σιδηρᾶ καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἐν τούτοις κερατιεῖς τὴν Συρίαν ἕως συντελεσθῆ **12** καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφήτευσον οὕτως λέγοντες ἀνάβαινε εἰς Ρεμμαθ Γαλααδ καὶ εὐοδώσει καὶ δώσει κύριος εἰς χεῖράς σου καὶ τὸν βασιλέα Συρίας **13** καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς καλέσαι τὸν Μιχαιαν ἐλάλησεν αὐτῷ λέγων ἰδοὺ δὴ λαλοῦσιν πάντες οἱ προφῆται ἐν στόματι ἐνὶ καλὰ περὶ τοῦ βασιλέως γίνου δὴ καὶ σὺ εἰς λόγους σου κατὰ τοὺς λόγους ἐνός τούτων καὶ λάλησον καλὰ **14** καὶ εἶπεν Μιχαιας ζῆ κύριος ὅτι ἂ ἂν εἶπη κύριος πρὸς με ταῦτα λαλήσω **15** καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Μιχαια εἰ ἀναβῶ εἰς Ρεμμαθ Γαλααδ εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω καὶ εἶπεν ἀνάβαινε καὶ εὐοδώσει καὶ δώσει κύριος εἰς χεῖρα τοῦ βασιλέως **16** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ποσάκις ἐγὼ ὀρκίζω σε ὅπως λαλήσης πρὸς με ἀλήθειαν ἐν ὀνόματι κυρίου **17** καὶ εἶπεν Μιχαιας οὐχ οὕτως ἐώρακα πάντα τὸν Ἰσραηλ διεσπαρμένον ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς ποιμνιον ᾧ οὐκ ἔστιν ποιμὴν καὶ εἶπεν κύριος οὐ κύριος τούτοις ἀναστρεφέτω ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ **18** καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραηλ πρὸς Ἰωσαφατ βασιλέα Ἰουδα οὐκ εἶπα πρὸς σέ οὐ προφητεύει οὗτός μοι καλὰ διότι ἀλλ' ἢ κακὰ **19** καὶ εἶπεν Μιχαιας οὐχ οὕτως οὐκ ἐγὼ ἄκουε ῥῆμα κυρίου οὐχ οὕτως εἶδον τὸν κύριον θεὸν

Ἰσραηλ καθήμενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἢ στρατιὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰστήκει περὶ αὐτὸν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ **20** καὶ εἶπεν κύριος τίς ἀπατήσει τὸν Αἰθαῖ βασιλέα Ἰσραηλ καὶ ἀναβήσεται καὶ πεσεῖται ἐν Ρεμμαθ Γαλααδ καὶ εἶπεν οὗτος οὕτως καὶ οὗτος οὕτως **21** καὶ ἐξῆλθεν πνεῦμα καὶ ἔστη ἐνώπιον κυρίου καὶ εἶπεν ἐγὼ ἀπατήσω αὐτόν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν κύριος ἐν τίνι **22** καὶ εἶπεν ἐξελεύσομαι καὶ ἔσομαι πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἀπατήσεις καὶ γε δυνήσει ἐξελθε καὶ ποιήσον οὕτως **23** καὶ νῦν ἰδοὺ ἔδωκεν κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν προφητῶν σου τούτων καὶ κύριος ἐλάλησεν ἐπὶ σὲ κακὰ **24** καὶ προσῆλθεν Σεδεκιου υἱὸς Χαναανα καὶ ἐπάταξεν τὸν Μιχαιαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα καὶ εἶπεν ποῖον πνεῦμα κυρίου τὸ λαλήσαν ἐν σοί **25** καὶ εἶπεν Μιχαιας ἰδοὺ σὺ ὄψῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅταν εἰσέλθῃς ταμίειον τοῦ ταμιείου τοῦ κρυβῆναι **26** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ λάβετε τὸν Μιχαιαν καὶ ἀποστρέψατε αὐτὸν πρὸς Εμρη τὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ τῷ Ἰωας υἱῷ τοῦ βασιλέως **27** εἰπὸν θέσθαι τοῦτον ἐν φυλακῇ καὶ ἐσθίειν αὐτὸν ἄρτον θλίψεως καὶ ὕδωρ θλίψεως ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι με ἐν εἰρήνῃ **28** καὶ εἶπεν Μιχαιας ἐὰν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃς ἐν εἰρήνῃ οὐκ ἐλάλησεν κύριος ἐν ἐμοί **29** καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα μετ' αὐτοῦ εἰς Ρεμμαθ Γαλααδ **30** καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραηλ πρὸς Ἰωσαφατ βασιλέα Ἰουδα συγκαλύψομαι καὶ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν πόλεμον καὶ σὺ ἔνδυσαι τὸν ἱματισμόν μου καὶ συνεκαλύψατο ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον **31** καὶ βασιλεὺς Συρίας ἐνετείλατο τοῖς ἄρχουσι τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ τριάκοντα καὶ δυσὶν λέγων μὴ πολεμεῖτε μικρὸν καὶ μέγαν ἀλλ' ἢ τὸν βασιλέα Ἰσραηλ μονώτατον **32** καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων τὸν Ἰωσαφατ βασιλέα Ἰουδα καὶ αὐτοὶ εἶπον

φαίνεται βασιλεὺς Ἰσραηλ οὗτος καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν πολεμῆσαι καὶ ἀνέκραξεν Ἰωσαφατ 33 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων ὅτι οὐκ ἔστιν βασιλεὺς Ἰσραηλ οὗτος καὶ ἀπέστρεψαν ἀπ' αὐτοῦ 34 καὶ ἐνέτεινεν εἷς τὸ τόξον εὐστόχως καὶ ἐπάταξεν τὸν βασιλέα Ἰσραηλ ἀνὰ μέσον τοῦ πνεύμονος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θώρακος καὶ εἶπεν τῷ ἠνιόχῳ αὐτοῦ ἐπίστρεψον τὰς χεῖράς σου καὶ ἐξάγαγέ με ἐκ τοῦ πολέμου ὅτι τέτρωμαι 35 καὶ ἐτροπώθη ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐστηκὼς ἐπὶ τοῦ ἄρματος ἐξ ἐναντίας Συρίας ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας καὶ ἀπέχυννε τὸ αἷμα ἐκ τῆς πληγῆς εἰς τὸν κόλπον τοῦ ἄρματος καὶ ἀπέθανεν ἑσπέρας καὶ ἐξεπορεύετο τὸ αἷμα τῆς τροπῆς ἕως τοῦ κόλπου τοῦ ἄρματος 36 καὶ ἔστη ὁ στρατοκῆρυξ δύνωντος τοῦ ἡλίου λέγων ἕκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ γῆν 37 ὅτι τέθνηκεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἦλθον εἰς Σαμαρείαν καὶ ἔθαψαν τὸν βασιλέα ἐν Σαμαρείᾳ 38 καὶ ἀπένιψαν τὸ ἄρμα ἐπὶ τὴν κρήνην Σαμαρείας καὶ ἐξέλειξαν αἱ ὕες καὶ οἱ κύνες τὸ αἷμα καὶ αἱ πόρνοι ἐλούσαντο ἐν τῷ αἵματι κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν 39 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀχααβ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν καὶ οἶκον ἐλεφάντινον ὃν ὤκοδόμησεν καὶ πάσας τὰς πόλεις ἃς ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραηλ 40 καὶ ἐκοιμήθη Ἀχααβ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Οχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 41 καὶ Ἰωσαφατ υἱὸς Ἀσα ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰουδα ἔτει τετάρτῳ τῷ Ἀχααβ βασιλέως Ἰσραηλ ἐβασίλευσεν 42 Ἰωσαφατ υἱὸς τριάκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀζουβα θυγάτηρ Σελεῖ 43 καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Ἀσα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ οὐκ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῆς τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρην ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν

καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς 44 καὶ εἰρήνευσεν Ἰωσαφατ μετὰ βασιλέως Ἰσραηλ 45 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωσαφατ καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰουδα 50 καὶ ἐκοιμήθη Ἰωσαφατ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη παρὰ τοῖς πατράσιν αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωραμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 51 καὶ Οχοζίας υἱὸς Ἀχααβ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραηλ ἐν Σαμαρείᾳ ἐν ἔτει ἑπτακαιδεκάτῳ Ἰωσαφατ βασιλεῖ Ἰουδα καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραηλ ἔτη δύο 52 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Ἀχααβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ὁδῷ Ἰεζαβελ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις οἴκου Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξῆμαρτεν τὸν Ἰσραηλ 53 καὶ ἐδούλευσεν τοῖς Βααλιμ καὶ προσεκύνησεν αὐτοῖς καὶ παρώργισεν τὸν κύριον θεὸν Ἰσραηλ κατὰ πάντα τὰ γινόμενα ἔμπροσθεν αὐτοῦ

Βασιλειῶν Δ΄

1 καὶ ἠθέτησεν Μωαβ ἐν Ἰσραὴλ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Αἰααβ **2** καὶ ἔπεσεν Οχοζίας διὰ τοῦ δικτυωτοῦ τοῦ ἐν τῷ ὑπερώῳ αὐτοῦ τῷ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἠρρώστησεν καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς δεῦτε καὶ ἐπιζητήσατε ἐν τῇ Βααλ μυῖαν θεὸν Ακκαρων εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρωστίας μου ταύτης καὶ ἐπορεύθησαν ἐπερωτῆσαι δι' αὐτοῦ **3** καὶ ἄγγελος κυρίου ἐλάλησεν πρὸς Ἡλίου τὸν Θεοβίτην λέγων ἀναστὰς δεῦρο εἰς συνάντησιν τῶν ἀγγέλων Οχοζίου βασιλέως Σαμαρείας καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτούς εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι θεὸν ἐν Ἰσραὴλ ὑμεῖς πορεύεσθε ἐπιζητῆσαι ἐν τῇ Βααλ μυῖαν θεὸν Ακκαρων **4** καὶ οὐχ οὕτως ὅτι τάδε λέγει κύριος ἡ κλίνη ἐφ' ἧς ἀνέβης ἐκεῖ οὐ καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς ὅτι ἐκεῖ θανάτῳ ἀποθανῆ καὶ ἐπορεύθη Ἡλιος καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς **5** καὶ ἐπεστράφησαν οἱ ἄγγελοι πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς τί ὅτι ἐπεστρέψατε **6** καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν ἀνὴρ ἀνέβη εἰς συνάντησιν ἡμῶν καὶ εἶπεν πρὸς ἡμᾶς δεῦτε ἐπιστράφητε πρὸς τὸν βασιλέα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς καὶ λαλήσατε πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι θεὸν ἐν Ἰσραὴλ σὺ πορεύῃ ζητῆσαι ἐν τῇ Βααλ μυῖαν θεὸν Ακκαρων οὐχ οὕτως ἡ κλίνη ἐφ' ἧς ἀνέβης ἐκεῖ οὐ καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς ὅτι θανάτῳ ἀποθανῆ **7** καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτούς λέγων τίς ἡ κρίσις τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἀναβάντος εἰς συνάντησιν ὑμῖν καὶ λαλήσαντος πρὸς ὑμᾶς τοὺς λόγους τούτους **8** καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν ἀνὴρ δασύς καὶ ζώνην δερματίνην περιεζωσμένος τὴν ὄσφον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ἡλιος ὁ Θεοβίτης οὗτός ἐστιν **9** καὶ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτόν ἠγούμενον πεντηκόνταρχον καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ ἦλθεν πρὸς αὐτόν καὶ ἰδοὺ Ἡλίου ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους καὶ ἐλάλησεν ὁ πεντηκόνταρχος πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ ὁ βασιλεὺς

ἐκάλεσέν σε κατάβηθι **10** καὶ ἀπεκρίθη Ἡλιος καὶ εἶπεν πρὸς τὸν πεντηκόνταρχον καὶ εἰ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐγὼ καταβήσεται πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ καταφάγεται σε καὶ τοὺς πεντήκοντά σου καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτόν καὶ τοὺς πενήκοντα αὐτοῦ **11** καὶ προσέθετο ὁ βασιλεὺς καὶ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτόν ἄλλον πεντηκόνταρχον καὶ τοὺς πενήκοντα αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ ἐλάλησεν ὁ πεντηκόνταρχος πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ταχέως κατάβηθι **12** καὶ ἀπεκρίθη Ἡλιος καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν εἰ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐγὼ εἰμι καταβήσεται πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ καταφάγεται σε καὶ τοὺς πενήκοντά σου καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτόν καὶ τοὺς πενήκοντα αὐτοῦ **13** καὶ προσέθετο ὁ βασιλεὺς ἔτι ἀποστείλαι ἠγούμενον πεντηκόνταρχον τρίτον καὶ τοὺς πενήκοντα αὐτοῦ καὶ ἦλθεν πρὸς αὐτόν ὁ πεντηκόνταρχος ὁ τρίτος καὶ ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ κατέναντι Ἡλίου καὶ ἐδέηθη αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ ἐντιμωθήτω δὴ ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ ψυχὴ τῶν δούλων σου τούτων τῶν πενήκοντα ἐν ὀφθαλμοῖς σου **14** ἰδοὺ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν τοὺς δύο πεντηκοντάρχους τοὺς πρώτους καὶ τοὺς πενήκοντα αὐτῶν καὶ νῦν ἐντιμωθήτω δὴ ἡ ψυχὴ τῶν δούλων σου ἐν ὀφθαλμοῖς σου **15** καὶ ἐλάλησεν ἄγγελος κυρίου πρὸς Ἡλιος καὶ εἶπεν κατάβηθι μετ' αὐτοῦ μὴ φοβηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ἀνέστη Ἡλιος καὶ κατέβη μετ' αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα **16** καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν Ἡλιος τάδε λέγει κύριος τί ὅτι ἀπέστειλας ἀγγέλους ζητῆσαι ἐν τῇ Βααλ μυῖαν θεὸν Ακκαρων οὐχ οὕτως ἡ κλίνη ἐφ' ἧς ἀνέβης ἐκεῖ οὐ καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς ὅτι θανάτῳ ἀποθανῆ **17** καὶ ἀπέθανεν κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν Ἡλιος **18** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν

λόγων Οχοζιου ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοῦ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ισραηλ

2 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀνάγειν κύριον τὸν Ἡλιου ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐπορεύθη Ἡλιου καὶ Ελισαιε ἐκ Γαλαλων **2** καὶ εἶπεν Ἡλιου πρὸς Ελισαιε κάθου δὴ ἐνταῦθα ὅτι κύριος ἀπέσταλκέν με ἕως Βαιθηλ καὶ εἶπεν Ελισαιε ζῆ κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου εἰ καταλείψω σε καὶ ἦλθον εἰς Βαιθηλ **3** καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Βαιθηλ πρὸς Ελισαιε καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν εἰ ἔγνωσ ὅτι κύριος σήμερον λαμβάνει τὸν κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου καὶ εἶπεν κἀγὼ ἔγνωκα σιωπᾶτε **4** καὶ εἶπεν Ἡλιου πρὸς Ελισαιε κάθου δὴ ἐνταῦθα ὅτι κύριος ἀπέσταλκέν με εἰς Ιεριχω καὶ εἶπεν Ελισαιε ζῆ κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου εἰ ἐγκαταλείψω σε καὶ ἦλθον εἰς Ιεριχω **5** καὶ ἦγγισαν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Ιεριχω πρὸς Ελισαιε καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν εἰ ἔγνωσ ὅτι σήμερον λαμβάνει κύριος τὸν κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου καὶ εἶπεν καί γε ἐγὼ ἔγνωσ σιωπᾶτε **6** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἡλιου κάθου δὴ ὧδε ὅτι κύριος ἀπέσταλκέν με ἕως τοῦ Ιορδάνου καὶ εἶπεν Ελισαιε ζῆ κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου εἰ ἐγκαταλείψω σε καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι **7** καὶ πεντήκοντα ἄνδρες υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν καὶ ἀμφότεροι ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ιορδάνου **8** καὶ ἔλαβεν Ἡλιου τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ καὶ εἶλησεν καὶ ἐπάταξεν τὸ ὕδωρ καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθα καὶ ἔνθα καὶ διέβησαν ἀμφότεροι ἐν ἐρήμῳ **9** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαβῆναι αὐτοὺς καὶ Ἡλιου εἶπεν πρὸς Ελισαιε αἴτησαι τί ποιήσω σοι πρὶν ἢ ἀναλημφθῆναι με ἀπὸ σοῦ καὶ εἶπεν Ελισαιε γενηθήτω δὴ διπλᾶ ἐν πνεύματί σου ἐπ' ἐμέ **10** καὶ εἶπεν Ἡλιου ἐσκήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβάνομενον ἀπὸ σοῦ καὶ ἔσται σοι οὕτως καὶ ἐὰν μὴ οὐ μὴ γένηται **11** καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων ἐπορεύοντο

καὶ ἐλάλουν καὶ ἰδοῦ ἄρμα πυρὸς καὶ ἵπποι πυρὸς καὶ διέστειλαν ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων καὶ ἀνελήμφθη Ἡλιου ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν **12** καὶ Ελισαιε ἑώρα καὶ ἐβόα πάτερ πάτερ ἄρμα Ισραηλ καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν ἔτι καὶ ἐπελάβετο τῶν ἱματίων αὐτοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτὰ εἰς δύο ρήγματα **13** καὶ ὕψωσεν τὴν μηλωτὴν Ἡλιου ἢ ἔπεσεν ἐπάνωθεν Ελισαιε καὶ ἐπέστρεψεν Ελισαιε καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ Ιορδάνου **14** καὶ ἔλαβεν τὴν μηλωτὴν Ἡλιου ἢ ἔπεσεν ἐπάνωθεν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν τὸ ὕδωρ καὶ οὐ διέστη καὶ εἶπεν ποῦ ὁ θεὸς Ἡλιου αφρω καὶ ἐπάταξεν τὰ ὕδατα καὶ διερράγησαν ἔνθα καὶ ἔνθα καὶ διέβη Ελισαιε **15** καὶ εἶδον αὐτὸν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Ιεριχω ἐξ ἐναντίας καὶ εἶπον ἐπαναπέπαιται τὸ πνεῦμα Ἡλιου ἐπὶ Ελισαιε καὶ ἦλθον εἰς συναντήν αὐτοῦ καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν **16** καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν ἰδοῦ δὴ μετὰ τῶν παίδων σου πεντήκοντα ἄνδρες υἱοὶ δυνάμεως πορευθέντες δὴ ζητηάτωσαν τὸν κύριόν σου μήποτε ἦρεν αὐτὸν πνεῦμα κυρίου καὶ ἔρριψεν αὐτὸν ἐν τῷ Ιορδάνῳ ἢ ἐφ' ἐν τῶν ὀρέων ἢ ἐφ' ἕνα τῶν βουνῶν καὶ εἶπεν Ελισαιε οὐκ ἀποστελεῖτε **17** καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν ἕως οὗτου ἠσχύνετο καὶ εἶπεν ἀποστείλατε καὶ ἀπέστειλαν πεντήκοντα ἄνδρας καὶ ἐζήτησαν τρεῖς ἡμέρας καὶ οὐχ εὔρον αὐτόν **18** καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς αὐτόν καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν Ιεριχω καὶ εἶπεν Ελισαιε οὐκ εἶπον πρὸς ὑμᾶς μὴ πορευθῆτε **19** καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ελισαιε ἰδοῦ ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως ἀγαθὴ καθὼς ὁ κύριος βλέπει καὶ τὰ ὕδατα πονηρὰ καὶ ἡ γῆ ἀτεκνουμένη **20** καὶ εἶπεν Ελισαιε λάβετέ μοι ὑδρίσκην καινὴν καὶ θέτε ἐκεῖ ἄλα καὶ ἔλαβον πρὸς αὐτόν **21** καὶ ἐξῆλθεν Ελισαιε εἰς τὴν διέξοδον τῶν ὑδάτων καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ ἄλα καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἴαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα οὐκ ἔσται ἔτι ἐκεῖθεν θάνατος καὶ ἀτεκνουμένη

22 και ιάθησαν τὰ ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαιε ὃ ἐλάλησεν 23 και ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς Βαιθηλ και ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ και παιδάρια μικρὰ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως και κατέπειζον αὐτοῦ και εἶπον αὐτῷ ἀνάβαινε φαλακρὲ ἀνάβαινε 24 και ἐξένευσεν ὀπίσω αὐτῶν και εἶδεν αὐτὰ και κατηράσατο αὐτοῖς ἐν ὀνόματι κυρίου και ἰδοὺ ἐξῆλθον δύο ἄρκοι ἐκ τοῦ δρυμοῦ και ἀνέρρηξαν ἐξ αὐτῶν τεσσαράκοντα και δύο παῖδας 25 και ἐπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον και ἐκεῖθεν ἐπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν

3 και Ἰωραμ υἱὸς Ἀχααβ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραηλ ἐν ἔτει ὀκτωκαιδεκάτῳ Ἰωσαφατ βασιλεῖ Ἰουδα και ἐβασίλευσεν δώδεκα ἔτη 2 και ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου πλην οὐχ ὡς ὁ πατήρ αὐτοῦ και οὐχ ὡς ἡ μήτηρ αὐτοῦ και μετέστησεν τὰς στήλας τοῦ Βααλ ἃς ἐποίησεν ὁ πατήρ αὐτοῦ 3 πλην ἐν τῇ ἀμαρτία Ἰεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ ἐκολλήθη οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῆς 4 και Μωσα βασιλεὺς Μωαβ ἦν νωκηδ και ἐπέστρεφεν τῷ βασιλεῖ Ἰσραηλ ἐν τῇ ἐπαναστάσει ἑκατὸν χιλιάδας ἀρνῶν και ἑκατὸν χιλιάδας κριῶν ἐπὶ πόκων 5 και ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀχααβ και ἠθέτησεν βασιλεὺς Μωαβ ἐν βασιλεῖ Ἰσραηλ 6 και ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰωραμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ Σαμαρείας και ἐπεσκέψατο τὸν Ἰσραηλ 7 και ἐπορεύθη και ἐξαπέστειλεν πρὸς Ἰωσαφατ βασιλέα Ἰουδα λέγων βασιλεὺς Μωαβ ἠθέτησεν ἐν ἐμοὶ εἰ πορεύση μετ' ἐμοῦ εἰς Μωαβ εἰς πόλεμον και εἶπεν ἀναβήσομαι ὁμοίός μοι ὁμοίός σοι ὡς ὁ λαός μου ὁ λαός σου ὡς οἱ ἵπποι μου οἱ ἵπποι σου 8 και εἶπεν ποία ὁδῷ ἀναβῶ και εἶπεν ὁδὸν ἔρημον Ἐδωμ 9 και ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ και ὁ βασιλεὺς Ἰουδα και ὁ βασιλεὺς Ἐδωμ και ἐκύκλωσαν ὁδὸν ἐπτὰ ἡμερῶν και οὐκ ἦν ὕδωρ τῇ παρεμβολῇ και τοῖς κτήνεσιν τοῖς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν 10 και εἶπεν ὁ

βασιλεὺς Ἰσραηλ ὧ ὅτι κέκληκεν κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς παρερχομένους δοῦναι αὐτοὺς ἐν χειρὶ Μωαβ 11 και εἶπεν Ἰωσαφατ οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ κυρίου και ἐπιζητήσωμεν τὸν κύριον παρ' αὐτοῦ και ἀπεκρίθη εἰς τῶν παίδων βασιλέως Ἰσραηλ και εἶπεν ὧδε Ἐλισαιε υἱὸς Σαφατ ὃς ἐπέχεεν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας Ἡλιου 12 και εἶπεν Ἰωσαφατ ἔστιν αὐτῷ ῥῆμα κυρίου και κατέβη πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς Ἰσραηλ και Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα και βασιλεὺς Ἐδωμ 13 και εἶπεν Ἐλισαιε πρὸς βασιλέα Ἰσραηλ τί ἐμοὶ και σοὶ δεῦρο πρὸς τοὺς προφήτας τοῦ πατρός σου και εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ μή ὅτι κέκληκεν κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς τοῦ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς χεῖρας Μωαβ 14 και εἶπεν Ἐλισαιε ζῆ κύριος τῶν δυνάμεων ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον Ἰωσαφατ βασιλέως Ἰουδα ἐγὼ λαμβάνω εἰ ἐπέβλεψα πρὸς σὲ και εἶδόν σε 15 και νυνὶ δὲ λαβέ μοι ψάλλοντα και ἐγένετο ὡς ἔψαλλεν ὁ ψάλλον και ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν χεὶρ κυρίου 16 και εἶπεν τάδε λέγει κύριος ποιήσατε τὸν χειμάρρουν τοῦτον βοθύνους βοθύνους 17 ὅτι τάδε λέγει κύριος οὐκ ὄψεσθε πνεῦμα και οὐκ ὄψεσθε ὑετόν και ὁ χειμάρρους οὗτος πλησθήσεται ὕδατος και πίεσθε ὑμεῖς και αἱ κτήσεις ὑμῶν και τὰ κτήνη ὑμῶν 18 και κούφη αὕτη ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου και παραδώσω τὴν Μωαβ ἐν χειρὶ ὑμῶν 19 και πατάξετε πᾶσαν πόλιν ὄχυράν και πᾶν ξύλον ἀγαθὸν καταβαλεῖτε και πάσας πηγὰς ὕδατος ἐμφράξετε και πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἀχρειώσετε ἐν λίθοις 20 και ἐγένετο τὸ πρῶν ἀναβαιούσης τῆς θυσίας και ἰδοὺ ὕδατα ἤρχοντο ἐξ ὁδοῦ Ἐδωμ και ἐπλήσθη ἡ γῆ ὕδατος 21 και πᾶσα Μωαβ ἤκουσαν ὅτι ἀνέβησαν οἱ βασιλεῖς πολεμεῖν αὐτούς και ἀνεβόησαν ἐκ παντὸς περιεζωσμένου ζώνην και ἐπάνω και ἔστησαν ἐπὶ τοῦ ὀρίου 22 και ὠρθρισαν τὸ πρῶν και ὁ ἥλιος ἀνέτειλεν ἐπὶ τὰ ὕδατα και εἶδεν Μωαβ ἐξ ἐναντίας τὰ ὕδατα

πυρρά ὡσεὶ αἷμα 23 καὶ εἶπαν αἷμα τοῦτο τῆς ῥομφαίας ἐμαχέσαντο οἱ βασιλεῖς καὶ ἐπάταξαν ἀνὴρ τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ νῦν ἐπὶ τὰ σκυλα Μωαβ 24 καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραηλ καὶ Ἰσραηλ ἀνέστησαν καὶ ἐπάταξαν τὴν Μωαβ καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ εἰσῆλθον εἰσπορευόμενοι καὶ τύπτοντες τὴν Μωαβ 25 καὶ τὰς πόλεις καθεῖλον καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἔρριψαν ἀνὴρ τὸν λίθον καὶ ἐνέπλησαν αὐτήν καὶ πᾶσαν πηγὴν ὕδατος ἐνέφραξαν καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν κατέβαλον ἕως τοῦ καταλιπεῖν τοὺς λίθους τοῦ τοίχου καθηρημένους καὶ ἐκύκλευσαν οἱ σφενδονῆται καὶ ἐπάταξαν αὐτήν 26 καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς Μωαβ ὅτι ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτὸν ὁ πόλεμος καὶ ἔλαβεν μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτακοσίους ἄνδρας ἐσπασμένους ῥομφαίαν διακόφαι πρὸς βασιλέα Ἐδωμ καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν 27 καὶ ἔλαβεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρωτότοκον ὃς ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὀλοκαύτωμα ἐπὶ τοῦ τείχους καὶ ἐγένετο μετὰμελος μέγας ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἀπῆραν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν

4 καὶ γυνὴ μία ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν ἐβόα πρὸς Ἐλισαιε λέγουσα ὁ δούλος σου ὁ ἀνὴρ μου ἀπέθανεν καὶ σὺ ἔγνωσ ὅτι δούλος ἦν φοβούμενος τὸν κύριον καὶ ὁ δανιστὴς ἦλθεν λαβεῖν τοὺς δύο υἱούς μου ἑαυτῶ εἰς δούλους 2 καὶ εἶπεν Ἐλισαιε τί ποιήσω σοι ἀνάγγελόν μοι τί ἐστὶν σοι ἐν τῷ οἴκῳ ἢ δὲ εἶπεν οὐκ ἔστιν τῇ δούλῃ σου οὐθὲν ἐν τῷ οἴκῳ ὅτι ἀλλ' ἢ ὁ ἀλείψομαι ἔλαιον 3 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτήν δεῦρο αἴτησον σαυτῇ σκευὴ ἕξωθεν παρὰ πάντων τῶν γειτόνων σου σκευὴ κενά μὴ ὀλιγώσης 4 καὶ εἰσελεύση καὶ ἀποκλείσεις τὴν θύραν κατὰ σοῦ καὶ κατὰ τῶν υἱῶν σου καὶ ἀποχεεῖς εἰς τὰ σκευὴ ταῦτα καὶ τὸ πληρωθὲν ἀρεῖς 5 καὶ ἀπῆλθεν παρ' αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν οὕτως καὶ ἀπέκλεισεν τὴν θύραν κατ' αὐτῆς καὶ κατὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς αὐτοῦ

προσῆγγιζον πρὸς αὐτήν καὶ αὐτὴ ἐπέχεεν 6 ἕως ἐπλήσθησαν τὰ σκευὴ καὶ εἶπεν πρὸς τοὺς υἱούς αὐτῆς ἐγγίσσατε ἔτι πρὸς με σκευὸς καὶ εἶπον αὐτῇ οὐκ ἔστιν ἔτι σκευὸς καὶ ἔστη τὸ ἔλαιον 7 καὶ ἦλθεν καὶ ἀπήγγειλεν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ καὶ εἶπεν Ἐλισαιε δεῦρο καὶ ἀπόδου τὸ ἔλαιον καὶ ἀποτείσεις τοὺς τόκους σου καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου ζήσεσθε ἐν τῷ ἐπιλοίπῳ ἐλαίῳ 8 καὶ ἐγένετο ἡμέρα καὶ διέβη Ἐλισαιε εἰς Σουμαν καὶ ἐκεῖ γυνὴ μεγάλη καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν φαγεῖν ἄρτον καὶ ἐγένετο ἀφ' ἱκανοῦ τοῦ εἰσπορευέσθαι αὐτὸν ἐξέκλινεν τοῦ ἐκεῖ φαγεῖν 9 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἰδοὺ δὴ ἔγνω ὅτι ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἅγιος οὗτος διαπορεύεται ἐφ' ἡμᾶς διὰ παντός 10 ποιήσωμεν δὴ αὐτῷ ὑπερῶον τόπον μικρὸν καὶ θῶμεν αὐτῷ ἐκεῖ κλίνην καὶ τράπεζαν καὶ δίφρον καὶ λυχνίαν καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορευέσθαι πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐκκλινεῖ ἐκεῖ 11 καὶ ἐγένετο ἡμέρα καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ καὶ ἐξέκλινεν εἰς τὸ ὑπερῶον καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ 12 καὶ εἶπεν πρὸς Γιεζι τὸ παιδάριον αὐτοῦ κάλεσόν μοι τὴν Σωμανίτιν ταύτην καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ 13 καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰπὸν δὴ πρὸς αὐτήν ἰδοὺ ἐξέστησας ἡμῖν πᾶσαν τὴν ἔκστασιν ταύτην τί δεῖ ποιῆσαί σοι εἰ ἔστιν λόγος σοι πρὸς τὸν βασιλέα ἢ πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως ἢ δὲ εἶπεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου ἐγὼ εἰμι οἰκῶ 14 καὶ εἶπεν τί δεῖ ποιῆσαι αὐτῇ καὶ εἶπεν Γιεζι τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ μάλα υἱὸς οὐκ ἔστιν αὐτῇ καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς πρεσβύτερος 15 καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν καὶ ἔστη παρὰ τὴν θύραν 16 καὶ εἶπεν Ἐλισαιε πρὸς αὐτήν εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ὡς ἡ ὥρα ζῶσα σὺ περιεληφύῃα υἱόν ἢ δὲ εἶπεν μὴ κύριέ μου μὴ διαψεύση τὴν δούλην σου 17 καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ καὶ ἔτεκεν υἱὸν εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ὡς ἡ ὥρα ζῶσα ὡς ἐλάλησεν πρὸς αὐτήν Ἐλισαιε 18 καὶ ἠδρύνθη τὸ παιδάριον καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξῆλθεν τὸ παιδάριον πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ πρὸς τοὺς θερίζοντας 19 καὶ εἶπεν

πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν μου τὴν κεφαλὴν μου καὶ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ ἄρον αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ **20** καὶ ἤρην αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς ἕως μεσημβρίας καὶ ἀπέθανεν **21** καὶ ἀνιήνεγκεν αὐτὸν καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κλίνην τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ ἀπέκλεισεν κατ' αὐτοῦ καὶ ἐξήλθεν **22** καὶ ἐκάλεσεν τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ εἶπεν ἀπόστειλον δὴ μοι ἐν τῶν παιδαρίων καὶ μίαν τῶν ὄνων καὶ δραμοῦμαι ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ ἐπιστρέψω **23** καὶ εἶπεν τί ὅτι σὺ πορεύῃ πρὸς αὐτὸν σήμερον οὐ νεομηνία οὐδὲ σάββατον ἢ δὲ εἶπεν εἰρήνη **24** καὶ ἐπέσαξεν τὴν ὄνον καὶ εἶπεν πρὸς τὸ παιδάριον αὐτῆς ἄγε πορεύου μὴ ἐπίσχησι μοι τοῦ ἐπιβῆναι ὅτι ἐὰν εἶπω σοι **25** δεῦρο καὶ πορεύση καὶ ἐλεύση πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ελισαιε ἐρχομένην αὐτήν καὶ εἶπεν πρὸς Γιεζι τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἰδοὺ δὴ ἡ Σωμανίτις ἐκείνη **26** νῦν δράμε εἰς ἀπαντὴν αὐτῆς καὶ ἐρεῖς εἰ εἰρήνη σοι εἰ εἰρήνη τῷ ἀνδρί σου εἰ εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ ἢ δὲ εἶπεν Εἰρήνη **27** καὶ ἦλθεν πρὸς Ελισαιε εἰς τὸ ὄρος καὶ ἐπελάβετο τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ ἠγγισεν Γιεζι ἀπόσασθαι αὐτήν καὶ εἶπεν Ελισαιε ἄφες αὐτήν ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτῆς κατῶδυνος αὐτῇ καὶ κύριος ἀπέκρυσεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἀνήγγειλέν μοι **28** ἢ δὲ εἶπεν μὴ ἤτησάμην υἱὸν παρὰ τοῦ κυρίου μου οὐκ εἶπα οὐ πλανήσεις μετ' ἐμοῦ **29** καὶ εἶπεν Ελισαιε τῷ Γιεζι ζῶσαι τὴν ὀσφύν σου καὶ λαβὲ τὴν βακτηρίαν μου ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ δεῦρο ὅτι ἐὰν εὕρης ἄνδρα οὐκ εὐλογήσεις αὐτόν καὶ ἐὰν εὐλογήσῃ σε ἀνὴρ οὐκ ἀποκριθῆσῃ αὐτῷ καὶ ἐπιθήσεις τὴν βακτηρίαν μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου **30** καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου ζῆ κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου εἰ ἐγκαταλείψω σε καὶ ἀνέστη Ελισαιε καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς **31** καὶ Γιεζι διήλθεν ἔμπροσθεν αὐτῆς καὶ ἐπέθηκεν τὴν

βακτηρίαν ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις καὶ ἐπέστρεψεν εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ λέγων οὐκ ἠγέρθη τὸ παιδάριον **32** καὶ εἰσῆλθεν Ελισαιε εἰς τὸν οἶκον καὶ ἰδοὺ τὸ παιδάριον τεθνηκὸς κεκοιμισμένον ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ **33** καὶ εἰσῆλθεν Ελισαιε εἰς τὸν οἶκον καὶ ἀπέκλεισεν τὴν θύραν κατὰ τῶν δύο ἑαυτῶν καὶ προσήυξατο πρὸς κύριον **34** καὶ ἀνέβη καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὸ παιδάριον καὶ ἔθηκεν τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ διεκάμψεν ἐπ' αὐτόν καὶ διεθερμάνθη ἡ σὰρξ τοῦ παιδαρίου **35** καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ ἀνέβη καὶ συνέκαμψεν ἐπὶ τὸ παιδάριον ἕως ἐπτάκις καὶ ἤνοιξεν τὸ παιδάριον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ **36** καὶ ἐξεβόησεν Ελισαιε πρὸς Γιεζι καὶ εἶπεν κάλεσον τὴν Σωμανίτιν ταύτην καὶ ἐκάλεσεν καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν Ελισαιε λαβὲ τὸν υἱόν σου **37** καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἔλαβεν τὸν υἱὸν αὐτῆς καὶ ἐξήλθεν **38** καὶ Ελισαιε ἐπέστρεψεν εἰς Γαλαγα καὶ ὁ λιμὸς ἐν τῇ γῇ καὶ οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν ἐκάθηντο ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ελισαιε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ ἐπίστησον τὸν λέβητα τὸν μέγαν καὶ ἔψε ἔψεμα τοῖς υἱοῖς τῶν προφητῶν **39** καὶ ἐξήλθεν εἷς εἰς τὸν ἀγρὸν συλλέξαι ἀριθμ καὶ εὔρεν ἄμπελον ἐν τῷ ἀγρῷ καὶ συνέλεξεν ἀπ' αὐτῆς τολύπην ἀγρίαν πλήρη τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸν λέβητα τοῦ ἐψέματος ὅτι οὐκ ἔγνωσαν **40** καὶ ἐνέχει τοῖς ἀνδράσιν φαγεῖν καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐσθίειν αὐτούς ἐκ τοῦ ἐψήματος καὶ ἰδοὺ ἀνεβόησαν καὶ εἶπον θάνατος ἐν τῷ λέβητι ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ καὶ οὐκ ἠδύναντο φαγεῖν **41** καὶ εἶπεν λάβετε ἄλευρον καὶ ἐμβάλετε εἰς τὸν λέβητα καὶ εἶπεν Ελισαιε πρὸς Γιεζι τὸ παιδάριον ἔρχει

τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν καὶ οὐκ ἐγενήθη ἔτι ἐκεῖ ῥῆμα πονηρὸν ἐν τῷ λέβητι **42** καὶ ἀνὴρ διήλθεν ἐκ Βαιθσαρια καὶ ἤνεγκεν πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ πρωτογενημάτων εἴκοσι ἄρτους κριθίνους καὶ παλάθας καὶ εἶπεν δότε τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν **43** καὶ εἶπεν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ τί δῶ τοῦτο ἐνώπιον ἑκατὸν ἀνδρῶν καὶ εἶπεν δὸς τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν ὅτι τάδε λέγει κύριος φάγονται καὶ καταλείψουσιν **44** καὶ ἔφαγον καὶ κατέλιπον κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου

5 καὶ Ναιμαν ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως Συρίας ἦν ἀνὴρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ τεθαυμασμένος προσώπῳ ὅτι ἐν αὐτῷ ἔδωκεν κύριος σωτηρίαν Συρίᾳ καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν δυνατὸς ἰσχύι λελεπρωμένος **2** καὶ Συρία ἐξῆλθον μονόζωνοι καὶ ἠχμαλώτευσαν ἐκ γῆς Ἰσραηλ νεάνιδα μικράν καὶ ἦν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς Ναιμαν **3** ἡ δὲ εἶπεν τῇ κυρίᾳ αὐτῆς ὄφελον ὁ κύριός μου ἐνώπιον τοῦ προφήτου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ τότε ἀποσυνάξει αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ **4** καὶ εἰσῆλθεν καὶ ἀπήγγειλεν τῷ κυρίῳ ἑαυτῆς καὶ εἶπεν οὕτως καὶ οὕτως ἐλάλησεν ἡ νεάνις ἡ ἐκ γῆς Ἰσραηλ **5** καὶ εἶπεν βασιλεὺς Συρίας πρὸς Ναιμαν δεῦρο εἴσελθε καὶ ἐξαποστελῶ βιβλίον πρὸς βασιλέα Ἰσραηλ καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔλαβεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δέκα τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἐξακισχιλίους χρυσοῦς καὶ δέκα ἀλλασσομένους στολάς **6** καὶ ἤνεγκεν τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραηλ λέγων καὶ νῦν ὡς ἂν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς σέ ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σέ Ναιμαν τὸν δούλόν μου καὶ ἀποσυνάξεις αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ **7** καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέγνω βασιλεὺς Ἰσραηλ τὸ βιβλίον διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἶπεν μὴ θεὸς ἐγὼ τοῦ θανατῶσαι καὶ ζωοποιῆσαι ὅτι οὗτος ἀποστέλλει πρὸς με ἀποσυνάξαι ἄνδρα ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ ὅτι πλὴν γνῶτε δὴ καὶ ἴδετε ὅτι προφασίζεται οὗτός με **8** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἐλισαιε ὅτι διέρρηξεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ τὰ

ἱμάτια ἑαυτοῦ καὶ ἀπέστειλεν πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραηλ λέγων ἵνα τί διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου ἐλθέτω δὴ πρὸς με Ναιμαν καὶ γνῶτω ὅτι ἔστιν προφήτης ἐν Ἰσραηλ **9** καὶ ἦλθεν Ναιμαν ἐν ἵπῳ καὶ ἄρματι καὶ ἔστη ἐπὶ θύρας οἴκου Ἐλισαιε **10** καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισαιε ἄγγελον πρὸς αὐτὸν λέγων πορευθεὶς λουσαί ἐπτάκις ἐν τῷ Ἰορδάνῃ καὶ ἐπιστρέψει ἡ σὰρξ σου σοι καὶ καθαρισθήσῃ **11** καὶ ἐθυμώθη Ναιμαν καὶ ἀπῆλθεν καὶ εἶπεν ἰδοὺ δὴ ἔλεγον ὅτι ἐξελεύσεται πρὸς με καὶ στήσεται καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι θεοῦ αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τόπον καὶ ἀποσυνάξει τὸ λεπρὸν **12** οὐχὶ ἀγαθὸς Ἀβανα καὶ Φαρφαρ ποταμοὶ Δαμασκοῦ ὑπὲρ Ἰορδάνην καὶ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραηλ οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι ἐν αὐτοῖς καὶ καθαρισθήσομαι καὶ ἐξέκλινεν καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ **13** καὶ ἠγγισαν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν μέγαν λόγον ἐλάλησεν ὁ προφήτης πρὸς σέ οὐχὶ ποιήσεις καὶ ὅτι εἶπεν πρὸς σέ λουσαί καὶ καθαρίσθητι **14** καὶ κατέβη Ναιμαν καὶ ἐβαπτίσαστο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκι κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαιε καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ὡς σὰρξ παιδαρίου μικροῦ καὶ ἐκαθαρίσθη **15** καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς Ἐλισαιε αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ καὶ ἦλθεν καὶ ἔστη καὶ εἶπεν ἰδοὺ δὴ ἔγνωκα ὅτι οὐκ ἔστιν θεὸς ἐν πάσῃ τῇ γῆ ὅτι ἀλλ' ἢ ἐν τῷ Ἰσραηλ καὶ νῦν λαβέ τὴν εὐλογίαν παρὰ τοῦ δούλου σου **16** καὶ εἶπεν Ἐλισαιε ζῆ κύριος ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ εἰ λήμψομαι καὶ παρεβιάσαστο αὐτὸν λαβεῖν καὶ ἠπειθήσεν **17** καὶ εἶπεν Ναιμαν καὶ εἰ μὴ δοθῆτω δὴ τῷ δούλῳ σου γόμος ζεύγους ἡμίονων καὶ σύ μοι δώσεις ἐκ τῆς γῆς τῆς πυρρᾶς ὅτι οὐ ποιήσει ἔτι ὁ δούλός σου ὀλοκαύτωμα καὶ θυσίασμα θεοῖς ἑτέροις ἀλλ' ἢ τῷ κυρίῳ μόνῳ **18** καὶ ἰλάσεται κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν κύριόν μου εἰς οἶκον Ρεμμαν προσκυνῆσαι αὐτὸν καὶ ἐπαναπαύσεται ἐπὶ τῆς χειρὸς μου καὶ προσκυνήσω ἐν οἴκῳ Ρεμμαν

έν τῷ προσκυνεῖν αὐτόν έν οἴκῳ Ρεμμαν καί
ίλάσεται δὴ κύριος τῷ δούλῳ σου έν τῷ λόγῳ
τούτῳ **19** καί εἶπεν Ελισαιε πρὸς Ναιμαν δεῦρο
εἰς εἰρήνην καί ἀπήλθεν ἀπ' αὐτοῦ εἰς δεβραθα
τῆς γῆς **20** καί εἶπεν Γιεζι τὸ παιδάριον Ελισαιε
ἰδοῦ ἐφείσατο ὁ κύριός μου τοῦ Ναιμαν τοῦ
Σύρου τούτου τοῦ μὴ λαβεῖν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ ἃ
ἐνήνοχεν ζῆ κύριος ὅτι εἰ μὴ δραμοῦμαι ὀπίσω
αὐτοῦ καί λήμψομαι παρ' αὐτοῦ τι **21** καί ἐδίωξε
Γιεζι ὀπίσω τοῦ Ναιμαν καί εἶδεν αὐτόν Ναιμαν
τρέχοντα ὀπίσω αὐτοῦ καί ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ
ἄρματος εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ **22** καί εἶπεν εἰρήνη ὁ
κύριός μου ἀπέστειλέν με λέγων ἰδοῦ νῦν ἦλθον
πρὸς με δύο παιδάρια ἐξ ὄρους Εφραιμ ἀπὸ τῶν
υἰῶν τῶν προφητῶν δὸς δὴ αὐτοῖς τάλαντον
ἀργυρίου καί δύο ἀλλασσομένας στολάς **23** καί
εἶπεν Ναιμαν λαβέ διτάλαντον ἀργυρίου καί
ἔλαβεν έν δυοῖ θυλάκοις καί δύο ἀλλασσομένας
στολάς καί ἔδωκεν ἐπὶ δύο παιδάρια αὐτοῦ καί
ἦραν ἔμπροσθεν αὐτοῦ **24** καί ἦλθον εἰς τὸ
σκοτεινόν καί ἔλαβεν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν
καί παρέθετο έν οἴκῳ καί ἐξαπέστειλεν τοὺς
ἄνδρας **25** καί αὐτὸς εἰσῆλθεν καί παρειστήκει
πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ καί εἶπεν πρὸς αὐτόν
Ελισαιε πόθεν Γιεζι καί εἶπεν Γιεζι οὐ πεπόρευται
ὁ δοῦλός σου ἔνθα καί ἔνθα **26** καί εἶπεν πρὸς
αὐτόν Ελισαιε οὐχὶ ἡ καρδία μου ἐπορεύθη μετὰ
σοῦ ὅτε ἐπέστρεψεν ὁ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ἄρματος εἰς
συναντὴν σοι καί νῦν ἔλαβες τὸ ἀργύριον καί
νῦν ἔλαβες τὰ ἱμάτια καί λήμψη έν αὐτῷ κήπους
καί ἐλαιῶνας καί ἀμπελῶνας καί πρόβατα καί
βόας καί παῖδας καί παιδίσκας **27** καί ἡ λέπρα
Ναιμαν κολληθήσεται έν σοι καί έν τῷ σπέρματί
σου εἰς τὸν αἰῶνα καί ἐξῆλθεν ἐκ προσώπου
αὐτοῦ λελεπρωμένος ὡσεὶ χιῶν

6 καί εἶπον οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν πρὸς Ελισαιε
ἰδοῦ δὴ ὁ τόπος έν ᾧ ἡμεῖς οἰκοῦμεν ἐνώπιόν
σου στενὸς ἀφ' ἡμῶν **2** πορευθῶμεν δὴ ἕως
τοῦ Ἰορδάνου καί λάβωμεν ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἷς

δοκὸν μίαν καί ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ἐκεῖ τοῦ
οἰκεῖν ἐκεῖ καί εἶπεν δεῦτε **3** καί εἶπεν ὁ εἷς
ἐπικεικῶς δεῦρο μετὰ τῶν δούλων σου καί εἶπεν
ἐγὼ πορεύσομαι **4** καί ἐπορεύθη μετ' αὐτῶν καί
ἦλθον εἰς τὸν Ἰορδάνην καί ἔτεμνον τὰ ξύλα
5 καί ἰδοῦ ὁ εἷς καταβάλλων τὴν δοκὸν καί
τὸ σιδήριον ἐξέπεσεν εἰς τὸ ὕδωρ καί ἐβόησεν
ᾧ κύριε καί αὐτὸ κεκρημένον **6** καί εἶπεν ὁ
ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ποῦ ἔπεσεν καί ἔδειξεν αὐτῷ
τὸν τόπον καί ἀπέκνισεν ξύλον καί ἔρριψεν
ἐκεῖ καί ἐπεπόλασεν τὸ σιδήριον **7** καί εἶπεν
ὑψωσον σαυτῷ καί ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καί
ἔλαβεν αὐτό **8** καί βασιλεὺς Συρίας ἦν πολεμῶν
έν Ἰσραηλ καί ἐβουλεύσατο πρὸς τοὺς παῖδας
αὐτοῦ λέγων εἰς τὸν τόπον τόνδε τινὰ ελμῶνι
παρεμβάλῳ **9** καί ἀπέστειλεν Ελισαιε πρὸς τὸν
βασιλέα Ἰσραηλ λέγων φύλαξαι μὴ παρελθεῖν
έν τῷ τόπῳ τούτῳ ὅτι ἐκεῖ Συρία κέκρυπται
10 καί ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ εἰς τὸν
τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ Ελισαιε καί ἐφυλάξατο
ἐκεῖθεν οὐ μίαν οὐδὲ δύο **11** καί ἐξεκινήθη ἡ
ψυχὴ βασιλέως Συρίας περὶ τοῦ λόγου τούτου
καί ἐκάλεσεν τοὺς παῖδας αὐτοῦ καί εἶπεν πρὸς
αὐτούς οὐκ ἀναγγελεῖτέ μοι τίς προδίδωσίν με
βασιλεῖ Ἰσραηλ **12** καί εἶπεν εἷς τῶν παίδων αὐτοῦ
οὐχὶ κύριέ μου βασιλεῦ ὅτι Ελισαιε ὁ προφήτης ὁ
έν Ἰσραηλ ἀναγγέλλει τῷ βασιλεῖ Ἰσραηλ πάντας
τοὺς λόγους οὓς ἐὰν λαλήσης έν τῷ ταμιεῖῳ τοῦ
κοιτῶνός σου **13** καί εἶπεν δεῦτε ἴδετε ποῦ οὗτος
καί ἀποστείλας λήμψομαι αὐτόν καί ἀνήγγειλαν
αὐτῷ λέγοντες ἰδοῦ έν Δωθαίμ **14** καί ἀπέστειλεν
ἐκεῖ ἵππον καί ἄρμα καί δύναμιν βαρεῖαν καί
ἦλθον νυκτὸς καί περιεκύκλωσαν τὴν πόλιν **15**
καί ὤρθησεν ὁ λειτουργὸς Ελισαιε ἀναστῆναι
καί ἐξῆλθεν καί ἰδοῦ δύναμις κυκλοῦσα τὴν
πόλιν καί ἵππος καί ἄρμα καί εἶπεν τὸ παιδάριον
πρὸς αὐτόν ᾧ κύριε πῶς ποιήσωμεν **16** καί εἶπεν
Ελισαιε μὴ φοβοῦ ὅτι πλείους οἱ μεθ' ἡμῶν
ὑπὲρ τοὺς μετ' αὐτῶν **17** καί προσεύξατο Ελισαιε

καὶ εἶπεν κύριε διάνοιξον τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ παιδαρίου καὶ ἰδέτω καὶ διηνοιξεν κύριος τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ τὸ ὄρος πλήρες ἵππων καὶ ἄρμα πυρὸς περικύκλω Ελισαίε 18 καὶ κατέβησαν πρὸς αὐτόν καὶ προσηύξατο Ελισαίε πρὸς κύριον καὶ εἶπεν πάταξον δὴ τοῦτο τὸ ἔθνος ἄορασίᾳ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἄορασίᾳ κατὰ τὸ ῥῆμα Ελισαίε 19 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ελισαίε οὐχ αὕτη ἡ πόλις καὶ αὕτη ἡ ὁδὸς δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ἀπάξω ὑμᾶς πρὸς τὸν ἄνδρα ὃν ζητεῖτε καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς εἰς Σαμάρειαν 20 καὶ ἐγένετο ὡς εἰσηλθόντες εἰς Σαμάρειαν καὶ εἶπεν Ελισαίε ἄνοιξον δὴ κύριε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ ἰδέτωσαν καὶ διηνοιξεν κύριος τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἦσαν ἐν μέσῳ Σαμαρείας 21 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ὡς εἶδεν αὐτοὺς εἰ πατάξας πατάξω πάτερ 22 καὶ εἶπεν οὐ πατάξεις εἰ μὴ οὐς ἠχημαλώτευσας ἐν ῥομφαίᾳ σου καὶ τόξῳ σου σὺ τύπτεις παράθετες ἄρτους καὶ ὕδωρ ἐνώπιον αὐτῶν καὶ φαγέτωσαν καὶ πιέτωσαν καὶ ἀπελθέτωσαν πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν 23 καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς παράθεσιν μεγάλην καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι μονόζωνοι Συρίας τοῦ ἐλθεῖν εἰς γῆν Ἰσραὴλ 24 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἠθροισεν υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ περιεκάθισεν Σαμάρειαν 25 καὶ ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἰδοὺ περιεκάθητο ἐπ' αὐτὴν ἕως οὗ ἐγενήθη κεφαλὴ ὄνου πεντήκοντα σίκλων ἀργυρίου καὶ τέταρτον τοῦ κάβου κόπρου περιστερῶν πέντε σίκλων ἀργυρίου 26 καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ διαπορευόμενος ἐπὶ τοῦ τείχους καὶ γυνὴ ἐβόησεν πρὸς αὐτὸν λέγουσα σῶσον κύριε βασιλεῦ 27 καὶ εἶπεν αὐτῇ μὴ σε σώσαι κύριος πόθεν σώσω σε μὴ ἀπὸ τῆς ἄλωνος ἢ ἀπὸ τῆς ληνοῦ 28 καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς τί ἐστὶν σοι καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ αὕτη εἶπεν πρὸς με δὸς

τὸν υἱόν σου καὶ φαγόμεθα αὐτὸν σήμερον καὶ τὸν υἱόν μου καὶ φαγόμεθα αὐτὸν αὔριον 29 καὶ ἠψήσαμεν τὸν υἱόν μου καὶ ἐφάγομεν αὐτόν καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ δὸς τὸν υἱόν σου καὶ φάγωμεν αὐτόν καὶ ἔκρυψεν τὸν υἱὸν αὐτῆς 30 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοὺς λόγους τῆς γυναικὸς διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ αὐτὸς διεπορευέτο ἐπὶ τοῦ τείχους καὶ εἶδεν ὁ λαὸς τὸν σάκκον ἐπὶ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἔσωθεν 31 καὶ εἶπεν τάδε ποιῆσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθεῖη εἰ στήσεται ἡ κεφαλὴ Ελισαίε ἐπ' αὐτῷ σήμερον 32 καὶ Ελισαίε ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐκάθηον μετ' αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλεν ἄνδρα πρὸ προσώπου αὐτοῦ πρὶν ἐλθεῖν τὸν ἄγγελον πρὸς αὐτόν καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους εἰ οἴδατε ὅτι ἀπέστειλεν ὁ υἱὸς τοῦ φονευτοῦ οὗτος ἀφελεῖν τὴν κεφαλὴν μου ἴδετε ὡς ἂν ἔλθῃ ὁ ἄγγελος ἀποκλείσατε τὴν θύραν καὶ παραθλίψατε αὐτόν ἐν τῇ θύρᾳ οὐχὶ φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ κατόπισθεν αὐτοῦ 33 ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος μετ' αὐτῶν καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κατέβη πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν ἰδοὺ αὕτη ἡ κακία παρὰ κυρίου τί ὑπομείνω τῷ κυρίῳ ἔτι

7 καὶ εἶπεν Ελισαίε ἄκουσον λόγον κυρίου τάδε λέγει κύριος ὡς ἡ ὥρα αὕτη αὔριον μέτρον σεμιδάλεως σίκλου καὶ δίμετρον κριθῶν σίκλου ἐν ταῖς πύλαις Σαμαρείας 2 καὶ ἀπεκρίθη ὁ τριστάτης ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπανεπαύετο ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τῷ Ελισαίε καὶ εἶπεν ἰδοὺ ποιήσει κύριος καταρράκτας ἐν οὐρανῷ μὴ ἔσται τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ Ελισαίε εἶπεν ἰδοὺ σὺ ὄψη τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἐκεῖθεν οὐ φάγη 3 καὶ τέσσαρες ἄνδρες ἦσαν λεπροὶ παρὰ τὴν θύραν τῆς πόλεως καὶ εἶπεν ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ τί ἡμεῖς καθήμεθα ὧδε ἕως ἀποθάνωμεν 4 ἐὰν εἴπωμεν εἰσέλθωμεν εἰς τὴν πόλιν καὶ ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει καὶ ἀποθανούμεθα ἐκεῖ καὶ ἐὰν καθίσωμεν ὧδε καὶ ἀποθανούμεθα καὶ

νῦν δεῦτε καὶ ἐμπέσωμεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας ἐὰν ζωογονήσωσιν ἡμᾶς καὶ ζησόμεθα καὶ ἐὰν θανατώσωσιν ἡμᾶς καὶ ἀποθανούμεθα 5 καὶ ἀνέστησαν ἐν τῷ σκότει εἰσελθεῖν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας καὶ ἦλθον εἰς μέρος τῆς παρεμβολῆς Συρίας καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐκεῖ 6 καὶ κύριος ἀκουστὴν ἐποίησεν τὴν παρεμβολὴν Συρίας φωνὴν ἄρματος καὶ φωνὴν ἵππου καὶ φωνὴν δυνάμεως μεγάλης καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ νῦν ἐμισθώσατο ἐφ' ἡμᾶς βασιλεὺς Ἰσραηλ τοὺς βασιλέας τῶν Χετταίων καὶ τοὺς βασιλέας Αἰγύπτου τοῦ ἐλθεῖν ἐφ' ἡμᾶς 7 καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀπέδρασαν ἐν τῷ σκότει καὶ ἐγκατέλιπαν τὰς σκηναὶς αὐτῶν καὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν ἐν τῇ παρεμβολῇ ὡς ἔστιν καὶ ἔφυγον πρὸς τὴν ψυχὴν ἑαυτῶν 8 καὶ εἰσῆλθον οἱ λεπροὶ οὗτοι ἕως μέρους τῆς παρεμβολῆς καὶ εἰσῆλθον εἰς σκηνὴν μίαν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ἦσαν ἐκεῖθεν ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ἱματισμὸν καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐπέστρεψαν καὶ εἰσῆλθον εἰς σκηνὴν ἄλλην καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν καὶ ἐπορεύθησαν καὶ κατέκρυψαν 9 καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ οὐχ οὕτως ἡμεῖς ποιοῦμεν ἡ ἡμέρα αὕτη ἡμέρα εὐαγγελίας ἐστὶν καὶ ἡμεῖς σιωπῶμεν καὶ μένομεν ἕως φωτὸς τοῦ πρωὶ καὶ εὐρήσομεν ἀνομίαν καὶ νῦν δεῦρο καὶ εἰσέλθωμεν καὶ ἀναγγείλωμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως 10 καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐβόησαν πρὸς τὴν πύλην τῆς πόλεως καὶ ἀνήγγειλαν αὐτοῖς λέγοντες εἰσῆλθομεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ἀνὴρ καὶ φωνὴ ἀνθρώπου ὅτι εἰ μὴ ἵππος δεδεμένος καὶ ὄνος καὶ αἱ σκηναὶ αὐτῶν ὡς εἰσὶν 11 καὶ ἐβόησαν οἱ θυρωροὶ καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως ἔσω 12 καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς νυκτὸς καὶ εἶπεν πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἀναγγεῶν δὴ ὑμῖν ἃ ἐποίησεν ἡμῖν Συρία ἔγνωσαν ὅτι πεινῶμεν ἡμεῖς καὶ ἐξῆλθον ἐκ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐκρύβησαν ἐν τῷ

ἀγρῷ λέγοντες ὅτι ἐξελεύσονται ἐκ τῆς πόλεως καὶ συλλημψόμεθα αὐτοὺς ζώντας καὶ εἰς τὴν πόλιν εἰσελευσόμεθα 13 καὶ ἀπεκρίθη εἷς τῶν παίδων αὐτοῦ καὶ εἶπεν λαβέτωσαν δὴ πέντε τῶν ἵππων τῶν ὑπολελειμμένων οἱ κατελείφθησαν ὧδε ἰδοὺ εἰσὶν πρὸς πᾶν τὸ πλῆθος Ἰσραηλ τὸ ἐκλείπον καὶ ἀποστελοῦμεν ἐκεῖ καὶ ὀψόμεθα 14 καὶ ἔλαβον δύο ἐπιβάτας ἵππων καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ ὀπίσω τοῦ βασιλέως Συρίας λέγων δεῦτε καὶ ἴδετε 15 καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν ἕως τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ ὁδὸς πλήρης ἱματίων καὶ σκευῶν ὧν ἔρριψεν Συρία ἐν τῷ θαμβεῖσθαι αὐτούς καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ 16 καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς καὶ διήρπασεν τὴν παρεμβολὴν Συρίας καὶ ἐγένετο μέτρον σεμιδάλεως σίκλου καὶ δίμετρον κριθῶν σίκλου κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου 17 καὶ ὁ βασιλεὺς κατέστησεν τὸν τριστάτην ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπανεπαύετο ἐπὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς πύλης καὶ συνεπάτησεν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ πύλῃ καὶ ἀπέθανεν καθὰ ἐλάλησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ὃς ἐλάλησεν ἐν τῷ καταβῆναι τὸν ἄγγελον πρὸς αὐτόν 18 καὶ ἐγένετο καθὰ ἐλάλησεν Ἐλισαίη πρὸς τὸν βασιλέα λέγων Δίμετρον κριθῆς σίκλου καὶ μέτρον σεμιδάλεως σίκλου καὶ ἔσται ὡς ἡ ὥρα αὕτη αὐριον ἐν τῇ πύλῃ Σαμαρείας 19 καὶ ἀπεκρίθη ὁ τριστάτης τῷ Ἐλισαίη καὶ εἶπεν ἰδοὺ κύριος ποιεῖ καταρράκτας ἐν τῷ οὐρανῷ μὴ ἔσται τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ εἶπεν Ἐλισαίη ἰδοὺ ὄψη τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἐκεῖθεν οὐ φάγη 20 καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ συνεπάτησεν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ πύλῃ καὶ ἀπέθανεν

8 καὶ Ἐλισαίη ἐλάλησεν πρὸς τὴν γυναῖκα ἧς ἐζωπύρησεν τὸν υἱὸν λέγων ἀνάστηθι καὶ δεῦρο σὺ καὶ ὁ οἶκός σου καὶ παροίκει οὗ ἐὰν παροικήσης ὅτι κέκληκεν κύριος λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ γε ἦλθεν ἐπὶ τὴν γῆν ἑπτὰ ἔτη 2 καὶ ἀνέστη ἡ γυνὴ καὶ ἐποίησεν κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαίη καὶ ἐπορεύθη αὐτὴ καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς καὶ παρῶκει

ἐν γῆ ἀλλοφύλων ἑπτὰ ἔτη **3** καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ τέλος τῶν ἑπτὰ ἐτῶν καὶ ἐπέστρεψεν ἡ γυνὴ ἐκ γῆς ἀλλοφύλων εἰς τὴν πόλιν καὶ ἦλθεν βοῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τοῦ οἴκου ἑαυτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν ἑαυτῆς **4** καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλάλει πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον Ἐλισαιε τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ λέγων διήγησαι δὴ μοι πάντα τὰ μεγάλα ἃ ἐποίησεν Ἐλισαιε **5** καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἐξηγουμένου τῷ βασιλεῖ ὡς ἐζωπύρησεν υἰὸν τεθνηκότα καὶ ἰδοὺ ἡ γυνὴ ἦς ἐζωπύρησεν τὸν υἰὸν αὐτῆς Ἐλισαιε βοῶσα πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τοῦ οἴκου ἑαυτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν ἑαυτῆς καὶ εἶπεν Γιεζὶ κύριε βασιλεῦ αὕτη ἡ γυνὴ καὶ οὗτος ὁ υἱὸς αὐτῆς ὃν ἐζωπύρησεν Ἐλισαιε **6** καὶ ἐπρωῶτησεν ὁ βασιλεὺς τὴν γυναῖκα καὶ διηγήσατο αὐτῷ καὶ ἔδωκεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς εὐνοῦχον ἕνα λέγων ἐπίστρεψον πάντα τὰ αὐτῆς καὶ πάντα τὰ γενήματα τοῦ ἀγροῦ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς κατέλιπεν τὴν γῆν ἕως τοῦ νῦν **7** καὶ ἦλθεν Ἐλισαιε εἰς Δαμασκόν καὶ υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας ἠρῶσται καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ λέγοντες ἦκει ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἕως ὧδε **8** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀζαηλ λαβὲ ἐν τῇ χειρὶ σου μαννα καὶ δεῦρο εἰς ἀπαντὴν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐπιζήτησον τὸν κύριον παρ' αὐτοῦ λέγων εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρωστίας μου ταύτης **9** καὶ ἐπορεύθη Ἀζαηλ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν μαννα ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ Δαμασκοῦ ἄρσιν τεσσαράκοντα καμῆλων καὶ ἦλθεν καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς Ἐλισαιε ὁ υἱὸς σου υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας ἀπέστειλὲν με πρὸς σὲ λέγων εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρωστίας μου ταύτης **10** καὶ εἶπεν Ἐλισαιε δεῦρο εἰπὸν αὐτῷ ζωῆ ζῆση καὶ ἔδειξέν μοι κύριος ὅτι θανάτῳ ἀποθανῆ **11** καὶ παρέστη τῷ προσώπῳ αὐτοῦ καὶ ἔθηκεν ἕως αἰσχύνης καὶ ἔκλαυσεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ **12** καὶ εἶπεν Ἀζαηλ τί ὅτι ὁ κύριός μου κλαίει καὶ εἶπεν ὅτι οἶδα ὅσα ποιήσεις τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ κακὰ τὰ

ὀχυρώματα αὐτῶν ἐξαποστελεῖς ἐν πυρὶ καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενεῖς καὶ τὰ νήπια αὐτῶν ἐνσεισεῖς καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας αὐτῶν ἀναρρήξεις **13** καὶ εἶπεν Ἀζαηλ τίς ἐστὶν ὁ δοῦλός σου ὁ κύων ὁ τεθνηκώς ὅτι ποιήσει τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ εἶπεν Ἐλισαιε ἔδειξέν μοι κύριός σε βασιλεύοντα ἐπὶ Συρίαν **14** καὶ ἀπῆλθεν ἀπὸ Ἐλισαιε καὶ εἰσῆλθεν πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ τί εἶπέν σοι Ἐλισαιε καὶ εἶπεν εἶπέν μοι ζωῆ ζῆση **15** καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ ἔλαβεν τὸ μαχμα καὶ ἔβαψεν ἐν τῷ ὕδατι καὶ περιέβαλεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν καὶ ἐβασίλευσεν Ἀζαηλ ἀντ' αὐτοῦ **16** ἐν ἔτει πέμπτῳ τῷ Ἰωραμ υἱῷ Ἀχααβ βασιλεῖ Ἰσραηλ ἐβασίλευσεν Ἰωραμ υἱὸς Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα **17** υἱὸς τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ὀκτῶ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ **18** καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων Ἰσραηλ καθὼς ἐποίησεν οἶκος Ἀχααβ ὅτι θυγάτηρ Ἀχααβ ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου **19** καὶ οὐκ ἠθέλησεν κύριος διαφθεῖραι τὸν Ἰουδαν διὰ Δαυιδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ καθὼς εἶπεν δοῦναι αὐτῷ λύχνον καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας **20** ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἠθέτησεν Ἐδωμ ὑποκάτωθεν χειρὸς Ἰουδα καὶ ἐβασίλευσαν ἐφ' ἑαυτοὺς βασιλέα **21** καὶ ἀνέβη Ἰωραμ εἰς Σιωρ καὶ πάντα τὰ ἄρματα μετ' αὐτοῦ καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀναστάντος καὶ ἐπάταξεν τὸν Ἐδωμ τὸν κυκλώσαντα ἐπ' αὐτὸν καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀρμάτων καὶ ἔφυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν **22** καὶ ἠθέτησεν Ἐδωμ ὑποκάτωθεν χειρὸς Ἰουδα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης τότε ἠθέτησεν Λοβενά ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ **23** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωραμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα **24** καὶ ἐκοιμήθη Ἰωραμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ τοῦ πατρὸς

αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Οχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **25** ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῷ Ἰωραμ υἱῷ Αχααβ βασιλεῖ Ἰσραηλ ἐβασίλευσεν Οχοζίας υἱὸς Ἰωραμ **26** υἱὸς εἴκοσι καὶ δύο ἔτων Οχοζίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἐνιαυτὸν ἓνα ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Γοθολια θυγάτηρ Ἀμβρι βασιλέως Ἰσραηλ **27** καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου Αχααβ καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καθὼς ὁ οἶκος Αχααβ **28** καὶ ἐπορεύθη μετὰ Ἰωραμ υἱοῦ Αχααβ εἰς πόλεμον μετὰ Ἀζαηλ βασιλέως ἄλλοφύλων ἐν Ρεμμωθ Γαλααδ καὶ ἐπάταξαν οἱ Σύροι τὸν Ἰωραμ **29** καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς Ἰωραμ τοῦ ἱατρευθῆναι ἐν Ἰεζραελ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὧν ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν Ρεμμωθ ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτὸν μετὰ Ἀζαηλ βασιλέως Συρίας καὶ Οχοζίας υἱὸς Ἰωραμ κατέβη τοῦ ἰδεῖν τὸν Ἰωραμ υἱὸν Αχααβ ἐν Ἰεζραελ ὅτι ἠρρώσκει αὐτός

9 καὶ Ἐλισαιε ὁ προφήτης ἐκάλεσεν ἓνα τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν καὶ εἶπεν αὐτῷ ζῶσαι τὴν ὄσφυν σου καὶ λαβὲ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου τούτου ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ δεῦρο εἰς Ρεμμωθ Γαλααδ **2** καὶ εἰσελεύσῃ ἐκεῖ καὶ ὄψῃ ἐκεῖ Ἰου υἱὸν Ἰωσαφατ υἱοῦ Ναμεσσι καὶ εἰσελεύσῃ καὶ ἀναστήσεις αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ εἰσάξεις αὐτὸν εἰς τὸ ταμίειον ἐν τῷ ταμείῳ **3** καὶ λήμψῃ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου καὶ ἐπιχεῖς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἰπόντάδε λέγει κύριος κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἀνοίξεις τὴν θύραν καὶ φεύξῃ καὶ οὐ μενεῖς **4** καὶ ἐπορεύθη τὸ παιδάριον ὁ προφήτης εἰς Ρεμμωθ Γαλααδ **5** καὶ εἰσῆλθεν καὶ ἰδοὺ οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως ἐκάθηντο καὶ εἶπεν λόγος μοι πρὸς σέ ὁ ἄρχων καὶ εἶπεν Ἰου πρὸς τίνα ἐκ πάντων ἡμῶν καὶ εἶπεν πρὸς σέ ὁ ἄρχων **6** καὶ ἀνέστη καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον καὶ ἐπέχεεν τὸ ἔλαιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ λαὸν κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ **7** καὶ ἐξολεθρεύσεις

τὸν οἶκον Αχααβ τοῦ κυρίου σου ἐκ προσώπου μου καὶ ἐκδικήσεις τὰ αἵματα τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν καὶ τὰ αἵματα πάντων τῶν δούλων κυρίου ἐκ χειρὸς Ἰεζαβελ **8** καὶ ἐκ χειρὸς ὄλου τοῦ οἴκου Αχααβ καὶ ἐξολεθρεύσεις τῷ οἴκῳ Αχααβ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον καὶ συνεχόμενον καὶ ἐγκαταλελειμμένον ἐν Ἰσραηλ **9** καὶ δώσω τὸν οἶκον Αχααβ ὡς τὸν οἶκον Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ καὶ ὡς τὸν οἶκον Βαασα υἱοῦ Ἀχια **10** καὶ τὴν Ἰεζαβελ καταφάγονται οἱ κύνες ἐν τῇ μερίδι Ἰεζραελ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ θάπτων καὶ ἠνοιξεν τὴν θύραν καὶ ἔφυγεν **11** καὶ Ἰου ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ εἶπον αὐτῷ εἰ εἰρήνη τί ὅτι εἰσῆλθεν ὁ ἐπίλημπος οὗτος πρὸς σέ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὑμεῖς οἴδατε τὸν ἄνδρα καὶ τὴν ἀδολεσχίαν αὐτοῦ **12** καὶ εἶπον ἄδικον ἀπάγγελον δὴ ἡμῖν καὶ εἶπεν Ἰου πρὸς αὐτούς οὕτως καὶ οὕτως ἐλάλησεν πρὸς με λέγων τάδε λέγει κύριος κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραηλ **13** καὶ ἀκούσαντες ἔσπευσαν καὶ ἔλαβον ἕκαστος τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἔθηκαν ὑποκάτω αὐτοῦ ἐπὶ γαρεμ τῶν ἀναβαθμῶν καὶ ἐσάλπισαν ἐν κερατίνῃ καὶ εἶπον ἐβασίλευσεν Ἰου **14** καὶ συνεστράφη Ἰου υἱὸς Ἰωσαφατ υἱοῦ Ναμεσσι πρὸς Ἰωραμ καὶ Ἰωραμ αὐτὸς ἐφύλασεν ἐν Ρεμμωθ Γαλααδ αὐτὸς καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἀπὸ προσώπου Ἀζαηλ βασιλέως Συρίας **15** καὶ ἀπέστρεψεν Ἰωραμ ὁ βασιλεὺς ἱατρευθῆναι ἐν Ἰεζραελ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὧν ἔπαισαν αὐτὸν οἱ Σύροι ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτὸν μετὰ Ἀζαηλ βασιλέως Συρίας καὶ εἶπεν Ἰου εἰ ἔστιν ἡ ψυχὴ ὑμῶν μετ' ἐμοῦ μὴ ἐξελθέτω ἐκ τῆς πόλεως διαπεφευγὼς τοῦ πορευθῆναι καὶ ἀπαγγεῖλαι ἐν Ἰεζραελ **16** καὶ ἵππευσεν καὶ ἐπορεύθη Ἰου καὶ κατέβη εἰς Ἰεζραελ ὅτι Ἰωραμ βασιλεὺς Ἰσραηλ ἐθεραπεύετο ἐν Ἰεζραελ ἀπὸ τῶν τοξευμάτων ὧν κατετόξευσαν αὐτὸν οἱ Ἀραμῖν ἐν τῇ Ραμμαθ ἐν τῷ πολέμῳ μετὰ Ἀζαηλ βασιλέως Συρίας ὅτι αὐτὸς δυνατὸς καὶ ἀνὴρ δυνάμεως καὶ

Οχοζιας βασιλεύς Ιουδα κατέβη ἰδεῖν τὸν Ἰωραμ 17 καὶ ὁ σκοπὸς ἀνέβη ἐπὶ τὸν πύργον ἐν Ἰεζραελ καὶ εἶδεν τὸν κονιορτὸν Ἰου ἐν τῷ παραγίνεσθαι αὐτὸν καὶ εἶπεν Κονιορτὸν ἐγὼ βλέπω καὶ εἶπεν Ἰωραμ λαβὲ ἐπιβάτην καὶ ἀπόστειλον ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ εἰπάτω εἰ εἰρήνη 18 καὶ ἐπορεύθη ἐπιβάτης ἵππου εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν καὶ εἶπεν τάδε λέγει ὁ βασιλεύς εἰ εἰρήνη καὶ εἶπεν Ἰου τί σοι καὶ εἰρήνη ἐπίστρεφε εἰς τὰ ὀπίσω μου καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς λέγων ἦλθεν ὁ ἄγγελος ἕως αὐτῶν καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν 19 καὶ ἀπέστειλεν ἐπιβάτην ἵππου δευτέρου καὶ ἦλθεν πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν τάδε λέγει ὁ βασιλεύς εἰ εἰρήνη καὶ εἶπεν Ἰου τί σοι καὶ εἰρήνη ἐπιστρέφου εἰς τὰ ὀπίσω μου 20 καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς λέγων ἦλθεν ἕως αὐτῶν καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν καὶ ὁ ἄγων ἦγεν τὸν Ἰου υἱὸν Ναμεσίου ὅτι ἐν παραλλαγῇ ἐγένετο 21 καὶ εἶπεν Ἰωραμ ζευξὸν καὶ ἕζυξεν ἄρμα καὶ ἐξῆλθεν Ἰωραμ βασιλεύς Ἰσραηλ καὶ Οχοζιας βασιλεύς Ἰουδα ἀνὴρ ἐν τῷ ἄρματι αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπαντὴν Ἰου καὶ εὗρον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι Ναβουθαι τοῦ Ἰεζραηλίτου 22 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἰωραμ τὸν Ἰου καὶ εἶπεν εἰ εἰρήνη Ἰου καὶ εἶπεν Ἰου τί εἰρήνη ἔτι αἰ πορνεία Ἰεζαβελ τῆς μητρός σου καὶ τὰ φάρμακα αὐτῆς τὰ πολλὰ 23 καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωραμ τὰς χεῖρας αὐτοῦ τοῦ φυγεῖν καὶ εἶπεν πρὸς Οχοζιαν δόλος Οχοζια 24 καὶ ἔπλησεν Ἰου τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ τόξῳ καὶ ἐπάταξεν τὸν Ἰωραμ ἀνά μέσον τῶν βραχιόνων αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν τὸ βέλος διὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ καὶ ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ 25 καὶ εἶπεν Ἰου πρὸς Βαδεκαρ τὸν τριστάτην αὐτοῦ ῥίψον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι ἀγροῦ Ναβουθαι τοῦ Ἰεζραηλίτου ὅτι μνημονεύω ἐγὼ καὶ σὺ ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ζεύγη ὀπίσω Αχααβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ κύριος ἔλαβεν ἐπ' αὐτὸν τὸ λῆμμα τοῦτο λέγων 26 εἰ μὴ μετὰ τῶν αἱμάτων Ναβουθαι καὶ τὰ αἵματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἶδον ἐχθές φησὶν κύριος καὶ ἀνταποδώσω αὐτῷ ἐν

τῇ μερίδι ταύτῃ φησὶν κύριος καὶ νῦν ἄρας δὴ ῥίψον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου 27 καὶ Οχοζιας βασιλεύς Ἰουδα εἶδεν καὶ ἔφυγεν ὁδὸν Βαιθαγγαν καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτοῦ Ἰου καὶ εἶπεν καὶ γε αὐτὸν καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν τῷ ἄρματι ἐν τῷ ἀναβαίνειν Γαι ἡ ἔστιν Ἰεβλααμ καὶ ἔφυγεν εἰς Μαγεδδων καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ 28 καὶ ἐπεβίβασαν αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἄρμα καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ 29 καὶ ἐν ἔτει ἐνδεκάτῳ Ἰωραμ βασιλέως Ἰσραηλ ἐβασίλευσεν Οχοζιας ἐπὶ Ἰουδαν 30 καὶ ἦλθεν Ἰου εἰς Ἰεζραελ καὶ Ἰεζαβελ ἤκουσεν καὶ ἐστιμίσατο τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς καὶ ἠγάθυνεν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ διέκυψεν διὰ τῆς θυρίδος 31 καὶ Ἰου εἰσεπορεύετο ἐν τῇ πόλει καὶ εἶπεν εἰ εἰρήνη Ζαμβρι ὁ φονευτὴς τοῦ κυρίου αὐτοῦ 32 καὶ ἐπῆρεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θυρίδα καὶ εἶδεν αὐτὴν καὶ εἶπεν τίς εἶ σύ κατάρβηθι μετ' ἐμοῦ καὶ κατέκυψαν πρὸς αὐτὸν δύο εὐνοῦχοι 33 καὶ εἶπεν κυλίσατε αὐτὴν καὶ ἐκύλισαν αὐτὴν καὶ ἐρραντίσθη τοῦ αἵματος αὐτῆς πρὸς τὸν τοῖχον καὶ πρὸς τοὺς ἵππους καὶ συνεπάτησαν αὐτὴν 34 καὶ εἰσῆλθεν Ἰου καὶ ἔφαγεν καὶ ἔπιεν καὶ εἶπεν ἐπισκέψασθε δὴ τὴν κατηραμένην ταύτην καὶ θάψατε αὐτὴν ὅτι θυγάτηρ βασιλέως ἐστίν 35 καὶ ἐπορεύθησαν θάψαι αὐτὴν καὶ οὐχ εὗρον ἐν αὐτῇ ἄλλο τι ἢ τὸ κρανίον καὶ οἱ πόδες καὶ τὰ ἴχνη τῶν χειρῶν 36 καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ καὶ εἶπεν λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἡλιου τοῦ Θεοβίτου λέγων ἐν τῇ μερίδι Ἰεζραελ καταφάγονται οἱ κύνες τὰς σάρκας Ἰεζαβελ 37 καὶ ἔσται τὸ θνησιμαῖον Ἰεζαβελ ὡς κοπρία ἐπὶ προσώπου τοῦ ἀγροῦ ἐν τῇ μερίδι Ἰεζραελ ὥστε μὴ εἰπεῖν αὐτοὺς Ἰεζαβελ

10 καὶ τῷ Αχααβ ἑβδομήκοντα υἱοὶ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἔγραψεν Ἰου βιβλίον καὶ ἀπέστειλεν ἐν Σαμαρείᾳ πρὸς τοὺς ἄρχοντας Σαμαρείας καὶ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ πρὸς τοὺς τιθηνούς

υἱῶν Αχαιβ λέγων **2** καὶ νῦν ὡς ἐὰν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς ὑμᾶς μεθ' ὑμῶν οἱ υἱοὶ τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ μεθ' ὑμῶν τὸ ἄρμα καὶ οἱ ἵπποι καὶ πόλεις ὄχυραὶ καὶ τὰ ὄπλα **3** καὶ ὄψεσθε τὸν ἀγαθὸν καὶ τὸν εὐθὴ ἔν τοις υἱοῖς τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ καταστήσετε αὐτὸν ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ πολεμεῖτε ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου ὑμῶν **4** καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα καὶ εἶπον ἰδοὺ οἱ δύο βασιλεῖς οὐκ ἔστησαν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ πῶς στησόμεθα ἡμεῖς **5** καὶ ἀπέστειλαν οἱ ἐπὶ τοῦ οἴκου καὶ οἱ ἐπὶ τῆς πόλεως καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ τιθηνοὶ πρὸς Ιου λέγοντες παῖδές σου ἡμεῖς καὶ ὅσα ἐὰν εἴπῃς πρὸς ἡμᾶς ποιήσομεν οὐ βασιλεύσομεν ἄνδρα τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ποιήσομεν **6** καὶ ἔγραψεν πρὸς αὐτοὺς βιβλίον δεύτερον λέγων εἰ ἐμοὶ ὑμεῖς καὶ τῆς φωνῆς μου ὑμεῖς εἰσακούετε λάβετε τὴν κεφαλὴν ἀνδρῶν τῶν υἱῶν τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ ἐνέγκατε πρὸς με ὡς ἡ ὥρα αὔριον εἰς Ἰεζραελ καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦσαν ἑβδομήκοντα ἄνδρες οὗτοι ἄδρῳ τῆς πόλεως ἐξέτρεφον αὐτούς **7** καὶ ἐγένετο ὡς ἦλθεν τὸ βιβλίον πρὸς αὐτούς καὶ ἔλαβον τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ ἔσφαξαν αὐτούς ἑβδομήκοντα ἄνδρας καὶ ἔθηκαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐν καρτάλλοις καὶ ἀπέστειλαν αὐτὰς πρὸς αὐτὸν εἰς Ἰεζραελ **8** καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος καὶ ἀπήγγειλεν λέγων ἦνεγκαν τὰς κεφαλὰς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως καὶ εἶπεν θέτε αὐτὰς βουνούς δύο παρὰ τὴν θύραν τῆς πύλης εἰς πρωὶ **9** καὶ ἐγένετο πρωὶ καὶ ἐξῆλθεν καὶ ἔσθη ἐν τῷ πυλῶνι τῆς πόλεως καὶ εἶπεν πρὸς πάντα τὸν λαὸν δίκαιοι ὑμεῖς ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι συνεστράφην ἐπὶ τὸν κύριόν μου καὶ ἀπέκτεινα αὐτὸν καὶ τίς ἐπάταξεν πάντας τούτους **10** ἴδετε αφρω ὅτι οὐ πεσεῖται ἀπὸ τοῦ ῥήματος κυρίου εἰς τὴν γῆν οὐ ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Αχαιβ καὶ κύριος ἐποίησεν ὅσα ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἡλίου **11** καὶ ἐπάταξεν Ιου πάντας τοὺς

καταλειφθέντας ἐν τῷ οἴκῳ Αχαιβ ἐν Ἰεζραελ καὶ πάντας τοὺς ἄδρους αὐτοῦ καὶ τοὺς γνωστοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ ὥστε μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ κατάλειμμα **12** καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαμάρειαν αὐτὸς ἐν Βαιθακαδ τῶν ποιμένων ἐν τῇ ὁδῷ **13** καὶ Ιου εὗρεν τοὺς ἀδελφοὺς Οχοζιου βασιλέως Ιουδα καὶ εἶπεν τίνες ὑμεῖς καὶ εἶπον οἱ ἀδελφοὶ Οχοζιου ἡμεῖς καὶ κατέβημεν εἰς εἰρήνην τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν τῆς δυναστευούσης **14** καὶ εἶπεν συλλάβετε αὐτούς ζῶντας καὶ συνέλαβον αὐτούς ζῶντας καὶ ἔσφαξαν αὐτούς εἰς Βαιθακαδ τεσσαράκοντα καὶ δύο ἄνδρας οὐ κατέλιπεν ἄνδρα ἐξ αὐτῶν **15** καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν καὶ εὗρεν τὸν Ἰωναδαβ υἱὸν Ρηχαβ ἐν τῇ ὁδῷ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ιου εἰ ἔστιν καρδία σου μετὰ καρδίας μου εὐθεῖα καθὼς ἡ καρδία μου μετὰ τῆς καρδίας σου καὶ εἶπεν Ἰωναδαβ ἔστιν καὶ εἶπεν Ιου καὶ εἰ ἔστιν δὸς τὴν χεῖρά σου καὶ ἔδωκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα **16** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν δεῦρο μετ' ἐμοῦ καὶ ἰδὲ ἐν τῷ ζηλωσαί με τῷ κυρίῳ Σαβαωθ καὶ ἐπεκάθισεν αὐτὸν ἐν τῷ ἄρματι αὐτοῦ **17** καὶ εἰσῆλθεν εἰς Σαμάρειαν καὶ ἐπάταξεν πάντας τοὺς καταλειφθέντας τοῦ Αχαιβ ἐν Σαμαρείᾳ ἕως τοῦ ἀφανίσαι αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν πρὸς Ἡλίου **18** καὶ συνήθροισεν Ιου πάντα τὸν λαὸν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς Αχαιβ ἐδούλευσεν τῷ Βααλ ὀλίγα καὶ γε Ιου δουλεύσει αὐτῷ πολλά **19** καὶ νῦν πάντες οἱ προφῆται τοῦ Βααλ πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ καλέσατε πρὸς με ἀνὴρ μὴ ἐπισκεπήτω ὅτι θυσία μεγάλη μοι τῷ Βααλ πᾶς ὃς ἐὰν ἐπισκεπῇ οὐ ζήσεται καὶ Ιου ἐποίησεν ἐν πτερνισμῷ ἵνα ἀπολέσῃ τοὺς δούλους τοῦ Βααλ **20** καὶ εἶπεν Ιου ἀγιασάτε ἱερείαν τῷ Βααλ καὶ ἐκήρυξαν **21** καὶ ἀπέστειλεν Ιου ἐν παντὶ Ἰσραηλ λέγων καὶ νῦν πάντες οἱ δούλοι τοῦ

Βααλ και πάντες οί ιερείς αὐτοῦ και πάντες οί προφήται αὐτοῦ μηδεῖς ἀπολειπέσθω ὅτι θυσίαν μεγάλην ποιῶ ὃς ἂν ἀπολειφθῆ οὐ ζήσεται και ἦλθον πάντες οί δοῦλοι τοῦ Βααλ και πάντες οί ιερείς αὐτοῦ και πάντες οί προφήται αὐτοῦ οὐ κατελείφθη ἀνὴρ ὃς οὐ παρεγένετο και εἰσηλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βααλ και ἐπλήσθη ὁ οἶκος τοῦ Βααλ στόμα εἰς στόμα **22** και εἶπεν Ιου τῷ ἐπὶ τοῦ οἴκου μεσθααλ ἐξάγαγε ἐνδύματα πᾶσι τοῖς δούλοις τοῦ Βααλ και ἐξήνεγκεν αὐτοῖς ὁ στολιστής **23** και εἰσηλθεν Ιου και Ιωναδαβ υἱὸς Ρηχαβ εἰς οἶκον τοῦ Βααλ και εἶπεν τοῖς δούλοις τοῦ Βααλ ἐρευνήσατε και ἴδετε εἰ ἔστιν μεθ' ὑμῶν τῶν δούλων κυρίου ὅτι ἀλλ' ἢ οί δοῦλοι τοῦ Βααλ μονώτατοι **24** και εἰσηλθεν τοῦ ποιῆσαι τὰ θύματα και τὰ ὀλοκαυτώματα και Ιου ἔταξεν ἑαυτῷ ἕξω ὀγδοήκοντα ἄνδρας και εἶπεν ἀνὴρ ὃς ἔαν διασωθῆ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ὧν ἐγὼ ἀνάγω ἐπὶ χειρας ὑμῶν ἢ ψυχὴ αὐτοῦ ἀντι τῆς ψυχῆς αὐτοῦ **25** και ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν ποιῶν τὴν ὀλοκαύτωςιν και εἶπεν Ιου τοῖς παρατρέχουσιν και τοῖς τριστάταις εἰσελθόντες πατάξατε αὐτούς ἀνὴρ μὴ ἐξελατάω ἐξ αὐτῶν και ἐπάταξαν αὐτούς ἐν στόματι ῥομφαίας και ἔρριψαν οί παρατρέχοντες και οί τριστάται και ἐπορεύθησαν ἕως πόλεως οἴκου τοῦ Βααλ **26** και ἐξήνεγκαν τὴν στήλην τοῦ Βααλ και ἐνέπρησαν αὐτήν **27** και κατέσπασαν τὰς στήλας τοῦ Βααλ και καθεῖλον τὸν οἶκον τοῦ Βααλ και ἔταξαν αὐτὸν εἰς λυτρώνας ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **28** και ἠφάνισεν Ιου τὸν Βααλ ἐξ Ισραηλ **29** πλὴν ἁμαρτιῶν Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ισραηλ οὐκ ἀπέστη Ιου ἀπὸ ὀπισθεν αὐτῶν αἱ δαμάλεις αἱ χρυσαῖ ἐν Βαιθηλ και ἐν Δαν **30** και εἶπεν κύριος πρὸς Ιου ἀνθ' ὧν ὅσα ἠγάθυνας ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς μου και πάντα ὅσα ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἐποίησας τῷ οἴκῳ Αχααβ υἱοὶ τέταρτοι καθήσονται σοι ἐπὶ θρόνου Ισραηλ **31** και Ιου οὐκ ἐφύλαξεν πορεύεσθαι

ἐν νόμῳ κυρίου θεοῦ Ισραηλ ἐν ὄλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἀπέστη ἐπάνωθεν ἁμαρτιῶν Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ισραηλ **32** ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἤρξατο κύριος συγκόπτειν ἐν τῷ Ισραηλ και ἐπάταξεν αὐτούς Αζαηλ ἐν παντὶ ὀρίῳ Ισραηλ **33** ἀπὸ τοῦ Ιορδάνου κατ' ἀνατολάς ἡλίου πᾶσαν τὴν γῆν Γαλααδ τοῦ Γαδδι και τοῦ Ρουβην και τοῦ Μανασση ἀπὸ Αροηρ ἢ ἔστιν ἐπὶ τοῦ χειλοῦς χειμάρρου Αρνων και τὴν Γαλααδ και τὴν Βασαν **34** και τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ιου και πάντα ὅσα ἐποίησεν και πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ και τὰς συνάψεις ἃς συνῆψεν οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ισραηλ **35** και ἐκοιμήθη Ιου μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ και ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ και ἐβασίλευσεν Ιωαχας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **36** και αἱ ἡμέραι ἃς ἐβασίλευσεν Ιου ἐπὶ Ισραηλ εἴκοσι ὀκτῶ ἔτη ἐν Σαμαρείᾳ

11 και Γοθολια ἡ μήτηρ Οχοζιου εἶδεν ὅτι ἀπέθανον οί υἱοὶ αὐτῆς και ἀπώλεσεν πᾶν τὸ σπέρμα τῆς βασιλείας **2** και ἔλαβεν Ιωσαββε θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ιωραμ ἀδελφὴ Οχοζιου τὸν Ιωας υἱὸν ἀδελφοῦ αὐτῆς και ἔκλεψεν αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατουμένων αὐτὸν και τὴν τροφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ ταμιεῖῳ τῶν κλινῶν και ἔκρυψεν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Γοθολιας και οὐκ ἐθανατώθη **3** και ἦν μετ' αὐτῆς ἐν οἴκῳ κυρίου κρυβόμενος ἕξ ἔτη και Γοθολια βασιλεύουσα ἐπὶ τῆς γῆς **4** και ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ ἀπέστειλεν Ιωδαε ὁ ἱερεὺς και ἔλαβεν τοὺς ἑκατοντάρχους τὸν Χορρι και τὸν Ρασιμ και ἀπήγαγεν αὐτούς πρὸς αὐτὸν εἰς οἶκον κυρίου και διέθετο αὐτοῖς διαθήκην κυρίου και ὥρκισεν αὐτούς ἐνώπιον κυρίου και ἔδειξεν αὐτοῖς Ιωδαε τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως **5** και ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων οὗτος ὁ λόγος ὃν ποιήσετε τὸ τρίτον ἐξ ὑμῶν εἰσελθέτω τὸ σάββατον και φυλάξτετε φυλακὴν οἴκου τοῦ βασιλέως ἐν τῷ πυλῶνι **6** και τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ τῶν ὁδῶν και τὸ

τρίτον τῆς πύλης ὀπίσω τῶν παρατρεχόντων καὶ φυλάξετε τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου 7 καὶ δύο χεῖρες ἐν ὑμῖν πᾶς ὁ ἔμπορευόμενος τὸ σάββατον καὶ φυλάξουσιν τὴν φυλακὴν οἴκου κυρίου πρὸς τὸν βασιλέα 8 καὶ κυκλώσατε ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλω ἀνὴρ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὰ σαδηρωθ ἀποθανεῖται καὶ ἐγένετο μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τῷ ἔμπορεύεσθαι αὐτὸν καὶ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτόν 9 καὶ ἐποίησαν οἱ ἑκατόνταρχοι πάντα ὅσα ἐνετείλατο Ἰωδαε ὁ συνेतὸς καὶ ἔλαβεν ἀνὴρ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ τοὺς εἰσπορευομένους τὸ σάββατον μετὰ τῶν ἔμπορευομένων τὸ σάββατον καὶ εἰσηλθεν πρὸς Ἰωδαε τὸν ἱερέα 10 καὶ ἔδωκεν ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχαις τοὺς σειρομάστας καὶ τοὺς τρισσοὺς τοῦ βασιλέως Δαυὶδ τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου 11 καὶ ἔστησαν οἱ παρατρέχοντες ἀνὴρ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς δεξιᾶς ἕως τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς εὐωνύμου τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλω 12 καὶ ἐξαπέστειλεν τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν τὸ νεζερ καὶ τὸ μαρτύριον καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν καὶ ἔχρισεν αὐτόν καὶ ἐκρότησαν τῇ χειρὶ καὶ εἶπαν ζήτω ὁ βασιλεὺς 13 καὶ ἤκουσεν Γοθολια τὴν φωνὴν τῶν τρεχόντων τοῦ λαοῦ καὶ εἰσηλθεν πρὸς τὸν λαὸν εἰς οἶκον κυρίου 14 καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς εἰστήκει ἐπὶ τοῦ στύλου κατὰ τὸ κρίμα καὶ οἱ ὦδοι καὶ αἱ σάλπιγγες πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς χαίρων καὶ σαλπίζων ἐν σάλπιγξιν καὶ διέρρηξεν Γοθολια τὰ ἱμάτια ἑαυτῆς καὶ ἐβόησεν σύνδεσμος σύνδεσμος 15 καὶ ἐνετείλατο Ἰωδαε ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχαις τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἐξαγάγετε αὐτὴν ἔσωθεν τῶν σαδηρωθ καὶ ὁ εἰσπορευόμενος ὀπίσω αὐτῆς θανάτῳ θανατωθήσεται ῥομφαία ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεὺς καὶ μὴ ἀποθάνῃ ἐν οἴκῳ κυρίου 16 καὶ ἐπέθηκαν αὐτῇ χεῖρας καὶ εἰσηλθεν ὁδὸν εἰσόδου τῶν

ἵππων οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ 17 καὶ διέθετο Ἰωδαε διαθήκην ἀνὰ μέσον κυρίου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ βασιλέως καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ λαοῦ τοῦ εἶναι εἰς λαὸν τῷ κυρίῳ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ βασιλέως καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ λαοῦ 18 καὶ εἰσηλθεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς οἶκον τοῦ Βααλ καὶ κατέσπασαν αὐτὸν καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῦ συνέτριψαν ἀγαθῶς καὶ τὸν Ματθαν τὸν ἱερέα τοῦ Βααλ ἀπέκτειναν κατὰ πρόσωπον τῶν θυσιαστηρίων καὶ ἔθηκον ὁ ἱερεὺς ἐπισκόπους εἰς τὸν οἶκον κυρίου 19 καὶ ἔλαβεν τοὺς ἑκατοντάρχους καὶ τὸν Χορρι καὶ τὸν Ρασιμ καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς καὶ κατήγαγον τὸν βασιλέα ἐξ οἴκου κυρίου καὶ εἰσηλθεν ὁδὸν πύλης τῶν παρατρεχόντων οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἐκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῶν βασιλέων 20 καὶ ἐχάρη πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς καὶ ἡ πόλις ἠσύχασεν καὶ τὴν Γοθολιαν ἐθανάτωσαν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως 21 υἱὸς ἐτῶν ἑπτὰ Ἰωας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν

12 ἐν ἔτει ἐβδόμῳ τῷ Ἰου ἐβασίλευσεν Ἰωας καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Αβια ἐκ τῆς Βηρσαβεε 2 καὶ ἐποίησεν Ἰωας τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας ὡς ἐφώτισεν αὐτόν Ἰωδαε ὁ ἱερεὺς 3 πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐ μετεστάθησαν καὶ ἐκεῖ ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς 4 καὶ εἶπεν Ἰωας πρὸς τοὺς ἱερεῖς πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν ἁγίων τὸ εἰσοδιαζόμενον ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου ἀργύριον συντιμήσεως ἀνὴρ ἀργύριον λαβὼν συντιμήσεως πᾶν ἀργύριον ὃ ἐὰν ἀναβῆ ἐπὶ καρδίαν ἀνδρὸς ἐνεγκεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου 5 λαβέτωσαν ἑαυτοῖς οἱ ἱερεῖς ἀνὴρ ἀπὸ τῆς πράσεως αὐτῶν καὶ αὐτοὶ κρατήσουσιν τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου εἰς πάντα οὐδ' ἐὰν εὐρεθῇ ἐκεῖ βεδεκ 6 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει τῷ βασιλεῖ Ἰωας οὐκ ἐκραταίωσαν οἱ ἱερεῖς τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου 7 καὶ ἐκάλεσεν Ἰωας ὁ βασιλεὺς Ἰωδαε τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ

εἶπεν πρὸς αὐτούς τί ὅτι οὐκ ἐκραταιοῦτε τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου καὶ νῦν μὴ λάβητε ἀργύριον ἀπὸ τῶν πράσεων ὑμῶν ὅτι εἰς τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου δώσετε αὐτό **8** καὶ συνεφώνησαν οἱ ἱερεῖς τοῦ μὴ λαβεῖν ἀργύριον παρὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ μὴ ἐνισχυῖν τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου **9** καὶ ἔλαβεν Ἰωδαε ὁ ἱερεὺς κιβωτὸν μίαν καὶ ἔτρησεν τρώγλην ἐπὶ τῆς σανίδος αὐτῆς καὶ ἔδωκεν αὐτὴν παρὰ ἱαμβιν ἐν τῷ οἴκῳ ἀνδρὸς οἴκου κυρίου καὶ ἔδωκεν οἱ ἱερεῖς οἱ φυλάσσοντες τὸν σταθμὸν πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου **10** καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον ὅτι πολὺ τὸ ἀργύριον ἐν τῇ κιβωτῷ καὶ ἀνέβη ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλέως καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ ἔσφιγξαν καὶ ἠρίθμησαν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου **11** καὶ ἔδωκεν τὸ ἀργύριον τὸ ἐτοιμασθὲν ἐπὶ χεῖρας ποιούντων τὰ ἔργα τῶν ἐπισκόπων οἴκου κυρίου καὶ ἐξέδοσαν τοῖς τέκτοσιν τῶν ξύλων καὶ τοῖς οἰκοδόμοις τοῖς ποιούσιν ἐν οἴκῳ κυρίου **12** καὶ τοῖς τειχισταῖς καὶ τοῖς λατόμοις τῶν λίθων τοῦ κτήσασθαι ξύλα καὶ λίθους λατομητοὺς τοῦ κατασχεῖν τὸ βεδεκ οἴκου κυρίου εἰς πάντα ὅσα ἐξωδιάσθη ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ κραταιῶσαι **13** πλὴν οὐ ποιηθήσεται οἴκῳ κυρίου θύραι ἀργυραῖ ἦλοι φιάλαι καὶ σάλπιγγες πᾶν σκεῦος χρυσοῦν καὶ σκεῦος ἀργυροῦν ἐκ τοῦ ἀργυρίου τοῦ εἰσενεχθέντος ἐν οἴκῳ κυρίου **14** ὅτι τοῖς ποιούσιν τὰ ἔργα δώσουσιν αὐτό καὶ ἐκραταιώσαν ἐν αὐτῷ τὸν οἶκον κυρίου **15** καὶ οὐκ ἐξελογίζοντο τοὺς ἀνδρας οἷς ἐδίδουν τὸ ἀργύριον ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν δοῦναι τοῖς ποιούσιν τὰ ἔργα ὅτι ἐν πίστει αὐτῶν ποιούσιν **16** ἀργύριον περὶ ἁμαρτίας καὶ ἀργύριον περὶ πλημμελείας ὃ τι εἰσηνέχθη ἐν οἴκῳ κυρίου τοῖς ἱερεῦσιν ἐγένετο **17** τότε ἀνέβη Ἀζαηλ βασιλεὺς Συρίας καὶ ἐπολέμησεν ἐπὶ Γεθ καὶ προκατελάβετο αὐτὴν καὶ ἔταξεν Ἀζαηλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναβῆναι ἐπὶ Ἱερουσαλημ **18** καὶ ἔλαβεν Ἰωας βασιλεὺς Ἰουδα πάντα τὰ ἅγια ὅσα ἠγάσεν Ἰωσαφατ καὶ

Ἰωραμ καὶ Οχοζίας οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ βασιλεῖς Ἰουδα καὶ τὰ ἅγια αὐτοῦ καὶ πᾶν τὸ χρυσοῖον τὸ εὑρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέστειλεν τῷ Ἀζαηλ βασιλεῖ Συρίας καὶ ἀνέβη ἀπὸ Ἱερουσαλημ **19** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωας καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοῦ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα **20** καὶ ἀνέστησαν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ ἔδησαν πάντα σύνδεσμον καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἰωας ἐν οἴκῳ Μαλλω τῷ ἐν Γααλλα **21** καὶ Ἰεζιχαρ υἱὸς Ἰεμουαθ καὶ Ἰεζεβουθ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σωμηρ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ ἀπέθανεν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμεσσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

13 ἐν ἔτει εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει τῷ Ἰωας υἱῷ Οχοζίου βασιλεῖ Ἰουδα ἐβασίλευσεν Ἰωαχας υἱὸς Ἰου ἐν Σαμαρείᾳ ἑπτακαίδεκα ἔτη **2** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω ἁμαρτιῶν Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῶν **3** καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ἰσραηλ καὶ ἔδωκεν αὐτούς ἐν χειρὶ Ἀζαηλ βασιλέως Συρίας καὶ ἐν χειρὶ υἱοῦ Ἀδερ υἱοῦ Ἀζαηλ πάσας τὰς ἡμέρας **4** καὶ ἐδεήθη Ἰωαχας τοῦ προσώπου κυρίου καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ κύριος ὅτι εἶδεν τὴν θλιψὴν Ἰσραηλ ὅτι ἔθλιψεν αὐτούς βασιλεὺς Συρίας **5** καὶ ἔδωκεν κύριος σωτηρίαν τῷ Ἰσραηλ καὶ ἐξῆλθεν ὑποκάτωθεν χειρὸς Συρίας καὶ ἐκάθισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν καθὼς ἐχθὲς καὶ τρίτης **6** πλὴν οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ ἁμαρτιῶν οἴκου Ἱεροβοαμ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ ἐν αὐταῖς ἐπορεύθησαν καὶ γε τὸ ἄλλος ἐστάθη ἐν Σαμαρείᾳ **7** ὅτι οὐχ ὑπελείφθη τῷ Ἰωαχας λαὸς ἀλλ' ἦ πεντήκοντα ἰππεῖς καὶ δέκα ἄρματα καὶ δέκα χιλιάδες πεζῶν ὅτι ἀπώλεσεν αὐτούς βασιλεὺς Συρίας καὶ ἔθεντο αὐτούς ὡς χοῦν εἰς καταπάτησιν **8** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωαχας καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ

αί δυναστεῖαι αὐτοῦ οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραηλ **9** καὶ ἐκοιμήθη Ἰωαχας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **10** ἐν ἔτει τριακοστῶ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει τῷ Ἰωας βασιλεῖ Ἰουδα ἐβασίλευσεν Ἰωας υἱὸς Ἰωαχας ἐπὶ Ἰσραηλ ἐν Σαμαρείᾳ ἑκκαίδεκα ἔτη **11** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ ἐν αὐταῖς ἐπορεύθη **12** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωας καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν μετὰ Ἀμεσσιου βασιλέως Ἰουδα οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραηλ **13** καὶ ἐκοιμήθη Ἰωας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ Ἱεροβοαμ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ **14** καὶ Ἐλισαιε ἠρρώστησεν τὴν ἄρρωστίαν αὐτοῦ δι' ἣν ἀπέθανεν καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν Ἰωας βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ προσώπου αὐτοῦ καὶ εἶπεν πάτερ πάτερ ἄρμα Ἰσραηλ καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ **15** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐλισαιε λαβὲ τόξον καὶ βέλη καὶ ἔλαβεν πρὸς αὐτὸν τόξον καὶ βέλη **16** καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ ἐπιβίβασον τὴν χειρὰ σου ἐπὶ τὸ τόξον καὶ ἐπεβίβασεν Ἰωας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ τόξον καὶ ἐπέθηκεν Ἐλισαιε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως **17** καὶ εἶπεν ἄνοιξον τὴν θυρίδα κατ' ἀνατολὰς καὶ ἤνοιξεν καὶ εἶπεν Ἐλισαιε τόξου σου καὶ ἐτόξουσεν καὶ εἶπεν βέλος σωτηρίας τῷ κυρίῳ καὶ βέλος σωτηρίας ἐν Συρίᾳ καὶ πατάξεις τὴν Συρίαν ἐν Ἀφεκ ἕως συντελείας **18** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐλισαιε λαβὲ τόξα καὶ ἔλαβεν καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ Ἰσραηλ πάταξον εἰς τὴν γῆν καὶ ἐπάταξεν ὁ βασιλεὺς τρεῖς καὶ ἕστη **19** καὶ ἐλυπήθη ἐπ' αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ καὶ εἶπεν εἰ ἐπάταξας πεντάκις ἢ ἑξάκις τότε ἂν ἐπάταξας τὴν Συρίαν ἕως συντελείας καὶ

νῦν τρεῖς πατάξεις τὴν Συρίαν **20** καὶ ἀπέθανεν Ἐλισαιε καὶ ἔθαψαν αὐτὸν καὶ μονόζωνοι Μωαβ ἦλθον ἐν τῇ γῇ ἐλθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ **21** καὶ ἐγένετο αὐτῶν θαπτόντων τὸν ἄνδρα καὶ ἰδοὺ εἶδον τὸν μονόζωνον καὶ ἔρριψαν τὸν ἄνδρα ἐν τῷ τάφῳ Ἐλισαιε καὶ ἐπορεύθη καὶ ἤψατο τῶν ὀστέων Ἐλισαιε καὶ ἔζησεν καὶ ἀνέστη ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ **22** καὶ Ἀζαηλ ἐξέθλιψεν τὸν Ἰσραηλ πάσας τὰς ἡμέρας Ἰωαχας **23** καὶ ἠλέησεν κύριος αὐτοὺς καὶ οἰκτίρησεν αὐτοὺς καὶ ἐπέβλεψεν πρὸς αὐτοὺς διὰ τὴν διαθήκην αὐτοῦ τὴν μετὰ Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰακωβ καὶ οὐκ ἠθέλησεν κύριος διαφθεῖραι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀπέρριψεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ **24** καὶ ἀπέθανεν Ἀζαηλ βασιλεὺς Συρίας καὶ ἐβασίλευσεν υἱὸς Ἀδερ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **25** καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωας υἱὸς Ἰωαχας καὶ ἔλαβεν τὰς πόλεις ἐκ χειρὸς υἱοῦ Ἀδερ υἱοῦ Ἀζαηλ ἃς ἔλαβεν ἐκ χειρὸς Ἰωαχας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ τρεῖς ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰωας καὶ ἐπέστρεψεν τὰς πόλεις Ἰσραηλ

14 ἐν ἔτει δευτέρῳ τῷ Ἰωας υἱῷ Ἰωαχας βασιλεῖ Ἰσραηλ καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμεσσίας υἱὸς Ἰωας βασιλεὺς Ἰουδα **2** υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεῦσιν αὐτὸν καὶ εἴκοσι καὶ ἑννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἰωαδιν ἐξ Ἱερουσαλημ **3** καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου πλην οὐχ ὡς Δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰωας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐποίησεν **4** πλην τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρην ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς **5** καὶ ἐγένετο ὅτε κατίσχυσεν ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς πατάξαντας τὸν πατέρα αὐτοῦ **6** καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν παταξάντων οὐκ ἐθανάτωσεν καθὼς γέγραπται ἐν βιβλίῳ νόμων Μωυσῆ ὡς ἐνετείλατο κύριος λέγων οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ υἱῶν καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων ὅτι ἀλλ' ἢ ἕκαστος

ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθανεῖται 7 αὐτὸς ἐπάταξεν τὸν Εδωμ ἐν Γαιμελε δεκά χιλιάδας καὶ συνέλαβε τὴν πέτραν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτῆς Καθοηλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 8 τότε ἀπέστειλεν Ἀμεσσίας ἀγγέλους πρὸς Ἰωας υἱὸν Ἰωαχὰς υἱοῦ Ἰου βασιλέως Ἰσραὴλ λέγων δεῦρο ὀφθῶμεν προσώποις 9 καὶ ἀπέστειλεν Ἰωας βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἀμεσσιαν βασιλέα Ἰουδα λέγων ὁ ἀκαν ὁ ἐν τῷ Λιβάνῳ ἀπέστειλεν πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ λέγων δὸς τὴν θυγατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς γυναῖκα καὶ διήλθον τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ τὰ ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ συνεπάτησαν τὸν ἀκανα 10 τύπτων ἐπάταξας τὴν Ἰδουμαίαν καὶ ἐπῆρέν σε ἡ καρδία σου ἐνδοξάσθητι καθήμενος ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ ἵνα τί ἐρίζεις ἐν κακίᾳ σου καὶ πεσῆ σὺ καὶ Ἰουδας μετὰ σοῦ 11 καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἀμεσσίας καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ ὤφθησαν προσώποις αὐτὸς καὶ Ἀμεσσίας βασιλεὺς Ἰουδα ἐν Βαιθσαμυς τῇ τοῦ Ἰουδα 12 καὶ ἔπταισεν Ἰουδας ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ καὶ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ 13 καὶ τὸν Ἀμεσσιαν υἱὸν Ἰωας υἱοῦ Οχοζίου βασιλέα Ἰουδα συνέλαβεν Ἰωας υἱὸς Ἰωαχὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Βαιθσαμυς καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ καθεῖλεν ἐν τῷ τείχει Ἱερουσαλημ ἐν τῇ πύλῃ Εφραιμ ἕως πύλης τῆς γωνίας τετρακοσίους πήχεις 14 καὶ ἔλαβεν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ εὐρεθέντα ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν συμμίξεων καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν 15 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωας ὅσα ἐποίησεν ἐν δυναστείᾳ αὐτοῦ ἃ ἐπολέμησεν μετὰ Ἀμεσσιου βασιλέως Ἰουδα οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ 16 καὶ ἐκοιμήθη Ἰωας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν Σαμάρειᾳ μετὰ τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ ἐβασίλευσεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 17 καὶ ἔζησεν Ἀμεσσίας υἱὸς Ἰωας βασιλεὺς Ἰουδα

μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἰωας υἱὸν Ἰωαχὰς βασιλέα Ἰσραὴλ πεντεκαίδεκα ἔτη 18 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμεσσιου καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα 19 καὶ συνεστράφησαν ἐπ' αὐτὸν σύστρεμμα ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἔφυγεν εἰς Λαχίς καὶ ἀπέστειλαν ὀπίσω αὐτοῦ εἰς Λαχίς καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ 20 καὶ ἦραν αὐτὸν ἐφ' ἵππων καὶ ἐτάφη ἐν Ἱερουσαλημ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ 21 καὶ ἔλαβεν πᾶς ὁ λαὸς Ἰουδα τὸν Ἀζαριαν καὶ αὐτὸς υἱὸς ἐκκαίδεκα ἐτῶν καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀμεσσιου 22 αὐτὸς ὠκοδόμησεν τὴν Αἰλωθ καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὴν τῷ Ἰουδα μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλέα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ 23 ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τοῦ Ἀμεσσιου υἱοῦ Ἰωας βασιλέως Ἰουδα ἐβασίλευσεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ἰωας ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμάρειᾳ τεσσαράκοντα καὶ ἓν ἔτος 24 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραὴλ 25 αὐτὸς ἀπέστησεν τὸ ὄριον Ἰσραὴλ ἀπὸ εἰσόδου Αἰμαθ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς Ἀραβᾶ κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἰωνα υἱοῦ Ἀμαθι τοῦ προφήτου τοῦ ἐκ Γεθχοβερ 26 ὅτι εἶδεν κύριος τὴν ταπείνωσιν Ἰσραὴλ πικρὰν σφόδρα καὶ ὀλιγοστοὺς συνεχομένους καὶ ἐσπανισμένους καὶ ἐγκαταλελειμμένους καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν τῷ Ἰσραὴλ 27 καὶ οὐκ ἐλάλησεν κύριος ἐξαλεῖψαι τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ χειρὸς Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ἰωας 28 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἱεροβοὰμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ ὅσα ἐπολέμησεν καὶ ὅσα ἐπέστρεψεν τὴν Δαμασκὸν καὶ τὴν Αἰμαθ τῷ Ἰουδα ἐν Ἰσραὴλ οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ 29 καὶ ἐκοιμήθη Ἱεροβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ μετὰ βασιλέων Ἰσραὴλ

καὶ ἐβασίλευσεν Αζαριας υἱὸς Αμεσσιου ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ

15 ἐν ἔτει εἰκοστῷ καὶ ἐβδόμῳ τῷ Ιεροβοαμ βασιλεῖ Ισραηλ ἐβασίλευσεν Αζαριας υἱὸς Αμεσσιου βασιλέως Ιουδα 2 υἱὸς ἐκκαίδεκα ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλευεῖν αὐτὸν καὶ πεντήκοντα καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Χαλια ἐξ Ιερουσαλημ 3 καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Αμεσσιας ὁ πατὴρ αὐτοῦ 4 πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρην ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς 5 καὶ ἦψατο κύριος τοῦ βασιλέως καὶ ἦν λελεπρωμένος ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν ἐν οἴκῳ ἀφουσουθ καὶ Ιωαθαμ υἱὸς τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῷ οἴκῳ κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς 6 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Αζαριου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα 7 καὶ ἐκοιμήθη Αζαριας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Ιωαθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 8 ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ὀγδόῳ τῷ Αζαρια βασιλεῖ Ιουδα ἐβασίλευσεν Ζαχαριας υἱὸς Ιεροβοαμ ἐπὶ Ισραηλ ἐν Σαμαρείᾳ ἐξάμηνον 9 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ οὐκ ἀπέστη ἀπὸ ἁμαρτιῶν Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ισραηλ 10 καὶ συνεστράφησαν ἐπ' αὐτὸν Σελλουμ υἱὸς Ιαβις καὶ Κεβλααμ καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν καὶ Σελλουμ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ 11 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ζαχαριου ἰδοὺ ἐστιν γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ισραηλ 12 ὁ λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν πρὸς Ιου λέγων υἱοὶ τέταρτοι καθήσονται σοι ἐπὶ θρόνου Ισραηλ καὶ ἐγένετο οὕτως 13 καὶ Σελλουμ υἱὸς Ιαβις ἐβασίλευσεν καὶ ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐνάτῳ Αζαρια βασιλεῖ Ιουδα ἐβασίλευσεν

Σελλουμ μῆνα ἡμερῶν ἐν Σαμαρείᾳ 14 καὶ ἀνέβη Μαναημ υἱὸς Γαδδι ἐκ Θαρσιλα καὶ ἦλθεν εἰς Σαμαρείαν καὶ ἐπάταξεν τὸν Σελλουμ υἱὸν Ιαβις ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν 15 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Σελλουμ καὶ ἡ συστροφὴ αὐτοῦ ἦν συνεστράφη ἰδοὺ εἰσιν γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ισραηλ 16 τότε ἐπάταξεν Μαναημ τὴν Θερσα καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς ἀπὸ Θερσα ὅτι οὐκ ἤνοιξαν αὐτῷ καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας ἀνέρρηξεν 17 ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐνάτῳ Αζαρια βασιλεῖ Ιουδα καὶ ἐβασίλευσεν Μαναημ υἱὸς Γαδδι ἐπὶ Ισραηλ δέκα ἔτη ἐν Σαμαρείᾳ 18 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ισραηλ 19 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Φουλ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ Μαναημ ἔδωκεν τῷ Φουλ χίλια τάλαντα ἀργυρίου εἶναι τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ 20 καὶ ἐξήνεγκεν Μαναημ τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὸν Ισραηλ ἐπὶ πᾶν δυνατὸν ἰσχύϊ δοῦναι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀσσυρίων πεντήκοντα σίκλους τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνὶ καὶ ἀπέστρεψεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ οὐκ ἔστη ἐκεῖ ἐν τῇ γῇ 21 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μαναημ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ισραηλ 22 καὶ ἐκοιμήθη Μαναημ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Φακεῖας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 23 ἐν ἔτει πεντηκοστῷ τοῦ Αζαριου βασιλέως Ιουδα ἐβασίλευσεν Φακεῖας υἱὸς Μαναημ ἐπὶ Ισραηλ ἐν Σαμαρείᾳ δύο ἔτη 24 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου οὐκ ἀπέστη ἀπὸ ἁμαρτιῶν Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ισραηλ 25 καὶ συνεστράφη ἐπ' αὐτὸν Φακεε υἱὸς Ρομελιου ὁ τριστάτης αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ ἐναντίον οἴκου τοῦ βασιλέως μετὰ τοῦ Αργοβ καὶ μετὰ τοῦ Αρια καὶ μετ'

αὐτοῦ πενήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν τετρακοσίων καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ **26** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Φακεῖου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν ἰδοῦ εἰσιν γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραηλ **27** ἐν ἔτει πεντηκοστῷ καὶ δευτέρῳ τοῦ Ἀζαριου βασιλέως Ἰουδα ἐβασίλευσεν Φακεε υἱὸς Ρομελίου ἐπὶ Ἰσραηλ ἐν Σαμαρείᾳ εἴκοσι ἕτη **28** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἀμαρτιῶν Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ **29** ἐν ταῖς ἡμέραις Φακεε βασιλέως Ἰσραηλ ἦλθεν Θαλαθφελλασαρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ἔλαβεν τὴν Αἰν καὶ τὴν Αβελβαιθαμααχα καὶ τὴν Ἰανωχ καὶ τὴν Κενεζ καὶ τὴν Ἀσωρ καὶ τὴν Γαλααδ καὶ τὴν Γαλιλαίαν πᾶσαν γῆν Νεφθαλι καὶ ἀπώκισεν αὐτοὺς εἰς Ἀσσυρίους **30** καὶ συνέστρεψεν σύστρεμμα Ὡση υἱὸς Ἡλα ἐπὶ Φακεε υἱὸν Ρομελίου καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ἐν ἔτει εἰκοστῷ Ἰωαθαμ υἱοῦ Ἀζαριου **31** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Φακεε καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν ἰδοῦ ἐστὶν γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραηλ **32** ἐν ἔτει δευτέρῳ Φακεε υἱοῦ Ρομελίου βασιλέως Ἰσραηλ ἐβασίλευσεν Ἰωαθαμ υἱὸς Ἀζαριου βασιλέως Ἰουδα **33** υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἐκκαίδεκα ἕτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἱερουσα θυγάτηρ Σαδωκ **34** καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ὀζιας ὁ πατὴρ αὐτοῦ **35** πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς αὐτὸς ὠκοδόμησεν τὴν πύλιν οἴκου κυρίου τὴν ἐπάνω **36** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωαθαμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα **37** ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἦρξατο κύριος ἐξαποστέλλειν ἐν Ἰουδα

τὸν Ραασσων βασιλέα Συρίας καὶ τὸν Φακεε υἱὸν Ρομελίου **38** καὶ ἐκοιμήθη Ἰωαθαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Ἀχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

16 ἐν ἔτει ἑπτακαιδεκάτῳ Φακεε υἱοῦ Ρομελίου ἐβασίλευσεν Ἀχαζ υἱὸς Ἰωαθαμ βασιλέως Ἰουδα **2** υἱὸς εἴκοσι ἐτῶν ἦν Ἀχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἐκκαίδεκα ἕτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ οὐκ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου θεοῦ αὐτοῦ πιστῶς ὡς Δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ **3** καὶ ἐπορεύθη ἐν ὄδῳ Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ βασιλέως Ἰσραηλ καὶ γε τὸν υἱὸν αὐτοῦ διῆγεν ἐν πυρὶ κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῆρεν κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραηλ **4** καὶ ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἄλσώδους **5** τότε ἀνέβη Ραασσων βασιλεὺς Συρίας καὶ Φακεε υἱὸς Ρομελίου βασιλεὺς Ἰσραηλ εἰς Ἱερουσαλημ εἰς πόλεμον καὶ ἐπολιόρκουν ἐπὶ Ἀχαζ καὶ οὐκ ἐδύναντο πολεμεῖν **6** ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπέστρεψεν Ραασσων βασιλεὺς Συρίας τὴν Αἰλαθ τῇ Συρίᾳ καὶ ἐξέβαλεν τοὺς Ἰουδαίους ἐξ Αἰλαθ καὶ Ἰδομαῖοι ἦλθον εἰς Αἰλαθ καὶ κατώκησαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **7** καὶ ἀπέστειλεν Ἀχαζ ἀγγέλους πρὸς Θαλαθφελλασαρ βασιλέα Ἀσσυρίων λέγων δοῦλός σου καὶ υἱός σου ἐγὼ ἀνάβηθι καὶ σῶσόν με ἐκ χειρὸς βασιλέως Συρίας καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἰσραηλ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ **8** καὶ ἔλαβεν Ἀχαζ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσιὸν τὸ εὔρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέστειλεν τῷ βασιλεῖ δῶρα **9** καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἀσσυρίων εἰς Δαμασκὸν καὶ συνέλαβεν αὐτὴν καὶ ἀπώκισεν αὐτὴν καὶ τὸν Ραασσων ἐθανάτωσεν **10** καὶ ἐπορεύθη βασιλεὺς Ἀχαζ εἰς ἀπαντὴν τῷ Θαλαθφελλασαρ βασιλεῖ Ἀσσυρίων εἰς Δαμασκὸν καὶ εἶδεν τὸ

θυσιαστήριον ἐν Δαμασκῷ καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Αχαζ πρὸς Ουριαν τὸν ἱερέα τὸ ὁμοίωμα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸν ρυθμὸν αὐτοῦ εἰς πᾶσαν ποιήσιν αὐτοῦ **11** καὶ ὤκοδόμησεν Ουριας ὁ ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον κατὰ πάντα ὅσα ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Αχαζ ἐκ Δαμασκοῦ **12** καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸ **13** καὶ ἐθυμίασεν τὴν ὀλοκαύτωςιν αὐτοῦ καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ καὶ προσέχεεν τὸ αἶμα τῶν εἰρηνικῶν τῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον **14** καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν τὸ ἀπέναντι κυρίου καὶ προσήγαγεν ἀπὸ προσώπου τοῦ οἴκου κυρίου ἀπὸ τοῦ ἀνά μέσον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνά μέσον τοῦ οἴκου κυρίου καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ἐπὶ μηρὸν τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ βορρᾶν **15** καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Αχαζ τῷ Ουρια τῷ ἱερεῖ λέγων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ μέγα πρόσφερε τὴν ὀλοκαύτωςιν τὴν πρωινήν καὶ τὴν θυσίαν τὴν ἑσπερινήν καὶ τὴν ὀλοκαύτωςιν τοῦ βασιλέως καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ὀλοκαύτωςιν παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν καὶ τὴν σπονδὴν αὐτῶν καὶ πᾶν αἶμα ὀλοκαυτώσεως καὶ πᾶν αἶμα θυσίας ἐπ' αὐτὸ προσχεεῖς καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἔσται μοι εἰς τὸ πρῶν **16** καὶ ἐποίησεν Ουριας ὁ ἱερεὺς κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Αχαζ **17** καὶ συνέκοψεν ὁ βασιλεὺς Αχαζ τὰ συγκλείσματα τῶν μεχωνῶ καὶ μετῆρεν ἀπ' αὐτῶν τὸν λουτήρα καὶ τὴν θάλασσαν καθεῖλεν ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν χαλκῶν τῶν ὑποκάτω αὐτῆς καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἐπὶ βάσιν λιθίνην **18** καὶ τὸν θεμέλιον τῆς καθέδρας ὤκοδόμησεν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τὴν εἴσοδον τοῦ βασιλέως τὴν ἕξω ἐπέστρεψεν ἐν οἴκῳ κυρίου ἀπὸ προσώπου βασιλέως Ἀσσυρίων **19** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Αχαζ ὅσα ἐποίησεν οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα **20** καὶ ἐκοιμήθη Αχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν

πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Εζεκιας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

17 ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῷ Αχαζ βασιλεῖ Ἰουδα ἐβασίλευσεν Ὡση υἱὸς Ἡλα ἐν Σαμαρείᾳ ἐπὶ Ἰσραηλ ἑννέα ἔτη **2** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου πλὴν οὐχ ὡς οἱ βασιλεῖς Ἰσραηλ οἱ ἦσαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ **3** ἐπ' αὐτὸν ἀνέβη Σαλαμανασαρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ἐγενήθη αὐτῷ Ὡση δοῦλος καὶ ἐπέστρεψεν αὐτῷ μαναα **4** καὶ εὔρεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν τῷ Ὡση ἀδικίαν ὅτι ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Σηγγωρ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ οὐκ ἠνεγκεν μαναα τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων ἐν τῷ ἑνιαυτῷ ἐκεῖνῳ καὶ ἐπολιόρησεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν οἴκῳ φυλακῆς **5** καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν πάσῃ τῇ γῆ καὶ ἀνέβη εἰς Σαμάρειαν καὶ ἐπολιόρησεν ἐπ' αὐτὴν τρία ἔτη **6** ἐν ἔτει ἐνάτῳ Ὡση συνέλαβεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν Σαμάρειαν καὶ ἀπόκισεν τὸν Ἰσραηλ εἰς Ἀσσυρίους καὶ κατώκισεν αὐτοὺς ἐν Αλαε καὶ ἐν Αβωρ ποταμοῖς Γωζαν καὶ Ορη Μήδων **7** καὶ ἐγένετο ὅτι ἡμαρτον οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν τῷ ἀναγαγόντι αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὑποκάτωθεν χειρὸς Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου καὶ ἐφοβήθησαν θεοῦς ἑτέρους **8** καὶ ἐπορεύθησαν τοῖς δικαιώμασιν τῶν ἔθνων ὧν ἐξῆρεν κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραηλ καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰσραηλ ὅσοι ἐποίησαν **9** καὶ ὅσοι ἠμφιέσαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ λόγους οὐχ οὕτως κατὰ κυρίου θεοῦ αὐτῶν καὶ ὤκοδόμησαν ἑαυτοῖς ὑψηλὰ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀπὸ πύργου φυλασσόντων ἕως πόλεως ὀχυρᾶς **10** καὶ ἐστήλωσαν ἑαυτοῖς στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ παντὶ βουνῷ ὑψηλῷ καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους **11** καὶ ἐθυμίασαν ἐκεῖ ἐν πᾶσιν ὑψηλοῖς καθὼς τὰ ἔθνη ἃ ἀπόκισεν κύριος ἐκ προσώπου αὐτῶν καὶ ἐποίησαν κοινωνοὺς καὶ ἐχάραξαν τοῦ παροργίσαι τὸν κύριον **12** καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς εἰδώλοις οἷς εἶπεν κύριος αὐτοῖς οὐ ποιήσετε

τὸ ῥῆμα τοῦτο κυρίῳ **13** καὶ διεμαρτύρατο κύριος ἐν τῷ Ἰσραηλ καὶ ἐν τῷ Ἰουδα ἐν χειρὶ πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ παντὸς ὁρῶντος λέγων ἀποστράφητε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν καὶ φυλάξατε τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ δικαιώματά μου καὶ πάντα τὸν νόμον ὃν ἐνετείλαμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν ὅσα ἀπέστειλα αὐτοῖς ἐν χειρὶ τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν **14** καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ ἐσκλήρυναν τὸν νῶτον αὐτῶν ὑπὲρ τὸν νῶτον τῶν πατέρων αὐτῶν **15** καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ ὅσα διεμαρτύρατο αὐτοῖς οὐκ ἐφύλαξαν καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων καὶ ἐματαιώθησαν καὶ ὀπίσω τῶν ἔθνῶν τῶν περικύκλω αὐτῶν ὧν ἐνετείλατο αὐτοῖς τοῦ μὴ ποιῆσαι κατὰ ταῦτα **16** ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς κυρίου θεοῦ αὐτῶν καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα δύο δαμάλεις καὶ ἐποίησαν ἄλση καὶ προσεκύνησαν πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐλάτρευσαν τῷ Βααλ **17** καὶ διῆγον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ καὶ ἐμαντεύοντο μαντείας καὶ οἰωνίζοντο καὶ ἐπράθησαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου παροργίσει αὐτόν **18** καὶ ἐθυμώθη κύριος σφόδρα ἐν τῷ Ἰσραηλ καὶ ἀπέστησεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ οὐχ ὑπελείφθη πλὴν φυλὴ Ἰουδα μονωτάτη **19** καὶ γε Ἰουδας οὐκ ἐφύλαξεν τὰς ἐντολάς κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς δικαιώμασιν Ἰσραηλ οἷς ἐποίησαν **20** καὶ ἀπέωσαντο τὸν κύριον ἐν παντὶ σπέρματι Ἰσραηλ καὶ ἐσάλευσεν αὐτοὺς καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ διαρπαζόντων αὐτοὺς ἕως οὗ ἀπέριψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ **21** ὅτι πλὴν Ἰσραηλ ἐπάνωθεν οἴκου Δαυὶδ καὶ ἐβασίλευσαν τὸν Ἱεροβοαμ υἱὸν Ναβατ καὶ ἐξέωσεν Ἱεροβοαμ τὸν Ἰσραηλ ἐξόπισθεν κυρίου καὶ ἐξήμαρτεν αὐτοὺς ἁμαρτίαν μεγάλην **22** καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐν πάσῃ ἁμαρτίᾳ Ἱεροβοαμ ἧ ἐποίησεν οὐκ ἀπέστησαν ἀπ' αὐτῆς **23** ἕως οὗ μετέστησεν κύριος τὸν Ἰσραηλ ἀπὸ

προσώπου αὐτοῦ καθὼς ἐλάλησεν κύριος ἐν χειρὶ πάντων τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν καὶ ἀπωκίσθη Ἰσραηλ ἐπάνωθεν τῆς γῆς αὐτοῦ εἰς Ἀσσυρίους ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **24** καὶ ἤγαγεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐκ Βαβυλῶνος τὸν ἐκ Χουνθα καὶ ἀπὸ Αἰα καὶ ἀπὸ Αἰμαθ καὶ Σεπφάρουαιν καὶ κατώκισθησαν ἐν πόλεσιν Σαμαρείας ἀντὶ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν Σαμάρειαν καὶ κατώκησαν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῆς **25** καὶ ἐγένετο ἐν ἀρχῇ τῆς καθέδρας αὐτῶν οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν κύριον καὶ ἀπέστειλεν κύριος ἐν αὐτοῖς τοὺς λέοντας καὶ ἦσαν ἀποκτένοντες ἐν αὐτοῖς **26** καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων λέγοντες τὰ ἔθνη ἃ ἀπόκισας καὶ ἀντεκάθισας ἐν πόλεσιν Σαμαρείας οὐκ ἔγνωσαν τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς καὶ ἀπέστειλεν εἰς αὐτοὺς τοὺς λέοντας καὶ ἰδοὺ εἰσιν θανατοῦντες αὐτοὺς καθότι οὐκ οἶδασιν τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς **27** καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων λέγων ἀπάγετε ἐκεῖθεν καὶ πορευέσθωσαν καὶ κατοικεῖτωσαν ἐκεῖ καὶ φωτιοῦσιν αὐτοὺς τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς **28** καὶ ἤγαγον ἕνα τῶν ἱερέων ὧν ἀπόκισαν ἀπὸ Σαμαρείας καὶ ἐκάθισεν ἐν Βαιθηλ καὶ ἦν φωτίζων αὐτοὺς πῶς φοβηθῶσιν τὸν κύριον **29** καὶ ἦσαν ποιοῦντες ἔθνη ἔθνη θεοῦ αὐτῶν καὶ ἔθηκον ἐν οἴκῳ τῶν ὑψηλῶν ὧν ἐποίησαν οἱ Σαμαρίται ἔθνη ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἐν αἷς κατώκουν ἐν αὐταῖς **30** καὶ οἱ ἄνδρες Βαβυλῶνος ἐποίησαν τὴν Σοκχωθβαινιθ καὶ οἱ ἄνδρες Χουθ ἐποίησαν τὴν Νηριγελ καὶ οἱ ἄνδρες Αἰμαθ ἐποίησαν τὴν Ασιμαθ **31** καὶ οἱ Εὐαῖοι ἐποίησαν τὴν Εβλαζερ καὶ τὴν Θαρθακ καὶ οἱ Σεπφάρουαιν κατέκαιον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ τῷ Ἀδραμελεχ καὶ Ἀνημελεχ θεοῖς Σεπφάρουαιν **32** καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν κύριον καὶ κατώκισαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ὑψηλῶν ἃ ἐποίησαν ἐν Σαμαρείᾳ ἔθνος ἔθνος ἐν πόλει ἐν ἧ κατώκουν ἐν αὐτῇ καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν κύριον καὶ ἐποίησαν

ἑαυτοῖς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἐν οἴκῳ τῶν ὑψηλῶν **33** τὸν κύριον ἐφοβοῦντο καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐλάτρευον κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἐθνῶν ὅθεν ἀπόκισεν αὐτοὺς ἐκεῖθεν **34** ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης αὐτοὶ ἐποιοῦν κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν αὐτοὶ φοβοῦνται καὶ αὐτοὶ ποιοῦσιν κατὰ τὰ δικαιώματα αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν καὶ κατὰ τὸν νόμον καὶ κατὰ τὴν ἐντολήν ἣν ἐνετείλατο κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰακωβ οὗ ἔθηκεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσραηλ **35** καὶ διέθετο κύριος μετ' αὐτῶν διαθήκη καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἐτέρους καὶ οὐ προσκυνήσετε αὐτοῖς καὶ οὐ λατρεύσετε αὐτοῖς καὶ οὐ θυσιάσετε αὐτοῖς **36** ὅτι ἀλλ' ἢ τῷ κυρίῳ ὃς ἀνήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ἰσχύι μεγάλη καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ αὐτὸν φοβηθήσεσθε καὶ αὐτῷ προσκυνήσετε καὶ αὐτῷ θύσετε **37** καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα καὶ τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς ἃς ἔγραψεν ὑμῖν φυλάσσεσθε ποιεῖν πάσας τὰς ἡμέρας καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἐτέρους **38** καὶ τὴν διαθήκην ἣν διέθετο μεθ' ὑμῶν οὐκ ἐπιλήσεσθε καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἐτέρους **39** ὅτι ἀλλ' ἢ τὸν κύριον θεὸν ὑμῶν φοβηθήσεσθε καὶ αὐτὸς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν **40** καὶ οὐκ ἀκούσεσθε ἐπὶ τῷ κρίματι αὐτῶν ὃ αὐτοὶ ποιοῦσιν **41** καὶ ἦσαν τὰ ἔθνη ταῦτα φοβούμενοι τὸν κύριον καὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν ἦσαν δουλεύοντες καί γε οἱ υἱοὶ καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ποιοῦσιν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης

18 καὶ ἐγένετο ἐν ἔτει τρίτῳ τῷ Ὠσηε υἱῷ Ἡλα βασιλεῖ Ἰσραηλ ἐβασίλευσεν Εζεκίας υἱὸς Αχαζ βασιλέως Ἰουδα **2** υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλευεῖν αὐτὸν καὶ εἴκοσι καὶ ἑννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀβου θυγάτηρ Ζαχαρίου **3** καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ **4** αὐτὸς

ἐξῆρεν τὰ ὑψηλὰ καὶ συνέτριψεν πάσας τὰς στήλας καὶ ἐξωλέθρευσεν τὰ ἄλση καὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν ὃν ἐποίησεν Μωυσῆς ὅτι ἕως τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ θυμιῶντες αὐτῷ καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Νεεσθαν **5** ἐν κυρίῳ θεῷ Ἰσραηλ ἤλπισεν καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἐγενήθη ὁμοιος αὐτῷ ἐν βασιλευσίν Ἰουδα καὶ ἐν τοῖς γενομένοις ἔμπροσθεν αὐτοῦ **6** καὶ ἐκολλήθη τῷ κυρίῳ οὐκ ἀπέστη ὀπισθεν αὐτοῦ καὶ ἐφύλαξεν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ὅσας ἐνετείλατο Μωυσῆ **7** καὶ ἦν κύριος μετ' αὐτοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίει συνῆκεν καὶ ἠθέτησεν ἐν τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων καὶ οὐκ ἐδόουλευσεν αὐτῷ **8** αὐτὸς ἐπάταξεν τοὺς ἀλλοφύλους ἕως Γάζης καὶ ἕως ὀρίου αὐτῆς ἀπὸ πύργου φυλασσόντων καὶ ἕως πόλεως ὄχυρᾶς **9** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ βασιλεῖ Εζεκια αὐτὸς ἐνιαυτὸς ὃ ἔβδομος τῷ Ὠσηε υἱῷ Ἡλα βασιλεῖ Ἰσραηλ ἀνέβη Σαλαμανασσαρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Σαμάρειαν καὶ ἐπολιόρκει ἐπ' αὐτήν **10** καὶ κατελάβετο αὐτήν ἀπὸ τέλους τριῶν ἐτῶν ἐν ἔτει ἕκτῳ τῷ Εζεκια αὐτὸς ἐνιαυτὸς ἕνατος τῷ Ὠσηε βασιλεῖ Ἰσραηλ καὶ συνελήμφθη Σαμάρεια **11** καὶ ἀπόκισεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν Σαμάρειαν εἰς Ἀσσυρίους καὶ ἔθηκεν αὐτοὺς ἐν Αλαε καὶ ἐν Αβωρ ποταμῷ Γωζαν καὶ Ὀρη Μήδων **12** ἀνθ' ὧν ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου θεοῦ αὐτῶν καὶ παρέβησαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ πάντα ὅσα ἐνετείλατο Μωυσῆς ὁ δοῦλος κυρίου καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ οὐκ ἐποίησαν **13** καὶ τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ ἔτει βασιλεῖ Εζεκίου ἀνέβη Σενναχηριμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰουδα τὰς ὄχυρὰς καὶ συνέλαβεν αὐτάς **14** καὶ ἀπέστειλεν Εζεκίας βασιλεὺς Ἰουδα ἀγγέλου πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων εἰς Λαχίς λέγων ἡμάρτηκα ἀποστράφητι ἀπ' ἐμοῦ ὃ ἐὰν ἐπιθῆς ἐπ' ἐμέ βαστάσω καὶ ἐπέθηκεν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Εζεκίαν βασιλέα Ἰουδα τριακόσια τάλαντα ἀργυρίου καὶ τριάκοντα τάλαντα χρυσίου **15** καὶ ἔδωκεν Εζεκίας πᾶν

τὸ ἀργύριον τὸ εὗρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως 16 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συνέκοψεν Εζεκιᾶς τὰς θύρας ναοῦ κυρίου καὶ τὰ ἐστηριγμένα ἃ ἐχρύσωσεν Εζεκιᾶς βασιλεὺς Ἰουδα καὶ ἔδωκεν αὐτὰ βασιλεῖ Ἀσσυρίων 17 καὶ ἀπέστειλεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὸν Ἐαρθαν καὶ τὸν Ραφίς καὶ τὸν Ραψακην ἐκ Λαχίς πρὸς τὸν βασιλέα Εζεκιᾶν ἐν δυνάμει βαρεῖα ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ ἀνέβησαν καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἔστησαν ἐν τῷ ὕδραγωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς ἄνω ἣ ἐστὶν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγοῦ τοῦ γναφέως 18 καὶ ἐβόησαν πρὸς Εζεκιᾶν καὶ ἐξῆλθον πρὸς αὐτὸν Ἐλιακὶμ υἱὸς Χελκιου ὁ οἰκονόμος καὶ Σομνας ὁ γραμματεὺς καὶ Ἰωας υἱὸς Ἀσαφ ὁ ἀναμιμνήσκων 19 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ραψακῆς εἶπατε δὴ πρὸς Εζεκιᾶν τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀσσυρίων τίς ἡ πεποιθήσις αὕτη ἦν πέποιθας 20 εἶπας πλὴν λόγοι χειλέων βουλή καὶ δύνამις εἰς πόλεμον νῦν οὖν τίνη πεποιθὼς ἠθέτησας ἐν ἐμοί 21 νῦν ἰδοὺ πέποιθας σαυτῷ ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην ταύτην ἐπ' Αἴγυπτον ὅς ἂν στηριχθῆ ἄνθρωπος ἐπ' αὐτήν καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ τρήσει αὐτήν οὕτως Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου πᾶσιν τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' αὐτόν 22 καὶ ὅτι εἶπας πρὸς με ἐπὶ κύριον θεὸν πεποιθήσαμεν οὐχὶ αὐτὸς οὗτος οὗ ἄπεστησεν Εζεκιᾶς τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ εἶπεν τῷ Ἰουδα καὶ τῇ Ἱερουσαλημ ἐνώπιον τοῦ θυσιαστηρίου τούτου προσκυνήσετε ἐν Ἱερουσαλημ 23 καὶ νῦν μίχθητε δὴ τῷ κυρίῳ μου βασιλεῖ Ἀσσυρίων καὶ δώσω σοι δισχιλίους ἵππους εἰ δυνήσῃ δοῦναι σεαυτῷ ἐπιβάτας ἐπ' αὐτούς 24 καὶ πῶς ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπον τοπάρχου ἐνὸς τῶν δούλων τοῦ κυρίου μου τῶν ἐλαχίστων καὶ ἡλιπίας σαυτῷ ἐπ' Αἴγυπτον εἰς ἄρματα καὶ ἵππεῖς 25 καὶ νῦν μὴ ἄνευ κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον τοῦ διαφθεῖραι αὐτόν κύριος εἶπεν πρὸς με ἀνάβηθι

ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ διάφθειρον αὐτήν 26 καὶ εἶπεν Ἐλιακὶμ υἱὸς Χελκιου καὶ Σομνας καὶ Ἰωας πρὸς Ραψακην λάλησον δὴ πρὸς τοὺς παῖδάς σου Συριστί ὅτι ἀκούομεν ἡμεῖς καὶ οὐ λαλήσεις μεθ' ἡμῶν Ἰουδαίσι καὶ ἴνα τί λαλεῖς ἐν τοῖς ὤσιν τοῦ λαοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ τείχους 27 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ραψακῆς μὴ ἐπὶ τὸν κύριόν σου καὶ πρὸς σὲ ἀπέστειλὲν με ὁ κύριός μου λαλήσαι τοὺς λόγους τούτους οὐχὶ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς καθημένους ἐπὶ τοῦ τείχους τοῦ φαγεῖν τὴν κόπρον αὐτῶν καὶ πιεῖν τὸ οὔρον αὐτῶν μεθ' ὑμῶν ἅμα 28 καὶ ἔστη Ραψακῆς καὶ ἐβόησεν φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδαίσι καὶ ἐλάλησεν καὶ εἶπεν ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ μεγάλου βασιλέως Ἀσσυρίων 29 τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς μὴ ἐπαιρέτω ὑμᾶς Εζεκιᾶς λόγοις ὅτι οὐ μὴ δύνηται ὑμᾶς ἐξελεῖσθαι ἐκ χειρὸς μου 30 καὶ μὴ ἐπελπιζέτω ὑμᾶς Εζεκιᾶς πρὸς κύριον λέγων ἐξαιρούμενος ἐξελεῖται ἡμᾶς κύριος οὐ μὴ παραδοθῆ ἡ πόλις αὕτη ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων 31 μὴ ἀκούετε Εζεκιᾶν ὅτι τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ποιήσατε μετ' ἐμοῦ εὐλογίαν καὶ ἐξέλθατε πρὸς με καὶ πίεται ἄνθρωπος τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ ἄνθρωπος τὴν συκὴν αὐτοῦ φάγεται καὶ πίεται ὕδωρ τοῦ λάκκου αὐτοῦ 32 ἕως ἔλθω καὶ λάβω ὑμᾶς εἰς γῆν ὡς γῆ ὑμῶν γῆ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἄρτου καὶ ἀμπελώνων γῆ ἐλαίας ἐλαίου καὶ μέλιτος καὶ ζήσετε καὶ οὐ μὴ ἀποθάνητε καὶ μὴ ἀκούετε Εζεκιᾶν ὅτι ἀπατᾷ ὑμᾶς λέγων κύριος ῥύσεται ἡμᾶς 33 μὴ ῥυόμενοι ἐρρύσαντο οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων 34 ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς Αἰμαθ καὶ Ἀρφαδ ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς Σεφαρουαῖν καὶ ὅτι ἐξείλαντο Σαμάρειαν ἐκ χειρὸς μου 35 τίς ἐν πᾶσιν τοῖς θεοῖς τῶν γαιῶν οἱ ἐξείλαντο τὰς γὰς αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου ὅτι ἐξελεῖται κύριος τὴν Ἱερουσαλημ ἐκ χειρὸς μου 36 καὶ ἐκώφευσαν καὶ οὐκ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ λόγον ὅτι ἐντολὴ τοῦ βασιλέως λέγων οὐκ ἀποκριθήσεσθε αὐτῷ 37

καὶ εἰσῆλθεν Ἐλιακὶμ υἱὸς Χελκιου ὁ οἰκονόμος καὶ Σομνας ὁ γραμματεὺς καὶ Ἰωας υἱὸς Ἀσαφ ὁ ἀναμιμνήσκων πρὸς Ἐζεκιαν διερρηχότες τὰ ἱμάτια καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ τοὺς λόγους Ραφακου

19 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἐζεκιας καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ καὶ περιεβάλετο σάκκον καὶ εἰσῆλθεν εἰς οἶκον κυρίου **2** καὶ ἀπέστειλεν Ἐλιακὶμ τὸν οἰκονόμον καὶ Σομναν τὸν γραμματέα καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἱερέων περιβεβλημένους σάκκους πρὸς Ἡσαιαν τὸν προφήτην υἱὸν Ἀμωσ **3** καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν τάδε λέγει Ἐζεκιας ἡμέρα θλίψεως καὶ ἔλεγμοῦ καὶ παροργισμοῦ ἡ ἡμέρα αὕτη ὅτι ἦλθον υἱοὶ ἕως ὠδίνων καὶ ἰσχύς οὐκ ἔστιν τῇ τικτούσῃ **4** εἴ πως εἰσακούσεται κύριος ὁ θεὸς σου πάντας τοὺς λόγους Ραφακου ὃν ἀπέστειλεν αὐτὸν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὁ κύριος αὐτοῦ ὄνειδίζειν θεὸν ζῶντα καὶ βλασφημεῖν ἐν λόγοις οἷς ἤκουσεν κύριος ὁ θεὸς σου καὶ λήμψη προσευχὴν περὶ τοῦ λείμματος τοῦ εὕρισκομένου **5** καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως Ἐζεκιου πρὸς Ἡσαιαν **6** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαιας τάδε ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν τάδε λέγει κύριος μὴ φοβηθῆς ἀπὸ τῶν λόγων ὧν ἤκουσας ὧν ἐβλασφήμησαν τὰ παιδάρια βασιλέως Ἀσσυρίων **7** ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐν αὐτῷ πνεῦμα καὶ ἀκούσεται ἀγγελίαν καὶ ἀποστραφήσεται εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ καταβαλῶ αὐτὸν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ **8** καὶ ἐπέστρεψεν Ραφακὴς καὶ εὔρεν τὸν βασιλέα Ἀσσυρίων πολεμοῦντα ἐπὶ Λομνα ὅτι ἤκουσεν ὅτι ἀπῆρεν ἀπὸ Λαχίς **9** καὶ ἤκουσεν περὶ Θαρακα βασιλέως Αἰθιόπων λέγων ἰδοὺ ἐξῆλθεν πολεμεῖν μετὰ σοῦ καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἐζεκιαν λέγων **10** μὴ ἐπαιρέτω σε ὁ θεὸς σου ἐφ' ᾧ σὺ πέποιθας ἐπ' αὐτῷ λέγων οὐ μὴ παραδοθῆ Ἱερουσαλημ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἀσσυρίων **11** ἰδοὺ σὺ ἤκουσας πάντα ὅσα ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων πάσαις

ταῖς γαῖς τοῦ ἀναθεματίσαι αὐτάς καὶ σὺ ῥυσθήσῃ **12** μὴ ἐξείλαντο αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν ἔθνῶν οὓς διέφθειραν οἱ πατέρες μου τὴν τε Γωζαν καὶ τὴν Χαρραν καὶ Ραφες καὶ υἱοὺς Ἐδεμ τοὺς ἐν Θασσθεν **13** ποῦ ἔστιν ὁ βασιλεὺς Αἰμαθ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀρφαδ καὶ ποῦ ἔστιν Σεφαρουαὶν Ἀνα καὶ Αὐα **14** καὶ ἔλαβεν Ἐζεκιας τὰ βιβλία ἐκ χειρὸς τῶν ἀγγέλων καὶ ἀνέγνω αὐτά καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον κυρίου καὶ ἀνέπτυσεν αὐτὰ Ἐζεκιας ἐναντίον κυρίου **15** καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶν σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν **16** κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἄκουσον ἄνοιξον κύριε τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ ἰδὲ καὶ ἄκουσον τοὺς λόγους Σενναχηριμ οὓς ἀπέστειλεν ὄνειδίζειν θεὸν ζῶντα **17** ὅτι ἀληθεῖα κύριε ἠρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὰ ἔθνη **18** καὶ ἔδωκαν τοὺς θεοὺς αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ ὅτι οὐ θεοὶ εἰσὶν ἀλλ' ἡ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων ξύλα καὶ λίθοι καὶ ἀπόλεσαν αὐτούς **19** καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ὅτι σὺ κύριος ὁ θεὸς μόνος **20** καὶ ἀπέστειλεν Ἡσαιας υἱὸς Ἀμωσ πρὸς Ἐζεκιαν λέγων τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἂ προσηύξω πρὸς με περὶ Σενναχηριμ βασιλέως Ἀσσυρίων ἤκουσα **21** οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν κύριος ἐπ' αὐτόν ἐξουδένησέν σε καὶ ἐμυκτήρισέν σε παρθένος θυγάτηρ Σιων ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν αὐτῆς ἐκίνησεν θυγάτηρ Ἱερουσαλημ **22** τίνα ὠνείδισας καὶ ἐβλασφήμησας καὶ ἐπὶ τίνα ὕψωσας φωνήν καὶ ἦρας εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμοὺς σου εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραηλ **23** ἐν χειρὶ ἀγγέλων σου ὠνείδισας κύριον καὶ εἶπας ἐν τῷ πλήθει τῶν ἀρμάτων μου ἐγὼ ἀναβήσομαι εἰς ὕψος ὀρέων μηρῶν τοῦ Λιβάνου καὶ ἔκοψα τὸ μέγεθος τῆς κέδρου αὐτοῦ τὰ ἐκλεκτὰ κυπαρίσων αὐτοῦ καὶ ἦλθον εἰς μελὸν τέλους αὐτοῦ δρυμοῦ Καρμὴλου αὐτοῦ **24** ἐγὼ ἔψυξα καὶ ἔπιον ὕδατα ἀλλότρια

καὶ ἐξηρήμωσα τῷ ἴχνει τοῦ ποδός μου πάντας ποταμούς περιοχῆς **25** ἔπλασα αὐτήν νῦν ἤγαγον αὐτήν καὶ ἐγενήθη εἰς ἐπάρσεις ἀποικεσιῶν μαχίμων πόλεις ὄχυράς **26** καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς ἠσθένησαν τῇ χειρὶ ἔπτηξαν καὶ κατησχύνθησαν ἐγένοντο χόρτος ἀγροῦ ἢ χλωρὰ βοτάνη χλόη δωμάτων καὶ πάτημα ἀπέναντι ἐστηκότος **27** καὶ τὴν καθέδραν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου καὶ τὴν εἴσοδόν σου ἔγνων καὶ τὸν θυμόν σου ἐπ' ἐμέ **28** διὰ τὸ ὀργισθῆναί σε ἐπ' ἐμέ καὶ τὸ στρῆνός σου ἀνέβη ἐν τοῖς ὠσίν μου καὶ θήσω τὰ ἄγκιστρά μου ἐν τοῖς μυκτῆρσίν σου καὶ χαλινὸν ἐν τοῖς χεῖλεσίν σου καὶ ἀποστρέψω σε ἐν τῇ ὁδῷ ἧ ἦλθες ἐν αὐτῇ **29** καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον φάγη τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν αὐτόματα καὶ τῷ ἔτι τῷ δευτέρῳ τὰ ἀνατέλλοντα καὶ ἔτι τρίτῳ σπορὰ καὶ ἄμητος καὶ φυτεῖα ἀμπελώνων καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν **30** καὶ προσθήσει τὸ διασεσφυσμένον οἶκον Ιουδα τὸ ὑπολειφθὲν ρίζαν κάτω καὶ ποιήσει καρπὸν ἄνω **31** ὅτι ἐξ Ἱερουσαλημ ἐξελεύσεται κατάλειμμα καὶ ἀνασφζόμενος ἐξ ὄρους Σιων ὁ ζῆλος κυρίου τῶν δυνάμεων ποιήσει τοῦτο **32** οὕτως τάδε λέγει κύριος πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν πόλιν ταύτην καὶ οὐ τοξεύσει ἐκεῖ βέλος καὶ οὐ προφθάσει αὐτήν θυρεός καὶ οὐ μὴ ἐκχέη πρὸς αὐτήν πρόσχωμα **33** τῇ ὁδῷ ἧ ἦλθεν ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐκ εἰσελεύσεται λέγει κύριος **34** καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης δι' ἐμέ καὶ διὰ Δαυιδ τὸν δούλόν μου **35** καὶ ἐγένετο ἕως νυκτός καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος κυρίου καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδας καὶ ὠρθισαν τὸ πρῶν καὶ ἰδοὺ πάντες σώματα νεκρά **36** καὶ ἀπῆρεν καὶ ἐπορεύθη καὶ ἀπέστρεψεν Σενναχηριμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ᾤκησεν ἐν Νινευῆ **37** καὶ ἐγένετο αὐτοῦ προσκυνοῦντος ἐν οἴκῳ Νεσεραχ θεοῦ αὐτοῦ καὶ Αδραμελεχ καὶ Σαρασαρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ

ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ καὶ αὐτοὶ ἐσώθησαν εἰς γῆν Αραρατ καὶ ἐβασίλευσεν Ασρδαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

20 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠρρώστησεν Εζεκιας εἰς θάνατον καὶ εἰσηλθεν πρὸς αὐτὸν Ησαιας υἱὸς Αμως ὁ προφήτης καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν τάδε λέγει κύριος ἔντειλαι τῷ οἴκῳ σου ὅτι ἀποθνήσκεις σὺ καὶ οὐ ζήσῃ **2** καὶ ἀπέστρεψεν Εζεκιας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον καὶ ἠύξατο πρὸς κύριον λέγων **3** ὦ δὴ κύριε μνήσθητι δὴ ὅσα περιπάτησα ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ πλήρει καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ἐποίησα καὶ ἔκλαυσεν Εζεκιας κλαυθμῷ μεγάλῳ **4** καὶ ἦν Ησαιας ἐν τῇ αὐλῇ τῇ μέσῃ καὶ ῥῆμα κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν λέγων **5** ἐπίστρεψον καὶ ἐρεῖς πρὸς Εζεκιαν τὸν ἠγούμενον τοῦ λαοῦ μου τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Δαυιδ τοῦ πατρός σου ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου εἶδον τὰ δάκρυά σου ἰδοὺ ἐγὼ ἰάσομαί σε τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναβήσῃ εἰς οἶκον κυρίου **6** καὶ προσθήσω ἐπὶ τὰς ἡμέρας σου πέντε καὶ δέκα ἔτη καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων σώσω σε καὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης δι' ἐμέ καὶ διὰ Δαυιδ τὸν δούλόν μου **7** καὶ εἶπεν λαβέτωσαν παλάθην σύκων καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τὸ ἔλκος καὶ ὑγιαίσει **8** καὶ εἶπεν Εζεκιας πρὸς Ησαιαν τί τὸ σημεῖον ὅτι ἰάσεται με κύριος καὶ ἀναβήσομαι εἰς οἶκον κυρίου τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ **9** καὶ εἶπεν Ησαιας τοῦτο τὸ σημεῖον παρὰ κυρίου ὅτι ποιήσει κύριος τὸν λόγον ὃν ἐλάλησεν πορεύσεται ἡ σκιὰ δέκα βαθμούς ἐὰν ἐπιστρέφῃ δέκα βαθμούς **10** καὶ εἶπεν Εζεκιας κοῦφον τὴν σκιὰν κλιναὶ δέκα βαθμούς οὐχὶ ἀλλ' ἐπιστραφήτω ἡ σκιὰ δέκα βαθμούς εἰς τὰ ὀπίσω **11** καὶ ἐβόησεν Ησαιας ὁ προφήτης πρὸς κύριον καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σκιὰ ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς εἰς τὰ ὀπίσω δέκα βαθμούς **12** ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλεν Μαρωδαχβαλαδαν υἱὸς Βαλαδαν βασιλεὺς Βαβυλῶνος βιβλία καὶ

μαναα πρὸς Εζεκιαν ὅτι ἤκουσεν ὅτι ἠρρώστησεν Εζεκιαι 13 καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Εζεκιαι καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς ὅλον τὸν οἶκον τοῦ νεχωθα τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον τὰ ἀρώματα καὶ τὸ ἔλαιον τὸ ἀγαθόν καὶ τὸν οἶκον τῶν σκευῶν καὶ ὅσα ἠρέθη ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ οὐκ ἦν λόγος ὃν οὐκ ἔδειξεν αὐτοῖς Εζεκιαι ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ 14 καὶ εἰσηλθεν Ησαιας ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Εζεκιαν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τί ἐλάλησαν οἱ ἄνδρες οὗτοι καὶ πόθεν ἦκασιν πρὸς σέ καὶ εἶπεν Εζεκιαι ἐκ γῆς πόρρωθεν ἦκασιν πρὸς με ἐκ Βαβυλῶνος 15 καὶ εἶπεν τί εἶδον ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ εἶπεν πάντα ὅσα ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον οὐκ ἦν ἐν τῷ οἴκῳ μου ὃ οὐκ ἔδειξα αὐτοῖς ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου 16 καὶ εἶπεν Ησαιας πρὸς Εζεκιαν ἄκουσον λόγον κυρίου 17 ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται καὶ λημφθήσεται πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ ὅσα ἐθησαύρισαν οἱ πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης εἰς Βαβυλῶνα καὶ οὐχ ὑπολειφθήσεται ῥῆμα ὃ εἶπεν κύριος 18 καὶ οἱ υἱοὶ σου οἱ ἐξελεύσονται ἐκ σοῦ οὐς γεννήσεις λήμψεται καὶ ἔσονται εὐνοῦχοι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος 19 καὶ εἶπεν Εζεκιαι πρὸς Ησαιαν ἀγαθὸς ὁ λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἔστω εἰρήνη ἐν ταῖς ἡμέραις μου 20 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Εζεκιου καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ καὶ ὅσα ἐποίησεν τὴν κρήνην καὶ τὸν ὑδραγωγὸν καὶ εἰσήνεγκεν τὸ ὕδωρ εἰς τὴν πόλιν οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα 21 καὶ ἐκοιμήθη Εζεκιαι μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Μανασσης υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

21 υἱὸς δώδεκα ἐτῶν Μανασσης ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ πεντήκοντα καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Οψιβα 2 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν

ἐθνῶν ὧν ἐξῆρεν κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ισραηλ 3 καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ὤκοδόμησεν τὰ ὑψηλά ἃ κατέσπασεν Εζεκιαι ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἀνέστησεν θυσιαστήριον τῇ Βααλ καὶ ἐποίησεν ἄλση καθὼς ἐποίησεν Αχααβ βασιλεὺς Ισραηλ καὶ προσεκύνησεν πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς 4 καὶ ὤκοδόμησεν θυσιαστήριον ἐν οἴκῳ κυρίου ὡς εἶπεν ἐν Ιερουσαλημ θήσω τὸ ὄνομά μου 5 καὶ ὤκοδόμησεν θυσιαστήριον πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ ἐν ταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκου κυρίου 6 καὶ διῆγεν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν πυρὶ καὶ ἐκληδονίζετο καὶ οἰωνίζετο καὶ ἐποίησεν θελητὴν καὶ γνώστας ἐπλήθυνεν τοῦ ποιεῖν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου παροργίσει αὐτόν 7 καὶ ἔθηκεν τὸ γλυπτὸν τοῦ ἄλλους ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ εἶπεν κύριος πρὸς Δαυιδ καὶ πρὸς Σαλωμων τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ ἐν Ιερουσαλημ ἧ ἐξελεξάμην ἐκ πασῶν φυλῶν Ισραηλ καὶ θήσω τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα 8 καὶ οὐ προσθήσω τοῦ σαλευσαι τὸν πόδα Ισραηλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν οἵτινες φυλάξουσιν πάντα ὅσα ἐνετείλαμην κατὰ πᾶσαν τὴν ἐντολήν ἣν ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ δοῦλός μου Μωσῆς 9 καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς Μανασσης τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου ὑπὲρ τὰ ἔθνη ἃ ἠφάνισεν κύριος ἐκ προσώπου υἱῶν Ισραηλ 10 καὶ ἐλάλησεν κύριος ἐν χειρὶ δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν λέγων 11 ἀνθ' ὧν ὅσα ἐποίησεν Μανασσης ὁ βασιλεὺς Ιουδα τὰ βδελύγματα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἀπὸ πάντων ὧν ἐποίησεν ὁ Αμορραῖος ὁ ἔμπροσθεν καὶ ἐξήμαρτεν καὶ γε Ιουδα ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν 12 οὐχ οὕτως τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ἰδοὺ ἐγὼ φέρω κακὰ ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ ἐπὶ Ιουδα ὥστε παντὸς ἀκούοντος ἠχήσει ἀμφοτέρα τὰ ὦτα αὐτοῦ 13 καὶ ἐκτενώ ἐπὶ Ιερουσαλημ τὸ μέτρον Σαμαρείας καὶ τὸ στάθμιον οἴκου Αχααβ καὶ ἀπαλείψω τὴν Ιερουσαλημ καθὼς

ἀπαλείφεται ὁ ἀλάβαστρος ἀπαλειφόμενος καὶ καταστρέφεται ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ **14** καὶ ἀπόσομαι τὸ ὑπόλειμμα τῆς κληρονομίας μου καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ ἔσονται εἰς διαρπαγὴν καὶ εἰς προνομήν πᾶσιν τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν **15** ἀνθ' ὧν ὅσα ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς μου καὶ ἦσαν παροργίζοντές με ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐξήγαγον τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **16** καὶ γε αἶμα ἄθων ἐξέχεεν Μανασσης πολὺ σφόδρα ἕως οὗ ἔπλησεν τὴν Ἱερουσαλημ στόμα εἰς στόμα πλὴν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ ὧν ἐξήμαρτεν τὸν Ἰουδαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου **17** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μανασση καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ ἦν ἥμαρτεν οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα **18** καὶ ἐκοιμήθη Μανασσης μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν τῷ κήπῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐν κήπῳ Οὔζα καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμων υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **19** υἱὸς εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν Ἀμων ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Μεσολλαμ θυγάτηρ Ἀρους ἐξ Ἰετεβα **20** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου καθὼς ἐποίησεν Μανασσης ὁ πατὴρ αὐτοῦ **21** καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ ἧς ἐπορεύθη ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐλάτρευσεν τοῖς εἰδώλοις οἷς ἐλάτρευσεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτοῖς **22** καὶ ἐγκατέλιπεν τὸν κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ κυρίου **23** καὶ συνεστράφησαν οἱ παῖδες Ἀμων πρὸς αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσαν τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ **24** καὶ ἐπάταξεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς πάντας τοὺς συστραφέντας ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀμων καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωσῖαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **25** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμων ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν

Ἰουδα **26** καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν τῷ κήπῳ Οὔζα καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσῖας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

22 υἱὸς ὀκτῶ ἐτῶν Ἰωσῖας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ τριάκοντα καὶ ἐν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Ἰεδίδα θυγάτηρ Εδεία ἐκ Βασουρωθ **2** καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ οὐκ ἀπέστη δεξιὰ ἢ ἀριστερά **3** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῷ βασιλεῖ Ἰωσῖα ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σαφφαν υἱὸν Εσελίου υἱοῦ Μεσολλαμ τὸν γραμματέα οἴκου κυρίου λέγων **4** ἀνάβηθι πρὸς Χελκίαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν καὶ σφράγισον τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου ὃ συνήγαγον οἱ φυλάσσοντες τὸν σταθμὸν παρὰ τοῦ λαοῦ **5** καὶ δότωσαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα τῶν καθεσταμένων ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τοῖς ποιούσιν τὰ ἔργα τοῖς ἐν οἴκῳ κυρίου τοῦ κατισχυῶσαι τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου **6** τοῖς τέκτοσιν καὶ τοῖς οἰκοδόμοις καὶ τοῖς τεχνισταῖς καὶ τοῦ κτήσασθαι ξύλα καὶ λίθους λατομητοῦς τοῦ κραταιῶσαι τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου **7** πλὴν οὐκ ἐξελογίζοντο αὐτοὺς τὸ ἀργύριον τὸ διδόμενον αὐτοῖς ὅτι ἐν πίστει αὐτοὶ ποιῶσιν **8** καὶ εἶπεν Χελκίας ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας πρὸς Σαφφαν τὸν γραμματέα βιβλίον τοῦ νόμου εὔρον ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδωκεν Χελκίας τὸ βιβλίον πρὸς Σαφφαν καὶ ἀνέγνω αὐτὸ **9** καὶ εἰσήνεγκεν πρὸς τὸν βασιλέα Ἰωσῖαν καὶ ἐπέστρεψεν τῷ βασιλεῖ ῥῆμα καὶ εἶπεν ἐχώνευσαν οἱ δοῦλοί σου τὸ ἀργύριον τὸ εὔρεθὲν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα τῶν καθεσταμένων ἐν οἴκῳ κυρίου **10** καὶ εἶπεν Σαφφαν ὁ γραμματεὺς πρὸς τὸν βασιλέα λέγων βιβλίον ἔδωκέν μοι Χελκίας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀνέγνω αὐτὸ Σαφφαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως **11** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τοῦ νόμου

καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ **12** καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκία τῷ ἱερεῖ καὶ τῷ Αχικαμ υἱῷ Σαφφαν καὶ τῷ Αχοβωρ υἱῷ Μιχαιου καὶ τῷ Σαφφαν τῷ γραμματεῖ καὶ τῷ Ασαία δούλῳ τοῦ βασιλέως λέγων **13** δεῦτε ἐκζητήσατε τὸν κύριον περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ Ἰουδα περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ εὐρεθέντος τούτου ὅτι μεγάλη ἡ ὄργη κυρίου ἢ ἐκκεκαυμένη ἐν ἡμῖν ὑπὲρ οὗ οὐκ ἤκουσαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τούτου τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα καθ' ἡμῶν **14** καὶ ἐπορεύθη Χελκίας ὁ ἱερεὺς καὶ Αχικαμ καὶ Αχοβωρ καὶ Σαφφαν καὶ Ασαίας πρὸς Ολδαν τὴν προφῆτιν γυναῖκα Σελλημ υἱοῦ Θεκουε υἱοῦ Αραας τοῦ ἱματιοφύλακος καὶ αὐτὴ κατῴκει ἐν Ἰερουσαλημ ἐν τῇ μασενα καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτήν **15** καὶ εἶπεν αὐτοῖς τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ εἶπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστείλαντι ὑμᾶς πρὸς με **16** τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτὸν πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου οὓς ἀνέγνω βασιλεὺς Ἰουδα **17** ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἐθυμίων θεοῖς ἐτέροις ὅπως παροργίσωσίν με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἐκαυθήσεται ὁ θυμὸς μου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ οὐ σβεσθήσεται **18** καὶ πρὸς βασιλέα Ἰουδα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς ἐπιζητήσαι τὸν κύριον τάδε ἐρεῖτε πρὸς αὐτὸν τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ οἱ λόγοι οὓς ἤκουσας **19** ἀνθ' ὧν ὅτι ἠπαλύνθη ἡ καρδία σου καὶ ἐνετράπης ἀπὸ προσώπου κυρίου ὡς ἤκουσας ὅσα ἐλάλησα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτὸν τοῦ εἶναι εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς κατάραν καὶ διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου καὶ ἔκλασας ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ γε ἐγὼ ἤκουσα λέγει κύριος **20** οὐχ οὕτως ἰδοὺ ἐγὼ προστίθιμί σε πρὸς τοὺς πατέρας σου καὶ συναχθήσῃ εἰς τὸν τάφον σου ἐν εἰρήνῃ καὶ οὐκ ὀφθήσεται ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἐν πᾶσιν τοῖς κακοῖς οἷς ἐγὼ εἶμι ἐπάγω ἐπὶ τὸν

τόπον τοῦτον καὶ ἐπέστρεψαν τῷ βασιλεῖ τὸ ῥῆμα

23 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγεν πρὸς ἑαυτὸν πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰουδα καὶ Ἰερουσαλημ **2** καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον κυρίου καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰουδα καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἰερουσαλημ μετ' αὐτοῦ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ προφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου καὶ ἀνέγνω ἐν ὧσιν αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τῆς διαθήκης τοῦ εὐρεθέντος ἐν οἴκῳ κυρίου **3** καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν στῦλον καὶ διέθετο διαθήκην ἐνώπιον κυρίου τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω κυρίου καὶ τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ τοῦ ἀναστῆσαι τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης τὰ γεγραμμένα ἐπὶ τὸ βιβλίον τοῦτο καὶ ἔστη πᾶς ὁ λαὸς ἐν τῇ διαθήκῃ **4** καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκία τῷ ἱερεῖ τῷ μεγάλῳ καὶ τοῖς ἱερεῦσιν τῆς δευτερώσεως καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὸν σταθμὸν τοῦ ἐξαγαγεῖν ἐκ τοῦ ναοῦ κυρίου πάντα τὰ σκευὴ τὰ πεποιημένα τῷ Βααλ καὶ τῷ ἄλσει καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέκαυσεν αὐτὰ ἔξω Ἰερουσαλημ ἐν σαδημῶθ Κεδρων καὶ ἔλαβεν τὸν χοῦν αὐτῶν εἰς Βαιθηλ **5** καὶ κατέπαυσεν τοὺς χωμαριμ οὓς ἔδωκαν βασιλεῖς Ἰουδα καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰουδα καὶ τοῖς περικύκλω Ἰερουσαλημ καὶ τοὺς θυμιῶντας τῷ Βααλ καὶ τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ καὶ τοῖς μαζουρωθ καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ **6** καὶ ἐξήνεγκεν τὸ ἄλσος ἐξ οἴκου κυρίου ἔξωθεν Ἰερουσαλημ εἰς τὸν χειμάρρουν Κεδρων καὶ κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν τῷ χειμάρρῳ Κεδρων καὶ ἐλέπτυνεν εἰς χοῦν καὶ ἔρριψεν τὸν χοῦν αὐτοῦ εἰς τὸν τάφον τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ **7** καὶ καθεῖλεν τὸν οἶκον τῶν καδησιμ τῶν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου οὗ αἱ γυναῖκες ὑφαινον ἐκεῖ χεττιν τῷ ἄλσει **8** καὶ ἀνήγαγεν

πάντας τοὺς ἱερεῖς ἐκ πόλεων Ἰουδα καὶ ἐμίανεν τὰ ὑψηλά οὗ ἔθυμίασαν ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς ἀπὸ Γαβρα καὶ ἕως Βηρσαββε καὶ καθεῖλεν τὸν οἶκον τῶν πυλῶν τὸν παρὰ τὴν θύραν τῆς πύλης Ἰησοῦ ἄρχοντος τῆς πόλεως τῶν ἐξ ἀριστερῶν ἀνδρῶς ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως **9** πλὴν οὐκ ἀνέβησαν οἱ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον κυρίου ἐν Ἱερουσαλημ ὅτι εἰ μὴ ἔφαγον ἄζυμα ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν **10** καὶ ἐμίανεν τὸν Ταφεθ τὸν ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννομ τοῦ διάγειν ἄνδρα τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἄνδρα τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Μολοχ ἐν πυρὶ **11** καὶ κατέπαυσεν τοὺς ἵππους οὓς ἔδωκαν βασιλεῖς Ἰουδα τῷ ἡλίῳ ἐν τῇ εἰσόδῳ οἴκου κυρίου εἰς τὸ γαζοφυλάκιον Ναθαν βασιλέως τοῦ εὐνούχου ἐν φαρουριμ καὶ τὸ ἄρμα τοῦ ἡλίου κατέκαυσεν πυρὶ **12** καὶ τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ ὑπερφύου Ἀχαζ ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς Ἰουδα καὶ τὰ θυσιαστήρια ἃ ἐποίησεν Μανασσης ἐν ταῖς δυσὶν ἀυλαῖς οἴκου κυρίου καὶ καθεῖλεν ὁ βασιλεὺς καὶ κατέσπασεν ἐκεῖθεν καὶ ἔρριψεν τὸν χοῦν αὐτῶν εἰς τὸν χειμάρρουν Κεδρων **13** καὶ τὸν οἶκον τὸν ἐπὶ πρόσωπον Ἱερουσαλημ τὸν ἐκ δεξιῶν τοῦ ὄρους τοῦ Μοσοαθ ὃν ὠκοδόμησεν Σαλωμων βασιλεὺς Ἰσραηλ τῇ Ἀστάρτῃ προσοχθίσματι Σιδωνίων καὶ τῷ Χαμωσ προσοχθίσματι Μωαβ καὶ τῷ Μολχολ βδελύγματι υἱῶν Ἀμμων ἐμίανεν ὁ βασιλεὺς **14** καὶ συνέτριψεν τὰς στήλας καὶ ἐξωλέθρευσεν τὰ ἄλση καὶ ἔπλησεν τοὺς τόπους αὐτῶν ὁστέων ἀνθρώπων **15** καὶ γε τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθηλ τὸ ὑψηλὸν ὃ ἐποίησεν Ἱεροβοαμ υἱὸς Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ καὶ γε τὸ θυσιαστήριον ἐκεῖνο καὶ τὸ ὑψηλὸν κατέσπασεν καὶ συνέτριψεν τοὺς λίθους αὐτοῦ καὶ ἐλέπτυνεν εἰς χοῦν καὶ κατέκαυσεν τὸ ἄλσος **16** καὶ ἐξένευσεν Ἰωσίας καὶ εἶδεν τοὺς τάφους τοὺς ὄντας ἐκεῖ ἐν τῇ πόλει καὶ ἀπέστειλεν καὶ ἔλαβεν τὰ ὀστᾶ ἐκ τῶν τάφων καὶ κατέκαυσεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐμίανεν αὐτὸ κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ὁ

ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἐστάναι Ἱεροβοαμ ἐν τῇ ἑορτῇ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπιστρέψας ἤρεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ τοῦ λαλήσαντος τοὺς λόγους τούτους **17** καὶ εἶπεν τί τὸ σκόπελον ἐκεῖνο ὃ ἐγὼ ὄρω καὶ εἶπον αὐτῷ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὁ ἐξεληλυθὼς ἐξ Ἰουδα καὶ ἐπικαλεσάμενος τοὺς λόγους τούτους οὓς ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Βαιθηλ **18** καὶ εἶπεν ἄφετε αὐτὸ ἀνήρ μὴ κινήσάτω τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ καὶ ἐρρύσθησαν τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ μετὰ τῶν ὀστέων τοῦ προφήτου τοῦ ἠκοντος ἐκ Σαμαρείας **19** καὶ γε εἰς πάντας τοὺς οἴκους τῶν ὑψηλῶν τοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν Σαμαρείας οὓς ἐποίησαν βασιλεῖς Ἰσραηλ παροργίζειν κύριον ἀπέστησεν Ἰωσίας καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν ἐν Βαιθηλ **20** καὶ ἐθυσίασεν πάντας τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τοὺς ὄντας ἐκεῖ ἐπὶ τῶν θυσιαστηρίων καὶ κατέκαυσεν τὰ ὀστᾶ τῶν ἀνθρώπων ἐπ' αὐτά καὶ ἐπεστράφη εἰς Ἱερουσαλημ **21** καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς παντὶ τῷ λαῷ λέγων ποιήσατε τὸ πασχα τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν καθὼς γέγραπται ἐπὶ βιβλίου τῆς διαθήκης ταύτης **22** ὅτι οὐκ ἐγενήθη τὸ πασχα τοῦτο ἀφ' ἡμερῶν τῶν κριτῶν οἱ ἔκρινον τὸν Ἰσραηλ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας βασιλέων Ἰσραηλ καὶ βασιλέων Ἰουδα **23** ὅτι ἀλλ' ἢ τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἰωσία ἐγενήθη τὸ πασχα τῷ κυρίῳ ἐν Ἱερουσαλημ **24** καὶ γε τοὺς θελητὰς καὶ τοὺς γνωριστὰς καὶ τὰ θεραφιν καὶ τὰ εἰδῶλα καὶ πάντα τὰ προσοχθίσματα τὰ γεγονότα ἐν γῆ Ἰουδα καὶ ἐν Ἱερουσαλημ ἐξῆρεν ὁ βασιλεὺς Ἰωσίας ἵνα στήσῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ τοῦ βιβλίου οὗ εὔρεν Χελκίας ὁ ἱερεὺς ἐν οἴκῳ κυρίου **25** ὁμοιος αὐτῷ οὐκ ἐγενήθη ἔμπροσθεν αὐτοῦ βασιλεὺς ὃς ἐπέστρεψεν πρὸς κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ἰσχύϊ αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν νόμον Μωυσῆ καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἀνέστη ὁμοιος αὐτῷ **26** πλὴν

οὐκ ἀπεστράφη κύριος ἀπὸ θυμοῦ ὀργῆς αὐτοῦ τοῦ μεγάλου οὗ ἔθυμώθη ὀργὴ αὐτοῦ ἐν τῷ Ιουδα ἐπὶ τοὺς παροργισμοὺς οὓς παρώργισεν αὐτὸν Μανασσης 27 καὶ εἶπεν κύριος καὶ γε τὸν Ιουδαν ἀποστήσω ἀπὸ τοῦ προσώπου μου καθὼς ἀπέστησα τὸν Ισραὴλ καὶ ἀπόσομαι τὴν πόλιν ταύτην ἣν ἐξελεξάμην τὴν Ιερουσαλημ καὶ τὸν οἶκον οὗ εἶπον ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ 28 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ιωσιου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα 29 ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Φαραω Νεχαω βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ βασιλείᾳ Ἀσσυρίων ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην καὶ ἐπορεύθη Ιωσias εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν Νεχαω ἐν Μαγεδδῶ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτόν 30 καὶ ἐπεβίβασαν αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ νεκρὸν ἐκ Μαγεδδῶ καὶ ἦγαγον αὐτὸν εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ιωαχας υἱὸν Ιωσιου καὶ ἔχρισαν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ 31 υἱὸς εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν ἦν Ιωαχας ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτὸν καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Αμιταλ θυγάτηρ Ιερεμιου ἐκ Λεμνα 32 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ 33 καὶ μετέστησεν αὐτὸν Φαραω Νεχαω ἐν Δεβλαθα ἐν γῆ Εμαθ τοῦ μὴ βασιλεῦειν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἔδωκεν ζημίαν ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἑκατὸν τάλαντα χρυσίου 34 καὶ ἐβασίλευσεν Φαραω Νεχαω ἐπ’ αὐτοὺς τὸν Ελιακιμ υἱὸν Ιωσιου βασιλέως Ιουδα ἀντὶ Ιωσιου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ιωακιμ καὶ τὸν Ιωαχας ἔλαβεν καὶ εἰσήνεγκεν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ 35 καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἔδωκεν Ιωακιμ τῷ Φαραω πλὴν ἐτιμογράφησεν τὴν γῆν τοῦ δοῦναι τὸ ἀργύριον ἐπὶ στόματος Φαραω ἀνὴρ κατὰ τὴν συντίμησιν αὐτοῦ ἔδωκεν

τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον μετὰ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς δοῦναι τῷ Φαραω Νεχαω 36 υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ιωακιμ ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτὸν καὶ ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Ιελδαφ θυγάτηρ Φεδεῖα ἐκ Ρουμα 37 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ

24 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ ἐγενήθη αὐτῷ Ιωακιμ δούλος τρία ἔτη καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ἠθέτησεν ἐν αὐτῷ 2 καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ τοὺς μονοζώνους τῶν Χαλδαίων καὶ τοὺς μονοζώνους Συρίας καὶ τοὺς μονοζώνους Μωαβ καὶ τοὺς μονοζώνους υἰῶν Αμμων καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἐν τῇ γῆ Ιουδα τοῦ κατισχυῖσαι κατὰ τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν 3 πλὴν ἐπὶ τὸν θυμὸν κυρίου ἦν ἐν τῷ Ιουδα ἀποστήσαι αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ἐν ἀμαρτίαις Μανασση κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν 4 καὶ γε αἷμα ἀθῶν ἐξέχεεν καὶ ἔπλησεν τὴν Ιερουσαλημ αἵματος ἀθῶου καὶ οὐκ ἠθέλησεν κύριος ἰλασθῆναι 5 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ιωακιμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοῦ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα 6 καὶ ἐκοιμήθη Ιωακιμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Ιωακιμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ’ αὐτοῦ 7 καὶ οὐ προσέθετο ἔτι βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐξελθεῖν ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ ὅτι ἔλαβεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ χειμάρρου Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου πάντα ὅσα ἦν τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου 8 υἱὸς ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν Ιωακιμ ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτὸν καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Νεσθα θυγάτηρ Ελλαθαν ἐξ Ιερουσαλημ 9 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ 10 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ

ἀνέβη Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς
Ιερουσαλημ καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ **11** καὶ
εἰσῆλθεν Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος
εἰς τὴν πόλιν καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπολιόρκουν
ἐπ' αὐτήν **12** καὶ ἐξῆλθεν Ιωακίμ βασιλεὺς Ἰουδα
ἐπὶ βασιλέα Βαβυλῶνος αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες
αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ
καὶ οἱ εὐνοῦχοι αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν αὐτὸν
βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν ἔτει ὀγδόῳ τῆς
βασιλείας αὐτοῦ **13** καὶ ἐξῆνεγκεν ἐκεῖθεν
πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου καὶ τοὺς
θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ συνέκοψεν
πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσαῖ ἃ ἐποίησεν Σαλωμων
βασιλεὺς Ἰσραηλ ἐν τῷ ναῶ κυρίου κατὰ τὸ
ῥῆμα κυρίου **14** καὶ ἀπώκισεν τὴν Ἱερουσαλημ
καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς δυνατοὺς
ἰσχύι αἰχμαλωσίας δέκα χιλιάδας αἰχμαλωτίσας
καὶ πᾶν τέκνονα καὶ τὸν συγκλείοντα καὶ οὐχ
ὑπελείφθη πλην οἱ πτωχοὶ τῆς γῆς **15** καὶ
ἀπώκισεν τὸν Ιωακίμ εἰς Βαβυλῶνα καὶ τὴν
μητέρα τοῦ βασιλέως καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ
βασιλέως καὶ τοὺς εὐνοῦχοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς
ἰσχυροὺς τῆς γῆς ἀπήγαγεν ἀποικεσίαν ἐξ
Ιερουσαλημ εἰς Βαβυλῶνα **16** καὶ πάντας τοὺς
ἄνδρας τῆς δυνάμεως ἑπτακισχιλίους καὶ τὸν
τέκνονα καὶ τὸν συγκλείοντα χιλίους πάντες
δυνατοὶ ποιοῦντες πόλεμον καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς
βασιλεὺς Βαβυλῶνος μετοικεσίαν εἰς Βαβυλῶνα
17 καὶ ἐβασίλευσεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν
Μαθθανιαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σεδεκία **18** υἱὸς εἴκοσι καὶ ἑνὸς
ἐνιαυτοῦ Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ
ἑνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ
ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιταλ θυγάτηρ Ἱερεμίου
19 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου κατὰ
πάντα ὅσα ἐποίησεν Ιωακίμ **20** ὅτι ἐπὶ τὸν θυμὸν
κυρίου ἦν ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ ἐν τῷ Ἰουδα ἕως
ἀπέρριψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ
ἠθέτησεν Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος

25 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑνάτῳ τῆς
βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ
ἦλθεν Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος
καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ
παρενέβαλεν ἐπ' αὐτήν καὶ ὠκοδόμησεν ἐπ'
αὐτὴν περίτειχος κύκλῳ **2** καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν
περιοχῇ ἕως τοῦ ἑνδεκάτου ἔτους τοῦ βασιλέως
Σεδεκίου **3** ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς καὶ ἐνίσχυσεν ὁ
λιμὸς ἐν τῇ πόλει καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς
γῆς **4** καὶ ἐρράγη ἡ πόλις καὶ πάντες οἱ ἄνδρες
τοῦ πολέμου ἐξῆλθον νυκτὸς ὁδὸν πύλης τῆς ἀνά
μέσον τῶν τειχέων αὕτη ἣ ἔστιν τοῦ κήπου τοῦ
βασιλέως καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τὴν πόλιν κύκλῳ
καὶ ἐπορεύθη ὁδὸν τὴν Αραβα **5** καὶ ἐδίωξεν ἡ
δύναμις τῶν Χαλδαιῶν ὀπίσω τοῦ βασιλέως καὶ
κατέλαβον αὐτὸν ἐν Αραβῶθ Ἱεριχω καὶ πᾶσα
ἡ δύναμις αὐτοῦ διεσπάρη ἐπάνωθεν αὐτοῦ **6**
καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα καὶ ἤγαγον αὐτὸν
πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθα καὶ
ἐλάλησεν μετ' αὐτοῦ κρίσιν **7** καὶ τοὺς υἱοὺς
Σεδεκίου ἔσφαξεν κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ
τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου ἐξετύφλωσεν καὶ
ἔδησεν αὐτὸν ἐν πέδαις καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς
Βαβυλῶνα **8** καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ἑβδόμῃ
τοῦ μηνὸς αὐτὸς ἐνιαυτὸς ἐννεακαίδεκατος τῷ
Ναβουχοδοноσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος ἦλθεν
Ναβουζαρδαν ὁ ἀρχιμάγειρος ἐστὼς ἐνώπιον
βασιλέως Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλημ **9** καὶ
ἐνέπρησεν τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ
βασιλέως καὶ πάντας τοὺς οἴκους Ἱερουσαλημ καὶ
πᾶν οἶκον ἐνέπρησεν **10** ὁ ἀρχιμάγειρος **11** καὶ τὸ
περισσὸν τοῦ λαοῦ τὸ καταλειφθὲν ἐν τῇ πόλει
καὶ τοὺς ἐμπεπτωκότας οἱ ἐνέπεσον πρὸς βασιλέα
Βαβυλῶνος καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ στηρίγματος
μετῆρην Ναβουζαρδαν ὁ ἀρχιμάγειρος **12** καὶ ἀπὸ
τῶν πτωχῶν τῆς γῆς ὑπέλιπεν ὁ ἀρχιμάγειρος
εἰς ἀμπελοργοὺς καὶ εἰς γαβὶν **13** καὶ τοὺς
στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ
τὰς μεχωνῶθ καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν

τὴν ἐν οἴκῳ κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι καὶ ἦσαν τὸν χαλκὸν αὐτῶν εἰς Βαβυλῶνα 14 καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰ ἱαμῖν καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς θυίσκας καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ἔλαβεν 15 καὶ τὰ πυρεῖα καὶ τὰς φιάλας τὰς χρυσᾶς καὶ τὰς ἀργυρᾶς ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος 16 στύλους δύο ἢ θάλασσα ἢ μία καὶ τὰ μεχωνωθ ἃ ἐποίησεν Σαλωμων τῷ οἴκῳ κυρίου οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ πάντων τῶν σκευῶν 17 ὀκτωκαίδεκα πήχεων ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἐνός καὶ τὸ χωθαρ ἐπ' αὐτοῦ τὸ χαλκοῦν καὶ τὸ ὕψος τοῦ χωθαρ τριῶν πήχεων σαβαχα καὶ ροαί ἐπὶ τοῦ χωθαρ κύκλῳ τὰ πάντα χαλκᾶ καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ τῷ στύλῳ τῷ δευτέρῳ ἐπὶ τῷ σαβαχα 18 καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν Σαραϊαν ἱερέα τὸν πρῶτον καὶ τὸν Σοφοριαν υἱὸν τῆς δευτερώσεως καὶ τοὺς τρεῖς τοὺς φυλάσσοντας τὸν σταθμὸν 19 καὶ ἐκ τῆς πόλεως ἔλαβεν εὐνοῦχον ἕνα ὃς ἦν ἐπιστάτης ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν καὶ πέντε ἄνδρας τῶν ὀρώντων τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως τοὺς εὐρεθέντας ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν γραμματέα τοῦ ἄρχοντος τῆς δυνάμεως τὸν ἐκτάσσοντα τὸν λαὸν τῆς γῆς καὶ ἐξήκοντα ἄνδρας τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοὺς εὐρεθέντας ἐν τῇ πόλει 20 καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδαν ὁ ἀρχιμάγειρος καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθα 21 καὶ ἔπαισεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς ἐν Δεβλαθα ἐν γῆ Αἰμαθ καὶ ἀπωκίσθη Ἰουδας ἐπάνωθεν τῆς γῆς αὐτοῦ 22 καὶ ὁ λαὸς ὁ καταλειφθεὶς ἐν γῆ Ἰουδα οὓς κατέλιπεν Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν τὸν Γοδολιαν υἱὸν Αχικαμ υἱοῦ Σαφαν 23 καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως αὐτοῖ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν ὅτι κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδολιαν καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφαθ καὶ Ἰσμαηλ υἱὸς Ναθανιου καὶ Ἰωαναν υἱὸς Καρηε καὶ Σαραϊας

υἱὸς Θανεμαθ ὁ Νετωφαθίτης καὶ Ἰεζονιας υἱὸς τοῦ Μαχαθι αὐτοῖ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν 24 καὶ ὤμοσεν Γοδολιας αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν καὶ εἶπεν αὐτοῖς μὴ φοβεῖσθε πάροδον τῶν Χαλδαίων καθίσατε ἐν τῇ γῇ καὶ δουλεύσατε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος καὶ καλῶς ἔσται ὑμῖν 25 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἐβδόμῳ μηνὶ ἦλθεν Ἰσμαηλ υἱὸς Ναθανιου υἱοῦ Ἐλισαμα ἐκ τοῦ σπέρματος τῶν βασιλέων καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν τὸν Γοδολιαν καὶ ἀπέθανεν καὶ τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς Χαλδαίους οἱ ἦσαν μετ' αὐτοῦ εἰς Μασσηφαθ 26 καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν δυνάμεων καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων 27 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἐβδόμῳ ἔτει τῆς ἀποικεσίας τοῦ Ἰωακίμ βασιλέως Ἰουδα ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ἐβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ὕψωσεν Εὐιλμαρωδαχ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν Ἰωακίμ βασιλέως Ἰουδα καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξ οἴκου φυλακῆς αὐτοῦ 28 καὶ ἐλάλησεν μετ' αὐτοῦ ἀγαθὰ καὶ ἔδωκεν τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνωθεν τῶν θρόνων τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι 29 καὶ ἠλλοίωσεν τὰ ἱμάτια τῆς φυλακῆς αὐτοῦ καὶ ἦσθιεν ἄρτον διὰ παντὸς ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ 30 καὶ ἡ ἐστιατορία αὐτοῦ ἐστιατορία διὰ παντὸς ἐδόθη αὐτῷ ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ

Παραλειπομένων Α΄

1 Αδαμ Σηθ Ενως **2** Καιναν Μαλελεηλ Ιαρεδ **3**
Ενωχ Μαθουσαλα Λαμεχ **4** Νωε υιοὶ Νωε Σημ
Χαμ Ιαφεθ **5** υιοὶ Ιαφεθ Γαμερ Μαγωγ Μαδαι
Ιωυαν Ελισα Θοβελ Μοσοχ καὶ Θιρας **6** καὶ υιοὶ
Γαμερ Ασχαναζ καὶ Ριφαθ καὶ Θοργαμα **7** καὶ υιοὶ
Ιωυαν Ελισα καὶ Θαρσις Κίτιοι καὶ Ῥόδιοι **8** καὶ
υιοὶ Χαμ Χους καὶ Μεστραιμ Φουδ καὶ Χανααν **9**
καὶ υιοὶ Χους Σαβα καὶ Ευιλατ καὶ Σαβαθα καὶ
Ρεγμα καὶ Σεβεκαθα καὶ υιοὶ Ρεγμα Σαβα καὶ
Ουδαδαν **10** καὶ Χους ἐγέννησεν τὸν Νεβρωδ
οὗτος ἤρξατο τοῦ εἶναι γίγας κυνηγὸς ἐπὶ τῆς
γῆς **17** υιοὶ Σημ Αιλαμ καὶ Ασσουρ καὶ Αρφαξαδ
24 Σαλα **25** Εβερ Φαλεκ Ραγαυ **26** Σερουχ Ναχωρ
Θαρα **27** Αβρααμ **28** υιοὶ δὲ Αβρααμ Ισαακ καὶ
Ισμαηλ **29** αὗται δὲ αἱ γενέσεις πρωτοτόκου
Ισμαηλ Ναβαιωθ καὶ Κηδαρ Ναβδεηλ Μαβσαν
30 Μασμα Ιδουμα Μασση Χοδδαδ Θαιμαν **31**
Ιεττουρ Ναφες καὶ Κεδμα οὗτοί εἰσιν υιοὶ Ισμαηλ
32 καὶ υιοὶ Χεττουρας παλλακῆς Αβρααμ καὶ
ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ζεμβραν Ιεξαν Μαδαν Μαδιαμ
Σοβακ Σωε καὶ υιοὶ Ιεξαν Σαβα καὶ Δαιδαν **33**
καὶ υιοὶ Μαδιαμ Γαιφα καὶ Οφερ καὶ Ενωχ καὶ
Αβιδα καὶ Ελδαα πάντες οὗτοι υιοὶ Χεττουρας
34 καὶ ἐγέννησεν Αβρααμ τὸν Ισαακ καὶ υιοὶ
Ισαακ Ησαυ καὶ Ιακωβ **35** υιοὶ Ησαυ Ελιφας καὶ
Ραγουηλ καὶ Ιεουλ καὶ Ιεγλομ καὶ Κορε **36** υιοὶ
Ελιφας Θαιμαν καὶ Ωμαρ Σωφαρ καὶ Γωθαμ
καὶ Κενεζ καὶ τῆς Θαμνα Αμαληκ **37** καὶ υιοὶ
Ραγουηλ Ναχεθ Ζαρε Σομε καὶ Μοζε **38** υιοὶ
Σηρ Λωταν Σωβαλ Σεβεγων Ανα Δησων Ωσαρ
Δαισων **39** καὶ υιοὶ Λωταν Χορρι καὶ Αιμαν καὶ
Αιλαθ καὶ Ναμνα **40** υιοὶ Σωβαλ Γωλαμ Μαναχαθ
Γαιβηλ Σωβ καὶ Ωναμ υιοὶ δὲ Σεβεγων Αια καὶ
Ανα **41** υιοὶ Ανα Δαισων υιοὶ δὲ Δησων Εμερων
καὶ Εσεβαν καὶ Ιεθραν καὶ Χαρραν **42** καὶ υιοὶ
Ωσαρ Βαλααν καὶ Ζουκαν καὶ Ιωκαν υιοὶ Δαισων
Ως καὶ Αρραν **43** καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς αὐτῶν

Βαλακ υἱὸς Βεωρ καὶ ὄνομα τῆ πόλει αὐτοῦ
Δενναβα **44** καὶ ἀπέθανεν Βαλακ καὶ ἐβασίλευσεν
ἀντ' αὐτοῦ Ιωβαβ υἱὸς Ζαρα ἐκ Βοσορρας **45** καὶ
ἀπέθανεν Ιωβαβ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ
Ασομ ἐκ τῆς γῆς Θαιμανων **46** καὶ ἀπέθανεν Ασομ
καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Αδαδ υἱὸς Βαραδ ὁ
πατάξας Μαδιαμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωαβ καὶ ὄνομα
τῆ πόλει αὐτοῦ Γεθθαιμ **47** καὶ ἀπέθανεν Αδαδ
καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαμαα ἐκ Μασεκκας
48 καὶ ἀπέθανεν Σαμαα καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ'
αὐτοῦ Σαουλ ἐκ Ροωβωθ τῆς παρὰ ποταμόν
49 καὶ ἀπέθανεν Σαουλ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ'
αὐτοῦ Βαλαεννων υἱὸς Αχοβωρ **50** καὶ ἀπέθανεν
Βαλαεννων υἱὸς Αχοβωρ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ'
αὐτοῦ Αδαδ υἱὸς Βαραδ καὶ ὄνομα τῆ πόλει
αὐτοῦ Φογωρ **51** καὶ ἀπέθανεν Αδαδ καὶ ἦσαν
ἡγεμόνες Εδωμ ἡγεμῶν Θαμανα ἡγεμῶν Γωλα
ἡγεμῶν Ιεθετ **52** ἡγεμῶν Ελιβαμας ἡγεμῶν Ηλας
ἡγεμῶν Φινων **53** ἡγεμῶν Κενεζ ἡγεμῶν Θαιμαν
ἡγεμῶν Μαβσαρ **54** ἡγεμῶν Μεγεδιηλ ἡγεμῶν
Ηραμ οὗτοι ἡγεμόνες Εδωμ

2 ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ισραηλ Ρουβην
Συμεων Λευι Ιουδα Ισσαχαρ Ζαβουλων **2** Δαν
Ιωσηφ Βενιαμιν Νεφθαλι Γαδ Ασηρ **3** υιοὶ Ιουδα
Ηρ Αυναν Σηλων τρεῖς ἐγεννήθησαν αὐτῷ ἐκ
τῆς θυγατρὸς Σαυας τῆς Χαναανίτιδος καὶ ἦν Ηρ
ὁ πρωτότοκος Ιουδα πονηρὸς ἐναντίον κυρίου
καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν **4** καὶ Θαμαρ ἡ νύμφη
αὐτοῦ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Φαρες καὶ τὸν Ζαρα
πάντες υιοὶ Ιουδα πέντε **5** υιοὶ Φαρες Αρσων
καὶ Ιεμουηλ **6** καὶ υιοὶ Ζαρα Ζαμβρι καὶ Αιθαν
καὶ Αιμαν καὶ Χαλχαλ καὶ Δαρα πάντες πέντε
7 καὶ υιοὶ Χαρμι Αχαρ ὁ ἐμποδοστάτης Ισραηλ
ὃς ἠθέτησεν εἰς τὸ ἀνάθεμα **8** καὶ υιοὶ Αιθαν
Αζαρια **9** καὶ υιοὶ Εσερων οἱ ἐτέχθησαν αὐτῷ
ὁ Ιραμεηλ καὶ ὁ Ραμ καὶ ὁ Χαλεβ καὶ Αραμ **10**
καὶ Αραμ ἐγέννησεν τὸν Αμιναδαβ καὶ Αμιναδαβ
ἐγέννησεν τὸν Ναασσων ἄρχοντα τοῦ οἴκου
Ιουδα **11** καὶ Ναασσων ἐγέννησεν τὸν Σαλμων

καὶ Σαλμων ἐγέννησεν τὸν Βοος **12** καὶ Βοος ἐγέννησεν τὸν Ὠβηδ καὶ Ὠβηδ ἐγέννησεν τὸν Ιεσσαί **13** καὶ Ιεσσαί ἐγέννησεν τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ Ἐλιαβ Ἀμιναδαβ ὁ δεύτερος Σαμαὶ ὁ τρίτος **14** Ναθαναηλ ὁ τέταρτος Ραδδαὶ ὁ πέμπτος **15** Ἀσομ ὁ ἕκτος Δαυιδ ὁ ἕβδομος **16** καὶ ἀδελφὴ αὐτῶν Σαρουϊα καὶ Ἀβιγαία καὶ υἱοὶ Σαρουϊα Ἀβεσσα καὶ Ἰωαβ καὶ Ἀσαηλ τρεῖς **17** καὶ Ἀβιγαία ἐγέννησεν τὸν Ἀμεσσα καὶ πατὴρ Ἀμεσσα Ἰοθορ ὁ Ἰσμηλίτης **18** καὶ Χαλεβ υἱὸς Ἐσερων ἐγέννησεν τὴν Γαζουβα γυναῖκα καὶ τὴν Ἰεριωθ καὶ οὗτοι υἱοὶ αὐτῆς Ἰωασαρ καὶ Σωβαβ καὶ Ὀρνα **19** καὶ ἀπέθανεν Γαζουβα καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Χαλεβ τὴν Εφραθ καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ὠρ **20** καὶ Ὠρ ἐγέννησεν τὸν Ουρι καὶ Ουρι ἐγέννησεν τὸν Βεσελεηλ **21** καὶ μετὰ ταῦτα εἰσηλθεν Ἐσερων πρὸς τὴν θυγατέρα Μαχίρ πατρὸς Γαλααδ καὶ οὗτος ἔλαβεν αὐτήν καὶ αὐτὸς ἐξήκοντα ἦν ἐτῶν καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Σεγουβ **22** καὶ Σεγουβ ἐγέννησεν τὸν Ἰαῖρ καὶ ἦσαν αὐτῷ εἴκοσι τρεῖς πόλεις ἐν τῇ Γαλααδ **23** καὶ ἔλαβεν Γεδσοῦρ καὶ Ἀραμ τὰς κώμας Ἰαῖρ ἐξ αὐτῶν τὴν Καναθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἐξήκοντα πόλεις πᾶσαι αὗται υἰῶν Μαχίρ πατρὸς Γαλααδ **24** καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἐσερων ἦλθεν Χαλεβ εἰς Εφραθα καὶ ἡ γυνὴ Ἐσερων Ἀβία καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ἀσχωδ πατέρα Θεκωε **25** καὶ ἦσαν υἱοὶ Ἰερεμειλ πρωτοτόκου Ἐσερων ὁ πρωτότοκος Ραμ καὶ Βαανα καὶ Ἀραν καὶ Ἀσομ ἀδελφὸς αὐτοῦ **26** καὶ ἦν γυνὴ ἑτέρα τῷ Ἰερεμειλ καὶ ὄνομα αὐτῇ Ἀταρα αὕτη ἐστὶν μήτηρ Ὀζομ **27** καὶ ἦσαν υἱοὶ Ραμ πρωτοτόκου Ἰερεμειλ Μασ καὶ Ἰαμιν καὶ Ἀκορ **28** καὶ ἦσαν υἱοὶ Ὀζομ Σαμαὶ καὶ Ἰαδαε καὶ υἱοὶ Σαμαὶ Ναδαβ καὶ Ἀβισοῦρ **29** καὶ ὄνομα τῆς γυναίκος Ἀβισοῦρ Ἀβιχαιλ καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ἀχαβαρ καὶ τὸν Μωλιδ **30** υἱοὶ Ναδαβ Σαλαδ καὶ Ἀφφαιμ καὶ ἀπέθανεν Σαλαδ οὐκ ἔχων τέκνα **31** καὶ υἱοὶ Ἀφφαιμ Ἰσεμειλ καὶ υἱοὶ Ἰσεμειλ Σωσαν καὶ υἱοὶ Σωσαν Ἀχλαὶ **32** καὶ υἱοὶ Ἰαδαε Ἀχισαμαὶ

Ἰεθερ Ἰωναθαν καὶ ἀπέθανεν Ἰεθερ οὐκ ἔχων τέκνα **33** καὶ υἱοὶ Ἰωναθαν Φαλεθ καὶ Ὀζαζα οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Ἰερεμειλ **34** καὶ οὐκ ἦσαν τῷ Σωσαν υἱοὶ ἀλλ' ἡ θυγατέρες καὶ τῷ Σωσαν παῖς Αἰγύπτιος καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωχηλ **35** καὶ ἔδωκεν Σωσαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Ἰωχηλ παιδί αὐτοῦ εἰς γυναῖκα καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Εθθὶ **36** καὶ Εθθὶ ἐγέννησεν τὸν Ναθαν καὶ Ναθαν ἐγέννησεν τὸν Ζαβεδ **37** καὶ Ζαβεδ ἐγέννησεν τὸν Ἀφαηλ καὶ Ἀφαηλ ἐγέννησεν τὸν Ὠβηδ **38** καὶ Ὠβηδ ἐγέννησεν τὸν Ἰηου καὶ Ἰηου ἐγέννησεν τὸν Ἀζαριαν **39** καὶ Ἀζαρίας ἐγέννησεν τὸν Χελλῆς καὶ Χελλῆς ἐγέννησεν τὸν Ἐλεασα **40** καὶ Ἐλεασα ἐγέννησεν τὸν Σοσομαὶ καὶ Σοσομαὶ ἐγέννησεν τὸν Σαλοῦμ **41** καὶ Σαλοῦμ ἐγέννησεν τὸν Ἰεχεμιαν καὶ Ἰεχεμίας ἐγέννησεν τὸν Ἐλισαμα **42** καὶ υἱοὶ Χαλεβ ἀδελφοῦ Ἰερεμειλ Μαρισα ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ οὗτος πατὴρ Ζιφ καὶ υἱοὶ Μαρισα πατρὸς Χεβρων **43** καὶ υἱοὶ Χεβρων Κορε καὶ Θαπούς καὶ Ρεκομ καὶ Σεμαα **44** καὶ Σεμαα ἐγέννησεν τὸν Ραεμ πατέρα Ἰερκααν καὶ Ἰερκααν ἐγέννησεν τὸν Σαμαὶ **45** καὶ υἱὸς αὐτοῦ Μαων καὶ Μαων πατὴρ Βαιθσοῦρ **46** καὶ Γαιφα ἡ παλλακὴ Χαλεβ ἐγέννησεν τὸν Ἀρραν καὶ τὸν Μωσα καὶ τὸν Γεζουε καὶ Ἀρραν ἐγέννησεν τὸν Γεζουε **47** καὶ υἱοὶ Ἰαδαὶ Ραγεμ καὶ Ἰωαθαμ καὶ Γηρσωμ καὶ Φαλετ καὶ Γαιφα καὶ Σαγαφ **48** καὶ ἡ παλλακὴ Χαλεβ Μωχα ἐγέννησεν τὸν Σαβερ καὶ τὸν Θαρχνα **49** καὶ ἐγέννησεν Σαγαφ πατέρα Μαρμηνα καὶ τὸν Σαου πατέρα Μαχαβηνα καὶ πατέρα Γαιβαα καὶ θυγατὴρ Χαλεβ Ἀσχα **50** οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Χαλεβ υἱοὶ Ὠρ πρωτοτόκου Εφραθα Σωβαλ πατὴρ Καριαθιαριμ **51** Σαλωμων πατὴρ Βαιθλαεμ Ἀριμ πατὴρ Βαιθγεδωρ **52** καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Σωβαλ πατρὶ Καριαθιαριμ Ἀραα Ἐσι Ἀμμανιθ **53** Ἐμοσφεως πόλις Ἰαῖρ Αἰθαλιμ καὶ Μιφιθιμ καὶ Ἡσαμαθιμ καὶ Ἡμασαραῖμ ἐκ τούτων ἐξήλθοσαν οἱ Σαραθαῖοι καὶ οἱ Ἐσθαωλαῖοι **54** υἱοὶ Σαλωμων Βαιθλαεμ Νετωφραθὶ Ἀταρωθ οἴκου

Ιωαβ και ἡμισυ τῆς Μαναθι Ησαρεϊ 55 πατρια γραμματέων κατοικοῦντες Ιαβες Θαργαθιμ Σαμαθιμ Σωκαθιμ οὔτοι οἱ Κιναϊοὶ οἱ ἐλθόντες ἐκ Μεσημα πατρὸς οἴκου Ρηχαβ

3 και οὔτοι ἦσαν υἱοὶ Δαυιδ οἱ τεχθέντες αὐτῷ ἐν Χεβρων ὁ πρωτότοκος Αμνων τῆ Αχινααμ τῆ Ιεζραηλίτιδι ὁ δεύτερος Δανιηλ τῆ Αβιγαια τῆ Καρμηλία 2 ὁ τρίτος Αβεσσαλωμ υἱὸς Μωχα θυγατρὸς Θολμαι βασιλέως Γεδσουρ ὁ τέταρτος Αδωνια υἱὸς Αγγιθ 3 ὁ πέμπτος Σαφατια τῆς Αβιταλ ὁ ἕκτος Ιεθρααμ τῆ Αγλα γυναικι αὐτοῦ 4 ἕξ ἐγεννήθησαν αὐτῷ ἐν Χεβρων και ἐβασίλευσεν ἐκεῖ ἑπτὰ ἔτη και ἐξάμηνον και τριάκοντα και τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ 5 και οὔτοι ἐτέχθησαν αὐτῷ ἐν Ιερουσαλημ Σαμαα Σωβαβ Ναθαν και Σαλωμων τέσσαρες τῆ Βηρσαβεε θυγατρὶ Αμιηλ 6 και Ιβααρ και Ελισαμα και Ελιφαλετ 7 και Ναγε και Ναφαγ και Ιανουε 8 και Ελισαμα και Ελιαδα και Ελιφαλετ ἑννέα 9 πάντες υἱοὶ Δαυιδ πλην τῶν υἱῶν τῶν παλλακῶν και Θημαρ ἀδελφῆ αὐτῶν 10 υἱοὶ Σαλωμων Ροβοαμ Αβια υἱὸς αὐτοῦ Ασα υἱὸς αὐτοῦ Ιωσαφατ υἱὸς αὐτοῦ 11 Ιωραμ υἱὸς αὐτοῦ Οχοζια υἱὸς αὐτοῦ Ιωας υἱὸς αὐτοῦ 12 Αμασιας υἱὸς αὐτοῦ Αζαρια υἱὸς αὐτοῦ Ιωαθαν υἱὸς αὐτοῦ 13 Αχαζ υἱὸς αὐτοῦ Εζεκιας υἱὸς αὐτοῦ Μανασσης υἱὸς αὐτοῦ 14 Αμων υἱὸς αὐτοῦ Ιωσια υἱὸς αὐτοῦ 15 και υἱοὶ Ιωσια πρωτότοκος Ιωαναν ὁ δεύτερος Ιωακιμ ὁ τρίτος Σεδεκια ὁ τέταρτος Σαλουμ 16 και υἱοὶ Ιωακιμ Ιεχονιας υἱὸς αὐτοῦ Σεδεκιας υἱὸς αὐτοῦ 17 και υἱοὶ Ιεχονια-ασιρ Σαλαθιηλ υἱὸς αὐτοῦ 18 Μελχιραμ και Φαδαιας και Σανεσαρ και Ιεκεμια και Ωσαμω και Δενεθι 19 και υἱοὶ Σαλαθιηλ Ζοροβαβελ και Σεμεϊ και υἱοὶ Ζοροβαβελ Μοσολλαμος και Ανανια και Σαλωμιθ ἀδελφῆ αὐτῶν 20 και Ασουβε και Οολ και Βαραχια και Ασαδια και Ασοβαεσδ πέντε 21 και υἱοὶ Ανανια Φαλλετια και Ισαια υἱὸς αὐτοῦ Ραφαια υἱὸς αὐτοῦ Ορνα υἱὸς αὐτοῦ Αβδια υἱὸς

αὐτοῦ Σεχενια υἱὸς αὐτοῦ 22 και υἱὸς Σεχενια Σαμαια και υἱοὶ Σαμαια Χαττους και Ιωηλ και Μαρι και Νωαδια και Σαφαθ ἕξ 23 και υἱοὶ Νωαδια Ελιθεναν και Εζεκια και Εζρικαμ τρεῖς 24 και υἱοὶ Ελιθεναν Οδοια και Ελιασιβ και Φαλαια και Ακουν και Ιωαναν και Δαλαια και Ανανι ἑπτὰ

4 και υἱοὶ Ιουδα Φαρες Αρσων και Χαρμι και Ωρ Σουβαλ 2 και Ραια υἱὸς αὐτοῦ και Σουβαλ ἐγέννησεν τὸν Ιεθ και Ιεθ ἐγέννησεν τὸν Αχιμι και τὸν Λααδ αὔται αἱ γενέσεις τοῦ Σαραθι 3 και οὔτοι υἱοὶ Αιταμ Ιεζραηλ και Ραγμα και Ιαβας και ὄνομα ἀδελφῆς αὐτῶν Εσηλεββων 4 και Φανουηλ πατὴρ Γεδωρ και Αζηρ πατὴρ Ωσαν οὔτοι υἱοὶ Ωρ τοῦ πρωτοτόκου Εφραθα πατρὸς Βαιθλαεμ 5 και τῷ Σαουρ πατρὶ Θεκωε ἦσαν δύο γυναικες Αωδα και Θοαδα 6 και ἔτεκεν αὐτῷ Αωδα τὸν Οχαζαμ και τὸν Ηφαδ και τὸν Θαιμαν και τὸν Ασθηραν πάντες οὔτοι υἱοὶ Αωδας 7 και υἱοὶ Θοαδα Σαρεθ και Σααρ και Εθαν 8 και Κως ἐγέννησεν τὸν Ενωβ και τὸν Σαβηβα και γεννήσεις ἀδελφοῦ Ρηχαβ υἱοῦ Ιαριμ 9 και ἦν Ιγαβης ἔνδοξος ὑπὲρ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ και ἡ μήτηρ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ιγαβης λέγουσα ἔτεκον ὡς γαβης 10 και ἐπεκαλέσατο Ιγαβης τὸν θεὸν Ισραηλ λέγων ἐὰν εὐλογῶν εὐλογῆσης με και πληθύνῃς τὰ ὄριά μου και ἦ ἡ χεὶρ σου μετ' ἐμοῦ και ποιήσεις γινῶσιν τοῦ μη ταπεινώσαί με και ἐπήγαγεν ὁ θεὸς πάντα ὅσα ἠτήσατο 11 και Χαλεβ πατὴρ Ασχα ἐγέννησεν τὸν Μαχιρ οὔτος πατὴρ Ασσαθων 12 και Ασσαθων ἐγέννησεν τὸν Βαθρεφαν και τὸν Φεσση και τὸν Θανα πατέρα πόλεως Ναας ἀδελφοῦ Εσελων τοῦ Κενεζι οὔτοι ἄνδρες Ρηφα 13 και υἱοὶ Κενεζ Γοθονιηλ και Σαραια και υἱοὶ Γοθονιηλ Αθαθ 14 και Μαναθι ἐγέννησεν τὸν Γοφερα και Σαραια ἐγέννησεν τὸν Ιωαβ πατέρα Αγεαδδαῖρ ὅτι τέκτονες ἦσαν 15 και υἱοὶ Χαλεβ υἱοῦ Ιεφοννη Ηρα Αλα και Νοομ και υἱοὶ Αλα Κενεζ 16 και υἱὸς αὐτοῦ Γεσηλ

Αμηαχι καὶ Ζαφα καὶ Ζαιρα καὶ Εσραηλ 17 καὶ υἱοὶ Εσρι Ιεθερ Μωραδ καὶ Αφερ καὶ Ιαλων καὶ ἐγέννησεν Ιεθερ τὸν Μαρων καὶ τὸν Σεμαι καὶ τὸν Μαρεθ πατέρα Εσθεμων 18 καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ αὕτη Αδια ἔτεκεν τὸν Ιαρεδ πατέρα Γεδωρ καὶ τὸν Αβερ πατέρα Σωχων καὶ τὸν Ιεκθιηλ πατέρα Ζανω καὶ οὗτοι υἱοὶ Γελια θυγατρὸς Φαραω ἦν ἔλαβεν Μωρηδ 19 καὶ υἱοὶ γυναικὸς τῆς Ιδουιας ἀδελφῆς Ναχεμ καὶ Δαλια πατὴρ Κεῖλα καὶ Σεμειων πατὴρ Ιωμαν καὶ υἱοὶ Ναημ πατρὸς Κεῖλα Αγαρμι καὶ Εσθεμωη Μαχαθι 20 καὶ υἱοὶ Σεμιων Αμνων καὶ Ρανα υἱὸς Αναν καὶ Θιλων καὶ υἱοὶ Ισεὶ Ζωαθ καὶ υἱοὶ Ζωαθ 21 υἱοὶ Σηλωμ υἱοῦ Ιουδα Ηρ πατὴρ Ληχα καὶ Λααδα πατὴρ Μαρησα καὶ γενέσεις οἰκιῶν εφραθ αβακ τῷ οἴκῳ Εσοβα 22 καὶ Ιωακιμ καὶ ἄνδρες Χωζηβα καὶ Ιωας καὶ Σαραφ οἱ κατώκησαν ἐν Μωαβ καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς ἀβεδηριν αθουκιν 23 οὗτοι κεραμεῖς οἱ κατοικοῦντες ἐν Ναταίμ καὶ Γαδηρα μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐνίσχυσαν καὶ κατώκησαν ἐκεῖ 24 υἱοὶ Συμεων Ναμουηλ καὶ Ιαμιν Ιαριβ Ζαρε Σαουλ 25 Σαλεμ υἱὸς αὐτοῦ Μαβασαμ υἱὸς αὐτοῦ Μασμα υἱὸς αὐτοῦ 26 Αμουηλ υἱὸς αὐτοῦ Σαβουδ υἱὸς αὐτοῦ Ζακχουρ υἱὸς αὐτοῦ Σεμεὶ υἱὸς αὐτοῦ 27 καὶ τῷ Σεμεὶ υἱοὶ ἐκκαίδεκα καὶ θυγατέρες τρεῖς καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν οὐκ ἦσαν υἱοὶ πολλοὶ καὶ πᾶσαι αἱ πατριαὶ αὐτῶν οὐκ ἐπλεόνασαν ὡς υἱοὶ Ιουδα 28 καὶ κατώκησαν ἐν Βηρσαβее καὶ Σαμα καὶ Μωλαδα καὶ Εσηρσουαλ 29 καὶ ἐν Βαλαα καὶ Βοασομ καὶ Θουλαδ 30 καὶ Βαθουηλ καὶ Ερμα καὶ Σεκλαγ 31 καὶ Βαιθμαρχαβωθ καὶ ἡμισυ Σωσιμ καὶ οἶκον Βαρουμσεωριμ αὐτὰ πόλεις αὐτῶν ἕως βασιλέως Δαυιδ 32 καὶ ἐπαύλεις αὐτῶν Αιταμ καὶ Ηνρεμμων καὶ Θοκκαν καὶ Αισαν πόλεις πέντε 33 καὶ πᾶσαι αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν κύκλω τῶν πόλεων τούτων ἕως Βααλ αὕτη ἡ κατάσχεσις αὐτῶν καὶ ὁ καταλοχισμὸς αὐτῶν 34 καὶ Μοσωβαβ καὶ Ιεμολοχ καὶ Ιωσια υἱὸς

Αμασια 35 καὶ Ιωηλ καὶ οὗτος υἱὸς Ισαβια υἱὸς Σαραια υἱὸς Ασηηλ 36 καὶ Ελιωηναι καὶ Ιακαβα καὶ Ιασουια καὶ Ασαια καὶ Εδιηλ καὶ Ισμαηλ καὶ Βαναια 37 καὶ Ζουζα υἱὸς Σεφεὶ υἱοῦ Αλλων υἱοῦ Ιεδια υἱοῦ Σαμαρι υἱοῦ Σαμαιου 38 οὗτοι οἱ διελθόντες ἐν ὀνόμασιν ἀρχόντων ἐν ταῖς γενέσεσιν αὐτῶν καὶ ἐν οἴκοις πατριῶν αὐτῶν ἐπληθύνθησαν εἰς πλῆθος 39 καὶ ἐπορεύθησαν ἕως τοῦ ἔλθεῖν Γεραρα ἕως τῶν ἀνατολῶν τῆς Γαι τοῦ ζητῆσαι νομὰς τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν 40 καὶ εὔρον νομὰς πίνοντας καὶ ἀγαθὰς καὶ ἡ γῆ πλατεῖα ἐναντίον αὐτῶν καὶ εἰρήνη καὶ ἡσυχία ὅτι ἐκ τῶν υἱῶν Χαμ τῶν κατοικούντων ἐκεῖ ἔμπροσθεν 41 καὶ ἦλθον οὗτοι οἱ γεγραμμένοι ἐπ' ὀνόματος ἐν ἡμέραις Εζεκιου βασιλέως Ιουδα καὶ ἐπάταξαν τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τοὺς Μιναίους οὓς εὔροσαν ἐκεῖ καὶ ἀνεθεμάτισαν αὐτοὺς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ὤκησαν ἀντ' αὐτῶν ὅτι νομαὶ τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν ἐκεῖ 42 καὶ ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τῶν υἱῶν Συμεων ἐπορεύθησαν εἰς ὄρος Σηιρ ἄνδρες πεντακόσιοι καὶ Φαλεττια καὶ Νωαδια καὶ Ραφαια καὶ Οζιηλ υἱοὶ Ιεσι ἄρχοντες αὐτῶν 43 καὶ ἐπάταξαν τοὺς καταλοιποὺς τοὺς καταλειφθέντας τοῦ Αμαληκ καὶ κατώκησαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης

5 καὶ υἱοὶ Ρουβην πρωτοτόκου Ισραηλ ὅτι οὗτος ὁ πρωτότοκος καὶ ἐν τῷ ἀναβῆναι ἐπὶ τὴν κοίτην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔδωκεν εὐλογίαν αὐτοῦ τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ιωσηφ υἱῷ Ισραηλ καὶ οὐκ ἐγενεαλογήθη εἰς πρωτοτόκια 2 ὅτι Ιουδας δυνατὸς ἰσχύι καὶ ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ εἰς ἡγούμενον ἐξ αὐτοῦ καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Ιωσηφ 3 υἱοὶ Ρουβην πρωτοτόκου Ισραηλ Ενωχ καὶ Φαλλους Αρσων καὶ Χαρμι 4 υἱοὶ Ιωηλ Σεμεὶ καὶ Βαναια υἱὸς αὐτοῦ καὶ υἱοὶ Γουγ υἱοῦ Σεμεὶ 5 υἱὸς αὐτοῦ Μιχα υἱὸς αὐτοῦ Ρηχα υἱὸς αὐτοῦ Βααλ 6 υἱὸς αὐτοῦ Βεηρα ὃν μετώκισεν Θαγαλθαφλνασαρ βασιλεὺς Ασσουρ οὗτος ἄρχων τῶν Ρουβην 7 καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τῇ πατριᾷ αὐτοῦ

έν τοῖς καταλοχισμοῖς αὐτῶν κατά γενέσεις αὐτῶν ὁ ἄρχων Ἰωηλ καὶ Ζαχαρια **8** καὶ Βαλεκ υἱὸς Οζουζ υἱὸς Σαμα υἱὸς Ἰωηλ οὗτος κατώκησεν ἐν Αροηρ καὶ ἐπὶ Ναβου καὶ Βεελμαων **9** καὶ πρὸς ἀνατολὰς κατώκησεν ἕως ἐρχομένων τῆς ἐρήμου ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου ὅτι κτήνη αὐτῶν πολλὰ ἐν γῆ Γαλααδ **10** καὶ ἐν ἡμέραις Σαουλ ἐποίησαν πόλεμον πρὸς τοὺς παροίκους καὶ ἔπεσον ἐν χερσίν αὐτῶν κατοικοῦντες ἐν σκηναῖς ἕως πάντες κατ' ἀνατολὰς τῆς Γαλααδ **11** υἱοὶ Γαδ κατέναντι αὐτῶν κατώκησαν ἐν τῇ Βασαν ἕως Σελχα **12** Ἰωηλ ὁ πρωτότοκος καὶ Σαφαμ ὁ δευτέρος καὶ Ἰανι ὁ γραμματεὺς ἐν Βασαν **13** καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν Μιχαηλ Μοσολλαμ καὶ Σεβεε καὶ Ἰωρεε καὶ Ἰαχαν καὶ Ζουε καὶ Ωβηδ ἑπτὰ **14** οὗτοι υἱοὶ Αβιχαιλ υἱοῦ Ουρι υἱοῦ Ἰδαι υἱοῦ Γαλααδ υἱοῦ Μιχαηλ υἱοῦ Ἰσαι υἱοῦ Ἰουρι υἱοῦ Ζαβουχαμ **15** υἱοῦ Αβδιηλ υἱοῦ Γουνι ἄρχων οἴκου πατριῶν **16** κατώκουν ἐν Γαλααδ ἐν Βασαν καὶ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν καὶ πάντα τὰ περίχωρα Σαρων ἕως ἐξόδου **17** πάντων ὁ καταλοχισμὸς ἐν ἡμέραις Ἰωαθαμ βασιλέως Ἰουδα καὶ ἐν ἡμέραις Ἰεροβοαμ βασιλέως Ἰσραηλ **18** υἱοὶ Ρουβην καὶ Γαδ καὶ ἡμισυ φυλῆς Μανασση ἐξ υἱῶν δυνάμεως ἄνδρες αἴροντες ἀσπίδας καὶ μάχαιραν καὶ τείνοντες τόξον καὶ δεδιδραγμένοι πόλεμον τεσσαράκοντα καὶ τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ ἐξήκοντα ἐκπορευόμενοι εἰς παράταξιν **19** καὶ ἐποίουν πόλεμον μετὰ τῶν Αγαρηνῶν καὶ Ἰτουραίων καὶ Ναφισαίων καὶ Ναδαβαίων **20** καὶ κατίσχυσαν ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐδόθησαν εἰς χεῖρας αὐτῶν οἱ Αγαραῖοι καὶ πάντα τὰ σκηνώματα αὐτῶν ὅτι πρὸς τὸν θεὸν ἐβόησαν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῖς ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν **21** καὶ ἠχημαλώτευσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν καμήλους πεντακισχιλίας καὶ προβάτων διακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας ὄνους δισχιλίους καὶ ψυχὰς ἀνδρῶν ἑκατὸν χιλιάδας **22** ὅτι τραυματῖαι πολλοὶ ἔπεσον ὅτι παρὰ τοῦ

θεοῦ ὁ πόλεμος καὶ κατώκησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς μετοικεσίας **23** καὶ οἱ ἡμίσεις φυλῆς Μανασση κατώκησαν ἐν τῇ γῆ ἀπὸ Βασαν ἕως Βααλερμων καὶ Σανιρ καὶ ὄρος Αερμων καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ αὐτοὶ ἐπλεονάσθησαν **24** καὶ οὗτοι ἀρχηγοὶ οἴκου πατριῶν αὐτῶν Οφερ καὶ Ἰσεὶ καὶ Ελιηλ καὶ Εσδριηλ καὶ Ἰερμια καὶ Ωδοια καὶ Ἰεδιηλ ἄνδρες ἰσχυροὶ δυνάμει ἄνδρες ὀνομαστοὶ ἄρχοντες τῶν οἴκων πατριῶν αὐτῶν **25** καὶ ἠθέτησαν ἐν θεῷ πατέρων αὐτῶν καὶ ἐπόρνευσαν ὀπίσω θεῶν λαῶν τῆς γῆς οὓς ἐξῆρην ὁ θεὸς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν **26** καὶ ἐπήγειρεν ὁ θεὸς Ἰσραηλ τὸ πνεῦμα Φαλωχ βασιλέως Ασσουρ καὶ τὸ πνεῦμα Θαγλαθφαρνασαρ βασιλέως Ασσουρ καὶ μετώκησεν τὸν Ρουβην καὶ τὸν Γαδδι καὶ τὸ ἡμισυ φυλῆς Μανασση καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς Χαλαχ καὶ Χαβωρ καὶ ἐπὶ ποταμὸν Γωζαν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης

6 υἱοὶ Λευι Γεδσων Κααθ καὶ Μεραρι **2** καὶ υἱοὶ Κααθ Αμβραμ καὶ Ἰσσααρ Χεβρων καὶ Οζιηλ **3** καὶ υἱοὶ Αμβραμ Ααρων καὶ Μωυσῆς καὶ Μαριαμ καὶ υἱοὶ Ααρων Ναδαβ καὶ Αβιουδ Ελεαζαρ καὶ Ἰθαμαρ **4** Ελεαζαρ ἐγέννησεν τὸν Φινεες Φινεες ἐγέννησεν τὸν Αβισου **5** Αβισου ἐγέννησεν τὸν Βωκαι Βωκαι ἐγέννησεν τὸν Οζι **6** Οζι ἐγέννησε τὸν Ζαριαι Ζαριαι ἐγέννησεν τὸν Μαριηλ **7** καὶ Μαριηλ ἐγέννησεν τὸν Αμαρια καὶ Αμαρια ἐγέννησεν τὸν Αχιτωβ **8** καὶ Αχιτωβ ἐγέννησεν τὸν Σαδωκ καὶ Σαδωκ ἐγέννησεν τὸν Αχιμαας **9** καὶ Αχιμαας ἐγέννησεν τὸν Αζαρια καὶ Αζαριας ἐγέννησεν τὸν Ἰωαναν **10** καὶ Ἰωανας ἐγέννησεν τὸν Αζαριαν οὗτος ἱεράτευσεν ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ ᾠκοδόμησεν Σαλωμων ἐν Ἱερουσαλημ **11** καὶ ἐγέννησεν Αζαρια τὸν Αμαρια καὶ Αμαρια ἐγέννησεν τὸν Αχιτωβ **12** καὶ Αχιτωβ ἐγέννησεν τὸν Σαδωκ καὶ Σαδωκ ἐγέννησεν τὸν Σαλωμ **13** καὶ Σαλωμ ἐγέννησεν τὸν Χελκιαν καὶ Χελκias ἐγέννησεν τὸν Αζαρια **14** καὶ Αζαριας ἐγέννησεν τὸν Σαριαι καὶ Σαριαις ἐγέννησεν τὸν Ἰωσαδακ

15 καὶ Ἰωσαδακ ἐπορεύθη ἐν τῇ μετοικίᾳ μετὰ
Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλημ ἐν χειρὶ Ναβουχοδονοσορ
16 υἱοὶ Λευι Γεδσων Κααθ καὶ Μεραρι 17 καὶ
ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Γεδσων Λοβενι
καὶ Σεμεΐ 18 υἱοὶ Κααθ Ἀμβραμ καὶ Ἰσσααρ
Χεβρων καὶ Οἰζηλ 19 υἱοὶ Μεραρι Μοολι καὶ
Ομουσι καὶ αὐταὶ αἱ πατριαὶ τοῦ Λευι κατὰ
πατριάς αὐτῶν 20 τῷ Γεδσων τῷ Λοβενι υἱῷ
αὐτοῦ Ἰεθ υἱὸς αὐτοῦ Ζεμμα υἱὸς αὐτοῦ 21
Ἰωαχ υἱὸς αὐτοῦ Ἀδδι υἱὸς αὐτοῦ Ζαρα υἱὸς
αὐτοῦ Ἰεθρι υἱὸς αὐτοῦ 22 υἱοὶ Κααθ Ἀμιναδαβ
υἱὸς αὐτοῦ Κορε υἱὸς αὐτοῦ Ἀσιρ υἱὸς αὐτοῦ
23 Ἐλκανα υἱὸς αὐτοῦ καὶ Ἀβιασαφ υἱὸς αὐτοῦ
Ἀσιρ υἱὸς αὐτοῦ 24 Θααθ υἱὸς αὐτοῦ Ουριηλ υἱὸς
αὐτοῦ Οἰζια υἱὸς αὐτοῦ Σαουλ υἱὸς αὐτοῦ 25 καὶ
υἱοὶ Ἐλκανα Ἀμασι καὶ Ἀχιμωθ 26 Ἐλκανα υἱὸς
αὐτοῦ Σουφι υἱὸς αὐτοῦ καὶ Νααθ υἱὸς αὐτοῦ
27 Ἐλιαβ υἱὸς αὐτοῦ Ἰδαερ υἱὸς αὐτοῦ Ἐλκανα
υἱὸς αὐτοῦ 28 υἱοὶ Σαμουηλ ὁ πρωτότοκος Σανι
καὶ Ἀβια 29 υἱοὶ Μεραρι Μοολι Λοβενι υἱὸς
αὐτοῦ Σεμεΐ υἱὸς αὐτοῦ Οἰζα υἱὸς αὐτοῦ 30 Σομεα
υἱὸς αὐτοῦ Ἀγγια υἱὸς αὐτοῦ Ἀσια υἱὸς αὐτοῦ
31 καὶ οὗτοι οὐκ κατέστησεν Δαυιδ ἐπὶ χεῖρας
ἁδόντων ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν τῇ καταπαύσει τῆς
κιβωτοῦ 32 καὶ ἦσαν λειτουργοῦντες ἐναντίον
τῆς σκηνῆς οἴκου μαρτυρίου ἐν ὀργάνοις ἕως
οὗ ᾠκοδόμησεν Σαλωμων τὸν οἶκον κυρίου
ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἔστησαν κατὰ τὴν κρίσιν
αὐτῶν ἐπὶ τὰς λειτουργίας αὐτῶν 33 καὶ οὗτοι οἱ
ἔστηκότες καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ
Κααθ Αιμαν ὁ ψαλτωδὸς υἱὸς Ἰωηλ υἱοῦ Σαμουηλ
34 υἱοῦ Ἐλκανα υἱοῦ Ἡδαδ υἱοῦ Ἐλιηλ υἱοῦ Θιε 35
υἱοῦ Σουφ υἱοῦ Ἐλκανα υἱοῦ Μεθ υἱοῦ Ἀμασιου
36 υἱοῦ Ἐλκανα υἱοῦ Ἰωηλ υἱοῦ Ἀζαρια υἱοῦ
Σαφανια 37 υἱοῦ Θααθ υἱοῦ Ἀσιρ υἱοῦ Ἀβιασαφ
υἱοῦ Κορε 38 υἱοῦ Ἰσσααρ υἱοῦ Κααθ υἱοῦ Λευι
υἱοῦ Ἰσραηλ 39 καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀσαφ ὁ
ἔστηκὼς ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ Ἀσαφ υἱὸς Βαραχια υἱοῦ
Σαμαα 40 υἱοῦ Μιχαηλ υἱοῦ Μαασια υἱοῦ Μελχια

41 υἱοῦ Ἀθανι υἱοῦ Ζαραι υἱοῦ Ἀδια 42 υἱοῦ
Αιθαν υἱοῦ Ζαμμα υἱοῦ Σεμεΐ 43 υἱοῦ Ἡχα υἱοῦ
Γεδσων υἱοῦ Λευι 44 καὶ υἱοὶ Μεραρι ἀδελφοῦ
αὐτῶν ἐξ ἀριστερῶν Αιθαν υἱὸς Κισαι υἱοῦ Ἀβδι
υἱοῦ Μαλωχ 45 υἱοῦ Ἀσεβι υἱοῦ Ἀμεσσια υἱοῦ
Χελκιου 46 υἱοῦ Ἀμασαι υἱοῦ Βανι υἱοῦ Σεμμηρ
47 υἱοῦ Μοολι υἱοῦ Μουσι υἱοῦ Μεραρι υἱοῦ
Λευι 48 καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν οἱ Λευῖται δεδομένοι εἰς πᾶσαν ἐργασίαν
λειτουργίας σκηνῆς οἴκου τοῦ θεοῦ 49 καὶ Ἀαρων
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ θυμιῶντες ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
τῶν θυμιμάτων εἰς πᾶσαν ἐργασίαν ἅγια τῶν
ἁγίων καὶ ἐξιλάσκεσθαι περὶ Ἰσραηλ κατὰ πάντα
ὅσα ἐνετείλατο Μωυσῆς παῖς τοῦ θεοῦ 50 καὶ
οὗτοι υἱοὶ Ἀαρων Ἐλεαζαρ υἱὸς αὐτοῦ Φινεες
υἱὸς αὐτοῦ Ἀβισου υἱὸς αὐτοῦ 51 Βωκαι υἱὸς
αὐτοῦ Οἰζι υἱὸς αὐτοῦ Ζαρια υἱὸς αὐτοῦ 52
Μαριηλ υἱὸς αὐτοῦ Ἀμαρια υἱὸς αὐτοῦ Ἀχιτωβ
υἱὸς αὐτοῦ 53 Σαδωκ υἱὸς αὐτοῦ Ἀχιμαας υἱὸς
αὐτοῦ 54 καὶ αὐταὶ αἱ κατοικίαι αὐτῶν ἐν ταῖς
κώμαις αὐτῶν ἐν τοῖς ὄριοις αὐτῶν τοῖς υἱοῖς
Ἀαρων τῇ πατριᾷ τοῦ Κααθι ὅτι αὐτοῖς ἐγένετο ὁ
κλῆρος 55 καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὴν Χεβρων ἐν γῆ
Ἰουδα καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς κύκλῳ αὐτῆς 56
καὶ τὰ πεδία τῆς πόλεως καὶ τὰς κώμας αὐτῆς
ἔδωκαν τῷ Χαλεβ υἱῷ Ἰεφοννη 57 καὶ τοῖς υἱοῖς
Ἀαρων ἔδωκαν τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων
τὴν Χεβρων καὶ τὴν Λοβνα καὶ τὰ περισπόμενα
αὐτῆς καὶ τὴν Σελνα καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς
καὶ τὴν Εσθαμω καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς 58
καὶ τὴν Ἰεθθαρ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς καὶ
τὴν Δαβιρ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς 59 καὶ τὴν
Ἀσαν καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς καὶ τὴν Ἀτταν καὶ
τὰ περισπόμενα αὐτῆς καὶ τὴν Βασαμυς καὶ τὰ
περισπόμενα αὐτῆς 60 καὶ ἐκ φυλῆς Βενιαμιν τὴν
Γαβее καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς καὶ τὴν Γαλεμεθ
καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς καὶ τὴν Ἀγχωχ καὶ
τὰ περισπόμενα αὐτῆς πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῶν

τρισκαίδεκα πόλεις κατά πατριάς αὐτῶν 61 καὶ τοῖς υἱοῖς Κααθ τοῖς καταλοίοις ἐκ τῶν πατριῶν ἐκ τῆς φυλῆς ἐκ τοῦ ἡμίσεους φυλῆς Μανασση κλήρω πόλεις δέκα 62 καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσων κατά πατριάς αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ισσαχαρ ἐκ φυλῆς Ασηρ ἐκ φυλῆς Νεφθαλι ἐκ φυλῆς Μανασση ἐν τῇ Βασαν πόλεις τρισκαίδεκα 63 καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρι κατά πατριάς αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ρουβην ἐκ φυλῆς Γαδ ἐκ φυλῆς Ζαβουλων κλήρω πόλεις δέκα δύο 64 καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τοῖς Λευίταις τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν 65 καὶ ἔδωκαν ἐν κλήρῳ ἐκ φυλῆς υἱῶν Ἰουδα καὶ ἐκ φυλῆς υἱῶν Συμεων τὰς πόλεις ταύτας ἃς ἐκάλεσεν αὐτὰς ἐπ' ὀνόματος 66 καὶ ἀπὸ τῶν πατριῶν υἱῶν Κααθ καὶ ἐγένοντο πόλεις τῶν ὀρίων αὐτῶν ἐκ φυλῆς Εφραιμ 67 καὶ ἔδωκαν αὐτῶ τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων τὴν Συχεμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς ἐν ὄρει Εφραιμ καὶ τὴν Γαζερ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 68 καὶ τὴν Ιεκμααμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Βαιθωρων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 69 καὶ τὴν Εγλαμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Γεθρεμμων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 70 καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεους φυλῆς Μανασση τὴν Αναρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ιεβλααμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς κατά πατριὰν τοῖς υἱοῖς Κααθ τοῖς καταλοίοις 71 τοῖς υἱοῖς Γεδσων ἀπὸ πατριῶν ἡμίσεους φυλῆς Μανασση τὴν Γωλαν ἐκ τῆς Βασαν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ασηρωθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 72 καὶ ἐκ φυλῆς Ισσαχαρ τὴν Κεδες καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Δεβερι καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 73 καὶ τὴν Δαβωρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Αναμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 74 καὶ ἐκ φυλῆς Ασηρ τὴν Μασαλ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Αβαραν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 75 καὶ τὴν Ικακ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ρωωβ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 76 καὶ ἀπὸ φυλῆς Νεφθαλι τὴν Κεδες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς

καὶ τὴν Χαμωθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Καριαθαιμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 77 τοῖς υἱοῖς Μεραρι τοῖς καταλοίοις ἐκ φυλῆς Ζαβουλων τὴν Ρεμμων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Θαχχια καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 78 καὶ ἐκ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου Ιεριχω κατά δυσμὰς τοῦ Ἰορδάνου ἐκ φυλῆς Ρουβην τὴν Βοσορ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ιασα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 79 καὶ τὴν Καδημωθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Μωφρααθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 80 καὶ ἐκ φυλῆς Γαδ τὴν Ραμωθ Γαλααδ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Μααναιμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 81 καὶ τὴν Εσεβων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ιαζηρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς

7 καὶ τοῖς υἱοῖς Ισσαχαρ Θωλα καὶ Φουα καὶ Ιασουβ καὶ Σεμερων τέσσαρες 2 καὶ υἱοὶ Θωλα Οζι καὶ Ραφαα καὶ Ιεριηλ καὶ Ιεμου καὶ Ιεβασαμ καὶ Σαμουηλ ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν τῷ Θωλα ἰσχυροὶ δυνάμει κατά γενέσεις αὐτῶν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐν ἡμέραις Δαυιδ εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι 3 καὶ υἱοὶ Οζι Ιεζρια καὶ υἱοὶ Ιεζρια Μιχαηλ καὶ Οβδια καὶ Ιωηλ καὶ Ιεσια πέντε ἄρχοντες πάντες 4 καὶ ἐπ' αὐτῶν κατά γενέσεις αὐτῶν κατ' οἴκους πατρικῶν αὐτῶν ἰσχυροὶ παρατάξασθαι εἰς πόλεμον τριάκοντα καὶ ἑξ χιλιάδες ὅτι ἐπλήθυναν γυναῖκας καὶ υἱοὺς 5 καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν εἰς πάσας πατριάς Ισσαχαρ ἰσχυροὶ δυνάμει ὀγδοήκοντα καὶ ἑπτὰ χιλιάδες ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν τῶν πάντων 6 βενιαμιν Βαλε καὶ Βαχιρ καὶ Ιαδιηλ τρεῖς 7 καὶ υἱοὶ Βαλε Ασεβων καὶ Οζι καὶ Οζιηλ καὶ Ιεριμωθ καὶ Ουρι πέντε ἄρχοντες οἴκων πατρικῶν ἰσχυροὶ δυνάμει καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες καὶ τριάκοντα τέσσαρες 8 καὶ υἱοὶ Βαχιρ Ζαμαριας καὶ Ιωας καὶ Ελιεζερ καὶ Ελιθεναν καὶ Αμαρια καὶ Ιεριμωθ καὶ Αβιου καὶ Αναθωθ καὶ Γεμεθ πάντες οὗτοί υἱοὶ Βαχιρ 9 καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατά γενέσεις αὐτῶν ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν

ίσχυροὶ δυνάμει εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι 10 καὶ υἱοὶ Ἰαδιηλ Βαλααν καὶ υἱοὶ Βαλααν Ἰαους καὶ Βενιαμιν καὶ Ἀωθ καὶ Χανανα καὶ Ζαιθαν καὶ Ραμεσσαι καὶ Ἀχισααρ 11 πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰαδιηλ ἄρχοντες τῶν πατριῶν ἰσχυροὶ δυνάμει ἑπτακαίδεκα χιλιάδες καὶ διακόσιοι ἐκπορευόμενοι δυνάμει τοῦ πολεμεῖν 12 καὶ Σαπφιν καὶ Ἀπφιν καὶ υἱοὶ Ραωμ υἱὸς αὐτοῦ Ἀερ 13 υἱοὶ Νεφθαλι Ἰασηλ καὶ Γωνι καὶ Ἰσηρη καὶ Σαλωμ υἱοὶ Βαλαα 14 υἱοὶ Μανασση Ἀσερηλ ὃν ἔτεκεν ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ἡ Σύρα ἔτεκεν τὸν Μαχिर πατέρα Γαλααδ 15 καὶ Μαχир ἔλαβεν γυναῖκα τῷ Ἀμφιν καὶ Μαμφιν καὶ ὄνομα ἀδελφῆς αὐτοῦ Μοωχα καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Σαλπααδ καὶ ἐγεννήθησαν τῷ Σαλπααδ θυγατέρες 16 καὶ ἔτεκεν Μοωχα γυνὴ Μαχир υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Φαρες καὶ ὄνομα ἀδελφοῦ αὐτοῦ Σορος υἱὸς αὐτοῦ Ουλαμ 17 καὶ υἱοὶ Ουλαμ Βαδαν οὗτοι υἱοὶ Γαλααδ υἱοῦ Μαχир υἱοῦ Μανασση 18 καὶ ἀδελφὴ αὐτοῦ ἡ Μαλεχεθ ἔτεκεν τὸν Ἰσαδεκ καὶ τὸν Ἀβιεζερ καὶ τὸν Μαελα 19 καὶ ἦσαν υἱοὶ Σεμιρα Ἰααιμ καὶ Συχεμ καὶ Λακεὶ καὶ Ἀνιαμ 20 καὶ υἱοὶ Εφραιμ Σωθαλα καὶ Βαραδ υἱὸς αὐτοῦ καὶ Θααθ υἱὸς αὐτοῦ Ἐλεαδα υἱὸς αὐτοῦ Νομεε υἱὸς αὐτοῦ 21 Ζαβεδ υἱὸς αὐτοῦ Σωθελε υἱὸς αὐτοῦ καὶ Ἐζερ καὶ Ἐλεαδ καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς ἄνδρες Γεθ οἱ τεχθέντες ἐν τῇ γῆ ὅτι κατέβησαν λαβεῖν τὰ κτήνη αὐτῶν 22 καὶ ἐπένθησεν Εφραιμ πατὴρ αὐτῶν ἡμέρας πολλὰς καὶ ἦλθον ἀδελφοὶ αὐτοῦ τοῦ παρακαλέσαι αὐτόν 23 καὶ εἰσῆλθεν πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν ἐν γαστρὶ καὶ ἔτεκεν υἱόν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βαραγα ὅτι ἐν κακοῖς ἐγένετο ἐν οἴκῳ μου 24 καὶ ἐν ἐκείνοις τοῖς καταλοίποις καὶ ὤκοδόμησεν Βαιθωρων τὴν κάτω καὶ τὴν ἄνω καὶ υἱοὶ Οζαν Σεηρα 25 καὶ Ραφη υἱοὶ αὐτοῦ Ρασεφ καὶ Θαλε υἱοὶ αὐτοῦ Θαεν υἱὸς αὐτοῦ 26 τῷ Λααδαν υἱῷ αὐτοῦ Ἀμιουδ υἱὸς αὐτοῦ Ἐλισαμα υἱὸς αὐτοῦ 27 Νουμ υἱὸς αὐτοῦ Ἰησουε υἱὸς αὐτοῦ 28 καὶ

κατάσχεσις αὐτῶν καὶ κατοικία αὐτῶν Βαιθηλ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς κατ' ἀνατολὰς Νααραν πρὸς δυσμαῖς Γαζερ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ Συχεμ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς ἕως Γαιαν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς 29 καὶ ἕως ὀρίων υἱῶν Μανασση Βαιθσααν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς Θααναχ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ Βαλαδ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς Μαγεδδω καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς Δωρ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς ἐν ταύταις κατώκησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσηφ υἱοῦ Ἰσραηλ 30 υἱοὶ Ἀσηρ Ἰεμνα καὶ Ἰσουα καὶ Ἰσουι καὶ Βεριγα καὶ Σορε ἀδελφὴ αὐτῶν 31 καὶ υἱοὶ Βεριγα Χαβερ καὶ Μελχηλ οὗτος πατὴρ Βερζαιθ 32 καὶ Χαβερ ἐγέννησεν τὸν Ἰαφαλητ καὶ τὸν Σαμηρ καὶ τὸν Χωθαμ καὶ τὴν Σωλα ἀδελφὴν αὐτῶν 33 καὶ υἱοὶ Ἰαφαλητ Φεσηχι Βαμαηλ καὶ Ἀσιθ οὗτοι υἱοὶ Ἰαφαλητ 34 καὶ υἱοὶ Σεμμηρ Ἀχιουραογα καὶ Οβα καὶ Ἀραμ 35 καὶ Βανηελαμ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Σωφα καὶ Ἰμανα καὶ Σελλης καὶ Ἀμαλ 36 υἱοὶ Σωφα Χουχι Ἀρναφαρ καὶ Σουαλ καὶ Βαρι καὶ Ἰμαρη 37 Σοβαλ καὶ Ωδ καὶ Σεμμα καὶ Σαλιστα καὶ Ἰεθραν καὶ Βηηρα 38 καὶ υἱοὶ Ἰεθερ Ἰφρινα καὶ Φασφα καὶ Ἀρα 39 καὶ υἱοὶ Ωλα Ορεχ Ἀνιηλ καὶ Ρασια 40 πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἀσηρ πάντες ἄρχοντες πατριῶν ἐκλεκτοὶ ἰσχυροὶ δυνάμει ἄρχοντες ἡγούμενοι ἀριθμὸς αὐτῶν εἰς παράταξιν τοῦ πολεμεῖν ἀριθμὸς αὐτῶν ἄνδρες εἴκοσι ἕξ χιλιάδες

8 καὶ Βενιαμιν ἐγέννησεν τὸν Βαλε πρωτότοκον αὐτοῦ καὶ Ἀσβηλ τὸν δεύτερον Ἀαρα τὸν τρίτον 2 Νωα τὸν τέταρτον καὶ Ραφη τὸν πέμπτον 3 καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Βαλε Ἀδερ καὶ Γηρα καὶ Ἀβιουδ 4 καὶ Ἀβισουε καὶ Νοομα καὶ Ἀχια 5 καὶ Γηρα καὶ Σωφαρφακ καὶ Ωιμ 6 οὗτοι υἱοὶ Ἀωδ οὗτοί εἰσιν ἄρχοντες πατριῶν τοῖς κατοικοῦσιν Γαβее καὶ μετώκισαν αὐτοὺς εἰς Μαναχαθι 7 καὶ Νοομα καὶ Ἀχια καὶ Γηρα οὗτος ἰγλααμ καὶ ἐγέννησεν τὸν Ναανα καὶ τὸν Ἀχιχωδ 8 καὶ Σααρημ ἐγέννησεν ἐν τῷ πεδίῳ Μωαβ μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ωσιμ καὶ τὴν Βααδα γυναῖκα

αὐτοῦ **9** καὶ ἐγέννησεν ἕκ τῆς Ἀδα γυναικὸς αὐτοῦ τὸν Ἰωβαβ καὶ τὸν Σεβια καὶ τὸν Μισα καὶ τὸν Μελχαμ **10** καὶ τὸν Ιαωσ καὶ τὸν Σαβια καὶ τὸν Μαρμα οὗτοι ἄρχοντες πατριῶν **11** καὶ ἐκ τῆς Ὄσιμ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιτωβ καὶ τὸν Αλφααλ **12** καὶ υἱοὶ Αλφααλ Ὁβηδ Μεσσαμ Σεμμηρ οὗτος ὠκοδόμησεν τὴν Ὠνω καὶ τὴν Λοδ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς **13** καὶ Βεριγα καὶ Σαμα οὗτοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν τοῖς κατοικοῦσιν Αιλαμ καὶ οὗτοι ἐξεδίωξαν τοὺς κατοικοῦντας Γεθ **14** καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ Σωσηκ καὶ Ιαριμωθ **15** καὶ Ζαβαδια καὶ Ὁρηρ καὶ Ὠδηδ **16** καὶ Μιχαηλ καὶ Ιεσφα καὶ Ἰωχα υἱοὶ Βαριγα **17** καὶ Ζαβαδια καὶ Μοσολλαμ καὶ Αζακι καὶ Αβαρ **18** καὶ Ισαμαρι καὶ Ιεζλια καὶ Ἰωβαβ υἱοὶ Ελφααλ **19** καὶ Ιακιμ καὶ Ζεχρι καὶ Ζαβδι **20** καὶ Ελιωναι καὶ Σαλθι καὶ Ελιηλι **21** καὶ Ἀδαια καὶ Βαραια καὶ Σαμαραθ υἱοὶ Σαμαΐ **22** καὶ Ισφαν καὶ Ὁβηδ καὶ Ελεηλ **23** καὶ Αβαδων καὶ Ζεχρι καὶ Ἀναν **24** καὶ Ἀνανια καὶ Ἀμβρι καὶ Αιλαμ καὶ Ἀναθωθια **25** καὶ Ἀθιν καὶ Ιεφερια καὶ Φεληηλ υἱοὶ Σωσηκ **26** καὶ Σαμσαρια καὶ Σααρια καὶ Ογοθολια **27** καὶ Ιαρασια καὶ Ηλια καὶ Ζεχρι υἱοὶ Ιρααμ **28** οὗτοι ἄρχοντες πατριῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ἄρχοντες οὗτοι κατώκησαν ἐν Ἱερουσαλημ **29** καὶ ἐν Γαβαων κατώκησεν πατὴρ Γαβαων καὶ ὄνομα γυναικὶ αὐτοῦ Μααχα **30** καὶ υἱὸς αὐτῆς ὁ πρωτότοκος Αβαδων καὶ Σουρ καὶ Κις καὶ Βααλ καὶ Νηρ καὶ Ναδαβ **31** καὶ Γεδουρ καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ Ζαχουρ καὶ Μακαλωθ **32** καὶ Μακαλωθ ἐγέννησεν τὸν Σεμαα καὶ γὰρ οὗτοι κατέναντι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατώκησαν ἐν Ἱερουσαλημ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν **33** καὶ Νηρ ἐγέννησεν τὸν Κις καὶ Κις ἐγέννησεν τὸν Σαουλ καὶ Σαουλ ἐγέννησεν τὸν Ἰωναθαν καὶ τὸν Μελχισουε καὶ τὸν Ἀμιναδαβ καὶ τὸν Ασαβαλ **34** καὶ υἱοὶ Ἰωναθαν Μεριβααλ καὶ Μεριβααλ ἐγέννησεν τὸν Μιχια **35** καὶ υἱοὶ Μιχια Φιθων καὶ Μελχηλ καὶ Θερεε καὶ Αχαζ **36** καὶ Αχαζ ἐγέννησεν τὸν Ἰωιαδα καὶ Ἰωιαδα

ἐγέννησεν τὸν Γαλεμαθ καὶ τὸν Ἀσμωθ καὶ τὸν Ζαμβρι καὶ Ζαμβρι ἐγέννησεν τὸν Μαισα **37** καὶ Μαισα ἐγέννησεν τὸν Βαανα Ραφαια υἱὸς αὐτοῦ Ἐλασα υἱὸς αὐτοῦ Εσηλ υἱὸς αὐτοῦ **38** καὶ τῷ Εσηλ ἕξ υἱοὶ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν Εζρικαμ πρωτότοκος αὐτοῦ καὶ Ισμαηλ καὶ Σααρια καὶ Ἀβδια καὶ Ἀναν πάντες οὗτοι υἱοὶ Εσηλ **39** καὶ υἱοὶ Ἀσηλ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Αιλαμ πρωτότοκος αὐτοῦ καὶ Ιαις ὁ δεῦτερος Ελιφαλετ ὁ τρίτος **40** καὶ ἦσαν υἱοὶ Αιλαμ ἰσχυροὶ ἄνδρες δυνάμει τείνοντες τόξον καὶ πληθύνοντες υἱοὺς καὶ υἱὸς τῶν υἱῶν ἑκατὸν πενήκοντα πάντες οὗτοι ἕξ υἱῶν Βενιαμιν

9 καὶ πᾶς Ἰσραηλ ὁ συλλοχισμὸς αὐτῶν καὶ οὗτοι καταγεγραμμένοι ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλέων Ἰσραηλ καὶ Ἰουδα μετὰ τῶν ἀποικισθέντων εἰς Βαβυλῶνα ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν **2** καὶ οἱ κατοικοῦντες πρότερον ἐν ταῖς κατασχέσεσιν αὐτῶν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰσραηλ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται καὶ οἱ δεδομένοι **3** καὶ ἐν Ἱερουσαλημ κατώκησαν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰουδα καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Βενιαμιν καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Εφραιμ καὶ Μανασση **4** Γωθι υἱὸς Ἀμμιουδ υἱοῦ Ἀμρι υἱοῦ υἱῶν Φαρες υἱοῦ Ἰουδα **5** καὶ ἐκ τῶν Σηλωνι Ἀσαια πρωτότοκος αὐτοῦ καὶ υἱοὶ αὐτοῦ **6** ἐκ τῶν υἱῶν Ζαρα Ἰηλ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐξακόσιοι καὶ ἑνεήκοντα **7** καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμιν Σαλω υἱὸς Μοσολλαμ υἱοῦ Ὠδουια υἱοῦ Σαναα **8** καὶ Ἰβαναα υἱὸς Ιρααμ καὶ οὗτοι υἱοὶ Ὀζι υἱοῦ Μαχιρ καὶ Μασσαλημ υἱὸς Σαφατια υἱοῦ Ραγουηλ υἱοῦ Βαναια **9** καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ἑννακόσιοι πενήκοντα ἕξ πάντες οἱ ἄνδρες ἄρχοντες πατριῶν κατ' οἶκους πατριῶν αὐτῶν **10** καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων Ἰωδαε καὶ Ἰωαριμ καὶ Ιαχιν **11** καὶ Αζαρια υἱὸς Χελκια υἱοῦ Μοσολλαμ υἱοῦ Σαδωκ υἱοῦ Μαραιωθ υἱοῦ Αχιτωβ ἡγούμενος οἴκου τοῦ θεοῦ **12** καὶ Ἀδαια υἱὸς Ιρααμ υἱοῦ Πασχωρ υἱοῦ Μαλχια καὶ Μαασαια υἱὸς Ἀδηλ υἱοῦ Ἰεδιου υἱοῦ Μοσολλαμ υἱοῦ Μασελωθ υἱοῦ

Εμμηρ 13 και ἀδελφοὶ αὐτῶν ἄρχοντες οἴκων πατριῶν χίλιοι ἑπτακόσιοι ἐξήκοντα ἰσχυροὶ δυνάμει εἰς ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου τοῦ θεοῦ 14 καὶ ἐκ τῶν Λευιτῶν Σαμαια υἱὸς Ασωβ υἱοῦ Εσρικαμ υἱοῦ Ασαβια ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρι 15 καὶ Βακβακαρ καὶ Αρης καὶ Γαλαλ καὶ Μανθανιας υἱὸς Μιχα υἱοῦ Ζεχρι υἱοῦ Ασαφ 16 καὶ Αβδια υἱὸς Σαμια υἱοῦ Γαλαλ υἱοῦ Ἰδιθων καὶ Βαραχια υἱὸς Οσσα υἱοῦ Ηλκανα ὁ κατοικῶν ἐν ταῖς κώμαις Νετωφατι 17 οἱ πυλωροὶ Σαλωμ καὶ Ακουβ καὶ Ταλμαν καὶ Αιμαν καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν Σαλωμ ὁ ἄρχων 18 καὶ ἕως ταύτης ἐν τῇ πύλῃ τοῦ βασιλέως κατ' ἀνατολὰς αὐται αἱ πύλαι τῶν παρεμβολῶν υἱῶν Λευι 19 καὶ Σαλωμ υἱὸς Κωρη υἱοῦ Αβιασαφ υἱοῦ Κορε καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς οἶκον πατρὸς αὐτοῦ οἱ Κορίται ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς λειτουργίας φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς καὶ πατέρες αὐτῶν ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς κυρίου φυλάσσοντες τὴν εἴσοδον 20 καὶ Φινεες υἱὸς Ελεαζαρ ἡγούμενος ἦν ἐπ' αὐτῶν ἔμπροσθεν καὶ οὔτοι μετ' αὐτοῦ 21 Ζαχαριας υἱὸς Μασαλαμι πυλωρὸς τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 22 πάντες οἱ ἐκλεκτοὶ ταῖς πύλαις ἐν ταῖς πύλαις διακόσιοι καὶ δέκα δύο οὔτοι ἐν ταῖς ἀυλαῖς αὐτῶν ὁ καταλοχισμὸς αὐτῶν τούτους ἔστησεν Δαυιδ καὶ Σαμουηλ ὁ βλέπων τῇ πίστει αὐτῶν 23 καὶ οὔτοι καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν πυλῶν ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν οἴκῳ τῆς σκηνῆς τοῦ φυλάσσειν 24 κατὰ τοὺς τέσσαρας ἀνέμους ἦσαν αἱ πύλαι κατ' ἀνατολὰς θάλασσαν βορρᾶν νότον 25 καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν ταῖς ἀυλαῖς αὐτῶν τοῦ εἰσπορεύεσθαι κατὰ ἑπτὰ ἡμέρας ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μετὰ τούτων 26 ὅτι ἐν πίστει εἰσὶν τέσσαρες δυνατοὶ τῶν πυλῶν οἱ Λευῖται ἦσαν ἐπὶ τῶν παστοφοριῶν καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν οἴκου τοῦ θεοῦ 27 καὶ περικύκλω οἴκου τοῦ θεοῦ παρεμβάλουσιν ὅτι ἐπ' αὐτοὺς φυλακὴ καὶ οὔτοι ἐπὶ τῶν κλειδῶν τὸ πρῶν πρῶν ἀνοίγειν τὰς θύρας τοῦ ἱεροῦ 28 καὶ ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τὰ σκεύη

τῆς λειτουργίας ὅτι ἐν ἀριθμῷ εἰσίσουσιν αὐτὰ καὶ ἐν ἀριθμῷ ἐξοίσουσιν αὐτὰ 29 καὶ ἐξ αὐτῶν καθεσταμένοι ἐπὶ τὰ σκεύη καὶ ἐπὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια καὶ ἐπὶ τῆς σεμιδάλεως τοῦ οἴνου τοῦ ἐλαίου τοῦ λιβανωτοῦ καὶ τῶν ἀρωμάτων 30 καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων ἦσαν μυρεψοὶ τοῦ μύρου καὶ εἰς τὰ ἀρώματα 31 καὶ Ματταθιας ἐκ τῶν Λευιτῶν οὗτος ὁ πρωτότοκος τῷ Σαλωμ τῷ Κορίτῃ ἐν τῇ πίστει ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς θυσίας τοῦ τηγάνου τοῦ μεγάλου ἱερέως 32 καὶ Βαναιας ὁ Κααθίτης ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἄρτων τῆς προθέσεως τοῦ ἐτοιμάσαι σάββατον κατὰ σάββατον 33 καὶ οὔτοι ψαλτωδοὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν Λευιτῶν διατεταγμένοι ἐφημερίαι ὅτι ἡμέρα καὶ νύξ ἐπ' αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔργοις 34 οὔτοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν Λευιτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ἄρχοντες οὔτοι κατώκησαν ἐν Ἱερουσαλημ 35 καὶ ἐν Γαβαων κατώκησεν πατὴρ Γαβαων Ιηλ καὶ ὄνομα γυναικὸς αὐτοῦ Μωωχα 36 καὶ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρωτότοκος Αβαδων καὶ Σιρ καὶ Κις καὶ Βααλ καὶ Νηρ καὶ Ναδαβ 37 καὶ Γεδουρ καὶ ἀδελφὸς καὶ Ζαχαρια καὶ Μακελλωθ 38 καὶ Μακελλωθ ἐγέννησεν τὸν Σαμαα καὶ οὔτοι ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατώκησαν ἐν Ἱερουσαλημ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν 39 καὶ Νηρ ἐγέννησεν τὸν Κις καὶ Κις ἐγέννησεν τὸν Σαουλ καὶ Σαουλ ἐγέννησεν τὸν Ἰωναθαν καὶ τὸν Μελχισουε καὶ τὸν Αμιναδαβ καὶ τὸν Ἰσβααλ 40 καὶ υἱὸς Ἰωναθαν Μαριβααλ καὶ Μαριβααλ ἐγέννησεν τὸν Μιχα 41 καὶ υἱοὶ Μιχα Φαιθων καὶ Μαλαχ καὶ Θαραχ 42 καὶ Αχαζ ἐγέννησεν τὸν Ιαδα καὶ Ιαδα ἐγέννησεν τὸν Γαλεμεθ καὶ τὸν Γαζμωθ καὶ τὸν Ζαμβρι καὶ Ζαμβρι ἐγέννησεν τὸν Μασα 43 καὶ Μασα ἐγέννησεν τὸν Βαανα Ραφαια υἱὸς αὐτοῦ Ελεασα υἱὸς αὐτοῦ Εσηλ υἱὸς αὐτοῦ 44 καὶ τῷ Εσηλ ἕξ υἱοὶ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν Εσδρικαμ πρωτότοκος αὐτοῦ Ἰσμαηλ καὶ Σαρια καὶ Αβδια καὶ Αναν οὔτοι υἱοὶ Εσηλ

10 καὶ ἀλλόφυλοι ἐπολέμησαν πρὸς Ἰσραηλ καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων καὶ ἔπεσον τραυματῖαι ἐν ὄρει Γελβουε **2** καὶ κατεδίωξαν ἀλλόφυλοι ὀπίσω Σαουλ καὶ ὀπίσω υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξαν ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωνathan καὶ τὸν Ἀμιναδαβ καὶ τὸν Μελχισουε υἱοὺς Σαουλ **3** καὶ ἐβαρύνθη ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαουλ καὶ εὗρον αὐτὸν οἱ τοξόται ἐν τοῖς τόξοις καὶ πόνοις καὶ ἐπόνεσεν ἀπὸ τῶν τόξων **4** καὶ εἶπεν Σαουλ τῷ αἶροντι τὰ σκεύη αὐτοῦ σπάσαι τὴν ῥομφαίαν σου καὶ ἐκκέντησόν με ἐν αὐτῇ μὴ ἔλθωσιν οἱ ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ ἐμπαίξωσίν μοι καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ αἶρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι ἐφοβεῖτο σφόδρα καὶ ἔλαβεν Σαουλ τὴν ῥομφαίαν καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτήν **5** καὶ εἶδεν ὁ αἶρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι ἀπέθανεν Σαουλ καὶ ἔπεσεν καὶ γε αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν **6** καὶ ἀπέθανεν Σαουλ καὶ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπέθανεν **7** καὶ εἶδεν πᾶς ἀνὴρ Ἰσραηλ ὁ ἐν τῷ αὐλῶνι ὅτι ἔφυγεν Ἰσραηλ καὶ ὅτι ἀπέθανεν Σαουλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ κατέλιπον τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ ἔφυγον καὶ ἦλθον ἀλλόφυλοι καὶ κατώκησαν ἐν αὐταῖς **8** καὶ ἐγένετο τῇ ἐχομένῃ καὶ ἦλθον ἀλλόφυλοι τοῦ σκυλεύειν τοὺς τραυματίας καὶ εὗρον τὸν Σαουλ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν τῷ ὄρει Γελβουε **9** καὶ ἐξέδυσαν αὐτὸν καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλαν εἰς γῆν ἀλλοφύλων κύκλω τοῦ εὐαγγελίσασθαι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ τῷ λαῷ **10** καὶ ἔθηκαν τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν οἴκῳ θεοῦ αὐτῶν καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἔθηκαν ἐν οἴκῳ Δαυὶδ **11** καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Γαλααδ ἅπαντα ἃ ἐποίησαν ἀλλόφυλοι τῷ Σαουλ καὶ τῷ Ἰσραηλ **12** καὶ ἠγέρθησαν ἐκ Γαλααδ πᾶς ἀνὴρ δυνατὸς καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα Σαουλ καὶ τὸ σῶμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἦνεγκαν αὐτὰ εἰς Ἰαβις καὶ ἔθαψαν τὰ ὀστέα αὐτῶν ὑπὸ τὴν

δρυῶν ἐν Ἰαβις καὶ ἐνήστευσαν ἐπτά ἡμέρας **13** καὶ ἀπέθανεν Σαουλ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτοῦ αἷς ἠνόμησεν τῷ κυρίῳ κατὰ τὸν λόγον κυρίου διότι οὐκ ἐφύλαξεν ὅτι ἐπηρώτησεν Σαουλ ἐν τῷ ἐγγαστριμύθῳ τοῦ ζητῆσαι καὶ ἀπεκρίνατο αὐτῷ Σαμουηλ ὁ προφήτης **14** καὶ οὐκ ἐζήτησεν κύριον καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν καὶ ἐπέστρεψεν τὴν βασιλείαν τῷ Δαυιδ υἱῷ Ἰεσσαί

11 καὶ ἦλθεν πᾶς Ἰσραηλ πρὸς Δαυιδ ἐν Χεβρων λέγοντες ἰδοὺ ὀστέα σου καὶ σάρκες σου ἡμεῖς **2** καὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην ὄντος Σαουλ βασιλέως σὺ ἦσθα ὁ ἐξάγων καὶ εἰσάγων τὸν Ἰσραηλ καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς σου σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραηλ καὶ σὺ ἔσῃ εἰς ἠγούμενον ἐπὶ Ἰσραηλ **3** καὶ ἦλθον πάντες πρεσβύτεροι Ἰσραηλ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Χεβρων καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Δαυιδ διαθήκη ἐν Χεβρων ἐναντίον κυρίου καὶ ἔχρισαν τὸν Δαυιδ εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραηλ κατὰ τὸν λόγον κυρίου διὰ χειρὸς Σαμουηλ **4** καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς καὶ ἄνδρες Ἰσραηλ εἰς Ἱερουσαλημ αὕτη Ἰεβους καὶ ἐκεῖ οἱ Ἰεβουσαῖοι οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν **5** εἶπαν δὲ οἱ κατοικοῦντες Ἰεβους τῷ Δαυιδ οὐκ εἰσελεύσῃ ὧδε καὶ προκατελάβετο τὴν περιοχὴν Σιων αὕτη ἡ πόλις Δαυιδ **6** καὶ εἶπεν Δαυιδ πᾶς τύπτων Ἰεβουσαῖον ἐν πρώτοις καὶ ἔσται εἰς ἄρχοντα καὶ εἰς στρατηγόν καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτήν ἐν πρώτοις Ἰωαβ υἱὸς Σαρουῖα καὶ ἐγένετο εἰς ἄρχοντα **7** καὶ ἐκάθισεν Δαυιδ ἐν τῇ περιοχῇ διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν αὐτήν πόλιν Δαυιδ **8** καὶ ὠκοδόμησεν τὴν πόλιν κύκλω καὶ ἐπολέμησεν καὶ ἔλαβεν τὴν πόλιν **9** καὶ ἐπορεύετο Δαυιδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος καὶ κύριος παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ **10** καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῶν δυνατῶν οἱ ἦσαν τῷ Δαυιδ οἱ κατισχύοντες μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ μετὰ παντὸς Ἰσραηλ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτὸν κατὰ τὸν λόγον κυρίου ἐπὶ Ἰσραηλ **11** καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς τῶν δυνατῶν τοῦ Δαυιδ Ἰεσεβααλ υἱὸς Ἀχαμανι πρῶτος τῶν

τριάκοντα οὔτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἄπαξ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας ἐν καιρῷ ἐνὶ 12 καὶ μετ' αὐτὸν Ἐλεαζαρ υἱὸς Δωδαὶ ὁ Ἀχωχὶ οὔτος ἦν ἐν τοῖς τρισὶν δυνατοῖς 13 οὔτος ἦν μετὰ Δαυιδ ἐν Φασοδομιν καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνήχθησαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον καὶ ἦν μερὶς τοῦ ἀγροῦ πλήρης κριθῶν καὶ ὁ λαὸς ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων 14 καὶ ἔστη ἐν μέσῳ τῆς μερίδος καὶ ἔσωσεν αὐτήν καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐποίησεν κύριος σωτηρίαν μεγάλην 15 καὶ κατέβησαν τρεῖς ἐκ τῶν τριάκοντα ἀρχόντων εἰς τὴν πέτραν πρὸς Δαυιδ εἰς τὸ σπήλαιον Οδολλαμ καὶ παρεμβολὴ τῶν ἀλλοφύλων παρεμβεβλήκει ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων 16 καὶ Δαυιδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ καὶ τὸ σύστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βαιθλεεμ 17 καὶ ἐπεθύμησεν Δαυιδ καὶ εἶπεν τίς ποτιεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου Βαιθλεεμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ 18 καὶ διέρρηξαν οἱ τρεῖς τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ὕδρευσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βαιθλεεμ ὃς ἦν ἐν τῇ πύλῃ καὶ ἔλαβον καὶ ἤλθον πρὸς Δαυιδ καὶ οὐκ ἠθέλησεν Δαυιδ τοῦ πιεῖν αὐτὸ καὶ ἔσπεισεν αὐτὸ τῷ κυρίῳ 19 καὶ εἶπεν Ἰλεὼς μοι ὁ θεὸς τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο εἰ αἶμα ἀνδρῶν τούτων πίομαι ἐν ψυχαῖς αὐτῶν ὅτι ἐν ψυχαῖς αὐτῶν ἦνεγκαν αὐτό καὶ οὐκ ἐβούλετο πιεῖν αὐτό ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς δυνατοὶ 20 καὶ Ἀβεσσα ἀδελφὸς Ἰωαβ οὔτος ἦν ἄρχων τῶν τριῶν οὔτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας ἐν καιρῷ ἐνὶ καὶ οὔτος ἦν ὀνομαστὸς ἐν τοῖς τρισὶν 21 ἀπὸ τῶν τριῶν ὑπὲρ τοὺς δύο ἔνδοξος καὶ ἦν αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα καὶ ἕως τῶν τριῶν οὐκ ἤρχετο 22 καὶ Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε υἱὸς ἀνδρὸς δυνατοῦ πολλὰ ἔργα αὐτοῦ ὑπὲρ Καβασαηλ οὔτος ἐπάταξεν τοὺς δύο ἀριηλ Μωαβ καὶ οὔτος κατέβη καὶ ἐπάταξεν τὸν λέοντα ἐν τῷ λάκκῳ ἐν ἡμέρᾳ χιόνος 23 καὶ οὔτος ἐπάταξεν τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον ἄνδρα ὀρατὸν πεντάπηχυν καὶ ἐν χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου

δόρου ὡς ἀντίον ὑφαινόντων καὶ κατέβη ἐπ' αὐτὸν Βαναιας ἐν ῥάβδῳ καὶ ἀφείλατο ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου τὸ δόρου καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτοῦ 24 ταῦτα ἐποίησεν Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε καὶ τούτῳ ὄνομα ἐν τοῖς τρισὶν τοῖς δυνατοῖς 25 ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα ἔνδοξος οὔτος καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἤρχετο καὶ κατέστησεν αὐτὸν Δαυιδ ἐπὶ τὴν πατριὰν αὐτοῦ 26 καὶ δυνατοὶ τῶν δυνάμεων Ἀσαηλ ἀδελφὸς Ἰωαβ Ἐλεαναν υἱὸς Δωδῶ ἐκ Βαιθλαεμ 27 Σαμμωθ ὁ Ἀδι Χελλης ὁ Φελωνι 28 Ὁραι υἱὸς Ἐκκης ὁ Θεκωι Ἀβιεζερ ὁ Αναθωθι 29 Σοβοχαὶ ὁ Ἀσωθι Ἡλι ὁ Ἀχωι 30 Μοοραὶ ὁ Νετωφαθι Χολοδ υἱὸς Νοοζα ὁ Νετωφαθι 31 Αἰθι υἱὸς Ριβαι ἐκ βουνοῦ Βενιαμιν Βαναιας ὁ Φαραθωνι 32 Ουρι ἐκ Ναχαλιγας Ἀβιηλ ὁ Γαραβεθθι 33 Ἀζμωθ ὁ Βεερμι Ἐλιαβα ὁ Σαλαβωνι 34 Βενναιας Ὁσομ ὁ Γεννουνι Ἰωναθαν υἱὸς Σωλα ὁ Ἀραρι 35 Ἀχιμ υἱὸς Σαχαρ ὁ Ἀραρι Ἐλφαλ υἱὸς Ουρ 36 Ὁφαρ ὁ Μοχοραθι Ἀχια ὁ Φελωνι 37 Ἡσεραὶ ὁ Χαρμαλι Νααραι υἱὸς Ἀζωβαὶ 38 Ἰωηλ ἀδελφὸς Ναθαν Μεβααρ υἱὸς Ἀγαρι 39 Σεληκ ὁ Ἀμμωνι Ναχωρ ὁ Βερθι αἴρων σκευὴ Ἰωαβ υἱοῦ Σαρουα 40 Ἰρα ὁ Ἰεθηρι Γαρηβ ὁ Ἰεθηρι 41 Ουριας ὁ Χεττι Ζαβεν υἱὸς Ἀχλια 42 Ἀδινά υἱὸς Σαιζα τοῦ Ρουβην ἄρχων καὶ ἐπ' αὐτῷ τριάκοντα 43 Ἀναν υἱὸς Μωχα καὶ Ἰωσαφατ ὁ Βαιθανι 44 Ὀζια ὁ Ἀσταρωθι Σαμμα καὶ Ἰηλ υἱοὶ Χωθαν τοῦ Ἀραρι 45 Ἰεδιηλ υἱὸς Σαμερι καὶ Ἰωαζαε ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ Ἰεασι 46 Ἐλιηλ ὁ Μιι καὶ Ἰαριβι καὶ Ἰωσια υἱὸς αὐτοῦ Ἐλνααμ καὶ Ἰεθεμα ὁ Μωαβίτης 47 Ἀλιηλ καὶ Ὡβηδ καὶ Ἰεσιηλ ὁ Μισαβια

12 καὶ οὔτοι οἱ ἐλθόντες πρὸς Δαυιδ εἰς Σωκλαγ ἔτι συνεχομένου ἀπὸ προσώπου Σαουλ υἱοῦ Κις καὶ οὔτοι ἐν τοῖς δυνατοῖς βοηθοῦντες ἐν πολέμῳ 2 καὶ τόξῳ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν καὶ σφενδονῆται ἐν λίθοις καὶ τόξοις ἐκ τῶν ἀδελφῶν Σαουλ ἐκ Βενιαμιν 3 ὁ ἄρχων Ἀχιεζερ καὶ Ἰωας υἱὸς Ἀσμα τοῦ Γεβωθίτου καὶ Ἰωηλ καὶ

Ιωφαλιη υἱοὶ Ασμωθ καὶ Βερχια καὶ Ἰηουλ ὁ
Αναθωθι 4 καὶ Σαμαϊας ὁ Γαβαωνίτης δυνατὸς
ἐν τοῖς τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα Ἰερμιας
καὶ Ἰεζιηλ καὶ Ἰωαναν καὶ Ἰωζαβαδ ὁ Γαδαραθι 5
Ελιαζαι καὶ Ἰαριμουθ καὶ Βααλια καὶ Σαμαρια
καὶ Σαφατια ὁ Χαραιφι 6 Ἡλκανα καὶ Ἰησουνι
καὶ Οζριηλ καὶ Ἰωαζαρ καὶ Ἰεσβοαμ οἱ Κορίται
7 καὶ Ελια καὶ Ζαβαδια υἱοὶ Ἰρααμ υἱοὶ τοῦ
γεδωρ 8 καὶ ἀπὸ τοῦ Γαδδι ἐχωρίσθησαν πρὸς
Δαυιδ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἰσχυροὶ δυνατοὶ ἄνδρες
παρατάξεως πολέμου αἴροντες θυρεοὺς καὶ
δόρατα καὶ πρόσωπον λέοντος πρόσωπα αὐτῶν
καὶ κοῦφοι ὡς δορκάδες ἐπὶ τῶν ὁρέων τῷ τάχει
9 Ἀζερ ὁ ἄρχων Αβδια ὁ δεῦτερος Ελιαβ ὁ τρίτος
10 Μασεμαννη ὁ τέταρτος Ἰερμια ὁ πέμπτος 11
Εθθι ὁ ἕκτος Ελιαβ ὁ ἕβδομος 12 Ἰωαναν ὁ ὄγδοος
Ελιαζερ ὁ ἔνατος 13 Ἰερμια ὁ δέκατος Μαχαβαναι
ὁ ἐνδέκατος 14 οὗτοι ἐκ τῶν υἱῶν Γαδ ἄρχοντες
τῆς στρατιᾶς εἷς τοῖς ἑκατὸν μικρὸς καὶ μέγας
τοῖς χιλίοις 15 οὗτοι οἱ διαβάντες τὸν Ἰορδάνην
ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ καὶ οὗτος πεπληρωκῶς
ἐπὶ πᾶσαν κρηπίδα αὐτοῦ καὶ ἐξεδίωξαν πάντας
τοὺς κατοικοῦντας αὐλῶνας ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως
δυσμῶν 16 καὶ ἦλθον ἀπὸ τῶν υἱῶν Βενιαμιν
καὶ Ἰουδα εἰς βοήθειαν τοῦ Δαυιδ 17 καὶ Δαυιδ
ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν καὶ εἶπεν αὐτοῖς
εἰ εἰς εἰρήνην ἦκατε πρὸς με εἴη μοι καρδία καθ'
ἑαυτὴν ἐφ' ὑμᾶς καὶ εἰ τοῦ παραδοῦναί με τοῖς
ἐχθροῖς μου οὐκ ἐν ἀληθείᾳ χειρὸς Ἰδοι ὁ θεὸς
τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ ἐλέγξαίτο 18 καὶ πνεῦμα
ἐνέδυσε τὸν Αμασαι ἄρχοντα τῶν τριάκοντα καὶ
εἶπεν πορεύου καὶ ὁ λαὸς σου Δαυιδ υἱὸς Ἰεσσαί
εἰρήνη εἰρήνη σοι καὶ εἰρήνη τοῖς βοηθοῖς σου ὅτι
ἐβόηθησέν σοι ὁ θεὸς σου καὶ προσεδέξατο αὐτοὺς
Δαυιδ καὶ κατέστησεν αὐτοὺς ἄρχοντας τῶν
δυνάμεων 19 καὶ ἀπὸ Μανασση προσεχώρησαν
πρὸς Δαυιδ ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς ἀλλοφύλους ἐπὶ
Σαουλ εἰς πόλεμον καὶ οὐκ ἐβόηθησεν αὐτοῖς
ὅτι ἐν βουλῇ ἐγένετο παρὰ τῶν στρατηγῶν τῶν

ἀλλοφύλων λεγόντων ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν
ἀνδρῶν ἐκείνων ἐπιστρέψει πρὸς τὸν κύριον
αὐτοῦ Σαουλ 20 ἐν τῷ πορευθῆναι αὐτὸν εἰς
Σωκλαγ προσεχώρησαν αὐτῷ ἀπὸ Μανασση Ἐδνα
καὶ Ἰωζαβαθ καὶ Ἰωδιηλ καὶ Μιχαηλ καὶ Ἰωσαβεθ
καὶ Ελιμουθ καὶ Σελαθι ἄρχηγοὶ χιλιάδων εἰσὶν
τοῦ Μανασση 21 καὶ αὐτοὶ συνεμάχησαν τῷ
Δαυιδ ἐπὶ τὸν γεδδουρ ὅτι δυνατοὶ ἰσχύος πάντες
καὶ ἦσαν ἠγούμενοι ἐν τῇ στρατιᾷ ἐν τῇ δυνάμει
22 ὅτι ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ἤρχοντο πρὸς Δαυιδ
εἰς δύναμιν μεγάλην ὡς δύναμις θεοῦ 23 καὶ
ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων τῆς στρατιᾶς οἱ
ἐλθόντες πρὸς Δαυιδ εἰς Χεβρων τοῦ ἀποστρέψαι
τὴν βασιλείαν Σαουλ πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸν
λόγον κυρίου 24 υἱοὶ Ἰουδα θυρεοφόροι καὶ
δορατοφόροι ἕξ χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι δυνατοὶ
παρατάξεως 25 τῶν υἱῶν Συμεων δυνατοὶ ἰσχύος
εἰς παράταξιν ἑπτὰ χιλιάδες καὶ ἑκατὸν 26
τῶν υἱῶν Λευι τετρακισχίλιοι ἑξακόσιοι 27 καὶ
Ἰωαδαε ὁ ἠγούμενος τῷ Ααρων καὶ μετ' αὐτοῦ
τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι 28 καὶ Σαδωκ νέος
δυνατὸς ἰσχύι καὶ τῆς πατρικῆς οἰκίας αὐτοῦ
ἄρχοντες εἴκοσι δύο 29 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμιν
τῶν ἀδελφῶν Σαουλ τρεῖς χιλιάδες καὶ ἕξι τὸ
πλεῖστον αὐτῶν ἀπεσκόπει τὴν φυλακὴν οἴκου
Σαουλ 30 καὶ ἀπὸ υἱῶν Εφραιμ εἴκοσι χιλιάδες
καὶ ὀκτακόσιοι δυνατοὶ ἰσχύι ἄνδρες ὀνομαστοὶ
κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν 31 καὶ ἀπὸ τοῦ
ἡμίσου φυλῆς Μανασση δέκα ὀκτὼ χιλιάδες οἱ
ὠνομάσθησαν ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλεῦσαι τὸν
Δαυιδ 32 καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσσαχαρ γινώσκοντες
σύνεσιν εἰς τοὺς καιροὺς γινώσκοντες τί ποιῆσαι
Ἰσραηλ εἰς τὰς ἀρχὰς αὐτῶν διακόσιοι καὶ
πάντες ἀδελφοὶ αὐτῶν μετ' αὐτῶν 33 καὶ ἀπὸ
Ζαβουλων ἐκπορευόμενοι εἰς παράταξιν πολέμου
ἐν πᾶσιν σκεύεσιν πολεμικοῖς πεντήκοντα
χιλιάδες βοηθῆσαι τῷ Δαυιδ οὐχ ἑτεροκλινῶς 34
καὶ ἀπὸ Νεφθαλι ἄρχοντες χίλιοι καὶ μετ' αὐτῶν
ἐν θυρεοῖς καὶ δόρασιν τριάκοντα ἑπτὰ χιλιάδες

35 και ἀπὸ τῶν Δανιτῶν παρατασσόμενοι εἰς πόλεμον εἴκοσι ὀκτὼ χιλιάδες και ὀκτακόσιοι 36 και ἀπὸ τοῦ Ἀσηρ ἐκπορευόμενοι βοηθῆσαι εἰς πόλεμον τεσσαράκοντα χιλιάδες 37 και ἐκ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ Ρουβην και Γαδδι και ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασση ἐν πᾶσιν σκεύεσιν πολεμικοῖς ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες 38 πάντες οὗτοι ἄνδρες πολεμισταὶ παρατασσόμενοι παράταξιν ἐν ψυχῇ εἰρηνικῇ και ἦλθον εἰς Χεβρων τοῦ βασιλεῦσαι τὸν Δαυιδ ἐπὶ πάντα Ἰσραηλ και ὁ κατάλοιπος Ἰσραηλ ψυχὴ μία τοῦ βασιλεῦσαι τὸν Δαυιδ 39 και ἦσαν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς ἐσθίοντες και πίνοντες ὅτι ἠτοίμασαν αὐτοῖς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν 40 και οἱ ὁμοροῦντες αὐτοῖς ἕως Ἰσσαχαρ και Ζαβουλων και Νεφθαλι ἔφερον αὐτοῖς ἐπὶ τῶν καμήλων και τῶν ὄνων και τῶν ἡμιόνων και ἐπὶ τῶν μόσχων βρώματα ἄλευρα παλάθας σταφίδας οἶνον και ἔλαιον μόσχους και πρόβατα εἰς πλῆθος ὅτι εὐφροσύνη ἐν Ἰσραηλ

13 και ἐβουλεύσατο Δαυιδ μετὰ τῶν χιλιάρχων και τῶν ἑκατοντάρχων παντὶ ἡγουμένῳ 2 και εἶπεν Δαυιδ τῇ πάσῃ ἐκκλησίᾳ Ἰσραηλ εἰ ἐφ' ὑμῖν ἀγαθὸν και παρὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν εὐδωθῆ ἀποστείλωμεν πρὸς τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν τοὺς ὑπολελειμμένους ἐν πάσῃ γῆ Ἰσραηλ και μετ' αὐτῶν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται ἐν πόλεσιν κατασχέσεως αὐτῶν και συναχθῆσονται πρὸς ἡμᾶς 3 και μετενέγκωμεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς ὅτι οὐκ ἐζήτησαν αὐτὴν ἀφ' ἡμερῶν Σαουλ 4 και εἶπεν πᾶσα ἡ ἐκκλησία τοῦ ποιῆσαι οὕτως ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ 5 και ἐξεκκλησίασεν Δαυιδ τὸν πάντα Ἰσραηλ ἀπὸ ὀρίων Αἰγύπτου και ἕως εἰσόδου Ἡμαθ τοῦ εἰσενέγκαι τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἐκ πόλεως Ἰαριμ 6 και ἀνήγαγεν αὐτὴν Δαυιδ και πᾶς Ἰσραηλ ἀνέβη εἰς πόλιν Δαυιδ ἢ ἦν τοῦ Ἰουδα τοῦ ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ κυρίου καθημένου ἐπὶ χερουβιν οὐ

ἐπεκλήθη ὄνομα αὐτοῦ 7 και ἐπέθηκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἄμαξαν καινήν ἐξ οἴκου Ἀμιναδαβ και Ὀζα και οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἦγον τὴν ἄμαξαν 8 και Δαυιδ και πᾶς Ἰσραηλ παίζοντες ἐναντίον τοῦ θεοῦ ἐν πάσῃ δυνάμει και ἐν ψαλτωδοῖς και ἐν κινύραις και ἐν νάβλαις ἐν τυμπάνοις και ἐν κυμβάλοις και ἐν σάλπιγγιν 9 και ἦλθσαν ἕως τῆς ἄλωνος και ἐξέτεινεν Ὀζα τὴν χεῖρα αὐτοῦ τοῦ κατασχεῖν τὴν κιβωτὸν ὅτι ἐξέκλινεν αὐτὴν ὁ μόσχος 10 και ἐθυμώθη ὀργῇ κύριος ἐπὶ Ὀζα και ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ διὰ τὸ ἐκτεῖναι τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν και ἀπέθανεν ἐκεῖ ἀπέναντι τοῦ θεοῦ 11 και ἠθύμησεν Δαυιδ ὅτι διεκόψεν κύριος διακοπὴν ἐν Ὀζα και ἐκάλεσεν τὸν τόπον ἐκεῖνον Διακοπὴ Ὀζα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 12 και ἐφοβήθη Δαυιδ τὸν θεὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων πῶς εἰσοίσω πρὸς ἑμαυτὸν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ 13 και οὐκ ἀπέστρεψεν Δαυιδ τὴν κιβωτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς πόλιν Δαυιδ και ἐξέκλινεν αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀβεδδαρα τοῦ Γεθθαίου 14 και ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐν οἴκῳ Ἀβεδδαρα τρεῖς μῆνας και εὐλόγησεν ὁ θεὸς Ἀβεδδαραμ και πάντα τὰ αὐτοῦ

14 και ἀπέστειλεν Χιραμ βασιλεὺς Τύρου ἀγγέλους πρὸς Δαυιδ και ξύλα κέδρινα και οἰκοδόμους τοίχων και τέκτονας ξύλων τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον 2 και ἔγνω Δαυιδ ὅτι ἠτοίμησεν αὐτὸν κύριος ἐπὶ Ἰσραηλ ὅτι ἠξήθη εἰς ὕψος ἡ βασιλεία αὐτοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραηλ 3 και ἔλαβεν Δαυιδ ἔτι γυναῖκας ἐν Ἱερουσαλημ και ἐτέχθησαν Δαυιδ ἔτι υἱοὶ και θυγατέρες 4 και ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν τῶν τεχθέντων οἱ ἦσαν αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλημ Σαμαα Ἰσοβααμ Ναθαν Σαλωμων 5 και Ἰβααρ και Ἐλισαι και Ἐλιφαλετ 6 και Ναγε και Ναφαγ και Ἰανουου 7 και Ἐλισαμαε και Βαλεग्δαε και Ἐλιφαλετ 8 και ἦκουσαν ἀλλόφυλοι ὅτι ἐχρίσθη Δαυιδ βασιλεὺς ἐπὶ πάντα Ἰσραηλ και ἀνέβησαν πάντες

οί ἀλλόφυλοι ζητήσαι τὸν Δαυιδ καὶ ἤκουσεν Δαυιδ καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς **9** καὶ ἀλλόφυλοι ἦλθον καὶ συνέπεσον ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων **10** καὶ ἠρώτησεν Δαυιδ διὰ τοῦ θεοῦ λέγων εἰ ἀναβῶ ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ δώσεις αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος ἀνάβηθι καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς σου **11** καὶ ἀνέβη εἰς Βααφαρασιν καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἐκεῖ Δαυιδ καὶ εἶπεν Δαυιδ διέκοψεν ὁ θεὸς τοὺς ἐχθρούς μου ἐν χειρὶ μου ὡς διακοπὴν ὕδατος διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Διακοπὴ φαρασιν **12** καὶ ἐγκατέλιπον ἐκεῖ τοὺς θεοὺς αὐτῶν καὶ εἶπεν Δαυιδ κατακαῦσαι αὐτοὺς ἐν πυρὶ **13** καὶ προσέθεντο ἔτι ἀλλόφυλοι καὶ συνέπεσαν ἔτι ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων **14** καὶ ἠρώτησεν Δαυιδ ἔτι ἐν θεῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς οὐ πορεύσῃ ὀπίσω αὐτῶν ἀποστρέφου ἀπ' αὐτῶν καὶ παρέσῃ αὐτοῖς πλησίον τῶν ἀπίων **15** καὶ ἔσται ἐν τῷ ἀκοῦσαί σε τὴν φωνὴν τοῦ συσσεισμοῦ τῶν ἄκρων τῶν ἀπίων τότε ἐξελεύσῃ εἰς τὸν πόλεμον ὅτι ἐξῆλθεν ὁ θεὸς ἔμπροσθέν σου τοῦ πατάξαι τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων **16** καὶ ἐποίησεν καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεὸς καὶ ἐπάταξεν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων ἀπὸ Γαβαων ἕως Γαζαρα **17** καὶ ἐγένετο ὄνομα Δαυιδ ἐν πάσῃ τῇ γῆ καὶ κύριος ἔδωκεν τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη

15 καὶ ἐποίησεν αὐτῷ οἰκίας ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἠτοίμασεν τὸν τόπον τῇ κιβωτῷ τοῦ θεοῦ καὶ ἐποίησεν αὐτῇ σκηνὴν **2** τότε εἶπεν Δαυιδ οὐκ ἔστιν ἄραι τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἀλλ' ἢ τοὺς Λευίτας ὅτι αὐτοὺς ἐξελέξατο κύριος αἶρειν τὴν κιβωτὸν κυρίου καὶ λειτουργεῖν αὐτῷ ἕως αἰῶνος **3** καὶ ἐξεκκλησίασεν Δαυιδ τὸν πάντα Ἰσραὴλ εἰς Ἱερουσαλὴμ τοῦ ἀνενέγκαι τὴν κιβωτὸν κυρίου εἰς τὸν τόπον ὃν ἠτοίμασεν αὐτῇ **4** καὶ συνήγαγεν Δαυιδ τοὺς υἱοὺς Ααρων καὶ τοὺς Λευίτας **5** τῶν υἱῶν Κααθ Ουριηλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ

ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἑκατὸν εἴκοσι **6** τῶν υἱῶν Μεραρι Ασαϊα ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ διακόσιοι πεντήκοντα **7** τῶν υἱῶν Γηρσαμ Ἰωηλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἑκατὸν πεντήκοντα **8** τῶν υἱῶν Ελισαφαν Σαμαϊας ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ διακόσιοι **9** τῶν υἱῶν Χεβρων Ελιηλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὀγδοήκοντα **10** τῶν υἱῶν Οζιηλ Αμιναδαβ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἑκατὸν δέκα δύο **11** καὶ ἐκάλεσεν Δαυιδ τὸν Σαδωκ καὶ Αβιαθαρ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας τὸν Ουριηλ Ασαϊα Ἰωηλ Σαμαϊαν Ελιηλ Αμιναδαβ **12** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὑμεῖς ἄρχοντες πατριῶν τῶν Λευιτῶν ἀγνίσθητε ὑμεῖς καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν καὶ ἀνοίσετε τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ οὗ ἠτοίμασα αὐτῇ **13** ὅτι οὐκ ἐν τῷ πρότερον ὑμᾶς εἶναι διέκοψεν ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν ἡμῖν ὅτι οὐκ ἐζητήσαμεν ἐν κρίματι **14** καὶ ἠγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται τοῦ ἀνενέγκαι τὴν κιβωτὸν θεοῦ Ἰσραὴλ **15** καὶ ἔλαβον οἱ υἱοὶ τῶν Λευιτῶν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ὡς ἐνετείλατο Μωυσῆς ἐν λόγῳ θεοῦ κατὰ τὴν γραφὴν ἐν ἀναφορεῦσιν ἐπ' αὐτοὺς **16** καὶ εἶπεν Δαυιδ τοῖς ἄρχουσιν τῶν Λευιτῶν στήσατε τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν τοὺς ψαλτωδοὺς ἐν ὀργάνοις ψῶδων νάβλαις καὶ κινύραις καὶ κυμβάλοις τοῦ φωνῆσαι εἰς ὕψος ἐν φωνῇ εὐφροσύνης **17** καὶ ἔστησαν οἱ Λευῖται τὸν Αιμαν υἱὸν Ἰωηλ ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Ασαφ υἱὸς Βαραχία καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρι ἀδελφῶν αὐτοῦ Αιθαν υἱὸς Κισαίου **18** καὶ μετ' αὐτῶν ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ δεῦτεροι Ζαχαρίας καὶ Οζιηλ καὶ Σεμιραμωθ καὶ Ἰηλ καὶ Ωνι καὶ Ελιαβ καὶ Βαναια καὶ Μασαϊα καὶ Ματταθια καὶ Ελιφαλια καὶ Μακενια καὶ Αβδεδομ καὶ Ἰηλ καὶ Οζιας οἱ πυλωροὶ **19** καὶ οἱ ψαλτωδοὶ Αιμαν Ασαφ καὶ Αιθαν ἐν κυμβάλοις χαλκοῖς τοῦ ἀκουσθῆναι ποιῆσαι **20** Ζαχαρίας καὶ Οζιηλ Σεμιραμωθ Ἰηλ Ωνι Ελιαβ Μασαϊας Βαναιας ἐν νάβλαις ἐπὶ αλαιμωθ **21** καὶ Ματταθιας καὶ Ελιφαλιας καὶ Μακενιας καὶ Αβδεδομ καὶ Ἰηλ

καὶ Οζίας ἐν κινύραις αμασενιθ τοῦ ἐνισχυῶσαι 22
καὶ Χωνενια ἄρχων τῶν Λευιτῶν ἄρχων τῶν
ὠδῶν ὅτι συντετὸς ἦν 23 καὶ Βαραχια καὶ Ηλκανα
πυλωροὶ τῆς κιβωτοῦ 24 καὶ Σοβνια καὶ Ἰωσαφατ
καὶ Ναθαναηλ καὶ Ἀμασαι καὶ Ζαχαρια καὶ Βαναι
καὶ Ἐλιεζερ οἱ ἱερεῖς σαλπίζοντες ταῖς σάλπιγξιν
ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ Αβδεδομ
καὶ Ἰα πυλωροὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ 25 καὶ ἦν
Δαυιδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραηλ καὶ οἱ χιλιάρχοι
οἱ πορευόμενοι τοῦ ἀναγαγεῖν τὴν κιβωτὸν τῆς
διαθήκης κυρίου ἐξ οἴκου Αβδεδομ ἐν εὐφροσύνῃ
26 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατισχυῶσαι τὸν θεὸν τοὺς
Λευίτας αἴροντας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης
κυρίου καὶ ἔθυσαν ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριούς
27 καὶ Δαυιδ περιεζωσμένος ἐν στολῇ βυσσίνῃ
καὶ πάντες οἱ Λευῖται αἴροντες τὴν κιβωτὸν
διαθήκης κυρίου καὶ οἱ ψαλτωδοὶ καὶ Χωνενιας
ὁ ἄρχων τῶν ὠδῶν τῶν ἁδόντων καὶ ἐπὶ Δαυιδ
στολῇ βυσσίνῃ 28 καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἀνάγοντες
τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου ἐν σημασίᾳ καὶ ἐν
φωνῇ σωφερ καὶ ἐν σάλπιγξιν καὶ ἐν κυμβάλοις
ἀναφωνοῦντες νάβλαις καὶ ἐν κινύραις 29 καὶ
ἐγένετο κιβωτὸς διαθήκης κυρίου καὶ ἦλθεν
ἕως πόλεως Δαυιδ καὶ Μελχολ θυγάτηρ Σαουλ
παρέκλυψεν διὰ τῆς θυρίδος καὶ εἶδεν τὸν βασιλέα
Δαυιδ ὀρχούμενον καὶ παίζοντα καὶ ἐξουδένωσεν
αὐτὸν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς

16 καὶ εἰσήνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ
καὶ ἀπηρείσαντο αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆς
σκηνῆς ἧς ἔπηξεν αὐτῇ Δαυιδ καὶ προσήνεγκαν
ὀλοκαυτώματα καὶ σωτηρίου ἐναντίον τοῦ θεοῦ 2
καὶ συνετέλεσεν Δαυιδ ἀναφέρων ὀλοκαυτώματα
καὶ σωτηρίου καὶ εὐλόγησεν τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι
κυρίου 3 καὶ διεμέρισεν παντὶ ἀνδρὶ Ἰσραηλ
ἀπὸ ἀνδρός καὶ ἕως γυναικὸς τῷ ἀνδρὶ ἄρτον
ἕνα ἄρτοκοπικὸν καὶ ἀμορίτην 4 καὶ ἔταξεν
κατὰ πρόσωπον τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου ἐκ
τῶν Λευιτῶν λειτουργοῦντας ἀναφωνοῦντας
καὶ ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν κύριον τὸν θεὸν

Ἰσραηλ 5 Ασαφ ὁ ἠγούμενος καὶ δευτερεύων
αὐτῷ Ζαχαρίας Ἰηλ Σεμιραμωθ Ἰηλ Ματταθιας
Ἐλιαβ καὶ Βαναιας καὶ Αβδεδομ καὶ Ἰηλ ἐν
ὀργάνοις νάβλαις καὶ κινύραις καὶ Ασαφ ἐν
κυμβάλοις ἀναφωνῶν 6 καὶ Βαναιας καὶ Οζιηλ οἱ
ἱερεῖς ἐν ταῖς σάλπιγξιν διὰ παντὸς ἐναντίον τῆς
κιβωτοῦ τῆς διαθήκης τοῦ θεοῦ 7 ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ τότε ἔταξεν Δαυιδ ἐν ἀρχῇ τοῦ αἰνεῖν
τὸν κύριον ἐν χειρὶ Ασαφ καὶ τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ 8 ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ἐπικαλεῖσθε
αὐτὸν ἐν ὀνόματι αὐτοῦ γνωρίσατε ἐν λαοῖς τὰ
ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ 9 ἄσατε αὐτῷ καὶ ὑμνήσατε
αὐτῷ διηγῆσασθε πᾶσιν τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ
ἐποίησεν κύριος 10 αἰνεῖτε ἐν ὀνόματι ἀγίῳ αὐτοῦ
εὐφρανθήσεται καρδία ζητοῦσα τὴν εὐδοκίαν
αὐτοῦ 11 ζητήσατε τὸν κύριον καὶ ἰσχύσατε
ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ παντός 12
μνημονεύετε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν
τέρατα καὶ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ 13
σπέρμα Ἰσραηλ παῖδες αὐτοῦ υἱοὶ Ἰακωβ ἐκλεκτοὶ
αὐτοῦ 14 αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν πάσῃ τῇ
γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ 15 μνημονεύων εἰς αἰῶνα
διαθήκης αὐτοῦ λόγον αὐτοῦ ὃν ἐνετείλατο εἰς
χιλίας γενεάς 16 ὃν διέθετο τῷ Αβρααμ καὶ
τὸν ὄρκον αὐτοῦ τῷ Ἰσαακ 17 ἔστησεν αὐτὸν
τῷ Ἰακωβ εἰς πρόσταγμα τῷ Ἰσραηλ διαθήκην
αἰώνιον 18 λέγων σοὶ δώσω τὴν γῆν Χανααν
σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν 19 ἐν τῷ γενέσθαι
αὐτοὺς ὀλιγοστοὺς ἀριθμῷ ὡς ἐσμικρύνθησαν
καὶ παρῶκησαν ἐν αὐτῇ 20 καὶ ἐπορευθήσαν
ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος καὶ ἀπὸ βασιλείας εἰς λαὸν
ἕτερον 21 οὐκ ἀφῆκεν ἄνδρα τοῦ δυναστεῦσαι
αὐτοὺς καὶ ἠλεγξεν περὶ αὐτῶν βασιλεῖς 22 μὴ
ἄψησθε τῶν χριστῶν μου καὶ ἐν τοῖς προφήταις
μου μὴ πονηρεύεσθε 23 ἄσατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ
γῆ ἀναγγεῖλατε ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν σωτηρίαν
αὐτοῦ 25 ὅτι μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα
φοβερός ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς θεοὺς 26 ὅτι
πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν εἰδῶλα καὶ ὁ θεὸς

ἡμῶν οὐρανὸν ἐποίησεν 27 δόξα καὶ ἔπαινος κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἰσχὺς καὶ καύχημα ἐν τόπῳ αὐτοῦ 28 δότε τῷ κυρίῳ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν δότε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ ἰσχύν 29 δότε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματος αὐτοῦ λάβετε δῶρα καὶ ἐνέγκατε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλαῖς ἀγίαις αὐτοῦ 30 φοβηθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ κατορθωθήτω ἡ γῆ καὶ μὴ σαλευθήτω 31 εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ καὶ εἰπάτωσαν ἐν τοῖς ἔθνεσιν κύριος βασιλεύων 32 βομβήσει ἡ θάλασσα σὺν τῷ πληρώματι καὶ ξύλον ἄγροῦ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ 33 τότε εὐφρανθήσεται τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἀπὸ προσώπου κυρίου ὅτι ἦλθεν κρίναι τὴν γῆν 34 ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 35 καὶ εἶπατε σῶσον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν τοῦ αἰνεῖν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου καὶ καυχᾶσθαι ἐν ταῖς αἰνέσεσίν σου 36 εὐλογημένος κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος καὶ ἔρει πᾶς ὁ λαὸς αμην καὶ ἤνεσαν τῷ κυρίῳ 37 καὶ κατέλιπον ἐκεῖ ἔναντι τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου τὸν Ἀσαφ καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοῦ λειτουργεῖν ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ διὰ παντὸς τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν 38 καὶ Ἀβδεδομ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐξήκοντα καὶ ὀκτώ καὶ Ἀβδεδομ υἱὸς Ἰδιθων καὶ Ὀσσα εἰς πυλωρούς 39 καὶ τὸν Σαδωκ τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς ἐναντίον σκηνης κυρίου ἐν Βαμα τῇ ἐν Γαβων 40 τοῦ ἀναφέρειν ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων διὰ παντὸς τὸ πρωὶ καὶ τὸ ἑσπέρας καὶ κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ κυρίου ὅσα ἐνετείλατο ἐφ' υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ Μωυσῆ τοῦ θεράποντος τοῦ θεοῦ 41 καὶ μετ' αὐτοῦ Αἴμαν καὶ Ἰδιθων καὶ οἱ λοιποὶ ἐκλεγέντες ἐπ' ὀνόματος τοῦ αἰνεῖν τὸν κύριον ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 42 καὶ μετ' αὐτῶν σάλπιγγες καὶ κύμβαλα τοῦ ἀναφωνεῖν

καὶ ὄργανα τῶν ᾠδῶν τοῦ θεοῦ υἱοὶ Ἰδιθων εἰς τὴν πύλην 43 καὶ ἐπορεύθη ἅπας ὁ λαὸς ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψεν Δαυιδ τοῦ εὐλογεῖν τὸν οἶκον αὐτοῦ

17 καὶ ἐγένετο ὡς κατώκησεν Δαυιδ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ναθαν τὸν προφήτην ἰδοὺ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνων καὶ ἡ κιβωτὸς διαθήκης κυρίου ὑποκάτω δέρρεων 2 καὶ εἶπεν Ναθαν πρὸς Δαυιδ πᾶν τὸ ἐν τῇ ψυχῇ σου ποιεῖ ὅτι ὁ θεὸς μετὰ σοῦ 3 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ναθαν λέγων 4 πορεύου καὶ εἰπὸν πρὸς Δαυιδ τὸν παῖδά μου οὕτως εἶπεν κύριος οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαί με ἐν αὐτῷ 5 ὅτι οὐ κατώκησα ἐν οἴκῳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀνήγαγον τὸν Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἤμην ἐν σκηνῇ καὶ ἐν καταλύματι 6 ἐν πᾶσιν οἷς διήλθον ἐν παντὶ Ἰσραὴλ εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν Ἰσραὴλ τοῦ ποιμαίνειν τὸν λαόν μου λέγων ὅτι οὐκ ὠκοδομήκατέ μοι οἶκον κέδρινον 7 καὶ νῦν οὕτως ἐρεῖς τῷ δούλῳ μου Δαυιδ τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἔλαβόν σε ἐκ τῆς μάνδρας ἐξόπισθεν τῶν ποιμνίων τοῦ εἶναι εἰς ἡγουμένον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ 8 καὶ ἤμην μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύθης καὶ ἐξωλέθρυσσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἐποίησά σοι ὄνομα κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς 9 καὶ θήσομαι τόπον τῷ λαῷ μου Ἰσραὴλ καὶ καταφυτεύσω αὐτόν καὶ κατασκηνώσει καθ' ἑαυτὸν καὶ οὐ μεριμνήσει ἔτι καὶ οὐ προσθήσει ἀδικία τοῦ ταπεινῶσαι αὐτὸν καθὼς ἀπ' ἀρχῆς 10 καὶ ἀφ' ἡμερῶν ὧν ἔταξα κριτὰς ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ καὶ ἐταπείνωσα ἅπαντας τοὺς ἐχθρούς σου καὶ αὐξήσω σε καὶ οἶκον οἰκοδομήσει σοι κύριος 11 καὶ ἔσται ὅταν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σου καὶ κοιμηθῆσῃ μετὰ τῶν πατέρων σου καὶ ἀναστήσω τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου καὶ ἐτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ

12 αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι οἶκον καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως αἰῶνος 13 ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν καὶ τὸ ἔλεός μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ' αὐτοῦ ὡς ἀπέστησα ἀπὸ τῶν ὄντων ἔμπροσθέν σου 14 καὶ πιστώσω αὐτὸν ἐν οἴκῳ μου καὶ ἐν βασιλείᾳ αὐτοῦ ἕως αἰῶνος καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος ἕως αἰῶνος 15 κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν ὄρασιν ταύτην οὕτως ἐλάλησεν Ναθαν πρὸς Δαυὶδ 16 καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι κυρίου καὶ εἶπεν τίς εἰμι ἐγὼ κύριε ὁ θεός καὶ τίς ὁ οἶκός μου ὅτι ἠγάπησάς με ἕως αἰῶνος 17 καὶ ἐσμικρύνθη ταῦτα ἐνώπιόν σου ὁ θεός καὶ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ παιδός σου ἐκ μακρῶν καὶ ἐπεῖδές με ὡς ὄρασις ἀνθρώπου καὶ ὑψώσάς με κύριε ὁ θεός 18 τί προσθήσει ἔτι Δαυὶδ πρὸς σέ τοῦ δοξάσαι καὶ σὺ τὸν δοῦλόν σου οἶδας 19 καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας τὴν πᾶσαν μεγαλωσύνην 20 κύριε οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι καὶ οὐκ ἔστιν πλὴν σοῦ κατὰ πάντα ὅσα ἠκούσαμεν ἐν ὧσιν ἡμῶν 21 καὶ οὐκ ἔστιν ὡς ὁ λαός σου Ἰσραὴλ ἔθνος ἔτι ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ὠδήγησεν αὐτὸν ὁ θεός τοῦ λυτρώσασθαι ἑαυτῷ λαὸν τοῦ θέσθαι ἑαυτῷ ὄνομα μέγα καὶ ἐπιφανές τοῦ ἐκβαλεῖν ἀπὸ προσώπου λαοῦ σου οὓς ἐλυτρώσω ἐξ Αἰγύπτου ἔθνη 22 καὶ ἔδωκας τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ σεαυτῷ λαὸν ἕως αἰῶνος καὶ σὺ κύριε αὐτοῖς εἰς θεόν 23 καὶ νῦν κύριε ὁ λόγος σου ὃν ἐλάλησας πρὸς τὸν παῖδά σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ πιστωθῆτω ἕως αἰῶνος 24 λεγόντων κύριε κύριε παντοκράτωρ θεός Ἰσραὴλ καὶ ὁ οἶκος Δαυὶδ παιδός σου ἀνωρθωμένος ἐναντίον σου 25 ὅτι σὺ κύριε ἠνοιξας τὸ οὖς τοῦ παιδός σου τοῦ οἰκοδομήσαι αὐτῷ οἶκον διὰ τοῦτο εὔρεν ὁ παῖς σου τοῦ προσεύξασθαι κατὰ πρόσωπόν σου 26 καὶ νῦν κύριε σὺ εἶ αὐτὸς ὁ θεός καὶ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα 27 καὶ νῦν ἠρξω τοῦ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον

τοῦ παιδός σου τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐναντίον σου ὅτι σὺ κύριε εὐλόγησας καὶ εὐλόγησον εἰς τὸν αἰῶνα

18 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπάταξεν Δαυὶδ τοὺς ἄλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς καὶ ἔλαβεν τὴν Γεθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἐκ χειρὸς ἄλλοφύλων 2 καὶ ἐπάταξεν τὴν Μωαβ καὶ ἦσαν Μωαβ παῖδες τῷ Δαυὶδ φέροντες δῶρα 3 καὶ ἐπάταξεν Δαυὶδ τὸν Ἀδρααζαρ βασιλέα Σουβα Ἡμαθ πορευομένου αὐτοῦ ἐπιστῆσαι χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην 4 καὶ προκατελάβετο Δαυὶδ αὐτῶν χίλια ἄρματα καὶ ἑπτὰ χιλιάδας ἵππων καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν καὶ παρέλυσε Δαυὶδ πάντα τὰ ἄρματα καὶ ὑπελίπετο ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν ἄρματα 5 καὶ ἦλθεν Σύρος ἐκ Δαμασκοῦ βοηθῆσαι Ἀδρααζαρ βασιλεῖ Σουβα καὶ ἐπάταξεν Δαυὶδ ἐν τῷ Σύρῳ εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδας ἀνδρῶν 6 καὶ ἔθετο Δαυὶδ φρουρὰν ἐν Συρίᾳ τῇ κατὰ Δαμασκόν καὶ ἦσαν τῷ Δαυὶδ εἰς παῖδας φέροντας δῶρα καὶ ἔσφριξε κύριος τὸν Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο 7 καὶ ἔλαβεν Δαυὶδ τοὺς κλοιοὺς τοὺς χρυσοῦς οἳ ἦσαν ἐπὶ τοὺς παῖδας Ἀδρααζαρ καὶ ἠνεγκεν αὐτούς εἰς Ἱερουσαλημ 8 καὶ ἐκ τῆς μεταβηχας καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν πόλεων τῶν Ἀδρααζαρ ἔλαβεν Δαυὶδ χαλκὸν πολὺν σφόδρα ἐξ αὐτοῦ ἐποίησεν Σαλωμων τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν καὶ τοὺς στύλους καὶ τὰ σκευὴ τὰ χαλκᾶ 9 καὶ ἠκουσεν Θωα βασιλεὺς Ἡμαθ ὅτι ἐπάταξεν Δαυὶδ τὴν πᾶσαν δύναμιν Ἀδρααζαρ βασιλέως Σουβα 10 καὶ ἀπέστειλεν τὸν Ἰδουραμ υἱὸν αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ τοῦ ἐρωτῆσαι αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην καὶ τοῦ εὐλογῆσαι αὐτὸν ὑπὲρ οὗ ἐπολέμησεν τὸν Ἀδρααζαρ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν ὅτι ἀνὴρ πολέμιος Θωα ἦν τῷ Ἀδρααζαρ καὶ πάντα τὰ σκευὴ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ 11 καὶ ταῦτα ἠγίασεν Δαυὶδ τῷ κυρίῳ μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσίου οὗ ἔλαβεν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν ἐξ Ἰδουμαίας καὶ Μωαβ καὶ ἐξ υἱῶν Ἀμμων

καὶ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐξ Ἀμαληκ **12** καὶ Ἀβεσσα υἱὸς Σαρουια ἐπάταξεν τὴν Ἰδουμαίαν ἐν κοιλάδι τῶν ἀλῶν ὀκτώ καὶ δέκα χιλιάδας **13** καὶ ἔθετο ἐν τῇ κοιλάδι φρουράς καὶ ἦσαν πάντες οἱ Ἰδουμαῖοι παῖδες Δαυιδ καὶ ἔσφωζεν κύριος τὸν Δαυιδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο **14** καὶ ἐβασίλευσεν Δαυιδ ἐπὶ πάντα Ἰσραηλ καὶ ἦν ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην τῷ παντὶ λαῷ αὐτοῦ **15** καὶ Ἰωαβ υἱὸς Σαρουια ἐπὶ τῆς στρατιάς καὶ Ἰωσαφατ υἱὸς Ἀχιλουδ ὑπομνηματογράφος **16** καὶ Σαδωκ υἱὸς Ἀχιτωβ καὶ Ἀχιμελεχ υἱὸς Ἀβιαθαρ ἱερεῖς καὶ Σουσα γραμματεὺς **17** καὶ Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε ἐπὶ τοῦ χερεθθι καὶ τοῦ φελεθθι καὶ υἱοὶ Δαυιδ οἱ πρῶτοι διάδοχοι τοῦ βασιλέως

19 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα ἀπέθανεν Ναας βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμων καὶ ἐβασίλευσεν Ἀναν υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **2** καὶ εἶπεν Δαυιδ ποιήσω ἔλεος μετὰ Ἀναν υἱοῦ Ναας ὡς ἐποίησεν ὁ πατήρ αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἔλεος καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλουσ Δαυιδ τοῦ παρακαλέσαι αὐτὸν περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἦλθον παῖδες Δαυιδ εἰς γῆν υἱῶν Ἀμμων τοῦ παρακαλέσαι αὐτόν **3** καὶ εἶπον ἄρχοντες Ἀμμων πρὸς Ἀναν μὴ δοξάζωμεν Δαυιδ τὸν πατέρα σου ἐναντίον σου ἀπέστειλέν σοι παρακαλοῦντας οὐχ ὅπως ἐξερευνήσωσιν τὴν πόλιν τοῦ κατασκοπῆσαι τὴν γῆν ἦλθον παῖδες αὐτοῦ πρὸς σέ **4** καὶ ἔλαβεν Ἀναν τοὺς παῖδας Δαυιδ καὶ ἐξύρῃσεν αὐτούς καὶ ἀφείλεν τῶν μανδυῶν αὐτῶν τὸ ἥμισυ ἕως τῆς ἀναβολῆς καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς **5** καὶ ἦλθον ἀπαγγεῖλαι τῷ Δαυιδ περὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς ὅτι ἦσαν ἠτιμωμένοι σφόδρα καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καθίσατε ἐν Ἰεριχω ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πώγωνας ὑμῶν καὶ ἀνακάμψατε **6** καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἀμμων ὅτι ἤσυχνθη λαὸς Δαυιδ καὶ ἀπέστειλεν Ἀναν καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμων χίλια τάλαντα ἀργυρίου τοῦ μισθώσασθαι ἑαυτοῖς ἐκ Συρίας Μεσοποταμίας καὶ ἐκ Συρίας Μοοχα καὶ ἐκ Σωβα ἄρματα καὶ ἵππεῖς **7** καὶ ἐμισθώσαντο

ἑαυτοῖς δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδας ἀρμάτων καὶ τὸν βασιλέα Μωχα καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἦλθον καὶ παρενέβαλον κατέναντι Μαιδαβα καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμων συνήχθησαν ἐκ τῶν πόλεων αὐτῶν καὶ ἦλθον εἰς τὸ πολεμῆσαι **8** καὶ ἤκουσεν Δαυιδ καὶ ἀπέστειλεν τὸν Ἰωαβ καὶ πᾶσαν τὴν στρατιὰν τῶν δυνατῶν **9** καὶ ἐξήλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμων καὶ παρατάσσονται εἰς πόλεμον παρὰ τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ ἐλθόντες παρενέβαλον καθ' ἑαυτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ **10** καὶ εἶδεν Ἰωαβ ὅτι γεγόνασιν ἀντιπρόσωποι τοῦ πολεμεῖν πρὸς αὐτὸν κατὰ πρόσωπον καὶ ἐξόπισθεν καὶ ἐξελέξατο ἐκ παντὸς νεανίου ἐξ Ἰσραηλ καὶ παρετάξαντο ἐναντίον τοῦ Σύρου **11** καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβεσσα ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ παρετάξαντο ἐξ ἐναντίας υἱῶν Ἀμμων **12** καὶ εἶπεν ἔὰν κρατήσῃ ὑπὲρ ἐμὲ Σύρος καὶ ἔσῃ μοι εἰς σωτηρίαν καὶ ἔὰν υἱοὶ Ἀμμων κρατήσωσιν ὑπὲρ σέ καὶ σώσω σε **13** ἀνδρίζου καὶ ἐνισχύσωμεν περὶ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ κύριος τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ποιήσει **14** καὶ παρετάξατο Ἰωαβ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ κατέναντι Σύρων εἰς πόλεμον καὶ ἔφυγον ἀπ' αὐτοῦ **15** καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμων εἶδον ὅτι ἔφυγον Σύροι καὶ ἔφυγον καὶ αὐτοὶ ἀπὸ προσώπου Ἰωαβ καὶ ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ ἦλθεν Ἰωαβ εἰς Ἱερουσαλημ **16** καὶ εἶδεν Σύρος ὅτι ἐτροπώσατο αὐτὸν Ἰσραηλ καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους καὶ ἐξήγαγον τὸν Σύρον ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ Σωφαχ ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Ἀδρααζαρ ἔμπροσθεν αὐτῶν **17** καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυιδ καὶ συνήγαγεν τὸν πάντα Ἰσραηλ καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτούς καὶ παρετάξατο ἐπ' αὐτούς καὶ παρατάσσεται Σύρος ἐξ ἐναντίας Δαυιδ καὶ ἐπολέμησαν αὐτόν **18** καὶ ἔφυγεν Σύρος ἀπὸ προσώπου Δαυιδ καὶ ἀπέκτεινεν Δαυιδ ἀπὸ τοῦ Σύρου ἑπτὰ χιλιάδας ἀρμάτων καὶ

τεσσαράκοντα χιλιάδας πεζῶν καὶ τὸν Σωφραχ ἄρχιστράτηγον δυνάμεως ἀπέκτεινεν **19** καὶ εἶδον παῖδες Ἀδρααζαρ ὅτι ἐπταίκασιν ἀπὸ προσώπου Ἰσραηλ καὶ διέθεντο μετὰ Δαυιδ καὶ ἐδούλευσαν αὐτῷ καὶ οὐκ ἠθέλησεν Σύρος τοῦ βοηθῆσαι τοῖς υἱοῖς Ἀμμων ἔτι

20 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπιόντι ἔτει ἐν τῇ ἐξόδῳ τῶν βασιλέων καὶ ἤγαγεν Ἰωαβ πᾶσαν τὴν δύναμιν τῆς στρατιᾶς καὶ ἔφθειραν τὴν χώραν υἱῶν Ἀμμων καὶ ἦλθεν καὶ περιεκάθισεν τὴν Ραββα καὶ Δαυιδ ἐκάθητο ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐπάταξεν Ἰωαβ τὴν Ραββα καὶ κατέσκαψεν αὐτήν **2** καὶ ἔλαβεν Δαυιδ τὸν στέφανον Μολχολ βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ εὐρέθη ὁ σταθμὸς αὐτοῦ τάλαντον χρυσοῦ καὶ ἐν αὐτῷ λίθος τίμιος καὶ ἦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Δαυιδ καὶ σκῦλα τῆς πόλεως ἐξήνεγκεν πολλὰ σφόδρα **3** καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῇ ἐξήγαγεν καὶ διέπρισεν πρίοισιν καὶ ἐν σκεπάρνοις σιδηροῖς καὶ οὕτως ἐποίησεν Δαυιδ τοῖς πᾶσιν υἱοῖς Ἀμμων καὶ ἀνέστρεψεν Δαυιδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλημ **4** καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γαζερ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐπάταξεν Σοβοχαι ὁ Ουσαθι τὸν Σαφου ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν γιγάντων καὶ ἐταπεινώσεν αὐτόν **5** καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος μετὰ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐπάταξεν Ἐλλαναν υἱὸς Ἰαῖρ τὸν Λεεμι ἀδελφὸν Γολιαθ τοῦ Γεθθαίου καὶ ξύλον δόρατος αὐτοῦ ὡς ἀντίον ὑφαινότων **6** καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γεθ καὶ ἦν ἀνὴρ ὑπερμεγέθης καὶ δάκτυλοι αὐτοῦ ἕξ καὶ ἕξ εἴκοσι τέσσαρες καὶ οὗτος ἦν ἀπόγονος γιγάντων **7** καὶ ὠνείδισεν τὸν Ἰσραηλ καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰωναθαν υἱὸς Σαμαα ἀδελφοῦ Δαυιδ **8** οὗτοι ἐγένοντο Ραφα ἐν Γεθ πάντες ἦσαν τέσσαρες γίγαντες καὶ ἔψεσον ἐν χειρὶ Δαυιδ καὶ ἐν χειρὶ παίδων αὐτοῦ

21 καὶ ἔστη διάβολος ἐν τῷ Ἰσραηλ καὶ ἐπέσεισεν τὸν Δαυιδ τοῦ ἀριθμῆσαι τὸν Ἰσραηλ **2** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ πρὸς Ἰωαβ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως πορεύθητε ἀριθμήσατε τὸν Ἰσραηλ ἀπὸ Βηρσαβεε καὶ ἕως Δαν καὶ ἐνέγκατε πρὸς με καὶ γνώσομαι τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν **3** καὶ εἶπεν Ἰωαβ προσθεῖη κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ὡς αὐτοὶ ἑκατονταπλασίως καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου μου τοῦ βασιλέως βλέποντες πάντες τῷ κυρίῳ μου παῖδες ἵνα τί ζητεῖ ὁ κύριός μου τοῦτο ἵνα μὴ γένηται εἰς ἁμαρτίαν τῷ Ἰσραηλ **4** τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ἐκραταιώθη ἐπὶ τῷ Ἰωαβ καὶ ἐξῆλθεν Ἰωαβ καὶ διῆλθεν ἐν παντὶ ὀρίῳ Ἰσραηλ καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλημ **5** καὶ ἔδωκεν Ἰωαβ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ τῷ Δαυιδ καὶ ἦν πᾶς Ἰσραηλ χίλια χιλιάδες καὶ ἑκατὸν χιλιάδες ἀνδρῶν ἐσπασμένων μάχαιραν καὶ Ἰουδας τετρακόσiai καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐσπασμένων μάχαιραν **6** καὶ τὸν Λευι καὶ τὸν Βενιαμιν οὐκ ἠρίθμησεν ἐν μέσῳ αὐτῶν ὅτι κατίσχυσεν λόγος τοῦ βασιλέως τὸν Ἰωαβ **7** καὶ πονηρὸν ἐφάνη ἐναντίον τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ πράγματος τούτου καὶ ἐπάταξεν τὸν Ἰσραηλ **8** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς τὸν θεὸν ἡμάρτηκα σφόδρα ὅτι ἐποίησα τὸ πρᾶγμα τοῦτο καὶ νῦν περιελε δὴ τὴν κακίαν παιδός σου ὅτι ἐματαιώθην σφόδρα **9** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Γαδ ὀρώντα Δαυιδ λέγων **10** πορεύου καὶ λάλησον πρὸς Δαυιδ λέγων οὕτως λέγει κύριος τρία αἴρω ἐγὼ ἐπὶ σέ ἔκλεξαι σεαυτῷ ἐν ἐξ αὐτῶν καὶ ποιήσω σοι **11** καὶ ἦλθεν Γαδ πρὸς Δαυιδ καὶ εἶπεν αὐτῷ οὕτως λέγει κύριος ἔκλεξαι σεαυτῷ **12** ἢ τρία ἔτη λιμοῦ ἢ τρεῖς μῆνας φεύγειν σε ἐκ προσώπου ἐχθρῶν σου καὶ μάχαιραν ἐχθρῶν σου τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἢ τρεῖς ἡμέρας ῥομφαίαν κυρίου καὶ θάνατον ἐν τῇ γῆ καὶ ἄγγελος κυρίου ἐξολεθρεύων ἐν πάσῃ κληρονομίᾳ Ἰσραηλ καὶ νῦν ἰδὲ τί ἀποκριθῶ τῷ ἀποστείλαντί με λόγον **13** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Γαδ στενά μοι καὶ τὰ

τρία σφόδρα ἐμπεσοῦμαι διὲν εἰς χεῖρας κυρίου ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα καὶ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων οὐ μὴ ἐμπέσω **14** καὶ ἔδωκεν κύριος θάνατον ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἔπεσον ἐξ Ἰσραὴλ ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν **15** καὶ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς ἄγγελον εἰς Ἱερουσαλὴμ τοῦ ἐξολεθρευθεῖσαι αὐτήν καὶ ὡς ἐξωλέθρευσε εἶδεν κύριος καὶ μετεμελήθη ἐπὶ τῇ κακίᾳ καὶ εἶπεν τῷ ἀγγέλῳ τῷ ἐξολεθρευόντι ἱκανούσθω σοὶ ἄνες τὴν χεῖρά σου καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου ἐστῶς ἐν τῷ ἄλῳ Ὀρνα τοῦ Ἰεβουσαίου **16** καὶ ἐπῆρεν Δαυὶδ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδεν τὸν ἄγγελον κυρίου ἐστῶτα ἀνὰ μέσον τῆς γῆς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐκτεταμένη ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔπεσε Δαυὶδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι περιβεβλημένοι ἐν σάκκοις ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν **17** καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς τὸν θεόν οὐκ ἐγὼ εἶπα τοῦ ἀριθμῆσαι ἐν τῷ λαῷ καὶ ἐγὼ εἶμι ὁ ἁμαρτῶν κακοποιῶν ἐκακοποίησα καὶ ταῦτα τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν κύριε ὁ θεὸς γεννητῆ ἡ χεὶρ σου ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου καὶ μὴ ἐν τῷ λαῷ σου εἰς ἀπώλειαν κύριε **18** καὶ ἄγγελος κυρίου εἶπεν τῷ Γαδ τοῦ εἰπεῖν πρὸς Δαυὶδ ἵνα ἀναβῆ τοῦ στήσαι θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ ἐν ἄλῳ Ὀρνα τοῦ Ἰεβουσαίου **19** καὶ ἀνέβη Δαυὶδ κατὰ τὸν λόγον Γαδ ὃν ἐλάλησεν ἐν ὀνόματι κυρίου **20** καὶ ἐπέστρεψε Ὀρνα καὶ εἶδεν τὸν βασιλέα καὶ τέσσαρες υἱοὶ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ μεθαχαβὶν καὶ Ὀρνα ἦν ἀλοῶν πυρούς **21** καὶ ἦλθεν Δαυὶδ πρὸς Ὀρναν καὶ Ὀρνα ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ἄλῳ καὶ προσεκύνησεν τῷ Δαυὶδ τῷ προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν **22** καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Ὀρνα δός μοι τὸν τόπον σου τῆς ἄλῳ καὶ οἰκοδομήσω ἐπ' αὐτῷ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ δός μοι αὐτόν καὶ παύσεται ἡ πληγὴ ἐκ τοῦ λαοῦ **23** καὶ εἶπεν Ὀρνα πρὸς Δαυὶδ λαβὲ σεαυτῷ καὶ ποιησάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ ἀγαθὸν ἐναντίον αὐτοῦ ἰδὲ δέδωκα τοὺς μόσχους εἰς

ὄλοκαύτωσιν καὶ τὸ ἄροτρον καὶ τὰς ἀμάξας εἰς ξύλα καὶ τὸν σίτον εἰς θυσίαν τὰ πάντα δέδωκα **24** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ Ὀρνα οὐχὶ ὅτι ἀγοράζων ἀγοράζω ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ ὅτι οὐ μὴ λάβω ἃ ἐστὶν σοὶ κυρίῳ τοῦ ἀνενέγκαι ὄλοκαύτωσιν δωρεὰν κυρίῳ **25** καὶ ἔδωκεν Δαυὶδ τῷ Ὀρνα ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ σίκλους χρυσοῦ ὀκτῆς ἑξακοσίους **26** καὶ ὠκοδόμησεν Δαυὶδ ἐκεῖ θυσιαστήριον κυρίῳ καὶ ἀνήνεγκεν ὄλοκαυτώματα καὶ σωτηρίου καὶ ἐβόησεν πρὸς κύριον καὶ ἐπήκουσεν αὐτῷ ἐν πυρὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὄλοκαυτώσεως καὶ κατανάλωσεν τὴν ὄλοκαύτωσιν **27** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς τὸν ἄγγελον καὶ κατέθηκεν τὴν ῥομφαίαν εἰς τὸν κολεόν **28** ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖν ἐν τῷ ἰδεῖν τὸν Δαυὶδ ὅτι ἐπήκουσεν αὐτῷ κύριος ἐν τῷ ἄλῳ Ὀρνα τοῦ Ἰεβουσαίου καὶ ἐθυσίασεν ἐκεῖ **29** καὶ σκηνὴ κυρίου ἦν ἐποίησεν Μωυσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ θυσιαστήριον τῶν ὄλοκαυτωμάτων ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖν ἐν Βαμα ἐν Γαβαῶν **30** καὶ οὐκ ἠδύνατο Δαυὶδ τοῦ πορευθῆναι ἔμπροσθεν αὐτοῦ τοῦ ζητῆσαι τὸν θεόν ὅτι κατέσπευσεν ἀπὸ προσώπου τῆς ῥομφαίας ἀγγέλου κυρίου

22 καὶ εἶπεν Δαυὶδ οὗτός ἐστιν ὁ οἶκος κυρίου τοῦ θεοῦ καὶ τοῦτο τὸ θυσιαστήριον εἰς ὄλοκαύτωσιν τῷ Ἰσραὴλ **2** καὶ εἶπεν Δαυὶδ συναγαγεῖν πάντας τοὺς προσηλύτους ἐν γῆ Ἰσραὴλ καὶ κατέστησεν λατόμους λατομῆσαι λίθους ξυστοὺς τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ θεῷ **3** καὶ σίδηρον πολὺν εἰς τοὺς ἤλους τῶν θυρωμάτων καὶ τῶν πυλῶν καὶ τοὺς στροφεῖς ἠτοίμασεν Δαυὶδ καὶ χαλκὸν εἰς πλῆθος οὐκ ἦν σταθμὸς **4** καὶ ξύλα κέδρινα οὐκ ἦν ἀριθμὸς ὅτι ἐφέροσαν οἱ Σιδῶνιοι καὶ οἱ Τύριοι ξύλα κέδρινα εἰς πλῆθος τῷ Δαυὶδ **5** καὶ εἶπεν Δαυὶδ Σαλωμων ὁ υἱός μου παιδάριον ἀπαλόν καὶ ὁ οἶκος τοῦ οἰκοδομῆσαι τῷ κυρίῳ εἰς μεγαλωσύνην ἄνω εἰς ὄνομα καὶ εἰς δόξαν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐτοιμάσω αὐτῷ καὶ ἠτοίμασεν Δαυὶδ εἰς πλῆθος ἔμπροσθεν

τῆς τελευταῖας αὐτοῦ **6** καὶ ἐκάλεσεν Σαλωμων τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τῷ κυρίῳ θεῷ Ἰσραηλ **7** καὶ εἶπεν Δαυιδ Σαλωμων τέκνον ἐμοὶ ἐγένετο ἐπὶ ψυχῇ τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ **8** καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμοὶ λόγος κυρίου λέγων αἶμα εἰς πληθος ἐξέχεας καὶ πολέμους μεγάλους ἐποίησας οὐκ οἰκοδομήσεις οἶκον τῷ ὀνόματί μου ὅτι αἶματα πολλὰ ἐξέχεας ἐπὶ τῆς γῆς ἐναντίον μου **9** ἰδοὺ υἱὸς τίκτεται σοι οὗτος ἔσται ἀνὴρ ἀναπαύσεως καὶ ἀναπαύσω αὐτὸν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν κυκλόθεν ὅτι Σαλωμων ὄνομα αὐτῷ καὶ εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν δώσω ἐπὶ Ἰσραηλ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ **10** οὗτος οἰκοδομήσει οἶκον τῷ ὀνόματί μου καὶ οὗτος ἔσται μοι εἰς υἱὸν κἀγὼ αὐτῷ εἰς πατέρα καὶ ἀνορθώσω θρόνον βασιλείας αὐτοῦ ἐν Ἰσραηλ ἕως αἰῶνος **11** καὶ νῦν υἰέ μου ἔσται μετὰ σοῦ κύριος καὶ εὐδοώσει καὶ οἰκοδομήσεις οἶκον τῷ κυρίῳ θεῷ σου ὡς ἐλάλησεν περὶ σοῦ **12** ἀλλ' ἡ δῶή σοι σοφίαν καὶ σύνεσιν κύριος καὶ κατισχύσει σε ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ τοῦ φυλάσσεσθαι καὶ τοῦ ποιεῖν τὸν νόμον κυρίου τοῦ θεοῦ σου **13** τότε εὐδοώσει ἐὰν φυλάξης τοῦ ποιεῖν τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα ἃ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ ἐπὶ Ἰσραηλ ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε μὴ φοβοῦ μηδὲ ποτηθῆς **14** καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κατὰ τὴν πτωχείαν μου ἠτοίμασα εἰς οἶκον κυρίου χρυσοῦ ταλάντων ἑκατὸν χιλιάδας καὶ ἀργυρίου ταλάντων χιλίας χιλιάδας καὶ χαλκὸν καὶ σίδηρον οὗ οὐκ ἔστιν σταθμὸς ὅτι εἰς πληθὸς ἔστιν καὶ ξύλα καὶ λίθους ἠτοίμασα καὶ πρὸς ταῦτα πρόσθετες **15** καὶ μετὰ σοῦ εἰς πληθος ποιούντων ἔργα τεχνῖται καὶ οἰκοδόμοι λίθων καὶ τέκτονες ξύλων καὶ πᾶς σοφὸς ἐν παντὶ ἔργῳ **16** ἐν χρυσίῳ ἐν ἀργυρίῳ ἐν χαλκῷ καὶ ἐν σιδήρῳ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς ἀνάστηθι καὶ ποίει καὶ κύριος μετὰ σοῦ **17** καὶ ἐνετείλατο Δαυιδ τοῖς πᾶσιν ἄρχουσιν Ἰσραηλ ἀντιλαβέσθαι τῷ Σαλωμων υἱῷ αὐτοῦ **18** οὐχὶ

κύριος μεθ' ὑμῶν καὶ ἀνέπαυσεν ὑμᾶς κυκλόθεν ὅτι ἔδωκεν ἐν χερσὶν τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν καὶ ὑπετάγη ἡ γῆ ἐναντίον κυρίου καὶ ἐναντίον λαοῦ αὐτοῦ **19** νῦν δότε καρδίας ὑμῶν καὶ ψυχὰς ὑμῶν τοῦ ζητῆσαι τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν καὶ ἐγέρθητε καὶ οἰκοδομήσατε ἅγιασμα κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν τοῦ εἰσενέγκαι τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου καὶ σκεύη τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ εἰς οἶκον τὸν οἰκοδομούμενον τῷ ὀνόματι κυρίου

23 καὶ Δαυιδ πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν καὶ ἐβασίλευσεν Σαλωμων τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραηλ **2** καὶ συνήγαγεν τοὺς πάντας ἄρχοντας Ἰσραηλ καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευῖτας **3** καὶ ἠριθμήθησαν οἱ Λευῖται ἀπὸ τριακονταετοῦς καὶ ἐπάνω καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν εἰς ἄνδρας τριάκοντα καὶ ὀκτὼ χιλιάδας **4** ἀπὸ τούτων ἐργοδιῶκται ἐπὶ τὰ ἔργα οἴκου κυρίου εἴκοσι τέσσαρες χιλιάδες καὶ γραμματεῖς καὶ κριταὶ ἑξακισχίλιοι **5** καὶ τέσσαρες χιλιάδες πυλωροὶ καὶ τέσσαρες χιλιάδες αἰνοῦντες τῷ κυρίῳ ἐν τοῖς ὄργανοις οἷς ἐποίησεν τοῦ αἰνεῖν τῷ κυρίῳ **6** καὶ διεῖλεν αὐτοὺς Δαυιδ ἐφημερίας τοῖς υἱοῖς Λευι τῷ Γεδων Κααθ Μεραρι **7** καὶ τῷ Παροσωμ τῷ Εδαν καὶ τῷ Σεμεὶ **8** υἱοὶ τῷ Εδαν ὁ ἄρχων Ἰηλ καὶ Ζεθομ καὶ Ἰωηλ τρεῖς **9** υἱοὶ Σεμεὶ Σαλωμιθ καὶ Ἰηλ καὶ Αιδαν τρεῖς οὗτοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῷ Εδαν **10** καὶ τοῖς υἱοῖς Σεμεὶ Ἰεθ καὶ Ζιζα καὶ Ἰωας καὶ Βερια οὗτοι υἱοὶ Σεμεὶ τέσσαρες **11** καὶ ἦν Ἰεθ ὁ ἄρχων καὶ Ζιζα ὁ δεῦτερος καὶ Ἰωας καὶ Βερια οὐκ ἐπλήθυναν υἱοὺς καὶ ἐγένοντο εἰς οἶκον πατριᾶς εἰς ἐπίσκεψιν μίαν **12** υἱοὶ Κααθ Ἀμβραμ Ἰσσααρ Χεβρων Οζιηλ τέσσαρες **13** υἱοὶ Ἀμβραμ Ἀαρων καὶ Μωυσῆς καὶ διεστάλη Ἀαρων τοῦ ἁγιασθῆναι ἅγια ἁγίων αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἕως αἰῶνος τοῦ θυμιᾶν ἐναντίον τοῦ κυρίου λειτουργεῖν καὶ ἐπέυχεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος **14** καὶ Μωυσῆς ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ υἱοὶ αὐτοῦ ἐκλήθησαν εἰς

φυλὴν τοῦ Λευὶ **15** υἱοὶ Μωυσῆ Γηρσαμ καὶ
Ελιεζερ **16** υἱοὶ Γηρσαμ Σουβαηλ ὁ ἄρχων **17**
καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Ελιεζερ Ρααβια ὁ ἄρχων καὶ
οὐκ ἦσαν τῷ Ελιεζερ υἱοὶ ἕτεροι καὶ υἱοὶ Ρααβια
ἠδξήθησαν εἰς ὕψος **18** υἱοὶ Ἰσσααρ Σαλωμωθ ὁ
ἄρχων **19** υἱοὶ Χεβρων Ἰδοῦδ ὁ ἄρχων Αμαδια ὁ
δεύτερος Οζιηλ ὁ τρίτος Ικεμιας ὁ τέταρτος **20**
υἱοὶ Οζιηλ Μιχας ὁ ἄρχων καὶ Ἰσια ὁ δεύτερος
21 υἱοὶ Μεραρι Μοολι καὶ Μουσι υἱοὶ Μοολι
Ελεαζαρ καὶ Κις **22** καὶ ἀπέθανεν Ελεαζαρ καὶ
οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοὶ ἀλλ' ἡ θυγατέρες καὶ ἔλαβον
αὐτάς υἱοὶ Κις ἀδελφοὶ αὐτῶν **23** υἱοὶ Μουσι
Μοολι καὶ Εδερ καὶ Ιαριμωθ τρεῖς **24** οὗτοι υἱοὶ
Λευὶ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν ἄρχοντες τῶν
πατριῶν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν κατὰ
τὸν ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν
αὐτῶν ποιοῦντες τὰ ἔργα λειτουργίας οἴκου
κυρίου ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω **25** ὅτι εἶπεν
Δαυιδ κατέπαυσεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ τῷ λαῷ
αὐτοῦ καὶ κατεσκίησεν ἐν Ἱερουσαλημ ἕως
αἰῶνος **26** καὶ οἱ Λευῖται οὐκ ἦσαν αἴροντες
τὴν σκηνὴν καὶ τὰ πάντα σκευὴ αὐτῆς εἰς τὴν
λειτουργίαν αὐτῆς **27** ὅτι ἐν τοῖς λόγοις Δαυιδ
τοῖς ἐσχάτοις ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς υἱῶν Λευὶ ἀπὸ
εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω **28** ὅτι ἔστησεν αὐτοῦς
ἐπὶ χεῖρα Ααρων τοῦ λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου
ἐπὶ τὰς αὐλάς καὶ ἐπὶ τὰ παστοφόρια καὶ ἐπὶ τὸν
καθαρισμὸν τῶν πάντων ἁγίων καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα
λειτουργίας οἴκου τοῦ θεοῦ **29** εἰς τοὺς ἄρτους
τῆς προθέσεως εἰς τὴν σემίδαλιν τῆς θυσίας καὶ
εἰς τὰ λάγανα τὰ ἄζυμα καὶ εἰς τήγανον καὶ εἰς
τὴν πεφυραμένην καὶ εἰς πᾶν μέτρον **30** καὶ τοῦ
στῆναι πρῶτῳ τοῦ αἰνεῖν ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ
καὶ οὕτως τὸ ἐσπέρας **31** καὶ ἐπὶ πάντων τῶν
ἀναφερομένων ὀλοκαυτωμάτων τῷ κυρίῳ ἐν
τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις καὶ ἐν ταῖς
ἐορταῖς κατὰ ἀριθμὸν κατὰ τὴν κρίσιν ἐπ' αὐτοῖς
διὰ παντὸς τῷ κυρίῳ **32** καὶ φυλάξουσιν τὰς
φυλακάς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὰς φυλακάς

υἱῶν Ααρων ἀδελφῶν αὐτῶν τοῦ λειτουργεῖν ἐν
οἴκῳ κυρίου

24 καὶ τοῖς υἱοῖς Ααρων διαιρέσεις υἱοὶ Ααρων
Ναδαβ καὶ Αβιουδ Ελεαζαρ καὶ Ἰθαμαρ **2** καὶ
ἀπέθανεν Ναδαβ καὶ Αβιουδ ἐναντίον τοῦ πατρὸς
αὐτῶν καὶ υἱοὶ οὐκ ἦσαν αὐτοῖς καὶ ἱεράτευσεν
Ελεαζαρ καὶ Ἰθαμαρ υἱοὶ Ααρων **3** καὶ διεῖλεν
αὐτοὺς Δαυιδ καὶ Σαδωκ ἐκ τῶν υἱῶν Ελεαζαρ
καὶ Αχιμελεχ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰθαμαρ κατὰ τὴν
ἐπίσκεψιν αὐτῶν κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν
κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν **4** καὶ εὐρέθησαν
υἱοὶ Ελεαζαρ πλείους εἰς ἄρχοντας τῶν δυνατῶν
παρὰ τοὺς υἱοὺς Ἰθαμαρ καὶ διεῖλεν αὐτοῦς τοῖς
υἱοῖς Ελεαζαρ ἄρχοντας εἰς οἴκους πατριῶν ἕξ
καὶ δέκα καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰθαμαρ ὀκτώ κατ' οἴκους
πατριῶν **5** καὶ διεῖλεν αὐτοὺς κατὰ κλήρους
τούτους πρὸς τούτους ὅτι ἦσαν ἄρχοντες τῶν
ἁγίων καὶ ἄρχοντες κυρίου ἐν τοῖς υἱοῖς Ελεαζαρ
καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰθαμαρ **6** καὶ ἔγραψεν αὐτοὺς
Σαμαϊας υἱὸς Ναθαναηλ ὁ γραμματεὺς ἐκ τοῦ
Λευὶ κατέναντι τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων
καὶ Σαδωκ ὁ ἱερεὺς καὶ Αχιμελεχ υἱὸς Αβιαθαρ
καὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν
Λευιτῶν οἴκου πατριᾶς εἷς εἷς τῷ Ελεαζαρ καὶ εἷς
εἷς τῷ Ἰθαμαρ **7** καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ πρῶτος
τῷ Ιαριβ τῷ Ἰδεῖα ὁ δεύτερος **8** τῷ Χαρημ ὁ τρίτος
τῷ Σεωριμ ὁ τέταρτος **9** τῷ Μελχια ὁ πέμπτος τῷ
Μιαμιν ὁ ἕκτος **10** τῷ Κως ὁ ἕβδομος τῷ Αβια
ὁ ὄγδοος **11** τῷ Ἰησοῦ ὁ ἕνατος τῷ Σεχενια ὁ
δέκατος **12** τῷ Ελιασιβ ὁ ἐνδέκατος τῷ Ιακιμ ὁ
δωδέκατος **13** τῷ Οχχοφφα ὁ τρισκαιδέκατος
τῷ Ισβααλ ὁ τεσσαρεσκαιδέκατος **14** τῷ Βελγα
ὁ πεντεκαιδέκατος τῷ Εμμηρ ὁ ἕκκαιδέκατος
15 τῷ Χηζιρ ὁ ἑπτακαιδέκατος τῷ Αφεσση ὁ
ὀκτωκαιδέκατος **16** τῷ Φεταια ὁ ἔνεακαιδέκατος
τῷ Εζεκηλ ὁ εἰκοστός **17** τῷ Ιαχιν ὁ εἷς καὶ
εἰκοστός τῷ Γαμουλ ὁ δεύτερος καὶ εἰκοστός **18**
τῷ Δαλαια ὁ τρίτος καὶ εἰκοστός τῷ Μαασαι ὁ
τέταρτος καὶ εἰκοστός **19** αὕτη ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν

κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν τοῦ εἰσπορεύεσθαι εἰς οἶκον κυρίου κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν διὰ χειρὸς Ααρων πατρὸς αὐτῶν ὡς ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ **20** καὶ τοῖς υἱοῖς Λευι τοῖς καταλοίποις τοῖς υἱοῖς Αμβραμ Σουβαηλ τοῖς υἱοῖς Σουβαηλ Ἰαδια **21** τῷ Ρααβια ὁ ἄρχων Ἰεσιας **22** καὶ τῷ Ἰσσαρι Σαλωμωθ τοῖς υἱοῖς Σαλωμωθ Ἰαθ **23** υἱοὶ Ἰεδίου Αμαδια ὁ δεῦτερος Ἰαζηλ ὁ τρίτος Ἰοκομ ὁ τέταρτος **24** υἱοὶ Οζιηλ Μιχα υἱοὶ Μιχα Σαμηρ **25** ἀδελφὸς Μιχα Ἰσια υἱοὶ Ἰσια Ζαχαρια **26** υἱοὶ Μεραρι Μοολι καὶ Μουσι υἱοὶ Οζια υἱοὶ Βοννι **27** υἱοὶ Μεραρι τῷ Οζια υἱοὶ αὐτοῦ Ἰσοαμ καὶ Ζακχουρ καὶ Αβδι **28** τῷ Μοολι Ελεαζαρ καὶ Ἰθαμαρ καὶ ἀπέθανεν Ελεαζαρ καὶ οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοί **29** τῷ Κις υἱοὶ τοῦ Κις Ἰραμαηλ **30** καὶ υἱοὶ τοῦ Μουσι Μοολι καὶ Εδερ καὶ Ἰαριμωθ οὗτοι υἱοὶ τῶν Λευιτῶν κατ' οἶκους πατριῶν αὐτῶν **31** καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ κλήρους καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν υἱοὶ Ααρων ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ Σαδωκ καὶ Αχιμελεχ καὶ ἀρχόντων πατριῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν πατριάρχαι αρααβ καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ νεώτεροι

25 καὶ ἔστησεν Δαυιδ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως εἰς τὰ ἔργα τοὺς υἱοὺς Ασαφ καὶ Αιμαν καὶ Ἰδιθων τοὺς ἀποφθεγγομένους ἐν κινύραις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν ἐργαζομένων ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν **2** υἱοὶ Ασαφ Ζακχουρ καὶ Ἰωσηφ καὶ Ναθανιας καὶ Εραηλ υἱοὶ Ασαφ ἐχόμενοι Ασαφ τοῦ προφήτου ἐχόμενοι τοῦ βασιλέως **3** τῷ Ἰδιθων υἱοὶ Ἰδιθων Γοδολια καὶ Σουρι καὶ Ἰσαια καὶ Σεμεὶ καὶ Ασαβια καὶ Ματταθιας ἕξ μετὰ τὸν πατέρα αὐτῶν Ἰδιθων ἐν κινύρα ἀνακρουόμενοι ἐξομολόγησιν καὶ αἴνεσιν τῷ κυρίῳ **4** τῷ Αιμανι υἱοὶ Αιμαν Βουκιας καὶ Μανθανιας καὶ Αζαραηλ καὶ Σουβαηλ καὶ Ἰεριμωθ καὶ Ανανιας καὶ Ανανι καὶ Ἡλιαθα καὶ Γοδολλαθι καὶ Ρωμεμηθ-ωδ καὶ Ἰεσβακασα καὶ

Μαλληθι καὶ Ὠθηρι καὶ Μεαζωθ **5** πάντες οὗτοι υἱοὶ τῷ Αιμαν τῷ ἀνακρουομένῳ τῷ βασιλεῖ ἐν λόγοις θεοῦ ὑψῶσαι κέρας καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς τῷ Αιμαν υἱοὺς δέκα τέσσαρας καὶ θυγατέρας τρεῖς **6** πάντες οὗτοι μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῶν ὑμνωδοῦντες ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις ἐχόμενα τοῦ βασιλέως καὶ Ασαφ καὶ Ἰδιθων καὶ Αιμανι **7** καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μετὰ τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν δεδιδραμένοι ἄδειν κυρίῳ πᾶς συνίων διακόσιοι ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτώ **8** καὶ ἔβαλον καὶ αὐτοὶ κλήρους ἐφημεριῶν κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν τελείων καὶ μανθανόντων **9** καὶ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς ὁ πρῶτος υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἀδελφῶν αὐτοῦ τῷ Ασαφ τῷ Ἰωσηφ Γοδολια ὁ δεῦτερος Ἡνια ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ υἱοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **10** ὁ τρίτος Ζακχουρ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **11** ὁ τέταρτος Ἰεσδρι υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **12** ὁ πέμπτος Ναθανιας υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **13** ὁ ἕκτος Βουκιας υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **14** ὁ ἕβδομος Ἰσερηλ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **15** ὁ ὄγδοος Ἰωσια υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **16** ὁ ἕνατος Μανθανιας υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **17** ὁ δέκατος Σεμεὶ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **18** ὁ ἐνδέκατος Αζαρια υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **19** ὁ δωδέκατος Ασαβια υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **20** ὁ τρισκαιδέκατος Σουβαηλ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **21** ὁ τεσσαρεσκαιδέκατος Ματταθιας υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **22** ὁ πεντεκαιδέκατος Ἰεριμωθ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **23** ὁ ἕκκαιδέκατος Ανανιας υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **24** ὁ ἑπτακαιδέκατος Ἰεσβακασα υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **25** ὁ ὀκτωκαιδέκατος Ανανι υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **26** ὁ ἐννεακαιδέκατος

Μελληθι υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 27 ὁ εἰκοστὸς Ἐλιαθα υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 28 ὁ εἰκοστὸς πρῶτος Ηθιρ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 29 ὁ εἰκοστὸς δεύτερος Γοδολλαθι υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 30 ὁ τρίτος καὶ εἰκοστὸς Μεαζωθ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 31 ὁ τέταρτος καὶ εἰκοστὸς Ρωμεμηθ-ωδ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο

26 εἰς διαιρέσεις τῶν πυλῶν υἱοῖς Κορεῖμ Μοσολλαμια υἱὸς Κωρη ἐκ τῶν υἱῶν Ἀβιασαφ 2 καὶ τῷ Μοσολλαμια υἱοὶ Ζαχαρίας ὁ πρωτότοκος Ἰδιηλ ὁ δεύτερος Ζαβαδίας ὁ τρίτος Ἰεθνουηλ ὁ τέταρτος 3 Ὡλαμ ὁ πέμπτος Ἰωαναν ὁ ἕκτος Ἐλιωηναί ὁ ἕβδομος 4 καὶ τῷ Ἀβδεδομ υἱοὶ Σαμαίας ὁ πρωτότοκος Ἰωζαβαδ ὁ δεύτερος Ἰωαα ὁ τρίτος Σωχαρ ὁ τέταρτος Ναθαναηλ ὁ πέμπτος 5 Ἀμihλ ὁ ἕκτος Ἰσσαχαρ ὁ ἕβδομος Φολλαθι ὁ ὄγδοος ὅτι εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ θεός 6 καὶ τῷ Σαμαια υἱῷ αὐτοῦ ἐτέχθησαν υἱοὶ τοῦ πρωτοτόκου Ρωσαι εἰς τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν αὐτοῦ ὅτι δυνατοὶ ἦσαν 7 υἱοὶ Σαμαια Γοθνι καὶ Ραφαηλ καὶ Ὡβηδ καὶ Ἐλζαβαδ καὶ Ἀχιου υἱοὶ δυνατοὶ Ἐλιου καὶ Σαβχια καὶ Ἰσβακωμ 8 πάντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀβδεδομ αὐτοὶ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν καὶ υἱοὶ αὐτῶν ποιοῦντες δυνατῶς ἐν τῇ ἐργασίᾳ οἱ πάντες ἐξήκοντα δύο τῷ Ἀβδεδομ 9 καὶ τῷ Μοσολλαμια υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ δέκα καὶ ὀκτῶ δυνατοὶ 10 καὶ τῷ Ὡσα τῶν υἱῶν Μεραρι υἱοὶ φυλάσσοντες τὴν ἀρχὴν ὅτι οὐκ ἦν πρωτότοκος καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἄρχοντα 11 τῆς διαιρέσεως τῆς δευτέρας Ταβλαι ὁ τρίτος Ζαχαρίας ὁ τέταρτος πάντες οὗτοι υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ τῷ Ὡσα τρισκαίδεκα 12 τούτοις αἱ διαιρέσεις τῶν πυλῶν τοῖς ἄρχουσι τῶν δυνατῶν ἐφημερίαί καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου 13 καὶ ἔβαλον κλήρους κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν εἰς πυλῶνα καὶ πυλῶνα 14 καὶ ἔπεσεν

ὁ κλῆρος τῶν πρὸς ἀνατολὰς τῷ Σαλαμια καὶ Ζαχαρια υἱοὶ Ἰωας τῷ Μελχια ἔβαλον κλήρους καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος βορρά 15 τῷ Ἀβδεδομ νότον κατέναντι οἴκου εσεφιν 16 εἰς δεύτερον τῷ Ὡσα πρὸς δυσμαῖς μετὰ τὴν πύλην παστοφορίου τῆς ἀναβάσεως φυλακῆ κατέναντι φυλακῆς 17 πρὸς ἀνατολὰς ἐξ τὴν ἡμέραν βορρά τῆς ἡμέρας τέσσαρες νότον τῆς ἡμέρας τέσσαρες καὶ εἰς τὸ εσεφιν δύο 18 εἰς διαδεχομένους καὶ πρὸς δυσμαῖς τέσσαρες καὶ εἰς τὸν τρίβον δύο διαδεχομένους 19 αὗται αἱ διαιρέσεις τῶν πυλωρῶν τοῖς υἱοῖς Κορε καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρι 20 καὶ οἱ Λευῖται ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν θησαυρῶν οἴκου κυρίου καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν καθηγιασμένων 21 υἱοὶ Λαδαν υἱοὶ τῷ Γηρσωνι τῷ Λαδαν ἄρχοντες πατριῶν τῷ Λαδαν τῷ Γηρσωνι Ἰηλ 22 καὶ υἱοὶ Ἰηλ Ζεθομ καὶ Ἰωηλ οἱ ἀδελφοὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν οἴκου κυρίου 23 τῷ Ἀμβραμ καὶ Ἰσσααρ Χεβρων καὶ Ὀζιηλ 24 καὶ Σουβαηλ ὁ τοῦ Γηρσαμ τοῦ Μωυσῆ ἠγούμενος ἐπὶ τῶν θησαυρῶν 25 καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ τῷ Ἐλιεζερ Ρααβιας υἱὸς καὶ Ἰωσαιας καὶ Ἰωραμ καὶ Ζεχρι καὶ Σαλωμωθ 26 αὐτὸς Σαλωμωθ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντων τῶν θησαυρῶν τῶν ἁγίων οὓς ἠγίασεν Δαυιδ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν χιλίαρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι καὶ ἀρχηγοὶ τῆς δυνάμεως 27 ἃ ἔλαβεν ἐκ τῶν πολέμων καὶ ἐκ τῶν λαφύρων καὶ ἠγίασεν ἀπ' αὐτῶν τοῦ μὴ καθυστερησαί τὴν οἰκοδομὴν τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ 28 καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἁγίων Σαμουηλ τοῦ προφήτου καὶ Σαουλ τοῦ Κις καὶ Ἀβεννηρ τοῦ Νηρ καὶ Ἰωαβ τοῦ Σαρουια πᾶν ὃ ἠγίασαν διὰ χειρὸς Σαλωμωθ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ 29 τῷ Ἰσσαρι Χωνενια καὶ υἱοὶ αὐτοῦ τῆς ἐργασίας τῆς ἕξω ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ τοῦ γραμματεῦειν καὶ διακρίνειν 30 τῷ Χεβρωνι Ἀσαβιας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι ἐπὶ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Ἰσραηλ πέραν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς δυσμαῖς εἰς πᾶσαν λειτουργίαν κυρίου καὶ

ἐργασίαν τοῦ βασιλέως 31 τοῦ Χεβρωνι Ιουδίας ὁ ἄρχων τῶν Χεβρωνι κατὰ γενέσεις αὐτῶν κατὰ πατριάς ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπεσκέπησαν καὶ εὐρέθη ἀνήρ δυνατὸς ἐν αὐτοῖς ἐν Ιαζηρ τῆς Γαλααδίτιδος 32 καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ δισχίλιοι ἑπτακόσιοι ἄρχοντες πατριῶν καὶ κατέστησεν αὐτούς Δαυιδ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ Ρουβηνι καὶ Γαδδι καὶ ἡμίους φυλῆς Μανασση εἰς πᾶν πρόσταγμα κυρίου καὶ λόγον βασιλέως

27 καὶ υἱοὶ Ἰσραηλ κατ' ἀριθμὸν αὐτῶν ἄρχοντες τῶν πατριῶν χιλίαρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι καὶ γραμματεῖς οἱ λειτουργοῦντες τῷ λαῷ καὶ εἰς πᾶν λόγον τοῦ βασιλέως κατὰ διαιρέσεις εἰς πᾶν λόγον τοῦ εἰσπορευομένου καὶ ἐκπορευομένου μῆνα ἐκ μηνὸς εἰς πάντα τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ διαίσεις μία εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες 2 καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου Ἰεσβοαμ ὁ τοῦ Ζαβδιηλ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες 3 ἀπὸ τῶν υἱῶν Φαρες ἄρχων πάντων τῶν ἀρχόντων τῆς δυνάμεως τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου 4 καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου Δωδια ὁ Εχωχι καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες ἄρχοντες δυνάμεως 5 ὁ τρίτος τὸν μῆνα τὸν τρίτον Βαναιας ὁ τοῦ Ἰωδαε ὁ ἱερεὺς ὁ ἄρχων καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 6 αὐτὸς Βαναιας δυνατώτερος τῶν τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ Ἀμιζαβαθ υἱὸς αὐτοῦ 7 ὁ τέταρτος εἰς τὸν μῆνα τὸν τέταρτον Ἀσαηλ ὁ ἀδελφὸς Ἰωαβ καὶ Ζαβδιας ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 8 ὁ πέμπτος τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ὁ ἡγούμενος Σαμαωθ ὁ Ἰεσραε καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι τέσσαρες χιλιάδες 9 ὁ ἕκτος τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ Οδοουιας ὁ τοῦ Εκκης ὁ Θεκωίτης καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες

καὶ εἴκοσι χιλιάδες 10 ὁ ἕβδομος τῷ μηνὶ τῷ ἕβδόμῳ Χελλης ὁ ἐκ Φαλλους ἀπὸ τῶν υἱῶν Εφραιμ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 11 ὁ ὄγδοος τῷ μηνὶ τῷ ὄγδῳ Σοβοχαὶ ὁ Ἰσαθι τῷ Ζαραΐ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 12 ὁ ἕνατος τῷ μηνὶ τῷ ἐνάτῳ Αβιεζερ ὁ ἐξ Αναθωθ ἐκ γῆς Βενιαμιν καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 13 ὁ δέκατος τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ Μεηρα ὁ ἐκ Νετουφατ τῷ Ζαραΐ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 14 ὁ ἐνδέκατος τῷ μηνὶ τῷ ἐνδεκάτῳ Βαναιας ὁ ἐκ Φαραθων τῶν υἱῶν Εφραιμ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 15 ὁ δωδέκατος εἰς τὸν μῆνα τὸν δωδέκατον Χολδαι ὁ Νετωφατι τῷ Γοθονιηλ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 16 καὶ ἐπὶ τῶν φυλῶν Ἰσραηλ τῷ Ρουβην ἡγούμενος Ελιεζερ ὁ τοῦ Ζεχρι τῷ Συμεων Σαφατιας ὁ τοῦ Μααχα 17 τῷ Λευι Ασαβιας ὁ τοῦ Καμουηλ τῷ Ααρων Σαδωκ 18 τῷ Ιουδα Ελιαβ τῶν ἀδελφῶν Δαυιδ τῷ Ἰσσαχαρ Ἀμβρι ὁ τοῦ Μιχαηλ 19 τῷ Ζαβουλων Σαμαιας ὁ τοῦ Ἀβδίου τῷ Νεφθαλι Ἰεριμωθ ὁ τοῦ Εσρηλ 20 τῷ Εφραιμ Ὡση ὁ τοῦ Οζιου τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση Ἰωηλ ὁ τοῦ Φαδαϊα 21 τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση τῷ ἐν τῇ Γαλααδ Ἰαδδαὶ ὁ τοῦ Ζαβδιου τοῖς υἱοῖς Βενιαμιν Ἀσιηλ ὁ τοῦ Ἀβεννηρ 22 τῷ Δαν Ἀζαραηλ ὁ τοῦ Ἰωραμ οὗτοι πατριάρχαι τῶν φυλῶν Ἰσραηλ 23 καὶ οὐκ ἔλαβεν Δαυιδ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ κάτω ὅτι κύριος εἶπεν πληθύναι τὸν Ἰσραηλ ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ 24 καὶ Ἰωαβ ὁ τοῦ Σαρουϊα ἤρξατο ἀριθμεῖν ἐν τῷ λαῷ καὶ οὐ συνετέλεσεν καὶ ἐγένετο ἐν τούτοις ὀργὴ ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ καὶ οὐ κατεχωρίσθη ὁ ἀριθμὸς ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῦ βασιλέως Δαυιδ 25 καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τοῦ βασιλέως Ἀσμηθ ὁ τοῦ Ὠδιηλ καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν ἐν ἀργῷ καὶ ἐν ταῖς

κώμαις καὶ ἐν τοῖς ἐποικίαις καὶ ἐν τοῖς πύργοις
Ιωναθαν ὁ τοῦ Οἴου 26 ἐπὶ δὲ τῶν γεωργούντων
τὴν γῆν τῶν ἐργαζομένων Εσορι ὁ τοῦ Χολουβ
27 καὶ ἐπὶ τῶν χωρίων Σεμεῖ ὁ ἐκ Ραμα καὶ ἐπὶ
τῶν θησαυρῶν τῶν ἐν τοῖς χωρίοις τοῦ οἴνου
Ζαχρι ὁ τοῦ Σεφνι 28 καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαιῶνων καὶ
ἐπὶ τῶν συκαμίνων τῶν ἐν τῇ πεδινῇ Βαλανας
ὁ Γεδωρίτης ἐπὶ δὲ τῶν θησαυρῶν τοῦ ἐλαίου
Ιωας 29 καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν νομάδων τῶν
ἐν τῷ Ασιδων Σατραις ὁ Σαρωνίτης καὶ ἐπὶ τῶν
βοῶν τῶν ἐν τοῖς ἀυλῶσιν Σωφατ ὁ τοῦ Αδλι
30 ἐπὶ δὲ τῶν καμήλων Ωβιλ ὁ Ισμαηλίτης ἐπὶ
δὲ τῶν ὄνων Ιαδιας ὁ ἐκ Μεραθων 31 καὶ ἐπὶ
τῶν προβάτων Ιαζιζ ὁ Αγαρίτης πάντες οὗτοι
προστάται ὑπαρχόντων Δαυιδ τοῦ βασιλέως 32
καὶ Ιωναθαν ὁ πατράδελφος Δαυιδ σύμβουλος
ἄνθρωπος συνετός καὶ γραμματεὺς αὐτός καὶ Ιηλ
ὁ τοῦ Αχαμανι μετὰ τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως 33
καὶ Αχιτοφελ σύμβουλος τοῦ βασιλέως καὶ Χουσι
πρῶτος φίλος τοῦ βασιλέως 34 καὶ μετὰ τοῦτον
Αχιτοφελ ἐχόμενος Ιωδαε ὁ τοῦ Βαναιου καὶ
Αβιαθαρ καὶ Ιωαβ ἀρχιστράτηγος τοῦ βασιλέως

28 καὶ ἐξεκκλησίασεν Δαυιδ πάντα τοὺς
ἄρχοντας Ισραηλ ἄρχοντας τῶν κριτῶν καὶ
τοὺς ἄρχοντας τῶν ἐφημεριῶν τῶν περὶ τὸ σῶμα
τοῦ βασιλέως καὶ ἄρχοντας τῶν χιλιάδων καὶ τῶν
ἐκατοντάδων καὶ τοὺς γαζοφύλακας καὶ τοὺς
ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ καὶ τοὺς δυνάστας
καὶ τοὺς μαχητὰς τῆς στρατιᾶς ἐν Ιερουσαλημ
2 καὶ ἔστη Δαυιδ ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας καὶ
εἶπεν ἀκούσατέ μου ἀδελφοὶ καὶ λαός μου
ἐμοὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν οἰκοδομήσαι οἶκον
ἀναπαύσεως τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου καὶ
στάσιν ποδῶν κυρίου ἡμῶν καὶ ἡτοίμασα τὰ εἰς
τὴν κατασκήνωσιν ἐπιτήδεια 3 καὶ ὁ θεὸς εἶπεν
οὐκ οἰκοδομήσεις ἐμοὶ οἶκον τοῦ ἐπονομάσαι τὸ
ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ὅτι ἄνθρωπος πολεμιστῆς εἶ
σύ καὶ αἵματα ἐξέχεας 4 καὶ ἐξελέξατο κύριος ὁ
θεὸς Ισραηλ ἐν ἐμοὶ ἀπὸ παντός οἴκου πατρὸς

μου εἶνα βασιλέα ἐπὶ Ισραηλ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
ἐν Ιουδα ἠρέτικεν τὸ βασίλειον καὶ ἐξ οἴκου
Ιουδα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς
τοῦ πατρὸς μου ἐν ἐμοὶ ἠθέλησεν τοῦ γενέσθαι
με βασιλέα ἐπὶ τῷ παντὶ Ισραηλ 5 καὶ ἀπὸ
πάντων τῶν υἱῶν μου ὅτι πολλοὺς υἱοὺς ἔδωκέν
μοι κύριος ἐξελέξατο ἐν Σαλωμων τῷ υἱῷ μου
καθίσει αὐτὸν ἐπὶ θρόνου βασιλείας κυρίου ἐπὶ
τὸν Ισραηλ 6 καὶ εἶπέν μοι ὁ θεὸς Σαλωμων ὁ
υἱός σου οἰκοδομήσει τὸν οἶκόν μου καὶ τὴν
αὐλήν μου ὅτι ἠρέτικα ἐν αὐτῷ εἶναί μου υἱόν
κἀγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα 7 καὶ κατορθώσω
τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐὰν ἰσχύσῃ
τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ κρίματά
μου ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη 8 καὶ νῦν κατὰ πρόσωπον
πάσης ἐκκλησίας κυρίου καὶ ἐν ὧσιν θεοῦ ἡμῶν
φυλάξασθε καὶ ζητήσατε πάσας τὰς ἐντολάς
κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἵνα κληρονομήσητε τὴν
γῆν τὴν ἀγαθὴν καὶ κατακληρονομήσητε τοῖς
υἱοῖς ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς ἕως αἰῶνος 9 καὶ νῦν
Σαλωμων υἱέ μου γνῶθι τὸν θεὸν τῶν πατέρων
σου καὶ δούλευε αὐτῷ ἐν καρδίᾳ τελείᾳ καὶ ψυχῇ
θελοῦση ὅτι πάσας καρδίας ἐτάζει κύριος καὶ
πᾶν ἐνθύμημα γινώσκει ἐὰν ζητήσης αὐτόν
εὑρεθήσεται σοὶ καὶ ἐὰν καταλείψῃς αὐτόν
καταλείψει σε εἰς τέλος 10 ἰδὲ τοίνυν ὅτι κύριος
ἠρέτικέν σε οἰκοδομήσει αὐτῷ οἶκον εἰς ἀγίασμα
ἴσχυε καὶ ποίει 11 καὶ ἔδωκεν Δαυιδ Σαλωμων
τῷ υἱῷ αὐτοῦ τὸ παράδειγμα τοῦ ναοῦ καὶ τῶν
οἴκων αὐτοῦ καὶ τῶν ζακχῶ αὐτοῦ καὶ τῶν
ὑπερώων καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν ἐσωτέρων καὶ
τοῦ οἴκου τοῦ ἐξιλασμοῦ 12 καὶ τὸ παράδειγμα
ὃ εἶχεν ἐν πνεύματι αὐτοῦ τῶν αὐλῶν οἴκου
κυρίου καὶ πάντων τῶν παστοφοριῶν τῶν κύκλω
τῶν εἰς τὰς ἀποθήκας οἴκου κυρίου καὶ τῶν
ἀποθηκῶν τῶν ἀγίων 13 καὶ τῶν καταλυμάτων
τῶν ἐφημεριῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν
εἰς πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου κυρίου
καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν λειτουργησίων σκευῶν

τῆς λατρείας οἴκου κυρίου **14** καὶ τὸν σταθμὸν τῆς ὀλκῆς αὐτῶν τῶν τε χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν **15** λυχνιῶν τὴν ὀλκὴν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ τῶν λύχνων **16** ἔδωκεν αὐτῷ ὁμοίως τὸν σταθμὸν τῶν τραπεζῶν τῆς προθέσεως ἐκάστης τραπέζης χρυσῆς καὶ ὡσαύτως τῶν ἀργυρῶν **17** καὶ τῶν κρεαγρῶν καὶ σπονδείων καὶ τῶν φιαλῶν τῶν χρυσῶν καὶ τὸν σταθμὸν τῶν χρυσῶν καὶ τῶν ἀργυρῶν κεφουρε ἐκάστου σταθμοῦ **18** καὶ τὸν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμάτων ἐκ χρυσοῦ δοκίμου σταθμὸν ὑπέδειξεν αὐτῷ καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ ἄρματος τῶν χερουβιν τῶν διαπεπετασμένων ταῖς πτέρυξιν καὶ σκιαζόντων ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου **19** πάντα ἐν γραφῇ χειρὸς κυρίου ἔδωκεν Δαυιδ Σαλωμων κατὰ τὴν περιγεννηθεῖσαν αὐτῷ σύνεσιν τῆς κατεργασίας τοῦ παραδείγματος **20** καὶ εἶπεν Δαυιδ Σαλωμων τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου καὶ ποιεὶ μὴ φοβοῦ μηδὲ πτοηθῆς ὅτι κύριος ὁ θεὸς μου μετὰ σοῦ οὐκ ἀνήσει σε καὶ οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπη ἕως τοῦ συντελέσαι σε πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου κυρίου **21** καὶ ἰδοὺ αἱ ἐφημερίαι τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς πᾶσαν λειτουργίαν οἴκου τοῦ θεοῦ καὶ μετὰ σοῦ ἐν πάσῃ πραγματείᾳ καὶ πᾶς πρόθυμος ἐν σοφίᾳ κατὰ πᾶσαν τέχνην καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς πάντας τοὺς λόγους σου

29 καὶ εἶπεν Δαυιδ ὁ βασιλεὺς πάση τῇ ἐκκλησίᾳ Σαλωμων ὁ υἱός μου εἶς ὃν ἠρέτικεν ἐν αὐτῷ κύριος νέος καὶ ἀπαλός καὶ τὸ ἔργον μέγα ὅτι οὐκ ἀνθρώπῳ ἢ οἰκοδομῇ ἀλλ' ἢ κυρίῳ θεῷ **2** κατὰ πᾶσαν τὴν δύναμιν ἠτοίμακα εἰς οἶκον θεοῦ μου χρυσίον ἀργύριον χαλκόν σίδηρον ξύλα λίθους σοομ καὶ πληρώσεως καὶ λίθους πολυτελεῖς καὶ ποικίλους καὶ πάντα λίθον τίμιον καὶ πάριον πολύν **3** καὶ ἔτι ἐν τῷ εὐδοκῆσαί με ἐν οἴκῳ θεοῦ μου ἔστιν μοι ὁ περιπεποίημαι χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ ἰδοὺ δέδωκα εἰς οἶκον θεοῦ μου εἰς ὕψος ἐκτὸς ὧν ἠτοίμακα εἰς τὸν οἶκον τῶν ἁγίων

4 τρισχίλια τάλαντα χρυσοῦ τοῦ ἐκ Σουφρι καὶ ἑπτακισχίλια τάλαντα ἀργυρίου δοκίμου ἐξαιλεφθῆναι ἐν αὐτοῖς τοὺς τοίχους τοῦ ἱεροῦ **5** διὰ χειρὸς τεχνιτῶν καὶ τίς ὁ προθυμούμενος πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ σήμερον κυρίῳ **6** καὶ προεθυμήθησαν ἄρχοντες τῶν πατριῶν καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ οἱ χιλιάρχοι καὶ οἱ ἑκατόνταρχοι καὶ οἱ προστάται τῶν ἔργων καὶ οἱ οἰκονόμοι τοῦ βασιλέως **7** καὶ ἔδωκαν εἰς τὰ ἔργα οἴκου κυρίου χρυσοῦ τάλαντα πεντακισχίλια καὶ χρυσοῦς μυρίους καὶ ἀργυρίου τάλαντων δέκα χιλιάδας καὶ χαλκοῦ τάλαντα μύρια ὀκτακισχίλια καὶ σιδήρου τάλαντων χιλιάδας ἑκατόν **8** καὶ οἷς εὐρέθη παρ' αὐτοῖς λίθος ἔδωκαν εἰς τὰς ἀποθήκας οἴκου κυρίου διὰ χειρὸς Ἰηλ τοῦ Γηρωσι **9** καὶ εὐφράνθη ὁ λαὸς ὑπὲρ τοῦ προθυμηθῆναι ὅτι ἐν καρδίᾳ πλήρει προεθυμήθησαν τῷ κυρίῳ καὶ Δαυιδ ὁ βασιλεὺς εὐφράνθη μεγάλως **10** καὶ εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ τὸν κύριον ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας λέγων εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος **11** σοὶ κύριε ἡ μεγαλωσύνη καὶ ἡ δύναμις καὶ τὸ καύχημα καὶ ἡ νίκη καὶ ἡ ἰσχύς ὅτι σὺ πάντων τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς δεσπάζεις ἀπὸ προσώπου σου ταράσσεται πᾶς βασιλεὺς καὶ ἔθνος **12** παρὰ σοῦ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ δόξα σὺ πάντων ἄρχεις κύριε ὁ ἄρχων πάσης ἀρχῆς καὶ ἐν χειρὶ σου ἰσχύς καὶ δυναστεία καὶ ἐν χειρὶ σου παντοκράτωρ μεγαλῦναι καὶ κατισχύσαι τὰ πάντα **13** καὶ νῦν κύριε ἐξομολογούμεθά σοι καὶ αἰνοῦμεν τὸ ὄνομα τῆς καυχίσεώς σου **14** καὶ τίς εἰμι ἐγὼ καὶ τίς ὁ λαὸς μου ὅτι ἰσχύσαμεν προθυμηθῆναί σοι κατὰ ταῦτα ὅτι σὰ τὰ πάντα καὶ ἐκ τῶν σῶν δεδώκαμέν σοι **15** ὅτι πάροικοί ἐσμεν ἐναντίον σου καὶ παροικοῦντες ὡς πάντες οἱ πατέρες ἡμῶν ὡς σκιά αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐπὶ γῆς καὶ οὐκ ἔστιν ὑπομονή **16** κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν πᾶν τὸ πλῆθος τοῦτο ὃ ἠτοίμακα οἰκοδομηθῆναι

οἶκον τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ σου ἐκ χειρὸς σου
ἐστὶν καὶ σοὶ τὰ πάντα 17 καὶ ἕνων κύριε ὅτι
σύ εἶ ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ δικαιοσύνην ἀγαπᾷς
ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ προεθυμήθην πάντα ταῦτα
καὶ νῦν τὸν λαόν σου τὸν εὐρεθέντα ὧδε εἶδον
ἐν εὐφροσύνῃ προθυμηθέντα σοι 18 κύριε ὁ
θεὸς Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰσραὴλ τῶν πατέρων
ἡμῶν φύλαξον ταῦτα ἐν διανοίᾳ καρδίας λαοῦ
σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ κατεύθυνον τὰς καρδίας
αὐτῶν πρὸς σέ 19 καὶ Σαλωμων τῷ υἱῷ μου δὸς
καρδίαν ἀγαθὴν ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ
μαρτύριά σου καὶ τὰ προστάγματά σου καὶ τοῦ
ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν τὴν κατασκευὴν τοῦ οἴκου σου
20 καὶ εἶπεν Δαυιδ πάση τῇ ἐκκλησίᾳ εὐλόγησατε
κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν καὶ εὐλόγησεν πᾶσα ἡ
ἐκκλησία κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν
καὶ κάμψαντες τὰ γόνατα προσεκύνησαν τῷ
κυρίῳ καὶ τῷ βασιλεῖ 21 καὶ ἔθυσεν Δαυιδ τῷ
κυρίῳ θυσίας καὶ ἀνήνεγκεν ὄλοκαυτώματα τῷ
θεῷ τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης ἡμέρας μόσχους
χιλίους κριοὺς χιλίους ἄρνas χιλίους καὶ τὰς
σπονδὰς αὐτῶν καὶ θυσίας εἰς πλῆθος παντὶ τῷ
Ἰσραὴλ 22 καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον ἐναντίον κυρίου
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ μετὰ χαρᾶς καὶ ἐβασίλευσαν
ἐκ δευτέρου τὸν Σαλωμων υἱὸν Δαυιδ καὶ
ἔχρισαν αὐτὸν τῷ κυρίῳ εἰς βασιλέα καὶ Σαδωκ
εἰς ἱερωσύνην 23 καὶ ἐκάθισεν Σαλωμων ἐπὶ
θρόνου Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ εὐδοκήθη
καὶ ἐπήκουσαν αὐτοῦ πᾶς Ἰσραὴλ 24 οἱ ἄρχοντες
καὶ οἱ δυνάσται καὶ πάντες υἱοὶ τοῦ βασιλέως
Δαυιδ πατρὸς αὐτοῦ ὑπετάγησαν αὐτῷ 25 καὶ
ἐμεγάλυνεν κύριος τὸν Σαλωμων ἐπάνωθεν
ἐναντίον παντὸς Ἰσραὴλ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν
βασιλέως ὃ οὐκ ἐγένετο ἐπὶ παντὸς βασιλέως
ἔμπροσθεν αὐτοῦ 26 καὶ Δαυιδ υἱὸς Ἰεσσαὶ
ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ 27 ἔτη τεσσαράκοντα
ἐν Χεβρων ἔτη ἑπτὰ καὶ ἐν Ἱερουσαλημ ἔτη
τριάκοντα τρία 28 καὶ ἐτελεύτησεν ἐν γήρῃ
καλῷ πλήρῃ ἡμερῶν πλούτῳ καὶ δόξῃ καὶ

ἐβασίλευσεν Σαλωμων υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ
29 οἱ δὲ λοιποὶ λόγοι τοῦ βασιλέως Δαυιδ οἱ
πρότεροι καὶ οἱ ὕστεροι γεγραμμένοι εἰσὶν ἐν
λόγοις Σαμουὴλ τοῦ βλέποντος καὶ ἐπὶ λόγων
Ναθαν τοῦ προφήτου καὶ ἐπὶ λόγων Γαδ τοῦ
βλέποντος 30 περὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ
τῆς δυναστείας αὐτοῦ καὶ οἱ καιροὶ οἱ ἐγένοντο
ἐπ' αὐτῷ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ πάσας
βασιλείας τῆς γῆς

Παραλειπομένων Β΄

1 και ενίσχυσεν Σαλωμων υιός Δαυιδ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ και κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ και ἐμεγάλυνεν αὐτὸν εἰς ὕψος **2** και εἶπεν Σαλωμων πρὸς πάντα Ἰσραηλ τοῖς χιλιάρχους και τοῖς ἑκατοντάρχους και τοῖς κριταῖς και πᾶσιν τοῖς ἄρχουσιν ἐναντίον Ἰσραηλ τοῖς ἄρχουσι τῶν πατριῶν **3** και ἐπορεύθη Σαλωμων και πᾶσα ἡ ἐκκλησία μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ὑψηλὴν τὴν ἐν Γαβαων οὗ ἐκεῖ ἦν ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου τοῦ θεοῦ ἦν ἐποίησεν Μωυσῆς παῖς κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ **4** ἀλλὰ κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἀνήνεγκεν Δαυιδ ἐκ πόλεως Καριαθιαριμ ὅτι ἠτοίμασεν αὐτῇ σκηνὴν εἰς Ἱερουσαλημ **5** και τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ὃ ἐποίησεν Βεσελεηλ υἱὸς Ουριου υἱοῦ Ὁρ ἐκεῖ ἦν ἔναντι τῆς σκηνῆς κυρίου και ἐξεζήτησεν αὐτὸ Σαλωμων και ἡ ἐκκλησία **6** και ἀνήνεγκεν ἐκεῖ Σαλωμων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἐνώπιον κυρίου τὸ ἐν τῇ σκηνῇ και ἀνήνεγκεν ἐπ' αὐτὸ ὀλοκαύτωσιν χιλίαν **7** ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ὥφθη ὁ θεὸς τῷ Σαλωμων και εἶπεν αὐτῷ αἴτησαι τί σοι δῶ **8** και εἶπεν Σαλωμων πρὸς τὸν θεόν σὺ ἐποίησας μετὰ Δαυιδ τοῦ πατρός μου ἔλεος μέγα και ἐβασίλευσάς με ἀντ' αὐτοῦ **9** και νῦν κύριε ὁ θεὸς πιστωθήτω τὸ ὄνομά σου ἐπὶ Δαυιδ πατέρα μου ὅτι σὺ ἐβασίλευσάς με ἐπὶ λαὸν πολὺν ὡς ὁ χοῦς τῆς γῆς **10** νῦν σοφίαν και σύνεσιν δός μοι και ἐξελεύσομαι ἐνώπιον τοῦ λαοῦ τούτου και εἰσελεύσομαι ὅτι τίς κρινεῖ τὸν λαόν σου τὸν μέγαν τοῦτον **11** και εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Σαλωμων ἀνθ' ὧν ἐγένετο τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ σου οὐκ ἠτήσω πλοῦτον χρημάτων οὐδὲ δόξαν οὐδὲ τὴν ψυχὴν τῶν ὑπεναντίων και ἡμέρας πολλὰς οὐκ ἠτήσω και ἦτησας σεαυτῷ σοφίαν και σύνεσιν ὅπως κρίνης τὸν λαόν μου ἐφ' ὃν ἐβασίλευσά σε ἐπ' αὐτόν **12** τὴν σοφίαν και τὴν σύνεσιν δίδωμί σοι και πλοῦτον και χρήματα και δόξαν δώσω σοι ὡς

οὐκ ἐγενήθη ὁμοίός σοι ἐν τοῖς βασιλεῦσι τοῖς ἔμπροσθέν σου και μετὰ σὲ οὐκ ἔσται οὕτως **13** και ἦλθεν Σαλωμων ἐκ βαμα τῆς ἐν Γαβαων εἰς Ἱερουσαλημ ἀπὸ προσώπου σκηνῆς μαρτυρίου και ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραηλ **14** και συνήγαγεν Σαλωμων ἄρματα και ἵππεις και ἐγένοντο αὐτῷ χίλια και τετρακόσια ἄρματα και δώδεκα χιλιάδες ἵππέων και κατέλιπεν αὐτὰ ἐν πόλεσιν τῶν ἀρμάτων και ὁ λαὸς μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλημ **15** και ἔθηκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον και τὸ ἀργύριον ἐν Ἱερουσαλημ ὡς λίθους και τὰς κέδρους ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὡς συκαμίλους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆθος **16** και ἡ ἔξοδος τῶν ἵππων τῶν Σαλωμων ἐξ Αἰγύπτου και ἡ τιμὴ τῶν ἐμπόρων τοῦ βασιλέως ἐμπορεύεσθαι ἠγόραζον **17** και ἀνέβαινον και ἐξήγον ἐξ Αἰγύπτου ἄρμα ἐν ἑξακοσίω ἀργυρίου και ἵππον ἑκατὸν και πεντήκοντα και οὕτως πᾶσιν τοῖς βασιλεῦσιν τῶν Χετταίων και βασιλεῦσιν Συρίας ἐν χερσὶν αὐτῶν ἔφερον

2 και εἶπεν Σαλωμων τοῦ οἰκοδομησαί οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου και οἶκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ **2** και συνήγαγεν Σαλωμων ἐβδομήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν και ὀγδοήκοντα χιλιάδας λατόμων ἐν τῷ ὄρει και οἱ ἐπιστάται ἐπ' αὐτῶν τρισχίλιοι ἑξακόσιοι **3** και ἀπέστειλεν Σαλωμων πρὸς Χιραμ βασιλέα Τύρου λέγων ὡς ἐποίησας μετὰ τοῦ πατρός μου Δαυιδ και ἀπέστειλας αὐτῷ κέδρους τοῦ οἰκοδομησαί ἑαυτῷ οἶκον κατοικησαί ἐν αὐτῷ **4** και ἰδοὺ ἐγὼ ὁ υἱὸς αὐτοῦ οἰκοδομῶ οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ μου ἀγιάσαι αὐτὸν αὐτῷ τοῦ θυμῶν ἀπέναντι αὐτοῦ θυμίαμα και πρόθεσιν διὰ παντός και τοῦ ἀναφέρειν ὀλοκαυτώματα διὰ παντός τὸ πρῶν και τὸ δεῖλης και ἐν τοῖς σαββάτοις και ἐν ταῖς νομηνιαῖς και ἐν ταῖς ἑορταῖς τοῦ κυρίου θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτο ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ **5** και ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ οἰκοδομῶ μέγας ὅτι μέγας ὁ θεὸς ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεοὺς **6** και τίς ἰσχύσει οἰκοδομησαί

αὐτῷ οἶκον ὅτι ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐ φέρουσιν αὐτοῦ τὴν δόξαν καὶ τίς ἐγὼ οἰκοδομῶν αὐτῷ οἶκον ὅτι ἄλλ' ἢ τοῦ θυμιᾶν κατέναντι αὐτοῦ 7 καὶ νῦν ἀπόστειλόν μοι ἄνδρα σοφὸν καὶ εἰδότα τοῦ ποιῆσαι ἐν τῷ χρυσίῳ καὶ ἐν τῷ ἀργυρίῳ καὶ ἐν τῷ χαλκῷ καὶ ἐν τῷ σιδήρῳ καὶ ἐν τῇ πορφύρᾳ καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ καὶ ἐν τῇ ὑακίνθῳ καὶ ἐπιστάμενον γλύψαι γλυφὴν μετὰ τῶν σοφῶν τῶν μετ' ἐμοῦ ἐν Ἰουδα καὶ ἐν Ἰερουσαλημ ὧν ἠτοίμασεν Δαυιδ ὁ πατήρ μου 8 καὶ ἀπόστειλόν μοι ξύλα κέδρινα καὶ ἀρκεύθινα καὶ πεύκινα ἐκ τοῦ Λιβάνου ὅτι ἐγὼ οἶδα ὡς οἱ δοῦλοί σου οἶδασιν κόπτειν ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδές σου μετὰ τῶν παίδων μου 9 πορεύονται ἐτοιμάσαι μοι ξύλα εἰς πλῆθος ὅτι ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ οἰκοδομῶ μέγας καὶ ἔνδοξος 10 καὶ ἰδοὺ τοῖς ἐργαζομένοις τοῖς κόπτουσιν ξύλα εἰς βρώματα δέδωκα σίτον εἰς δόματα τοῖς παισίν σου κόρων εἴκοσι χιλιάδας καὶ κριθῶν κόρων εἴκοσι χιλιάδας καὶ οἴνου μέτρων εἴκοσι χιλιάδας καὶ ἐλαίου μέτρων εἴκοσι χιλιάδας 11 καὶ εἶπεν Χιραμ βασιλεὺς Τύρου ἐν γραφῇ καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Σαλωμων ἐν τῷ ἀγαπήσαι κύριον τὸν λαὸν αὐτοῦ ἔδωκέν σε ἐπ' αὐτοὺς εἰς βασιλέα 12 καὶ εἶπεν Χιραμ εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ὃς ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ὃς ἔδωκεν τῷ Δαυιδ τῷ βασιλεῖ υἱὸν σοφὸν καὶ ἐπιστάμενον σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην ὃς οἰκοδομήσει οἶκον τῷ κυρίῳ καὶ οἶκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ 13 καὶ νῦν ἀπέσταλκά σοι ἄνδρα σοφὸν καὶ εἰδότα σύνεσιν τὸν Χιραμ τὸν πατέρα μου 14 ἢ μήτηρ αὐτοῦ ἀπὸ θυγατέρων Δαν καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ ἀνὴρ Τύριος εἰδότα ποιῆσαι ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν ἀργυρίῳ καὶ ἐν χαλκῷ καὶ ἐν σιδήρῳ ἐν λίθοις καὶ ξύλοις καὶ ὑφαίνειν ἐν τῇ πορφύρᾳ καὶ ἐν τῇ ὑακίνθῳ καὶ ἐν τῇ βύσσῳ καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ καὶ γλύψαι γλυφὰς καὶ διανοεῖσθαι πᾶσαν διανόησιν ὅσα ἂν δῶς αὐτῷ μετὰ τῶν σοφῶν σου καὶ σοφῶν Δαυιδ κυρίου μου πατρὸς σου 15 καὶ νῦν τὸν

σίτον καὶ τὴν κριθὴν καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον ἃ εἶπεν ὁ κύριός μου ἀποστειλάτω τοῖς παισίν αὐτοῦ 16 καὶ ἡμεῖς κόψομεν ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου κατὰ πᾶσαν τὴν χρεῖαν σου καὶ ἄξομεν αὐτὰ σχεδίασι ἐπὶ θάλασσαν Ἰόππης καὶ σὺ ἄξεις αὐτὰ εἰς Ἰερουσαλημ 17 καὶ συνήγαγεν Σαλωμων πάντας τοὺς ἄνδρας τοὺς προσηλύτους ἐν γῆ Ἰσραηλ μετὰ τὸν ἀριθμὸν ὃν ἠρίθμησεν αὐτοὺς Δαυιδ ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ εὐρέθησαν ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι ἑξακόσιοι 18 καὶ ἐποίησεν ἐξ αὐτῶν ἑβδομήκοντα χιλιάδας νωτοφόρων καὶ ὄγδοήκοντα χιλιάδας λατόμων καὶ τρισχιλίους ἑξακοσίους ἐργοδιώκτας ἐπὶ τὸν λαόν

3 καὶ ἤρξατο Σαλωμων τοῦ οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον κυρίου ἐν Ἰερουσαλημ ἐν ὄρει τοῦ Ἀμορια οὗ ὤφθη κύριος τῷ Δαυιδ πατρὶ αὐτοῦ ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἠτοίμασεν Δαυιδ ἐν ἄλῳ Ὀρνα τοῦ Ἰεβουσαίου 2 καὶ ἤρξατο οἰκοδομῆσαι ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ 3 καὶ ταῦτα ἤρξατο Σαλωμων τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ μήκος πήχεων ἢ διαμέτρησις ἢ πρώτη πήχεων ἐξήκοντα καὶ εὖρος πήχεων εἴκοσι 4 καὶ αἰλαμ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου μήκος ἐπὶ πρόσωπον πλάτους τοῦ οἴκου πήχεων εἴκοσι καὶ ὕψος πήχεων ἑκατὸν εἴκοσι καὶ κατεχρύσωσεν αὐτὸν ἔσωθεν χρυσίῳ καθαρῷ 5 καὶ τὸν οἶκον τὸν μέγαν ἐξύλωσεν ξύλοις κεδρίνοις καὶ κατεχρύσωσεν χρυσίῳ καθαρῷ καὶ ἔγλυψεν ἐπ' αὐτοῦ φοίνικας καὶ χαλαστά 6 καὶ ἐκόσμησεν τὸν οἶκον λίθοις τιμίους εἰς δόξαν καὶ χρυσίῳ χρυσοῦ τοῦ ἐκ Φαρουαίμ 7 καὶ ἐχρύσωσεν τὸν οἶκον καὶ τοὺς τοίχους καὶ τοὺς πυλῶνας καὶ τὰ ὀροφώματα καὶ τὰ θυρώματα χρυσίῳ καὶ ἔγλυψεν χερουβὶν ἐπὶ τῶν τοίχων 8 καὶ ἐποίησεν τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων μήκος αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον πλάτους πήχεων εἴκοσι καὶ τὸ εὖρος πήχεων εἴκοσι καὶ κατεχρύσωσεν αὐτὸν χρυσίῳ καθαρῷ

εἰς χερουβιν εἰς τάλαντα ἑξακόσια 9 καὶ ὅλη τῶν ἡλῶν ὅλη τοῦ ἐνὸς πεντήκοντα σίκλοι χρυσοῦ καὶ τὸ ὑπερῶν ἐχρύσωσεν χρυσίῳ 10 καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων χερουβιν δύο ἔργον ἐκ ξύλων καὶ ἐχρύσωσεν αὐτὰ χρυσίῳ 11 καὶ αἱ πτέρυγες τῶν χερουβιν τὸ μῆκος πήχεων εἴκοσι καὶ ἡ πτέρυξ ἡ μία πήχεων πέντε ἀπτομένη τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου καὶ ἡ πτέρυξ ἡ ἕτερα πήχεων πέντε ἀπτομένη τῆς πτέρυγος τοῦ χερουβ τοῦ ἑτέρου 12 καὶ ἡ πτέρυξ τοῦ χερουβ τοῦ ἐνὸς πήχεων πέντε ἀπτομένη τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου καὶ ἡ πτέρυξ ἡ ἕτερα πήχεων πέντε ἀπτομένη τοῦ πτέρυγος τοῦ χερουβ τοῦ ἑτέρου 13 καὶ αἱ πτέρυγες τῶν χερουβιν διαπεπετασμέναι πήχεων εἴκοσι καὶ αὐτὰ ἐστηκότα ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον 14 καὶ ἐποίησεν τὸ καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου καὶ ὕφανεν ἐν αὐτῷ χερουβιν 15 καὶ ἐποίησεν ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου στύλους δύο πήχεων τριάκοντα πέντε τὸ ὕψος καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν πήχεων πέντε 16 καὶ ἐποίησεν σερσερωθ ἐν τῷ δαβιρ καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων καὶ ἐποίησεν ῥοῖσκους ἑκατὸν καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τῶν χαλαστῶν 17 καὶ ἔστησεν τοὺς στύλους κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ ἕνα ἐκ δεξιῶν καὶ τὸν ἕνα ἐξ εὐωνύμων καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ ἐκ δεξιῶν Κατόρθωσις καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐξ ἀριστερῶν Ἰσχύς

4 καὶ ἐποίησεν τὸ θυσιαστήριον χαλκοῦν πήχεων εἴκοσι μῆκος καὶ τὸ εὖρος πήχεων εἴκοσι ὕψος πήχεων δέκα 2 καὶ ἐποίησεν τὴν θάλασσαν χυτὴν πήχεων δέκα τὴν διαμέτρησιν στρογγύλην κυκλόθεν καὶ πήχεων πέντε τὸ ὕψος καὶ τὸ κύκλωμα πήχεων τριάκοντα 3 καὶ ὁμοίωμα μόσχων ὑποκάτωθεν αὐτῆς κύκλω κυκλοῦσιν αὐτὴν πήχεις δέκα περιέχουσιν τὸν λουτήρα κυκλόθεν δύο γένη ἐχώννευσαν τοὺς μόσχους ἐν τῇ χωνεύσει αὐτῶν 4 ἡ ἐποίησαν αὐτούς

δώδεκα μόσχους οἱ τρεῖς βλέποντες βορρᾶν καὶ οἱ τρεῖς βλέποντες δυσμὰς καὶ οἱ τρεῖς βλέποντες νότον καὶ οἱ τρεῖς βλέποντες κατ' ἀνατολάς καὶ ἡ θάλασσα ἐπ' αὐτῶν ἄνω ἦσαν τὰ ὀπίσθια αὐτῶν ἔσω 5 καὶ τὸ πάχος αὐτῆς παλαιστής καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς ὡς χεῖλος ποτηρίου διαγεγλυμμένα βλαστοὺς κρίνου χωροῦσαν μετρητὰς τρισηλίους καὶ ἐξετέλεσεν 6 καὶ ἐποίησεν λουτήρας δέκα καὶ ἔθηκεν τοὺς πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ τοὺς πέντε ἐξ ἀριστερῶν τοῦ πλύνειν ἐν αὐτοῖς τὰ ἔργα τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ ἀποκλύζειν ἐν αὐτοῖς καὶ ἡ θάλασσα εἰς τὸ νίπτεσθαι τοὺς ἱερεῖς ἐν αὐτῇ 7 καὶ ἐποίησεν τὰς λυχνίας τὰς χρυσᾶς δέκα κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ ναῷ πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ ἀριστερῶν 8 καὶ ἐποίησεν τραπέζας δέκα καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ ναῷ πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ εὐωνύμων καὶ ἐποίησεν φιάλας χρυσᾶς ἑκατὸν 9 καὶ ἐποίησεν τὴν αὐλὴν τῶν ἱερέων καὶ τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην καὶ θύρας τῇ αὐλῇ καὶ θυρώματα αὐτῶν κατακεχαλκωμένα χαλκῷ 10 καὶ τὴν θάλασσαν ἔθηκεν ἀπὸ γωνίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν ὡς πρὸς ἀνατολάς κατέναντι 11 καὶ ἐποίησεν Χιραμ τὰς κρεάγρας καὶ τὰ πυρεῖα καὶ τὴν ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ συνετέλεσεν Χιραμ ποιῆσαι πᾶσαν τὴν ἐργασίαν ἣν ἐποίησεν Σαλωμων τῷ βασιλεῖ ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ 12 στύλους δύο καὶ ἐπ' αὐτῶν γωλαθ τῇ χωθαρεθ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων δύο καὶ δίκτυα δύο συγκαλύψαι τὰς κεφαλὰς τῶν χωθαρεθ ἃ ἔστιν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων 13 καὶ κώδωνας χρυσοῦς τετρακοσίους εἰς τὰ δύο δίκτυα καὶ δύο γένη ῥοῖσκων ἐν τῷ δικτύῳ τῷ ἐνὶ τοῦ συγκαλύψαι τὰς δύο γωλαθ τῶν χωθαρεθ ἃ ἔστιν ἐπάνω τῶν στύλων 14 καὶ τὰς μεχωνωθ ἐποίησεν δέκα καὶ τοὺς λουτήρας ἐποίησεν ἐπὶ τῶν μεχωνωθ 15 καὶ τὴν θάλασσαν μίαν καὶ τοὺς μόσχους τοὺς δώδεκα ὑποκάτω αὐτῆς 16 καὶ τοὺς ποδιστῆρας καὶ τοὺς ἀναλημπτήρας

καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰς κρεάγρας καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν ἃ ἐποίησεν Χιραμ καὶ ἀνήνεγκεν τῷ βασιλεῖ Σαλωμων ἐν οἴκῳ κυρίου χαλκοῦ καθαροῦ 17 ἐν τῷ περιχώρῳ τοῦ Ἰορδάνου ἐχώνευσεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ πάχει τῆς γῆς ἐν οἴκῳ Σοκχωθ καὶ ἀνὰ μέσον Σιρδαθα 18 καὶ ἐποίησεν Σαλωμων πάντα τὰ σκεύη ταῦτα εἰς πλῆθος σφόδρα ὅτι οὐκ ἐξέλιπεν ὀλκὴ τοῦ χαλκοῦ 19 καὶ ἐποίησεν Σαλωμων πάντα τὰ σκεύη οἴκου κυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν καὶ τὰς τραπέζας καὶ ἐπ' αὐτῶν ἄρτοι προθέσεως 20 καὶ τὰς λυχνίας καὶ τοὺς λύχνους τοῦ φωτὸς κατὰ τὸ κρίμα καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβρι χρυσοῦ καθαροῦ 21 καὶ λαβίδες αὐτῶν καὶ οἱ λύχνοι αὐτῶν καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς θυίσκας καὶ τὰ πυρεῖα χρυσοῦ καθαροῦ 22 καὶ ἡ θύρα τοῦ οἴκου ἡ ἑσωτέρα εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰς τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ ναοῦ χρυσαῶς

5 καὶ συνετελέσθη πᾶσα ἡ ἐργασία ἣν ἐποίησεν Σαλωμων ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ εἰσήνεγκεν Σαλωμων τὰ ἅγια Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τὸ ἄργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἔδωκεν εἰς θησαυρὸν οἴκου κυρίου 2 τότε ἐξεκκλησιάσεν Σαλωμων τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραηλ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν τοὺς ἡγουμένους πατριῶν υἱῶν Ἰσραηλ εἰς Ἱερουσαλημ τοῦ ἀνεύγκαι κιβωτὸν διαθήκης κυρίου ἐκ πόλεως Δαυιδ αὕτη Σιων 3 καὶ ἐξεκκλησιάσθησαν πρὸς τὸν βασιλέα πᾶς ἀνὴρ Ἰσραηλ ἐν τῇ ἑορτῇ οὗτος ὁ μὴν ἔβδομος 4 καὶ ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραηλ καὶ ἔλαβον πάντες οἱ Λευῖται τὴν κιβωτὸν 5 καὶ ἀνήνεγκαν τὴν κιβωτὸν καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῇ σκηνῇ καὶ ἀνήνεγκαν αὐτὴν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται 6 καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων καὶ πᾶσα συναγωγὴ Ἰσραηλ καὶ οἱ φοβούμενοι καὶ οἱ ἐπισυνηγμένοι αὐτῶν ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ θύοντες μόσχους καὶ πρόβατα οἱ οὐκ ἀριθμηθήσονται καὶ οἱ οὐ

λογισθήσονται ἀπὸ τοῦ πλήθους 7 καὶ εἰσήνεγκαν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς εἰς τὸ δαβρι τοῦ οἴκου εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ὑποκάτω τῶν πτερύγων τῶν χερουβιν 8 καὶ ἦν τὰ χερουβιν διαπεπετακότα τὰς πτέρυγας αὐτῶν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ καὶ συνεκάλυπτεν τὰ χερουβιν ἐπὶ τὴν κιβωτὸν καὶ ἐπὶ τοὺς ἀναφορεῖς αὐτῆς ἐπάνωθεν 9 καὶ ὑπερεῖχον οἱ ἀναφορεῖς καὶ ἐβλέποντο αἱ κεφαλαὶ τῶν ἀναφορέων ἐκ τῶν ἁγίων εἰς πρόσωπον τοῦ δαβρι οὐκ ἐβλέποντο ἔξω καὶ ἦσαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 10 οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβωτῷ πλὴν δύο πλάκες ἃς ἔθηκεν Μωυσῆς ἐν Χωρηβ ἃ διέθετο κύριος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου 11 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξελθεῖν τοὺς ἱερεῖς ἐκ τῶν ἁγίων ὅτι πάντες οἱ ἱερεῖς οἱ εὐρεθέντες ἠγιάσθησαν οὐκ ἦσαν διατεταγμένοι κατ' ἐφημερίαν 12 καὶ οἱ Λευῖται οἱ ψαλτωδοὶ πάντες τοῖς υἱοῖς Ασαφ τῷ Αἱμαν τῷ Ἰδιθουν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τῶν ἐνδεδυμένων στολὰς βυσσίνας ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις ἐστηκότες κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου καὶ μετ' αὐτῶν ἱερεῖς ἑκατὸν εἴκοσι σαλπίζοντες ταῖς σάλπιγξιν 13 καὶ ἐγένετο μία φωνὴ ἐν τῷ σαλπίζειν καὶ ἐν τῷ ψαλτωδεῖν καὶ ἐν τῷ ἀναφωνεῖν φωνῇ μιᾷ τοῦ ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν τῷ κυρίῳ καὶ ὡς ὑψωσαν φωνὴν ἐν σάλπιγξιν καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν ὀργάνοις τῶν ᾠδῶν καὶ ἔλεγον ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθόν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη νεφέλης δόξης κυρίου 14 καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς τοῦ στήναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης ὅτι ἐνέπλησεν δόξα κυρίου τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ

6 τότε εἶπεν Σαλωμων κύριος εἶπεν τοῦ κατασκηνῶσαι ἐν γνόφῳ 2 καὶ ἐγὼ ᾠκοδόμηκα οἶκον τῷ ὀνόματί σου ἅγιόν σοι καὶ ἕτοιμον τοῦ κατασκηνῶσαι εἰς τοὺς αἰῶνας 3 καὶ ἐπέστρεψεν

ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εὐλόγησεν τὴν πᾶσαν ἐκκλησίαν Ἰσραὴλ καὶ πᾶσα ἐκκλησία Ἰσραὴλ παρεισθίκει 4 καὶ εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὃς ἐλάλησεν ἐν στόματι αὐτοῦ πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου καὶ ἐν χερσίν αὐτοῦ ἐπλήρωσεν λέγων 5 ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀνήγαγον τὸν λαόν μου ἐκ γῆς Αἰγύπτου οὐκ ἐξελεξάμην ἐν πόλει ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τοῦ εἶναι ὄνομά μου ἐκεῖ καὶ οὐκ ἐξελεξάμην ἐν ἀνδρὶ τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ 6 καὶ ἐξελεξάμην ἐν Ἱερουσαλὴμ γενέσθαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ καὶ ἐξελεξάμην ἐν Δαυὶδ ὥστε εἶναι ἐπάνω τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ 7 καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν Δαυὶδ τοῦ πατρός μου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ 8 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Δαυὶδ πατέρα μου διότι ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν σου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματί μου καλῶς ἐποίησας ὅτι ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν σου 9 πλὴν σὺ οὐκ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον ὅτι ὁ υἱός σου ὃς ἐξελεύσεται ἐκ τῆς ὄσφυρος σου οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου 10 καὶ ἀνέστησεν κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησεν καὶ ἐγενήθη ἄντι Δαυὶδ πατρός μου καὶ ἐκάθισα ἐπὶ τὸν θρόνον Ἰσραὴλ καθὼς ἐλάλησεν κύριος καὶ ὠκοδόμησα τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ 11 καὶ ἔθηκα ἐκεῖ τὴν κιβωτόν ἐν ἧ ἐκεῖ διαθήκη κυρίου ἦν διέθετο τῷ Ἰσραὴλ 12 καὶ ἔστη κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου ἔναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ καὶ διεπέτασεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ 13 ὅτι ἐποίησεν Σαλωμων βᾶσιν χαλκῆν καὶ ἔθηκεν αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ πέντε πηχῶν τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ πέντε πήχεων τὸ εὖρος αὐτῆς καὶ τριῶν πήχεων τὸ ὕψος αὐτῆς καὶ ἔστη ἐπ' αὐτῆς καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ γόνατα ἔναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ καὶ διεπέτασεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν 14 καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι θεὸς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ

τῆς γῆς φυλάσσων τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος τοῖς παισίν σου τοῖς πορευομένοις ἐναντίον σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ 15 ἃ ἐφύλαξας τῷ παιδί σου Δαυὶδ τῷ πατρί μου ἃ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων καὶ ἐλάλησας ἐν στόματί σου καὶ ἐν χερσίν σου ἐπλήρωσας ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη 16 καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ φύλαξον τῷ παιδί σου τῷ Δαυὶδ τῷ πατρί μου ἃ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων οὐκ ἐκλείψει σοι ἀνὴρ ἀπὸ προσώπου μου καθήμενος ἐπὶ θρόνου Ἰσραὴλ πλὴν ἐὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοί σου τὴν ὁδὸν αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῷ νόμῳ μου ὡς ἐπορεύθης ἐναντίον μου 17 καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ πιστωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σου ὃ ἐλάλησας τῷ παιδί σου τῷ Δαυὶδ 18 ὅτι εἰ ἀληθῶς κατοικήσει θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσιν σοι καὶ τίς ὁ οἶκος οὗτος ὃν ὠκοδόμησα 19 καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν παιδός σου καὶ ἐπὶ τὴν δέησίν μου κύριε ὁ θεὸς τοῦ ἐπακοῦσαι τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς ἧς ὁ παῖς σου προσεύχεται ἐναντίον σου σήμερον 20 τοῦ εἶναι ὀφθαλμούς σου ἀνεωγμένους ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός εἰς τὸν τόπον τοῦτον ὃν εἶπας ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομά σου ἐκεῖ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς προσευχῆς ἧς ὁ παῖς σου προσεύχεται εἰς τὸν τόπον τοῦτον 21 καὶ ἀκούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ παιδός σου καὶ λαοῦ σου Ἰσραὴλ ἃ ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀκούσῃ καὶ ἴλεως ἔσῃ 22 ἐὰν ἀμάρτη ἀνὴρ τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ λάβῃ ἐπ' αὐτὸν ἀρὰν τοῦ ἀρᾶσθαι αὐτόν καὶ ἔλθῃ καὶ ἀράσῃται κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ 23 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσεις καὶ κρινεῖς τοὺς δούλους σου τοῦ ἀποδοῦναι τῷ ἀνόμῳ καὶ ἀποδοῦναι ὁδοὺς αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ τοῦ δικαίῳσαι δίκαιον τοῦ ἀποδοῦναι αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ 24 καὶ ἐὰν θραυσθῇ ὁ λαός σου Ἰσραὴλ

κατέναντι τοῦ ἐχθροῦ ἐὰν ἀμάρτωσίν σοι καὶ ἐπιστρέψωσιν καὶ ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου καὶ προσεύξονται καὶ δεηθῶσιν ἐναντίον σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ 25 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἴλεως ἔσῃ ταῖς ἀμαρτίαις λαοῦ σου Ἰσραὴλ καὶ ἀποστρέψεις αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκας αὐτοῖς καὶ τοῖς πατράσιν αὐτῶν 26 ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι ὑετὸν ὅτι ἀμαρτήσονται σοὶ καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ αἰνέσουσιν τὸ ὄνομά σου καὶ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν ὅτι ταπεινώσεις αὐτούς 27 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἴλεως ἔσῃ ταῖς ἀμαρτίαις τῶν παίδων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ ὅτι δηλώσεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν ἐν ἣ πορεύονται ἐν αὐτῇ καὶ δώσεις ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν σου ἣν ἔδωκας τῷ λαῷ σου εἰς κληρονομίαν 28 λιμὸς ἐὰν γένηται ἐπὶ τῆς γῆς θάνατος ἐὰν γένηται ἀνεμοφθορία καὶ ἴκτερος ἀκρις καὶ βροῦχος ἐὰν γένηται ἐὰν θλίψῃ αὐτὸν ὁ ἐχθρὸς κατέναντι τῶν πόλεων αὐτῶν κατὰ πᾶσαν πληγὴν καὶ πᾶν πόνον 29 καὶ πᾶσα προσευχὴ καὶ πᾶσα δέησις ἣ ἐὰν γένηται παντὶ ἀνθρώπῳ καὶ παντὶ λαῷ σου Ἰσραὴλ ἐὰν γινῶ ἄνθρωπος τὴν ἀφῆν αὐτοῦ καὶ τὴν μαλακίαν αὐτοῦ καὶ διαπετάσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον 30 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου καὶ ἰλάσῃ καὶ δώσεις ἀνδρὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ὡς ἂν γινῶς τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὅτι μόνος γινώσκεις τὴν καρδίαν υἰῶν ἀνθρώπων 31 ὅπως φοβῶνται τὰς ὁδοὺς σου πάσας τὰς ἡμέρας ἃς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν 32 καὶ πᾶς ἀλλότριος ὃς οὐκ ἐκ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ ἐστὶν αὐτὸς καὶ ἔλθῃ ἐκ γῆς μακρόθεν διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα καὶ τὴν χεῖρά σου τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονά σου τὸν ὑψηλὸν καὶ ἔλθωσιν καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον 33 καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου

κατοικητηρίου σου καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ἐπικαλέσῃταί σε ὁ ἀλλότριος ὅπως γινῶσιν πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς τὸ ὄνομά σου καὶ τοῦ φοβεῖσθαί σε ὡς ὁ λαός σου Ἰσραὴλ καὶ τοῦ γινῶναι ὅτι ἐπικέκληται τὸ ὄνομά σου ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ὠκοδόμησα 34 ἐὰν δὲ ἐξέλθῃ ὁ λαός σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐν ὁδῷ ἢ ἀποστελεῖς αὐτούς καὶ προσεύξονται πρὸς σὲ κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πόλεως ταύτης ἣν ἐξελέξω ἐν αὐτῇ καὶ οἴκου οὔ ὠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου 35 καὶ ἀκούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς δεήσεως αὐτῶν καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ ποιήσεις τὸ δικαίωμα αὐτῶν 36 ὅτι ἀμαρτήσονται σοὶ ὅτι οὐκ ἔσται ἄνθρωπος ὃς οὐχ ἀμαρτήσεται καὶ πατάξεις αὐτούς καὶ παραδώσεις αὐτούς κατὰ πρόσωπον ἐχθρῶν καὶ αἰχμαλωτεύσουσιν οἱ αἰχμαλωτεύοντες αὐτούς εἰς γῆν ἐχθρῶν εἰς γῆν μακρὰν ἢ ἐγγὺς 37 καὶ ἐπιστρέψωσιν καρδίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν οὗ μετήχθησαν ἐκεῖ καὶ γε ἐπιστρέψωσιν καὶ δεηθῶσίν σου ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ αὐτῶν λέγοντες ἡμάρτομεν ἠδίκησαμεν ἠνομήσαμεν 38 καὶ ἐπιστρέψωσιν πρὸς σὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν γῇ αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς καὶ προσεύξονται ὁδὸν γῆς αὐτῶν ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ἧς ἐξελέξω καὶ τοῦ οἴκου οὔ ὠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου 39 καὶ ἀκούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν καὶ ποιήσεις κρίματα καὶ ἴλεως ἔσῃ τῷ λαῷ τῷ ἀμαρτῶντι σοὶ 40 νῦν κύριε ἔστωσαν δὴ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀνεωγμένοι καὶ τὰ ὄψα σου ἐπήκοα εἰς τὴν δέησιν τοῦ τόπου τούτου 41 καὶ νῦν ἀνάστηθι κύριε ὁ θεὸς εἰς τὴν κατάπαυσίν σου σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς ἰσχύος σου οἱ ἱερεῖς σου κύριε ὁ θεὸς ἐνδύσαιντο σωτηρίαν καὶ οἱ υἱοὶ σου εὐφρανθήτωσαν ἐν ἀγαθοῖς 42 κύριε ὁ θεὸς μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου μνήσθητι τὰ ἑλέη Δαυιδ τοῦ δούλου σου

7 καὶ ὡς συνετέλεσεν Σαλωμων προσευχόμενος καὶ τὸ πῦρ κατέβη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίας καὶ δόξα κυρίου ἔπλησεν τὸν οἶκον **2** καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον κυρίου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅτι ἔπλησεν δόξα κυρίου τὸν οἶκον **3** καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐώρων καταβαῖνον τὸ πῦρ καὶ ἡ δόξα κυρίου ἐπὶ τὸν οἶκον καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ τὸ λιθόστρωτον καὶ προσεκύνησαν καὶ ἤνουν τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **4** καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς θύοντες θύματα ἔναντι κυρίου **5** καὶ ἔθυσιασεν Σαλωμων τὴν θυσίαν μόσχων εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδας καὶ βοσκημάτων ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδας καὶ ἐνεκαίνισεν τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαός **6** καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν ἐστηκότες καὶ οἱ Λευῖται ἐν ὀργάνοις ψάλλοντες κυρίου τοῦ Δαυὶδ τοῦ βασιλέως τοῦ ἐξομολογεῖσθαι ἔναντι κυρίου ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν ὕμνοις Δαυὶδ διὰ χειρὸς αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς σαλπίζοντες ταῖς σάλπιγξιν ἐναντίον αὐτῶν καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐστηκώς **7** καὶ ἠγάσεν Σαλωμων τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τῆς ἐν οἴκῳ κυρίου ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα τῶν σωτηρίων ὅτι τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ὃ ἐποίησεν Σαλωμων οὐκ ἐξεποιεῖ δέξασθαι τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ μανα καὶ τὰ στέατα **8** καὶ ἐποίησεν Σαλωμων τὴν ἑορτὴν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἑπτὰ ἡμέραις καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκκλησία μεγάλη σφόδρα ἀπὸ εἰσόδου Αἰμαθ καὶ ἕως χειμάρρου Αἰγύπτου **9** καὶ ἐποίησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον ὅτι ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου ἐποίησεν ἑπτὰ ἡμέρας ἑορτὴν **10** καὶ ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου ἀπέστειλεν τὸν λαὸν εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν εὐφραينوμένους καὶ ἀγαθῇ καρδίᾳ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησεν κύριος τῷ Δαυὶδ καὶ τῷ Σαλωμων καὶ τῷ Ἰσραὴλ

λαῶ αὐτοῦ **11** καὶ συνετέλεσεν Σαλωμων τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐν τῇ ψυχῇ Σαλωμων τοῦ ποιῆσαι ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ εὐοδώθη **12** καὶ ὤφθη ὁ θεὸς τῷ Σαλωμων τὴν νύκτα καὶ εἶπεν αὐτῷ ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου καὶ ἐξελεξάμην ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐμαυτῷ εἰς οἶκον θυσίας **13** ἐὰν συσχῶ τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γένηται ὑετός καὶ ἐὰν ἐντείλωμαι τῇ ἀκρίδι καταφαγεῖν τὸ ξύλον καὶ ἐὰν ἀποστείλω θάνατον ἐν τῷ λαῷ μου **14** καὶ ἐὰν ἐντραπῇ ὁ λαός μου ἐφ' οὗς τὸ ὄνομά μου ἐπικέκληται ἐπ' αὐτούς καὶ προσεύξωνται καὶ ζητήσωσιν τὸ πρόσωπόν μου καὶ ἀποστρέψωσιν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν καὶ ἐγὼ εἰσακούσομαι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν καὶ ἰάσομαι τὴν γῆν αὐτῶν **15** νῦν οἱ ὀφθαλμοί μου ἔσονται ἀνεωγμένοι καὶ τὰ ὠτά μου ἐπήκωα τῇ προσευχῇ τοῦ τόπου τούτου **16** καὶ νῦν ἐξελεξάμην καὶ ἠγάκα τὸν οἶκον τοῦτον τοῦ εἶναι ὄνομά μου ἐκεῖ ἕως αἰῶνος καὶ ἔσονται οἱ ὀφθαλμοί μου καὶ ἡ καρδία μου ἐκεῖ πάσας τὰς ἡμέρας **17** καὶ σὺ ἐὰν πορευθῆς ἐναντίον μου ὡς Δαυὶδ ὁ πατήρ σου καὶ ποιήσης κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλαμην σοὶ καὶ τὰ προστάγματά μου καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξῃ **18** καὶ ἀναστήσω τὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου ὡς διεθέμην Δαυὶδ τῷ πατρί σου λέγων οὐκ ἐξαρθήσεται σοὶ ἀνήρ ἡγούμενος ἐν Ἰσραὴλ **19** καὶ ἐὰν ἀποστρέψῃτε ὑμεῖς καὶ ἐγκαταλίπητε τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου ἃς ἔδωκα ἐναντίον ὑμῶν καὶ πορευθῆτε καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς **20** καὶ ἐξαρῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς καὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ἠγάσα τῷ ὀνόματί μου ἀποστρέψω ἐκ προσώπου μου καὶ δώσω αὐτὸν εἰς παραβολὴν καὶ εἰς διήγημα ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν **21** καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὁ ὑψηλὸς πᾶς ὁ διαπορευόμενος αὐτὸν ἐκστήσεται καὶ ἐρεῖ χάριν τίνος ἐποίησεν

κύριος τῆ γῆ ταύτη καὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ **22** καὶ ἐροῦσιν διότι ἐγκατέλιπον κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν τὸν ἐξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἀντελάβοντο θεῶν ἑτέρων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν τὴν κακίαν ταύτην

8 καὶ ἐγένετο μετὰ εἴκοσι ἔτη ἐν οἷς ὠκοδόμησεν Σαλωμων τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ **2** καὶ τὰς πόλεις ἃς ἔδωκεν Χιραμ τῷ Σαλωμων ὠκοδόμησεν αὐτὰς Σαλωμων καὶ κατῴκησεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ **3** καὶ ἦλθεν Σαλωμων εἰς Αἰμαθ Σωβα καὶ κατίσχυσεν αὐτήν **4** καὶ ὠκοδόμησεν τὴν Θεδμορ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς ἃς ὠκοδόμησεν ἐν Ημαθ **5** καὶ ὠκοδόμησεν τὴν Βαιθωρων τὴν ἄνω καὶ τὴν Βαιθωρων τὴν κάτω πόλεις ὀχυράς τείχη πύλαι καὶ μοχλοὶ **6** καὶ τὴν Βααλαθ καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς αἱ ἦσαν τῷ Σαλωμων καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἀρμάτων καὶ τὰς πόλεις τῶν ἰπέων καὶ ὅσα ἐπεθύμησεν Σαλωμων κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ οἰκοδομησαί ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ **7** πᾶς ὁ λαὸς ὁ καταλειφθεὶς ἀπὸ τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Ἀμορραίου καὶ τοῦ Φερεζαίου καὶ τοῦ Ευαίου καὶ τοῦ Ἰεβουσαίου οἱ οὐκ εἰσιν ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ **8** ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν αὐτῶν τῶν καταλειφθέντων μετ' αὐτοὺς ἐν τῇ γῆ οὓς οὐκ ἐξωλέθρυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς Σαλωμων εἰς φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **9** καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἔδωκεν Σαλωμων εἰς παῖδας τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ὅτι αὐτοὶ ἄνδρες πολεμιστὰι καὶ ἄρχοντες καὶ δυνατοὶ καὶ ἄρχοντες ἀρμάτων καὶ ἰπέων **10** καὶ οὗτοι ἄρχοντες τῶν προστατῶν βασιλέως Σαλωμων πενήκοντα καὶ διακόσιοι ἐργοδιωκτοῦντες ἐν τῷ λαῷ **11** καὶ τὴν θυγατέρα Φαραω Σαλωμων ἀνήγαγεν ἐκ πόλεως Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον ὃν ὠκοδόμησεν αὐτῇ ὅτι εἶπεν οὐ κατοικήσει ἡ γυνὴ μου ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ

βασιλέως Ἰσραὴλ ὅτι ἅγιός ἐστιν οὗ εἰσῆλθεν ἐκεῖ κιβωτὸς κυρίου **12** τότε ἀνήνεγκεν Σαλωμων ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ὠκοδόμησεν ἀπέναντι τοῦ ναοῦ **13** καὶ κατὰ τὸν λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ τοῦ ἀναφέρειν κατὰ τὰς ἐντολὰς Μωυσῆ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν τοῖς μηνσὶν καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἄζύμων καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἑβδομάδων καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν σκηνῶν **14** καὶ ἔστησεν κατὰ τὴν κρίσιν Δαυὶδ τὰς διαιρέσεις τῶν ἱερέων κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν καὶ οἱ Λευῖται ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν τοῦ αἰνεῖν καὶ λειτουργεῖν κατέναντι τῶν ἱερέων κατὰ τὸν λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ καὶ οἱ πυλωροὶ κατὰ τὰς διαιρέσεις αὐτῶν εἰς πύλην καὶ πύλην ὅτι οὕτως ἐντολαὶ Δαυὶδ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ **15** οὐ παρήλθον τὰς ἐντολὰς τοῦ βασιλέως περὶ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς πάντα λόγον καὶ εἰς τοὺς θησαυροὺς **16** καὶ ἠτοιμάσθη πᾶσα ἡ ἐργασία ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐθεμελιώθη ἕως οὗ ἐτελείωσεν Σαλωμων τὸν οἶκον κυρίου **17** τότε ὥχετο Σαλωμων εἰς Γασιωνγαβερ καὶ εἰς τὴν Αἰλαθ τὴν παραθαλασσίαν ἐν γῆ Ἰδουμαία **18** καὶ ἀπέστειλεν Χιραμ ἐν χειρὶ παίδων αὐτοῦ πλοῖα καὶ παῖδας εἰδότας θάλασσαν καὶ ὥχοντο μετὰ τῶν παίδων Σαλωμων εἰς Σωφίρα καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν τετρακόσια καὶ πενήκοντα τάλαντα χρυσοῦ καὶ ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμων

9 καὶ βασίλισσα Σαβα ἤκουσεν τὸ ὄνομα Σαλωμων καὶ ἦλθεν τοῦ πειράσαι Σαλωμων ἐν αἰνίγμασιν εἰς Ἱερουσαλημ ἐν δυνάμει βαρεῖα σφόδρα καὶ κάμηλοι αἵρουσαι ἀρώματα καὶ χρυσίον εἰς πλῆθος καὶ λίθον τίμιον καὶ ἦλθεν πρὸς Σαλωμων καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν πάντα ὅσα ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς **2** καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ Σαλωμων πάντας τοὺς λόγους αὐτῆς καὶ οὐ παρήλθεν λόγος ἀπὸ Σαλωμων ὃν οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῇ **3** καὶ εἶδεν βασίλισσα Σαβα τὴν σοφίαν Σαλωμων καὶ τὸν οἶκον ὃν ὠκοδόμησεν

4 και τὰ βρώματα τῶν τραπεζῶν καὶ καθέδραν παίδων αὐτοῦ καὶ στάσιν λειτουργῶν αὐτοῦ καὶ ἱματισμὸν αὐτῶν καὶ οἰνοχόους αὐτοῦ καὶ στολισμὸν αὐτῶν καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ἃ ἀνέφερεν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐξ ἑαυτῆς ἐγένετο 5 καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα ἀληθινὸς ὁ λόγος ὃν ἤκουσα ἐν τῇ γῆ μου περὶ τῶν λόγων σου καὶ περὶ τῆς σοφίας σου 6 καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς λόγοις ἕως οὗ ἦλθον καὶ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου καὶ ἰδοὺ οὐκ ἀπηγγέλη μοι ἥμισυ τοῦ πλήθους τῆς σοφίας σου προσέθηκας ἐπὶ τὴν ἀκοήν ἣν ἤκουσα 7 μακάριοι οἱ ἄνδρες μακάριοι οἱ παῖδες σου οὗτοι οἱ παρεστηκότες σοὶ διὰ παντὸς καὶ ἀκούουσιν σοφίαν σου 8 ἔστω κύριος ὁ θεός σου ἠὺλογημένος ὃς ἠθέλησέν σοι τοῦ δοῦναί σε ἐπὶ θρόνον αὐτοῦ εἰς βασιλέα τῷ κυρίῳ θεῷ σου ἐν τῷ ἀγαπήσαι κύριον τὸν θεόν σου τὸν Ἰσραὴλ τοῦ στήσαι αὐτὸν εἰς αἰῶνα καὶ ἔδωκέν σε ἐπ' αὐτούς εἰς βασιλέα τοῦ ποιῆσαι κρίμα καὶ δικαιοσύνην 9 καὶ ἔδωκεν τῷ βασιλεῖ ἑκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσοῦ καὶ ἀρώματα εἰς πλῆθος πολὺ καὶ λίθον τίμιον καὶ οὐκ ἦν κατὰ τὰ ἀρώματα ἐκεῖνα ἃ ἔδωκεν βασίλισσα Σαβα τῷ βασιλεῖ Σαλωμων 10 καὶ οἱ παῖδες Σαλωμων καὶ οἱ παῖδες Χιραμ ἔφερον χρυσοῖν τῷ Σαλωμων ἐκ Σουφρι καὶ ξύλα πεύκινα καὶ λίθον τίμιον 11 καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὰ ξύλα τὰ πεύκινα ἀναβάσεις τῷ οἴκῳ κυρίου καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ κιθάρας καὶ νάβλας τοῖς ὠδοῖς καὶ οὐκ ὤφθησαν τοιαῦτα ἔμπροσθεν ἐν γῆ Ἰουδα 12 καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων ἔδωκεν τῇ βασιλίσῃ Σαβα πάντα τὰ θελήματα αὐτῆς ἃ ἤτησεν ἐκτὸς πάντων ὧν ἠνεγκεν τῷ βασιλεῖ Σαλωμων καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς 13 καὶ ἦν ὁ σταθμὸς τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνεχθέντος τῷ Σαλωμων ἐν ἐνιαυτῷ ἐνὶ ἑξακόσια ἐξήκοντα ἕξ τάλαντα χρυσοῦ 14 πλὴν τῶν ἀνδρῶν τῶν ὑποτεταγμένων καὶ τῶν ἐμπορευομένων ὧν ἔφερον καὶ πάντων τῶν βασιλέων τῆς

Ἀραβίας καὶ σατραπῶν τῆς γῆς ἔφερον χρυσοῖν καὶ ἀργύριον τῷ βασιλεῖ Σαλωμων 15 καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων διακοσίους θυρεοὺς χρυσοῦς ἐλατούς ἑξακόσιοι χρυσοῖ καθαροὶ τῷ ἐνὶ θυρεῷ ἑξακόσιοι χρυσοῖ ἐπήσαν ἐπὶ τὸν ἕνα θυρεόν 16 καὶ τριακοσίας ἀσπίδας ἐλατὰς χρυσᾶς τριακοσίων χρυσῶν ἀνεφέρετο ἐπὶ τὴν ἀσπίδα ἐκάστην καὶ ἔδωκεν αὐτὰς ὁ βασιλεὺς ἐν οἴκῳ δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου 17 καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλεφάντινον ὀδόντων μέγαν καὶ κατεχρύσωσεν αὐτὸν χρυσῷ δοκίμῳ 18 καὶ ἕξ ἀναβαθμοὶ τῷ θρόνῳ ἐνδεδεμένοι χρυσῷ καὶ ἀγκῶνες ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς καθέδρας καὶ δύο λέοντες ἐστηκότες παρὰ τοὺς ἀγκῶνας 19 καὶ δώδεκα λέοντες ἐστηκότες ἐκεῖ ἐπὶ τῶν ἕξ ἀναβαθμῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν οὐκ ἐγενήθη οὕτως ἐν πάσῃ βασιλείᾳ 20 καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ βασιλέως Σαλωμων χρυσοῦ καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου χρυσῷ κατελιημμένα οὐκ ἦν ἀργύριον λογιζόμενον ἐν ἡμέραις Σαλωμων εἰς οὐθέν 21 ὅτι ναῦς τῷ βασιλεῖ ἐπορεύετο εἰς Θαρσις μετὰ τῶν παίδων Χιραμ ἅπαξ διὰ τριῶν ἐτῶν ἤρχετο πλοῖα ἐκ Θαρσις τῷ βασιλεῖ γέμοντα χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου καὶ ὀδόντων ἐλεφαντίνων καὶ πιθήκων 22 καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμων ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς καὶ πλούτῳ καὶ σοφίᾳ 23 καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν τὸ πρόσωπον Σαλωμων ἀκοῦσαι τῆς σοφίας αὐτοῦ ἧς ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ 24 καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἕκαστος τὰ δῶρα αὐτοῦ σκεύη ἀργυρᾶ καὶ σκεύη χρυσᾶ καὶ ἱματισμὸν στακτὴν καὶ ἠδύσματα ἵππων καὶ ἠμίονους τὸ κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτόν 25 καὶ ἦσαν τῷ Σαλωμων τέσσαρες χιλιάδες θήλειαι ἵπποι εἰς ἄρματα καὶ δώδεκα χιλιάδες ἵππέων καὶ ἔθετο αὐτούς ἐν πόλεσιν τῶν ἀρμάτων καὶ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλημ 26 καὶ ἦν ἠγούμενος πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἕως ὀρίου Αἰγύπτου 27 καὶ

ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ἱερουσαλημ ὡς λίθους καὶ τὰς κέδρους ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆθος **28** καὶ ἡ ἔξοδος τῶν ἵππων ἐξ Αἰγύπτου τῷ Σαλωμων καὶ ἐκ πάσης τῆς γῆς **29** καὶ οἱ κατάλοιποι λόγοι Σαλωμων οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ τῶν λόγων Ναθαν τοῦ προφήτου καὶ ἐπὶ τῶν λόγων Αχια τοῦ Σηλωνίτου καὶ ἐν ταῖς ὁράσεσιν Ἰωηλ τοῦ ὀρώντος περὶ Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ **30** καὶ ἐβασίλευσεν Σαλωμων ὁ βασιλεὺς ἐπὶ πάντα Ἰσραηλ τεσσαράκοντα ἔτη **31** καὶ ἐκοιμήθη Σαλωμων καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Ροβοαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

10 καὶ ἦλθεν Ροβοαμ εἰς Συχημ ὅτι εἰς Συχημ ἦρχετο πᾶς Ἰσραηλ βασιλευσά αὐτόν **2** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἱεροβοαμ υἱὸς Ναβατ καὶ αὐτὸς ἐν Αἰγύπτῳ ὡς ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου Σαλωμων τοῦ βασιλέως καὶ κατῴκησεν Ἱεροβοαμ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἀπέστρεψεν Ἱεροβοαμ ἐξ Αἰγύπτου **3** καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτόν καὶ ἦλθεν Ἱεροβοαμ καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰσραηλ πρὸς Ροβοαμ λέγοντες **4** ὁ πατήρ σου ἐσκλήρυνεν τὸν ζυγὸν ἡμῶν καὶ νῦν ἄφες ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ πατρὸς σου τῆς σκληρᾶς καὶ ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ αὐτοῦ τοῦ βαρέος οὗ ἔδωκεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ δουλεύσομέν σοι **5** καὶ εἶπεν αὐτοῖς πορεύεσθε ἕως τριῶν ἡμερῶν καὶ ἔρχεσθε πρὸς με καὶ ἀπῆλθεν ὁ λαὸς **6** καὶ συνήγαγεν ὁ βασιλεὺς Ροβοαμ τοὺς πρεσβυτέρους τοὺς ἐστηκότας ἐναντίον Σαλωμων τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ ζῆν αὐτὸν λέγων πῶς ὑμεῖς βουλευέσθε τοῦ ἀποκριθῆναι τῷ λαῷ τούτῳ λόγον **7** καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ λέγοντες ἐὰν ἐν τῇ σήμερον γένῃ εἰς ἀγαθὸν τῷ λαῷ τούτῳ καὶ εὐδοκίῃσῃ καὶ λαλήσῃς αὐτοῖς λόγους ἀγαθοὺς καὶ ἔσονταί σοι παῖδες πάσας τὰς ἡμέρας **8** καὶ κατέλιπεν τὴν βουλήν τῶν πρεσβυτέρων οἱ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ καὶ συνεβουλεύσατο μετὰ τῶν παιδαρίων

τῶν συνεκτραφέντων μετ' αὐτοῦ τῶν ἐστηκότων ἐναντίον αὐτοῦ **9** καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί ὑμεῖς βουλευέσθε καὶ ἀποκριθήσομαι λόγον τῷ λαῷ τούτῳ οἱ ἐλάλησαν πρὸς με λέγοντες ἄνες ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ οὗ ἔδωκεν ὁ πατήρ σου ἐφ' ἡμᾶς **10** καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὰ παιδάρια τὰ ἐκτραφέντα μετ' αὐτοῦ οὕτως λαλήσεις τῷ λαῷ τῷ λαλήσαντι πρὸς σέ λέγων ὁ πατήρ σου ἐβάρυνεν τὸν ζυγὸν ἡμῶν καὶ σὺ ἄφες ἀφ' ἡμῶν οὕτως ἔρεις ὁ μικρὸς δάκτυλός μου παχύτερος τῆς ὀσφύος τοῦ πατρὸς μου **11** καὶ νῦν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ζυγῷ βαρεῖ καὶ ἐγὼ προσθήσω ἐπὶ τὸν ζυγὸν ὑμῶν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι καὶ ἐγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις **12** καὶ ἦλθεν Ἱεροβοαμ καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Ροβοαμ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς λέγων ἐπιστρέψατε πρὸς με τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ **13** καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς σκληρὰ καὶ ἐγκατέλιπεν ὁ βασιλεὺς Ροβοαμ τὴν βουλήν τῶν πρεσβυτέρων **14** καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὴν βουλήν τῶν νεωτέρων λέγων ὁ πατήρ μου ἐβάρυνεν τὸν ζυγὸν ὑμῶν καὶ ἐγὼ προσθήσω ἐπ' αὐτόν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι καὶ ἐγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις **15** καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ ὅτι ἦν μεταστροφή παρὰ τοῦ θεοῦ λέγων ἀνέστησεν κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Αχια τοῦ Σηλωνίτου περὶ Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ **16** καὶ παντὸς Ἰσραηλ ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα λέγων τίς ἡμῖν μερὶς ἐν Δαυιδ καὶ κληρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσοῦ εἰς τὰ σκηνώματά σου Ἰσραηλ νῦν βλέπε τὸν οἶκόν σου Δαυιδ καὶ ἐπορεύθη πᾶς Ἰσραηλ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ **17** καὶ ἄνδρες Ἰσραηλ οἱ κατοικοῦντες ἐν πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἐβασίλευσεν ἐπ' αὐτῶν Ροβοαμ **18** καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ροβοαμ τὸν Αδωνιραμ τὸν ἐπὶ τοῦ φόρου καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτόν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ λίθοις καὶ ἀπέθανεν καὶ ὁ βασιλεὺς Ροβοαμ

ἔσπευεν τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ἄρμα τοῦ φυγεῖν εἰς Ἱερουσαλημ **19** καὶ ἠθέτησεν Ἰσραηλ ἐν τῷ οἴκῳ Δαυιδ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης

11 καὶ ἦλθεν Ροβοαμ εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἐξεκκλησίασεν τὸν Ἰουδαν καὶ Βενιαμιν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδας νεανίσκων ποιοῦντων πόλεμον καὶ ἐπολέμει πρὸς Ἰσραηλ τοῦ ἐπιστρέψαι τὴν βασιλείαν τῷ Ροβοαμ **2** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Σαμαϊαν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ λέγων **3** εἶπὸν πρὸς Ροβοαμ τὸν τοῦ Σαλωμων καὶ πρὸς πάντα Ἰουδαν καὶ Βενιαμιν λέγων **4** τάδε λέγει κύριος οὐκ ἀναβήσεσθε καὶ οὐ πολεμήσετε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ἀποστρέφετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ὅτι παρ' ἐμοῦ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἐπήκουσαν τοῦ λόγου κυρίου καὶ ἀπεστράφησαν τοῦ μὴ πορευθῆναι ἐπὶ Ἱεροβοαμ **5** καὶ κατῴκησεν Ροβοαμ εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ὠκοδόμησεν πόλεις τειχήρεις ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ **6** καὶ ὠκοδόμησεν τὴν Βαιθλεεμ καὶ τὴν Αἰταμ καὶ τὴν Θεκωε **7** καὶ τὴν Βαιθσουρα καὶ τὴν Σοκχωθ καὶ τὴν Οδολλαμ **8** καὶ τὴν Γεθ καὶ τὴν Μαρισαν καὶ τὴν Ζιφ **9** καὶ τὴν Ἀδωραιμ καὶ τὴν Λαχισ καὶ τὴν Ἀζηκα **10** καὶ τὴν Σαραα καὶ τὴν Αιαλων καὶ τὴν Χεβρων ἣ ἔστιν τοῦ Ἰουδα καὶ Βενιαμιν πόλεις τειχήρεις **11** καὶ ὠχύρωσεν αὐτὰς τείχεσιν καὶ ἔδωκεν ἐν αὐταῖς ἡγουμένους καὶ παραθέσεις βρωμάτων ἔλαιον καὶ οἶνον **12** κατὰ πόλιν καὶ κατὰ πόλιν θυρεοὺς καὶ δόρατα καὶ κατίσχυσεν αὐτὰς εἰς πλῆθος σφόδρα καὶ ἦσαν αὐτῷ Ἰουδα καὶ Βενιαμιν **13** καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται οἳ ἦσαν ἐν παντὶ Ἰσραηλ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἐκ πάντων τῶν ὀρίων **14** ὅτι ἐγκατέλιπον οἱ Λευῖται τὰ σκηνώματα τῆς κατασχέσεως αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς Ἰουδαν εἰς Ἱερουσαλημ ὅτι ἐξέβαλεν αὐτοὺς Ἱεροβοαμ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τοῦ μὴ λειτουργεῖν κυρίῳ **15** καὶ κατέστησεν ἑαυτῷ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν καὶ τοῖς εἰδώλοις καὶ τοῖς ματαίοις καὶ τοῖς μόσχοις ἃ ἐποίησεν Ἱεροβοαμ

16 καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ φυλῶν Ἰσραηλ οἱ ἔδωκαν καρδίαν αὐτῶν τοῦ ζητῆσαι κύριον θεὸν Ἰσραηλ καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλημ θῦσαι κυρίῳ θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν **17** καὶ κατίσχυσαν τὴν βασιλείαν Ἰουδα καὶ κατίσχυσαν Ροβοαμ τὸν τοῦ Σαλωμων εἰς ἔτη τρία ὅτι ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς Δαυιδ καὶ Σαλωμων ἔτη τρία **18** καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Ροβοαμ γυναῖκα τὴν Μολλαθ θυγατέρα Ἱεριμουθ υἱοῦ Δαυιδ Ἀβαιαν θυγατέρα Ἐλιαβ τοῦ Ἰεσσαί **19** καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱοὺς τὸν Ἰαοὺς καὶ τὸν Σαμαριαν καὶ τὸν Ροολλαμ **20** καὶ μετὰ ταῦτα ἔλαβεν ἑαυτῷ τὴν Μααχα θυγατέρα Ἀβεσσαλωμ καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ἀβια καὶ τὸν Ἰεθθι καὶ τὸν Ζιζα καὶ τὸν Εμμωθ **21** καὶ ἠγάπησεν Ροβοαμ τὴν Μααχαν θυγατέρα Ἀβεσσαλωμ ὑπὲρ πάσας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰς παλλακὰς αὐτοῦ ὅτι γυναῖκας δέκα ὀκτῶ εἶχεν καὶ παλλακὰς τριάκοντα καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς εἴκοσι ὀκτῶ καὶ θυγατέρας ἐξήκοντα **22** καὶ κατέστησεν εἰς ἄρχοντα Ροβοαμ τὸν Ἀβια τὸν τῆς Μααχα εἰς ἡγούμενον ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ ὅτι βασιλεῦσαι διενοεῖτο αὐτόν **23** καὶ ἠυξήθη παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν πᾶσιν τοῖς ὀρίοις Ἰουδα καὶ Βενιαμιν καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν ταῖς ὄχυραῖς καὶ ἔδωκεν αὐταῖς τροφὰς πλῆθος πολὺ καὶ ἠτήσατο πλῆθος γυναικῶν

12 καὶ ἐγένετο ὡς ἠτοιμάσθη ἡ βασιλεία Ροβοαμ καὶ ὡς κατεκρατήθη ἐγκατέλιπεν τὰς ἐντολὰς κυρίου καὶ πᾶς Ἰσραηλ μετ' αὐτοῦ **2** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ροβοαμ ἀνέβη Σουσακιμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλημ ὅτι ἤμαρτον ἐναντίον κυρίου **3** ἐν χιλίοις καὶ διακοσίοις ἄρμασιν καὶ ἐξήκοντα χιλιάσιν ἵππων καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τοῦ πλῆθους τοῦ ἐλθόντος μετ' αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου Λίβυες Τρωγλοδῦται καὶ Αἰθίοπες **4** καὶ κατεκράτησαν τῶν πόλεων τῶν ὄχυρῶν αἳ ἦσαν ἐν Ἰουδα καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλημ **5** καὶ Σαμαίαις ὁ προφήτης ἦλθεν πρὸς Ροβοαμ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας Ἰουδα

τοὺς συναχθέντας εἰς Ἱερουσαλημ ἀπὸ προσώπου Σουσακιμ καὶ εἶπεν αὐτοῖς οὕτως εἶπεν κύριος ὑμεῖς ἐγκατελίπετέ με καὶ γὰρ ἐγκαταλείψω ὑμᾶς ἐν χειρὶ Σουσακιμ 6 καὶ ἠσχύνθησαν οἱ ἄρχοντες Ἰσραηλ καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπαν δίκαιος ὁ κύριος 7 καὶ ἐν τῷ ἰδεῖν κύριον ὅτι ἐνετράπησαν καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Σαμαϊαν λέγων ἐνετράπησαν οὐ καταφθερῶ αὐτούς καὶ δώσω αὐτούς ὡς μικρὸν εἰς σωτηρίαν καὶ οὐ μὴ στάξῃ ὁ θυμὸς μου ἐν Ἱερουσαλημ 8 ὅτι ἔσονται εἰς παῖδας καὶ γνώσονται τὴν δουλείαν μου καὶ τὴν δουλείαν τῆς βασιλείας τῆς γῆς 9 καὶ ἀνέβη Σουσακιμ βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ ἔλαβεν τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως τὰ πάντα ἔλαβεν καὶ ἔλαβεν τοὺς θυρεοὺς τοὺς χρυσοῦς οὓς ἐποίησεν Σαλωμων 10 καὶ ἐποίησεν Ροβοαμ θυρεοὺς χαλκοῦς ἀντ' αὐτῶν καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτὸν Σουσακιμ ἄρχοντας παρατρεχόντων τοὺς φυλάσσοντας τὸν πυλῶνα τοῦ βασιλέως 11 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν τὸν βασιλέα εἰς οἶκον κυρίου εἰσπορεύοντο οἱ φυλάσσοντες καὶ οἱ παρατρέχοντες καὶ οἱ ἐπιστρέφοντες εἰς ἀπάντησιν τῶν παρατρεχόντων 12 καὶ ἐν τῷ ἐντραπῆναι αὐτὸν ἀπεστράφη ἀπ' αὐτοῦ ὀργὴ κυρίου καὶ οὐκ εἰς καταφθορὰν εἰς τέλος καὶ γὰρ ἐν Ἰουδα ἦσαν λόγοι ἀγαθοὶ 13 καὶ κατίσχυσεν Ροβοαμ ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐβασίλευσεν καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑνὸς ἐτῶν Ροβοαμ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ ἑπτακαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ ἐν τῇ πόλει ἣ ἐξελέξατο κύριος ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκ πασῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Νοομμα ἢ Ἀμμανίτις 14 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρόν ὅτι οὐ κατεύθυνεν τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐκζητῆσαι τὸν κύριον 15 καὶ λόγοι Ροβοαμ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι οὐκ ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐν τοῖς λόγοις Σαμαια τοῦ προφήτου καὶ Ἀδδω τοῦ ὀρῶντος καὶ πράξις

αὐτοῦ καὶ ἐπολέμει Ροβοαμ τὸν Ἱεροβοαμ πάσας τὰς ἡμέρας 16 καὶ ἀπέθανεν Ροβοαμ καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Ἀβια υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

13 ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ἱεροβοαμ ἐβασίλευσεν Ἀβια ἐπὶ Ἰουδαν 2 ἔτη τρία ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Μααχα θυγάτηρ Ουριηλ ἀπὸ Γαβαων καὶ πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Ἀβια καὶ ἀνὰ μέσον Ἱεροβοαμ 3 καὶ παρετάξατο Ἀβια τὸν πόλεμον ἐν δυνάμει πολεμισταῖς δυνάμεως τετρακοσίαις χιλιάσιν ἀνδρῶν δυνατῶν καὶ Ἱεροβοαμ παρετάξατο πρὸς αὐτὸν πόλεμον ἐν ὀκτακοσίαις χιλιάσιν δυνατοὶ πολεμιστὰὶ δυνάμεως 4 καὶ ἀνέστη Ἀβια ἀπὸ τοῦ ὄρους Σομορων ὃ ἐστὶν ἐν τῷ ὄρει Εφραιμ καὶ εἶπεν ἀκούσατε Ἱεροβοαμ καὶ πᾶς Ἰσραηλ 5 οὐχ ὑμῖν γινῶναι ὅτι κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἔδωκεν βασιλείαν ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ εἰς τὸν αἰῶνα τῷ Δαυιδ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ διαθήκη ἐλάτῃ 6 καὶ ἀνέστη Ἱεροβοαμ ὁ τοῦ Ναβατ ὁ παῖς Σαλωμων τοῦ Δαυιδ καὶ ἀπέστη ἀπὸ τοῦ κυρίου αὐτοῦ 7 καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἄνδρες λοιμοὶ υἱοὶ παράνομοι καὶ ἀντέστη πρὸς Ροβοαμ τὸν τοῦ Σαλωμων καὶ Ροβοαμ ἦν νεώτερος καὶ δειλὸς τῇ καρδίᾳ καὶ οὐκ ἀντέστη κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ 8 καὶ νῦν λέγετε ὑμεῖς ἀντιστῆναι κατὰ πρόσωπον βασιλείας κυρίου διὰ χειρὸς υἱῶν Δαυιδ καὶ ὑμεῖς πλῆθος πολὺ καὶ μεθ' ὑμῶν μόσχοι χρυσοῖ οὓς ἐποίησεν ὑμῖν Ἱεροβοαμ εἰς θεοὺς 9 ἢ οὐκ ἐξεβάλετε τοὺς ἱερεῖς κυρίου τοὺς υἱοὺς Ααρων καὶ τοὺς Λευίτας καὶ ἐποιήσατε ἑαυτοῖς ἱερεῖς ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς πᾶς ὁ προσπορευόμενος πληρῶσαι τὰς χεῖρας ἐν μόσχῳ ἐκ βοῶν καὶ κριοῖς ἑπτὰ καὶ ἐγένετο εἰς ἱερέα τῷ μὴ ὄντι θεῷ 10 καὶ ἡμεῖς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν οὐκ ἐγκατελίπομεν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ λειτουργοῦσιν τῷ κυρίῳ οἱ υἱοὶ Ααρων καὶ οἱ Λευῖται ἐν

ταῖς ἑφημερίαις αὐτῶν **11** θυμιῶσιν τῷ κυρίῳ ὀλοκαυτώματα πρῶτῃ καὶ δείλης καὶ θυμίαμα συνθέσεως καὶ προθέσεις ἄρτων ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς καθαρᾶς καὶ ἡ λυχνία ἡ χρυσοῆ καὶ οἱ λυχνοὶ τῆς καύσεως ἀνάψαι δειλῆς ὅτι φυλάσσομεν ἡμεῖς τὰς φυλακὰς κυρίου τοῦ θεοῦ τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ ὑμεῖς ἐγκατελίπετε αὐτόν **12** καὶ ἰδοὺ μεθ' ἡμῶν ἐν ἀρχῇ κύριος καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ αἱ σάλπιγγες τῆς σημασίας τοῦ σημαίνειν ἐφ' ὑμᾶς οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ πολεμήσετε πρὸς κύριον θεὸν τῶν πατέρων ἡμῶν ὅτι οὐκ εὐδοκωθήσεται ὑμῖν **13** καὶ Ἱεροβοὰμ ἀπέστρεψεν τὸ ἔνεδρον ἐλθεῖν αὐτῶν ἐκ τῶν ὀπισθεν καὶ ἐγένετο ἔμπροσθεν Ἰουδα καὶ τὸ ἔνεδρον ἐκ τῶν ὀπισθεν **14** καὶ ἀπέστρεψεν Ἰουδας καὶ ἰδοὺ αὐτοῖς ὁ πόλεμος ἐκ τῶν ἔμπροσθεν καὶ ἐκ τῶν ὀπισθεν καὶ ἐβόησαν πρὸς κύριον καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγγιν **15** καὶ ἐβόησαν ἄνδρες Ἰουδα καὶ ἐγένετο ἐν τῷ βοᾷν ἄνδρας Ἰουδα καὶ κύριος ἐπάταξεν τὸν Ἱεροβοὰμ καὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐναντίον Ἀβια καὶ Ἰουδα **16** καὶ ἔφυγον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου Ἰουδα καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν **17** καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς Ἀβια καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ πληγὴν μεγάλην καὶ ἔπεσον τραυματῖαι ἀπὸ Ἰσραὴλ πεντακόσιοι χιλιάδες ἄνδρες δυνατοί **18** καὶ ἐταπεινώθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ κατίσχυσαν οἱ υἱοὶ Ἰουδα ὅτι ἤλπισαν ἐπὶ κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν **19** καὶ κατεδίωξεν Ἀβια ὀπίσω Ἱεροβοὰμ καὶ προκατελάβετο παρ' αὐτοῦ πόλεις τὴν Βαιθηλ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τὴν Ἰσανα καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τὴν Εφρων καὶ τὰς κώμας αὐτῆς **20** καὶ οὐκ ἔσχεν ἰσχὴν Ἱεροβοὰμ ἔτι πάσας τὰς ἡμέρας Ἀβια καὶ ἐπάταξεν αὐτόν κύριος καὶ ἐτελεύτησεν **21** καὶ κατίσχυσε Ἀβια καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ γυναῖκας δέκα τέσσαρας καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς εἴκοσι δύο καὶ θυγατέρας δέκα ἕξ **22** καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἀβια καὶ αἱ πράξεις

αὐτοῦ καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ τοῦ προφήτου Ἀδδω

14 καὶ ἀπέθανεν Ἀβια μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαιψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσα υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀσα ἠσύχασεν ἡ γῆ Ἰουδα ἕτη δέκα **2** καὶ ἐποίησεν τὸ καλὸν καὶ τὸ εὐθεὲς ἐνώπιον κυρίου θεοῦ αὐτοῦ **3** καὶ ἀπέστησεν τὰ θυσιαστήρια τῶν ἀλλοτριῶν καὶ τὰ ὑψηλὰ καὶ συνέτριψεν τὰς στήλας καὶ ἐξέκοψεν τὰ ἄλση **4** καὶ εἶπεν τῷ Ἰουδα ἐκζητῆσαι τὸν κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ ποιῆσαι τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς **5** καὶ ἀπέστησεν ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων Ἰουδα τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ εἰδῶλα καὶ εἰρήνευσεν **6** πόλεις τειχίρεις ἐν γῆ Ἰουδα ὅτι εἰρήνευσεν ἡ γῆ καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ πόλεμος ἐν τοῖς ἔτεσιν τούτοις ὅτι κατέπαυσε αὐτῷ κύριος **7** καὶ εἶπεν τῷ Ἰουδα οἰκοδομήσωμεν τὰς πόλεις ταύτας καὶ ποιήσωμεν τεῖχη καὶ πύργους καὶ πύλας καὶ μοχλοὺς ἐν ᾧ τῆς γῆς κυριεύσομεν ὅτι καθὼς ἐξεζητήσαμεν κύριον θεὸν ἡμῶν ἐξεζήτησεν ἡμᾶς καὶ κατέπαυσε ἡμᾶς κυκλόθεν καὶ εὐδόκωσεν ἡμῖν **8** καὶ ἐγένετο τῷ Ἀσα δύναμις ὀπλοφόρων αἰρόντων θυρεοὺς καὶ δόρατα ἐν γῆ Ἰουδα τριακόσιοι χιλιάδες καὶ ἐν γῆ Βενιαμιν πελτασταὶ καὶ τοξοὶ διακόσιοι καὶ πεντήκοντα χιλιάδες πάντες οὗτοι πολεμισταὶ δυνάμεως **9** καὶ ἐξῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς Ζαρὲ ὁ Αἰθίοψ ἐν δυνάμει ἐν χιλίαις χιλιάσιν καὶ ἄρμασιν τριακοσίοις καὶ ἦλθεν ἕως Μαρῖσα **10** καὶ ἐξῆλθεν Ἀσα εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ παρετάξατο πόλεμον ἐν τῇ φάραγγι κατὰ βορρᾶν Μαρῖσης **11** καὶ ἐβόησεν Ἀσα πρὸς κύριον θεὸν αὐτοῦ καὶ εἶπεν κύριε οὐκ ἄδυνατεῖ παρὰ σοὶ σῶζειν ἐν πολλοῖς καὶ ἐν ὀλίγοις κατίσχυσον ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ὅτι ἐπὶ σοὶ πεποιθήμεν καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἦλθαμεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τὸ πολὺ τοῦτο κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν μὴ κατισχυσάτω πρὸς σὲ ἄνθρωπος **12** καὶ ἐπάταξεν κύριος τοὺς Αἰθίοπας ἐναντίον

Ιουδα καὶ ἔφυγον οἱ Αἰθίοπες **13** καὶ κατεδίωξεν Ασα καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἕως Γεδωρ καὶ ἔπесον Αἰθίοπες ὥστε μὴ εἶναι ἐν αὐτοῖς περιποιήσιν ὅτι συνετριβήσαν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐναντίον τῆς δυνάμεως αὐτοῦ καὶ ἐσκύλευσαν σκύλα πολλά **14** καὶ ἐξέκοψαν τὰς κώμας αὐτῶν κύκλω Γεδωρ ὅτι ἐγενήθη ἕκστασις κυρίου ἐπ' αὐτούς καὶ ἐσκύλευσαν πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν ὅτι πολλὰ σκύλα ἐγενήθη αὐτοῖς **15** καὶ γε σκηνας κτήσεων τοὺς Αμαζονεῖς ἐξέκοψαν καὶ ἔλαβον πρόβατα πολλὰ καὶ καμήλους καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλημ

15 καὶ Αζαριας υἱὸς Ὡδηδ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου **2** καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν Ασα καὶ παντὶ Ἰουδα καὶ Βενιαμιν καὶ εἶπεν ἀκούσατέ μου Ασα καὶ πᾶς Ἰουδα καὶ Βενιαμιν κύριος μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ εἶναι ὑμᾶς μετ' αὐτοῦ καὶ ἐὰν ἐκζητήσητε αὐτὸν εὐρεθήσεται ὑμῖν καὶ ἐὰν ἐγκαταλίπητε αὐτὸν ἐγκαταλείψει ὑμᾶς **3** καὶ ἡμέραι πολλαὶ τῷ Ἰσραηλ ἐν οὐ θεῶ ἀληθινῶ καὶ οὐχ ἱερέως ὑποδεικνύοντος καὶ ἐν οὐ νόμῳ **4** καὶ ἐπιστρέψει ἐπὶ κύριον θεὸν Ἰσραηλ καὶ εὐρεθήσεται αὐτοῖς **5** καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ οὐκ ἔστιν εἰρήνη τῷ ἐκπορευομένῳ καὶ τῷ εἰσπορευομένῳ ὅτι ἕκστασις κυρίου ἐπὶ πάντα τοὺς κατοικοῦντας τὰς χώρας **6** καὶ πολεμήσει ἔθνος πρὸς ἔθνος καὶ πόλις πρὸς πόλιν ὅτι ὁ θεὸς ἐξέστησεν αὐτούς ἐν πάσῃ θλίψει **7** καὶ ὑμεῖς ἰσχύσατε καὶ μὴ ἐκλυέσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν ὅτι ἔστιν μισθὸς τῇ ἐργασίᾳ ὑμῶν **8** καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαι τοὺς λόγους τούτους καὶ τὴν προφητείαν Ἀδαδ τοῦ προφήτου καὶ κατίσχυσεν καὶ ἐξέβαλεν τὰ βδελύγματα ἀπὸ πάσης τῆς γῆς Ἰουδα καὶ Βενιαμιν καὶ ἀπὸ τῶν πόλεων ὧν κατέσχευεν ἐν ὄρει Εφραιμ καὶ ἐνεκαίνισεν τὸ θυσιαστήριον κυρίου ὃ ἦν ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ κυρίου **9** καὶ ἐξεκκλησίασεν τὸν Ἰουδαν καὶ Βενιαμιν καὶ τοὺς προσηλύτους τοὺς παροικοῦντας μετ' αὐτοῦ ἀπὸ Εφραιμ καὶ ἀπὸ Μανασση καὶ ἀπὸ Συμεων ὅτι

προσετέθησαν πρὸς αὐτὸν πολλοὶ τοῦ Ἰσραηλ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτούς ὅτι κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ **10** καὶ συνήχθησαν εἰς Ἱερουσαλημ ἐν τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ ἐν τῷ πεντεκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ασα **11** καὶ ἔθυσεν τῷ κυρίῳ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπὸ τῶν σκύλων ὧν ἤνεγκαν μόσχους ἑπτακοσίους καὶ πρόβατα ἑπτακισχίλια **12** καὶ διῆλθεν ἐν διαθήκῃ ζητῆσαι κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς **13** καὶ πᾶς ὃς ἐὰν μὴ ἐκζητήσῃ κύριον θεὸν Ἰσραηλ ἀποθανεῖται ἀπὸ νεωτέρου ἕως πρεσβυτέρου ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς **14** καὶ ὤμοσαν ἐν τῷ κυρίῳ ἐν φωνῇ μεγάλη καὶ ἐν σάλπιγγιν καὶ ἐν κερατίνοις **15** καὶ ἠψόφρανησαν πᾶς Ἰουδα περὶ τοῦ ὄρκου ὅτι ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὤμοσαν καὶ ἐν πάσῃ θελήσει ἐζήτησαν αὐτὸν καὶ εὐρέθη αὐτοῖς καὶ κατέπαυσεν αὐτοῖς κύριος κυκλόθεν **16** καὶ τὴν Μααχα τὴν μητέρα αὐτοῦ μετέστησεν τοῦ μὴ εἶναι τῇ Ἀσάρτῃ λειτουργοῦσαν καὶ κατέκοψεν τὸ εἶδωλον καὶ κατέκαυσεν ἐν χεიმάρρῳ Κεδρων **17** πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἀπέστησαν ἔτι ὑπῆρχεν ἐν τῷ Ἰσραηλ ἀλλ' ἡ καρδία Ασα ἐγένετο πλήρης πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ **18** καὶ εἰσήνεγκεν τὰ ἅγια Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τὰ ἅγια οἴκου κυρίου τοῦ θεοῦ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ σκευή **19** καὶ πόλεμος οὐκ ἦν μετ' αὐτοῦ ἕως τοῦ πέμπτου καὶ τριακοστοῦ ἔτους τῆς βασιλείας Ασα

16 καὶ ἐν τῷ ὀγδόῳ καὶ τριακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας Ασα ἀνέβη Βαασα βασιλεὺς Ἰσραηλ ἐπὶ Ἰουδαν καὶ ὠκοδόμησεν τὴν Ραμα τοῦ μὴ δοῦναι ἕξοδον καὶ εἴσοδον τῷ Ασα βασιλεῖ Ἰουδα **2** καὶ ἔλαβεν Ασα χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐκ θησαυρῶν οἴκου κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέστειλεν πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Ἀδερ βασιλέως Συρίας τὸν κατοικοῦντα ἐν Δαμασκῷ λέγων **3** διάθου διαθήκην ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πατρὸς μου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πατρὸς σου ἰδοὺ ἀπέσταλκά σοι χρυσίον

καὶ ἀργύριον δεῦρο καὶ διασκέδασον ἀπ' ἐμοῦ τὸν Βαασα βασιλέα Ἰσραηλ καὶ ἀπελθέτω ἀπ' ἐμοῦ **4** καὶ ἤκουσεν υἱὸς Ἀδερ τοῦ βασιλέως Ἀσα καὶ ἀπέστειλεν τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰσραηλ καὶ ἐπάταξεν τὴν Ἴων καὶ τὴν Δαν καὶ τὴν Ἀβελμαιν καὶ πάσας τὰς περιχώρους Νεφθαλί **5** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι Βαασα ἀπέλιπεν τοῦ μηκέτι οἰκοδομεῖν τὴν Ραμα καὶ κατέπαυσεν τὸ ἔργον αὐτοῦ **6** καὶ Ἀσα ὁ βασιλεὺς ἔλαβεν πάντα τὸν Ἰουδαν καὶ ἔλαβεν τοὺς λίθους τῆς Ραμα καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς ἃ ὠκοδόμησεν Βαασα καὶ ὠκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς τὴν Γαβαε καὶ τὴν Μασφα **7** καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἦλθεν Ἀνανι ὁ προφήτης πρὸς Ἀσα βασιλέα Ἰουδα καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐν τῷ πεποιθῆναι σε ἐπὶ βασιλέα Συρίας καὶ μὴ πεποιθῆναι σε ἐπὶ κύριον θεὸν σου διὰ τοῦτο ἐσώθη δύναμις Συρίας ἀπὸ τῆς χειρός σου **8** οὐχ οἱ Αἰθίοπες καὶ Λίβυες ἦσαν εἰς δύναμιν πολλὴν εἰς θάρσος εἰς ἵππεις εἰς πλῆθος σφόδρα καὶ ἐν τῷ πεποιθῆναι σε ἐπὶ κύριον παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖράς σου **9** ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπιβλέπουσιν ἐν πάσῃ τῇ γῆ κατισχύσῃ ἐν πάσῃ καρδίᾳ πλήρει πρὸς αὐτόν ἠγνόηκας ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται μετὰ σοῦ πόλεμος **10** καὶ ἐθυμώθη Ἀσα τῷ προφήτῃ καὶ παρέθετο αὐτὸν εἰς φυλακὴν ὅτι ὠργίσθη ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐλυμήνατο Ἀσα ἐν τῷ λαῷ ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ **11** καὶ ἰδοὺ οἱ λόγοι Ἀσα οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι γεγραμμένοι ἐν βιβλίῳ βασιλέων Ἰουδα καὶ Ἰσραηλ **12** καὶ ἐμαλακίσθη Ἀσα ἐν τῷ ἐνάτῳ καὶ τριακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ τοὺς πόδας ἕως σφόδρα ἐμαλακίσθη καὶ ἐν τῇ μαλακίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐζήτησεν κύριον ἀλλὰ τοὺς ἰατροὺς **13** καὶ ἐκοιμήθη Ἀσα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτελεύτησεν ἐν τῷ ἐνάτῳ καὶ τριακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ **14** καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ μνήματι ᾧ ὤρυξεν ἑαυτῷ ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐκοίμισαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ ἔπλησαν ἀρωμάτων καὶ γένη μύρων

μυρεψῶν καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ἐκφορὰν μεγάλην ἕως σφόδρα

17 καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσαφατ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ καὶ κατίσχυσεν Ἰωσαφατ ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ **2** καὶ ἔδωκεν δύναμιν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰουδα ταῖς ὀχυραῖς καὶ κατέστησεν ἠγουμένους ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἐν πόλεσιν Εφραιμ ἃς προκατελάβετο Ἀσα ὁ πατὴρ αὐτοῦ **3** καὶ ἐγένετο κύριος μετὰ Ἰωσαφατ ὅτι ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ταῖς πρῶταις καὶ οὐκ ἐξεζήτησεν τὰ εἰδῶλα **4** ἀλλὰ κύριον τὸν θεὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐξεζήτησεν καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπορεύθη καὶ οὐχ ὡς τοῦ Ἰσραηλ τὰ ἔργα **5** καὶ κατηύθυνεν κύριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν πᾶς Ἰουδα δῶρα τῷ Ἰωσαφατ καὶ ἐγένετο αὐτῷ πλοῦτος καὶ δόξα πολλή **6** καὶ ὑψώθη καρδία αὐτοῦ ἐν ὁδῷ κυρίου καὶ ἔτι ἐξῆρεν τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ ἄλση ἀπὸ τῆς γῆς Ἰουδα **7** καὶ ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀπέστειλεν τοὺς ἠγουμένους αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν δυνατῶν τὸν Ἀβδιαν καὶ Ζαχαριαν καὶ Ναθαναηλ καὶ Μιχαιαν διδάσκειν ἐν πόλεσιν Ἰουδα **8** καὶ μετ' αὐτῶν οἱ Λευῖται Σαμουίας καὶ Ναθανιας καὶ Ζαβδίας καὶ Ἀσηλ καὶ Σεμιραμωθ καὶ Ἰωνathan καὶ Ἀδωνίας καὶ Τωβίας οἱ Λευῖται καὶ μετ' αὐτῶν Ἐλισαμα καὶ Ἰωραμ οἱ ἱερεῖς **9** καὶ ἐδίδασκον ἐν Ἰουδα καὶ μετ' αὐτῶν βύβλος νόμου κυρίου καὶ διήλθον ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἐδίδασκον τὸν λαόν **10** καὶ ἐγένετο ἔκστασις κυρίου ἐπὶ πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς ταῖς κύκλῳ Ἰουδα καὶ οὐκ ἐπολέμουν πρὸς Ἰωσαφατ **11** καὶ ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων ἔφερον τῷ Ἰωσαφατ δῶρα καὶ ἀργύριον καὶ δόματα καὶ οἱ Ἄραβες ἔφερον αὐτῷ κριοὺς προβάτων ἑπτακισχιλίους ἑπτακοσίους **12** καὶ ἦν Ἰωσαφατ πορευόμενος μεῖζων ἕως εἰς ὕψος καὶ ὠκοδόμησεν οἰκῆσεις ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ πόλεις ὀχυράς **13** καὶ ἔργα πολλὰ ἐγένετο αὐτῷ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἄνδρες πολεμισταὶ δυνατοὶ ἰσχύοντες

ἐν Ἱερουσαλημ **14** καὶ οὗτος ἀριθμὸς αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν τῷ Ἰουδα χιλιάρχοι Ἐδνας ὁ ἄρχων καὶ μετ' αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ δυνάμεως τριακόσαιοι χιλιάδες **15** καὶ μετ' αὐτὸν Ἰωαναν ὁ ἠγούμενος καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσαιοι ὀγδοήκοντα χιλιάδες **16** καὶ μετ' αὐτὸν Ἀμασίας ὁ τοῦ Ζαχρι ὁ προθυμούμενος τῷ κυρίῳ καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσαιοι χιλιάδες δυνατοὶ δυνάμεως **17** καὶ ἐκ τοῦ Βενιαμιν δυνατὸς δυνάμεως Ἐλιαδα καὶ μετ' αὐτοῦ τοξόται καὶ πελτασταὶ διακόσαιοι χιλιάδες **18** καὶ μετ' αὐτὸν Ἰωζαβαδ καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες δυνατοὶ πολέμου **19** οὗτοι οἱ λειτουργοῦντες τῷ βασιλεῖ ἐκτὸς ὧν ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς πόλεσιν ταῖς ὀχυραῖς ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ

18 καὶ ἐγενήθη τῷ Ἰωσαφατ ἔτι πλοῦτος καὶ δόξα πολλή καὶ ἐπεγαμβρεύσατο ἐν οἴκῳ Ἀχααβ **2** καὶ κατέβη διὰ τέλους ἐτῶν πρὸς Ἀχααβ εἰς Σαμάρειαν καὶ ἔθυσεν αὐτῷ Ἀχααβ πρόβατα καὶ μόσχους πολλοὺς καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ καὶ ἠπάτα αὐτὸν τοῦ συναναβῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς Ραμωθ τῆς Γαλααδίτιδος **3** καὶ εἶπεν Ἀχααβ βασιλεὺς Ἰσραηλ πρὸς Ἰωσαφατ βασιλέα Ἰουδα πορευθή μετ' ἐμοῦ εἰς Ραμωθ τῆς Γαλααδίτιδος καὶ εἶπεν αὐτῷ ὡς ἐγὼ οὕτως καὶ σύ ὡς ὁ λαός σου καὶ ὁ λαός μου μετὰ σοῦ εἰς πόλεμον **4** καὶ εἶπεν Ἰωσαφατ πρὸς βασιλέα Ἰσραηλ ζήτησον δὴ σήμερον τὸν κύριον **5** καὶ συνήγαγεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ τοὺς προφήτας τετρακοσίους ἄνδρας καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰ πορευθῶ εἰς Ραμωθ Γαλααδ εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω καὶ εἶπαν ἀνάβαινε καὶ δώσει ὁ θεὸς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως **6** καὶ εἶπεν Ἰωσαφατ οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ κυρίου ἔτι καὶ ἐπιζητήσομεν παρ' αὐτοῦ **7** καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραηλ πρὸς Ἰωσαφατ ἔτι ἀνὴρ εἷς τοῦ ζητῆσαι τὸν κύριον δι' αὐτοῦ καὶ ἐγὼ ἐμίσησα αὐτόν ὅτι οὐκ ἔστιν προφητεύων περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθὰ ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ εἰς κακὰ οὗτος Μιχαιας υἱὸς Ἰεμλα καὶ εἶπεν Ἰωσαφατ μὴ λαλείτω ὁ

βασιλεὺς οὕτως **8** καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ εὐνοῦχον ἕνα καὶ εἶπεν τάχος Μιχαιαν υἱὸν Ἰεμλα **9** καὶ βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα καθήμενοι ἕκαστος ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἐνδεδυμένοι στολὰς καθήμενοι ἐν τῷ εὐρυχώρῳ θύρας πύλης Σαμαρείας καὶ πάντες οἱ προφήται ἐπροφήτευσαν ἐναντίον αὐτῶν **10** καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Σεδεκίας υἱὸς Χανανα κέρατα σιδηρᾶ καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἐν τούτοις κεραιεῖς τὴν Συρίαν ἕως ἂν συντελεσθῇ **11** καὶ πάντες οἱ προφήται ἐπροφήτευσαν οὕτως λέγοντες ἀνάβαινε εἰς Ραμωθ Γαλααδ καὶ εὐοδωθήσῃ καὶ δώσει κύριος εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως **12** καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς τοῦ καλέσαι τὸν Μιχαιαν ἐλάλησεν αὐτῷ λέγων ἰδοὺ ἐλάλησαν οἱ προφῆται ἐν στόματι ἐνὶ ἀγαθὰ περὶ τοῦ βασιλέως καὶ ἔστωσαν δὴ οἱ λόγοι σου ὡς ἐνός αὐτῶν καὶ λαλήσεις ἀγαθὰ **13** καὶ εἶπεν Μιχαιας ζῆ κύριος ὅτι ὁ ἐὰν εἶπη ὁ θεὸς πρὸς με αὐτὸ λαλήσω **14** καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Μιχαια εἰ πορευθῶ εἰς Ραμωθ Γαλααδ εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω καὶ εἶπεν ἀνάβαινε καὶ εὐοδώσεις καὶ δοθήσονται εἰς χεῖρας ὑμῶν **15** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ποσάκις ὀρκίζω σε ἵνα μὴ λαλήσης πρὸς με πλὴν ἀλήθειαν ἐν ὀνόματι κυρίου **16** καὶ εἶπεν εἶδον τὸν Ἰσραηλ διεσπαρμένους ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς πρόβατα οἷς οὐκ ἔστιν ποιμὴν καὶ εἶπεν κύριος οὐκ ἔχουσιν ἠγούμενον ἀναστρεφέτωσαν ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ **17** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ πρὸς Ἰωσαφατ οὐκ εἶπά σοι ὅτι οὐ προφητεύει περὶ ἐμοῦ ἀγαθὰ ἀλλ' ἢ κακὰ **18** καὶ εἶπεν οὐχ οὕτως ἀκούσατε λόγον κυρίου εἶδον τὸν κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ πᾶσα δύναμις τοῦ οὐρανοῦ εἰστήκει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ **19** καὶ εἶπεν κύριος τίς ἀπατήσῃ τὸν Ἀχααβ βασιλέα Ἰσραηλ καὶ ἀναβήσεται καὶ πεσεῖται ἐν Ραμωθ Γαλααδ καὶ εἶπεν οὗτος οὕτως καὶ οὗτος εἶπεν οὕτως

20 και ἐξῆλθεν τὸ πνεῦμα καὶ ἔστη ἐνώπιον κυρίου καὶ εἶπεν ἐγὼ ἀπατήσω αὐτόν καὶ εἶπεν κύριος ἐν τίνι 21 καὶ εἶπεν ἐξελεύσομαι καὶ ἔσομαι πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἀπατήσεις καὶ δυνήση ἔξελθε καὶ ποιήσον οὕτως 22 καὶ νῦν ἰδοὺ ἔδωκεν κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν προφητῶν σου τούτων καὶ κύριος ἐλάλησεν ἐπὶ σὲ κακὰ 23 καὶ ἠγγισεν Σεδεκίας υἱὸς Χαναανα καὶ ἐπάταξεν τὸν Μιχαιαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα καὶ εἶπεν αὐτῷ ποία τῆ ὁδῷ παρήλθεν πνεῦμα κυρίου παρ' ἐμοῦ τοῦ λαλήσαι πρὸς σέ 24 καὶ εἶπεν Μιχαιας ἰδοὺ ὄψη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν ἣ εἰσελεύση ταμίειον ἐκ ταμείου τοῦ κατακρυβῆναι 25 καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραηλ λάβετε τὸν Μιχαιαν καὶ ἀποστρέψατε πρὸς Εμρη ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ πρὸς Ἰωας ἄρχοντα υἱὸν τοῦ βασιλέως 26 καὶ ἐρεῖς οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἀπόθεσθε τοῦτον εἰς οἶκον φυλακῆς καὶ ἐσθιέτω ἄρτον θλίψεως καὶ ὕδωρ θλίψεως ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι με ἐν εἰρήνῃ 27 καὶ εἶπεν Μιχαιας ἐὰν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃς ἐν εἰρήνῃ οὐκ ἐλάλησεν κύριος ἐν ἐμοὶ ἀκούσατε λαοὶ πάντες 28 καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα εἰς Ραμωθ Γαλααδ 29 καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραηλ πρὸς Ἰωσαφατ κατακαλύψομαι καὶ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν πόλεμον καὶ σὺ ἔνδυσαι τὸν ἱματισμόν μου καὶ συνεκαλύψατο βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον 30 καὶ βασιλεὺς Συρίας ἐνετείλατο τοῖς ἄρχουσιν τῶν ἀρμάτων τοῖς μετ' αὐτοῦ λέγων μὴ πολεμεῖτε τὸν μικρὸν καὶ τὸν μέγαν ἀλλ' ἢ τὸν βασιλέα Ἰσραηλ μόνον 31 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων τὸν Ἰωσαφατ καὶ αὐτοὶ εἶπαν Βασιλεὺς Ἰσραηλ ἐστὶν καὶ ἐκύκλωσαν αὐτόν τοῦ πολεμεῖν καὶ ἐβόησεν Ἰωσαφατ καὶ κύριος ἔσωσεν αὐτόν καὶ ἀπέστρεψεν αὐτούς ὁ θεὸς ἀπ' αὐτοῦ 32 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων ὅτι οὐκ ἦν βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ ἀπέστρεψαν ἀπ'

αὐτοῦ 33 καὶ ἀνὴρ ἐνέτεινεν τόξον εὐστόχως καὶ ἐπάταξεν τὸν βασιλέα Ἰσραηλ ἀνὰ μέσον τοῦ πνεύμονος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θώρακος καὶ εἶπεν τῷ ἠνιόχῳ ἐπίστρεψε τὴν χεῖρά σου καὶ ἐξάγαγέ με ἐκ τοῦ πολέμου ὅτι ἐπόνεσα 34 καὶ ἐτροπώθη ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ ἦν ἐσθηκῶς ἐπὶ τοῦ ἄρματος ἕως ἐσπέρας ἐξ ἐναντίας Συρίας καὶ ἀπέθανεν δύνωντος τοῦ ἡλίου

19 καὶ ἀπέστρεψεν Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ εἰς Ἱερουσαλημ 2 καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ Ἰουά τοῦ Ἀνανι ὁ προφήτης καὶ εἶπεν αὐτῷ βασιλεῦ Ἰωσαφατ εἰ ἀμαρτωλῶ σὺ βοηθεῖς ἢ μισουμένῳ ὑπὸ κυρίου φιλιάζεις διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σὲ ὀργὴ παρὰ κυρίου 3 ἀλλ' ἢ λόγοι ἀγαθοὶ ηὔρεθησαν ἐν σοὶ ὅτι ἐξῆρας τὰ ἄλλα ἀπὸ τῆς γῆς Ἰουδα καὶ κατηύθυνας τὴν καρδίαν σου ἐκζητῆσαι τὸν κύριον 4 καὶ κατώκησεν Ἰωσαφατ ἐν Ἱερουσαλημ καὶ πάλιν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λαὸν ἀπὸ Βηρσαβее ἕως ὄρους Εφραιμ καὶ ἐπέστρεψεν αὐτούς ἐπὶ κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν 5 καὶ κατέστησεν κριτὰς ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰουδα ταῖς ὀχυραῖς ἐν πόλει καὶ πόλει 6 καὶ εἶπεν τοῖς κριταῖς ἴδετε τί ὑμεῖς ποιεῖτε ὅτι οὐκ ἀνθρώπων ὑμεῖς κρίνετε ἀλλ' ἢ τῷ κυρίῳ καὶ μεθ' ὑμῶν λόγοι τῆς κρίσεως 7 καὶ νῦν γενέσθω φόβος κυρίου ἐφ' ὑμᾶς καὶ φυλάσσετε καὶ ποιήσετε ὅτι οὐκ ἔστιν μετὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἀδικία οὐδὲ θαυμάσαι πρόσωπον οὐδὲ λαβεῖν δῶρα 8 καὶ γὰρ ἐν Ἱερουσαλημ κατέστησεν Ἰωσαφατ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν πατριαρχῶν Ἰσραηλ εἰς κρίσιν κυρίου καὶ κρίνειν τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλημ 9 καὶ ἐνετείλατο πρὸς αὐτούς λέγων οὕτως ποιήσετε ἐν φόβῳ κυρίου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν πλήρει καρδίᾳ 10 πᾶς ἀνὴρ κρίσιν τὴν ἐλθοῦσαν ἐφ' ὑμᾶς τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν κατοικούντων ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀνὰ μέσον αἵματος αἶμα καὶ ἀνὰ μέσον προστάγματος

καὶ ἐντολῆς καὶ δικαιοῦματα καὶ κρίματα καὶ διαστελεῖσθε αὐτοῖς καὶ οὐχ ἁμαρτήσονται τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἔσται ἐφ' ὑμᾶς ὀργὴ καὶ ἐπὶ τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν οὕτως ποιήσετε καὶ οὐχ ἁμαρτήσεσθε **11** καὶ ἰδοὺ Ἀμαρίας ὁ ἱερεὺς ἠγούμενος ἐφ' ὑμᾶς εἰς πᾶν λόγον κυρίου καὶ Ζαβδίας υἱὸς Ἰσραὴλ ὁ ἠγούμενος εἰς οἶκον Ἰουδα πρὸς πᾶν λόγον βασιλέως καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Λευῖται πρὸ προσώπου ὑμῶν ἰσχύσατε καὶ ποιήσατε καὶ ἔσται κύριος μετὰ τοῦ ἀγαθοῦ

20 καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθον οἱ υἱοὶ Μωαβ καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμων καὶ μετ' αὐτῶν ἐκ τῶν Μιναίων πρὸς Ἰωσαφατ εἰς πόλεμον **2** καὶ ἦλθον καὶ ὑπέδειξαν τῷ Ἰωσαφατ λέγοντες ἦκει ἐπὶ σὲ πλῆθος πολὺ ἐκ πέραν τῆς θαλάσσης ἀπὸ Συρίας καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἐν Ἀσασανθαμαρ αὕτη ἐστὶν Ἐνγαδδι **3** καὶ ἐφοβήθη καὶ ἔδωκεν Ἰωσαφατ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐκζητῆσαι τὸν κύριον καὶ ἐκήρυξεν νηστείαν ἐν παντὶ Ἰουδα **4** καὶ συνήχη Ἰουδας ἐκζητῆσαι τὸν κύριον καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων Ἰουδα ἦλθον ζητῆσαι τὸν κύριον **5** καὶ ἀνέστη Ἰωσαφατ ἐν ἐκκλησίᾳ Ἰουδα ἐν Ἱερουσαλημ ἐν οἴκῳ κυρίου κατὰ πρόσωπον τῆς αὐλῆς τῆς καινῆς **6** καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν οὐχὶ σὺ εἶ θεὸς ἐν οὐρανῷ καὶ σὺ κυριεύεις πασῶν τῶν βασιλειῶν τῶν ἐθνῶν καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου ἰσχύς δυναστείας καὶ οὐκ ἔστιν πρὸς σὲ ἀντιστῆναι **7** οὐχὶ σὺ εἶ ὁ κύριος ὁ ἐξολοθρεύσας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἀπὸ προσώπου τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ καὶ ἔδωκας αὐτὴν σπέρματι Ἀβρααμ τῷ ἡγαπημένῳ σου εἰς τὸν αἰῶνα **8** καὶ κατώκησαν ἐν αὐτῇ καὶ ὠκοδόμησαν ἐν αὐτῇ ἅγιασμα τῷ ὀνόματί σου λέγοντες **9** ἐὰν ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς κακὰ ῥομφαία κρίσις θάνατος λιμός στησόμεθα ἐναντίον τοῦ οἴκου τούτου καὶ ἐναντίον σου ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ βοησόμεθα πρὸς σὲ ἀπὸ τῆς θλίψεως καὶ ἀκούσῃ καὶ σώσεις **10** καὶ νῦν ἰδοὺ υἱοὶ Ἀμμων καὶ Μωαβ καὶ ὄρος Σηὶρ εἰς οὐς οὐκ

ἔδωκας τῷ Ἰσραὴλ διελθεῖν δι' αὐτῶν ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὅτι ἐξέκλιναν ἀπ' αὐτῶν καὶ οὐκ ἐξωλέθρευσαν αὐτούς **11** καὶ νῦν ἰδοὺ αὐτοὶ ἐπιχειροῦσιν ἐφ' ἡμᾶς ἐξελθεῖν ἐκβαλεῖν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἣς ἔδωκας ἡμῖν **12** κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν οὐ κρινεῖς ἐν αὐτοῖς ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἰσχύς τοῦ ἀντιστῆναι πρὸς τὸ πλῆθος τὸ πολὺ τοῦτο τὸ ἐλθὼν ἐφ' ἡμᾶς καὶ οὐκ οἶδαμεν τί ποιήσωμεν αὐτοῖς ἀλλ' ἢ ἐπὶ σοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν **13** καὶ πᾶς Ἰουδας ἔστηκώς ἐναντι κυρίου καὶ τὰ παιδία αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες **14** καὶ τῷ Ὄζηλ τῷ τοῦ Ζαχαρίου τῶν υἱῶν Βαναιου τῶν υἱῶν Ἐλεηλ τοῦ Μανθανιου τοῦ Λευίτου ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀσαφ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ **15** καὶ εἶπεν ἀκούσατε πᾶς Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλημ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰωσαφατ τάδε λέγει κύριος ὑμῖν αὐτοῖς μὴ φοβεῖσθε μηδὲ πτοηθῆτε ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄχλου τοῦ πολλοῦ τούτου ὅτι οὐχ ὑμῖν ἐστὶν ἡ παράταξις ἀλλ' ἢ τῷ θεῷ **16** αὔριον κατάρβητε ἐπ' αὐτούς ἰδοὺ ἀναβαίνουσιν κατὰ τὴν ἀνάβασιν Ἀσας καὶ εὐρήσετε αὐτούς ἐπ' ἄκρου ποταμοῦ τῆς ἐρήμου Ἱεριηλ **17** οὐχ ὑμῖν ἐστὶν πολεμῆσαι ταῦτα σύνετε καὶ ἴδετε τὴν σωτηρίαν κυρίου μεθ' ὑμῶν Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλημ μὴ φοβεῖσθε μηδὲ πτοηθῆτε αὔριον ἐξελθεῖν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς καὶ κύριος μεθ' ὑμῶν **18** καὶ κύψας Ἰωσαφατ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ πᾶς Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλημ ἔπεσαν ἐναντι κυρίου προσκυνῆσαι κυρίῳ **19** καὶ ἀνέστησαν οἱ Λευῖται ἀπὸ τῶν υἱῶν Κααθ καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Κορε αἰνεῖν κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ ἐν φωνῇ μεγάλη εἰς ὕψος **20** καὶ ὠρθησαν πρῶι καὶ ἐξῆλθον εἰς τὴν ἔρημον Θεκωε καὶ ἐν τῷ ἐξελθεῖν ἔστη Ἰωσαφατ καὶ ἐβόησεν καὶ εἶπεν ἀκούσατέ μου Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλημ ἐμπιστεύσατε ἐν κυρίῳ θεῷ ὑμῶν καὶ ἐμπιστευθήσεσθε ἐμπιστεύσατε ἐν προφῆτῃ αὐτοῦ καὶ εὐοδωθήσεσθε **21** καὶ ἐβουλεύσατο

μετὰ τοῦ λαοῦ καὶ ἔστησεν ψαλτωδοὺς καὶ αἰνοῦντας ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν τὰ ἄγια ἐν τῷ ἐξελεθῆν ἔμπροσθεν τῆς δυνάμεως καὶ ἔλεγον ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **22** καὶ ἐν τῷ ἄρξασθαι τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ τῆς ἐξομολογήσεως ἔδωκεν κύριος πολεμεῖν τοὺς υἱοὺς Ἀμμων ἐπὶ Μωαβ καὶ ὄρος Σηρ τοὺς ἐξελεθόντας ἐπὶ Ἰουδαν καὶ ἐτροπώθησαν **23** καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμων καὶ Μωαβ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ὄρος Σηρ ἐξολεθρεῦσαι καὶ ἐκτρίψαι καὶ ὡς συνετέλεσαν τοὺς κατοικοῦντας Σηρ ἀνέστησαν εἰς ἀλλήλους τοῦ ἐξολεθρευθῆναι **24** καὶ Ἰουδας ἦλθεν ἐπὶ τὴν σκοπιὰν τῆς ἐρήμου καὶ ἐπέβλεψεν καὶ εἶδεν τὸ πλῆθος καὶ ἰδοὺ πάντες νεκροὶ πεπτωκότες ἐπὶ τῆς γῆς οὐκ ἦν σωζόμενος **25** καὶ ἦλθεν Ἰωσαφατ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ σκυλεῦσαι τὰ σκῦλα αὐτῶν καὶ εὗρον κτήνη πολλὰ καὶ ἀποσκευὴν καὶ σκῦλα καὶ σκευὴ ἐπιθυμητὰ καὶ ἐσκύλευσαν ἑαυτοῖς καὶ ἐγένοντο ἡμέραι τρεῖς σκυλευόντων αὐτῶν τὰ σκῦλα ὅτι πολλὰ ἦν **26** καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐπισυνήχθησαν εἰς τὸν αὐλῶνα τῆς εὐλογίας ἐκεῖ γὰρ ἠυλόγησαν τὸν κύριον διὰ τοῦτο ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Κοιλὰς εὐλογίας ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **27** καὶ ἐπέστρεψεν πᾶς ἀνὴρ Ἰουδα εἰς Ἱερουσαλημ καὶ Ἰωσαφατ ἠγούμενος αὐτῶν ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ ὅτι εὐφρανεν αὐτοὺς κύριος ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν **28** καὶ εἰσηλθὼν εἰς Ἱερουσαλημ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις καὶ ἐν σάλπιγξιν εἰς οἶκον κυρίου **29** καὶ ἐγένετο ἔκστασις κυρίου ἐπὶ πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς ἐν τῷ ἀκοῦσαι αὐτοὺς ὅτι ἐπολέμησεν κύριος πρὸς τοὺς ὑπεναντίους Ἰσραηλ **30** καὶ εἰρήνευσεν ἡ βασιλεία Ἰωσαφατ καὶ κατέπαυσεν αὐτῷ ὁ θεὸς αὐτοῦ κυκλόθεν **31** καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσαφατ ἐπὶ τὸν Ἰουδαν ἐτῶν τριάκοντα πέντε ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ εἴκοσι πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀζοῦβα θυγάτηρ Σαλι **32** καὶ ἐπορεύθη

ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀσα καὶ οὐκ ἐξέκλινεν τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου **33** ἀλλὰ τὰ ὑψηλὰ ἔτι ὑπῆρχεν καὶ ἔτι ὁ λαὸς οὐ κατεύθυνεν τὴν καρδίαν πρὸς κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν **34** καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἰωσαφατ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐν λόγοις Ἰου τοῦ Ἀνανι ὃς κατέγραψεν βιβλίον βασιλέων Ἰσραηλ **35** καὶ μετὰ ταῦτα ἐκοινώνησεν Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα πρὸς Οχοζιαν βασιλεῖα Ἰσραηλ καὶ οὗτος ἠνόμησεν **36** ἐν τῷ ποιῆσαι καὶ πορευθῆναι πρὸς αὐτὸν τοῦ ποιῆσαι πλοῖα τοῦ πορευθῆναι εἰς Θαρσις καὶ ἐποίησεν πλοῖα ἐν Γασιωνγαβερ **37** καὶ ἐπροφήτευσεν Ἐλιεζερ ὁ τοῦ Δωδια ἀπὸ Μαρῖσης ἐπὶ Ἰωσαφατ λέγων ὡς ἐφιλίαςας τῷ Οχοζία ἔθραυσεν κύριος τὸ ἔργον σου καὶ συνετρίβη τὰ πλοῖά σου καὶ οὐκ ἐδυνάσθη τοῦ πορευθῆναι εἰς Θαρσις

21 καὶ ἐκοιμήθη Ἰωσαφατ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη παρὰ τοῖς πατράσιν αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωραμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **2** καὶ αὐτῷ ἀδελφοὶ υἱοὶ Ἰωσαφατ ἕξ Ἀζαριας καὶ Ἰηλ καὶ Ζαχαρίας καὶ Ἀζαριας καὶ Μιχαηλ καὶ Σαφατίας πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰωσαφατ βασιλέως Ἰουδα **3** καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν δόματα πολλὰ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ὄπλα μετὰ πόλεων τετειχισμένων ἐν Ἰουδα καὶ τὴν βασιλείαν ἔδωκεν τῷ Ἰωραμ ὅτι οὗτος ὁ πρωτότοκος **4** καὶ ἀνέστη Ἰωραμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ ἐκραταιώθη καὶ ἀπέκτεινεν πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰσραηλ **5** ὄντος αὐτοῦ τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν κατέστη Ἰωραμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ ὀκτῶ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ **6** καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων Ἰσραηλ ὡς ἐποίησεν οἶκος Ἀχααβ ὅτι θυγάτηρ Ἀχααβ ἦν αὐτοῦ γυνὴ καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου **7** καὶ οὐκ ἐβούλετο κύριος ἐξολεθρεῦσαι τὸν οἶκον Δαυὶδ διὰ τὴν διαθήκην ἣν διέθετο τῷ Δαυὶδ καὶ ὡς εἶπεν αὐτῷ δοῦναι αὐτῷ λύχνον

καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας 8 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀπέστη Εδωμ ἀπὸ τοῦ Ἰουδα καὶ ἐβασίλευσαν ἐφ' ἑαυτοὺς βασιλέα 9 καὶ ὥχεται Ἰωραμ μετὰ τῶν ἀρχόντων καὶ πᾶσα ἡ ἵππος μετ' αὐτοῦ καὶ ἐγένετο καὶ ἠγέρθη νυκτὸς καὶ ἐπάταξεν Εδωμ τὸν κυκλοῦντα αὐτὸν καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀρμάτων καὶ ἔφυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν 10 καὶ ἀπέστη ἀπὸ Ἰουδα Εδωμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης τότε ἀπέστη Λομνα ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἀπὸ χειρὸς αὐτοῦ ὅτι ἐγκατέλιπεν κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ 11 καὶ γὰρ αὐτὸς ἐποίησεν ὑψηλὰ ἐν πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἐξεπόρνευσεν τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἰερουσαλημ καὶ ἀπεπλάνησεν τὸν Ἰουδαν 12 καὶ ἦλθεν αὐτῷ ἐγγραφή παρὰ Ἡλίου τοῦ προφήτου λέγων τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς σου ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Ἰωσαφατ τοῦ πατρὸς σου καὶ ἐν ὁδοῖς Ἀσα βασιλέως Ἰουδα 13 καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ ἐξεπόρνευσας τὸν Ἰουδαν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἰερουσαλημ ὡς ἐξεπόρνευσεν οἶκος Ἀχααβ καὶ τοὺς ἀδελφούς σου υἱοὺς τοῦ πατρὸς σου τοὺς ἀγαθοὺς ὑπὲρ σὲ ἀπέκτεινας 14 ἰδοὺ κύριος πατάξει σε πληγὴν μεγάλην ἐν τῷ λαῷ σου καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς σου καὶ ἐν γυναιξίν σου καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἀποσκευῇ σου 15 καὶ σὺ ἐν μαλακίᾳ πονηρᾷ ἐν νόσῳ κοιλίας ἕως οὗ ἐξέλθῃ ἡ κοιλία σου μετὰ τῆς μαλακίας ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας 16 καὶ ἐπήγειρεν κύριος ἐπὶ Ἰωραμ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ τοὺς Ἄραβας καὶ τοὺς ὁμόρους τῶν Αἰθιοπίων 17 καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ Ἰουδαν καὶ κατεδυναστεύον καὶ ἀπέστρεψαν πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν ἣν εὔρον ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ οὐ κατελείφθη αὐτῷ υἱὸς ἀλλ' ἡ Οχοζίας ὁ μικρότατος τῶν υἱῶν αὐτοῦ 18 καὶ μετὰ ταῦτα πάντα ἐπάταξεν αὐτὸν κύριος εἰς τὴν κοιλίαν μαλακίᾳ ἐν ἣ οὐκ ἔστιν ἰατρία 19 καὶ ἐγένετο ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας καὶ ὡς ἦλθεν καιρὸς τῶν ἡμερῶν ἡμέρας δύο ἐξῆλθεν

ἡ κοιλία αὐτοῦ μετὰ τῆς νόσου καὶ ἀπέθανεν ἐν μαλακίᾳ πονηρᾷ καὶ οὐκ ἐποίησεν ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκφορὰν καθὼς ἐκφορὰν πατέρων αὐτοῦ 20 ἦν τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν ὅτε ἐβασίλευσεν καὶ ὀκτὼ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλημ καὶ ἐπορεύθη ἐν οὐκ ἐπαίνῳ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ καὶ οὐκ ἐν τάφοις τῶν βασιλέων

22 καὶ ἐβασίλευσαν οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἰερουσαλημ τὸν Οχοζιαν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μικρὸν ἀντ' αὐτοῦ ὅτι πάντας τοὺς πρεσβυτέρους ἀπέκτεινεν τὸ ληστήριον τὸ ἐπελθὸν ἐπ' αὐτούς οἱ Ἄραβες καὶ οἱ Αλιμαζονεῖς καὶ ἐβασίλευσεν Οχοζίας υἱὸς Ἰωραμ βασιλέως Ἰουδα 2 ὧν εἴκοσι ἐτῶν Οχοζίας ἐβασίλευσεν καὶ ἐνιαυτὸν ἕνα ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Γοθολία θυγάτηρ Ἀμβρι 3 καὶ οὗτος ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου Ἀχααβ ὅτι μήτηρ αὐτοῦ ἦν σύμβουλος τοῦ ἀμαρτάνειν 4 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου ὡς οἶκος Ἀχααβ ὅτι αὐτοὶ ἦσαν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ σύμβουλοι τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτόν 5 καὶ ἐν ταῖς βουλαῖς αὐτῶν ἐπορεύθη καὶ ἐπορεύθη μετὰ Ἰωραμ υἱοῦ Ἀχααβ εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἀζαηλ βασιλέα Συρίας εἰς Ραμα Γαλααδ καὶ ἐπάταξαν οἱ τοξόται τὸν Ἰωραμ 6 καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωραμ τοῦ ἰατρευθῆναι εἰς Ἰεζραὲλ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὧν ἐπάταξαν αὐτὸν οἱ Σύροι ἐν Ραμα ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτὸν πρὸς Ἀζαηλ βασιλέα Συρίας καὶ Οχοζίας υἱὸς Ἰωραμ βασιλεὺς Ἰουδα κατέβη θεάσασθαι τὸν Ἰωραμ υἱὸν Ἀχααβ εἰς Ἰεζραὲλ ὅτι ἠρρώσκει 7 καὶ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐγένετο καταστροφή Οχοζία ἐλθεῖν πρὸς Ἰωραμ καὶ ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐξῆλθεν μετ' αὐτοῦ Ἰωραμ πρὸς Ἰου υἱὸν Ναμεσσι χριστὸν κυρίου τὸν οἶκον Ἀχααβ 8 καὶ ἐγένετο ὡς ἐξεδίκησεν Ἰου τὸν οἶκον Ἀχααβ καὶ εὔρεν τοὺς ἄρχοντας Ἰουδα καὶ τοὺς ἀδελφούς Οχοζία λειτουργοῦντας τῷ Οχοζία καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς 9 καὶ εἶπεν τοῦ ζητῆσαι τὸν Οχοζιαν καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἰατρευόμενον

έν Σαμαρείᾳ καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς Ἰου καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν καὶ ἔθαιψαν αὐτόν ὅτι εἶπαν υἱὸς Ἰωσαφατ ἐστίν ὃς ἐζήτησεν τὸν κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἦν ἐν οἴκῳ Οχοζια κατισχυσαί δύνάμιν περὶ τῆς βασιλείας **10** καὶ Γοθολια ἡ μήτηρ Οχοζια εἶδεν ὅτι τέθνηκεν αὐτῆς ὁ υἱὸς καὶ ἠγέρθη καὶ ἀπώλεσεν πᾶν τὸ σπέρμα τῆς βασιλείας ἐν οἴκῳ Ἰουδα **11** καὶ ἔλαβεν Ἰωσαβεθ ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τὸν Ἰωασ υἱὸν Οχοζια καὶ ἔκλεψεν αὐτὸν ἐκ μέσου υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατουμένων καὶ ἔδωκεν αὐτόν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ εἰς ταμίειον τῶν κλινῶν καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν Ἰωσαβεθ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ἰωραμ ἀδελφῆ Οχοζιου γυνὴ Ἰωδαε τοῦ ἱερέως καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Γοθολιας καὶ οὐκ ἀπέκτεινεν αὐτόν **12** καὶ ἦν μετ' αὐτῆς ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ κατακεκρυμμένος ἕξ ἔτη καὶ Γοθολια ἐβασίλευσεν ἐπὶ τῆς γῆς

23 καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ ἐκραταίωσεν

Ἰωδαε καὶ ἔλαβεν τοὺς ἑκατοντάρχους τὸν Ἀζαριαν υἱὸν Ἰωραμ καὶ τὸν Ἰσμαηλ υἱὸν Ἰωαναν καὶ τὸν Ἀζαριαν υἱὸν Ὠβηδ καὶ τὸν Μασασιαν υἱὸν Ἀδαια καὶ τὸν Ἐλισαφαν υἱὸν Ζαχαρια μετ' αὐτοῦ εἰς οἶκον **2** καὶ ἐκύκλωσαν τὸν Ἰουδαν καὶ συνήγαγον τοὺς Λευίτας ἐκ πασῶν τῶν πόλεων Ἰουδα καὶ ἄρχοντας πατριῶν τοῦ Ἰσραηλ καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλημ **3** καὶ διέθεντο πᾶσα ἐκκλησία Ἰουδα διαθήκη ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἰδοὺ ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως βασιλευσάτω καθὼς ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Δαυιδ **4** νῦν ὁ λόγος οὗτος ὃν ποιήσετε τὸ τρίτον ἐξ ὑμῶν εἰσπορευέσθωσαν τὸ σάββατον τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ εἰς τὰς πύλας τῶν εἰσόδων **5** καὶ τὸ τρίτον ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ τῇ μέσῃ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐν αὐλαῖς οἴκου κυρίου **6** καὶ μὴ εἰσελθέτω εἰς οἶκον κυρίου ἐὰν μὴ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ λειτουργοῦντες τῶν

Λευιτῶν αὐτοῖς εἰσελεύσονται ὅτι ἅγιοί εἰσιν καὶ πᾶς ὁ λαὸς φυλασσέτω φυλακὰς κυρίου **7** καὶ κυκλώσουσιν οἱ Λευῖται τὸν βασιλέα κύκλῳ ἄνδρὸς σκευὸς ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὸν οἶκον ἀποθάνεται καὶ ἔσσονται μετὰ τοῦ βασιλέως εἰσπορευομένου καὶ ἐκπορευομένου **8** καὶ ἐποίησαν οἱ Λευῖται καὶ πᾶς Ἰουδα κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο Ἰωδαε ὁ ἱερεὺς καὶ ἔλαβον ἕκαστος τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ σαββάτου ἕως ἐξόδου τοῦ σαββάτου ὅτι οὐ κατέλυσεν Ἰωδαε τὰς ἐφημερίας **9** καὶ ἔδωκεν τὰς μαχαίρας καὶ τοὺς θυρεοὺς καὶ τὰ ὄπλα ἃ ἦν τοῦ βασιλέως Δαυιδ ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ **10** καὶ ἔστησεν πάντα τὸν λαόν ἕκαστον ἐν τοῖς ὄπλοις αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς δεξιᾶς ἕως τῆς ὠμίας τῆς ἀριστερᾶς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ **11** καὶ ἐξήγαγεν τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκεν ἐπ' αὐτόν τὸ βασίλειον καὶ τὰ μαρτύρια καὶ ἐβασίλευσαν καὶ ἔχρισαν αὐτόν Ἰωδαε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ εἶπαν ζήτω ὁ βασιλεὺς **12** καὶ ἤκουσεν Γοθολια τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ τῶν τρεχόντων καὶ ἐξομολογουμένων καὶ αἰνούντων τὸν βασιλέα καὶ εἰσηλθεν πρὸς τὸν βασιλέα εἰς οἶκον κυρίου **13** καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῆς στάσεως αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῆς εἰσόδου οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ σάλπιγγες περὶ τὸν βασιλέα καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἠύφρᾶνθη καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς σάλπιγξιν καὶ οἱ ἄδοντες ἐν τοῖς ὄργανοις ᾠδοὶ καὶ ὑμνοῦντες αἶνον καὶ διέρρηξεν Γοθολια τὴν στολὴν αὐτῆς καὶ ἐβόησεν καὶ εἶπεν ἐπιτιθέμενοι ἐπιτίθεσθε **14** καὶ ἐξῆλθεν Ἰωδαε ὁ ἱερεὺς καὶ ἐνετείλατο Ἰωδαε ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχοις καὶ τοῖς ἀρχηγοῖς τῆς δυνάμεως καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἐκβάλετε αὐτὴν ἐκτὸς τοῦ οἴκου καὶ εἰσέλθατε ὀπίσω αὐτῆς καὶ ἀποθανέτω μαχαίρᾳ ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεὺς μὴ ἀποθανέτω ἐν οἴκῳ κυρίου **15** καὶ ἔδωκαν αὐτῇ ἄνεσιν καὶ διήλθεν διὰ τῆς πύλης τῶν ἰπέων τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἐθανάτωσαν

αὐτήν ἐκεῖ **16** καὶ διέθετο Ἰωδαε διαθήκην ἀνά μέσον αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ βασιλέως εἶναι λαὸν τῷ κυρίῳ **17** καὶ εἰσῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς οἶκον Βααλ καὶ κατέσπασαν αὐτὸν καὶ τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ εἰδῶλα αὐτοῦ ἐλέπτυναν καὶ τὸν Ματθαν ἱερέα τῆς Βααλ ἐθανάτωσαν ἐναντίον τῶν θυσιαστηρίων αὐτοῦ **18** καὶ ἐνεχείρησεν Ἰωδαε ὁ ἱερεὺς τὰ ἔργα οἴκου κυρίου διὰ χειρὸς ἱερέων καὶ Λευιτῶν καὶ ἀνέστησεν τὰς ἐφημερίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν ἄς διέστειλεν Δαυιδ ἐπὶ τὸν οἶκον κυρίου καὶ ἀνενέγκαι ὀλοκαυτώματα κυρίῳ καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Μωυσῆ ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἐν ᾧδαῖς διὰ χειρὸς Δαυιδ **19** καὶ ἔστησαν οἱ πωλοὶ ἐπὶ τὰς πύλας οἴκου κυρίου καὶ οὐκ εἰσελεύσεται ἀκάθαρτος εἰς πᾶν πρᾶγμα **20** καὶ ἔλαβεν τοὺς πατριάρχας καὶ τοὺς δυνατοὺς καὶ τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς καὶ ἀνεβίβασαν τὸν βασιλέα εἰς οἶκον κυρίου καὶ εἰσῆλθεν διὰ τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ ἐκάθισαν τὸν βασιλέα ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς βασιλείας **21** καὶ ἠψφράνθη πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς καὶ ἡ πόλις ἠσύχασεν καὶ τὴν Γοθολιαν ἐθανάτωσαν μαχαίρᾳ

24 ὦν ἐπτὰ ἐτῶν Ἰωας ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Σαββια ἐκ Βηρσαβее **2** καὶ ἐποίησεν Ἰωας τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας Ἰωδαε τοῦ ἱερέως **3** καὶ ἔλαβεν αὐτῷ Ἰωδαε γυναῖκας δύο καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας **4** καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν Ἰωας ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον κυρίου **5** καὶ συνήγαγεν τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἐξέλθατε εἰς τὰς πόλεις Ἰουδα καὶ συναγάγετε ἀπὸ παντὸς Ἰσραηλ ἀργύριον κατισχύσαι τὸν οἶκον κυρίου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν καὶ σπεύσατε λαλῆσαι καὶ οὐκ ἔσπευσαν οἱ Λευῖται **6** καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωας τὸν Ἰωδαε τὸν ἄρχοντα καὶ εἶπεν αὐτῷ διὰ τί

οὐκ ἐπεσκέψω περὶ τῶν Λευιτῶν τοῦ εἰσενέγκαι ἀπὸ Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλημ τὸ κεκριμένον ὑπὸ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ ὅτε ἐξεκκλησίασεν τὸν Ἰσραηλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου **7** ὅτι Γοθολια ἦν ἡ ἄνομος καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς κατέσπασαν τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ γὰρ τὰ ἅγια οἴκου κυρίου ἐποίησαν ταῖς Βααλιμ **8** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς γενηθήτω γλωσσόκομον καὶ τεθήτω ἐν πύλῃ οἴκου κυρίου ἕξω **9** καὶ κηρυζάτωσαν ἐν Ἰουδα καὶ ἐν Ἱερουσαλημ εἰσενέγκαι κυρίῳ καθὼς εἶπεν Μωυσῆς παῖς τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ ἐν τῇ ἐρήμῳ **10** καὶ ἔδωκαν πάντες ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἰσέφερον καὶ ἐνέβαλλον εἰς τὸ γλωσσόκομον ἕως οὗ ἐπληρώθη **11** καὶ ἐγένετο ὡς εἰσέφερον τὸ γλωσσόκομον πρὸς τοὺς προστάτας τοῦ βασιλέως διὰ χειρὸς τῶν Λευιτῶν καὶ ὡς εἶδον ὅτι ἐπλεόνασεν τὸ ἀργύριον καὶ ἦλθεν ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλέως καὶ ὁ προστάτης τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου καὶ ἐξεκένωσαν τὸ γλωσσόκομον καὶ κατέστησαν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ οὕτως ἐποιοῦν ἡμέραν ἐξ ἡμέρας καὶ συνήγαγον ἀργύριον πολὺ **12** καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ὁ βασιλεὺς καὶ Ἰωδαε ὁ ἱερεὺς τοῖς ποιουσιν τὰ ἔργα εἰς τὴν ἐργασίαν οἴκου κυρίου καὶ ἐμισθοῦντο λατόμους καὶ τέκτονας ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον κυρίου καὶ χαλκεῖς σιδήρου καὶ χαλκοῦ ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον κυρίου **13** καὶ ἐποιοῦν οἱ ποιῶντες τὰ ἔργα καὶ ἀνέβη μῆκος τῶν ἔργων ἐν χερσὶν αὐτῶν καὶ ἀνέστησαν τὸν οἶκον κυρίου ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτοῦ καὶ ἐνίσχυσαν **14** καὶ ὡς συνετέλεσαν ἤνεγκαν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς Ἰωδαε τὸ κατάλοιπον τοῦ ἀργυρίου καὶ ἐποίησαν σκεύη εἰς οἶκον κυρίου σκεύη λειτουργικὰ ὀλοκαυτωμάτων καὶ θύσσκας χρυσᾶς καὶ ἀργυρᾶς καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις ἐν οἴκῳ κυρίου διὰ παντὸς πάσας τὰς ἡμέρας Ἰωδαε **15** καὶ ἐγήρασεν Ἰωδαε πλήρης ἡμερῶν καὶ ἐτελεύτησεν ὦν ἑκατὸν καὶ τριάκοντα ἐτῶν ἐν τῷ τελευτᾶν αὐτὸν **16** καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν

πόλει Δαυιδ μετὰ τῶν βασιλέων ὅτι ἐποίησεν ἀγαθωσύνην μετὰ Ἰσραηλ καὶ μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ **17** καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευταίην Ἰωδαε εἰσηλθόν οἱ ἄρχοντες Ἰουδα καὶ προσεκύνησαν τὸν βασιλέα τότε ἐπήκουσεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς **18** καὶ ἐγκατέλιπον τὸν κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ ἐδούλευον ταῖς Ἀστάρταις καὶ τοῖς εἰδώλοις καὶ ἐγένετο ὀργὴ ἐπὶ Ἰουδαν καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλημ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ **19** καὶ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς προφήτας ἐπιστρέψαι πρὸς κύριον καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ διεμαρτύραντο αὐτοῖς καὶ οὐκ ἤκουσαν **20** καὶ πνεῦμα θεοῦ ἐνέδυσεν τὸν Ἀζαριαν τὸν τοῦ Ἰωδαε τὸν ἱερέα καὶ ἀνέστη ἐπάνω τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος τί παραπορεύεσθε τὰς ἐντολάς κυρίου καὶ οὐκ εὐοδωθήσεσθε ὅτι ἐγκατελίπετε τὸν κύριον καὶ ἐγκαταλείψει ὑμᾶς **21** καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν δι' ἐντολῆς Ἰωας τοῦ βασιλέως ἐν αὐλῇ οἴκου κυρίου **22** καὶ οὐκ ἐμνήσθη Ἰωας τοῦ ἐλέους οὗ ἐποίησεν μετ' αὐτοῦ Ἰωδαε ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ὡς ἀπέθνησκεν εἶπεν ἴδοι κύριος καὶ κρινάτω **23** καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν συντέλειαν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸν δύναμις Συρίας καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ἰουδαν καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ κατέφθειραν πάντας τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ ἐν τῷ λαῷ καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν ἀπέστειλαν τῷ βασιλεῖ Δαμασκοῦ **24** ὅτι ἐν ὀλίγοις ἀνδράσιν παρεγένετο δύναμις Συρίας καὶ ὁ θεὸς παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν δύναμιν πολλὴν σφόδρα ὅτι ἐγκατέλιπον κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ μετὰ Ἰωας ἐποίησεν κρίματα **25** καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῷ ἐγκαταλιπεῖν αὐτὸν ἐν μαλακίαις μεγάλαις καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐν αἵμασιν υἱοῦ Ἰωδαε τοῦ ἱερέως καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυιδ καὶ οὐκ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τῶν βασιλέων

26 καὶ οἱ ἐπιθέμενοι ἐπ' αὐτὸν Ζαβεδ ὁ τοῦ Σαμαθ ὁ Ἀμμανίτης καὶ Ἰωζαβεδ ὁ τοῦ Σομαρωθ ὁ Μωαβίτης **27** καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντες καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ πέντε καὶ τὰ λοιπὰ ἰδοὺ γεγραμμένα ἐπὶ τὴν γραφὴν τῶν βασιλέων καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμασιας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

25 ὧν πέντε καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἐβασίλευσεν Ἀμασιας καὶ εἴκοσι ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰωαδεν ἀπὸ Ἱερουσαλημ **2** καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου ἀλλ' οὐκ ἐν καρδίᾳ πλήρει **3** καὶ ἐγένετο ὡς κατέστη ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς φονεύσαντας τὸν βασιλέα πατέρα αὐτοῦ **4** καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν οὐκ ἀπέκτεινεν κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ νόμου κυρίου καθὼς γέγραπται ὡς ἐνετείλατο κύριος λέγων οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ τέκνων καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων ἀλλ' ἢ ἕκαστος τῇ ἑαυτοῦ ἀμαρτίᾳ ἀποθανοῦνται **5** καὶ συνήγαγεν Ἀμασιας τὸν οἶκον Ἰουδα καὶ ἀνέστησεν αὐτοὺς κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν εἰς χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους ἐν παντὶ Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλημ καὶ ἠρίθμησεν αὐτοὺς ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω καὶ εὔρεν αὐτοὺς τριακοσίας χιλιάδας δυνατοὺς ἐξελθεῖν εἰς πόλεμον κρατοῦντας δόρυ καὶ θυρεὸν **6** καὶ ἐμισθώσατο ἀπὸ Ἰσραηλ ἑκατὸν χιλιάδας δυνατοὺς ἰσχύϊ ἑκατὸν ταλάντων ἀργυρίου **7** καὶ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἦλθεν πρὸς αὐτὸν λέγων βασιλεῦ οὐ πορεύεται μετὰ σοῦ δύναμις Ἰσραηλ ὅτι οὐκ ἔστιν κύριος μετὰ Ἰσραηλ πάντων τῶν υἱῶν Εφραιμ **8** ὅτι ἐὰν ὑπολάβῃς κατισχυῖσαι ἐν τούτοις καὶ τροπώσεται σε κύριος ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὅτι ἔστιν παρὰ κυρίου καὶ ἰσχυῖσαι καὶ τροπώσασθαι **9** καὶ εἶπεν Ἀμασιας τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ καὶ τί ποιήσω τὰ ἑκατὸν τάλαντα ἃ ἔδωκα τῇ δυνάμει Ἰσραηλ καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἔστιν τῷ κυρίῳ δοῦναί σοι πλεῖστα τούτων **10** καὶ διεχώρισεν Ἀμασιας τῇ δυνάμει τῇ

ἐλθούσῃ πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Εφραιμ ἀπελθεῖν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ ἐθυμώθησαν σφόδρα ἐπὶ Ἰουδαν καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν ἐν ὀργῇ θυμοῦ **11** καὶ Αμασιας κατίσχυσεν καὶ παρέλαβεν τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν κοιλάδα τῶν ἀλῶν καὶ ἐπάταξεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς Σηιρ δέκα χιλιάδας **12** καὶ δέκα χιλιάδας ἐζώγησαν οἱ υἱοὶ Ἰουδα καὶ ἔφερον αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ κρημοῦ καὶ κατεκρήμνιζον αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ κρημοῦ καὶ πάντες διερρήγγυντο **13** καὶ οἱ υἱοὶ τῆς δυνάμεως οὐς ἀπέστρεψεν Αμασιας τοῦ μὴ πορευθῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον καὶ ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰουδα ἀπὸ Σαμαρείας ἕως Βαιθωρων καὶ ἐπάταξαν ἐν αὐτοῖς τρεῖς χιλιάδας καὶ ἐσκύλευσαν σκῦλα πολλά **14** καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἐλθεῖν Αμασιαν πατάξαντα τὴν Ἰδουμαίαν καὶ ἦνεγκεν πρὸς αὐτοὺς τοὺς θεοὺς υἰῶν Σηιρ καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἑαυτῷ εἰς θεοὺς καὶ ἐναντίον αὐτῶν προσεκύνει καὶ αὐτοῖς αὐτὸς ἔθυσεν **15** καὶ ἐγένετο ὀργὴ κυρίου ἐπὶ Αμασιαν καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ προφήτας καὶ εἶπαν αὐτῷ τί ἐζήτησας τοὺς θεοὺς τοῦ λαοῦ οἱ οὐκ ἐξεΐλαντο τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ χειρὸς σου **16** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ μὴ σύμβουλον τοῦ βασιλέως δέδωκά σε πρόσεχε μὴ μαστιγωθῆς καὶ ἐσιώπησεν ὁ προφήτης καὶ εἶπεν ὅτι γινώσκω ὅτι ἐβούλετο ἐπὶ σοὶ τοῦ καταφθεῖραί σε ὅτι ἐποίησας τοῦτο καὶ οὐκ ἐπήκουσας τῆς συμβουλίας μου **17** καὶ ἐβουλεύσατο Αμασιας καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Ἰωας υἰὸν Ἰωαχαζ υἱοῦ Ἰου βασιλέα Ἰσραηλ λέγων δεῦρο ὀφθῶμεν προσώποις **18** καὶ ἀπέστειλεν Ἰωας βασιλεὺς Ἰσραηλ πρὸς Αμασιαν βασιλέα Ἰουδα λέγων ὁ ἀχοῦχ ὁ ἐν τῷ Λιβάνῳ ἀπέστειλεν πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ λέγων δὸς τὴν θυγατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς γυναῖκα καὶ ἰδοὺ ἐλεύσεται τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ τὰ ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ ἦλθαν τὰ θηρία καὶ κατεπάτησαν τὸν ἀχοῦχ **19** εἶπας ἰδοὺ ἐπάταξας τὴν Ἰδουμαίαν

καὶ ἐπαίρει σε ἡ καρδιά ἢ βαρεῖα νῦν κάθησο ἐν οἴκῳ σου καὶ ἵνα τί συμβάλλεις ἐν κακίᾳ καὶ πεσῆ σὺ καὶ Ἰουδας μετὰ σοῦ **20** καὶ οὐκ ἤκουσεν Αμασιας ὅτι παρὰ κυρίου ἐγένετο τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖρας ὅτι ἐξεζήτησεν τοὺς θεοὺς τῶν Ἰδουμαίων **21** καὶ ἀνέβη Ἰωας βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ ὤφθησαν ἀλλήλοις αὐτὸς καὶ Αμασιας βασιλεὺς Ἰουδα ἐν Βαιθσαμυς ἢ ἐστὶν τοῦ Ἰουδα **22** καὶ ἐτροπώθη Ἰουδας κατὰ πρόσωπον Ἰσραηλ καὶ ἔφυγεν ἕκαστος εἰς τὸ σκῆνωμα **23** καὶ τὸν Αμασιαν βασιλέα Ἰουδα τὸν τοῦ Ἰωας κατέλαβεν Ἰωας βασιλεὺς Ἰσραηλ ἐν Βαιθσαμυς καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ κατέσπασεν ἀπὸ τοῦ τείχους Ἱερουσαλημ ἀπὸ πύλης Εφραιμ ἕως πύλης γωνίας τετρακοσίους πήχεις **24** καὶ πᾶν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ εὐρεθέντα ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ παρὰ τῷ Ἀβδεδομ καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν συμμίξεων καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν **25** καὶ ἔζησεν Αμασιας ὁ τοῦ Ἰωας βασιλεὺς Ἰουδα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἰωας τὸν τοῦ Ἰωαχαζ βασιλέα Ἰσραηλ ἔτη δέκα πέντε **26** καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Αμασιου οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι οὐκ ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίου βασιλέων Ἰουδα καὶ Ἰσραηλ **27** καὶ ἐν τῷ καιρῷ ᾧ ἀπέστη Αμασιας ἀπὸ κυρίου καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ ἐπίθεσιν καὶ ἔφυγεν ἀπὸ Ἱερουσαλημ εἰς Λαχίς καὶ ἀπέστειλαν κατόπισθεν αὐτοῦ εἰς Λαχίς καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ **28** καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν ἐπὶ τῶν ἵππων καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ

26 καὶ ἔλαβεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Οζιαν καὶ αὐτὸς δέκα καὶ ἕξ ἐτῶν καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Αμασιου **2** αὐτὸς ᾠκοδόμησεν τὴν Αἰλαθ αὐτὸς ἐπέστρεψεν αὐτὴν τῷ Ἰουδα μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλέα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ **3** υἱὸς δέκα ἕξ ἐτῶν ἐβασίλευσεν Οζίας καὶ πεντήκοντα καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ

αὐτοῦ Χαλια ἀπὸ Ἱερουσαλημ 4 καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἀμασιας ὁ πατὴρ αὐτοῦ 5 καὶ ἦν ἐκζητῶν τὸν κύριον ἐν ταῖς ἡμέραις Ζαχαρίου τοῦ συνιόντος ἐν φόβῳ κυρίου καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἐζήτησεν τὸν κύριον καὶ εὐδῶσεν αὐτῷ κύριος 6 καὶ ἐξήλθεν καὶ ἐπολέμησεν πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους καὶ κατέσπασεν τὰ τείχη Γεθ καὶ τὰ τείχη Ιαβνη καὶ τὰ τείχη Ἀζώτου καὶ ὤκοδόμησεν πόλεις Ἀζώτου καὶ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις 7 καὶ κατίσχυσεν αὐτὸν κύριος ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐπὶ τοὺς Ἄραβας τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς πέτρας καὶ ἐπὶ τοὺς Μιναίους 8 καὶ ἔδωκαν οἱ Μιναῖοι δῶρα τῷ ΟἺα καὶ ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἕως εἰσόδου Αἰγύπτου ὅτι κατίσχυσεν ἕως ἄνω 9 καὶ ὤκοδόμησεν ΟἺας πύργους ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τῆς γωνίας καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τῆς φάραγγος καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν καὶ κατίσχυσεν 10 καὶ ὤκοδόμησεν πύργους ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐλατόμησεν λάκκους πολλοὺς ὅτι κτήνη πολλὰ ὑπῆρχεν αὐτῷ ἐν Σεφηλα καὶ ἐν τῇ πεδινῇ καὶ ἀμπελοουργοὶ ἐν τῇ ὄρεινῇ καὶ ἐν τῷ Καρμήλῳ ὅτι φιλογέωργος ἦν 11 καὶ ἐγένετο τῷ ΟἺα δυνάμεις ποιοῦσαι πόλεμον καὶ ἐκπορευόμεναι εἰς παράταξιν εἰς ἀριθμὸν καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν διὰ χειρὸς Ιηλ τοῦ γραμματέως καὶ Μαασαίου τοῦ κριτοῦ διὰ χειρὸς Ἀνανίου τοῦ διαδόχου τοῦ βασιλέως 12 πᾶς ὁ ἀριθμὸς τῶν πατριαρχῶν τῶν δυνατῶν εἰς πόλεμον δισχίλιοι ἑξακόσιοι 13 καὶ μετ' αὐτῶν δυνάμεις πολεμικῆς τριακόσαιοι χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλιοι πεντακόσιοι οὗτοι οἱ ποιοῦντες πόλεμον ἐν δυνάμει ἰσχύος βοηθησαὶ τῷ βασιλεῖ ἐπὶ τοὺς ὑπεναντίους 14 καὶ ἠτοίμαζεν αὐτοῖς ΟἺας πάση τῇ δυνάμει θυρεοὺς καὶ δόρατα καὶ περικεφαλαίας καὶ θώρακας καὶ τόξα καὶ σφενδόνας εἰς λίθους 15 καὶ ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλημ μηχανὰς μεμηχανευμένας λογιστοῦ τοῦ εἶναι ἐπὶ τῶν πύργων καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν βάλλειν βέλεσιν καὶ λίθοις μεγάλοις καὶ ἠκούσθη

ἡ κατασκευὴ αὐτῶν ἕως πόρρω ὅτι ἐθαυμαστώθη τοῦ βοηθηθῆναι ἕως οὗ κατίσχυσεν 16 καὶ ὡς κατίσχυσεν ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ τοῦ καταφθεῖραι καὶ ἠδίκησεν ἐν κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ καὶ εἰσηλθεν εἰς τὸν ναὸν κυρίου θυμιάσαι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν θυμιαμάτων 17 καὶ εἰσηλθεν ὀπίσω αὐτοῦ Ἀζαριας ὁ ἱερεὺς καὶ μετ' αὐτοῦ ἱερεῖς τοῦ κυρίου ὀγδοήκοντα υἱοὶ δυνατοὶ 18 καὶ ἔστησαν ἐπὶ ΟἺαν τὸν βασιλέα καὶ εἶπαν αὐτῷ οὐ σοὶ ΟἺα θυμιάσαι τῷ κυρίῳ ἀλλ' ἢ τοῖς ἱερεῦσιν υἱοῖς Ἀαρων τοῖς ἡγιασμένοις θυμιάσαι ἔξελθε ἐκ τοῦ ἁγιάσματος ὅτι ἀπέστης ἀπὸ κυρίου καὶ οὐκ ἔσται σοι τοῦτο εἰς δόξαν παρὰ κυρίου θεοῦ 19 καὶ ἐθυμώθη ΟἺας καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ θυμιατήριον τοῦ θυμιάσαι ἐν τῷ ναῷ καὶ ἐν τῷ θυμωθῆναι αὐτὸν πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ ἡ λέπρα ἀνέτειλεν ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν ἱερέων ἐν οἴκῳ κυρίου ἐπάνω τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμάτων 20 καὶ ἐπέστρεψεν ἐπ' αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ὁ πρῶτος καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ ἰδοὺ αὐτὸς λεπρὸς ἐν τῷ μετώπῳ καὶ κατέσπευσαν αὐτὸν ἐκεῖθεν καὶ γὰρ αὐτὸς ἔσπευσεν ἔξελθεῖν ὅτι ἠλεγξεν αὐτὸν κύριος 21 καὶ ἦν ΟἺας ὁ βασιλεὺς λεπρὸς ἕως ἡμέρας τῆς τελευτῆς αὐτοῦ καὶ ἐν οἴκῳ αφφουσωθ ἐκάθητο λεπρὸς ὅτι ἀπεσχίσθη ἀπὸ οἴκου κυρίου καὶ Ἰωαθαμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς 22 καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι ΟἺου οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι γεγραμμένοι ὑπὸ Ἰεσοῦ τοῦ προφήτου 23 καὶ ἐκοιμήθη ΟἺας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς ταφῆς τῶν βασιλέων ὅτι εἶπαν ὅτι λεπρὸς ἐστὶν καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωαθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

27 υἱὸς εἴκοσι πέντε ἐτῶν Ἰωαθαμ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ δέκα ἕξ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἱερουσα θυγάτηρ Σαδωκ 2 καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν

Οζιας ὁ πατήρ αὐτοῦ ἀλλ' οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν κυρίου καὶ ἔτι ὁ λαὸς κατεφθειρέτο 3 αὐτὸς ὤκοδόμησεν τὴν πύλην οἴκου κυρίου τὴν ὑψηλὴν καὶ ἐν τείχει τοῦ Οφλα ὤκοδόμησεν πολλά 4 καὶ πόλεις ὤκοδόμησεν ἐν ὄρει Ιουδα καὶ ἐν τοῖς δρυμοῖς καὶ οἰκῆσεις καὶ πύργους 5 αὐτὸς ἐμαχέσατο πρὸς βασιλέα υἱῶν Αμμων καὶ κατίσχυσεν ἐπ' αὐτόν καὶ ἐδίδουν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Αμμων κατ' ἐνιαυτὸν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ δέκα χιλιάδας κόρων πυροῦ καὶ κριθῶν δέκα χιλιάδας ταῦτα ἔφερον αὐτῷ βασιλεὺς Αμμων κατ' ἐνιαυτὸν ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει καὶ τῷ δευτέρῳ καὶ τῷ τρίτῳ 6 καὶ κατίσχυσεν Ἰωθαμ ὅτι ἠτοίμασεν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἔναντι κυρίου θεοῦ αὐτοῦ 7 καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἰωθαμ καὶ ὁ πόλεμος καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ιουδα καὶ Ἰσραὴλ 9 καὶ ἐκοιμήθη Ἰωθαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ καὶ ἐβασίλευσεν Αχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

28 υἱὸς εἴκοσι ἐτῶν Αχαζ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτόν καὶ δέκα ἕξ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλημ καὶ οὐκ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου ὡς Δαυὶδ ὁ πατήρ αὐτοῦ 2 καὶ ἐπορεύθη κατὰ τὰς ὁδοὺς βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ γὰρ γλυπτὰ ἐποίησεν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν 3 καὶ ἔθυσεν ἐν Γαιβενενομ καὶ διῆγεν τὰ τέκνα αὐτοῦ διὰ πυρὸς κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξωλέθρευσεν κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ 4 καὶ ἐθυμία ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν καὶ ἐπὶ τῶν δωμάτων καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους 5 καὶ παρέδωκεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ διὰ χειρὸς βασιλέως Συρίας καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ καὶ ἠχμαλώτευσεν ἕξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν πολλὴν καὶ ἤγαγεν εἰς Δαμασκὸν καὶ γὰρ εἰς τὰς χεῖρας βασιλέως Ἰσραὴλ παρέδωκεν αὐτόν καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ πληγὴν μεγάλην 6 καὶ ἀπέκτεινεν Φακκεε ὁ τοῦ Ρομελία βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Ιουδα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατῶν

ἰσχύϊ ἐν τῷ αὐτοὺς καταλιπεῖν τὸν κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν 7 καὶ ἀπέκτεινεν Εζεκρι ὁ δυνατὸς τοῦ Εφραιμ τὸν Μασαϊαν τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως καὶ τὸν Εσδρικαμ ἠγούμενον τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ τὸν Ελκανα τὸν διάδοχον τοῦ βασιλέως 8 καὶ ἠχμαλώτισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν τριακοσίας χιλιάδας γυναῖκας υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ σκύλα πολλὰ ἐσκύλευσαν ἕξ αὐτῶν καὶ ἤνεγκαν τὰ σκύλα εἰς Σαμάρειαν 9 καὶ ἐκεῖ ἦν ὁ προφήτης τοῦ κυρίου Ωδιηδ ὄνομα αὐτῷ καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν τῆς δυνάμεως τῶν ἐρχομένων εἰς Σαμάρειαν καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἰδοὺ ὀργὴ κυρίου θεοῦ τῶν πατέρων ὑμῶν ἐπὶ τὸν Ιουδαν καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν καὶ ἀπεκτείνετε ἐν αὐτοῖς ἐν ὀργῇ ἕως τῶν οὐρανῶν ἔφθακεν 10 καὶ νῦν υἱοὺς Ιουδα καὶ Ἰερουσαλημ ὑμεῖς λέγετε κατακτῆσθεσθαι εἰς δούλους καὶ δούλας οὐκ ἰδοὺ εἰμι μεθ' ὑμῶν μαρτυρῆσαι κυρίῳ θεῷ ὑμῶν 11 καὶ νῦν ἀκούσατέ μου καὶ ἀποστρέψατε τὴν αἰχμαλωσίαν ἣν ἠχμαλωτεύσατε τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὅτι ὀργὴ θυμοῦ κυρίου ἐφ' ὑμῖν 12 καὶ ἀνέστησαν ἄρχοντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Εφραιμ Ουδία ὁ τοῦ Ἰωανου καὶ Βαραχίας ὁ τοῦ Μοσολαμωθ καὶ Εζεκιας ὁ τοῦ Σελλημ καὶ Αμασίας ὁ τοῦ Χοδλι ἐπὶ τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ τοῦ πολέμου 13 καὶ εἶπαν αὐτοῖς οὐ μὴ εἰσαγάγητε τὴν αἰχμαλωσίαν ὧδε πρὸς ἡμᾶς ὅτι εἰς τὸ ἁμαρτάνειν τῷ κυρίῳ ἐφ' ἡμᾶς ὑμεῖς λέγετε προσθεῖναι ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐπὶ τὴν ἄγνοιαν ὅτι πολλὴ ἡ ἁμαρτία ἡμῶν καὶ ὀργὴ θυμοῦ κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ 14 καὶ ἀφῆκαν οἱ πολεμισταὶ τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὰ σκύλα ἐναντίον τῶν ἀρχόντων καὶ πάσης τῆς ἐκκλησίας 15 καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες οἱ ἐπεκλήθησαν ἐν ὀνόματι καὶ ἀντελάβοντο τῆς αἰχμαλωσίας καὶ πάντας τοὺς γυμνοὺς περιέβαλον ἀπὸ τῶν σκύλων καὶ ἐνέδυσαν αὐτοὺς καὶ ὑπέδθησαν αὐτοὺς καὶ ἔδωκαν φαγεῖν καὶ ἀλείψασθαι καὶ ἀντελάβοντο ἐν ὑποζυγίοις

παντὸς ἀσθενοῦντος καὶ κατέστησαν αὐτοὺς εἰς Ιεριχω πόλιν φοινίκων πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Σαμάρειαν **16** ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἀπέστειλεν Αχαζ πρὸς βασιλέα Ασσουρ βοηθῆσαι αὐτῷ **17** καὶ ἐν τούτῳ ὅτι Ἰδουμαῖοι ἐπέθεντο καὶ ἐπάταξαν ἐν Ιουδα καὶ ἠχμαλώτισαν αἰχμαλωσίαν **18** καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς πεδινῆς καὶ ἀπὸ λιβὸς τοῦ Ιουδα καὶ ἔλαβον τὴν Βαιθσαμυς καὶ τὴν Αιλων καὶ τὴν Γαδηρωθ καὶ τὴν Σωχω καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τὴν Θαμνα καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τὴν Γαμζω καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ κατῶκησαν ἐκεῖ **19** ὅτι ἐταπείνωσεν κύριος τὸν Ιουδαν δι' Αχαζ βασιλέα Ιουδα ὅτι ἀπέστη ἀποστάσει ἀπὸ κυρίου **20** καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτὸν Θαλαθφελλασαρ βασιλεὺς Ασσουρ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν **21** καὶ ἔλαβεν Αχαζ τὰ ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τὰ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ ἔδωκεν τῷ βασιλεῖ Ασσουρ καὶ οὐκ εἰς βοήθειαν αὐτῷ **22** ἀλλ' ἢ τῷ θλιβῆναι αὐτόν καὶ προσέθηκεν τοῦ ἀποστῆναι ἀπὸ κυρίου καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς **23** ἐκζητήσω τοὺς θεοὺς Δαμασκοῦ τοὺς τύπτοντάς με καὶ εἶπεν ὅτι θεοὶ βασιλέως Συρίας αὐτοὶ κατισχύσουσιν αὐτούς αὐτοῖς τοίνυν θύσω καὶ ἀντιλήμψονται μου καὶ αὐτοὶ ἐγένοντο αὐτῷ εἰς σκῶλον καὶ παντὶ Ισραηλ **24** καὶ ἀπέστησεν Αχαζ τὰ σκεύη οἴκου κυρίου καὶ κατέκοψεν αὐτὰ καὶ ἔκλεισεν τὰς θύρας οἴκου κυρίου καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ θυσιαστήρια ἐν πάσῃ γωνίᾳ ἐν Ιερουσαλημ **25** καὶ ἐν πάσῃ πόλει καὶ πόλει ἐν Ιουδα ἐποίησεν ὑψηλὰ θυμιᾶν θεοῖς ἄλλοτρίοις καὶ παρώργισαν κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν **26** καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι αὐτοῦ καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ αἱ πρῶται καὶ αἱ ἔσχαται ἰδοὺ γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ιουδα καὶ Ισραηλ **27** καὶ ἐκοιμήθη Αχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυιδ ὅτι οὐκ εἰσήνεγκαν αὐτὸν εἰς τοὺς τάφους τῶν

βασιλέων Ισραηλ καὶ ἐβασίλευσεν Εζεκιας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

29 καὶ Εζεκιας ἐβασίλευσεν ὡν εἴκοσι καὶ πέντε ἔτων καὶ εἴκοσι καὶ ἑννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Αββα θυγάτηρ Ζαχαρια **2** καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ **3** καὶ ἐγένετο ὡς ἔστη ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἀνέωξεν τὰς θύρας οἴκου κυρίου καὶ ἐπεσκεύασεν αὐτάς **4** καὶ εἰσήγαγεν τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας καὶ κατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολὰς **5** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀκούσατε οἱ Λευῖται νῦν ἀγνίσθητε καὶ ἀγνίσατε τὸν οἶκον κυρίου θεοῦ τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ ἐκβάλετε τὴν ἀκαθαρσίαν ἐκ τῶν ἁγίων **6** ὅτι ἀπέστησαν οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου καὶ ἐγκατέλιπον αὐτόν καὶ ἀπέστρεψαν τὸ πρόσωπον ἀπὸ τῆς σκηνῆς κυρίου καὶ ἔδωκαν αὐχένα **7** καὶ ἀπέκλεισαν τὰς θύρας τοῦ ναοῦ καὶ ἔσβεσαν τοὺς λύχνους καὶ θυμίαμα οὐκ ἔθυμίασαν καὶ ὀλοκαυτώματα οὐ προσήνεγκαν ἐν τῷ ἁγίῳ θεῷ Ισραηλ **8** καὶ ὠργίσθη ὀργῇ κύριος ἐπὶ τὸν Ιουδαν καὶ ἐπὶ τὴν Ιερουσαλημ καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς ἔκστασιν καὶ εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς συρισμόν ὡς ὑμεῖς ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν **9** καὶ ἰδοὺ πεπλήγασιν οἱ πατέρες ὑμῶν μαχαίρα καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐν γῆ οὐκ αὐτῶν ὃ καὶ νῦν ἐστίν **10** ἐπὶ τούτοις νῦν ἐστίν ἐπὶ καρδίας διαθέσθαι διαθήκην κυρίου θεοῦ Ισραηλ καὶ ἀποστρέψει τὴν ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν **11** καὶ νῦν μὴ διαλίπητε ὅτι ἐν ὑμῖν ἠρέτικεν κύριος στήναι ἐναντίον αὐτοῦ λειτουργεῖν καὶ εἶναι αὐτῷ λειτουργοῦντας καὶ θυμιῶντας **12** καὶ ἀνέστησαν οἱ Λευῖται Μααθ ὁ τοῦ Αμασι καὶ Ιωηλ ὁ τοῦ Αζαριου ἐκ τῶν υἱῶν Κααθ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρι Κις ὁ τοῦ Αβδι καὶ Αζαριας ὁ τοῦ Ιαλλεληλ καὶ ἀπὸ τῶν

υιών Γεδσωνι Ιωα ὁ τοῦ Ζεμμαθ καὶ Ιωδαν ὁ τοῦ
Ιωαχα **13** καὶ τῶν υἱῶν Ελισαφαν Σαμβρι καὶ Ιηλ
καὶ τῶν υἱῶν Ασαφ Ζαχαρίας καὶ Μαθθανιας **14**
καὶ τῶν υἱῶν Αιμαν Ιηλ καὶ Σεμεΐ καὶ τῶν υἱῶν
Ιδιθων Σαμιας καὶ Οζιηλ **15** καὶ συνήγαγον
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν καὶ ἠγνίσθησαν κατὰ τὴν
ἐντολὴν τοῦ βασιλέως διὰ προστάγματος κυρίου
καθαρίσαι τὸν οἶκον κυρίου **16** καὶ εἰσηλθόν
οἱ ἱερεῖς ἔσω εἰς τὸν οἶκον κυρίου ἀγνίσαι καὶ
ἐξέβαλον πᾶσαν τὴν ἀκαθαρσίαν τὴν εὐρεθεῖσαν
ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου καὶ εἰς τὴν ἀυλὴν οἴκου
κυρίου καὶ ἐδέξαντο οἱ Λευῖται ἐκβαλεῖν εἰς
τὸν χειμάρρουν Κεδρων ἕξω **17** καὶ ἤρξαντο
τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ νομηνια τοῦ μηνὸς τοῦ
πρώτου ἀγνίσαι καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ τοῦ μηνὸς
εἰσηλθάν εἰς τὸν ναὸν κυρίου καὶ ἠγνισαν τὸν
οἶκον κυρίου ἐν ἡμέραις ὀκτώ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἐκκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου συνετέλεσαν
18 καὶ εἰσηλθάν ἔσω πρὸς Εζεκιαν τὸν βασιλέα
καὶ εἶπαν ἠγνίσασμεν πάντα τὰ ἐν οἴκῳ κυρίου τὸ
θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως καὶ τὰ σκεύη
αὐτοῦ καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως καὶ τὰ
σκεύη αὐτῆς **19** καὶ πάντα τὰ σκεύη ἃ ἐμίανεν
Αχαζ ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ
ἀποστασίᾳ αὐτοῦ ἠτοιμάκαμεν καὶ ἠγνίκαμεν
ἰδοὺ ἐστὶν ἐναντίον τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου **20**
καὶ ὤρθρισεν Εζεκιας ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγεν
τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον
κυρίου **21** καὶ ἀνήνεγκεν μόσχους ἑπτὰ κριοὺς
ἑπτὰ ἀμνοὺς ἑπτὰ χιμάρους αἰγῶν ἑπτὰ περὶ
ἀμαρτίας περὶ τῆς βασιλείας καὶ περὶ τῶν ἁγίων
καὶ περὶ Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς Ααρων τοῖς
ἱερεῦσιν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου
22 καὶ ἔθυσαν τοὺς μόσχους καὶ ἐδέξαντο οἱ
ἱερεῖς τὸ αἷμα καὶ προσέχεον ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
καὶ ἔθυσαν τοὺς κριοὺς καὶ προσέχεον τὸ αἷμα
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔθυσαν τοὺς ἀμνοὺς
καὶ περιέχεον τὸ αἷμα τῷ θυσιαστηρίῳ **23** καὶ
προσήγαγον τοὺς χιμάρους τοὺς περὶ ἀμαρτίας

ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ
ἐπέθηκαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπ' αὐτούς **24** καὶ
ἔθυσαν αὐτούς οἱ ἱερεῖς καὶ ἐξιλάσαντο τὸ αἷμα
αὐτῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐξιλάσαντο
περὶ παντὸς Ἰσραὴλ ὅτι περὶ παντὸς Ἰσραὴλ εἶπεν
ὁ βασιλεὺς ἡ ὀλοκαύτως καὶ τὰ περὶ ἀμαρτίας
25 καὶ ἔστησεν τοὺς Λευῖτας ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν
κυμβάλοις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις κατὰ
τὴν ἐντολὴν Δαυὶδ τοῦ βασιλέως καὶ Γαδ τοῦ
ὀρώντος τῷ βασιλεῖ καὶ Ναθαν τοῦ προφήτου
ὅτι δι' ἐντολῆς κυρίου τὸ πρόσταγμα ἐν χειρὶ
τῶν προφητῶν **26** καὶ ἔστησαν οἱ Λευῖται ἐν
ὀργάνοις Δαυὶδ καὶ οἱ ἱερεῖς ταῖς σάλπιγγιν **27** καὶ
εἶπεν Εζεκιας ἀνενέγκαι τὴν ὀλοκαύτως ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐν τῷ ἄρξασθαι ἀναφέρειν
τὴν ὀλοκαύτως ἤρξαντο ἄδειν κυρίῳ καὶ
αἱ σάλπιγγες πρὸς τὰ ὄργανα Δαυὶδ βασιλέως
Ἰσραὴλ **28** καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία προσεκύνει καὶ οἱ
ψαλτωδοὶ ἄδοντες καὶ αἱ σάλπιγγες σαλπίζουσαι
ἕως οὗ συνετελέσθη ἡ ὀλοκαύτως **29** καὶ ὡς
συνετέλεσαν ἀναφέροντες ἔκαμψεν ὁ βασιλεὺς
καὶ πάντες οἱ εὐρεθέντες καὶ προσεκύνησαν **30**
καὶ εἶπεν Εζεκιας ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τοῖς
Λευῖταις ὑμνεῖν τὸν κύριον ἐν λόγοις Δαυὶδ καὶ
Ασαφ τοῦ προφήτου καὶ ὑμνοῦν ἐν εὐφροσύνῃ
καὶ ἔπεσον καὶ προσεκύνησαν **31** καὶ ἀπεκρίθη
Εζεκιας καὶ εἶπεν νῦν ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας
ὑμῶν κυρίῳ προσαγάγετε καὶ φέρετε θυσίας
καὶ αἰνέσεως εἰς οἶκον κυρίου καὶ ἀνήνεγκεν ἡ
ἐκκλησία θυσίας καὶ αἰνέσεως εἰς οἶκον κυρίου
καὶ πᾶς πρόθυμος τῇ καρδίᾳ ὀλοκαυτώσεις **32**
καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῆς ὀλοκαυτώσεως ἧς
ἀνήνεγκεν ἡ ἐκκλησία μόσχοι ἑβδομήκοντα
κριοὶ ἑκατὸν ἀμνοὶ διακόσιοι εἰς ὀλοκαύτως
κυρίῳ πάντα ταῦτα **33** καὶ οἱ ἠγιασμένοι μόσχοι
ἑξακόσιοι πρόβατα τρισχίλια **34** ἀλλ' ἢ οἱ
ἱερεῖς ὀλίγοι ἦσαν καὶ οὐκ ἐδύναντο δεῖραι
τὴν ὀλοκαύτως καὶ ἀντελάβοντο αὐτῶν οἱ
ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἕως οὗ συνετελέσθη

τὸ ἔργον καὶ ἕως οὗ ἠγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς ὅτι οἱ
Λευῖται προθύμως ἠγνίσθησαν παρὰ τοὺς ἱερεῖς
35 καὶ ἡ ὀλοκαύτωσις πολλὴ ἐν τοῖς στέασι τῆς
τελειώσεως τοῦ σωτηρίου καὶ τῶν σπονδῶν τῆς
ὀλοκαυτώσεως καὶ κατωρθώθη τὸ ἔργον ἐν οἴκῳ
κυρίου **36** καὶ ἠυφράνθη Εζεκιας καὶ πᾶς ὁ λαὸς
διὰ τὸ ἠτοιμακέναι τὸν θεὸν τῷ λαῷ ὅτι ἐξάπινα
ἐγένετο ὁ λόγος

30 καὶ ἀπέστειλεν Εζεκιας ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ
καὶ Ἰουδαν καὶ ἐπιστολὰς ἔγραψεν ἐπὶ τὸν
Εφραιμ καὶ Μανασση ἐλθεῖν εἰς οἶκον κυρίου
εἰς Ἱερουσαλημ ποιῆσαι τὸ φασεκ τῷ κυρίῳ θεῷ
Ἰσραὴλ **2** καὶ ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ
ἄρχοντες καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία ἡ ἐν Ἱερουσαλημ
ποιῆσαι τὸ φασεκ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ **3** οὐ
γὰρ ἠδυνάσθησαν αὐτὸ ποιῆσαι ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ ὅτι οἱ ἱερεῖς οὐχ ἠγνίσθησαν ἱκανοὶ
καὶ ὁ λαὸς οὐ συνήχθη εἰς Ἱερουσαλημ **4** καὶ
ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ
ἐναντίον τῆς ἐκκλησίας **5** καὶ ἔστησαν λόγον
διελθεῖν κήρυγμα ἐν παντὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ Βηρσαββε
ἕως Δαν ἐλθόντας ποιῆσαι τὸ φασεκ κυρίῳ
θεῷ Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλημ ὅτι πλῆθος οὐκ
ἐποίησεν κατὰ τὴν γραφὴν **6** καὶ ἐπορεύθησαν
οἱ τρέχοντες σὺν ταῖς ἐπιστολαῖς παρὰ τοῦ
βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων εἰς πάντα Ἰσραὴλ
καὶ Ἰουδαν κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως
λέγοντες υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπιστρέψατε πρὸς θεὸν
Αβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐπιστρέψαι
τοὺς ἀνασεσωσμένους τοὺς καταλειφθέντας
ἀπὸ χειρὸς βασιλέως Ἀσσοῦρ **7** καὶ μὴ γίνεσθε
καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν οἱ
ἀπέστησαν ἀπὸ κυρίου θεοῦ πατέρων αὐτῶν καὶ
παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς ἐρήμωσιν καθὼς ὑμεῖς
ὄρατε **8** καὶ νῦν μὴ σκληρύνετε τοὺς τραχήλους
ὑμῶν δότε δόξαν κυρίῳ τῷ θεῷ καὶ εἰσέλθατε εἰς
τὸ ἅγιασμα αὐτοῦ ὃ ἠγάσεν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
δουλεύσατε τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν καὶ ἀποστρέψαι
ἄφ' ὑμῶν θυμὸν ὀργῆς **9** ὅτι ἐν τῷ ἐπιστρέφειν

ὑμᾶς πρὸς κύριον οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα
ὑμῶν ἔσονται ἐν οἰκτιρμοῖς ἔναντι πάντων τῶν
αἰχμαλωτισάντων αὐτούς καὶ ἀποστρέψει εἰς τὴν
γῆν ταύτην ὅτι ἐλείμων καὶ οἰκτίρμων κύριος
ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἄφ' ἡμῶν ἐὰν ἐπιστρέψωμεν πρὸς αὐτόν
10 καὶ ἦσαν οἱ τρέχοντες διαπορευόμενοι πόλιν
ἐκ πόλεως ἐν τῷ ὄρει Εφραιμ καὶ Μανασση καὶ
ἕως Ζαβουλων καὶ ἐγένοντο ὡς καταγελῶντες
αὐτῶν καὶ καταμωκῶμενοι **11** ἀλλὰ ἄνθρωποι
Ἀσηρ καὶ ἀπὸ Μανασση καὶ ἀπὸ Ζαβουλων
ἐνετράπησαν καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλημ **12** καὶ ἐν
Ἰουδα ἐγένετο χεῖρ κυρίου δοῦναι αὐτοῖς καρδίας
μίαν ἐλθεῖν τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ
βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων ἐν λόγῳ κυρίου
13 καὶ συνήχθησαν εἰς Ἱερουσαλημ λαὸς πολὺς
τοῦ ποιῆσαι τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἐν τῷ
μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐκκλησία πολλὴ σφόδρα **14**
καὶ ἀνέστησαν καὶ καθεῖλαν τὰ θυσιαστήρια
τὰ ἐν Ἱερουσαλημ καὶ πάντα ἐν οἷς ἐθυμῶσαν
τοῖς ψευδέσιν κατέσπασαν καὶ ἔρριψαν εἰς τὸν
χειμάρρουν Κεδρων **15** καὶ ἔθυσαν τὸ φασεκ
τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου
καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐνετράπησαν καὶ
ἠγνίσθησαν καὶ εἰσήνεγκαν ὀλοκαυτώματα εἰς
οἶκον κυρίου **16** καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὴν στάσιν
αὐτῶν κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν κατὰ τὴν ἐντολὴν
Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ οἱ ἱερεῖς ἐδέχοντο
τὰ αἵματα ἐκ χειρὸς τῶν Λευιτῶν **17** ὅτι πλῆθος
τῆς ἐκκλησίας οὐχ ἠγνίσθη καὶ οἱ Λευῖται ἦσαν
τοῦ θύειν τὸ φασεκ παντὶ τῷ μὴ δυναμένῳ
ἀγνισθῆναι τῷ κυρίῳ **18** ὅτι τὸ πλεῖστον τοῦ
λαοῦ ἀπὸ Εφραιμ καὶ Μανασση καὶ Ἰσσαχαρ
καὶ Ζαβουλων οὐχ ἠγνίσθησαν ἀλλὰ ἔφαγον τὸ
φασεκ παρὰ τὴν γραφὴν καὶ προσηύξατο Εζεκιας
περὶ αὐτῶν λέγων κύριος ὁ ἀγαθὸς ἐξιλασάσθω
ὑπὲρ **19** πάσης καρδίας κατευθυνούσης ἐκζητῆσαι
κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ οὐ κατὰ
τὴν ἀγνεῖαν τῶν ἁγίων **20** καὶ ἐπήκουσεν κύριος

τῷ Εζεκια καὶ ἰάσατο τὸν λαόν **21** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ οἱ εὐρεθέντες ἐν Ἱερουσαλημ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλη καὶ καθυμνοῦντες τῷ κυρίῳ ἡμέραν καθ' ἡμέραν καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐν ὄργάνοις τῷ κυρίῳ **22** καὶ ἐλάλησεν Εζεκιας ἐπὶ πᾶσαν καρδίαν τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν συνιόντων σύνεσιν ἀγαθὴν τῷ κυρίῳ καὶ συνετέλεσαν τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας θύοντες θυσίας σωτηρίου καὶ ἐξομολογούμενοι τῷ κυρίῳ θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν **23** καὶ ἐβουλεύσατο ἡ ἐκκλησία ἅμα ποιῆσαι ἑπτὰ ἡμέρας ἄλλας καὶ ἐποίησαν ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ **24** ὅτι Εζεκιας ἀπήρξατο τῷ Ἰουδα τῇ ἐκκλησίᾳ μόσχους χιλίους καὶ ἑπτακισχίλια πρόβατα καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπήρξαντο τῷ λαῷ μόσχους χιλίους καὶ πρόβατα δέκα χιλιάδας καὶ τὰ ἅγια τῶν ἱερέων εἰς πλῆθος **25** καὶ ἠυφράνθη πᾶσα ἡ ἐκκλησία οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰουδα καὶ οἱ εὐρεθέντες ἐξ Ἰσραηλ καὶ οἱ προσήλυτοι οἱ ἐλθόντες ἀπὸ γῆς Ἰσραηλ καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἰουδα **26** καὶ ἐγένετο εὐφροσύνῃ μεγάλη ἐν Ἱερουσαλημ ἀπὸ ἡμερῶν Σαλωμων υἱοῦ Δαυιδ βασιλέως Ἰσραηλ οὐκ ἐγένετο τοιαύτη ἑορτὴ ἐν Ἱερουσαλημ **27** καὶ ἀνέστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται καὶ ἠύλογησαν τὸν λαόν καὶ ἐπηκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν καὶ ἦλθεν ἡ προσευχὴ αὐτῶν εἰς τὸ κατοικητήριον τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν

31 καὶ ὡς συνετελέσθη πάντα ταῦτα ἐξηλθεν πᾶς Ἰσραηλ οἱ εὐρεθέντες ἐν πόλεσιν Ἰουδα καὶ συνέτριψαν τὰς στήλας καὶ ἐξέκοψαν τὰ ἄλση καὶ κατέσπασαν τὰ ὑψηλὰ καὶ τοὺς βωμοὺς ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Βενιαμιν καὶ ἐξ Εφραιμ καὶ ἀπὸ Μανασση ἕως εἰς τέλος καὶ ἐπέστρεψαν πᾶς Ἰσραηλ ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν **2** καὶ ἔταξεν Εζεκιας τὰς ἐφημερίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ τὰς ἐφημερίας ἐκάστου κατὰ τὴν ἑαυτοῦ

λειτουργίαν τοῖς ἱερεῦσιν καὶ τοῖς Λευῖταις εἰς τὴν ὀλοκαύτωσιν καὶ εἰς τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου καὶ αἰνεῖν καὶ ἐξομολογεῖσθαι καὶ λειτουργεῖν ἐν ταῖς πύλαις ἐν ταῖς ἀύλαις οἴκου κυρίου **3** καὶ μερὶς τοῦ βασιλέως ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ εἰς τὰς ὀλοκαυτώσεις τὴν πρωινήν καὶ τὴν δειλινήν καὶ ὀλοκαυτώσεις εἰς σάββατα καὶ εἰς τὰς νομηνίας καὶ εἰς τὰς ἑορτὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ νόμῳ κυρίου **4** καὶ εἶπεν τῷ λαῷ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλημ δοῦναι τὴν μερίδα τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν ὅπως κατισχύσωσιν ἐν τῇ λειτουργίᾳ οἴκου κυρίου **5** καὶ ὡς προσέταξεν τὸν λόγον ἐπλεόνασαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἀπαρχὴν σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου καὶ μέλιτος καὶ πᾶν γένημα ἀγροῦ καὶ ἐπιδέκατα πάντα εἰς πλῆθος ἤνεγκαν **6** οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰουδα καὶ αὐτοὶ ἤνεγκαν ἐπιδέκατα μόσχων καὶ προβάτων καὶ ἐπιδέκατα αἰγῶν καὶ ἠγίασαν τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν καὶ εἰσήνεγκαν καὶ ἔθηκαν σωροὺς σωροῦς **7** ἐν τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ ἤρξαντο οἱ σωροὶ θεμελιοῦσθαι καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ συνετελέσθησαν **8** καὶ ἦλθεν Εζεκιας καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ εἶδον τοὺς σωροὺς καὶ ἠύλογησαν τὸν κύριον καὶ τὸν λαόν αὐτοῦ Ἰσραηλ **9** καὶ ἐπυνθάνετο Εζεκιας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν ὑπὲρ τῶν σωρῶν **10** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Αζαριας ὁ ἱερεὺς ὁ ἄρχων εἰς οἶκον Σαδωκ καὶ εἶπεν ἐξ οὗ ἤρκαται ἡ ἀπαρχὴ φέρεσθαι εἰς οἶκον κυρίου ἐφάγομεν καὶ ἐπίομεν καὶ κατελίπομεν ὅτι κύριος ἠύλογησεν τὸν λαόν αὐτοῦ καὶ κατελίπομεν ἕτι τὸ πλῆθος τοῦτο **11** καὶ εἶπεν Εζεκιας ἐτοιμάσαι παστοφῶρια εἰς οἶκον κυρίου καὶ ἠτοίμασαν **12** καὶ εἰσήνεγκαν ἐκεῖ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰ ἐπιδέκατα ἐν πίστει καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐπιστάτης Χωνενίας ὁ Λευίτης καὶ Σεμεὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαδεχόμενος **13** καὶ Ἰηλ καὶ Οζαζίας καὶ Ναεθ καὶ Ασαηλ καὶ Ἰεριμωθ καὶ Ἰωζαβαθ καὶ Ἐλιηλ καὶ Σαμαχια καὶ Μααθ

καὶ Βαναιας καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καθεσταμένοι διὰ Χωνενίου καὶ Σεμεὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καθὼς προσέταξεν ὁ βασιλεὺς Εζεκιας καὶ Αζαριας ὁ ἡγούμενος οἴκου κυρίου **14** καὶ Κωρη ὁ τοῦ Ιεμνα ὁ Λευίτης ὁ πυλωρὸς κατὰ ἀνατολάς ἐπὶ τῶν δομάτων δοῦναι τὰς ἀπαρχὰς κυρίῳ καὶ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων **15** διὰ χειρὸς Οδομ καὶ Βενιαμιν καὶ Ἰησοῦς καὶ Σεμεὶ καὶ Αμαριας καὶ Σεχονιας διὰ χειρὸς τῶν ἱερέων ἐν πίστει δοῦναι τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν κατὰ τὰς ἐφημερίας κατὰ τὸν μέγαν καὶ τὸν μικρὸν **16** ἐκτὸς τῆς ἐπιγονῆς τῶν ἀρσενικῶν ἀπὸ τριετοῦς καὶ ἐπάνω παντὶ τῷ εἰσπορευομένῳ εἰς οἶκον κυρίου εἰς λόγον ἡμερῶν εἰς ἡμέραν εἰς λειτουργίαν ἐφημερίας διατάξεως αὐτῶν **17** οὗτος ὁ καταλοχισμὸς τῶν ἱερέων κατ' οἴκους πατριῶν καὶ οἱ Λευῖται ἐν ταῖς ἐφημερίαις αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἐν διατάξει **18** ἐν καταλοχίαις ἐν πάσῃ ἐπιγονῇ υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων αὐτῶν εἰς πᾶν τὸ πλῆθος ὅτι ἐν πίστει ἠγγισαν τὸ ἅγιον **19** τοῖς υἱοῖς Ααρων τοῖς ἱερατεύουσιν καὶ οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων αὐτῶν ἐν πάσῃ πόλει καὶ πόλει ἄνδρες οἱ ὠνομάσθησαν ἐν ὀνόματι δοῦναι μερίδα παντὶ ἀρσενικῷ ἐν τοῖς ἱερεῦσιν καὶ παντὶ καταριθμουμένῳ ἐν τοῖς Λευίταις **20** καὶ ἐποίησεν οὕτως Εζεκιας ἐν παντὶ Ιουδα καὶ ἐποίησεν τὸ καλὸν καὶ τὸ εὐθὲς ἐναντίον τοῦ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ **21** καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ ἐν ᾧ ἤρξατο ἐν ἐργασίᾳ ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν ἐξεζήτησεν τὸν θεὸν αὐτοῦ ἐξ ὅλης ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν καὶ εὐδοώθη

32 καὶ μετὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἦλθεν Σενναχηριμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ιουδαν καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς τειχήρεις καὶ εἶπεν προκαταλαβέσθαι αὐτάς **2** καὶ εἶδεν Εζεκιας ὅτι ἤκει Σενναχηριμ καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ πολεμῆσαι ἐπὶ Ιερουσαλημ **3** καὶ ἐβουλεύσατο μετὰ τῶν πρεσβυτέρων αὐτοῦ καὶ τῶν δυνατῶν

ἐμφράξαι τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν ἃ ἦν ἔξω τῆς πόλεως καὶ συνεπίσχυσαν αὐτῷ **4** καὶ συνήγαγεν λαὸν πολὺν καὶ ἐνέφραξεν τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν καὶ τὸν ποταμὸν τὸν διορίζοντα διὰ τῆς πόλεως λέγων μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Ἀσσοῦρ καὶ εὕρῃ ὕδωρ πολὺ καὶ κατισχύσῃ **5** καὶ κατίσχυσεν Εζεκιας καὶ ὠκοδόμησεν πᾶν τὸ τεῖχος τὸ κατεσκαμμένον καὶ πύργους καὶ ἔξω προτείχισμα ἄλλο καὶ κατίσχυσεν τὸ ἀνάλημμα πόλεως Δαυιδ καὶ κατεσκεύασεν ὄπλα πολλὰ **6** καὶ ἔθετο ἄρχοντας τοῦ πολέμου ἐπὶ τὸν λαόν καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς πύλης τῆς φάραγγος καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν λέγων **7** ἰσχύσατε καὶ ἀνδρίζεσθε μὴ πτοηθῆτε ἀπὸ προσώπου βασιλέως Ἀσσοῦρ καὶ ἀπὸ προσώπου παντὸς τοῦ ἔθνους τοῦ μετ' αὐτοῦ ὅτι μεθ' ἡμῶν πλείονες ἢ μετ' αὐτοῦ **8** μετ' αὐτοῦ βραχίονες σάρκινοι μεθ' ἡμῶν δὲ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοῦ σῶζειν καὶ τοῦ πολεμεῖν τὸν πόλεμον ἡμῶν καὶ κατεθάρσησεν ὁ λαὸς ἐπὶ τοῖς λόγοις Εζεκιου βασιλέως Ιουδα **9** καὶ μετὰ ταῦτα ἀπέστειλεν Σενναχηριμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ αὐτὸς ἐπὶ Λαχισ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Εζεκιαν βασιλέα Ιουδα καὶ πρὸς πάντα Ιουδαν τὸν ἐν Ιερουσαλημ λέγων **10** οὕτως λέγει Σενναχηριμ ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τίνι ὑμεῖς πεποιθάτε καὶ κάθησθε ἐν τῇ περιοχῇ ἐν Ιερουσαλημ **11** οὐχὶ Εζεκιας ἀπατᾷ ὑμᾶς τοῦ παραδοῦναι ὑμᾶς εἰς θάνατον καὶ εἰς λιμὸν καὶ εἰς δίψαν λέγων κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσοῦρ **12** οὐχ οὗτός ἐστιν Εζεκιας ὃς περιεῖλεν τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ καὶ εἶπεν τῷ Ιουδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ιερουσαλημ λέγων κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου τούτου προσκυνήσετε καὶ ἐπ' αὐτῷ θυμιάσετε **13** οὐ γινώσεσθε ὃ τι ἐποίησα ἐγὼ καὶ οἱ πατέρες μου πᾶσι τοῖς λαοῖς τῶν χωρῶν μὴ δυνάμενοι ἠδύναντο θεοὶ τῶν ἐθνῶν πάσης τῆς γῆς σώσαι

τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ χειρός μου **14** τίς ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν ἐθνῶν τούτων οὐς ἐξωλέθρευσαν οἱ πατέρες μου μὴ ἠδύναντο σῶσαι τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ χειρός μου ὅτι δυνήσεται ὁ θεὸς ὑμῶν σῶσαι ὑμᾶς ἐκ χειρός μου **15** νῦν μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς ΕΖΕΚΙΑΣ καὶ μὴ πεποιθέναι ὑμᾶς ποιείτω κατὰ ταῦτα καὶ μὴ πιστεύετε αὐτῷ ὅτι οὐ μὴ δύνηται ὁ θεὸς παντὸς ἔθνους καὶ βασιλείας τοῦ σῶσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ χειρός μου καὶ ἐκ χειρός πατέρων μου ὅτι ὁ θεὸς ὑμῶν οὐ μὴ σώσει ὑμᾶς ἐκ χειρός μου **16** καὶ ἔτι ἐλάλησαν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπὶ κύριον θεὸν καὶ ἐπὶ ΕΖΕΚΙΑΝ παῖδα αὐτοῦ **17** καὶ βιβλίον ἔγραψεν ὀνειδίζειν τὸν κύριον θεὸν Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν περὶ αὐτοῦ λέγων ὡς θεοὶ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς οὐκ ἐξείλαντο τοὺς λαοὺς αὐτῶν ἐκ χειρός μου οὕτως οὐ μὴ ἐξέληται ὁ θεὸς ΕΖΕΚΙΟΥ λαὸν αὐτοῦ ἐκ χειρός μου **18** καὶ ἐβόησεν φωνῇ μεγάλη Ἰουδαῖστί ἐπὶ λαὸν Ἰερουσαλημ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους τοῦ φοβῆσαι αὐτοὺς καὶ κατασπάσαι ὅπως προκαταλάβονται τὴν πόλιν **19** καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ θεὸν Ἰερουσαλημ ὡς καὶ ἐπὶ θεοὺς λαῶν τῆς γῆς ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων **20** καὶ προσηύξατο ΕΖΕΚΙΑΣ ὁ βασιλεὺς καὶ Ἡσαιας υἱὸς Ἀμώς ὁ προφῆτης περὶ τούτων καὶ ἐβόησαν εἰς τὸν οὐρανόν **21** καὶ ἀπέστειλεν κύριος ἄγγελον καὶ ἐξέτριψεν πᾶν δυνατὸν πολεμιστὴν καὶ ἄρχοντα καὶ στρατηγὸν ἐν τῇ παρεμβολῇ βασιλέως Ἀσσοῦρ καὶ ἀπέστρεψεν μετὰ αἰσχύνης προσώπου εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ ἦλθεν εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν ἐξεληθόντων ἐκ κοιλίας αὐτοῦ κατέβαλον αὐτὸν ἐν ῥομφαίᾳ **22** καὶ ἔσωσεν κύριος ΕΖΕΚΙΑΝ καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἰερουσαλημ ἐκ χειρὸς Σενναχηριμ βασιλέως Ἀσσοῦρ καὶ ἐκ χειρὸς πάντων καὶ κατέπαυσεν αὐτοὺς κυκλόθεν **23** καὶ πολλοὶ ἔφερον δῶρα τῷ κυρίῳ εἰς Ἰερουσαλημ καὶ δόματα τῷ ΕΖΕΚΙΑ βασιλεῖ Ἰουδα καὶ ὑπερήρηθη κατ' ὀφθαλμοὺς πάντων τῶν ἐθνῶν μετὰ ταῦτα **24** ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠρρώστησεν ΕΖΕΚΙΑΣ

ἕως θανάτου καὶ προσηύξατο πρὸς κύριον καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ καὶ σημεῖον ἔδωκεν αὐτῷ **25** καὶ οὐ κατὰ τὸ ἀνταπόδομα ὃ ἔδωκεν αὐτῷ ἀνταπέδωκεν ΕΖΕΚΙΑΣ ἀλλὰ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν ὄργη καὶ ἐπὶ Ἰουδαν καὶ Ἰερουσαλημ **26** καὶ ἐταπεινώθη ΕΖΕΚΙΑΣ ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς καρδίας αὐτοῦ καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἰερουσαλημ καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς ὄργη κυρίου ἐν ταῖς ἡμέραις ΕΖΕΚΙΟΥ **27** καὶ ἐγένετο τῷ ΕΖΕΚΙΑ ΠΛΟΥΤΟΣ καὶ δόξα πολλὴ σφόδρα καὶ θησαυροὺς ἐποίησεν ἑαυτῷ ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ καὶ τοῦ λίθου τοῦ τιμίου καὶ εἰς τὰ ἀρώματα καὶ ὀπλοθήκας καὶ εἰς σκεύη ἐπιθυμητὰ **28** καὶ πόλεις εἰς τὰ γενήματα σίτου καὶ ἐλαίου καὶ οἴνου καὶ φάτνας παντὸς κτήνους καὶ μάνδρας εἰς τὰ ποίμνια **29** καὶ πόλεις ἃς ὠκοδόμησεν αὐτῷ καὶ ἀποσκευὴν προβάτων καὶ βοῶν εἰς πληθὸς ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ κύριος ἀποσκευὴν πολλὴν σφόδρα **30** αὐτὸς ΕΖΕΚΙΑΣ ἐνέφραξεν τὴν ἔξοδον τοῦ ὕδατος Γιων τὸ ἄνω καὶ κατηύθυνεν αὐτὰ κάτω πρὸς λίβα τῆς πόλεως Δαυὶδ καὶ εὐδῶθη ΕΖΕΚΙΑΣ ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ **31** καὶ οὕτως τοῖς πρεσβυταῖς τῶν ἀρχόντων ἀπὸ Βαβυλῶνος τοῖς ἀποσταλεῖσιν πρὸς αὐτὸν πυθέσθαι παρ' αὐτοῦ τὸ τέρας ὃ ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐγκατέλιπεν αὐτὸν κύριος τοῦ πειράσαι αὐτὸν εἰδέναι τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ **32** καὶ τὰ κατάλοιπα τῶν λόγων ΕΖΕΚΙΟΥ καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἰδοὺ γέγραπται ἐν τῇ προφητείᾳ Ἡσαιοῦ υἱοῦ Ἀμώς τοῦ προφήτου καὶ ἐπὶ βιβλίου βασιλέων Ἰουδα καὶ Ἰσραὴλ **33** καὶ ἐκοιμήθη ΕΖΕΚΙΑΣ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ἀναβάσει τάφων υἱῶν Δαυὶδ καὶ δόξαν καὶ τιμὴν ἔδωκαν αὐτῷ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ πᾶς Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἰερουσαλημ καὶ ἐβασίλευσεν Μανασσης υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

33 ὦν δέκα δύο ἐτῶν Μανασσης ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ πενήκοντα πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλημ **2** καὶ ἐποίησεν

τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν οὐς ἐξωλέθρευεν κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ **3** καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ὤκοδόμησεν τὰ ὑψηλά ἃ κατέσπασεν Ἐζεκίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἔστησεν στήλας ταῖς Βααλιμ καὶ ἐποίησεν ἄλση καὶ προσεκύνησεν πάση τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς **4** καὶ ὤκοδόμησεν θυσιαστήρια ἐν οἴκῳ κυρίου οὗ εἶπεν κύριος ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔσται τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα **5** καὶ ὤκοδόμησεν θυσιαστήρια πάση τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ ἐν ταῖς δυσὶν ἀυλαῖς οἴκου κυρίου **6** καὶ αὐτὸς διήγαγεν τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν πυρὶ ἐν Γαι-βαναι-εννομ καὶ ἐκκληδονίζετο καὶ οἰωνίζετο καὶ ἐφαρμακεύετο καὶ ἐποίησεν ἐγγαστριμύθους καὶ ἐπαοιδούς ἐπλήθυνεν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ παροργίσει αὐτόν **7** καὶ ἔθηκεν τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ χωνευτὸν εἰκόνα ἦν ἐποίησεν ἐν οἴκῳ θεοῦ οὗ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Δαυὶδ καὶ πρὸς Σαλωμων υἱὸν αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ Ἱερουσαλὴμ ἦν ἐξελεξάμην ἐκ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ θήσω τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα **8** καὶ οὐ προσθήσω σαλευσαι τὸν πόδα Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν πλὴν ἐὰν φυλάσσωνται τοῦ ποιῆσαι πάντα ἃ ἐνετειλάμην αὐτοῖς κατὰ πάντα τὸν νόμον καὶ τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα ἐν χειρὶ Μωυσῆ **9** καὶ ἐπλάνησεν Μανασσης τὸν Ἰουδαν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ὑπὲρ πάντα τὰ ἔθνη ἃ ἐξῆρεν κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ **10** καὶ ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ Μανασση καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπήκουσαν **11** καὶ ἤγαγεν κύριος ἐπ' αὐτούς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως βασιλέως Ἀσσοῦρ καὶ κατέλαβον τὸν Μανασση ἐν δεσμοῖς καὶ ἔδησαν αὐτόν ἐν πέδαις καὶ ἤγαγον εἰς Βαβυλῶνα **12** καὶ ὡς ἐθλίβη ἐζήτησεν τὸ πρόσωπον κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ καὶ ἐταπεινώθη σφόδρα ἀπὸ προσώπου θεοῦ τῶν πατέρων αὐτοῦ **13** καὶ

προσηύξατο πρὸς αὐτόν καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐπήκουσεν τῆς βοῆς αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψεν αὐτόν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ ἔγνω Μανασσης ὅτι κύριος αὐτός ἐστιν ὁ θεός **14** καὶ μετὰ ταῦτα ὤκοδόμησεν τεῖχος ἕξω τῆς πόλεως Δαυὶδ ἀπὸ λιβὸς κατὰ Γιον ἐν τῷ χειμάρρῳ καὶ ἐκπορευομένων τὴν πύλην τὴν κυκλόθεν καὶ εἰς τὸ Ὀφλα καὶ ὕψωσεν σφόδρα καὶ κατέστησεν ἄρχοντας τῆς δυνάμεως ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ταῖς τειχίησιν ἐν Ἰουδα **15** καὶ περιεῖλεν τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτρίους καὶ τὸ γλυπτὸν ἐξ οἴκου κυρίου καὶ πάντα τὰ θυσιαστήρια ἃ ὤκοδόμησεν ἐν ὄρει οἴκου κυρίου καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἕξω τῆς πόλεως **16** καὶ κατῶρθωσεν τὸ θυσιαστήριον κυρίου καὶ ἐθυσίασεν ἐπ' αὐτὸ θυσίαν σωτηρίου καὶ αἰνέσεως καὶ εἶπεν τῷ Ἰουδα τοῦ δουλεύειν κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ **17** πλὴν ὁ λαὸς ἔτι ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν πλὴν κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν **18** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μανασση καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ ἢ πρὸς τὸν θεὸν καὶ λόγοι τῶν ὀρώντων λαλούντων πρὸς αὐτόν ἐπ' ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ ἰδοὺ ἐπὶ λόγων **19** προσευχῆς αὐτοῦ καὶ ὡς ἐπήκουσεν αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτοῦ καὶ αἱ ἀποστάσεις αὐτοῦ καὶ οἱ τόποι ἐφ' οἷς ὤκοδόμησεν τὰ ὑψηλά καὶ ἔστησεν ἐκεῖ ἄλση καὶ γλυπτὰ πρὸ τοῦ ἐπιστρέψαι ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ τῶν λόγων τῶν ὀρώντων **20** καὶ ἐκοιμήθη Μανασσης μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτόν ἐν παραδείσῳ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀμων υἱὸς αὐτοῦ **21** ὦν εἴκοσι καὶ δύο ἔτων Ἀμων ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ **22** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου ὡς ἐποίησεν Μανασσης ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ πᾶσιν τοῖς εἰδώλοις οἷς ἐποίησεν Μανασσης ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔθυσεν Ἀμων καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς **23** καὶ οὐκ ἐταπεινώθη ἐναντίον κυρίου ὡς ἐταπεινώθη Μανασσης ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὅτι υἱὸς αὐτοῦ Ἀμων ἐπλήθυνεν πλημμέλεια **24** καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ οἱ

παῖδες αὐτοῦ καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ
25 καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τοὺς ἐπιθεμένους
ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀμων καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς
τῆς γῆς τὸν Ἰωσιαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

34 ὧν ὀκτῶ ἐτῶν Ἰωσιας ἐν τῷ βασιλεῦσαι
αὐτὸν καὶ τριάκοντα ἐν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν
Ἱερουσαλημ 2 καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐναντίον
κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς Δαυιδ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐξέκλινεν δεξιά καὶ ἀριστερά
3 καὶ ἐν τῷ ὀγδῶ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ
καὶ αὐτὸς ἔτι παιδάριον ἤρξατο τοῦ ζητῆσαι
κύριον τὸν θεὸν Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν
τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἤρξατο
τοῦ καθαρῖσαι τὸν Ἰουδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλημ
ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν καὶ τῶν ἄλσεων καὶ ἀπὸ τῶν
χωνευτῶν 4 καὶ κατέσπασεν κατὰ πρόσωπον
αὐτοῦ τὰ θυσιαστήρια τῶν Βααλιμ καὶ τὰ ὑψηλὰ
τὰ ἐπ' αὐτῶν καὶ ἔκοψεν τὰ ἄλση καὶ τὰ γλυπτὰ
καὶ τὰ χωνευτὰ συνέτριψεν καὶ ἐλέπτυνεν
καὶ ἔρριψεν ἐπὶ πρόσωπον τῶν μνημάτων
τῶν θυσιαζόντων αὐτοῖς 5 καὶ ὅσα ἱερέων
κατέκαυσεν ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια καὶ ἐκαθάρισεν
τὸν Ἰουδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλημ 6 καὶ ἐν πόλεσιν
Ἐφραιμ καὶ Μανασση καὶ Συμεων καὶ Νεφθαλι
καὶ τοῖς τόποις αὐτῶν κύκλῳ 7 καὶ κατέσπασεν
τὰ ἄλση καὶ τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ εἶδωλα
κατέκοψεν λεπτὰ καὶ πάντα τὰ ὑψηλὰ ἔκοψεν
ἀπὸ πάσης τῆς γῆς Ἰσραηλ καὶ ἀπέστρεψεν εἰς
Ἱερουσαλημ 8 καὶ ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς
βασιλείας αὐτοῦ τοῦ καθαρῖσαι τὴν γῆν καὶ τὸν
οἶκον ἀπέστειλεν τὸν Σαφαν υἱὸν Ἐσελια καὶ
τὸν Μασσιαν ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ τὸν Ἰουαχ
υἱὸν Ἰωαχαζ τὸν ὑπομνηματογράφον αὐτοῦ
κραταιῶσαι τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ 9
καὶ ἦλθον πρὸς Χελκιαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν καὶ
ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν εἰς οἶκον θεοῦ
ὃ συνήγαγον οἱ Λευῖται φυλάσσοντες τὴν πύλην
ἐκ χειρὸς Μανασση καὶ Ἐφραιμ καὶ τῶν ἀρχόντων
καὶ ἀπὸ παντὸς καταλοῖπου ἐν Ἰσραηλ καὶ υἱῶν

Ἰουδα καὶ Βενιαμιν καὶ οἰκούντων ἐν Ἱερουσαλημ
10 καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα
οἱ καθεσταμένοι ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδωκαν
αὐτὸ ποιοῦσι τὰ ἔργα οἱ ἐποίουν ἐν οἴκῳ κυρίου
ἐπισκευάσαι κατισχύσαι τὸν οἶκον 11 καὶ ἔδωκαν
τοῖς τέκτοσι καὶ τοῖς οἰκοδόμοις ἀγοράσαι λίθους
τετραπέδους καὶ ξύλα εἰς δοκοὺς στεγάσαι τοὺς
οἴκους οὓς ἐξωλέθρευσαν βασιλεῖς Ἰουδα 12 καὶ
οἱ ἄνδρες ἐν πίστει ἐπὶ τῶν ἔργων καὶ ἐπ' αὐτῶν
ἐπίσκοποι Ἰεθ καὶ Αβδίας οἱ Λευῖται ἐξ υἱῶν
Μεραρι καὶ Ζαχαρίας καὶ Μοσολλαμ ἐκ τῶν υἱῶν
Κααθ ἐπισκοπεῖν καὶ πᾶς Λευίτης πᾶς συνίων ἐν
ὀργάνοις ᾠδῶν 13 καὶ ἐπὶ τῶν νωτοφόρων καὶ
ἐπὶ πάντων τῶν ποιούντων τὰ ἔργα ἐργασίᾳ καὶ
ἐργασίᾳ καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν γραμματεῖς καὶ
κριταὶ καὶ πυλωροὶ 14 καὶ ἐν τῷ ἐκφέρειν αὐτοὺς
τὸ ἀργύριον τὸ εἰσοδιασθὲν εἰς οἶκον κυρίου
εὔρεν Χελκίας ὁ ἱερεὺς βιβλίον νόμου κυρίου διὰ
χειρὸς Μωσῆ 15 καὶ ἀπεκρίθη Χελκίας καὶ εἶπεν
πρὸς Σαφαν τὸν γραμματέα βιβλίον νόμου εὔρον
ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδωκεν Χελκίας τὸ βιβλίον τῷ
Σαφαν 16 καὶ εἰσήνεγκεν Σαφαν τὸ βιβλίον πρὸς
τὸν βασιλέα καὶ ἀπέδωκεν ἔτι τῷ βασιλεῖ λόγον
πᾶν τὸ δοθὲν ἀργύριον ἐν χειρὶ τῶν παίδων
σου τῶν ποιούντων τὸ ἔργον 17 καὶ ἐχώνευσαν
τὸ ἀργύριον τὸ εὔρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ
ἔδωκαν ἐπὶ χεῖρα τῶν ἐπισκόπων καὶ ἐπὶ χεῖρα
τῶν ποιούντων ἐργασίαν 18 καὶ ἀπήγγειλεν
Σαφαν ὁ γραμματεὺς τῷ βασιλεῖ λέγων βιβλίον
ἔδωκέν μοι Χελκίας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀνέγνω αὐτὸ
Σαφαν ἐναντίον τοῦ βασιλέως 19 καὶ ἐγένετο ὡς
ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τοῦ νόμου καὶ
διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ 20 καὶ ἐνετείλατο ὁ
βασιλεὺς τῷ Χελκία καὶ τῷ Αχικαμ υἱῷ Σαφαν
καὶ τῷ Αβδων υἱῷ Μιχαία καὶ τῷ Σαφαν τῷ
γραμματεῖ καὶ τῷ Ασαία παιδὶ τοῦ βασιλέως
λέγων 21 πορεύθητε ζητήσατε τὸν κύριον περὶ
ἐμοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ καταλειφθέντος ἐν
Ἰσραηλ καὶ Ἰουδα περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ

εὐρεθέντος ὅτι μέγας ὁ θυμὸς κυρίου ἐκκέκασται ἐν ἡμῖν διότι οὐκ εἰσήκουσαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῶν λόγων κυρίου τοῦ ποιῆσαι κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ 22 καὶ ἐπορεύθη Χελκίας καὶ οἷς εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ὀλθαν τὴν προφήτιν γυναῖκα Σελλημ υἱοῦ Θακουαθ υἱοῦ Χελλης φυλάσσουν τὰς στολάς καὶ αὕτη κατῴκει ἐν Ἱερουσαλημ ἐν μασανα καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ κατὰ ταῦτα 23 καὶ εἶπεν αὐτοῖς οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ εἶπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστειλαντι ὑμᾶς πρὸς με 24 οὕτως λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον τοὺς πάντας λόγους τοὺς γεγραμμένους ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ ἀνεγνωσμένῳ ἐναντίον τοῦ βασιλέως Ἰουδα 25 ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἐθυμίασαν θεοῖς ἄλλοτρίοις ἵνα παροργίσωσίν με ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἐξεκάυθη ὁ θυμὸς μου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ οὐ σβεσθήσεται 26 καὶ ἐπὶ βασιλέα Ἰουδα τὸν ἀποστειλαντα ὑμᾶς τοῦ ζητῆσαι τὸν κύριον οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ τοὺς λόγους οὐς ἤκουσας 27 καὶ ἐνετράπη ἡ καρδία σου καὶ ἐταπεινώθης ἀπὸ προσώπου μου ἐν τῷ ἀκοῦσαί σε τοὺς λόγους μου ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτόν καὶ ἐταπεινώθης ἐναντίον μου καὶ διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου καὶ ἔκλαυσας κατεναντίον μου καὶ ἐγὼ ἤκουσά φησιν κύριος 28 ἰδοὺ προστίθιμί σε πρὸς τοὺς πατέρας σου καὶ προστεθήσῃ πρὸς τὰ μνήματά σου ἐν εἰρήνῃ καὶ οὐκ ὄψονται οἱ ὀφθαλμοί σου ἐν πᾶσιν τοῖς κακοῖς οἷς ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτόν καὶ ἀπέδωκαν τῷ βασιλεῖ λόγον 29 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγεν τοὺς πρεσβυτέρους Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλημ 30 καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον κυρίου καὶ πᾶς Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλημ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μεγάλου ἕως μικροῦ καὶ ἀνέγνω ἐν ὧσιν αὐτῶν τοὺς πάντας λόγους βιβλίου τῆς

διαθήκης τοῦ εὐρεθέντος ἐν οἴκῳ κυρίου 31 καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν στύλον καὶ διέθετο διαθήκην ἐναντίον κυρίου τοῦ πορευθῆναι ἐνώπιον κυρίου τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ προστάγματα αὐτοῦ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ τοὺς λόγους τῆς διαθήκης τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ τῷ βιβλίῳ τούτῳ 32 καὶ ἔστησεν πάντας τοὺς εὐρεθέντας ἐν Ἱερουσαλημ καὶ Βενιαμιν καὶ ἐποίησαν οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλημ διαθήκην ἐν οἴκῳ κυρίου θεοῦ πατέρων αὐτῶν 33 καὶ περιεῖλεν Ἰωσίας τὰ πάντα βδελύγματα ἐκ πάσης τῆς γῆς ἣ ἦν υἰὸν Ἰσραὴλ καὶ ἐποίησεν πάντας τοὺς εὐρεθέντας ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐν Ἰσραὴλ τοῦ δουλεύειν κυρίῳ θεῷ αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ οὐκ ἐξέκλινεν ἀπὸ ὀπισθεν κυρίου θεοῦ πατέρων αὐτοῦ

35 καὶ ἐποίησεν Ἰωσίας τὸ φασεχ τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ καὶ ἔθυσαν τὸ φασεχ τῆ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου 2 καὶ ἔστησεν τοὺς ἱερεῖς ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν καὶ κατίσχυσεν αὐτοὺς εἰς τὰ ἔργα οἴκου κυρίου 3 καὶ εἶπεν τοῖς Λευῖταις τοῖς δυνατοῖς ἐν παντὶ Ἰσραὴλ τοῦ ἀγιασθῆναι αὐτοὺς τῷ κυρίῳ καὶ ἔθηκαν τὴν κιβωτὸν τὴν ἁγίαν εἰς τὸν οἶκον ὃν ὤκοδόμησεν Σαλωμων υἱὸς Δαυὶδ τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς οὐκ ἔστιν ὑμῖν ἄραι ἐπ' ὧμων οὐθέν νῦν οὖν λειτουργήσατε τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν καὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραὴλ 4 καὶ ἐτοιμάσθητε κατ' οἴκους πατριῶν ὑμῶν καὶ κατὰ τὰς ἐφημερίας ὑμῶν κατὰ τὴν γραφὴν Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ καὶ διὰ χειρὸς Σαλωμων υἱοῦ αὐτοῦ 5 καὶ στήτε ἐν τῷ οἴκῳ κατὰ τὰς διαιρέσεις οἴκων πατριῶν ὑμῶν τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν υἱοῖς τοῦ λαοῦ καὶ μερὶς οἴκου πατριᾶς τοῖς Λευῖταις 6 καὶ θύσατε τὸ φασεχ καὶ τὰ ἅγια ἐτοιμάσατε τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸν λόγον κυρίου διὰ χειρὸς Μωυσῆ 7 καὶ ἀπῆρξατο Ἰωσίας τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ πρόβατα καὶ

ἀμνούς και ἐρίφους ἀπὸ τῶν τέκνων τῶν αἰγῶν πάντα εἰς τὸ φασεχ εἰς πάντας τοὺς εὐρεθέντας εἰς ἀριθμὸν τριάκοντα χιλιάδας και μόσχων τρεῖς χιλιάδας ταῦτα ἀπὸ τῆς ὑπάρξεως τοῦ βασιλέως 8 και οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἀπήρξαντο τῷ λαῷ και τοῖς ἱερεῦσιν και Λευίταις ἔδωκεν Χελκίας και Ζαχαρίας και Ιηλ οἱ ἄρχοντες οἴκου τοῦ θεοῦ τοῖς ἱερεῦσιν και ἔδωκαν εἰς τὸ φασεχ πρόβατα και ἀμνούς και ἐρίφους δισχίλια ἑξακόσια και μόσχους τριακοσίους 9 και Χωνενίας και Βαναιας και Σαμαιας και Ναθαναηλ ἀδελφὸς αὐτοῦ και Ασαβια και Ιηλ και Ιωζαβαδ ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν ἀπήρξαντο τοῖς Λευίταις εἰς τὸ φασεχ πρόβατα πεντακισχίλια και μόσχους πεντακοσίους 10 και κατωρθώθη ἡ λειτουργία και ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτῶν και οἱ Λευῖται ἐπὶ τὰς διαιρέσεις αὐτῶν κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως 11 και ἔθυσαν τὸ φασεχ και προσέχεαν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐκ χειρὸς αὐτῶν και οἱ Λευῖται ἐξέδειραν 12 και ἠτοίμασαν τὴν ὀλοκαύτωσην παραδοῦναι αὐτοῖς κατὰ τὴν διαίρεσιν κατ' οἴκους πατριῶν τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ τοῦ προσάγειν τῷ κυρίῳ ὡς γέγραπται ἐν βιβλίῳ Μωυσῆ και οὕτως εἰς τὸ πρῶν 13 και ὥπτησαν τὸ φασεχ ἐν πυρὶ κατὰ τὴν κρίσιν και τὰ ἅγια ἠψησαν ἐν τοῖς χαλκείοις και ἐν τοῖς λέβησιν και εὐοδώθη και ἔδραμον πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ 14 και μετὰ τὸ ἑτοιμάσαι αὐτοῖς και τοῖς ἱερεῦσιν ὅτι οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἀναφέρειν τὰ στέατα και τὰ ὀλοκαυτώματα ἕως νυκτός και οἱ Λευῖται ἠτοίμασαν αὐτοῖς και τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν υἱοῖς Ααρων 15 και οἱ ψαλτωδοὶ υἱοὶ Ασαφ ἐπὶ τῆς στάσεως αὐτῶν κατὰ τὰς ἐντολὰς Δαυιδ και Ασαφ και Αιμαν και Ιδιθων οἱ προφηταὶ τοῦ βασιλέως και οἱ ἄρχοντες και οἱ πυλωροὶ πύλης και πύλης οὐκ ἦν αὐτοῖς κινεῖσθαι ἀπὸ τῆς λειτουργίας ἀγίων ὅτι οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἠτοίμασαν αὐτοῖς 16 και κατωρθώθη και ἠτοιμάσθη πᾶσα ἡ λειτουργία κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ

ἐκείνη τοῦ ποιῆσαι τὸ φασεχ και ἐνεγκεῖν τὰ ὀλοκαυτώματα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως Ιωσια 17 και ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ οἱ εὐρεθέντες τὸ φασεχ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ και τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας 18 και οὐκ ἐγένετο φασεχ ὅμοιον αὐτῷ ἐν Ισραηλ ἀπὸ ἡμερῶν Σαμουηλ τοῦ προφήτου και πάντες βασιλεῖς Ισραηλ οὐκ ἐποίησαν ὡς τὸ φασεχ ὃ ἐποίησεν Ιωσιας και οἱ ἱερεῖς και οἱ Λευῖται και πᾶς Ιουδα και Ισραηλ ὃ εὐρεθείς και οἱ κατοικοῦντες ἐν Ιερουσαλημ τῷ κυρίῳ 19 τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ιωσια 20 και ἀνέβη Φαραω Νεχαω βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀσσυρίων ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην και ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς Ιωσιας εἰς συνάντησιν αὐτῷ 21 και ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ἀγγέλου λέγων τί ἐμοὶ και σοὶ βασιλεῦ Ιουδα οὐκ ἐπὶ σὲ ἦκω σήμερον πόλεμον ποιῆσαι και ὁ θεὸς εἶπεν κατασπεῦσαι με πρόσεχε ἀπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ μετ' ἐμοῦ μὴ καταφθεῖρη σε 22 και οὐκ ἀπέστρεψεν Ιωσιας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ ἀλλ' ἠπολεμῆσεν αὐτὸν ἐκραταιώθη και οὐκ ἤκουσεν τῶν λόγων Νεχαω διὰ στόματος θεοῦ και ἦλθεν τοῦ πολεμῆσαι ἐν τῷ πεδίῳ Μαγεδων 23 και ἐτόξευσαν οἱ τοξῶται ἐπὶ βασιλέα Ιωσιαν και εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παισὶν αὐτοῦ ἐξαγάγετέ με ὅτι ἐπόνεσα σφόδρα 24 και ἐξήγαγον αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἄρματος και ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα τὸ δευτερεῦον ὃ ἦν αὐτῷ και ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ιερουσαλημ και ἀπέθανεν και ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ και πᾶς Ιουδα και Ιερουσαλημ ἐπένθησαν ἐπὶ Ιωσιαν 25 και ἐθρήνησεν Ιερεμίας ἐπὶ Ιωσιαν και εἶπαν πάντες οἱ ἄρχοντες και αἱ ἄρχουσαι θρῆνον ἐπὶ Ιωσιαν ἕως τῆς σήμερον και ἔδωκεν αὐτὸν εἰς πρόσταγμα ἐπὶ Ισραηλ και ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ τῶν θρήνων 26 και ἦσαν οἱ λόγοι Ιωσια και ἡ ἐλπίς αὐτοῦ γεγραμμένα ἐν νόμῳ κυρίου 27 και οἱ λόγοι αὐτοῦ οἱ πρῶτοι και οἱ ἔσχατοι ἰδοὺ

γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα

36 καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωαχαζ υἱὸν Ἰωσίου καὶ ἔχρισαν αὐτὸν καὶ κατέστησαν αὐτὸν εἰς βασιλέα ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλημ **2** υἱὸς εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν Ἰωαχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀμιταλ θυγάτηρ Ἱερεμίου ἐκ Λοβένα καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ἃ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ ἔδησεν αὐτὸν Φαραῶ Νεχαῶ ἐν Δεβλαθα ἐν γῆ Ἐμαθ τοῦ μὴ βασιλεύειν αὐτὸν ἐν Ἱερουσαλημ **3** καὶ μετήγαγεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐπέβαλεν φόρον ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ τάλαντον χρυσοῦ **4** καὶ κατέστησεν Φαραῶ Νεχαῶ τὸν Ἐλιακίμ υἱὸν Ἰωσίου βασιλέα Ἰουδα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ μετέστρεψεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωακίμ καὶ τὸν Ἰωαχαζ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔλαβεν Φαραῶ Νεχαῶ καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον **5** ὢν εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωακίμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἔνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου **6** καὶ ἀνέβη ἐπ’ αὐτὸν Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν χαλκαῖς πέδαις καὶ ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα **7** καὶ μέρος τῶν σκευῶν οἴκου κυρίου ἀπήνεγκεν εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἐν τῷ ναῶ αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι **8** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωακίμ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν οὐκ ἰδοῦ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα καὶ ἐκοιμήθη Ἰωακίμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν Γανοζα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Ἰεχονίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ’ αὐτοῦ **9** υἱὸς ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν Ἰεχονίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ τρίμηνον καὶ δέκα ἡμέρας ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου **10**

καὶ ἐπιστρέφοντας τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδοноσορ καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα μετὰ τῶν σκευῶν τῶν ἐπιθυμητῶν οἴκου κυρίου καὶ ἐβασίλευσεν Σεδεκιαν ἀδελφὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ Ἰουδαν καὶ Ἱερουσαλημ **11** ἐτῶν εἴκοσι ἐνὸς Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἔνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ **12** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου θεοῦ αὐτοῦ οὐκ ἐνετράπη ἀπὸ προσώπου Ἱερεμίου τοῦ προφήτου καὶ ἐκ στόματος κυρίου **13** ἐν τῷ τὰ πρὸς τὸν βασιλέα Ναβουχοδοноσορ ἀθετήσαι ἃ ὥρκισεν αὐτὸν κατὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἐσκλήρυνεν τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ κατίσχυσεν τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι πρὸς κύριον θεὸν Ἰσραὴλ **14** καὶ πάντες οἱ ἔνδοξοι Ἰουδα καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐπλήθυναν τοῦ ἀθετήσαι ἀθετήματα βδελυγμάτων ἔθνῶν καὶ ἐμίαναν τὸν οἶκον κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλημ **15** καὶ ἐξαπέστειλεν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν ἐν χειρὶ προφητῶν ὀρθρίζων καὶ ἀποστέλλων τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ ὅτι ἦν φειδόμενος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀγιάσματος αὐτοῦ **16** καὶ ἦσαν μυκτηρίζοντες τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ καὶ ἐξουθενούντες τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ ἐμπαίζοντες ἐν τοῖς προφηταῖς αὐτοῦ ἕως ἀνέβη ὁ θυμὸς κυρίου ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἕως οὐκ ἦν ἴαμα **17** καὶ ἦγαγεν ἐπ’ αὐτοὺς βασιλέα Χαλδαίων καὶ ἀπέκτεινεν τοὺς νεανίσκους αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν οἴκῳ ἀγιάσματος αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐφείσατο τοῦ Σεδεκιου καὶ τὰς παρθένους αὐτῶν οὐκ ἠλέησαν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν ἀπήγαγον τὰ πάντα παρέδωκεν ἐν χερσὶν αὐτῶν **18** καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου θεοῦ τὰ μεγάλα καὶ τὰ μικρὰ καὶ τοὺς θησαυροὺς καὶ πάντας τοὺς θησαυροὺς βασιλέως καὶ μεγιστάνων πάντα εἰσήνεγκεν εἰς Βαβυλῶνα **19** καὶ ἐνέπρησεν τὸν οἶκον κυρίου καὶ κατέσκαψεν τὸ τεῖχος Ἱερουσαλημ καὶ τὰς βάρεις αὐτῆς ἐνέπρησεν ἐν πυρὶ καὶ πᾶν σκεῦος ὥραϊον εἰς ἀφανισμόν **20** καὶ ἀπώκισεν τοὺς καταλοίπους

εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἦσαν αὐτῶ καὶ τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ εἰς δούλους ἕως βασιλείας Μήδων 21
τοῦ πληρωθῆναι λόγον κυρίου διὰ στόματος
Ιερεμίου ἕως τοῦ προσδέξασθαι τὴν γῆν τὰ
σάββατα αὐτῆς σαββατίσαι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ἐρημώσεως αὐτῆς ἔσαββάτισεν εἰς συμπλήρωσιν
ἐτῶν ἑβδομήκοντα 22 ἔτους πρώτου Κύρου
βασιλέως Περσῶν μετὰ τὸ πληρωθῆναι ῥῆμα
κυρίου διὰ στόματος Ιερεμίου ἐξήγειρεν κύριος τὸ
πνεῦμα Κύρου βασιλέως Περσῶν καὶ παρήγγειλεν
κηρύξαι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν γραπτῶ
λέγων 23 τάδε λέγει Κύρος βασιλεὺς Περσῶν
πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς ἔδωκέν μοι κύριος
ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ αὐτὸς ἐνετείλατό μοι
οἰκοδομῆσαι αὐτῶ οἶκον ἐν Ἱερουσαλημ ἐν τῇ
Ιουδαίᾳ τίς ἐξ ὑμῶν ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ
ἔσται ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀναβήτω

Ἔσδρας Α΄

1 καὶ ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει Κύρου τοῦ βασιλέως Περσῶν τοῦ τελεσθῆναι λόγον κυρίου ἀπὸ στόματος Ἰερεμίου ἐξήγειρεν κύριος τὸ πνεῦμα Κύρου βασιλέως Περσῶν καὶ παρήγγειλεν φωνῆν ἐν πάσῃ βασιλείᾳ αὐτοῦ καὶ γε ἐν γραπτῷ λέγων **2** οὕτως εἶπεν Κύρος βασιλεὺς Περσῶν πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς ἔδωκέν μοι κύριος ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ αὐτὸς ἐπεσκέψατο ἐπ' ἐμέ τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον ἐν Ἱερουσαλημ τῇ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ **3** τίς ἐν ὑμῖν ἀπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ἔσται ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀναβήσεται εἰς Ἱερουσαλημ τὴν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ οἰκοδομησάτω τὸν οἶκον θεοῦ Ἰσραηλ αὐτὸς ὁ θεὸς ὁ ἐν Ἱερουσαλημ **4** καὶ πᾶς ὁ καταλειπόμενος ἀπὸ πάντων τῶν τόπων οὗ αὐτὸς παροικεῖ ἐκεῖ καὶ λήμψονται αὐτὸν ἄνδρες τοῦ τόπου αὐτοῦ ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ καὶ ἀποσκευῇ καὶ κτήνεσιν μετὰ τοῦ ἔκουσιου εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλημ **5** καὶ ἀνέστησαν ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῷ Ἰουδα καὶ Βενιαμιν καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται πάντων ὧν ἐξήγειρεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα αὐτῶν τοῦ ἀναβῆναι οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλημ **6** καὶ πάντες οἱ κυκλόθεν ἐνίσχυσαν ἐν χερσὶν αὐτῶν ἐν σκεύεσιν ἀργυρίου ἐν χρυσῷ ἐν ἀποσκευῇ καὶ ἐν κτήνεσιν καὶ ἐν ξενίοις πάρεξ τῶν ἐν ἔκουσίοις **7** καὶ ὁ βασιλεὺς Κύρος ἐξήνεγκεν τὰ σκεύη οἴκου κυρίου ἃ ἔλαβεν Ναβουχοδονοσορ ἀπὸ Ἱερουσαλημ καὶ ἔδωκεν αὐτὰ ἐν οἴκῳ θεοῦ αὐτοῦ **8** καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ Κύρος βασιλεὺς Περσῶν ἐπὶ χεῖρα Μιθραδάτου γασβαρηνοῦ καὶ ἠρίθμησεν αὐτὰ τῷ Σασαβασαρ ἄρχοντι τοῦ Ἰουδα **9** καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ψυκτῆρες χρυσοῦ τριάκοντα καὶ ψυκτῆρες ἀργυροῦ χίλιοι παρηλλαγμένα ἐννέα καὶ εἴκοσι **10** κεφφουρη χρυσοῦ τριάκοντα καὶ ἀργυροῦ διακόσιοι καὶ σκεύη ἕτερα χίλια **11** πάντα τὰ σκεύη τῷ χρυσῷ

καὶ τῷ ἀργύρῳ πεντακισχίλια καὶ τετρακόσια τὰ πάντα ἀναβαίνοντα μετὰ Σασαβασαρ ἀπὸ τῆς ἀποικίας ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλημ **2** καὶ οὗτοι οἱ υἱοὶ τῆς χώρας οἱ ἀναβαίνοντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ἀποικίας ἧς ἀπώκισεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ Ἰουδα ἀνὴρ εἰς πόλιν αὐτοῦ **2** οἱ ἦλθον μετὰ Ζοροβαβελ Ἰησοῦς Νεεμίας Σαραίας Ρεελίας Μαρδοχαιος Βαλασαν Μασφαρ Βαγουι Ρεουμ Βαανα ἀνδρῶν ἀριθμὸς λαοῦ Ἰσραηλ **3** υἱοὶ Φορος δισχίλιοι ἑκατὸν ἑβδομήκοντα δύο **4** υἱοὶ Σαφατια τριακόσιοι ἑβδομήκοντα δύο **5** υἱοὶ Ἡρα ἑπτακόσιοι ἑβδομήκοντα πέντε **6** υἱοὶ Φααθμωαβ τοῖς υἱοῖς Ἰησοῦ Ἰωαβ δισχίλιοι ὀκτακόσιοι δέκα δύο **7** υἱοὶ Αἰλαμ χίλιοι διακόσιοι πενήκοντα τέσσαρες **8** υἱοὶ Ζαθουα ἐννακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε **9** υἱοὶ Ζακχου ἑπτακόσιοι ἐξήκοντα **10** υἱοὶ Βανουι ἑξακόσιοι τεσσαράκοντα δύο **11** υἱοὶ Βαβι ἑξακόσιοι εἴκοσι τρεῖς **12** υἱοὶ Ἀσγαδ τρισχίλιοι διακόσιοι εἴκοσι δύο **13** υἱοὶ Ἀδωνικαμ ἑξακόσιοι ἐξήκοντα ἕξ **14** υἱοὶ Βαγοι δισχίλιοι πενήκοντα ἕξ **15** υἱοὶ Ἀδιν τετρακόσιοι πενήκοντα τέσσαρες **16** υἱοὶ Ἀτηρ τῷ Εἰζεκία ἐνενήκοντα ὀκτώ **17** υἱοὶ Βασου τριακόσιοι εἴκοσι τρεῖς **18** υἱοὶ Ἰωρα ἑκατὸν δέκα δύο **19** υἱοὶ Ἀσεμ διακόσιοι εἴκοσι τρεῖς **20** υἱοὶ Γαβερ ἐνενήκοντα πέντε **21** υἱοὶ Βαιθλεεμ ἑκατὸν εἴκοσι τρεῖς **22** υἱοὶ Νετωφα πενήκοντα ἕξ **23** υἱοὶ Ἀναθωθ ἑκατὸν εἴκοσι ὀκτώ **24** υἱοὶ Ἀσμωθ τεσσαράκοντα δύο **25** υἱοὶ Καριαθιαριμ Καφίρα καὶ Βηρωθ ἑπτακόσιοι τεσσαράκοντα τρεῖς **26** υἱοὶ Ἀραμα καὶ Γαβαα ἑξακόσιοι εἴκοσι εἴς **27** ἄνδρες Μαχμας ἑκατὸν εἴκοσι δύο **28** ἄνδρες Βαιθηλ καὶ Αἰα τετρακόσιοι εἴκοσι τρεῖς **29** υἱοὶ Ναβου πενήκοντα δύο **30** υἱοὶ Μαγεβωσ ἑκατὸν πενήκοντα ἕξ **31** υἱοὶ Ἡλαμ-αρ χίλιοι διακόσιοι πενήκοντα τέσσαρες **32** υἱοὶ Ἡραμ τριακόσιοι εἴκοσι **33** υἱοὶ Λοδ Ἀρωθ καὶ Ὠνω ἑπτακόσιοι εἴκοσι πέντε **34** υἱοὶ Ἰεριχω τριακόσιοι

τεσσαράκοντα πέντε 35 υιοὶ Σαναα τρισχίλιοι ἑξακόσιοι τριάκοντα 36 καὶ οἱ ἱερεῖς υιοὶ Ἰεδουα τῷ οἴκῳ Ἰησοῦ ἑννακόσιοι ἑβδομήκοντα τρεῖς 37 υιοὶ Ἐμμηρ χίλιοι πεντήκοντα δύο 38 υιοὶ Φασσοῦρ χίλιοι διακόσιοι τεσσαράκοντα ἑπτὰ 39 υιοὶ Ἡρεμ χίλιοι ἑπτὰ 40 καὶ οἱ Λευῖται υιοὶ Ἰησοῦ καὶ Καδμηλ τοῖς υιοῖς Ὡδουα ἑβδομήκοντα τέσσαρες 41 οἱ ἄδοντες υιοὶ Ἀσαφ ἑκατὸν εἴκοσι ὀκτώ 42 υιοὶ τῶν πυλωρῶν υιοὶ Σαλουμ υιοὶ Ἀτηρ υιοὶ Τελμων υιοὶ Ἀκουβ υιοὶ Ἀτιτα υιοὶ Σαβαου οἱ πάντες ἑκατὸν τριάκοντα ἑννέα 43 οἱ ναθιναῖοι υιοὶ Σουια υιοὶ Ἀσουφε υιοὶ Ταβαωθ 44 υιοὶ Κηραος υιοὶ Σωηα υιοὶ Φαδων 45 υιοὶ Λαβανω υιοὶ Ἀγαβα υιοὶ Ἀκαβωθ 46 υιοὶ Ἀγαβ υιοὶ Σαμαλαι υιοὶ Ἀναν 47 υιοὶ Κεδελ υιοὶ Γαερ υιοὶ Ρεηα 48 υιοὶ Ρασων υιοὶ Νεκωδα υιοὶ Γαζεμ 49 υιοὶ Ουσα υιοὶ Φαση υιοὶ Βασι 50 υιοὶ Ἀσενα υιοὶ Μαωνιμ υιοὶ Ναφισων 51 υιοὶ Βακβουκ υιοὶ Ἀκιφα υιοὶ Ἀρουρ 52 υιοὶ Βασαλωθ υιοὶ Μαουδα υιοὶ Ἀρησα 53 υιοὶ Βαρκους υιοὶ Σισαρα υιοὶ Θεμα 54 υιοὶ Νασουε υιοὶ Ἀτουφα 55 υιοὶ Ἀβδησελμα υιοὶ Σατι υιοὶ Ἀσεφρηαθ υιοὶ Φαδουρα 56 υιοὶ Ἰεηλα υιοὶ Δαρκων υιοὶ Γεδηλ 57 υιοὶ Σαφατια υιοὶ Ἀτιλ υιοὶ Φαχεραθ-ασεβωιν υιοὶ Ἡμι 58 πάντες οἱ ναθινιν καὶ υιοὶ Ἀβδησελμα τριακόσιοι ἑνενηκοντα δύο 59 καὶ οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἀπὸ Θελλμελεθ Θελαρησα Χαρουβ Ἡδαν Ἐμμηρ καὶ οὐκ ἠδυνάσθησαν τοῦ ἀναγγεῖλαι οἶκον πατριᾶς αὐτῶν καὶ σπέρμα αὐτῶν εἰ ἐξ Ἰσραηλ εἰσίν 60 υιοὶ Δαλαια υιοὶ Βουα υιοὶ Τωβια υιοὶ Νεκωδα ἑξακόσιοι πεντήκοντα δύο 61 καὶ ἀπὸ τῶν υιῶν τῶν ἱερέων υιοὶ Χαβια υιοὶ Ἀκουσ υιοὶ Βερζελλαι ὃς ἔλαβεν ἀπὸ θυγατέρων Βερζελλαι τοῦ Γαλααδίτου γυναῖκα καὶ ἐκλήθη ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῶν 62 οὗτοι ἐζήτησαν γραφὴν αὐτῶν οἱ μεθωεσιμ καὶ οὐχ εὐρέθησαν καὶ ἠγχιστεύθησαν ἀπὸ τῆς ἱερατείας 63 καὶ εἶπεν Ἀθερασαθα αὐτοῖς τοῦ μὴ φαγεῖν ἀπὸ τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων ἕως ἀναστῆ ἱερεὺς τοῖς φωτίζουσιν καὶ τοῖς τελείοις 64 πᾶσα δὲ

ἡ ἐκκλησία ὡς εἶς τέσσαρες μυριάδες δισχίλιοι τριακόσιοι ἑξήκοντα 65 χωρὶς δούλων αὐτῶν καὶ παιδισκῶν αὐτῶν οὗτοι ἑπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριάκοντα ἑπτὰ καὶ οὗτοι ἄδοντες καὶ ἄδουσαι διακόσιοι 66 ἵπποι αὐτῶν ἑπτακόσιοι τριάκοντα ἑξήμιονοι αὐτῶν διακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε 67 κάμηλοι αὐτῶν τετρακόσιοι τριάκοντα πέντε ὄνοι αὐτῶν ἑξακισχίλιοι ἑπτακόσιοι εἴκοσι 68 καὶ ἀπὸ ἀρχόντων πατριῶν ἐν τῷ ἔλθεῖν αὐτοὺς εἰς οἶκον κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλημ ἠκουσιάσαντο εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦ στήσαι αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἑτοιμασίαν αὐτοῦ 69 ὡς ἡ δύναμις αὐτῶν ἔδωκαν εἰς θησαυρὸν τοῦ ἔργου χρυσίον καθαρὸν μναῖ ἑξήμιονοι καὶ χίλια καὶ ἀργύριον μναῖ πεντακισχίλια καὶ κοθωνοὶ τῶν ἱερέων ἑκατὸν 70 καὶ ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ λαοῦ καὶ οἱ ἄδοντες καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ναθινιμ ἐν πόλεσιν αὐτῶν καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν

3 καὶ ἔφθασεν ὁ μὴν ὁ ἕβδομος καὶ οἱ υιοὶ Ἰσραηλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν καὶ συνήχθη ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς εἰς Ἱερουσαλημ 2 καὶ ἀνέστη Ἰησοὺς ὁ τοῦ Ἰωσεδεκ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἱερεῖς καὶ Ζοροβαβελ ὁ τοῦ Σαλαθιηλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὑποκόδομησαν τὸ θυσιαστήριον θεοῦ Ἰσραηλ τοῦ ἀνευρέγκαι ἐπ' αὐτὸ ὀλοκαυτώσεις κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ 3 καὶ ἠτοιμάσαν τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὴν ἑτοιμασίαν αὐτοῦ ὅτι ἐν καταπλήξει ἐπ' αὐτοὺς ἀπὸ τῶν λαῶν τῶν γαιῶν καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸ ὀλοκαυτώσεις τῷ κυρίῳ τὸ πρῶν καὶ εἰς ἑσπέραν 4 καὶ ἐποίησαν τὴν ἑορτὴν τῶν σκηνῶν κατὰ τὸ γεγραμμένον καὶ ὀλοκαυτώσεις ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἀριθμῷ ὡς ἡ κρίσις λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ 5 καὶ μετὰ τοῦτο ὀλοκαυτώσεις ἐνδελεχισμοῦ καὶ εἰς τὰς νομηνιας καὶ εἰς πάσας ἑορτὰς τὰς ἡγιασμένας καὶ παντὶ ἐκουσιαζομένῳ ἐκούσιον τῷ κυρίῳ 6 ἐν ἡμέρᾳ μιᾶ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου ἤρξαντο ἀναφέρειν ὀλοκαυτώσεις

τῷ κυρίῳ καὶ ὁ οἶκος κυρίου οὐκ ἐθεμελιώθη
7 καὶ ἔδωκαν ἀργύριον τοῖς λατόμοις καὶ τοῖς
τέκτοσιν καὶ βρώματα καὶ ποτὰ καὶ ἔλαιον τοῖς
Σηδανιν καὶ τοῖς Σωριν ἐνέγκαι ξύλα κέδρινα
ἀπὸ τοῦ Λιβάνου πρὸς θάλασσαν Ἰόππης κατ'
ἐπιχώρησιν Κύρου βασιλέως Περσῶν ἐπ' αὐτοῦς
8 καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τοῦ ἐλθεῖν αὐτοῦς
εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ εἰς Ἱερουσαλημ ἐν μηνὶ τῷ
δευτέρῳ ἤρξατο Ζοροβαβελ ὁ τοῦ Σαλαθιηλ
καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδεκ καὶ οἱ κατάλοιποι
τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται
καὶ πάντες οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας
εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἔστησαν τοὺς Λευίτας ἀπὸ
εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ
ἔργα ἐν οἴκῳ κυρίου 9 καὶ ἔστη Ἰησοῦς καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Καδμιηλ καὶ
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ υἱοὶ Ἰουδα ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας
τὰ ἔργα ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ υἱοὶ Ἡναδαδ υἱοὶ
αὐτῶν καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται 10 καὶ
ἐθεμελίωσαν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου
καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἐστολισμένοι ἐν σάλπιγξιν
καὶ οἱ Λευῖται υἱοὶ Ἀσαφ ἐν κυμβάλοις τοῦ αἰνεῖν
τὸν κύριον ἐπὶ χεῖρας Δαυιδ βασιλέως Ἰσραηλ 11
καὶ ἀπεκρίθησαν ἐν αἴνῳ καὶ ἀνθομολογήσει
τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐσήμεινον
φωνὴν μεγάλην αἰνεῖν τῷ κυρίῳ ἐπὶ θεμελιώσει
οἴκου κυρίου 12 καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων
καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν οἱ
πρεσβύτεροι οἱ εἶδον τὸν οἶκον τὸν πρῶτον
ἐν θεμελιώσει αὐτοῦ καὶ τοῦτον τὸν οἶκον ἐν
ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἔκλειον φωνῇ μεγάλῃ καὶ
ὄχλος ἐν σημασίᾳ μετ' εὐφροσύνης τοῦ ὑψῶσαι
ῶδὴν 13 καὶ οὐκ ἦν ὁ λαὸς ἐπιγίνωσκων φωνὴν
σημασίας τῆς εὐφροσύνης ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ
κλαυθμοῦ τοῦ λαοῦ ὅτι ὁ λαὸς ἐκραύγασεν φωνῇ
μεγάλῃ καὶ ἡ φωνὴ ἠκούετο ἕως ἀπὸ μακρόθεν

4 καὶ ἤκουσαν οἱ θλίβοντες Ἰουδα καὶ Βενιαμιν
ὅτι οἱ υἱοὶ τῆς ἀποικίας οἰκοδομοῦσιν οἶκον

τῷ κυρίῳ θεῷ Ἰσραηλ 2 καὶ ἤγγισαν πρὸς
Ζοροβαβελ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν πατριῶν
καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἰκοδομήσομεν μεθ' ὑμῶν ὅτι ὡς
ὑμεῖς ἐκζητοῦμεν τῷ θεῷ ὑμῶν καὶ αὐτῷ ἡμεῖς
θυσιάζομεν ἀπὸ ἡμερῶν Ἀσαραδδων βασιλέως
Ἀσσοῦρ τοῦ ἐνέγκαντος ἡμᾶς ὧδε 3 καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτοὺς Ζοροβαβελ καὶ Ἰησοῦς καὶ οἱ κατάλοιποι
τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραηλ οὐχ ἡμῖν
καὶ ὑμῖν τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι
ἡμεῖς αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ οἰκοδομήσομεν τῷ κυρίῳ
θεῷ ἡμῶν ὡς ἐνετείλατο ἡμῖν Κύριος ὁ βασιλεὺς
Περσῶν 4 καὶ ἦν ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐκλύων τὰς
χεῖρας τοῦ λαοῦ Ἰουδα καὶ ἐνεπόδιζον αὐτοὺς
τοῦ οἰκοδομῆσαι 5 καὶ μισθοῦμενοι ἐπ' αὐτοὺς
βουλευόμενοι τοῦ διασκεδάσαι βουλήν αὐτῶν
πάσας τὰς ἡμέρας Κύρου βασιλέως Περσῶν καὶ
ἕως βασιλείας Δαρείου βασιλέως Περσῶν 6
καὶ ἐν βασιλείᾳ Ἀσοῦρου ἐν ἀρχῇ βασιλείας
αὐτοῦ ἔγραψαν ἐπιστολὴν ἐπὶ οἰκοῦντας Ἰουδα
καὶ Ἱερουσαλημ 7 καὶ ἐν ἡμέραις Ἀρθασασθα
ἔγραψεν ἐν εἰρήνῃ Μιθραδάτη Ταβηηλ σὺν καὶ
τοῖς λοιποῖς συνδούλοις αὐτοῦ πρὸς Ἀρθασασθα
βασιλέα Περσῶν ἔγραψεν ὁ φορολόγος γραφὴν
Συριστὶ καὶ ἡρμηνευμένην 8 Ραουμ βααλταμ
καὶ Σαμσαι ὁ γραμματεὺς ἔγραψαν ἐπιστολὴν
μίαν κατὰ Ἱερουσαλημ τῷ Ἀρθασασθα βασιλεῖ
9 τάδε ἔκρινεν Ραουμ βααλταμ καὶ Σαμσαι ὁ
γραμματεὺς καὶ οἱ κατάλοιποι σύνδουλοι ἡμῶν
Διναῖοι Ἀφαρσαθαχαῖοι Ταρφαλλαῖοι Ἀφαρσαῖοι
Ἀρχυαῖοι Βαβυλώνιοι Σουσαναχαῖοι οἳ εἰσιν
Ἡλαμαῖοι 10 καὶ οἱ κατάλοιποι ἐθνῶν ὧν
ἀπώκισεν Ἀσενναφαρ ὁ μέγας καὶ ὁ τίμιος καὶ
κατώκισεν αὐτοὺς ἐν πόλεσιν τῆς Σομορων
καὶ τὸ κατάλοιπον πέραν τοῦ ποταμοῦ 11 αὕτη
ἡ διαταγὴ τῆς ἐπιστολῆς ἧς ἀπέστειλαν πρὸς
αὐτόν πρὸς Ἀρθασασθα βασιλέα παῖδές σου
ἄνδρες πέραν τοῦ ποταμοῦ 12 γνωστὸν ἔστω τῷ
βασιλεῖ ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἀναβάντες ἀπὸ σοῦ ἐφ'
ἡμᾶς ἤλθον εἰς Ἱερουσαλημ τὴν πόλιν τὴν

ἀποστάτιν καὶ πονηρὰν οἰκοδομοῦσιν καὶ τὰ
τείχη αὐτῆς κατηρτισμένοι εἰσὶν καὶ θεμελίου
αὐτῆς ἀνύψωσαν 13 νῦν οὖν γνωστὸν ἔστω τῷ
βασιλεῖ ὅτι ἐὰν ἡ πόλις ἐκεῖνη ἀνοικοδομηθῇ καὶ
τὰ τείχη αὐτῆς καταρτισθῶσιν φόροι οὐκ ἔσσονται
σοι οὐδὲ δώσουσιν καὶ τοῦτο βασιλεῖς κακοποιεῖ
14 καὶ ἀσχημοσύνην βασιλέως οὐκ ἔξωστιν ἡμῖν
ιδεῖν διὰ τοῦτο ἐπέμψαμεν καὶ ἐγνωρίσαμεν
τῷ βασιλεῖ 15 ἵνα ἐπισκέψηται ἐν βιβλίῳ
ὑπομνηματισμοῦ τῶν πατέρων σου καὶ εὐρήσεις
καὶ γνώση ὅτι ἡ πόλις ἐκεῖνη πόλις ἀποστάτις καὶ
κακοποιούσα βασιλεῖς καὶ χώρας καὶ φυγάδια
δούλων ἐν μέσῳ αὐτῆς ἀπὸ χρόνων αἰῶνος διὰ
ταῦτα ἡ πόλις αὕτη ἠρημώθη 16 γνωρίζομεν
οὖν ἡμεῖς τῷ βασιλεῖ ὅτι ἐὰν ἡ πόλις ἐκεῖνη
οἰκοδομηθῇ καὶ τὰ τείχη αὐτῆς καταρτισθῇ οὐκ
ἔστιν σοι εἰρήνη 17 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς
πρὸς Ραουμ βααλταμ καὶ Σαμσαι γραμματέα
καὶ τοὺς καταλοίπους συνδούλους αὐτῶν τοὺς
οἰκοῦντας ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τοὺς καταλοίπους
πέραν τοῦ ποταμοῦ εἰρήνην καὶ φησιν 18 ὁ
φορολόγος ὃν ἀπεστείλατε πρὸς ἡμᾶς ἐκλήθη
ἔμπροσθεν ἐμοῦ 19 καὶ παρ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη
καὶ ἐπεσκεψάμεθα καὶ εὐραμεν ὅτι ἡ πόλις ἐκεῖνη
ἀφ' ἡμερῶν αἰῶνος ἐπὶ βασιλεῖς ἐπαίρεται καὶ
ἀποστάσεις καὶ φυγάδια γίνονται ἐν αὐτῇ 20 καὶ
βασιλεῖς ἰσχυροὶ γίνονται ἐπὶ Ἰερουσαλημ καὶ
ἐπικρατοῦντες ὅλης τῆς ἐσπέρας τοῦ ποταμοῦ
καὶ φόροι πλήρεις καὶ μέρος δίδοται αὐτοῖς 21
καὶ νῦν θέτε γνώμην καταργῆσαι τοὺς ἄνδρας
ἐκείνους καὶ ἡ πόλις ἐκεῖνη οὐκ οἰκοδομηθήσεται
ἔτι ὅπως ἀπὸ τῆς γνώμης 22 πεφυλαγμένοι ἦτε
ἄνεσιν ποιῆσαι περὶ τούτου μήποτε πληθυνθῇ
ἀφανισμὸς εἰς κακοποιήσιν βασιλεῦσιν 23 τότε ὁ
φορολόγος τοῦ Ἀρθασασθα βασιλέως ἀνέγνω
ἐνώπιον Ραουμ καὶ Σαμσαι γραμματέως καὶ
συνδούλων αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν σπουδῇ εἰς
Ἰερουσαλημ καὶ ἐν Ἰουδα καὶ κατήργησαν αὐτοὺς
ἐν ἵπποις καὶ δυνάμει 24 τότε ἤργησεν τὸ ἔργον

οἴκου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Ἰερουσαλημ καὶ ἦν ἀργοῦν
ἕως δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ
βασιλέως Περσῶν

5 καὶ ἐπροφήτευσεν Ἀγγαῖος ὁ προφήτης καὶ
Ζαχαρίας ὁ τοῦ Ἀδδω προφητεῖαν ἐπὶ τοὺς
Ἰουδαίους τοὺς ἐν Ἰουδα καὶ Ἰερουσαλημ ἐν
ὀνόματι θεοῦ Ἰσραηλ ἐπ' αὐτούς 2 τότε ἀνέστησαν
Ζοροβαβελ ὁ τοῦ Σαλαθιηλ καὶ Ἰησοῦς ὁ
υἱὸς Ἰωσεδεκ καὶ ἤρξαντο οἰκοδομῆσαι τὸν
οἶκον τοῦ θεοῦ τὸν ἐν Ἰερουσαλημ καὶ μετ'
αὐτῶν οἱ προφῆται τοῦ θεοῦ βοηθοῦντες
αὐτοῖς 3 ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς
Θαθαναι ἑπαρχος πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ
Σαθαρθουζανα καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ
τοῖα εἶπαν αὐτοῖς τίς ἔθηκεν ὑμῖν γνώμην τοῦ
οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦτον καὶ τὴν χορηγίαν
ταύτην καταρτίσασθαι 4 τότε ταῦτα εἶπσαν
αὐτοῖς τίνα ἐστὶν τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν
τῶν οἰκοδομούντων τὴν πόλιν ταύτην 5 καὶ
οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὴν αἰχμαλωσίαν
Ἰουδα καὶ οὐ κατήργησαν αὐτούς ἕως γνώμῃ
τῷ Δαρείῳ ἀπηνέχθη καὶ τότε ἀπεστάλη τῷ
φορολόγῳ ὑπὲρ τούτου 6 διασάφησις ἐπιστολῆς
ἧς ἀπέστειλεν Θαθαναι ὁ ἑπαρχος τοῦ πέραν
τοῦ ποταμοῦ καὶ Σαθαρθουζανα καὶ οἱ σύνδουλοι
αὐτῶν Ἀφαρσαχαῖοι οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ
Δαρείῳ τῷ βασιλεῖ 7 ῥῆσιν ἀπέστειλαν πρὸς
αὐτόν καὶ τάδε γέγραπται ἐν αὐτῷ Δαρείῳ
τῷ βασιλεῖ εἰρήνη πᾶσα 8 γνωστὸν ἔστω τῷ
βασιλεῖ ὅτι ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν
χώραν εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦ μεγάλου καὶ
αὐτὸς οἰκοδομεῖται λίθοις ἐκλεκτοῖς καὶ ξύλα
ἐντίθεται ἐν τοῖς τοίχοις καὶ τὸ ἔργον ἐκεῖνο
ἐπιδέξιον γίνεται καὶ εὐοδοῦται ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτῶν 9 τότε ἠρωτήσαμεν τοὺς πρεσβυτέρους
ἐκείνους καὶ οὕτως εἶπαμεν αὐτοῖς τίς ἔθηκεν
ὑμῖν γνώμην τὸν οἶκον τοῦτον οἰκοδομῆσαι
καὶ τὴν χορηγίαν ταύτην καταρτίσασθαι 10
καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἠρωτήσαμεν αὐτοὺς

γνωρίσαι σοι ὥστε γράψαι σοι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀρχόντων αὐτῶν **11** καὶ τοιοῦτο ῥῆμα ἀπεκρίθησαν ἡμῖν λέγοντες ἡμεῖς ἐσμεν δούλοι τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ οἰκοδομοῦμεν τὸν οἶκον ὃς ἦν ᾠκοδομημένος πρὸ τούτου ἔτη πολλά καὶ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ μέγας ᾠκοδόμησεν αὐτὸν καὶ κατηρτίσατο αὐτὸν **12** αὐτοῖς ἀφ' ὅτε δὲ παρώργισαν οἱ πατέρες ἡμῶν τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας Ναβουχοδονοσορ βασιλέως Βαβυλῶνος τοῦ Χαλδαίου καὶ τὸν οἶκον τοῦτον κατέλυσεν καὶ τὸν λαὸν ἀπώκισεν εἰς Βαβυλῶνα **13** ἀλλ' ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως Κύρος ὁ βασιλεὺς ἔθετο γνώμην τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦτον οἰκοδομηθῆναι **14** καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ ἃ Ναβουχοδονοσορ ἐξήνεγκεν ἀπὸ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἀπήνεγκεν αὐτὰ εἰς ναὸν τοῦ βασιλέως ἐξήνεγκεν αὐτὰ Κύρος ὁ βασιλεὺς ἀπὸ ναοῦ τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκεν τῷ Σασαβασαρ τῷ θησαυροφύλακι τῷ ἐπὶ τοῦ θησαυροῦ **15** καὶ εἶπεν αὐτῷ πάντα τὰ σκεύη λαβὲ καὶ πορεύου θές αὐτὰ ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἐν Ἱερουσαλημ εἰς τὸν ἑαυτῶν τόπον **16** τότε Σασαβασαρ ἐκεῖνος ἦλθεν καὶ ἔδωκεν θεμελίους τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἀπὸ τότε ἕως τοῦ νῦν ᾠκοδομήθη καὶ οὐκ ἐτελέσθη **17** καὶ νῦν εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀγαθὸν ἐπισκεπήτω ἐν οἴκῳ τῆς γάζης τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος ὅπως γνῶς ὅτι ἀπὸ βασιλέως Κύρου ἐτέθη γνώμη οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐκεῖνον τὸν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ γνοὺς ὁ βασιλεὺς περὶ τούτου πεμψάτω πρὸς ἡμᾶς

6 τότε Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἔθηκεν γνώμην καὶ ἐπεσκέψατο ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις ὅπου ἦ γάζα κεῖται ἐν Βαβυλῶνι **2** καὶ εὗρέθη ἐν πόλει ἐν τῇ βάρει τῆς Μήδων πόλεως κεφαλὴς μία καὶ τοῦτο ἦν γεγραμμένον ἐν αὐτῇ ὑπόμνημα **3** ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρου βασιλέως Κύρος ὁ βασιλεὺς ἔθηκεν

γνώμην περὶ οἴκου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλημ οἶκος οἰκοδομηθήτω καὶ τόπος οὗ θυσιάζουσιν τὰ θυσιάσματα καὶ ἔθηκεν ἔπαρμα ὕψος πήχεις ἐξήκοντα πλάτος αὐτοῦ πήχεων ἐξήκοντα **4** καὶ δόμοι λίθινοι κραταιοὶ τρεῖς καὶ δόμος ξύλινος εἷς καὶ ἡ δαπάνη ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως δοθήσεται **5** καὶ τὰ σκεύη οἴκου τοῦ θεοῦ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ ἃ Ναβουχοδονοσορ ἐξήνεγκεν ἀπὸ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐκόμισεν εἰς Βαβυλῶνα καὶ δοθήτω καὶ ἀπελθάτω εἰς τὸν ναὸν τὸν ἐν Ἱερουσαλημ ἐπὶ τόπου οὗ ἐτέθη ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ **6** νῦν δώσετε ἔπαρχοι πέραν τοῦ ποταμοῦ Σαθαρβουζανα καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν Αφασαχαῖοι οἱ ἐν πέρα τοῦ ποταμοῦ μακρὰν ὄντες ἐκεῖθεν **7** ἄφετε τὸ ἔργον οἴκου τοῦ θεοῦ οἱ ἀφηγούμενοι τῶν Ἰουδαίων καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων οἶκον τοῦ θεοῦ ἐκεῖνον οἰκοδομεῖτωσαν ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ **8** καὶ ἀπ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη μήποτε τι ποιήσητε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τῶν Ἰουδαίων τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τοῦ θεοῦ ἐκεῖνον καὶ ἀπὸ ὑπαρχόντων βασιλέως τῶν φόρων πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐπιμελῶς δαπάνη ἔστω διδομένη τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις τὸ μὴ καταργηθῆναι **9** καὶ ὁ ἄν ὑστέρημα καὶ υἱοὺς βοῶν καὶ κριῶν καὶ ἀμνοὺς εἰς ὀλοκαυτώσεις τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ πυρούς ἄλας οἶνον ἔλαιον κατὰ τὸ ῥῆμα τῶν ἱερέων τῶν ἐν Ἱερουσαλημ ἔστω διδόμενον αὐτοῖς ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ὃ ἐὰν αἰτήσωσιν **10** ἵνα ὧσιν προσφέροντες εὐωδίας τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ προσεύχωνται εἰς ζωὴν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ **11** καὶ ἀπ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἀλλάξει τὸ ῥῆμα τοῦτο καθαιρεθήσεται ξύλον ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ ὠρθωμένος παγήσεται ἐπ' αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ τὸ κατ' ἐμὲ ποιηθήσεται **12** καὶ ὁ θεὸς οὗ κατασκηνοῖ τὸ ὄνομα ἐκεῖ καταστρέψει πάντα βασιλέα καὶ λαὸν ὃς ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀλλάξει ἢ ἀφανίσει τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐκεῖνον

τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐγὼ Δαρεῖος ἔθηνκα γνώμην ἐπιμελῶς ἔσται **13** τότε Θανθαναι ἔπαρχος πέραν τοῦ ποταμοῦ Σαθαρβουζανα καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ πρὸς ὃ ἀπέστειλεν Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς οὕτως ἐποίησαν ἐπιμελῶς **14** καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων ὠκοδομοῦσαν καὶ οἱ Λευῖται ἐν προφητείᾳ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου καὶ Ζαχαρίου υἱοῦ Ἀδῶ καὶ ἀνωκοδόμησαν καὶ κατηρτίσαντο ἀπὸ γνώμης θεοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἀπὸ γνώμης Κύρου καὶ Δαρείου καὶ Ἀρθασασθα βασιλέων Περσῶν **15** καὶ ἐτέλεσαν τὸν οἶκον τοῦτον ἕως ἡμέρας τρίτης μηνὸς Ἀδάρ ὃ ἐστὶν ἔτος ἕκτον τῆ βασιλείᾳ Δαρείου τοῦ βασιλέως **16** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ κατάλοιποι υἱῶν ἀποικεσίας ἐγκαίνια τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ἐν εὐφροσύνῃ **17** καὶ προσήνεγκαν εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ μόσχους ἑκατὸν κριοὺς διακοσίους ἀμνοὺς τετρακοσίους χιμάρους αἰγῶν περὶ ἁμαρτίας ὑπὲρ παντὸς Ἰσραὴλ δώδεκα εἰς ἀριθμὸν φυλῶν Ἰσραὴλ **18** καὶ ἔστησαν τοὺς ἱερεῖς ἐν διαιρέσεσιν αὐτῶν καὶ τοὺς Λευῖτας ἐν μερισμοῖς αὐτῶν ἐπὶ δουλείᾳ θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὴν γραφὴν βιβλίου Μωυσῆ **19** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ τῆς ἀποικεσίας τὸ πασχα τῆ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου **20** ὅτι ἐκαθαρίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἕως εἰς πάντες καθαροὶ καὶ ἔσφαξαν τὸ πασχα τοῖς πᾶσιν υἱοῖς τῆς ἀποικεσίας καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς ἱερεῦσιν καὶ ἑαυτοῖς **21** καὶ ἔφαγον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πασχα οἱ ἀπὸ τῆς ἀποικεσίας καὶ πᾶς ὁ χωριζόμενος τῆς ἀκαθαρσίας ἔθνων τῆς γῆς πρὸς αὐτοὺς τοῦ ἐκζητῆσαι κύριον θεὸν Ἰσραὴλ **22** καὶ ἐποίησαν τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ ὅτι εὐφρανεν αὐτοὺς κύριος καὶ ἐπέστρεψεν καρδίαν βασιλέως Ἀσσοῦρ ἐπ' αὐτοὺς κραταιῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐν ἔργοις οἴκου τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ

7 καὶ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν βασιλείᾳ Ἀρθασασθα βασιλέως Περσῶν ἀνέβη Ἐσδρας

υἱὸς Σαραιου υἱοῦ Ἀζαριου υἱοῦ Ἐλκία **2** υἱοῦ Σαλουμ υἱοῦ Σαδδουκ υἱοῦ Ἀχιτωβ **3** υἱοῦ Σαμαρια υἱοῦ Ἐσρια υἱοῦ Μαρερωθ **4** υἱοῦ Ζαραια υἱοῦ Σαουια υἱοῦ Βοκκι **5** υἱοῦ Ἀβισουε υἱοῦ Φινεες υἱοῦ Ἐλεαζαρ υἱοῦ Ἀαρων τοῦ ἱερέως τοῦ πρώτου **6** αὐτὸς Ἐσδρας ἀνέβη ἐκ Βαβυλῶνος καὶ αὐτὸς γραμματεὺς ταχὺς ἐν νόμῳ Μωυσῆ ὃν ἔδωκεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ὅτι χεῖρ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐν πᾶσιν οἷς ἐζήτηε αὐτός **7** καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν καὶ οἱ ἄδοντες καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ναθινιμ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ἔτει ἐβδόμῳ τῷ Ἀρθασασθα τῷ βασιλεῖ **8** καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ τοῦτο ἔτος ἕβδομον τῷ βασιλεῖ **9** ὅτι ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου αὐτὸς ἐθεμελίωσεν τὴν ἀνάβασιν τὴν ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐν δὲ τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πέμπτου ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ ὅτι χεῖρ θεοῦ αὐτοῦ ἦν ἀγαθὴ ἐπ' αὐτόν **10** ὅτι Ἐσδρας ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ ζητῆσαι τὸν νόμον καὶ ποιεῖν καὶ διδάσκειν ἐν Ἰσραὴλ προστάγματα καὶ κρίματα **11** καὶ αὕτη ἡ διασάφησις τοῦ διατάγματος οὗ ἔδωκεν Ἀρθασασθα τῷ Ἐσδρα τῷ ἱερεῖ τῷ γραμματεῖ βιβλίου λόγων ἐντολῶν κυρίου καὶ προσταγμάτων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ **12** Ἀρθασασθα βασιλεὺς βασιλέων Ἐσδρα γραμματεῖ νόμου τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ τετέλεσται ὁ λόγος καὶ ἡ ἀπόκρισις **13** ἀπ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη ὅτι πᾶς ὁ ἐκουσιαζόμενος ἐν βασιλείᾳ μου ἀπὸ λαοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἱερέων καὶ Λευιτῶν πορευθῆναι εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ σοῦ πορευθῆναι **14** ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἑπτὰ συμβούλων ἀπεστάλη ἐπισκέψασθαι ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν καὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ νόμῳ θεοῦ αὐτῶν τῷ ἐν χειρὶ σου **15** καὶ εἰς οἶκον κυρίου ἀργύριον καὶ χρυσίον ὃ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβουλοι ἠκούσιάσθησαν τῷ θεῷ τοῦ Ἰσραὴλ τῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατασκηνοῦντι **16** καὶ πᾶν ἀργύριον

καὶ χρυσίον ὅ τι ἐὰν εὕρης ἐν πάσῃ χώρᾳ Βαβυλῶνος μετὰ ἐκουσιασμοῦ τοῦ λαοῦ καὶ ἱερέων τῶν ἐκουσιαζομένων εἰς οἶκον θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλημ 17 καὶ πᾶν προσπορευόμενον τοῦτον ἐτοίμως ἔνταξον ἐν βιβλίῳ τούτῳ μόσχους κριοὺς ἀμνοὺς καὶ θυσίας αὐτῶν καὶ σπονδὰς αὐτῶν καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ θυσιαστηρίου τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ὑμῶν τοῦ ἐν Ἱερουσαλημ 18 καὶ εἴ τι ἐπὶ σέ καὶ τοὺς ἀδελφούς σου ἀγαθυνθῆ ἐν καταλοιπῷ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσίου ποιῆσαι ὡς ἀρεστὸν τῷ θεῷ ὑμῶν ποιήσατε 19 καὶ τὰ σκευὴ τὰ διδόμενά σοι εἰς λειτουργίαν οἴκου θεοῦ παράδος ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐν Ἱερουσαλημ 20 καὶ κατάλοιπον χρειᾶς οἴκου θεοῦ σου ὃ ἂν φανῆ σοι δοῦναι δώσεις ἀπὸ οἴκων γάζης βασιλέως 21 καὶ ἀπ' ἐμοῦ ἐγὼ Ἀρθασασθα βασιλεὺς ἔθηκα γνώμην πάσαις ταῖς γάζαις ταῖς ἐν πέρα τοῦ ποταμοῦ ὅτι πᾶν ὃ ἂν αἰτήσῃ ὑμᾶς Εσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς τοῦ νόμου τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἐτοίμως γιγνέσθω 22 ἕως ἀργυρίου ταλάντων ἑκατὸν καὶ ἕως πυρρῶ κόρων ἑκατὸν καὶ ἕως οἴνου βάδων ἑκατὸν καὶ ἕως ἐλαίου βάδων ἑκατὸν καὶ ἄλλας οὐ οὐκ ἔστιν γραφή 23 πᾶν ὃ ἔστιν ἐν γνώμῃ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ γιγνέσθω προσέχετε μὴ τις ἐπιχειρήσῃ εἰς οἶκον θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ μήποτε γένηται ὀργὴ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ 24 καὶ ὑμῖν ἐγνωρίσται ἐν πᾶσιν τοῖς ἱερεῦσιν καὶ τοῖς Λευίταις ἄδουσιν πυλωροῖς ναθινιμ καὶ λειτουργοῖς οἴκου θεοῦ τούτου φόρος μὴ ἔστω σοι οὐκ ἐξουσιάσεις καταδουλοῦσθαι αὐτούς 25 καὶ σύ Εσδρα ὡς ἡ σοφία τοῦ θεοῦ ἐν χειρὶ σου κατάστησον γραμματεῖς καὶ κριτὰς ἵνα ὦσιν κρίνοντες παντὶ τῷ λαῷ τῷ ἐν πέρα τοῦ ποταμοῦ πᾶσιν τοῖς εἰδόσιν νόμον τοῦ θεοῦ σου καὶ τῷ μὴ εἰδότε γνωριεῖτε 26 καὶ πᾶς ὃς ἂν μὴ ᾔῃ ποιῶν νόμον τοῦ θεοῦ καὶ νόμον τοῦ βασιλέως ἐτοίμως τὸ κρίμα ἔσται γιγνόμενον ἐξ αὐτοῦ ἐάν τε εἰς θάνατον ἐάν τε εἰς παιδείαν ἐάν τε εἰς ζημίαν τοῦ

βίου ἐάν τε εἰς δεσμά 27 εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ὃς ἔδωκεν οὕτως ἐν καρδίᾳ τοῦ βασιλέως τοῦ δοξάσαι τὸν οἶκον κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλημ 28 καὶ ἐπ' ἐμέ ἔκλινεν ἔλεος ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ βασιλέως καὶ τῶν συμβούλων αὐτοῦ καὶ πάντων τῶν ἀρχόντων τοῦ βασιλέως τῶν ἐπηρμένων καὶ ἐγὼ ἐκραταιώθην ὡς χεὶρ θεοῦ ἢ ἀγαθὴ ἐπ' ἐμέ καὶ συνῆξα ἀπὸ Ἰσραὴλ ἄρχοντας ἀναβῆναι μετ' ἐμοῦ

8 καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες πατριῶν αὐτῶν οἱ ὀδηγοὶ ἀναβαίνοντες μετ' ἐμοῦ ἐν βασιλείᾳ Ἀρθασασθα τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος 2 ἀπὸ υἱῶν Φινεες Γηρωμ ἀπὸ υἱῶν Ἰθαμαρ Δανιηλ ἀπὸ υἱῶν Δαυιδ Ατους 3 ἀπὸ υἱῶν Σαχανια ἀπὸ υἱῶν Φορος Ζαχαριας καὶ μετ' αὐτοῦ τὸ σύστρεμμα ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα 4 ἀπὸ υἱῶν Φααθμωαβ Ελιανα υἱὸς Ζαραια καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιοι τὰ ἀρσενικά 5 ἀπὸ υἱῶν Ζαθοῦς Σεχενιας υἱὸς Αζιηλ καὶ μετ' αὐτοῦ τριακόσιοι τὰ ἀρσενικά 6 καὶ ἀπὸ υἱῶν Αδιν Ὡβηθ υἱὸς Ἰωναθαν καὶ μετ' αὐτοῦ πεντήκοντα τὰ ἀρσενικά 7 καὶ ἀπὸ υἱῶν Ηλαμ Ιεσια υἱὸς Αθελια καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομήκοντα τὰ ἀρσενικά 8 καὶ ἀπὸ υἱῶν Σαφατια Ζαβδία υἱὸς Μιχαηλ καὶ μετ' αὐτοῦ ὀγδοήκοντα τὰ ἀρσενικά 9 καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἰωαβ Αβαδία υἱὸς Ἰηλ καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιοι δέκα ὀκτώ τὰ ἀρσενικά 10 καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαανι Σαλιμουθ υἱὸς Ἰωσεφια καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν ἐξήκοντα τὰ ἀρσενικά 11 καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαβι Ζαχαρια υἱὸς Βαβι καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομήκοντα ὀκτώ τὰ ἀρσενικά 12 καὶ ἀπὸ υἱῶν Ασγαδ Ἰωαναν υἱὸς Ακαταν καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν δέκα τὰ ἀρσενικά 13 καὶ ἀπὸ υἱῶν Αδωνικαμ ἔσχατοι καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν Αλιφαλατ Ἰηλ καὶ Σαμαιο καὶ μετ' αὐτῶν ἐξήκοντα τὰ ἀρσενικά 14 καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαγο Ουθι καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομήκοντα τὰ ἀρσενικά 15 καὶ συνῆξα αὐτούς πρὸς τὸν ποταμὸν τὸν ἐρχόμενον πρὸς τὸν Εὐι καὶ παρενεβάλομεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς καὶ συνῆκα ἐν τῷ λαῷ καὶ ἐν τοῖς ἱερεῦσιν καὶ ἀπὸ

υιών Λευι οὐχ εὔρον ἐκεῖ **16** καὶ ἀπέστειλα τῷ
Ελεαζαρ τῷ Αριηλ τῷ Σαμαια καὶ τῷ Αλωναμ καὶ
τῷ Ιαριβ καὶ τῷ Ελναθαν καὶ τῷ Ναθαν καὶ τῷ
Ζαχαρια καὶ τῷ Μεσουλαμ ἄνδρας καὶ τῷ Ιωαριβ
καὶ τῷ Ελναθαν συνιόντας **17** καὶ ἐξήνεγκα
αὐτοὺς ἐπὶ ἄρχοντος ἐν ἀργυρίῳ τοῦ τόπου καὶ
ἔθηκα ἐν στόματι αὐτῶν λόγους λαλῆσαι πρὸς
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν τοὺς ναθινιμ ἐν ἀργυρίῳ
τοῦ τόπου τοῦ ἐνέγκαι ἡμῖν ἄδοντας εἰς οἶκον
θεοῦ ἡμῶν **18** καὶ ἤλθοσαν ἡμῖν ὡς χεῖρ θεοῦ
ἡμῶν ἀγαθὴ ἐφ' ἡμᾶς ἀνήρ σαχωλ ἀπὸ υἱῶν
Μοολι υἱοῦ Λευι υἱοῦ Ισραηλ καὶ ἀρχὴν ἤλθοσαν
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὀκτωκαίδεκα **19**
καὶ τὸν Ασεβια καὶ τὸν Ωσαιαν ἀπὸ υἱῶν Μερари
ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ υἱοὶ αὐτῶν εἴκοσι **20** καὶ ἀπὸ
τῶν ναθινιμ ὧν ἔδωκεν Δαυιδ καὶ οἱ ἄρχοντες
εἰς δουλείαν τῶν Λευιτῶν ναθινιμ διακόσιοι καὶ
εἴκοσι πάντες συνήχθησαν ἐν ὀνόμασι **21** καὶ
ἐκάλεσα ἐκεῖ νηστείαν ἐπὶ τὸν ποταμὸν Αουε
τοῦ ταπεινωθῆναι ἐνώπιον θεοῦ ἡμῶν ζητῆσαι
παρ' αὐτοῦ ὁδὸν εὐθείαν ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις
ἡμῶν καὶ πάσῃ τῇ κτήσει ἡμῶν **22** ὅτι ἠσχύνθην
αἰτήσασθαι παρὰ τοῦ βασιλέως δύναμιν καὶ
ἵππεῖς σῶσαι ἡμᾶς ἀπὸ ἐχθροῦ ἐν τῇ ὁδῷ ὅτι
εἶπαμεν τῷ βασιλεῖ λέγοντες χεῖρ τοῦ θεοῦ ἡμῶν
ἐπὶ πάντας τοὺς ζητοῦντας αὐτὸν εἰς ἀγαθόν
καὶ κράτος αὐτοῦ καὶ θυμὸς αὐτοῦ ἐπὶ πάντας
ἐγκαταλείποντας αὐτόν **23** καὶ ἐνηστεύσαμεν καὶ
ἐζητήσαμεν παρὰ τοῦ θεοῦ ἡμῶν περὶ τούτου καὶ
ἐπήκουσεν ἡμῖν **24** καὶ διέστειλα ἀπὸ ἀρχόντων
τῶν ἱερέων δώδεκα τῷ Σαραια Ασαβια καὶ μετ'
αὐτῶν ἀπὸ ἀδελφῶν αὐτῶν δέκα **25** καὶ ἔστησα
αὐτοῖς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη
ἀπαρχῆς οἴκου θεοῦ ἡμῶν ἃ ὕψωσεν ὁ βασιλεὺς
καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ
καὶ πᾶς Ισραηλ οἱ εὕρισκόμενοι **26** καὶ ἔστησα
ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν ἀργυρίου τάλαντα ἑξακόσια
καὶ πεντήκοντα καὶ σκεύη ἀργυρᾶ ἑκατὸν καὶ
τάλαντα χρυσοῦ ἑκατὸν **27** καὶ καφουρη χρυσοῦ

εἴκοσι εἰς τὴν ὁδὸν χαμανιμ χίλιοι καὶ σκεύη
χαλκοῦ στίλβοντος ἀγαθοῦ διάφορα ἐπιθυμητὰ
ἐν χρυσίῳ **28** καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς ὑμεῖς ἅγιοι τῷ
κυρίῳ καὶ τὰ σκεύη ἅγια καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ
χρυσίον ἐκούσια τῷ κυρίῳ θεῷ πατέρων ὑμῶν
29 ἀγρυπνεῖτε καὶ τηρεῖτε ἕως στήτε ἐνώπιον
ἀρχόντων τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ
τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν ἐν Ιερουσαλημ εἰς
σκηναὶς οἴκου κυρίου **30** καὶ ἐδέξαντο οἱ ἱερεῖς
καὶ οἱ Λευῖται σταθμὸν τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ
χρυσίου καὶ τῶν σκευῶν ἐνεγκεῖν εἰς Ιερουσαλημ
εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν **31** καὶ ἐξήραμεν ἀπὸ τοῦ
ποταμοῦ Αουε ἐν τῇ δωδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ
πρώτου τοῦ ἐλθεῖν εἰς Ιερουσαλημ καὶ χεῖρ θεοῦ
ἡμῶν ἦν ἐφ' ἡμῖν καὶ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ χειρὸς
ἐχθροῦ καὶ πολεμίου ἐν τῇ ὁδῷ **32** καὶ ἤλθομεν
εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἐκαθίσταμεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς
33 καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐστήσαμεν
τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἐν οἴκῳ
θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ χεῖρα Μεριμωθ υἱοῦ Ουρια τοῦ
ἱερέως καὶ μετ' αὐτοῦ Ελεαζαρ υἱὸς Φινεες καὶ
μετ' αὐτῶν Ιωζαβαδ υἱὸς Ἰησοῦ καὶ Νωαδια υἱὸς
Βαναια οἱ Λευῖται **34** ἐν ἀριθμῷ καὶ ἐν σταθμῷ
τὰ πάντα καὶ ἐγράφη πᾶς ὁ σταθμὸς ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ **35** οἱ ἐλθόντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας υἱοὶ
τῆς παροικίας προσήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις τῷ
θεῷ Ισραηλ μόσχους δώδεκα περὶ παντὸς Ισραηλ
κριοὺς ἐνενήκοντα ἕξ ἄμνους ἐβδομήκοντα
καὶ ἑπτὰ χιμάρους περὶ ἀμαρτίας δώδεκα τὰ
πάντα ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ **36** καὶ ἔδωκαν
τὸ νόμισμα τοῦ βασιλέως τοῖς διοικηταῖς τοῦ
βασιλέως καὶ ἐπάρχοις πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ
ἐδόξασαν τὸν λαὸν καὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ

9 καὶ ὡς ἐτελέσθη ταῦτα ἤγγισαν πρὸς με οἱ
ἄρχοντες λέγοντες οὐκ ἐχωρίσθη ὁ λαὸς
Ισραηλ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἀπὸ λαῶν τῶν
γαιῶν ἐν μακρύμμασιν αὐτῶν τῷ Χανανι ὁ Εθι ὁ
Φερεζι ὁ Ιεβουσι ὁ Αμμωνι ὁ Μωαβι ὁ Μοσερι
καὶ ὁ Αμορι **2** ὅτι ἐλάβοσαν ἀπὸ θυγατέρων

αὐτῶν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ παρήχθη σπέρμα τὸ ἅγιον ἐν λαοῖς τῶν γαιῶν καὶ χεῖρ τῶν ἀρχόντων ἐν τῇ ἀσυνθεσίᾳ ταύτῃ ἐν ἀρχῇ **3** καὶ ὡς ἤκουσα τὸν λόγον τοῦτον διέρρηξα τὰ ἱμάτιά μου καὶ ἐπαλλόμην καὶ ἔτιλλον ἀπὸ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς μου καὶ ἀπὸ τοῦ πώγωνός μου καὶ ἐκαθήμην ἡρεμάζων **4** καὶ συνήχθησαν πρὸς με πᾶς ὁ δῶκων λόγον θεοῦ Ἰσραηλ ἐπὶ ἀσυνθεσίᾳ τῆς ἀποικίας καὶ ἐγὼ καθήμενος ἡρεμάζων ἕως τῆς θυσίας τῆς ἑσπερινῆς **5** καὶ ἐν θυσίᾳ τῇ ἑσπερινῇ ἀνέστην ἀπὸ ταπεινώσεώς μου καὶ ἐν τῷ διαρρηξαί με τὰ ἱμάτιά μου καὶ ἐπαλλόμην καὶ κλίνω ἐπὶ τὰ γόνατά μου καὶ ἐκπετάζω τὰς χεῖράς μου πρὸς κύριον τὸν θεὸν **6** καὶ εἶπα κύριε ἠσχύνθην καὶ ἐνετράπην τοῦ ὑψῶσαι τὸ πρόσωπόν μου πρὸς σέ ὅτι αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν καὶ αἱ πλημμελῆαι ἡμῶν ἐμεγαλύνθησαν ἕως εἰς οὐρανόν **7** ἀπὸ ἡμερῶν πατέρων ἡμῶν ἔσμεν ἐν πλημμελείᾳ μεγάλη ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν παρεδόθημεν ἡμεῖς καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν ἐν χειρὶ βασιλέων τῶν ἐθνῶν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐν διαρπαγῇ καὶ ἐν αἰσχύνῃ προσώπου ἡμῶν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη **8** καὶ νῦν ἐπιεικέυσατο ἡμῖν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοῦ καταλιπεῖν ἡμῖν εἰς σωτηρίαν καὶ δοῦναι ἡμῖν στήριγμα ἐν τόπῳ ἀγιάσματος αὐτοῦ τοῦ φωτίσαι ὀφθαλμοὺς ἡμῶν καὶ δοῦναι ζωοποίησιν μικρὰν ἐν τῇ δουλείᾳ ἡμῶν **9** ὅτι δοῦλοὶ ἔσμεν καὶ ἐν τῇ δουλείᾳ ἡμῶν οὐκ ἐγκατέλιπεν ἡμᾶς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἔκλινεν ἐφ' ἡμᾶς ἕλεος ἐνώπιον βασιλέων Περσῶν δοῦναι ἡμῖν ζωοποίησιν τοῦ ὑψῶσαι αὐτοὺς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ ἀναστήσαι τὰ ἔρημα αὐτῆς καὶ τοῦ δοῦναι ἡμῖν φραγμὸν ἐν Ἰουδα καὶ ἐν Ἱερουσαλημ **10** τί εἶπωμεν ὁ θεὸς ἡμῶν μετὰ τοῦτο ὅτι ἐγκατελίπομεν ἐντολάς σου **11** ἄς ἔδωκας ἡμῖν ἐν χειρὶ δούλων σου τῶν προφητῶν λέγων ἡ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύεσθε

κληρονομήσαι αὐτὴν γῆ μετακινουμένη ἐστὶν ἐν μετακινήσει λαῶν τῶν ἐθνῶν ἐν μακρύμμασιν αὐτῶν ὧν ἔπλησαν αὐτὴν ἀπὸ στόματος ἐπὶ στόμα ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν **12** καὶ νῦν τὰς θυγατέρας ὑμῶν μὴ δώτε τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐτῶν μὴ λάβητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν καὶ οὐκ ἐκζητήσετε εἰρήνην αὐτῶν καὶ ἀγαθὸν αὐτῶν ἕως αἰῶνος ὅπως ἐνισχύσητε καὶ φάγητε τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς καὶ κληροδοτήσητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν ἕως αἰῶνος **13** καὶ μετὰ πᾶν τὸ ἐρχόμενον ἐφ' ἡμᾶς ἐν ποιήμασιν ἡμῶν τοῖς πονηροῖς καὶ ἐν πλημμελείᾳ ἡμῶν τῇ μεγάλῃ ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν ὅτι ἐκούφισας ἡμῶν τὰς ἀνομίας καὶ ἔδωκας ἡμῖν σωτηρίαν **14** ὅτι ἐπεστρέψαμεν διασκεδάσαι ἐντολάς σου καὶ ἐπιγαμβρεῦσαι τοῖς λαοῖς τῶν γαιῶν μὴ παροξυνθῆς ἐν ἡμῖν ἕως συντελείας τοῦ μὴ εἶναι ἐγκατάλειμμα καὶ διασφζόμενον **15** κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ δίκαιος σὺ ὅτι κατελείφθημεν διασφζόμενοι ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη ἰδοὺ ἡμεῖς ἐναντίον σου ἐν πλημμελείαις ἡμῶν ὅτι οὐκ ἔστιν στήναι ἐνώπιόν σου ἐπὶ τούτῳ

10 καὶ ὡς προσηύξατο Εσδρας καὶ ὡς ἐξηγόρευσεν κλαίων καὶ προσευχόμενος ἐνώπιον οἴκου τοῦ θεοῦ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἰσραηλ ἐκκλησία πολλὴ σφόδρα ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ νεανίσκοι ὅτι ἔκλαυσεν ὁ λαὸς καὶ ὑψωσεν κλαίων **2** καὶ ἀπεκρίθη Σεχενίας υἱὸς Ιηλ ἀπὸ υἱῶν Ηλαμ καὶ εἶπεν τῷ Εσδρα ἡμεῖς ἠσυνθετήσαμεν τῷ θεῷ ἡμῶν καὶ ἐκαθίσαμεν γυναῖκας ἀλλοτρίας ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς καὶ νῦν ἔστιν ὑπομονὴ τῷ Ἰσραηλ ἐπὶ τούτῳ **3** καὶ νῦν διαθώμεθα διαθήκην τῷ θεῷ ἡμῶν ἐκβαλεῖν πάσας τὰς γυναῖκας καὶ τὰ γενόμενα ἐξ αὐτῶν ὡς ἂν βούλη ἀνάστηθι καὶ φοβέρισον αὐτοὺς ἐν ἐντολαῖς θεοῦ ἡμῶν καὶ ὡς ὁ νόμος γενηθήτω **4** ἀνάστα ὅτι ἐπὶ σέ τὸ ῥῆμα καὶ ἡμεῖς μετὰ σοῦ κραταιοῦ καὶ ποιήσον **5** καὶ ἀνέστη Εσδρας καὶ ὤρκισεν τοὺς ἄρχοντας τοὺς ἱερεῖς καὶ Λευίτας

καὶ πάντα Ἰσραὴλ τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ὤμοσαν **6** καὶ ἀνέστη Ἐσδρας ἀπὸ προσώπου οἴκου τοῦ θεοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς γαζοφυλάκιον Ἰωαναν υἱοῦ Ἐλισουβ καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖ ἄρτον οὐκ ἔφαγεν καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιεν ὅτι ἐπένθει ἐπὶ τῇ ἀσυνθεσίᾳ τῆς ἀποικίας **7** καὶ παρήνεγκαν φωνὴν ἐν Ἰουδα καὶ ἐν Ἱερουσαλημ πᾶσιν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀποικίας τοῦ συναθροισθῆναι εἰς Ἱερουσαλημ **8** καὶ πᾶς ὃς ἂν μὴ ἔλθῃ εἰς τρεῖς ἡμέρας ὡς ἡ βουλή τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν πρεσβυτέρων ἀναθεματισθήσεται πᾶσα ἡ ὑπαρξίς αὐτοῦ καὶ αὐτὸς διασταλήσεται ἀπὸ ἐκκλησίας τῆς ἀποικίας **9** καὶ συνήχθησαν πάντες ἄνδρες Ἰουδα καὶ Βενιαμιν εἰς Ἱερουσαλημ εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας οὗτος ὁ μὴν ὁ ἔνατος ἐν εἰκαδὶ τοῦ μηνὸς ἐκάθισεν πᾶς ὁ λαὸς ἐν πλατείᾳ οἴκου τοῦ θεοῦ ἀπὸ θορύβου αὐτῶν περὶ τοῦ ῥήματος καὶ ἀπὸ τοῦ χειμῶνος **10** καὶ ἀνέστη Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ὑμεῖς ἠσυνθετήκατε καὶ ἐκαθίσατε γυναῖκας ἀλλοτρίας τοῦ προσθεῖναι ἐπὶ πλημμέλειαν Ἰσραὴλ **11** καὶ νῦν δότε αἴνεσιν κυρίῳ τῷ θεῷ τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ ποιήσατε τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ διαστάλητε ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἀλλοτρίων **12** καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶσα ἡ ἐκκλησία καὶ εἶπαν μέγα τοῦτο τὸ ῥῆμά σου ἐφ' ἡμᾶς ποιῆσαι **13** ἀλλὰ ὁ λαὸς πολὺς καὶ ὁ καιρὸς χειμερινός καὶ οὐκ ἔστιν δύναμις στήναι ἔξω καὶ τὸ ἔργον οὐκ εἰς ἡμέραν μίαν καὶ οὐκ εἰς δύο ὅτι ἐπληθύναμεν τοῦ ἀδικῆσαι ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ **14** στήτωσαν δὴ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν τῇ πάσῃ ἐκκλησίᾳ καὶ πάντες οἱ ἐν πόλεσιν ἡμῶν ὃς ἐκάθισεν γυναῖκας ἀλλοτρίας ἐλθέτωσαν εἰς καιροὺς ἀπὸ συνταγῶν καὶ μετ' αὐτῶν πρεσβύτεροι πόλεως καὶ πόλεως καὶ κριταὶ τοῦ ἀποστρέψαι ὄργην θυμοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξ ἡμῶν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου **15** πλὴν Ἰωναθαν υἱὸς Ἀσαηλ καὶ Ἰαζία υἱὸς Θεκουε μετ' ἐμοῦ περὶ τούτου καὶ Μεσουλαμ καὶ Σαβαθαὶ ὁ Λευίτης βοηθῶν αὐτοῖς **16** καὶ ἐποίησαν οὕτως

υἱοὶ τῆς ἀποικίας καὶ διεστάλησαν Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ ἄνδρες ἄρχοντες πατριῶν τῷ οἴκῳ καὶ πάντες ἐν ὀνόμασιν ὅτι ἐπέστρεψαν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δεκάτου ἐκζητῆσαι τὸ ῥῆμα **17** καὶ ἐτέλεσαν ἐν πᾶσιν ἀνδράσιν οἱ ἐκάθισαν γυναῖκας ἀλλοτρίας ἕως ἡμέρας μιᾶς τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου **18** καὶ εὐρέθησαν ἀπὸ υἱῶν τῶν ἱερέων οἱ ἐκάθισαν γυναῖκας ἀλλοτρίας ἀπὸ υἱῶν Ἰησοῦ υἱοῦ Ἰωσεδεκ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Μασσηα καὶ Ἐλιεζερ καὶ Ἰαριβ καὶ Γαδαλία **19** καὶ ἔδωκαν χεῖρα αὐτῶν τοῦ ἐξενέγκαι γυναῖκας αὐτῶν καὶ πλημμελείας κριὸν ἐκ προβάτων περὶ πλημμελήσεως αὐτῶν **20** καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἐμμηρ Ἀνανι καὶ Ζαβδία **21** καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἡραμ Μασαία καὶ Ἐλία καὶ Σαμαία καὶ Ἰιηλ καὶ Οἴζια **22** καὶ ἀπὸ υἱῶν Φασουρ Ἐλιωηναὶ Μασαία καὶ Ἰσμαηλ καὶ Ναθαναηλ καὶ Ἰωζαβαδ καὶ Ἡλασα **23** καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν Ἰωζαβαδ καὶ Σαμου καὶ Κωλία αὐτὸς Κωλιτας καὶ Φαθαία καὶ Ἰοδομ καὶ Ἐλιεζερ **24** καὶ ἀπὸ τῶν ἁδόντων Ἐλισταφ καὶ ἀπὸ τῶν πωλῶν Σελλημ καὶ Τελημ καὶ Ὠδουε **25** καὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ ἀπὸ υἱῶν Φορος Ραμία καὶ Ἰαζία καὶ Μελχία καὶ Μεαμιν καὶ Ἐλεαζαρ καὶ Ἀσαβία καὶ Βαναία **26** καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἡλαμ Μαθανία καὶ Ζαχαρία καὶ Ἰαΐηλ καὶ Ἀβδία καὶ Ἰαριμωθ καὶ Ἡλία **27** καὶ ἀπὸ υἱῶν Ζαθουα Ἐλιωηναὶ Ἐλισουβ Μαθανία καὶ Ἰαριμωθ καὶ Ζαβαδ καὶ Οἴζια **28** καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαβὶ Ἰωαναν Ἀνανία καὶ Ζαβου Ὀθαλί **29** καὶ ἀπὸ υἱῶν Βανουὶ Μεσουλαμ Μαλουχ Ἀδαιας Ἰασουβ καὶ Σαλουία καὶ Ρημωθ **30** καὶ ἀπὸ υἱῶν Φααθμωαβ Ἐδενε Χαληηλ Βαναία Μασσηα Μαθανία Βεσεληλ καὶ Βανουὶ καὶ Μανασση **31** καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἡραμ Ἐλιεζερ Ἰεσσαία Μελχία Σαμαία Σεμεων **32** Βενιαμιν Μαλουχ Σαμαρία **33** καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἡσαμ Μαθανί Μαθαθα Ζαβεδ Ἐλιφαλεθ Ἰεραμί Μανασση Σεμεὶ **34** ἀπὸ υἱῶν Βανὶ Μοοδὶ Ἀμραμ Ουηλ **35** Βαναία Βαδαία Χελία **36** Ουιεχωα Ἰεραμωθ Ἐλιασιβ **37** Μαθανία Μαθανία καὶ ἐποίησαν **38** οἱ υἱοὶ Βανουὶ καὶ οἱ

υιοὶ Σεμεΐ 39 καὶ Σελεμια καὶ Ναθαν καὶ Αδαια 40
Μαχναδαβου Σεσι Σαρου 41 Εζερηλ καὶ Σελεμια
καὶ Σαμαρια 42 καὶ Σαλουμ Αμαρια Ιωσηφ 43 ἀπὸ
υἰῶν Ναβου Ιηλ Μαθαθια Σεδεμ Ζαμβινα Ιαδαι
καὶ Ιωηλ καὶ Βαναια 44 πάντες οὗτοι ἐλάβοσαν
γυναῖκας ἀλλοτρίας καὶ ἐγέννησαν ἕξ αὐτῶν
υἰούς

Ἔσδρας Β΄

1 λόγοι Νεεμια υἱοῦ Αχαλια καὶ ἐγένετο ἐν μηνὶ Χασηλου ἔτους εἰκοστοῦ καὶ ἐγὼ ἤμην ἐν Σουσαν αβιρα **2** καὶ ἦλθεν Ανανι εἷς ἀπὸ ἀδελφῶν μου αὐτὸς καὶ ἄνδρες Ιουδα καὶ ἠρώτησα αὐτοὺς περὶ τῶν σωθέντων οἱ καταλείφθησαν ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας καὶ περὶ Ιερουσαλημ **3** καὶ εἶποσαν πρὸς με οἱ καταλειπόμενοι οἱ καταλειφθέντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας ἐκεῖ ἐν τῇ χώρᾳ ἐν πονηρίᾳ μεγάλη καὶ ἐν ὀνειδισμῷ καὶ τείχῃ Ιερουσαλημ καθηρημένα καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐνεπρήσθησαν ἐν πυρὶ **4** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαί με τοὺς λόγους τούτους ἐκάθισα καὶ ἔκλαυσα καὶ ἐπένησα ἡμέρας καὶ ἤμην νηστεύων καὶ προσευχόμενος ἐνώπιον θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ **5** καὶ εἶπα μὴ δὴ κύριε ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἰσχυρὸς ὁ μέγας καὶ ὁ φοβερός φυλάσσω τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ **6** ἔστω δὴ τὸ οὖς σου προσέχον καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀνεωγμένοι τοῦ ἀκοῦσαι προσευχὴν δούλου σου ἦν ἐγὼ προσεύχομαι ἐνώπιόν σου σήμερον ἡμέραν καὶ νύκτα περὶ υἱῶν Ισραηλ δούλων σου καὶ ἐξαγορεύω ἐπὶ ἀμαρτίαις υἱῶν Ισραηλ ἃς ἡμάρτομέν σοι καὶ ἐγὼ καὶ ὁ οἶκος πατρός μου ἡμάρτομεν **7** διαλύσει διελύσαμεν πρὸς σὲ καὶ οὐκ ἐφυλάξαμεν τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα ἃ ἐνετείλω τῷ Μωυσῇ παιδί σου **8** μνήσθητι δὴ τὸν λόγον ὃν ἐνετείλω τῷ Μωυσῇ παιδί σου λέγων ὑμεῖς ἐὰν ἀσυνθετήσητε ἐγὼ διασκορπιῶ ὑμᾶς ἐν τοῖς λαοῖς **9** καὶ ἐὰν ἐπιστρέψητε πρὸς με καὶ φυλάξητε τὰς ἐντολὰς μου καὶ ποιήσητε αὐτάς ἐὰν ἦ ἡ διασπορὰ ὑμῶν ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἐκεῖθεν συνάξω αὐτοὺς καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον ὃν ἐξελεξάμην κατασκηνῶσαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ **10** καὶ αὐτοὶ παῖδες σου καὶ λαός σου οὖς ἐλυτρώσω ἐν δυνάμει σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου τῇ κραταιᾷ **11** μὴ δὴ κύριε ἀλλ'

ἔστω τὸ οὖς σου προσέχον εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου καὶ εἰς τὴν προσευχὴν παίδων σου τῶν θελόντων φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου καὶ εὐόδωσον δὴ τῷ παιδί σου σήμερον καὶ δὸς αὐτὸν εἰς οἰκτιρμούς ἐνώπιον τοῦ ἀνδρὸς τούτου καὶ ἐγὼ ἤμην οἰνοχόος τῷ βασιλεῖ

2 καὶ ἐγένετο ἐν μηνὶ Νισαν ἔτους εἰκοστοῦ Ἀρθασασθα βασιλεῖ καὶ ἦν ὁ οἶνος ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ ἔλαβον τὸν οἶνον καὶ ἔδωκα τῷ βασιλεῖ καὶ οὐκ ἦν ἕτερος ἐνώπιον αὐτοῦ **2** καὶ εἶπέν μοι ὁ βασιλεὺς διὰ τί τὸ πρόσωπόν σου πονηρὸν καὶ οὐκ εἶ μετριάζων οὐκ ἔστιν τοῦτο εἰ μὴ πονηρία καρδίας καὶ ἐφοβήθην πολὺ σφόδρα **3** καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα ζήτω διὰ τί οὐ μὴ γένηται πονηρὸν τὸ πρόσωπόν μου διότι ἡ πόλις οἶκος μνημείων πατέρων μου ἠρημώθη καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς κατεβρώθησαν ἐν πυρὶ **4** καὶ εἶπέν μοι ὁ βασιλεὺς περὶ τίνος τοῦτο σὺ ζητεῖς καὶ προσηξάμην πρὸς τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ **5** καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀγαθόν καὶ εἰ ἀγαθὸν θήσεται ὁ παῖς σου ἐνώπιόν σου ὥστε πέμψαι αὐτὸν εἰς Ιουδα εἰς πόλιν μνημείων πατέρων μου καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτήν **6** καὶ εἶπέν μοι ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ παλλακὴ ἡ καθημένη ἐχόμενα αὐτοῦ ἕως πότε ἔσται ἡ πορεία σου καὶ πότε ἐπιστρέψεις καὶ ἠγαθύνθη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέστειλέν με καὶ ἔδωκα αὐτῷ ὄρον **7** καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀγαθόν δότω μοι ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς ἐπάρχους πέραν τοῦ ποταμοῦ ὥστε παραγαγεῖν με ἕως ἔλθω ἐπὶ Ιουδαν **8** καὶ ἐπιστολὴν ἐπὶ Ἀσαφ φύλακα τοῦ παραδείσου ὃς ἐστὶν τῷ βασιλεῖ ὥστε δοῦναί μοι ξύλα στεγάσαι τὰς πύλας καὶ εἰς τὸ τεῖχος τῆς πόλεως καὶ εἰς οἶκον ὃν εἰσελεύσομαι εἰς αὐτόν καὶ ἔδωκέν μοι ὁ βασιλεὺς ὡς χεῖρ θεοῦ ἢ ἀγαθὴ **9** καὶ ἦλθον πρὸς τοὺς ἐπάρχους πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰς ἐπιστολὰς τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέστειλεν μετ' ἐμοῦ ὁ βασιλεὺς ἀρχηγούς δυνάμεως καὶ ἵππεῖς **10** καὶ ἤκουσεν

Σαναβαλλατ ὁ Ἀρωνι καὶ Τωβια ὁ δοῦλος ὁ Ἀμμωνι καὶ πονηρὸν αὐτοῖς ἐγένετο ὅτι ἦκει ἄνθρωπος ζητῆσαι ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ **11** καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἤμην ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς **12** καὶ ἀνέστην νυκτὸς ἐγὼ καὶ ἄνδρες ὀλίγοι μετ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἀπήγγειλα ἀνθρώπῳ τί ὁ θεὸς δίδωσιν εἰς καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι μετὰ τοῦ Ἰσραηλ καὶ κτήνος οὐκ ἔστιν μετ' ἐμοῦ εἰ μὴ τὸ κτῆνος ᾧ ἐγὼ ἐπιβαίνω ἐπ' αὐτῷ **13** καὶ ἐξῆλθον ἐν πύλῃ τοῦ γωληλα καὶ πρὸς στόμα πηγῆς τῶν συκῶν καὶ εἰς πύλην τῆς κοπρίας καὶ ἤμην συντρίβων ἐν τῷ τείχει Ἱερουσαλημ ὃ αὐτοὶ καθαιροῦσιν καὶ πύλαι αὐτῆς κατεβρώθησαν πυρὶ **14** καὶ παρῆλθον ἐπὶ πύλην τοῦ Αἰν καὶ εἰς κολυμβήθραν τοῦ βασιλέως καὶ οὐκ ἦν τόπος τῷ κτῆνι παρελθεῖν ὑποκάτω μου **15** καὶ ἤμην ἀναβαίνων ἐν τῷ τείχει χειμάρρου νυκτὸς καὶ ἤμην συντρίβων ἐν τῷ τείχει καὶ ἤμην ἐν πύλῃ τῆς φάραγγος καὶ ἐπέστρεψα **16** καὶ οἱ φυλάσσοντες οὐκ ἔγνωσαν τί ἐπορεύθη καὶ τί ἐγὼ ποιῶ καὶ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς ἱερεῦσιν καὶ τοῖς ἐντίμοις καὶ τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς καταλοίποις τοῖς ποιοῦσιν τὰ ἔργα ἕως τότε οὐκ ἀπήγγειλα **17** καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς ὑμεῖς βλέπετε τὴν πονηρίαν ἐν ἧ ἔσμεν ἐν αὐτῇ πῶς Ἱερουσαλημ ἔρημος καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐδόθησαν πυρὶ δεῦτε καὶ διοικοδομήσωμεν τὸ τεῖχος Ἱερουσαλημ καὶ οὐκ ἐσόμεθα ἔτι ὄνειδος **18** καὶ ἀπήγγειλα αὐτοῖς τὴν χεῖρα τοῦ θεοῦ ἣ ἔστιν ἀγαθὴ ἐπ' ἐμέ καὶ τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως οὓς εἶπέν μοι καὶ εἶπα ἀναστῶμεν καὶ οἰκοδομήσωμεν καὶ ἐκραταιώθησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν εἰς ἀγαθόν **19** καὶ ἤκουσεν Σαναβαλλατ ὁ Ἀρωνι καὶ Τωβια ὁ δοῦλος ὁ Ἀμμωνι καὶ Γησαμ ὁ Ἀραβι καὶ ἐξεγέλασαν ἡμᾶς καὶ ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς καὶ εἶπαν τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ ὑμεῖς ποιεῖτε ἢ ἐπὶ τὸν βασιλέα ὑμεῖς ἀποστατεῖτε **20** καὶ ἐπέστρεψα αὐτοῖς λόγον καὶ εἶπα αὐτοῖς ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ αὐτὸς εὐδοώσει ἡμῖν καὶ

ἡμεῖς δοῦλοι αὐτοῦ καθαροὶ καὶ οἰκοδομήσομεν καὶ ὑμῖν οὐκ ἔστιν μερὶς καὶ δικαιοσύνη καὶ μνημόσυνον ἐν Ἱερουσαλημ

3 καὶ ἀνέστη Ἐλισουβ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς καὶ ᾠκοδόμησαν τὴν πύλην τὴν προβατικὴν αὐτοὶ ἠγίασαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ ἕως πύργου τῶν ἑκατὸν ἠγίασαν ἕως πύργου Ἀνανεηλ **2** καὶ ἐπὶ χεῖρας υἱῶν ἀνδρῶν Ἰεριχω καὶ ἐπὶ χεῖρας υἱῶν Ζακχουρ υἱοῦ Ἀμαρι **3** καὶ τὴν πύλην τὴν ἰχθυηρὰν ᾠκοδόμησαν υἱοὶ Ἀσανα αὐτοὶ ἐστέγασαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς **4** καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχευεν ἀπὸ Ραμωθ υἱὸς Ουρια υἱοῦ Ἀκως καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχευεν Μοσολλαμ υἱὸς Βαραχιου υἱοῦ Μασεζεβηλ καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχευεν Σαδωκ υἱὸς Βαανα **5** καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχευαν οἱ Θεκωιν καὶ ἀδωρηεμ οὐκ εἰσήνεγκαν τράχηλον αὐτῶν εἰς δουλείαν αὐτῶν **6** καὶ τὴν πύλην τοῦ Ἰσανα ἐκράτησαν Ἰοῖδα υἱὸς Φασεκ καὶ Μεσουλαμ υἱὸς Βασωδια αὐτοὶ ἐστέγασαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς **8** καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ἀνανίας υἱὸς τοῦ Ρωκεῖμ καὶ κατέλιπον Ἱερουσαλημ ἕως τοῦ τείχους τοῦ πλατέος **9** καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ραφαία ἄρχων ἡμίσεος περιχώρου Ἱερουσαλημ **10** καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ἰεδαία υἱὸς Ερωμαφ καὶ κατέναντι οἰκίας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησεν Ἀτους υἱὸς Ἀσβανία **11** καὶ δευτέρως ἐκράτησεν Μελχίας υἱὸς Ἡραμ καὶ Ἀσουβ υἱὸς Φααθμωαβ καὶ ἕως πύργου τῶν θαννουριμ **12** καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησεν Σαλουμ υἱὸς Ἀλλωης ἄρχων ἡμίσεος περιχώρου Ἱερουσαλημ αὐτὸς καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ **13** τὴν πύλην τῆς φάραγγος ἐκράτησαν Ἀνουν καὶ οἱ κατοικοῦντες Ζανω αὐτοὶ ᾠκοδόμησαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς καὶ χιλίους πήχεις ἐν τῷ τείχει ἕως πύλης τῆς

κοπρίας 14 και την πύλην τῆς κοπρίας ἐκράτησεν
Μελχια υἱὸς Ρηχαβ ἄρχων περιχώρου Βηθαχαρμ
αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἐσκέπασαν αὐτὴν
καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ
μοχλοὺς αὐτῆς 15 καὶ τὸ τεῖχος κολυμβήθρας
τῶν κωδίων τῆ κουρᾶ τοῦ βασιλέως καὶ ἕως
τῶν κλιμάκων τῶν καταβαινουσῶν ἀπὸ πόλεως
Δαυιδ 16 ὀπίσω αὐτοῦ ἐκράτησεν Νεεμιας υἱὸς
Αζαβουχ ἄρχων ἡμίσεος περιχώρου Βηθσουρ ἕως
κῆπου τάφου Δαυιδ καὶ ἕως τῆς κολυμβήθρας
τῆς γεγυίας καὶ ἕως Βηθαγαβαριμ 17 ὀπίσω
αὐτοῦ ἐκράτησαν οἱ Λευῖται Ραουμ υἱὸς Βανι ἐπὶ
χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησεν Ασαβια ἄρχων ἡμίσεος
περιχώρου Κεῖλα τῷ περιχώρῳ αὐτοῦ 18 μετ'
αὐτὸν ἐκράτησαν ἀδελφοὶ αὐτῶν Βενι υἱὸς
Ηναδαδ ἄρχων ἡμίσεος περιχώρου Κεῖλα 19
καὶ ἐκράτησεν ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ Αζουρ υἱὸς
Ἰησοῦ ἄρχων τοῦ Μασφε μέτρον δευτέρον
πύργου ἀναβάσεως τῆς συναπτούσης τῆς γωνίας
20 μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Βαρουχ υἱὸς Ζαβου
μέτρον δευτέρον ἀπὸ τῆς γωνίας ἕως θύρας
Βηθελισουβ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου 21 μετ'
αὐτὸν ἐκράτησεν Μεραμωθ υἱὸς Ουρια υἱοῦ
Ακως μέτρον δευτέρον ἀπὸ θύρας Βηθελισουβ
ἕως ἐκλείψεως Βηθελισουβ 22 καὶ μετ' αὐτὸν
ἐκράτησαν οἱ ἱερεῖς ἄνδρες Αχεχαρ 23 καὶ μετ'
αὐτὸν ἐκράτησεν Βενιαμιν καὶ Ασουβ κατέναντι
οἴκου αὐτῶν μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Αζαρια υἱὸς
Μαασηα υἱοῦ Ανανια ἐχόμενα οἴκου αὐτοῦ 24
μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Βανι υἱὸς Ηναδαδ μέτρον
δευτέρον ἀπὸ Βηθαζαρια ἕως τῆς γωνίας καὶ ἕως
τῆς καμπῆς 25 Φαλαλ υἱοῦ Ευζαι ἐξ ἐναντίας τῆς
γωνίας καὶ ὁ πύργος ὁ ἐξέχων ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ
βασιλέως ὁ ἀνώτερος ὁ τῆς αὐλῆς τῆς φυλακῆς
καὶ μετ' αὐτὸν Φαδαια υἱὸς Φορος 26 καὶ οἱ
ναθινιμ ἦσαν οἰκοῦντες ἐν τῷ Ωφαλ ἕως κῆπου
πύλης τοῦ ὕδατος εἰς ἀνατολάς καὶ ὁ πύργος
ὁ ἐξέχων 27 μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν οἱ Θεκωιν
μέτρον δευτέρον ἐξ ἐναντίας τοῦ πύργου τοῦ

μεγάλου τοῦ ἐξέχοντος καὶ ἕως τοῦ τεῖχους τοῦ
Οφλα 28 ἀνώτερον πύλης τῶν ἵππων ἐκράτησαν
οἱ ἱερεῖς ἀνὴρ ἐξ ἐναντίας οἴκου αὐτοῦ 29
μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Σαδδουκ υἱὸς Εμμηρ ἐξ
ἐναντίας οἴκου αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν
Σαμαια υἱὸς Σεχενια φύλαξ τῆς πύλης τῆς
ἀνατολῆς 30 μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Ανανια υἱὸς
Σελεμια καὶ Ανουμ υἱὸς Σελεφ ὁ ἕκτος μέτρον
δευτέρον μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Μεσουλαμ υἱὸς
Βαρχια ἐξ ἐναντίας γαζοφυλακίου αὐτοῦ 31
μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Μελχια υἱὸς τοῦ Σαραφι
ἕως Βηθαναθινιμ καὶ οἱ ῥοποπῶλαι ἀπέναντι
πύλης τοῦ Μαφεκαδ καὶ ἕως ἀναβάσεως τῆς
καμπῆς 32 καὶ ἀνὰ μέσον ἀναβάσεως τῆς πύλης
τῆς προβατικῆς ἐκράτησαν οἱ χαλκεῖς καὶ οἱ
ῥοποπῶλαι

4 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσεν Σαναβαλλατ ὅτι
ἡμεῖς οἰκοδομοῦμεν τὸ τεῖχος καὶ πονηρὸν ἦν
αὐτῷ καὶ ὠργίσθη ἐπὶ πολὺ καὶ ἐξεγέλα ἐπὶ τοῖς
Ιουδαίοις 2 καὶ εἶπεν ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ αὕτη ἡ δύναμις Σομορων ὅτι οἱ Ιουδαῖοι
οὗτοι οἰκοδομοῦσιν τὴν ἑαυτῶν πόλιν 3 καὶ
Τωβιας ὁ ἀμμανίτης ἐχόμενα αὐτοῦ ἤλθεν καὶ
εἶπαν πρὸς ἑαυτοὺς μὴ θυσιάσουσιν ἢ φάγονται
ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτῶν οὐχὶ ἀναβήσεται ἀλώπηξ
καὶ καθελεῖ τὸ τεῖχος λίθων αὐτῶν 4 ἄκουσον
ὁ θεὸς ἡμῶν ὅτι ἐγενήθημεν εἰς μυκτηρισμὸν
καὶ ἐπίστρεψον ὄνειδισμὸν αὐτῶν εἰς κεφαλὴν
αὐτῶν καὶ δὸς αὐτοὺς εἰς μυκτηρισμὸν ἐν γῆ
αἰχμαλωσίας 5 καὶ μὴ καλύψης ἐπὶ ἀνομίαν 7
καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Σαναβαλλατ καὶ Τωβια
καὶ οἱ Ἄραβες καὶ οἱ Αμμανῖται ὅτι ἀνέβη
φυὴ τοῖς τείχεσιν Ἱερουσαλημ ὅτι ἤρξαντο αἱ
διασφαγαὶ ἀναφράσσεσθαι καὶ πονηρὸν αὐτοῖς
ἐφάνη σφόδρα 8 καὶ συνήχθησαν πάντες ἐπὶ
τὸ αὐτὸ ἐλθεῖν παρατάξασθαι ἐν Ἱερουσαλημ
9 καὶ προσηυξάμεθα πρὸς τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ
ἐστήσαμεν προφύλακας ἐπ' αὐτοὺς ἡμέρας καὶ
νυκτὸς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν 10 καὶ εἶπεν Ιουδας

συνετρίβη ἡ ἰσχύς τῶν ἐχθρῶν καὶ ὁ χοῦς πολὺς καὶ ἡμεῖς οὐ δυνησόμεθα οἰκοδομεῖν ἐν τῷ τείχει **11** καὶ εἶπαν οἱ θλίβοντες ἡμᾶς οὐ γνώσονται καὶ οὐκ ὄψονται ἕως ὅτου ἔλθωμεν εἰς μέσον αὐτῶν καὶ φονεύσωμεν αὐτούς καὶ καταπαύσωμεν τὸ ἔργον **12** καὶ ἐγένετο ὡς ἤλθουσαν οἱ Ἰουδαῖοι οἱ οἰκοῦντες ἐχόμενα αὐτῶν καὶ εἶποσαν ἡμῖν ἀναβαίνουσιν ἐκ πάντων τῶν τόπων ἐφ' ἡμᾶς **13** καὶ ἔστησα εἰς τὰ κατώτατα τοῦ τόπου κατόπισθεν τοῦ τείχους ἐν τοῖς σκεπεινοῖς καὶ ἔστησα τὸν λαὸν κατὰ δῆμους μετὰ ῥομφαίων αὐτῶν λόγχας αὐτῶν καὶ τόξα αὐτῶν **14** καὶ εἶδον καὶ ἀνέστην καὶ εἶπα πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ πρὸς τοὺς στρατηγούς καὶ πρὸς τοὺς καταλοῖπους τοῦ λαοῦ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μνήσθητε τοῦ θεοῦ ἡμῶν τοῦ μεγάλου καὶ φοβεροῦ καὶ παρατάξασθε περὶ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἰῶν ὑμῶν καὶ θυγατέρων ὑμῶν γυναικῶν ὑμῶν καὶ οἴκων ὑμῶν **15** καὶ ἐγένετο ἡνῖκα ἤκουσαν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ὅτι ἐγνώσθη ἡμῖν καὶ διεσκέδασεν ὁ θεὸς τὴν βουλήν αὐτῶν καὶ ἐπεστρέψαμεν πάντες ἡμεῖς εἰς τὸ τεῖχος ἀνὴρ εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ **16** καὶ ἐγένετο ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡμῖς τῶν ἐκτετιναγμένων ἐποίουν τὸ ἔργον καὶ ἡμῖς αὐτῶν ἀντείχοντο καὶ λόγχαι καὶ θυρεοὶ καὶ τὰ τόξα καὶ οἱ θώρακες καὶ οἱ ἄρχοντες ὀπίσω παντὸς οἴκου Ἰουδα **17** τῶν οἰκοδομούντων ἐν τῷ τείχει καὶ οἱ αἵροντες ἐν τοῖς ἀρτηῆρσιν ἐν ὄπλοις ἐν μιᾷ χειρὶ ἐποιοεῖ αὐτὸ τὸ ἔργον καὶ μία ἐκράτει τὴν βολίδα **18** καὶ οἱ οἰκοδόμοι ἀνὴρ ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐζωσμένος ἐπὶ τὴν ὄσφιν αὐτοῦ καὶ ὠκοδομοῦσαν καὶ ὁ σαλπίζων ἐν τῇ κερατίνῃ ἐχόμενα αὐτοῦ **19** καὶ εἶπα πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ πρὸς τοὺς καταλοῖπους τοῦ λαοῦ τὸ ἔργον πλατὺ καὶ πολὺ καὶ ἡμεῖς σκορπιζόμεθα ἐπὶ τοῦ τείχους μακρὰν ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ **20** ἐν τόπῳ οὗ ἂν ἀκούσητε τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης ἐκεῖ συναχθήσεσθε πρὸς ἡμᾶς καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν

πολεμήσει περὶ ἡμῶν **21** καὶ ἡμεῖς ποιῶντες τὸ ἔργον καὶ ἡμῖς αὐτῶν κρατοῦντες τὰς λόγχας ἀπὸ ἀναβάσεως τοῦ ὄρθρου ἕως ἐξόδου τῶν ἄστρων **22** καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἶπα τῷ λαῷ αὐλίσθητε ἐν μέσῳ Ἰερουσαλὴμ καὶ ἔστω ὑμῖν ἡ νύξ προφυλακὴ καὶ ἡ ἡμέρα ἔργον **23** καὶ ἡμῖν ἐγὼ καὶ οἱ ἄνδρες τῆς προφυλακῆς ὀπίσω μου καὶ οὐκ ἦν ἐξ ἡμῶν ἐκδιδυσκόμενος ἀνὴρ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ

5 καὶ ἦν κραυγὴ τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν αὐτῶν μεγάλη πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν τοὺς Ἰουδαίους **2** καὶ ἦσαν τινες λέγοντες ἐν υἰοῖς ἡμῶν καὶ ἐν θυγατράσιν ἡμῶν ἡμεῖς πολλοὶ καὶ λημψόμεθα σῖτον καὶ φαγόμεθα καὶ ζησόμεθα **3** καὶ εἰσὶν τινες λέγοντες ἀγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελῶνες ἡμῶν καὶ οἰκίαι ἡμῶν ἡμεῖς διεγγυῶμεν καὶ λημψόμεθα σῖτον καὶ φαγόμεθα **4** καὶ εἰσὶν τινες λέγοντες ἐδανεισάμεθα ἀργύριον εἰς φόρους τοῦ βασιλέως ἀγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελῶνες ἡμῶν καὶ οἰκίαι ἡμῶν **5** καὶ νῦν ὡς σὰρξ ἀδελφῶν ἡμῶν σὰρξ ἡμῶν ὡς υἱοὶ αὐτῶν υἱοὶ ἡμῶν καὶ ἰδοὺ ἡμεῖς καταδυναστεύομεν τοὺς υἱοὺς ἡμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν εἰς δούλους καὶ εἰσὶν ἀπὸ θυγατέρων ἡμῶν καταδυναστεύομεν καὶ οὐκ ἔστιν δύναμις χειρῶν ἡμῶν καὶ ἀγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελῶνες ἡμῶν τοῖς ἐντίμοις **6** καὶ ἐλυπήθην σφόδρα καθὼς ἤκουσα τὴν κραυγὴν αὐτῶν καὶ τοὺς λόγους τούτους **7** καὶ ἐβουλεύσατο καρδίᾳ μου ἐπ' ἐμέ καὶ ἐμαχεσάμην πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ εἶπα αὐτοῖς ἀπαιτήσῃ ἀνὴρ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὑμεῖς ἀπαιτεῖτε καὶ ἔδωκα ἐπ' αὐτούς ἐκκλησίαν μεγάλην **8** καὶ εἶπα αὐτοῖς ἡμεῖς κεκτήμεθα τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν τοὺς Ἰουδαίους τοὺς πωλουμένους τοῖς ἔθνεσιν ἐν ἐκουσίῳ ἡμῶν καὶ ὑμεῖς πωλεῖτε τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν καὶ ἡσύχασαν καὶ οὐχ εὔροσαν λόγον **9** καὶ εἶπα οὐκ ἀγαθὸς ὁ λόγος ὃν ὑμεῖς ποιεῖτε οὐχ οὕτως ἐν φόβῳ θεοῦ ἡμῶν ἀπελεύσεσθε

ἀπὸ ὄνειδισμοῦ τῶν ἔθνων τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν
10 καὶ οἱ ἀδελφοί μου καὶ οἱ γνωστοί μου καὶ
ἐγὼ ἐθήκαμεν ἐν αὐτοῖς ἀργύριον καὶ σῖτον
ἐγκαταλίπωμεν δὴ τὴν ἀπαίτησιν ταύτην 11
ἐπιστρέψατε δὴ αὐτοῖς ὡς σήμερον ἀγροὺς αὐτῶν
ἀμπελώνας αὐτῶν ἐλαίας αὐτῶν καὶ οἰκίας
αὐτῶν καὶ ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου τὸν σῖτον καὶ τὸν
οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον ἐξενέγκατε αὐτοῖς 12 καὶ
εἶπαν ἀποδώσομεν καὶ παρ' αὐτῶν οὐ ζητήσομεν
οὕτως ποιήσομεν καθὼς σὺ λέγεις καὶ ἐκάλεσα
τοὺς ἱερεῖς καὶ ὠρκίσα αὐτοὺς ποιῆσαι ὡς τὸ ῥῆμα
τοῦτο 13 καὶ τὴν ἀναβολὴν μου ἐξετίναξα καὶ
εἶπα οὕτως ἐκτινάξαι ὁ θεὸς πάντα ἄνδρα ὃς οὐ
στήσει τὸν λόγον τοῦτον ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ
ἐκ κόπου αὐτοῦ καὶ ἔσται οὕτως ἐκτετιναγμένος
καὶ κενός καὶ εἶπεν πᾶσα ἡ ἐκκλησία αμην καὶ
ἦνεσαν τὸν κύριον καὶ ἐποίησεν ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα
τοῦτο 14 ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐνετείλατό μοι
εἶναι εἰς ἄρχοντα αὐτῶν ἐν γῆ Ἰουδα ἀπὸ ἔτους
εἰκοστοῦ καὶ ἕως ἔτους τριακοστοῦ καὶ δευτέρου
τῷ Ἀρθασασθα ἔτη δώδεκα ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί
μου βίαν αὐτῶν οὐκ ἔφαγον 15 καὶ τὰς βίας
τὰς πρώτας ἅς πρὸ ἐμοῦ ἐβάρυναν ἐπ' αὐτοὺς
καὶ ἐλάβοσαν παρ' αὐτῶν ἐν ἄρτοις καὶ ἐν οἴνῳ
ἔσχατον ἀργύριον διδραχμα τεσσαράκοντα καὶ
οἱ ἐκτετιναγμένοι αὐτῶν ἐξουσιάζονται ἐπὶ τὸν
λαόν καὶ ἐγὼ οὐκ ἐποίησα οὕτως ἀπὸ προσώπου
φόβου θεοῦ 16 καὶ ἐν ἔργῳ τοῦ τείχους τούτων
οὐκ ἐκράτησα ἀγρὸν οὐκ ἐκτησάμην καὶ πάντες
οἱ συνηγμένοι ἐκεῖ ἐπὶ τὸ ἔργον 17 καὶ οἱ Ἰουδαῖοι
ἐκατὸν καὶ πεντήκοντα ἄνδρες καὶ οἱ ἐρχόμενοι
πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἔθνων τῶν κύκλῳ ἡμῶν ἐπὶ
τράπεζάν μου 18 καὶ ἦν γινόμενον εἰς ἡμέραν
μίαν μόσχος εἷς καὶ πρόβατα ἕξ ἐκλεκτὰ καὶ
χίμαρος ἐγίνοντό μοι καὶ ἀνὰ μέσον δέκα ἡμερῶν
ἐν πᾶσιν οἶνος τῷ πλήθει καὶ σὺν τούτοις ἄρτους
τῆς βίας οὐκ ἐζήτησα ὅτι βαρεῖα ἡ δουλεία ἐπὶ
τὸν λαόν τοῦτον 19 μνήσθητί μου ὁ θεὸς εἰς
ἀγαθὸν πάντα ὅσα ἐποίησα τῷ λαῷ τούτῳ

6 καὶ ἐγένετο καθὼς ἠκούσθη τῷ Σαναβαλλατ
καὶ Τωβια καὶ τῷ Γησαμ τῷ Ἀραβι καὶ τοῖς
καταλοιποῖς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ὅτι ὠκοδόμησα
τὸ τεῖχος καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτοῖς πνοή
ἕως τοῦ καιροῦ ἐκείνου θύρας οὐκ ἐπέστησα ἐν
ταῖς πύλαις 2 καὶ ἀπέστειλεν Σαναβαλλατ καὶ
Γησαμ πρὸς με λέγων δεῦρο καὶ συναχθῶμεν
ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν ταῖς κώμαις ἐν πεδίῳ Ὠνω καὶ
αὐτοὶ λογιζόμενοι ποιῆσαι μοι πονηρίαν 3 καὶ
ἀπέστειλα ἐπ' αὐτοὺς ἀγγέλους λέγων ἔργον
μέγα ἐγὼ ποιῶ καὶ οὐ δυνήσομαι καταβῆναι
μήποτε καταπαύσῃ τὸ ἔργον ὡς ἂν τελειώσω
αὐτὸ καταβῆσομαι πρὸς ὑμᾶς 4 καὶ ἀπέστειλαν
πρὸς με ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἀπέστειλα αὐτοῖς
κατὰ ταῦτα 5 καὶ ἀπέστειλεν πρὸς με Σαναβαλλατ
τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἐπιστολὴν ἀνεωγμένην ἐν
χειρὶ αὐτοῦ 6 καὶ ἦν γεγραμμένος ἐν αὐτῇ ἐν
ἔθνεσιν ἠκούσθη ὅτι σὺ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι λογίζεσθε
ἀποστατῆσαι διὰ τοῦτο σὺ οἰκοδομεῖς τὸ τεῖχος
καὶ σὺ γίνῃ αὐτοῖς εἰς βασιλέα 7 καὶ πρὸς
τούτοις προφητὰς ἔστησας σεαυτῷ ἵνα καθίσῃς
ἐν Ἱερουσαλημ εἰς βασιλέα ἐν Ἰουδα καὶ νῦν
ἀπαγγελήσονται τῷ βασιλεῖ οἱ λόγοι οὗτοι καὶ
νῦν δεῦρο βουλευσώμεθα ἐπὶ τὸ αὐτό 8 καὶ
ἀπέστειλα πρὸς αὐτὸν λέγων οὐκ ἐγενήθη ὡς οἱ
λόγοι οὗτοι οὐδὲ σὺ λέγεις ὅτι ἀπὸ καρδίας σου σὺ
ψεύδη αὐτοὺς 9 ὅτι πάντες φοβερίζουσιν ἡμᾶς
λέγοντες ἐκλυθήσονται αἱ χεῖρες αὐτῶν ἀπὸ
τοῦ ἔργου τούτου καὶ οὐ ποιηθήσεται καὶ νῦν
ἐκραταίωσα τὰς χεῖράς μου 10 καὶ ἐγὼ εἰσηλθὼν
εἰς οἶκον Σεμεΐ υἱοῦ Δαλαια υἱοῦ Μεταβηλ καὶ
αὐτὸς συνεχόμενος καὶ εἶπεν συναχθῶμεν εἰς
οἶκον τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ αὐτοῦ καὶ κλείσωμεν τὰς
θύρας αὐτοῦ ὅτι ἔρχονται νυκτὸς φονεῦσαί σε
11 καὶ εἶπα τίς ἐστὶν ὁ ἀνὴρ ὃς εἰσελεύσεται εἰς
τὸν οἶκον καὶ ζήσεται 12 καὶ ἐπέγνων καὶ ἰδοὺ
ὁ θεὸς οὐκ ἀπέστειλεν αὐτόν ὅτι ἡ προφητεία
λόγος κατ' ἐμοῦ καὶ Τωβιας καὶ Σαναβαλλατ
ἐμισθώσαντο 13 ἐπ' ἐμὲ ὄχλον ὅπως φοβηθῶ καὶ

ποιήσω οὕτως καὶ ἀμάρτω καὶ γένωμαι αὐτοῖς
εἰς ὄνομα πονηρόν ὅπως ὄνειδίσωσίν με **14**
μνήσθητι ὁ θεὸς τῷ Τωβια καὶ τῷ Σαναβαλλατ
ὡς τὰ ποιήματα αὐτοῦ ταῦτα καὶ τῷ Νωαδια τῷ
προφήτη καὶ τοῖς καταλοιποῖς τῶν προφητῶν οἱ
ἦσαν φοβερίζοντές με **15** καὶ ἐτελέσθη τὸ τεῖχος
πέμπτη καὶ εἰκάδι τοῦ Ἐλουλ εἰς πενήκοντα
καὶ δύο ἡμέρας **16** καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσαν
πάντες οἱ ἔχθροὶ ἡμῶν καὶ ἐφοβήθησαν πάντα
τὰ ἔθνη τὰ κύκλω ἡμῶν καὶ ἐπέπεσεν φόβος
σφόδρα ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν καὶ ἔγνωσαν ὅτι
παρὰ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐγενήθη τελειωθῆναι τὸ
ἔργον τοῦτο **17** καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀπὸ
πολλῶν ἐντίμων Ἰουδα ἐπιστολαὶ ἐπορεύοντο
πρὸς Τωβιαν καὶ αἱ Τωβια ἤρχοντο πρὸς αὐτούς
18 ὅτι πολλοὶ ἐν Ἰουδα ἔνορκοι ἦσαν αὐτῷ ὅτι
γαμβρὸς ἦν τοῦ Σεχενια υἱοῦ Ἡραε καὶ Ἰωαναν
υἱὸς αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν θυγατέρα Μεσουλαμ
υἱοῦ Βαραχια εἰς γυναῖκα **19** καὶ τοὺς λόγους
αὐτοῦ ἦσαν λέγοντες πρὸς με καὶ λόγους μου
ἦσαν ἐκφέροντες αὐτῷ καὶ ἐπιστολὰς ἀπέστειλεν
Τωβιας φοβερῖσαι με

7 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ὠκοδομήθη τὸ τεῖχος καὶ
ἔστησα τὰς θύρας καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ πυλωροὶ
καὶ οἱ ἄδοντες καὶ οἱ Λευῖται **2** καὶ ἐνετειλάμην
τῷ Ἀνανια ἀδελφῷ μου καὶ τῷ Ἀνανια ἄρχοντι
τῆς βίρα ἐν Ἱερουσαλημ ὅτι αὐτὸς ὡς ἀνὴρ ἀληθῆς
καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν παρὰ πολλοὺς **3** καὶ
εἶπα αὐτοῖς οὐκ ἀνοιγήσονται πύλαι Ἱερουσαλημ
ἕως ἄμα τῷ ἡλίῳ καὶ ἔτι αὐτῶν γρηγορούντων
κλειέσθωσαν αἱ θύραι καὶ σφηνούσθωσαν καὶ
στήσων προφύλακας οἰκούντων ἐν Ἱερουσαλημ
ἀνὴρ ἐν προφυλακῇ αὐτοῦ καὶ ἀνὴρ ἀπέναντι
οἰκίας αὐτοῦ **4** καὶ ἡ πόλις πλατεῖα καὶ μεγάλη
καὶ ὁ λαὸς ὀλίγος ἐν αὐτῇ καὶ οὐκ ἦσαν οἰκίαι
ὠκοδομημέναι **5** καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς εἰς τὴν
καρδίαν μου καὶ συνῆξα τοὺς ἐντίμους καὶ τοὺς
ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν εἰς συνοδίας καὶ εὔρον
βιβλίον τῆς συνοδίας οἱ ἀνέβησαν ἐν πρώτοις

καὶ εὔρον γεγραμμένον ἐν αὐτῷ **6** καὶ οὗτοι υἱοὶ
τῆς χώρας οἱ ἀναβάντες ἀπὸ αἰχμαλωσίας τῆς
ἀποικίας ἧς ἀπώκισεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ
εἰς Ἰουδα ἀνὴρ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ **7** μετὰ
Ζοροβαβελ καὶ Ἰησοῦ καὶ Νεεμια Ἀζαρια Δαεμια
Ναεμανι Μαρδοχαιοι Βαλσαν Μασφαραθ Εσδρα
Βαγοι Ναουμ Βαανα Μασφαρ ἄνδρες λαοῦ Ἰσραηλ
8 υἱοὶ Φορος δισχίλιοι ἑκατὸν ἑβδομήκοντα δύο **9**
υἱοὶ Σαφατια τριακόσιοι ἑβδομήκοντα δύο **10** υἱοὶ
Ἡρα ἑξακόσιοι πενήκοντα δύο **11** υἱοὶ Φααθμωαβ
τοῖς υἱοῖς Ἰησοῦ καὶ Ἰωαβ δισχίλιοι ὀκτακόσιοι
δέκα ὀκτώ **12** υἱοὶ Αἰλαμ χίλιοι διακόσιοι
πεντήκοντα τέσσαρες **13** υἱοὶ Ζαθουα ὀκτακόσιοι
τεσσαράκοντα πέντε **14** υἱοὶ Ζακχου ἐπτακόσιοι
ἑξήκοντα **15** υἱοὶ Βανουι ἑξακόσιοι τεσσαράκοντα
ὀκτώ **16** υἱοὶ Βηβι ἑξακόσιοι εἴκοσι ὀκτώ **17** υἱοὶ
Ασγαδ δισχίλιοι τριακόσιοι εἴκοσι δύο **18** υἱοὶ
Αδενικαμ ἑξακόσιοι ἑξήκοντα ἑπτὰ **19** υἱοὶ Βαγοι
δισχίλιοι ἑξήκοντα ἑπτὰ **20** υἱοὶ Ἡδιν ἑξακόσιοι
πεντήκοντα πέντε **21** υἱοὶ Ἀτηρ τῷ Εζεκια
ἐνενήκοντα ὀκτώ **22** υἱοὶ Ἡσαμ τριακόσιοι εἴκοσι
ὀκτώ **23** υἱοὶ Βεσι τριακόσιοι εἴκοσι τέσσαρες
24 υἱοὶ Αριφ ἑκατὸν δώδεκα **25** υἱοὶ Γαβαων
ἐνενήκοντα πέντε **26** υἱοὶ Βαιθλεεμ ἑκατὸν
εἴκοσι τρεῖς υἱοὶ Νετωφα πενήκοντα ἕξ **27** υἱοὶ
Αναθωθ ἑκατὸν εἴκοσι ὀκτώ **28** ἄνδρες Βηθασμωθ
τεσσαράκοντα δύο **29** ἄνδρες Καριαθιαριμ Καφिरα
καὶ Βηρωθ ἐπτακόσιοι τεσσαράκοντα τρεῖς **30**
ἄνδρες Αραμα καὶ Γαβαα ἑξακόσιοι εἴκοσι εἷς **31**
ἄνδρες Μαχεμας ἑκατὸν εἴκοσι δύο **32** ἄνδρες
Βηθηλ καὶ Αια ἑκατὸν εἴκοσι τρεῖς **33** ἄνδρες
Ναβι-ααρ πενήκοντα δύο **34** ἄνδρες Ἡλαμ-ααρ
χίλιοι διακόσιοι πενήκοντα τέσσαρες **35** υἱοὶ
Ἡραμ τριακόσιοι εἴκοσι **36** υἱοὶ Ἰεριχω τριακόσιοι
τεσσαράκοντα πέντε **37** υἱοὶ Λοδ Ἀδιδ καὶ Ὠνω
ἐπτακόσιοι εἴκοσι εἷς **38** υἱοὶ Σαναα τρισχίλιοι
ἐννακόσιοι τριάκοντα **39** οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Ἰωδαε
εἰς οἶκον Ἰησοῦ ἐννακόσιοι ἑβδομήκοντα τρεῖς

40 υἱοὶ Ἐμμηρ χίλιοι πενήκοντα δύο 41 υἱοὶ Φασσουρ χίλιοι διακόσιοι τεσσαράκοντα ἑπτὰ 42 υἱοὶ Ἡραμ χίλιοι δέκα ἑπτὰ 43 οἱ Λευῖται υἱοὶ Ἰησοῦ τῷ Καδμηλ τοῖς υἱοῖς τοῦ Ουδουια ἑβδομήκοντα τέσσαρες 44 οἱ ἄδοντες υἱοὶ Ἀσαφ ἑκατὸν τεσσαράκοντα ὀκτώ 45 οἱ πυλωροὶ υἱοὶ Σαλουμ υἱοὶ Ἀτηρ υἱοὶ Τελμων υἱοὶ Ἀκουβ υἱοὶ Ἀτιτα υἱοὶ Σαβι ἑκατὸν τριάκοντα ὀκτώ 46 οἱ ναθινιμ υἱοὶ Σηα υἱοὶ Ἀσιφα υἱοὶ Ταβαωθ 47 υἱοὶ Κιρας υἱοὶ Σουια υἱοὶ Φαδων 48 υἱοὶ Λαβανα υἱοὶ Ἀγαβα υἱοὶ Σαλαμι 49 υἱοὶ Ἀναν υἱοὶ Γαδηλ υἱοὶ Γααρ 50 υἱοὶ Ρααια υἱοὶ Ρασων υἱοὶ Νεκωδα 51 υἱοὶ Γηζαμ υἱοὶ Οἶζι υἱοὶ Φεση 52 υἱοὶ Βησι υἱοὶ Μεϊνωμ υἱοὶ Νεφωσασιμ 53 υἱοὶ Βακβουκ υἱοὶ Ἀχιφα υἱοὶ Ἀρουρ 54 υἱοὶ Βασαλωθ υἱοὶ Μεϊδα υἱοὶ Ἀδασαν 55 υἱοὶ Βαρκους υἱοὶ Σισαρα υἱοὶ Θημα 56 υἱοὶ Νισια υἱοὶ Ἀτιφα 57 υἱοὶ δούλων Σαλωμων υἱοὶ Σουτι υἱοὶ Σαφαραθ υἱοὶ Φεριδα 58 υἱοὶ Ἰεαλη υἱοὶ Δορκων υἱοὶ Γαδηλ 59 υἱοὶ Σαφατια υἱοὶ Ἐτηλ υἱοὶ Φαχαραθ υἱοὶ Σαβαΐμ υἱοὶ Ημιμ 60 πάντες οἱ ναθινιμ καὶ υἱοὶ δούλων Σαλωμων τριακόσιοι ἑνεήκοντα δύο 61 καὶ οὗτοι ἀνέβησαν ἀπὸ Θελμελεθ Ἀρησα Χαρουβ Ἡρων Ἰεμηρ καὶ οὐκ ἠδυνάσθησαν ἀπαγγεῖλαι οἴκους πατριῶν αὐτῶν καὶ σπέρμα αὐτῶν εἰ ἀπὸ Ἰσραὴλ εἰσίν 62 υἱοὶ Δαλαια υἱοὶ Τωβια υἱοὶ Νεκωδα ἑξακόσιοι τεσσαράκοντα δύο 63 καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων υἱοὶ Ἐβια υἱοὶ Ἀκως υἱοὶ Βερζελλι ὅτι ἔλαβεν ἀπὸ θυγατέρων Βερζελλι τοῦ Γαλααδίτου γυναϊκας καὶ ἐκλήθη ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν 64 οὗτοι ἐζήτησαν γραφὴν αὐτῶν τῆς συνοδίας καὶ οὐχ εὐρέθη καὶ ἠγχιστεύθησαν ἀπὸ τῆς ἱερατείας 65 καὶ εἶπεν Ἀθερσαθα ἵνα μὴ φάγωσιν ἀπὸ τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων ἕως ἀναστῆ ὁ ἱερεὺς φωτίσων 66 καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ ἐκκλησία ὡς εἰς τέσσαρες μυριάδες δισχίλιοι τριακόσιοι ἑξήκοντα 67 παρέξ δούλων αὐτῶν καὶ παιδισκῶν αὐτῶν οὗτοι ἑπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριάκοντα ἑπτὰ καὶ ἄδοντες καὶ ἄδουσαι διακόσιοι τεσσαράκοντα

πέντε 68 ἵπποι ἑπτακόσιοι τριάκοντα ἕξ ἡμίονοι διακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε 69 κάμηλοι τετρακόσιοι τριάκοντα πέντε ὄνοι ἑξακισχίλιοι ἑπτακόσιοι εἴκοσι 70 καὶ ἀπὸ μέρους ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν εἰς τὸ ἔργον τῷ Νεεμια εἰς θησαυρὸν χρυσοῦς χιλίους φιάλας πενήκοντα καὶ χοθωνωθ τῶν ἱερέων τριάκοντα 71 καὶ ἀπὸ ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν εἰς θησαυρὸν τοῦ ἔργου χρυσοῦς δύο μυριάδας καὶ ἀργυρίου μνᾶς δισχιλίας διακοσίας 72 καὶ ἔδωκαν οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ χρυσοῦς δύο μυριάδας καὶ ἀργυρίου μνᾶς δισχιλίας διακοσίας καὶ χοθωνωθ τῶν ἱερέων ἑξήκοντα ἑπτὰ 73 καὶ ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ἄδοντες καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ λαοῦ καὶ οἱ ναθινιμ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἔφθασεν ὁ μῆν ὁ ἑβδομος καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν

8 καὶ συνήχθησαν πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς εἰς τὸ πλάτος τὸ ἔμπροσθεν πύλης τοῦ ὕδατος καὶ εἶπαν τῷ Εσοδρα τῷ γραμματεῖ ἐνέγκαι τὸ βιβλίον νόμου Μωυσῆ ὃν ἐνετείλατο κύριος τῷ Ἰσραὴλ 2 καὶ ἤνεγκεν Εσοδρας ὁ ἱερεὺς τὸν νόμον ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς καὶ πᾶς ὁ συνίων ἀκούειν ἐν ἡμέρᾳ μιᾶ τοῦ μηνὸς τοῦ ἐβδόμου 3 καὶ ἀνέγνω ἐν αὐτῷ ἀπὸ τῆς ὥρας τοῦ διαφωτίσαι τὸν ἥλιον ἕως ἡμίσεως τῆς ἡμέρας ἀπέναντι τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν καὶ αὐτοὶ συνιέντες καὶ ὦτα παντὸς τοῦ λαοῦ εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου 4 καὶ ἔστη Εσοδρας ὁ γραμματεὺς ἐπὶ βήματος ξυλίνου καὶ ἔστησαν ἐχόμενα αὐτοῦ Ματταθιας καὶ Σαμιας καὶ Ἀνανιας καὶ Ουρια καὶ Ἐλκια καὶ Μασααια ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἀριστερῶν Φαδαιας καὶ Μισαηλ καὶ Μελχιας καὶ Ὡσαμ καὶ Ἀσαβδανα καὶ Ζαχαριας καὶ Μοσολλαμ 5 καὶ ἠνοιξεν Εσοδρας τὸ βιβλίον ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ ὅτι αὐτὸς ἦν ἐπάνω τοῦ λαοῦ καὶ ἐγένετο ἡνῖκα ἠνοιξεν αὐτὸ ἔστη πᾶς ὁ λαός 6 καὶ ἠυλόγησεν Εσοδρας κύριον τὸν θεὸν τὸν μέγαν καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαός καὶ

εἶπαν ἀμην ἐπάραντες χεῖρας αὐτῶν καὶ ἔκυψαν καὶ προσεκύνησαν τῷ κυρίῳ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν 7 καὶ Ἰησοῦς καὶ Βαναϊας καὶ Σαραβια ἦσαν συνετίζοντες τὸν λαὸν εἰς τὸν νόμον καὶ ὁ λαὸς ἐν τῇ στάσει αὐτοῦ 8 καὶ ἀνέγνωσαν ἐν βιβλίῳ νόμου τοῦ θεοῦ καὶ ἐδίδασκεν Εσδρας καὶ διέστειλλεν ἐν ἐπιστήμῃ κυρίου καὶ συνῆκεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἀναγνώσει 9 καὶ εἶπεν Νεεμίας καὶ Εσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς καὶ οἱ Λευῖται οἱ συνετίζοντες τὸν λαὸν καὶ εἶπαν παντὶ τῷ λαῷ ἡ ἡμέρα ἀγία ἐστὶν τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν μὴ πενθεῖτε μηδὲ κλαίετε ὅτι ἔκλαιεν πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἤκουσαν τοὺς λόγους τοῦ νόμου 10 καὶ εἶπεν αὐτοῖς πορευέσθε φάγετε λιπάσματα καὶ πίετε γλυκάσματα καὶ ἀποστείλατε μερίδας τοῖς μὴ ἔχουσιν ὅτι ἀγία ἐστὶν ἡ ἡμέρα τῷ κυρίῳ ἡμῶν καὶ μὴ διαπέσητε ὅτι ἐστὶν ἰσχύς ὑμῶν 11 καὶ οἱ Λευῖται κατεσιώπων πάντα τὸν λαὸν λέγοντες σιωπάτε ὅτι ἡ ἡμέρα ἀγία καὶ μὴ καταπίπτετε 12 καὶ ἀπῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἀποστέλλειν μερίδας καὶ ποιῆσαι εὐφροσύνην μεγάλην ὅτι συνῆκαν ἐν τοῖς λόγοις οἷς ἐγνώρισεν αὐτοῖς 13 καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ συνήχθησαν οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῷ παντὶ λαῷ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται πρὸς Εσδραν τὸν γραμματέα ἐπιστῆσαι πρὸς πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου 14 καὶ εὗροσαν γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ᾧ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωσῆ ὅπως κατοικήσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν σκηναῖς ἐν ἑορτῇ ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ 15 καὶ ὅπως σημάνωσιν σάλπιγξιν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ εἶπεν Εσδρας ἐξέλθετε εἰς τὸ ὄρος καὶ ἐνέγκετε φύλλα ἑλαίας καὶ φύλλα ξύλων κυπαρισσίνων καὶ φύλλα μυρσίνης καὶ φύλλα φοινίκων καὶ φύλλα ξύλου δασέος ποιῆσαι σκηναὶς κατὰ τὸ γεγραμμένον 16 καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς καὶ ἦνεγκαν καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς σκηναὶς ἀνήρ ἐπὶ τοῦ δώματος αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς ἀύλαις αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς ἀύλαις οἴκου

τοῦ θεοῦ καὶ ἐν πλατεαῖς τῆς πόλεως καὶ ἕως πύλης Εφραιμ 17 καὶ ἐποίησαν πᾶσα ἡ ἐκκλησία οἱ ἐπιστρέψαντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας σκηναὶς καὶ ἐκάθισαν ἐν σκηναῖς ὅτι οὐκ ἐποίησαν ἀπὸ ἡμερῶν Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυη οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐγένετο εὐφροσύνη μεγάλη 18 καὶ ἀνέγνω ἐν βιβλίῳ νόμου τοῦ θεοῦ ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἐσχάτης καὶ ἐποίησαν ἑορτὴν ἑπτὰ ἡμέρας καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον κατὰ τὸ κρίμα

9 καὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ καὶ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τούτου συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν νηστείᾳ καὶ ἐν σάκκοις 2 καὶ ἐχωρίσθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ παντὸς υἱοῦ ἄλλοτριῦ καὶ ἔστησαν καὶ ἐξηγόρευσαν τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν 3 καὶ ἔστησαν ἐπὶ στάσει αὐτῶν καὶ ἀνέγνωσαν ἐν βιβλίῳ νόμου κυρίου θεοῦ αὐτῶν καὶ ἦσαν ἐξαγορεύοντες τῷ κυρίῳ καὶ προσκυνοῦντες τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν 4 καὶ ἔστη ἐπὶ ἀναβάσει τῶν Λευιτῶν Ἰησοῦς καὶ υἱοὶ Καδμιηλ Σαχανια υἱὸς Σαραβια υἱοὶ Χανανι καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ πρὸς κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν 5 καὶ εἶποσαν οἱ Λευῖται Ἰησοῦς καὶ Καδμιηλ ἀνάστητε εὐλογεῖτε τὸν κύριον θεὸν ὑμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος καὶ εὐλογήσουσιν ὄνομα δόξης σου καὶ ὑψώσουσιν ἐπὶ πάσῃ εὐλογίᾳ καὶ αἰνέσει 6 καὶ εἶπεν Εσδρας σὺ εἶ αὐτὸς κύριος μόνος σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ πᾶσαν τὴν στάσιν αὐτῶν τὴν γῆν καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ τὰς θαλάσσας καὶ πάντα τὰ ἐν αὐταῖς καὶ σὺ ζωοποιεῖς τὰ πάντα καὶ σοὶ προσκυνοῦσιν αἱ στρατιαὶ τῶν οὐρανῶν 7 σὺ εἶ κύριος ὁ θεὸς σὺ ἐξελέξω ἐν Αβραμ καὶ ἐξήγαγες αὐτὸν ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων καὶ ἐπέθηκας αὐτῷ ὄνομα Αβρααμ 8 καὶ εὔρες τὴν καρδίαν αὐτοῦ πιστὴν ἐνώπιόν σου καὶ διέθου πρὸς αὐτὸν διαθήκην δοῦναι αὐτῷ τὴν γῆν τῶν

Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Ἀμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Ἰεβουσαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ καὶ ἔστησας τοὺς λόγους σου ὅτι δίκαιος σὺ **9** καὶ εἶδες τὴν ταπείνωσιν τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τὴν κραυγὴν αὐτῶν ἤκουσας ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθράν **10** καὶ ἔδωκας σημεῖα ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραῶ καὶ ἐν πᾶσιν τοῖς παισὶν αὐτοῦ καὶ ἐν παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς αὐτοῦ ὅτι ἔγνωσ ὅτι ὑπερηφάνησαν ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη **11** καὶ τὴν θάλασσαν ἔρρηξας ἐνώπιον αὐτῶν καὶ παρήλθοσαν ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης ἐν ξηρασίᾳ καὶ τοὺς καταδιώξαντας αὐτοὺς ἔρριψας εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθον ἐν ὕδατι σφοδρῷ **12** καὶ ἐν στύλῳ νεφέλης ὠδήγησας αὐτοὺς ἡμέρας καὶ ἐν στύλῳ πυρὸς τὴν νύκτα τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσονται ἐν αὐτῇ **13** καὶ ἐπὶ ὄρος Σινα κατέβης καὶ ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔδωκας αὐτοῖς κρίματα εὐθέα καὶ νόμους ἀληθείας προστάγματα καὶ ἐντολὰς ἀγαθὰς **14** καὶ τὸ σάββατόν σου τὸ ἅγιον ἐγνώρισας αὐτοῖς ἐντολὰς καὶ προστάγματα καὶ νόμον ἐνετείλω αὐτοῖς ἐν χειρὶ Μωυσῆ δούλου σου **15** καὶ ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ ἔδωκας αὐτοῖς εἰς σιτοδείαν αὐτῶν καὶ ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξήνεγκας αὐτοῖς εἰς δίψαν αὐτῶν καὶ εἶπας αὐτοῖς εἰσελθεῖν κληρονομήσαι τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἐξέτεινας τὴν χεῖρά σου δοῦναι αὐτοῖς **16** καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ὑπερηφανεύσαντο καὶ ἐσκήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν καὶ οὐκ ἤκουσαν τῶν ἐντολῶν σου **17** καὶ ἀνένευσαν τοῦ εἰσακοῦσαι καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῶν θαυμασίων σου ὧν ἐποίησας μετ' αὐτῶν καὶ ἐσκήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν καὶ ἔδωκαν ἀρχὴν ἐπιστρέψαι εἰς δουλείαν αὐτῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ σὺ θεὸς ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς **18** ἔτι δὲ καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς μόσχον χωνευτὸν καὶ εἶπαν οὗτοι οἱ θεοὶ οἱ ἐξαγαγόντες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐποίησαν

παροργισμοὺς μεγάλους **19** καὶ σὺ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς πολλοῖς οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸν στῦλον τῆς νεφέλης οὐκ ἐξέκλινας ἀπ' αὐτῶν ἡμέρας ὀδηγήσαι αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ καὶ τὸν στῦλον τοῦ πυρὸς τὴν νύκτα φωτίζειν αὐτοῖς τὴν ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσονται ἐν αὐτῇ **20** καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ἔδωκας συνετίσαι αὐτοὺς καὶ τὸ μαννα σοῦ οὐκ ἀφυστέρησας ἀπὸ στόματος αὐτῶν καὶ ὕδωρ ἔδωκας αὐτοῖς τῷ δίψει αὐτῶν **21** καὶ τεσσαράκοντα ἔτη διέθρηψας αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ οὐχ ὑστέρησαν ἰμάτια αὐτῶν οὐκ ἐπαλαιώθησαν καὶ πόδες αὐτῶν οὐ διερράγησαν **22** καὶ ἔδωκας αὐτοῖς βασιλείας καὶ λαοὺς καὶ διεμέρισας αὐτοῖς καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν Σηων βασιλέως Εσεβων καὶ τὴν γῆν Ὠ βασιλέως τοῦ Βασαν **23** καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐπλήθυνας ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰσήγαγες αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν εἶπας τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ ἐκληρονόμησαν αὐτήν **24** καὶ ἐξέτριψας ἐνώπιον αὐτῶν τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν τῶν Χαναναίων καὶ ἔδωκας αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς λαοὺς τῆς γῆς ποιῆσαι αὐτοῖς ὡς ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτῶν **25** καὶ κατελάβοσαν πόλεις ὑψηλὰς καὶ ἐκληρονόμησαν οἰκίας πλήρεις πάντων ἀγαθῶν λάκκους λελατομημένους ἀμπελώνας καὶ ἐλαιῶνας καὶ πᾶν ξύλον βρώσιμον εἰς πλῆθος καὶ ἐφάγosan καὶ ἐνεπλήσθησαν καὶ ἐλιπάνθησαν καὶ ἐτρύφησαν ἐν ἀγαθωσύνῃ σου τῇ μεγάλῃ **26** καὶ ἥλλαξαν καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ σοῦ καὶ ἔρριψαν τὸν νόμον σου ὀπίσω σώματος αὐτῶν καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν οἱ διεμαρτύραντο ἐν αὐτοῖς ἐπιστρέψαι αὐτοὺς πρὸς σέ καὶ ἐποίησαν παροργισμοὺς μεγάλους **27** καὶ ἔδωκας αὐτοὺς ἐν χειρὶ θλιβόντων αὐτοὺς καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς καὶ ἀνεβόησαν πρὸς σέ ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτῶν καὶ σὺ ἐξ οὐρανοῦ σου ἤκουσας καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς μεγάλοις ἔδωκας αὐτοῖς σωτῆρας καὶ ἔσωσας αὐτοὺς ἐκ

χειρὸς θλιβόντων αὐτοῦς **28** καὶ ὡς ἀνεπαύσαντο ἐπέστρεψαν ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου καὶ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ κατήρξαν ἐν αὐτοῖς καὶ πάλιν ἀνεβόησαν πρὸς σέ καὶ σὺ ἐξ οὐρανοῦ εἰσήκουσας καὶ ἔρρυσω αὐτοὺς ἐν οἰκτιρμοῖς σου πολλοῖς **29** καὶ ἐπεμαρτύρω αὐτοῖς ἐπιστρέψαι αὐτοὺς εἰς τὸν νόμον σου καὶ οὐκ ἤκουσαν ἀλλὰ ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ ἐν τοῖς κρίμασί σου ἡμάρτοσαν ἃ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς καὶ ἔδωκαν νῶτον ἀπειθοῦντα καὶ τράχηλον αὐτῶν ἐσκλήρυναν καὶ οὐκ ἤκουσαν **30** καὶ εἴλκυσας ἐπ' αὐτοὺς ζήτη πολλὰ καὶ ἐπεμαρτύρω αὐτοῖς ἐν πνεύματί σου ἐν χειρὶ προφητῶν σου καὶ οὐκ ἠνωτίσαντο καὶ ἔδωκας αὐτοὺς ἐν χειρὶ λαῶν τῆς γῆς **31** καὶ σὺ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς πολλοῖς οὐκ ἐποίησας αὐτοὺς συντέλειαν καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς ὅτι ἰσχυρὸς εἶ καὶ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων **32** καὶ νῦν ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἰσχυρὸς ὁ μέγας ὁ κραταῖος καὶ ὁ φοβερὸς φυλάσων τὴν διαθήκην σου καὶ τὸ ἔλεός σου μὴ ὀλιγωθήτω ἐνώπιόν σου πᾶς ὁ μόχθος ὃς εὗρεν ἡμᾶς καὶ τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς προφῆτας ἡμῶν καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν καὶ ἐν παντὶ τῷ λαῷ σου ἀπὸ ἡμερῶν βασιλέων Ἀσσοῦρ καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **33** καὶ σὺ δίκαιος ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις ἐφ' ἡμᾶς ὅτι ἀλήθειαν ἐποίησας καὶ ἡμεῖς ἐξημάρτομεν **34** καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν καὶ οἱ ἱερεῖς ἡμῶν καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν οὐκ ἐποίησαν τὸν νόμον σου καὶ οὐ προσέσχον τῶν ἐντολῶν σου καὶ τὰ μαρτύριά σου ἃ διεμαρτύρω αὐτοῖς **35** καὶ αὐτοὶ ἐν βασιλείᾳ σου καὶ ἐν ἀγαθωσύνῃ σου τῇ πολλῇ ἢ ἔδωκας αὐτοῖς καὶ ἐν τῇ γῇ τῇ πλατείᾳ καὶ λιπαρᾷ ἢ ἔδωκας ἐνώπιον αὐτῶν οὐκ ἐδούλευσάν σοι καὶ οὐκ ἀπέστρεψαν ἀπὸ ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν τῶν πονηρῶν **36** ἰδοὺ ἐσμεν σήμερον δοῦλοι καὶ ἡ γῆ ἦν ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν φαγεῖν τὸν καρπὸν αὐτῆς **37** τοῖς

βασιλεῦσιν οἷς ἔδωκας ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐπὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐξουσιάζουσιν καὶ ἐν κτήνεσιν ἡμῶν ὡς ἄρεστον αὐτοῖς καὶ ἐν θλίψει μεγάλῃ ἐσμέν **38** καὶ ἐν πᾶσι τούτοις ἡμεῖς διατιθέμεθα πίστιν καὶ γράφομεν καὶ ἐπισφραγίζουσιν πάντες ἄρχοντες ἡμῶν Λευῖται ἡμῶν ἱερεῖς ἡμῶν

10 καὶ ἐπὶ τῶν σφραγιζόντων Νεεμίας υἱὸς Ἀχαλία καὶ Σεδεκίας **2** υἱὸς Σαραια καὶ Ἀζαρια καὶ Ἰερμια **3** Φασοῦρ Ἀμαρια Μελχια **4** Ἀτουσ Σεβανι Μαλοῦχ **5** Ἰραμ Μεραμωθ Ἀβδια **6** Δανιηλ Γαναθων Βαροῦχ **7** Μεσουλαμ Ἀβια Μιαμιν **8** Μααζια Βελγαί Σαμαια οὗτοι ἱερεῖς **9** καὶ οἱ Λευῖται Ἰησοῦς υἱὸς Ἀζανια Βαναίου ἀπὸ υἱῶν Ἡναδαδ Καδμηιλ **10** καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Σαβανια Ὤδουια Καλιτα Φελεῖα Ἀναν **11** Μιχα Ροωβ Εσεβιας **12** Ζαχωρ Σαραβια Σεβανια **13** Ὤδουια υἱοὶ Βανουнай **14** ἄρχοντες τοῦ λαοῦ Φορος Φααθμωαβ Ἡλαμ Ζαθουια υἱοὶ **15** Βανι Ἀσγαδ Βηβαι **16** Ἐδανια Βαγοι Ἡδιν **17** Ἀτηρ Ἐζεκια Ἀζοῦρ **18** Ὀδουια Ἡσαμ Βησι **19** Ἀριφ Ἀναθωθ Νωβαι **20** Μαγαφης Μεσουλαμ Ἡζιρ **21** Μεσωζεβηλ Σαδδουκ Ἰεδδουα **22** Φαλτια Ἀναν Ἀναια **23** Ὡσηε Ἀνανια Ἀσοῦβ **24** Ἀλωης Φαλαΐ Σωβηκ **25** Ραοῦμ Εσαβανα Μασααια **26** καὶ Αἴα Αἰναν Ἡναν **27** Μαλοῦχ Ἡραμ Βαανα **28** καὶ οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται οἱ πυλωροὶ οἱ ἄδοντες οἱ ναθινιμ καὶ πᾶς ὁ προσπορευόμενος ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς πρὸς νόμον τοῦ θεοῦ γυναῖκες αὐτῶν υἱοὶ αὐτῶν θυγατέρες αὐτῶν πᾶς ὁ εἰδὼς καὶ συνίων **29** ἐνίσχυον ἐπὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν κατηράσαντο αὐτοὺς καὶ εἰσήλθοσαν ἐν ἄρᾳ καὶ ἐν ὄρκῳ τοῦ πορεύεσθαι ἐν νόμῳ τοῦ θεοῦ ὃς ἐδόθη ἐν χειρὶ Μωυσῆ δούλου τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς κυρίου ἡμῶν καὶ κρίματα αὐτοῦ **30** καὶ τοῦ μὴ δοῦναι θυγατέρας ἡμῶν τοῖς λαοῖς τῆς γῆς καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν οὐ λημψόμεθα τοῖς υἱοῖς ἡμῶν **31** καὶ λαοὶ τῆς γῆς οἱ φέροντες

τοὺς ἀγορασμοὺς καὶ πᾶσαν πρᾶσιν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου ἀποδόσθαι οὐκ ἀγορῶμεν παρ' αὐτῶν ἐν σαββάτῳ καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἀγία καὶ ἀνήσομεν τὸ ἔτος τὸ ἕβδομον καὶ ἀπαίτησιν πάσης χειρός **32** καὶ στήσομεν ἐφ' ἡμᾶς ἐντολὰς δοῦναι ἐφ' ἡμᾶς τρίτον τοῦ διδράχμου κατ' ἐνιαυτὸν εἰς δουλείαν οἴκου θεοῦ ἡμῶν **33** εἰς ἄρτους τοῦ προσώπου καὶ θυσίαν τοῦ ἐνδελειχισμοῦ καὶ εἰς ὀλοκαύτωμα τοῦ ἐνδελειχισμοῦ τῶν σαββάτων τῶν νομηنيῶν εἰς τὰς ἐορτὰς καὶ εἰς τὰ ἅγια καὶ τὰ περὶ ἀμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ Ἰσραηλ καὶ εἰς ἔργα οἴκου θεοῦ ἡμῶν **34** καὶ κλήρους ἐβάλομεν περὶ κλήρου ξυλοφορίας οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ ὁ λαὸς ἐνέγκαι εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν εἰς οἶκον πατριῶν ἡμῶν εἰς καιροὺς ἀπὸ χρόνων ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν ἐκκαῦσαι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ὡς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ **35** καὶ ἐνέγκαι τὰ πρωτογενήματα τῆς γῆς ἡμῶν καὶ πρωτογενήματα καρποῦ παντὸς ξύλου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν εἰς οἶκον κυρίου **36** καὶ τὰ πρωτότοκα υἰῶν ἡμῶν καὶ κτηνῶν ἡμῶν ὡς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ καὶ τὰ πρωτότοκα βοῶν ἡμῶν καὶ ποιμνίων ἡμῶν ἐνέγκαι εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν οἴκῳ θεοῦ ἡμῶν **37** καὶ τὴν ἀπαρχὴν σίτων ἡμῶν καὶ τὸν καρπὸν παντὸς ξύλου οἴνου καὶ ἐλαίου οἴσομεν τοῖς ἱερεῦσιν εἰς γαζοφυλάκιον οἴκου τοῦ θεοῦ καὶ δεκάτην γῆς ἡμῶν τοῖς Λευίταις καὶ αὐτοὶ οἱ Λευῖται δεκατοῦντες ἐν πάσαις πόλεσιν δουλείας ἡμῶν **38** καὶ ἔσται ὁ ἱερεὺς υἱὸς Ααρων μετὰ τοῦ Λευίτου ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ Λευίτου καὶ οἱ Λευῖται ἀνοίσουσιν τὴν δεκάτην τῆς δεκάτης εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν εἰς τὰ γαζοφυλάκια εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ **39** ὅτι εἰς τοὺς θησαυροὺς εἰσοίσουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Λευι τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου καὶ ἐκεῖ σκεύη τὰ ἅγια καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοὶ καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ἄδοντες καὶ οὐκ ἐγκαταλείψομεν τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἡμῶν

11 καὶ ἐκάθισαν οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ ἐν Ἱερουσαλημ καὶ οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ ἐβάλοσαν κλήρους ἐνέγκαι ἕνα ἀπὸ τῶν δέκα καθίσαι ἐν Ἱερουσαλημ πόλει τῇ ἀγία καὶ ἐννέα μέρη ἐν ταῖς πόλεσιν **2** καὶ εὐλόγησεν ὁ λαὸς τοὺς πάντας ἄνδρας τοὺς ἐκουσιαζομένους καθίσαι ἐν Ἱερουσαλημ **3** καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῆς χώρας οἱ ἐκάθισαν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐν πόλεσιν Ἰουδα ἐκάθισαν ἀνὴρ ἐν κατασχέσει αὐτοῦ ἐν πόλεσιν αὐτῶν Ἰσραηλ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ ναθιναῖοι καὶ οἱ υἱοὶ δούλων Σαλωμων **4** καὶ ἐν Ἱερουσαλημ ἐκάθισαν ἀπὸ υἰῶν Ἰουδα καὶ ἀπὸ υἰῶν Βενιαμιν ἀπὸ υἰῶν Ἰουδα Αθαια υἱὸς Αζαια υἱὸς Ζαχαρια υἱὸς Αμαρια υἱὸς Σαφατια υἱὸς Μαλεληλ καὶ ἀπὸ υἰῶν Φαρες **5** καὶ Μασσια υἱὸς Βαρουχ υἱὸς Χαλαζα υἱὸς Οζια υἱὸς Αδαια υἱὸς Ἰωριβ υἱὸς Θηζια υἱὸς τοῦ Σηλωνι **6** πάντες υἱοὶ Φαρες οἱ καθήμενοι ἐν Ἱερουσαλημ τετρακόσιοι ἐξήκοντα ὀκτῶ ἄνδρες δυνάμεως **7** καὶ οὗτοι υἱοὶ Βενιαμιν Σηλω υἱὸς Μεσουλαμ υἱὸς Ἰωαδ υἱὸς Φαδαια υἱὸς Κωλια υἱὸς Μασαια υἱὸς Αιθιηλ υἱὸς Ἰεσια **8** καὶ ὀπίσω αὐτοῦ Γηβι Σηλι ἐννακόσιοι εἴκοσι ὀκτῶ **9** καὶ Ἰωηλ υἱὸς Ζεχρι ἐπίσκοπος ἐπ' αὐτοὺς καὶ Ἰουδας υἱὸς Ασανα ἐπὶ τῆς πόλεως δεύτερος **10** ἀπὸ τῶν ἱερέων καὶ Ἰαδια υἱὸς Ἰωριβ Ἰαχιν **11** Σαραια υἱὸς Ελκια υἱὸς Μεσουλαμ υἱὸς Σαδδουκ υἱὸς Μαριωθ υἱὸς Αἰτωβ ἀπέναντι οἴκου τοῦ θεοῦ **12** καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ποιοῦντες τὸ ἔργον τοῦ οἴκου Αμασι υἱὸς Ζαχαρια υἱὸς Φασσουρ υἱὸς Μελχια **13** ἄρχοντες πατριῶν διακόσιοι τεσσαράκοντα δύο καὶ Αμεσσαι υἱὸς Εσδρηλ **14** καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δυνατοὶ παρατάξεως ἑκατὸν εἴκοσι ὀκτῶ καὶ ἐπίσκοπος ἐπ' αὐτῶν Βαδιηλ **15** καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν Σαμαια υἱὸς Ασουβ υἱὸς Εζρι **17** καὶ Μαθανια υἱὸς Μιχα καὶ Ὠβηδ υἱὸς Σαμουι **18** διακόσιοι ὀγδοήκοντα τέσσαρες **19** καὶ οἱ πυλωροὶ Ακουβ Τελαμιν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἑκατὸν ἐβδομήκοντα δύο **22** καὶ ἐπίσκοπος Λευιτῶν υἱὸς Βανι Οζι υἱὸς Ασαβια υἱὸς Μιχα

ἀπὸ υἱῶν Ασαφ τῶν ἁδόντων ἀπέναντι ἔργου οἴκου τοῦ θεοῦ 23 ὅτι ἐντολὴ τοῦ βασιλέως ἐπ' αὐτούς 24 καὶ Παθαια υἱὸς Βασηζα πρὸς χεῖρα τοῦ βασιλέως εἰς πᾶν ῥῆμα τῷ λαῷ 25 καὶ πρὸς τὰς ἐπαύλεις ἐν ἀργῷ αὐτῶν καὶ ἀπὸ υἱῶν Ιουδα ἐκάθισαν ἐν Καριαθαρβοκ 26 καὶ ἐν Ἰησου 27 καὶ ἐν Βηρησαβее 30 καὶ ἐπαύλεις αὐτῶν Λαχis καὶ ἄγροί αὐτῆς καὶ παρενεβάλοσαν ἐν Βηρησαβее 31 καὶ οἱ υἱοὶ Βενιαμιν ἀπὸ Γαβα Μαχαμας 36 καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν μερίδες Ιουδα τῷ Βενιαμιν

12 καὶ οὗτοι οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται οἱ ἀναβαίνοντες μετὰ Ζοροβαβελ υἱοῦ Σαλαθιηλ καὶ Ἰησοῦ Σαραια Ιερμια Εσδρα 2 Αμαρια Μαλουχ 3 Σεχενια 7 οὗτοι ἄρχοντες τῶν ἱερέων καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν ἡμέραις Ἰησοῦ 8 καὶ οἱ Λευῖται Ἰησου Βανουι Καδμηιλ Σαραβια Ιουδα Μαχανια ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ 9 εἰς τὰς ἐφημερίας 10 καὶ Ἰησοῦς ἐγέννησεν τὸν Ιωακιμ καὶ Ιωακιμ ἐγέννησεν τὸν Ελιασιβ καὶ Ελιασιβ τὸν Ιωδαε 11 καὶ Ιωδαε ἐγέννησεν τὸν Ιωναθαν καὶ Ιωναθαν ἐγέννησεν τὸν Ιαδου 12 καὶ ἐν ἡμέραις Ιωακιμ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῷ Σαραια Μαραια τῷ Ιερμια Ανανια 13 τῷ Εσδρα Μεσουλαμ τῷ Αμαρια Ιωαναν 14 τῷ Μαλουχ Ιωναθαν τῷ Σεχενια Ιωσηφ 15 τῷ Αρεμ Αδνας τῷ Μαριωθ Ελκαι 16 τῷ Αδδαι Ζαχαριας τῷ Γαναθων Μοσολλαμ 17 τῷ Αβια Ζεχρι τῷ Βενιαμιν ἐν καιροῖς τῷ Φελητι 18 τῷ Βαλγα Σαμουε τῷ Σεμεια Ιωναθαν 19 τῷ Ιωιαριβ Μαθθαναι τῷ Ἰδια Οζι 20 τῷ Σαλλαι Καλλαι τῷ Αμουκ Αβεδ 21 τῷ Ελκια Ασαβιας τῷ Ιεδειῖου Ναθαναηλ 22 οἱ Λευῖται ἐν ἡμέραις Ελιασιβ Ιωαδα καὶ Ιωαναν καὶ Ἰδουα γεγραμμένοι ἄρχοντες πατριῶν καὶ οἱ ἱερεῖς ἐν βασιλείᾳ Δαρείου τοῦ Πέρσου 23 υἱοὶ Λευι ἄρχοντες τῶν πατριῶν γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν καὶ ἕως ἡμερῶν Ιωαναν υἱοῦ Ελισουβ 24 καὶ ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν Ασαβια καὶ Σαραβια καὶ Ἰησου καὶ υἱοὶ Καδμηιλ

καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατεναντίον αὐτῶν εἰς ὑμνεῖν καὶ αἰνεῖν ἐν ἐντολῇ Δαυιδ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ ἐφημερία πρὸς ἐφημερίαν 25 ἐν τῷ συναγαγεῖν με τοὺς πυλωροὺς 26 ἐν ἡμέραις Ιωακιμ υἱοῦ Ἰησοῦ υἱοῦ Ιωσεδεκ καὶ ἐν ἡμέραις Νεεμια καὶ Εσδρας ὁ ἱερεὺς ὁ γραμματεὺς 27 καὶ ἐν ἐγκαινίοις τείχους Ιερουσαλημ ἐζήτησαν τοὺς Λευῖτας ἐν τοῖς τόποις αὐτῶν τοῦ ἐνέγκαι αὐτοὺς εἰς Ιερουσαλημ ποιῆσαι ἐγκαίνια καὶ εὐφροσύνην ἐν θωδαθα καὶ ἐν ὦδαῖς κυμβαλίζοντες καὶ ψαλτήρια καὶ κινύραι 28 καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἁδόντων καὶ ἀπὸ τῆς περιχώρου κυκλόθεν εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἀπὸ ἐπαύλεων 29 καὶ ἀπὸ ἄγρων ὅτι ἐπαύλεις ὠκοδόμησαν ἑαυτοῖς οἱ ἁδοντες ἐν Ιερουσαλημ 30 καὶ ἐκαθαρίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ ἐκαθάρισαν τὸν λαὸν καὶ τοὺς πυλωροὺς καὶ τὸ τεῖχος 31 καὶ ἀνήνεγκα τοὺς ἄρχοντας Ιουδα ἐπάνω τοῦ τείχους καὶ ἔστησα δύο περὶ αἰνέσεως μεγάλους καὶ διήλθον ἐκ δεξιῶν ἐπάνω τοῦ τείχους τῆς κοπρίας 32 καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῶν Ωσαια καὶ ἡμισυ ἀρχόντων Ιουδα 33 καὶ Αζαριας Εσδρας καὶ Μεσουλαμ 34 Ιουδα καὶ Βενιαμιν καὶ Σαμαια καὶ Ιερμια 35 καὶ ἀπὸ υἱῶν τῶν ἱερέων ἐν σάλπιγγιν Ζαχαριας υἱὸς Ιωναθαν υἱὸς Σαμαια υἱὸς Μαθανια υἱὸς Μιχαια υἱὸς Ζακχουρ υἱὸς Ασαφ 36 καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Σαμαια καὶ Οζιηλ αἰνεῖν ἐν ὦδαῖς Δαυιδ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ Εσδρας ὁ γραμματεὺς ἔμπροσθεν αὐτῶν 37 ἐπὶ πύλης τοῦ αἰν κατέναντι αὐτῶν ἀνέβησαν ἐπὶ κλίμακας πόλεως Δαυιδ ἐν ἀναβάσει τοῦ τείχους ἐπάνωθεν τοῦ οἴκου Δαυιδ καὶ ἕως πύλης τοῦ ὕδατος κατὰ ἀνατολάς 38 καὶ περὶ αἰνέσεως ἡ δευτέρα ἐπορεύετο συναντῶσα αὐτοῖς καὶ ἐγὼ ὀπίσω αὐτῆς καὶ τὸ ἡμισυ τοῦ λαοῦ ἐπάνω τοῦ τείχους ὑπεράνω τοῦ πύργου τῶν θεννουριμ καὶ ἕως τοῦ τείχους τοῦ πλατέος 39 καὶ ὑπεράνω τῆς πύλης Εφραιμ καὶ ἐπὶ πύλην τῆς ἰσανα καὶ ἐπὶ πύλην τὴν ἰχθυηρὰν καὶ πύργῳ Ανανεηλ

καὶ ἕως πύλης τῆς προβατικῆς καὶ ἔστησαν ἐν πύλῃ τῆς φυλακῆς **40** καὶ ἔστησαν αἱ δύο τῆς αἰνέσεως ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐγὼ καὶ τὸ ἥμισυ τῶν στρατηγῶν μετ' ἐμοῦ **41** καὶ οἱ ἱερεῖς Ελιακιμ Μαασιας Βενιαμιν Μιχαιας Ελιωηναι Ζαχαριας Ανανιας ἐν σάλπιγγιν **42** καὶ Μαασιας καὶ Σεμειας καὶ Ελεαζαρ καὶ Οζι καὶ Ἰωαναν καὶ Μελχιας καὶ Αιλαμ καὶ Εζουρ καὶ ἠκούσθησαν οἱ ἄδοντες καὶ ἐπεσκέπησαν **43** καὶ ἔθυσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θυσιάσματα μεγάλα καὶ ἠυφράνθησαν ὅτι ὁ θεὸς ἠύφρανε αὐτοὺς μεγάλως καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἠυφράνθησαν καὶ ἠκούσθη ἡ εὐφροσύνη ἐν Ἱερουσαλημ ἀπὸ μακρόθεν **44** καὶ κατέστησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἄνδρας ἐπὶ τῶν γαζοφυλακίων τοῖς θησαυροῖς ταῖς ἀπαρχαῖς καὶ ταῖς δεκάταις καὶ τοῖς συνηγμένοις ἐν αὐτοῖς ἄρχουσιν τῶν πόλεων μερίδας τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευίταις ὅτι εὐφροσύνη ἦν ἐν Ἰουδα ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ ἐπὶ τοὺς Λευίτας τοὺς ἐστῶτας **45** καὶ ἐφύλαξαν φυλακὰς θεοῦ αὐτῶν καὶ φυλακὰς τοῦ καθαρισμοῦ καὶ τοὺς ἄδοντας καὶ τοὺς πυλωροὺς ὡς ἐντολαὶ Δαυιδ καὶ Σαλωμων υἱοῦ αὐτοῦ **46** ὅτι ἐν ἡμέραις Δαυιδ Ασaph ἀπ' ἀρχῆς πρῶτος τῶν ἄδόντων καὶ ὕμνον καὶ αἴνεσιν τῷ θεῷ **47** καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἐν ἡμέραις Ζοροβαβελ διδόντες μερίδας τῶν ἄδόντων καὶ τῶν πυλωρῶν λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ καὶ ἀγιάζοντες τοῖς Λευίταις καὶ οἱ Λευῖται ἀγιάζοντες τοῖς υἱοῖς Ααρων

13 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεγνώσθη ἐν βιβλίῳ Μωυσῆ ἐν ὧσιν τοῦ λαοῦ καὶ εὐρέθη γεγραμμένον ἐν αὐτῷ ὅπως μὴ εισέλθωσιν Ἀμμανῖται καὶ Μωαβῖται ἐν ἐκκλησίᾳ θεοῦ ἕως αἰῶνος **2** ὅτι οὐ συνήντησαν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ ἐν ἄρτῳ καὶ ἐν ὕδατι καὶ ἐμισθώσαντο ἐπ' αὐτὸν τὸν Βαλααμ καταράσασθαι καὶ ἔστρεψεν ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν κατάραν εἰς εὐλογία **3** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν τὸν νόμον καὶ ἐχωρίσθησαν πᾶς

ἐπίμικτος ἐν Ἰσραηλ **4** καὶ πρὸ τούτου Ελιασιβ ὁ ἱερεὺς οἰκῶν ἐν γαζοφυλακίῳ οἴκου θεοῦ ἡμῶν ἐγγίων Τωβια **5** καὶ ἐποίησεν αὐτῷ γαζοφυλάκιον μέγα καὶ ἐκεῖ ἦσαν πρότερον διδόντες τὴν μανnaan καὶ τὸν λίβανον καὶ τὰ σκεύη καὶ τὴν δεκάτην τοῦ σίτου καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου ἐντολὴν τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν ἄδόντων καὶ τῶν πυλωρῶν καὶ ἀπαρχὰς τῶν ἱερέων **6** καὶ ἐν παντὶ τούτῳ οὐκ ἦμην ἐν Ἱερουσαλημ ὅτι ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ δευτέρῳ τοῦ Αρθασασθα βασιλέως Βαβυλῶνος ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα καὶ μετὰ τέλος ἡμερῶν ἠτησάμην παρὰ τοῦ βασιλέως **7** καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλημ καὶ συνῆκα ἐν τῇ πονηρίᾳ ἣ ἐποίησεν Ελισουβ τῷ Τωβια ποιῆσαι αὐτῷ γαζοφυλάκιον ἐν αὐτῇ οἴκῳ τοῦ θεοῦ **8** καὶ πονηρόν μοι ἐφάνη σφόδρα καὶ ἔρριψα πάντα τὰ σκεύη οἴκου Τωβια ἕξ ἀπὸ τοῦ γαζοφυλακίου **9** καὶ εἶπα καὶ ἐκαθάρισαν τὰ γαζοφυλάκια καὶ ἐπέστρεψα ἐκεῖ σκεύη οἴκου τοῦ θεοῦ τὴν μανnaan καὶ τὸν λίβανον **10** καὶ ἔγνων ὅτι μερίδες τῶν Λευιτῶν οὐκ ἐδόθησαν καὶ ἐφύγosan ἀνὴρ εἰς ἀγρὸν αὐτοῦ οἱ Λευῖται καὶ οἱ ἄδοντες ποιοῦντες τὸ ἔργον **11** καὶ ἐμαχεσάμην τοῖς στρατηγοῖς καὶ εἶπα διὰ τί ἐγκατελείφθη ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ καὶ συνήγαγον αὐτοὺς καὶ ἔστησα αὐτοὺς ἐπὶ τῇ στάσει αὐτῶν **12** καὶ πᾶς Ἰουδα ἠνεγκαν δεκάτην τοῦ πυροῦ καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου εἰς τοὺς θησαυροὺς **13** ἐπὶ χεῖρα Σελεμια τοῦ ἱερέως καὶ Σαδδουκ τοῦ γραμματέως καὶ Φαδαια ἀπὸ τῶν Λευιτῶν καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν Ἀναν υἱὸς Ζακχουρ υἱὸς Μαθανια ὅτι πιστοὶ ἐλογίσθησαν ἐπ' αὐτοὺς μερίζειν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν **14** μνήσθητί μου ὁ θεὸς ἐν ταύτῃ καὶ μὴ ἐξαλειφθῆτω ἔλεός μου ὃ ἐποίησα ἐν οἴκῳ κυρίου τοῦ θεοῦ **15** ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἶδον ἐν Ἰουδα πατοῦντας ληνοὺς ἐν τῷ σαββάτῳ καὶ φέροντας δράγματα καὶ ἐπιγεμίζοντας ἐπὶ τοὺς ὄνους καὶ οἶνον καὶ σταφυλὴν καὶ σῦκα καὶ πᾶν βάσταγμα καὶ φέροντας εἰς Ἱερουσαλημ ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου

καὶ ἐπεμαρτυράμην ἐν ἡμέρᾳ πράσεως αὐτῶν **16** καὶ ἐκάθισαν ἐν αὐτῇ φέροντες ἰχθὺν καὶ πᾶσαν πρᾶσιν πωλοῦντες ἐν τῷ σαββάτῳ τοῖς υἱοῖς Ιουδα καὶ ἐν Ἱερουσαλημ **17** καὶ ἐμαχεσάμην τοῖς υἱοῖς Ιουδα τοῖς ἐλευθέροις καὶ εἶπα αὐτοῖς τίς ὁ λόγος οὗτος ὁ πονηρός ὃν ὑμεῖς ποιεῖτε καὶ βεβηλοῦτε τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου **18** οὐχὶ οὕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ἤνεγκεν ἐπ' αὐτούς ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἐφ' ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ὑμεῖς προστίθετε ὄργην ἐπὶ Ἰσραὴλ βεβηλῶσαι τὸ σάββατον **19** καὶ ἐγένετο ἡνῖκα κατέστησαν πύλαι Ἱερουσαλημ πρὸ τοῦ σαββάτου καὶ εἶπα καὶ ἔκλεισαν τὰς πύλας καὶ εἶπα ὥστε μὴ ἀνοιγῆναι αὐτὰς ἕως ὀπίσω τοῦ σαββάτου καὶ ἐκ τῶν παιδαρίων μου ἔστησα ἐπὶ τὰς πύλας ὥστε μὴ αἶρειν βαστάγματα ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου **20** καὶ ἠυλίσθησαν πάντες καὶ ἐποίησαν πρᾶσιν ἕξω Ἱερουσαλημ ἅπαξ καὶ δὶς **21** καὶ διεμαρτυράμην ἐν αὐτοῖς καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς διὰ τί ὑμεῖς ἀλίζεσθε ἀπέναντι τοῦ τείχους ἐὰν δευτερώσητε ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐν ὑμῖν ἀπὸ τοῦ καιροῦ ἐκείνου οὐκ ἤλθοσαν ἐν σαββάτῳ **22** καὶ εἶπα τοῖς Λευίταις οἳ ἦσαν καθαριζόμενοι καὶ ἐρχόμενοι φυλάσσοντες τὰς πύλας ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου πρὸς ταῦτα μνήσθητί μου ὁ θεὸς καὶ φεῖσαί μου κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους σου **23** καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἶδον τοὺς Ἰουδαίους οἳ ἐκάθισαν γυναῖκας Ἀζωτίας Ἀμμανίτιδας Μωαβίτιδας **24** καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἡμισυ λαλοῦντες Ἀζωτιστὶ καὶ οὐκ εἰσιν ἐπιγινώσκοντες λαλεῖν Ἰουδαῖστί **25** καὶ ἐμαχεσάμην μετ' αὐτῶν καὶ κατηρασάμην αὐτούς καὶ ἐπάταξα ἐν αὐτοῖς ἄνδρας καὶ ἐμαδάρωσα αὐτούς καὶ ὥρκισα αὐτούς ἐν τῷ θεῷ ἐὰν δῶτε τὰς θυγατέρας ὑμῶν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ ἐὰν λάβητε ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοῖς υἱοῖς ὑμῶν **26** οὐχὶ οὕτως ἤμαρτεν Σαλωμων βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ ἐν ἔθνεσιν πολλοῖς οὐκ ἦν βασιλεὺς ὅμοιος αὐτῷ

καὶ ἀγαπώμενος τῷ θεῷ ἦν καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ὁ θεὸς εἰς βασιλεία ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ καὶ τοῦτον ἐξέκλιναν αἱ γυναῖκες αἱ ἀλλότριαι **27** καὶ ὑμῶν μὴ ἀκουσόμεθα ποιῆσαι τὴν πᾶσαν πονηρίαν ταύτην ἀσυνθετῆσαι ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν καθίσαι γυναῖκας ἀλλοτρίας **28** καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἰωαδα τοῦ Ἐλισουβ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου νυμφίου τοῦ Σαναβαλλατ τοῦ Ὠρωνίτου καὶ ἐξέβρασα αὐτὸν ἀπ' ἐμοῦ **29** μνήσθητι αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐπὶ ἀγχιστεία τῆς ἱερατείας καὶ διαθήκης τῆς ἱερατείας καὶ τοὺς Λευίτας **30** καὶ ἐκαθάρισα αὐτούς ἀπὸ πάσης ἀλλοτριώσεως καὶ ἔστησα ἐφημερίας τοῖς ἱερεῦσιν καὶ τοῖς Λευίταις ἀνὴρ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ **31** καὶ τὸ δῶρον τῶν ξυλοφόρων ἐν καιροῖς ἀπὸ χρόνων καὶ ἐν τοῖς βακχουρίοις μνήσθητί μου ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς ἀγαθωσύνην

Ἑσθήρ

1 ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀρταξέρξου οὗτος ὁ Ἀρταξέρξης ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἑκατὸν εἴκοσι ἐπτὰ χωρῶν ἐκράτησεν **2** ἐν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις ὅτε ἐθρονίσθη ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἐν Σούσοις τῆ πόλει **3** ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει βασιλεύοντος αὐτοῦ δοχὴν ἐποίησεν τοῖς φίλοις καὶ τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν καὶ τοῖς Περσῶν καὶ Μήδων ἐνδόξοις καὶ τοῖς ἄρχουσιν τῶν σατραπῶν **4** καὶ μετὰ ταῦτα μετὰ τὸ δεῖξαι αὐτοῖς τὸν πλοῦτον τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ τὴν δόξαν τῆς εὐφροσύνης τοῦ πλούτου αὐτοῦ ἐπὶ ἡμέρας ἑκατὸν ὀγδοήκοντα **5** ὅτε δὲ ἀνεπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ γάμου ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον τοῖς ἔθνεσιν τοῖς εὐρεθεῖσιν εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ ἡμέρας ἕξ ἐν αὐτῇ οἴκου τοῦ βασιλέως **6** κεκοσμημένη βυσσίνους καὶ καρπασίνους τεταμένους ἐπὶ σχοινοῖς βυσσίνους καὶ πορφυροῖς ἐπὶ κύβοις χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς ἐπὶ στύλοις παρίνοις καὶ λιθίνοις κλίνας χρυσαῖ καὶ ἀργυραῖ ἐπὶ λιθοστρώτου σμαραγδίτου λίθου καὶ πιννίνου καὶ παρίνου λίθου καὶ στρωμναι διαφανεῖς ποικίλως διηνηθισμένοι κύκλω ρόδα πεπασμένα **7** ποτήρια χρυσαῖ καὶ ἀργυραῖ καὶ ἀνθράκινον κυλίκιον προκείμενον ἀπὸ ταλάντων τρισυμρίων οἶνος πολὺς καὶ ἡδύς ὃν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἔπινεν **8** ὁ δὲ πότος οὗτος οὐ κατὰ προκείμενον νόμον ἐγένετο οὕτως δὲ ἠθέλησεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπέταξεν τοῖς οἰκονόμοις ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων **9** καὶ Ἀστιν ἢ βασιλίσις ἐποίησε πότον ταῖς γυναῖξιν ἐν τοῖς βασιλείοις ὅπου ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης **10** ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἡδέως γενόμενος ὁ βασιλεὺς εἶπεν τῷ Ἀμαν καὶ Βαζαν καὶ Θαραρα καὶ Βωραζη καὶ Ζαθολθα καὶ Αβαταζα καὶ Θαραβα τοῖς ἐπτά εὐνούχοις τοῖς διακόνοις τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου **11** εἰσαγαγεῖν τὴν βασιλίσιςαν πρὸς αὐτὸν βασιλεύειν αὐτὴν καὶ περιθεῖναι αὐτῇ τὸ διάδημα καὶ δεῖξαι αὐτὴν πᾶσιν τοῖς ἄρχουσιν καὶ

τοῖς ἔθνεσιν τὸ κάλλος αὐτῆς ὅτι καλὴ ἦν **12** καὶ οὐκ εἰσῆκουσεν αὐτοῦ Ἀστιν ἢ βασιλίσις ἐλθεῖν μετὰ τῶν εὐνούχων καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς καὶ ὠργίσθη **13** καὶ εἶπεν τοῖς φίλοις αὐτοῦ κατὰ ταῦτα ἐλάλησεν Ἀστιν ποιήσατε οὖν περὶ τούτου νόμον καὶ κρίσιν **14** καὶ προσήλθεν αὐτῷ Ἀρκεσαῖος καὶ Σαρσαθαῖος καὶ Μαλησεαρ οἱ ἄρχοντες Περσῶν καὶ Μήδων οἱ ἐγγὺς τοῦ βασιλέως οἱ πρῶτοι παρακαθήμενοι τῷ βασιλεῖ **15** καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους ὡς δεῖ ποιῆσαι Ἀστιν τῇ βασιλίσιςι ὅτι οὐκ ἐποίησεν τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως προσταχθέντα διὰ τῶν εὐνούχων **16** καὶ εἶπεν ὁ Μουχαιος πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἄρχοντας οὐ τὸν βασιλέα μόνον ἠδίκησεν Ἀστιν ἢ βασιλίσις ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς ἡγουμένους τοῦ βασιλέως **17** καὶ γὰρ διηγήσατο αὐτοῖς τὰ ῥήματα τῆς βασιλίσιςι καὶ ὡς ἀντεῖπεν τῷ βασιλεῖ ὡς οὖν ἀντεῖπεν τῷ βασιλεῖ Ἀρταξέρξει **18** οὕτως σήμερον αἱ τυραννίδες αἱ λοιπαὶ τῶν ἀρχόντων Περσῶν καὶ Μήδων ἀκούσασαι τὰ τῷ βασιλεῖ λεχθέντα ὑπ' αὐτῆς τολμήσουσιν ὁμοίως ἀτιμάσαι τοὺς ἄνδρας αὐτῶν **19** εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ προσταξάτω βασιλικόν καὶ γραφήτω κατὰ τοὺς νόμους Μήδων καὶ Περσῶν καὶ μὴ ἄλλως χρησάσθω μηδὲ εἰσελθάτω ἔτι ἢ βασιλίσις πρὸς αὐτόν καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῆς δότω ὁ βασιλεὺς γυναικὶ κρείττονι αὐτῆς **20** καὶ ἀκουσθήτω ὁ νόμος ὁ ὑπὸ τοῦ βασιλέως ὃν ἐὰν ποιῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ καὶ οὕτως πᾶσαι αἱ γυναῖκες περιθήσουσιν τιμὴν τοῖς ἀνδράσιν ἑαυτῶν ἀπὸ πτωχοῦ ἕως πλουσίου **21** καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄρχουσι καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς καθὰ ἐλάλησεν ὁ Μουχαιος **22** καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶσαν τὴν βασιλείαν κατὰ χώραν κατὰ τὴν λέξιν αὐτῶν ὥστε εἶναι φόβον αὐτοῖς ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν

2 καὶ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἐκόπασεν ὁ βασιλεὺς τοῦ θυμοῦ καὶ οὐκέτι ἐμνήσθη

τῆς Ἀστιν μνημονεύων οἷα ἐλάλησεν καὶ ὡς κατέκρινεν αὐτήν 2 καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως ζητηθῆτω τῷ βασιλεῖ κοράσια ἄφθορα καλὰ τῷ εἶδει 3 καὶ καταστήσει ὁ βασιλεὺς κωμάρχας ἐν πάσαις ταῖς χώραις τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ ἐπιλεξάτωσαν κοράσια παρθενικά καλὰ τῷ εἶδει εἰς Σουσαν τὴν πόλιν εἰς τὸν γυναικῶνα καὶ παραδοθήτωσαν τῷ εὐνούχῳ τοῦ βασιλέως τῷ φύλακι τῶν γυναικῶν καὶ δοθῆτω σμῆγμα καὶ ἡ λοιπὴ ἐπιμέλεια 4 καὶ ἡ γυνὴ ἢ ἂν ἀρέσῃ τῷ βασιλεῖ βασιλεύσει ἀντὶ Ἀστιν καὶ ἤρρεσεν τῷ βασιλεῖ τὸ πρᾶγμα καὶ ἐποίησεν οὕτως 5 καὶ ἄνθρωπος ἦν Ἰουδαῖος ἐν Σούσοις τῇ πόλει καὶ ὄνομα αὐτῷ Μαρδοχαῖος ὁ τοῦ Ἰαίρου τοῦ Σεμείου τοῦ Κισαίου ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν 6 ὃς ἦν αἰχμάλωτος ἐξ Ἱερουσαλημ ἢν ἠχμαλῶτευσεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος 7 καὶ ἦν τούτῳ παῖς θρεπτή θυγάτηρ Ἀμιναδαβ ἀδελφοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ὄνομα αὐτῇ Εσθηρ ἐν δὲ τῷ μεταλλάξει αὐτῆς τοὺς γονεῖς ἐπαίδευσεν αὐτήν ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα καὶ ἦν τὸ κοράσιον καλὸν τῷ εἶδει 8 καὶ ὅτε ἠκούσθη τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα συνήχθησαν κοράσια πολλὰ εἰς Σουσαν τὴν πόλιν ὑπὸ χεῖρα Γαι καὶ ἤχθη Εσθηρ πρὸς Γαι τὸν φύλακα τῶν γυναικῶν 9 καὶ ἤρρεσεν αὐτῷ τὸ κοράσιον καὶ εὔρεν χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἔσπευσεν αὐτῇ δοῦναι τὸ σμῆγμα καὶ τὴν μερίδα καὶ τὰ ἑπτὰ κοράσια τὰ ἀποδεδειγμένα αὐτῇ ἐκ βασιλικοῦ καὶ ἐχρήσατο αὐτῇ καλῶς καὶ ταῖς ἄβραις αὐτῆς ἐν τῷ γυναικῶνι 10 καὶ οὐχ ὑπέδειξεν Εσθηρ τὸ γένος αὐτῆς οὐδὲ τὴν πατρίδα ὁ γὰρ Μαρδοχαῖος ἐνετείλατο αὐτῇ μὴ ἀπαγγεῖλαι 11 καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ὁ Μαρδοχαῖος περιεπάτει κατὰ τὴν αὐλήν τὴν γυναικείαν ἐπισκοπῶν τί Εσθηρ συμβήσεται 12 οὗτος δὲ ἦν καιρὸς κορασίου εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα ὅταν ἀναπληρώσῃ μῆνας δέκα δύο οὕτως γὰρ ἀναπληροῦνται αἱ ἡμέραι τῆς θεραπείας μῆνας ἕξ ἀλειφόμεναι ἐν

σμυρνίνῳ ἐλαίῳ καὶ μῆνας ἕξ ἐν τοῖς ἀρώμασιν καὶ ἐν τοῖς σμῆγμασιν τῶν γυναικῶν 13 καὶ τότε εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ὃ ἐὰν εἴπῃ παραδώσει αὐτῇ συνεισέρχεσθαι αὐτῇ ἀπὸ τοῦ γυναικῶνος ἕως τῶν βασιλείων 14 δειλῆς εἰσπορεύεται καὶ πρὸς ἡμέραν ἀποτρέχει εἰς τὸν γυναικῶνα τὸν δεύτερον οὗ Γαι ὁ εὐνούχος τοῦ βασιλέως ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν καὶ οὐκέτι εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα ἐὰν μὴ κληθῇ ὀνόματι 15 ἐν δὲ τῷ ἀναπληροῦσθαι τὸν χρόνον Εσθηρ τῆς θυγατρὸς Ἀμιναδαβ ἀδελφοῦ πατρὸς Μαρδοχαίου εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα οὐδὲν ἠθέτησεν ὧν αὐτῇ ἐνετείλατο ὁ εὐνούχος ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν ἦν γὰρ Εσθηρ εὐρίσκουσα χάριν παρὰ πάντων τῶν βλεπόντων αὐτήν 16 καὶ εἰσῆλθεν Εσθηρ πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ὅς ἐστιν Ἀδαρ τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ 17 καὶ ἠράσθη ὁ βασιλεὺς Εσθηρ καὶ εὔρεν χάριν παρὰ πάσας τὰς παρθένους καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὸ διάδημα τὸ γυναικεῖον 18 καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον πᾶσι τοῖς φίλοις αὐτοῦ καὶ ταῖς δυνάμεσιν ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ καὶ ὑψωσεν τοὺς γάμους Εσθηρ καὶ ἄφεισιν ἐποίησεν τοῖς ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ 19 ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐθεράπευεν ἐν τῇ αὐλῇ 20 ἡ δὲ Εσθηρ οὐχ ὑπέδειξεν τὴν πατρίδα αὐτῆς οὕτως γὰρ ἐνετείλατο αὐτῇ Μαρδοχαῖος φοβεῖσθαι τὸν θεὸν καὶ ποιεῖν τὰ προστάγματα αὐτοῦ καθὼς ἦν μετ' αὐτοῦ καὶ Εσθηρ οὐ μετήλλαξεν τὴν ἀγωγὴν αὐτῆς 21 καὶ ἐλυπήθησαν οἱ δύο εὐνούχοι τοῦ βασιλέως οἱ ἀρχισωματοφύλακες ὅτι προήχθη Μαρδοχαῖος καὶ ἐζήτουν ἀποκτεῖναι Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα 22 καὶ ἐδηλώθη Μαρδοχαίῳ ὁ λόγος καὶ ἐσήμανεν Εσθηρ καὶ αὐτῇ ἐνεφάνισεν τῷ βασιλεῖ τὰ τῆς ἐπιβουλῆς 23 ὁ δὲ βασιλεὺς ἤτασεν τοὺς δύο εὐνούχους καὶ ἐκρέμασεν αὐτούς καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς καταχωρῖσαι εἰς μνημόσυνον ἐν τῇ βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ ὑπὲρ τῆς εὐνοίας Μαρδοχαίου ἐν ἐγκωμίῳ

3 μετὰ δὲ ταῦτα ἐδόξασεν ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης Ἀμαν Ἀμαδαθου Βουγαῖον καὶ ὕψωσεν αὐτόν καὶ ἐπρωτοβάθρει πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ **2** καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ αὐλῇ προσεκύνουν αὐτῷ οὕτως γὰρ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς ποιῆσαι ὁ δὲ Μαρδοχαῖος οὐ προσεκύνει αὐτῷ **3** καὶ ἐλάλησαν οἱ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως τῷ Μαρδοχαίῳ Μαρδοχαῖε τί παρακούεις τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως λεγόμενα **4** καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐλάλουν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπήκουεν αὐτῶν καὶ ὑπέδειξαν τῷ Ἀμαν Μαρδοχαῖον τοῖς τοῦ βασιλέως λόγοις ἀντιτασσόμενον καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος ὅτι Ἰουδαῖός ἐστιν **5** καὶ ἐπιγνοὺς Ἀμαν ὅτι οὐ προσκυνεῖ αὐτῷ Μαρδοχαῖος ἐθυμώθη σφόδρα **6** καὶ ἐβουλεύσατο ἀφανίσει πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν Ἀρταξέρξου βασιλείαν Ἰουδαίους **7** καὶ ἐποίησεν ψήφισμα ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῆς βασιλείας Ἀρταξέρξου καὶ ἔβαλεν κλήρους ἡμέραν ἐξ ἡμέρας καὶ μῆνα ἐκ μηνὸς ὥστε ἀπολέσαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὸ γένος Μαρδοχαίου καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος εἰς τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην τοῦ μηνός ὅς ἐστιν Ἀδαρ **8** καὶ ἐλάλησεν πρὸς τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην λέγων ὑπάρχει ἔθνος διεσπαρμένον ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ σου οἱ δὲ νόμοι αὐτῶν ἕξαστοι παρὰ πάντα τὰ ἔθνη τῶν δὲ νόμων τοῦ βασιλέως παρακούουσιν καὶ οὐ συμφέρει τῷ βασιλεῖ ἑᾶσαι αὐτούς **9** εἰ δοκεῖ τῷ βασιλεῖ δογματισάτω ἀπολέσαι αὐτούς κἀγὼ διαγράψω εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τοῦ βασιλέως ἀργυρίου τάλαντα μύρια **10** καὶ περιελόμενος ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον ἔδωκεν εἰς χεῖρα τῷ Ἀμαν σφραγίσει κατὰ τῶν γεγραμμένων κατὰ τῶν Ἰουδαίων **11** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμαν τὸ μὲν ἀργύριον ἔχε τῷ δὲ ἔθνη χρῶ ὡς βούλει **12** καὶ ἐκλήθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ βασιλέως μηνὶ πρώτῳ τῇ τρισκαίδεκάτῃ καὶ ἔγραψαν ὡς ἐπέταξεν Ἀμαν τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς ἄρχουσιν κατὰ πᾶσαν χώραν ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως

τῆς Αἰθιοπίας ταῖς ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ χώραις τοῖς τε ἄρχουσι τῶν ἐθνῶν κατὰ τὴν αὐτῶν λέξιν δι' Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως **13** καὶ ἀπεστάλη διὰ βιβλιαφόρων εἰς τὴν Ἀρταξέρξου βασιλείαν ἀφανίσει τὸ γένος τῶν Ἰουδαίων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μηνὸς δωδεκάτου ὅς ἐστιν Ἀδαρ καὶ διαρπάσαι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν **14** τὰ δὲ ἀντίγραφα τῶν ἐπιστολῶν ἐξετίθετο κατὰ χώραν καὶ προσετάγη πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐτοιμοὺς εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην **15** ἐσπεύδeto δὲ τὸ πρᾶγμα καὶ εἰς Σουσαν ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ Ἀμαν ἐκωθωνίζοντο ἐταράσseto δὲ ἡ πόλις

4 ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐπιγνοὺς τὸ συντελούμενον διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐνεδύσατο σάκκον καὶ κατεπάσατο σποδὸν καὶ ἐκηδησίασεν διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως ἑβόα φωνῇ μεγάλη αἴρεται ἔθνος μηδὲν ἡδικηκός **2** καὶ ἦλθεν ἕως τῆς πύλης τοῦ βασιλέως καὶ ἔστη οὐ γὰρ ἦν ἐξὸν αὐτῷ εἰσελθεῖν εἰς τὴν αὐλὴν σάκκον ἔχοντι καὶ σποδὸν **3** καὶ ἐν πάσῃ χώρᾳ οὐ ἐξετίθετο τὰ γράμματα κραυγῇ καὶ κοπετὸς καὶ πένθος μέγα τοῖς Ἰουδαίοις σάκκον καὶ σποδὸν ἔστρωσαν ἑαυτοῖς **4** καὶ εἰσηλθὸν αἱ ἄβραι καὶ οἱ εὐνοῦχοι τῆς βασιλείας καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῇ καὶ ἐταράχθη ἀκούσασα τὸ γεγονός καὶ ἀπέστειλεν στολίσει τὸν Μαρδοχαῖον καὶ ἀφελέσθαι αὐτοῦ τὸν σάκκον ὁ δὲ οὐκ ἐπέισθη **5** ἡ δὲ Εσθηρ προσεκαλέσατο Ἀχραθαῖον τὸν εὐνοῦχον αὐτῆς ὅς παρειστήκει αὐτῇ καὶ ἀπέστειλεν μαθεῖν αὐτῇ παρὰ τοῦ Μαρδοχαίου τὸ ἀκριβές **7** ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ὑπέδειξεν αὐτῷ τὸ γεγονός καὶ τὴν ἐπαγγελίαν ἣν ἐπηγγέιλτο Ἀμαν τῷ βασιλεῖ εἰς τὴν γάζαν ταλάντων μυρίων ἵνα ἀπολέσῃ τοὺς Ἰουδαίους **8** καὶ τὸ ἀντίγραφον τὸ ἐν Σούσοις ἐκτεθὲν ὑπὲρ τοῦ ἀπολέσθαι αὐτούς ἔδωκεν αὐτῷ δεῖξαι τῇ Εσθηρ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐντείλασθαι αὐτῇ εἰσελθούσῃ παραιτήσασθαι τὸν βασιλέα καὶ ἀξιῶσαι αὐτὸν περὶ τοῦ λαοῦ μνησθεῖσα ἡμερῶν ταπεινώσεώς σου ὡς ἐτράφησεν ἐν χειρὶ μου

διότι Αμαν ὁ δευτερεύων τῷ βασιλεῖ ἐλάλησεν καθ' ἡμῶν εἰς θάνατον ἐπικάλεσαι τὸν κύριον καὶ λάλησον τῷ βασιλεῖ περὶ ἡμῶν καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ θανάτου 9 εἰσελθὼν δὲ ὁ Αχραθαῖος ἐλάλησεν αὐτῇ πάντας τοὺς λόγους τούτους 10 εἶπεν δὲ Εσθηρ πρὸς Αχραθαῖον πορευῆθι πρὸς Μαρδοχαῖον καὶ εἰπὸν ὅτι 11 τὰ ἔθνη πάντα τῆς βασιλείας γινώσκει ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ἢ γυνή ὃς εἰσελεύσεται πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν ἄκλητος οὐκ ἔστιν αὐτῷ σωτηρία πλὴν ᾧ ἐκτείνει ὁ βασιλεὺς τὴν χρυσοῦν ῥάβδον οὗτος σωθήσεται καὶ γὰρ οὐ κέκλημαι εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα εἰσὶν αὐταὶ ἡμέραι τριάκοντα 12 καὶ ἀπήγγειλεν Αχραθαῖος Μαρδοχαίῳ πάντας τοὺς λόγους Εσθηρ 13 καὶ εἶπεν Μαρδοχαῖος πρὸς Αχραθαῖον πορευῆθι καὶ εἰπὸν αὐτῇ Εσθηρ μὴ εἴπηρ σεαυτῇ ὅτι σωθήσῃ μόνῃ ἐν τῇ βασιλείᾳ παρὰ πάντας τοὺς Ιουδαίους 14 ὡς ὅτι ἐὰν παρακούσῃς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἄλλοθεν βοήθεια καὶ σκέπη ἔσται τοῖς Ιουδαίοις σὺ δὲ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου ἀπολεισθε καὶ τίς οἶδεν εἰ εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἐβασίλευσας 15 καὶ ἐξαπέστειλεν Εσθηρ τὸν ἥκοντα πρὸς αὐτὴν πρὸς Μαρδοχαῖον λέγουσα 16 βαδίσας ἐκκλησίασον τοὺς Ιουδαίους τοὺς ἐν Σούσοις καὶ νηστεύσατε ἐπ' ἐμοὶ καὶ μὴ φάγητε μηδὲ πίητε ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς νύκτα καὶ ἡμέραν καὶ γὰρ δὲ καὶ αἱ ἄβραι μου ἀσιτήσομεν καὶ τότε εἰσελεύσομαι πρὸς τὸν βασιλέα παρὰ τὸν νόμον ἐὰν καὶ ἀπολέσθαι με ἦ 17 καὶ βαδίσας Μαρδοχαῖος ἐποίησεν ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Εσθηρ

5 καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς ἐπαύσατο προσευχομένη ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς θεραπείας καὶ περιεβάλετο τὴν δόξαν αὐτῆς καὶ εἰσελθοῦσα πάσας τὰς θύρας κατέστη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ 2 καὶ ἄρας τὴν χρυσοῦν ῥάβδον ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῆς καὶ ἠσπάσατο αὐτὴν καὶ εἶπεν λάλησόν μοι 3 καὶ

εἶπεν ὁ βασιλεὺς τί θέλεις Εσθηρ καὶ τί σοῦ ἔστιν τὸ ἀξίωμα ἕως τοῦ ἡμίσου τῆς βασιλείας μου καὶ ἔσται σοι 4 εἶπεν δὲ Εσθηρ ἡμέρα μου ἐπίσημος σήμερόν ἐστιν εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ ἐλθάτω καὶ αὐτὸς καὶ Αμαν εἰς τὴν δοχὴν ἣν ποιήσω σήμερον 5 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς κατασπεύσατε Αμαν ὅπως ποιήσωμεν τὸν λόγον Εσθηρ καὶ παραγίνονται ἀμφοτέροι εἰς τὴν δοχὴν ἣν εἶπεν Εσθηρ 6 ἐν δὲ τῷ πόντῳ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Εσθηρ τί ἐστιν βασίλισσα Εσθηρ καὶ ἔσται σοι ὅσα ἀξιοῖς 7 καὶ εἶπεν τὸ αἴτημά μου καὶ τὸ ἀξίωμά μου 8 εἰ εὖρον χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ἐλθάτω ὁ βασιλεὺς καὶ Αμαν ἐπὶ τὴν αὐριον εἰς τὴν δοχὴν ἣν ποιήσω αὐτοῖς καὶ αὐριον ποιήσω τὰ αὐτά 9 καὶ ἐξῆλθεν ὁ Αμαν ἀπὸ τοῦ βασιλέως ὑπερχαρῆς εὐφραινόμενος ἐν δὲ τῷ ἰδεῖν Αμαν Μαρδοχαῖον τὸν Ιουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ ἔθυμώθη σφόδρα 10 καὶ εἰσελθὼν εἰς τὰ ἴδια ἐκάλεσεν τοὺς φίλους καὶ Ζωσαραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ 11 καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς τὸν πλοῦτον αὐτοῦ καὶ τὴν δόξαν ἣν ὁ βασιλεὺς αὐτῷ περιέθηκεν καὶ ὡς ἐποίησεν αὐτὸν πρωτεύειν καὶ ἠγεῖσθαι τῆς βασιλείας 12 καὶ εἶπεν Αμαν οὐ κέκληκεν ἡ βασίλισσα μετὰ τοῦ βασιλέως οὐδένα εἰς τὴν δοχὴν ἀλλ' ἢ ἐμέ καὶ εἰς τὴν αὐριον κέκλημαι 13 καὶ ταῦτά μοι οὐκ ἀρέσκει ὅταν ἴδω Μαρδοχαῖον τὸν Ιουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ 14 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ζωσारा ἢ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ φίλοι κοπήτω σοι ξύλον πηχῶν πεντήκοντα ὄρθρου δὲ εἰπὸν τῷ βασιλεῖ καὶ κρεμασθήτω Μαρδοχαῖος ἐπὶ τοῦ ξύλου σὺ δὲ εἴσελθε εἰς τὴν δοχὴν σὺν τῷ βασιλεῖ καὶ εὐφραίνου καὶ ἤρσεν τὸ ῥῆμα τῷ Αμαν καὶ ἠτοιμάσθη τὸ ξύλον

6 ὁ δὲ κύριος ἀπέστησεν τὸν ὕπνον ἀπὸ τοῦ βασιλέως τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ εἶπεν τῷ διδασκάλῳ αὐτοῦ εἰσφέρειν γράμματα μνημόσυνα τῶν ἡμερῶν ἀναγινώσκειν αὐτῷ 2 εὗρεν δὲ τὰ γράμματα τὰ γραφέντα περὶ Μαρδοχαίου ὡς ἀπήγγειλεν τῷ βασιλεῖ περὶ τῶν

δύο ευνούχων τοῦ βασιλέως ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτούς καὶ ζητῆσαι ἐπιβαλεῖν τὰς χεῖρας Ἀρταξέρξης **3** εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς τίνα δόξαν ἢ χάριν ἐποιήσαμεν τῷ Μαρδοχαίῳ καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως οὐκ ἐποίησας αὐτῷ οὐδὲν **4** ἐν δὲ τῷ πυνθάνεσθαι τὸν βασιλέα περὶ τῆς εὐνοίας Μαρδοχαίου ἰδοὺ Ἀμαν ἐν τῇ αὐλῇ εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς τίς ἐν τῇ αὐλῇ ὁ δὲ Ἀμαν εἰσηλθεν εἶπεν τῷ βασιλεῖ κρεμάσαι τὸν Μαρδοχαῖον ἐπὶ τῷ ξύλῳ ᾧ ἠτοίμασεν **5** καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως ἰδοὺ Ἀμαν ἔστηκεν ἐν τῇ αὐλῇ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καλέσατε αὐτόν **6** εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμαν τί ποιήσω τῷ ἀνθρώπῳ ὃν ἐγὼ θέλω δοξάσαι εἶπεν δὲ ἐν ἑαυτῷ Ἀμαν τίνα θέλει ὁ βασιλεὺς δοξάσαι εἰ μὴ ἐμέ **7** εἶπεν δὲ πρὸς τὸν βασιλέα ἄνθρωπον ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοξάσαι **8** ἐνεγκάτωσαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως στολὴν βυσσίνην ἣν ὁ βασιλεὺς περιβάλλεται καὶ ἵππον ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπιβαίνει **9** καὶ δότῳ ἐνὶ τῶν φίλων τοῦ βασιλέως τῶν ἐνδόξων καὶ στολισάτω τὸν ἄνθρωπον ὃν ὁ βασιλεὺς ἀγαπᾷ καὶ ἀναβιβασάτω αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ κηρυσέτω διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως λέγων οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ ὃν ὁ βασιλεὺς δοξάζει **10** εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμαν καθὼς ἐλάλησας οὕτως ποιήσον τῷ Μαρδοχαίῳ τῷ Ἰουδαίῳ τῷ θεραπεύοντι ἐν τῇ αὐλῇ καὶ μὴ παραπεσάτω σου λόγος ὧν ἐλάλησας **11** ἔλαβεν δὲ Ἀμαν τὴν στολὴν καὶ τὸν ἵππον καὶ ἐστόλισεν τὸν Μαρδοχαῖον καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ διήλθεν διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως καὶ ἐκήρυσεν λέγων οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοξάσαι **12** ἐπέστρεψεν δὲ ὁ Μαρδοχαῖος εἰς τὴν αὐλήν Ἀμαν δὲ ὑπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια λυπούμενος κατὰ κεφαλῆς **13** καὶ διηγῆσατο Ἀμαν τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ Ζωσαρα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς φίλοις καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν οἱ φίλοι καὶ ἡ γυνὴ εἰ ἐκ γένους Ἰουδαίων Μαρδοχαῖος ἦρξαι ταπεινοῦσθαι ἐνώπιον αὐτοῦ

πεσῶν πεσῆ οὐ μὴ δύνη αὐτὸν ἀμύνασθαι ὅτι θεὸς ζῶν μετ' αὐτοῦ **14** ἔτι αὐτῶν λαλούντων παραγίνονται οἱ εὐνοῦχοι ἐπισπεύδοντες τὸν Ἀμαν ἐπὶ τὸν πότον ὃν ἠτοίμασεν Εσθηρ

7 εἰσηλθεν δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀμαν συμπιεῖν τῇ βασιλίσσει **2** εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς Εσθηρ τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ ἐν τῷ πότῳ τί ἐστὶν Εσθηρ βασίλισσα καὶ τί τὸ αἰτήμά σου καὶ τί τὸ ἀξίωμα σου καὶ ἔστω σοι ἕως τοῦ ἡμίσου τῆς βασιλείας μου **3** καὶ ἀποκριθεῖσα εἶπεν εἰ εὖρον χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως δοθήτω ἡ ψυχὴ μου τῷ αἰτήματί μου καὶ ὁ λαὸς μου τῷ ἀξιώματί μου **4** ἐπράθημεν γὰρ ἐγὼ τε καὶ ὁ λαὸς μου εἰς ἀπώλειαν καὶ διαρπαγὴν καὶ δουλείαν ἡμεῖς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας καὶ παρήκουσα οὐ γὰρ ἄξιός ὁ διάβολος τῆς αὐλῆς τοῦ βασιλέως **5** εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς τίς οὗτος ὅστις ἐτόλμησεν ποιῆσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο **6** εἶπεν δὲ Εσθηρ ἄνθρωπος ἐχθρὸς Ἀμαν ὁ πονηρὸς οὗτος Ἀμαν δὲ ἐταράχθη ἀπὸ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσεως **7** ὁ δὲ βασιλεὺς ἐξανέστη ἐκ τοῦ συμποσίου εἰς τὸν κῆπον ὁ δὲ Ἀμαν παρητεῖτο τὴν βασίλισσαν ἐώρα γὰρ ἑαυτὸν ἐν κακοῖς ὄντα **8** ἐπέστρεψεν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ κήπου Ἀμαν δὲ ἐπιπεπτῶκει ἐπὶ τὴν κλίνην ἀξιῶν τὴν βασίλισσαν εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς ὥστε καὶ τὴν γυναῖκα βιάζει ἐν τῇ οἰκίᾳ μου Ἀμαν δὲ ἀκούσας διετράπη τῷ προσώπῳ **9** εἶπεν δὲ Βουγαθαν εἷς τῶν εὐνούχων πρὸς τὸν βασιλέα ἰδοὺ καὶ ξύλον ἠτοίμασεν Ἀμαν Μαρδοχαίῳ τῷ λαλήσαντι περὶ τοῦ βασιλέως καὶ ὥρθωται ἐν τοῖς Ἀμαν ξύλων πηχῶν πεντήκοντα εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς σταυρωθήτω ἐπ' αὐτοῦ **10** καὶ ἐκρεμάσθη Ἀμαν ἐπὶ τοῦ ξύλου ὃ ἠτοίμασεν Μαρδοχαίῳ καὶ τότε ὁ βασιλεὺς ἐκόπασεν τοῦ θυμοῦ

8 καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἐδωρήσατο Εσθηρ ὅσα ὑπῆρχεν Ἀμαν τῷ διαβόλῳ καὶ Μαρδοχαῖος προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ

βασιλέως υπέδειξεν γὰρ Εσθηρ ὅτι ἐνοικεῖται αὐτῇ 2 ἔλαβεν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον ὃν ἀφείλατο Ἀμαν καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Μαρδοχαίῳ καὶ κατέστησεν Εσθηρ Μαρδοχαῖον ἐπὶ πάντων τῶν Ἀμαν 3 καὶ προσθεῖσα ἐλάλησεν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ προσέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἠξίου ἀφελεῖν τὴν Ἀμαν κακίαν καὶ ὅσα ἐποίησεν τοῖς Ἰουδαίοις 4 ἐξέτεινεν δὲ ὁ βασιλεὺς Εσθηρ τὴν ῥάβδον τὴν χρυσοῦν ἐξηγέρθη δὲ Εσθηρ παρεστηκέναι τῷ βασιλεῖ 5 καὶ εἶπεν Εσθηρ εἰ δοκεῖ σοι καὶ εὖρον χάριν πεμφθῆτω ἀποστραφῆναι τὰ γράμματα τὰ ἀπεσταλμένα ὑπὸ Ἀμαν τὰ γραφέντα ἀπολέσθαι τοὺς Ἰουδαίους οἳ εἰσιν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου 6 πῶς γὰρ δυνήσομαι ἰδεῖν τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου καὶ πῶς δυνήσομαι σωθῆναι ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῆς πατρίδος μου 7 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Εσθηρ εἰ πάντα τὰ ὑπάρχοντα Ἀμαν ἔδωκα καὶ ἐχαρισάμην σοι καὶ αὐτὸν ἐκρέμασα ἐπὶ ξύλου ὅτι τὰς χεῖρας ἐπήνεγκε τοῖς Ἰουδαίοις τί ἔτι ἐπιζητεῖς 8 γράψατε καὶ ὑμεῖς ἐκ τοῦ ὀνόματός μου ὡς δοκεῖ ὑμῖν καὶ σφραγίσατε τῷ δακτυλίῳ μου ὅσα γὰρ γράφεται τοῦ βασιλέως ἐπιτάξαντος καὶ σφραγισθῆ τῷ δακτυλίῳ μου οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀντειπεῖν 9 ἐκλήθησαν δὲ οἱ γραμματεῖς ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ὅς ἐστι Νισα τρίτη καὶ εἰκάδι τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ ἐγράφη τοῖς Ἰουδαίοις ὅσα ἐνετείλατο τοῖς οἰκονόμοις καὶ τοῖς ἄρχουσιν τῶν σατραπῶν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑκατὸν εἴκοσι ἐπτὰ σατραπείαις κατὰ χώραν καὶ χώραν κατὰ τὴν ἑαυτῶν λέξιν 10 ἐγράφη δὲ διὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἐσφραγίσθη τῷ δακτυλίῳ αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλαν τὰ γράμματα διὰ βιβλιαφόρων 11 ὡς ἐπέταξεν αὐτοῖς χρῆσθαι τοῖς νόμοις αὐτῶν ἐν πάσῃ πόλει βοηθησαί τε αὐτοῖς καὶ χρῆσθαι τοῖς ἀντιδίκους αὐτῶν καὶ τοῖς ἀντικειμένους αὐτῶν ὡς βούλονται 12 ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ Ἀρταξέρξου τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνός ὅς

ἐστὶν Ἀδαρ 13 τὰ δὲ ἀντίγραφα ἐκτιθέσθωσαν ὀφθαλμοφανῶς ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ ἐτοίμους τε εἶναι πάντας τοὺς Ἰουδαίους εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν πολεμῆσαι αὐτῶν τοὺς ὑπεναντίους 14 οἱ μὲν οὖν ἰππεῖς ἐξῆλθον σπεύδοντες τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως λεγόμενα ἐπιτελεῖν ἐξετέθη δὲ τὸ πρόσταγμα καὶ ἐν Σούσοις 15 ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐξῆλθεν ἐστολισμένος τὴν βασιλικὴν στολὴν καὶ στέφανον ἔχων χρυσοῦν καὶ διάδημα βύσσινον πορφυροῦν ἰδόντες δὲ οἱ ἐν Σούσοις ἐχάρησαν 16 τοῖς δὲ Ἰουδαίοις ἐγένετο φῶς καὶ εὐφροσύνη 17 κατὰ πόλιν καὶ χώραν οὗ ἂν ἐξετέθη τὸ πρόσταγμα οὗ ἂν ἐξετέθη τὸ ἔκθεμα χαρὰ καὶ εὐφροσύνη τοῖς Ἰουδαίοις κώθων καὶ εὐφροσύνη καὶ πολλοὶ τῶν ἔθνῶν περιετέμοντο καὶ ἰουδαίζον διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων

9 ἐν γὰρ τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ μηνός ὅς ἐστὶν Ἀδαρ παρῆν τὰ γράμματα τὰ γραφέντα ὑπὸ τοῦ βασιλέως 2 ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἀπώλοντο οἱ ἀντικείμενοι τοῖς Ἰουδαίοις οὐδεὶς γὰρ ἀντέστη φοβούμενος αὐτοῦς 3 οἱ γὰρ ἄρχοντες τῶν σατραπῶν καὶ οἱ τύραννοι καὶ οἱ βασιλικοὶ γραμματεῖς ἐτίμων τοὺς Ἰουδαίους ὁ γὰρ φόβος Μαρδοχαίου ἐνέκειτο αὐτοῖς 4 προσέπεσεν γὰρ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως ὀνομασθῆναι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ 6 καὶ ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἀπέκτειναν οἱ Ἰουδαῖοι ἄνδρας πεντακοσίους 7 τὸν τε Φαρσαννεστειν καὶ Δελφῶν καὶ Φασγα 8 καὶ Φαρδαθα καὶ Βαρεα καὶ Σαρβαχα 9 καὶ Μαρμασιμα καὶ Αρουφαιον καὶ Αρσαιον καὶ Ζαβουθαιθαν 10 τοὺς δέκα υἱοὺς Ἀμαν Ἀμαδαθου Βουγαίου τοῦ ἐχθροῦ τῶν Ἰουδαίων καὶ διήρπασαν 11 ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐπεδόθη ὁ ἀριθμὸς τῷ βασιλεῖ τῶν ἀπολωλότων ἐν Σούσοις 12 εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς πρὸς Εσθηρ ἀπώλεσαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἄνδρας πεντακοσίους ἐν δὲ τῇ περιχώρῳ πῶς οἶε ἐχρήσαντο τί οὖν ἀξιοῖς ἔτι καὶ ἔσται σοι 13 καὶ εἶπεν Εσθηρ τῷ βασιλεῖ δοθῆτω

τοῖς Ιουδαίοις χρῆσθαι ὡσαύτως τὴν αὔριον ὥστε τοὺς δέκα υἱοὺς κρεμάσαι Ἀμαν **14** καὶ ἐπέτρεψεν οὕτως γενέσθαι καὶ ἐξέθηκε τοῖς Ιουδαίοις τῆς πόλεως τὰ σώματα τῶν υἱῶν Ἀμαν κρεμάσαι **15** καὶ συνήχθησαν οἱ Ιουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ Ἀδαρ καὶ ἀπέκτειναν ἄνδρας τριακοσίους καὶ οὐδὲν διήρπασαν **16** οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Ιουδαίων οἱ ἐν τῇ βασιλείᾳ συνήχθησαν καὶ ἑαυτοῖς ἐβοήθουν καὶ ἀνεπαύσαντο ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀπώλεσαν γὰρ αὐτῶν μυρίους πεντακισχιλίους τῇ τρισκαίδεκάτῃ τοῦ Ἀδαρ καὶ οὐδὲν διήρπασαν **17** καὶ ἀνεπαύσαντο τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἦγον αὐτὴν ἡμέραν ἀναπαύσεως μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης **18** οἱ δὲ Ιουδαῖοι οἱ ἐν Σούσοις τῇ πόλει συνήχθησαν καὶ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ καὶ οὐκ ἀνεπαύσαντο ἦγον δὲ καὶ τὴν πεντεκαίδεκάτην μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης **19** διὰ τοῦτο οὖν οἱ Ιουδαῖοι οἱ διεσπαρμένοι ἐν πάσῃ χώρᾳ τῇ ἕξω ἄγουσιν τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην τοῦ Ἀδαρ ἡμέραν ἀγαθὴν μετ' εὐφροσύνης ἀποστέλλοντες μερίδας ἕκαστος τῷ πλησίον οἱ δὲ κατοικοῦντες ἐν ταῖς μητροπόλεσιν καὶ τὴν πεντεκαίδεκάτην τοῦ Ἀδαρ ἡμέραν εὐφροσύνην ἀγαθὴν ἄγουσιν ἐξαποστέλλοντες μερίδας τοῖς πλησίον **20** ἔγραψεν δὲ Μαρδοχαῖος τοὺς λόγους τούτους εἰς βιβλίον καὶ ἐξαπέστειλεν τοῖς Ιουδαίοις ὅσοι ἦσαν ἐν τῇ Ἀρταξέρξου βασιλείᾳ τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν **21** στήσαι τὰς ἡμέρας ταύτας ἀγαθὰς ἄγειν τε τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην καὶ τὴν πεντεκαίδεκάτην τοῦ Ἀδαρ **22** ἐν γὰρ ταύταις ταῖς ἡμέραις ἀνεπαύσαντο οἱ Ιουδαῖοι ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ τὸν μῆνα ἐν ᾧ ἐστράφη αὐτοῖς ὃς ἦν Ἀδαρ ἀπὸ πένθους εἰς χαρὰν καὶ ἀπὸ ὀδύνης εἰς ἀγαθὴν ἡμέραν ἄγειν ὅλον ἀγαθὰς ἡμέρας γάμων καὶ εὐφροσύνης ἐξαποστέλλοντας μερίδας τοῖς φίλοις καὶ τοῖς πτωχοῖς **23** καὶ προσεδέξαντο οἱ Ιουδαῖοι καθὼς ἔγραψεν αὐτοῖς

ὁ Μαρδοχαῖος **24** πῶς Ἀμαν Ἀμαδαθου ὁ Μακεδῶν ἐπολέμει αὐτούς καθὼς ἔθετο ψήφισμα καὶ κλῆρον ἀφανίσει αὐτούς **25** καὶ ὡς εἰσῆλθεν πρὸς τὸν βασιλέα λέγων κρεμάσαι τὸν Μαρδοχαῖον ὅσα δὲ ἐπεχείρησεν ἐπάξει ἐπὶ τοὺς Ιουδαίους κακὰ ἐπ' αὐτὸν ἐγένοντο καὶ ἐκρεμάσθη αὐτός καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ **26** διὰ τοῦτο ἐπεκλήθησαν αἱ ἡμέραι αὗται Φρουραὶ διὰ τοὺς κλήρους ὅτι τῇ διαλέκτῳ αὐτῶν καλοῦνται Φρουραὶ διὰ τοὺς λόγους τῆς ἐπιστολῆς ταύτης καὶ ὅσα πεπόνθασιν διὰ ταῦτα καὶ ὅσα αὐτοῖς ἐγένετο **27** καὶ ἔστησεν καὶ προσεδέχοντο οἱ Ιουδαῖοι ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν καὶ ἐπὶ τοῖς προστεθειμένοις ἐπ' αὐτῶν οὐδὲ μὴν ἄλλως χρήσονται αἱ δὲ ἡμέραι αὗται μνημόσυνον ἐπιτελούμενον κατὰ γενεὰν καὶ γενεὰν καὶ πόλιν καὶ πατριὰν καὶ χώραν **28** αἱ δὲ ἡμέραι αὗται τῶν Φρουρῶν ἀχθήσονται εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν οὐ μὴ ἐκλίπη ἐκ τῶν γενεῶν **29** καὶ ἔγραψεν Εσθηρ ἡ βασίλισσα θυγάτηρ Ἀμιναδαβ καὶ Μαρδοχαῖος ὁ Ιουδαῖος ὅσα ἐποίησαν τό τε στερέωμα τῆς ἐπιστολῆς τῶν Φρουρῶν **31** καὶ Μαρδοχαῖος καὶ Εσθηρ ἡ βασίλισσα ἔστησαν ἑαυτοῖς καθ' ἑαυτῶν καὶ τότε στήσαντες κατὰ τῆς ὑγείας αὐτῶν καὶ τὴν βουλήν αὐτῶν **32** καὶ Εσθηρ λόγῳ ἔστησεν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐγράφη εἰς μνημόσυνον

10 ἔγραψεν δὲ ὁ βασιλεὺς τέλη ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης **2** καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ καὶ ἀνδραγαθίαν πλοῦτόν τε καὶ δόξαν τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἰδοὺ γέγραπται ἐν βιβλίῳ βασιλέων Περσῶν καὶ Μήδων εἰς μνημόσυνον **3** ὁ δὲ Μαρδοχαῖος διεδέχετο τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην καὶ μέγας ἦν ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ δεδοξασμένος ὑπὸ τῶν Ιουδαίων καὶ φιλούμενος διηγείτο τὴν ἀγωγήν παντὶ τῷ ἔθνει αὐτοῦ

Ἰώβ

1 ἄνθρωπος τις ἦν ἐν χώρᾳ τῇ Αὐσιτίδι ᾧ ὄνομα Ἰωβ καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἀληθινός ἄμεμπτος δίκαιος θεοσεβῆς ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος **2** ἐγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς **3** καὶ ἦν τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόβατα ἑπτακισχίλια κάμηλοι τρισχίλια ζεύγη βοῶν πεντακόσια ὄνοι θήλειαι νομάδες πεντακόσιαι καὶ ὑπηρεσία πολλὴ σφόδρα καὶ ἔργα μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εὐγενῆς τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν **4** συμπορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους ἐποιοῦσαν πότον καθ' ἑκάστην ἡμέραν συμπαραλαμβάνοντες ἅμα καὶ τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ' αὐτῶν **5** καὶ ὡς ἂν συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ πότου ἀπέστελλεν Ἰωβ καὶ ἐκαθάριζεν αὐτοὺς ἀνιστάμενος τὸ πρωὶ καὶ προσέφερον περὶ αὐτῶν θυσίας κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ μόσχον ἓνα περὶ ἀμαρτίας περὶ τῶν ψυχῶν αὐτῶν ἔλεγεν γὰρ Ἰωβ μήποτε οἱ υἱοὶ μου ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν κακὰ ἐνενόησαν πρὸς θεόν οὕτως οὖν ἐποίει Ἰωβ πάσας τὰς ἡμέρας **6** καὶ ὡς ἐγένετο ἡ ἡμέρα αὕτη καὶ ἰδοὺ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ παραστῆναι ἐνώπιον τοῦ κυρίου καὶ ὁ διάβολος ἦλθεν μετ' αὐτῶν **7** καὶ εἶπεν ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ πόθεν παραγέγονας καὶ ἀποκριθεὶς ὁ διάβολος τῷ κυρίῳ εἶπεν περιελθὼν τὴν γῆν καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' οὐρανὸν πάρειμι **8** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ κύριος προσέσχες τῇ διανοίᾳ σου κατὰ τοῦ παιδός μου Ἰωβ ὅτι οὐκ ἔστιν κατ' αὐτὸν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος ἄμεμπτος ἀληθινός θεοσεβῆς ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος **9** ἀπεκρίθη δὲ ὁ διάβολος καὶ εἶπεν ἐναντίον τοῦ κυρίου μὴ δωρεὰν σέβεται Ἰωβ τὸν θεόν **10** οὐ σὺ περιέφραξας τὰ ἔξω αὐτοῦ καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ τὰ ἔξω πάντων τῶν ὄντων αὐτῷ κύκλω τὰ ἔργα τῶν χειρῶν

αὐτοῦ εὐλόγησας καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ πολλὰ ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς **11** ἀλλὰ ἀπόστειλον τὴν χεῖρά σου καὶ ἄψαι πάντων ὧν ἔχει εἰ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσῃ **12** τότε εἶπεν ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ ἰδοὺ πάντα ὅσα ἔστιν αὐτῷ δίδωμι ἐν τῇ χειρὶ σου ἀλλὰ αὐτοῦ μὴ ἄψῃ καὶ ἐξῆλθεν ὁ διάβολος παρὰ τοῦ κυρίου **13** καὶ ἦν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη οἱ υἱοὶ Ἰωβ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ ἔπινον οἶνον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβυτέρου **14** καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἦλθεν πρὸς Ἰωβ καὶ εἶπεν αὐτῷ τὰ ζεύγη τῶν βοῶν ἠροτρία καὶ αἱ θήλειαι ὄνοι ἐβόσκοντο ἐχόμενοι αὐτῶν **15** καὶ ἐλθόντες οἱ αἰχμαλωτεύοντες ἠχμαλώτευσαν αὐτὰς καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι **16** ἔτι τούτου λαλοῦντος ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος καὶ εἶπεν πρὸς Ἰωβ πῦρ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέκαυσεν τὰ πρόβατα καὶ τοὺς ποιμένας κατέφαγεν ὁμοίως καὶ σωθεὶς ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι **17** ἔτι τούτου λαλοῦντος ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος καὶ εἶπεν πρὸς Ἰωβ οἱ ἵππεῖς ἐποίησαν ἡμῖν κεφαλὰς τρεῖς καὶ ἐκύκλωσαν τὰς καμήλους καὶ ἠχμαλώτευσαν αὐτὰς καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι **18** ἔτι τούτου λαλοῦντος ἄλλος ἄγγελος ἔρχεται λέγων τῷ Ἰωβ τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου ἐσθιόντων καὶ πινόντων παρὰ τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ **19** ἐξαίφνης πνεῦμα μέγα ἐπῆλθεν ἐκ τῆς ἐρήμου καὶ ἦψατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας καὶ ἔπεσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παιδιά σου καὶ ἐτελεύτησαν ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι **20** οὕτως ἀναστὰς Ἰωβ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐκείρατο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ πεσὼν χαμαὶ προσεκύνησεν καὶ εἶπεν **21** αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρὸς μου γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ ὁ κύριος ἔδωκεν ὁ κύριος ἀφείλατο ὡς τῷ κυρίῳ ἔδοξεν οὕτως

καὶ ἐγένετο εἶη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον
22 ἐν τούτοις πᾶσιν τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ
οὐδὲν ἤμαρτεν Ἰωβ ἐναντίον τοῦ κυρίου καὶ οὐκ
ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ θεῷ

2 ἐγένετο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη καὶ ἦλθον
οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ παραστῆναι ἐναντί
κυρίου καὶ ὁ διάβολος ἦλθεν ἐν μέσῳ αὐτῶν
παραστῆναι ἐναντίον τοῦ κυρίου **2** καὶ εἶπεν ὁ
κύριος τῷ διαβόλῳ πόθεν σὺ ἔρχῃ τότε εἶπεν ὁ
διάβολος ἐνώπιον τοῦ κυρίου διαπορευθεὶς τὴν
ὑπ' οὐρανὸν καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν
πάρειμι **3** εἶπεν δὲ ὁ κύριος πρὸς τὸν διάβολον
προσέσχες οὖν τῷ θεράποντί μου Ἰωβ ὅτι οὐκ
ἔστιν κατ' αὐτὸν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος
ἄκακος ἀληθινός ἄμεμπτος θεοσεβής ἀπεχόμενος
ἀπὸ παντὸς κακοῦ ἔτι δὲ ἔχειται ἀκακίας σὺ δὲ
εἶπας τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ διὰ κενῆς ἀπολέσαι
4 ὑπολαβὼν δὲ ὁ διάβολος εἶπεν τῷ κυρίῳ
δέρμα ὑπὲρ δέρματος ὅσα ὑπάρχει ἀνθρώπῳ ὑπὲρ
τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτείσει **5** οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ
ἀποστείλας τὴν χεῖρά σου ἅψαι τῶν ὀστέων αὐτοῦ
καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ εἰ μὴν εἰς πρόσωπόν
σε εὐλογήσει **6** εἶπεν δὲ ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ
ἰδοὺ παραδίδωμί σοι αὐτόν μόνον τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ διαφύλαξον **7** ἐξῆλθεν δὲ ὁ διάβολος
ἀπὸ τοῦ κυρίου καὶ ἔπαισεν τὸν Ἰωβ ἔλκει
πονηρῶ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς **8** καὶ ἔλαβεν
ὄστρακον ἵνα τὸν ἰχῶρα ξύη καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς
κοπρίας ἔξω τῆς πόλεως **9** χρόνου δὲ πολλοῦ
προβεβηκότος εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μέχρι
τίνος καρτερήσεις λέγων **10** ὁ δὲ ἐμβλέψας
εἶπεν αὐτῇ ὡσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν
ἐλάλησας εἰ τὰ ἀγαθὰ ἔδεξάμεθα ἐκ χειρὸς
κυρίου τὰ κακὰ οὐχ ὑποίσομεν ἐν πᾶσιν τούτοις
τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδὲν ἤμαρτεν Ἰωβ τοῖς
χείλεισιν ἐναντίον τοῦ θεοῦ **11** ἀκούσαντες δὲ οἱ
τρεῖς φίλοι αὐτοῦ τὰ κακὰ πάντα τὰ ἐπελθόντα
αὐτῷ παρεγένοντο ἕκαστος ἐκ τῆς ἰδίας χώρας
πρὸς αὐτόν Ἐλιφας ὁ Θαιμανῶν βασιλεὺς Βαλδαδ

ὁ Σαυχαίων τύραννος Σωφαρ ὁ Μιναίων βασιλεὺς
καὶ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν ὁμοθυμαδὸν
τοῦ παρακαλέσαι καὶ ἐπισκέψασθαι αὐτόν **12**
ἰδόντες δὲ αὐτόν πόρρωθεν οὐκ ἐπέγνωσαν καὶ
βοήσαντες φωνῇ μεγάλῃ ἔκλαυσαν ῥήξαντες
ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ στολὴν καὶ καταπασάμενοι
γῆν **13** παρεκάθισαν αὐτῷ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ
νύκτας καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐλάλησεν ἑώρων γὰρ
τὴν πληγὴν δεινὴν οὖσαν καὶ μεγάλην σφόδρα

3 μετὰ τοῦτο ἤνοιξεν Ἰωβ τὸ στόμα αὐτοῦ **2**
καὶ κατηράσατο τὴν ἡμέραν αὐτοῦ λέγων **3**
ἀπόλοιτο ἡ ἡμέρα ἐν ἣ ἔγεννηθὴν καὶ ἡ νύξ ἐν ἣ
εἶπαν ἰδοὺ ἄρσεν **4** ἡ ἡμέρα ἐκείνη εἶη σκότος
καὶ μὴ ἀναζητήσαι αὐτὴν ὁ κύριος ἄνωθεν
μηδὲ ἔλθοι εἰς αὐτὴν φέγγος **5** ἐκλάβοι δὲ
αὐτὴν σκότος καὶ σκιά θανάτου ἐπέλθοι ἐπ'
αὐτὴν γνόφος **6** καταραθεῖ ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νύξ
ἐκείνη ἀπενέγκαιτο αὐτὴν σκότος μὴ εἶη εἰς
ἡμέρας ἐνιαυτοῦ μηδὲ ἀριθμηθεῖ εἰς ἡμέρας
μηνῶν **7** ἀλλὰ ἡ νύξ ἐκείνη εἶη ὀδύνη καὶ
μὴ ἔλθοι ἐπ' αὐτὴν εὐφροσύνη μηδὲ χαρμονή
8 ἀλλὰ καταράσαιτο αὐτὴν ὁ καταρώμενος
τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ μέλλων τὸ μέγα κῆτος
χειρώσασθαι **9** σκοτωθεῖ τὰ ἄστρα τῆς νυκτὸς
ἐκείνης ὑπομείναι καὶ εἰς φωτισμὸν μὴ ἔλθοι
καὶ μὴ ἴδοι ἑωσφόρον ἀνατέλλοντα **10** ὅτι
οὐ συνέκλεισεν πύλας γαστρὸς μητρὸς μου
ἀπήλλαξεν γὰρ ἂν πόνον ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου
11 διὰ τί γὰρ ἐν κοιλίᾳ οὐκ ἔτελεύτησα ἐκ
γαστρὸς δὲ ἐξῆλθον καὶ οὐκ εὐθὺς ἀπώλόμην
12 ἵνα τί δὲ συνήνητησάν μοι γόνατα ἵνα τί δὲ
μαστοὺς ἐθήλασα **13** νῦν ἂν κοιμηθεὶς ἠσύχασα
ὑπνώσας δὲ ἀνεπαυσάμην **14** μετὰ βασιλέων
βουλευτῶν γῆς οἱ ἡγαυριῶντο ἐπὶ ζίφεισιν **15** ἢ
μετὰ ἀρχόντων ὧν πολὺς ὁ χρυσός οἱ ἔπλησαν
τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀργυρίου **16** ἢ ὡσπερ ἔκτρωμα
ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς ἢ ὡσπερ νήπιος
οἱ οὐκ εἶδον φῶς **17** ἐκεῖ ἀσεβεῖς ἐξέκαυσαν θυμὸν
ὀργῆς ἐκεῖ ἀνεπαύσαντο κατάκοποι τῷ σώματι **18**

ὁμοθυμαδὸν δὲ οἱ αἰώνιοι οὐκ ἤκουσαν φωνὴν φορολόγου 19 μικρὸς καὶ μέγας ἐκεῖ ἐστὶν καὶ θεράπων οὐ δεδοικῶς τὸν κύριον αὐτοῦ 20 ἵνα τί γὰρ δέδοται τοῖς ἐν πικρία φῶς ζωῆ δὲ ταῖς ἐν ὀδύναϊς ψυχαῖς 21 οἱ ὁμείρονται τοῦ θανάτου καὶ οὐ τυγχάνουσιν ἀνορύσσοντες ὡσπερ θησαυροῦς 22 περιχαρεῖς δὲ ἐγένοντο ἐὰν κατατύχωσιν 23 θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαυμα συνέκλεισεν γὰρ ὁ θεὸς κατ' αὐτοῦ 24 πρὸ γὰρ τῶν σίτων μου στεναγμὸς μοι ἦκει δακρύω δὲ ἐγὼ συνεχόμενος φόβω 25 φόβος γὰρ ὄν ἐφρόντισα ἦλθεν μοι καὶ ὄν ἐδεδοίκειν συνήντησέν μοι 26 οὔτε εἰρήνευσα οὔτε ἡσύχασα οὔτε ἀνεπασάμην ἦλθεν δέ μοι ὄργη

4 ὑπολαβὼν δὲ Ελιφας ὁ Θαιμανίτης λέγει 2 μὴ πολλακίς σοι λελάληται ἐν κόπῳ ἰσχὺν δὲ ῥημάτων σου τίς ὑποίσει 3 εἰ γὰρ σὺ ἐνουθέτησας πολλοὺς καὶ χεῖρας ἀσθενοῦς παρεκάλεσας 4 ἀσθενοῦντάς τε ἐξανέστησας ῥήμασιν γόνασίν τε ἀδυνατοῦσιν θάρσος περιέθηκας 5 νῦν δὲ ἦκει ἐπὶ σὲ πόνος καὶ ἡψατό σου σὺ δὲ ἐσπούδασας 6 πότερον οὐχ ὁ φόβος σου ἐστὶν ἐν ἀφροσύνῃ καὶ ἡ ἐλπίς σου καὶ ἡ ἀκακία τῆς ὁδοῦ σου 7 μνήσθητι οὖν τίς καθαρὸς ὢν ἀπώλετο ἢ πότε ἀληθινοὶ ὀλόρριζοι ἀπώλοντο 8 καθ' ὃν τρόπον εἶδον τοὺς ἀροτριῶντας τὰ ἄτοπα οἱ δὲ σπεύροντες αὐτὰ ὀδύνας θεριοῦσιν ἑαυτοῖς 9 ἀπὸ προστάγματος κυρίου ἀπολοῦνται ἀπὸ δὲ πνεύματος ὄργῆς αὐτοῦ ἀφανισθήσονται 10 σθένος λέοντος φωνὴ δὲ λεαίνης γαυρίαμα δὲ δρακόντων ἐσβέσθη 11 μυρμηκολέων ὤλετο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν βορὰν σκύμνοι δὲ λεόντων ἔλιπον ἀλλήλους 12 εἰ δέ τι ῥῆμα ἀληθινὸν ἐγεγόνει ἐν λόγοις σου οὐθὲν ἄν σοι τούτων κακὸν ἀπῆντησεν πότερον οὐ δέξεταί μου τὸ οὖς ἐξαΐσια παρ' αὐτοῦ 13 φόβοι δὲ καὶ ἡχώ νυκτερινὴ ἐπιπίπτων φόβος ἐπ' ἀνθρώπους 14 φρίκη δέ μοι συνήντησεν καὶ τρόμος καὶ μεγάλως μου τὰ ὀσῆ συνέσεισεν 15 καὶ πνεῦμα ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπῆλθεν ἔφριξαν δέ μου

τρίχες καὶ σάρκες 16 ἀνέστην καὶ οὐκ ἐπέγνων εἶδον καὶ οὐκ ἦν μορφή πρὸ ὀφθαλμῶν μου ἀλλ' ἢ αὔραν καὶ φωνὴν ἤκουον 17 τί γὰρ μὴ καθαρὸς ἔσται βροτὸς ἐναντίον κυρίου ἢ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ ἄμειπτος ἀνὴρ 18 εἰ κατὰ παίδων αὐτοῦ οὐ πιστεύει κατὰ δὲ ἀγγέλων αὐτοῦ σκολιόν τι ἐπενόησεν 19 τοὺς δὲ κατοικοῦντας οἰκίας πηλίνας ἐξ ὧν καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ ἐσμεν ἔπαισεν αὐτοὺς σιτὸς τρόπον 20 καὶ ἀπὸ πρωίθεν ἕως ἐσπέρας οὐκέτι εἰσὶν παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι αὐτοὺς ἑαυτοῖς βοηθηῆσαι ἀπώλοντο 21 ἐνεφύσησεν γὰρ αὐτοῖς καὶ ἐξηράνθησαν ἀπώλοντο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς σοφίαν

5 ἐπικάλεσαι δέ εἰ τίς σοι ὑπακούσεται ἢ εἴ τινα ἀγγέλων ἀγίων ὄψῃ 2 καὶ γὰρ ἄφρονα ἀναιρεῖ ὄργη πεπλανημένον δὲ θανατοῖ ζῆλος 3 ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἄφρονας ρίζαν βάλλοντας ἀλλ' εὐθέως ἐβρώθη αὐτῶν ἡ διαίτα 4 πόρρω γένοιτο οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ σωτηρίας κολαβρισθεῖσαν δὲ ἐπὶ θύραις ἡσόνων καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐξαιρούμενος 5 ἂ γὰρ ἐκεῖνοι συνήγαγον δίκαιοι ἔδονται αὐτοὶ δὲ ἐκ κακῶν οὐκ ἐξαίρετοι ἔσονται ἐκσιφωνισθεῖη αὐτῶν ἡ ἰσχὺς 6 οὐ γὰρ μὴ ἐξέλθη ἐκ τῆς γῆς κόπος οὐδὲ ἐξ ὀρέων ἀναβλαστήσει πόνος 7 ἀλλὰ ἄνθρωπος γεννᾶται κόπῳ νεοσοοὶ δὲ γυπὸς τὰ ὑψηλὰ πέτονται 8 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἐγὼ δεηθήσομαι κυρίου κύριον δὲ τὸν πάντων δεσπότην ἐπικαλέσομαι 9 τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα ἔνδοξά τε καὶ ἐξαΐσια ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς 10 τὸν διδόντα ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν ἀποστέλλοντα ὕδωρ ἐπὶ τὴν ὑπ' οὐρανόν 11 τὸν ποιοῦντα ταπεινοὺς εἰς ὕψος καὶ ἀπολωλότας ἐξεγείροντα 12 διαλλάσσοντα βουλάς πανούργων καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν αἱ χεῖρες αὐτῶν ἀληθές 13 ὁ καταλαμβάνων σοφοὺς ἐν τῇ φρονήσει βουλήν δὲ πολυπλόκων ἐξέστησεν 14 ἡμέρας συναντήσεται αὐτοῖς σκότος τὸ δὲ μεσημβρινὸν ψηλαφήσασαν ἴσα νυκτί 15 ἀπόλοιτο δὲ ἐν πολέμῳ ἀδύνατος δὲ ἐξέλθοι ἐκ χειρὸς δυνάστου 16 εἴη δὲ ἀδυνάτω

ἐλπὶς ἀδίκου δὲ στόμα ἐμφραχθεῖη **17** μακάριος δὲ ἄνθρωπος ὃν ἤλεγξεν ὁ κύριος νουθέτημα δὲ παντοκράτορος μὴ ἀπαναίνου **18** αὐτὸς γὰρ ἀλγεῖν ποιεῖ καὶ πάλιν ἀποκαθίστησιν ἔπαισεν καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἰάσαντο **19** ἐξάκις ἐξ ἀναγκῶν σε ἐξελεῖται ἐν δὲ τῷ ἐβδόμῳ οὐ μὴ ἄψηταί σου κακόν **20** ἐν λιμῷ ῥύσεται σε ἐκ θανάτου ἐν πολέμῳ δὲ ἐκ χειρὸς σιδήρου λύσει σε **21** ἀπὸ μάστιγος γλώσσης σε κρύψει καὶ οὐ μὴ φοβηθῆς ἀπὸ κακῶν ἐρχομένων **22** ἀδίκων καὶ ἀνόμων καταγελάσῃ ἀπὸ δὲ θηρίων ἀγρίων οὐ μὴ φοβηθῆς **23** θῆρες γὰρ ἄγριοι εἰρηνεύσουσίν σοι **24** εἶτα γνώσῃ ὅτι εἰρηνεύσει σου ὁ οἶκος ἢ δὲ δίαίτα τῆς σκηνῆς σου οὐ μὴ ἀμάρτη **25** γνώσῃ δὲ ὅτι πολὺ τὸ σπέρμα σου τὰ δὲ τέκνα σου ἔσται ὡσπερ τὸ παμβότανον τοῦ ἀγροῦ **26** ἐλεύση δὲ ἐν τάφῳ ὡσπερ σῖτος ὠριμος κατὰ καιρὸν θεριζόμενος ἢ ὡσπερ θιμωνιά ἄλωνος καθ' ὥραν συγκομισθεῖσα **27** ἰδοὺ ταῦτα οὕτως ἐξιχνιάσαμεν ταῦτά ἐστιν ἃ ἀκηκόαμεν σὺ δὲ γνῶθι σεαυτῷ εἴ τι ἔπραξας

6 ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει **2** εἰ γὰρ τις ἰστῶν στήσαι μου τὴν ὀργὴν τὰς δὲ ὀδύνας μου ἄραι ἐν ζυγῷ ὁμοθυμαδόν **3** καὶ δὴ ἄμμου παραλίαι βαρυτέρα ἔσται ἀλλ' ὡς ἔοικεν τὰ ῥήματά μου ἐστὶν φαῦλα **4** βέλη γὰρ κυρίου ἐν τῷ σώματί μου ἐστὶν ὧν ὁ θυμὸς αὐτῶν ἐκπίνει μου τὸ αἷμα ὅταν ἄρξωμαι λαλεῖν κεντοῦσί με **5** τί γὰρ μὴ διὰ κενῆς κεκράξεται ὄνος ἄγριος ἀλλ' ἢ τὰ σῖτα ζητῶν εἰ δὲ καὶ ῥήξει φωνὴν βοῦς ἐπὶ φάτνης ἔχων τὰ βρώματα **6** εἰ βρωθήσεται ἄρτος ἄνευ ἀλός εἰ δὲ καὶ ἔστιν γεῦμα ἐν ῥήμασιν κενοῖς **7** οὐ δύναται γὰρ παύσασθαι μου ἡ ψυχὴ βρόμον γὰρ ὀρῶ τὰ σῖτά μου ὡσπερ ὀσμὴν λέοντος **8** εἰ γὰρ δῶη καὶ ἔλθοι μου ἡ αἴτησις καὶ τὴν ἐλπίδα μου δῶη ὁ κύριος **9** ἀρξάμενος ὁ κύριος τρωσάτω με εἰς τέλος δὲ μὴ με ἀνελέτω **10** εἶη δέ μου πόλις τάφος ἐφ' ἧς ἐπὶ τειχεῶν ἠλλόμην ἐπ' αὐτῆς οὐ μὴ φείσωμαι οὐ γὰρ ἐψυσάμην

ῥήματα ἅγια θεοῦ μου **11** τίς γὰρ μου ἡ ἰσχὺς ὅτι ὑπομένω ἢ τίς μου ὁ χρόνος ὅτι ἀνέχεταιί μου ἡ ψυχὴ **12** μὴ ἰσχὺς λίθων ἢ ἰσχὺς μου ἢ αἱ σάρκες μου εἰσὶν χάλκεια **13** ἢ οὐκ ἐπ' αὐτῷ ἐπεποιθεῖν βοήθεια δὲ ἀπ' ἐμοῦ ἄπεστιν **14** ἀπείπατό με ἔλεος ἐπισκοπὴ δὲ κυρίου ὑπερεῖδέν με **15** οὐ προσεῖδόν με οἱ ἐγγύτατοί μου ὡσπερ χειμάρρους ἐκλείπων ἢ ὡσπερ κύμα παρηλθόν με **16** οἵτινές με διευλαβοῦντο νῦν ἐπιπεπτῶκασίν μοι ὡσπερ χιῶν ἢ κρύσταλλος πεπηγώς **17** καθὼς τακεῖσα θέρμης γενομένης οὐκ ἐπεγνώσθη ὅπερ ἦν **18** οὕτως κἀγὼ κατελείφθην ὑπὸ πάντων ἀπωλόμην δὲ καὶ ἕξοικος ἐγενόμην **19** ἴδετε ὁδοὺς θαιμανῶν ἀτραποὺς Σαβῶν οἱ διορῶντες **20** καὶ αἰσχύνην ὀφειλήσουσιν οἱ ἐπὶ πόλεσιν καὶ χρήμασιν πεποιθότες **21** ἀτὰρ δὲ καὶ ὑμεῖς ἐπέβητέ μοι ἀνελεημόνως ὥστε ἰδόντες τὸ ἐμὸν τραῦμα φοβήθητε **22** τί γὰρ μὴ τι ὑμᾶς ἤτησα ἢ τῆς παρ' ὑμῶν ἰσχύος ἐπιδέομαι **23** ὥστε σώσαί με ἐξ ἐχθρῶν ἢ ἐκ χειρὸς δυναστῶν ῥύσασθαι με **24** διδάξατέ με ἐγὼ δὲ κωφεύσω εἴ τι πεπλάνημαι φράσατέ μοι **25** ἀλλ' ὡς ἔοικεν φαῦλα ἀληθινοῦ ῥήματα οὐ γὰρ παρ' ὑμῶν ἰσχὺν αἰτοῦμαι **26** οὐδὲ ὁ ἔλεγχος ὑμῶν ῥήμασίν με παύσει οὐδὲ γὰρ ὑμῶν φθέγμα ῥήματος ἀνεξομαι **27** πλὴν ὅτι ἐπ' ὀρφανῷ ἐπιπίπτετε ἐνάλλεσθε δὲ ἐπὶ φίλῳ ὑμῶν **28** νυνὶ δὲ εἰσβλέψας εἰς πρόσωπα ὑμῶν οὐ ψεύσομαι **29** καθίσατε δὴ καὶ μὴ εἶη ἄδικον καὶ πάλιν τῷ δικαίῳ συνέρχεσθε **30** οὐ γὰρ ἐστὶν ἐν γλώσσῃ μου ἄδικον ἢ ὁ λάρυγξ μου οὐχὶ σύνεσιν μελετᾷ

7 πρότερον οὐχὶ πειρατήριόν ἐστὶν ὁ βίος ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὡσπερ μισθίου ἀθημερινοῦ ἢ ζωῆ αὐτοῦ **2** ἢ ὡσπερ θεράπων δεδοικώς τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ τετευχώς σκιας ἢ ὡσπερ μισθωτὸς ἀναμένων τὸν μισθὸν αὐτοῦ **3** οὕτως κἀγὼ ὑπέμεινα μῆνας κενοῦς νύκτες δὲ ὀδυνῶν δεδομέναί μοι εἰσὶν **4** ἐὰν κοιμηθῶ λέγω πότε ἡμέρα ὡς δ' ἂν ἀναστῶ πάλιν πότε ἐσπέρα

πλήρης δὲ γίνομαι ὀδυνῶν ἀπὸ ἐσπέρας ἕως πρωὶ
5 φύρεται δέ μου τὸ σῶμα ἐν σαπρίᾳ σκολήκων
τήκω δὲ βῶλακας γῆς ἀπὸ ἰχθῶρος ξύων 6 ὁ δὲ
βίος μου ἐστὶν ἐλαφρότερος λαλιάς ἀπόλωλεν δὲ
ἐν κενῇ ἐλπίδι 7 μνησθητι οὖν ὅτι πνεῦμά μου ἢ
ζωὴ καὶ οὐκέτι ἐπανελεύσεται ὁ ὀφθαλμός μου
ἰδεῖν ἀγαθόν 8 οὐ περιβλέφεται με ὀφθαλμός
ὀρῶντός με οἱ ὀφθαλμοί σου ἐν ἐμοί καὶ οὐκέτι
εἰμί 9 ὡσπερ νέφος ἀποκαθαρθὲν ἀπ' οὐρανοῦ
ἐὰν γὰρ ἄνθρωπος καταβῆ εἰς ἄδην οὐκέτι μὴ
ἀναβῆ (Sheol h7585) 10 οὐδ' οὐ μὴ ἐπιστρέψῃ ἔτι
εἰς τὸν ἴδιον οἶκον οὐδὲ μὴ ἐπιγνῶ αὐτὸν ἔτι
ὁ τόπος αὐτοῦ 11 ἀτὰρ οὖν οὐδὲ ἐγὼ φείσομαι
τῷ στόματί μου λαλήσω ἐν ἀνάγκῃ ὧν ἀνοίξω
πικρίαν ψυχῆς μου συνεχόμενος 12 πότερον
θάλασσά εἰμι ἢ δράκων ὅτι κατέταξας ἐπ' ἐμέ
φυλακὴν 13 εἶπα ὅτι παρακαλέσει με ἢ κλίνη
μου ἀνοίσω δὲ πρὸς ἐμαυτὸν ἰδίᾳ λόγον τῇ κοίτῃ
μου 14 ἐκφοβεῖς με ἐνυπνίους καὶ ἐν ὀράμασίν με
καταπλήσσεις 15 ἀπαλλάξεις ἀπὸ πνεύματός μου
τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ δὲ θανάτου τὰ ὀσᾶ μου 16
οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ζήσομαι ἵνα μακροθυμήσω
ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ κενὸς γάρ μου ὁ βίος 17 τί γάρ
ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι ἐμεγάλυνας αὐτὸν ἢ ὅτι
προσέχεις τὸν νοῦν εἰς αὐτὸν 18 ἢ ἐπισκοπῆν
αὐτοῦ ποιήσῃ ἕως τὸ πρῶν καὶ εἰς ἀνάπαυσιν
αὐτὸν κρινεῖς 19 ἕως τίνος οὐκ ἔαξ με οὐδὲ
προΐη με ἕως ἂν καταπίω τὸν πτύελόν μου ἐν
ὀδύνῃ 20 εἰ ἐγὼ ἤμαρτον τί δύναμαί σοι πρᾶξι ὁ
ἐπιστάμενος τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων διὰ τί ἔθου
με κατεντευκτὴν σου εἰμί δὲ ἐπὶ σοὶ φορτίον 21
καὶ διὰ τί οὐκ ἐποίησω τῆς ἀνομίας μου λήθην
καὶ καθαρισμόν τῆς ἀμαρτίας μου νυνὶ δὲ εἰς
γῆν ἀπελεύσομαι ὀρθρίζων δὲ οὐκέτι εἰμί

8 ὑπολαβὼν δὲ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης λέγει 2 μέχρι
τίνος λαλήσεις ταῦτα πνεῦμα πολυρῆμον τοῦ
στόματός σου 3 μὴ ὁ κύριος ἀδικήσῃ κρίνων ἢ
ὁ τὰ πάντα ποιήσας ταραξεί τὸ δίκαιον 4 εἰ οἱ
υἱοί σου ἤμαρτον ἐναντίον αὐτοῦ ἀπέστειλεν

ἐν χειρὶ ἀνομίας αὐτῶν 5 σὺ δὲ ὀρθρίζε πρὸς
κύριον παντοκράτορα δεόμενος 6 εἰ καθαρὸς
εἶ καὶ ἀληθινὸς δεήσεως ἐπακούσεται σου
ἀποκαταστήσει δέ σοι δίκαιταν δικαιοσύνης 7
ἔσται οὖν τὰ μὲν πρῶτά σου ὀλίγα τὰ δὲ ἔσχατά
σου ἀμύθητα 8 ἐπερώτησον γὰρ γενεὰν πρώτην
ἐξιχνίασον δὲ κατὰ γένος πατέρων 9 χθιζοὶ γὰρ
ἔσμεν καὶ οὐκ οἶδαμεν σκιά γὰρ ἐστὶν ἡμῶν ἐπὶ
τῆς γῆς ὁ βίος 10 ἢ οὐχ οὗτοί σε διδάξουσιν καὶ
ἀναγγελοῦσιν καὶ ἐκ καρδίας ἐξάξουσιν ῥήματα
11 μὴ θάλλει πάπυρος ἄνευ ὕδατος ἢ ὑψωθήσεται
βούτομον ἄνευ πότου 12 ἔτι ὄν ἐπὶ ῥίζης καὶ
οὐ μὴ θερισθῇ πρὸ τοῦ πιεῖν πᾶσα βοτάνη οὐχὶ
ξηραίνεται 13 οὕτως τοῖνον ἔσται τὰ ἔσχατα
πάντων τῶν ἐπιλανθανομένων τοῦ κυρίου ἐλπίς
γὰρ ἀσεβοῦς ἀπολεῖται 14 ἀοίκητος γὰρ αὐτοῦ
ἔσται ὁ οἶκος ἀράχνη δὲ αὐτοῦ ἀποβήσεται ἢ
σκηνή 15 ἐὰν ὑπερεῖσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ οὐ μὴ
στῆ ἐπιλαβομένου δὲ αὐτοῦ οὐ μὴ ὑπομείνῃ 16
ὕγρὸς γὰρ ἐστὶν ὑπὸ ἡλίου καὶ ἐκ σαπρίας αὐτοῦ
ὁ ῥάδαμος αὐτοῦ ἐξελεύσεται 17 ἐπὶ συναγωγῆν
λίθων κοιμᾶται ἐν δὲ μέσῳ χαλίκων ζήσεται 18
ἐὰν καταπίῃ ὁ τόπος ψεύσεται αὐτὸν οὐχ ἐόρακας
τοιαῦτα 19 ὅτι καταστροφή ἀσεβοῦς τοιαύτη ἐκ
δὲ γῆς ἄλλον ἀναβλαστήσει 20 ὁ γὰρ κύριος οὐ μὴ
ἀποποιήσῃ τὸν ἄκακον πᾶν δὲ δῶρον ἀσεβοῦς
οὐ δέξεται 21 ἀληθινῶν δὲ στόμα ἐμπλήσει
γέλωτος τὰ δὲ χεῖλη αὐτῶν ἐξομολογήσεως 22 οἱ
δὲ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐνδύσονται αἰσχύνῃν δίκαια δὲ
ἀσεβοῦς οὐκ ἔσται

9 ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει 2 ἐπ' ἀληθείας οἶδα
ὅτι οὕτως ἐστὶν πῶς γὰρ ἔσται δίκαιος βροτὸς
παρὰ κυρίῳ 3 ἐὰν γὰρ βούληται κριθῆναι αὐτῷ
οὐ μὴ ὑπακούσῃ αὐτῷ ἵνα μὴ ἀντείπῃ πρὸς ἓνα
λόγον αὐτοῦ ἐκ χιλίων 4 σοφὸς γὰρ ἐστὶν διανοία
κραταιὸς τε καὶ μέγας τίς σκληρὸς γενόμενος
ἐναντίον αὐτοῦ ὑπέμεινε 5 ὁ παλαιῶν ὄρη
καὶ οὐκ οἶδασιν ὁ καταστρέφων αὐτὰ ὄργῃ 6 ὁ
σεῖων τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐκ θεμελίων οἱ δὲ στῦλοι

αὐτῆς σαλεύονται 7 ὁ λέγων τῷ ἡλίῳ καὶ οὐκ ἀνατέλλει κατὰ δὲ ἄστρον κατασφραγίζει 8 ὁ τανύσας τὸν οὐρανὸν μόνος καὶ περιπατῶν ὡς ἐπ' ἐδάφους ἐπὶ θαλάσσης 9 ὁ ποιῶν Πλειάδα καὶ ἕσπερον καὶ ἄρκτουρον καὶ ταμίαια νότου 10 ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς 11 ἐὰν ὑπερβῆ με οὐ μὴ ἴδω καὶ ἐὰν παρέλθῃ με οὐδ' ὡς ἕγνω 12 ἐὰν ἀπαλλάξῃ τίς ἀποστρέψει ἢ τίς ἐρεῖ αὐτῷ τί ἐποίησας 13 αὐτὸς γὰρ ἀπέστραπται ὀργὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐκάμφθησαν κήτη τὰ ὑπ' οὐρανόν 14 ἐὰν δέ μου ὑπακούσῃται ἢ διακρινεῖ τὰ ῥήματά μου 15 ἐὰν τε γὰρ ὦ δίκαιος οὐκ εἰσακούσεταιί μου τοῦ κρίματος αὐτοῦ δεηθήσομαι 16 ἐὰν τε καλέσω καὶ ὑπακούσῃ οὐ πιστεύω ὅτι εἰσακήκοέν μου 17 μὴ γνόφῳ με ἐκτρίψῃ πολλὰ δέ μου τὰ συντρίμματα πεποίηκεν διὰ κενῆς 18 οὐκ ἐὰ γὰρ με ἀναπνεῦσαι ἐνέπλησεν δέ με πικρίας 19 ὅτι μὲν γὰρ ἰσχύι κρατεῖ τίς οὖν κρίματι αὐτοῦ ἀντιστήσεται 20 ἐὰν γὰρ ὦ δίκαιος τὸ στόμα μου ἀσεβήσῃ ἐὰν τε ὦ ἄμεμπτος σκολιὸς ἀποβήσομαι 21 εἴτε γὰρ ἠσέβησα οὐκ οἶδα τῇ ψυχῇ πλήν ὅτι ἀφαιρεῖταί μου ἡ ζωὴ 22 διὸ εἶπον μέγαν καὶ δυνάστην ἀπολλύει ὀργή 23 ὅτι φαῦλοι ἐν θανάτῳ ἐξαίσίῳ ἀλλὰ δίκαιοι καταγελῶνται 24 παραδέδονται γὰρ εἰς χεῖρας ἀσεβοῦς πρόσωπα κριτῶν αὐτῆς συγκαλύπτει εἰ δὲ μὴ αὐτός τίς ἐστιν 25 ὁ δὲ βίος μου ἐστιν ἐλαφρότερος δρομέως ἀπέδρασαν καὶ οὐκ εἶδσαν 26 ἢ καὶ ἔστιν ναυσὶν ἴχνος ὁδοῦ ἢ ἀετοῦ πετομένου ζητοῦντος βοράν 27 ἐὰν τε γὰρ εἶπω ἐπιλήσομαι λαλῶν συγκύψας τῷ προσώπῳ στενάξω 28 σεῖομαι πᾶσιν τοῖς μέλεσιν οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ ἀθῶόν με ἐάσεις 29 ἐπειδὴ δέ εἰμι ἀσεβῆς διὰ τί οὐκ ἀπέθανον 30 ἐὰν γὰρ ἀπολουσώμαι χιόνι καὶ ἀποκαθάρωμαί χερσὶν καθαραῖς 31 ἱκανῶς ἐν ῥύπῳ με ἔβαψας ἐβδελύξατο δέ με ἡ στολή 32 οὐ γὰρ εἶ ἄνθρωπος κατ' ἐμέ ᾧ ἀντικρινουῖμαι ἵνα ἔλθωμεν ὁμοθυμαδὸν εἰς κρίσιν 33 εἶθε ἦν ὁ μεσίτης ἡμῶν καὶ ἐλέγχων καὶ

διακούμεν ἄνὰ μέσον ἀμφοτέρων 34 ἀπαλλαξάτω ἅπ' ἐμοῦ τὴν ῥάβδον ὁ δὲ φόβος αὐτοῦ μὴ με στροβείτω 35 καὶ οὐ μὴ φοβηθῶ ἀλλὰ λαλήσω οὐ γὰρ οὕτω συνεπίσταμαι

10 κάμνων τῇ ψυχῇ μου στένων ἐπαφήσω ἐπ' αὐτὸν τὰ ῥήματά μου λαλήσω πικρία ψυχῆς μου συνεχόμενος 2 καὶ ἐρῶ πρὸς κύριον μὴ με ἀσεβεῖν δίδασκε καὶ διὰ τί με οὕτως ἔκρινας 3 ἢ καλόν σοι ἐὰν ἀδικήσω ὅτι ἀπέιω ἔργα χειρῶν σου βουλή δὲ ἀσεβῶν προσέσχες 4 ἢ ὡσπερ βροτὸς ὄρα καθορᾶς ἢ καθὼς ὄρα ἄνθρωπος βλέψῃ 5 ἢ ὁ βίος σου ἀνθρώπινος ἐστὶν ἢ τὰ ἔτη σου ἀνδρός 6 ὅτι ἀνεζήτησας τὴν ἀνομίαν μου καὶ τὰς ἁμαρτίας μου ἐξιχνίασας 7 οἶδας γὰρ ὅτι οὐκ ἠσέβησα ἀλλὰ τίς ἐστὶν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν σου ἐξαιρούμενος 8 αἱ χεῖρές σου ἔπλασάν με καὶ ἐποίησάν με μετὰ ταῦτα μεταβαλὼν με ἔπαισας 9 μνήσθητι ὅτι πληθὸν με ἔπλασας εἰς δὲ γῆν με πάλιν ἀποστρέφεις 10 ἢ οὐχ ὡσπερ γάλα με ἤμελξας ἐτύρωσας δέ με ἴσα τυρῶ 11 δέρμα καὶ κρέας με ἐνέδυσας ὀστέοις δὲ καὶ νεῦροις με ἐνεΐρας 12 ζωὴν δὲ καὶ ἔλεος ἔθου παρ' ἐμοῦ ἢ δὲ ἐπισκοπὴ σου ἐφύλαξέν μου τὸ πνεῦμα 13 ταῦτα ἔχων ἐν σεαυτῷ οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐθέν 14 ἐὰν τε γὰρ ἁμάρτω φυλάσσεις με ἀπὸ δὲ ἀνομίας οὐκ ἀθῶόν με πεποίηκας 15 ἐὰν τε γὰρ ἀσεβῆς ὦ οἴμμοι ἐὰν τε ὦ δίκαιος οὐ δύναμαι ἀνακύψαι πλήρης γὰρ ἀτιμίας εἰμί 16 ἀγρεύομαι γὰρ ὡσπερ λέων εἰς σφαγὴν πάλιν δὲ μεταβαλὼν δεινῶς με ὀλέκεις 17 ἐπανακαινίζων ἐπ' ἐμὲ τὴν ἔτασίν μου ὀργῇ δὲ μεγάλη μοι ἐχρήσω ἐπήγαγες δὲ ἐπ' ἐμὲ πειρατήρια 18 ἵνα τί οὖν ἐκ κοιλίας με ἐξήγαγες καὶ οὐκ ἀπέθανον ὀφθαλμὸς δέ με οὐκ εἶδεν 19 καὶ ὡσπερ οὐκ ὦν ἐγενόμην διὰ τί γὰρ ἐκ γαστροῦ εἰς μνήμα οὐκ ἀπηλλάγην 20 ἢ οὐκ ὀλίγος ἐστὶν ὁ χρόνος τοῦ βίου μου ἕασόν με ἀναπαύσασθαι μικρὸν 21 πρὸ τοῦ με πορευθῆναι ὅθεν οὐκ ἀναστρέψω εἰς γῆν σκοτεινὴν καὶ γνοφεράν 22 εἰς γῆν σκότους

αἰωνίου οὐ οὐκ ἔστιν φέγγος οὐδὲ ὄραν ζωὴν βροτῶν

11 ὑπολαβὼν δὲ Σωφάρ ὁ Μιναῖος λέγει 2 ὁ τὰ πολλὰ λέγων καὶ ἀντακούσεται ἢ καὶ ὁ εὐλαλος οἶεται εἶναι δίκαιος εὐλογημένος γεννητὸς γυναικὸς ὀλιγόβιος 3 μὴ πολὺς ἐν ῥήμασιν γίνου οὐ γὰρ ἔστιν ὁ ἀντικρινόμενος σοι 4 μὴ γὰρ λέγε ὅτι καθαρὸς εἰμι τοῖς ἔργοις καὶ ἄμεμπτος ἐναντίον αὐτοῦ 5 ἀλλὰ πῶς ἂν ὁ κύριος λαλήσῃ πρὸς σέ καὶ ἀνοίξῃ χεῖλῃ αὐτοῦ μετὰ σοῦ 6 εἶτα ἀναγγελεῖ σοι δύναμιν σοφίας ὅτι διπλοῦς ἔσται τῶν κατὰ σέ καὶ τότε γνώσῃ ὅτι ἄξιός σοι ἀπέβη ἀπὸ κυρίου ὧν ἡμάρτηκας 7 ἢ ἴχνος κυρίου εὐρήσεις ἢ εἰς τὰ ἔσχατα ἀφίκου ἃ ἐποίησεν ὁ παντοκράτωρ 8 ὑψηλὸς ὁ οὐρανὸς καὶ τί ποιήσεις βαθύτερα δὲ τῶν ἐν ἄδου τί οἶδας (Sheol h7585) 9 ἢ μακρότερα μέτρου γῆς ἢ εὐρους θαλάσσης 10 ἐὰν δὲ καταστρέψῃ τὰ πάντα τίς ἐρεῖ αὐτῷ τί ἐποίησας 11 αὐτὸς γὰρ οἶδεν ἔργα ἀνόμων ἰδὼν δὲ ἄτοπα οὐ παρόψεται 12 ἄνθρωπος δὲ ἄλλως νήχεται λόγοις βροτὸς δὲ γεννητὸς γυναικὸς ἴσα ὄνω ἐρημίτη 13 εἰ γὰρ σὺ καθαρὰν ἔθου τὴν καρδίαν σου ὑπτιάζεις δὲ χεῖρας πρὸς αὐτόν 14 εἰ ἄνομόν τί ἐστιν ἐν χερσίν σου πόρρω ποιήσον αὐτὸ ἀπὸ σοῦ ἀδικία δὲ ἐν διαίτη σου μὴ ἀυλισθίτω 15 οὕτως γὰρ ἀναλάμψει σου τὸ πρόσωπον ὡσπερ ὕδωρ καθαρὸν ἐκδύση δὲ ῥύπον καὶ οὐ μὴ φοβηθῆς 16 καὶ τὸν κόπον ἐπιλήσῃ ὡσπερ κῦμα παρελθὸν καὶ οὐ πτοηθήσῃ 17 ἢ δὲ εὐχή σου ὡσπερ ἐωσφόρος ἐκ δὲ μεσημβρίας ἀνατελεῖ σοι ζωὴ 18 πεποιθὸς τε ἔσῃ ὅτι ἔστιν σοι ἐλπίς ἐκ δὲ μερίμνης καὶ φροντίδος ἀναφανεῖταί σοι εἰρήνη 19 ἡσυχάσεις γὰρ καὶ οὐκ ἔσται ὁ πολεμῶν σε μεταβαλόμενοι δὲ πολλοὶ σου δεηθήσονται 20 σωτηρία δὲ αὐτοῦς ἀπολείψει ἢ γὰρ ἐλπίς αὐτῶν ἀπώλεια ὀφθαλμοῖς δὲ ἀσεβῶν τακήσονται

12 ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει 2 εἶτα ὑμεῖς ἐστε ἄνθρωποι ἢ μεθ' ὑμῶν τελευτήσει σοφία 3 κάμοι μὲν καρδία καθ' ὑμᾶς ἔστιν 4 δίκαιος γὰρ ἀνὴρ καὶ ἄμεμπτος ἐγενήθη εἰς χλεύασμα 5 εἰς χρόνον γὰρ τακτὸν ἠτοίμαστο πεσεῖν ὑπὸ ἄλλους οἴκους τε αὐτοῦ ἐκπορθεῖσθαι ὑπὸ ἀνόμων 6 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μηδεὶς πεποιθέτω πονηρὸς ὧν ἀθῶος ἔσεσθαι ὅσοι παροργίζουσιν τὸν κύριον ὡς οὐχὶ καὶ ἔτασις αὐτῶν ἔσται 7 ἀλλὰ δὴ ἐπερώτησον τετράποδα ἐὰν σοι εἴπωσιν πετεινὰ δὲ οὐρανοῦ ἐὰν σοι ἀπαγγείλωσιν 8 ἐκδιήγησαι δὲ γῆ ἐὰν σοι φράσῃ καὶ ἐξηγήσονται σοι οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης 9 τίς οὐκ ἔγνω ἐν πᾶσι τούτοις ὅτι χεῖρ κυρίου ἐποίησεν ταῦτα 10 εἰ μὴ ἐν χεירὶ αὐτοῦ ψυχὴ πάντων τῶν ζώντων καὶ πνεῦμα παντὸς ἀνθρώπου 11 οὓς μὲν γὰρ ῥήματα διακρίνει λάρυγξ δὲ σῖτα γεύεται 12 ἐν πολλῷ χρόνῳ σοφία ἐν δὲ πολλῷ βίῳ ἐπιστήμη 13 παρ' αὐτῷ σοφία καὶ δύναμις αὐτῷ βουλή καὶ σύνεσις 14 ἐὰν καταβάλῃ τίς οἰκοδομήσῃ ἐὰν κλείσῃ κατὰ ἀνθρώπων τίς ἀνοίξει 15 ἐὰν κωλύσῃ τὸ ὄδωρ ξηρανεῖ τὴν γῆν ἐὰν δὲ ἐπαφῇ ἀπώλεσεν αὐτὴν καταστρέψας 16 παρ' αὐτῷ κράτος καὶ ἰσχύς αὐτῷ ἐπιστήμη καὶ σύνεσις 17 διάγων βουλευτὰς αἰχμαλώτους κριτὰς δὲ γῆς ἐξέστησεν 18 καθιζάνων βασιλεῖς ἐπὶ θρόνους καὶ περιέδησεν ζώνῃ ὀσφύας αὐτῶν 19 ἐξαποστέλλων ἱερεῖς αἰχμαλώτους δυνάστας δὲ γῆς κατέστρεψεν 20 διαλλάσσων χεῖλῃ πιστῶν σύνεσις δὲ πρεσβυτέρων ἔγνω 21 ἐκχέων ἀτιμίαν ἐπ' ἄρχοντας ταπεινοὺς δὲ ἰάσατο 22 ἀνακαλύπτων βαθέα ἐκ σκότους ἐξήγαγεν δὲ εἰς φῶς σκιὰν θανάτου 23 πλανῶν ἔθνη καὶ ἀπολλύων αὐτὰ καταστρωτωνύων ἔθνη καὶ καθοδηγῶν αὐτὰ 24 διαλλάσσων καρδίας ἀρχόντων γῆς ἐπλάνησεν δὲ αὐτοὺς ὀδῶν ἢ οὐκ ᾔδεισαν 25 ψηλαφήσασαν σκότος καὶ μὴ φῶς πλανηθείσαν δὲ ὡσπερ ὁ μεθύων

13 ἰδοὺ ταῦτα ἑώρακέν μου ὁ ὀφθαλμὸς καὶ ἀκήκοέν μου τὸ οὖς **2** καὶ οἶδα ὅσα καὶ ὑμεῖς ἐπίστασθε καὶ οὐκ ἀσυνετώτερός εἰμι ὑμῶν **3** οὐ μὴν δὲ ἀλλ' ἐγὼ πρὸς κύριον λαλήσω ἐλέγξω δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ἐὰν βούληται **4** ὑμεῖς δὲ ἔστε ἰατροὶ ἄδικοι καὶ ἰαταὶ κακῶν πάντες **5** εἴη δὲ ὑμῖν κωφεῦσαι καὶ ἀποβήσεται ὑμῖν εἰς σοφίαν **6** ἀκούσατε ἔλεγχον στόματός μου κρίσιν δὲ χειλέων μου προσέχετε **7** πότερον οὐκ ἔναντι κυρίου λαλεῖτε ἔναντι δὲ αὐτοῦ φθέγγεσθε δόλον **8** ἢ ὑποστελεῖσθε ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ κριταὶ γένεσθε **9** καλὸν γε ἐὰν ἐξιχνιάσῃ ὑμᾶς εἰ γὰρ τὰ πάντα ποιοῦντες προστεθήσεσθε αὐτῷ **10** οὐθὲν ἦττον ἐλέγξει ὑμᾶς εἰ δὲ καὶ κρυφῇ πρόσωπα θαυμάσετε **11** πότερον οὐχὶ δεινὰ αὐτοῦ στροβήσῃ ὑμᾶς φόβος δὲ παρ' αὐτοῦ ἐπιπεσεῖται ὑμῖν **12** ἀποβήσεται δὲ ὑμῶν τὸ ἀγαυρίαμα ἴσα σποδῶ τὸ δὲ σῶμα πῆλινον **13** κωφεύσατε ἵνα λαλήσω καὶ ἀναπαύσωμαι θυμῷ **14** ἀναλαβὼν τὰς σάρκας μου τοῖς ὁδοῦσιν ψυχὴν δέ μου θήσω ἐν χειρὶ **15** ἐὰν με χειρώσῃται ὁ δυνάστης ἐπεὶ καὶ ἤρκαται ἡ μὴν λαλήσω καὶ ἐλέγξω ἐναντίον αὐτοῦ **16** καὶ τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν οὐ γὰρ ἐναντίον αὐτοῦ δόλος εἰσελεύσεται **17** ἀκούσατε ἀκούσατε τὰ ῥήματά μου ἀναγγελῶ γὰρ ὑμῶν ἀκουόντων **18** ἰδοὺ ἐγὼ ἐγγύς εἰμι τοῦ κρίματός μου οἶδα ἐγὼ ὅτι δίκαιος ἀναφανοῦμαι **19** τίς γὰρ ἔστιν ὁ κριθισόμενός μοι ὅτι νῦν κωφεύσω καὶ ἐκλείψω **20** δυεῖν δέ μοι χρῆσις τότε ἀπὸ τοῦ προσώπου σου οὐ κρυβήσομαι **21** τὴν χεῖρα ἀπ' ἐμοῦ ἀπέχου καὶ ὁ φόβος σου μὴ με καταπλησέτω **22** εἴτα καλέσεις ἐγὼ δέ σοι ὑπακούσομαι ἢ λαλήσεις ἐγὼ δέ σοι δώσω ἀνταπόκρισιν **23** πόσαι εἰσὶν αἱ ἁμαρτίαι μου καὶ αἱ ἀνομίαι μου δίδασξόν με τίνας εἰσὶν **24** διὰ τί ἀπ' ἐμοῦ κρύπτῃ ἡγήσῃ δέ με ὑπεναντίον σοι **25** ἢ ὡς φύλλον κινούμενον ὑπὸ ἀνέμου εὐλαβηθήσῃ ἢ ὡς χόρτω φερομένῳ ὑπὸ πνεύματος ἀντίκεισαί μοι **26** ὅτι κατέγραψας κατ'

ἐμοῦ κακὰ περιέθηκας δέ μοι νεότητος ἁμαρτίας **27** ἔθου δέ μου τὸν πόδα ἐν κωλύματι ἐφύλαξας δέ μου πάντα τὰ ἔργα εἰς δὲ ρίζας τῶν ποδῶν μου ἀφίκου **28** ὁ παλαιοῦται ἴσα ἀσκῶ ἢ ὡσπερ ἰμάτιον σητόβρωτον

14 βροτὸς γὰρ γεννητὸς γυναικὸς ὀλιγόβιος καὶ πλήρης ὀργῆς **2** ἢ ὡσπερ ἄνθος ἀνθήσαν ἐξέπεσεν ἀπέδρα δὲ ὡσπερ σκιὰ καὶ οὐ μὴ στῆ **3** οὐχὶ καὶ τούτου λόγον ἐποιήσω καὶ τοῦτον ἐποίησας εἰσελθεῖν ἐν κρίματι ἐνώπιόν σου **4** τίς γὰρ καθαρὸς ἔσται ἀπὸ ρύπου ἀλλ' οὐθεις **5** ἐὰν καὶ μία ἡμέρα ὁ βίος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ἀριθμητοὶ δὲ μῆνες αὐτοῦ παρὰ σοὶ εἰς χρόνον ἔθου καὶ οὐ μὴ ὑπερβῆ **6** ἀπόστα ἀπ' αὐτοῦ ἵνα ἠσυχάσῃ καὶ εὐδοκῆσῃ τὸν βίον ὡσπερ ὁ μισθωτὸς **7** ἔστιν γὰρ δένδρω ἐλίς ἐὰν γὰρ ἐκκοπῆ ἔτι ἐπανθήσῃ καὶ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ οὐ μὴ ἐκλίπῃ **8** ἐὰν γὰρ γηράσῃ ἐν γῇ ἢ ῥίζα αὐτοῦ ἐν δὲ πέτρα τελευτήσῃ τὸ στέλεχος αὐτοῦ **9** ἀπὸ ὁσμῆς ὕδατος ἀνθήσῃ ποιήσῃ δὲ θερισμὸν ὡσπερ νεόφυτον **10** ἀνὴρ δὲ τελευτήσας ὥχρητο πεσὼν δὲ βροτὸς οὐκέτι ἔστιν **11** χρόνῳ γὰρ σπανίζεται θάλασσα ποταμὸς δὲ ἐρημωθεὶς ἐξηράνθη **12** ἄνθρωπος δὲ κοιμηθεὶς οὐ μὴ ἀναστῆ ἕως ἂν ὁ οὐρανὸς οὐ μὴ συρραφῇ καὶ οὐκ ἐξυπνισθήσονται ἐξ ὕπνου αὐτῶν **13** εἰ γὰρ ὄφελον ἐν ἄδῃ με ἐφύλαξας ἔκρυσας δέ με ἕως ἂν παύσηταί σου ἡ ὀργὴ καὶ τάξῃ μοι χρόνον ἐν ᾧ μνεῖάν μου ποιήσῃ (Sheol h7585) **14** ἐὰν γὰρ ἀποθάνῃ ἄνθρωπος ζήσεται συντελέσας ἡμέρας τοῦ βίου αὐτοῦ ὑπομενῶ ἕως ἂν ἀπάλιν γένωμαι **15** εἴτα καλέσεις ἐγὼ δέ σοι ὑπακούσομαι τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ ἀποποιῶ **16** ἠρίθμησας δέ μου τὰ ἐπιτηδεύματα καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ σε οὐδὲν τῶν ἁμαρτιῶν μου **17** ἐσφράγισας δέ μου τὰς ἀνομίας ἐν βαλλαντίῳ ἐπεσημῆνω δέ εἶ τι τᾶκων παρέβην **18** καὶ πλὴν ὄρος πίπτον διαπεσεῖται καὶ πέτρα παλαιωθήσεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς **19** λίθους ἐλέαναν ὕδατα καὶ κατέκλυσεν ὕδατα ὕπτια

τοῦ χρώματος τῆς γῆς καὶ ὑπομονὴν ἀνθρώπου ἀπώλεσας **20** ὧσας αὐτὸν εἰς τέλος καὶ ὥχето ἐπέστησας αὐτῷ τὸ πρόσωπον καὶ ἐξαπέστειλας **21** πολλῶν δὲ γενομένων τῶν υἰῶν αὐτοῦ οὐκ οἶδεν ἂν δὲ ὀλίγοι γένωνται οὐκ ἐπίσταται **22** ἀλλ' ἢ αἱ σάρκες αὐτοῦ ἤλγησαν ἢ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐπένησεν

15 ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιφας ὁ Θαιμανίτης λέγει **2** πότερον σοφὸς ἀπόκρισιν δώσει συνέσεως πνεύματος καὶ ἐνέπλησεν πόνον γαστρὸς **3** ἐλέγχων ἐν ῥήμασιν οἷς οὐ δεῖ ἐν λόγοις οἷς οὐδὲν ὄφελος **4** οὐ καὶ σὺ ἀπεποιήσω φόβον συνετελέσω δὲ ῥήματα τοιαῦτα ἔναντι τοῦ κυρίου **5** ἔνοχος εἶ ῥήμασιν στόματός σου οὐδὲ διέκρινας ῥήματα δυναστῶν **6** ἐλέγξαι σε τὸ σὸν στόμα καὶ μὴ ἐγὼ τὰ δὲ χεῖλῃ σου καταμαρτυρήσουσίν σου **7** τί γάρ μὴ πρῶτος ἀνθρώπων ἐγενήθης ἢ πρὸ θινῶν ἐπάγης **8** ἢ σύνταγμα κυρίου ἀκήκοας εἰς δὲ σὲ ἀφίκετο σοφία **9** τί γὰρ οἶδας ὃ οὐκ οἶδαμεν ἢ τί συνίεις ὃ οὐχὶ καὶ ἡμεῖς **10** καὶ γε πρεσβύτες καὶ γε παλαιὸς ἐν ἡμῖν βαρύτερος τοῦ πατρός σου ἡμέραις **11** ὀλίγα ὦν ἡμάρτηκας μεμαστίγῳσαι μεγάλως ὑπερβαλλόντως λελάληκας **12** τί ἐτόλμησεν ἡ καρδιά σου ἢ τί ἐπήνεγκαν οἱ ὀφθαλμοὶ σου **13** ὅτι θυμὸν ἔρηξας ἔναντι κυρίου ἐξήγαγες δὲ ἐκ στόματος ῥήματα τοιαῦτα **14** τίς γὰρ ὦν βροτός ὅτι ἔσται ἄμεμπτος ἢ ὡς ἐσόμενος δίκαιος γεννητὸς γυναικός **15** εἰ κατὰ ἀγίων οὐ πιστεύει οὐρανὸς δὲ οὐ καθαρὸς ἔναντιον αὐτοῦ **16** ἕα δὲ ἐβδελυγμένος καὶ ἀκάθαρτος ἀνὴρ πίνων ἀδικίας ἴσα ποτῷ **17** ἀναγγελῶ δέ σοι ἄκουέ μου ἃ δὴ ἐώρακα ἀναγγελῶ σοι **18** ἃ σοφοὶ ἐροῦσιν καὶ οὐκ ἔκρυσαν πατέρας αὐτῶν **19** αὐτοῖς μόνοις ἐδόθη ἢ γῆ καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἀλλογενὴς ἐπ' αὐτούς **20** πᾶς ὁ βίος ἀσεβοῦς ἐν φροντίδι ἔτη δὲ ἀριθμητὰ δεδομένα δυνάστη **21** ὃ δὲ φόβος αὐτοῦ ἐν ὧσιν αὐτοῦ ὅταν δοκῆ ἤδη εἰρηνεύειν ἤξει αὐτοῦ ἢ καταστροφὴ **22** μὴ πιστευέτω ἀποστραφῆναι ἀπὸ

σκότους ἐντέταλται γὰρ ἤδη εἰς χεῖρας σιδήρου **23** κατατέτακται δὲ εἰς σῖτα γυψὶν οἶδεν δὲ ἐν ἑαυτῷ ὅτι μένει εἰς πτῶμα ἡμέρα δὲ αὐτὸν σκοτεινὴ στροβίσει **24** ἀνάγκη δὲ καὶ θλίψις αὐτὸν καθέξει ὥσπερ στρατηγὸς πρωτοστάτης πίπτων **25** ὅτι ἦρκεν χεῖρας ἐναντίον τοῦ κυρίου ἔναντι δὲ κυρίου παντοκράτορος ἐτραχηλίασεν **26** ἔδραμεν δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ὕβρει ἐν πάχει νώτου ἀσπίδος αὐτοῦ **27** ὅτι ἐκάλυψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν στέατι αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν περιστόμιον ἐπὶ τῶν μηρῶν **28** αὐλισθεῖ δὲ πόλεις ἐρήμους εἰσέλθοι δὲ εἰς οἴκους ἀοικήτους ἃ δὲ ἐκεῖνοι ἠτοίμασαν ἄλλοι ἀποίονται **29** οὔτε μὴ πλουτισθῆ οὔτε μὴ μείνη αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα οὐ μὴ βάλῃ ἐπὶ τὴν γῆν σκιὰν **30** οὐδὲ μὴ ἐκφύγη τὸ σκότος τὸν βλαστὸν αὐτοῦ μαράναι ἄνεμος ἐκπέσει δὲ αὐτοῦ τὸ ἄνθος **31** μὴ πιστευέτω ὅτι ὑπομενεῖ κενὰ γὰρ ἀποβήσεται αὐτῷ **32** ἢ τομὴ αὐτοῦ πρὸ ὥρας φθαρήσεται καὶ ὁ ῥάδαμος αὐτοῦ οὐ μὴ πυκάσει **33** τρυγηθεῖ δὲ ὥσπερ ὄμφαξ πρὸ ὥρας ἐκπέσει δὲ ὡς ἄνθος ἐλαίας **34** μαρτύριον γὰρ ἀσεβοῦς θάνατος πῦρ δὲ καύσει οἴκους δωροδεκτῶν **35** ἐν γαστρὶ δὲ λήμψεται ὀδύνας ἀποβήσεται δὲ αὐτῷ κενὰ ἢ δὲ κοιλία αὐτοῦ ὑπόσει δόλον

16 ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει **2** ἀκήκοα τοιαῦτα πολλά παρακλήτορες κακῶν πάντες **3** τί γὰρ μὴ τάξις ἐστὶν ῥήμασιν πνεύματος ἢ τί παρενοχλήσει σοι ὅτι ἀποκρίνη **4** κἀγὼ καθ' ὑμᾶς λαλήσω εἰ ὑπέκειτό γε ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀντὶ τῆς ἐμῆς εἴτ' ἐναλοῦμαι ὑμῖν ῥήμασιν κινήσω δὲ καθ' ὑμῶν κεφαλὴν **5** εἴη δὲ ἰσχύς ἐν τῷ στόματί μου κίνησιν δὲ χειλέων οὐ φείσομαι **6** ἂν γὰρ λαλήσω οὐκ ἀλγήσω τὸ τραῦμα ἂν δὲ καὶ σιωπήσω τί ἔλαττον τρωθήσομαι **7** νῦν δὲ κατάκοπὸν με πεποίηκεν μωρὸν σεσηπότα **8** καὶ ἐπελάβου μου εἰς μαρτύριον ἐγενήθη καὶ ἀνέστη ἐν ἐμοὶ τὸ ψεῦδος μου κατὰ πρόσωπόν μου ἀνταπεκρίθη **9** ὀργῇ χρησάμενος κατέβαλέν με ἔβρυσεν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας βέλη πειρατῶν

αὐτοῦ ἐπ' ἐμοὶ ἔπεσεν **10** ἀκίσιν ὀφθαλμῶν ἐνήλατο ὄξει ἔπαισέν με εἰς σιαγόνα ὁμοθυμαδὸν δὲ κατέδραμον ἐπ' ἐμοί **11** παρέδωκεν γάρ με ὁ κύριος εἰς χεῖρας ἀδίκου ἐπὶ δὲ ἀσεβέσιν ἔρριψέν με **12** εἰρηνεύοντα διεσκέδασέν με λαβῶν με τῆς κόμης διέτιλεν κατέστησέν με ὡσπερ σκοπὸν **13** ἐκύκλωσάν με λόγχοις βάλλοντες εἰς νεφρούς μου οὐ φειδόμενοι ἐξέχεαν εἰς τὴν γῆν τὴν χολὴν μου **14** κατέβαλόν με πτώμα ἐπὶ πτώματι ἔδραμον πρὸς με δυνάμενοι **15** σάκκον ἔρραψα ἐπὶ βύρσης μου τὸ δὲ σθένος μου ἐν γῆ ἐσβέσθη **16** ἡ γαστήρ μου συγκέκαυται ἀπὸ κλαυθμοῦ ἐπὶ δὲ βλεφάροις μου σκιά **17** ἄδικον δὲ οὐδὲν ἦν ἐν χερσίν μου εὐχὴ δέ μου καθαρὰ **18** γῆ μὴ ἐπικαλύψῃς ἐφ' αἷματι τῆς σαρκός μου μηδὲ εἴη τόπος τῇ κραυγῇ μου **19** καὶ νῦν ἰδοὺ ἐν οὐρανοῖς ὁ μάρτυς μου ὁ δὲ συνίστωρ μου ἐν ὑψίστοις **20** ἀφίκοιτό μου ἡ δέησις πρὸς κύριον ἔναντι δὲ αὐτοῦ στάζοι μου ὁ ὀφθαλμὸς **21** εἴη δὲ ἔλεγχος ἀνδρὶ ἔναντι κυρίου καὶ υἱὸς ἀνθρώπου τῷ πλησίον αὐτοῦ **22** ἔτι δὲ ἀριθμητὰ ἦκασιν ὁδῶ δὲ ἧ οὐκ ἐπαναστραφήσομαι πορεύσομαι

17 ὀλέκομαι πνεύματι φερόμενος δέομαι δὲ ταφῆς καὶ οὐ τυγχάνω **2** λίσσομαι κάμων καὶ τί ποιήσας **3** ἔκλεψαν δέ μου τὰ ὑπάρχοντα ἀλλότριοι τίς ἐστὶν οὗτος τῇ χειρὶ μου συνδεθήτω **4** ὅτι καρδίαν αὐτῶν ἔκρυψας ἀπὸ φρονήσεως διὰ τοῦτο οὐ μὴ ὑψώσῃς αὐτούς **5** τῇ μερίδι ἀναγγελεῖ κακίας ὀφθαλμοὶ δέ μου ἐφ' υἱοῖς ἐτάκησαν **6** ἔθου δέ με θρύλημα ἐν ἔθνεσιν γέλωδς δὲ αὐτοῖς ἀπέβην **7** πεπῶρωνται γὰρ ἀπὸ ὀργῆς οἱ ὀφθαλμοὶ μου πεπολιόρκημαι μεγάλως ὑπὸ πάντων **8** θαῦμα ἔσχεν ἀληθινούς ἐπὶ τούτῳ δίκαιος δὲ ἐπὶ παρανόμῳ ἐπανασταίῃ **9** σχοίη δὲ πιστὸς τὴν ἑαυτοῦ ὁδὸν καθαρὸς δὲ χεῖρας ἀναλάβοι θάρσος **10** οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ πάντες ἐρείδετε καὶ δεῦτε δὴ οὐ γὰρ εὐρίσκω ἐν ὑμῖν ἀληθές **11** αἱ ἡμέραι μου παρήλθον ἐν βρόμῳ ἐρράγη δὲ τὰ ἄρθρα τῆς καρδίας μου **12** νύκτα

εἰς ἡμέραν ἔθηκαν φῶς ἐγγὺς ἀπὸ προσώπου σκότους **13** ἐὰν γὰρ ὑπομείνω ἄδης μου ὁ οἶκος ἐν δὲ γνόφῳ ἔστρωταί μου ἡ στρωμνὴ (Sheol **h7585**) **14** θάνατον ἐπεκαλεσάμην πατέρα μου εἶναι μητέρα δέ μου καὶ ἀδελφὴν σαπρίαν **15** ποῦ οὖν μου ἔτι ἐστὶν ἡ ἐλπίς ἢ τὰ ἀγαθὰ μου ὄψομαι **16** ἢ μετ' ἐμοῦ εἰς ἄδην καταβήσονται ἡ ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ χώματος καταβησόμεθα (Sheol **h7585**)

18 ὑπολαβὼν δὲ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης λέγει **2** μέχρι τίνος οὐ παύση ἐπίσχες ἵνα καὶ αὐτοὶ λαλήσωμεν **3** διὰ τί ὡσπερ τετράποδα σεσιωπήκαμεν ἐναντίον σου **4** κέχρηταί σοι ὀργὴ τί γάρ ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς ἀοίκητος ἡ ὑπ' οὐρανόν ἡ καταστραφήσεται ὄρη ἐκ θεμελίων **5** καὶ φῶς ἀσεβῶν σβεσθήσεται καὶ οὐκ ἀποβήσεται αὐτῶν ἡ φλόξ **6** τὸ φῶς αὐτοῦ σκότος ἐν διαίτῃ ὁ δὲ λύχνος ἐπ' αὐτῷ σβεσθήσεται **7** θηρεύσαισαν ἐλάχιστοι τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ σφάλαι δὲ αὐτοῦ ἡ βουλή **8** ἐμβέβληται δὲ ὁ πὸς αὐτοῦ ἐν παγίδι ἐν δικτύῳ ἐλίχθει **9** ἔλθοισαν δὲ ἐπ' αὐτὸν παγίδες κατισχύσει ἐπ' αὐτὸν διψῶντας **10** κέκρυπται ἐν τῇ γῆ σχοινίον αὐτοῦ καὶ ἡ σύλλημψις αὐτοῦ ἐπὶ τρίβων **11** κύκλω ὀλέσαισαν αὐτὸν ὀδύναι πολλοὶ δὲ περὶ πόδας αὐτοῦ ἔλθοισαν ἐν λιμῷ στενῷ **12** πτώμα δὲ αὐτῷ ἠτοίμασται ἐξαισίον **13** βρωθήισαν αὐτοῦ κλώνες ποδῶν κατέδεται δὲ τὰ ὠραῖα αὐτοῦ θάνατος **14** ἐκραγεῖ δὲ ἐκ διαίτης αὐτοῦ ἴασις σχοίη δὲ αὐτὸν ἀνάγκη αἰτία βασιλικῇ **15** κατασκηνώσει ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ ἐν νυκτὶ αὐτοῦ κατασπαρήσονται τὰ εὐπρεπῆ αὐτοῦ θείω **16** ὑποκάτωθεν αἱ ῥίζαι αὐτοῦ ξηρανθήσονται καὶ ἐπάνωθεν ἐπιπεσεῖται θερισμὸς αὐτοῦ **17** τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἀπόλοιτο ἐκ γῆς καὶ ὑπάρχει ὄνομα αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐξωτέρω **18** ἀπώσειεν αὐτὸν ἐκ φωτὸς εἰς σκότος **19** οὐκ ἔσται ἐπίγνωστος ἐν λαῷ αὐτοῦ οὐδὲ σεσωσμένος ἐν τῇ ὑπ' οὐρανὸν ὁ οἶκος αὐτοῦ ἀλλ' ἐν τοῖς αὐτοῦ

ζήσονται ἕτεροι 20 ἐπ' αὐτῷ ἐστέναζαν ἕσχατοι
πρώτους δὲ ἕσχεν θαῦμα 21 οὗτοί εἰσιν οἴκοι
ἀδίκων οὗτος δὲ ὁ τόπος τῶν μὴ εἰδόντων τὸν
κύριον

19 ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει 2 ἕως τίνος ἔγχοπον
ποιήσετε ψυχὴν μου καὶ καθαιρεῖτε με
λόγοις 3 γνῶτε μόνον ὅτι ὁ κύριος ἐποίησέ
με οὕτως καταλαλεῖτέ μου οὐκ αἰσχυρόμενοί
με ἐπίκεισθέ μοι 4 ναὶ δὴ ἐπ' ἀληθείας ἐγὼ
ἐπλανήθην παρ' ἐμοὶ δὲ ἀυλίζεται πλάνος
λαλήσαι ῥῆμα ὃ οὐκ ἔδει τὰ δὲ ῥήματά μου
πλανᾶται καὶ οὐκ ἐπὶ καιροῦ 5 ἅα δὲ ὅτι ἐπ' ἐμοὶ
μεγαλύνεσθε ἐνάλλεσθε δέ μοι ὀνειδίει 6 γνῶτε
οὖν ὅτι ὁ κύριός ἐστιν ὁ ταραξας ὀχύρωμα δὲ
αὐτοῦ ἐπ' ἐμέ ὕψωσεν 7 ἰδοὺ γελῶ ὀνειδίει καὶ οὐ
λαλήσω κεκράζομαι καὶ οὐδαμοῦ κρίμα 8 κύκλω
περιωκοδόμημαι καὶ οὐ μὴ διαβῶ ἐπὶ πρόσωπόν
μου σκότος ἔθετο 9 τὴν δὲ δόξαν ἀπ' ἐμοῦ
ἐξέδυσεν ἀφείλεν δὲ στέφανον ἀπὸ κεφαλῆς μου
10 διέσπασέν με κύκλω καὶ ὠχόμην ἐξέκοψεν δὲ
ὥσπερ δένδρον τὴν ἐλπίδα μου 11 δεινῶς δέ μοι
ὀργῇ ἐχρήσατο ἠγήσατο δέ με ὥσπερ ἐχθρόν 12
ὁμοθυμαδὸν δὲ ἦλθον τὰ πειρατήρια αὐτοῦ ἐπ'
ἐμοὶ ταῖς ὁδοῖς μου ἐκύκλωσάν με ἐγκάθετοι 13
ἀπ' ἐμοῦ δὲ ἀδελφοί μου ἀπέστησαν ἔγνωσαν
ἄλλοτρίους ἢ ἐμέ φίλοι δέ μου ἀνελεήμονες
γεγόνασιν 14 οὐ προσεποιήσαντό με οἱ ἐγγύτατοί
μου καὶ οἱ εἰδότες μου τὸ ὄνομα ἐπελάθοντό μου
15 γείτονες οἰκίας θεράπαιναί τέ μου ἄλλογενῆς
ἤμην ἐναντίον αὐτῶν 16 θεράποντά μου ἐκάλεσα
καὶ οὐχ ὑπήκουσεν στόμα δέ μου ἐδέετο 17 καὶ
ἰκέτευον τὴν γυναῖκά μου προσεκαλούμην δὲ
κολακεύων υἱοὺς παλλακίδων μου 18 οἱ δὲ εἰς
τὸν αἰῶνά με ἀπεποιήσαντο ὅταν ἀναστῶ κατ'
ἐμοῦ λαλοῦσιν 19 ἐβδελύξαντο δέ με οἱ εἰδότες
με οὐς δὴ ἠγαπήκειν ἐπανέστησάν μοι 20 ἐν
δέρματί μου ἐσάπησαν αἱ σάρκες μου τὰ δὲ ὀσᾶ
μου ἐν ὁδοῦσιν ἔχεται 21 ἐλεήσατέ με ἐλεήσατέ
με ὦ φίλοι χεῖρ γὰρ κυρίου ἢ ἀψαμένη μου ἐστιν

22 διὰ τί δέ με διώκετε ὥσπερ καὶ ὁ κύριος ἀπὸ
δὲ σαρκῶν μου οὐκ ἐμπίπλασθε 23 τίς γὰρ ἂν
δῶη γραφῆναι τὰ ῥήματά μου τεθῆναι δὲ αὐτὰ
ἐν βιβλίῳ εἰς τὸν αἰῶνα 24 ἐν γραφείῳ σιδηρῷ
καὶ μολίβῳ ἢ ἐν πέτραις ἐγγλυφῆναι 25 οἶδα γὰρ
ὅτι ἀέναός ἐστιν ὁ ἐκλύειν με μέλλων ἐπὶ γῆς 26
ἀναστήσαι τὸ δέρμα μου τὸ ἀνατλῶν ταῦτα παρὰ
γὰρ κυρίου ταῦτά μοι συνετελέσθη 27 ἅ ἐγὼ
ἐμαυτῷ συνεπίσταμαι ἅ ὁ ὀφθαλμός μου ἐόρακεν
καὶ οὐκ ἄλλος πάντα δέ μοι συνετελέσται ἐν
κόλπῳ 28 εἰ δὲ καὶ ἐρεῖτε τί ἐροῦμεν ἔναντι
αὐτοῦ καὶ ρίζαν λόγου εὐρήσομεν ἐν αὐτῷ 29
εὐλαβήθητε δὴ καὶ ὑμεῖς ἀπὸ ἐπικαλύμματος
θυμὸς γὰρ ἐπ' ἀνόμους ἐπελευσεται καὶ τότε
γνώσονται ποῦ ἐστιν αὐτῶν ἡ ὕλη

20 ὑπολαβὼν δὲ Σωφαρ ὁ Μιναῖος λέγει 2
οὐχ οὕτως ὑπελάμβανον ἀντερεῖν σε ταῦτα
καὶ οὐχὶ συνίετε μᾶλλον ἢ καὶ ἐγὼ 3 παιδεῖαν
ἐντροπῆς μου ἀκούσομαι καὶ πνεῦμα ἐκ τῆς
συνέσεως ἀποκρίνεται μοι 4 μὴ ταῦτα ἔγνωσ
ἀπὸ τοῦ ἔτι ἀφ' οὗ ἐτέθη ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς
γῆς 5 εὐφροσύνη γὰρ ἀσεβῶν πτώμα ἐξαισίον
χαρμονῆ δὲ παρανόμων ἀπώλεια 6 ἐὰν ἀναβῆ εἰς
οὐρανὸν αὐτοῦ τὰ δῶρα ἢ δὲ θυσία αὐτοῦ νεφῶν
ἄψηται 7 ὅταν γὰρ δοκῇ ἤδη κατεστηρίχθαι
τότε εἰς τέλος ἀπολεῖται οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν
ἐροῦσιν ποῦ ἐστιν 8 ὥσπερ ἐνύπνιον ἐκπετασθὲν
οὐ μὴ εὐρεθῆ ἔπτη δὲ ὥσπερ φάσμα νυκτερινόν
9 ὀφθαλμὸς παρέβλεψεν καὶ οὐ προσθήσει καὶ
οὐκέτι προσνοήσει αὐτὸν ὁ τόπος αὐτοῦ 10 τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ ὀλέσασαν ἤττονες αἱ δὲ χεῖρες
αὐτοῦ πυρσεύσασαν ὀδύνας 11 ὀσᾶ αὐτοῦ
ἐνεπλήσθησαν νεότητος αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτοῦ
ἐπὶ χώματος κοιμηθήσεται 12 ἐὰν γλυκανθῆ
ἐν στόματι αὐτοῦ κακία κρύψει αὐτὴν ὑπὸ
τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ 13 οὐ φείσεται αὐτῆς καὶ
οὐκ ἐγκαταλείψει αὐτὴν καὶ συνέξει αὐτὴν ἐν
μέσῳ τοῦ λάρυγγος αὐτοῦ 14 καὶ οὐ μὴ δυνηθῆ
βοηθῆσαι ἑαυτῷ χολῆ ἀσπίδος ἐν γαστρὶ αὐτοῦ 15

πλοῦτος ἀδίκως συναγόμενος ἐξεμεσθήσεται ἐξ οἰκίας αὐτοῦ ἐξελκύσει αὐτὸν ἄγγελος 16 θυμὸν δὲ δρακόντων θηλάσειεν ἀνέλοι δὲ αὐτὸν γλῶσσα ὄφρα 17 μὴ ἴδοι ἄμελξιν νομάδων μηδὲ νομάς μέλιτος καὶ βουτύρου 18 εἰς κενὰ καὶ μάταια ἐκοπίασεν πλοῦτον ἐξ οὗ οὐ γέυσεται ὡσπερ στρίφνος ἀμάσητος ἀκατάποτος 19 πολλῶν γὰρ ἀδυνάτων οἴκους ἔθλασεν δίαιταν δὲ ἤρπασεν καὶ οὐκ ἔστησεν 20 οὐκ ἔστιν αὐτοῦ σωτηρία τοῖς ὑπάρχουσιν ἐν ἐπιθυμίᾳ αὐτοῦ οὐ σωθήσεται 21 οὐκ ἔστιν ὑπόλειμμα τοῖς βρώμασιν αὐτοῦ διὰ τοῦτο οὐκ ἀνθήσει αὐτοῦ τὰ ἀγαθὰ 22 ὅταν δὲ δοκῇ ἤδη πεπληρῶσθαι θλιβήσεται πᾶσα δὲ ἀνάγκη ἐπ' αὐτὸν ἐπελεύσεται 23 εἴ πως πληρῶσαι γαστέρα αὐτοῦ ἐπαποστείλαι ἐπ' αὐτὸν θυμὸν ὀργῆς νίψαι ἐπ' αὐτὸν ὀδύνας 24 καὶ οὐ μὴ σωθῆ ἔκ χειρὸς σιδήρου τρώσαι αὐτὸν τόξον χάλκειον 25 διεξέλθοι δὲ διὰ σώματος αὐτοῦ βέλος ἀστραπαὶ δὲ ἐν διαίταις αὐτοῦ περιπατήσασαν ἐπ' αὐτῷ φόβοι 26 πᾶν δὲ σκότος αὐτῷ ὑπομείναι κατέδεται αὐτὸν πῦρ ἄκαυστον κακῶσαι δὲ αὐτοῦ ἐπήλυτος τὸν οἶκον 27 ἀνακαλύψαι δὲ αὐτοῦ ὁ οὐρανὸς τὰς ἀνομίας γῆ δὲ ἐπανασταίη αὐτῷ 28 ἐλκύσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπώλεια εἰς τέλος ἡμέρα ὀργῆς ἐπέλθοι αὐτῷ 29 αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ κυρίου καὶ κτῆμα ὑπαρχόντων αὐτῷ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου

21 ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει 2 ἀκούσατε ἀκούσατέ μου τῶν λόγων ἵνα μὴ ἦ μοι παρ' ὑμῶν αὕτη ἡ παράκλησις 3 ἄρατέ με ἐγὼ δὲ λαλήσω εἶτ' οὐ καταγελάσατέ μου 4 τί γάρ μὴ ἀνθρώπου μου ἡ ἔλεγξις ἢ διὰ τί οὐ θυμωθήσομαι 5 εἰσβλέψαντες εἰς ἐμὲ θαυμάσατε χεῖρα θέντες ἐπὶ σιαγόνι 6 ἂν τε γὰρ μνησθῶ ἐσπούδακα ἔχουσιν δέ μου τὰς σάρκας ὀδύναι 7 διὰ τί ἀσεβεῖς ζῶσιν πεπαλαίωνται δὲ καὶ ἐν πλούτῳ 8 ὁ σπόρος αὐτῶν κατὰ ψυχὴν τὰ δὲ τέκνα αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς 9 οἱ οἴκοι αὐτῶν εὐθνηοῦσιν φόβος

δὲ οὐδαμοῦ μᾶστιξ δὲ παρὰ κυρίου οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτοῖς 10 ἡ βοῦς αὐτῶν οὐκ ὠμοτόκησεν διεσώθη δὲ αὐτῶν ἐν γαστρὶ ἔχουσα καὶ οὐκ ἔσφαλεν 11 μένουσιν δὲ ὡς πρόβατα αἰώνια τὰ δὲ παιδιά αὐτῶν προσπαίζουσιν 12 ἀναλαβόντες ψαλτήριον καὶ κιθάραν καὶ εὐφραίνονται φωνῇ ψαλμοῦ 13 συνετέλεσαν δὲ ἐν ἀγαθοῖς τὸν βίον αὐτῶν ἐν δὲ ἀναπαύσει ἄδου ἐκοιμήθησαν (Sheol h7585) 14 λέγει δὲ κυρίῳ ἀπόστα ἅπ' ἐμοῦ ὁδοὺς σου εἰδέναι οὐ βούλομαι 15 τί ἰκανός ἐστι δουλεύσομεν αὐτῷ καὶ τίς ὠφέλεια ὅτι ἀπαντήσομεν αὐτῷ 16 ἐν χερσὶν γὰρ ἦν αὐτῶν τὰ ἀγαθὰ ἔργα δὲ ἀσεβῶν οὐκ ἐφορᾷ 17 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἀσεβῶν λύχνος σβεσθήσεται ἐπελεύσεται δὲ αὐτοῖς ἡ καταστροφή ὠδίνες δὲ αὐτοὺς ἔξουσιν ἀπὸ ὀργῆς 18 ἔσσονται δὲ ὡσπερ ἄχυρα πρὸ ἀνέμου ἢ ὡσπερ κονιορτός ἐν ὑφείλατο λαῖλαψ 19 ἐκλίποι υἱοὺς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ ἀνταποδώσει πρὸς αὐτὸν καὶ γνώσεται 20 ἴδοισαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τὴν ἑαυτοῦ σφαγὴν ἀπὸ δὲ κυρίου μὴ διασωθεῖη 21 ὅτι τί θέλημα αὐτοῦ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτόν καὶ ἀριθμοὶ μηνῶν αὐτοῦ διηρέθησαν 22 πότερον οὐχὶ ὁ κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην αὐτὸς δὲ φόνους διακρινεῖ 23 οὗτος ἀποθανεῖται ἐν κράτει ἀπλοσύνης αὐτοῦ ὄλος δὲ εὐπαθῶν καὶ εὐθηνῶν 24 τὰ δὲ ἔγκατα αὐτοῦ πλήρη στέατος μυελὸς δὲ αὐτοῦ διαχεῖται 25 ὁ δὲ τελευτᾷ ὑπὸ πικρίας ψυχῆς οὐ φαγῶν οὐδὲν ἀγαθόν 26 ὁμοθυμαδὸν δὲ ἐπὶ γῆς κοιμῶνται σαπρία δὲ αὐτοὺς ἐκάλυψεν 27 ὥστε οἶδα ὑμᾶς ὅτι τόλμη ἐπίκεισθέ μοι 28 ὅτι ἐρεῖτε ποῦ ἐστιν οἶκος ἄρχοντος καὶ ποῦ ἐστιν ἡ σκέπη τῶν σκηνωμάτων τῶν ἀσεβῶν 29 ἐρωτήσατε παραπορευομένους ὁδὸν καὶ τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ ἀπαλλοτριώσετε 30 ὅτι εἰς ἡμέραν ἀπωλείας κουφίζεται ὁ πονηρός εἰς ἡμέραν ὀργῆς αὐτοῦ ἀπαχθήσονται 31 τίς ἀπαγγελεῖ ἐπὶ προσώπου αὐτοῦ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἐποίησεν τίς ἀνταποδώσει αὐτῷ 32

καὶ αὐτὸς εἰς τάφους ἀπηνέχθη καὶ ἐπὶ σορῶ ἠγρῦπνησεν **33** ἐγλυκάνθησαν αὐτῷ χάλικες χειμάρρου καὶ ὀπίσω αὐτοῦ πᾶς ἄνθρωπος ἀπελεύσεται καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀναρίθμητοι **34** πῶς δὲ παρακαλεῖτέ με κενά τὸ δὲ ἐμὲ καταπαύσασθαι ἀφ' ὑμῶν οὐδέν

22 ὑπολαβὼν δὲ Ελιφας ὁ Θαιμανίτης λέγει **2** πότερον οὐχὶ ὁ κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην **3** τί γὰρ μέλει τῷ κυρίῳ ἐὰν σὺ ἦσθα τοῖς ἔργοις ἄμεμπτος ἢ ὠφέλεια ὅτι ἀπλώσης τὴν ὁδόν σου **4** ἢ λόγον σου ποιούμενος ἐλέγξει σε καὶ συνεισελεύσεται σοὶ εἰς κρίσιν **5** πότερον οὐχ ἡ κακία σου ἐστὶν πολλή ἀναρίθμητοι δέ σου εἰσὶν αἱ ἁμαρτίαι **6** ἠνεχύραζες δὲ τοὺς ἀδελφούς σου διὰ κενῆς ἀμφίαςιν δὲ γυμνῶν ἀφείλου **7** οὐδὲ ὕδωρ διψῶντας ἐπότισας ἀλλὰ πεινῶντων ἐστέρησας ψωμόν **8** ἐθαύμασας δέ τινων πρόσωπον ᾤκισας δὲ τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς **9** χήρας δὲ ἐξαπέστειλας κενὰς ὀρφανούς δὲ ἐκάκωσας **10** τοιγαροῦν ἐκύκλωσάν σε παγίδες καὶ ἐσπούδασέν σε πόλεμος ἐξαισίος **11** τὸ φῶς σοὶ σκότος ἀπέβη κοιμηθέντα δὲ ὕδωρ σε ἐκάλυπεν **12** μὴ οὐχὶ ὁ τὰ ὑψηλὰ ναίων ἐφορᾷ τοὺς δὲ ὕβρει φερομένους ἐταπεινῶσεν **13** καὶ εἶπας τί ἔγνω ὁ ἰσχυρός ἢ κατὰ τοῦ γνόφου κρινεῖ **14** νέφη ἀποκρυφῆ αὐτοῦ καὶ οὐχ ὀραθήσεται καὶ γῦρον οὐρανοῦ διαπορεύσεται **15** μὴ τρίβον αἰώνιον φυλάξεις ἢν ἐπάτησαν ἄνδρες ἄδικοι **16** οἱ συνελήμφθησαν ἄωροι ποταμὸς ἐπιρρέων οἱ θεμέλιοι αὐτῶν **17** οἱ λέγοντες κύριος τί ποιήσει ἡμῖν ἢ τί ἐπάξεται ἡμῖν ὁ παντοκράτωρ **18** ὅς δὲ ἐνέπλησεν τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀγαθῶν βουλή δὲ ἀσεβῶν πόρρω ἀπ' αὐτοῦ **19** ἰδόντες δίκαιοι ἐγέλασαν ἄμεμπτος δὲ ἐμυκτήρισεν **20** εἰ μὴ ἠφανίσθη ἡ ὑπόστασις αὐτῶν καὶ τὸ κατάλειμμα αὐτῶν καταφάγεται πῦρ **21** γενοῦ δὴ σκληρός ἐὰν ὑπομείνης εἶτ' ὁ καρπός σου ἔσται ἐν ἀγαθοῖς **22** ἔκλαβε δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐξηγορίαν καὶ ἀνάλαβε τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ σου **23**

ἐὰν δὲ ἐπιστραφῆς καὶ ταπεινώσης σεαυτὸν ἔναντι κυρίου πόρρω ἐποίησας ἀπὸ διαίτης σου τὸ ἄδικον **24** θήσῃ ἐπὶ χώματι ἐν πέτρᾳ καὶ ὡς πέτρᾳ χειμάρρους ὦφιρ **25** ἔσται οὖν σου ὁ παντοκράτωρ βοηθὸς ἀπὸ ἐχθρῶν καθαρὸν δὲ ἀποδώσει σε ὡσπερ ἀργύριον πεπυρωμένον **26** εἶτα παρρησιασθήσῃ ἔναντι κυρίου ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἰλαρῶς **27** εὐξαμένου δέ σου πρὸς αὐτὸν εἰσακούσεται σου δώσει δέ σοι ἀποδοῦναι τὰς εὐχάς **28** ἀποκαταστήσει δέ σοι δίαιταν δικαιοσύνης ἐπὶ δὲ ὁδοῖς σου ἔσται φέγγος **29** ὅτι ἐταπεινῶσεν αὐτόν καὶ ἐρεῖς ὑπερηφανεύσατο καὶ κύφοντα ὀφθαλμοῖς σώσει **30** ῥύσεται ἀθῶον καὶ διασώθητι ἐν καθαραῖς χερσίν σου

23 ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει **2** καὶ δὴ οἶδα ὅτι ἐκ χειρός μου ἡ ἔλεγξις ἐστὶν καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ βαρεῖα γέγονεν ἐπ' ἐμῷ στεναγμῷ **3** τίς δ' ἄρα γνοιή ὅτι εὐροίμι αὐτόν καὶ ἔλθοιμι εἰς τέλος **4** εἶποιμι δὲ ἐμαυτοῦ κρίμα τὸ δὲ στόμα μου ἐμπλήσοιμι ἐλέγχων **5** γνώων δὲ ῥήματα ἅ μοι ἐρεῖ αἰσθησίμην δὲ τίνα μοι ἀπαγγελεῖ **6** καὶ εἰ ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελεύσεται μοι εἶτα ἐν ἀπειλῇ μοι οὐ χρήσεται **7** ἀλήθεια γὰρ καὶ ἔλεγχος παρ' αὐτοῦ ἐξαγάγοι δὲ εἰς τέλος τὸ κρίμα μου **8** εἰς γὰρ πρῶτα πορεύσομαι καὶ οὐκέτι εἰμί τὰ δὲ ἐπ' ἐσχάτοις τί οἶδα **9** ἀριστερὰ ποιήσαντος αὐτοῦ καὶ οὐ κατέσχον περιβαλεῖ δεξιὰ καὶ οὐκ ὄψομαι **10** οἶδεν γὰρ ἤδη ὁδόν μου διεκρίνεν δέ με ὡσπερ τὸ χρυσίον **11** ἐξελεύσομαι δὲ ἐν ἐντάλμασιν αὐτοῦ ὁδοὺς γὰρ αὐτοῦ ἐφύλαξα καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνω **12** ἀπὸ ἐνταλμάτων αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ παρέλθω ἐν δὲ κόλπῳ μου ἔκρυψα ῥήματα αὐτοῦ **13** εἰ δὲ καὶ αὐτὸς ἔκρινεν οὕτως τίς ἐστὶν ὁ ἀντειπῶν αὐτῷ ὃ γὰρ αὐτὸς ἠθέλησεν καὶ ἐποίησεν **15** διὰ τοῦτο ἐπ' αὐτῷ ἐσπούδακα νουθετούμενος δὲ ἐφρόντισα αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατασπουδασθῶ κατανοήσω καὶ πτοηθήσομαι ἐξ αὐτοῦ **16** κύριος δὲ ἐμαλάκυνεν τὴν καρδίαν μου ὁ δὲ παντοκράτωρ ἐσπούδασέν με **17** οὐ γὰρ

ἦδιδεν ὅτι ἐπελεύσεται μοι σκότος πρὸ προσώπου
δέ μου ἐκάλυψεν γνόφος

24 διὰ τί δὲ κύριον ἔλαθον ὥραι 2 ἀσεβεῖς
δὲ ὄριον ὑπερέβησαν ποιμνιον σὺν ποιμένι
ἀρπάσαντες 3 ὑποζύγιον ὀρφανῶν ἀπήγαγον καὶ
βοῦν χήρας ἠνεχύρασαν 4 ἐξέκλιναν ἀδυνάτους
ἐξ ὁδοῦ δικαίας ὁμοθυμαδὸν ἐκρύβησαν πραεῖς
γῆς 5 ἀπέβησαν δὲ ὡσπερ ὄνοι ἐν ἀργῶ ὑπὲρ
ἐμοῦ ἐξελθόντες τὴν ἑαυτῶν πράξιν ἠδύνθη
αὐτῶ ἄρτος εἰς νεωτέρους 6 ἀγρὸν πρὸ ὥρας οὐκ
αὐτῶν ὄντα ἐθέρισαν ἀδύνατοι δὲ ἀμπελῶνας
ἀσεβῶν ἀμισθὶ καὶ ἀσιτὶ ἠργάσαντο 7 γυμνοὺς
πολλοὺς ἐκοίμισαν ἄνευ ἱματίων ἀμφίαισιν
δὲ ψυχῆς αὐτῶν ἀφείλαντο 8 ἀπὸ ψεκάδων
ὀρέων ὑγραίνονται παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς
σκέπην πέτραν περιεβάλλοντο 9 ἦρπασαν ὀρφανὸν
ἀπὸ μαστοῦ ἐκπεπτωκότα δὲ ἐταπεινώσαν 10
γυμνοὺς δὲ ἐκοίμισαν ἀδίκως πεινῶντων δὲ
τὸν ψωμὸν ἀφείλαντο 11 ἐν στενοῖς ἀδίκως
ἐνήδρυσαν ὁδὸν δὲ δικαίαν οὐκ ἦδεισαν 12 οἱ ἐκ
πόλεως καὶ οἰκῶν ἰδίων ἐξεβάλλοντο ψυχὴ δὲ
νηπίων ἐστέναξεν μέγα αὐτὸς δὲ διὰ τί τούτων
ἐπισκοπήν οὐ πεποιήται 13 ἐπὶ γῆς ὄντων αὐτῶν
καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν ὁδὸν δὲ δικαιοσύνης οὐκ
ἦδεισαν οὐδὲ ἀτραποὺς αὐτῆς ἐπορευθήσαν 14
γνοὺς δὲ αὐτῶν τὰ ἔργα παρέδωκεν αὐτοὺς
εἰς σκότος καὶ νυκτὸς ἔσται ὡς κλέπτῃς 15
καὶ ὀφθαλμὸς μοιχοῦ ἐφύλαξεν σκότος λέγων
οὐ προσνοήσει με ὀφθαλμὸς καὶ ἀποκρυβὴν
προσώπου ἔθετο 16 διώρυξεν ἐν σκότει οἰκίας
ἡμέρας ἐσφράγισαν ἑαυτοὺς οὐκ ἐπέγνωσαν φῶς
17 ὅτι ὁμοθυμαδὸν τὸ πρῶν αὐτοῖς σκιὰ θανάτου
ὅτι ἐπιγνώσεται ταραχὰς σκιάς θανάτου 18
ἐλαφρὸς ἐστὶν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος καταραθεῖ
ἢ μερὶς αὐτῶν ἐπὶ γῆς 19 ἀναφανεῖ δὲ τὰ φυτὰ
αὐτῶν ἐπὶ γῆς ξηρὰ ἀγκαλιδα γὰρ ὀρφανῶν
ἦρπασαν (Sheol h7585) 20 εἴτ' ἀνεμνήσθη αὐτοῦ
ἢ ἁμαρτία ὡσπερ δὲ ὀμίχλη δρόσου ἀφανῆς
ἐγένετο ἀποδοθεῖ δὲ αὐτῶ ἃ ἔπραξεν συντριβεῖν

δὲ πᾶς ἄδικος ἴσα ξύλω ἀνιάτω 21 στεῖραν
γὰρ οὐκ εὖ ἐποίησεν καὶ γύναιον οὐκ ἠλέησεν
22 θυμῶ δὲ κατέστρεψεν ἀδυνάτους ἀνασταῖς
τοιγαροῦν οὐ μὴ πιστεύσῃ κατὰ τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς
23 μαλακισθεῖς μὴ ἐλπίζετω ὑγιασθῆναι ἀλλὰ
πεσεῖται νόσω 24 πολλοὺς γὰρ ἐκάκωσεν τὸ
ὑψωμα αὐτοῦ ἐμαράνθη δὲ ὡσπερ μολόχη ἐν
καύματι ἢ ὡσπερ στάχυς ἀπὸ καλάμης αὐτόματος
ἀποπεσῶν 25 εἰ δὲ μὴ τίς ἐστὶν ὁ φάμενος ψευδῆ
με λέγειν καὶ θήσει εἰς οὐδὲν τὰ ρήματά μου

25 ὑπολαβὼν δὲ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης λέγει 2
τί γὰρ προοίμιον ἢ φόβος παρ' αὐτοῦ ὁ
ποιῶν τὴν σύμπασαν ἐν ὑψίστῳ 3 μὴ γὰρ τις
ὑπολάβοι ὅτι ἔστιν παρέλκυσις πειραταῖς ἐπὶ
τίνας δὲ οὐκ ἐπελεύσεται ἔνεδρα παρ' αὐτοῦ 4
πῶς γὰρ ἔσται δίκαιος βροτὸς ἔναντι κυρίου ἢ
τίς ἂν ἀποκαθαρίσαι ἑαυτὸν γεννητὸς γυναικὸς
5 εἰ σελήνη συντάσσει καὶ οὐκ ἐπιφάσκει ἄστρα
δὲ οὐ καθαρὰ ἔναντιον αὐτοῦ 6 ἔα δὲ ἄνθρωπος
σαπρία καὶ υἱὸς ἀνθρώπου σκώληξ

26 ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει 2 τίني πρόσκεισαι
ἢ τίني μέλλεις βοηθεῖν πότερον οὐχ ᾧ
πολλὴ ἰσχὺς καὶ ᾧ βραχίων κραταιός ἐστὶν
3 τίني συμβεβούλευσαι οὐχ ᾧ πᾶσα σοφία ἢ
τίني ἐπακολουθήσεις οὐχ ᾧ μεγίστη δύναμις 4
τίني ἀνήγγειλας ρήματα πνοῆ δὲ τίνος ἐστὶν ἢ
ἐξελθοῦσα ἐκ σοῦ 5 μὴ γίγαντες μαιωθήσονται
ὑποκάτῳθεν ὕδατος καὶ τῶν γειτόνων αὐτοῦ
6 γυμνὸς ὁ ἄδης ἐπώπιον αὐτοῦ καὶ οὐκ
ἔστιν περιβόλαιον τῇ ἀπωλείᾳ (Sheol h7585) 7
ἐκτείνων βορέαν ἐπ' οὐδέν κρεμάζων γῆν
ἐπὶ οὐδενός 8 δεσμεύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις
αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐρράγη νέφος ὑποκάτω αὐτοῦ
9 ὁ κρατῶν πρόσωπον θρόνου ἐκπετάζων ἐπ'
αὐτὸν νέφος αὐτοῦ 10 πρόσταγμα ἐγύρωσεν ἐπὶ
πρόσωπον ὕδατος μέχρι συντελείας φωτὸς μετὰ
σκότους 11 στῦλοι οὐρανοῦ ἐπετάσθησαν καὶ
ἐξέστησαν ἀπὸ τῆς ἐπιτιμῆσεως αὐτοῦ 12 ἰσχύι

κατέπαυσεν τὴν θάλασσαν ἐπιστήμη δὲ ἔτρωσε τὸ κῆτος **13** κλειθρα δὲ οὐρανοῦ δεδοίκασιν αὐτόν προστάγματι δὲ ἐθανάτωσεν δράκοντα ἀποστάτην **14** ἰδοὺ ταῦτα μέρη ὁδοῦ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ ἰκμάδα λόγου ἀκουσόμεθα ἐν αὐτῷ σθένος δὲ βροντῆς αὐτοῦ τίς οἶδεν ὁπότε ποιήσει

27 ἔτι δὲ προσθεὶς Ἰωβ εἶπεν τῷ προοιμίῳ

2 ζῆ κύριος ὃς οὕτω με κέκρικεν καὶ ὁ παντοκράτωρ ὁ πικράνας μου τὴν ψυχὴν **3** ἡ μὴν ἔτι τῆς πνοῆς μου ἐνούσης πνεῦμα δὲ θεῖον τὸ περιόν μοι ἐν ῥισίν **4** μὴ λαλήσῃς τὰ χεῖλη μου ἄνομα οὐδὲ ἡ ψυχὴ μου μελετήσῃ ἄδικα **5** μή μοι εἶη δίκαιους ὑμᾶς ἀποφῆναι ἕως ἂν ἀποθάνω οὐ γὰρ ἀπαλλάξω μου τὴν ἀκακίαν **6** δικαιοσύνη δὲ προσέχων οὐ μὴ προῶμαι οὐ γὰρ σύνοιδα ἐμαυτῷ ἄτοπα πράξας **7** οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ εἶησαν οἱ ἐχθροί μου ὥσπερ ἡ καταστροφή τῶν ἀσεβῶν καὶ οἱ ἐπ' ἐμὲ ἐπανιστανόμενοι ὥσπερ ἡ ἀπώλεια τῶν παρανόμων **8** καὶ τίς γάρ ἐστιν ἐλπίς ἀσεβεῖ ὅτι ἐπέχει πεποιθὼς ἐπὶ κύριον ἄρα σωθήσεται **9** ἡ τὴν δέησιν αὐτοῦ εἰσακούσεται κύριος ἡ ἐπελθούσης αὐτῷ ἀνάγκης **10** μὴ ἔχει τινὰ παρρησίαν ἔναντι αὐτοῦ ἡ ὡς ἐπικαλεσαμένου αὐτοῦ εἰσακούσεται αὐτοῦ **11** ἀλλὰ δὴ ἀναγγελῶ ὑμῖν τί ἐστιν ἐν χειρὶ κυρίου ἃ ἐστιν παρὰ παντοκράτορι οὐ ψεύσομαι **12** ἰδοὺ δὴ πάντες οἶδατε ὅτι κενὰ κενοὶς ἐπιβάλλετε **13** αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ κυρίου κτῆμα δὲ δυναστῶν ἐλεύσεται παρὰ παντοκράτορος ἐπ' αὐτούς **14** ἐὰν δὲ πολλοὶ γένωνται οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς σφαγὴν ἔσονται ἐὰν δὲ καὶ ἀνδρωθῶσιν προσαιτήσουσιν **15** οἱ δὲ περιόντες αὐτοῦ ἐν θανάτῳ τελευτήσουσιν χήρας δὲ αὐτῶν οὐθεὶς ἐλεήσει **16** ἐὰν συναγάγῃ ὥσπερ γῆν ἀργύριον ἴσα δὲ πηλῷ ἐτοιμάσῃ χρυσίον **17** ταῦτα πάντα δίκαιοι περιποιήσονται τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ ἀληθινοὶ καθέξουσιν **18** ἀπέβη δὲ ὁ οἶκος αὐτοῦ ὥσπερ σῆτες καὶ ὥσπερ ἀράχνη **19** πλούσιος κοιμηθεὶς καὶ οὐ προσθήσει ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ

διήνοιξεν καὶ οὐκ ἔστιν **20** συνήντησαν αὐτῷ ὥσπερ ὕδωρ αἱ ὀδύνας νυκτὶ δὲ ὑφείλατο αὐτὸν γνόφος **21** ἀναλήμψεται αὐτὸν καύσων καὶ ἀπελεύσεται καὶ λικμήσει αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ **22** καὶ ἐπιρρίψει ἐπ' αὐτὸν καὶ οὐ φείσεται ἐκ χειρὸς αὐτοῦ φυγῆ φεύζεται **23** κροτήσῃ ἐπ' αὐτοῦ χεῖρας αὐτοῦ καὶ συριεῖ αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ

28 ἔστιν γὰρ ἀργυρίῳ τόπος ὅθεν γίνεται τόπος δὲ χρυσίῳ ὅθεν διηθεῖται **2** σίδηρος μὲν γὰρ ἐκ γῆς γίνεται χαλκὸς δὲ ἴσα λίθῳ λατομεῖται **3** τάξιν ἔθετο σκότει καὶ πᾶν πέρασ αὐτὸς ἐξακριβάζεται λίθος σκοτία καὶ σκιὰ θανάτου **4** διακοπὴ χειμάρρου ἀπὸ κονίας οἱ δὲ ἐπιλανθανόμενοι ὁδὸν δικαίαν ἠσθένησαν ἐκ βροτῶν **5** γῆ ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται ἄρτος ὑποκάτω αὐτῆς ἐστράφη ὡσεὶ πῦρ **6** τόπος σαπφείρου οἱ λίθοι αὐτῆς καὶ χῶμα χρυσίον αὐτῷ **7** τρίβος οὐκ ἔγνω αὐτὴν πετεινὸν καὶ οὐ παρέβλεψεν αὐτὴν ὀφθαλμὸς γυπὸς **8** οὐκ ἐπάτησαν αὐτὴν υἱοὶ ἀλαζόνων οὐ παρήλθεν ἐπ' αὐτῆς λέων **9** ἐν ἀκροτόμῳ ἐξέτεινεν χεῖρα αὐτοῦ κατέστρεψεν δὲ ἐκ ῥιζῶν ὄρη **10** δίνας δὲ ποταμῶν ἔρρηξεν πᾶν δὲ ἔντιμον εἶδέν μου ὁ ὀφθαλμὸς **11** βάθη δὲ ποταμῶν ἀνεκάλυψεν ἔδειξεν δὲ ἑαυτοῦ δύναμιν εἰς φῶς **12** ἡ δὲ σοφία πόθεν εὐρέθη ποῖος δὲ τόπος ἐστὶν τῆς ἐπιστήμης **13** οὐκ οἶδεν βροτὸς ὁδὸν αὐτῆς οὐδὲ μὴ εὐρεθῆ ἐν ἀνθρώποις **14** ἄβυσσος εἶπεν οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοί καὶ θάλασσα εἶπεν οὐκ ἔστιν μετ' ἐμοῦ **15** οὐ δώσει συγκλεισμὸν ἀντ' αὐτῆς καὶ οὐ σταθήσεται ἀργύριον ἀντάλλαγμα αὐτῆς **16** καὶ οὐ συμβασταχθήσεται χρυσίῳ ὦφιρ ἐν ὄνυχι τιμίῳ καὶ σαπφείρῳ **17** οὐκ ἰσωθήσεται αὐτῇ χρυσίον καὶ ὕαλος καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτῆς σκεύη χρυσᾶ **18** μετέωρα καὶ γαβὶς οὐ μνησθήσεται καὶ ἔλκυσον σοφίαν ὑπὲρ τὰ ἐσώτατα **19** οὐκ ἰσωθήσεται αὐτῇ τοπάζιον Αἰθιοπίας χρυσίῳ καθαρῷ οὐ συμβασταχθήσεται **20** ἡ δὲ σοφία

πόθεν εὐρέθη ποῖος δὲ τόπος ἐστὶν τῆς συνέσεως
21 λέληθεν πάντα ἄνθρωπον καὶ ἀπὸ πετεινῶν
τοῦ οὐρανοῦ ἐκρύβη 22 ἡ ἀπώλεια καὶ ὁ θάνατος
εἶπαν ἀκηκόαμεν δὲ αὐτῆς τὸ κλέος 23 ὁ θεὸς εὖ
συνέστησεν αὐτῆς τὴν ὁδὸν αὐτὸς δὲ οἶδεν τὸν
τόπον αὐτῆς 24 αὐτὸς γὰρ τὴν ὑπ' οὐρανὸν πᾶσαν
ἐφορᾷ εἰδὼς τὰ ἐν τῇ γῆ πάντα ἃ ἐποίησεν 25
ἀνέμων σταθμὸν ὕδατός τε μέτρα 26 ὅτε ἐποίησεν
οὕτως ὑετὸν ἠρίθμησεν καὶ ὁδὸν ἐν τινάγματι
φωνάς 27 τότε εἶδεν αὐτὴν καὶ ἐξηγήσατο αὐτὴν
ἐτοιμάσας ἐξιχνίασεν 28 εἶπεν δὲ ἀνθρώπῳ ἰδοὺ
ἡ θεοσεβεία ἐστὶν σοφία τὸ δὲ ἀπέχεσθαι ἀπὸ
κακῶν ἐστὶν ἐπιστήμη

29 ἔτι δὲ προσθεὶς Ἰωβ εἶπεν τῷ προοιμίῳ

2 τίς ἄν με θεΐη κατὰ μῆνα ἔμπροσθεν
ἡμερῶν ὧν με ὁ θεὸς ἐφύλαξεν 3 ὡς ὅτε ἠϋγεί
ὁ λύχνος αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς μου ὅτε τῷ
φωτὶ αὐτοῦ ἐπορευόμην ἐν σκοτεινίᾳ 4 ὅτε ἤμην
ἐπιβρίθων ὁδοῖς ὅτε ὁ θεὸς ἐπισκοπῆν ἐποιεῖτο
τοῦ οἴκου μου 5 ὅτε ἤμην ὑλώδης λίαν κύκλω
δέ μου οἱ παῖδες 6 ὅτε ἐχέοντό μου αἱ ὁδοὶ
βουτύρω τὰ δὲ ὄρη μου ἐχέοντο γάλακτι 7 ὅτε
ἐξεπορευόμην ὄρθριος ἐν πόλει ἐν δὲ πλατεΐαις
ἐτίθητό μου ὁ δίφρος 8 ἰδόντες με νεανίσκοι
ἐκρύβησαν πρεσβῦται δὲ πάντες ἔστησαν 9 ἄδρῳι
δὲ ἐπαύσαντο λαλοῦντες δάκτυλον ἐπιθέντες
ἐπὶ στόματι 10 οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐμακάρισάν με
καὶ γλῶσσα αὐτῶν τῷ λάρυγγι αὐτῶν ἐκολλήθη
11 ὅτι οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐμακάρισέν με ὀφθαλμὸς
δὲ ἰδὼν με ἐξέκλινεν 12 διεσώσα γὰρ πτωχὸν
ἐκ χειρὸς δυνάστου καὶ ὀρφανῷ ᾧ οὐκ ἦν
βοηθὸς ἐβοήθησα 13 εὐλογία ἀπολλυμένου ἐπ'
ἐμὲ ἔλθοι στόμα δὲ χήρας με εὐλόγησεν 14
δικαιοσύνην δὲ ἐνεδεδύκειν ἡμφιασάμην δὲ
κρίμα ἴσα διπλοῖδι 15 ὀφθαλμὸς ἤμην τυφλῶν
πὺς δὲ χωλῶν 16 ἐγὼ ἤμην πατὴρ ἀδυνάτων
δίκην δὲ ἦν οὐκ ἤδειν ἐξιχνίασα 17 συνέτριψα δὲ
μύλας ἀδίκων ἐκ δὲ μέσου τῶν ὁδόντων αὐτῶν
ἄρπαγμα ἐξέσπασα 18 εἶπα δὲ ἡ ἡλικία μου

γῆράσει ὡσπερ στέλεχος φοίνικος πολὺν χρόνον
βιώσω 19 ἡ ῥίζα μου διήνοικται ἐπὶ ὕδατος καὶ
δρόσος ἀυλισθήσεται ἐν τῷ θερισμῷ μου 20
ἡ δόξα μου καινὴ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ τόξον μου
ἐν χειρὶ αὐτοῦ πορευέσεται 21 ἐμοῦ ἀκούσαντες
προσέσχον ἐσιώπησαν δὲ ἐπὶ τῇ ἐμῇ βουλή 22
ἐπὶ δὲ τῷ ἐμῷ ῥήματι οὐ προσέθεντο περιχαρεῖς
δὲ ἐγίνοντο ὅπταν αὐτοῖς ἐλάλουν 23 ὡσπερ γῆ
διψῶσα προσδεχομένη τὸν ὑετὸν οὕτως οὕτοι
τὴν ἐμὴν λαλίαν 24 ἐὰν γελάσω πρὸς αὐτούς
οὐ μὴ πιστεύσωσιν καὶ φῶς τοῦ προσώπου μου
οὐκ ἀπέπιπτεν 25 ἐξελεξάμην ὁδὸν αὐτῶν καὶ
ἐκάθισα ἄρχων καὶ κατεσκίηνον ὡσεὶ βασιλεὺς
ἐν μονοζῶνοις ὃν τρόπον παθεινοὺς παρακαλῶν

30 νυνὶ δὲ κατεγέλασάν μου ἐλάχιστοι νῦν

νουθετοῦσίν με ἐν μέρει ὧν ἐξουδέουν
πατέρας αὐτῶν οὐς οὐκ ἠγησάμην εἶναι ἀξίους
κυνῶν τῶν ἐμῶν νομάδων 2 καὶ γε ἰσχὺς χειρῶν
αὐτῶν ἵνα τί μοι ἐπ' αὐτούς ἀπώλετο συντέλεια 3
ἐν ἐνδείᾳ καὶ λιμῷ ἄγονος οἱ φευγόντες ἄνυδρον
ἐχθὲς συνοχὴν καὶ τλαιπωρίαν 4 οἱ περικλῶντες
ἄλιμα ἐπὶ ἠχοῦντι οἵτινες ἄλιμα ἦν αὐτῶν τὰ
σῖτα ἅτιμοι δὲ καὶ πεφραυλισμένοι ἐνδεεῖς παντὸς
ἀγαθοῦ οἱ καὶ ῥίζας ξύλων ἐμασῶντο ὑπὸ λιμοῦ
μεγάλου 5 ἐπανεστήσάν μοι κλέπται 6 ὧν
οἱ οἴκοι αὐτῶν ἦσαν τρώγλαι πετρῶν 7 ἀνά
μέσον εὐήχων βοήσονται οἱ ὑπὸ φρύγανα ἄγρια
διητῶντο 8 ἀφρόνων υἱοὶ καὶ ἀτίμων ὄνομα
καὶ κλέος ἐσβεσμένον ἀπὸ γῆς 9 νυνὶ δὲ κιθάρα
ἐγὼ εἶμι αὐτῶν καὶ ἐμὲ θρύλημα ἔχουσιν 10
ἐβδελύξαντο δὲ με ἀποστάντες μακρὰν ἀπὸ δὲ
προσώπου μου οὐκ ἐφείσαντο πτύελον 11 ἀνοίξας
γὰρ φαρέτραν αὐτοῦ ἐκάκωσέν με καὶ χαλινὸν
τοῦ προσώπου μου ἐξαπέστειλαν 12 ἐπὶ δεξιῶν
βλαστοῦ ἐπανεστήσαν πόδα αὐτῶν ἐξέτειναν καὶ
ὠδοποίησαν ἐπ' ἐμὲ τρίβους ἀπωλείας αὐτῶν
13 ἐξετρίβησαν τρίβοι μου ἐξέδυσεν γὰρ μου
τὴν στολήν 14 βέλεσιν αὐτοῦ κατηκόντισέν με
κέχηραί μοι ὡς βούλεται ἐν ὀδύναϊς πέφυρμαι

15 ἐπιστρέφονται δέ μου αἱ ὀδύναι ὥχρητό μου ἢ ἐλπίς ὡσπερ πνεῦμα καὶ ὡσπερ νέφος ἢ σωτηρία μου 16 καὶ νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐκχυθήσεται ἡ ψυχὴ μου ἔχουσιν δέ με ἡμέραι ὀδυνῶν 17 νυκτὶ δέ μου τὰ ὄσῳ σὺγκέκαυται τὰ δὲ νεῦρά μου διαλέλυται 18 ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελάβετό μου τῆς στολῆς ὡσπερ τὸ περιστόμιον τοῦ χιτῶνός μου περιέσχεν με 19 ἠγγησαι δέ με ἴσα πηλῶ ἐν γῆ καὶ σποδῶ μου ἢ μερίς 20 κέκραγα δὲ πρὸς σὲ καὶ οὐκ εἰσακούεις μου ἔστησαν καὶ κατενόησάν με 21 ἐπέβης δέ μοι ἀνελεημόνως χειρὶ κραταιᾷ με ἐμαστίγωσας 22 ἔταξας δέ με ἐν ὀδύναις καὶ ἀπέρριψάς με ἀπὸ σωτηρίας 23 οἶδα γὰρ ὅτι θάνατός με ἐκτρίψει οἰκία γὰρ παντὶ θνητῷ γῆ 24 εἰ γὰρ ὄφελον δυναίμην ἐμαυτὸν χειρῶσασθαι ἢ δεηθεῖς γε ἐτέρου καὶ ποιήσει μοι τοῦτο 25 ἐγὼ δὲ ἐπὶ παντὶ ἀδυνατῶ ἐκλαυσα ἐστέναξα δὲ ἰδὼν ἄνδρα ἐν ἀνάγκαις 26 ἐγὼ δὲ ἐπέχων ἀγαθοῖς ἰδοῦ συνήντησάν μοι μᾶλλον ἡμέραι κακῶν 27 ἢ κοιλία μου ἐξέξεσεν καὶ οὐ σιωπήσεται προέφθασάν με ἡμέραι πτωχείας 28 στένων πεπόρευμαι ἄνευ φιμοῦ ἔστηκα δὲ ἐν ἐκκλησίᾳ κεκραγῶς 29 ἀδελφὸς γέγονα σειρήνων ἐταῖρος δὲ στρουθῶν 30 τὸ δὲ δέρμα μου ἐσκότῳται μεγάλως τὰ δὲ ὄσῳ μου ἀπὸ καύματος 31 ἀπέβη δὲ εἰς πάθος μου ἢ κιθάρα ὃ δὲ ψαλμὸς μου εἰς κλαυθμὸν ἐμοί

31 διαθήκην ἐθέμην τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ οὐ συνήσω ἐπὶ παρθένον 2 καὶ τί ἐμέρισεν ὁ θεὸς ἀπάνωθεν καὶ κληρονομία ἱκανοῦ ἐξ ὑψίστων 3 οὐχὶ ἀπώλεια τῷ ἀδίκῳ καὶ ἀπαλλοτριώσις τοῖς ποιουσὶν ἀνομίαν 4 οὐχὶ αὐτὸς ὄψεται ὁδὸν μου καὶ πάντα τὰ διαβήματά μου ἐξαριθμῆσεται 5 εἰ δὲ ἤμην πεπορευμένος μετὰ γελοιαστῶν εἰ δὲ καὶ ἐσπούδασεν ὁ πούς μου εἰς δόλον 6 ἴσταίη με ἄρα ἐν ζυγῷ δικαίῳ οἶδεν δὲ ὁ κύριος τὴν ἀκακίαν μου 7 εἰ ἐξέκλινεν ὁ πούς μου ἐκ τῆς ὁδοῦ εἰ δὲ καὶ τῷ ὀφθαλμῷ ἐπηκολούθησεν ἡ καρδία μου εἰ δὲ καὶ ταῖς χερσίν μου ἠψάμην δώρων 8

σπείραμι ἄρα καὶ ἄλλοι φάγοισαν ἄρριζος δὲ γενοίμην ἐπὶ γῆς 9 εἰ ἐξηκολούθησεν ἡ καρδία μου γυναικὶ ἀνδρὸς ἐτέρου εἰ καὶ ἐγκάθετος ἐγενόμην ἐπὶ θύραις αὐτῆς 10 ἀρέσαι ἄρα καὶ ἡ γυνή μου ἐτέρῳ τὰ δὲ νήπιά μου ταπεινωθεῖη 11 θυμὸς γὰρ ὀργῆς ἀκατάσχετος τὸ μιᾶναι ἀνδρὸς γυναῖκα 12 πῦρ γὰρ ἐστὶν καιόμενον ἐπὶ πάντων τῶν μερῶν οὐ δ' ἂν ἐπέλθῃ ἐκ ῥιζῶν ἀπώλεσεν 13 εἰ δὲ καὶ ἐφαύλισα κρίμα θεράποντός μου ἢ θεραπαίνης κρινομένων αὐτῶν πρὸς με 14 τί γὰρ ποιήσω ἐὰν ἔτασίν μου ποιήσεται ὁ κύριος ἐὰν δὲ καὶ ἐπισκοπήν τίνα ἀπόκρισιν ποιήσομαι 15 πότερον οὐχ ὡς καὶ ἐγὼ ἐγενόμην ἐν γαστρὶ καὶ ἐκεῖνοι γεγόνασιν γεγόναμεν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ κοιλίᾳ 16 ἀδύνατοι δὲ χρεῖαν ἦν ποτ' εἶχον οὐκ ἀπέτυχον χήρας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν οὐκ ἐξέτηξα 17 εἰ δὲ καὶ τὸν ψωμὸν μου ἔφαγον μόνος καὶ οὐχὶ ὀρφανῷ μετέδωκα 18 ὅτι ἐκ νεότητός μου ἐξέτρεφον ὡς πατὴρ καὶ ἐκ γαστρὸς μητρὸς μου ὠδήγησα 19 εἰ δὲ καὶ ὑπερεῖδον γυμνὸν ἀπολλύμενον καὶ οὐκ ἠμφίασα 20 ἀδύνατοι δὲ εἰ μὴ εὐλόγησάν με ἀπὸ δὲ κουρᾶς ἀμνῶν μου ἐθερμάνθησαν οἱ ὦμοι αὐτῶν 21 εἰ ἐπήρα ὀρφανῷ χεῖρα πεποιθῶς ὅτι πολλή μοι βοήθεια περίεστιν 22 ἀποσταίη ἄρα ὁ ὦμός μου ἀπὸ τῆς κλειδός ὃ δὲ βραχίων μου ἀπὸ τοῦ ἀγκωνός μου συντριβεῖη 23 φόβος γὰρ κυρίου συνέσχεν με καὶ ἀπὸ τοῦ λήμματος αὐτοῦ οὐχ ὑπόισω 24 εἰ ἔταξα χρυσίον ἰσχύν μου εἰ δὲ καὶ λίθω πολυτελεῖ ἐπεποιθήσα 25 εἰ δὲ καὶ εὐφράνθην πολλοῦ πλοῦτου μοι γενομένου εἰ δὲ καὶ ἐπ' ἀναριθμήτοις ἐθέμην χεῖρά μου 26 ἢ οὐχ ὀρῶ μὲν ἥλιον τὸν ἐπιφάσκοντα ἐκλείποντα σελήνην δὲ φθίνουσαν οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἐστὶν 27 καὶ εἰ ἠπατήθη λάθρα ἡ καρδία μου εἰ δὲ καὶ χεῖρά μου ἐπιθεῖς ἐπὶ στόματί μου ἐφίλησα 28 καὶ τοῦτό μοι ἄρα ἀνομία ἢ μεγίστη λογισθεῖη ὅτι ἐψευσάμην ἐναντίον κυρίου τοῦ ὑψίστου 29 εἰ δὲ καὶ ἐπιχαρῆς ἐγενόμην πτώματι ἐχθρῶν

μου καὶ εἶπεν ἡ καρδία μου εὗγε **30** ἀκούσαι ἄρα τὸ οὖς μου τὴν κατάραν μου θρυληθείην δὲ ἄρα ὑπὸ λαοῦ μου κακούμενος **31** εἰ δὲ καὶ πολλάκις εἶπον αἱ θεραπείαι μου τίς ἂν δώῃ ἡμῖν τῶν σαρκῶν αὐτοῦ πλησθῆναι λίαν μου χρηστοῦ ὄντος **32** ἕξω δὲ οὐκ ἠὺλίζετο ξένος ἡ δὲ θύρα μου παντὶ ἐλθόντι ἀνέωκτο **33** εἰ δὲ καὶ ἀμαρτῶν ἀκουσίως ἔκρυψα τὴν ἀμαρτίαν μου **34** οὐ γὰρ διετράπην πολυοχλίαν πλήθους τοῦ μὴ ἐξαγορευσαί ἐνώπιον αὐτῶν εἰ δὲ καὶ εἴασα ἀδύνατον ἐξελεῖν θύραν μου κόλπῳ κενῷ **35** τίς δώῃ ἀκούοντά μου χεῖρα δὲ κυρίου εἰ μὴ ἐδεδοίκειν συγγραφῆν δέ ἦν εἶχον κατὰ τινος **36** ἐπ' ὤμοις ἂν περιθέμενος στέφανον ἀνεγίνωσκον **37** καὶ εἰ μὴ ῥήξας αὐτὴν ἀπέδωκα οὐθὲν λαβὼν παρὰ χροοφειλέτου **38** εἰ ἐπ' ἐμοὶ ποτε ἡ γῆ ἐστέναξεν εἰ δὲ καὶ οἱ αὐλακες αὐτῆς ἔκλαυσαν ὁμοθυμαδόν **39** εἰ δὲ καὶ τὴν ἰσχὴν αὐτῆς ἔφαγον μόνος ἄνευ τιμῆς εἰ δὲ καὶ ψυχὴν κυρίου τῆς γῆς ἐκβαλὼν ἐλύπησα **40** ἀντὶ πυροῦ ἄρα ἐξέλθοι μοι κνίδη ἀντὶ δὲ κριθῆς βάτος καὶ ἐπαύσατο Ἰωβ ῥήμασιν

32 ἠσύχασαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ ἔτι ἀντειπεῖν Ἰωβ ἦν γὰρ Ἰωβ δίκαιος ἐναντίον αὐτῶν **2** ὠργίσθη δὲ Ἐλιους ὁ τοῦ Βαραχιηλ ὁ Βουζίτης ἐκ τῆς συγγενείας Ραμ τῆς Αὐσίτιδος χώρας ὠργίσθη δὲ τῷ Ἰωβ σφόδρα διότι ἀπέφηνεν ἑαυτὸν δίκαιον ἐναντίον κυρίου **3** καὶ κατὰ τῶν τριῶν δὲ φίλων ὠργίσθη σφόδρα διότι οὐκ ἠδυνήθησαν ἀποκριθῆναι ἀντίθετα Ἰωβ καὶ ἔθεντο αὐτὸν εἶναι ἀσεβῆ **4** Ἐλιους δὲ ὑπέμεινεν δοῦναι ἀπόκρισιν Ἰωβ ὅτι πρεσβύτεροι αὐτοῦ εἰσιν ἡμέραις **5** καὶ εἶδεν Ἐλιους ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπόκρισις ἐν στόματι τῶν τριῶν ἀνδρῶν καὶ ἐθυμώθη ὀργὴ αὐτοῦ **6** ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιους ὁ τοῦ Βαραχιηλ ὁ Βουζίτης εἶπεν νεώτερος μὲν εἰμι τῷ χρόνῳ ὑμεῖς δὲ ἔστε πρεσβύτεροι διὸ ἠσύχασα φοβηθεὶς τοῦ ὑμῖν ἀναγγεῖλαι τὴν ἔμμαντοῦ ἐπιστήμην **7** εἶπα δὲ ὅτι ὁ χρόνος

ἐστὶν ὁ λαλῶν ἐν πολλοῖς δὲ ἔτεσιν οἶδασιν σοφίαν **8** ἀλλὰ πνεῦμά ἐστὶν ἐν βροτοῖς πνοὴ δὲ παντοκράτορος ἐστὶν ἡ διδάσκουσα **9** οὐχ οἱ πολυχρόνιοί εἰσιν σοφοὶ οὐδ' οἱ γέροντες οἶδασιν κρίμα **10** διὸ εἶπα ἀκούσατέ μου καὶ ἀναγγελῶ ὑμῖν ἃ οἶδα **11** ἐνωτίζεσθέ μου τὰ ῥήματα ἐρῶ γὰρ ὑμῶν ἀκούοντων ἄχρι οὗ ἐτάσσητε λόγους **12** καὶ μέχρι ὑμῶν συνήσω καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν τῷ Ἰωβ ἐλέγχων ἀνταποκρινόμενος ῥήματα αὐτοῦ ἐξ ὑμῶν **13** ἵνα μὴ εἶπτε εὐρομεν σοφίαν κυρίῳ προσθέμενοι **14** ἀνθρώπῳ δὲ ἐπετρέψατε λαλήσαι τοιαῦτα ῥήματα **15** ἐπτοήθησαν οὐκ ἀπεκρίθησαν ἔτι ἐπαλαίωσαν ἐξ αὐτῶν λόγους **16** ὑπέμεινα οὐ γὰρ ἐλάλησαν ὅτι ἔστησαν οὐκ ἀπεκρίθησαν **17** ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιους λέγει **18** πάλιν λαλήσω πλήρης γὰρ εἰμι ῥημάτων ὀλέκει γὰρ με τὸ πνεῦμα τῆς γαστροῦς **19** ἡ δὲ γαστήρ μου ὥσπερ ἀσκὸς γλεύκου ζέων δεδεμένος ἢ ὥσπερ φυσητὴρ χαλκῆως ἐρρηγῶς **20** λαλήσω ἵνα ἀναπαύσωμαι ἀνοίξας τὰ χεῖλη **21** ἄνθρωπον γὰρ οὐ μὴ αἰσχυρθῶ ἀλλὰ μὴν οὐδὲ βροτὸν οὐ μὴ ἐντραπῶ **22** οὐ γὰρ ἐπίσταμαι θαυμάσαι πρόσωπον εἰ δὲ μὴ καὶ ἐμὲ σῆτες ἔδονται

33 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἄκουσον Ἰωβ τὰ ῥήματά μου καὶ λαλιὰν ἐνωτίζου μου **2** ἰδοὺ γὰρ ἦνοιξα τὸ στόμα μου καὶ ἐλάλησεν ἡ γλῶσσά μου **3** καθαρὰ μου ἡ καρδία ῥήμασιν σύνεσις δὲ χειλέων μου καθαρὰ νοήσει **4** πνεῦμα θεῖον τὸ ποιῆσάν με πνοὴ δὲ παντοκράτορος ἡ διδάσκουσα με **5** ἐὰν δύνῃ δός μοι ἀπόκρισιν πρὸς ταῦτα ὑπέμεινον στήθῳ κατ' ἐμὲ καὶ ἐγὼ κατὰ σέ **6** ἐκ πηλοῦ διηρτίσαι σὺ ὡς καὶ ἐγὼ ἐκ τοῦ αὐτοῦ διηρτίσαμεθα **7** οὐχ ὁ φόβος μού σε στροβίσει οὐδὲ ἡ χεῖρ μου βαρεῖα ἔσται ἐπὶ σοί **8** πλὴν εἶπας ἐν ὧσίν μου φωνὴν ῥημάτων σου ἀκήκοα **9** διότι λέγεις καθαρὸς εἰμι οὐχ ἀμαρτῶν ἄμεμπτος δὲ εἰμι οὐ γὰρ ἠνόμησα **10** μέμψιν δὲ κατ' ἐμοῦ εὔρεν ἠγῆται δέ με ὥσπερ ὑπεναντίον **11** ἔθετο δὲ ἐν ξύλῳ τὸν πόδα μου ἐφύλαξεν δέ μου

πάσας τὰς ὁδοὺς **12** πῶς γὰρ λέγεις δίκαιός εἰμι καὶ οὐκ ἐπακήκοέν μου αἰώνιος γὰρ ἔστιν ὁ ἐπάνω βροτῶν **13** λέγεις δὲ διὰ τί τῆς δίκης μου οὐκ ἐπακήκοεν πᾶν ῥῆμα **14** ἐν γὰρ τῷ ἅπαξ λαλήσαι ὁ κύριος ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἐνύπνιον **15** ἢ ἐν μελέτῃ νυκτερινῇ ὡς ὅταν ἐπιπίπτῃ δεινὸς φόβος ἐπ' ἀνθρώπους ἐπὶ νυσταγμάτων ἐπὶ κοίτης **16** τότε ἀνακαλύπτει νοῦν ἀνθρώπων ἐν εἶδесιν φόβου τοιούτοις αὐτοὺς ἐξεφόβησεν **17** ἀποστρέψαι ἄνθρωπον ἐξ ἀδικίας τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ πτώματος ἐρρύσατο **18** ἐφείσατο δὲ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἀπὸ θανάτου καὶ μὴ πεσεῖν αὐτὸν ἐν πολέμῳ **19** πάλιν δὲ ἤλεγξεν αὐτὸν ἐν μαλακίᾳ ἐπὶ κοίτης καὶ πληθος ὄστων αὐτοῦ ἐνάρκησεν **20** πᾶν δὲ βρωτὸν σίτου οὐ μὴ δύνηται προσδέξασθαι καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ βρῶσιν ἐπιθυμήσει **21** ἕως ἂν σαπῶσιν αὐτοῦ αἱ σάρκες καὶ ἀποδείξῃ τὰ ὄστα αὐτοῦ κενά **22** ἠγγισεν δὲ εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἢ δὲ ζωὴ αὐτοῦ ἐν ἄδῃ **23** ἐὰν ὦσιν χίλιοι ἄγγελοι θανατηφόροι εἷς αὐτῶν οὐ μὴ τρώσῃ αὐτόν ἐὰν νοήσῃ τῇ καρδίᾳ ἐπιστραφῆναι ἐπὶ κύριον ἀναγγείλῃ δὲ ἀνθρώπῳ τὴν ἑαυτοῦ μέμψιν τὴν δὲ ἄνοϊαν αὐτοῦ δείξῃ **24** ἀνθέξεται τοῦ μὴ πεσεῖν αὐτόν εἰς θάνατον ἀνανεώσει δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα ὡσπερ ἀλοιφὴν ἐπὶ τοίχῳ τὰ δὲ ὄστα αὐτοῦ ἐμπλήσει μυελοῦ **25** ἀπαλυνεῖ δὲ αὐτοῦ τὰς σάρκας ὡσπερ νηπίου ἀποκαταστήσει δὲ αὐτόν ἀνδρωθέντα ἐν ἀνθρώποις **26** εὐξάμενος δὲ πρὸς κύριον καὶ δεκτὰ αὐτῷ ἔσται εἰσελεύσεται δὲ προσώπῳ καθαρῷ σὺν ἐξηγορίᾳ ἀποδώσει δὲ ἀνθρώποις δικαιοσύνην **27** εἴτα τότε ἀπομέμψεται ἄνθρωπος αὐτὸς ἑαυτῷ λέγων οἶα συνετέλουν καὶ οὐκ ἄξια ἦτασέν με ὦν ἡμάρτον **28** σῶσον ψυχὴν μου τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς διαφθοράν καὶ ἡ ζωὴ μου φῶς ὄψεται **29** ἰδοὺ πάντα ταῦτα ἐργᾶται ὁ ἰσχυρὸς ὁδοὺς τρεῖς μετὰ ἀνδρός **30** ἀλλ' ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου ἵνα ἡ ζωὴ μου ἐν φωτὶ αἰνῇ αὐτόν **31** ἐνωτίζου Ἰωβ καὶ ἄκουέ μου

κώφευσον καὶ ἐγὼ εἰμι λαλήσω **32** εἰ εἰσὶν λόγοι ἀποκρίθητί μοι λάλησον θέλω γὰρ δικαιωθῆναι σε **33** εἰ μὴ σὺ ἄκουσόν μου κώφευσον καὶ διδάξω σε σοφίαν

34 ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιους λέγει **2** ἀκούσατέ μου σοφοὶ ἐπιστάμενοι ἐνωτίζεσθε τὸ καλόν **3** ὅτι οὗς λόγους δοκιμάζει καὶ λάρυγξ γεύεται βρῶσιν **4** κρίσιν ἐλώμεθα ἑαυτοῖς γινώμεν ἀνά μέσον ἑαυτῶν ὃ τι καλόν **5** ὅτι εἴρηκεν Ἰωβ δίκαιός εἰμι ὁ κύριος ἀπήλλαξέν μου τὸ κρίμα **6** ἐψεύσατο δὲ τῷ κρίματί μου βίαιον τὸ βέλος μου ἄνευ ἀδικίας **7** τίς ἀνὴρ ὡσπερ Ἰωβ πίνων μυκτηρισμὸν ὡσπερ ὕδωρ **8** οὐχ ἁμαρτῶν οὐδὲ ἀσεβήσας ἢ ὁδοῦ κοινωνήσας μετὰ ποιούντων τὰ ἄνομα τοῦ πορευθῆναι μετὰ ἀσεβῶν **9** μὴ γὰρ εἴπησ ὅτι οὐκ ἔσται ἐπισκοπὴ ἀνδρός καὶ ἐπισκοπὴ αὐτῷ παρὰ κυρίου **10** διὸ συνετοὶ καρδίας ἀκούσατέ μου μὴ μοι εἴῃ ἐναντι κυρίου ἀσεβῆσαι καὶ ἐναντι παντοκράτορος ταράξαι τὸ δίκαιον **11** ἀλλὰ ἀποδοῖ ἀνθρώπῳ καθὰ ποιεῖ ἕκαστος αὐτῶν καὶ ἐν τρίβῳ ἀνδρός εὐρήσει αὐτόν **12** οἴῃ δὲ τὸν κύριον ἄτοπα ποιήσιν ἢ ὁ παντοκράτωρ ταράξει κρίσιν **13** ὃς ἐποίησεν τὴν γῆν τίς δὲ ἔστιν ὁ ποιῶν τὴν ὑπ' οὐρανὸν καὶ τὰ ἐνόντα πάντα **14** εἰ γὰρ βούλοιο συνέχειν καὶ τὸ πνεῦμα παρ' αὐτῷ κατασχεῖν **15** τελευτήσει πᾶσα σὰρξ ὁμοθυμαδὸν πᾶς δὲ βροτὸς εἰς γῆν ἀπελεύσεται ὅθεν καὶ ἐπλάσθη **16** εἰ δὲ μὴ νουθετῇ ἄκουε ταῦτα ἐνωτίζου φωνὴν ῥημάτων **17** ἰδὲ σὺ τὸν μισοῦντα ἄνομα καὶ τὸν ὀλλύντα τοὺς πονηροὺς ὄντα αἰώνιον δίκαιον **18** ἀσεβῆς ὁ λέγων βασιλεῖ παρανομεῖς ἀσεβέστατε τοῖς ἄρχουσιν **19** ὃς οὐκ ἐπησχύνθη πρόσωπον ἐντίμου οὐδὲ οἶδεν τιμὴν θέσθαι ἀδροῖς θαυμασθῆναι πρόσωπα αὐτῶν **20** κενὰ δὲ αὐτοῖς ἀποβήσεται τὸ κεκραγῆναι καὶ δεῖσθαι ἀνδρός ἐχρήσαντο γὰρ παρανόμως ἐκκλινομένων ἀδυνάτων **21** αὐτὸς γὰρ ὁρατῆς ἔστιν ἔργων ἀνθρώπων λέληθεν δὲ αὐτόν οὐδὲν ὦν πράσσουσιν **22** οὐδὲ ἔσται

τόπος τοῦ κρυβῆναι τοὺς ποιοῦντας τὰ ἄνομα
23 ὅτι οὐκ ἐπ' ἄνδρα θήσει ἕτι ὁ γὰρ κύριος
πάντας ἐφορᾷ 24 ὁ καταλαμβάνων ἀνεξιχνίαστα
ἔνδοξά τε καὶ ἐξαΐσια ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς 25 ὁ
γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα καὶ στρέψει νύκτα καὶ
ταπεινωθήσονται 26 ἔσβησεν δὲ ἀσεβεῖς ὄρατοὶ
δὲ ἐναντίον αὐτοῦ 27 ὅτι ἐξέκλιναν ἐκ νόμου
θεοῦ δικαιώματα δὲ αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνωσαν 28
τοῦ ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὸν κραυγὴν πένητος καὶ
κραυγὴν πτωχῶν εἰσακούσεται 29 καὶ αὐτὸς
ἠσυχίαν παρέξει καὶ τίς καταδικάζεται καὶ
κρύψει πρόσωπον καὶ τίς ὄψεται αὐτόν καὶ κατὰ
ἔθλους καὶ κατὰ ἀνθρώπου ὁμοῦ 30 βασιλεύων
ἄνθρωπον ὑποκριτὴν ἀπὸ δυσκολίας λαοῦ 31 ὅτι
πρὸς τὸν ἰσχυρὸν ὁ λέγων εἴληφα οὐκ ἐνεχυράσω
32 ἄνευ ἑαυτοῦ ὄψομαι σὺ δεῖξόν μοι εἰ ἀδικίαν
ἠργασάμην οὐ μὴ προσθήσω 33 μὴ παρὰ σοῦ
ἀποτείσει αὐτήν ὅτι ἀπόψη ὅτι σὺ ἐκλέξῃ καὶ
οὐκ ἐγὼ καὶ τί ἔγνωσ λάλησον 34 διὸ συνετοὶ
καρδίας ἐροῦσιν ταῦτα ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἀκήκοέν
μου τὸ ῥῆμα 35 Ἰωβ δὲ οὐκ ἐν συνέσει ἐλάλησεν
τὰ δὲ ῥήματα αὐτοῦ οὐκ ἐν ἐπιστήμῃ 36 οὐ μὴν δὲ
ἀλλὰ μάθε Ἰωβ μὴ δῶς ἕτι ἀνταπόκρισιν ὥσπερ
οἱ ἄφρονες 37 ἵνα μὴ προσθῶμεν ἐφ' ἀμαρτίαις
ἡμῶν ἀνομία δὲ ἐφ' ἡμῖν λογισθήσεται πολλὰ
λαλούντων ῥήματα ἐναντίον τοῦ κυρίου

35 ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιους λέγει 2 τί τοῦτο ἠγήσω
ἐν κρίσει σὺ τίς εἶ ὅτι εἶπας δίκαιός εἰμι
ἔναντι κυρίου 3 ἡ ἐρεῖς τί ποιήσω ἀμαρτῶν 4
ἐγὼ σοὶ δώσω ἀπόκρισιν καὶ τοῖς τρισὶν φίλοις
σου 5 ἀνάβλεψον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἰδέ
κατάμαθε δὲ νέφη ὡς ὑψηλὰ ἀπὸ σοῦ 6 εἰ
ἡμαρτες τί πράξεις εἰ δὲ καὶ πολλὰ ἠνόμησας
τί δύνασαι ποιῆσαι 7 ἐπεὶ δὲ οὖν δίκαιος εἶ
τί δώσεις αὐτῷ ἢ τί ἐκ χειρὸς σου λήμψεται
8 ἀνδρὶ τῷ ὁμοίῳ σου ἢ ἀσεβείᾳ σου καὶ υἱῷ
ἀνθρώπου ἢ δικαιοσύνῃ σου 9 ἀπὸ πλήθους
συκοφαντούμενοι κεκράζονται βοήσονται ἀπὸ
βραχίονος πολλῶν 10 καὶ οὐκ εἶπεν ποῦ ἔστιν

ὁ θεὸς ὁ ποιήσας με ὁ κατατάσσων φυλακὰς
νυκτερινὰς 11 ὁ διορίζων με ἀπὸ τετραπόδων γῆς
ἀπὸ δὲ πετεινῶν οὐρανοῦ 12 ἐκεῖ κεκράζονται
καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃ καὶ ἀπὸ ὕβρεως πονηρῶν 13
ἄτοπα γὰρ οὐ βούλεται ὁ κύριος ἰδεῖν αὐτοὺς γὰρ ὁ
παντοκράτωρ ὄρατῆς ἔστιν 14 τῶν συντελούντων
τὰ ἄνομα καὶ σώσει με κρίθητι δὲ ἐναντίον
αὐτοῦ εἰ δύνασαι αἰνέσαι αὐτόν ὡς ἔστιν 15 καὶ
νῦν ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπισκεπτόμενος ὄργην αὐτοῦ
καὶ οὐκ ἔγνω παραπτώματι σφόδρα 16 καὶ Ἰωβ
ματαίως ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν ἀγνωσίᾳ
ῥήματα βαρύνει

36 προσθεὶς δὲ Ἐλιους ἔτι λέγει 2 μεῖνόν με
μικρὸν ἔτι ἵνα διδάξω σε ἔτι γὰρ ἐν ἐμοί ἔστιν
λέξις 3 ἀναλαβὼν τὴν ἐπιστήμην μου μακρὰν
ἔργους δέ μου δίκαια ἐρῶ 4 ἐπ' ἀληθείας καὶ οὐκ
ἄδικα ῥήματα ἀδίκως συνίεις 5 γίνωσκε δὲ ὅτι ὁ
κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσῃται τὸν ἄκακον δυνατὸς
ἰσχύι καρδίας 6 ἀσεβῆ οὐ μὴ ζωοποιήσῃ καὶ
κρίμα πτωχῶν δώσει 7 οὐκ ἀφελεῖ ἀπὸ δικαίου
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ μετὰ βασιλέων εἰς θρόνον
καὶ καθιεῖ αὐτοὺς εἰς νεῖκος καὶ ὑψωθήσονται 8
καὶ εἰ πεπεδημένοι ἐν χειροπέδαις συσχεθήσονται
ἐν σχοινοῖς πενίας 9 καὶ ἀναγγελεῖ αὐτοῖς τὰ
ἔργα αὐτῶν καὶ τὰ παραπτώματα αὐτῶν ὅτι
ἰσχύσουσιν 10 ἀλλὰ τοῦ δικαίου εἰσακούσεται
καὶ εἶπεν ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐξ ἀδικίας 11
ἐὰν ἀκούσωσιν καὶ δουλεύσωσιν συντελέσωσιν
τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν
ἐν εὐπρεπείαις 12 ἀσεβεῖς δὲ οὐ διασώζει παρὰ
τὸ μὴ βούλεσθαι εἰδέναι αὐτοὺς τὸν κύριον
καὶ διότι νουθετούμενοι ἀνήκοοι ἦσαν 13 καὶ
ὑποκριταὶ καρδίᾳ τάξουσιν θυμὸν οὐ βοήσονται
ὅτι ἔδῃσεν αὐτούς 14 ἀποθάνοι τοίνυν ἐν νεότητι
ἢ ψυχὴ αὐτῶν ἢ δὲ ζωὴ αὐτῶν τιτρωσκομένη
ὑπὸ ἀγγέλων 15 ἀνθ' ὧν ἔθλιψαν ἀσθενῆ καὶ
ἀδύνατον κρίμα δὲ πραέων ἐκθήσει 16 καὶ
προσέτι ἠπάτησέν σε ἐκ στόματος ἐχθροῦ ἄβυσσος
κατάχυσις ὑποκάτω αὐτῆς καὶ κατέβη τράπεζά

σου πλήρης πίστις 17 οὐχ ὑστερήσει δὲ ἀπὸ δικαίων κρίμα 18 θυμὸς δὲ ἐπ' ἀσεβεῖς ἔσται δι' ἀσέβειαν δώρων ὧν ἐδέχοντο ἐπ' ἀδικίαις 19 μή σε ἐκκλινάτω ἐκὼν ὁ νοῦς δεήσεως ἐν ἀνάγκῃ ὄντων ἀδυνάτων καὶ πάντας τοὺς κραταιοῦντας ἰσχύϊν 20 μὴ ἐξεκλύσῃς τὴν νύκτα τοῦ ἀναβῆναι λαοὺς ἀντ' αὐτῶν 21 ἀλλὰ φύλαξαι μὴ πράξης ἄτοπα ἐπὶ τοῦτον γὰρ ἐξείλω ἀπὸ πτωχείας 22 ἰδοὺ ὁ ἰσχυρὸς κραταιώσῃ ἐν ἰσχύϊ αὐτοῦ τίς γάρ ἐστιν κατ' αὐτὸν δυνάστης 23 τίς δέ ἐστιν ὁ ἐτάζων αὐτοῦ τὰ ἔργα ἢ τίς ὁ εἶπας ἔπραξεν ἄδικα 24 μνήσθητι ὅτι μεγάλα ἐστὶν αὐτοῦ τὰ ἔργα ὧν ἤρξαν ἄνδρες 25 πᾶς ἄνθρωπος εἶδεν ἐν ἑαυτῷ ὅσοι τιτρωσκόμενοι εἰσὶν βροτοί 26 ἰδοὺ ὁ ἰσχυρὸς πολὺς καὶ οὐ γνωσόμεθα ἀριθμὸς ἐτῶν αὐτοῦ καὶ ἀπέραντος 27 ἀριθμηταὶ δὲ αὐτῷ σταγόνες ὑετοῦ καὶ ἐπιχυθήσονται ὑετῷ εἰς νεφέλην 28 ῥυήσονται παλαιώματα ἐσκίασεν δὲ νέφη ἐπὶ ἀμυθῆτων βροτῶν ὥραν ἔθετο κτήνεσιν οἶδαςιν δὲ κοίτης τάξιν ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἐξίσταται σου ἡ διάνοια οὐδὲ διαλλάσσειται σου ἡ καρδιά ἀπὸ σώματος 29 καὶ ἐὰν συνῆ ἀπεκτάσεις νεφέλης ἰσότητα σκηνῆς αὐτοῦ 30 ἰδοὺ ἐκτείνει ἐπ' αὐτὸν ἡδω καὶ ῥιζώματα τῆς θαλάσσης ἐκάλυψεν 31 ἐν γὰρ αὐτοῖς κρινεῖ λαοὺς δώσει τροφήν τῷ ἰσχύοντι 32 ἐπὶ χειρῶν ἐκάλυψεν φῶς καὶ ἐνετείλατο περὶ αὐτῆς ἐν ἀπαντῶντι 33 ἀναγγελεῖ περὶ αὐτοῦ φίλον αὐτοῦ κτήσις καὶ περὶ ἀδικίας

37 καὶ ταύτης ἐταράχθη ἡ καρδιά μου καὶ ἀπερρῦη ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς 2 ἄκουε ἀκοὴν ἐν ὄργῃ θυμοῦ κυρίου καὶ μελέτη ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐξελεύσεται 3 ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ ἀρχὴ αὐτοῦ καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ ἐπὶ πτερύγων τῆς γῆς 4 ὀπίσω αὐτοῦ βοήσεται φωνὴ βροντῆσει ἐν φωνῇ ὕβρεως αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀνταλλάξει αὐτούς ὅτι ἀκούσει φωνὴν αὐτοῦ 5 βροντῆσει ὁ ἰσχυρὸς ἐν φωνῇ αὐτοῦ θαυμάσια ἐποίησεν γὰρ μεγάλα ἃ οὐκ ἤδειμεν 6 συντάσων

χιόνι γίνου ἐπὶ τῆς γῆς καὶ χειμῶν ὑετός καὶ χειμῶν ὑετῶν δυναστείας αὐτοῦ 7 ἐν χειρὶ παντὸς ἀνθρώπου κατασφραγίζει ἵνα γινῶ πᾶς ἄνθρωπος τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν 8 εἰσηλθεν δὲ θηρία ὑπὸ σκέπην ἡσύχασαν δὲ ἐπὶ κοίτης 9 ἐκ ταμιείων ἐπέρχονται δῖνα ἀπὸ δὲ ἀκρωτηρίων ψυχὸς 10 καὶ ἀπὸ πνοῆς ἰσχυροῦ δώσει πάγος οἰακίζει δὲ τὸ ὕδωρ ὡς ἐὰν βούληται 11 καὶ ἐκλεκτὸν καταπλάσσει νεφέλῃ διασκορπιεῖ νέφος φῶς αὐτοῦ 12 καὶ αὐτὸς κυκλώματα διαστρέψει ἐν θεεβουλαθῶ εἰς ἔργα αὐτῶν πάντα ὅσα ἂν ἐντείληται αὐτοῖς ταῦτα συντέτακται παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς 13 ἐὰν εἰς παιδείαν ἐὰν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ ἐὰν εἰς ἔλεος εὐρήσει αὐτόν 14 ἐνωτίζου ταῦτα Ἰωβ στηθὶ νουθετοῦ δύναμιν κυρίου 15 οἶδαμεν ὅτι ὁ θεὸς ἔθετο ἔργα αὐτοῦ φῶς ποιήσας ἐκ σκοτόους 16 ἐπίσταται δὲ διάκρισιν νεφῶν ἐξαΐσια δὲ πτώματα πονηρῶν 17 σοῦ δὲ ἡ στολὴ θερμὴ ἡσυχάζεται δὲ ἐπὶ τῆς γῆς 18 στερεώσεις μετ' αὐτοῦ εἰς παλαιώματα ἰσχυραὶ ὡς ὄρασις ἐπιχύσεως 19 διὰ τί δίδαξόν με τί ἐροῦμεν αὐτῷ καὶ παυσώμεθα πολλὰ λέγοντες 20 μὴ βίβλος ἢ γραμματεὺς μοι παρέστηκεν ἵνα ἄνθρωπον ἐστηκῶς κατασιωπήσω 21 πᾶσιν δ' οὐχ ὀρατὸν τὸ φῶς τηλαυγές ἐστὶν ἐν τοῖς παλαιώμασιν ὥσπερ τὸ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ νεφῶν 22 ἀπὸ βορρᾶ νέφη χρυσαυγοῦντα ἐπὶ τούτοις μεγάλη ἢ δόξα καὶ τιμὴ παντοκράτορος 23 καὶ οὐχ εὐρίσκομεν ἄλλον ὅμοιον τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ ὁ τὰ δίκαια κρίνων οὐκ οἶει ἐπακούειν αὐτόν 24 διὸ φοβηθήσονται αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι φοβηθήσονται δὲ αὐτόν καὶ οἱ σοφοὶ καρδία

38 μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι Ἐλιον τῆς λέξεως εἶπεν ὁ κύριος τῷ Ἰωβ διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν 2 τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλήν συνέχων δὲ ῥήματα ἐν καρδίᾳ ἐμὲ δὲ οἶεται κρύπτειν 3 ζῶσαι ὥσπερ ἀνήρ τὴν ὄσφυν σου ἐρωτήσω δέ σε σὺ δέ μοι ἀποκρίθητι 4 ποῦ ἦς ἐν τῷ θεμελιῶν με τὴν γῆν ἀπαγγεῖλον δέ μοι εἰ ἐπίστη σύνεσιν 5 τίς

ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς εἰ οἶδας ἢ τίς ὁ ἔπαγαγὼν
σπαρτίον ἐπ' αὐτῆς 6 ἐπὶ τίνος οἱ κρίκοι αὐτῆς
πεπήγασιν τίς δέ ἐστιν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον
ἐπ' αὐτῆς 7 ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα ἦνεσάν με
φωνῆ μεγάλη πάντες ἄγγελοί μου 8 ἔφραξα δὲ
θάλασσαν πύλαις ὅτε ἐμαίμασεν ἐκ κοιλίας
μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη 9 ἐθέμην δὲ αὐτῇ
νέφος ἀμφίασιν ὀμίχλη δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα
10 ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὄρια περιθεις κλειῖθρα καὶ
πύλας 11 εἶπα δὲ αὐτῇ μέχρι τούτου ἐλεύσει καὶ
οὐχ ὑπερβήση ἀλλ' ἐν σεαυτῇ συντριβήσεται
σου τὰ κύματα 12 ἢ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος
πρωινόν ἐωσφόρος δὲ εἶδεν τὴν ἑαυτοῦ τάξιν 13
ἐπιλαβέσθαι περυγῶν γῆς ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ
αὐτῆς 14 ἢ σὺ λαβὼν γῆν πληθὸν ἔπλασας ζῶον
καὶ λαλητὸν αὐτὸν ἔθου ἐπὶ γῆς 15 ἀφείλας δὲ
ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς βραχίονα δὲ ὑπερηφάνων
συνέτριψας 16 ἦλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης ἐν
δὲ ἔχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας 17 ἀνοίγονται
δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου πυλωροὶ δὲ ἄδου
ιδόντες σε ἔπτηξαν 18 νενουθέτησαι δὲ τὸ εὖρος
τῆς ὑπ' οὐρανὸν ἀνάγγελον δὴ μοι πόση τίς
ἐστιν 19 ποῖα δὲ γῆ αὐλίζεται τὸ φῶς σκότους δὲ
ποῖος ὁ τόπος 20 εἰ ἀγάγοις με εἰς ὄρια αὐτῶν
εἰ δὲ καὶ ἐπίστασαι τρίβους αὐτῶν 21 οἶδα ἄρα
ὅτι τότε γεγέννησαι ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολὺς
22 ἦλθες δὲ ἐπὶ θησαυροὺς χιόνος θησαυροὺς
δὲ χαλάζης ἐόρακας 23 ἀπόκειται δὲ σοι εἰς
ὥραν ἐχθρῶν εἰς ἡμέραν πολέμου καὶ μάχης 24
πόθεν δὲ ἐκπορεύεται πάχνη ἢ διασκεδάννυται
νότος εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν 25 τίς δὲ ἠτοίμασεν
ὑετῶ λάβρῳ ῥύσιν ὁδὸν δὲ κυδοιμῶν 26 τοῦ
ὑετίσαι ἐπὶ γῆν οὐ οὐκ ἀνὴρ ἔρημον οὐ οὐχ
ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐν αὐτῇ 27 τοῦ χορτάσαι
ἄβατον καὶ ἀοίκητον καὶ τοῦ ἐκβλαστῆσαι ἔξοδον
χλόης 28 τίς ἐστιν ὑετοῦ πατήρ τίς δὲ ἐστιν ὁ
τετοκῶς βῶλους δρόσου 29 ἐκ γαστρὸς δὲ τίνος
ἐκπορεύεται ὁ κρύσταλλος πάχνην δὲ ἐν οὐρανῷ
τίς τέτοκεν 30 ἢ καταβαίνει ὥσπερ ὕδωρ ῥέον

πρόσωπον δὲ ἀβύσσου τίς ἔπηξεν 31 συνήκας
δὲ δεσμὸν Πλειάδος καὶ φραγμὸν Ὁρίωνος
ἦνοιξας 32 ἢ διανοίξεις μαζουρωθ ἐν καιρῷ
αὐτοῦ καὶ Ἔσπερον ἐπὶ κόμης αὐτοῦ ἄξεις αὐτὰ
33 ἐπίστασαι δὲ τροπὰς οὐρανοῦ ἢ τὰ ὑπ' οὐρανὸν
ὀμοθυμαδὸν γινόμενα 34 καλέσεις δὲ νέφος
φωνῆ καὶ τρόμῳ ὕδατος λάβρῳ ὑπακούσεταιί
σου 35 ἀποστελεῖς δὲ κεραυνοὺς καὶ πορεύονται
ἐροῦσιν δέ σοι τί ἐστιν 36 τίς δὲ ἔδωκεν γυναιξὶν
ὑφάσματος σοφίαν ἢ ποικιλτικὴν ἐπιστήμην 37
τίς δὲ ὁ ἀριθμῶν νέφη σοφία οὐρανὸν δὲ εἰς γῆν
ἐκκλινεν 38 κέχυται δὲ ὥσπερ γῆ κονία κεκόλληκα
δὲ αὐτὸν ὥσπερ λίθῳ κύβον 39 θηρεύσεις δὲ
λέουσιν βορὰν ψυχὰς δὲ δρακόντων ἐμπλήσεις
40 δεδοίκασιν γὰρ ἐν κοίταις αὐτῶν κάθηνται
δὲ ἐν ὕλαις ἐνεδρεύοντες 41 τίς δὲ ἠτοίμασεν
κόρακι βορὰν νεοσσοὶ γὰρ αὐτοῦ πρὸς κύριον
κεκράγασιν πλανώμενοι τὰ σῖτα ζητοῦντες

39 εἰ ἔγνωσ καιρὸν τοκετοῦ τραγελάφων
πέτρας ἐφύλαξας δὲ ὠδῖνας ἐλάφων 2
ἠρίθμησας δὲ αὐτῶν μῆνας πλήρεις τοκετοῦ
ὠδῖνας δὲ αὐτῶν ἔλυσας 3 ἐξέθρεψας δὲ
αὐτῶν τὰ παιδιά ἔξω φόβου ὠδῖνας αὐτῶν
ἐξαποστελεῖς 4 ἀπορρήξουσιν τὰ τέκνα αὐτῶν
πληθυνθήσονται ἐν γενήματι ἐξελεύσονται καὶ
οὐ μὴ ἀνακάμψουσιν αὐτοῖς 5 τίς δὲ ἐστιν ὁ
ἀφεις ὄνον ἄγριον ἐλευθερον δεσμούς δὲ αὐτοῦ
τίς ἔλυσεν 6 ἐθέμην δὲ τὴν δίαιταν αὐτοῦ ἔρημον
καὶ τὰ σκηνώματα αὐτοῦ ἄλμυρίδα 7 καταγελῶν
πολυοχλίας πόλεως μέμψιν δὲ φορολόγου οὐκ
ἀκούων 8 κατασκέψεται ὄρη νομὴν αὐτοῦ καὶ
ὀπίσω παντὸς χλωροῦ ζητεῖ 9 βουλήσεται δὲ σοι
μονόκερος δουλεῦσαι ἢ κοιμηθῆσαι ἐπὶ φάτνης
σου 10 δῆσεις δὲ ἐν ἰμάσι ζυγὸν αὐτοῦ ἢ ἐλκύσει
σου αὐλακας ἐν πεδίῳ 11 πέποιθας δὲ ἐπ' αὐτῷ ὅτι
πολλὴ ἢ ἰσχύς αὐτοῦ ἐπαφήσεις δὲ αὐτῷ τὰ ἔργα
σου 12 πιστεύσεις δὲ ὅτι ἀποδώσει σοι τὸν σπόρον
εἰσίοσει δὲ σου τὸν ἄλωνα 13 πτέρυξ τερπομένων
νεελασα ἐὰν συλλάβῃ ασιδα καὶ νεσσα 14 ὅτι

ἀφήσει εἰς γῆν τὰ ὡὰ αὐτῆς καὶ ἐπὶ χοῦν θάψει
15 καὶ ἐπελάθετο ὅτι πούς σκορπιεῖ καὶ θηρία
ἀγροῦ καταπατήσει 16 ἀπεσκήρηνεν τὰ τέκνα
αὐτῆς ὥστε μὴ ἑαυτῇ εἰς κενὸν ἐκοπίασεν ἄνευ
φόβου 17 ὅτι κατεσιώπησεν αὐτῇ ὁ θεὸς σοφίαν
καὶ οὐκ ἐμέρισεν αὐτῇ ἐν τῇ συνέσει 18 κατὰ
καιρὸν ἐν ὕψει ὑψώσει καταγελάσεται ἵππου καὶ
τοῦ ἐπιβάτου αὐτοῦ 19 ἧ σὺ περιέθηκας ἵππῳ
δύναμιν ἐνέδυσας δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ φόβον
20 περιέθηκας δὲ αὐτῷ πανοπλίαν δόξαν δὲ
στηθέων αὐτοῦ τόλμη 21 ἀνορύσσω ἐν πεδίῳ
γαυριᾶ ἐκπορεύεται δὲ εἰς πεδίον ἐν ἰσχύι 22
συναντῶν βέλει καταγελάσεται καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ
ἀπὸ σιδήρου 23 ἐπ' αὐτῷ γαυριᾶ τόξον καὶ
μάχαιρα 24 καὶ ὄργῃ ἀφανιεῖ τὴν γῆν καὶ
οὐ μὴ πιστεύσῃ ἕως ἂν σημάνη σάλπιγξ 25
σάλπιγγος δὲ σημαινούσης λέγει εὖγε πόρρωθεν
δὲ ὀσφραίνεται πολέμου σὺν ἄλματι καὶ κραυγῇ
26 ἐκ δὲ τῆς σῆς ἐπιστήμης ἔστηκεν ἰέραξ
ἀναπετάσας τὰς πτέρυγας ἀκίνητος καθορῶν τὰ
πρὸς νότον 27 ἐπὶ δὲ σῶ προστάγματι ὑψοῦται
ἀετός γῆς δὲ ἐπὶ νοσοῖας αὐτοῦ καθεσθεῖς
αὐλίζεταί 28 ἐπ' ἐξοχῇ πέτρας καὶ ἀποκρύφω 29
ἐκεῖσε ὧν ζητεῖ τὰ σῖτα πόρρωθεν οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ σκοπεύουσιν 30 νεοσοὶ δὲ αὐτοῦ φύρονται
ἐν αἵματι οὗ δ' ἂν ὦσι τεθνεώτες παραχρῆμα
εὐρίσκονται

40 καὶ ἀπεκρίθη κύριος ὁ θεὸς τῷ Ιωβ καὶ
εἶπεν 2 μὴ κρίσιν μετὰ ἱκανοῦ ἐκκλινεῖ
ἐλέγχων θεὸν ἀποκριθήσεται αὐτὴν 3 ὑπολαβὼν
δὲ Ιωβ λέγει τῷ κυρίῳ 4 τί ἔτι ἐγὼ κρίνομαι
νουθετούμενος καὶ ἐλέγχων κύριον ἀκούων
τοιαῦτα οὐθὲν ὧν ἐγὼ δὲ τίνα ἀπόκρισιν δῶ
πρὸς ταῦτα χεῖρα θήσω ἐπὶ στόματί μου 5 ἅπαξ
λελάληκα ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ οὐ προσθήσω 6
ἔτι δὲ ὑπολαβὼν ὁ κύριος εἶπεν τῷ Ιωβ ἐκ τοῦ
νέφους 7 μὴ ἀλλὰ ζῶσαι ὥσπερ ἀνὴρ τὴν ὀσφύν
σου ἐρωτήσω δέ σε σὺ δέ μοι ἀποκρίθητι 8
μὴ ἀποποιοῦ μου τὸ κρίμα οἶει δέ με ἄλλως

σοὶ κεχηρηματικένας ἢ ἵνα ἀναφανῆς δίκαιος
9 ἧ βραχίων σοὶ ἐστὶν κατὰ τοῦ κυρίου ἢ
φωνῇ κατ' αὐτὸν βροντᾶς 10 ἀνάλαβε δὴ ὕψος
καὶ δύναμιν δόξαν δὲ καὶ τιμὴν ἀμφίεσαι 11
ἀπόστειλον δὲ ἀγγέλους ὄργῃ πᾶν δὲ ὑβριστὴν
ταπεινώσω 12 ὑπερήφανον δὲ σβέσον σῆψον
δὲ ἀσεβεῖς παραχρῆμα 13 κρύψον δὲ εἰς γῆν
ἕξω ὀμοθυμαδόν τὰ δὲ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας
ἐμπλησον 14 ὀμολογήσω ἄρα ὅτι δύναται ἡ
δεξιὰ σου σῶσαι 15 ἀλλὰ δὴ ἰδοὺ θηρία παρὰ
σοὶ χόρτον ἴσα βουσὶν ἐσθίει 16 ἰδοὺ δὴ ἰσχύς
αὐτοῦ ἐπ' ὀσφύι ἡ δὲ δύναμις ἐπ' ὀμφαλοῦ
γαστροῦ 17 ἔστησεν οὐρανὸν ὡς κυβάρισσον τὰ
δὲ νεῦρα αὐτοῦ συμπλέκεται 18 αἱ πλευραὶ
αὐτοῦ πλευραὶ χάλκειαι ἡ δὲ ῥάχισ αὐτοῦ σιδήρος
χυτός 19 τοῦτ' ἔστιν ἀρχὴ πλάσματος κυρίου
πεποιημένον ἐγκαταπαίττεισθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων
αὐτοῦ 20 ἐπελθὼν δὲ ἐπ' ὄρος ἀκρότομον
ἐποίησεν χαρμονὴν τετράποσιν ἐν τῷ ταρτάρῳ 21
ὑπὸ παντοδαπὰ δένδρα κοιμᾶται παρὰ πάπυρον
καὶ κάλαμον καὶ βούτομον 22 σκιαζονται δὲ ἐν
αὐτῷ δένδρα μεγάλα σὺν ῥαδάμνοις καὶ κλώνες
ἄγνου 23 ἂν γένηται πλήμμυρα οὐ μὴ αἰσθηθῇ
πέποιθεν ὅτι προσκρούσει ὁ Ιορδάνης εἰς τὸ
στόμα αὐτοῦ 24 ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ δέξεται
αὐτὸν ἐνσκολιευόμενος τρήσει ῥίνα

41 ἄξεις δὲ δράκοντα ἐν ἀγκίστρῳ περιθήσεις
δὲ φορβεᾶν περὶ ῥίνα αὐτοῦ 2 εἰ δῆσεις
κρίκον ἐν τῷ μυκτῆρι αὐτοῦ ψελίω δὲ τρυπήσεις
τὸ χεῖλος αὐτοῦ 3 λαλήσει δέ σοι δεήσει ἰκετηρία
μαλακῶς 4 θήσεται δὲ διαθήκην μετὰ σοῦ
λήμψῃ δὲ αὐτὸν δοῦλον αἰώνιον 5 παίξῃ δὲ
ἐν αὐτῷ ὥσπερ ὀρνέω ἢ δῆσεις αὐτὸν ὥσπερ
στρουθίον παιδίῳ 6 ἐνσιτοῦνται δὲ ἐν αὐτῷ ἔθνη
μεριτεύονται δὲ αὐτὸν φοινίκων γένῃ 7 πᾶν δὲ
πλωτὸν συνελθὸν οὐ μὴ ἐνέγκωσιν βύρσαν μίαν
οὐρᾶς αὐτοῦ καὶ ἐν πλοίοις ἀλιέων κεφαλὴν
αὐτοῦ 8 ἐπιθήσεις δὲ αὐτῷ χεῖρα μνησθεῖς
πόλεμον τὸν γινόμενον ἐν σώματι αὐτοῦ καὶ

μηκέτι γινέσθω **9** οὐχ ἑόρακας αὐτὸν οὐδὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις τεθαύμακας **10** οὐ δέδοικας ὅτι ἠτοίμασταί μοι τίς γάρ ἐστιν ὁ ἔμοι ἀντιστάς **11** ἢ τίς ἀντιστήσεται μοι καὶ ὑπομενεῖ εἰ πᾶσα ἢ ὑπ' οὐρανὸν ἐμή ἐστιν **12** οὐ σιωπήσομαι δι' αὐτόν καὶ λόγον δυνάμεως ἐλεήσει τὸν ἴσον αὐτοῦ **13** τίς ἀποκαλύψει πρόσωπον ἐνδύσεως αὐτοῦ εἰς δὲ πτύξιν θώρακος αὐτοῦ τίς ἂν εἰσέλθῃ **14** πύλας προσώπου αὐτοῦ τίς ἀνοίξει κύκλῳ ὀδόντων αὐτοῦ φόβος **15** τὰ ἔγκατα αὐτοῦ ἀσπίδες χάλκειαι σύνδεσμος δὲ αὐτοῦ ὥσπερ σμιρίτης λίθος **16** εἷς τοῦ ἐνὸς κολλῶνται πνεῦμα δὲ οὐ μὴ διέλθῃ αὐτόν **17** ἀνὴρ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ προσκολληθήσεται συνέχονται καὶ οὐ μὴ ἀποσπασθῶσιν **18** ἐν παρμῶν αὐτοῦ ἐπιφαύσκειται φέγγος οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶδος ἑωσφόρου **19** ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύονται λαμπάδες καιόμεναι καὶ διαρριπτοῦνται ἐσχάροι πυρός **20** ἐκ μυκτῆρων αὐτοῦ ἐκπορεύεται καπνὸς καμίνου καιομένης πυρὶ ἀνθράκων **21** ἢ ψυχὴ αὐτοῦ ἄνθρακες φλόξ δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται **22** ἐν δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ αὐλίζεται δύναμις ἔμπροσθεν αὐτοῦ τρέχει ἀπώλεια **23** σάρκες δὲ σώματος αὐτοῦ κεκόλληνται καταχέει ἐπ' αὐτόν οὐ σαλευθήσεται **24** ἢ καρδία αὐτοῦ πέπηγεν ὡς λίθος ἔστηκεν δὲ ὥσπερ ἄκμων ἀνήλατος **25** στραφέντος δὲ αὐτοῦ φόβος θηρίοις τετράποσιν ἐπὶ γῆς ἀλλομένοις **26** ἐὰν συναντήσωσιν αὐτῷ λόγχοι οὐδὲν μὴ ποιήσωσιν δόρυ ἐπλημένον καὶ θώρακα **27** ἠγῆται μὲν γὰρ σίδηρον ἄχυρα χαλκὸν δὲ ὥσπερ ξύλον σαθρόν **28** οὐ μὴ τρώσῃ αὐτόν τόξον χάλκειον ἠγῆται μὲν πετροβόλον χόρτον **29** ὡς καλάμη ἐλογίσθησαν σφῦραι καταγελαῖ δὲ σεισμοῦ πυρφόρου **30** ἢ στρωμνὴ αὐτοῦ ὀβελίσκοι ὀξεῖς πᾶς δὲ χρυσὸς θαλάσσης ὑπ' αὐτόν ὥσπερ πηλὸς ἀμύθητος **31** ἀναζει τὴν ἄβυσσον ὥσπερ χαλκεῖον ἠγῆται δὲ τὴν θάλασσαν ὥσπερ ἐξάλειπτον **32** τὸν δὲ τάρταρον τῆς ἀβύσσου ὥσπερ αἰχμάλωτον

ἐλογίσατο ἄβυσσον εἰς περίπατον **33** οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἐπὶ τῆς γῆς ὅμοιον αὐτῷ πεποημένον ἐγκαταπαίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων μου **34** πᾶν ὑψηλὸν ὄρα αὐτὸς δὲ βασιλεὺς πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι

42 ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει τῷ κυρίῳ **2** οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐθέν **3** τίς γάρ ἐστιν ὁ κρύπτων σε βουλήν φειδόμενος δὲ ῥημάτων καὶ σὲ οἶεται κρύπτειν τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι ἃ οὐκ ἤδιδον μεγάλα καὶ θαυμαστά ἃ οὐκ ἠπιστάμην **4** ἄκουσον δέ μου κύριε ἵνα καγῶ λαλήσω ἐρωτήσω δέ σε σὺ δέ με δίδαξον **5** ἀκοὴν μὲν ὠτὸς ἤκουόν σου τὸ πρότερον νυνὶ δὲ ὁ ὀφθαλμὸς μου ἑόρακέν σε **6** διὸ ἐφαύλισα ἑμαυτὸν καὶ ἐτάκην ἠγῆμαι δὲ ἑμαυτὸν γῆν καὶ σποδόν **7** ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ λαλήσαι τὸν κύριον πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα τῷ Ἰωβ εἶπεν ὁ κύριος Ἐλιφας τῷ Θαιμανίτῃ ἡμαρτες σὺ καὶ οἱ δύο φίλοι σου οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἐνώπιόν μου ἀληθῆς οὐδὲν ὥσπερ ὁ θεράπων μου Ἰωβ **8** νῦν δὲ λάβετε ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριοὺς καὶ πορεύθητε πρὸς τὸν θεράποντά μου Ἰωβ καὶ ποιήσει κάρπωσιν περὶ ὑμῶν Ἰωβ δὲ ὁ θεράπων μου εὐξεται περὶ ὑμῶν ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον αὐτοῦ λήψομαι εἰ μὴ γὰρ δι' αὐτόν ἀπώλεσα ἂν ὑμᾶς οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἀληθῆς κατὰ τοῦ θεράποντός μου Ἰωβ **9** ἐπορεύθη δὲ Ἐλιφας ὁ Θαιμανίτης καὶ Βαλθαδ ὁ Σαυχίτης καὶ Σωφαρ ὁ Μιναῖος καὶ ἐποίησαν καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ κύριος καὶ ἔλυσεν τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῖς διὰ Ἰωβ **10** ὁ δὲ κύριος ηὔξησεν τὸν Ἰωβ εὐξαμένου δὲ αὐτοῦ καὶ περὶ τῶν φίλων αὐτοῦ ἀφῆκεν αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ἔδωκεν δὲ ὁ κύριος διπλᾶ ὅσα ἦν ἔμπροσθεν Ἰωβ εἰς διπλασιασμόν **11** ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ καὶ ἦλθον πρὸς αὐτόν καὶ πάντες ὅσοι ἤδεισαν αὐτόν ἐκ πρώτου φαγόντες δὲ καὶ πiónτες παρ' αὐτῷ παρεκάλεσαν αὐτόν καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ πᾶσιν

οἷς ἐπήγαγεν αὐτῷ ὁ κύριος ἔδωκεν δὲ αὐτῷ
ἕκαστος ἀμνάδα μίαν καὶ τετράδραχμον χρυσοῦν
ἄσημον **12** ὁ δὲ κύριος εὐλόγησεν τὰ ἔσχατα Ἰωβ
ἢ τὰ ἔμπροσθεν ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόβατα
μύρια τετρακισχίλια κάμηλοι ἑξακισχίλια ζεύγη
βοῶν χίλια ὄνοι θήλειαι νομάδες χίλια **13**
γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς
14 καὶ ἐκάλεσεν τὴν μὲν πρώτην Ἡμέραν τὴν δὲ
δευτέραν Κασίαν τὴν δὲ τρίτην Ἀμαλθείας κέρας
15 καὶ οὐχ εὐρέθησαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ἰωβ
βελτίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν ἔδωκεν δὲ
αὐταῖς ὁ πατήρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς
16 ἔζησεν δὲ Ἰωβ μετὰ τὴν πληγὴν ἔτη ἑκατὸν
ἑβδομήκοντα τὰ δὲ πάντα ἔζησεν ἔτη διακόσια
τεσσαράκοντα ὀκτώ καὶ εἶδεν Ἰωβ τοὺς υἱοὺς
αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ τετάρτην
γενεάν **17** καὶ ἐτελεύτησεν Ἰωβ πρεσβύτερος καὶ
πλήρης ἡμερῶν

Ψαλμοί

1 μακάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλή
ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔσθη καὶ
ἐπὶ καθέδραν λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν **2** ἀλλ' ἢ ἐν τῷ
νόμῳ κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ
αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός **3** καὶ ἔσται
ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους
τῶν ὑδάτων ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ
αὐτοῦ καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρυήσεται
καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ κατενοδωθήσεται **4** οὐχ
οὕτως οἱ ἀσεβεῖς οὐχ οὕτως ἀλλ' ἢ ὡς ὁ χνοῦς ὃν
ἐκριπτεῖ ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς **5** διὰ
τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει οὐδὲ
ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλή δικαίων **6** ὅτι γινώσκει
κύριος ὁδὸν δικαίων καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται

2 ἵνα τί ἐφρούραξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν
κενά **2** παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς
καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ
κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ
διάψαλμα **3** διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν
καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν
4 ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς
καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς **5** τότε λαλήσει
πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ
αὐτοῦ ταραξεί αὐτούς **6** ἐγὼ δὲ κατεστάθην
βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιών ὅρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ
7 διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα κυρίου κύριος εἶπεν
πρὸς με υἱός μου εἶ σύ ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά
σε **8** αἶτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ
πέρατα τῆς γῆς **9** ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ
σιδηρᾷ ὡς σκευὸς κεραμέως συντρίψεις αὐτούς
10 καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε παιδευθήτε πάντες
οἱ κρίνοντες τὴν γῆν **11** δουλεύσατε τῷ κυρίῳ
ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ **12**
δράξασθε παιδείας μήποτε ὀργισθῇ κύριος καὶ
ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει

ὁ θυμὸς αὐτοῦ μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες
ἐπ' αὐτῷ

3 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ὁπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ
προσώπου Αβεσσαλωμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ κύριε
τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με πολλοὶ
ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ **2** πολλοὶ λέγουσιν τῇ ψυχῇ
μου οὐκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ
διάψαλμα **3** σὺ δὲ κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ
δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου **4** φωνῇ
μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέν μου ἐξ
ὄρους ἁγίου αὐτοῦ διάψαλμα **5** ἐγὼ ἐκοιμήθην
καὶ ὑπνώσα ἐξηγέρθην ὅτι κύριος ἀντιλήμψεταιί
μου **6** οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν
κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι **7** ἀνάστα κύριε
σῶσόν με ὁ θεὸς μου ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς
ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως ὁδόντας ἀμαρτωλῶν
συνέτριψας **8** τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν
λαόν σου ἡ εὐλογία σου

4 εἰς τὸ τέλος ἐν ψαλμοῖς ᾠδῇ τῷ Δαυιδ ἐν
τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσέν μου ὁ θεὸς
τῆς δικαιοσύνης μου ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι
οἰκτίρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
μου **2** υἱοὶ ἀνθρώπων ἕως πότε βαρυκάρδιοι
ἵνα τί ἀγαπάτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος
διάψαλμα **3** καὶ γνῶτε ὅτι ἔθαυμάστωσεν κύριος
τὸν ὄσιον αὐτοῦ κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν
τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν **4** ὀργίζεσθε καὶ
μὴ ἀμαρτάνετε λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν
καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε διάψαλμα
5 θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπύσατε ἐπὶ
κύριον **6** πολλοὶ λέγουσιν τίς δείξει ἡμῖν τὰ
ἀγαθὰ ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου
σου κύριε **7** ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν
μου ἀπὸ καιροῦ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου
αὐτῶν ἐπληθύνθησαν **8** ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ
κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω ὅτι σὺ κύριε κατὰ
μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με

5 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς κληρονομουμένης ψαλμὸς
τῷ Δαυιδ τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε
σύνες τῆς κραυγῆς μου **2** πρόσχες τῇ φωνῇ
τῆς δεήσεώς μου ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός
μου ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι κύριε **3** τὸ
πρῶτὸν εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου τὸ πρῶτὸν
παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψομαι **4** ὅτι οὐχὶ
θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ οὐδὲ παροικήσει σοι
πονηρευόμενος **5** οὐ διαμενοῦσιν παράνομοι
κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐμίσησας πάντας
τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν **6** ἀπολεῖς πάντας
τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος ἄνδρα αἱμάτων
καὶ δόλιον βδελύσεται κύριος **7** ἐγὼ δὲ ἐν
τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς
τὸν οἶκόν σου προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίον
σου ἐν φόβῳ σου **8** κύριε ὁδήγησόν με ἐν
τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου
κατεύθυνον ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν σου **9** ὅτι οὐκ
ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια ἡ καρδία
αὐτῶν ματαία τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ
αὐτῶν ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολοῦσαν **10**
κρίνον αὐτοῦς ὁ θεὸς ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν
διαβουλίῶν αὐτῶν κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν
αὐτῶν ἔξωσον αὐτοῦς ὅτι παρεπύκρναν σε κύριε
11 καὶ εὐφρανθήτωσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ
σέ εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται καὶ κατασκηνώσεις
ἐν αὐτοῖς καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ
ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου **12** ὅτι σὺ εὐλογῆσεις
δίκαιον κύριε ὡς ὄπλω εὐδοκίας ἐστεφάνωσας
ἡμᾶς

6 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς ὀγδόης
ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου
ἐλέγξης με μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με **2**
ἐλέησόν με κύριε ὅτι ἀσθενής εἰμι ἴσαί με
κύριε ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀσά μου **3** καὶ ἡ ψυχὴ
μου ἐταράχθη σφόδρα καὶ σὺ κύριε ἕως πότε **4**
ἐπίστρεψον κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου σῶσόν
με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου **5** ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ
θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου ἐν δὲ τῷ ἄδῃ τίς

ἐξομολογήσεται σοι (Sheol h7585) **6** ἐκοπίασα ἐν τῷ
στεναγμῷ μου λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν
κλίνην μου ἐν δάκρυσίν μου τὴν στρωμνὴν μου
βρέξω **7** ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου
ἐπαλαιώθη ἐν πᾶσιν τοῖς ἐχθροῖς μου **8** ἀπόστητε
ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ὅτι
εἰσήκουσεν κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου
9 εἰσήκουσεν κύριος τῆς δεήσεώς μου κύριος τὴν
προσευχὴν μου προσεδέξατο **10** αἰσχυρθεῖσαν
καὶ παραχθείσαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου
ἀποστραφείσαν καὶ καταισχυρθεῖσαν σφόδρα
διὰ τάχους

7 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ὃν ἤσεν τῷ κυρίῳ ὑπὲρ τῶν
λόγων Χουσι υἱοῦ Ἰεμενι κύριε ὁ θεός μου ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων
με καὶ ῥῦσαι με **2** μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων
τὴν ψυχὴν μου μὴ ὄντος λυτρουμένου μηδὲ
σώζοντος **3** κύριε ὁ θεός μου εἰ ἐποίησα τοῦτο εἰ
ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου **4** εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς
ἀνταποδιδουσί μοι κακὰ ἀποπέσειν ἄρα ἀπὸ τῶν
ἐχθρῶν μου κενός **5** καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς
τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσοι
εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς
χοῦν κατασκηνώσοι διάψαλμα **6** ἀνάστηθι κύριε
ἐν ὀργῇ σου ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν
μου ἐξεγέρθητι κύριε ὁ θεός μου ἐν προστάγματι
ῶ ἐνετείλω **7** καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει
σε καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον **8**
κύριος κρινεῖ λαοὺς κρινόν με κύριε κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ'
ἐμοί **9** συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν
καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον ἐτάζων καρδίας καὶ
νεφροῦς ὁ θεός **10** δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ
θεοῦ τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ **11** ὁ
θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος
μὴ ὀργῆν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν **12** ἐὰν
μὴ ἐπιστραφῆτε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσῃ
τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινεν καὶ ἠτοίμασεν αὐτὸ
13 καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασεν σκευὴ θανάτου τὰ

βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο **14** ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν συνέλαβεν πόνον καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν **15** λάκκον ὥρυξεν καὶ ἀνέσκαψεν αὐτὸν καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο **16** ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται **17** ἐξομολογήσομαι κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου

8 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν **2** ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητὴν **3** ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου σελήνην καὶ ἀστέρας ἃ σὺ ἐθεμελίωσας **4** τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ ἡ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν **5** ἠλάττωσας αὐτόν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν **6** καὶ κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ **7** πρόβατα καὶ βόας πάσας ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου **8** τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν **9** κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ

9 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου **2** εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοὶ ψαλῷ τῷ ὀνοματί σου ὑψιστε **3** ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρὸν μου εἰς τὰ ὀπίσω ἀσθενήσουσιν καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου **4** ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην **5** ἐπέτιμσας ἔθνεσιν καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβὴς τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς

τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος **6** τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος καὶ πόλεις καθεῖλες ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ' ἤχους **7** καὶ ὁ κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει ἠτόίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ **8** καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι **9** καὶ ἐγένετο κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει **10** καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σὲ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε κύριε **11** ψάλατε τῷ κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιων ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ **12** ὅτι ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων **13** ἐλέησόν με κύριε ἰδὲ τὴν ταπεινώσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου **14** ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιων ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου **15** ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ἧ ἐποίησαν ἐν παγίδι ταύτῃ ἧ ἔκρυσαν συνελήμφθη ὁ πούς αὐτῶν **16** γινώσκειται κύριος κρίματα ποιῶν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήμφθη ὁ ἄμαρτωλὸς ὡδὴ διαψάλματος **17** ἀποστραφῆτωσαν οἱ ἄμαρτωλοὶ εἰς τὸν ἄδην πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ θεοῦ (Sheol h7585) **18** ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχὸς ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τὸν αἰῶνα **19** ἀνάστηθι κύριε μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου **20** κατάστησον κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτοὺς γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποι εἰσιν διάψαλμα

10 ἵνα τί κύριε ἀφέστηκας μακρόθεν ὑπερορᾶς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει **2** ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ ἐμπυρίζεται ὁ πτωχὸς συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίαις οἷς διαλογίζονται **3** ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἄμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται **4** παρῶξεν τὸν κύριον

ὁ ἄμαρτωλὸς κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσῃ οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ 5 βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει 6 εἶπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἄνευ κακοῦ 7 οὐ ἄρα τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος 8 ἐγκάθηται ἐνέδρα μετὰ πλουσίων ἐν ἀποκρύφους ἀποκτεῖναι ἄθῳον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν 9 ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρα αὐτοῦ ἐνεδρεύει τοῦ ἀρπάσαι πτωχὸν ἀρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἐλκύσαι αὐτόν 10 ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτόν κατακυριεύσαι τῶν πενήτων 11 εἶπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιλέλησται ὁ θεὸς ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος 12 ἀνάστηθι κύριε ὁ θεὸς ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων 13 ἔνεκεν τίνος παρῶξυνεν ὁ ἀσεβῆς τὸν θεόν εἶπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσῃ 14 βλέπεις ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς τοῦ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς χεῖράς σου σοὶ οὖν ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχὸς ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθῶν 15 σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὔρεθῇ δι' αὐτήν 16 βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος ἀπολεῖσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ 17 τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσεν κύριος τὴν ἐτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχεν τὸ οὖς σου 18 κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς

11 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐπὶ τῷ κυρίῳ πέποιθα πᾶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον 2 ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον ἠτοίμασαν βέλη εἰς

φαρέτραν τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ 3 ὅτι ἂ κατηρτίσω καθεῖλον ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησεν 4 κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ κύριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων 5 κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ ὁ δὲ ἀγαπῶν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν 6 ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταιγίδος ἡ μερίς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν 7 ὅτι δίκαιος κύριος καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν εὐθύτητα εἶδεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ

12 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ὀγδόης ψαλμὸς τῷ Δαυιδ σῶσόν με κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιοι ὅτι ὀλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων 2 μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ χεῖλη δόλια ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησαν 3 ἐξολεθρεύσαι κύριος πάντα τὰ χεῖλη τὰ δόλια καὶ γλῶσσαν μεγαλορήμονα 4 τοὺς εἰπόντας τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν τὰ χεῖλη ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἐστὶν τίς ἡμῶν κύριός ἐστιν 5 ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν καὶ ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων νῦν ἀναστήσομαι λέγει κύριος θήσομαι ἐν σωτηρίᾳ παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ 6 τὰ λόγια κυρίου λόγια ἀγνά ἀργύριον πεπυρωμένον δοκίμιον τῇ γῆ κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως 7 σὺ κύριε φυλάξεις ἡμᾶς καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα 8 κύκλω οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσιν κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολύωρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων

13 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ 2 ἕως πότε κύριε ἐπιλήση μου εἰς τέλος ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ 3 ἕως τίνος θήσομαι βουλάς ἐν ψυχῇ μου ὁδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ 4 ἐπίβλεψον εἰσάκουσόν μου κύριε ὁ θεός μου φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου

μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον 5 μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου ἴσχυσα πρὸς αὐτόν οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ 6 ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα ἀγαλλιᾶσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἄσω τῷ κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου

14 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἔστιν θεὸς διέφθειραν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν οὐκ ἔστιν ποιῶν χρηστότητα οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός 2 κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἰοὺς τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστιν συνίων ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν 3 πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἠχρεώθησαν οὐκ ἔστιν ποιῶν χρηστότητα οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός τάφος ἀνεωγμένος ὁ 4 οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο 5 ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβῳ οὗ οὐκ ἦν φόβος ὅτι ὁ θεὸς ἐν γενεᾷ δικαία 6 βουλήν πτωχοῦ κατησχύνατε ὅτι κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἔστιν 7 τίς δώσει ἐκ Σιων τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιάσθω Ἰακωβ καὶ εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ

15 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κύριε τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου καὶ τίς κατασκηνώσει ἐν τῷ ὄρει τῷ ἀγίῳ σου 2 πορευόμενος ἄμμος καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ 3 ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσει αὐτοῦ οὐδὲ ἐποίησεν τῷ πλησίον αὐτοῦ κακὸν καὶ ὀνειδισμόν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοὺς ἔγγιστα αὐτοῦ 4 ἐξουδένωνται ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος τοὺς δὲ φοβουμένους κύριον δοξάζει ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀθετῶν 5 τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ καὶ δῶρα ἐπ' ἀθώοις οὐκ ἔλαβεν ὁ ποιῶν ταῦτα οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα

16 στηλογραφία τῷ Δαυιδ φύλαξόν με κύριε ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα 2 εἶπα τῷ κυρίῳ κύριός μου εἶ σύ ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρεῖαν ἔχεις 3 τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς 4 ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων οὐδὲ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου 5 κύριος ἡ μερίς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί 6 σχοινία ἐπέπεσάν μοι ἐν τοῖς κρατίστοις καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοί ἔστιν 7 εὐλόγησω τὸν κύριον τὸν συνετίσαντά με ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροὶ μου 8 προωρώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἔστιν ἴνα μὴ σαλευθῶ 9 διὰ τοῦτο ἠψφράνθη ἡ καρδία μου καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι 10 ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδην οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν (Sheol h7585) 11 ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος

17 προσευχὴ τοῦ Δαυιδ εἰσάκουσον κύριε τῆς δικαιοσύνης μου πρόσχευς τῇ δεήσει μου ἐνώτισαι τῆς προσευχῆς μου οὐκ ἐν χεῖλεσιν δολίοις 2 ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας 3 ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου ἐπεσκέψω νυκτὸς ἐπύρωσάς με καὶ οὐχ εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία 4 ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς 5 κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβους σου ἴνα μὴ σαλευθῶσιν τὰ διαβήματά μου 6 ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ θεὸς κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου 7 θαυμάστωσον τὰ ἔλεή σου ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σὲ ἐκ

τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου 8 φύλαξόν με
ὡς κόραν ὀφθαλμοῦ ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων
σου σκεπάσεις με 9 ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν
ταλαιπωρησάντων με οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν
μου περιέσχον 10 τὸ στόμα αὐτῶν συνέκλεισαν
τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν 11
ἐκβάλλοντές με νυνὶ περιεκύκλωσάν με τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλίνειν ἐν τῇ γῇ 12
ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἔτοιμος εἰς θήραν καὶ
ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις 13 ἀνάστηθι
κύριε πρόφθασον αὐτοὺς καὶ ὑποσκέλισον αὐτοὺς
ρύσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς ῥομφαίαν σου
ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου 14 κύριε ἀπὸ ὀλίγων
ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζῳῇ αὐτῶν καὶ
τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν
ἐχορτάσθησαν υἰῶν καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα
τοῖς νηπίοις αὐτῶν 15 ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ
ὀφθῆσομαι τῷ προσώπῳ σου χορτασθήσομαι ἐν
τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου

18 εἰς τὸ τέλος τῷ παιδί κυρίου τῷ Δαυιδ ἃ
ἐλάλησεν τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς
ταύτης ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἔρρύσατο αὐτὸν κύριος ἐκ
χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς
Σαουλ καὶ εἶπεν ἀγαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχύς μου
2 κύριος στερέωμά μου καὶ καταφυγὴ μου καὶ
ρύστης μου ὁ θεὸς μου βοηθός μου καὶ ἐλπὶς ἐπ’
αὐτόν ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας μου
ἀντιλήπτωρ μου 3 αἰνῶν ἐπικαλέσομαι κύριον
καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι 4 περιέσχον
με ὠδίνες θανάτου καὶ χεῖμαρροι ἀνομίας
ἐξετάραζάν με 5 ὠδίνες ἄδου περιεκύκλωσάν
με προέφθασάν με παγίδες θανάτου (Sheol h7585)
6 καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν
κύριον καὶ πρὸς τὸν θεόν μου ἐκέκραξα ἤκουσεν
ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου καὶ ἡ κραυγὴ
μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὠτα
αὐτοῦ 7 καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ
γῆ καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν καὶ
ἐσαλεύθησαν ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ θεός 8 ἀνέβη

καπνὸς ἐν ὄργῃ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ κατεφλόγισεν ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ’
αὐτοῦ 9 καὶ ἔκλινεν οὐρανὸν καὶ κατέβη καὶ
γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ 10 καὶ ἐπέβη ἐπὶ
χερουβιν καὶ ἐπετάσθη ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων
ἀνέμων 11 καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφῆν αὐτοῦ
κύκλω αὐτοῦ ἡ σκιηὴ αὐτοῦ σκοτεινὸν ὕδωρ
ἐν νεφέλαις ἀέρων 12 ἀπὸ τῆς τηλαυγίσεως
ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διήλθον χάλαζα
καὶ ἄνθρακες πυρός 13 καὶ ἐβρόντησεν ἐξ
οὐρανοῦ κύριος καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκεν φωνὴν
αὐτοῦ 14 καὶ ἐξαπέστειλεν βέλη καὶ ἐσκόρπισεν
αὐτοὺς καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνεν καὶ συνετάραξεν
αὐτούς 15 καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων
καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης
ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου κύριε ἀπὸ ἐμπνεύσεως
πνεύματος ὀργῆς σου 16 ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους
καὶ ἔλαβέν με προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν
17 ῥύσεται με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν καὶ ἐκ
τῶν μισούντων με ὅτι ἐστειρώθησαν ὑπὲρ ἐμέ
18 προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου καὶ
ἐγένετο κύριος ἀντιστήριγμά μου 19 καὶ ἐξήγαγέν
με εἰς πλατυσμόν ῥύσεται με ὅτι ἠθέλησέν με
ρύσεται με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν καὶ ἐκ
τῶν μισούντων με 20 καὶ ἀνταποδώσει μοι
κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν
καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι
21 ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς κυρίου καὶ οὐκ ἠσέβησα
ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου 22 ὅτι πάντα τὰ κρίματα
αὐτοῦ ἐνώπιόν μου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ
οὐκ ἀπέστησα ἀπ’ ἐμοῦ 23 καὶ ἔσομαι ἄμωμος
μετ’ αὐτοῦ καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας
μου 24 καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν
χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ 25
μετὰ ὀσίου ὀσιωθήσῃ καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθῶου
ἀθῶος ἔσῃ 26 καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ
καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις 27 ὅτι σὺ λαὸν
ταπεινὸν σώσεις καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων

ταπεινώσεις 28 ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου κύριε
ὁ θεός μου φωτιεῖς τὸ σκότος μου 29 ὅτι ἐν
σοὶ ῥυσθῆσομαι ἀπὸ πειρατηρίου καὶ ἐν τῷ θεῷ
μου ὑπερβῆσομαι τεῖχος 30 ὁ θεός μου ἄμωμος
ἡ ὁδὸς αὐτοῦ τὰ λόγια κυρίου πεπυρωμένα
ὑπερασπιστῆς ἐστὶν πάντων τῶν ἐλπίζοντων ἐπ'
αὐτόν 31 ὅτι τίς θεὸς πλὴν τοῦ κυρίου καὶ τίς θεὸς
πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν 32 ὁ θεὸς ὁ περιζωννύων
με δύναμιν καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδὸν μου 33
ὁ καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφου
καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἰστών με 34 διδάσκων χειράς
μου εἰς πόλεμον καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς
βραχίονάς μου 35 καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν
σωτηρίας μου καὶ ἡ δεξιὰ σου ἀντελάβετό μου
καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέν με εἰς τέλος καὶ ἡ
παιδεία σου αὐτὴ με διδάξει 36 ἐπλάτυνας τὰ
διαβήματά μου ὑποκάτω μου καὶ οὐκ ἠσθένησαν
τὰ ἴχνη μου 37 καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου καὶ
καταλήμψομαι αὐτούς καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι
ἕως ἂν ἐκλίπωσιν 38 ἐκθλίψω αὐτούς καὶ οὐ
μὴ δύνωνται στῆναι πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας
μου 39 καὶ περιέξωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον
συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανιστανομένους ἐπ'
ἐμέ ὑποκάτω μου 40 καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς
μοι νῶτον καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλέθρευσας
41 ἐκέκραξαν καὶ οὐκ ἦν ὁ σῶζων πρὸς κύριον
καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν 42 καὶ λεπτυνῶ
αὐτούς ὡς χοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου ὡς
πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς 43 ῥύση με ἐξ
ἀντιλογιῶν λαοῦ καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν
ἔθνῶν λαός ὃν οὐκ ἔγνων ἐδούλευσέν μοι 44
εἰς ἀκοὴν ὡτίου ὑπήκουσέν μοι υἱοὶ ἀλλότριοι
ἐψεύσαντό μοι 45 υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν
καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν 46 ζῆ
κύριος καὶ εὐλογητὸς ὁ θεός μου καὶ ὑψωθήτω
ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου 47 ὁ θεὸς ὁ διδοὺς
ἐκδικήσεις ἐμοὶ καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ 48
ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργίλων ἀπὸ τῶν
ἐπανιστανομένων ἐπ' ἐμέ ὑψώσεις με ἀπὸ ἀνδρός

ἀδίκου ῥύση με 49 διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι
ἐν ἔθνεσιν κύριε καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ 50
μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ
καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαυιδ καὶ
τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος

19 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ οἱ οὐρανοὶ
διηγοῦνται δόξαν θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν
αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα 2 ἡμέρα τῆ
ἡμέρα ἐρεύγεται ῥῆμα καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει
γνώσιν 3 οὐκ εἰσὶν λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι ὧν οὐχὶ
ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν 4 εἰς πᾶσαν τὴν γῆν
ἐξῆλθεν ὁ φόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα
τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν ἐν τῷ ἡλίῳ
ἔθετο τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ 5 καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος
ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιάσεται
ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν αὐτοῦ 6 ἀπ' ἄκρου τοῦ
οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ καὶ τὸ κατάντημα
αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὃς
ἀποκρυβῆσεται τὴν θέρημν αὐτοῦ 7 ὁ νόμος τοῦ
κυρίου ἄμωμος ἐπιστρέφων ψυχὰς ἡ μαρτυρία
κυρίου πιστὴ σοφίζουσα νήπια 8 τὰ δικαιώματα
κυρίου εὐθεῖα εὐφραίνοντα καρδίαν ἡ ἐντολὴ
κυρίου τηλαυγῆς φωτίζουσα ὀφθαλμούς 9 ὁ
φόβος κυρίου ἀγνός διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος
τὰ κρίματα κυρίου ἀληθινὰ δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ
αὐτό 10 ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίου καὶ λίθον τίμιον
πολὺν καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον 11 καὶ
γὰρ ὁ δούλος σου φυλάσσει αὐτὰ ἐν τῷ φυλάσσειν
αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή 12 παραπτώματα τίς
συνήσει ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με 13
καὶ ἀπὸ ἀλλοτριῶν φεῖσαι τοῦ δούλου σου ἐὰν
μὴ μου κατακυριεύσωσιν τότε ἄμωμος ἔσομαι
καὶ καθαρισθῆσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης 14
καὶ ἔσσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός
μου καὶ ἡ μελέτῃ τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου
διὰ παντός κύριε βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου

20 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐπακούσαι
σου κύριος ἐν ἡμέρα θλίψεως ὑπερασπίσαι

σου τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ Ἰακωβ 2 ἐξαποστείλει σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ Σιων ἀντιλάβοιτό σου 3 μνησθεῖν πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω διάψαλμα 4 δῶη σοι κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι 5 ἀγαλλιασόμεθα ἐν τῷ σωτηρίῳ σου καὶ ἐν ὀνόματι θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα πληρώσαι κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου 6 νῦν ἔγνω ὅτι ἔσωσεν κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ ἐν δυναστείαις ἢ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ 7 οὗτοι ἐν ἄρμασιν καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα 8 αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν 9 κύριε σῶσον τὸν βασιλέα σου καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε

21 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα 2 τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν διάψαλμα 3 ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου 4 ζῶν ἠτήσατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος 5 μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν 6 ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου 7 ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ κύριον καὶ ἐν τῷ ἔλεει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ 8 εὐρεθεῖ ἢ χεῖρ σου πᾶσιν τοῖς ἐχθροῖς σου ἢ δεξιὰ σου εὔροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε 9 θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ 10 τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ γῆς ἀπολεῖς καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων 11 ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακὰ διελογίσαντο βουλήν ἦν οὐ μὴ δύνωνται στήσαι

12 ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν 13 ὑψώθητι κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου

22 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἑωθινῆς ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ὁ θεὸς ὁ θεὸς μου πρόσχες μοι ἵνα τί ἐγκατέλιπές με μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου 2 ὁ θεὸς μου κεκράζομαι ἡμέρας καὶ οὐκ εἰσακούση καὶ νυκτὸς καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί 3 σὺ δὲ ἐν ἁγίοις κατοικεῖς ὁ ἔπαινος Ἰσραηλ 4 ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἤλπισαν καὶ ἔρρυσω αὐτούς 5 πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατησχύνθησαν 6 ἐγὼ δὲ εἶμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος ὄνειδος ἀνθρώπου καὶ ἐξουδένημα λαοῦ 7 πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν ἐκίνησαν κεφαλὴν 8 ἤλπισεν ἐπὶ κύριον ῥυσάσθω αὐτόν σωσάτω αὐτόν ὅτι θέλει αὐτόν 9 ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστροῦ ἢ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρὸς μου 10 ἐπὶ σὲ ἐπερίφην ἐκ μήτρας ἐκ κοιλίας μητρὸς μου θεὸς μου εἶ σὺ 11 μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ ὅτι θλίψις ἐγγύς ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν 12 περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοὶ ταῦροι πίονες περιέσχον με 13 ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν ὡς λέων ὁ ἀρπάζων καὶ ὠρυόμενος 14 ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐγενήθη ἢ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου 15 ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἢ ἰσχύς μου καὶ ἢ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με 16 ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοὶ συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με ὠρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας 17 ἐξηρίθμησα πάντα τὰ ὀστᾶ μου αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με 18 διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον 19 σὺ δὲ κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν μου εἰς τὴν

ἀντίληψίν μου πρόσχες **20** ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου **21** σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν ταπείνωσίν μου **22** διηγῆσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε **23** οἱ φοβούμενοι κύριον αἰνέσατε αὐτόν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακωβ δοξάσατε αὐτόν φοβηθήτωσαν αὐτόν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ **24** ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθισεν τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ οὐδὲ ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν εἰσήκουσέν μου **25** παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη τὰς εὐχὰς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν **26** φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται καὶ αἰνέσουσιν κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος **27** μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν **28** ὅτι τοῦ κυρίου ἡ βασιλεία καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν **29** ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῆ **30** καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ ἀναγγελῆσεται τῷ κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη **31** καὶ ἀναγγελοῦσιν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ ὅτι ἐποίησεν ὁ κύριος

23 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδὲν με ὑστερήσει **2** εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέν με **3** τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν ὠδήγησέν με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ **4** ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ φοβηθήσομαι κακὰ ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου αὐταῖ με παρεκάλεσαν **5** ἠτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου καὶ τὸ

ποτήριόν σου μεθύσκον ὡς κράτιστον **6** καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξεται με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν

24 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ τῆς μιᾶς σαββάτων τοῦ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ **2** αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἔθεμελίωσεν αὐτήν καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτήν **3** τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ κυρίου καὶ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ **4** ἀθῶος χερσίν καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ **5** οὗτος λήμψεται εὐλογίαν παρὰ κυρίου καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ θεοῦ σωτήρος αὐτοῦ **6** αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων αὐτόν ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ Ἰακωβ διάψαλμα **7** ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης **8** τίς ἐστίν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ **9** ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης **10** τίς ἐστίν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης κύριος τῶν δυνάμεων αὐτός ἐστίν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης

25 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ πρὸς σέ κύριε ἦρα τὴν ψυχὴν μου ὁ θεὸς μου **2** ἐπὶ σοὶ πέποιθα μὴ καταισχυνθεῖην μηδὲ καταγελασάτωσάν μου οἱ ἐχθροὶ μου **3** καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ ἀνομοῦντες διὰ κενῆς **4** τὰς ὁδοὺς σου κύριε γνώρισόν μοι καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με **5** ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου καὶ δίδαξόν με ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ μου καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν **6** μνήσθητι τῶν οἰκτιρισμῶν σου κύριε καὶ τὰ ἐλέη σου ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν **7** ἁμαρτίας νεότητός μου καὶ

ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς κατὰ τὸ ἔλεός σου
μνήσθητί μου σὺ ἕνεκα τῆς χρηστότητός σου
κύριε **8** χρηστός καὶ εὐθής ὁ κύριος διὰ τοῦτο
νομοθετήσῃ ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ **9** ὁδηγήσει
πραεῖς ἐν κρίσει διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ **10**
πᾶσαι αἱ ὁδοὶ κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια τοῖς
ἐκζητοῦσιν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια
αὐτοῦ **11** ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου κύριε καὶ
ἰλάση τῇ ἀμαρτίᾳ μου πολλὴ γὰρ ἐστίν **12**
τίς ἐστίν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον
νομοθετήσῃ αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἧ ἡρετίαστο **13** ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσεται καὶ τὸ σπέρμα
αὐτοῦ κληρονομήσῃ γῆν **14** κραταίωμα κύριος
τῶν φοβουμένων αὐτόν καὶ τὸ ὄνομα κυρίου
τῶν φοβουμένων αὐτόν καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ
τοῦ δηλῶσαι αὐτοῖς **15** οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ
παντὸς πρὸς τὸν κύριον ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ
παγίδος τοὺς πόδας μου **16** ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ
ἐλέησόν με ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχὸς εἰμι ἐγώ
17 αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπλατύνθησαν
ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με **18** ἰδὲ τὴν
ταπεινώσιν μου καὶ τὸν κόπον μου καὶ ἄφες
πάσας τὰς ἀμαρτίας μου **19** ἰδὲ τοὺς ἐχθρούς μου
ὅτι ἐπληθύνθησαν καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν
με **20** φύλαξον τὴν ψυχὴν μου καὶ ῥυσαί με μὴ
καταισχυθεῖν ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ **21** ἄκακοι καὶ
εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι ὅτι ὑπέμεινά σε κύριε
22 λύτρωσαι ὁ θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
θλίψεων αὐτοῦ

26 τοῦ Δαυιδ κρίνόν με κύριε ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ
μου ἐπορεύθην καὶ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐλπίζων οὐ
μὴ ἀσθενήσω **2** δοκίμασόν με κύριε καὶ πείρασόν
με πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν
μου **3** ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
μού ἐστίν καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου **4**
οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος καὶ
μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω **5** ἐμίσησα
ἐκκλησίαν πονηρευομένων καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ
μὴ καθίσω **6** νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου

καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου κύριε **7** τοῦ
ἀκοῦσαι φωνὴν αἰνέσεως καὶ διηγῆσασθαι πάντα
τὰ θαυμάσιά σου **8** κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν
οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου **9** μὴ
συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου καὶ
μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου **10** ὦν ἐν
χερσὶν ἀνομίας ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων
11 ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην λύτρωσαί
με καὶ ἐλέησόν με **12** ὁ γὰρ πούς μου ἔσθι ἐν
εὐθύτῃ ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε κύριε

27 τοῦ Δαυιδ πρὸ τοῦ χρισθῆναι κύριος
φωτισμός μου καὶ σωτὴρ μου τίνα
φοβηθήσομαι κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς
μου ἀπὸ τίνος δειλιάσω **2** ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ'
ἐμὲ κακοῦντας τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου οἱ
θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου αὐτοὶ ἠσθένησαν
καὶ ἔπεσαν **3** ἐὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολὴ
οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου ἐὰν ἐπαναστῇ
ἐπ' ἐμὲ πόλεμος ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω **4** μίαν
ἠτησάμην παρὰ κυρίου ταύτην ἐκζητήσω τοῦ
κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς μου τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα
τοῦ κυρίου καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν αὐτοῦ **5**
ὅτι ἔκρυσπέν με ἐν σκηνῇ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου
ἐσκέπασέν με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ ἐν
πέτρᾳ ὕψωσέν με **6** καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσεν τὴν
κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς μου ἐκύκλωσα καὶ
ἔθυσσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν ἀλαλαγμοῦ
ἄσομαι καὶ ψαλῷ τῷ κυρίῳ **7** εἰσάκουσον κύριε
τῆς φωνῆς μου ἧς ἐκέκραξα ἐλέησόν με καὶ
εἰσάκουσόν μου **8** σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου
ἐζήτησεν τὸ πρόσωπόν μου τὸ πρόσωπόν σου
κύριε ζητήσω **9** μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου
ἀπ' ἐμοῦ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου
σου βοηθός μου γενοῦ μὴ ἀποσκορακίσῃς με
καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ μου **10**
ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν
με ὁ δὲ κύριος προσελάβετό με **11** νομοθέτησόν
με κύριε τῇ ὁδῷ σου καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ

εὐθεία ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν μου 12 μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῆ 13 πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ κυρίου ἐν γῆ ζώντων 14 ὑπόμεινον τὸν κύριον ἀνδρίζου καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου καὶ ὑπόμεινον τὸν κύριον

28 τοῦ Δαυιδ πρὸς σέ κύριε ἐκέκραξα ὁ θεός μου μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ μήποτε παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον 2 εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ ἐν τῷ με αἴρειν χεῖράς μου πρὸς ναὸν ἁγίόν σου 3 μὴ συνελκύσης μετὰ ἀμαρτωλῶν τὴν ψυχὴν μου καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσης με τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν 4 δὸς αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς 5 ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα κυρίου καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ καθελεῖς αὐτούς καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς 6 εὐλόγητός κύριος ὅτι εἰσήκουσεν τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου 7 κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου καὶ ἐβοηθήθην καὶ ἀνέθαλεν ἡ σὰρξ μου καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ 8 κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ὑπερασπιστής τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστιν 9 ὥσων τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου καὶ ποιμανον αὐτούς καὶ ἔπαρον αὐτούς ἕως τοῦ αἰῶνος

29 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐξοδίου σκηνῆς ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὶ θεοῦ ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς κριῶν ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν 2 ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐτῇ ἀγία

αὐτοῦ 3 φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων ὁ θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν 4 φωνὴ κυρίου ἐν ἰσχύι φωνὴ κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ 5 φωνὴ κυρίου συντρίβοντος κέδρους καὶ συντρίψει κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου 6 καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον καὶ ὁ ἡγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων 7 φωνὴ κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός 8 φωνῆς κυρίου συσσειόντος ἔρημον καὶ συσσειεῖ κύριος τὴν ἔρημον Καδης 9 φωνῆς κυρίου καταρτιζομένου ἐλάφους καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν 10 κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ καὶ καθίεται κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα 11 κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει κύριος εὐλόγησει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ

30 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου τῷ Δαυιδ ὑψώσω σε κύριε ὅτι ὑπέλαβές με καὶ οὐκ ἠψφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ 2 κύριε ὁ θεὸς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ καὶ ἴασω με 3 κύριε ἀνήγαγες ἐξ ἄδου τὴν ψυχὴν μου ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον (Sheol h7585) 4 ψάλατε τῷ κυρίῳ οἱ ὄσιοι αὐτοῦ καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ 5 ὅτι ὄργῃ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ τὸ ἐσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμὸς καὶ εἰς τὸ πρωὶ ἀγαλλίασις 6 ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα 7 κύριε ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος 8 πρὸς σέ κύριε κεκράξομαι καὶ πρὸς τὸν θεόν μου δεηθῆσομαι 9 τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου ἐν τῷ καταβῆναί με εἰς διαφθοράν μὴ ἐξομολογήσεται σοι χοῦς ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου 10 ἤκουσεν κύριος καὶ ἠλέησέν με κύριος ἐγενήθη βοηθός μου 11 ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χορὸν ἐμοὶ διέρρηξας τὸν σάκκον μου καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην 12 ὅπως ἂν ψάλλῃ σοι ἡ δόξα μου

καὶ οὐ μὴ καταφυγῶ κύριε ὁ θεὸς μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔξομολογήσομαι σοὶ

31 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐκστάσεως ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα μὴ καταισχυνθεῖν εἰς τὸν αἰῶνα ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με **2** κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου τάχυνον τοῦ ἐξελεῖσθαι με γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σώσαί με **3** ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σὺ καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὀδηγήσεις με καὶ διαθρέψεις με **4** ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης ἧς ἔκρυψάν μοι ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου **5** εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου ἐλυτρώσω με κύριε ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας **6** ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διὰ κενῆς ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἤλπισα **7** ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ὅτι ἐπέιδες τὴν ταπεινότητά μου ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου **8** καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθροῦ ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου **9** ἐλέησόν με κύριε ὅτι θλίβομαι ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμὸς μου ἢ ψυχὴ μου καὶ ἡ γαστήρ μου **10** ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὁδῷν ἡ ζωὴ μου καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχὺς μου καὶ τὰ ὀστέα μου ἐταράχθησαν **11** παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθη ὄνειδος καὶ τοῖς γείτοσίν μου σφόδρα καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ **12** ἐπελήσθη ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας ἐγενήθη ὡσεὶ σκευὸς ἀπολωλὸς **13** ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμὲ τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο **14** ἐγὼ δὲ ἐπὶ σὲ ἤλπισα κύριε εἶπα σὺ εἶ ὁ θεὸς μου **15** ἐν ταῖς χερσίν σου οἱ καιροί μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου καὶ ἐκ τῶν καταδικόντων με **16** ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου **17**

κύριε μὴ καταισχυνθεῖν ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε αἰσχυνθεῖσαν οἱ ἀσεβεῖς καὶ καταχθεῖσαν εἰς ἄδου (Sheol h7585) **18** ἄλαλα γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει **19** ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου κύριε ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε ἐξεργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σὲ ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων **20** κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν **21** εὐλογητὸς κύριος ὅτι ἐθαυμάστωσεν τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς **22** ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου ἀπέρριμμα ἄρα ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ **23** ἀγαπήσατε τὸν κύριον πάντες οἱ ὄσιοι αὐτοῦ ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ κύριος καὶ ἀναποδίδωσιν τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν **24** ἀνδρίζεσθε καὶ κραταιούσθε ἢ καρδία ὑμῶν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον

32 τῷ Δαυιδ συνέσεως μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι **2** μακάριος ἀνὴρ οὗ οὐ μὴ λογίσηται κύριος ἁμαρτίαν οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος **3** ὅτι ἐσίγησα ἐπαλαιώθη τὰ ὀστέα μου ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν **4** ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χεῖρ σου ἐστράφη εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναι ἄκανθαν διάψαλμα **5** τὴν ἁμαρτίαν μου ἐγνώρισα καὶ τὴν ἀνομίαν μου οὐκ ἐκάλυψα εἶπα ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ κυρίῳ καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς ἁμαρτίας μου διάψαλμα **6** ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πᾶς ὄσιος πρὸς σὲ ἐν καιρῷ εὐθέτω πλήν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιούσιν **7** σὺ μου εἶ καταφυγή ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχοῦσης με τὸ ἀγαλλιάμα μου λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με διάψαλμα **8** συνετιῶ σε καὶ

συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτη ἢ πορεύση ἐπιστηριῶ ἐπὶ σέ τοὺς ὀφθαλμούς μου **9** μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος οἷς οὐκ ἔστιν σύνεσις ἐν χαλινῷ καὶ κημῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξει τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ **10** πολλαὶ αἱ μάλιστα τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ κύριον ἔλεος κυκλώσει **11** εὐφράνθητε ἐπὶ κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ

33 τῷ Δαυιδ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν τῷ κυρίῳ τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις **2** ἔξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ **3** ᾄσατε αὐτῷ ᾄσμα καινόν καλῶς ψάλατε ἐν ἀλαλαγμῷ **4** ὅτι εὐθὴς ὁ λόγος τοῦ κυρίου καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει **5** ἀγαπᾷ ἔλεημοσύνην καὶ κρίσιν τοῦ ἐλέους κυρίου πλήρης ἡ γῆ **6** τῷ λόγῳ τοῦ κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν **7** συνάγων ὡς ἄσκον ὕδατα θαλάσσης τιθεῖς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους **8** φοβηθῆτω τὸν κύριον πᾶσα ἡ γῆ ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθῆτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην **9** ὅτι αὐτὸς εἶπεν καὶ ἐγενήθησαν αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν **10** κύριος διασκεδάξει βουλάς ἐθνῶν ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν καὶ ἀθετεῖ βουλάς ἀρχόντων **11** ἡ δὲ βουλή τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν **12** μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἔστιν κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῷ **13** ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ κύριος εἶδεν πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων **14** ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν **15** ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν ὁ συνιεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν **16** οὐ σφάζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ **17** ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ

σωθήσεται **18** ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ **19** ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ **20** ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ κυρίῳ ὅτι βοήθης καὶ ὑπερασπιστῆς ἡμῶν ἔστιν **21** ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδιά ἡμῶν καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν **22** γένοιτο τὸ ἔλεός σου κύριε ἐφ' ἡμᾶς καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ

34 τῷ Δαυιδ ὁπότε ἠλλοίωσεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον Ἀβιμελεχ καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν καὶ ἀπῆλθεν εὐλογῆσω τὸν κύριον ἐν παντὶ καιρῷ διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου **2** ἐν τῷ κυρίῳ ἐπαινεσθήσεται ἡ ψυχὴ μου ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν **3** μεγαλύνατε τὸν κύριον σὺν ἔμοι καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ **4** ἐξεζήτησα τὸν κύριον καὶ ἐπήκουσέν μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν παροικιῶν μου ἐρρύσατό με **5** προσέλθατε πρὸς αὐτόν καὶ φωτίσθητε καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῆ **6** οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν **7** παρεμβαλεῖ ἄγγελος κυρίου κύκλω τῶν φοβουμένων αὐτόν καὶ ῥύσεται αὐτούς **8** γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν **9** φοβήθητε τὸν κύριον οἱ ἅγιοι αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν **10** πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπεινάσαν οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ διάψαλμα **11** δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου φόβον κυρίου διδάξω ὑμᾶς **12** τίς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς **13** παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλήσαι δόλον **14** ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθόν ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν **15** ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν **16** πρόσωπον δὲ

κυρίου ἐπὶ ποιῶντας κακὰ τοῦ ἐξολεθρευσαί
ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν 17 ἐκέκραξαν
οἱ δίκαιοι καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν
καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο
αὐτούς 18 ἐγγὺς κύριος τοῖς συντετριμμένοις
τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι
σώσει 19 πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων καὶ
ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς 20 κύριος
φυλάσσει πάντα τὰ ὁστᾶ αὐτῶν ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ
συντριβήσεται 21 θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός
καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσιν
22 λυτρώσεται κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ καὶ
οὐ μὴ πλημμελήσωσιν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ’
αὐτόν

35 τῷ Δαυιδ δίκασον κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς
με πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με 2
ἐπιλαβοῦ ὄπλου καὶ θυρεοῦ καὶ ἀνάστηθι
εἰς βοήθειάν μου 3 ἔκχεον ῥομφαίαν καὶ
σύγκλεισον ἐξ ἐναντίας τῶν καταδιωκόντων
με εἰπὸν τῇ ψυχῇ μου σωτηρία σου ἐγὼ εἶμι 4
αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες
τὴν ψυχὴν μου ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω
καὶ κατασχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακὰ
5 γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦς κατὰ πρόσωπον
ἀνέμου καὶ ἄγγελος κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς 6
γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα
καὶ ἄγγελος κυρίου καταδιώκων αὐτούς 7 ὅτι
δωρεὰν ἔκρυσάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν
μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχὴν μου 8 ἐλθέτω αὐτοῖς
παγίς ἦν οὐ γινώσκουσιν καὶ ἡ θήρα ἦν ἔκρυσαν
συλλαβέτω αὐτούς καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσοῦνται
ἐν αὐτῇ 9 ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ
κυρίῳ τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ 10
πάντα τὰ ὁστᾶ μου ἐροῦσιν κύριε τίς ὅμοιός σοι
ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ
καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων
αὐτόν 11 ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι ἃ οὐκ
ἐγίνωσκον ἠρώτων με 12 ἀνταπεδίδοσάν μοι
πονηρὰ ἀντὶ καλῶν καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ

μου 13 ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι
ἐνεδύομην σάκκον καὶ ἐταπεινῶν ἐν νηστείᾳ
τὴν ψυχὴν μου καὶ ἡ προσευχὴ μου εἰς κόλπον
μου ἀποστραφήσεται 14 ὡς πλησίον ὡς ἀδελφὸν
ἡμέτερον οὕτως εὐηρέστουν ὡς πενθῶν καὶ
σκυθρωπάζων οὕτως ἐταπεινούμην 15 καὶ κατ’
ἐμοῦ ἠυφράνθησαν καὶ συνήχθησαν συνήχθησαν
ἐπ’ ἐμὲ μάστιγες καὶ οὐκ ἔγνωσαν διεσχίσθησαν καὶ
οὐ κατενύγησαν 16 ἐπειράσάν με ἐξεμυκτήρισάν
με μυκτηρισμὸν ἔβρυσαν ἐπ’ ἐμὲ τοὺς ὀδόντας
αὐτῶν 17 κύριε πότε ἐπόψῃ ἀποκατάστησον
τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν ἀπὸ
λεόντων τὴν μονογενῆ μου 18 ἐξομολογήσομαί
σοι κύριε ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω
σε 19 μὴ ἐπιχαυρήσάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι
ἀδίκως οἱ μισοῦντές με δωρεὰν καὶ διανεύοντες
ὀφθαλμοῖς 20 ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν καὶ
ἐπ’ ὀργὴν δόλους διελογίζοντο 21 καὶ ἐπλάτυναν
ἐπ’ ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν εἶπαν εὖγε εὖγε εἶδαν οἱ
ὀφθαλμοὶ ἡμῶν 22 εἶδες κύριε μὴ παρασιωπήσης
κύριε μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ 23 ἐξεγέρθητι κύριε
καὶ πρόσχευ τῇ κρίσει μου ὁ θεὸς μου καὶ ὁ
κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου 24 κρίνον με
κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου κύριε ὁ θεὸς μου
καὶ μὴ ἐπιχαυρήσάν μοι 25 μὴ εἶπαισαν ἐν
καρδίαις αὐτῶν εὖγε εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν μηδὲ
εἶπαισαν κατεπίομεν αὐτόν 26 αἰσχυνθείησαν καὶ
ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς
μου ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ
μεγαλορρημονοῦντες ἐπ’ ἐμὲ 27 ἀγαλλιάσαιντο
καὶ εὐφρανθείησαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην
μου καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντός μεγαλυνθήτω
ὁ κύριος οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου
αὐτοῦ 28 καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσῃ τὴν
δικαιοσύνην σου ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαιόν
σου

36 εἰς τὸ τέλος τῷ δούλῳ κυρίου τῷ Δαυιδ
φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἀμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ
οὐκ ἔστιν φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν

αὐτοῦ 2 ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ εὐρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι 3 τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος οὐκ ἐβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι 4 ἀνομίαν διελογίσαστο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ παρέστη πάση ὁδῶ οὐκ ἀγαθῇ τῇ δὲ κακίᾳ οὐ προσώχθισεν 5 κύριε ἐν τῷ οὐρανῶ τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν 6 ἡ δικαιοσύνη σου ὡσεὶ ὄρη θεοῦ τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλῆ ἀνθρώπων καὶ κτήνη σώσεις κύριε 7 ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ θεός οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἐλπιούσιν 8 μεθυσθήσονται ἀπὸ πότιτος τοῦ οἴκου σου καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς 9 ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς 10 παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσίν σε καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ 11 μὴ ἐλθέτω μοι πῶς ὑπερηφανίας καὶ χεὶρ ἀμαρτωλῶν μὴ σαλεύσαι με 12 ἐκεῖ ἔπεσον οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνωνται στήναι

37 τοῦ Δαυιδ μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν 2 ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται 3 ἔλπισον ἐπὶ κύριον καὶ ποίει χρηστότητα καὶ κατασκίνου τὴν γῆν καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς 4 κατατρύφησον τοῦ κυρίου καὶ δώσει σοὶ τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου 5 ἀποκάλυψον πρὸς κύριον τὴν ὁδόν σου καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν καὶ αὐτὸς ποιήσει 6 καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν 7 ὑποτάγηθι τῷ κυρίῳ καὶ ἰκέτευσον αὐτόν μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίας 8 παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν μὴ παραζήλου ὥστε πονηρεῦσθαι 9 ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολεθρευθήσονται οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν κύριον αὐτοὶ κληρονομήσουσιν γῆν 10 καὶ

ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἀμαρτωλός καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὕρῃς 11 οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσιν γῆν καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης 12 παρατηρήσεται ὁ ἀμαρτωλός τὸν δίκαιον καὶ βρῦξει ἐπ' αὐτόν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ 13 ὁ δὲ κύριος ἐκγελάσεται αὐτόν ὅτι προβλέπει ὅτι ἦξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ 14 ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἀμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τὸξον αὐτῶν τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα τοῦ σφάζει τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ 15 ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβεῖσαν 16 κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ ὑπὲρ πλοῦτον ἀμαρτωλῶν πολύν 17 ὅτι βραχίονες ἀμαρτωλῶν συντριβήσονται ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους κύριος 18 γινώσκει κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται 19 οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῶ καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται 20 ὅτι οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι ἐκλιπόντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον 21 δανεῖζεται ὁ ἀμαρτωλός καὶ οὐκ ἀποτεῖσει ὁ δὲ δίκαιος οἰκτίρει καὶ διδοῖ 22 ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτόν κληρονομήσουσι γῆν οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτόν ἐξολεθρευθήσονται 23 παρὰ κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει 24 ὅταν πέσῃ οὐ καταραχθήσεται ὅτι κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ 25 νεώτερος ἐγενόμην καὶ γὰρ ἐγήρασα καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους 26 ὅλην τὴν ἡμέραν ἔλεᾶ καὶ δανεῖζει καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται 27 ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθὸν καὶ κατασκίνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος 28 ὅτι κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὀσίους αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολεθρευθήσεται 29 δίκαιοι

δὲ κληρονομήσουσι γῆν καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς **30** στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν **31** ὁ νόμος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ **32** κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν **33** ὁ δὲ κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτόν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ οὐδὲ μὴ καταδικάσῃται αὐτόν ὅταν κρίνηται αὐτῷ **34** ὑπόμεινον τὸν κύριον καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομήσαι γῆν ἐν τῷ ἐξολεθρευέσθαι ἁμαρτωλοὺς ὄψῃ **35** εἶδον ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον καὶ ἐπαιρόμενον ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου **36** καὶ παρῆλθον καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν καὶ ἐζήτησα αὐτόν καὶ οὐχ εὐρέθῃ ὁ τόπος αὐτοῦ **37** φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἰδὲ εὐθύτητα ὅτι ἔστιν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ **38** οἱ δὲ παράνομοι ἐξολεθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολεθρευθήσονται **39** σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ κυρίου καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν ἐν καιρῷ θλίψεως **40** καὶ βοηθήσῃ αὐτοῖς κύριος καὶ ῥύσεται αὐτοὺς καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν καὶ σώσει αὐτούς ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν

38 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ εἰς ἀνάμνησιν περισαββάτου κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με **2** ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήρισας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου **3** οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου οὐκ ἔστιν εἰρήνη τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου **4** ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπεῖραν τὴν κεφαλὴν μου ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ **5** προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου **6** ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην **7** ὅτι αἱ ψυαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου **8** ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως

σφόδρα ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου **9** κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμὸς μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβῃ **10** ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐγκατέλιπέν με ἡ ἰσχὺς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστιν μετ' ἐμοῦ **11** οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν **12** καὶ ἐξεβίασαντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν **13** ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ **14** καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς **15** ὅτι ἐπὶ σοί κύριε ἤλπισα σὺ εἰσακούσῃ κύριε ὁ θεὸς μου **16** ὅτι εἶπα μήποτε ἐπιχαρῶσίν μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρημόνησαν **17** ὅτι ἐγὼ εἰς μᾶστιγας ἔτοιμος καὶ ἡ ἀληθῶν μου ἐνώπιόν μου διὰ παντός **18** ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου **19** οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσιν καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως **20** οἱ ἀνταποδιδόντες κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην καὶ ἀπέρριψάν με τὸν ἀγαπητὸν ὡσεὶ νεκρὸν ἐβδελυγμένον **21** μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε ὁ θεὸς μου μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ **22** πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου κύριε τῆς σωτηρίας μου

39 εἰς τὸ τέλος τῷ Ἰδιθουν ὠδὴ τῷ Δαυιδ εἶπα φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν ἐν γλώσσῃ μου ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου **2** ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν καὶ τὸ ἄληγά μου ἀνεκαινίσθη **3** ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου **4** γνώρισόν μοι κύριε τὸ πέρας

μου καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστὶν ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγὼ 5 ἰδοὺ παλαιστὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐθὲν ἐνώπιόν σου πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης πᾶς ἄνθρωπος ζῶν διάψαλμα 6 μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος πλὴν μάτην ταρασσονται θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίτιν συνάξει αὐτά 7 καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου οὐχὶ ὁ κύριος καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοῦ ἐστὶν 8 ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με 9 ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου ὅτι σὺ εἶ ὁ ποιήσας με 10 ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μαστιγὰς σου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον 11 ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ πλὴν μάτην ταρασσεται πᾶς ἄνθρωπος διάψαλμα 12 εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου κύριε καὶ τῆς δεήσεώς μου ἐνώτισαι τῶν δακρῶν μου μὴ παρασιωπήσης ὅτι πάροικος ἐγὼ εἶμι παρὰ σοὶ καὶ παρεπίδημος καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου 13 ἄνες μοι ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν καὶ οὐκέτι μὴ ὑπάρξω

40 εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυιδ ψαλμὸς ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον καὶ προσέσχεν μοι καὶ εἰσήκουσεν τῆς δεήσεώς μου 2 καὶ ἀνήγαγέν με ἐκ λάκκου τλαιπωρίας καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραις τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνεν τὰ διαβήματά μου 3 καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ἄσμα καινὸν ὕμνον τῷ θεῷ ἡμῶν ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ κύριον 4 μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστὶν τὸ ὄνομα κυρίου ἐλπίς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐνέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς 5 πολλὰ ἐποίησας σὺ κύριε ὁ θεός μου τὰ θαυμάσιά σου καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστιν τίς ὁμοιωθήσεται σοὶ ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμὸν 6 θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας ὠτία δὲ κατηρτίσω μοι ὀλοκαύτωμα καὶ περι

ἀμαρτίας οὐκ ἤτησας 7 τότε εἶπον ἰδοὺ ἦκω ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ 8 τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θεός μου ἐβουλήθην καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου 9 εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη ἰδοὺ τὰ χεῖλη μου οὐ μὴ κωλύσω κύριε σὺ ἔγνωσ 10 τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυφα ἐν τῇ καρδίᾳ μου τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα οὐκ ἔκρυφα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς 11 σὺ δὲ κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρισμοὺς σου ἀπ' ἐμοῦ τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διὰ παντός ἀντελάβοντό μου 12 ὅτι περιέσχον με κακὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου καὶ οὐκ ἠδυνήθην τοῦ βλέπειν ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέν με 13 εὐδόκησον κύριε τοῦ ῥύσασθαί με κύριε εἰς τὸ βοηθησαί μοι πρόσχες 14 καταισχυνθείσαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξᾶραι αὐτὴν ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἐντραπείησαν οἱ θέλοντές μοι κακὰ 15 κοιμισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν οἱ λέγοντές μοι εὐγε εὐγε 16 ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφρανθείησαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε κύριε καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντός μεγαλυνθήτω ὁ κύριος οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου 17 ἐγὼ δὲ πτωχός εἶμι καὶ πένης κύριος φροντιεῖ μου βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου σὺ εἶ ὁ θεός μου μὴ χρονίσης

41 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ μακάριος ὁ συνίων ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ κύριος 2 κύριος διαφυλάξει αὐτὸν καὶ ζήσῃ αὐτὸν καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῆ καὶ μὴ παραδῶῃ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ 3 κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ αὐτοῦ 4 ἐγὼ εἶπα κύριε ἐλέησόν με ἴασαι τὴν ψυχὴν μου ὅτι

ἡμαρτόν σοι **5** οἱ ἐχθροί μου εἶπαν κακά μοι πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ **6** καὶ εἰ εἰσπορεύετο τοῦ ἰδεῖν μάτην ἐλάλει ἡ καρδία αὐτοῦ συνήγαγεν ἀνομίαν ἐαυτῷ ἐξεπορεύετο ἕξω καὶ ἐλάλει **7** ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατ' ἐμοῦ ἐπιθυρίζον πάντες οἱ ἐχθροί μου κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι **8** λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι **9** καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ' ὃν ἦλπισα ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ περνισμόν **10** σὺ δὲ κύριε ἐλέησόν με καὶ ἀνάστησόν με καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς **11** ἐν τούτῳ ἔγνω ὅτι τεθέληκάς με ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῆ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμὲ **12** ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα **13** εὐλόγητός κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα γένοιτο γένοιτο

42 εἰς τὸ τέλος εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορε ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ ὁ θεὸς **2** ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ζῶντα πότε ἦξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ **3** ἐγενήθη μοι τὰ δάκρυά μου ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς σου **4** ταῦτα ἐμνήσθην καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχὴν μου ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος **5** ἵνα τί περίλυπος εἶ ψυχὴ καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ σωτήριον τοῦ προσώπου μου ὁ θεὸς μου **6** πρὸς ἑμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἐρμωνιμ ἀπὸ ὄρους μικροῦ **7** ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρακτῶν σου πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διήλθον **8** ἡμέρας ἐντελεῖται κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ νυκτὸς ὦδὴ παρ' ἐμοὶ προσευχὴ τῷ θεῷ τῆς ζωῆς μου

9 ἐρῶ τῷ θεῷ ἀντιλήμπτωρ μου εἶ διὰ τί μου ἐπελάθου ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου **10** ἐν τῷ καταθλάσαι τὰ ὄστᾶ μου ὠνείδισάν με οἱ θλίβοντές με ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς σου **11** ἵνα τί περίλυπος εἶ ψυχὴ καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου μου ὁ θεὸς μου

43 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κρῖνόν με ὁ θεὸς καὶ δίκασον τὴν δίκην μου ἐξ ἔθνους οὐχ ὀσίου ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με **2** ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς κραταίωμα μου ἵνα τί ἀπόσω με καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου **3** ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου αὐτά με ὠδήγησαν καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἁγίόν σου καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου **4** καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ θεὸς ὁ θεὸς μου **5** ἵνα τί περίλυπος εἶ ψυχὴ καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ σωτήριον τοῦ προσώπου μου ὁ θεὸς μου

44 εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορε εἰς σύνεσιν ψαλμὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ὠσίν ἡμῶν ἠκούσαμεν οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις **2** ἡ χεὶρ σου ἔθνη ἐξωλέθρευσεν καὶ κατεφύτευσας αὐτούς ἐκάκωσας λαοὺς καὶ ἐξέβαλες αὐτούς **3** οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκκληρονόμησαν γῆν καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς ἀλλ' ἡ δεξιὰ σου καὶ ὁ βραχίων σου καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς **4** σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ θεὸς μου ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακωβ **5** ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουθενώσομεν τοὺς

ἐπανιστανομένους ἡμῖν **6** οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπῶ καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με **7** ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας **8** ἐν τῷ θεῷ ἐπαινεσθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα διάψαλμα **9** νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατήσχυνας ἡμᾶς καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν **10** ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς **11** ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν διέσπειρας ἡμᾶς **12** ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλλάγμασιν αὐτῶν **13** ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν μυκτηρισμὸν καὶ καταγέλωτα τοῖς κύκλῳ ἡμῶν **14** ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς **15** ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατεναντίον μου ἔστιν καὶ ἡ αἰσχὺνὴ τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέν με **16** ἀπὸ φωνῆς ὄνειδίζοντος καὶ παραλαλοῦντος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος **17** ταῦτα πάντα ἤλθεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου καὶ οὐκ ἠδίκησαμεν ἐν διαθήκῃ σου **18** καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδιά ἡμῶν καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου **19** ὅτι ἐταπεινώσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιά θανάτου **20** εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς θεὸν ἀλλότριον **21** οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας **22** ὅτι ἔνεκα σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς **23** ἐξεγέρθητι ἵνα τί ὑπνοῖς κύριε ἀνάστηθι καὶ μὴ ἀπόσῃ εἰς τέλος **24** ἵνα τί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν **25** ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστήρ ἡμῶν **26** ἀνάστα

κύριε βοήθησον ἡμῖν καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου

45 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς Κορε εἰς σύνεσιν ᾧδῃ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθὸν λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὄξυγράφου **2** ὠραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖρεσί σου διὰ τοῦτο εὐλόγησέν σε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα **3** περιζῶσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατὴ τῇ ὠραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου **4** καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασιλεύε ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πραΰτητος καὶ δικαιοσύνης καὶ ὀδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ σου **5** τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατὴ λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως **6** ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου **7** ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ θεὸς ὁ θεὸς σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου **8** σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου ἀπὸ βάρων ἐλεφαντίνων ἐξ ὧν ἠύφρανάν σε **9** θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρῶσω περιβεβλημένη πεποικιλμένη **10** ἄκουσον θύγατερ καὶ ἰδὲ καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου **11** ὅτι ἐπεθύμησεν ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου ὅτι αὐτὸς ἔστιν ὁ κύριός σου **12** καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ θυγατέρες Τύρου ἐν δώροις τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ **13** πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς θυγατρὸς βασιλέως ἔσωθεν ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη **14** ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι **15** ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως **16** ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησάν

σοι υιοί καταστήσεις αυτούς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν **17** μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοὶ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος

46 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἰῶν Κορε ὑπὲρ τῶν κρυφίων ψαλμός ὁ θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις βοηθὸς ἐν θλίψεσιν ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα **2** διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν **3** ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ διάψαλμα **4** τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσιν τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ ἠγίασεν τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος **5** ὁ θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς οὐ σαλευθήσεται βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς τὸ πρὸς πρῶι **6** ἐταράχθησαν ἔθνη ἔκλιναν βασιλεῖαι ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ ἔσαλεύθη ἡ γῆ **7** κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ἰακωβ διάψαλμα **8** δευτε ἴδετε τὰ ἔργα κυρίου ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς **9** ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς τόξον συντρίψει καὶ συγκλάσει ὄπλον καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρὶ **10** σχολάσατε καὶ γνῶτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ **11** κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ἰακωβ

47 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἰῶν Κορε ψαλμός πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας ἀλαλάξατε τῷ θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως **2** ὅτι κύριος ὕψιστος φοβερὸς βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν **3** ὑπέταξεν λαοὺς ἡμῖν καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν **4** ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ τὴν καλλονὴν Ἰακωβ ἦν ἠγάπησεν διάψαλμα **5** ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος **6** ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ψάλατε ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε

7 ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ θεὸς ψάλατε συνेतῶς **8** ἐβασίλευσεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη ὁ θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἀγίου αὐτοῦ **9** ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ θεοῦ Ἀβρααμ ὅτι τοῦ θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν

48 ψαλμός ὠδῆς τοῖς υἰοῖς Κορε δευτέρα σαββάτου μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν ὄρει ἀγίῳ αὐτοῦ **2** εὖ ριζῶν ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς ὄρη Σιων τὰ πλευρὰ τοῦ βορρᾶ ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου **3** ὁ θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς **4** ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς συνήχθησαν ἤλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτό **5** αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν ἐταράχθησαν ἔσαλεύθησαν **6** τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν ἐκεῖ ὠδίνες ὡς τικτούσης **7** ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα θαρσις **8** καθάπερ ἠκούσαμεν οὕτως εἶδομεν ἐν πόλει κυρίου τῶν δυνάμεων ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν ὁ θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα διάψαλμα **9** ὑπελάβομεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ ναοῦ σου **10** κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ θεὸς οὕτως καὶ ἡ αἴνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ σου **11** εὐφρανθήτω τὸ ὄρος Σιων ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἔνεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε **12** κυκλώσατε Σιων καὶ περιλάβετε αὐτὴν διηγῆσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς **13** θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς ὅπως ἂν διηγῆσησθε εἰς γενεὰν ἐτέραν **14** ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας

49 εἰς τὸ τέλος τοῖς υἰοῖς Κορε ψαλμός ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην **2** οἱ τε γηγενεῖς καὶ οἱ υἰοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλοῦσιος καὶ πένης **3** τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ

ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν 4 κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου 5 ἵνα τί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ἢ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με 6 οἱ πεποιοῦτες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλοῦτου αὐτῶν καυχώμενοι 7 ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται λυτρώσεται ἄνθρωπος οὐ δώσει τῷ θεῷ ἐξίλασμα αὐτοῦ 8 καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ 9 καὶ ἐκόπασεν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ζήσεται εἰς τέλος ὅτι οὐκ ὄψεται καταφθοράν ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας 10 ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται καὶ καταλείψουσιν ἄλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν 11 καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν 12 καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὦν οὐ συνῆκεν παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσιν τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς 13 αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκίησουσιν διάψαλμα 14 ὡς πρόβατα ἐν ἄδῃ ἔθεντο θάνατος ποιμαίνει αὐτούς καὶ κατακυριεύουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ πρωὶ καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ἄδῃ ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν (Sheol h7585) 15 πλήν ὁ θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρὸς ἄδου ὅταν λαμβάνῃ με διάψαλμα (Sheol h7585) 16 μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος καὶ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ 17 ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκῃ αὐτὸν λήμψεται τὰ πάντα οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ 18 ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται ἐξομολογήσεται σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ 19 εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς 20 ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὦν οὐ συνῆκεν παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσιν τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς

50 ψαλμὸς τῷ Ασαφ θεὸς θεῶν κύριος ἐλάλησεν καὶ ἐκάλεσεν τὴν γῆν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου

καὶ μέχρι δυσμῶν 2 ἐκ Σιων ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐμφανῶς ἤξει 3 ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπήσεται πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ καυθήσεται καὶ κύκλω αὐτοῦ καταγιγῆσθαι σφόδρα 4 προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω καὶ τὴν γῆν διακρίνει τὸν λαὸν αὐτοῦ 5 συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὄσιους αὐτοῦ τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις 6 καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ ὅτι ὁ θεὸς κριτῆς ἐστὶν διάψαλμα 7 ἄκουσον λαὸς μου καὶ λαλήσω σοι Ἰσραὴλ καὶ διαμαρτύρομαί σοι ὁ θεὸς ὁ θεὸς σου εἰμι ἐγώ 8 οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε τὰ δὲ ὀλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μου ἐστὶν διὰ παντός 9 οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους 10 ὅτι ἐμὰ ἐστὶν πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ βόες 11 ἔγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὠραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστὶν 12 ἐὰν πεινάσω οὐ μὴ σοι εἶπω ἐμὴ γάρ ἐστὶν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς 13 μὴ φάγομαι κρέα ταύρων ἢ αἶμα τράγων πίομαι 14 θῦσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχὰς σου 15 καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως καὶ ἐξελοῦμαί σε καὶ δοξάσεις με διάψαλμα 16 τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεὸς ἵνα τί σὺ διηγῇ τὰ δικαιώματά μου καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου 17 σὺ δὲ ἐμίσησας παιδεῖαν καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω 18 εἰ ἐθεώρεις κλέπτην συντρέχες αὐτῷ καὶ μετὰ μοιχῶν τὴν μερίδα σου ἐτίθεις 19 τὸ στόμα σου ἐπλεόνασεν κακίαν καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκεν δολιότητα 20 καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάεις καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρὸς σου ἐτίθεις σκάνδαλον 21 ταῦτα ἐποίησας καὶ ἐσίγησα ὑπέλαβες ἀνομίαν ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος ἐλέγξω σε καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου 22 σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ θεοῦ μήποτε ἀρπάσῃ καὶ μὴ ἦ ὁ ρυόμενος 23 θυσία αἰνέσεως δοξάσει με

καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ἧ δεῖξω αὐτῷ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ

51 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐν τῷ ἔλθειν πρὸς αὐτὸν Ναθαν τὸν προφήτην ἡνίκα εἰσηλθεν πρὸς Βηρσαβεε ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου **2** ἐπὶ πλεῖον πλύνῃν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με **3** ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστιν διὰ παντός **4** σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικῆσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε **5** ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήμφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέν με ἡ μήτηρ μου **6** ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι **7** ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι **8** ἀκουτιεῖς με ἀγαλλιάσιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅσα τεταπεινωμένα **9** ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον **10** καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου **11** μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ **12** ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήρισόν με **13** διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν **14** ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ θεὸς ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου **15** κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου **16** ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις **17** θυσία τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ θεὸς οὐκ ἐξουθενώσει **18** ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιων καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ

τείχη Ἱερουσαλημ **19** τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους

52 εἰς τὸ τέλος συνέσεως τῷ Δαυιδ ἐν τῷ ἔλθειν Δωηκ τὸν Ἰδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαουλ καὶ εἰπεῖν αὐτῷ ἦλθεν Δαυιδ εἰς τὸν οἶκον Αβιμελεχ τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατὸς ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν **2** ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον **3** ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην διάψαλμα **4** ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ γλῶσσαν δολίαν **5** διὰ τοῦτο ὁ θεὸς καθελεῖ σε εἰς τέλος ἐκτίλαι σε καὶ μεταναστεύσει σε ἀπὸ σκηνώματος καὶ τὸ ρίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων διάψαλμα **6** καὶ ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται καὶ ἐροῦσιν **7** ἰδοὺ ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἔθετο τὸν θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ πλούτου αὐτοῦ καὶ ἐδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ **8** ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος **9** ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἐποίησας καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὀσίων σου

53 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελεθ συνέσεως τῷ Δαυιδ εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἔστιν θεὸς διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις οὐκ ἔστιν ποιῶν ἀγαθόν **2** ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστιν συνίων ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν **3** πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἠχρέωθησαν οὐκ ἔστιν ποιῶν ἀγαθόν οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός **4** οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν οἱ ἔσθοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου τὸν θεὸν οὐκ ἐπεκαλέσαντο **5** ἐκεῖ φοβηθήσονται φόβον οὗ οὐκ ἦν φόβος ὅτι ὁ θεὸς διεσκόρπισεν

ὅσα ἄνθρωπαρέσκων κατησχύνθησαν ὅτι ὁ θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς **6** τίς δώσει ἐκ Σιων τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιᾶσεται Ἰακωβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραὴλ

54 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυὶδ ἐν τῷ ἔλθειν τοὺς Ζιφαίους καὶ εἶπεῖν τῷ σαουλ οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν ὁ θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινόν με **2** ὁ θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου **3** ὅτι ἀλλότριοι ἐπανάστησαν ἐπ' ἐμέ καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου οὐ προέθεντο τὸν θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν διάψαλμα **4** ἰδοὺ γὰρ ὁ θεὸς βοηθεῖ μοι καὶ ὁ κύριος ἀντιλήμπτωρ τῆς ψυχῆς μου **5** ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολέθρευσον αὐτούς **6** ἐκουσίως θύσω σοι ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου κύριε ὅτι ἀγαθόν **7** ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρῶσω με καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεΐδεν ὁ ὀφθαλμός μου

55 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυὶδ ἐνώτισαι ὁ θεὸς τὴν προσευχὴν μου καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου **2** πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ ἐταράχθην **3** ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι **4** ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ **5** φόβος καὶ τρόμος ἤλθεν ἐπ' ἐμέ καὶ ἐκάλυψέν με σκότος **6** καὶ εἶπα τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω **7** ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ διάψαλμα **8** προσεδεχόμεν τὸν σφζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταγίδος **9** καταπόντισον κύριε καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει **10** ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν

ἐπὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία **11** καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος **12** ὅτι εἰ ἐχθρὸς ὠνείδισέν με ὑπήνεγκα ἄν καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρημόνησεν ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ **13** σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε ἡγεμὼν μου καὶ γνωστὴ μου **14** ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μοι ἐγλύκανας ἐδέσματα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ **15** ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτούς καὶ καταβήτωσαν εἰς ἄδου ζῶντες ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν (Sheol h7585) **16** ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν θεὸν ἐκέκραξα καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσέν μου **17** ἐσπέρας καὶ πρωὶ καὶ μεσημβρίας διηγῆσομαι ἀπαγγελῶ καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου **18** λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοὶ **19** εἰσακούσεται ὁ θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτούς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων διάψαλμα οὐ γὰρ ἔστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν θεόν **20** ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδίδοναι ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ **21** διμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἠγγισεν ἡ καρδία αὐτοῦ ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον καὶ αὐτοὶ εἰσιν βολίδες **22** ἐπίρριψον ἐπὶ κύριον τὴν μερίμναν σου καὶ αὐτός σε διαθρέψει οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ **23** σὺ δὲ ὁ θεὸς κατάξεις αὐτούς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσιν τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σέ κύριε

56 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν ἀγίων μεμακρυμμένου τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν ὁπότε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γεθ ἐλέησόν με κύριε ὅτι κατεπάτησέν με ἄνθρωπος ὄλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέν με **2** κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροὶ μου ὄλην τὴν ἡμέραν ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους **3** ἡμέρας φοβηθήσομαι ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ ἐλπῶ **4** ἐν τῷ θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους

μου ὄλην τὴν ἡμέραν ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σὰρξ **5** ὄλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν **6** παροικήσουσιν καὶ κατακρύψουσιν αὐτοὶ τὴν πτέρναν μου φυλάξουσιν καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχὴν μου **7** ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτοῦς ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις ὁ θεός **8** τὴν ζωὴν μου ἐξήγγειλά σοι ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου **9** ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε ἰδοὺ ἕγγων ὅτι θεός μου εἶ σύ **10** ἐπὶ τῷ θεῷ αἰνέσω ῥῆμα ἐπὶ τῷ κυρίῳ αἰνέσω λόγον **11** ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος **12** ἐν ἐμοὶ ὁ θεός αἰ εὐχαὶ ἅς ἀποδώσω αἰνέσεώς σοι **13** ὅτι ἐρρῶσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου καὶ τοὺς πόδας μου ἐξ ὀλισθήματος τοῦ εὐαρεστῆσαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐν φωτὶ ζώντων

57 εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης τῷ Δαυιδ εἰς στηλογραφίαν ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαουλ εἰς τὸ σπήλαιον ἐλέησόν με ὁ θεός ἐλέησόν με ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερυγῶν σου ἐλπῶ ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία **2** κεκράζομαι πρὸς τὸν θεὸν τὸν ὕψιστον τὸν θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με **3** ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέν με ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με διάψαλμα ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ **4** καὶ ἐρρῶσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου σκύμνων ἔκοιμήθην τεταραγμένος υἱὸς ἀνθρώπων οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὄπλον καὶ βέλη καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα **5** ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου **6** παγίδα ἠτοιμάσαν τοῖς ποσίν μου καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχὴν μου ὠρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον καὶ ἐνέπεσαν εἰς αὐτόν διάψαλμα **7** ἐτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεός ἐτοίμη ἡ καρδία μου ἄσομαι καὶ ψαλῶ **8** ἐξεγέρθητι

ἡ δόξα μου ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου **9** ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν **10** ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου **11** ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου

58 εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης τῷ Δαυιδ εἰς στηλογραφίαν εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε εὐθεῖα κρίνετε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων **2** καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν **3** ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστροῦ ἐλάλησαν ψεύδη **4** θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφους ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βουούσης τὰ ὦτα αὐτῆς **5** ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνὴν ἐπαδόντων φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ **6** ὁ θεὸς συνέτριψεν τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν κύριος **7** ἐξουδενωθήσονται ὡς ὕδωρ διαπορευόμενον ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν **8** ὡσεὶ κηρὸς ὁ τακεὶς ἀνταναιρεθήσονται ἐπέπεσε πῦρ καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον **9** πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ράμνον ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται ὑμᾶς **10** εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν ἀσεβῶν τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ **11** καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος εἰ ἄρα ἔστιν καρπὸς τῷ δικαίῳ ἄρα ἔστιν ὁ θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ

59 εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης τῷ Δαυιδ εἰς στηλογραφίαν ὅποτε ἀπέστειλεν Σαουλ καὶ ἐφύλαξεν τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ θεός καὶ ἐκ τῶν ἐπανιστανομένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με **2** ῥῶσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σώσόν με **3** ὅτι ἰδοὺ

ἐθήρευσαν τὴν ψυχὴν μου ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ
κραταιοὶ οὔτε ἡ ἀνομία μου οὔτε ἡ ἁμαρτία μου
κύριε 4 ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυναν
ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου καὶ ἰδέ 5 καὶ
σύ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
πρόσχευε τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη
μὴ οἰκτιρήσης πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν
ἀνομίαν διάψαλμα 6 ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν
καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων καὶ κυκλώσουσιν
πόλιν 7 ἰδοὺ ἀποφθέγγονται ἐν τῷ στόματι
αὐτῶν καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν ὅτι
τίς ἤκουσεν 8 καὶ σύ κύριε ἐκγελάσῃ αὐτούς
ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη 9 τὸ κράτος μου
πρὸς σὲ φυλάξω ὅτι ὁ θεὸς ἀντιλήμπτωρ μου
εἶ 10 ὁ θεὸς μου τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με
ὁ θεὸς δεῖξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου 11 μὴ
ἀποκτείνῃς αὐτούς μήποτε ἐπιλάθωνται τοῦ
λαοῦ μου διασκορπίσον αὐτούς ἐν τῇ δυνάμει σου
καὶ καταγάγε αὐτούς ὁ ὑπερασπιστὴς μου κύριε
12 ἁμαρτίαν στόματος αὐτῶν λόγον χειλέων
αὐτῶν καὶ συλλημφήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ
αὐτῶν καὶ ἐξ ἄρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελίσονται
συντέλεια 13 ἐν ὀργῇ συντελείας καὶ οὐ μὴ
ὑπάρξωσιν καὶ γνῶσονται ὅτι ὁ θεὸς δεσπάζει
τοῦ Ἰακωβ τῶν περάτων τῆς γῆς διάψαλμα
14 ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν καὶ λιμώξουσιν
ὡς κύων καὶ κυκλώσουσιν πόλιν 15 αὐτοὶ
διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν ἐὰν δὲ μὴ
χορτασθῶσιν καὶ γογγύσουσιν 16 ἐγὼ δὲ ἄσομαι
τῇ δυνάμει σου καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρῶτον τὸ
ἔλεός σου ὅτι ἐγενήθη ἀντιλήμπτωρ μου καὶ
καταφυγὴ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου 17 βοηθός μου
σοὶ ψαλῶ ὅτι ὁ θεὸς ἀντιλήμπτωρ μου εἶ ὁ θεὸς
μου τὸ ἔλεός μου

60 εἰς τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἔτι εἰς
στηλογραφίαν τῷ Δαυιδ εἰς διδασχὴν ὁπότε
ἐνεπύρισεν τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας καὶ τὴν
Συρίαν Σωβα καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωαβ καὶ ἐπάταξεν
τὴν φάραγγα τῶν ἁλῶν δώδεκα χιλιάδας ὁ

θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς ὠργίσθης
καὶ οἰκτιρήσας ἡμᾶς 2 συνέσεισας τὴν γῆν καὶ
συνετάραξας αὐτὴν ἴασαι τὰ συντρίμματά αὐτῆς
ὅτι ἐσαλεύθη 3 ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρὰ
ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως 4 ἔδωκας
τοῖς φοβουμένοις σε σημειώσιν τοῦ φυγεῖν
ἀπὸ προσώπου τόξου διάψαλμα 5 ὅπως ἂν
ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοὶ σου σώσον τῇ δεξιᾷ σου
καὶ ἐπάκουσόν μου 6 ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ
ἀγίῳ αὐτοῦ ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμεριῶ Σικιμα
καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω 7
ἐμός ἐστιν Γαλααδ καὶ ἐμός ἐστιν Μανασση καὶ
Εφραιμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου Ἰουδας
βασιλεύς μου 8 Μωαβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου
ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου ἐμοὶ
ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν 9 τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν
περιοχῆς τίς ὀδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας
10 οὐχὶ σύ ὁ θεὸς ὁ ἀπώσαμένος ἡμᾶς καὶ οὐκ
ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν 11 δὸς
ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως καὶ ματαία σωτηρία
ἀνθρώπου 12 ἐν δὲ τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν
καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς

61 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις τῷ Δαυιδ εἰσάκουσον
ὁ θεὸς τῆς δεήσεώς μου πρόσχευε τῇ προσευχῇ
μου 2 ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα
ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου ἐν πέτρᾳ
ὑψωσάς με 3 ὠδήγησάς με ὅτι ἐγενήθη ἐλπίς
μου πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ 4
παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας
σκεπασθήσομαι ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου
διάψαλμα 5 ὅτι σύ ὁ θεὸς εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν
μου ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις
τὸ ὄνομά σου 6 ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας βασιλέως
προσθήσεις ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ
γενεᾶς 7 διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ
θεοῦ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσῃ 8
οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχὰς μου ἡμέραν
ἐξ ἡμέρας

62 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ἰδιθουν ψαλμὸς τῷ Δαυιδ
οὐχὶ τῷ θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχὴ μου παρ'
αὐτοῦ γὰρ τὸ σωτήριόν μου **2** καὶ γὰρ αὐτὸς
θεὸς μου καὶ σωτὴρ μου ἀντιλήμπτωρ μου οὐ μὴ
σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον **3** ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ'
ἄνθρωπον φονεύετε πάντες ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ
καὶ φραγμαῶ ὡσμένῳ **4** πλὴν τὴν τιμὴν μου
ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι ἔδραμον ἐν ψεύδει τῷ
στόματι αὐτῶν εὐλογοῦσαν καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν
κατηρῶντο διάψαλμα **5** πλὴν τῷ θεῷ ὑποτάγηθι
ἡ ψυχὴ μου ὅτι παρ' αὐτοῦ ἡ ὑπομονὴ μου **6** ὅτι
αὐτὸς θεὸς μου καὶ σωτὴρ μου ἀντιλήμπτωρ μου
οὐ μὴ μεταναστεύσω **7** ἐπὶ τῷ θεῷ τὸ σωτήριόν
μου καὶ ἡ δόξα μου ὁ θεὸς τῆς βοηθείας μου
καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ θεῷ **8** ἐλπίσατε ἐπ'
αὐτόν πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ ἐκχέετε ἐνώπιον
αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν ὁ θεὸς βοηθὸς ἡμῶν
διάψαλμα **9** πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων
ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ
ἀδικῆσαι αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό **10**
μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἀδικίαν καὶ ἐπὶ ἄρπαγμα μὴ
ἐπιποθεῖτε πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ μὴ προστίθεσθε
καρδίαν **11** ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ θεὸς δύο ταῦτα
ἤκουσα **12** ὅτι τὸ κράτος τοῦ θεοῦ καὶ σοὶ κύριε
τὸ ἔλεος ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα
αὐτοῦ

63 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ
ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας ὁ θεὸς ὁ θεὸς μου πρὸς
σὲ ὀρθρίζω ἐδίψησέν σοι ἡ ψυχὴ μου ποσαπλῶς
σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
ἀνύδρῳ **2** οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὠφθην σοι τοῦ
ἰδεῖν τὴν δυνάμιν σου καὶ τὴν δόξαν σου **3** ὅτι
κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς τὰ χεῖλή μου
ἐπαιέσουσίν σε **4** οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ
μου ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου **5**
ὡσεὶ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ
μου καὶ χεῖλή ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα
μου **6** εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου
ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ **7** ὅτι ἐγενήθησ

βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου
ἀγαλλιάσομαι **8** ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω
σου ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου **9** αὐτοὶ δὲ εἰς
μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου εἰσελεύσονται
εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς **10** παραδοθήσονται
εἰς χεῖρας ῥομφαίας μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται
11 ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ θεῷ
ἐπαινεσθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ ὅτι
ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα

64 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ εἰσάκουσον
ὁ θεὸς τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με
ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου **2**
ἐσκέπασάς με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων
ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν **3** οἵτινες
ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν
ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν πρᾶγμα πικρὸν **4** τοῦ
κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον ἐξάπινα
κατατοξεύσουσιν αὐτὸν καὶ οὐ φοβηθήσονται **5**
ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρὸν διηγήσαντο
τοῦ κρύψαι παγίδας εἶπαν τίς ὄψεται αὐτούς **6**
ἐξηρεύνησαν ἀνομίας ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες
ἐξερευνήσει προσελεύσεται ἄνθρωπος καὶ καρδία
βαθεῖα **7** καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεὸς βέλος νηπιῶν
ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν **8** καὶ ἐξησθένησαν
ἐπ' αὐτούς αἱ γλῶσσαι αὐτῶν ἐταράχθησαν
πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς **9** καὶ ἐφοβήθη πᾶς
ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ καὶ
τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν **10** εὐφρανθήσεται
δίκαιος ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν καὶ
ἐπαινεσθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ

65 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ὠδὴ Ἰερεμίου
καὶ Ἰεζεκιηλ ἐκ τοῦ λόγου τῆς παροικίας ὅτε
ἔμελλον ἐκπορεύεσθαι σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ θεὸς ἐν
Σιων καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλημ
2 εἰσάκουσον προσευχῆς μου πρὸς σέ πᾶσα σὰρξ
ἠξεί **3** λόγοι ἀνομιῶν ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς
καὶ τὰς ἀσεβείας ἡμῶν σὺ ἰλάση **4** μακάριος
ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου κατασκηνώσει ἐν

ταῖς ἀυλαῖς σου πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου ἅγιος ὁ ναός σου θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ **5** ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ ἐν θαλάσῃ μακράν **6** ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ **7** ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης ἤχους κυμάτων αὐτῆς ταραχθήσονται τὰ ἔθνη **8** καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου ἐξόδους πρωίας καὶ ἐσπέρας τέρψεις **9** ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτὴν ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτὴν ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων ἡτοιμάσας τὴν τροφήν αὐτῶν ὅτι οὕτως ἡ ἐτοιμασία σου **10** τοὺς αὐλακας αὐτῆς μέθυσον πλήθυνον τὰ γενήματα αὐτῆς ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα **11** εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πότιτος **12** πιανθήσονται τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσσονται **13** ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνουῖσι σῖτον κεκράζονται καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν

66 εἰς τὸ τέλος ὦδῃ ψαλμοῦ ἀναστάσεως ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ **2** ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ **3** εἶπατε τῷ θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροὶ σου **4** πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματί σου διάψαλμα **5** δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων **6** ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ **7** τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς διάψαλμα **8** εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ ἀκουτίσαθε τὴν φωνὴν

τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ **9** τοῦ θεμένου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζῶν καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου **10** ὅτι ἔδοκίμασας ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον **11** εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν **12** ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν **13** εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὀλοκαυτώμασιν ἀποδώσω σοι τὰς εὐχὰς μου **14** ἄς διέστειλεν τὰ χεῖλη μου καὶ ἐλάλησεν τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου **15** ὀλοκαυτώματα μεμυαλωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν ποιήσω σοι βόας μετὰ χιμάρων διάψαλμα **16** δεῦτε ἀκούσατε καὶ διηγῆσομαι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν θεόν ὅσα ἐποίησεν τῇ ψυχῇ μου **17** πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα καὶ ὑψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου **18** ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου μὴ εἰσακουσάτω κύριος **19** διὰ τοῦτο εἰσήκουσέν μου ὁ θεὸς προσέσχεν τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου **20** εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὃς οὐκ ἀπέστησεν τὴν προσευχὴν μου καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ

67 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς ὦδῆς ὁ θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς διάψαλμα **2** τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου ἐν πᾶσιν ἔθνεσιν τὸ σωτήριόν σου **3** ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεὸς ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες **4** εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὀδηγήσεις διάψαλμα **5** ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεὸς ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες **6** γῆ ἔδωκεν τὸν καρπὸν αὐτῆς εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν **7** εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς

68 εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυιδ ψαλμὸς ὦδῆς ἀναστήτω ὁ θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν

οί ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν οἱ μισοῦντες αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ 2 ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός οὕτως ἀπόλιντο οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ 3 καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ 4 ἄσατε τῷ θεῷ ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν κύριος ὄνομα αὐτῷ καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ ταραχθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ 5 τοῦ πατρὸς τῶν ὄρφανῶν καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν ὁ θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ 6 ὁ θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρεία ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις 7 ὁ θεὸς ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ διάψαλμα 8 γῆ ἐσείσθη καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ τοῦτο Σινα ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰσραηλ 9 βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς ὁ θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου καὶ ἠσθένησεν σὺ δὲ κατητίσω αὐτήν 10 τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ ἠτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ ὁ θεός 11 κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ 12 ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ καὶ ὠραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα 13 ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμένα καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσοῦ διάψαλμα 14 ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς χιονωθήσονται ἐν Σελμων 15 ὄρος τοῦ θεοῦ ὄρος πῖον ὄρος τετυρωμένον ὄρος πῖον 16 ἴνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ καὶ γὰρ ὁ κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος 17 τὸ ἄρμα τοῦ θεοῦ μυριοπλάσιον χιλιάδες εὐθηνούντων ὁ κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινα ἐν τῷ ἁγίῳ 18 ἀνέβης εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσας

αἰχμαλωσίαν ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώπῳ καὶ γὰρ ἀπειθοῦντες τοῦ κατασκηνώσαι κύριος ὁ θεὸς εὐλογητὸς 19 εὐλογητὸς κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν κατευοδώσει ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν διάψαλμα 20 ὁ θεὸς ἡμῶν θεὸς τοῦ σῶζειν καὶ τοῦ κυρίου κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου 21 πληρὴ ὁ θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν 22 εἶπεν κύριος ἐκ Βασαν ἐπιστρέψω ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης 23 ὅπως ἂν βαφῆ ὁ πούς σου ἐν αἵματι ἢ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ 24 ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαι σου ὁ θεὸς αἱ πορεῖαι τοῦ θεοῦ μου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ 25 προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν 26 ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θεὸν τὸν κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραηλ 27 ἐκεῖ Βενιαμιν νεώτερος ἐν ἐκστάσει ἄρχοντες Ἰουδα ἡγεμόνες αὐτῶν ἄρχοντες Ζαβουλων ἄρχοντες Νεφθαλι 28 ἔντειλαι ὁ θεὸς τῇ δυνάμει σου δυνάμωσον ὁ θεὸς τοῦτο ὃ κατειργάσω ἡμῖν 29 ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλημ σοὶ οἴσουσιν βασιλεῖς δῶρα 30 ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου ἢ συναγωγῇ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάεσιν τῶν λαῶν τοῦ μὴ ἀποκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα 31 ἤξουσιν πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ θεῷ 32 αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ἄσατε τῷ θεῷ ψάλατε τῷ κυρίῳ διάψαλμα 33 ψάλατε τῷ θεῷ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολὰς ἰδοὺ δώσει ἐν τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως 34 δότε δόξαν τῷ θεῷ ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις 35 θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ θεὸς Ἰσραηλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ θεός

69 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων
τῷ Δαυιδ σῶσόν με ὁ θεός ὅτι εἰσήλθοσαν
ὑδατα ἕως ψυχῆς μου 2 ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ
καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἦλθον εἰς τὰ βάθη
τῆς θαλάσσης καὶ καταγιγῆς κατεπόντισέν με 3
ἐκοπίασα κράζων ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου
ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν
ἐπὶ τὸν θεόν μου 4 ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς
τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν
ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου οἱ ἐκδιώκοντές
με ἀδίκως ἃ οὐχ ἤρασα τότε ἀπετίγγουν 5
ὁ θεός σὺ ἔγνωσ τὴν ἀφροσύνην μου καὶ αἰ
πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβησαν 6 μὴ
αἰσχυνθείησιν ἐπ' ἐμοὶ οἱ ὑπομένοντές σε κύριε
κύριε τῶν δυνάμεων μὴ ἐντραπείησιν ἐπ' ἐμοὶ
οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεός τοῦ Ἰσραὴλ 7 ὅτι ἕνεκα
σοῦ ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν ἐκάλυπεν ἐντροπὴ τὸ
πρόσωπόν μου 8 ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην
τοῖς ἀδελφοῖς μου καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρὸς
μου 9 ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέν με
καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσαν
ἐπ' ἐμέ 10 καὶ συνέκαμψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν
μου καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμόν ἐμοὶ 11 καὶ
ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον καὶ ἐγενόμην
αὐτοῖς εἰς παραβολὴν 12 κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν
οἱ καθήμενοι ἐν πύλῃ καὶ εἰς ἐμέ ἔψαλλον
οἱ πίνοντες τὸν οἶνον 13 ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ
μου πρὸς σέ κύριε καιρὸς εὐδοκίας ὁ θεός ἐν
τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου ἐν
ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου 14 σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ
ἵνα μὴ ἐμπαγῶ ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων
με καὶ ἐκ τοῦ βάθους τῶν ὑδάτων 15 μὴ με
καταποντισάτω καταγιγῆς ὑδατος μηδὲ καταπιέτω
με βυθὸς μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμέ φρέαρ τὸ στόμα
αὐτοῦ 16 εἰσάκουσόν μου κύριε ὅτι χρηστὸν
τὸ ἔλεός σου κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν
σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ 17 μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου ὅτι θλίβομαι
ταχὺ ἐπάκουσόν μου 18 πρόσχευς τῇ ψυχῇ μου καὶ

λύτρωσαι αὐτὴν ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με
19 σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου καὶ τὴν
αἰσχύνην μου καὶ τὴν ἐντροπήν μου ἐναντίον
σου πάντες οἱ θλίβοντές με 20 ὀνειδισμόν
προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου καὶ ταλαιπωρίαν καὶ
ὑπέμεινα συλλυπούμενον καὶ οὐχ ὑπῆρξεν καὶ
παρακαλοῦντας καὶ οὐχ εὐρον 21 καὶ ἔδωκαν
εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν καὶ εἰς τὴν δίψαν μου
ἐπότισάν με ὄξος 22 γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν
ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν
καὶ εἰς σκάνδαλον 23 σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν
διὰ παντός σύγκαμψον 24 ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς
τὴν ὀργὴν σου καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου
καταλάβοι αὐτούς 25 γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν
ἠρημωμένη καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ
ἔστω ὁ κατοικῶν 26 ὅτι ὄν σὺ ἐπάταξας αὐτοὶ
κατεδίωξαν καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυματιῶν σου
προσέθηκαν 27 πρόσθευς ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν
αὐτῶν καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου
28 ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων καὶ μετὰ
δικαίων μὴ γραφήτωσαν 29 πτωχὸς καὶ ἀλγῶν
εἰμι ἐγὼ καὶ ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου σου ὁ θεός
ἀντελάβετό μου 30 αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μετ'
ὤδης μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει 31 καὶ ἀρέσει
τῷ θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον κέρατα ἐκφέροντα καὶ
ὄπλᾳς 32 ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν
ἐκζητήσατε τὸν θεόν καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν
33 ὅτι εἰσήκουσεν τῶν πενήτων ὁ κύριος καὶ
τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν
34 αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ
θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτοῖς 35 ὅτι
ὁ θεός σώσει τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήσονται
αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ
καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν 36 καὶ τὸ σπέρμα
τῶν δούλων αὐτοῦ καθέξουσιν αὐτήν καὶ οἱ
ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατασκηνώσουσιν
ἐν αὐτῇ

70 εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυιδ εἰς ἀνάμνησιν εἰς τὸ
σῶσαί με κύριον ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου
πρόσχες **2** αἰσχυνθείσαν καὶ ἐντραπήσαν οἱ
ζητοῦντές μου τὴν ψυχὴν ἀποστραφείσαν εἰς τὰ
ὀπίσω καὶ καταισχυνθείσαν οἱ βουλομένοι μοι
κακά **3** ἀποστραφείσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι
οἱ λέγοντές μοι εὐγε εὐγε **4** ἀγαλλιάσθωσαν καὶ
εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε
καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός μεγαλυνθήτω ὁ θεός
οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου **5** ἐγὼ δὲ πτωχός
καὶ πένης ὁ θεός βοήθησόν μοι βοηθός μου καὶ
ρύστης μου εἶ σύ κύριε μὴ χρονίσης

71 τῷ Δαυιδ υἱῶν Ἰωναδαβ καὶ τῶν πρώτων
αἰχμαλωτισθέντων ὁ θεός ἐπὶ σοὶ ἤλπισα μὴ
καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα **2** ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου ῥῷσαί με καὶ ἐξελοῦ με κλῖνον πρὸς με τὸ
οὖς σου καὶ σῶσόν με **3** γενοῦ μοι εἰς θεὸν
ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς τόπον ὄχυρόν τοῦ σῶσαί
με ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ
4 ὁ θεός μου ῥῷσαί με ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ
ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος **5**
ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου κύριε κύριος ἡ ἐλπίς
μου ἐκ νεότητός μου **6** ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην
ἀπὸ γαστροῦ ἐκ κοιλίας μητροῦ μου σύ μου εἶ
σκεπαστής ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διὰ παντός **7**
ὥσει τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς καὶ σὺ βοηθός
κραταῖός **8** πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως
ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου ὅλην τὴν ἡμέραν
τὴν μεγαλοπρέπειάν σου **9** μὴ ἀπορρίψης με
εἰς καιρὸν γήρους ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν
μου μὴ ἐγκαταλίπης με **10** ὅτι εἶπαν οἱ ἐχθροί
μου ἔμοι καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχὴν μου
ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ **11** λέγοντες ὁ θεός
ἐγκατέλιπεν αὐτόν καταδιώξατε καὶ καταλάβετε
αὐτόν ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος **12** ὁ θεός
μὴ μακρύνης ἀπ' ἐμοῦ ὁ θεός μου εἰς τὴν
βοήθειάν μου πρόσχες **13** αἰσχυνθήτωσαν καὶ
ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχὴν
μου περιβαλέσθωσαν αἰσχυρὴν καὶ ἐντροπὴν

οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι **14** ἐγὼ δὲ διὰ παντός
ἐλπῶ καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἀίνεσίν σου
15 τὸ στόμα μου ἐξαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου
ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου ὅτι οὐκ
ἔγνω γραμματείας **16** εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ
κυρίου κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου
μόνου **17** ἐδίδαξάς με ὁ θεός ἐκ νεότητός μου καὶ
μέχρι νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου **18** καὶ ἕως
γήρους καὶ πρεσβείου ὁ θεός μὴ ἐγκαταλίπης
με ἕως ἂν ἀπαγγείλω τὸν βραχίονά σου πάση
τῇ γενεᾷ τῇ ἐρχομένη τὴν δυναστείαν σου καὶ
τὴν δικαιοσύνην σου **19** ὁ θεός ἕως ὑψίστων
ἂ ἐποίησας μεγαλεῖα ὁ θεός τίς ὁμοίός σοι **20**
ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς καὶ
ἐπιστρέψας ἐξωποιοήσάς με καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσω
τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με **21** ἐπλεόνασας τὴν
μεγαλοσύνην σου καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς
με καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσω τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές
με **22** καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν σκεύει
ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου ὁ θεός ψαλῶ σοι ἐν
κιθάρα ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραηλ **23** ἀγαλλιάσονται τὰ
χειλίη μου ὅταν ψάλω σοι καὶ ἡ ψυχὴ μου ἦν
ἐλυτρώσω **24** ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν
ἡμέραν μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου ὅταν
αἰσχυνθῶσιν καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ
κακά μοι

72 εἰς Σαλωμων ὁ θεός τὸ κρίμα σου τῷ
βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ
υἱῷ τοῦ βασιλέως **2** κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν
δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει **3**
ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ οἱ
βουνοὶ ἐν δικαιοσύνῃ **4** κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς
τοῦ λαοῦ καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων
καὶ ταπεινώσει συκοφάντην **5** καὶ συμπαραμενεῖ
τῷ ἡλίῳ καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεᾶς γενεῶν **6**
καὶ καταβήσεται ὡς ὑετός ἐπὶ πόκον καὶ ὥσει
σταγόνες στάζουσαι ἐπὶ τὴν γῆν **7** ἀνατελεῖ
ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλῆθος
εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη **8** καὶ

κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης
καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης
9 ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες καὶ
οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσιν 10 βασιλεῖς
Θαρσις καὶ αἱ νῆσοι δῶρα προσάξουσιν βασιλεῖς
Ἀράβων καὶ Σαβα δῶρα προσάξουσιν 11 καὶ
προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς πάντα
τὰ ἔθνη δουλεύουσιν αὐτῷ 12 ὅτι ἐρρύσατο
πτωχὸν ἐκ χειρὸς δυνάστου καὶ πένητα ᾧ οὐχ
ὑπῆρχεν βοηθός 13 φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος
καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει 14 ἐκ τόκου καὶ
ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ
ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτοῦ 15 καὶ
ζήσεται καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου
τῆς Ἀραβίας καὶ προσεύζονται περὶ αὐτοῦ διὰ
παντός ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν 16
ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῆ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων
ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ
καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς
17 ἔστω τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς
αἰῶνας πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ
καὶ εὐλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ
τῆς γῆς πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν 18
εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὁ ποιῶν
θαυμάσια μόνος 19 καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς
δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα
ἡ γῆ γένοιτο γένοιτο 20 ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ
τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαί

73 ψαλμὸς τῷ Ασαφ ὡς ἀγαθὸς τῷ Ἰσραὴλ
ὁ θεὸς τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ 2 ἐμοῦ δὲ
παρὰ μικρὸν ἐσαλευθήσαν οἱ πόδες παρ' ὀλίγον
ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου 3 ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς
ἀνόμοις εἰρήνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν 4 ὅτι οὐκ
ἔστιν ἀνάενσις τῷ θανάτῳ αὐτῶν καὶ στερέωμα
ἐν τῇ μαστίγι αὐτῶν 5 ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ
εἰσὶν καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγώθησονται
6 διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία
περιεβάλλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν αὐτῶν 7

ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν
διήλθοσαν εἰς διάθεσιν καρδίας 8 διενόηθησαν
καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος
ἐλάλησαν 9 ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν
καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διήλθεν ἐπὶ τῆς γῆς 10
διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαὸς μου ἐνταῦθα καὶ
ἡμέραι πλήρεις εὑρεθήσονται αὐτοῖς 11 καὶ
εἶπαν πῶς ἔγνω ὁ θεὸς καὶ εἰ ἔστιν γνώσις
ἐν τῷ ὑψίστῳ 12 ἰδοὺ οὗτοι ἁμαρτωλοὶ καὶ
εὐθνηοῦνται εἰς τὸν αἰῶνα κατέσχον πλοῦτου 13
καὶ εἶπα ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν
μου καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου 14
καὶ ἐγενόμην μεμαστιγμένος ὄλην τὴν ἡμέραν
καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωίας 15 εἰ ἔλεγον
διηγήσομαι οὕτως ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν
σου ἡσυνθέτηκα 16 καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνώσαι
τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐναντίον μου 17 ἕως εἰσελθῶ
εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ καὶ συνῶ εἰς τὰ
ἔσχατα αὐτῶν 18 πλὴν διὰ τὰς δολιότητας ἔθου
αὐτοῖς κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι 19
πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν ἐξάπινα ἐξέλιπον
ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν 20 ὡσεὶ
ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου κύριε ἐν τῇ πόλει σου
τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις 21 ὅτι ἐξεκαύθη
ἡ καρδία μου καὶ οἱ νεφροὶ μου ἠλλοιώθησαν 22
καὶ ἐγὼ ἐξουδενωμένος καὶ οὐκ ἔγνω κτηνώδης
ἐγενόμην παρὰ σοί 23 καὶ ἐγὼ διὰ παντός μετὰ
σοῦ ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου 24
ἐν τῇ βουλῇ σου ὠδήγησάς με καὶ μετὰ δόξης
προσελάβου με 25 τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ
οὐρανῷ καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς 26
ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου ὁ θεὸς
τῆς καρδίας μου καὶ ἡ μερίς μου ὁ θεὸς εἰς
τὸν αἰῶνα 27 ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς
ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται ἐξωλέθρευσας πάντα τὸν
πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ 28 ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι
τῷ θεῷ ἀγαθὸν ἐστὶν τίθεσθαι ἐν τῷ κυρίῳ τὴν
ἐλπίδα μου τοῦ ἐξαγγεῖλαι πάσας τὰς αἰνέσεις
σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιων

74 συνέσεως τῷ Ασαφ ἵνα τί ἀπώσω ὁ θεός εἰς τέλος ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου **2** μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου ὄρος Σιων τοῦτο ὃ κατεσκίηνωσας ἐν αὐτῷ **3** ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἀγίοις σου **4** καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα καὶ οὐκ ἔγνωσαν **5** ὡς εἰς τὴν εἴσοδον ὑπεράνω **6** ὡς ἐν δρυμῶ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν **7** ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἀγιαστήριόν σου εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκῆνωμα τοῦ ὀνόματός σου **8** εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν ἡ συγγένεια αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ δεῦτε καὶ κατακαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς **9** τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἶδομεν οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι **10** ἕως πότε ὁ θεὸς ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρὸς παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος **11** ἵνα τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος **12** ὁ δὲ θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς **13** σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος **14** σὺ συνέθλασας τὰς κεφαλὰς τοῦ δράκοντος ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψιν **15** σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἡθαμ **16** σὴ ἔστιν ἡ ἡμέρα καὶ σὴ ἔστιν ἡ νύξ σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον **17** σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὄρια τῆς γῆς θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά **18** μνήσθητι ταύτης ἐχθρὸς ὠνειδισεν τὸν κύριον καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνεν τὸ ὄνομά σου **19** μὴ παραδῶς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος **20** ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου ὅτι

ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν **21** μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος κατησχυμμένος πτωχὸς καὶ πέννης αἰνέσουσιν τὸ ὄνομά σου **22** ἀνάστα ὁ θεὸς δίκασον τὴν δίκην σου μνήσθητι τῶν ὀνειδισμῶν σου τῶν ὑπὸ ἄφρονος ὄλην τὴν ἡμέραν **23** μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη διὰ παντὸς πρὸς σέ

75 εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης ψαλμὸς τῷ Ασαφ ὠδῆς ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ θεὸς ἐξομολογησόμεθα καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου **2** διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου ὅταν λάβω καιρόν ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ **3** ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ ἐγὼ ἔστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς διάψαλμα **4** εἶπα τοῖς παρανομοῦσιν μὴ παρανομεῖτε καὶ τοῖς ἀμαρτάνουσιν μὴ ὑψοῦτε κέρας **5** μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ θεοῦ ἀδικίαν **6** ὅτι οὔτε ἀπὸ ἐξόδων οὔτε ἀπὸ δυσμῶν οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων **7** ὅτι ὁ θεὸς κριτῆς ἔστιν τοῦτον ταπεινοῖ καὶ τοῦτον ὑψοῖ **8** ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου οἴνου ἀκράτου πλήρες κεράσματος καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη πίνονται πάντες οἱ ἀμαρτωλοὶ τῆς γῆς **9** ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα ψαλῶ τῷ θεῷ Ἰακωβ **10** καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἀμαρτωλῶν συγκλάσω καὶ ὑψωθήσεται τὰ κέρατα τοῦ δικαίου

76 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς τῷ Ασαφ ὠδῆ πρὸς τὸν Ἀσσύριον γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ θεὸς ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ **2** καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιων **3** ἐκεῖ συνέτριψεν τὰ κράτη τῶν τόξων ὄπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον διάψαλμα **4** φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων **5** ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ ὑπνώσαν ὕπνον αὐτῶν καὶ οὐχ εὔρον οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλοῦτου

ταῖς χερσίν αὐτῶν 6 ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου ὁ θεὸς
Ἰακωβ ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοὺς ἵππους 7
σὺ φοβερός εἶ καὶ τίς ἀντιστήσεται σοι ἀπὸ τότε
ἢ ὀργή σου 8 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν
γῆ ἐφοβήθη καὶ ἠσύχασεν 9 ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς
κρίσιν τὸν θεὸν τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς
τῆς γῆς διάψαλμα 10 ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου
ἐξομολογήσεται σοι καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου
ἐορτάσει σοι 11 εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε κυρίῳ τῷ
θεῷ ὑμῶν πάντες οἱ κύκλω αὐτοῦ οἴσουσιν
δῶρα 12 τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύματα
ἀρχόντων φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς

77 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ἰδιθουν τῷ Ἀσαφ ψαλμός
φωνῆ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα φωνῆ
μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ προσέσχεν μοι 2 ἐν
ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν θεὸν ἐξεζήτησα ταῖς
χερσίν μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ καὶ οὐκ
ἠπατήθην ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου
3 ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ καὶ εὐφράνθην ἠδολέσχισα
καὶ ὠλιγοψύχησεν τὸ πνεῦμά μου διάψαλμα
4 προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου
ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα 5 διελογισάμην
ἡμέρας ἀρχαίας καὶ ἔτη αἰῶνια ἐμνήσθην καὶ
ἐμελέτησα 6 νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου
ἠδολέσχουν καὶ ἔσκαλλεν τὸ πνεῦμά μου 7 μὴ εἰς
τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται κύριος καὶ οὐ προσθήσει
τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι 8 ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἀποκόψει ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν 9 ἢ ἐπιλήσεται
τοῦ οἰκτιρῆσαι ὁ θεὸς ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ
τοὺς οἰκτιρμούς αὐτοῦ διάψαλμα 10 καὶ εἶπα
νῦν ἠρξάμην αὕτη ἢ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ
ὑψίστου 11 ἐμνήσθην τῶν ἔργων κυρίου ὅτι
μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων
σου 12 καὶ μελετήσω ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις σου
καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχῆσω 13 ὁ
θεὸς ἐν τῷ ἀγίῳ ἢ ὁδός σου τίς θεὸς μέγας ὡς
ὁ θεὸς ἡμῶν 14 σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια
ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δυνάμιν σου 15
ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου τοὺς

υἱοὺς Ἰακωβ καὶ Ἰωσηφ διάψαλμα 16 εἶδοσάν σε
ὔδατα ὁ θεὸς εἶδοσάν σε ὔδατα καὶ ἐφοβήθησαν
καὶ ἐταράχθησαν ἄβυσσοι πληθοὺς ἡχους ὑδάτων
17 φωνὴν ἔδωκαν αἰ νεφέλαι καὶ γὰρ τὰ βέλη
σου διαπορεύονται 18 φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν
τῷ τροχῷ ἔφωσαν αἰ ἀστραπαὶ σου τῇ οἰκουμένῃ
ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ 19 ἐν τῇ
θαλάσῃ ἢ ὁδός σου καὶ αἰ τρίβοι σου ἐν ὕδασι
πολλοῖς καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται 20
ὠδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ
Μωυσῆ καὶ Ααρων

78 συνέσεως τῷ Ἀσαφ προσέχετε λαός μου
τὸν νόμον μου κλίνετε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς
τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου 2 ἀνοίξω ἐν
παραβολαῖς τὸ στόμα μου φθέγξομαι προβλήματα
ἀπ' ἀρχῆς 3 ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτὰ
καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγῆσαντο ἡμῖν 4 οὐκ
ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν
ἐτέραν ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνεσεις τοῦ κυρίου
καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια
αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν 5 καὶ ἀνέστησεν μαρτύριον
ἐν Ἰακωβ καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραὴλ ὅσα
ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν τοῦ γνωρίσαι
αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν 6 ὅπως ἂν γινῶ γενεὰ
ἐτέρα υἱοὶ οἱ τεχθησόμενοι καὶ ἀναστήσονται
καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν 7
ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν
καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ καὶ
τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσουσιν 8 ἵνα μὴ
γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν γενεὰ σκολιὰ καὶ
παραπικραίνουσα γενεὰ ἥτις οὐ κατήθυσεν τὴν
καρδίαν αὐτῆς καὶ οὐκ ἐπιστῶθη μετὰ τοῦ θεοῦ
τὸ πνεῦμα αὐτῆς 9 υἱοὶ Εφραιμ ἐντείνοντες καὶ
βάλλοντες τόξοις ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου
10 οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ θεοῦ καὶ
ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἤθελον πορεύεσθαι 11
καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ καὶ τῶν
θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς 12 ἐναντίον
τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησεν θαυμάσια ἐν

γῆ Αἰγύπτῳ ἐν πεδίῳ Τάνεως 13 διέρρηξεν
θάλασσαν καὶ διήγαγεν αὐτούς ἔστησεν ὕδατα
ὡσεὶ ἄσκον 14 καὶ ὠδήγησεν αὐτούς ἐν νεφέλῃ
ἡμέρας καὶ ὄλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός
15 διέρρηξεν πέτραν ἐν ἐρήμῳ καὶ ἐπότισεν
αὐτούς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ 16 καὶ ἐξήγαγεν
ὕδωρ ἐκ πέτρας καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμούς
ὕδατα 17 καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν
αὐτῷ παρεπίκραναν τὸν ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ
18 καὶ ἐξεπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις
αὐτῶν τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν
19 καὶ κατελάλησαν τοῦ θεοῦ καὶ εἶπαν μὴ
δυνήσεται ὁ θεὸς ἐτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ
20 ἐπεὶ ἐπάταξεν πέτραν καὶ ἐρρύησαν ὕδατα καὶ
χειμαρροὶ κατεκλύσθησαν μὴ καὶ ἄρτον δύναται
δοῦναι ἢ ἐτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ 21
διὰ τοῦτο ἤκουσεν κύριος καὶ ἀνεβάλετο καὶ πῦρ
ἀνήφθη ἐν Ἰακωβ καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ
22 ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ θεῷ οὐδὲ ἠλίπισαν ἐπὶ
τὸ σωτήριον αὐτοῦ 23 καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις
ὑπεράνωθεν καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέωξεν 24
καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μαννα φαγεῖν καὶ ἄρτον
οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς 25 ἄρτον ἀγγέλων
ἔφαγεν ἄνθρωπος ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς
εἰς πλησμονὴν 26 ἀπῆρεν νότον ἐξ οὐρανοῦ
καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ λίβα 27
καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτούς ὡσεὶ χοῦν σάρκας καὶ
ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά 28
καὶ ἐπέπεσον εἰς μέσον τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν
κύκλω τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν 29 καὶ ἐφάγosan
καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα καὶ τὴν ἐπιθυμίαν
αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς 30 οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ
τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν ἔτι τῆς βρώσεως αὐτῶν
οὐσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν 31 καὶ ὀργὴ τοῦ
θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς
πίοσιν αὐτῶν καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ
συνεπόδισεν 32 ἐν πᾶσιν τούτοις ἥμαρτον ἔτι καὶ
οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ 33 καὶ
ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν καὶ τὰ

ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς 34 ὅταν ἀπέκτενεν
αὐτούς ἐξεζήτουν αὐτὸν καὶ ἐπέστρεφον καὶ
ὠρθριζον πρὸς τὸν θεὸν 35 καὶ ἐμνήσθησαν
ὅτι ὁ θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστὶν καὶ ὁ θεὸς ὁ
ὑψιστος λυτρωτῆς αὐτῶν ἐστὶν 36 καὶ ἠπάτησαν
αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν καὶ τῇ γλώσσῃ
αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ 37 ἡ δὲ καρδία αὐτῶν
οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ
διαθήκῃ αὐτοῦ 38 αὐτὸς δὲ ἐστὶν οἰκτίρμων καὶ
ἰλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν καὶ οὐ διαφθερεῖ
καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ
καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ 39
καὶ ἐμνήσθη ὅτι σὰρξ εἰσὶν πνεῦμα πορευόμενον
καὶ οὐκ ἐπιστρέφον 40 ποσάκις παρεπίκραναν
αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῆ
ἀνύδρῳ 41 καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν
θεὸν καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν 42
οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἡμέρας ἧς
ἐλυτρώσατο αὐτούς ἐκ χειρὸς θλίβοντος 43 ὡς
ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ καὶ τὰ τέρατα
αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως 44 καὶ μετέστρεψεν εἰς
αἷμα τοὺς ποταμούς αὐτῶν καὶ τὰ ὄμβρήματα
αὐτῶν ὅπως μὴ πίωσιν 45 ἐξαπέστειλεν εἰς
αὐτούς κυνόμυιαν καὶ κατέφαγεν αὐτούς καὶ
βάτραχον καὶ διέφθειρεν αὐτούς 46 καὶ ἔδωκεν
τῇ ἐρυσίβῃ τὸν καρπὸν αὐτῶν καὶ τοὺς πόνους
αὐτῶν τῇ ἀκρίδι 47 ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν
ἄμπελον αὐτῶν καὶ τὰς συκαμίνας αὐτῶν
ἐν τῇ πάχνῃ 48 καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν
τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ τὴν ὑπαρξιν αὐτῶν τῷ
πυρί 49 ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτούς ὀργὴν θυμοῦ
αὐτοῦ θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλίψιν ἀποστολήν
δι' ἀγγέλων πονηρῶν 50 ὠδοποίησεν τρίβον
τῇ ὀργῇ αὐτοῦ οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν
ψυχῶν αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον
συνέκλεισεν 51 καὶ ἐπάταξεν πᾶν πρωτότοκον
ἐν Αἰγύπτῳ ἀπαρχὴν τῶν πόνων αὐτῶν ἐν τοῖς
σκηνώμασι Χαμ 52 καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν
λαὸν αὐτοῦ καὶ ἀνήγαγεν αὐτούς ὡς ποίμνιον

ἐν ἐρήμῳ **53** καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἐλπίδι καὶ οὐκ ἐδειλίασαν καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψεν θάλασσα **54** καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὄριον ἀγιάσματος αὐτοῦ ὅρος τοῦτο ὃ ἐκτίσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ **55** καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραηλ **56** καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν τὸν θεὸν τὸν ὑψιστον καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο **57** καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἠσυνθέτησαν καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλὸν **58** καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν **59** ἤκουσεν ὁ θεὸς καὶ ὑπερεῖδεν καὶ ἐξουδένωσεν σφόδρα τὸν Ἰσραηλ **60** καὶ ἀπόσωτο τὴν σκηνὴν Σηλωμ σκηνώμα αὐτοῦ οὗ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις **61** καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθροῦ **62** καὶ συνέκλεισεν εἰς ῥομφαίαν τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερεῖδεν **63** τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγεν πῦρ καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν **64** οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσαν καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυσθήσονται **65** καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος ὡς δυνατὸς κεκραιπαλῆκῶς ἐξ οἴνου **66** καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς **67** καὶ ἀπόσωτο τὸ σκηνώμα Ἰωσηφ καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραιμ οὐκ ἐξελέξατο **68** καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰουδα τὸ ὄρος τὸ Σιων ὃ ἠγάπησεν **69** καὶ ὠκοδόμησεν ὡς μονοκερῶτων τὸ ἀγίασμα αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ἔθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα **70** καὶ ἐξελέξατο Δαυιδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ καὶ ἀνέλαβεν αὐτόν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων **71** ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτόν ποιμαίνειν Ἰακωβ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ Ἰσραηλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ **72** καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς

ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς συνέσεσι τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὠδήγησεν αὐτοὺς

79 ψαλμὸς τῷ Ἀσαφ ὁ θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου ἔθεντο Ἱερουσαλημ εἰς ὀπωροφυλάκιον **2** ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς **3** ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ κύκλω Ἱερουσαλημ καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων **4** ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλω ἡμῶν **5** ἕως πότε κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζήλός σου **6** ἔκχεον τὴν ὀργὴν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε καὶ ἐπὶ βασιλείας αἱ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο **7** ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακωβ καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν **8** μὴ μνησθῆς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα **9** βοήθησον ἡμῖν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν ἕνεκα τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου **10** μήποτε εἶπωσιν τὰ ἔθνη ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου **11** εἰσελθάτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων **12** ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν τὸν ὄνειδισμόν αὐτῶν ὃν ὠνείδισάν σε κύριε **13** ἡμεῖς δὲ λαὸς σου καὶ πρόβατα τῆς νομῆς σου ἀνομολογησόμεθά σοι εἰς τὸν αἰῶνα εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελουμέν τὴν αἴνεσίν σου

80 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων μαρτύριον τῷ Ἀσαφ ψαλμὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραηλ πρόσχες ὁ

ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσηφ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβιν ἐμφάνηθι 2 ἐναντίον Εφραιμ καὶ Βενιαμιν καὶ Μανασση ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου καὶ ἔλθῃ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς 3 ὁ θεὸς ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθисόμεθα 4 κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἕως πότε ὀργίζη ἐπὶ τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου 5 ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ 6 ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς 7 κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθисόμεθα διάψαλμα 8 ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετήρας ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν 9 ὠδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς καὶ κατεφύτευσας τὰς ρίζας αὐτῆς καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ 10 ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιά αὐτῆς καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ θεοῦ 11 ἐξέτεινεν τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης καὶ ἕως ποταμοῦ τὰς παραφυάδας αὐτῆς 12 ἵνα τί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς καὶ τρυγῶσιν αὐτήν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδὸν 13 ἐλυμήνατο αὐτήν σὺς ἐκ δρυμοῦ καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν 14 ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον δὴ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἰδὲ καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην 15 καὶ κατάρτισαι αὐτήν ἢ ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου καὶ ἐπὶ υἴὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ 16 ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται 17 γενηθήτω ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου καὶ ἐπὶ υἴὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ 18 καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ ζῶσεις ἡμᾶς καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα 19 κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθисόμεθα

81 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν τῷ Ασαφ ψαλμὸς ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν ἀλαλάξατε τῷ θεῷ Ἰακωβ 2 λάβετε ψαλμὸν καὶ

δοτε τύμπανον ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας 3 σαλπύσατε ἐν νεομηνία σάλπιγγι ἐν εὐσήμεν ἡμέρα ἑορτῆς ἡμῶν 4 ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἔστιν καὶ κρίμα τῷ θεῷ Ἰακωβ 5 μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσηφ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ ἐξελεθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν 6 ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν 7 ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με καὶ ἔρρυσάμην σε ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταγίδος ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας διάψαλμα 8 ἄκουσον λαὸς μου καὶ διαμαρτύρομαί σοι Ἰσραὴλ ἐὰν ἀκούσης μου 9 οὐκ ἔσται ἐν σοὶ θεὸς πρόσφατος οὐδὲ προσκυνήσεις θεῷ ἄλλοτρίῳ 10 ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ θεὸς σου ὁ ἀναγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου πλάτυνον τὸ στόμα σου καὶ πληρώσω αὐτό 11 καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαὸς μου τῆς φωνῆς μου καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχεν μοι 12 καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν πορεύονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν 13 εἰ ὁ λαὸς μου ἤκουσέν μου Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη 14 ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἔταπείνωσα καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον τὴν χεῖρά μου 15 οἱ ἐχθροὶ κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα 16 καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς

82 ψαλμὸς τῷ Ασαφ ὁ θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρίνει 2 ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε διάψαλμα 3 κρίνατε ὀρφανὸν καὶ πτωχὸν ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε 4 ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχὸν ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε 5 οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν ἐν σκότει διαπορεύονται σαλευθήσονται πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς 6 ἐγὼ εἶπα θεοὶ ἔστε καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες 7 ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων

πίπτετε 8 ανάστα ὁ θεός κρῖνον τὴν γῆν ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν

83 ὦδὴ ψαλμοῦ τῷ Ασαφ ὁ θεός τίς ὁμοιωθήσεται σοι μὴ σιγήσης μηδὲ καταπραΰνης ὁ θεός 2 ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἤχησαν καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλὴν 3 ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργέσαντο γνώμην καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου 4 εἶπαν δεῦτε καὶ ἐξολεθρεύσωμεν αὐτούς ἐξ ἔθνους καὶ οὐ μὴ μνησθῆ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι 5 ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο 6 τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσμηλιταὶ Μωαβ καὶ οἱ Αγαρηνοὶ 7 Γεβαλ καὶ Αμμων καὶ Αμαληκ καὶ ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον 8 καὶ γὰρ καὶ Ασοουρ συμπαραγέμετο μετ' αὐτῶν ἐγενήθησαν εἰς ἀντίλημψιν τοῖς υἱοῖς Λωτ διάψαλμα 9 ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιαμ καὶ τῷ Σισαρα ὡς ὁ Ἰαβιν ἐν τῷ χειμάρρῳ Κισων 10 ἐξωλεθρεύθησαν ἐν Αενδωρ ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῆ 11 τοῦ θοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ωρηβ καὶ Ζηβ καὶ Ζεβεε καὶ Σαλμανα πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν 12 οἵτινες εἶπαν κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ 13 ὁ θεός μου τοῦ αὐτοῦ ὡς τροχόν ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου 14 ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέξει δρυμόν ὡς εἰ φλόξ κατακαύσαι ὄρη 15 οὕτως καταδιώξεις αὐτούς ἐν τῇ καταιγίδι σου καὶ ἐν τῇ ὄργῃ σου ταράξεις αὐτούς 16 πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας καὶ ζητήσουσιν τὸ ὄνομά σου κύριε 17 αἰσχυνήτησαν καὶ ταραχθῆτησαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος καὶ ἐντραπήτησαν καὶ ἀπολέσθωσαν 18 καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι κύριος σὺ μόνος ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν

84 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς Κορε ψαλμός ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου κύριε τῶν δυνάμεων 2 ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς ἀυλὰς τοῦ κυρίου ἡ καρδία

μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιᾶσαντο ἐπὶ θεὸν ζῶντα 3 καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν καὶ τρυγῶν νοσσιὰν ἑαυτῇ οὐ θήσει τὰ νοσσία αὐτῆς τὰ θυσιαστήριά σου κύριε τῶν δυνάμεων ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ θεός μου 4 μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων αἰνέσουσίν σε διάψαλμα 5 μακάριος ἀνὴρ οὗ ἔστιν ἡ ἀντίλημψις αὐτοῦ παρὰ σοῦ κύριε ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο 6 ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τόπον ὃν ἔθετο καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν 7 πορεύονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν ὀφθήσεται ὁ θεός τῶν θεῶν ἐν Σιων 8 κύριε ὁ θεός τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώπιον ὁ θεός Ἰακωβ διάψαλμα 9 ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἰδέ ὁ θεός καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου 10 ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ μᾶλλον ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν 11 ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ κύριος ὁ θεός χάριν καὶ δόξαν δώσει κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ 12 κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ

85 εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορε ψαλμός εὐδόκησας κύριε τὴν γῆν σου ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακωβ 2 ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν διάψαλμα 3 κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὄργην σου ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου 4 ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ θεός τῶν σωτηρίων ἡμῶν καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν 5 μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆσῃ ἡμῖν ἢ διατενεῖς τὴν ὄργην σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν 6 ὁ θεός σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί 7 δεῖξον ἡμῖν κύριε τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δόξης ἡμῖν 8 ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ κύριος ὁ θεός ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς

ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν **9** πλὴν ἐγγύς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῆ ἡμῶν **10** ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν **11** ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν **12** καὶ γὰρ ὁ κύριος δώσει χρηστότητα καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς **13** δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύεται καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ

86 προσευχή τῷ Δαυιδ κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πέννης εἰμὶ ἐγώ **2** φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὀσιός εἰμι σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ θεὸς μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ **3** ἐλέησόν με κύριε ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν **4** εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σέ κύριε ἦρα τὴν ψυχὴν μου **5** ὅτι σύ κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε **6** ἐνώτισαι κύριε τὴν προσευχὴν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου **7** ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ ὅτι εἰσήκουσάς μου **8** οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς κύριε καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα σου **9** πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου κύριε καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου **10** ὅτι μέγας εἶ σύ καὶ ποιῶν θαυμάσια σύ εἶ ὁ θεὸς μόνος ὁ μέγας **11** ὁδήγησόν με κύριε τῇ ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου **12** ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ὁ θεὸς μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα **13** ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ᾄδου κατωτάτου (Sheol h7585) **14** ὁ θεὸς παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ καὶ συναγωγή κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν **15** καὶ σύ κύριε ὁ θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός **16** ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με

δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου **17** ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυρθήτωσαν ὅτι σύ κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με

87 τοῖς υἱοῖς Κορε ψαλμὸς ᾠδῆς οἱ θεμέλιο αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσιν τοῖς ἁγίοις **2** ἀγαπᾷ κύριος τὰς πύλας Σιων ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ιακωβ **3** δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ θεοῦ διάψαλμα **4** μνησθήσομαι Ρααβ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσίν με καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύρος καὶ λαὸς Αἰθιοπῶν οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ **5** μήτηρ Σιων ἐρεῖ ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος **6** κύριος διηγῆσεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ διάψαλμα **7** ὡς εὐφραينوμένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί

88 ᾠδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορε εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελεθ τοῦ ἀποκριθῆναι συνέσεως Αἰμαν τῷ Ἰσραηλίτῃ κύριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου **2** εἰσελάτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου κύριε **3** ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἠγγισεν (Sheol h7585) **4** προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον ἐγενήθη ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος **5** ὡσεὶ τραυματῆται ἐρριμμένοι καθεδύοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν **6** ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου **7** ἐπ' ἐμέ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπ' ἐμέ ἐπήγαγες διάψαλμα **8** ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς παρεδόθη καὶ οὐκ ἐξεπορεύομην **9** οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας ἐκέκραξα πρὸς σέ κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου

10 μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσιν καὶ ἐξομολογήσονται σοὶ 11 μὴ διηγήσεται τις ἐν τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ 12 μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη 13 κἀγὼ πρὸς σέ κύριε ἐκέκραξα καὶ τὸ πρωὶ ἢ προσευχὴ μου προφθάσει σε 14 ἵνα τί κύριε ἀπωθεῖς τὴν ψυχὴν μου ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ 15 πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην 16 ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὀργαὶ σου καὶ οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξετάραζάν με 17 ἐκύκλωσάν με ὡς ὕδωρ ὄλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα 18 ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας

89 συνέσεως Αἰθαν τῷ Ἰσραηλίτῃ τὰ ἐλέη σου κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου 2 ὅτι εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου 3 διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου ὥμοσα Δαυιδ τῷ δούλῳ μου 4 ἕως τοῦ αἰῶνος ἐτοιμάσω τὸ σπέρμα σου καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου διάψαλμα 5 ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου κύριε καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων 6 ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ κυρίῳ καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ κυρίῳ ἐν υἱοῖς θεοῦ 7 ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλω αὐτοῦ 8 κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων τίς ὁμοίός σοι δυνατὸς εἶ κύριε καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλω σου 9 σὺ δεσπάζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις 10 σὺ ἐταπεινώσας ὡς τραυματίαν ὑπερήφανον καὶ ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου 11 σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἔστιν ἡ γῆ τὴν οἰκουμένην

καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας 12 τὸν βορρᾶν καὶ θαλάσσας σὺ ἔκτισας Θαβωρ καὶ Ἐρμων ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται 13 σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας κραταιωθήτω ἡ χεὶρ σου ὑψωθήτω ἡ δεξιὰ σου 14 δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἐτοιμασία τοῦ θρόνου σου ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύεται πρὸ προσώπου σου 15 μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται 16 καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὄλην τὴν ἡμέραν καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται 17 ὅτι τὸ καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν εἶ σὺ καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν 18 ὅτι τοῦ κυρίου ἡ ἀντίλημψις καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραηλ βασιλέως ἡμῶν 19 τότε ἐλάλησας ἐν ὄρασει τοῖς ὁσίοις σου καὶ εἶπας ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατόν ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου 20 εὔρον Δαυιδ τὸν δούλόν μου ἐν ἐλαίῳ ἀγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν 21 ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήμψεται αὐτῷ καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν 22 οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν 23 καὶ συγκόψω τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτόν τροπώσομαι 24 καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ 25 καὶ θήσομαι ἐν θαλάσῃ χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ 26 αὐτὸς ἐπικαλέσεται με πατήρ μου εἶ σὺ θεὸς μου καὶ ἀντιλήμπτωρ τῆς σωτηρίας μου 27 κἀγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτόν ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσιν τῆς γῆς 28 εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ 29 καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ 30 ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου καὶ τοῖς κρίμασίν μου μὴ πορευθῶσιν 31 ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσουσιν καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν 32 ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ

τὰς ἀνομίας αὐτῶν καὶ ἐν μάλιστα τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν **33** τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτοῦ οὐδὲ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου **34** οὐδὲ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω **35** ἅπαξ ὥμοσα ἐν τῷ ἀγίῳ μου εἰ τῷ Δαυιδ ψεύσομαι **36** τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου **37** καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός διάψαλμα **38** σὺ δὲ ἀπόσω καὶ ἐξουδένωσας ἀνεβάλου τὸν χριστόν σου **39** κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἅγιασμα αὐτοῦ **40** καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν **41** διήρπασαν αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδὸν ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ **42** ὑψώσας τὴν δεξιὰν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ εὐφρανὰς πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ **43** ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ **44** κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτὸν τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας **45** ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην διάψαλμα **46** ἕως πότε κύριε ἀποστρέψεις εἰς τέλος ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὄργη σου **47** μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων **48** τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ἄδου διάψαλμα (Sheol h7585) **49** ποῦ εἰσιν τὰ ἔλέη σου τὰ ἀρχαῖα κύριε ἃ ὥμοσας τῷ Δαυιδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου **50** μνήσθητι κύριε τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν **51** οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου κύριε οὗ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου **52** εὐλόγητός κύριος εἰς τὸν αἰῶνα γένοιτο γένοιτο

90 προσευχὴ τοῦ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ

γενεᾷ **2** πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ **3** μὴ ἀποστρέψης ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν καὶ εἶπας ἐπιστρέψατε υἱοὶ ἀνθρώπων **4** ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἦτις διήλθεν καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί **5** τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται τὸ πρωὶ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι **6** τὸ πρωὶ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι σκληρυνθεὶ καὶ ξηρανθεὶ **7** ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὄργῃ σου καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν **8** ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου **9** ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον καὶ ἐν τῇ ὄργῃ σου ἐξελίπομεν τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνην ἐμελέτων **10** αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη ἐὰν δὲ ἐν δυναστεαίαις ὀγδοήκοντα ἔτη καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος ὅτι ἐπῆλθεν πραύτης ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα **11** τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὄργῃς σου καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμόν σου **12** ἐξαριθμήσασθαι τὴν δεξιὰν σου οὕτως γνώρισον καὶ τοὺς πεπεδημένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ **13** ἐπίστρεψον κύριε ἕως πότε καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου **14** ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἑλέους σου καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν **15** εὐφράνθημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά **16** καὶ ἰδὲ ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ τὰ ἔργα σου καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν **17** καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς

91 αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυιδ ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ ὑψίστου ἐν σκέπῃ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀβλισθήσεται **2** ἐρεῖ τῷ κυρίῳ ἀντιλήμπτω μου εἶ καὶ καταφυγὴ μου ὁ θεός μου ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν **3** ὅτι αὐτὸς ῥύσεται με ἐκ παγίδος θηρευτῶν καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους **4** ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας

αὐτοῦ ἐλπιδίαι ὄπλῳ κυκλώσει σε ἢ ἀλήθεια
αὐτοῦ **5** οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ
ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας **6** ἀπὸ πράγματος
διαπορευομένου ἐν σκότει ἀπὸ συμπτώματος
καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ **7** πεσεῖται ἐκ τοῦ
κλίτους σου χιλιάς καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου
πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ **8** πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς
σου κατανοήσεις καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν
ὄψῃ **9** ὅτι σύ κύριε ἡ ἐλπίς μου τὸν ὑψιστον
ἔθου καταφυγὴν σου **10** οὐ προσελεύσεται πρὸς
σὲ κακά καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί
σου **11** ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ
σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου
12 ἐπὶ χειρῶν ἀρουσίν σε μήποτε προσκόψῃς
πρὸς λίθον τὸν πόδα σου **13** ἐπ' ἀσπίδα καὶ
βασιλίσκον ἐπιβήσῃ καὶ καταπατήσεις λέοντα
καὶ δράκοντα **14** ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισεν καὶ ῥύσομαι
αὐτόν σκεπάσω αὐτόν ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου **15**
ἐπικαλέσεται με καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ μετ'
αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει καὶ ἐξελοῦμαι καὶ δοξάσω
αὐτόν **16** μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν καὶ
δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου

92 ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου
ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ καὶ
ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε **2** τοῦ
ἀναγγέλλειν τὸ πρῶν τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα **3** ἐν δεκαχόρδῳ
ψαλτηρίῳ μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ **4** ὅτι εὐφρανάς
με κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου καὶ ἐν τοῖς ἔργοις
τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι **5** ὡς ἐμεγαλύνθη
τὰ ἔργα σου κύριε σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ
διαλογισμοί σου **6** ἀνήρ ἄφρων οὐ γινώσεται καὶ
ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα **7** ἐν τῷ ἀνατεῖλαι
τοὺς ἀμαρτωλοὺς ὡς χόρτον καὶ διέκυψαν
πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ὅπως ἂν
ἐξολεθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος **8** σὺ δὲ
ὑψιστος εἰς τὸν αἰῶνα κύριε **9** ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί
σου ἀπολοῦνται καὶ διασκορπισθήσονται πάντες
οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν **10** καὶ ὑψωθήσεται

ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου καὶ τὸ γῆράς μου
ἐν ἐλαίῳ πίονι **11** καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν
τοῖς ἐχθροῖς μου καὶ ἐν τοῖς ἐπανιστανομένοις
ἐπ' ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου
12 δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν
τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται **13** πεφυτευμένοι ἐν
τῷ οἴκῳ κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν
ἐξανθήσουσιν **14** ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γῆρει
πίονι καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται **15** τοῦ ἀναγγεῖλαι
ὅτι εὐθὺς κύριος ὁ θεός μου καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία
ἐν αὐτῷ

93 εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου ὅτε
κατώκισται ἡ γῆ αἴνος ᾠδῆς τῷ Δαυιδ
ὁ κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο
ἐνεδύσατο κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο
καὶ γὰρ ἐστερέωσεν τὴν οἰκουμένην ἦτις οὐ
σαλευθήσεται **2** ἔτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ **3** ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ κύριε
ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν **4** ἀπὸ φωνῶν
ὕδατων πολλῶν θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς
θαλάσσης θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύριος **5** τὰ
μαρτύριά σου ἐπιστῶθησαν σφόδρα τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἀγίασμα κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν

94 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ τετράδι σαββάτων ὁ
θεὸς ἐκδικήσων κύριος ὁ θεὸς ἐκδικήσων
ἐπαρρησιάσατο **2** ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν
ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις **3** ἕως
πότε ἀμαρτωλοὶ κύριε ἕως πότε ἀμαρτωλοὶ
καυχῆσονται **4** φθέγγονται καὶ λαλήσουσιν
ἀδικίαν λαλήσουσιν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν **5** τὸν λαόν σου κύριε ἐταπείνωσαν
καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν **6** χήραν
καὶ προσήλυτον ἀπέκτειναν καὶ ὀρφανοὺς
ἐφόνευσαν **7** καὶ εἶπαν οὐκ ὄψεται κύριος οὐδὲ
συνήσει ὁ θεὸς τοῦ Ἰακωβ **8** σύνετε δὴ ἄφρονες
ἐν τῷ λαῷ καὶ μωροὶ ποτὲ φρονήσατε **9** ὁ
φυτεύσας τὸ οὖς οὐχὶ ἀκούει ἢ ὁ πλάσας τὸν
ὀφθαλμὸν οὐ κατανοεῖ **10** ὁ παιδεύων ἔθνη οὐχὶ

ἐλέγξει ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν **11** κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὅτι εἰσὶν μάταιοι **12** μακάριος ἄνθρωπος ὃν ἂν σὺ παιδεύσης κύριε καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξης αὐτὸν **13** τοῦ πραῦναι αὐτῶ ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν ἕως οὗ ὀρυγῆ τῶ ἀμαρτωλῶ βόθρος **14** ὅτι οὐκ ἀπόσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει **15** ἕως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ διάψαλμα **16** τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηρευομένους ἢ τίς συμπαραστήσεται μοι ἐπὶ ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν **17** εἰ μὴ ὅτι κύριος ἐβοήθησέν μοι παρὰ βραχὺ παρώκησεν τῶ ἄδη ἡ ψυχὴ μου **18** εἰ ἔλεγον σεσάλευται ὁ πούς μου τὸ ἔλεός σου κύριε βοηθεῖ μοι **19** κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου αἰ παρακλήσεις σου ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν μου **20** μὴ συμπροσέσται σοι θρόνος ἀνομίας ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ προστάγματι **21** θηρεύουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου καὶ αἷμα ἀθῶν καταδικάζονται **22** καὶ ἐγένετό μοι κύριος εἰς καταφυγὴν καὶ ὁ θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου **23** καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν

95 αἶνος ὠδῆς τῶ Δαυιδ δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῶ κυρίῳ ἀλαλάζωμεν τῶ θεῷ τῶ σωτῆρι ἡμῶν **2** προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ **3** ὅτι θεὸς μέγας κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς θεοὺς **4** ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν **5** ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν καὶ τὴν ξηρὰν αἰ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν **6** δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς **7** ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς

αὐτοῦ ἀκούσητε **8** μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ **9** οὗ ἐπείρασαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐδοκίμασαν καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου **10** τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ καὶ εἶπα αἰεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου **11** ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου

96 ὅτε ὁ οἶκος ὠκοδομεῖτο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν ὠδῆ τῶ Δαυιδ ἄσατε τῷ κυρίῳ ἄσμα καινόν ἄσατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ **2** ἄσατε τῷ κυρίῳ εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ **3** ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὴν δόξαν αὐτοῦ ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ **4** ὅτι μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα φοβερὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς θεοὺς **5** ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἔθνῶν δαιμόνια ὁ δὲ κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν **6** ἐξομολόγησις καὶ ὠραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἀγιάσματι αὐτοῦ **7** ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ αἰ πατριαὶ τῶν ἔθνῶν ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν **8** ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ **9** προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἀγία αὐτοῦ σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ **10** εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὁ κύριος ἐβασίλευσεν καὶ γὰρ κατώρθωσεν τὴν οἰκουμένην ἥτις οὐ σαλευθήσεται κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι **11** εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς **12** χαρήσεται τὰ πεδία καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ **13** πρὸ προσώπου κυρίου ὅτι ἔρχεται ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ

97 τῷ Δαυιδ ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίσταται ὁ κύριος ἐβασίλευσεν ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί **2** νεφέλη καὶ γνόφος κύκλω αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ **3** πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ φλογιεῖ κύκλω τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ **4** ἔφθαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ εἶδεν καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ **5** τὰ ὄρη ἐτάκησαν ὡσεὶ κηρὸς ἀπὸ προσώπου κυρίου ἀπὸ προσώπου κυρίου πάσης τῆς γῆς **6** ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ εἶδον πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ **7** αἰσχυνήτησαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ **8** ἤκουσεν καὶ εὐφράνθη Σιων καὶ ἠγαλλιᾶσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε **9** ὅτι σὺ εἶ κύριος ὁ ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν σφόδρα ὑπερψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς **10** οἱ ἀγαπῶντες τὸν κύριον μισεῖτε πονηρὸν φυλάσσει κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλῶν ῥύσεται αὐτούς **11** φῶς ἀνέτειλεν τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη **12** εὐφράνθητε δίκαιοι ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ

98 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἄσατε τῷ κυρίῳ ἄσμα καινόν ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν κύριος ἔσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ καὶ ὁ βραχίον ὁ ἅγιος αὐτοῦ **2** ἐγνώρισεν κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψεν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ **3** ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακωβ καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἡμῶν **4** ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ ἄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε **5** ψάλατε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρα ἐν κιθάρα καὶ φωνῇ ψαλμοῦ **6** ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ

βασιλέως κυρίου **7** σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἡ οἰκουμένη καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ **8** ποταμοὶ κροτήσουσιν χειρὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὰ ὄρη ἀγαλλιᾶσονται **9** ὅτι ἤκει κρίναι τὴν γῆν κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι

99 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ὁ κύριος ἐβασίλευσεν ὀργιζέσθωσαν λαοὶ ὁ καθημένος ἐπὶ τῶν χερουβιν σαλευθήτω ἡ γῆ **2** κύριος ἐν Σιων μέγας καὶ ὑψηλὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς λαοὺς **3** ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστιν **4** καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ σὺ ἠτοίμασας εὐθύτητας κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακωβ σὺ ἐποίησας **5** ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ ὅτι ἅγιός ἐστιν **6** Μωυσῆς καὶ Ααρων ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπεκαλοῦντο τὸν κύριον καὶ αὐτὸς ἐπήκουσεν αὐτῶν **7** ἐν σύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὰ προστάγματα ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς **8** κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σὺ ἐπήκουες αὐτῶν ὁ θεὸς σὺ εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν **9** ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ ὅτι ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν

100 ψαλμὸς εἰς ἐξομολόγησιν ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ **2** δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ εἰσέλθατε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιᾶσει **3** γνῶτε ὅτι κύριος αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐχ ἡμεῖς λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς νομῆς αὐτοῦ **4** εἰσέλθατε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ **5** ὅτι χρηστὸς κύριος εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ

101 τῷ Δαυιδ ψαλμός ἔλεος καὶ κρίσιν ἄσομαι
σοι κύριε 2 ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ
ἀμώμῳ πότε ἦξεις πρὸς με διεπορευόμενη ἐν
ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου
3 οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα
παράνομον ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα 4
οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβῆ ἐκκλίνοντος
ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον 5 τὸν
καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ τοῦτον
ἐξεδίωκον ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ
καρδίᾳ τούτῳ οὐ συνήσθιον 6 οἱ ὀφθαλμοὶ μου
ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς
μετ' ἐμοῦ πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ οὗτός μοι
ἐλειτούργει 7 οὐ κατῶκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου
ποιῶν ὑπερηφανίαν λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν
ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου 8 εἰς τὰς πρωίας
ἀπέκτενον πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς
τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐκ πόλεως κυρίου πάντας τοὺς
ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν

102 προσευχὴ τῷ πτωχῷ ὅταν ἀκηδιάσῃ καὶ
ἐναντίον κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ
εἰσάκουσον κύριε τῆς προσευχῆς μου καὶ ἡ
κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθάτω 2 μὴ ἀποστρέψῃς
τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ
θλίβωμαι κλῖνον τὸ οὖς σου πρὸς με ἐν ἧ ἂν
ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε ταχὺ εἰσάκουσόν μου
3 ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου καὶ
τὰ ὀστά μου ὡσεὶ φρυγίον συνεφρύγησαν 4
ἐπλήγη ὡσεὶ χόρτος καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου
ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου 5
ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ
ὄστούν μου τῇ σαρκί μου 6 ὠμοιώθην πελεκᾶνι
ἐρημικῷ ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ
7 ἠγρύπνησα καὶ ἐγενήθην ὡσεὶ στρουθίον
μονάζον ἐπὶ δώματι 8 ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν
με οἱ ἐχθροί μου καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ
ᾤμνουν 9 ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον καὶ
τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων 10 ἀπὸ
προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου ὅτι

ἐπάρας κατέρραξάς με 11 αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ
ἐκλίθησαν καὶ ἐγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην 12 σὺ
δέ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις καὶ τὸ μνημόσυνόν
σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν 13 σὺ ἀναστὰς
οἰκτιρήσεις τὴν Σιων ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτιρῆσαι
αὐτὴν ὅτι ἦκει καιρὸς 14 ὅτι εὐδόκησαν οἱ
δοῦλοὶ σου τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ τὸν χοῦν
αὐτῆς οἰκτιρήσουσιν 15 καὶ φοβηθήσονται τὰ
ἔθνη τὸ ὄνομα κυρίου καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς
γῆς τὴν δόξαν σου 16 ὅτι οἰκοδομήσει κύριος
τὴν Σιων καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ 17
ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν
καὶ οὐκ ἐξουδένωσεν τὴν δέησιν αὐτῶν 18
γραφῆτω αὕτη εἰς γενεὰν ἐτέραν καὶ λαὸς ὁ
κτιζόμενος αἰνέσει τὸν κύριον 19 ὅτι ἐξέκυψεν
ἐξ ὕψους ἀγίου αὐτοῦ κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν
γῆν ἐπέβλεψεν 20 τοῦ ἀκοῦσαι τὸν στεναγμὸν
τῶν πεπεδημένων τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν
τεθανατωμένων 21 τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιων
τὸ ὄνομα κυρίου καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν
Ιερουσαλημ 22 ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ
αὐτὸ καὶ βασιλείας τοῦ δουλεύειν τῷ κυρίῳ
23 ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ τὴν
ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι 24
μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου ἐν γενεᾷ
γενεῶν τὰ ἔτη σου 25 κατ' ἀρχὰς σὺ κύριε τὴν
γῆν ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν
οἱ οὐρανοί 26 αὐτοὶ ἀπολοῦνται σὺ δὲ διαμενεῖς
καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται καὶ ὡσεὶ
περιβόλαιον ἀλλάξεις αὐτούς καὶ ἀλλαγῆσονται
27 σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν
28 οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσιν καὶ
τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται

103 τῷ Δαυιδ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον
καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ 2 εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον
καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
αὐτοῦ 3 τὸν εὐιλατεῦντα πάσαις ταῖς ἀνομίαις
σου τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου 4

τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου
τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἑλέει καὶ οἰκτιρμοῖς 5
τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου
ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου 6
ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ κύριος καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς
ἀδικουμένοις 7 ἐγνώρισεν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ
Μωυσῆ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ 8
οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος μακρόθυμος
καὶ πολυέλεος 9 οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται οὐδὲ
εἰς τὸν αἰῶνα μνηιεῖ 10 οὐ κατὰ τὰς ἀμαρτίας
ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας
ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν 11 ὅτι κατὰ τὸ ὕψος
τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσεν κύριος
τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν
12 καθ' ὅσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν
ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν 13 καθὼς
οἰκτῖρει πατὴρ υἱοὺς οἰκτίρησεν κύριος τοὺς
φοβουμένους αὐτόν 14 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα
ἡμῶν μνήσθητι ὅτι χοῦς ἐσμεν 15 ἄνθρωπος
ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ ἄνθος τοῦ
ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει 16 ὅτι πνεῦμα διήλθεν
ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται
ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ 17 τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτόν καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ
υἱοὺς υἱῶν 18 τοῖς φυλάσσουν τὴν διαθήκην
αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ
τοῦ ποιῆσαι αὐτάς 19 κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ
ἠτοίμασεν τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία
αὐτοῦ πάντων δεσπόζει 20 εὐλογεῖτε τὸν κύριον
πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ δυνατοὶ ἰσχύι ποιοῦντες
τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
λόγων αὐτοῦ 21 εὐλογεῖτε τὸν κύριον πᾶσαι αἱ
δυνάμεις αὐτοῦ λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ
θέλημα αὐτοῦ 22 εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ
ἔργα αὐτοῦ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ
εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον

104 τῷ Δαυιδ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν
κύριον κύριε ὁ θεός μου ἐμεγαλύνθη

σφόδρα ἐξομολόγησιν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσω
2 ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον ἐκτείνων
τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν 3 ὁ στεγάζων ἐν
ὑδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων
ἀνέμων 4 ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ φλέγον 5
ἐθεμελίωσεν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς
οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος 6
ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ ἐπὶ τῶν
ὀρέων στήσονται ὑδατα 7 ἀπὸ ἐπιτιμησεῶς σου
φεύζονται ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν
8 ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσιν πεδία
εἰς τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτοῖς 9 ὄριον
ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται οὐδὲ ἐπιστρέψουσιν
καλύψαι τὴν γῆν 10 ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγξιν ἀνά μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται
ὑδατα 11 ποτιοῦσιν πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ
προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν 12 ἐπ'
αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσιν φωνὴν 13 ποτίζων
ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν
ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ 14 ἐξανατέλλων
χόρτον τοῖς κτήνεσιν καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ
τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς
γῆς 15 καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου
τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει 16 χορτασθήσεται
τὰ ξύλα τοῦ πεδίου αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς
ἐφύτευσεν 17 ἐκεῖ στρουθία ἐννοσεύσουσιν
τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἠγεῖται αὐτῶν 18 ὄρη
τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις πέτρα καταφυγὴ τοῖς
χοιρογυλλίοις 19 ἐποίησεν σελήνην εἰς καιροῦς
ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ 20 ἔθου σκότος
καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα
τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ 21 σκύμνοι ὠρυόμενοι
ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ θεοῦ βρῶσιν
αὐτοῖς 22 ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν
καὶ ἐν ταῖς μάνδραις αὐτῶν κοιτασθήσονται

23 ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ
καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας 24 ὡς
ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ
ἐποίησας ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτήσεώς σου 25
αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος ἐκεῖ
ἐρπετά ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς ζῶα μικρὰ μετὰ
μεγάλων 26 ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται δράκων
οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῶ 27 πάντα
πρὸς σὲ προσδοκῶσιν δοῦναι τὴν τροφήν αὐτοῖς
εὐκαιρον 28 δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν
ἀνοίξαντος δέ σου τὴν χεῖρα τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος 29 ἀποστρέψαντος
δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται ἀνανελεῖς
τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσιν καὶ εἰς τὸν
χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν 30 ἐξαποστελεῖς τὸ
πνευμά σου καὶ κτισθήσονται καὶ ἀνακαινιεῖς
τὸ πρόσωπον τῆς γῆς 31 ἦτω ἡ δόξα κυρίου
εἰς τὸν αἰῶνα εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ τοῖς
ἔργοις αὐτοῦ 32 ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ
ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων
καὶ καπνίζονται 33 ἄσω τῶ κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ
μου ψαλῶ τῶ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω 34 ἠδυνθεῖ
αὐτῶ ἡ διαλογία μου ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ
τῶ κυρίῳ 35 ἐκλίποισαν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς
καὶ ἄνομοι ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτοὺς εὐλόγει ἡ
ψυχὴ μου τὸν κύριον

105 ἀλληλουῖα ἐξομολογεῖσθε τῶ κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπαγγεῖλατε
ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὰ ἔργα αὐτοῦ 2 ἄσατε αὐτῶ καὶ
ψάλατε αὐτῶ διηγῆσασθε πάντα τὰ θαυμάσια
αὐτοῦ 3 ἐπαινεῖσθε ἐν τῶ ὀνόματι τῶ ἀγίῳ αὐτοῦ
εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν κύριον 4
ζητήσατε τὸν κύριον καὶ κραταιώθητε ζητήσατε
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ παντός 5 μνήσθητε τῶν
θαυμασιῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησεν τὰ τέρατα αὐτοῦ
καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ 6 σπέρμα
Ἀβραὰμ δούλοι αὐτοῦ υἱοὶ Ἰακωβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ
7 αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ
κρίματα αὐτοῦ 8 ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης

αὐτοῦ λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς
9 ὃν διέθετο τῶ Ἀβραὰμ καὶ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ
τῶ Ἰσαὰκ 10 καὶ ἔστησεν αὐτὴν τῶ Ἰακωβ εἰς
πρόσταγμα καὶ τῶ Ἰσραὴλ διαθήκην αἰώνιον
11 λέγων σοὶ δώσω τὴν γῆν Χανααν σχοίνισμα
κληρονομίας ὑμῶν 12 ἐν τῶ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῶ
βραχεῖς ὀλιγοστούς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ 13
καὶ διήλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος ἐκ βασιλείας εἰς
λαὸν ἕτερον 14 οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι
αὐτοὺς καὶ ἠλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς 15 μὴ
ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου καὶ ἐν τοῖς προφήταις
μου μὴ πονηρεύεσθε 16 καὶ ἐκάλεσεν λιμὸν
ἐπὶ τὴν γῆν πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν
17 ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον εἰς
δοῦλον ἐπράθη Ἰωσηφ 18 ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις
τοὺς πόδας αὐτοῦ σίδηρον διήλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ
19 μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ τὸ λόγιον
κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν 20 ἀπέστειλεν βασιλεὺς
καὶ ἔλυσεν αὐτόν ἄρχων λαῶν καὶ ἀφῆκεν αὐτόν
21 κατέστησεν αὐτόν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ
καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ 22 τοῦ
παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτόν καὶ
τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίαι 23 καὶ εἰσηλθεν
Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον καὶ Ἰακωβ παρῶκησεν ἐν γῇ
Χαμ 24 καὶ ἠῤῥησεν τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα καὶ
ἐκραταίωσεν αὐτόν ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ 25
μετέστρεψεν τὴν καρδίαν αὐτῶν τοῦ μισῆσαι
τὸν λαὸν αὐτοῦ τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις
αὐτοῦ 26 ἐξαπέστειλεν Μωυσῆν τὸν δούλον
αὐτοῦ Ἀαρων ὃν ἐξελέξατο αὐτόν 27 ἔθετο ἐν
αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ καὶ
τῶν τεράτων ἐν γῇ Χαμ 28 ἐξαπέστειλεν σκότος
καὶ ἐσκότασεν καὶ παρεπίκραναν τοὺς λόγους
αὐτοῦ 29 μετέστρεψεν τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἶμα
καὶ ἀπέκτεινεν τοὺς ἰχθύας αὐτῶν 30 ἐξῆρψεν
ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους ἐν τοῖς ταμείοις τῶν
βασιλέων αὐτῶν 31 εἶπεν καὶ ἦλθεν κυνόμυια
καὶ σκνίπες ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτῶν 32 ἔθετο
τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν πῦρ καταφλέγον

ἐν τῇ γῆ αὐτῶν **33** καὶ ἐπάταξεν τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς συκάς αὐτῶν καὶ συνέτριψεν πᾶν ξύλον ὀρίου αὐτῶν **34** εἶπεν καὶ ἦλθεν ἀκρις καὶ βροῦχος οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός **35** καὶ κατέφαγεν πάντα τὸν χόρτον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν καὶ κατέφαγεν τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν **36** καὶ ἐπάταξεν πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν **37** καὶ ἐξήγαγεν αὐτούς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ἀσθενῶν **38** εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς **39** διεπέτασεν νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα **40** ἤτησαν καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς **41** διέρρηξεν πέτραν καὶ ἐρρύησαν ὕδατα ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοὶ **42** ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ τοῦ πρὸς Αβραὰμ τὸν δούλον αὐτοῦ **43** καὶ ἐξήγαγεν τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ **44** καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν καὶ πόνους λαῶν ἐκληρονόμησαν **45** ὅπως ἂν φυλάξωσιν τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν

106 ἀλληλουαία ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **2** τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ κυρίου ἀκουστάς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ **3** μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ **4** μνήσθητι ἡμῶν κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου **5** τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου **6** ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν ἠνομήσαμεν ἠδικήσαμεν **7** οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ

ἐρυθρᾷ θαλάσῃ **8** καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ **9** καὶ ἐπετίμησεν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ καὶ ἐξηράνθη καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἄβυσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ **10** καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισούντων καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ **11** καὶ ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς εἰς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη **12** καὶ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ἦσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ **13** ἐτάχυναν ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλήν αὐτοῦ **14** καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ἀνύδρῳ **15** καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἶτημα αὐτῶν καὶ ἐξαπέστειλεν πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν **16** καὶ παρώργισαν Μωυσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ Ααρὼν τὸν ἅγιον κυρίου **17** ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιεν Δαθαν καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Αβιρων **18** καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν φλοῶς κατέφλεξεν ἁμαρτωλοὺς **19** καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρηβ καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ **20** καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτῶν ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἔσθοντος χόρτον **21** ἐπελάθοντο τοῦ θεοῦ τοῦ σφάζοντος αὐτούς τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ **22** θαυμαστὰ ἐν γῆ Χαμ φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς **23** καὶ εἶπεν τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς εἰ μὴ Μωυσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ ἀποστρέψαι τὴν ὀργὴν αὐτοῦ τοῦ μὴ ἐξολεθρεῦσαι **24** καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητὴν οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ **25** καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου **26** καὶ ἐπῆρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ αὐτοῖς τοῦ καταβαλεῖν αὐτούς ἐν τῇ ἐρήμῳ **27** καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ διασκορπίσαι αὐτούς ἐν ταῖς χώραις **28** καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγῳρ καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν **29** καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτώσις **30** καὶ ἔστη Φινεες καὶ ἐξιλάσατο

καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις **31** καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος **32** καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐφ' ὕδατος ἀντιλογίας καὶ ἐκακώθη Μωυσῆς δι' αὐτούς **33** ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ **34** οὐκ ἐξωλέθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπεν κύριος αὐτοῖς **35** καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν **36** καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον **37** καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις **38** καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῶν αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χανααν καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασιν **39** καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν **40** καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ **41** καὶ παρέδωκεν αὐτούς εἰς χεῖρας ἐθνῶν καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς **42** καὶ ἔθλιψαν αὐτούς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν **43** πλεονάκις ἐρρύσατο αὐτούς αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν **44** καὶ εἶδεν ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν **45** καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ **46** καὶ ἔδωκεν αὐτούς εἰς οἰκτιρμούς ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτούς **47** σῶσον ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ σου τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου **48** εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος καὶ ἔρει πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο γένοιτο

107 ἀλληλουα ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρῆστός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **2** εἰπάτωσαν οἱ λευτρωμένοι ὑπὸ κυρίου οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ **3** ἐκ τῶν χωρῶν

συνήγαγεν αὐτούς ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ θαλάσσης **4** ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὔρον **5** πεινῶντες καὶ διψῶντες ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν **6** καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς **7** καὶ ὠδήγησεν αὐτούς εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου **8** ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων **9** ὅτι ἐχόρτασεν ψυχὴν κενὴν καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν **10** καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ **11** ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ καὶ τὴν βουλήν τοῦ ὑπίστου παρώξυναν **12** καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν ἠσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν **13** καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς **14** καὶ ἐξήγαγεν αὐτούς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου καὶ τοὺς δεσμούς αὐτῶν διέρρηξεν **15** ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων **16** ὅτι συνέτριψεν πύλας χαλκᾶς καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέκλασεν **17** ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν **18** πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου **19** καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς **20** ἀπέστειλεν τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ ἴασατο αὐτούς καὶ ἐρρύσατο αὐτούς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν **21** ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων **22** καὶ θυσάτωσαν θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλίασει **23** οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν ἐν πλοίοις ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς **24** αὐτοὶ

εἶδον τὰ ἔργα κυρίου καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ 25 εἶπεν καὶ ἔστη πνεῦμα καταϊγίδος καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς 26 ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων ἢ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο 27 ἐταράχθησαν ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη 28 καὶ ἐκέκραζαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς 29 καὶ ἐπέταξεν τῇ καταϊγίδι καὶ ἔστη εἰς αὐραν καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς 30 καὶ εὐφράνθησαν ὅτι ἠσύχασαν καὶ ὠδήγησεν αὐτούς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν 31 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων 32 ὑψώσατ' αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσατ' αὐτὸν 33 ἔθετο ποταμούς εἰς ἔρημον καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν 34 γῆν καρποφόρον εἰς ἄλμην ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ 35 ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων 36 καὶ κατώκισεν ἐκεῖ πεινῶντας καὶ συνεστήσαντο πόλιν κατοικεσίας 37 καὶ ἔσπειραν ἀγρούς καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελώνας καὶ ἐποίησαν καρπὸν γενήματος 38 καὶ εὐλόγησεν αὐτούς καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνεν 39 καὶ ὠλιγώθησαν καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης 40 ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας καὶ ἐπλάνησεν αὐτούς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὀδῶ 41 καὶ ἐβοήθησεν πέννητι ἐκ πτωχείας καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς 42 ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς 43 τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα καὶ συνήσουσιν τὰ ἐλέη τοῦ κυρίου

108 ὦδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαυιδ ἐτοιμῇ ἡ καρδία μου ὁ θεὸς ἐτοιμῇ ἡ καρδία μου ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου 2 ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου 3 ἐξομολογήσομαι

σοὶ ἐν λαοῖς κύριε καὶ ψαλῶ σοὶ ἐν ἔθνεσιν 4 ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου 5 ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεὸς καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου 6 ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοὶ σου σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου 7 ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἀγίῳ αὐτοῦ ὑψωθήσομαι καὶ διαμεριῶ Σικιμα καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω 8 ἐμός ἐστίν Γαλααδ καὶ ἐμός ἐστίν Μανασση καὶ Εφραιμ ἀντίλημψις τῆς κεφαλῆς μου Ἰουδας βασιλεύς μου 9 Μωαβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν 10 τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς τίς ὀδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας 11 οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπώσαμένος ἡμᾶς καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν 12 δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου 13 ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν

109 εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυιδ ψαλμὸς ὁ θεὸς τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσης 2 ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη ἐλάλησεν κατ' ἐμοῦ γλώσση δολία 3 καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν 4 ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με ἐνδιέβαλλόν με ἐγὼ δὲ προσευχόμην 5 καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν καὶ μίσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου 6 κατὰστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλὸν καὶ διάβολος στήτῳ ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ 7 ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδεδικασμένος καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν 8 γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος 9 γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὄρφανοὶ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα 10 σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἐπαιτησάτωσαν ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν 11 ἐξερευνησάτω δανειστῆς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ 12 μὴ ὑπαρξάτω

αὐτῶ ἀντιλήμπτωρ μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων
τοῖς ὄρφανοῖς αὐτοῦ **13** γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ
εἰς ἐξολέθρευσιν ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθήτω
τὸ ὄνομα αὐτοῦ **14** ἀναμνησθεῖν ἢ ἀνομία
τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι κυρίου καὶ ἡ
ἀμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθεῖν **15**
γενηθήτωσαν ἔναντι κυρίου διὰ παντός καὶ
ἐξολεθρευθεῖν ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν
16 ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη τοῦ ποιῆσαι ἔλεος
καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχὸν
καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι
17 καὶ ἠγάπησεν κατάραν καὶ ἤξει αὐτῶ καὶ
οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν καὶ μακρυνθήσεται ἀπ'
αὐτοῦ **18** καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἰμάτιον
καὶ εἰσηλθεν ὡς ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ καὶ
ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ **19** γενηθήτω
αὐτῶ ὡς ἰμάτιον ὃ περιβάλλεται καὶ ὡσεὶ ζώνη
ἦν διὰ παντός περιζώννυται **20** τοῦτο τὸ ἔργον
τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ κυρίου καὶ τῶν
λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου **21** καὶ
σύ κύριε κύριε ποιήσον μετ' ἐμοῦ ἔλεος ἔνεκεν
τοῦ ὀνόματός σου ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου **22**
ῥῦσαί με ὅτι πτωχὸς καὶ πένης ἐγὼ εἰμι καὶ ἡ
καρδία μου τετάρακται ἐντός μου **23** ὡσεὶ σκιά
ἐν τῷ ἐκκλίνα αὐτὴν ἀντανηρέθην ἐξετινάχθην
ὡσεὶ ἀκρίδες **24** τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ
νηστείας καὶ ἡ σὰρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον
25 καὶ ἐγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς εἶδοσάν
με ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν **26** βοήθησόν
μοι κύριε ὁ θεός μου σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός
σου **27** καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χεὶρ σου αὕτη
καὶ σύ κύριε ἐποίησας αὐτήν **28** καταράσσονται
αὐτοὶ καὶ σὺ εὐλογήσεις οἱ ἐπανιστανόμενοι μοι
αἰσχυνθήτωσαν ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται
29 ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπὴν
καὶ περιβαλέσθωσαν ὡσεὶ διπλοῖδα αἰσχύνην
αὐτῶν **30** ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ σφόδρα ἐν
τῷ στόματί μου καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω

αὐτόν **31** ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος τοῦ
σῶσαι ἐκ τῶν καταδικόντων τὴν ψυχὴν μου

110 τῷ Δαυιδ ψαλμός εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ
μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ
τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου **2**
ῥάβδον δυνάμεώς σου ἐξαποστελεῖ κύριος ἐκ
Σιων καὶ κατακυριεῦε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν
σου **3** μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς
σου ἐν ταῖς λαμπρότησιν τῶν ἁγίων ἐκ γαστρὸς
πρὸ ἐωσφόρου ἐξεγέννησά σε **4** ὥμοσεν κύριος
καὶ οὐ μεταμεληθήσεται σὺ εἶ ἱερεὺς εἰς τὸν
αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδεκ **5** κύριος ἐκ
δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ
βασιλεῖς **6** κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσιν πληρώσει
πτώματα συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν **7**
ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται διὰ τοῦτο ὑψώσει
κεφαλήν

111 ἀλληλουια ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν
ὄλῃ καρδίᾳ μου ἐν βουλῇ εὐθειῶν καὶ
συναγωγῇ **2** μεγάλα τὰ ἔργα κυρίου ἐξεζητημένα
εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ **3** ἐξομολόγησις καὶ
μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἡ δικαιοσύνη
αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος **4** μνεῖαν
ἐποίησατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ἐλεήμων καὶ
οἰκτίρμων ὁ κύριος **5** τροφὴν ἔδωκεν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα
διαθήκης αὐτοῦ **6** ἰσχὴν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλεν
τῷ λαῷ αὐτοῦ τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν
ἐθνῶν **7** ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις
πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ **8** ἐστηριγμένα εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος πεπονημένα ἐν ἀληθείᾳ
καὶ εὐθύτητι **9** λύτρωσιν ἀπέστειλεν τῷ λαῷ
αὐτοῦ ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ
ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ **10** ἀρχὴ
σοφίας φόβος κυρίου σύνεσις ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς
ποιοῦσιν αὐτήν ἢ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος

112 αλληλουια μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα **2** δυνατὸν ἐν τῇ γῆ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ γενεὰ εὐθειῶν εὐλογηθήσεται **3** δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος **4** ἐξαντέλειεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν ἐλεήμων καὶ οἰκτίρων καὶ δίκαιος **5** χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτίρων καὶ κυχρῶν οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει **6** ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος **7** ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται ἐτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον **8** ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ φοβηθῆ ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ **9** ἐσκόρπισεν ἔδωκεν τοῖς πένησιν ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ **10** ἀμαρτωλὸς ὕψεται καὶ ὀργισθήσεται τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρῦξει καὶ τακήσεται ἐπιθυμία ἀμαρτωλῶν ἀπολεῖται

113 αλληλουια αἰνεῖτε παῖδες κύριον αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου **2** εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος **3** ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου **4** ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ κύριος ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ **5** τίς ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν **6** καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ **7** ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα **8** τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ **9** ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ μητέρα τέκνων εὐφραινομένην

114 αλληλουια ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου οἴκου Ἰακωβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου **2** ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ **3** ἡ θάλασσα εἶδεν καὶ ἔφυγεν ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω **4** τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων **5** τί σοὶ ἐστιν θάλασσα

ὅτι ἔφυγες καὶ σοὶ Ἰορδάνη ὅτι ἀνεχώρησας εἰς τὰ ὀπίσω **6** τὰ ὄρη ὅτι ἐσκίρτησατε ὡσεὶ κριοὶ καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων **7** ἀπὸ προσώπου κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰακωβ **8** τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων

115 μὴ ἡμῖν κύριε μὴ ἡμῖν ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου **2** μήποτε εἶπωσιν τὰ ἔθνη ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν **3** ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐν τῇ γῆ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν **4** τὰ εἶδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων **5** στόμα ἔχουσιν καὶ οὐ λαλήσουσιν ὀφθαλμοὺς ἔχουσιν καὶ οὐκ ὄψονται **6** ὦτα ἔχουσιν καὶ οὐκ ἀκούσονται ῥίνας ἔχουσιν καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται **7** χεῖρας ἔχουσιν καὶ οὐ ψηλαφήσουσιν πόδας ἔχουσιν καὶ οὐ περιπατήσουσιν οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν **8** ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιτο οἱ ποιῶντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς **9** οἶκος Ἰσραὴλ ἠλπισεν ἐπὶ κύριον βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν **10** οἶκος Ααρων ἠλπισεν ἐπὶ κύριον βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν **11** οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ἠλπισαν ἐπὶ κύριον βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν **12** κύριος ἐμνήσθη ἡμῶν καὶ εὐλόγησεν ἡμᾶς εὐλόγησεν τὸν οἶκον Ἰσραὴλ εὐλόγησεν τὸν οἶκον Ααρων **13** εὐλόγησεν τοὺς φοβουμένους τὸν κύριον τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων **14** προσθεῖη κύριος ἐφ' ὑμᾶς ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν **15** εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν **16** ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ κυρίῳ τὴν δὲ γῆν ἔδωκεν τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων **17** οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσιν σε κύριε οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾄδου **18** ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος

116 αλληλουια ἡγάπησα ὅτι εἰσακούσεται κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου 2 ὅτι ἔκλινεν τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοὶ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι 3 περιέσχον με ὡδίνες θανάτου κίνδυνοι ἄδου εὔροσάν με θλίψιν καὶ ὀδύνην εὔρον (Sheol h7585) 4 καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπεκαλεσάμην ὦ κύριε ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου 5 ἐλεήμων ὁ κύριος καὶ δίκαιος καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ἔλεα 6 φυλάσσω τὰ νήπια ὁ κύριος ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέν με 7 ἐπίστρεψον ἡ ψυχὴ μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου ὅτι κύριος εὐηργέτησέν σε 8 ὅτι ἐξείλατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρῶν καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος 9 εὐαρεστήσω ἐναντίον κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων 10 αλληλουια ἐπίστευσα διὸ ἐλάλησα ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα 11 ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης 12 τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέν μοι 13 ποτήριον σωτηρίου λήμψομαι καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι 15 τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ 16 ὦ κύριε ἐγὼ δοῦλος σὸς ἐγὼ δοῦλος σὸς καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου 17 σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως 18 τὰς εὐχὰς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ 19 ἐν αὐλαῖς οἴκου κυρίου ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλημ

117 αλληλουια αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτόν πάντες οἱ λαοὶ 2 ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα

118 αλληλουια ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 2 εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 3 εἰπάτω δὴ οἶκος Ααρων ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 4 εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 5 ἐν

θλίψει ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον καὶ ἐπήκουσέν μου εἰς πλατυσμόν 6 κύριος ἐμοὶ βοηθός οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος 7 κύριος ἐμοὶ βοηθός κάγω ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου 8 ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον 9 ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχοντας 10 πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦ 11 κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦ 12 ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον καὶ ἐξεκαύθησαν ὡσεὶ πῦρ ἐν ἀκάνθαις καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦ 13 ὡσθεις ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν καὶ ὁ κύριος ἀντελάβετό μου 14 ἰσχύς μου καὶ ὑμνησίς μου ὁ κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν 15 φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων δεξιὰ κυρίου ἐποίησεν δύναμιν 16 δεξιὰ κυρίου ὑψώσεν με δεξιὰ κυρίου ἐποίησεν δύναμιν 17 οὐκ ἀποθανοῦμαι ἀλλὰ ζήσομαι καὶ ἐκδιηγῆσομαι τὰ ἔργα κυρίου 18 παιδεύων ἐπαίδευσέν με ὁ κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέν με 19 ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ 20 αὕτη ἡ πύλη τοῦ κυρίου δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ 21 ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν 22 λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας 23 παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν 24 αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ 25 ὦ κύριε σῶσον δὴ ὦ κύριε εὐόδωσον δὴ 26 εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου εὐλογῆκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου κυρίου 27 θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου 28 θεός μου εἶ σύ καὶ ἐξομολογήσομαί σοι θεός μου εἶ σύ καὶ ὑψώσω σε ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν 29

ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ

119 αλληλουια α# αλφ μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ κυρίου 2 μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν 3 οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν 4 σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου φυλάσασθαι σφόδρα 5 ὄφελον κατευθυνθεῖσαν αἱ ὁδοί μου τοῦ φυλάσασθαι τὰ δικαιώματά σου 6 τότε οὐ μὴ ἐπαισχυνθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου 7 ἐξομολογήσομαι σοι κύριε ἐν εὐθύτῃ καρδίᾳ ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου 8 τὰ δικαιώματά σου φυλάξω μὴ με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα 9 β# βηθ ἐν τίνι κατορθώσει ὁ νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φυλάσσεσθαι τοὺς λόγους σου 10 ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου 11 ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι 12 εὐλογητὸς εἶ κύριε διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου 13 ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου 14 ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ 15 ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου 16 ἐν τοῖς δικαιώμασίν σου μελετήσω οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου 17 γ# γιμαλ ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου ζήσομαι καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου 18 ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσιά σου ἐκ τοῦ νόμου σου 19 πάροικος ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ γῆ μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου 20 ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ 21 ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις ἐπικατάρτοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου 22 περιέλε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα 23 καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν ὁ δὲ δούλος σου ἠδολέσχει ἐν

τοῖς δικαιώμασίν σου 24 καὶ γὰρ τὰ μαρτύρια σου μελέτη μου ἐστίν καὶ αἱ συμβουλία μου τὰ δικαιώματά σου 25 δ# δελθ ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου ζήσόν με κατὰ τὸν λόγον σου 26 τὰς ὁδοὺς μου ἐξήγγειλα καὶ ἐπήκουσάς μου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου 27 ὁδὸν δικαιομάτων σου συνέτισόν με καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου 28 ἔσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου 29 ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με 30 ὁδὸν ἀληθείας ἠρετισάμην τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην 31 ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου κύριε μὴ με κατασχύνης 32 ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου 33 ε# η νομοθέτησόν με κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διὰ παντός 34 συνέτισόν με καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου καὶ φυλάξω αὐτόν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου 35 ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα 36 κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν 37 ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα ἐν τῇ ὁδῷ σου ζήσόν με 38 στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου 39 περιέλε τὸν ὄνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτεισα τὰ γὰρ κρίματά σου χρηστά 40 ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζήσόν με 41 V# ουαυ καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου κύριε τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸ λόγιόν σου 42 καὶ ἀποκριθῆσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί με λόγον ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοὺς λόγους σου 43 καὶ μὴ περιέλης ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα ὅτι ἐπὶ τὰ κρίματά σου ἐπήλπισα 44 καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διὰ παντός εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος 45 καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα 46 καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων καὶ οὐκ ἠσχυρόμην 47 καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου αἷς ἠγάπησα σφόδρα 48

καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἄς ἠγάπησα καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιομασίῃ σου 49 ζ# ζαι μνησθητι τὸν λόγον σου τῷ δούλῳ σου ᾧ ἐπήλπισάς με 50 αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου ὅτι τὸ λόγιόν σου ἐξήσεν με 51 ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα 52 ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος κύριε καὶ παρεκλήθην 53 ἀθυμία κατέσχευε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου 54 ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιοματά σου ἐν τόπῳ παροικίας μου 55 ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου κύριε καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου 56 αὕτη ἐγενήθη μοι ὅτι τὰ δικαιοματά σου ἐξεζήτησα 57 η# ηθ μερίς μου κύριε εἶπα φυλάξασθαι τὸν νόμον σου 58 ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου 59 διελογισάμην τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου 60 ἠτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου 61 σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην 62 μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην τοῦ ἐξομολογεῖσθαι σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου 63 μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου 64 τοῦ ἐλέους σου κύριε πλήρης ἡ γῆ τὰ δικαιοματά σου δίδαζόν με 65 θ# τηθ χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου κύριε κατὰ τὸν λόγον σου 66 χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαζόν με ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα 67 πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημμέλησα διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα 68 χρηστός εἶ σύ κύριε καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαζόν με τὰ δικαιοματά σου 69 ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων ἐγὼ δὲ ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου 70 ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα 71 ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπεινώσάς με

ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιοματά σου 72 ἀγαθόν μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου 73 ι# ιωθ αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με συνέντιόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου 74 οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα 75 ἔγνω νύκτιε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου καὶ ἀληθεία ἐταπεινώσας με 76 γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου 77 ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοὶ σου καὶ ζήσομαι ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν 78 αἰσχυνήτησαν ὑπερήφανοι ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ ἐγὼ δὲ ἀδολεσχῆσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου 79 ἐπιστρεψάτωσάν μοι οἱ φοβούμενοί σε καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου 80 γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιομασίῃ σου ὅπως ἂν μὴ αἰσχυρθῶ 81 ια# χαφ ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχὴ μου καὶ εἰς τὸν λόγον σου ἐπήλπισα 82 ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου λέγοντες πότε παρακαλέσεις με 83 ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσκος ἐν πάχνῃ τὰ δικαιοματά σου οὐκ ἐπελαθόμην 84 πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικόντων με κρίσιν 85 διηγῆσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου κύριε 86 πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια ἀδίκως κατεδίωξαν με βοήθησόν μοι 87 παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῆ ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου 88 κατὰ τὸ ἔλεός σου ζήσόν με καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου 89 ιβ# λαβδ εἰς τὸν αἰῶνα κύριε ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ 90 εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου ἔθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει 91 τῇ διατάξει σου διαμένει ἡ ἡμέρα ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά 92 εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου 93 εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιοματῶν σου ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐζησάς με κύριε 94 σός εἰμι

ἐγὼ σῶσόν με ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα
95 ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με
τὰ μαρτύριά σου συνῆκα 96 πάσης συντελείας
εἶδον πέρας πλατεῖα ἢ ἐντολή σου σφόδρα 97
ιγ# μημ ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου κύριε ὅλην
τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν 98 ὑπὲρ τοὺς
ἐχθροὺς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνά μοι ἐστίν 99 ὑπὲρ πάντας τοὺς
διδάσκοντάς με συνῆκα ὅτι τὰ μαρτύριά σου
μελέτη μου ἐστίν 100 ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα
ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα 101 ἐκ πάσης
ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσά τοὺς πόδας μου ὅπως ἂν
φυλάξω τοὺς λόγους σου 102 ἀπὸ τῶν κριμάτων
σου οὐκ ἐξέκλινα ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς μοι 103
ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου ὑπὲρ
μέλι καὶ κηρίον τῷ στόματί μου 104 ἀπὸ τῶν
ἐντολῶν σου συνῆκα διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν
ὁδὸν ἀδικίας ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς μοι 105 ιδ#
νον ἄλογος τοῖς ποσίν μου ὁ λόγος σου καὶ φῶς
ταῖς τρίβοις μου 106 ὁμῶμοκα καὶ ἔστησα τοῦ
φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου 107
ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα κύριε ζῆσόν με κατὰ
τὸν λόγον σου 108 τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου
εὐδόκησον δὴ κύριε καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν
με 109 ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσίν μου διὰ παντός
καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην 110 ἔθεντο
ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου
οὐκ ἐπλανήθην 111 ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά
σου εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου
εἰσιν 112 ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ
δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν 113
ιε# σαμχ παρανόμους ἐμίσησα καὶ τὸν νόμον σου
ἠγάπησα 114 βοηθός μου καὶ ἀντιλήμπτωρ μου
εἶ σύ εἰς τὸν λόγον σου ἐπήλπισα 115 ἐκκλίνατε
ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι καὶ ἐξερευνήσω τὰς
ἐντολάς τοῦ θεοῦ μου 116 ἀντιλαβοῦ μου κατὰ
τὸ λόγιόν σου καὶ ζήσομαι καὶ μὴ κατασιχύνῃς
με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου 117 βοήθησόν μοι καὶ
σωθήσομαι καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασιν

σου διὰ παντός 118 ἐξουδένωσας πάντας τοὺς
ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου ὅτι
ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν 119 παραβαίνοντας
ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς
διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου διὰ παντός
120 καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου
ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην 121 ιν# αιν
ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην μὴ παραδῶς με
τοῖς ἀδικοῦσίν με 122 ἔκδεξαι τὸν δούλον σου εἰς
ἀγαθὸν μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι
123 οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν
σου καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου 124
ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός
σου καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με 125
δούλος σου εἰμι ἐγὼ συνέτισόν με καὶ γνώσομαι
τὰ μαρτύριά σου 126 καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ
κυρίῳ διεσκέδασαν τὸν νόμον σου 127 διὰ τοῦτο
ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ
τοπάζιον 128 διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς
σου κατωρθούμην πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα
129 ιζ# φη θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου διὰ τοῦτο
ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου 130 ἡ δὴλωσις
τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους 131
τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ εἴλकुσα πνεῦμα ὅτι τὰς
ἐντολάς σου ἐπεπόθουν 132 ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ
καὶ ἐλέησόν με κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων
τὸ ὄνομά σου 133 τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον
κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου
πᾶσα ἀνομία 134 λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας
ἀνθρώπων καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου 135 τὸ
πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δούλον σου
καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου 136 διεξόδους
ὕδατων κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπεὶ οὐκ
ἐφύλαξαν τὸν νόμον σου 137 ιη# σαδη δίκαιος
εἶ κύριε καὶ εὐθῆς ἡ κρίσις σου 138 ἐνετείλω
δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου καὶ ἀλήθειαν
σφόδρα 139 ἐξέτηξεν με ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου
ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου
140 πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα καὶ ὁ

δοῦλος σου ἠγάπησεν αὐτό **141** νεώτερός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐξουδενωμένος τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην **142** ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια **143** θλιψίς καὶ ἀνάγκη εὐροσάν με αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου **144** δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα συνέτισόν με καὶ ζήσομαι **145** ἰθ# κωφ ἐκέκραξα ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου ἐπάκουσόν μου κύριε τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω **146** ἐκέκραξά σε σῶσόν με καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου **147** προέφθασα ἐν ἁωρία καὶ ἐκέκραξα εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα **148** προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου **149** τῆς φωνῆς μου ἄκουσον κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με **150** προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν **151** ἐγγὺς εἶ σύ κύριε καὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια **152** κατ' ἀρχὰς ἔγνω ἕκ τῶν μαρτυριῶν σου ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἔθεμελίωσας αὐτά **153** κ# ρης ἰδὲ τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με ὅτι τὸν νόμον σου οὐκ ἐπελαθόμην **154** κρίνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με **155** μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζητήσαν **156** οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί κύριε κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με **157** πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ ἐκθλίβοντές με ἐκ τῶν μαρτυριῶν σου οὐκ ἐξέκλινα **158** εἶδον ἄσυνθετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο **159** ἰδὲ ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα κύριε ἐν τῷ ἔλεεί σου ζῆσόν με **160** ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου **161** κα# σεν ἄρχοντες κατεδίωξαν με δωρεάν καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου **162** ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου ὡς ὁ εὐρίσκων σκύλα πολλὰ **163** ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα **164** ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σοι ἐπὶ τὰ κρίματα

τῆς δικαιοσύνης σου **165** εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσιν τὸν νόμον σου καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον **166** προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου κύριε καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα **167** ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα **168** ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου κύριε **169** κβ# θαυ ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με **170** εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με **171** ἐξερεύζαινο τὰ χεῖλη μου ὕμνον ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου **172** φθέγγαίτο ἡ γλῶσσά μου τὸ λόγιόν σου ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη **173** γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην **174** ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου κύριε καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἔστιν **175** ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι **176** ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός ζήτησον τὸν δοῦλόν σου ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην

120 ὦδῃ τῶν ἀναβαθμῶν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα καὶ εἰσήκουσέν μου **2** κύριε ῥῦσαί τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας **3** τί δοθεῖή σοι καὶ τί προστεθεῖή σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν **4** τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξιν τοῖς ἐρημικοῖς **5** οἴμμοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδαρ **6** πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου **7** μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς ἐπολέμουν με δωρεάν

121 ὦδῃ τῶν ἀναβαθμῶν ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη πόθεν ἦξει ἡ βοήθειά μου **2** ἡ βοήθειά μου παρὰ κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν **3** μὴ δῶς εἰς σάλον τὸν πόδα σου μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε **4** ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ

5 κύριος φυλάξει σε κύριος σκέπη σου ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου 6 ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα 7 κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ φυλάξει τὴν ψυχὴν σου 8 κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἐξοδόν σου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος

122 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσιν μοι εἰς οἶκον κυρίου πορευόμεθα 2 ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς ἀύλαις σου Ἱερουσαλημ 3 Ἱερουσαλημ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό 4 ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ φυλαὶ κυρίου μαρτύριον τῷ Ἰσραηλ τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι κυρίου 5 ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυιδ 6 ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλημ καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσίν σε 7 γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσίν σου 8 ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ 9 ἕνεκα τοῦ οἴκου κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι

123 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ 2 ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἕως οὗ οἰκτιρήσαι ἡμᾶς 3 ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἐλέησον ἡμᾶς ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως 4 ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσιν καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις

124 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν εἰπάτω δὴ Ἰσραηλ 2 εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς 3 ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς 4 ἄρα τὸ ὕδωρ κατεπόντισεν ἡμᾶς χεῖμαρρον διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν 5 ἄρα διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ

ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον 6 εὐλογητὸς κύριος ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν 7 ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων ἡ παγὶς συνετρίβη καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν 8 ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν

125 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν οἱ πεποιθότες ἐπὶ κύριον ὡς ὄρος Σιων οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλημ 2 ὄρη κύκλω αὐτῆς καὶ κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος 3 ὅτι οὐκ ἀφήσει τὴν ῥάβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κληρὸν τῶν δικαίων ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίᾳ χεῖρας αὐτῶν 4 ἀγάθυνον κύριε τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ 5 τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιάς ἀπάξει κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ

126 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιων ἐγενήθημεν ὡς παρακεκλημένοι 2 τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐμεγάλυνεν κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν 3 ἐμεγάλυνεν κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν ἐγενήθημεν εὐφραϊνόμενοι 4 ἐπίστρεψον κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χεῖμαρρους ἐν τῷ νότῳ 5 οἱ σπεῖροντες ἐν δάκρυσιν ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσιν 6 πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον αἶροντες τὰ σπέρματα αὐτῶν ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει αἶροντες τὰ δράγματα αὐτῶν

127 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν τῷ Σαλωμων ἐὰν μὴ κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες αὐτόν ἐὰν μὴ κύριος φυλάξῃ πόλιν εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων 2 εἰς μάτην ὑμῖν ἐστὶν τοῦ ὀρθρίζειν ἐγείρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἔσθοντες ἄρτον ὀδύνης ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον 3 ἰδοὺ ἡ

κληρονομία κυρίου υιοί ό μισθός του καρπού της
γαστρος 4 ώσει βέλη εν χειρι δυνατου ούτως οι
υιοί των έκτετιναγμένων 5 μακάριος άνθρωπος
ος πληρώσει την επιθυμίαν αυτού έξ αυτών ου
καταισχυνθήσονται όταν λαλώσι τοις έχθροις
αυτών εν πύλη

128 ώδη των αναβαθμών μακάριοι πάντες οι
φοβούμενοι τον κύριον οι πορευόμενοι
εν ταίς όδοις αυτού 2 τους πόνους των καρπών
σου φάγεσαι μακάριος εϊ και καλώς σοι εσται
3 ή γυνή σου ως άμπελος ευθηνούσα εν τοις
κλίτεσι της οικίας σου οι υιοί σου ως νεόφυτα
έλαιων κύκλω της τραπέζης σου 4 ιδου ούτως
εύλογηθήσεται άνθρωπος ό φοβούμενος τον
κύριον 5 εύλογήσαι σε κύριος έκ Σιων και ἴδοις
τά αγαθά Ιερουσαλημ πάσας τās ήμέρας της ζωής
σου 6 και ἴδοις υιους των υιών σου ειρήνη επί
τον Ισραηλ

129 ώδη των αναβαθμών πλεονάκις
επολέμησάν με έκ νεότητός μου ειπάτω
δη Ισραηλ 2 πλεονάκις επολέμησάν με έκ
νεότητός μου και γάρ ουκ ήδυνήθησάν μοι 3 επί
του νώτου μου ετέκταινον οι άμαρτωλοί
εμάκρυναν την άνομίαν αυτών 4 κύριος
δίκαιος συνέκοψεν αυχένas άμαρτωλών 5
αίσχυνθήτωσαν και αποστραφήτωσαν εις τὰ
όπισω πάντες οι μισούντες Σιων 6 γενηθήτωσαν
ως χόρτος δωμάτων ος πρό του έκπασθηαι
έξηράνθη 7 ου ούκ επλήρωσεν την χειρα αυτού
ό θερίζων και τον κόλπον αυτού ό τὰ δράγματα
συλλέγων 8 και ουκ εϊπαν οι παράγοντες
εύλογία κυρίου εφ' υμάς εύλογήκαμεν υμάς εν
όνόματι κυρίου

130 ώδη των αναβαθμών έκ βαθέων έκέκραξά
σε κύριε 2 κύριε εισάκουσον της φωνής
μου γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εις
την φωνήν της δεήσεώς μου 3 εαν άνομίας
παρατηρήση κύριε κύριε τίς υποστήσεται 4 ότι

παρά σοι ό ίλασμός εστιν 5 ἔνεκεν του νόμου
σου υπέμεινά σε κύριε υπέμεινεν ή ψυχή μου
εις τον λόγον σου 6 ήλπισεν ή ψυχή μου επί
τον κύριον από φυλακής πρωίας μέχρι νυκτός
από φυλακής πρωίας έλπισάτω Ισραηλ επί τον
κύριον 7 ότι παρά τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος και πολλή
παρ' αυτῷ λύτρωσις 8 και αυτος λυτρώσεται τον
Ισραηλ έκ πασών των άνομιών αυτού

131 ώδη των αναβαθμών τῷ Δαυιδ κύριε ουχ
ύψώθη μου ή καρδιά ουδέ έμετεωρίσθησαν
οι όφθαλμοί μου ουδέ έπορευέθην εν μεγάλοις
ουδέ εν θαυμασίοις υπέρ έμέ 2 ει μη
εταπεινοφρόνουν αλλά ὕψωσα την ψυχήν μου
ως τὸ απογεγαλακτισμένον επί την μητέρα αυτού
ως ανταπόδοσις επί την ψυχήν μου 3 έλπισάτω
Ισραηλ επί τον κύριον από του νυν και εως του
αιώνος

132 ώδη των αναβαθμών μνήσθητι κύριε του
Δαυιδ και πάσης της πραύτητος αυτού
2 ως ὤμοσεν τῷ κυρίῳ ηὔξατο τῷ θεῷ Ιακωβ
3 ει εισελεύσομαι εις σκηνωμα οϊκου μου ει
αναβήσομαι επί κλίνης στρωμνης μου 4 ει δώσω
ὑπνον τοις όφθαλμοις μου και τοις βλεφάροις
μου νυσταγμόν και ανάπαυσιν τοις κροτάφοις
μου 5 εως ου εὔρω τόπον τῷ κυρίῳ σκηνωμα
τῷ θεῷ Ιακωβ 6 ιδου ήκούσαμεν αυτην εν
Εφραθα εὔρομεν αυτην εν τοις πεδίοις του
δρυμου 7 εισελευσόμεθα εις τὰ σκηνώματα αυτού
προσκυνήσομεν εις τον τόπον ου εστησαν οι
πόδες αυτού 8 ανάστητι κύριε εις την ανάπαυσίν
σου συ και ή κιβωτός του αγιάσματος σου 9 οι
ιερείς σου ενδύσονται δικαιοσύνην και οι όσιοί
σου αγαλλιάσονται 10 ἔνεκεν Δαυιδ του δούλου
σου μη αποστρέψης τὸ πρόσωπον του χριστου
σου 11 ὤμοσεν κύριος τῷ Δαυιδ ἀλήθειαν και ου
μη άθετήσει αυτην έκ καρπού της κοιλίας σου
θήσομαι επί τον θρόνον σου 12 εαν φυλάξωνται
οι υιοί σου την διαθήκην μου και τὰ μαρτύρια

μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτούς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου **13** ὅτι ἐξελέξατο κύριος τὴν Σιων ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ **14** αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος ὧδε κατοικήσω ὅτι ἡρετισάμην αὐτὴν **15** τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων **16** τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν καὶ οἱ ὅσοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται **17** ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυιδ ἡτοίμασα λύχον τῷ χριστῷ μου **18** τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχρὴν ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἅγιάσμα μου

133 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν τῷ Δαυιδ ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνὸν ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό **2** ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα τὸν πώγωνα τὸν Ααρων τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὦαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ **3** ὡς δρόσος Αερμων ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιων ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο κύριος τὴν εὐλογίαν καὶ ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος

134 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ δοῦλοι κυρίου οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν **2** ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν κύριον **3** εὐλογήσετε σε κύριος ἐκ Σιων ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν

135 ἀλληλουα αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου αἰνεῖτε δοῦλοι κύριον **2** οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν **3** αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸς κύριος ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι καλόν **4** ὅτι τὸν Ἰακωβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ κύριος Ἰσραηλ εἰς περιουσιασμόν αὐτοῦ **5** ὅτι ἐγὼ ἔγνω ὅτι μέγας κύριος καὶ ὁ κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεοὺς **6** πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ κύριος ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις **7** ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου

τῆς γῆς ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ **8** ὃς ἐπάταξεν τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους **9** ἐξαπέστειλεν σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε ἐν Φαραῶ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ **10** ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ καὶ ἀπέκτεινεν βασιλεῖς κραταιοὺς **11** τὸν Σηων βασιλέα τῶν Αμορραίων καὶ τὸν Ωγ βασιλέα τῆς Βασαν καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χανααν **12** καὶ ἔδωκεν τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν κληρονομίαν Ἰσραηλ λαῷ αὐτοῦ **13** κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα κύριε τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν **14** ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται **15** τὰ εἶδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων **16** στόμα ἔχουσιν καὶ οὐ λαλήσουσιν ὀφθαλμοὺς ἔχουσιν καὶ οὐκ ὄψονται **17** ὧτα ἔχουσιν καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται ῥίνας ἔχουσιν καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται χεῖρας ἔχουσιν καὶ οὐ ψηλαφήσουσιν πόδας ἔχουσιν καὶ οὐ περιπατήσουσιν οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν οὐδὲ γὰρ ἐστὶν πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν **18** ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιτο οἱ ποιῶντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς **19** οἴκος Ἰσραηλ εὐλογήσατε τὸν κύριον οἴκος Ααρων εὐλογήσατε τὸν κύριον **20** οἴκος Λευι εὐλογήσατε τὸν κύριον οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον εὐλογήσατε τὸν κύριον **21** εὐλογητὸς κύριος ἐκ Σιων ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλημ

136 ἀλληλουα ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **2** ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **3** ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **4** τῷ ποιῶντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **5** τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **6** τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **7** τῷ ποιήσαντι

φῶτα μεγάλα μόνῳ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **8** τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **9** τὴν σελήνην καὶ τὰ ἄστρα εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **10** τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **11** καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **12** ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **13** τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **14** καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **15** καὶ ἐκτινάξαντι Φαραῶν καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθρὰν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **16** τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ τῷ ἐξαγαγόντι ὕδωρ ἐκ πέτρας ἀκροτόμου ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **17** τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **18** καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **19** τὸν Σηων βασιλέα τῶν Αμορραίων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **20** καὶ τὸν Ωγ βασιλέα τῆς Βασαν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **21** καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **22** κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλω αὐτοῦ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **23** ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ κύριος ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **24** καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **25** ὁ διδοὺς τροφήν πάσῃ σαρκὶ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **26** ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ

137 τῷ Δαυιδ ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσασμεν καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιων **2** ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν

μέσω αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν **3** ὅτι ἐκεῖ ἐπληρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ὠδῶν καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ὠδῶν Σιων **4** πῶς ἄσωμεν τὴν ὠδὴν κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας **5** ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ἱερουσαλημ ἐπιλησθεῖή ἡ δεξιὰ μου **6** κολληθεῖή ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου ἐὰν μὴ σου μνησθῶ ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλημ ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου **7** μνήσθητι κύριε τῶν υἰῶν Ἐδωμ τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλημ τῶν λεγόντων ἐκκενοῦτε ἐκκενοῦτε ἕως ὁ θεμέλιος ἐν αὐτῇ **8** θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν **9** μακάριος ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν

138 τῷ Δαυιδ ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ὅτι ἤκουσας τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι **2** προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίον σου καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν ὄνομα τὸ λόγιόν σου **3** ἐν ἧ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε ταχὺ ἐπάκουσόν μου πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου ἐν δυνάμει **4** ἐξομολογησάσθωσάν σοι κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου **5** καὶ ἄσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς κυρίου ὅτι μεγάλη ἡ δόξα κυρίου **6** ὅτι ὑψηλὸς κύριος καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει **7** ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως ζήσεις με ἐπ' ὀργῆν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖρά σου καὶ ἔσωσέν με ἡ δεξιὰ σου **8** κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρῆς

139 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κύριε ἐδοκίμασάς με καὶ ἔγνως με **2** σὺ ἔγνως τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου σὺ συνηκας

τοὺς διαλογισμοὺς μου ἀπὸ μακρόθεν 3 τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοιῖνόν μου σὺ ἐξιχνίασας καὶ πάσας τὰς ὁδοὺς μου προεΐδες 4 ὅτι οὐκ ἔστιν λόγος ἐν γλώσση μου 5 ἰδοὺ κύριε σὺ ἔγνωσ πάντα τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου 6 ἔθαυμαστώθη ἡ γυνώσις σου ἐξ ἐμοῦ ἐκραταιώθη οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν 7 ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω 8 ἔὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν σὺ εἶ ἐκεῖ ἔὰν καταβῶ εἰς τὸν ἄδην πάρει (Sheel h7585) 9 ἔὰν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὄρθρον καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης 10 καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου ὁδηγήσει με καὶ καθέξει με ἡ δεξιὰ σου 11 καὶ εἶπα ἄρα σκότος καταπατήσει με καὶ νύξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου 12 ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ καὶ νύξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται ὡς τὸ σκότος αὐτῆς οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς 13 ὅτι σὺ ἐκτίσω τοὺς νεφρούς μου κύριε ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρὸς μου 14 ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι φοβερῶς ἔθαυμαστώθην θαυμάσια τὰ ἔργα σου καὶ ἡ ψυχὴ μου γινώσκει σφόδρα 15 οὐκ ἐκρύβη τὸ ὄστοῦν μου ἀπὸ σοῦ ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς 16 τὸ ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφίσονται ἡμέρας πλασθήσονται καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς 17 ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ θεὸς λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν 18 ἐξαριθμήσομαι αὐτούς καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται ἐξηγέρθην καὶ ἔτι εἰμι μετὰ σοῦ 19 ἔὰν ἀποκτείνης ἀμαρτωλοὺς ὁ θεὸς ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ 20 ὅτι ἔρεις εἰς διαλογισμόν λήμψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου 21 οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε κύριε ἐμίσησα καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς σου ἐξετηκόμην 22 τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς εἰς ἐχθρούς ἐγένοντό μοι 23 δοκίμασόν με ὁ θεὸς καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου ἔτασόν με καὶ γνῶθι τὰς τρίβους

μου 24 καὶ ἰδὲ εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοὶ καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνία

140 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐξελοῦ με κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με 2 οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίας ἐν καρδίᾳ ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους 3 ἠκόνησαν γλώσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφρατος ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν διάψαλμα 4 φύλαξόν με κύριε ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με οἵτινες ἐλογίσαντο ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου 5 ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι καὶ σχοιῖνα διέτειναν παγίδας τοῖς ποσίν μου ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλον ἔθεντό μοι διάψαλμα 6 εἶπα τῷ κυρίῳ θεὸς μου εἶ σὺ ἐνώτισαι κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου 7 κύριε κύριε δύναμις τῆς σωτηρίας μου ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου 8 μὴ παραδῶς με κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἀμαρτωλῶ διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ μὴ ἐγκαταλίπης με μήποτε ὑψωθῶσιν διάψαλμα 9 ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς 10 πεσοῦνται ἐπ' αὐτούς ἄνθρακες ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς ἐν τάλαιπωρίαίς οὐ μὴ ὑποστῶσιν 11 ἀνήρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν 12 ἔγνωσ ὅτι ποιήσει κύριος τὴν κρίσιν τοῦ πτωχοῦ καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων 13 πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου

141 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου πρόσχευ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ 2 κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἔσπερινή 3 τοῦ κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου 4 μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας

τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις ἀνομίαν καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν **5** παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν **6** κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου ὅτι ἠδύνθησαν **7** ὡσεὶ πάχος γῆς διερράγη ἐπὶ τῆς γῆς διεσκορπίσθη τὰ ὄστα ἡμῶν παρὰ τὸν ἄδην (Sheol **h7585**) **8** ὅτι πρὸς σέ κύριε κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σέ ἤλπισα μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου **9** φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν **10** πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτοῦ ἀμαρτωλοὶ κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως οὗ ἂν παρέλθω

142 συνέσεως τῷ Δαυιδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ προσευχὴ φωνῆ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα φωνῆ μου πρὸς κύριον ἐδεήθη **2** ἐκχεῶ ἐναντίον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου τὴν θλίψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ **3** ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἧ ἔπορευόμην ἔκρυσαν παγίδα μοι **4** κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον ὅτι οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου **5** ἐκέκραξα πρὸς σέ κύριε εἶπα σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου μερίς μου ἐν γῆ ζώντων **6** πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου ὅτι ἐταπεινώθη σφόδρα ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδικόντων με ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ **7** ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου κύριε ἐμέ ὑπομενοῦσιν δίκαιοι ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι

143 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ὅτε αὐτὸν ὁ υἱὸς καταδιώκει κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐπάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου **2** καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου

σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν **3** ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου ἐταπεινώσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου ἐκάθισέν με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος **4** καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου **5** ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων καὶ ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων **6** διεπέτασα τὰς χειράς μου πρὸς σέ ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοι διάψαλμα **7** ταχὺ εἰσάκουσόν μου κύριε ἐξέλιπεν τὸ πνεῦμά μου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον **8** ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶν τὸ ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα γνῶρισόν μοι κύριε ὁδὸν ἐν ἧ πορευέσομαι ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου **9** ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου κύριε ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον **10** δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς μου τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ **11** ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου κύριε ζήσεις με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου **12** καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολεθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι δούλός σου εἰμι ἐγώ

144 τῷ Δαυιδ πρὸς τὸν Γολιαδ εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς μου ὁ διδάσκων τὰς χειράς μου εἰς παράταξιν τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον **2** ἔλεός μου καὶ καταφυγὴ μου ἀντιλήμπτωρ μου καὶ ῥύστης μου ὑπερασπιστής μου καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα ὁ ὑποτάσσω τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ **3** κύριε τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ ἡ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι λογίζῃ αὐτόν **4** ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιά παράγουσιν **5** κύριε κλῖνον οὐρανούς σου καὶ κατάρβηθι ἄψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται **6** ἄστραψον ἀστραπὴν καὶ σκορπιεῖς αὐτούς ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου καὶ συνταράξεις αὐτούς **7** ἐξαπόστειλον τὴν χειρά σου ἐξ ὑψους ἐξελοῦ με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων

πολλῶν ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων 8 ὧν τὸ στόμα ἐλάλησεν ματαιότητα καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας 9 ὁ θεὸς ᾤδῃν καινὴν ἄσμοαί σοι ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι 10 τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσιν τῷ λυτρουμένῳ Δαυιδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς 11 ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων ὧν τὸ στόμα ἐλάλησεν ματαιότητα καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας 12 ὧν οἱ υἱοὶ ὡς νεόφυτα ἠδρυμμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμένοι περικεκοσμημένοι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ 13 τὰ ταμίεια αὐτῶν πλήρη ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο τὰ πρόβατα αὐτῶν πολυτόκα πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν 14 οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς οὐκ ἔστιν κατάπτωμα φραγμοῦ οὐδὲ διεξόδος οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν 15 ἐμακάρισαν τὸν λαόν ᾧ ταυτὰ ἔστιν μακάριος ὁ λαός οὗ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ

145 αἴνεσις τῷ Δαυιδ ὑψώσω σε ὁ θεὸς μου ὁ βασιλεὺς μου καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος 2 καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος 3 μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν πέρας 4 γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου καὶ τὴν δυνάμιν σου ἀπαγγελοῦσιν 5 τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου λαλήσουσιν καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῆσονται 6 καὶ τὴν δυνάμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσιν καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῆσονται 7 μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύζονται καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται 8 οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος 9 χρηστὸς κύριος τοῖς σύμπασιν καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ 10 ἐξομολογησάσθωσάν σοι κύριε πάντα τὰ ἔργα σου καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε

11 δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσιν καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσιν 12 τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου 13 ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ πιστὸς κύριος ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ὄσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ 14 ὑποστηρίζει κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους 15 οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσιν καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ 16 ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας 17 δίκαιος κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ὄσιος ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ 18 ἐγγὺς κύριος πᾶσιν τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ 19 θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσεται καὶ σώσει αὐτοῦς 20 φυλάσσει κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολεθρεύσει 21 αἴνεσιν κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος

146 ἀλληλουαία Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου αἴνει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον 2 αἰνέσω κύριον ἐν ζωῇ μου ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω 3 μὴ πεποιθήατε ἐπ' ἄρχοντας καὶ ἐφ' υἱοὺς ἀνθρώπων οἷς οὐκ ἔστιν σωτηρία 4 ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν 5 μακάριος οὗ ὁ θεὸς Ἰακωβ βοηθὸς ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ 6 τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα 7 ποιῶντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσιν κύριος λύει πεπεδημένους 8 κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους κύριος σοφοῖ τυφλοῦς

κύριος ἀγαπᾷ δικαίους **9** κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους ὄρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήμψεται καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ **10** βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα ὁ θεὸς σου Σιων εἰς γενεάν καὶ γενεάν

147 αλληλουια Αγγαίου καὶ Ζαχαρίου αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸν ψαλμὸς τῷ θεῷ ἡμῶν ἡδυνθεῖν αἴνεσις **2** οἰκοδομῶν Ἱερουσαλημ ὁ κύριος καὶ τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει **3** ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματά αὐτῶν **4** ὀρθῶν πλήθη ἄστρον καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν **5** μέγας ὁ κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἄριθμὸς **6** ἀναλαμβάνων πραεῖς ὁ κύριος ταπεινῶν δὲ ἀμαρτωλοὺς ἕως τῆς γῆς **7** ἐξάρξατε τῷ κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρα **8** τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις τῷ ἐτοιμάζοντι τῇ γῆ ὑετὸν τῷ ἐξαντέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων **9** διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφήν αὐτῶν καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν **10** οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ **11** εὐδοκεῖ κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ **12** αλληλουια Αγγαίου καὶ Ζαχαρίου ἐπαίνει Ἱερουσαλημ τὸν κύριον αἶνει τὸν θεόν σου Σιων **13** ὅτι ἐνίσχυσεν τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου εὐλόγησεν τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί **14** ὁ τιθεὶς τὰ ὄρη σου εἰρήνην καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε **15** ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῆ ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ **16** τοῦ διδόντος χιόνα ὡσεὶ ἔριον ὀμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος **17** βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται **18** ἀποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ τήξει αὐτὰ πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ῥησεται ὕδατα **19** ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ

τῷ Ἰακωβ δικαιοῦματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραὴλ **20** οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς

148 αλληλουια Αγγαίου καὶ Ζαχαρίου αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις **2** αἰνεῖτε αὐτόν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτόν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ **3** αἰνεῖτε αὐτόν ἥλιος καὶ σελήνη αἰνεῖτε αὐτόν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς **4** αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν **5** αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου ὅτι αὐτὸς εἶπεν καὶ ἐγενήθησαν αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν **6** ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος πρόσταγμα ἔθετο καὶ οὐ παρελύσεται **7** αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῆς γῆς δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι **8** πῦρ χάλαζα χιών κρύσταλλος πνεῦμα καταγιγίδους τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ **9** τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι **10** τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά **11** βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοὶ ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς **12** νεανίσκοι καὶ παρθένοι πρεσβῦται μετὰ νεωτέρων **13** αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου ἢ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ **14** καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ

149 αλληλουια ἄσατε τῷ κυρίῳ ἄσμα καινὸν ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων **2** εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν καὶ υἱοὶ Σιων ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν **3** αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ **4** ὅτι εὐδοκεῖ κύριος ἐν λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ **5** καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν **6** αἱ ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν καὶ

ρόμφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν 7 τοῦ
ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐλεγμοὺς ἐν
τοῖς λαοῖς 8 τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν
πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις
σιδηραῖς 9 τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
δόξα αὕτη ἐστὶν πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ

150 αλληλουια αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς
ἁγίοις αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι
δυναμέως αὐτοῦ 2 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς
δυναστείαις αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ 3 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ
σάλπιγγος αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ
4 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ 5 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις εὐήχοις αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ 6 πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον
αλληλουια

Παροιμίες

1 παροιμίες Σαλωμώντος υιού Δαυιδ ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραηλ **2** γινῶναι σοφίαν καὶ παιδεῖαν νοῆσαί τε λόγους φρονήσεως **3** δέξασθαί τε στροφάς λόγων νοῆσαί τε δικαιοσύνην ἀληθῆ καὶ κρίμα κατευθύνειν **4** ἵνα δῶ ἀκάκοις πανουργίαν παιδί δὲ νέω αἴσθησίν τε καὶ ἔννοιαν **5** τῶνδε γὰρ ἀκούσας σοφὸς σοφώτερος ἔσται ὁ δὲ νοήμων κυβέρνησιν κτήσεται **6** νοήσει τε παραβολὴν καὶ σκοτεινὸν λόγον ῥήσεις τε σοφῶν καὶ αἰνίγματα **7** ἀρχὴ σοφίας φόβος θεοῦ σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιούσιν αὐτήν εὐσέβεια δὲ εἰς θεὸν ἀρχὴ αἰσθήσεως σοφίαν δὲ καὶ παιδεῖαν ἀσεβεῖς ἐξουθενήσουσιν **8** ἄκουε υἱὲ παιδεῖαν πατρός σου καὶ μὴ ἀπόσῃ θεσμοὺς μητρός σου **9** στέφανον γὰρ χαρίτων δέξῃ σῆ κορυφῇ καὶ κλοιδὸν χρύσειον περὶ σῶ τραχήλῳ **10** υἱέ μὴ σε πλανήσωσιν ἄνδρες ἀσεβεῖς μηδὲ βουληθῆς ἐὰν παρακαλέσωσί σε λέγοντες **11** ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν κοινώησον αἵματος κρύψωμεν δὲ εἰς γῆν ἄνδρα δίκαιον ἀδίκως **12** καταπίωμεν δὲ αὐτὸν ὥσπερ ἄδης ζῶντα καὶ ἄρωμεν αὐτοῦ τὴν μνήμην ἐκ γῆς (Sheol h7585) **13** τὴν κτήσιν αὐτοῦ τὴν πολυτελεῖα καταλαβόμεθα πλήσωμεν δὲ οἴκους ἡμετέρους σκύλων **14** τὸν δὲ σὸν κληρον βάλε ἐν ἡμῖν κοινὸν δὲ βαλλάντιον κτησόμεθα πάντες καὶ μαρσιπίον ἐν γεννηθῆτω ἡμῖν **15** μὴ πορευθῆς ἐν ὁδῶ μετ' αὐτῶν ἐκκλινὸν δὲ τὸν πόδα σου ἐκ τῶν τρίβων αὐτῶν **16** οἱ γὰρ πόδες αὐτῶν εἰς κακίαν τρέχουσιν καὶ ταχινοὶ τοῦ ἐκχέαι αἵμα **17** οὐ γὰρ ἀδίκως ἐκτείνεται δίκτυα πτερωτοῖς **18** αὐτοὶ γὰρ οἱ φόνου μετέχοντες θησαυρίζουσιν ἑαυτοῖς κακά ἢ δὲ καταστροφὴ ἀνδρῶν παρανόμων κακῆ **19** αὐταὶ αἱ ὁδοὶ εἰσὶν πάντων τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα τῇ γὰρ ἀσεβείᾳ τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν ἀφαιροῦνται **20** σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται ἐν δὲ πλατείαις παρρησίαν ἄγει **21** ἐπ' ἄκρων δὲ τειχεῶν κηρύσσεται ἐπὶ δὲ πύλαις δυναστῶν

παρεδρεῦει ἐπὶ δὲ πύλαις πόλεως θαρροῦσα λέγει **22** ὅσον ἂν χρόνον ἄκακοι ἔχωνται τῆς δικαιοσύνης οὐκ αἰσχυνθήσονται οἱ δὲ ἄφρονες τῆς ὕβρεως ὄντες ἐπιθυμηταὶ ἀσεβεῖς γενόμενοι ἐμίσησαν αἴσθησιν **23** καὶ ὑπεύθυνοι ἐγένοντο ἐλέγχους ἰδοὺ προήσομαι ὑμῖν ἐμῆς πνοῆς ῥῆσιν διδάξω δὲ ὑμᾶς τὸν ἐμὸν λόγον **24** ἐπειδὴ ἐκάλουν καὶ οὐχ ὑπήκουσατε καὶ ἐξέτεινον λόγους καὶ οὐ προσείχετε **25** ἀλλὰ ἀκύρους ἐποιεῖτε ἐμὰς βουλάς τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλέγχους ἠπειθήσατε **26** τοιγαροῦν κἀγὼ τῇ ὑμετέρᾳ ἀπωλείᾳ ἐπιγελάσομαι καταχαροῦμαι δὲ ἡνίκα ἂν ἔρχηται ὑμῖν ὄλεθρος **27** καὶ ὡς ἂν ἀφίκηται ὑμῖν ἄφρων θόρυβος ἢ δὲ καταστροφὴ ὁμοίως καταγιγίδι παρῆ καὶ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν θλίψις καὶ πολιορκία ἢ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν ὄλεθρος **28** ἔσται γὰρ ὅταν ἐπικαλέσηθέ με ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν ζητήσουσίν με κακοὶ καὶ οὐχ εὐρήσουσιν **29** ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν τὸν δὲ φόβον τοῦ κυρίου οὐ προσείλαντο **30** οὐδὲ ἠθελον ἐμαῖς προσέχειν βουλαῖς ἐμυκτῆριζον δὲ ἐμοὺς ἐλέγχους **31** τοιγαροῦν ἔδονται τῆς ἑαυτῶν ὁδοῦ τοὺς καρπούς καὶ τῆς ἑαυτῶν ἀσεβείας πλησθήσονται **32** ἀνθ' ὧν γὰρ ἠδίκουν νηπίους φονευθήσονται καὶ ἐξετασμοὺς ἀσεβεῖς ὀλεῖ **33** ὁ δὲ ἐμοῦ ἀκούων κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι καὶ ἡσυχάσει ἀφόβως ἀπὸ παντὸς κακοῦ

2 υἱέ ἐὰν δεξάμενος ῥῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς κρύψῃς παρὰ σεαυτῷ **2** ὑπακούσεται σοφίας τὸ οὖς σου καὶ παραβαλεῖς καρδίαν σου εἰς σύνεσιν παραβαλεῖς δὲ αὐτήν ἐπὶ νουθέτησιν τῷ υἱῷ σου **3** ἐὰν γὰρ τὴν σοφίαν ἐπικαλέσῃ καὶ τῇ συνέσει δῶς φωνὴν σου τὴν δὲ αἴσθησιν ζητήσῃς μεγάλη τῇ φωνῇ **4** καὶ ἐὰν ζητήσῃς αὐτήν ὡς ἀργύριον καὶ ὡς θησαυροὺς ἐξερευνήσῃς αὐτήν **5** τότε συνήσεις φόβον κυρίου καὶ ἐπίγνωσιν θεοῦ εὐρήσεις **6** ὅτι κύριος δίδωσιν σοφίαν καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ γνώσις καὶ σύνεσις **7** καὶ θησαυρίζει τοῖς κατορθοῦσι σωτηρίαν ὑπερασπιεῖ

τὴν πορείαν αὐτῶν 8 τοῦ φυλάξει ὁδοὺς δικαιομάτων καὶ ὁδὸν εὐλαβουμένων αὐτὸν διαφυλάξει 9 τότε συνήσεις δικαιοσύνην καὶ κρίμα καὶ κατορθώσεις πάντας ἄξονας ἀγαθοῦς 10 ἔαν γὰρ ἔλθῃ ἡ σοφία εἰς σὴν διάνοιαν ἡ δὲ αἰσθησις τῇ σῆ ψυχῇ καλὴ εἶναι δόξη 11 βουλή καλὴ φυλάξει σε ἔννοια δὲ ὁσία τηρήσει σε 12 ἵνα ῥύσηταί σε ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς λαλοῦντος μηδὲν πιστόν 13 ὧ οἱ ἐγκαταλείποντες ὁδοὺς εὐθείας τοῦ πορευέσθαι ἐν ὁδοῖς σκότους 14 οἱ εὐφραινόμενοι ἐπὶ κακοῖς καὶ χαίροντες ἐπὶ διαστροφῇ κακῇ 15 ὧν αἱ τρίβοι σκολιαὶ καὶ καμπύλαι αἱ τροχιαὶ αὐτῶν 16 τοῦ μακρὰν σε ποιῆσαι ἀπὸ ὁδοῦ εὐθείας καὶ ἀλλότριον τῆς δικαίας γνώμης 17 υἱέ μὴ σε καταλάβῃ κακὴ βουλή ἡ ἀπολείπουσα διδασκαλίαν νεότητος καὶ διαθήκην θεῖαν ἐπιλεησμένη 18 ἔθετο γὰρ παρὰ τῷ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς καὶ παρὰ τῷ ἄδῃ μετὰ τῶν γηγενῶν τοὺς ἄξονας αὐτῆς 19 πάντες οἱ πορευόμενοι ἐν αὐτῇ οὐκ ἀναστρέψουσιν οὐδὲ μὴ καταλάβωσιν τρίβους εὐθείας οὐ γὰρ καταλαμβάνονται ὑπὸ ἐνιαυτῶν ζωῆς 20 εἰ γὰρ ἐπορεύοντο τρίβους ἀγαθὰς εὗροσαν ἂν τρίβους δικαιοσύνης λείους 21 χρηστοὶ ἔσονται οἰκίητορες γῆς ἄκακοι δὲ ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ ὅτι εὐθεῖς κατασκηνώσουσι γῆν καὶ ὄσιοι ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ 22 ὁδοὶ ἀσεβῶν ἐκ γῆς ὀλοῦνται οἱ δὲ παράνομοι ἐξωσθήσονται ἀπ' αὐτῆς

3 υἱέ ἐμῶν νομίμων μὴ ἐπιλανθάνου τὰ δὲ ῥήματά μου τηρεῖτω σὴ καρδιά 2 μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς καὶ εἰρήνην προσθήσουσίν σοι 3 ἐλεημοσύνη καὶ πίστεις μὴ ἐκλιπέτωσάν σε ἄφαιψαι δὲ αὐτὰς ἐπὶ σῷ τραχήλῳ καὶ εὐρήσεις χάριν 4 καὶ προνοοῦ καλὰ ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀνθρώπων 5 ἴσθι πεποιθῶς ἐν ὄλῃ καρδίᾳ ἐπὶ θεῷ ἐπὶ δὲ σῆ σοφία μὴ ἐπαίρου 6 ἐν πάσαις ὁδοῖς σου γνῶριζε αὐτὴν ἵνα ὀρθοτομῇ τὰς ὁδοὺς σου ὁ δὲ πούς σου οὐ μὴ προσκόπη 7 μὴ ἴσθι φρόνιμος

παρὰ σεαυτῷ φοβοῦ δὲ τὸν θεὸν καὶ ἔκκλινε ἀπὸ παντὸς κακοῦ 8 τότε ἴσθις ἔσται τῷ σώματί σου καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου 9 τίμα τὸν κύριον ἀπὸ σῶν δικαίων πόνων καὶ ἀπάρχου αὐτῷ ἀπὸ σῶν καρπῶν δικαιοσύνης 10 ἵνα ἰμπληθῆται τὰ ταμίειά σου πλησμονῆς σίτου οἴνω δὲ αἱ ληνοὶ σου ἐκβλύζωσιν 11 υἱέ μὴ ὀλιγῶρει παιδείας κυρίου μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος 12 ὃν γὰρ ἀγαπᾷ κύριος παιδεύει μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται 13 μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὗρεν σοφίαν καὶ θνητὸς ὃς εἶδεν φρόνησιν 14 κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυροῦς 15 τιμιωτέρα δὲ ἐστὶν λίθων πολυτελῶν οὐκ ἀντιτάξεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν εὐγνωστός ἐστὶν πᾶσιν τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστὶν 16 μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ 17 αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαὶ καὶ πάντες οἱ τρίβοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ 18 ξύλον ζωῆς ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς καὶ τοῖς ἐπεριδομένοις ἐπ' αὐτὴν ὡς ἐπὶ κύριον ἀσφαλῆς 19 ὁ θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσεν τὴν γῆν ἠτοιμάσεν δὲ οὐρανούς ἐν φρονήσει 20 ἐν αἰσθήσει ἄβυσσοι ἐρράγησαν νέφη δὲ ἐρρύησαν δρόσους 21 υἱέ μὴ παραρρυῆς τήρησον δὲ ἐμὴν βουλήν καὶ ἔννοιαν 22 ἵνα ζῆσῃ ἡ ψυχὴ σου καὶ χάρις ἧ περὶ σῷ τραχήλῳ ἔσται δὲ ἴσθις ταῖς σαρξί σου καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σοῖς ὀστέοις 23 ἵνα πορεύῃ πεποιθῶς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδοὺς σου ὁ δὲ πούς σου οὐ μὴ προσκόπη 24 ἔαν γὰρ κἄθῃ ἄφοβος ἔσῃ ἔαν δὲ καθεύδῃς ἠδέως ὑπνώσεις 25 καὶ οὐ φοβηθῆσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν οὐδὲ ὀρμας ἀσεβῶν ἐπερχομένας 26 ὁ γὰρ κύριος ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου καὶ ἐρείσει σὸν πόδα ἵνα μὴ σαλευθῆς 27 μὴ ἀπόσχη εὖ ποιεῖν ἐνδεὴ ἠνίκα ἂν ἔχη ἡ χεὶρ σου βοηθεῖν 28 μὴ εἴπῃς ἐπανελθῶν ἐπάνηκε καὶ αὔριον δώσω δυνατοῦ σου ὄντος

εὖ ποιεῖν οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἢ ἐπιούσα 29
μὴ τεκτῆνη ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ παροικούντα
καὶ πεποιοῦθα ἐπὶ σοί 30 μὴ φιλεχθρήσης πρὸς
ἄνθρωπον μάτην μὴ τι εἰς σέ ἐργάσεται κακόν 31
μὴ κτήση κακῶν ἀνδρῶν ὄνειδι μηδὲ ζηλώσης
τὰς ὁδοὺς αὐτῶν 32 ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι κυρίου
πᾶς παράνομος ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδριάζει
33 κατὰρα θεοῦ ἐν οἴκοις ἀσεβῶν ἐπαύλεις δὲ
δικαίων εὐλογοῦνται 34 κύριος ὑπερηφάνους
ἀντιτάσσει ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν 35
δόξαν σοφοὶ κληρονομήσουσιν οἱ δὲ ἀσεβεῖς
ὑψωσαν ἀτιμίαν

4 ἀκούσατε παῖδες παιδείαν πατρὸς καὶ
προσέχετε γνῶναι ἔννοιαν 2 δῶρον γὰρ
ἀγαθὸν δωροῦμαι ὑμῖν τὸν ἐμὸν νόμον μὴ
ἐγκαταλίπητε 3 υἱὸς γὰρ ἐγενόμην καγὼ πατρὶ
ὑπήκοος καὶ ἀγαπῶμενος ἐν προσώπῳ μητρός 4
οἱ ἔλεγον καὶ ἐδίδασκόν με ἐρειδέτω ὁ ἡμέτερος
λόγος εἰς σὴν καρδίαν 5 φύλασσε ἐντολάς μὴ
ἐπιλάθῃ μηδὲ παρίδῃς ῥῆσιν ἐμοῦ στόματος
6 μηδὲ ἐγκαταλίπῃς αὐτήν καὶ ἀνθέξεται σου
ἐράσθητι αὐτῆς καὶ τηρήσει σε 8 περιχαράκωσον
αὐτήν καὶ ὑψώσει σε τίμησον αὐτήν ἵνα σε
περιλάβῃ 9 ἵνα δῶ τῇ σῇ κεφαλῇ στέφανον
χαρίτων στεφάνῳ δὲ τρυφῆς ὑπερασπίση σου
10 ἄκουε υἰέ καὶ δέξαι ἐμοὺς λόγους καὶ
πληθυνθήσεται ἔτη ζωῆς σου ἵνα σοι γένωνται
πολλοὶ ὁδοὶ βίου 11 ὁδοὺς γὰρ σοφίας διδάσκω
σε ἐμβιβάζω δέ σε τροχιαῖς ὀρθαῖς 12 ἐὰν γὰρ
πορεύῃ οὐ συγκλεισθήσεται σου τὰ διαβήματα
ἐὰν δὲ τρέχῃς οὐ κοπιᾶσεις 13 ἐπιλαβοῦ ἐμῆς
παιδείας μὴ ἀφῆς ἀλλὰ φύλαξον αὐτήν σεαυτῷ
εἰς ζωὴν σου 14 ὁδοὺς ἀσεβῶν μὴ ἐπέλθῃς μηδὲ
ζηλώσης ὁδοὺς παρανόμων 15 ἐν ᾧ ἂν τόπῳ
στρατοπεδεύσωσιν μὴ ἐπέλθῃς ἐκεῖ ἔκκλινον
δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ παράλλαξον 16 οὐ γὰρ μὴ
ὑπνώσωσιν ἐὰν μὴ κακοποιήσωσιν ἀφήρηται
ὁ ὕπνος αὐτῶν καὶ οὐ κοιμῶνται 17 οἶδε γὰρ
σιτοῦνται σῖτα ἀσεβείας οἶνῳ δὲ παρανόμῳ

μεθύσκονται 18 αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων ὁμοίως
φωτὶ λάμπουσιν προπορεύονται καὶ φωτίζουνσιν
ἕως κατορθώσῃ ἡμέρα 19 αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν
σκοτειναὶ οὐκ οἶδασιν πῶς προσκόπτουσιν 20 υἰέ
ἐμῆ ῥῆσει πρόσεχε τοῖς δὲ ἐμοῖς λόγοις παράβαλε
σὸν οὖς 21 ὅπως μὴ ἐκλίπωσίν σε αἱ πηγαί
σου φύλασσε αὐτὰς ἐν σῇ καρδίᾳ 22 ζωὴ γὰρ
ἔστιν τοῖς εὐρίσκουσιν αὐτὰς καὶ πάση σαρκὶ
ἴασις 23 πάση φυλακῇ τήρει σὴν καρδίαν ἐκ
γὰρ τούτων ἔξοδοι ζωῆς 24 περίελε σεαυτοῦ
σκολιὸν στόμα καὶ ἄδικα χεῖλη μακρὰν ἀπὸ σοῦ
ἄψωσαι 25 οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὀρθὰ βλέπέτωσαν τὰ
δὲ βλέφαρά σου νευέτω δίκαια 26 ὀρθὰς τροχιάς
ποιεῖ σοῖς ποσὶν καὶ τὰς ὁδοὺς σου κατεύθυνε 27
μὴ ἐκκλίνῃς εἰς τὰ δεξιὰ μηδὲ εἰς τὰ ἀριστερά
ἀπόστρεψον δὲ σὸν πόδα ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς ὁδοὺς
γὰρ τὰς ἐκ δεξιῶν οἶδεν ὁ θεὸς διστραμμένα δέ
εἰσιν αἱ ἐξ ἀριστερῶν αὐτὸς δὲ ὀρθὰς ποιήσει
τὰς τροχιάς σου τὰς δὲ πορείας σου ἐν εἰρήνῃ
προάξει

5 υἰέ ἐμῆ σοφία πρόσεχε ἐμοῖς δὲ λόγοις
παράβαλε σὸν οὖς 2 ἵνα φυλάξῃς ἔννοιαν
ἀγαθὴν αἴσθησιν δὲ ἐμῶν χειλέων ἐντέλλομαί
σοι 3 μὴ πρόσεχε φαύλη γυναικί μέλι γὰρ
ἀποστάζει ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρνῃς ἢ πρὸς
καιρὸν λιπαίνει σὸν φάρυγγα 4 ὕστερον μέντοι
πικρότερον χολῆς εὐρήσεις καὶ ἠκονημένον
μᾶλλον μαχαίρας διστόμου 5 τῆς γὰρ ἀφροσύνης
οἱ πόδες κατάγουσιν τοὺς χρωμένους αὐτῇ μετὰ
θανάτου εἰς τὸν ἄδην τὰ δὲ ἴχνη αὐτῆς οὐκ
ἐρείδεται (Sheol h7585) 6 ὁδοὺς γὰρ ζωῆς οὐκ
ἐπέρχεται σφαιραὶ δὲ αἱ τροχιαὶ αὐτῆς καὶ οὐκ
εὐγνωστοὶ 7 νῦν οὖν υἰέ ἄκουέ μου καὶ μὴ
ἀκύρους ποιήσης ἐμοὺς λόγους 8 μακρὰν ποιήσον
ἀπ' αὐτῆς σὴν ὁδὸν μὴ ἐγγίσης πρὸς θύρας
οἴκων αὐτῆς 9 ἵνα μὴ πρόη ἄλλοις ζωὴν σου
καὶ σὸν βίον ἀνελεήμοσιν 10 ἵνα μὴ πλησθῶσιν
ἀλλότριοι σῆς ἰσχύος οἱ δὲ σοὶ πόνοι εἰς οἶκος
ἀλλοτριῶν εισέλθωσιν 11 καὶ μεταμεληθήσῃ

ἐπ' ἐσχάτων ἡνίκα ἂν κατατριβῶσιν σάρκες
σώματός σου **12** καὶ ἐρεῖς πῶς ἐμίσησα παιδείαν
καὶ ἐλέγχους ἐξέκλινεν ἡ καρδία μου **13** οὐκ
ἤκουον φωνὴν παιδεύοντός με καὶ διδάσκοντός
με οὐδὲ παρέβαλλον τὸ οὖς μου **14** παρ' ὀλίγον
ἐγενόμην ἐν παντὶ κακῶ ἐν μέσῳ ἐκκλησίας καὶ
συναγωγῆς **15** πῖνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων καὶ
ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς **16** μὴ ὑπερεκχέισθω σοι
τὰ ὕδατα ἐκ τῆς σῆς πηγῆς εἰς δὲ σὰς πλατείας
διαπορευέσθω τὰ σὰ ὕδατα **17** ἔστω σοι μόνω
ὑπάρχοντα καὶ μηδεὶς ἀλλότριος μετασχέτω σοι
18 ἡ πηγὴ σου τοῦ ὕδατος ἔστω σοι ἰδία καὶ
συνευφραίνου μετὰ γυναικὸς τῆς ἐκ νεότητός
σου **19** ἔλαφος φιλίας καὶ πῶλος σῶν χαρίτων
ὀμιλείτω σοι ἡ δὲ ἰδία ἡγείσθω σοι καὶ συνέστω
σοι ἐν παντὶ καιρῶ ἐν γὰρ τῇ ταύτης φιλίᾳ
συμπεριφερόμενος πολλοστός ἔσῃ **20** μὴ πολὺς
ἴσθι πρὸς ἀλλοτρίαν μηδὲ συνέχου ἀγκάλαις
τῆς μὴ ἰδίας **21** ἐνώπιον γὰρ εἰσιν τῶν τοῦ
θεοῦ ὀφθαλμῶν ὁδοὶ ἀνδρός εἰς δὲ πάσας τὰς
τροχιάς αὐτοῦ σκοπεύει **22** παρανομίαι ἄνδρα
ἀγρευούσιν σειραῖς δὲ τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν
ἕκαστος σφίγγεται **23** οὗτος τελευτᾷ μετὰ
ἀπαιδευτῶν ἐκ δὲ πλήθους τῆς ἑαυτοῦ βιότητος
ἐξερρίφη καὶ ἀπώλετο δι' ἀφροσύνην

6 υἱέ ἐὰν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον παραδώσεις σὴν
χειρὰ ἐχθρῶ **2** παγὶς γὰρ ἰσχυρὰ ἀνδρὶ τὰ ἴδια
χείλη καὶ ἀλίσκεται χεῖλεσιν ἰδίου στόματος
3 ποιεῖ υἱέ ἃ ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι καὶ σῶζου
ἡκεις γὰρ εἰς χεῖρας κακῶν διὰ σὸν φίλον ἴθι
μὴ ἐκλυόμενος παρόξυνε δὲ καὶ τὸν φίλον σου
ὄν ἐνεγυήσω **4** μὴ δῶς ὕπνον σοῖς ὄμμασιν
μηδὲ ἐπινυστάξης σοῖς βλεφάροις **5** ἵνα σῶζῃ
ὡσπερ δορκὰς ἐκ βρόχων καὶ ὡσπερ ὄρνεον
ἐκ παγίδος **6** ἴθι πρὸς τὸν μύρμηκα ὦ ὀκνηρέ
καὶ ζήλωσον ἰδῶν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ γενοῦ
ἐκείνου σοφώτερος **7** ἐκείνω γὰρ γεωργίου μὴ
ὑπάρχοντος μηδὲ τὸν ἀναγκάζοντα ἔχων μηδὲ
ὑπὸ δεσπότην ὢν **8** ἐτοιμάζεται θέρους τὴν

τροφὴν πολλήν τε ἐν τῷ ἀμήτῳ ποιεῖται τὴν
παράθεσιν ἢ πορευέσθι πρὸς τὴν μέλισσαν καὶ
μάθε ὡς ἐργάτις ἐστὶν τὴν τε ἐργασίαν ὡς σεμνήν
ποιεῖται ἧς τοὺς πόνους βασιλεῖς καὶ ἰδιῶται
πρὸς ὑγίειαν προσφέρονται ποθεινὴ δὲ ἐστὶν
πᾶσιν καὶ ἐπίδοξος καίπερ οὕσα τῇ ῥώμῃ ἀσθενῆς
τὴν σοφίαν τιμήσασα προήχθη **9** ἕως τίνος
ὀκνηρέ κατάκεισαι πότε δὲ ἐξ ὕπνου ἐγερθήσῃ
10 ὀλίγον μὲν ὕπνοις ὀλίγον δὲ κάθησαι μικρὸν
δὲ νυστάξεις ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίξῃ χερσὶν στήθη
11 εἴτ' ἐμπαραγίνεται σοι ὡσπερ κακὸς ὁδοιπόρος
ἢ πενία καὶ ἢ ἔνδεια ὡσπερ ἀγαθὸς δρομεὺς ἐὰν
δὲ ἄοκνος ἧς ἦξει ὡσπερ πηγὴ ὁ ἀμητός σου ἢ δὲ
ἔνδεια ὡσπερ κακὸς δρομεὺς ἀπαυτομολήσει **12**
ἀνὴρ ἄφρων καὶ παράνομος πορεύεται ὁδοὺς οὐκ
ἀγαθὰς **13** ὁ δ' αὐτὸς ἐννεύει ὀφθαλμῶ σημαίνει
δὲ ποδὶ διδάσκει δὲ ἐννεύμασιν δακτύλων **14**
διεστραμμένη δὲ καρδία τεκταίνεται κακὰ ἐν
παντὶ καιρῶ ὁ τοιοῦτος ταραχὰς συνίστησιν
πόλει **15** διὰ τοῦτο ἐξαπίνης ἔρχεται ἡ ἀπώλεια
αὐτοῦ διακοπὴ καὶ συντριβὴ ἀνιάτος **16** ὅτι
χαίρει πᾶσιν οἷς μισεῖ ὁ κύριος συντριβεται δὲ
δι' ἀκαθαρσίαν ψυχῆς **17** ὀφθαλμὸς ὑβριστοῦ
γλώσσα ἄδικος χεῖρες ἐκχέουσαι αἴμα δικαίου
18 καὶ καρδία τεκταινομένη λογισμοὺς κακοὺς
καὶ πόδες ἐπισπεύδοντες κακοποιεῖν **19** ἐκκαίει
ψεύδη μάρτυς ἄδικος καὶ ἐπιπέμπει κρίσεις
ἀνὰ μέσον ἀδελφῶν **20** υἱέ φύλασσε νόμους
πατρός σου καὶ μὴ ἀπόσῃ θεσμούς μητρός σου
21 ἄφαψαι δὲ αὐτοὺς ἐπὶ σῇ ψυχῇ διὰ παντός
καὶ ἐγκλοῖωσαι ἐπὶ σῶ τραχήλῳ **22** ἡνίκα ἂν
περιπατῆς ἐπάγου αὐτήν καὶ μετὰ σοῦ ἔστω ὡς
δ' ἂν καθεδύδης φυλαστέτω σε ἵνα ἐγειρομένω
συλλαλῇ σοι **23** ὅτι λύχνος ἐντολὴ νόμου καὶ
φῶς καὶ ὁδὸς ζωῆς ἔλεγχος καὶ παιδεία **24** τοῦ
διαφυλάσσειν σε ἀπὸ γυναικὸς ὑπάνδρου καὶ ἀπὸ
διαβολῆς γλώσσης ἀλλοτρίας **25** μὴ σε νικήσῃ
κάλλους ἐπιθυμία μηδὲ ἀγρευθῆς σοῖς ὀφθαλμοῖς
μηδὲ συναρπασθῆς ἀπὸ τῶν αὐτῆς βλεφάρων

26 τιμή γὰρ πόρνῃς ὄση καὶ ἑνὸς ἄρτου γυνῆ
δὲ ἀνδρῶν τιμίας ψυχὰς ἀγρεύει 27 ἀποδίσει
τις πῦρ ἐν κόλπῳ τὰ δὲ ἱμάτια οὐ κατακαύσει
28 ἢ περιπατήσει τις ἐπ' ἀνθράκων πυρός τοῦς
δὲ πόδας οὐ κατακαύσει 29 οὕτως ὁ εἰσελθὼν
πρὸς γυναῖκα ὑπανδρον οὐκ ἀθωωθήσεται οὐδὲ
πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς 30 οὐ θαυμαστὸν ἔαν
ἀλῶ τις κλέπτων κλέπτει γὰρ ἵνα ἐμπλήσῃ
τὴν ψυχὴν πεινῶν 31 ἔαν δὲ ἀλῶ ἀποτεῖσει
ἐπταπλάσια καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ δοῦς
ρύσεται ἑαυτὸν 32 ὁ δὲ μοιχὸς δι' ἑνδειαν φρενῶν
ἀπώλειαν τῆ ψυχῆ αὐτοῦ περιποιεῖται 33 ὀδύνας
τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει τὸ δὲ ὄνειδος αὐτοῦ οὐκ
ἐξαιλιφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα 34 μεστὸς γὰρ
ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς οὐ φείσεται ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως 35 οὐκ ἀνταλλάσσεται οὐδενὸς λύτρου
τὴν ἔχθραν οὐδὲ μὴ διαλυθῆ πολλῶν δώρων

7 υἱέ φύλασσε ἐμοὺς λόγους τὰς δὲ ἐμὰς ἐντολάς
κρύψον παρὰ σεαυτῶ υἱέ τίμα τὸν κύριον
καὶ ἰσχύσεις πλὴν δὲ αὐτοῦ μὴ φοβοῦ ἄλλον
2 φύλαξον ἐμὰς ἐντολάς καὶ βιώσεις τοὺς δὲ
ἐμοὺς λόγους ὥσπερ κόρας ὀμμάτων 3 περιθου
δὲ αὐτοὺς σοῖς δακτύλοις ἐπίγραψον δὲ ἐπὶ τὸ
πλάτος τῆς καρδίας σου 4 εἶπον τὴν σοφίαν
σὴν ἀδελφὴν εἶναι τὴν δὲ φρόνησιν γινώριμον
περιποίησαι σεαυτῶ 5 ἵνα σε τηρήσῃ ἀπὸ γυναικὸς
ἄλλοτρίας καὶ πονηρᾶς ἔαν σε λόγοις τοῖς πρὸς
χάριν ἐμβάλῃται 6 ἀπὸ γὰρ θυρίδος ἐκ τοῦ οἴκου
αὐτῆς εἰς τὰς πλατείας παρακύπτουσα 7 ὃν ἂν ἴδῃ
τῶν ἀφρόνων τέκνων νεανίαν ἐνδεῆ φρενῶν 8
παραπορευόμενον παρὰ γωνίαν ἐν δίοδοις οἴκων
αὐτῆς 9 καὶ λαλοῦντα ἐν σκότει ἐσπερινῶ ἠνίκα
ἂν ἠσυχία νυκτερινῆ ἦ καὶ γνοφώδης 10 ἢ δὲ
γυνὴ συναντᾷ αὐτῶ εἶδος ἔχουσα πορνικόν ἢ
ποιεῖ νέων ἐξίπτασθαι καρδίας 11 ἀνεπερωμένη
δὲ ἐστὶν καὶ ἄσωτος ἐν οἴκῳ δὲ οὐχ ἠσυχάζουσιν
οἱ πόδες αὐτῆς 12 χρόνον γὰρ τινα ἔξω ῥέμβεται
χρόνον δὲ ἐν πλατείαις παρὰ πᾶσαν γωνίαν
ἐνεδρεύει 13 εἶτα ἐπιλαβομένη ἐφίλησεν αὐτόν

ἀναιδεῖ δὲ προσώπῳ προσεῖπεν αὐτῶ 14 θυσία
εἰρηνικὴ μοί ἐστὶν σήμερον ἀποδίδωμι τὰς εὐχὰς
μου 15 ἔνεκα τούτου ἐξῆλθον εἰς συνάντησίν σοι
ποθοῦσα τὸ σὸν πρόσωπον εὕρηκά σε 16 κειρίαις
τέτακα τὴν κλίνην μου ἀμφιτάποις δὲ ἔστρωκα
τοῖς ἀπ' Αἰγύπτου 17 διέρραγκα τὴν κοίτην μου
κρόκῳ τὸν δὲ οἶκόν μου κινναμώμῳ 18 ἔλθὲ
καὶ ἀπολαύσωμεν φιλίας ἕως ὄρθρου δεῦρο καὶ
ἐγκυλισθῶμεν ἔρωτι 19 οὐ γὰρ πάρεστιν ὁ ἀνὴρ
μου ἐν οἴκῳ πεπόρευται δὲ ὁδὸν μακρὰν 20
ἐνδεδεσμὸν ἀργυρίου λαβὼν ἐν χειρὶ αὐτοῦ δι'
ἡμερῶν πολλῶν ἐπανήξει εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ
21 ἀπεπλάνησεν δὲ αὐτὸν πολλῆ ὀμιλίᾳ βρόχοις
τε τοῖς ἀπὸ χειλέων ἐξώκειλεν αὐτόν 22 ὁ
δὲ ἐπηκολούθησεν αὐτῇ κεφωθὴς ὥσπερ δὲ
βοῦς ἐπὶ σφαγὴν ἄγεται καὶ ὥσπερ κύων ἐπὶ
δεσμοὺς 23 ἢ ὡς ἔλαφος τοξέυματι πεπληγὸς
εἰς τὸ ἦπαρ σπεύδει δὲ ὥσπερ ὄρνεον εἰς παγίδα
οὐκ εἰδὼς ὅτι περὶ ψυχῆς τρέχει 24 νῦν οὖν υἱέ
ἄκουέ μου καὶ πρόσχε ρήμασιν στόματός μου
25 μὴ ἐκκλινάτω εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἡ καρδία
σου 26 πολλοὺς γὰρ τρώσασα καταβέβληκεν καὶ
ἀναρίθμητοί εἰσιν οὓς πεφόνευκεν 27 ὁδοὶ ἄδου
ὁ οἶκος αὐτῆς κατάγουσαι εἰς τὰ ταμίεια τοῦ
θανάτου (Sheol h7585)

8 σὺ τὴν σοφίαν κηρύξεις ἵνα φρόνησίς σοι
ὑπακούσῃ 2 ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων
ἐστὶν ἀνά μέσον δὲ τῶν τρίβων ἔστηκεν 3
παρὰ γὰρ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει ἐν δὲ
εἰσόδοις ὑμνεῖται 4 ὑμᾶς ὦ ἄνθρωποι παρακαλῶ
καὶ προῖμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων 5
νοήσατε ἄκακοι πανουργίαν οἱ δὲ ἀπαίδευτοι
ἐνθεσθε καρδίαν 6 εἰσακούσατέ μου σεμνὰ
γὰρ ἐρῶ καὶ ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων ὀρθὰ 7 ὅτι
ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ φάρυγξ μου ἐβδελυγμένα
δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ 8 μετὰ δικαιοσύνης
πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου οὐδὲν ἐν
αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλῶδες 9 πάντα
ἐνώπια τοῖς συνιοῦσιν καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι

γνώσιν 10 λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον
καὶ γνώσιν ὑπὲρ χρυσίον δεδοκιμασμένον
ἀνθαιρεῖσθε δὲ αἴσθησιν χρυσοῦ καθαροῦ 11
κρείστων γὰρ σοφία λίθων πολυτελῶν πᾶν δὲ
τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν 12 ἐγὼ ἡ σοφία
κατεσκίηνωσα βουλήν καὶ γνώσιν καὶ ἔννοϊαν
ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην 13 φόβος κυρίου μισεῖ ἀδικίαν
ὑβριν τε καὶ ὑπερηφανίαν καὶ ὁδοὺς πονηρῶν
μεμίσηκα δὲ ἐγὼ διεστραμμένας ὁδοὺς κακῶν
14 ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια ἐμὴ φρόνησις ἐμὴ
δὲ ἰσχύς 15 δι' ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσιν καὶ
οἱ δυνάσται γράφουσιν δικαιοσύνην 16 δι' ἐμοῦ
μεγιστᾶνες μεγαλύνονται καὶ τύραννοι δι' ἐμοῦ
κρατοῦσι γῆς 17 ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ οἱ
δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσιν 18 πλοῦτος καὶ δόξα
ἐμοὶ ὑπάρχει καὶ κτήσις πολλῶν καὶ δικαιοσύνη
19 βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι ὑπὲρ χρυσίον καὶ
λίθον τίμιον τὰ δὲ ἐμὰ γενήματα κρείσσω
ἀργυρίου ἐκλεκτοῦ 20 ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης
περιπατῶ καὶ ἀνὰ μέσον τρίβων δικαιώματος
ἀναστρέφομαι 21 ἵνα μερίσω τοῖς ἐμὲ ἀγαπῶσιν
ὑπαρξίν καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν ἐμπλήσω
ἀγαθῶν ἐὰν ἀναγγείλω ὑμῖν τὰ καθ' ἡμέραν
γινόμενα μνημονεύσω τὰ ἐξ αἰῶνος ἀριθμησαί
22 κύριος ἔκτισέν με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα
αὐτοῦ 23 πρὸ τοῦ αἰῶνος ἔθεμελίωσέν με ἐν
ἀρχῇ 24 πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι καὶ πρὸ τοῦ τὰς
ἀβύσσους ποιῆσαι πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς
τῶν ὑδάτων 25 πρὸ τοῦ ὄρη ἐδρασεθῆναι πρὸ δὲ
πάντων βουνῶν γεννᾶ με 26 κύριος ἐποίησεν
χώρας καὶ ἀοικήτους καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς
ὑπ' οὐρανόν 27 ἡνίκα ἠτοίμαζεν τὸν οὐρανόν
συμπαρήμην αὐτῷ καὶ ὅτε ἀφώριζεν τὸν ἑαυτοῦ
θρόνον ἐπ' ἀνέμων 28 ἡνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ
ἄνω νέφη καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ'
οὐρανόν 29 καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς
γῆς 30 ἤμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα ἐγὼ ἤμην
ἧ προσέχαιρεν καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραϊνόμενην
ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ 31 ὅτε

εὐφραίνεται τὴν οἰκουμένην συντελέσας καὶ
ἐνευφραίνεται ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων 32 νῦν οὖν υἱέ
ἄκουέ μου 34 μακάριος ἀνὴρ ὃς εἰσακούσεται
μου καὶ ἄνθρωπος ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει
ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς θύραις καθ' ἡμέραν τηρῶν
σταθμοὺς ἐμῶν εἰσόδων 35 αἱ γὰρ ἔξοδοί μου
ἔξοδοι ζωῆς καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ κυρίου
36 οἱ δὲ εἰς ἐμὲ ἀμαρτάνοντες ἀσεβοῦσιν τὰς
ἑαυτῶν ψυχὰς καὶ οἱ μισοῦντές με ἀγαπῶσιν
θάνατον

9 ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον καὶ
ὑπῆρξεν στύλους ἑπτὰ 2 ἔσφαξεν τὰ ἑαυτῆς
θύματα ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς
οἶνον καὶ ἠτοίμασεν τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν 3
ἀπέστειλεν τοὺς ἑαυτῆς δούλους συγκαλοῦσα
μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα
4 ὃς ἐστίν ἄφρων ἐκκλινάτω πρὸς με καὶ τοῖς
ἐνδεεῖσι φρενῶν εἶπεν 5 ἔλθατε φάγετε τῶν
ἐμῶν ἄρτων καὶ πίετε οἶνον ὃν ἐκέρασα ὑμῖν 6
ἀπολείπετε ἀφροσύνην καὶ ζήσεσθε καὶ ζητήσατε
φρόνησιν ἵνα βιώσητε καὶ κατορθώσατε ἐν
γνώσει σύνεσιν 7 ὁ παιδεύων κακοὺς λήμψεται
ἑαυτῷ ἀτιμίαν ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ μωμῆσεται
ἑαυτόν 8 μὴ ἔλεγχε κακοὺς ἵνα μὴ μισῶσιν
σε ἔλεγχε σοφόν καὶ ἀγαπήσει σε 9 δίδου
σοφῷ ἀφορμὴν καὶ σοφώτερος ἔσται γνώριζε
δικαίῳ καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι 10 ἀρχὴ
σοφίας φόβος κυρίου καὶ βουλή ἀγίων σύνεσις
τὸ γὰρ γινῶναι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς
11 τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον
καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς σου 12 υἱέ
ἐὰν σοφὸς γένη σεαυτῷ σοφὸς ἔσθι καὶ τοῖς
πλησίον ἐὰν δὲ κακὸς ἀποβῆς μόνος ἀναντλήσεις
κακὰ 13 γυνὴ ἄφρων καὶ θρασεῖα ἐνδεὴς ψωμοῦ
γίνεται ἢ οὐκ ἐπίσταται αἰσχύνην 14 ἐκάθισεν ἐπὶ
θύραις τοῦ ἑαυτῆς οἴκου ἐπὶ δίφρου ἐφανῶς ἐν
πλατεΐαις 15 προσκαλουμένη τοὺς παριόντας καὶ
κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν 16 ὃς ἐστὶν
ὑμῶν ἀφρονέστατος ἐκκλινάτω πρὸς με ἐνδεεῖσι

δὲ φρονήσεως παρακελεύομαι λέγουσα 17 ἄρτων κρυφίων ἡδέως ἄψασθε καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ 18 ὁ δὲ οὐκ οἶδεν ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῆ ὄλλονται καὶ ἐπὶ πέτευρον ἄδου συναντᾶ

10 υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα υἱὸς δὲ ἄφρων λύπη τῆ μητρὶ 2 οὐκ ὠφελήσουσιν θησαυροὶ ἀνόμους δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἐκ θανάτου 3 οὐ λιμοκτονήσει κύριος ψυχὴν δικαίαν ζωὴν δὲ ἀσεβῶν ἀνατρέψει 4 πενία ἄνδρα ταπεινοῖ χεῖρες δὲ ἀνδρείων πλουτίζουν υἱὸς πεπαιδευμένος σοφὸς ἔσται τῷ δὲ ἄφρονι διακόνῳ χρήσεται 5 διεσώθη ἀπὸ καύματος υἱὸς νοήμων ἀνεμόφθορος δὲ γίνεται ἐν ἀμήτῳ υἱὸς παράνομος 6 εὐλογία κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου στόμα δὲ ἀσεβῶν καλύψει πένθος ἄωρον 7 μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων ὄνομα δὲ ἀσεβοῦς σβέννυται 8 σοφὸς καρδίᾳ δέξεται ἐντολὰς ὁ δὲ ἄστεγος χεῖλεσιν σκολιάζων ὑποσκελισθήσεται 9 ὃς πορεύεται ἀπλῶς πορεύεται πεπορθῶς ὁ δὲ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ γνωσθήσεται 10 ὁ ἐννεύων ὀφθαλμοῖς μετὰ δόλου συνάγει ἀνδράσι λύπας ὁ δὲ ἐλέγχων μετὰ παρρησίας εἰρηνοποιεῖ 11 πηγὴ ζωῆς ἐν χειρὶ δικαίου στόμα δὲ ἀσεβοῦς καλύψει ἀπώλεια 12 μῖσος ἐγείρει νεῖκος πάντας δὲ τοὺς μὴ φιλονεικοῦντας καλύπτει φιλία 13 ὃς ἐκ χειλέων προφέρει σοφίαν ῥάβδῳ τύπτει ἄνδρα ἀκάρδιον 14 σοφοὶ κρύψουσιν αἴσθησιν στόμα δὲ προπετοῦς ἐγγίζει συντριβῆ 15 κτήσις πλουσίων πόλις ὀχυρὰ συντριβὴ δὲ ἀσεβῶν πενία 16 ἔργα δικαίων ζωὴν ποιεῖ καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἀμαρτίαι 17 ὁδοὺς δικαίας ζωῆς φυλάσσει παιδεία παιδεία δὲ ἀνεξέλεγκτος πλανᾶται 18 καλύπτουσιν ἔχθραν χεῖλη δίκαια οἱ δὲ ἐκφέροντες λοιδορίας ἀφρονέστατοί εἰσιν 19 ἐκ πολυλογίας οὐκ ἐκφεύξῃ ἀμαρτίαν φειδόμενος δὲ χειλέων νοήμων ἔση 20 ἄργυρος πεπυρωμένος γλῶσσα δικαίου καρδίᾳ δὲ ἀσεβοῦς ἐκλείψει 21 χεῖλη δικαίων ἐπίσταται ὑψηλά οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ἐνδείᾳ τελευτῶσιν 22 εὐλογία κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν

δικαίου αὕτη πλουτίζει καὶ οὐ μὴ προστεθῆ αὐτῆ λύπη ἐν καρδίᾳ 23 ἐν γέλωτι ἄφρων πράσσει κακὰ ἢ δὲ σοφία ἀνδρὶ τίκτει φρόνησιν 24 ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῆς περιφέρεται ἐπιθυμία δὲ δικαίου δεκτὴ 25 παραπορευομένης καταγιγῶς ἀφανίζεται ἀσεβῆς δίκαιος δὲ ἐκκλίνας σώζεται εἰς τὸν αἰῶνα 26 ὡσπερ ὄμομαξ ὁδοῦσι βλαβερὸν καὶ καπνὸς ὄμμασιν οὕτως παρανομία τοῖς χρωμένοις αὐτὴν 27 φόβος κυρίου προστίθισιν ἡμέρας ἔτη δὲ ἀσεβῶν ὀλιγοθήσεται 28 ἐγχρονίζει δικαίους εὐφροσύνη ἐλπίς δὲ ἀσεβῶν ὄλλυται 29 ὀχύρωμα ὀσίου φόβος κυρίου συντριβὴ δὲ τοῖς ἐργαζομένοις κακὰ 30 δίκαιος τὸν αἰῶνα οὐκ ἐνδώσει ἀσεβεῖς δὲ οὐκ οἰκήσουσιν γῆν 31 στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται 32 χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἀποστάζει χάριτας στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποστρέφεται

11 ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον κυρίου στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ 2 οὗ ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις ἐκεῖ καὶ ἀτιμία στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾶ σοφίαν 3 ἀποθανῶν δίκαιος ἔλιπεν μετάμελον πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπιχάρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια 5 δικαιοσύνη ἀνώμους ὀρθοτομεῖ ὁδοὺς ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικία 6 δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύεται αὐτούς τῆ δὲ ἀπωλείᾳ αὐτῶν ἀλίσκονται παράνομοι 7 τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ὄλλυται ἐλπίς τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται 8 δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβῆς 9 ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις αἴσθησις δὲ δικαίων εὐοδος 10 ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατῶρθωσεν πόλις 11 στόμασιν δὲ ἀσεβῶν κατεσκάφη 12 μυκτηρίζει πολίτας ἐνδείης φρενῶν ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει 13 ἀνὴρ δίγλωσσος ἀποκαλύπτει βουλὰς ἐν συνεδρίῳ πιστὸς δὲ πνοῆ κρύπτει πράγματα 14 οἷς μὴ ὑπάρχει κυβέρνησις πίπτουσιν ὡσπερ φύλλα σωτηρία δὲ ὑπάρχει ἐν πολλῇ βουλῇ 15 πονηρὸς κακοποιεῖ ὅταν συμμείξῃ δικαίῳ μισεῖ

δὲ ἦχον ἀσφαλείας 16 γυνὴ εὐχάριστος ἐγείρει ἀνδρὶ δόξαν θρόνος δὲ ἀτιμίας γυνὴ μισοῦσα δίκαια πλούτου ὀκνηροὶ ἐνδεεῖς γίνονται οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἐρείδονται πλούτῳ 17 τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ποιεῖ ἀνὴρ ἐλεήμων ἐξολλύει δὲ αὐτοῦ σῶμα ὁ ἀνελεήμων 18 ἀσεβῆς ποιεῖ ἔργα ἄδικα σπέρμα δὲ δικαίων μισθὸς ἀληθείας 19 υἱὸς δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν διωγμὸς δὲ ἀσεβοῦς εἰς θάνατον 20 βδέλυγμα κυρίῳ διεστραμμένα ὁδοὶ προσδεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν 21 χειρὶ χειρας ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται ὁ δὲ σπεύρων δικαιοσύνην λήμψεται μισθὸν πιστόν 22 ὥσπερ ἐνώτιον ἐν ῥίνι ὑὸς οὕτως γυναικὶ κακόφρονι κάλλος 23 ἐπιθυμία δικαίων πᾶσα ἀγαθὴ ἐλπίς δὲ ἀσεβῶν ἀπολεῖται 24 εἰσὶν οἱ τὰ ἴδια σπεύροντες πλείονα ποιοῦσιν εἰσὶν καὶ οἱ συνάγοντες ἐλαττονοῦνται 25 ψυχὴ εὐλογουμένη πᾶσα ἀπλῆ ἀνὴρ δὲ θυμώδης οὐκ εὐσχήμων 26 ὁ συνέχων σῖτον ὑπολίπιτο αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εὐλογία δὲ εἰς κεφαλὴν τοῦ μεταδιδόντος 27 τεκταινόμενος ἀγαθὰ ζητεῖ χάριν ἀγαθὴν ἐκζητοῦντα δὲ κακὰ καταλήμψεται αὐτόν 28 ὁ πεποιθὼς ἐπὶ πλούτῳ οὗτος πεσεῖται ὁ δὲ ἀντιλαμβανόμενος δικαίων οὗτος ἀνατελεῖ 29 ὁ μὴ συμπεριφερόμενος τῷ ἑαυτοῦ οἴκῳ κληρονομήσει ἄνεμον δουλεύσει δὲ ἄφρων φρονιμῷ 30 ἐκ καρποῦ δικαιοσύνης φύεται δένδρον ζωῆς ἀφαιροῦνται δὲ ἄωροι ψυχαὶ παρανόμων 31 εἰ ὁ μὲν δίκαιος μόλις σφίζεται ὁ ἀσεβῆς καὶ ἀμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται

12 ὁ ἀγαπῶν παιδείαν ἀγαπᾷ αἴσθησιν ὁ δὲ μισῶν ἐλέγχους ἄφρων 2 κρείσων ὁ εὐρὼν χάριν παρὰ κυρίῳ ἀνὴρ δὲ παράνομος παρασιωπηθήσεται 3 οὐ κατορθώσει ἄνθρωπος ἐξ ἀνόμου αἰ δὲ ῥίζαι τῶν δικαίων οὐκ ἐξαρθήσονται 4 γυνὴ ἀνδρεία στέφανος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ὥσπερ δὲ ἐν ξύλῳ σκώληξ οὕτως ἄνδρα ἀπόλλυσιν γυνὴ κακοποιός 5 λογισμοὶ δικαίων κρίματα κυβερνῶσιν δὲ ἀσεβεῖς δόλους 6 λόγοι ἀσεβῶν

δόλιοι στόμα δὲ ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς 7 οὗ ἂν στραφῇ ἀσεβῆς ἀφανίζεται οἶκοι δὲ δικαίων παραμένουσιν 8 στόμα συνετοῦ ἐγκωμιάζεται ὑπὸ ἀνδρὸς νωθοκαρδίου δὲ μυκτηρίζεται 9 κρείσων ἀνὴρ ἐν ἀτιμίᾳ δουλεύων ἑαυτῷ ἢ τιμὴν ἑαυτῷ περιτιθεῖς καὶ προσδεόμενος ἄρτου 10 δίκαιος οἰκτῖρει ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν ἀνελεήμονα 11 ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐμπλησθήσεται ἄρτων οἱ δὲ διώκοντες μάταια ἐνδεεῖς φρενῶν ὅς ἐστιν ἡδὺς ἐν οἴνων διατριβαῖς ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὀχυρώμασιν καταλείψει ἀτιμίαν 12 ἐπιθυμία ἀσεβῶν κακαὶ αἰ δὲ ῥίζαι τῶν εὐσεβῶν ἐν ὀχυρώμασιν 13 δι' ἀμαρτίαν χειλέων ἐπίπτει εἰς παγίδας ἀμαρτωλὸς ἐκφεύγει δὲ ἐξ αὐτῶν δίκαιος ὁ βλέπων λεῖα ἐλεηθήσεται ὁ δὲ συναντῶν ἐν πύλαις ἐκθλίψει ψυχὰς 14 ἀπὸ καρπῶν στόματος ψυχὴ ἀνδρὸς πλησθήσεται ἀγαθῶν ἀνταπόδομα δὲ χειλέων αὐτοῦ δοθήσεται αὐτῷ 15 ὁδοὶ ἀφρόνων ὀρθαὶ ἐνώπιον αὐτῶν εἰσακούει δὲ συμβουλίας σοφός 16 ἄφρων αὐθημερὸν ἐξαγγέλλει ὄργην αὐτοῦ κρύπτει δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀτιμίαν πανοῦργος 17 ἐπιδεικνυμένην πίστιν ἀπαγγέλλει δίκαιος ὁ δὲ μάρτυς τῶν ἀδίκων δόλιος 18 εἰσὶν οἱ λέγοντες τιτρώσκουσιν μαχαίρα γλῶσσαι δὲ σοφῶν ἰῶνται 19 χεῖλη ἀληθινὰ κατορθοὶ μαρτυρίαν μάρτυς δὲ ταχὺς γλῶσσαν ἔχει ἄδικον 20 δόλος ἐν καρδίᾳ τεκταινομένου κακὰ οἱ δὲ βουλόμενοι εἰρήνην εὐφρανθήσονται 21 οὐκ ἄρᾶσει τῷ δικαίῳ οὐδὲν ἄδικον οἱ δὲ ἀσεβεῖς πλησθήσονται κακῶν 22 βδέλυγμα κυρίῳ χεῖλη ψευδῆ ὁ δὲ ποιῶν πίστεις δεκτὸς παρ' αὐτῷ 23 ἀνὴρ συνετὸς θρόνος αἰσθήσεως καρδία δὲ ἀφρόνων συναντήσεται ἀραῖς 24 χεῖρ ἐκλεκτῶν κρατήσεται εὐχερῶς δόλιοι δὲ ἔσονται εἰς προνομίην 25 φοβερὸς λόγος καρδίαν ταράσσει ἀνδρὸς δικαίου ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ εὐφραίνει αὐτόν 26 ἐπιγνώμων δίκαιος ἑαυτοῦ φίλος ἔσται αἰ δὲ γινῶμαι τῶν ἀσεβῶν ἀνεπιεικεῖς

ἀμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά ἢ δὲ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν πλανήσει αὐτοῦς 27 οὐκ ἐπιτεύξεται δόλιος θήρας κτῆμα δὲ τίμιον ἀνὴρ καθαρὸς 28 ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης ζωὴ ὁδοὶ δὲ μνησικάκων εἰς θάνατον

13 υἱὸς πανοῦργος ὑπήκοος πατρί υἱὸς δὲ ἀνήκοος ἐν ἀπωλείᾳ 2 ἀπὸ καρπῶν δικαιοσύνης φάγεται ἀγαθὸς ψυχαὶ δὲ παρανόμων ὀλοῦνται ἄωροι 3 ὃς φυλάσσει τὸ ἑαυτοῦ στόμα τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ὃ δὲ προπετῆς χεῖλεσιν πτοήσει ἑαυτόν 4 ἐν ἐπιθυμίαις ἐστὶν πᾶς ἀεργὸς χεῖρες δὲ ἀνδρείων ἐν ἐπιμελείᾳ 5 λόγον ἄδικον μισεὶ δίκαιος ἀσεβῆς δὲ αἰσχύνεται καὶ οὐχ ἕξει παρρησίαν 6 δικαιοσύνη φυλάσσει ἀκάκους τοὺς δὲ ἀσεβεῖς φαύλους ποιεῖ ἀμαρτία 7 εἰσὶν οἱ πλουτίζοντες ἑαυτοῦς μηδὲν ἔχοντες καὶ εἰσὶν οἱ ταπεινοῦντες ἑαυτοῦς ἐν πολλῷ πλούτῳ 8 λύτρον ἀνδρὸς ψυχῆς ὁ ἴδιος πλοῦτος πτωχὸς δὲ οὐχ ὑφίσταται ἀπειλήν 9 φῶς δικαίους διὰ παντός φῶς δὲ ἀσεβῶν σβέννυται ψυχαὶ δόλια πλανῶνται ἐν ἀμαρτίαις δίκαιοι δὲ οἰκτίρουσιν καὶ ἐλεῶσιν 10 κακὸς μεθ' ὕβρεως πράσσει κακά οἱ δὲ ἑαυτῶν ἐπιγνώμονες σοφοὶ 11 ὑπαρξίς ἐπισπουδαζομένη μετὰ ἀνομίας ἐλάσσων γίνεται ὃ δὲ συνάγων ἑαυτῷ μετ' εὐσεβείας πληθυνθήσεται δίκαιος οἰκτίρει καὶ κυχρᾷ 12 κρείσσων ἐναρχόμενος βοηθῶν καρδίᾳ τοῦ ἐπαγγελλομένου καὶ εἰς ἐλπίδα ἄγοντος δένδρον γὰρ ζωῆς ἐπιθυμία ἀγαθὴ 13 ὃς καταφρονεῖ πράγματος καταφρονηθήσεται ὑπ' αὐτοῦ ὃ δὲ φοβούμενος ἐντολήν οὗτος ὑγιαίνει υἰῷ δολίῳ οὐδὲν ἔσται ἀγαθόν οἰκέτη δὲ σοφῷ εὐοδοὶ ἔσσονται πράξεις καὶ κατευθυνθήσεται ἡ ὁδὸς αὐτοῦ 14 νόμος σοφοῦ πηγὴ ζωῆς ὃ δὲ ἄνους ὑπὸ παγίδος θανεῖται 15 σύνεσις ἀγαθὴ δίδωσιν χάριν τὸ δὲ γνῶναι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς ὁδοὶ δὲ καταφρονούντων ἐν ἀπωλείᾳ 16 πᾶς πανοῦργος πράσσει μετὰ γνώσεως ὃ δὲ ἄφρων ἐξεπέτασεν ἑαυτοῦ κακίαν 17 βασιλεὺς θρασὺς ἐμπεσεῖται εἰς

κακά ἄγγελος δὲ πιστὸς ρύσεται αὐτόν 18 πενίαν καὶ ἀτιμίαν ἀφαιρεῖται παιδεία ὃ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους δοξασθήσεται 19 ἐπιθυμίαι εὐσεβῶν ἠδύνουσιν ψυχὴν ἔργα δὲ ἀσεβῶν μακρὰν ἀπὸ γνώσεως 20 ὃ συμπορευόμενος σοφοῖς σοφὸς ἔσται ὃ δὲ συμπορευόμενος ἄφροσι γνωσθήσεται 21 ἀμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά τοὺς δὲ δίκαιους καταλήμψεται ἀγαθὰ 22 ἀγαθὸς ἀνὴρ κληρονομήσει υἱοὺς υἱῶν θησαυρίζεται δὲ δικαίους πλοῦτος ἀσεβῶν 23 δίκαιοι ποιήσουσιν ἐν πλούτῳ ἔτη πολλὰ ἄδικοι δὲ ἀπολοῦνται συντόμως 24 ὃς φεῖδεται τῆς βακτηρίας μισεὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὃ δὲ ἀγαπῶν ἐπιμελῶς παιδεύει 25 δίκαιος ἔσθων ἐμπιπλᾷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ψυχαὶ δὲ ἀσεβῶν ἐνδεεῖς

14 σοφαὶ γυναῖκες ὠκοδόμησαν οἴκους ἢ δὲ ἄφρων κατέσκαψεν ταῖς χερσὶν αὐτῆς 2 ὃ πορευόμενος ὀρθῶς φοβεῖται τὸν κύριον ὃ δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἀτιμασθήσεται 3 ἐκ στόματος ἀφρόνων βακτηρία ὕβρεως χεῖλη δὲ σοφῶν φυλάσσει αὐτοῦς 4 οὗ μὴ εἰσὶν βόες φάτναι καθαραὶ οὗ δὲ πολλὰ γενήματα φανερὰ βόος ἰσχύς 5 μάρτυς πιστὸς οὐ ψεύδεται ἐκκαίει δὲ ψεύδη μάρτυς ἄδικος 6 ζητήσεις σοφίαν παρὰ κακοῖς καὶ οὐχ εὐρήσεις αἰσθησις δὲ παρὰ φρονίμοις εὐχερής 7 πάντα ἐναντία ἀνδρὶ ἄφρονι ὄπλα δὲ αἰσθήσεως χεῖλη σοφὰ 8 σοφία πανούργων ἐπιγνώσεται τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ἄνοια δὲ ἀφρόνων ἐν πλάνῃ 9 οἰκία παρανόμων ὀφειλήσουσιν καθαρισμόν οἰκία δὲ δικαίων δεκταὶ 10 καρδίᾳ ἀνδρὸς αἰσθητικὴ λυπηρὰ ψυχὴ αὐτοῦ ὅταν δὲ εὐφραίνηται οὐκ ἐπιμείννυται ὕβρει 11 οἰκία ἀσεβῶν ἀφανισθήσονται σκηναὶ δὲ κατορθούντων στήσονται 12 ἔστιν ὁδὸς ἢ δοκεῖ ὀρθὴ εἶναι παρὰ ἀνθρώποις τὰ δὲ τελευταῖα αὐτῆς ἔρχεται εἰς πυθμένα ἄδου 13 ἐν εὐφροσύναις οὐ προσμείννυται λύπη τελευταία δὲ χαρὰ εἰς πένθος ἔρχεται 14 τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν πλησθήσεται θρασυκάρδιος ἀπὸ δὲ τῶν διανοημάτων αὐτοῦ

άνηρ αγαθός 15 ἄκακος πιστεύει παντὶ λόγῳ
πανουῆργος δὲ ἔρχεται εἰς μετάνοιαν 16 σοφὸς
φοβηθεὶς ἐξέκλινεν ἀπὸ κακοῦ ὁ δὲ ἄφρων ἑαυτῷ
πεποιθῶς μείγνυται ἀνόμῳ 17 ὀξύθυμος πράσσει
μετὰ ἀβουλίας ἀνὴρ δὲ φρόνιμος πολλὰ ὑποφέρει
18 μεριοῦνται ἄφρονες κακίαν οἱ δὲ πανουῆργοι
κρατήσουσιν αἰσθήσεως 19 ὀλισθήσουσιν κακοὶ
ἔναντι ἀγαθῶν καὶ ἀσεβεῖς θεραπεύσουσιν θύρας
δικαίων 20 φίλοι μισήσουσιν φίλους πτωχοῦς
φίλοι δὲ πλουσίων πολλοὶ 21 ὀτιμᾶζων πένητας
ἀμαρτάνει ἐλεῶν δὲ πτωχοῦς μακαριστός 22
πλανώμενοι τεκταίνουσι κακὰ ἔλεον δὲ καὶ
ἀλήθειαν τεκταίνουσιν ἀγαθοὶ οὐκ ἐπίστανται
ἔλεον καὶ πίστιν τέκτονες κακῶν ἐλεημοσύνη
δὲ καὶ πίστεις παρὰ τέκτοσιν ἀγαθοῖς 23 ἐν
παντὶ μεριμνῶντι ἔνεστιν περισσόν ὁ δὲ ἡδὺς
καὶ ἀνάληγτος ἐν ἐνδείᾳ ἔσται 24 στέφανος
σοφῶν πανουῆργος ἡ δὲ διατριβὴ ἀφρόνων
κακὴ 25 ῥύσεται ἐκ κακῶν ψυχὴν μάρτυς
πιστός ἐκκαίει δὲ ψεῦδη δόλιος 26 ἐν φόβῳ
κυρίου ἐλπὶς ἰσχύος τοῖς δὲ τέκνοις αὐτοῦ
καταλείπει ἔρεισμα 27 πρόσταγμα κυρίου πηγὴ
ζωῆς ποιεῖ δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτου 28
ἐν πολλῷ ἔθνη δόξα βασιλέως ἐν δὲ ἐκλείπει
λαοῦ συντριβὴ δυνάστου 29 μακρόθυμος ἀνὴρ
πολὺς ἐν φρονήσει ὁ δὲ ὀλιγόψυχος ἰσχυρῶς
ἄφρων 30 πραῦθυμος ἀνὴρ καρδίας ἰατρός σὴς
δὲ ὀστέων καρδία αἰσθητικὴ 31 ὁ συκοφαντῶν
πένητα παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν ὁ δὲ
τιμῶν αὐτὸν ἐλεᾷ πτωχόν 32 ἐν κακίᾳ αὐτοῦ
ἀπωσθήσεται ἀσεβής ὁ δὲ πεποιθῶς τῇ ἑαυτοῦ
ὀσιότητι δίκαιος 33 ἐν καρδίᾳ ἀγαθῆ ἀνδρὸς
σοφία ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων οὐ διαγινώσκειται
34 δικαιοσύνη ὑποῖ ἔθνος ἐλασσονοοῖ δὲ φυλάς
ἀμαρτία 35 δεκτὸς βασιλεῖ ὑπηρέτης νοήμων τῇ
δὲ ἑαυτοῦ εὐστροφία ἀφαιρεῖται ἀτιμίαν

15 ὀργὴ ἀπόλλυσιν καὶ φρονίμους ἀπόκρισις
δὲ ὑποπίπτουσα ἀποστρέφει θυμὸν λόγος
δὲ λυπηρὸς ἐγείρει ὀργὰς 2 γλῶσσα σοφῶν

καλὰ ἐπίσταται στόμα δὲ ἀφρόνων ἀναγγελεῖ
κακὰ 3 ἐν παντὶ τόπῳ ὀφθαλμοὶ κυρίου
σκοπεύουσιν κακοὺς τε καὶ ἀγαθοὺς 4 ἴασις
γλώσσης δένδρον ζωῆς ὁ δὲ συντηρῶν αὐτὴν
πλησθήσεται πνεύματος 5 ἄφρων μυκτηρίζει
παιδείαν πατρός ὁ δὲ φυλάσων ἐντολὰς
πανουργότερος 6 ἐν πλεοναζούσῃ δικαιοσύνῃ
ἰσχύς πολλή οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὀλόρριζοι ἐκ γῆς
ὀλοῦνται οἴκοις δικαίων ἰσχύς πολλή καρποὶ
δὲ ἀσεβῶν ἀπολοῦνται 7 χεῖλη σοφῶν δέδεται
αἰσθήσει καρδία δὲ ἀφρόνων οὐκ ἀσφαλεῖς
8 θυσαίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα κυρίῳ εὐχαὶ δὲ
κατευθυνόντων δεκταὶ παρ' αὐτῷ 9 βδέλυγμα
κυρίῳ ὁδοὶ ἀσεβοῦς διώκοντας δὲ δικαιοσύνην
ἀγαπᾷ 10 παιδεία ἀκάκου γνωρίζεται ὑπὸ τῶν
παριόντων οἱ δὲ μισοῦντες ἐλέγχους τελευτῶσιν
αἰσχροῦς 11 ἄδης καὶ ἀπώλεια φανερά παρὰ τῷ
κυρίῳ πῶς οὐχὶ καὶ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων
(Sheol h7585) 12 οὐκ ἀγαπήσει ἀπαίδευτος τοὺς
ἐλέγχοντας αὐτόν μετὰ δὲ σοφῶν οὐχ ὀμιλήσει 13
καρδίας εὐφραينوμένης πρόσωπον θάλλει ἐν δὲ
λύπαις οὖσης σκυθρωπάζει 14 καρδία ὀρθὴ ζητεῖ
αἴσθησιν στόμα δὲ ἀπαιδευτῶν γινώσεται κακὰ
15 πάντα τὸν χρόνον οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν κακῶν
προσδέχονται κακὰ οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἡσυχάζουσιν
διὰ παντός 16 κρείσσων μικρὰ μερὶς μετὰ φόβου
κυρίου ἢ θησαυροὶ μεγάλοι μετὰ ἀφοβίας 17
κρείσσων ξενισμὸς λαχάνων πρὸς φιλίαν καὶ
χάριν ἢ παράθεσις μόσχων μετὰ ἔχθρας 18 ἀνὴρ
θυμῶδης παρασκευάζει μάχας μακρόθυμος δὲ καὶ
τὴν μέλλουσαν καταπραῦνει μακρόθυμος ἀνὴρ
κατασβέσει κρίσεις ὁ δὲ ἀσεβής ἐγείρει μᾶλλον
19 ὁδοὶ ἀεργῶν ἐστρωμέναι ἀκάνθαι αἱ δὲ τῶν
ἀνδρείων τετριμμέναι 20 υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει
πατέρα υἱὸς δὲ ἄφρων μυκτηρίζει μητέρα αὐτοῦ
21 ἀνοήτου τρίβοι ἐνδεεῖς φρενῶν ἀνὴρ δὲ
φρόνιμος κατευθύνων πορεύεται 22 ὑπερτίθενται
λογισμοὺς οἱ μὴ τιμῶντες συνέδρια ἐν δὲ καρδίαις
βουλευομένων μένει βουλή 23 οὐ μὴ ὑπακούσῃ

ὁ κακὸς αὐτῆ οὐδὲ μὴ εἶπη καίριόν τι καὶ καλὸν τῷ κοινῷ **24** ὁδοὶ ζωῆς διανοήματα συνετοῦ ἵνα ἐκκλίνας ἐκ τοῦ ἄδου σωθῆ (Sheol h7585) **25** οἴκους ὑβριστῶν κατασπᾶ κύριος ἐστήρισεν δὲ ὄριον χήρας **26** βδέλυγμα κυρίῳ λογισμός ἀδικος ἀγνῶν δὲ ῥήσεις σεμναί **27** ἐξόλλυσιν ἑαυτὸν ὁ δωρολήμπτης ὁ δὲ μισῶν δώρων λήμψεις σῶζεται ἐλεημοσύναις καὶ πίστεσιν ἀποκαθαίρονται ἀμαρτίαι τῷ δὲ φόβῳ κυρίου ἐκκλίνει πᾶς ἀπὸ κακοῦ **28** καρδία δικαίων μελετῶσιν πίστει στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποκρίνεται κακά δεκταὶ παρὰ κυρίῳ ὁδοὶ ἀνθρώπων δικαίων διὰ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ἐχθροὶ φίλοι γίνονται **29** μακρὰν ἀπέχει ὁ θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν εὐχαῖς δὲ δικαίων ἐπακούει κρείσσων ὀλίγη λήμψις μετὰ δικαιοσύνης ἢ πολλὰ γενήματα μετὰ ἀδικίας καρδία ἀνδρὸς λογιζέσθω δίκαια ἵνα ὑπὸ τοῦ θεοῦ διορθωθῆ τὰ διαβήματα αὐτοῦ **30** θεωρῶν ὀφθαλμὸς καλὰ εὐφραίνει καρδίαν φήμη δὲ ἀγαθὴ πιαίνει ὅστ᾿ **32** ὃς ἀπωθεῖται παιδεῖαν μισεῖ ἑαυτὸν ὁ δὲ τηρῶν ἐλέγχους ἀγαπᾶ ψυχὴν αὐτοῦ **33** φόβος θεοῦ παιδεῖα καὶ σοφία καὶ ἀρχὴ δόξης ἀποκριθῆσεται αὐτῆ

16 **2** πάντα τὰ ἔργα τοῦ ταπεινοῦ φανερὰ παρὰ τῷ θεῷ οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐν ἡμέρᾳ κακῆ ὀλοῦνται **5** ἀκάθαρτος παρὰ θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος χειρὶ δὲ χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ ἀθωωθήσεται **7** ἀρχὴ ὁδοῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν τὰ δίκαια δεκτὰ δὲ παρὰ θεῷ μᾶλλον ἢ θύειν θυσίας **8** ὁ ζητῶν τὸν κύριον εὐρήσει γνῶσιν μετὰ δικαιοσύνης οἱ δὲ ὀρθῶς ζητοῦντες αὐτὸν εὐρήσουσιν εἰρήνην **9** πάντα τὰ ἔργα τοῦ κυρίου μετὰ δικαιοσύνης φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβῆς εἰς ἡμέραν κακῆν **10** μαντεῖον ἐπὶ χεῖλεσιν βασιλέως ἐν δὲ κρίσει οὐ μὴ πλανηθῆ τὸ στόμα αὐτοῦ **11** ῥοπὴ ζυγοῦ δικαιοσύνη παρὰ κυρίῳ τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ στάθμια δίκαια **12** βδέλυγμα βασιλεῖ ὁ ποιῶν κακά μετὰ γὰρ δικαιοσύνης ἐτοιμάζεται θρόνος ἀρχῆς **13** δεκτὰ βασιλεῖ χεῖλη δίκαια λόγους δὲ ὀρθοὺς ἀγαπᾶ **14**

θυμὸς βασιλέως ἄγγελος θανάτου ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἐξιλάσεται αὐτόν **15** ἐν φωτὶ ζωῆς υἱὸς βασιλέως οἱ δὲ προσδεκτοὶ αὐτῷ ὥσπερ νέφος ὄψιμον **16** νοσοῖα σοφίας αἰρετώτεροι χρυσοῦ νοσοῖα δὲ φρονήσεως αἰρετώτεροι ὑπὲρ ἀργύριον **17** τρίβοι ζωῆς ἐκκλίνουσιν ἀπὸ κακῶν μῆκος δὲ βίου ὁδοὶ δικαιοσύνης ὁ δεχόμενος παιδεῖαν ἐν ἀγαθοῖς ἔσται ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους σοφισθήσεται ὃς φυλάσσει τὰς ἑαυτοῦ ὁδοὺς τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἀγαπῶν δὲ ζῶν αὐτοῦ φείσεται στόματος αὐτοῦ **18** πρὸ συντριβῆς ἡγεῖται ὕβρις πρὸ δὲ πτώματος κακοφροσύνη **19** κρείσσων πρᾶϋθυμος μετὰ ταπεινώσεως ἢ ὃς διαιρεῖται σκύλα μετὰ ὑβριστῶν **20** συνετὸς ἐν πράγμασιν εὐρετῆς ἀγαθῶν πεποιθὼς δὲ ἐπὶ θεῷ μακαριστός **21** τοὺς σοφοὺς καὶ συνετοὺς φαύλους καλοῦσιν οἱ δὲ γλυκεῖς ἐν λόγῳ πλείονα ἀκούσονται **22** πηγὴ ζωῆς ἔννοια τοῖς κεκτημένοις παιδεῖα δὲ ἀφρόνων κακὴ **23** καρδία σοφοῦ νοῆσει τὰ ἀπὸ τοῦ ἰδίου στόματος ἐπὶ δὲ χεῖλεσιν φορέσει ἐπιγνωμοσύνην **24** κηρία μέλιτος λόγοι καλοὶ γλύκασμα δὲ αὐτῶν ἴσας ψυχῆς **25** εἰσὶν ὁδοὶ δοκοῦσαι εἶναι ὀρθαὶ ἀνδρὶ τὰ μέντοι τελευταῖα αὐτῶν βλέπει εἰς πυθμένα ἄδου **26** ἀνὴρ ἐν πόνοις πονεῖ ἑαυτῷ καὶ ἐκβιάζεται ἑαυτοῦ τὴν ἀπώλειαν ὁ μέντοι σκολιὸς ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ στόματι φορεῖ τὴν ἀπώλειαν **27** ἀνὴρ ἄφρων ὀρύσσει ἑαυτῷ κακά ἐπὶ δὲ τῶν ἑαυτοῦ χειλῶν θησαυρίζει πῦρ **28** ἀνὴρ σκολιὸς διαπέμπεται κακά καὶ λαμπτήρα δόλου πυρσεύει κακοῖς καὶ διαχωρίζει φίλους **29** ἀνὴρ παράνομος ἀποπειρᾶται φίλων καὶ ἀπάγει αὐτοὺς ὁδοὺς οὐκ ἀγαθὰς **30** στηρίζων ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ λογίζεται διεστραμμένα ὀρίζει δὲ τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ πάντα τὰ κακά οὗτος κάμινός ἐστιν κακίας **31** στέφανος καυχήσεως γῆρας ἐν δὲ ὁδοῖς δικαιοσύνης εὐρίσκεται **32** κρείσσων ἀνὴρ μακρόθυμος ἰσχυροῦ ὁ δὲ κρατῶν ὀργῆς κρείσσων καταλαμβανομένου πόλιν **33** εἰς

κόλπους ἐπέρχεται πάντα τοῖς ἀδίκους παρὰ δὲ κυρίου πάντα τὰ δίκαια

17 κρείσσων ψωμὸς μεθ' ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ ἢ οἶκος πλήρης πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ἀδίκων θυμάτων μετὰ μάχης **2** οἰκέτης νοήμων κρατήσει δεσποτῶν ἀφρόνων ἐν δὲ ἀδελφοῖς διελεῖται μέρη **3** ὥσπερ δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος καὶ χρυσὸς οὕτως ἐκλεκταὶ καρδία παρὰ κυρίῳ **4** κακὸς ὑπακούει γλώσσης παρανόμων δίκαιος δὲ οὐ προσέχει χεῖλεσιν ψευδέσιν **5** ὁ καταγελῶν πτωχοῦ παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν ὁ δὲ ἐπιχαίρων ἀπολλυμένῳ οὐκ ἀθωωθήσεται ὁ δὲ ἐπισπλαγχνιζόμενος ἐλεηθήσεται **6** στέφανος γερόντων τέκνα τέκνων καύχημα δὲ τέκνων πατέρες αὐτῶν τοῦ πιστοῦ ὅλος ὁ κόσμος τῶν χρημάτων τοῦ δὲ ἀπίστου οὐδὲ ὀβολός **7** οὐχ ἀρμόσει ἄφρονι χεῖλη πιστὰ οὐδὲ δικαίῳ χεῖλη ψευδῆ **8** μισθὸς χαρίτων ἢ παιδεία τοῖς χρωμένοις οὐ δ' ἂν ἐπιστρέψῃ εὐδοθηθήσεται **9** ὃς κρύπτει ἀδικήματα ζητεῖ φιλίαν ὃς δὲ μισεῖ κρύπτειν δίσησιν φίλους καὶ οἰκείους **10** συντριβεῖ ἀπειλὴ καρδίαν φρονίμου ἄφρων δὲ μαστιγωθεὶς οὐκ αἰσθάνεται **11** ἀντιλογίας ἐγείρει πᾶς κακὸς ὁ δὲ κύριος ἄγγελον ἀνελεήμονα ἐκπέμψει αὐτῷ **12** ἐμπεσεῖται μέριμνα ἀνδρὶ νοήμονι οἱ δὲ ἄφρονες διαλογοῦνται κακὰ **13** ὃς ἀποδίδωσιν κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν οὐ κινηθήσεται κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ **14** ἐξουσίαν δίδωσιν λόγοις ἀρχὴ δικαιοσύνης προηγεῖται δὲ τῆς ἐνδείας στάσις καὶ μάχη **15** ὃς δίκαιον κρίνει τὸν ἄδικον ἄδικον δὲ τὸν δίκαιον ἀκάθαρτος καὶ βδελυκτὸς παρὰ θεῷ **16** ἵνα τί ὑπῆρξεν χρήματα ἄφρονι κτήσασθαι γὰρ σοφίαν ἀκαρδίας οὐ δυνήσεται ὃς ὑψηλὸν ποιεῖ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον ζητεῖ συντριβὴν ὁ δὲ σκολιάζων τοῦ μαθεῖν ἐμπεσεῖται εἰς κακὰ **17** εἰς πάντα καιρὸν φίλος ὑπαρχέτω σοὶ ἀδελφοὶ δὲ ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν τούτου γὰρ χάριν γεννῶνται **18** ἀνὴρ ἄφρων ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἑαυτῷ ὡς καὶ ὁ ἐγγυῶμενος ἐγγύη

τὸν ἑαυτοῦ φίλον **19** φιλαμαρτήμων χαίρει μάχαις **20** ὁ δὲ σκληροκάρδιος οὐ συναντᾷ ἀγαθοῖς ἀνὴρ εὐμετάβολος γλώσση ἐμπεσεῖται εἰς κακὰ **21** καρδία δὲ ἄφρονος ὀδύνη τῷ κεκτημένῳ αὐτὴν οὐκ εὐφραίνεται πατὴρ ἐπὶ υἱῷ ἀπαιδευτῷ υἱὸς δὲ φρόνιμος εὐφραίνει μητέρα αὐτοῦ **22** καρδία εὐφραινομένη εὐεκτεῖν ποιεῖ ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ ξηραίνεται τὰ ὄστα **23** λαμβάνοντος δῶρα ἐν κόλπῳ ἀδίκως οὐ κατευοδοῦνται ὁδοὶ ἀσεβῆς δὲ ἐκκλίνει ὁδοὺς δικαιοσύνης **24** πρόσωπον συνετὸν ἀνδρὸς σοφοῦ οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἄφρονος ἐπ' ἄκρα γῆς **25** ὀργὴ πατρὶ υἱὸς ἄφρων καὶ ὀδύνη τῇ τεκούσῃ αὐτοῦ **26** ζημιοῦν ἄνδρα δίκαιον οὐ καλὸν οὐδὲ ὄσιον ἐπιβουλεύειν δυνάσταις δικαίοις **27** ὃς φείδεται ῥῆμα προέσθαι σκληρόν ἐπιγνώμων μακρόθυμος δὲ ἀνὴρ φρόνιμος **28** ἀνοήτῳ ἐπερωτήσαντι σοφίαν σοφία λογισθήσεται ἐνεὸν δὲ τις ἑαυτὸν ποιήσας δόξει φρόνιμος εἶναι

18 προφάσεις ζητεῖ ἀνὴρ βουλόμενος χωρίζεσθαι ἀπὸ φίλων ἐν παντὶ δὲ καιρῷ ἐπονείδιστος ἔσται **2** οὐ χρεῖαν ἔχει σοφίας ἐνδεὴς φρενῶν μᾶλλον γὰρ ἄγεται ἀφροσύνη **3** ὅταν ἔλθῃ ἀσεβῆς εἰς βάθος κακῶν καταφρονεῖ ἐπέρχεται δὲ αὐτῷ ἀτιμία καὶ ὄνειδος **4** ὕδωρ βαθὺ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρὸς ποταμὸς δὲ ἀναπηδύει καὶ πηγὴ ζωῆς **5** θαυμάσαι πρόσωπον ἀσεβοῦς οὐ καλὸν οὐδὲ ὄσιον ἐκκλίνει τὸ δίκαιον ἐν κρίσει **6** χεῖλη ἄφρονος ἄγουσιν αὐτὸν εἰς κακὰ τὸ δὲ στόμα αὐτοῦ τὸ θρασὺ θάνατον ἐπικαλεῖται **7** στόμα ἄφρονος συντριβὴ αὐτῷ τὰ δὲ χεῖλη αὐτοῦ παγίς τῇ ψυχῇ αὐτοῦ **8** ὀκνηροὺς καταβάλλει φόβος ψυχᾶι δὲ ἀνδρογύνων πεινάσουσιν **9** ὁ μὴ ἰώμενος ἑαυτὸν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ἀδελφός ἐστίν τοῦ λυμαιομένου ἑαυτόν **10** ἐκ μεγαλωσύνης ἰσχύος ὄνομα κυρίου αὐτῷ δὲ προσδραμόντες δίκαιοι ὑποῦνται **11** ὕπαρξις πλουσίου ἀνδρὸς πόλις ὀχυρὰ ἢ δὲ δόξα αὐτῆς μέγα ἐπισκιάζει **12**

πρὸ συντριβῆς ὑψοῦται καρδία ἀνδρός καὶ πρὸ δόξης ταπεινοῦται **13** ὃς ἀποκρίνεται λόγον πρὶν ἀκοῦσαι ἀφροσύνη αὐτῷ ἐστὶν καὶ ὄνειδος **14** θυμὸν ἀνδρὸς πραῦνει θεράπων φρόνιμος ὀλιγόψυχον δὲ ἄνδρα τίς ὑποίσει **15** καρδία φρονίμου κτᾶται αἴσθησιν ὧτα δὲ σοφῶν ζητεῖ ἔννοιαν **16** δόμα ἀνθρώπου ἐμπλατύνει αὐτὸν καὶ παρὰ δυνάσταις καθιζάνει αὐτόν **17** δίκαιος ἑαυτοῦ κατήγορος ἐν πρωτολογίᾳ ὡς δ' ἂν ἐπιβάλη ὁ ἀντίδικος ἐλέγχεται **18** ἀντιλογίας παύει κληρὸς ἐν δὲ δυνάσταις ὀρίζει **19** ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος ὡς πόλις ὄχυρά καὶ ὑψηλὴ ἰσχύει δὲ ὡσπερ τεθεμελιωμένον βασιλείον **20** ἀπὸ καρπῶν στόματος ἀνὴρ πίμπλησιν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ δὲ καρπῶν χειλέων αὐτοῦ ἐμπλησθήσεται **21** θάνατος καὶ ζωὴ ἐν χειρὶ γλώσσης οἱ δὲ κρατοῦντες αὐτῆς ἔδονται τοὺς καρποὺς αὐτῆς **22** ὃς εὗρεν γυναῖκα ἀγαθὴν εὗρεν χάριτας ἔλαβεν δὲ παρὰ θεοῦ ἰλαρότητα ὃς ἐκβάλλει γυναῖκα ἀγαθὴν ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ ὃ δὲ κατέχων μοιχαλίδα ἄφρων καὶ ἀσεβὴς

19 **3** ἀφροσύνη ἀνδρὸς λυμαίνεται τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τὸν δὲ θεὸν αἰτιάται τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ **4** πλοῦτος προστίθησιν φίλους πολλοὺς ὃ δὲ πτωχὸς καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος φίλου λείπεται **5** μάρτυς ψευδῆς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται ὃ δὲ ἐγκαλῶν ἀδίκως οὐ διαφεύξεται **6** πολλοὶ θεραπεύουσιν πρόσωπα βασιλέων πᾶς δὲ ὁ κακὸς γίνεται ὄνειδος ἀνδρὶ **7** πᾶς ὃς ἀδελφὸν πτωχὸν μισεῖ καὶ φιλίας μακρὰν ἔσται ἔννοια ἀγαθῇ τοῖς εἰδόσιν αὐτὴν ἐγγιεῖ ἀνὴρ δὲ φρόνιμος εὐρήσει αὐτὴν ὃ πολλὰ κακοποιῶν τελεσιουργεῖ κακίαν ὃς δὲ ἐρεθίζει λόγους οὐ σωθήσεται **8** ὁ κτῶμενος φρόνησιν ἀγαπᾷ ἑαυτόν ὃς δὲ φυλάσσει φρόνησιν εὐρήσει ἀγαθὰ **9** μάρτυς ψευδῆς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται ὃς δ' ἂν ἐκκαύσῃ κακίαν ἀπολεῖται ὑπ' αὐτῆς **10** οὐ συμφέρει ἄφρονι τρυφή καὶ ἐὰν οἰκέτης ἄρξηται μεθ' ὕβρεως δυναστεύειν **11**

ἐλεήμων ἀνὴρ μακροθυμεῖ τὸ δὲ καύχημα αὐτοῦ ἐπέρχεται παρανόμοις **12** βασιλέως ἀπειλὴ ὁμοία βρυγμῶ λέοντος ὡσπερ δὲ δρόσος ἐπὶ χόρτω οὕτως τὸ ἰλαρὸν αὐτοῦ **13** αἰσχύνῃ πατρὶ υἱὸς ἄφρων καὶ οὐχ ἄγναι εὐχαὶ ἀπὸ μισθώματος ἐταίρας **14** οἶκον καὶ ὑπαρξιν μερίζουσιν πατέρες παισὶν παρὰ δὲ θεοῦ ἀρμόζεται γυνὴ ἀνδρὶ **15** δειλία κατέχει ἀνδρογύναιον ψυχὴ δὲ ἀεργοῦ πεινάσει **16** ὃς φυλάσσει ἐντολήν τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ὃ δὲ καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν ἀπολεῖται **17** δανίζει θεῷ ὁ ἐλεῶν πτωχὸν κατὰ δὲ τὸ δόμα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ **18** παιδεύει υἱὸν σου οὕτως γὰρ ἔσται εὐέλπις εἰς δὲ ὕβριν μὴ ἐπαίρου τῇ ψυχῇ σου **19** κακῶφρων ἀνὴρ πολλὰ ζημιωθήσεται ἐὰν δὲ λοιμύηται καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ προσθήσει **20** ἄκουε υἱέ παιδείαν πατρός σου ἵνα σοφὸς γένηῃ ἐπ' ἐσχάτων σου **21** πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός ἢ δὲ βουλή τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει **22** καρπὸς ἀνδρὶ ἐλεημοσύνη κρείστων δὲ πτωχὸς δίκαιος ἢ πλοῦσιος ψεύστης **23** φόβος κυρίου εἰς ζωὴν ἀνδρὶ ὃ δὲ ἄφοβος ἀυλισθήσεται ἐν τόποις οὗ οὐκ ἐπισκοπεῖται γνῶσις **24** ὁ ἐγκρύπτων εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ χειρὰς ἀδίκως οὐδὲ τῷ στόματι οὐ μὴ προσαγάγῃ αὐτάς **25** λοιμοῦ μαστιγούμενου ἄφρων πανουργότερος γίνεται ἐὰν δὲ ἐλέγχῃς ἄνδρα φρόνιμον νοήσει αἴσθησιν **26** ὁ ἀτιμάζων πατέρα καὶ ἀπωθούμενος μητέρα αὐτοῦ καταισχυθήσεται καὶ ἐπονείδιστος ἔσται **27** υἱὸς ἀπολειπόμενος φυλάξει παιδείαν πατρός μελετήσῃ ρήσεις κακάς **28** ὁ ἐγγυώμενος παῖδα ἄφρονα καθυβρίζει δικαίωμα στόμα δὲ ἀσεβῶν καταπίεται κρίσεις **29** ἐτοιμάζονται ἀκολάστοι μᾶστιγες καὶ τιμωρία ὤμοις ἀφρόνων

20 ἀκόλαστον οἶνος καὶ ὕβριστικὸν μέθη πᾶς δὲ ὁ συμμειγνύμενος αὐτῇ οὐκ ἔσται σοφός **2** οὐ διαφέρει ἀπειλὴ βασιλέως θυμοῦ λέοντος ὃ δὲ παροξύνων αὐτὸν ἀμαρτάνει εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν **3** δόξα ἀνδρὶ ἀποστρέφεσθαι

λοιδορίας πᾶς δὲ ἄφρων τοιοῦτοις συμπλέκεται 4
ὄνειδιζόμενος ὀκνηρὸς οὐκ αἰσχύνεται ὡσαύτως
καὶ ὁ δανιζόμενος σῖτον ἐν ἀμῆτῳ 5 ὕδωρ
βαθὺ βουλή ἐν καρδίᾳ ἀνδρός ἀνὴρ δὲ φρόνιμος
ἐξαντλήσει αὐτήν 6 μέγα ἄνθρωπος καὶ τίμιον
ἀνὴρ ἐλεήμων ἄνδρα δὲ πιστὸν ἔργον εὐρεῖν 7 ὅς
ἀναστρέφεται ἄμωμος ἐν δικαιοσύνῃ μακαρίους
τοὺς παῖδας αὐτοῦ καταλείψει 8 ὅταν βασιλεὺς
δίκαιος καθίση ἐπὶ θρόνου οὐκ ἐναντιοῦται ἐν
ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πᾶν πονηρόν 9 τίς καυχῆσεται
ἀγνὴν ἔχειν τὴν καρδίαν ἢ τίς παρρησιάζεται
καθαρὸς εἶναι ἀπὸ ἁμαρτιῶν κακολογοῦντος
πατέρα ἢ μητέρα βεβεσθίησεται λαμπτήρ αἱ δὲ
κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὄψονται σκότος
μερὶς ἐπισπουδαζομένη ἐν πρώτοις ἐν τοῖς
τελευταίοις οὐκ εὐλογηθήσεται μὴ εἴτης τεῖσομαι
τὸν ἔχθρον ἀλλὰ ὑπόμεινον τὸν κύριον ἵνα σοι
βοηθήσῃ 10 στάθμιον μέγα καὶ μικρὸν καὶ μέτρα
δισσά ἀκάθαρτα ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀμφοτέρα
11 καὶ ὁ ποιῶν αὐτὰ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν
αὐτοῦ συμποδισθήσεται νεανίσκος μετὰ ὀσίου
καὶ εὐθεῖα ἢ ὁδὸς αὐτοῦ 12 οὓς ἀκούει καὶ
ὀφθαλμὸς ὄρα κυρίου ἔργα καὶ ἀμφοτέρα 13
μὴ ἀγάπα καταλαεῖν ἵνα μὴ ἐξαρθῆς διάνοιξον
τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἐμπλήσθητι ἄρτων
23 βδέλυγμα κυρίῳ δισσὸν στάθμιον καὶ ζυγὸς
δόλιος οὐ καλὸν ἐνώπιον αὐτοῦ 24 παρὰ κυρίου
εὐθύνεται τὰ διαβήματα ἀνδρὶ θνητὸς δὲ πῶς
ἂν νοῆσαι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ 25 παγὶς ἀνδρὶ ταχύ
τι τῶν ἰδίων ἀγιάσαι μετὰ γὰρ τὸ εὐξασθαι
μετανοεῖν γίνεται 26 λικηῆτῳ ἀσεβῶν βασιλεὺς
σοφὸς καὶ ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς τροχόν 27 φῶς
κυρίου πνοὴ ἀνθρώπων ὅς ἐρευνᾷ ταμίεια
κοιλίας 28 ἐλεημοσύνη καὶ ἀλήθεια φυλακὴ
βασίλει καὶ περικυκλώσουσιν ἐν δικαιοσύνῃ τὸν
θρόνον αὐτοῦ 29 κόσμος νεανίαις σοφία δόξα δὲ
πρεσβυτέρων πολιὰ 30 ὑπώπια καὶ συντρίμματα
συναντᾷ κακοῖς πληγαὶ δὲ εἰς ταμίεια κοιλίας

21 ὡσπερ ὀρμὴ ὕδατος οὕτως καρδία βασιλέως
ἐν χειρὶ θεοῦ οὐ ἂν θέλων νεύσῃ ἐκεῖ
ἐκκλινεν αὐτήν 2 πᾶς ἀνὴρ φαίνεται ἑαυτῷ
δίκαιος κατευθύνει δὲ καρδίας κύριος 3 ποιεῖν
δίκαια καὶ ἀληθεύειν ἀρεστὰ παρὰ θεῷ μᾶλλον
ἢ θυσιῶν αἶμα 4 μεγαλόφρων ἐφ' ὕβρει
θρασκευάρδιος λαμπτήρ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτία 6 ὁ
ἐνεργῶν θησαυρίσματα γλώσση ψευδεῖ μάταια
διώκει ἐπὶ παγίδας θανάτου 7 ὄλεθρος ἀσεβῆσιν
ἐπιξενωθήσεται οὐ γὰρ βούλονται πράσσειν τὰ
δίκαια 8 πρὸς τοὺς σκολιοὺς σκολιάς ὁδοὺς
ἀποστέλλει ὁ θεὸς ἀγνὰ γὰρ καὶ ὀρθὰ τὰ ἔργα
αὐτοῦ 9 κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας ὑπαίθρου ἢ
ἐν κεκονιαμένοις μετὰ ἀδικίας καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ
10 ψυχὴ ἀσεβοῦς οὐκ ἐλεηθήσεται ὑπ' οὐδενὸς
τῶν ἀνθρώπων 11 ζημιουμένου ἀκολάστου
πανουργότερος γίνεται ὁ ἄκακος συνίων δὲ
σοφὸς δέξεται γνῶσιν 12 συνίει δίκαιος καρδίας
ἀσεβῶν καὶ φαυλίζει ἀσεβεῖς ἐν κακοῖς 13 ὅς
φράσσει τὰ ὦτα τοῦ μὴ ἐπακοῦσαι ἀσθενοῦς καὶ
αὐτὸς ἐπικαλέσεται καὶ οὐκ ἔσται ὁ εἰσακούων
14 δόσις λάθριος ἀνατρέπει ὀργὰς δῶρων δὲ ὁ
φειδόμενος θυμὸν ἐγείρει ἰσχυρόν 15 εὐφροσύνη
δικαίων ποιεῖν κρίμα ὄσιος δὲ ἀκάθαρτος παρὰ
κακούργους 16 ἀνὴρ πλανώμενος ἐξ ὁδοῦ
δικαιοσύνης ἐν συναγωγῇ γιγάντων ἀναπαύσεται
17 ἀνὴρ ἐνδεὴς ἀγαπᾷ εὐφροσύνην φιλῶν οἶνον
καὶ ἔλαιον εἰς πλοῦτον 18 περικάθαρμα δὲ
δικαίου ἄνομος 19 κρεῖσσον οἰκεῖν ἐν γῆ ἐρήμῳ
ἢ μετὰ γυναικὸς μαχίμου καὶ γλωσσώδους καὶ
ὀργίλου 20 θησαυρὸς ἐπιθυμητὸς ἀναπαύσεται ἐπὶ
στόματος σοφοῦ ἄφρονες δὲ ἄνδρες καταπίονται
αὐτόν 21 ὁδὸς δικαιοσύνης καὶ ἐλεημοσύνης
εὐρήσει ζωὴν καὶ δόξαν 22 πόλεις ὀχυρὰς
ἐπέβη σοφὸς καὶ καθεῖλεν τὸ ὀχύρωμα ἐφ' ᾧ
ἐπεποίθεισαν οἱ ἀσεβεῖς 23 ὅς φυλάσσει τὸ στόμα
αὐτοῦ καὶ τὴν γλῶσσαν διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ 24 θρασὺς καὶ αὐθάδης καὶ ἀλαζῶν
λοιμὸς καλεῖται ὅς δὲ μνησικακεῖ παράνομος

25 ἐπιθυμίαι ὀκνηρὸν ἀποκτείνουσιν οὐ γὰρ προαιροῦνται αἱ χεῖρες αὐτοῦ ποιεῖν τι 26 ἀσεβῆς ἐπιθυμεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπιθυμίας κακὰς ὁ δὲ δίκαιος ἐλεᾷ καὶ οἰκτῖρει ἀφειδῶς 27 θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα κυρίῳ καὶ γὰρ παρανόμως προσφέρουσιν αὐτάς 28 μάρτυς ψευδῆς ἀπολείται ἀνὴρ δὲ ὑπήκοος φυλασσόμενος λαλήσει 29 ἀσεβῆς ἀνὴρ ἀναιδῶς ὑφίσταται προσώπῳ ὁ δὲ εὐθῆς αὐτὸς συνίει τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ 30 οὐκ ἔστιν σοφία οὐκ ἔστιν ἀνδρεία οὐκ ἔστιν βουλή πρὸς τὸν ἀσεβῆ 31 ἵππος ἐτοιμάζεται εἰς ἡμέραν πολέμου παρὰ δὲ κυρίου ἡ βοήθεια

22 αἰρετώτερον ὄνομα καλὸν ἢ πλοῦτος πολὺς ὑπὲρ δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον χάρις ἀγαθῆ 2 πλούσιος καὶ πτωχὸς συνήντησαν ἀλλήλοις ἀμφοτέρους δὲ ὁ κύριος ἐποίησεν 3 πανοῦργος ἰδὼν πονηρὸν τιμωρούμενον κραταιῶς αὐτὸς παιδεύεται οἱ δὲ ἄφρονες παρελθόντες ἐζημιώθησαν 4 γενεὰ σοφίας φόβος κυρίου καὶ πλοῦτος καὶ δόξα καὶ ζωὴ 5 τρίβολοι καὶ παγίδες ἐν ὁδοῖς σκολιαῖς ὁ δὲ φυλάσων τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἀφέξεται αὐτῶν 7 πλούσιοι πτωχῶν ἄρξουσιν καὶ οἰκέται ἰδίοις δεσπότηις δανιοῦσιν 8 ὁ σπείρων φαῦλα θερίσει κακὰ πληγὴν δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει ἄνδρα ἰλαρὸν καὶ δότην εὐλογεῖ ὁ θεὸς ματαιότητα δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει 9 ὁ ἐλεῶν πτωχῶν αὐτὸς διατραφήσεται τῶν γὰρ ἑαυτοῦ ἄρτων ἔδωκεν τῷ πτωχῷ νίκην καὶ τιμὴν περιποιεῖται ὁ δῶρα δούς τὴν μέντοι ψυχὴν ἀφαιρεῖται τῶν κεκτημένων 10 ἔκβαλε ἐκ συνεδρίου λοιμὸν καὶ συνεξελεύσεται αὐτῷ νεῖκος ὅταν γὰρ καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ πάντας ἀτιμάζει 11 ἀγαπᾷ κύριος ὁσίαις καρδίας δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι χεῖλεσιν ποιμαίνει βασιλεὺς 12 οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ κυρίου διατηροῦσιν αἴσθησιν φαυλίζει δὲ λόγους παράνομος 13 προφασίζεται καὶ λέγει ὀκνηρὸς λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονευταὶ 14 βόθρος βαθὺς στόμα παρανόμου ὁ δὲ μισηθεὶς

ὑπὸ κυρίου ἐμπεσεῖται εἰς αὐτὸν εἰσὶν ὁδοὶ κακαὶ ἐνώπιον ἀνδρός καὶ οὐκ ἀγαπᾷ τοῦ ἀποστρέψαι ἀπ' αὐτῶν ἀποστρέφειν δὲ δεῖ ἀπὸ ὁδοῦ σκολιαῖς καὶ κακῆς 15 ἄνοια ἐξήπτει καρδίας νέου ράβδος δὲ καὶ παιδεία μακρὰν ἀπ' αὐτοῦ 16 ὁ συκοφαντῶν πένητα πολλὰ ποιεῖ τὰ ἑαυτοῦ δίδωσιν δὲ πλουσίῳ ἐπ' ἐλάσσονι 17 λόγοις σοφῶν παράβαλλε σὸν οὓς καὶ ἄκουε ἐμὸν λόγον τὴν δὲ σὴν καρδίαν ἐπίστησον ἵνα γνῶς ὅτι καλοὶ εἰσιν 18 καὶ ἐὰν ἐμβάλῃς αὐτοὺς εἰς τὴν καρδίαν σου εὐφρανοῦσιν σε ἅμα ἐπὶ σοῖς χεῖλεσιν 19 ἵνα σου γένηται ἐπὶ κύριον ἡ ἐλπίς καὶ γνωρίσῃ σοι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ 20 καὶ σὺ δὲ ἀπόγραψαι αὐτὰ σεαυτῷ τρισῶς εἰς βουλήν καὶ γνῶσιν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς καρδίας σου 21 διδάσκω οὖν σε ἀληθῆ λόγον καὶ γνῶσιν ἀγαθὴν ὑπακούειν τοῦ ἀποκρίνεσθαι λόγους ἀληθείας τοῖς προβαλλομένοις σοι 22 μὴ ἀποβιάζου πένητα πτωχὸς γὰρ ἔστιν καὶ μὴ ἀτιμάσης ἀσθενῆ ἐν πύλαις 23 ὁ γὰρ κύριος κρινεῖ αὐτοῦ τὴν κρίσιν καὶ ῥύσῃ σὴν ἄσυλον ψυχὴν 24 μὴ ἴσθι ἐταῖρος ἀνδρὶ θυμῶδι φίλῳ δὲ ὀργίλῳ μὴ συναυλίζου 25 μήποτε μάθῃς τῶν ὁδῶν αὐτοῦ καὶ λάβῃς βρόχους τῆ σῆς ψυχῆς 26 μὴ δίδου σεαυτὸν εἰς ἐγγύην αἰσχυρόμενος πρόσωπον 27 ἐὰν γὰρ μὴ ἔχῃς πόθεν ἀποτείσης λήμψονται τὸ στρώμα τὸ ὑπὸ τὰς πλευράς σου 28 μὴ μεταίρει ὅρια αἰώνια ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σου 29 ὀρατικὸν ἄνδρα καὶ ὀξὺν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ βασιλεῦσι δεῖ παρεστάναι καὶ μὴ παρεστάναι ἀνδράσι νωθοῖς

23 ἐὰν καθίσῃς δειπνεῖν ἐπὶ τραπέζης δυναστῶν νοητῶς νόει τὰ παρατιθέμενά σοι 2 καὶ ἐπίβαλλε τὴν χεῖρά σου εἰδὼς ὅτι τοιαῦτά σε δεῖ παρασκευάσαι 3 εἰ δὲ ἀπληστοτέρους εἶ μὴ ἐπιθύμει τῶν ἐδεσμάτων αὐτοῦ ταῦτα γὰρ ἔχεται ζωῆς ψευδοῦς 4 μὴ παρεκτείνου πένητος ὦν πλουσίῳ τῆ δὲ σῆς ἐννοίᾳ ἀπόσχου 5 ἐὰν ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτὸν οὐδαμοῦ φανεῖται κατεσκευάσται γὰρ αὐτῷ πτέρυγες

ὥσπερ ἀετοῦ καὶ ὑποστρέφει εἰς τὸν οἶκον τοῦ
προεσθηκότος αὐτοῦ 6 μὴ συνδείπνει ἀνδρὶ
βασκάνῳ μηδὲ ἐπιθύμει τῶν βρωμάτων αὐτοῦ
7 ὃν τρόπον γὰρ εἴ τις καταπίοι τρίχα οὕτως
ἐσθίει καὶ πίνει 8 μηδὲ πρὸς σὲ εἰσαγάγῃς αὐτὸν
καὶ φάγῃς τὸν ψωμόν σου μετ' αὐτοῦ ἐξεμέσει
γὰρ αὐτὸν καὶ λυμανεῖται τοὺς λόγους σου τοὺς
καλοὺς 9 εἰς ὧτα ἄφρονος μηδὲν λέγε μήποτε
μυκτηρίση τοὺς συνετοὺς λόγους σου 10 μὴ
μεταῆς ὅρια αἰῶνια εἰς δὲ κτῆμα ὀρφανῶν μὴ
εἰσέλθῃς 11 ὁ γὰρ λυτρούμενος αὐτοὺς κύριος
κραταῖός ἐστιν καὶ κρινεῖ τὴν κρίσιν αὐτῶν μετὰ
σοῦ 12 δὸς εἰς παιδείαν τὴν καρδίαν σου τὰ
δὲ ὧτά σου ἐτοίμασον λόγοις αἰσθήσεως 13 μὴ
ἀπόσχη νήπιον παιδεύειν ὅτι ἐὰν πατάξῃς αὐτὸν
ράβδῳ οὐ μὴ ἀποθάνῃ 14 σὺ μὲν γὰρ πατάξεις
αὐτὸν ράβδῳ τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ θανάτου
ῥύσῃ (Sheol h7585) 15 υἱέ ἐὰν σοφὴ γένηται σου
ἢ καρδία εὐφρανεῖς καὶ τὴν ἐμὴν καρδίαν 16
καὶ ἐνδιατρίψει λόγοις τὰ σὰ χεῖλη πρὸς τὰ ἐμὰ
χεῖλη ἐὰν ὀρθὰ ὦσιν 17 μὴ ζηλοῦτῳ ἢ καρδία
σου ἀμαρτωλούς ἀλλὰ ἐν φόβῳ κυρίου ἴσθι
ὄλην τὴν ἡμέραν 18 ἐὰν γὰρ τηρήσῃς αὐτὰ ἔσται
σοι ἔκγονα ἢ δὲ ἐλπίς σου οὐκ ἀποστήσεται
19 ἄκουε υἱέ καὶ σοφὸς γίνου καὶ κατεύθυνε
ἐννοίας σῆς καρδίας 20 μὴ ἴσθι οἰνοπότης μηδὲ
ἐκτείνου συμβολαῖς κρεῶν τε ἀγορασμοῖς 21
πᾶς γὰρ μέθυσος καὶ πορνοκόπος πτωχεύσει
καὶ ἐνδύσεται διερρηγμένα καὶ ρακῶδη πᾶς
ὑπνώδης 22 ἄκουε υἱέ πατρός τοῦ γεννήσαντός
σε καὶ μὴ καταφρόνει ὅτι γεγήρακέν σου ἢ
μήτηρ 24 καλῶς ἐκτρέφει πατὴρ δίκαιος ἐπὶ
δὲ υἱῷ σοφῷ εὐφραίνεται ἢ ψυχὴ αὐτοῦ 25
εὐφραίνεται ὁ πατὴρ καὶ ἢ μήτηρ ἐπὶ σοί καὶ
χαίρετῳ ἢ τεκοῦσά σε 26 δός μοι υἱέ σὴν καρδίαν
οἱ δὲ σοὶ ὀφθαλμοὶ ἐμὰς ὁδοὺς τηρεῖτῳσαν 27
πίθος γὰρ τετρημένος ἐστὶν ἀλλότριος οἶκος καὶ
φρέαρ στενὸν ἀλλότριον 28 οὗτος γὰρ συντόμος
ἀπολεῖται καὶ πᾶς παράνομος ἀναλωθήσεται 29

τίνι οὐαὶ τίνι θόρυβος τίνι κρίσις τίνι ἀηδία
καὶ λέσχαί τίνι συντρίμματα διὰ κενῆς τίνος
πέλειοι οἱ ὀφθαλμοὶ 30 οὐ τῶν ἐγχρονιζόντων
ἐν οἴνοις οὐ τῶν ἰχνευόντων ποῦ πότοι γίνονται
31 μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ ἀλλὰ ὀμιλεῖτε ἀνθρώποις
δικαίοις καὶ ὀμιλεῖτε ἐν περιπάτοις ἐὰν γὰρ εἰς
τὰς φιάλας καὶ τὰ ποτήρια δῶς τοὺς ὀφθαλμούς
σου ὕστερον περιπατήσεις γυμνότερος ὑπέρου
32 τὸ δὲ ἔσχατον ὥσπερ ὑπὸ ὄφειος πεπληγὸς
ἐκτείνεται καὶ ὥσπερ ὑπὸ κεράστου διαχεῖται
αὐτῷ ὁ ἰός 33 οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὅταν ἴδωσιν
ἀλλοτρίαν τὸ στόμα σου τότε λαλήσει σκολιά 34
καὶ κατακεῖση ὥσπερ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης καὶ
ὥσπερ κυβερνήτης ἐν πολλῷ κλύδωνι 35 ἐρεῖς δὲ
τύπτουσίν με καὶ οὐκ ἐπόνεσα καὶ ἐνέπαιζάν μοι
ἐγὼ δὲ οὐκ ἤδιδον πότε ὀρθος ἔσται ἵνα ἐλθῶν
ζητήσω μεθ' ὧν συνελεύσομαι

24 υἱέ μὴ ζηλώσης κακοὺς ἄνδρας μηδὲ
ἐπιθυμήσης εἶναι μετ' αὐτῶν 2 ψεύδη γὰρ
μελετᾷ ἢ καρδία αὐτῶν καὶ πόνους τὰ χεῖλη
αὐτῶν λαλεῖ 3 μετὰ σοφίας οἰκοδομεῖται οἶκος
καὶ μετὰ συνέσεως ἀνορθοῦται 4 μετὰ αἰσθήσεως
ἐμπίμπλαται ταμίεια ἐκ παντὸς πλοῦτου τιμίου
καὶ καλοῦ 5 κρείσσων σοφὸς ἰσχυροῦ καὶ
ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων γεωργίου μεγάλου 6
μετὰ κυβερνήσεως γίνεται πόλεμος βοήθεια δὲ
μετὰ καρδίας βουλευτικῆς 7 σοφία καὶ ἔννοια
ἀγαθὴ ἐν πύλαις σοφῶν σοφοὶ οὐκ ἐκκλίνουσιν
ἐκ στόματος κυρίου 8 ἀλλὰ λογίζονται ἐν
συνεδρίοις ἀπαιδεύτοις συναντᾷ θάνατος 9
ἀποθνήσκει δὲ ἄφρων ἐν ἀμαρτίαις ἀκαθαρσία
δὲ ἀνδρὶ λοιμῷ ἐμμολυνθήσεται 10 ἐν ἡμέρᾳ
κακῇ καὶ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως ἕως ἂν ἐκλίπη
11 ῥῦσαι ἀγομένους εἰς θάνατον καὶ ἐκπρίου
κτεινομένους μὴ φείση 12 ἐὰν δὲ εἴπῃς οὐκ
οἶδα τοῦτον γίνωσκε ὅτι κύριος καρδίας πάντων
γινώσκει καὶ ὁ πλάσας πνοὴν πᾶσιν αὐτὸς οἶδεν
πάντα ὃς ἀποδίδωσιν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα
αὐτοῦ 13 φάγε μέλι υἱέ ἀγαθὸν γὰρ κηρίον

ἵνα γλυκανθῆ σου ὁ φάρυγξ **14** οὕτως αἰσθήσει σοφίαν τῇ σῆ ψυχῇ ἐὰν γὰρ εὐρύης ἔσται καλῇ ἢ τελευτῇ σου καὶ ἐλπὶς σε οὐκ ἐγκαταλείψει **15** μὴ προσαγάγῃς ἀσεβῆ νομῆ δικαίων μηδὲ ἀπατηθῆς χορτασίᾳ κοιλίας **16** ἐπτάκι γὰρ πεσεῖται ὁ δίκαιος καὶ ἀναστήσεται οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν κακοῖς **17** ἐὰν πέσῃ ὁ ἐχθρὸς σου μὴ ἐπιχαρῆς αὐτῷ ἐν δὲ τῷ ὑποσκελίσματι αὐτοῦ μὴ ἐπαίρου **18** ὅτι ὄψεται κύριος καὶ οὐκ ἀρέσει αὐτῷ καὶ ἀποστρέψει τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ **19** μὴ χαῖρε ἐπὶ κακοποιοῖς μηδὲ ζήλου ἀμαρτωλούς **20** οὐ γὰρ μὴ γένηται ἔκγονα πονηρῶν λαμπτήρ δὲ ἀσεβῶν σβεσθήσεται **21** φοβοῦ τὸν θεὸν υἱέ καὶ βασιλέα καὶ μηθετέρῳ αὐτῶν ἀπειθήσης **22** ἐξαίφνης γὰρ τείσονται τοὺς ἀσεβεῖς τὰς δὲ τιμωρίας ἀμφοτέρων τίς γνῶσεται **23** ταῦτα δὲ λέγω ὑμῖν τοῖς σοφοῖς ἐπιγινώσκειν αἰδεῖσθαι πρόσωπον ἐν κρίσει οὐ καλόν **24** ὁ εἰπὼν τὸν ἀσεβῆ δίκαιός ἐστιν ἐπικατάρατος λαοῖς ἔσται καὶ μισητὸς εἰς ἔθνη **25** οἱ δὲ ἐλέγχοντες βελτίους φανοῦνται ἐπ' αὐτοὺς δὲ ἤξει εὐλογία ἀγαθῇ **26** χεῖλη δὲ φιλήσουσιν ἀποκρινόμενα λόγους ἀγαθοῦς **27** ἐτοίμαζε εἰς τὴν ἔξοδον τὰ ἔργα σου καὶ παρασκευάζου εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ πορεύου κατόπισθέν μου καὶ ἀνοικοδομήσεις τὸν οἶκόν σου **28** μὴ ἴσθι ψευδῆς μάρτυς ἐπὶ σὸν πολίτην μηδὲ πλατύνου σοῖς χεῖλεσιν **29** μὴ εἴπῃς ὃν τρόπον ἐχρήσατό μοι χρήσομαι αὐτῷ τείσομαι δὲ αὐτὸν ἃ με ἠδίκησεν **30** ὡσπερ γεώργιον ἀνὴρ ἄφρων καὶ ὡσπερ ἀμπέλων ἀνθρωπος ἐνδεῆς φρενῶν **31** ἐὰν ἀφῆς αὐτόν χερσωθήσεται καὶ χορτομανῆσει ὅλος καὶ γίνεται ἐκλειμμένος οἱ δὲ φραγμοὶ τῶν λίθων αὐτοῦ κατασκάπτονται **32** ὕστερον ἐγὼ μετενόησα ἐπέβλεψα τοῦ ἐκλέξασθαι παιδείαν **33** ὀλίγον νυστάζω ὀλίγον δὲ καθυπνῶ ὀλίγον δὲ ἐναγκαλιζομαι χερσὶν στήθη **34** ἐὰν δὲ τοῦτο ποιῆς ἤξει προπορευομένη ἡ πενία σου καὶ ἡ ἔνδειά σου ὡσπερ ἀγαθὸς δρομεύς

25 αὐταὶ αἱ παιδεῖαι σαλωμῶντος αἱ ἀδιάκριτοι ἃς ἐξεγράψαντο οἱ φίλοι Εζεκιου τοῦ βασιλέως τῆς Ιουδαίας **2** δόξα θεοῦ κρύπτει λόγον δόξα δὲ βασιλέως τιμᾶ πράγματα **3** οὐρανὸς ὑψηλὸς γῆ δὲ βαθεῖα καρδία δὲ βασιλέως ἀνεξέλεγκτος **4** τύπτε ἀδόκιμον ἀργύριον καὶ καθαρισθήσεται καθαρὸν ἅπαν **5** κτείνει ἀσεβεῖς ἐκ προσώπου βασιλέως καὶ κατορθώσει ἐν δικαιοσύνῃ ὁ θρόνος αὐτοῦ **6** μὴ ἀλαζονεύου ἐνώπιον βασιλέως μηδὲ ἐν τόποις δυναστῶν ὑφίστασο **7** κρεῖσσον γὰρ σοι τὸ ῥηθῆναι ἀνάβαινε πρὸς με ἢ ταπεινώσαί σε ἐν προσώπῳ δυνάστου ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ σου λέγε **8** μὴ πρόσπιπτε εἰς μάχην ταχέως ἵνα μὴ μεταμεληθῆς ἐπ' ἐσχάτων ἡνίκα ἂν σε ὄνειδίσῃ ὁ σὸς φίλος **9** ἀναχώρει εἰς τὰ ὀπίσω μὴ καταφρόνει **10** μὴ σε ὄνειδίσῃ μὲν ὁ φίλος ἢ δὲ μάχη σου καὶ ἡ ἔχθρα οὐκ ἀπέσται ἀλλ' ἔσται σοι ἴση θανάτῳ χάρις καὶ φιλία ἐλευθεροῖ ἃς τήρησον σεαυτῷ ἵνα μὴ ἐπονείδιστος γένη ἀλλὰ φύλαξον τὰς ὁδοὺς σου εὐσυναλλάκτως **11** μῆλον χρυσοῦν ἐν ὀρμίσκῳ σαρδίου οὕτως εἰπεῖν λόγον **12** εἰς ἐνώτιον χρυσοῦν σάρδιον πολυτελεῖς δέδεται λόγος σοφὸς εἰς εὐήκοον οὖς **13** ὡσπερ ἔξοδος χιόνος ἐν ἀμῆτῳ κατὰ καῦμα ὠφελεῖ οὕτως ἄγγελος πιστὸς τοὺς ἀποστείλαντας αὐτόν ψυχὰς γὰρ τῶν αὐτῷ χρωμένων ὠφελεῖ **14** ὡσπερ ἄνεμοι καὶ νέφη καὶ ὑετοὶ ἐπιφανέστατοι οὕτως οἱ καυχώμενοι ἐπὶ δόσει ψευδεῖ **15** ἐν μακροθυμίᾳ εὐοδία βασιλεῦσιν γλῶσσα δὲ μαλακὴ συντρίβει ὅσα **16** μέλι εὐρῶν φάγε τὸ ἱκανὸν μήποτε πλησθεὶς ἐξεμέσης **17** σπάνιον εἴσαγε σὸν πόδα πρὸς τὸν σεαυτοῦ φίλον μήποτε πλησθεὶς σου μισήσῃ σε **18** ῥόπαλον καὶ μάχαιρα καὶ τόξευμα ἀκιδωτὸν οὕτως καὶ ἀνὴρ ὁ καταμαρτυρῶν τοῦ φίλου αὐτοῦ μαρτυρίαν ψευδῆ **19** ὁδοὺς κακοῦ καὶ πούς παρανόμου ὀλεῖται ἐν ἡμέρᾳ κακῇ **20** ὡσπερ ὄξος ἔλκει ἀσύμφορον οὕτως προσπεσὸν πάθος ἐν σώματι καρδίαν λυπεῖ ὡσπερ σῆς ἱματίῳ καὶ σκώληξ

ξύλω οὕτως λύπη ἀνδρὸς βλάπτει καρδίαν **21** ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου τρέφε αὐτόν ἐὰν διψᾷ πότιζε αὐτόν **22** τοῦτο γὰρ ποιῶν ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὁ δὲ κύριος ἀναπαδώσει σοι ἀγαθὰ **23** ἄνεμος βορέας ἐξεγείρει νέφη πρόσωπον δὲ ἀναιδὲς γλώσσαν ἐρεθίζει **24** κρεῖττον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας δώματος ἢ μετὰ γυναικὸς λοιδοροῦ ἐν οἰκίᾳ κοινῇ **25** ὥσπερ ὕδωρ ψυχρὸν ψυχῇ διψώση προσηνὲς οὕτως ἀγγελία ἀγαθὴ ἐκ γῆς μακρόθεν **26** ὥσπερ εἶ τις πηγὴν φράσσοι καὶ ὕδατος ἕξοδον λυμαίνοιτο οὕτως ἄκοσμον δίκαιον πεπτωκέναι ἐνώπιον ἀσεβοῦς **27** ἐσθίειν μέλι πολὺ οὐ καλὸν τιμᾶν δὲ χρῆ λόγους ἐνδόξους **28** ὥσπερ πόλις τὰ τεῖχη καταβλημένη καὶ ἀτείχιστος οὕτως ἀνὴρ ὃς οὐ μετὰ βουλήσ τι πράσσει

26 ὥσπερ δρόσος ἐν ἀμήτῳ καὶ ὥσπερ ὑετὸς ἐν θέρει οὕτως οὐκ ἔστιν ἄφρονι τιμὴ **2** ὥσπερ ὄρνεα πέταται καὶ στρουθοὶ οὕτως ἀρὰ ματαῖα οὐκ ἐπελεύσεται οὐδενί **3** ὥσπερ μᾶστιξ ἵππῳ καὶ κέντρον ὄνῳ οὕτως ῥάβδος ἔθνει παρανόμῳ **4** μὴ ἀποκρίνου ἄφρονι πρὸς τὴν ἐκείνου ἀφροσύνην ἵνα μὴ ὅμοιος γένη αὐτῷ **5** ἀλλὰ ἀποκρίνου ἄφρονι κατὰ τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ ἵνα μὴ φαίνηται σοφὸς παρ' ἑαυτῷ **6** ἐκ τῶν ἑαυτοῦ ποδῶν ὄνειδος πίεται ὁ ἀποστείλας δι' ἀγγέλου ἄφρονος λόγον **7** ἀφελοῦ πορείαν σκελῶν καὶ παροιμίαν ἐκ στόματος ἀφρόνων **8** ὃς ἀποδεσμεύει λίθον ἐν σφενδόνῃ ὅμοιός ἐστιν τῷ διδόντι ἄφρονι δόξαν **9** ἄκανθαί φύονται ἐν χειρὶ τοῦ μεθύσου δουλεία δὲ ἐν χειρὶ τῶν ἀφρόνων **10** πολλὰ χειμάζεται πᾶσα σὰρξ ἀφρόνων συντρίβεται γὰρ ἡ ἔκστασις αὐτῶν **11** ὥσπερ κύων ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὸν ἑαυτοῦ ἔμετον καὶ μισητὸς γένηται οὕτως ἄφρων τῇ ἑαυτοῦ κακίᾳ ἀναστρέψας ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀμαρτίαν ἔστιν αἰσχύνῃ ἐπάγουσα ἀμαρτίαν καὶ ἔστιν αἰσχύνῃ δόξα καὶ χάρις **12** εἶδον ἄνδρα δόξαντα παρ' ἑαυτῷ σοφὸν εἶναι ἐλπίδα μέντοι

ἔσχεν μᾶλλον ἄφρων αὐτοῦ **13** λέγει ὀκνηρὸς ἀποστελλόμενος εἰς ὁδὸν λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς **14** ὥσπερ θύρα στρέφεται ἐπὶ τοῦ στρόφιγγος οὕτως ὀκνηρὸς ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ **15** κρύψας ὀκνηρὸς τὴν χεῖρα ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ οὐ δυνήσεται ἐπενεγκεῖν ἐπὶ τὸ στόμα **16** σοφώτερος ἑαυτῷ ὀκνηρὸς φαίνεται τοῦ ἐν πλησμονῇ ἀποκομίζοντος ἀγγελίαν **17** ὥσπερ ὁ κρατῶν κέρκου κυνὸς οὕτως ὁ προεστὼς ἀλλοτρίας κρίσεως **18** ὥσπερ οἱ ἰώμενοι προβάλλουσιν λόγους εἰς ἀνθρώπους ὁ δὲ ἀπαντήσας τῷ λόγῳ πρῶτος ὑποσκελισθήσεται **19** οὕτως πάντες οἱ ἐνεδρεύοντες τοὺς ἑαυτῶν φίλους ὅταν δὲ φωραθῶσιν λέγουσιν ὅτι παίζων ἔπραξα **20** ἐν πολλοῖς ξύλοις θάλλει πῦρ ὅπου δὲ οὐκ ἔστιν δίθυμος ἡσυχάζει μάχη **21** ἐσχάρα ἄνθραξιν καὶ ξύλα πυρὶ ἀνὴρ δὲ λοιδορὸς εἰς ταραχὴν μάχης **22** λόγοι κερκώπων μαλακοὶ οὔτοι δὲ τύπτουσιν εἰς ταμίεια σπλάγχνων **23** ἀργύριον διδόμενον μετὰ δόλου ὥσπερ ὄστρακον ἠγητέον χεῖλη λεία καρδίαν καλύπτει λυπηράν **24** χεῖλεσιν πάντα ἐπινεύει ἀποκλαιόμενος ἐχθρὸς ἐν δὲ τῇ καρδίᾳ τεκταίνεται δόλους **25** ἐὰν σου δέηται ὁ ἐχθρὸς μεγάλη τῇ φωνῇ μὴ πεισθῆς ἐπτὰ γὰρ εἰσιν πονηρία ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ **26** ὁ κρύπτων ἔχθραν συνίστησιν δόλον ἐκκαλύπτει δὲ τὰς ἑαυτοῦ ἀμαρτίας εὐγνωστος ἐν συνεδρίοις **27** ὁ ὀρύσων βόθρον τῷ πλησίον ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν ὁ δὲ κυλίων λίθον ἐφ' ἑαυτὸν κυλίει **28** γλώσσα ψευδῆς μισεῖ ἀλήθειαν στόμα δὲ ἄστεγον ποιεῖ ἀκαταστασίας

27 μὴ καυχῶ τὰ εἰς αὔριον οὐ γὰρ γινώσκεις τί τέξεται ἢ ἐπιούσα **2** ἐγκωμιαζέτω σε ὁ πέλας καὶ μὴ τὸ σὸν στόμα ἀλλότριος καὶ μὴ τὰ σὰ χεῖλη **3** βαρὺ λίθος καὶ δυσβάστακτον ἄμμος ὄργῃ δὲ ἄφρονος βαρυτέρα ἀμφοτέρων **4** ἀνελεῖμων θυμὸς καὶ ὀξεῖα ὄργῃ ἀλλ' οὐδένα ὑφίσταται ζήλος **5** κρείσσους ἔλεγχαι ἀποκεκαλυμμένοι κρυπτομένης φιλίας **6** ἀξιοπιστότερά ἐστιν

τραύματα φίλου ἢ ἐκούσια φιλήματα ἐχθροῦ 7
ψυχὴ ἐν πλησμονῇ οὔσα κηρίους ἐμπαίζει ψυχῇ
δὲ ἐνδεεῖ καὶ τὰ πικρὰ γλυκεῖα φαίνεται 8 ὥσπερ
ὅταν ὄρνεον καταπετασθῇ ἐκ τῆς ἰδίας νοσοῦσας
οὕτως ἄνθρωπος δουλοῦται ὅταν ἀποξενωθῇ
ἐκ τῶν ἰδίων τόπων 9 μύροις καὶ οἴνοις καὶ
θυμιάμασιν τέρπεται καρδία καταρρήγνυται δὲ
ὑπὸ συμπτωμάτων ψυχὴ 10 φίλον σὸν ἢ φίλον
πατρῶν μὴ ἐγκαταλίπης εἰς δὲ τὸν οἶκον τοῦ
ἀδελφοῦ σου μὴ εἰσέλθῃς ἀτυχῶν κρείσσω
φίλος ἐγγυς ἢ ἀδελφὸς μακρὰν οἰκῶν 11 σοφὸς
γίνου υἱέ ἵνα εὐφραίνηταί μου ἡ καρδία καὶ
ἀπόστρεψον ἀπὸ σοῦ ἐπονειδίστους λόγους
12 πανοῦργος κακῶν ἐπερχομένων ἀπεκρύβῃ
ἄφρονες δὲ ἐπελθόντες ζημίαν τείσουσιν 13
ἀφελοῦ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ παρήλθεν γὰρ ὑβριστῆς
ὅστις τὰ ἀλλότρια λυμαίνεται 14 ὃς ἂν εὐλογῇ
φίλον τὸ πρῶι μεγάλη τῇ φωνῇ καταρωμένου
οὐδὲν διαφέρειν δόξει 15 σταγόνες ἐκβάλλουσιν
ἄνθρωπον ἐν ἡμέρᾳ χειμερινῇ ἐκ τοῦ οἴκου
αὐτοῦ ὡσαύτως καὶ γυνὴ λοιδόρος ἐκ τοῦ ἰδίου
οἴκου 16 βορέας σκληρὸς ἄνεμος ὀνόματι δὲ
ἐπιδέξιος καλεῖται 17 σίδηρος σίδηρον ὀξύνει
ἀνὴρ δὲ παροξύνει πρόσωπον ἐταίρου 18 ὃς
φυτεῦει σικκὴν φάγεται τοὺς καρποὺς αὐτῆς ὃς
δὲ φυλάσσει τὸν ἑαυτοῦ κύριον τιμηθήσεται 19
ὥσπερ οὐχ ὅμοια πρόσωπα προσώποις οὕτως
οὐδὲ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων 20 ἄδης καὶ
ἀπώλεια οὐκ ἐμπίμπλονται ὡσαύτως καὶ οἱ
ὀφθαλμοὶ τῶν ἀνθρώπων ἄπληστοὶ βδέλυγμα
κυρίῳ στηρίζων ὀφθαλμόν καὶ οἱ ἀπαίδευτοι
ἀκρατεῖς γλώσση (Sheol h7585) 21 δοκίμιον ἀργύρου
καὶ χρυσοῦ πύρωσις ἀνὴρ δὲ δοκιμάζεται διὰ
στόματος ἐγκωμιαζόντων αὐτόν καρδία ἀνόμου
ἐκζητεῖ κακὰ καρδία δὲ εὐθὴς ἐκζητεῖ γνῶσιν
22 ἂν μαστιγοῖς ἄφρονα ἐν μέσῳ συνεδρίου
ἀτιμάζων οὐ μὴ περιέλης τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ
23 γνωστῶς ἐπιγνώσῃ ψυχὰς ποιμνίου σου καὶ
ἐπιστήσεις καρδίαν σου σαῖς ἀγέλαις 24 ὅτι

οὐ τὸν αἰῶνα ἀνδρὶ κράτος καὶ ἰσχύς οὐδὲ
παραδίδωσιν ἐκ γενεᾶς εἰς γενεάν 25 ἐπιμελοῦ
τῶν ἐν τῷ πεδίῳ χλωρῶν καὶ κερεῖς πόαν καὶ
σύναγε χόρτον ὄρεινόν 26 ἵνα ἔχῃς πρόβατα εἰς
ἱματισμόν τιμα πεδίον ἵνα ὣσιν σοὶ ἄρνες 27 υἱέ
παρ' ἐμοῦ ἔχεις ῥήσεις ἰσχυρὰς εἰς τὴν ζωὴν σου
καὶ εἰς τὴν ζωὴν σῶν θεραπόντων

28 φεύγει ἀσεβῆς μηδενὸς διώκοντος δίκαιος
δὲ ὥσπερ λέων πέποιθεν 2 δι' ἁμαρτίας
ἀσεβῶν κρίσεις ἐγείρονται ἀνὴρ δὲ πανοῦργος
κατασβέσει αὐτάς 3 ἀνδρεῖος ἐν ἀσεβείαις
συκοφαντεῖ πτωχοὺς ὥσπερ ὑετὸς λάβρος καὶ
ἀνωφελής 4 οὕτως οἱ ἐγκαταλείποντες τὸν
νόμον ἐγκωμιάζουσιν ἀσέβειαν οἱ δὲ ἀγαπῶντες
τὸν νόμον περιβάλλουσιν ἑαυτοῖς τεῖχος 5 ἄνδρες
κακοὶ οὐ νοήσουσιν κρίμα οἱ δὲ ζητοῦντες τὸν
κύριον συνήσουσιν ἐν παντί 6 κρείσσω πτωχὸς
πορευόμενος ἐν ἀληθείᾳ πλουσίου ψευδοῦς 7
φυλάσσει νόμον υἱὸς συνετός ὃς δὲ ποιμαίνει
ἀσωτίαν ἀτιμάζει πατέρα 8 ὁ πληθύνων τὸν
πλοῦτον αὐτοῦ μετὰ τόκων καὶ πλεονασμῶν τῷ
ἐλεῶντι πτωχοὺς συνάγει αὐτόν 9 ὁ ἐκκλίνων
τὸ οὖς αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσακοῦσαι νόμου καὶ
αὐτὸς τὴν προσευχὴν αὐτοῦ ἐβδέλυκται 10
ὃς πλανᾷ εὐθεῖς ἐν ὁδῷ κακῇ εἰς διαφθορὰν
αὐτὸς ἐμπεσεῖται οἱ δὲ ἄνομοι διελεύσονται
ἀγαθὰ καὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς αὐτά 11
σοφὸς παρ' ἑαυτῷ ἀνὴρ πλούσιος πένης δὲ
νοήμων καταγνώσεται αὐτοῦ 12 διὰ βοήθειαν
δικαίων πολλὴ γίνεται δόξα ἐν δὲ τόποις ἀσεβῶν
ἀλίσκονται ἄνθρωποι 13 ὁ ἐπικαλύπτων ἀσέβειαν
ἑαυτοῦ οὐκ εὐδοωθήσεται ὁ δὲ ἐξηγούμενος
ἐλέγχους ἀγαπηθήσεται 14 μακάριος ἀνὴρ ὃς
καταπτῆσει πάντα δι' εὐλάβειαν ὁ δὲ σκληρὸς
τὴν καρδίαν ἐμπεσεῖται κακοῖς 15 λέων πεινῶν
καὶ λύκος διψῶν ὃς τυραννεῖ πτωχὸς ὢν
ἔθνους πενιχροῦ 16 βασιλεὺς ἐνδεὴς προσόδων
μέγας συκοφάντης ὁ δὲ μισῶν ἀδικίαν μακρὸν
χρόνον ζήσεται 17 ἄνδρα τὸν ἐν αἰτίᾳ φόνου ὁ

ἐγγυώμενος φυγὰς ἔσται καὶ οὐκ ἐν ἀσφαλείᾳ
παίδευε υἰόν καὶ ἀγαπήσει σε καὶ δώσει κόσμον
τῇ σῆ ψυχῇ οὐ μὴ ὑπακούσης ἔθνη παρανόμω
18 ὁ πορευόμενος δικαίως βεβοήθηται ὁ δὲ
σκολαιῖς ὁδοῖς πορευόμενος ἐμπλακίησεται **19** ὁ
ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν πλησθήσεται ἄρτων
ὁ δὲ διώκων σχολὴν πλησθήσεται πενίας **20** ἀνὴρ
ἀξιόπιστος πολλὰ εὐλογηθήσεται ὁ δὲ κακὸς
οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται **21** ὃς οὐκ αἰσχύνεται
πρόσωπα δικαίων οὐκ ἀγαθὸς ὁ τοιοῦτος ψωμοῦ
ἄρτου ἀποδώσεται ἄνδρα **22** σπεύδει πλουτεῖν
ἀνὴρ βάσκανος καὶ οὐκ οἶδεν ὅτι ἐλεήμων
κρατήσῃ αὐτοῦ **23** ὁ ἐλέγχων ἀνθρώπου ὁδοὺς
χάριτας ἔξει μᾶλλον τοῦ γλωσσοχαριτοῦντος
24 ὃς ἀποβάλλεται πατέρα ἢ μητέρα καὶ δοκεῖ
μὴ ἀμαρτάνειν οὗτος κοινωνός ἐστιν ἀνδρὸς
ἀσεβοῦς **25** ἄπληστος ἀνὴρ κρίνει εἰκῆ ὃς δὲ
πέποιθεν ἐπὶ κύριον ἐν ἐπιμελείᾳ ἔσται **26** ὃς
πέποιθεν θρασεῖα καρδίᾳ ὁ τοιοῦτος ἄφρων ὃς
δὲ πορεύεται σοφία σωθήσεται **27** ὃς δίδωσιν
πτωχοῖς οὐκ ἐνδειθήσεται ὃς δὲ ἀποστρέφει τὸν
ὀφθαλμὸν αὐτοῦ ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ἔσται **28** ἐν
τόποις ἀσεβῶν στένουσι δίκαιοι ἐν δὲ τῇ ἐκείνων
ἀπωλείᾳ πληθυνθήσονται δίκαιοι

29 κρείσσω ἀνὴρ ἐλέγχων ἀνδρὸς
σκληροτραχήλου ἐξαπίνης γὰρ φλεγόμενου
αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἴσισ **2** ἐγκωμιαζομένων
δικαίων εὐφρανθήσονται λαοὶ ἀρχόντων δὲ
ἀσεβῶν στένουσιν ἄνδρες **3** ἀνδρὸς φιλοῦντος
σοφίαν εὐφραίνεται πατὴρ αὐτοῦ ὃς δὲ
ποιμαίνει πόρνας ἀπολεῖ πλοῦτον **4** βασιλεὺς
δίκαιος ἀνίστησιν χώραν ἀνὴρ δὲ παράνομος
κατασκάπτει **5** ὃς παρασκευάζεται ἐπὶ πρόσωπον
τοῦ ἑαυτοῦ φίλου δίκτυον περιβάλλει αὐτὸ τοῖς
ἑαυτοῦ ποσίν **6** ἀμαρτάνοντι ἀνδρὶ μεγάλη παγὶς
δίκαιος δὲ ἐν χαρᾷ καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἔσται **7**
ἐπίσταται δίκαιος κρίνειν πενιχροῖς ὁ δὲ ἀσεβὴς
οὐ συνήσει γνῶσιν καὶ πτωχῷ οὐχ ὑπάρχει νοῦς
ἐπιγνώμων **8** ἄνδρες λοιμοὶ ἐξέκαυσαν πόλιν

σοφοὶ δὲ ἀπέστρεψαν ὀργὴν **9** ἀνὴρ σοφὸς
κρίνει ἔθνη ἀνὴρ δὲ φαῦλος ὀργιζόμενος
καταγελάται καὶ οὐ καταπτήσεται **10** ἄνδρες
αἱμάτων μέτοχοι μισήσουσιν ὅσιον οἱ δὲ εὐθεῖς
ἐκζητήσουσιν ψυχὴν αὐτοῦ **11** ὄλον τὸν θυμὸν
αὐτοῦ ἐκφέρει ἄφρων σοφὸς δὲ ταμιεύεται κατὰ
μέρος **12** βασιλέως ὑπακούοντος λόγον ἄδικον
πάντες οἱ ὑπ' αὐτὸν παράνομοι **13** δανιστοῦ καὶ
χρεοφειλέτου ἀλλήλοις συνελθόντων ἐπισκοπὴν
ποιεῖται ἀμφοτέρων ὁ κύριος **14** βασιλέως ἐν
ἀληθείᾳ κρίνοντος πτωχοῦς ὁ θρόνος αὐτοῦ εἰς
μαρτύριον κατασταθήσεται **15** πληγαὶ καὶ
ἐλεγχοὶ διδῶσιν σοφίαν παῖς δὲ πλανώμενος
αἰσχύνει γονεῖς αὐτοῦ **16** πολλῶν ὄντων ἀσεβῶν
πολλὰ γίνονται ἀμαρτία οἱ δὲ δίκαιοι ἐκείνων
πιπτόντων κατάφοβοι γίνονται **17** παίδευε υἰόν
σου καὶ ἀναπαύσει σε καὶ δώσει κόσμον τῇ ψυχῇ
σου **18** οὐ μὴ ὑπάρξῃ ἐξηγητὴς ἔθνη παρανόμω
ὁ δὲ φυλάσσω τὸν νόμον μακαριστός **19** λόγοις
οὐ παιδευθήσεται οἰκέτης σκληρός ἐὰν γὰρ καὶ
νοῆσῃ ἀλλ' οὐχ ὑπακούσεται **20** ἐὰν ἴδῃς ἄνδρα
ταχὺν ἐν λόγοις γίνωσκε ὅτι ἐλπίδα ἔχει μᾶλλον
ἄφρων αὐτοῦ **21** ὃς κατασπαταλᾷ ἐκ παιδός
οἰκέτης ἔσται ἔσχατον δὲ ὀδυνηθήσεται ἐφ'
ἑαυτῷ **22** ἀνὴρ θυμώδης ὀρύσσει νεῖκος ἀνὴρ δὲ
ὀργίλος ἐξώρυξεν ἀμαρτίας **23** ὕβρις ἄνδρα
ταπεινοῖ τοὺς δὲ ταπεινόφρονας ἐρείδει δόξη
κύριος **24** ὃς μερίζεται κλέπτῃ μισεῖ τὴν
ἑαυτοῦ ψυχὴν ἐὰν δὲ ὄρκου προτεθέντος
ἀκούσαντες μὴ ἀναγγείλωσιν **25** φοβηθέντες καὶ
αἰσχυθέντες ἀνθρώπους ὑπεσκελίσθησαν ὁ δὲ
πεποιθὼς ἐπὶ κύριον εὐφρανθήσεται ἀσέβεια
ἀνδρὶ δίδωσιν σφάλμα ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ τῷ
δεσπότη σωθήσεται **26** πολλοὶ θεραπεύουσιν
πρόσωπα ἡγουμένων παρὰ δὲ κυρίου γίνεται τὸ
δίκαιον ἀνδρὶ **27** βδέλυγμα δικαίοις ἀνὴρ ἄδικος
βδέλυγμα δὲ ἀνόμω κατευθύνουσα ὁδός

30 τοὺς ἐμοὺς λόγους υἱέ φοβήθητι καὶ
δεξάμενος αὐτοὺς μετανόει τάδε λέγει ὁ

άνηρ τοῖς πιστεύουσιν θεῶ καὶ παύομαι 2
ἀφρονέστατος γάρ εἰμι πάντων ἀνθρώπων καὶ
φρόνησις ἀνθρώπων οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοί 3 θεὸς
δεδίδαχέν με σοφίαν καὶ γνώσιν ἀγίων ἕγνωκα
4 τίς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ κατέβη τίς
συνήγαγεν ἀνέμους ἐν κόλπῳ τίς συνέστρεψεν
ὑδωρ ἐν ἱματίῳ τίς ἐκράτησεν πάντων τῶν
ἄκρων τῆς γῆς τί ὄνομα αὐτῷ ἢ τί ὄνομα
τοῖς τέκνοις αὐτοῦ ἵνα γνῶς 5 πάντες λόγοι
θεοῦ πεπυρωμένοι ὑπερασπίζει δὲ αὐτὸς τῶν
εὐλαβουμένων αὐτόν 6 μὴ προσθῆς τοῖς λόγοις
αὐτοῦ ἵνα μὴ ἐλέγξῃ σε καὶ ψευδῆς γένῃ 7 δύο
αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ μὴ ἀφέλῃς μου χάριν πρὸ τοῦ
ἀποθανεῖν με 8 μάταιον λόγον καὶ ψευδῆ μακρὰν
μου ποιήσον πλοῦτον δὲ καὶ πενίαν μὴ μοι δῶς
σύνταξον δέ μοι τὰ δέοντα καὶ τὰ αὐτάρκη 9
ἵνα μὴ πλησθεῖς ψευδῆς γένωμαι καὶ εἶπω τίς
με ὄρᾳ ἢ πενηθεῖς κλέψω καὶ ὁμῶς τὸ ὄνομα
τοῦ θεοῦ 10 μὴ παραδῶς οἰκέτην εἰς χεῖρας
δεσπότου μήποτε καταράσῃται σε καὶ ἀφανισθῆς
11 ἕκγονον κακὸν πατέρα καταρᾶται τὴν δὲ
μητέρα οὐκ εὐλογεῖ 12 ἕκγονον κακὸν δίκαιον
ἑαυτὸν κρίνει τὴν δὲ ἕξοδον αὐτοῦ οὐκ ἀπένιψεν
13 ἕκγονον κακὸν ὑψηλοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχει
τοῖς δὲ βλεφάροις αὐτοῦ ἐπαίρεται 14 ἕκγονον
κακὸν μαχαίρας τοὺς ὀδόντας ἔχει καὶ τὰς μύλας
τομίδας ὥστε ἀναλίσκειν καὶ κατεσθίειν τοὺς
ταπεινοὺς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τοὺς πένητας αὐτῶν
ἐξ ἀνθρώπων 15 τῇ βδέλλῃ τρεῖς θυγατέρες
ἦσαν ἀγαπήσει ἀγαπώμεναι καὶ αἱ τρεῖς αὗται
οὐκ ἐνεπίμψασαν αὐτήν καὶ ἡ τετάρτη οὐκ
ἠρκέσθη εἰπεῖν ἱκανόν 16 ἄδης καὶ ἔρωσ γυναικὸς
καὶ τάρταρος καὶ γῆ οὐκ ἐμπιπλαμένη ὕδατος
καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ οὐ μὴ εἴπωσιν ἀρκεῖ (Sheol
h7585) 17 ὀφθαλμὸν καταγελῶντα πατρὸς καὶ
ἀτιμάζοντα γῆρας μητρὸς ἐκκόψαισαν αὐτόν
κόρακες ἐκ τῶν φαράγγων καὶ καταφάγοισαν
αὐτόν νεοσσοὶ ἀετῶν 18 τρία δὲ ἐστὶν ἀδύνατά μοι
νοῆσαι καὶ τὸ τέταρτον οὐκ ἐπιγινώσκω 19 ἴχνη

ἀετοῦ πετομένου καὶ ὁδοὺς ὄφεις ἐπὶ πέτρας
καὶ τρίβους νηὸς ποντοποροῦσης καὶ ὁδοὺς
ἀνδρὸς ἐν νεότητι 20 τοιαύτη ὁδὸς γυναικὸς
μοιχαλίδος ἢ ὅταν πράξῃ ἀπονιψαμένη οὐδὲν
φῆσιν πεπραχέναι ἄτοπον 21 διὰ τριῶν σείεται
ἢ γῆ τὸ δὲ τέταρτον οὐ δύναται φέρειν 22 ἐὰν
οἰκέτης βασιλεύσῃ καὶ ἄφρων πλησθῇ σιτίων 23
καὶ οἰκέτις ἐὰν ἐκβάλῃ τὴν ἑαυτῆς κυρίαν καὶ
μισητὴ γυνὴ ἐὰν τύχῃ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ 24 τέσσαρα
δὲ ἐστὶν ἐλάχιστα ἐπὶ τῆς γῆς ταῦτα δὲ ἐστὶν
σοφώτερα τῶν σοφῶν 25 οἱ μύρμηκες οἷς μὴ
ἔστιν ἰσχύς καὶ ἐτοιμάζονται θέρους τὴν τροφήν
26 καὶ οἱ χοιρογρύλλιοι ἔθνος οὐκ ἰσχυρόν οἱ
ἐποίησαντο ἐν πέτραις τοὺς ἑαυτῶν οἴκους 27
ἀβασιλευτόν ἐστὶν ἡ ἀκρις καὶ ἐκστρατεύει ἀφ'
ἐνὸς κελεύσματος εὐτάκτως 28 καὶ καλαβώτης
χερσὶν ἐρειδόμενος καὶ εὐάλωτος ὢν κατοικεῖ ἐν
ὀχυρώμασιν βασιλέως 29 τρία δὲ ἐστὶν ἃ εὐδῶς
πορεύεται καὶ τὸ τέταρτον ὃ καλῶς διαβαίνει
30 σκύμνος λέοντος ἰσχυρότερος κτηνῶν ὃς
οὐκ ἀποστρέφεται οὐδὲ καταπτήσσει κτήνος 31
καὶ ἀλέκτωρ ἐμπεριπατῶν θηλείαις εὐψυχος
καὶ τράγος ἠγούμενος αἰπολίου καὶ βασιλεὺς
δημηγορῶν ἐν ἔθνει 32 ἐὰν πρόῃ σεαυτὸν εἰς
εὐφροσύνην καὶ ἐκτεινῆς τὴν χεῖρά σου μετὰ
μάχης ἀτιμασθήσῃ 33 ἄμελγε γάλα καὶ ἔσται
βοῦτυρον ἐὰν δὲ ἐκπιέζῃς μυκτῆρας ἐξελεύσεται
αἷμα ἐὰν δὲ ἐξέλκῃς λόγους ἐξελεύσονται κρίσεις
καὶ μάχα

31 οἱ ἐμοὶ λόγοι εἰρηνται ὑπὸ θεοῦ βασιλέως
χρηματισμὸς ὃν ἐπαίδευσεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ 2
τί τέκνον τηρήσεις τί ῥήσεις θεοῦ πρωτογενές σοὶ
λέγω υἱέ τί τέκνον ἐμῆς κοιλίας τί τέκνον ἐμῶν
εὐχῶν 3 μὴ δῶς γυναιξὶ σὸν πλοῦτον καὶ τὸν σὸν
νοῦν καὶ βίον εἰς ὑστεροβουλίαν 4 μετὰ βουλής
πάντα ποιεῖ μετὰ βουλής οἰνοπότει οἱ δυνάσται
θυμῶδεις εἰσὶν οἶνον δὲ μὴ πινέτωσαν 5 ἵνα μὴ
πίοντες ἐπιλάθωνται τῆς σοφίας καὶ ὀρθὰ κρίναι
οὐ μὴ δύνωνται τοὺς ἀσθενεῖς 6 δίδοτε μέθην

τοῖς ἐν λύπαις καὶ οἶνον πίνειν τοῖς ἐν δόδυναίς 7
ἵνα ἐπιλάθωνται τῆς πενίας καὶ τῶν πόνων μὴ
μνησθῶσιν ἔτι 8 ἄνοιγε σὸν στόμα λόγῳ θεοῦ
καὶ κρῖνε πάντας ὑγιῶς 9 ἄνοιγε σὸν στόμα καὶ
κρῖνε δικαίως διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ 10
γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει τιμιωτέρα δὲ ἐστὶν
λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη 11 θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ
ἢ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἢ τοιαύτη καλῶν
σκύλων οὐκ ἀπορήσει 12 ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ
ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον 13 μηρυομένη ἔρια καὶ
λίνον ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς
14 ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν
συνάγει δὲ αὕτη τὸν βίον 15 καὶ ἀνίσταται ἐκ
νυκτῶν καὶ ἔδωκεν βρώματα τῷ οἴκῳ καὶ ἔργα
ταῖς θεραπαίνοις 16 θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο
ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσεν
κτῆμα 17 ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὄσφυν
αὐτῆς ἤρεισεν τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον
18 ἐγεύσατο ὅτι καλὸν ἐστὶν τὸ ἐργάζεσθαι καὶ
οὐκ ἀποσβέννυται ὄλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος
αὐτῆς 19 τοὺς πήχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ
συμφέροντα τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς
ἄτρακτον 20 χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξεν πένητι
καρπὸν δὲ ἐξέτεινεν πτωχῷ 21 οὐ φροντίζει
τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ὅταν που χρονίζῃ
πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐνδιδύσκονται 22
δισσὰς χλαίνας ἐποίησεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ἐκ
δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα 23
περίβλεπτος δὲ γίνεται ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
ἡνίκα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν γερόντων
κατοίκων τῆς γῆς 24 σινδόνας ἐποίησεν καὶ
ἀπέδοτο περιζώματα δὲ τοῖς Χαναναίοις 25 στόμα
αὐτῆς διήνοιξεν προσεχόντως καὶ ἐννόμως καὶ
τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσσει αὐτῆς 26 ἰσχὺν καὶ
εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις
ἐσχάταις 27 στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς σῖτα
δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγεν 28 τὸ στόμα δὲ ἀνοίγει
σοφῶς καὶ νομοθέσμως ἢ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς
ἀνέστησεν τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ ἐπλούτησαν καὶ ὁ

ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτὴν 29 πολλαὶ θυγατέρες
ἐκτήσαντο πλοῦτον πολλαὶ ἐποίησαν δυνατὰ σὺ
δὲ ὑπέρκεισαι καὶ ὑπερήρας πάσας 30 ψευδεῖς
ἀρέσκειαι καὶ μάταιον κάλλος γυναικὸς γυνὴ
γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται φόβον δὲ κυρίου αὐτῆ
αἰνεῖτω 31 δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς
καὶ αἰνεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς

Ἐκκλησιαστής

1 ῥήματα Ἐκκλησιαστοῦ υἱοῦ Δαυιδ βασιλέως
Ισραηλ ἐν Ἱερουσαλημ **2** ματαιότης
ματαιοτήτων εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστής ματαιότης
ματαιοτήτων τὰ πάντα ματαιότης **3** τίς περισσεῖα
τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ ᾧ μοχθεῖ
ὑπὸ τὸν ἥλιον **4** γενεὰ πορεύεται καὶ γενεὰ
ἔρχεται καὶ ἡ γῆ εἰς τὸν αἰῶνα ἔστηκεν **5** καὶ
ἀνατέλλει ὁ ἥλιος καὶ δύνει ὁ ἥλιος καὶ εἰς
τὸν τόπον αὐτοῦ ἔλκει **6** ἀνατέλλων αὐτὸς
ἐκεῖ πορεύεται πρὸς νότον καὶ κυκλοῖ πρὸς
βορρᾶν κυκλοῖ κυκλῶν πορεύεται τὸ πνεῦμα
καὶ ἐπὶ κύκλους αὐτοῦ ἐπιστρέφει τὸ πνεῦμα **7**
πάντες οἱ χεῖμαρροι πορεύονται εἰς τὴν θάλασσαν
καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔσται ἐμπιπλαμένη εἰς
τόπον οὗ οἱ χεῖμαρροι πορεύονται ἐκεῖ αὐτοὶ
ἐπιστρέφουσιν τοῦ πορευθῆναι **8** πάντες οἱ
λόγοι ἔγκοποι οὐ δυνήσεται ἀνὴρ τοῦ λαλεῖν
καὶ οὐκ ἐμπλησθήσεται ὀφθαλμὸς τοῦ ὁρᾶν
καὶ οὐ πληρωθήσεται οὓς ἀπὸ ἀκροάσεως **9**
τί τὸ γεγονός αὐτὸ τὸ γενησόμενον καὶ τί τὸ
πεποιημένον αὐτὸ τὸ ποιηθόμενον καὶ οὐκ
ἔστιν πᾶν πρόσφατον ὑπὸ τὸν ἥλιον **10** ὃς λαλήσει
καὶ ἐρεῖ ἰδὲ τοῦτο καινόν ἐστιν ἤδη γέγονεν
ἐν τοῖς αἰῶσιν τοῖς γενομένοις ἀπὸ ἔμπροσθεν
ἡμῶν **11** οὐκ ἔστιν μνήμη τοῖς πρώτοις καὶ γε
τοῖς ἐσχάτοις γενομένοις οὐκ ἔσται αὐτοῖς μνήμη
μετὰ τῶν γενησομένων εἰς τὴν ἐσχάτην **12** ἐγὼ
Ἐκκλησιαστής ἐγενόμην βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραηλ ἐν
Ἱερουσαλημ **13** καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ
ἐκζητῆσαι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι ἐν τῇ σοφίᾳ
περὶ πάντων τῶν γινομένων ὑπὸ τὸν οὐρανόν
ὅτι περιπασμὸν πονηρὸν ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς
υἱοῖς τοῦ ἀνθρώπου τοῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ
14 εἶδον σὺν πάντα τὰ ποιήματα τὰ πεποιημένα
ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης
καὶ προαίρεσις πνεύματος **15** διεστραμμένον οὐ
δυνήσεται τοῦ ἐπικοσμηθῆναι καὶ ὑστέρημα οὐ

δυνήσεται τοῦ ἀριθμηθῆναι **16** ἐλάλησα ἐγὼ ἐν
καρδίᾳ μου τῷ λέγειν ἐγὼ ἰδοὺ ἐμεγαλύνθη
καὶ προσέθηκα σοφίαν ἐπὶ πᾶσιν οἱ ἐγένοντο
ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλημ καὶ καρδία μου
εἶδεν πολλά σοφίαν καὶ γνῶσιν **17** καὶ ἔδωκα
καρδίαν μου τοῦ γνῶναι σοφίαν καὶ γνῶσιν
παραβολὰς καὶ ἐπιστήμην ἔγνων ὅτι καὶ γε τοῦτ'
ἔστιν προαίρεσις πνεύματος **18** ὅτι ἐν πλήθει
σοφίας πλήθος γνώσεως καὶ ὁ προστιθεὶς γνῶσιν
προσθήσει ἄλγημα

2 εἶπον ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου δεῦρο δὴ πειράσω
σε ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἰδὲ ἐν ἀγαθῷ καὶ ἰδοὺ
καὶ γε τοῦτο ματαιότης **2** τῷ γέλωτι εἶπα
περιφορὰν καὶ τῇ εὐφροσύνῃ τί τοῦτο ποιεῖς **3**
κατεσκεψάμην ἐν καρδίᾳ μου τοῦ ἐλκύσαι εἰς
οἶνον τὴν σάρκα μου καὶ καρδία μου ὠδήγησεν
ἐν σοφίᾳ καὶ τοῦ κρατῆσαι ἐπ' ἀφροσύνη ἕως οὗ
ἴδω ποῖον τὸ ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς τοῦ ἀνθρώπου ὃ
ποιήσουσιν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς
αὐτῶν **4** ἐμεγάλυνα ποίημά μου ὠκοδόμησά
μοι οἴκους ἐφύτευσά μοι ἀμπελῶνας **5** ἐποίησά
μοι κήπους καὶ παραδείσους καὶ ἐφύτευσά
ἐν αὐτοῖς ξύλον πᾶν καρποῦ **6** ἐποίησά μοι
κολυμβήθρας ὑδάτων τοῦ ποτίσαι ἀπ' αὐτῶν
δρυμὸν βλαστῶντα ξύλα **7** ἐκτησάμην δούλους
καὶ παιδίσκας καὶ οἰκογενεῖς ἐγένοντό μοι καὶ γε
κτησίς βουκολίου καὶ ποιμνίου πολλὴ ἐγένετό
μοι ὑπὲρ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθέν μου
ἐν Ἱερουσαλημ **8** συνήγαγόν μοι καὶ γε ἀργύριον
καὶ χρυσίον καὶ περιουσιασμοὺς βασιλέων καὶ
τῶν χωρῶν ἐποίησά μοι ἄδοντας καὶ ἄδούσας
καὶ ἐντρυφήματα υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου οἰνοχόον
καὶ οἰνοχόας **9** καὶ ἐμεγαλύνθη καὶ προσέθηκα
παρὰ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθέν μου
ἐν Ἱερουσαλημ καὶ γε σοφία μου ἐστάθη μοι **10**
καὶ πᾶν ὃ ᾔτησαν οἱ ὀφθαλμοί μου οὐχ ὑφείλον
ἀπ' αὐτῶν οὐκ ἀπεκώλυσά τὴν καρδίαν μου ἀπὸ
πάσης εὐφροσύνης ὅτι καρδία μου εὐφράνθη
ἐν παντὶ μόχθῳ μου καὶ τοῦτο ἐγένετο μερίς

μου ἀπὸ παντὸς μόχθου μου **11** καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ ἐν πᾶσιν ποιήμασίν μου οἷς ἐποίησαν αἱ χεῖρές μου καὶ ἐν μόχθῳ ᾧ ἐμόχθησα τοῦ ποιεῖν καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος καὶ οὐκ ἔστιν περισσεῖα ὑπὸ τὸν ἥλιον **12** καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ τοῦ ἰδεῖν σοφίαν καὶ περιφορὰν καὶ ἀφροσύνην ὅτι τίς ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐπελεύσεται ὀπίσω τῆς βουλής τὰ ὅσα ἐποίησεν αὐτήν **13** καὶ εἶδον ἐγὼ ὅτι ἔστιν περισσεῖα τῆς σοφίας ὑπὲρ τὴν ἀφροσύνην ὡς περισσεῖα τοῦ φωτὸς ὑπὲρ τὸ σκότος **14** τοῦ σοφοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐν κεφαλῇ αὐτοῦ καὶ ὁ ἄφρων ἐν σκότει πορεύεται καὶ ἔγνω καὶ γὰρ ἐγὼ ὅτι συνάντημα ἐν συναντήσεται τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς **15** καὶ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου ὡς συνάντημα τοῦ ἄφρονος καὶ γὰρ ἐμοὶ συναντήσεται μοι καὶ ἴνα τί ἐσοφισάμην ἐγὼ τότε περισσὸν ἐλάλησα ἐν καρδίᾳ μου διότι ἄφρων ἐκ περισσεύματος λαλεῖ ὅτι καὶ γὰρ τοῦτο ματαιότης **16** ὅτι οὐκ ἔστιν μνήμη τοῦ σοφοῦ μετὰ τοῦ ἄφρονος εἰς αἰῶνα καθότι ἤδη αἱ ἡμέραι αἱ ἐρχόμεναι τὰ πάντα ἐπελήσθη καὶ πῶς ἀποθανεῖται ὁ σοφὸς μετὰ τοῦ ἄφρονος **17** καὶ ἐμίσησα σὺν τὴν ζωὴν ὅτι πονηρὸν ἐπ' ἐμὲ τὸ ποίημα τὸ πεπονημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅτι τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος **18** καὶ ἐμίσησα ἐγὼ σὺν πάντα μόχθῳ μου ὃν ἐγὼ μόχθῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅτι ἀφίω αὐτὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ γινομένῳ μετ' ἐμέ **19** καὶ τίς οἶδεν εἰ σοφὸς ἔσται ἢ ἄφρων καὶ ἐξουσιάζεται ἐν παντὶ μόχθῳ μου ᾧ ἐμόχθησα καὶ ᾧ ἐσοφισάμην ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ γὰρ τοῦτο ματαιότης **20** καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ τοῦ ἀποτάξασθαι τῇ καρδίᾳ μου ἐπὶ παντὶ τῷ μόχθῳ ᾧ ἐμόχθησα ὑπὸ τὸν ἥλιον **21** ὅτι ἔστιν ἄνθρωπος οὗ μόχθος αὐτοῦ ἐν σοφίᾳ καὶ ἐν γνῶσει καὶ ἐν ἀνδρείᾳ καὶ ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἐμόχθησεν ἐν αὐτῷ δώσει αὐτῷ μερίδα αὐτοῦ καὶ γὰρ τοῦτο ματαιότης καὶ πονηρία μεγάλη **22** ὅτι τί γίνεται τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ καὶ ἐν προαιρέσει καρδίας αὐτοῦ ᾧ αὐτὸς

μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον **23** ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἀληγημάτων καὶ θυμοῦ περισπασμὸς αὐτοῦ καὶ γὰρ ἐν νυκτὶ οὐ κοιμᾶται ἢ καρδία αὐτοῦ καὶ γὰρ τοῦτο ματαιότης ἔστιν **24** οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν ἐν ἀνθρώπῳ ὃ φάγεται καὶ ὃ πίεται καὶ ὃ δεῖξει τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ἐν μόχθῳ αὐτοῦ καὶ γὰρ τοῦτο εἶδον ἐγὼ ὅτι ἀπὸ χειρὸς τοῦ θεοῦ ἔστιν **25** ὅτι τίς φάγεται καὶ τίς φείσεται πάρεξ αὐτοῦ **26** ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου αὐτοῦ ἔδωκεν σοφίαν καὶ γνῶσιν καὶ εὐφροσύνην καὶ τῷ ἀμαρτάνοντι ἔδωκεν περισπασμὸν τοῦ προσθεῖναι καὶ τοῦ συναγαγεῖν τοῦ δοῦναι τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ὅτι καὶ γὰρ τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος

3 τοῖς πᾶσιν χρόνος καὶ καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι ὑπὸ τὸν οὐρανόν **2** καιρὸς τοῦ τεκεῖν καὶ καιρὸς τοῦ ἀποθανεῖν καιρὸς τοῦ φυτεῦσαι καὶ καιρὸς τοῦ ἐκτίλαι πεφυτευμένον **3** καιρὸς τοῦ ἀποκτεῖναι καὶ καιρὸς τοῦ ἰάσασθαι καιρὸς τοῦ καθελεῖν καὶ καιρὸς τοῦ οἰκοδομῆσαι **4** καιρὸς τοῦ κλαῦσαι καὶ καιρὸς τοῦ γελάσαι καιρὸς τοῦ κόψασθαι καὶ καιρὸς τοῦ ὀρχήσασθαι **5** καιρὸς τοῦ βαλεῖν λίθους καὶ καιρὸς τοῦ συναγαγεῖν λίθους καιρὸς τοῦ περιλαβεῖν καὶ καιρὸς τοῦ μακρυνθῆναι ἀπὸ περιλήμψεως **6** καιρὸς τοῦ ζητῆσαι καὶ καιρὸς τοῦ ἀπολέσαι καιρὸς τοῦ φυλάξαι καὶ καιρὸς τοῦ ἐκβαλεῖν **7** καιρὸς τοῦ ῥῆξαι καὶ καιρὸς τοῦ ῥάψαι καιρὸς τοῦ σιγαῖν καὶ καιρὸς τοῦ λαλεῖν **8** καιρὸς τοῦ φιλησαι καὶ καιρὸς τοῦ μισῆσαι καιρὸς πολέμου καὶ καιρὸς εἰρήνης **9** τίς περισσεῖα τοῦ ποιῶντος ἐν οἷς αὐτὸς μοχθεῖ **10** εἶδον σὺν τὸν περισπασμόν ὃν ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς υἱοῖς τοῦ ἀνθρώπου τοῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ **11** σὺν τὰ πάντα ἐποίησεν καλὰ ἐν καιρῷ αὐτοῦ καὶ γὰρ σὺν τὸν αἰῶνα ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ὅπως μὴ εὕρη ὁ ἄνθρωπος τὸ ποίημα ὃ ἐποίησεν ὁ θεὸς ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους **12** ἔγνω ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν ἐν αὐτοῖς εἰ μὴ τοῦ εὐφρανθῆναι

καὶ τοῦ ποιεῖν ἀγαθὸν ἐν ζωῇ αὐτοῦ **13** καὶ γε πᾶς ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται καὶ πίεται καὶ ἴδη ἀγαθὸν ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ δόμα θεοῦ ἐστὶν **14** ἔγνω ὅτι πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς αὐτὰ ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα ἐπ' αὐτῷ οὐκ ἔστιν προσθεῖναι καὶ ἀπ' αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀφελεῖν καὶ ὁ θεὸς ἐποίησεν ἵνα φοβηθῶσιν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ **15** τὸ γενόμενον ἤδη ἐστὶν καὶ ὅσα τοῦ γίνεσθαι ἤδη γέγονεν καὶ ὁ θεὸς ζητήσῃ τὸν διωκόμενον **16** καὶ ἔτι εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον τόπον τῆς κρίσεως ἐκεῖ ὁ ἀσεβῆς καὶ τόπον τοῦ δικαίου ἐκεῖ ὁ ἀσεβῆς **17** εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου σὺν τὸν δίκαιον καὶ σὺν τὸν ἀσεβῆ κρινεῖ ὁ θεός ὅτι καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι καὶ ἐπὶ παντὶ τῷ ποιήματι **18** ἐκεῖ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου περὶ λαλιᾶς υἰῶν τοῦ ἀνθρώπου ὅτι διακρινεῖ αὐτοὺς ὁ θεός καὶ τοῦ δεῖξαι ὅτι αὐτοὶ κτήνη εἰσὶν καὶ γε αὐτοῖς **19** ὅτι συνάντημα υἰῶν τοῦ ἀνθρώπου καὶ συνάντημα τοῦ κτήνους συνάντημα ἐν αὐτοῖς ὡς ὁ θάνατος τούτου οὕτως ὁ θάνατος τούτου καὶ πνεῦμα ἐν τοῖς πᾶσιν καὶ τί ἐπερίσσευσεν ὁ ἄνθρωπος παρὰ τὸ κτήνος οὐδέν ὅτι τὰ πάντα ματαιότης **20** τὰ πάντα πορεύεται εἰς τόπον ἕνα τὰ πάντα ἐγένετο ἀπὸ τοῦ χοός καὶ τὰ πάντα ἐπιστρέφει εἰς τὸν χοῦν **21** καὶ τίς οἶδεν πνεῦμα υἰῶν τοῦ ἀνθρώπου εἰ ἀναβαίνει αὐτὸ εἰς ἄνω καὶ πνεῦμα τοῦ κτήνους εἰ καταβαίνει αὐτὸ κάτω εἰς γῆν **22** καὶ εἶδον ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν εἰ μὴ ὁ εὐφρανθήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐν ποιήμασιν αὐτοῦ ὅτι αὐτὸ μερὶς αὐτοῦ ὅτι τίς ἄξει αὐτὸν τοῦ ἰδεῖν ἐν ᾧ ἂν γένηται μετ' αὐτόν

4 καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ καὶ εἶδον σὺν πάσας τὰς συκοφαντίας τὰς γινομένας ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ ἰδοὺ δάκρυον τῶν συκοφαντουμένων καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς παρακαλῶν καὶ ἀπὸ χειρὸς συκοφαντούντων αὐτοὺς ἰσχύς καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς παρακαλῶν **2** καὶ ἐπήνεσα ἐγὼ σὺν τοῖς τεθνηκότας τοὺς ἤδη ἀποθανόντας ὑπὲρ τοὺς ζῶντας ὅσοι αὐτοὶ ζῶσιν ἕως τοῦ νῦν **3** καὶ ἀγαθὸς

ὑπὲρ τοὺς δύο τούτους ὅστις οὐπῶ ἐγένετο ὃς οὐκ εἶδεν σὺν τὸ ποιῆμα τὸ πονηρὸν τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον **4** καὶ εἶδον ἐγὼ σὺν πάντα τὸν μόχθον καὶ σὺν πᾶσαν ἀνδρείαν τοῦ ποιήματος ὅτι αὐτὸ ζήλος ἀνδρὸς ἀπὸ τοῦ ἐταίρου αὐτοῦ καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος **5** ὁ ἄφρων περιέλαβεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἔφαγεν τὰς σάρκας αὐτοῦ **6** ἀγαθὸν πλήρωμα δρακὸς ἀναπαύσεως ὑπὲρ πλήρωμα δύο δρακῶν μόχθου καὶ προαιρέσεως πνεύματος **7** καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ καὶ εἶδον ματαιότητα ὑπὸ τὸν ἥλιον **8** ἔστιν εἷς καὶ οὐκ ἔστιν δευτέρος καὶ γε υἱὸς καὶ ἀδελφὸς οὐκ ἔστιν αὐτῷ καὶ οὐκ ἔστιν περασμὸς τῷ παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ καὶ γε ὀφθαλμὸς αὐτοῦ οὐκ ἐμπίπλαται πλοῦτου καὶ τίς ἐγὼ μοχθῶ καὶ στερίσκω τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀγαθωσύνης καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ περισπασμὸς πονηρὸς ἐστὶν **9** ἀγαθοὶ οἱ δύο ὑπὲρ τὸν ἕνα οἷς ἔστιν αὐτοῖς μισθὸς ἀγαθὸς ἐν μόχθῳ αὐτῶν **10** ὅτι ἂν πέσωσιν ὁ εἷς ἐγερεῖ τὸν μέτοχον αὐτοῦ καὶ οὐαὶ αὐτῷ τῷ ἐνὶ ὅταν πέσῃ καὶ μὴ ἦ δευτέρος τοῦ ἐγειραὶ αὐτόν **11** καὶ γε ἂν κοιμηθῶσιν δύο καὶ θέρμῃ αὐτοῖς καὶ ὁ εἷς πῶς θερμανθῇ **12** καὶ ἂν ἐπικραταιωθῇ ὁ εἷς οἱ δύο στήσονται κατέναντι αὐτοῦ καὶ τὸ σπαρτίον τὸ ἔντριτον οὐ ταχέως ἀπορραγήσεται **13** ἀγαθὸς παῖς πένης καὶ σοφὸς ὑπὲρ βασιλεῖα πρεσβύτερον καὶ ἄφρονα ὃς οὐκ ἔγνω τοῦ προσέχειν ἔτι **14** ὅτι ἐξ οἴκου τῶν δεσμιῶν ἐξελεύσεται τοῦ βασιλεῦσαι ὅτι καὶ γε ἐν βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐγεννήθη πένης **15** εἶδον σὺν πάντας τοὺς ζῶντας τοὺς περιπατοῦντας ὑπὸ τὸν ἥλιον μετὰ τοῦ νεανίσκου τοῦ δευτέρου ὃς στήσεται ἀντ' αὐτοῦ **16** οὐκ ἔστιν περασμὸς τῷ παντὶ λαῷ τοῖς πᾶσιν ὅσοι ἐγένοντο ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ γε οἱ ἔσχατοι οὐκ εὐφρανθήσονται ἐν αὐτῷ ὅτι καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος

5 φύλαξον πόδα σου ἐν ᾧ ἂν πορεύῃ εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀκούειν ὑπὲρ δόμα

τῶν ἀφρόνων θυσία σου ὅτι οὐκ εἰσιν εἰδότες τοῦ ποιῆσαι κακόν 2 μὴ σπεύδῃ ἐπὶ στόματί σου καὶ καρδία σου μὴ ταχυνάτω τοῦ ἐξενέγκαι λόγον πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ὅτι ὁ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ οὐ ἐπὶ τῆς γῆς ἐπὶ τοῦτῳ ἔστωσαν οἱ λόγοι σου ὀλίγοι 3 ὅτι παραγίνεται ἐνύπνιον ἐν πλήθει περισπασμοῦ καὶ φωνῆ ἄφρονος ἐν πλήθει λόγων 4 καθὼς ἂν εὕξῃ εὐχὴν τῷ θεῷ μὴ χρονίσῃς τοῦ ἀποδοῦναι αὐτήν ὅτι οὐκ ἔστιν θέλημα ἐν ἄφροσιν σὺν ὅσα ἂν εὕξῃ ἀπόδος 5 ἀγαθὸν τὸ μὴ εὕξασθαι σε ἢ τὸ εὕξασθαι σε καὶ μὴ ἀποδοῦναι 6 μὴ δῶς τὸ στόμα σου τοῦ ἐξαμαρτῆσαι τὴν σάρκα σου καὶ μὴ εἴπῃς πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ὅτι ἄγνοιά ἐστιν ἵνα μὴ ὀργισθῇ ὁ θεὸς ἐπὶ φωνῇ σου καὶ διαφθείρῃ τὰ ποιήματα χειρῶν σου 7 ὅτι ἐν πλήθει ἐνυπνίων καὶ ματαιότητες καὶ λόγοι πολλοὶ ὅτι σὺν τὸν θεὸν φοβοῦ 8 ἂν συκοφαντίαν πένητος καὶ ἀρπαγὴν κρίματος καὶ δικαιοσύνης ἴδῃς ἐν χώρᾳ μὴ θαυμάσῃς ἐπὶ τῷ πράγματι ὅτι ὑψηλὸς ἐπάνω ὑψηλοῦ φυλάξαι καὶ ὑψηλοὶ ἐπ' αὐτοῦς 9 καὶ περισσεΐα γῆς ἐν παντί ἐστι βασιλεὺς τοῦ ἀγροῦ εἰργασμένου 10 ἀγαπῶν ἀργύριον οὐ πλησθήσεται ἀργυρίου καὶ τίς ἠγάπησεν ἐν πλήθει αὐτῶν γέννημα καὶ γε τοῦτο ματαιότης 11 ἐν πλήθει τῆς ἀγαθωσύνης ἐπληθύνθησαν ἔσθοντες αὐτήν καὶ τί ἀνδρεία τῷ παρ' αὐτῆς ὅτι ἀλλ' ἢ τοῦ ὄραν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ 12 γλυκὺς ὕπνος τοῦ δούλου εἰ ὀλίγον καὶ εἰ πολὺ φάγεται καὶ τῷ ἐμπλησθέντι τοῦ πλουτῆσαι οὐκ ἔστιν ἀφίων αὐτὸν τοῦ ὑπνώσαι 13 ἔστιν ἀρρωστία ἦν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον πλοῦτον φυλασσόμενον τῷ παρ' αὐτοῦ εἰς κακίαν αὐτοῦ 14 καὶ ἀπολεῖται ὁ πλοῦτος ἐκεῖνος ἐν περισπασμῷ πονηρῷ καὶ ἐγέννησεν υἰὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ οὐδέν 15 καθὼς ἐξῆλθεν ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς αὐτοῦ γυμνὸς ἐπιστρέφει τοῦ πορευθῆναι ὡς ἦκει καὶ οὐδέν οὐ λήμψεται ἐν μόχθῳ αὐτοῦ ἵνα πορευθῇ ἐν χειρὶ αὐτοῦ 16 καὶ γε τοῦτο

πονηρὰ ἀρρωστία ὡσπερ γὰρ παρεγένετο οὕτως καὶ ἀπελεύσεται καὶ τίς περισσεΐα αὐτῷ ἢ μοχθεῖ εἰς ἄνεμον 17 καὶ γε πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἐν σκότει καὶ πένθει καὶ θυμῷ πολλῷ καὶ ἀρρωστία καὶ χόλῳ 18 ἰδοὺ ὁ εἶδον ἐγὼ ἀγαθόν ὃ ἐστιν καλόν τοῦ φαγεῖν καὶ τοῦ πιεῖν καὶ τοῦ ἰδεῖν ἀγαθωσύνην ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ ᾧ ἂν μοχθῇ ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτοῦ ὧν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς ὅτι αὐτὸ μέρος αὐτοῦ 19 καὶ γε πᾶς ὁ ἄνθρωπος ᾧ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα καὶ ἐξουσίασεν αὐτὸν τοῦ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ λαβεῖν τὸ μέρος αὐτοῦ καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν μόχθῳ αὐτοῦ τοῦτο δόμα θεοῦ ἐστιν 20 ὅτι οὐ πολλὰ μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ ὅτι ὁ θεὸς περισπᾷ αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας αὐτοῦ

6 ἔστιν πονηρία ἦν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ πολλή ἐστιν ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον 2 ἀνὴρ ᾧ δώσει αὐτῷ ὁ θεὸς πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα καὶ δόξαν καὶ οὐκ ἔστιν ὑστερῶν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὧν ἐπιθυμήσει καὶ οὐκ ἐξουσιάζει αὐτῷ ὁ θεὸς τοῦ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ ὅτι ἀνὴρ ξένος φάγεται αὐτὸν τοῦτο ματαιότης καὶ ἀρρωστία πονηρὰ ἐστιν 3 ἂν γεννήσῃ ἀνὴρ ἑκατὸν καὶ ἔτη πολλὰ ζήσεται καὶ πληθὸς ὃ τι ἔσσονται ἡμέραι ἐτῶν αὐτοῦ καὶ ψυχὴ αὐτοῦ οὐκ ἐμπλησθήσεται ἀπὸ τῆς ἀγαθωσύνης καὶ γε ταφὴ οὐκ ἐγένετο αὐτῷ εἶπα ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτὸν τὸ ἔκτρωμα 4 ὅτι ἐν ματαιότητι ἦλθεν καὶ ἐν σκότει πορεύεται καὶ ἐν σκότει ὄνομα αὐτοῦ καλυφθήσεται 5 καὶ γε ἥλιον οὐκ εἶδεν καὶ οὐκ ἔγνω ἀνάπαυσις τούτῳ ὑπὲρ τοῦτον 6 καὶ εἰ ἐζήσεν χιλίων ἐτῶν καθόδους καὶ ἀγαθωσύνην οὐκ εἶδεν μὴ οὐκ εἰς τόπον ἕνα τὰ πάντα πορεύεται 7 πᾶς μόχθος τοῦ ἀνθρώπου εἰς στόμα αὐτοῦ καὶ γε ἢ ψυχὴ οὐ πληρωθήσεται 8 ὅτι τίς περισσεΐα τῷ σοφῷ ὑπὲρ τὸν ἄφρονα διότι ὁ πέννης οἶδεν πορευθῆναι κατέναντι τῆς ζωῆς 9 ἀγαθὸν ὄραμα

ὄφθαλμῶν ὑπὲρ πορευόμενον ψυχῆ καὶ γε τοῦτο
ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος **10** εἶ τι
ἐγένετο ἤδη κέκληται ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἐγνωσθη
ὅ ἐστιν ἄνθρωπος καὶ οὐ δυνήσεται τοῦ κριθῆναι
μετὰ τοῦ ἰσχυροῦ ὑπὲρ αὐτόν **11** ὅτι εἰσὶν λόγοι
πολλοὶ πληθύνοντες ματαιότητα τί περισσὸν
τῷ ἀνθρώπῳ **12** ὅτι τίς οἶδεν τί ἀγαθὸν τῷ
ἀνθρώπῳ ἐν τῇ ζωῇ ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς
ματαιότητος αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν αὐτὰς ἐν σκιᾷ
ὅτι τίς ἀπαγγελεῖ τῷ ἀνθρώπῳ τί ἔσται ὀπίσω
αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἥλιον

7 ἀγαθὸν ὄνομα ὑπὲρ ἔλαιον ἀγαθὸν καὶ ἡμέρα
τοῦ θανάτου ὑπὲρ ἡμέραν γενέσεως αὐτοῦ
2 ἀγαθὸν πορευθῆναι εἰς οἶκον πένθους ἢ ὅτι
πορευθῆναι εἰς οἶκον πότου καθότι τοῦτο τέλος
παντὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ ζῶν δώσει εἰς
καρδίαν αὐτοῦ **3** ἀγαθὸν θυμὸς ὑπὲρ γέλωτα
ὅτι ἐν κακίᾳ προσώπου ἀγαθυνθήσεται καρδία
4 καρδία σοφῶν ἐν οἴκῳ πένθους καὶ καρδία
ἀφρόνων ἐν οἴκῳ εὐφροσύνης **5** ἀγαθὸν τὸ
ἀκοῦσαι ἐπιτίμησιν σοφοῦ ὑπὲρ ἄνδρα ἀκούοντα
ᾄσμα ἀφρόνων **6** ὅτι ὡς φωνὴ τῶν ἀκανθῶν ὑπὸ
τὸν λέβητα οὕτως γέλωσ τῶν ἀφρόνων καὶ γε
τοῦτο ματαιότης **7** ὅτι ἡ συκοφαντία περιφέρει
σοφὸν καὶ ἀπόλλυσι τὴν καρδίαν εὐτονίας αὐτοῦ
8 ἀγαθὴ ἐσχάτη λόγων ὑπὲρ ἀρχὴν αὐτοῦ ἀγαθὸν
μακρόθυμος ὑπὲρ ὑψηλὸν πνεύματι **9** μὴ σπεύσης
ἐν πνεύματί σου τοῦ θυμοῦσθαι ὅτι θυμὸς ἐν
κόλπῳ ἀφρόνων ἀναπαύσεται **10** μὴ εἴπῃς τί
ἐγένετο ὅτι αἱ ἡμέραι αἱ πρότεραι ἦσαν ἀγαθαὶ
ὑπὲρ ταύτας ὅτι οὐκ ἐν σοφίᾳ ἐπηρώτησας περὶ
τούτου **11** ἀγαθὴ σοφία μετὰ κληροδοσίας καὶ
περισεΐα τοῖς θεωροῦσιν τὸν ἥλιον **12** ὅτι ἐν
σκιᾷ αὐτῆς ἡ σοφία ὡς σκιὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ
περισεΐα γνώσεως τῆς σοφίας ζωοποιήσει τὸν
παρ' αὐτῆς **13** ἰδὲ τὰ ποιήματα τοῦ θεοῦ ὅτι τίς
δυνήσεται τοῦ κοσμηῆσαι ὃν ἂν ὁ θεὸς διαστρέψῃ
αὐτόν **14** ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθωσύνης ζῆθι ἐν ἀγαθῷ
καὶ ἐν ἡμέρᾳ κακίας ἰδέ καὶ γε σὺν τοῦτο

σύμφωνον τούτῳ ἐποίησεν ὁ θεὸς περὶ λαλιάς
ἵνα μὴ εὕρῃ ὁ ἄνθρωπος ὀπίσω αὐτοῦ μηδὲν **15**
σὺν τὰ πάντα εἶδον ἐν ἡμέραις ματαιότητός μου
ἔστιν δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαίῳ αὐτοῦ καὶ
ἔστιν ἀσεβῆς μένων ἐν κακίᾳ αὐτοῦ **16** μὴ γίνου
δίκαιος πολὺ καὶ μὴ σοφίζου περισσά μήποτε
ἐκπλαγῆς **17** μὴ ἀσεβήσης πολὺ καὶ μὴ γίνου
σκληρὸς ἵνα μὴ ἀποθάνῃς ἐν οὐ καιρῷ σου **18**
ἀγαθὸν τὸ ἀντέχεσθαι σε ἐν τούτῳ καὶ γε ἀπὸ
τούτου μὴ ἀνῆς τὴν χεῖρά σου ὅτι φοβούμενος
τὸν θεὸν ἐξελεύσεται τὰ πάντα **19** ἡ σοφία
βοηθήσει τῷ σοφῷ ὑπὲρ δέκα ἐξουσιάζοντας
τοὺς ὄντας ἐν τῇ πόλει **20** ὅτι ἄνθρωπος οὐκ
ἔστιν δίκαιος ἐν τῇ γῆ ὅς ποιήσει ἀγαθὸν καὶ οὐχ
ἀμαρτήσεται **21** καὶ γε εἰς πάντας τοὺς λόγους
οὐς λαλήσουσιν μὴ θῆς καρδίαν σου ὅπως μὴ
ἀκούσης τοῦ δούλου σου καταρωμένου σε **22**
ὅτι πλειστάκις πονηρεύσεται σε καὶ καθόδους
πολλὰς κακώσει καρδίαν σου ὅπως καὶ γε σὺ
κατηράσω ἐτέρους **23** πάντα ταῦτα ἐπέπρασα
ἐν τῇ σοφίᾳ εἶπα σοφισθήσομαι **24** καὶ αὐτὴ
ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ μακρὰν ὑπὲρ ὃ ἦν καὶ βαθὺ
βάθος τίς εὕρησει αὐτό **25** ἐκύκλωσα ἐγὼ καὶ ἡ
καρδία μου τοῦ γνῶναι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι
καὶ ζητήσαι σοφίαν καὶ ψῆφον καὶ τοῦ γνῶναι
ἀσεβοῦς ἀφροσύνην καὶ σκληρίαν καὶ περιφορὰν
26 καὶ εὕρισκω ἐγὼ πικρότερον ὑπὲρ θάνατον σὺν
τὴν γυναῖκα ἣτις ἐστὶν θηρεύματα καὶ σαγῆναι
καρδία αὐτῆς δεσμοὶ χεῖρες αὐτῆς ἀγαθὸς πρὸ
προσώπου τοῦ θεοῦ ἐξαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς
καὶ ἀμαρτάνων συλλημφθήσεται ἐν αὐτῇ **27** ἰδὲ
τοῦτο εὔρον εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστικὸς μία τῇ μιᾷ
τοῦ εὐρεῖν λογισμόν **28** ὃν ἔτι ἐζήτησεν ἡ ψυχὴ
μου καὶ οὐχ εὔρον ἄνθρωπον ἕνα ἀπὸ χιλίων
εὔρον καὶ γυναῖκα ἐν πᾶσι τούτοις οὐχ εὔρον **29**
πλὴν ἰδὲ τοῦτο εὔρον ὁ ἐποίησεν ὁ θεὸς σὺν τὸν
ἄνθρωπον εὐθῆ καὶ αὐτοὶ ἐζήτησαν λογισμοὺς
πολλοὺς

8 τίς οἶδεν σοφούς καὶ τίς οἶδεν λύσιν ῥήματος σοφία ἀνθρώπου φωτιεῖ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἀναιδὴς προσώπῳ αὐτοῦ μισηθήσεται **2** στόμα βασιλέως φύλαξον καὶ περὶ λόγου ὄρκου θεοῦ μὴ σπουδάσης **3** ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύση μὴ στηῆς ἐν λόγῳ πονηρῶ ὅτι πᾶν ὃ ἐὰν θελήσῃ ποιήσῃ **4** καθὼς λαλεῖ βασιλεὺς ἐξουσιάζων καὶ τίς ἐρεῖ αὐτῷ τί ποιήσεις **5** ὁ φυλάσσω ἐντολὴν οὐ γινώσεται ῥῆμα πονηρὸν καὶ καιρὸν κρίσεως γινώσκει καρδία σοφοῦ **6** ὅτι παντὶ πράγματι ἔστιν καιρὸς καὶ κρίσις ὅτι γινώσις τοῦ ἀνθρώπου πολλὴ ἐπ' αὐτόν **7** ὅτι οὐκ ἔστιν γινώσκων τί τὸ ἐσόμενον ὅτι καθὼς ἔσται τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ **8** οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐξουσιάζων ἐν πνεύματι τοῦ κλωῦσαι σὺν τῷ πνεῦμα καὶ οὐκ ἔστιν ἐξουσία ἐν ἡμέρᾳ τοῦ θανάτου καὶ οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ οὐ διασώσει ἀσέβεια τὸν παρ' αὐτῆς **9** καὶ σὺν πᾶν τοῦτο εἶδον καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου εἰς πᾶν ποίημα ὃ πεποιήται ὑπὸ τὸν ἥλιον τὰ ὅσα ἐξουσιάσατο ὁ ἄνθρωπος ἐν ἀνθρώπῳ τοῦ κακῶσαι αὐτόν **10** καὶ τότε εἶδον ἀσεβεῖς εἰς τάφους εἰσαχθέντας καὶ ἐκ τόπου ἁγίου ἐπορεύθησαν καὶ ἐπηνέθησαν ἐν τῇ πόλει ὅτι οὕτως ἐποίησαν καὶ γε τοῦτο ματαιότης **11** ὅτι οὐκ ἔστιν γινομένη ἀντίρρησις ἀπὸ τῶν ποιούντων τὸ πονηρὸν ταχὺ διὰ τοῦτο ἐπληροφόρηθη καρδία υἰῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐν αὐτοῖς τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν **12** ὃς ἤμαρτεν ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἀπὸ τότε καὶ ἀπὸ μακρότητος αὐτῷ ὅτι καὶ γε γινώσκω ἐγὼ ὅτι ἔσται ἀγαθὸν τοῖς φοβουμένοις τὸν θεόν ὅπως φοβῶνται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ **13** καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔσται τῷ ἀσεβεῖ καὶ οὐ μακρυνεῖ ἡμέρας ἐν σκιᾷ ὃς οὐκ ἔστιν φοβούμενος ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ **14** ἔστιν ματαιότης ἢ πεποιήται ἐπὶ τῆς γῆς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι ὅτι φθάνει πρὸς αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν ἀσεβῶν καὶ εἰσὶν ἀσεβεῖς ὅτι φθάνει πρὸς αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν δικαίων εἶπα ὅτι καὶ γε τοῦτο ματαιότης **15** καὶ ἐπήνεσα ἐγὼ σὺν τὴν εὐφροσύνην ὅτι οὐκ ἔστιν

ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅτι εἰ μὴ τοῦ φαγεῖν καὶ τοῦ πιεῖν καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι καὶ αὐτὸ συμπροσέσται αὐτῷ ἐν μόχθῳ αὐτοῦ ἡμέρας ζωῆς αὐτοῦ ὅσας ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς ὑπὸ τὸν ἥλιον **16** ἐν οἷς ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ γινῶναι σοφίαν καὶ τοῦ ἰδεῖν τὸν περισπασμὸν τὸν πεπονημένον ἐπὶ τῆς γῆς ὅτι καὶ γε ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ ὕπνον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ οὐκ ἔστιν βλέπων **17** καὶ εἶδον σὺν πάντα τὰ ποιήματα τοῦ θεοῦ ὅτι οὐ δυνήσεται ἄνθρωπος τοῦ εὐρεῖν σὺν τῷ ποίημα τὸ πεπονημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅσα ἂν μοχθήσῃ ὁ ἄνθρωπος τοῦ ζητῆσαι καὶ οὐχ εὐρήσει καὶ γε ὅσα ἂν εἴπῃ ὁ σοφὸς τοῦ γινῶναι οὐ δυνήσεται τοῦ εὐρεῖν

9 ὅτι σὺν πᾶν τοῦτο ἔδωκα εἰς καρδίαν μου καὶ καρδία μου σὺν πᾶν εἶδεν τοῦτο ὡς οἱ δίκαιοι καὶ οἱ σοφοὶ καὶ ἐργασίαι αὐτῶν ἐν χειρὶ τοῦ θεοῦ καὶ γε ἀγάπην καὶ γε μῖσος οὐκ ἔστιν εἰδῶς ὁ ἄνθρωπος τὰ πάντα πρὸ προσώπου αὐτῶν **2** ματαιότης ἐν τοῖς πᾶσιν συνάντημα ἐν τῷ δικαίῳ καὶ τῷ ἀσεβεῖ τῷ ἀγαθῷ καὶ τῷ κακῷ καὶ τῷ καθαρῷ καὶ τῷ ἀκαθάρτῳ καὶ τῷ θυσιάζοντι καὶ τῷ μὴ θυσιάζοντι ὡς ὁ ἀγαθὸς ὡς ὁ ἁμαρτάνων ὡς ὁ ὀμνύων καθὼς ὁ τὸν ὄρκον φοβούμενος **3** τοῦτο πονηρὸν ἐν παντὶ πεπονημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅτι συνάντημα ἐν τοῖς πᾶσιν καὶ γε καρδία υἰῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐπληρώθη πονηροῦ καὶ περιφέρεια ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἐν ζωῇ αὐτῶν καὶ ὀπίσω αὐτῶν πρὸς τοὺς νεκρούς **4** ὅτι τίς ὃς κοινωνεῖ πρὸς πάντας τοὺς ζῶντας ἔστιν ἐλπὶς ὅτι ὁ κύων ὁ ζῶν αὐτὸς ἀγαθὸς ὑπὲρ τὸν λέοντα τὸν νεκρὸν **5** ὅτι οἱ ζῶντες γινώσκονται ὅτι ἀποθανοῦνται καὶ οἱ νεκροὶ οὐκ εἰσὶν γινώσκοντες οὐδὲν καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔτι μισθός ὅτι ἐτελήσθη ἡ μνήμη αὐτῶν **6** καὶ γε ἀγάπη αὐτῶν καὶ γε μῖσος αὐτῶν καὶ γε ζῆλος αὐτῶν ἤδη ἀπόλετο καὶ μερὶς οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔτι εἰς αἰῶνα ἐν παντὶ τῷ πεπονημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον **7** δεῦρο φάγε ἐν

εὐφροσύνη ἄρτον σου καὶ πίε ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ οἶνον σου ὅτι ἦδη εὐδόκησεν ὁ θεὸς τὰ ποιήματά σου **8** ἐν παντὶ καιρῷ ἔστωσαν ἱμάτιά σου λευκά καὶ ἔλαιον ἐπὶ κεφαλὴν σου μὴ ὑστερησάτω **9** ἰδὲ ζωὴν μετὰ γυναικὸς ἧς ἠγάπησας πάσας ἡμέρας ζωῆς ματαιότητός σου τὰς δοθείσας σοι ὑπὸ τὸν ἥλιον πάσας ἡμέρας ματαιότητός σου ὅτι αὐτὸ μερίς σου ἐν τῇ ζωῇ σου καὶ ἐν τῷ μόχθῳ σου ᾧ σὺ μοχθεῖς ὑπὸ τὸν ἥλιον **10** πάντα ὅσα ἂν εὕρη ἢ χεῖρ σου τοῦ ποιῆσαι ὡς ἡ δύναμίς σου ποίησον ὅτι οὐκ ἔστιν ποίημα καὶ λογισμὸς καὶ γνῶσις καὶ σοφία ἐν ἄδῃ ὅπου σὺ πορεύῃ ἐκεῖ (**Sheol h7585**) **11** ἐπέστρεψα καὶ εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅτι οὐ τοῖς κούφοις ὁ δρόμος καὶ οὐ τοῖς δυνατοῖς ὁ πόλεμος καὶ γε οὐ τοῖς σοφοῖς ἄρτος καὶ γε οὐ τοῖς συνετοῖς πλοῦτος καὶ γε οὐ τοῖς γινώσκουσιν χάρις ὅτι καιρὸς καὶ ἀπάντημα συναντήσεται τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς **12** ὅτι καὶ γε οὐκ ἔγνω ὁ ἄνθρωπος τὸν καιρὸν αὐτοῦ ὡς οἱ ἰχθύες οἱ θηρεύομενοι ἐν ἀμφιβλήστρω κακῷ καὶ ὡς ὄρνεα τὰ θηρεύομενα ἐν παγίδι ὡς αὐτὰ παγιδεύονται οἱ υἱοὶ τοῦ ἀνθρώπου εἰς καιρὸν πονηρόν ὅταν ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτούς ἄφρων **13** καὶ γε τοῦτο εἶδον σοφίαν ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ μεγάλη ἐστὶν πρὸς με **14** πόλις μικρὰ καὶ ἄνδρες ἐν αὐτῇ ὀλίγοι καὶ ἔλθη ἐπ' αὐτὴν βασιλεὺς μέγας καὶ κυκλώσῃ αὐτὴν καὶ οἰκοδομήσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακας μεγάλους **15** καὶ εὕρη ἐν αὐτῇ ἄνδρα πένητα σοφόν καὶ διασώσει αὐτὸς τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἐμνήσθη σὺν τοῦ ἀνδρὸς τοῦ πένητος ἐκείνου **16** καὶ εἶπα ἐγὼ ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ δύναμιν καὶ σοφία τοῦ πένητος ἐξουδενωμένη καὶ λόγοι αὐτοῦ οὐκ εἰσὶν ἀκούομενοι **17** λόγοι σοφῶν ἐν ἀναπαύσει ἀκούονται ὑπὲρ κραυγὴν ἐξουσιαζόντων ἐν ἀφροσύναις **18** ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ σκευὴ πολέμου καὶ ἀμαρτάνων εἰς ἀπολέσει ἀγαθωσύνην πολλήν

10 μυῖαι θανατοῦσαι σαπριοῦσιν σκευασίαν ἐλαίου ἠδύσματος τίμιον ὀλίγον σοφίας ὑπὲρ

δόξαν ἀφροσύνης μεγάλης **2** καρδία σοφοῦ εἰς δεξιὸν αὐτοῦ καὶ καρδία ἄφρονος εἰς ἀριστερὸν αὐτοῦ **3** καὶ γε ἐν ὁδῷ ὅταν ἄφρων πορεύηται καρδία αὐτοῦ ὑστερήσει καὶ ἂ λογιεῖται πάντα ἀφροσύνη ἐστὶν **4** ἐὰν πνεῦμα τοῦ ἐξουσιαζόντος ἀναβῆ ἐπὶ σέ τόπον σου μὴ ἀφῆς ὅτι ἴαμα καταπαύσει ἀμαρτίας μεγάλας **5** ἔστιν πονηρία ἦν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον ὡς ἀκούσιον ὁ ἐξῆλθεν ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐξουσιαζόντος **6** ἐδόθη ὁ ἄφρων ἐν ὕψει μεγάλοις καὶ πλούσιοι ἐν ταπεινῷ καθήσονται **7** εἶδον δούλους ἐφ' ἵππους καὶ ἄρχοντας πορευομένους ὡς δούλους ἐπὶ τῆς γῆς **8** ὁ ὀρύσσων βόθρον ἐν αὐτῷ ἐμπεσεῖται καὶ καθαιροῦντα φραγμὸν δῆξεται αὐτὸν ὄφις **9** ἐξαίρων λίθους διαπονηθήσεται ἐν αὐτοῖς σχίζων ξύλα κινδυνεύσει ἐν αὐτοῖς **10** ἐὰν ἐκπέσῃ τὸ σιδήριον καὶ αὐτὸς πρόσωπον ἐτάραξεν καὶ δυνάμεις δυναμώσει καὶ περισσεῖα τοῦ ἀνδρείου σοφία **11** ἐὰν δάκῃ ὁ ὄφις ἐν οὐ ψιθυρισμῷ καὶ οὐκ ἔστιν περισσεῖα τῷ ἐπάδοντι **12** λόγοι στόματος σοφοῦ χάρις καὶ χεῖλη ἄφρονος καταποντιοῦσιν αὐτόν **13** ἀρχὴ λόγων στόματος αὐτοῦ ἀφροσύνη καὶ ἐσχάτη στόματος αὐτοῦ περιφέρεια πονηρὰ **14** καὶ ὁ ἄφρων πληθύνει λόγους οὐκ ἔγνω ὁ ἄνθρωπος τί τὸ γενόμενον καὶ τί τὸ ἐσόμενον ὀπίσω αὐτοῦ τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ **15** μόχθος τῶν ἀφρόνων κοπώσει αὐτούς ὅς οὐκ ἔγνω τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν **16** οὐαί σοι πόλις ἧς ὁ βασιλεὺς σου νεώτερος καὶ οἱ ἄρχοντές σου ἐν πρωΐᾳ ἐσθίουσιν **17** μακαρία σύ γῆ ἧς ὁ βασιλεὺς σου υἱὸς ἐλευθέρων καὶ οἱ ἄρχοντές σου πρὸς καιρὸν φάγονται ἐν δυνάμει καὶ οὐκ αἰσχνυθήσονται **18** ἐν ὀκνηρίαις ταπεινωθήσεται ἡ δόκωσις καὶ ἐν ἀργίᾳ χειρῶν στάξει ἡ οἰκία **19** εἰς γέλωτα ποιοῦσιν ἄρτον καὶ οἶνος εὐφραίνει ζῶντας καὶ τοῦ ἀργυρίου ἐπακούσεται σὺν τὰ πάντα **20** καὶ γε ἐν συνειδήσει σου βασιλέα μὴ καταράσῃ καὶ ἐν ταμείοις κοιτῶνων σου μὴ καταράσῃ πλούσιον ὅτι πετεινὸν τοῦ οὐρανοῦ

ἀποίσει σὺν τὴν φωνὴν καὶ ὁ ἔχων τὰς πτέρυγας ἀπαγγελεῖ λόγον

11 ἀπόστειλον τὸν ἄρτον σου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ὕδατος ὅτι ἐν πλήθει τῶν ἡμερῶν εὐρήσεις αὐτόν 2 δὸς μερίδα τοῖς ἐπτά καὶ γε τοῖς ὀκτώ ὅτι οὐ γινώσκεις τί ἔσται πονηρὸν ἐπὶ τὴν γῆν 3 ἐὰν πληρωθῶσιν τὰ νέφη ὑετοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχέουσιν καὶ ἐὰν πέση ξύλον ἐν τῷ νότῳ καὶ ἐὰν ἐν τῷ βορρᾷ τόπῳ οὐ πεσεῖται τὸ ξύλον ἐκεῖ ἔσται 4 τηρῶν ἄνεμον οὐ σπερεῖ καὶ βλέπων ἐν ταῖς νεφέλαις οὐ θερίσει 5 ἐν οἷς οὐκ ἔστιν γινώσκων τίς ἡ ὁδὸς τοῦ πνεύματος ὡς ὅσα ἐν γαστρὶ τῆς κυοφορούσης οὕτως οὐ γνώση τὰ ποιήματα τοῦ θεοῦ ὅσα ποιήσει σὺν τὰ πάντα 6 ἐν πρωῒα σπεῖρον τὸ σπέρμα σου καὶ εἰς ἐσπέραν μὴ ἀφέτω ἡ χεὶρ σου ὅτι οὐ γινώσκεις ποῖον στοιχήσει ἢ τοῦτο ἢ τοῦτο καὶ ἐὰν τὰ δύο ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀγαθὰ 7 καὶ γλυκὺ τὸ φῶς καὶ ἀγαθὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ βλέπειν σὺν τὸν ἥλιον 8 ὅτι καὶ ἐὰν ἔτη πολλὰ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐν πᾶσιν αὐτοῖς εὐφρανθήσεται καὶ μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τοῦ σκότους ὅτι πολλαὶ ἔσονται πᾶν τὸ ἐρχόμενον ματαιότης 9 εὐφραίνου νεανίσκε ἐν νεότητί σου καὶ ἀγαθυνάτω σε ἡ καρδία σου ἐν ἡμέραις νεότητός σου καὶ περιπάτει ἐν ὁδοῖς καρδίας σου καὶ ἐν ὁράσει ὀφθαλμῶν σου καὶ γνῶθι ὅτι ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἄξει σε ὁ θεὸς ἐν κρίσει 10 καὶ ἀπόστησον θυμὸν ἀπὸ καρδίας σου καὶ παράγαγε πονηρίαν ἀπὸ σαρκός σου ὅτι ἡ νεότης καὶ ἡ ἄνοια ματαιότης

12 καὶ μνήσθητι τοῦ κτίσαντός σε ἐν ἡμέραις νεότητός σου ἕως ὅτου μὴ ἔλθωσιν ἡμέραι τῆς κακίας καὶ φθάσωσιν ἔτη ἐν οἷς ἐρεῖς οὐκ ἔστιν μοι ἐν αὐτοῖς θέλημα 2 ἕως οὐ μὴ σκοτισθῇ ὁ ἥλιος καὶ τὸ φῶς καὶ ἡ σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες καὶ ἐπιστρέψωσιν τὰ νέφη ὀπίσω τοῦ ὑετοῦ 3 ἐν ἡμέρᾳ ἢ ἐὰν σαλευθῶσιν φύλακες τῆς οἰκίας καὶ διαστραφῶσιν ἄνδρες τῆς δυνάμεως καὶ

ἤρρησαν αἱ ἀλήθουσαι ὅτι ὠλιγόθησαν καὶ σκοτάσουσιν αἱ βλέπουσαι ἐν ταῖς ὀπαῖς 4 καὶ κλείσουσιν θύρας ἐν ἀγορᾷ ἐν ἀσθενείᾳ φωνῆς τῆς ἀληθούσης καὶ ἀναστήσεται εἰς φωνὴν τοῦ στρουθίου καὶ ταπεινωθήσονται πᾶσαι αἱ θυγατέρες τοῦ ἄσματος 5 καὶ γε ἀπὸ ὕψους ὄψονται καὶ θάμβοι ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἀνθήσῃ τὸ ἀμύγδαλον καὶ παχυνθῇ ἡ ἄκρις καὶ διασκεδασθῇ ἡ κάππαρις ὅτι ἐπορεύθη ὁ ἄνθρωπος εἰς οἶκον αἰῶνος αὐτοῦ καὶ ἐκύκλωσαν ἐν ἀγορᾷ οἱ κοπτόμενοι 6 ἕως ὅτου μὴ ἀνατραπῇ σχοινίον τοῦ ἀργυρίου καὶ συνθλιβῇ ἀνθέμιον τοῦ χρυσίου καὶ συντριβῇ ὑδρία ἐπὶ τὴν πηγὴν καὶ συντροχάσῃ ὁ τροχὸς ἐπὶ τὸν λάκκον 7 καὶ ἐπιστρέψῃ ὁ χοῦς ἐπὶ τὴν γῆν ὡς ἦν καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν θεόν ὃς ἔδωκεν αὐτό 8 ματαιότης ματαιότητων εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστής τὰ πάντα ματαιότης 9 καὶ περισσὸν ὅτι ἐγένετο Ἐκκλησιαστής σοφός ἔτι ἐδίδαξεν γνῶσιν σὺν τὸν λαόν καὶ οὗς ἐξιχνιάσεται κόσμιον παραβολῶν 10 πολλὰ ἐζήτησεν Ἐκκλησιαστής τοῦ εὐρεῖν λόγους θελήματος καὶ γεγραμμένον εὐθύτητος λόγους ἀληθείας 11 λόγοι σοφῶν ὡς τὰ βούκεντρα καὶ ὡς ἦλοι πεφυτευμένοι οἱ παρὰ τῶν συναγμάτων ἐδόθησαν ἐκ ποιμένος ἐνός καὶ περισσὸν ἐξ αὐτῶν 12 υἱέ μου φύλαξαι ποιῆσαι βιβλία πολλὰ οὐκ ἔστιν περασμός καὶ μελέτη πολλὴ κόπως σαρκός 13 τέλος λόγου τὸ πᾶν ἀκούεται τὸν θεὸν φοβοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φύλασσε ὅτι τοῦτο πᾶς ὁ ἄνθρωπος 14 ὅτι σὺν πᾶν τὸ ποίημα ὁ θεὸς ἄξει ἐν κρίσει ἐν παντὶ παρεωραμένῳ ἐὰν ἀγαθὸν καὶ ἐὰν πονηρὸν

ᾠσμα Ἀσμάτων

1 ᾠσμα Ἀσμάτων ὃ ἐστὶν τῷ Σαλωμων **2**
φιλησάτω με ἀπὸ φιλημάτων στόματος αὐτοῦ
ὅτι ἀγαθοὶ μαστοὶ σου ὑπὲρ οἶνον **3** καὶ ὁσμὴ
μύρων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα μύρον
ἐκκενωθὲν ὄνομά σου διὰ τοῦτο νεάνιδες
ἠγάπησάν σε **4** εἴλκυσάν σε ὀπίσω σου εἰς ὁσμὴν
μύρων σου δραμοῦμεν εἰσήνεγκέν με ὁ βασιλεὺς
εἰς τὸ ταμίειον αὐτοῦ ἀγαλλιασώμεθα καὶ
εὐφρανθῶμεν ἐν σοὶ ἀγαπήσομεν μαστούς σου
ὑπὲρ οἶνον εὐθύτης ἠγάπησέν σε **5** μέλαινά εἶμι
καὶ καλὴ θυγατέρες Ιερουσαλημ ὡς σκηνώματα
Κηδαρ ὡς δέρρεις Σαλωμων **6** μὴ βλέψητέ με ὅτι
ἐγὼ εἶμι μεμελανωμένη ὅτι παρέβλειψέν με ὁ
ἥλιος υἱοὶ μητρός μου ἐμαχέσαντο ἐν ἐμοὶ ἔθεντό
με φυλάκισαν ἐν ἀμπελώσιν ἀμπελῶνα ἐμὸν
οὐκ ἐφύλαξα **7** ἀπάγγειλόν μοι ὃν ἠγάπησεν
ἢ ψυχὴ μου ποῦ ποιμαίνεις ποῦ κοιτάζεις ἐν
μεσημβρία μήποτε γένωμαι ὡς περιβαλλομένη
ἐπ' ἀγέλαις ἐταίρων σου **8** ἐὰν μὴ γνῶς σεαυτὴν
ἢ καλὴ ἐν γυναιξίν ἐξελθε σὺ ἐν πτέρναις τῶν
ποιμνίων καὶ ποιμαίνε τὰς ἐρίφους σου ἐπὶ
σκηνώμασιν τῶν ποιμένων **9** τῇ ἵππῳ μου ἐν
ἄρμασιν Φαραω ὡμοίωσά σε ἢ πλησίον μου
10 τί ὠραιώθησαν σιαγόνες σου ὡς τρυγόνες
τράχηλός σου ὡς ὀρμίσκοι **11** ὀμοιώματα χρυσοῦ
ποιήσομέν σοι μετὰ στιγμάτων τοῦ ἀργυρίου **12**
ἕως οὗ ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει αὐτοῦ νάρδος
μου ἔδωκεν ὁσμὴν αὐτοῦ **13** ἀπόδεσμος τῆς
στακτῆς ἀδελφιδός μου ἐμοὶ ἀνὰ μέσον τῶν
μαστῶν μου ἀυλισθήσεται **14** βότρυς τῆς κύπρου
ἀδελφιδός μου ἐμοὶ ἐν ἀμπελώσιν Εγγαδδι
15 ἰδοὺ εἶ καλὴ ἢ πλησίον μου ἰδοὺ εἶ καλὴ
ὀφθαλμοὶ σου περιστεραί **16** ἰδοὺ εἶ καλὸς ὁ
ἀδελφιδός μου καὶ γε ὠραῖος πρὸς κλίνην ἡμῶν
σύσκιος **17** δοκοὶ οἴκων ἡμῶν κέδροι φατνώματα
ἡμῶν κυπάρισσοι

2 ἐγὼ ἄνθος τοῦ πεδίου κρίνον τῶν κοιλάδων **2**
ὡς κρίνον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν οὕτως ἢ πλησίον
μου ἀνὰ μέσον τῶν θυγατέρων **3** ὡς μῆλον
ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ οὕτως ἀδελφιδός
μου ἀνὰ μέσον τῶν υἰῶν ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ
ἐπεθύμησα καὶ ἐκάθισα καὶ καρπὸς αὐτοῦ γλυκὺς
ἐν λάρυγγί μου **4** εἰσαγάγετέ με εἰς οἶκον τοῦ
οἴνου τάξατε ἐπ' ἐμὲ ἀγάπην **5** στηρίσατέ με ἐν
ἀμόραις στοιβάσατέ με ἐν μήλοις ὅτι τετρωμένη
ἀγάπης ἐγὼ **6** εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν
μου καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήμψεται με **7** ὥρκισα
ὑμᾶς θυγατέρες Ιερουσαλημ ἐν ταῖς δυνάμεσιν
καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσιν τοῦ ἀγροῦ ἐὰν ἐγειρήτε καὶ
ἐξεγειρήτε τὴν ἀγάπην ἕως οὗ θελήσῃ **8** φωνὴ
ἀδελφιδοῦ μου ἰδοὺ οὗτος ἦκει πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη
διαλλόμενος ἐπὶ τοὺς βουνούς **9** ὁμοίος ἐστὶν
ἀδελφιδός μου τῇ δορκάδι ἢ νεβρῶ ἑλάφων
ἐπὶ τὰ ὄρη Βαιθηλ ἰδοὺ οὗτος ἔστηκεν ὀπίσω
τοῦ τοίχου ἡμῶν παρακύπτων διὰ τῶν θυριδῶν
ἐκκύπτων διὰ τῶν δικτύων **10** ἀποκρίνεται
ἀδελφιδός μου καὶ λέγει μοι ἀνάστα ἐλθέ ἢ
πλησίον μου καλὴ μου περιστερά μου **11** ὅτι ἰδοὺ
ὁ χειμῶν παρήλθεν ὁ ὑετὸς ἀπῆλθεν ἐπορευῆθη
ἐαυτῷ **12** τὰ ἄνθη ὥφθη ἐν τῇ γῆ καιρὸς τῆς
τομῆς ἔφθακεν φωνὴ τοῦ τρυγόνος ἠκούσθη
ἐν τῇ γῆ ἡμῶν **13** ἢ συκὴ ἐξήνεγκεν ὀλύνθους
αὐτῆς αἱ ἄμπελοι κυπρίζουσιν ἔδωκαν ὁσμὴν
ἀνάστα ἐλθέ ἢ πλησίον μου καλὴ μου περιστερά
μου **14** καὶ ἐλθέ σὺ περιστερά μου ἐν σκέπη τῆς
πέτρας ἐχόμενα τοῦ προτειχίσματος δεῖξόν μοι
τὴν ὄψιν σου καὶ ἀκούτισόν με τὴν φωνὴν σου
ὅτι ἢ φωνὴ σου ἠδεῖα καὶ ἢ ὄψις σου ὠραία **15**
πάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας μικροὺς ἀφανίζοντας
ἀμπελῶνας καὶ αἱ ἄμπελοι ἡμῶν κυπρίζουσιν **16**
ἀδελφιδός μου ἐμοὶ κἀγὼ αὐτῷ ὁ ποιμαίνων ἐν
τοῖς κρίνοις **17** ἕως οὗ διαπνεύσῃ ἢ ἡμέρα καὶ
κινηθῶσιν αἱ σκιαὶ ἀπόστρεψον ὀμοιώθητι σὺ
ἀδελφιδέ μου τῷ δόρκωνι ἢ νεβρῶ ἑλάφων ἐπὶ
ὄρη κοιλωμάτων

3 ἐπὶ κοίτην μου ἐν νυξίν ἐζήτησα ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ εὔρον αὐτὸν ἐκάλεσα αὐτόν καὶ οὐχ ὑπήκουσέν μου **2** ἀναστήσομαι δὴ καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ ἐν ταῖς πλατείαις καὶ ζητήσω ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου ἐζήτησα αὐτόν καὶ οὐχ εὔρον αὐτόν **3** εὔροσάν με οἱ τηροῦντες οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει μὴ ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου εἶδετε **4** ὡς μικρὸν ὅτε παρήλθον ἀπ' αὐτῶν ἕως οὔ εὔρον ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου ἐκράτησα αὐτόν καὶ οὐκ ἀφήσω αὐτόν ἕως οὔ εἰσήγαγον αὐτόν εἰς οἶκον μητρὸς μου καὶ εἰς ταμίειον τῆς συλλαβούσης με **5** ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλημ ἐν ταῖς δυνάμεσιν καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσιν τοῦ ἀγροῦ ἔὰν ἐγεῖριτε καὶ ἐξεγεῖριτε τὴν ἀγάπην ἕως ἂν θελήσῃ **6** τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ἀπὸ τῆς ἐρήμου ὡς στελέχη καπνοῦ τεθυμιαμένη σμύρναν καὶ λίβανον ἀπὸ πάντων κονιορτῶν μυρεψοῦ **7** ἰδοὺ ἡ κλίνη τοῦ Σαλωμων ἐξήκοντα δυνατοὶ κύκλω αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραὴλ **8** πάντες κατέχοντες ῥομφαίαν δεδιδαγμένοι πόλεμον ἀνὴρ ῥομφαία αὐτοῦ ἐπὶ μηρὸν αὐτοῦ ἀπὸ θάμβους ἐν νυξίν **9** φορεῖον ἐποίησεν ἑαυτῷ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων ἀπὸ ξύλων τοῦ Λιβάνου **10** στύλους αὐτοῦ ἐποίησεν ἀργύριον καὶ ἀνάκλιτον αὐτοῦ χρύσειον ἐπίβασις αὐτοῦ πορφυρᾶ ἐντὸς αὐτοῦ λιθοστρωτον ἀγάπην ἀπὸ θυγατέρων Ἱερουσαλημ **11** ἐξέλθατε καὶ ἴδετε ἐν τῷ βασιλεῖ Σαλωμων ἐν τῷ στεφάνῳ ᾧ ἔστεφάνωσεν αὐτόν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ νυμφεύσεως αὐτοῦ καὶ ἐν ἡμέρᾳ εὐφροσύνης καρδίας αὐτοῦ

4 ἰδοὺ εἶ καλὴ ἡ πλησίον μου ἰδοὺ εἶ καλὴ ὀφθαλμοὶ σου περιστεραὶ ἐκτὸς τῆς σιωπῆσεώς σου τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν αἱ ἀπεκαλύφθησαν ἀπὸ τοῦ Γαλααδ **2** ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς **3** ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον

χειλὴ σου καὶ ἡ λαλιά σου ὡραία ὡς λέπυρον τῆς ῥόας μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπῆσεώς σου **4** ὡς πύργος Δαυὶδ τράχηλός σου ὁ ὠκοδομημένος εἰς θαλπιωθ χίλιοι θυρεοὶ κρέμανται ἐπ' αὐτόν πᾶσαι βολίδες τῶν δυνατῶν **5** δύο μαστοὶ σου ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος οἱ νεμόμενοι ἐν κρίνοις **6** ἕως οὔ διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα καὶ κινήθωσιν αἱ σκιαὶ πορεύσομαι ἑμαυτῷ πρὸς τὸ ὄρος τῆς σμύρνης καὶ πρὸς τὸν βουνὸν τοῦ Λιβάνου **7** ὅλη καλὴ εἶ ἡ πλησίον μου καὶ μῶμος οὐκ ἔστιν ἐν σοὶ **8** δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου νύμφη δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου ἐλεύσῃ καὶ διελεύσῃ ἀπὸ ἀρχῆς πίστεως ἀπὸ κεφαλῆς Σανιρ καὶ Ερμων ἀπὸ μανδρῶν λεόντων ἀπὸ ὀρέων παρδάλεων **9** ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἀδελφῆ μου νύμφη ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἐνὶ ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου ἐν μιᾷ ἐνθέματι τραχήλων σου **10** τί ἐκαλλιώθησαν μαστοὶ σου ἀδελφῆ μου νύμφη τί ἐκαλλιώθησαν μαστοὶ σου ἀπὸ οἴνου καὶ ὀσμῆ ἱματίων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα **11** κηρίον ἀποσταζοῦσιν χειλὴ σου νύμφη μέλι καὶ γάλα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν σου καὶ ὀσμῆ ἱματίων σου ὡς ὀσμῆ Λιβάνου **12** κῆπος κεκλεισμένος ἀδελφῆ μου νύμφη κῆπος κεκλεισμένος πηγὴ ἐσφραγισμένη **13** ἀποστολαί σου παράδεισος ῥοῶν μετὰ καρποῦ ἀκροδρύων κύπριοι μετὰ νάρδων **14** νάρδος καὶ κρόκος κάλαμος καὶ κιννάμωμον μετὰ πάντων ξύλων τοῦ Λιβάνου σμύρνα αλωθ μετὰ πάντων πρώτων μύρων **15** πηγὴ κήπων φρέαρ ὕδατος ζῶντος καὶ ῥοιζοῦντος ἀπὸ τοῦ Λιβάνου **16** ἐξεγέρθητι βορρᾶ καὶ ἔρχου νότε διαπνευσσον κῆπόν μου καὶ ῥευσάτωσαν ἀρώματά μου καταβῆτω ἀδελφιδός μου εἰς κῆπον αὐτοῦ καὶ φαγέτω καρπὸν ἀκροδρύων αὐτοῦ

5 εἰσῆλθον εἰς κῆπόν μου ἀδελφῆ μου νύμφη ἐτρύγησα σμύρναν μου μετὰ ἀρωμάτων μου ἔφαγον ἄρτον μου μετὰ μέλιτός μου ἔπιον οἶνόν μου μετὰ γάλακτός μου φάγετε πλησίοι καὶ πίετε καὶ μεθύσθητε ἀδελφοί **2** ἐγὼ καθεύδω καὶ ἡ καρδία μου ἀγρυπνεῖ φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου

κρούει ἐπὶ τὴν θύραν ἄνοιξόν μοι ἀδελφή μου ἢ πλησίον μου περιστερά μου τελεία μου ὅτι ἡ κεφαλή μου ἐπλήσθη δρόσου καὶ οἱ βόστρυχοί μου ψεκάδων νυκτός 3 ἐξεδυσάμην τὸν χιτῶνά μου πῶς ἐνδύσωμαι αὐτόν ἐνιψάμην τοὺς πόδας μου πῶς μολυνῶ αὐτούς 4 ἀδελφιδός μου ἀπέστειλεν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀπῆς καὶ ἡ κοιλία μου ἐθροήθη ἐπ' αὐτόν 5 ἀνέστην ἐγὼ ἀνοίξαι τῷ ἀδελφιδῷ μου χεῖρές μου ἔσταξαν σμύρναν δάκτυλοί μου σμύρναν πλήρη ἐπὶ χεῖρας τοῦ κλειθροῦ 6 ἦνοιξα ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου ἀδελφιδός μου παρῆλθεν ψυχὴ μου ἐξῆλθεν ἐν λόγῳ αὐτοῦ ἐζήτησα αὐτόν καὶ οὐχ εὔρον αὐτόν ἐκάλεσα αὐτόν καὶ οὐχ ὑπήκουσέν μου 7 εὔροσάν με οἱ φύλακες οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει ἐπάταξάν με ἐτραυμάτισάν με ἦραν τὸ θέριστρόν μου ἀπ' ἐμοῦ φύλακες τῶν τειχεῶν 8 ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλημ ἐν ταῖς δυνάμεσιν καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσιν τοῦ ἀγροῦ ἐὰν εὔρητε τὸν ἀδελφιδόν μου τί ἀπαγγείλητε αὐτῷ ὅτι τετρωμένη ἀγάπης εἰμὶ ἐγὼ 9 τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ ἢ καλὴ ἐν γυναιξίν τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ ὅτι οὕτως ὥρκισας ἡμᾶς 10 ἀδελφιδός μου λευκός καὶ πυρρός ἐκλελοχισμένος ἀπὸ μυριάδων 11 κεφαλὴ αὐτοῦ χρυσίον καὶ φαξ βόστρυχοι αὐτοῦ ἐλάται μέλανες ὡς κόραξ 12 ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς περιστεραι ἐπὶ πληρώματα ὑδάτων λελουσμένα ἐν γάλακτι καθήμεναι ἐπὶ πληρώματα ὑδάτων 13 σιαγόνες αὐτοῦ ὡς φιάλαι τοῦ ἀρώματος φύουσαι μυρσιτικά χεῖλη αὐτοῦ κρίνα στάζοντα σμύρναν πλήρη 14 χεῖρες αὐτοῦ τορευταὶ χρυσαῖ πεπληρωμένα θαρσις κοιλία αὐτοῦ πυξίον ἐλεφάντινον ἐπὶ λίθου σαπφείρου 15 κνημαὶ αὐτοῦ στῦλοι μαρμάρينوι τεθεμελιωμένοι ἐπὶ βάσεις χρυσαῖς εἶδος αὐτοῦ ὡς λίβανος ἐκλεκτός ὡς κέδροι 16 φάρυγξ αὐτοῦ γλυκασμοὶ καὶ ὄλος ἐπιθυμία οὗτος ἀδελφιδός μου καὶ οὗτος πλησίον μου θυγατέρες Ἱερουσαλημ

6 ποῦ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σου ἢ καλὴ ἐν γυναιξίν ποῦ ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδός σου καὶ ζητήσομεν αὐτὸν μετὰ σοῦ 2 ἀδελφιδός μου κατέβη εἰς κῆπον αὐτοῦ εἰς φιάλας τοῦ ἀρώματος ποιμαίνειν ἐν κήποις καὶ συλλέγειν κρίνα 3 ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου καὶ ἀδελφιδός μου ἐμοὶ ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις 4 καλὴ εἶ ἢ πλησίον μου ὡς εὐδοκία ὠραία ὡς Ἱερουσαλημ θάμβος ὡς τεταγμένοι 5 ἀπόστρεψον ὀφθαλμούς σου ἀπεναντίον μου ὅτι αὐτοὶ ἀνεπτέρωσάν με τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν αἱ ἀνεφάνησαν ἀπὸ τοῦ Γαλααδ 6 ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς 7 ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χεῖλη σου καὶ ἡ λαλιά σου ὠραία ὡς λέπυρον τῆς ῥόας μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου 8 ἐξήκοντά εἰσιν βασίλισσαι καὶ ὀγδοῖκοντα παλλακαὶ καὶ νεάνιδες ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός 9 μία ἐστὶν περιστερά μου τελεία μου μία ἐστὶν τῇ μητρὶ αὐτῆς ἐκλεκτὴ ἐστὶν τῇ τεκούσῃ αὐτῆς εἶδοσαν αὐτὴν θυγατέρες καὶ μακαριοῦσιν αὐτὴν βασίλισσαι καὶ παλλακαὶ καὶ αἰνέσουσιν αὐτὴν 10 τίς αὕτη ἢ ἐκκύπτουσα ὡσεὶ ὄρθρος καλὴ ὡς σελήνη ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος θάμβος ὡς τεταγμένοι 11 εἰς κῆπον καρύας κατέβην ἰδεῖν ἐν γενήμασιν τοῦ χειμάρρου ἰδεῖν εἰ ἦνθησεν ἢ ἄμπελος ἐξήνθησεν αἱ ῥοαὶ ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστοὺς μου σοί 12 οὐκ ἔγνω ἢ ψυχὴ μου ἔθετό με ἄρματα Ἀμιναδαβ 13 ἐπίστρεφε ἐπίστρεφε ἢ Σουλαμίτις ἐπίστρεφε ἐπίστρεφε καὶ ὀψόμεθα ἐν σοί τί ὄψεσθε ἐν τῇ Σουλαμίτιδι ἢ ἐρχομένη ὡς χοροὶ τῶν παρεμβολῶν

7 τί ὠραιώθησαν διαβήματά σου ἐν ὑποδήμασιν θύγατερ Ναδαβ ῥυθμοὶ μηρῶν σου ὅμοιοι ὀρμίσκοις ἔργῳ χειρῶν τεχνίτου 2 ὀμφαλός σου κρατῆρ τορευτὸς μὴ ὑστερούμενος κρᾶμα κοιλία σου θιμωνιὰ σίτου πεφραγμένη ἐν κρίνοις 3 δύο μαστοὶ σου ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος 4

τράχηλός σου ὡς πύργος ἑλεφάντινος ὀφθαλμοί σου ὡς λίμναι ἐν Εσβεβων ἐν πύλαις θυγατρὸς πολλῶν μυκτῆρ σου ὡς πύργος τοῦ Λιβάνου σκοπεύων πρόσωπον Δαμασκοῦ **5** κεφαλὴ σου ἐπὶ σὲ ὡς Κάρμηλος καὶ πλόκιον κεφαλῆς σου ὡς πορφύρα βασιλεὺς δεδεμένος ἐν παραδρομαῖς **6** τί ὠραιώθης καὶ τί ἠδύνθης ἀγάπη ἐν τρυφαῖς σου **7** τοῦτο μέγεθός σου ὠμοιώθη τῷ φοίνικι καὶ οἱ μαστοὶ σου τοῖς βότρυσιν **8** εἴπα ἀναβήσομαι ἐν τῷ φοίνικι κρατήσω τῶν ὕψεων αὐτοῦ καὶ ἔσσονται δὴ μαστοὶ σου ὡς βότρυες τῆς ἀμπέλου καὶ ὄσμη ῥινόσ σου ὡς μῆλα **9** καὶ λάρυγξ σου ὡς οἶνος ὁ ἀγαθὸς πορευόμενος τῷ ἀδελφιδῷ μου εἰς εὐθύθητα ἱκανούμενος χεῖλεσίν μου καὶ ὁδοῦσιν **10** ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου καὶ ἐπ' ἐμὲ ἢ ἐπιστροφή αὐτοῦ **11** ἐλθέ ἀδελφιδέ μου ἐξέλθωμεν εἰς ἀγρόν ἀυλισθῶμεν ἐν κώμαις **12** ὀρθρίσωμεν εἰς ἀμπελῶνας ἴδωμεν εἰ ἦνθησεν ἢ ἄμπελος ἦνθησεν ὁ κυπρισμὸς ἦνθησαν αἱ ῥοαὶ ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστοὺς μου σοί **13** οἱ μανδραγόραι ἔδωκαν ὄσμήν καὶ ἐπὶ θύραις ἡμῶν πάντα ἀκρόδρυα νέα πρὸς παλαιὰ ἀδελφιδέ μου ἐτήρησά σοι

8 τίς δῶη σε ἀδελφιδὸν μου θηλάζοντα μαστοὺς μητρὸς μου εὐροῦσά σε ἔξω φιλήσω σε καὶ γε οὐκ ἐξουδενώσουσίν μοι **2** παραλήμψομαί σε εἰσάξω σε εἰς οἶκον μητρὸς μου καὶ εἰς ταμίειον τῆς συλλαβούσης με ποτιῶ σε ἀπὸ οἴνου τοῦ μυρεψικοῦ ἀπὸ νάματος ῥοῶν μου **3** εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήμψεταιί με **4** ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ιερουσαλημ ἐν ταῖς δυνάμεσιν καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσιν τοῦ ἀγροῦ τί ἐγείρητε καὶ τί ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην ἕως ἂν θελήσῃ **5** τίς αὕτη ἢ ἀναβαίνουσα λελευκανθισμένη ἐπιστηριζομένη ἐπὶ τὸν ἀδελφιδὸν αὐτῆς ὑπὸ μῆλον ἐξήγειρά σε ἐκεῖ ὠδίνησέν σε ἢ μήτηρ σου ἐκεῖ ὠδίνησέν σε ἢ τεκοῦσά σου **6** θές με ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὸν βραχίονά σου

ὅτι κραταιὰ ὡς θάνατος ἀγάπη σκληρὸς ὡς ἄδης ζῆλος περίπτερα αὐτῆς περίπτερα πυρὸς φλόγες αὐτῆς (Sheol h7585) **7** ὕδωρ πολὺ οὐ δυνήσεται σβέσαι τὴν ἀγάπην καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσιν αὐτὴν ἐὰν δῶ ἀνὴρ τὸν πάντα βίον αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐξουδενώσῃ ἐξουδενώσουσιν αὐτόν **8** ἀδελφὴ ἡμῖν μικρὰ καὶ μαστοὺς οὐκ ἔχει τί ποιήσωμεν τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ ἢ ἐὰν λαληθῇ ἐν αὐτῇ **9** εἰ τεῖχος ἐστὶν οἰκοδομησώμεν ἐπ' αὐτὴν ἐπάλλξεις ἀργυρᾶς καὶ εἰ θύρα ἐστὶν διαγράψωμεν ἐπ' αὐτὴν σανίδα κεδρίνην **10** ἐγὼ τεῖχος καὶ μαστοὶ μου ὡς πύργοι ἐγὼ ἤμην ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ὡς εὐρίσκουσα εἰρήνην **11** ἀμπελῶν ἐγενήθη τῷ Σαλωμων ἐν Βεελαμων ἔδωκεν τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ τοῖς τηροῦσιν ἀνὴρ οἴσει ἐν καρπῷ αὐτοῦ χιλίους ἀργυρίου **12** ἀμπελῶν μου ἐμὸς ἐνώπιόν μου οἱ χίλιοι σοὶ Σαλωμων καὶ οἱ διακόσιοι τοῖς τηροῦσι τὸν καρπὸν αὐτοῦ **13** ὁ καθήμενος ἐν κήποις ἐταῖροι προσέχοντες τῇ φωνῇ σου ἀκούτισόν με **14** φύγε ἀδελφιδέ μου καὶ ὁμοιώθητι τῇ δορκάδι ἢ τῷ νεβρῷ τῶν ἐλάφων ἐπὶ ὄρη ἀρωμάτων

Ἡσαΐας

1 ὄρασις ἦν εἶδεν Ἡσαιας υἱὸς Ἀμωσ ἦν εἶδεν κατὰ τῆς Ἰουδαίας καὶ κατὰ Ἱερουσαλημ ἐν βασιλείᾳ Οἴζιου καὶ Ἰωαθαμ καὶ Αχαζ καὶ Εζεκιου οἱ ἐβασίλευσαν τῆς Ἰουδαίας **2** ἄκουε οὐρανὲ καὶ ἐνωτίζου γῆ ὅτι κύριος ἐλάλησεν υἱοὺς ἐγέννησα καὶ ὕψωσα αὐτοὶ δέ με ἠθέτησαν **3** ἔγνω βουῶν τὸν κτησάμενον καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ Ἰσραηλ δέ με οὐκ ἔγνω καὶ ὁ λαὸς με οὐ συνῆκεν **4** οὐαὶ ἔθνος ἀμαρτωλὸν λαὸς πλήρης ἀμαρτιῶν σπέρμα πονηρὸν υἱοὶ ἄνομοι ἐγκατελίπατε τὸν κύριον καὶ παρωργίσατε τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραηλ **5** τί ἔτι πληγῆτε προστιθέντες ἀνομίαν πᾶσα κεφαλὴ εἰς πόνον καὶ πᾶσα καρδία εἰς λύπην **6** ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς οὔτε τραῦμα οὔτε μώλωψ οὔτε πληγὴ φλεγμαίνουσα οὐκ ἔστιν μάλαγμα ἐπιθεῖναι οὔτε ἔλαιον οὔτε καταδέσμους **7** ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος αἰ πόλεις ὑμῶν πυρίκαυστοι τὴν χώραν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν ἀλλότριον κατεσθίουσιν αὐτὴν καὶ ἠρήμωται κατεστραμμένη ὑπὸ λαῶν ἀλλοτρίων **8** ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ Σιων ὡς σκινηὴ ἐν ἀμπελῶνι καὶ ὡς ὄπωροφυλάκιον ἐν σικυηράτῳ ὡς πόλις πολιορκουμένη **9** καὶ εἰ μὴ κύριος σαβαωθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα ὡς Σοδομα ἂν ἐγενήθημεν καὶ ὡς Γομορρα ἂν ὠμοιώθημεν **10** ἀκούσατε λόγον κυρίου ἄρχοντες Σοδομων προσέχετε νόμον θεοῦ λαὸς Γομορρας **11** τί μοι πλῆθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν λέγει κύριος πλήρης εἰμὶ ὀλοκαυτωμάτων κριῶν καὶ στέαρ ἄρνων καὶ αἷμα ταύρων καὶ τράγων οὐ βούλομαι **12** οὐδ' ἐὰν ἔρχησθε ὀφθῆναί μοι τίς γὰρ ἐξεζήτησεν ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν πατεῖν τὴν αὐλὴν μου **13** οὐ προσθήσεσθε ἐὰν φέρητε σεμίδαλιν μάταιον θυμίαμα βδέλυγμά μοι ἔστιν τὰς νουμηνίας ὑμῶν καὶ τὰ σάββατα καὶ ἡμέραν μεγάλην οὐκ ἀνέχομαι νηστείαν καὶ ἀργίαν **14** καὶ τὰς νουμηνίας ὑμῶν καὶ τὰς ἐορτὰς ὑμῶν μισεῖ ἡ

ψυχὴ μου ἐγενήθητέ μοι εἰς πλησμονὴν οὐκέτι ἀνήσω τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν **15** ὅταν τὰς χεῖρας ἐκτείνητε πρὸς με ἀποστρέψω τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἀφ' ὑμῶν καὶ ἐὰν πληθύνητε τὴν δέησιν οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν αἰ γὰρ χεῖρες ὑμῶν αἵματος πλήρεις **16** λούσασθε καθαροὶ γένεσθε ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν **17** μάθετε καλὸν ποιεῖν ἐκζητήσατε κρίσιν ῥύσασθε ἀδικούμενον κρίνατε ὄρφανῶν καὶ δικαιοῦσατε χήραν **18** καὶ δεῦτε καὶ διελεγχθῶμεν λέγει κύριος καὶ ἐὰν ὦσιν αἰ ἀμαρτία ὑμῶν ὡς φοινικοῦν ὡς χιόνα λευκανῶ ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον ὡς ἔριον λευκανῶ **19** καὶ ἐὰν θέλητε καὶ εἰσακούσητέ μου τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε **20** ἐὰν δὲ μὴ θέλητε μηδὲ εἰσακούσητέ μου μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται τὸ γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησεν ταῦτα **21** πῶς ἐγένετο πόρνη πόλις πιστὴ Σιων πλήρης κρίσεως ἐν ἧ δικαιοσύνη ἐκοιμήθη ἐν αὐτῇ νῦν δὲ φονευταὶ **22** τὸ ἀργύριον ὑμῶν ἀδόκιμον οἱ κάπηλοί σου μίσγουσι τὸν οἶνον ὕδατι **23** οἱ ἄρχοντές σου ἀπειθοῦσιν κοινῶν κλεπτῶν ἀγαπῶντες δῶρα διώκοντες ἀνταπόδομα ὄρφανοῖς οὐ κρίνοντες καὶ κρίσιν χηρῶν οὐ προσέχοντες **24** διὰ τοῦτο τάδε λέγει ὁ δεσπότης κύριος σαβαωθ οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες Ἰσραηλ οὐ παύσεται γὰρ μου ὁ θυμὸς ἐν τοῖς ὑπεναντίοις καὶ κρίσιν ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ποιήσω **25** καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ καὶ πυρώσω σε εἰς καθαρὸν τοὺς δὲ ἀπειθοῦντας ἀπολέσω καὶ ἀφελῶ πάντας ἀνόμους ἀπὸ σοῦ καὶ πάντας ὑπερηφάνους ταπεινώσω **26** καὶ ἐπιστήσω τοὺς κριτὰς σου ὡς τὸ πρότερον καὶ τοὺς συμβούλους σου ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς καὶ μετὰ ταῦτα κληθήσῃ πόλις δικαιοσύνης μητρόπολις πιστὴ Σιων **27** μετὰ γὰρ κρίματος σωθήσεται ἡ αἰχμαλωσία αὐτῆς καὶ μετὰ ἐλεημοσύνης **28** καὶ συντριβήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἅμα καὶ οἱ

ἐγκαταλείποντες τὸν κύριον συντελεσθήσονται 29 διότι αἰσχυνθήσονται ἐπὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν ἃ αὐτοὶ ἠβούλοντο καὶ ἐπησχύνθησαν ἐπὶ τοῖς κήποις αὐτῶν ἃ ἐπεθύμησαν 30 ἔσονται γὰρ ὡς τερέβινθος ἀποβεβληκυῖα τὰ φύλλα καὶ ὡς παράδεισος ὕδωρ μὴ ἔχων 31 καὶ ἔσται ἡ ἰσχύς αὐτῶν ὡς καλάμη στιππύου καὶ αἱ ἔργασίαι αὐτῶν ὡς σπινθήρες πυρός καὶ κατακαυθήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων

2 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἡσaiαν υἱὸν Ἀμωσ περὶ τῆς Ἰουδαίας καὶ περὶ Ἱερουσαλημ 2 ὅτι ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος κυρίου καὶ ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν καὶ ἤξουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ ἔθνη 3 καὶ πορεύσονται ἔθνη πολλὰ καὶ ἐροῦσιν δεῦτε καὶ ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ Ἰακωβ καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ ἐκ γὰρ Σιων ἐξελεύσεται νόμος καὶ λόγος κυρίου ἐξ Ἱερουσαλημ 4 καὶ κρινεῖ ἀνά μέσον τῶν ἐθνῶν καὶ ἐλέγξει λαὸν πολύν καὶ συγκόψουσιν τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα καὶ τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα καὶ οὐ λήμψεται ἔτι ἔθνος ἐπ' ἔθνος μάχαιραν καὶ οὐ μὴ μάθωσιν ἔτι πολεμεῖν 5 καὶ νῦν ὁ οἶκος τοῦ Ἰακωβ δεῦτε πορευθῶμεν τῷ φωτὶ κυρίου 6 ἀνήκεν γὰρ τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραηλ ὅτι ἐνεπλήσθη ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἡ χώρα αὐτῶν κληδονισμῶν ὡς ἡ τῶν ἀλλοφύλων καὶ τέκνα πολλὰ ἀλλόφυλα ἐγενήθη αὐτοῖς 7 ἐνεπλήσθη γὰρ ἡ χώρα αὐτῶν ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν θησαυρῶν αὐτῶν καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ ἵππων καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν ἀρμάτων αὐτῶν 8 καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ βδελυγμάτων τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν οἷς ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν 9 καὶ ἔκυψεν ἄνθρωπος καὶ ἐταπεινώθη ἀνὴρ καὶ οὐ μὴ ἀνήσω αὐτούς 10 καὶ νῦν

εἰσέλθετε εἰς τὰς πέτρας καὶ κρύπτεσθε εἰς τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν 11 οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ κυρίου ὑψηλοὶ ὁ δὲ ἄνθρωπος ταπεινός καὶ ταπεινωθήσεται τὸ ὕψος τῶν ἀνθρώπων καὶ ὑψωθήσεται κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ 12 ἡμέρα γὰρ κυρίου σαβαωθ ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον καὶ ταπεινωθήσονται 13 καὶ ἐπὶ πᾶσαν κέδρον τοῦ Λιβάνου τῶν ὑψηλῶν καὶ μετεώρων καὶ ἐπὶ πᾶν δένδρον βαλάνου Βασαν 14 καὶ ἐπὶ πᾶν ὄρος καὶ ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν 15 καὶ ἐπὶ πάντα πύργον ὑψηλὸν καὶ ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑψηλὸν 16 καὶ ἐπὶ πᾶν πλοῖον θαλάσσης καὶ ἐπὶ πᾶσαν θεάν πλοίων κάλλους 17 καὶ ταπεινωθήσεται πᾶς ἄνθρωπος καὶ πεσεῖται ὕψος ἀνθρώπων καὶ ὑψωθήσεται κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ 18 καὶ τὰ χειροποίητα πάντα κατακρύψουσιν 19 εἰσενέγκαντες εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν καὶ εἰς τὰς τρώγλας τῆς γῆς ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν 20 τῇ γὰρ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκβαλεῖ ἄνθρωπος τὰ βδελύγματα αὐτοῦ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ ἃ ἐποίησαν προσκυνεῖν τοῖς ματαίοις καὶ ταῖς νυκτερίσιν 21 τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὰς τρώγλας τῆς στερεᾶς πέτρας καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν

3 ἰδοὺ δὴ ὁ δεσπότης κύριος σαβαωθ ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ ἀπὸ Ἱερουσαλημ ἰσχύοντα καὶ ἰσχύουσαν ἰσχύν ἄρτου καὶ ἰσχύν ὕδατος 2 γίγαντα καὶ ἰσχύοντα καὶ ἄνθρωπον πολεμιστὴν καὶ δικαστὴν καὶ προφήτην καὶ στοχαστὴν καὶ πρεσβύτερον 3 καὶ πεντηκόνταρχον καὶ θαυμαστὸν σύμβουλον καὶ σοφὸν ἀρχιτέκτονα καὶ συνετὸν ἀκροατὴν 4 καὶ ἐπιστήσω νεανίσκους ἄρχοντας αὐτῶν καὶ ἐμπαῖκται κυριεύσουσιν

αὐτῶν 5 καὶ συμπεσεῖται ὁ λαὸς ἄνθρωπος πρὸς ἄνθρωπον καὶ ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ προσκόψει τὸ παιδίον πρὸς τὸν πρεσβύτερον ὁ ἄτιμος πρὸς τὸν ἔντιμον 6 ὅτι ἐπιλήμψεται ἄνθρωπος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἢ τοῦ οἰκείου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ λέγων ἱμάτιον ἔχεις ἀρχηγὸς ἡμῶν γενοῦ καὶ τὸ βρῶμα τὸ ἐμὸν ὑπὸ σὲ ἔστω 7 καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐκ ἔσομαί σου ἀρχηγός οὐ γὰρ ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄρτος οὐδὲ ἱμάτιον οὐκ ἔσομαι ἀρχηγός τοῦ λαοῦ τούτου 8 ὅτι ἀνεῖται Ἱερουσαλημ καὶ ἡ Ἰουδαία συμπέπτωκεν καὶ αἱ γλῶσσαι αὐτῶν μετὰ ἀνομίας τὰ πρὸς κύριον ἀπειθοῦντες διότι νῦν ἐταπεινώθη ἡ δόξα αὐτῶν 9 καὶ ἡ αἰσχύνῃ τοῦ προσώπου αὐτῶν ἀντέστη αὐτοῖς τὴν δὲ ἀμαρτίαν αὐτῶν ὡς Σοδομων ἀνήγγειλαν καὶ ἐνεφάνισαν οὐαὶ τῇ ψυχῇ αὐτῶν διότι βεβούλευνται βουλήν πονηράν καθ' ἑαυτῶν 10 εἰπόντες δήσωμεν τὸν δίκαιον ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἔστιν τοίνυν τὰ γενήματα τῶν ἔργων αὐτῶν φάγονται 11 οὐαὶ τῷ ἀνόμῳ πονηρὰ κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ συμβήσεται αὐτῷ 12 λαός μου οἱ πράκτορες ὑμῶν καλαμῶνται ὑμᾶς καὶ οἱ ἀπαιτοῦντες κυριεύουσιν ὑμῶν λαός μου οἱ μακαρίζοντες ὑμᾶς πλανῶσιν ὑμᾶς καὶ τὸν τρίβον τῶν ποδῶν ὑμῶν ταράσσουσιν 13 ἀλλὰ νῦν καταστήσεται εἰς κρίσιν κύριος καὶ στήσει εἰς κρίσιν τὸν λαὸν αὐτοῦ 14 αὐτὸς κύριος εἰς κρίσιν ἤξει μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ ὑμεῖς δὲ τί ἐνεपुरίσατε τὸν ἀμπελῶνά μου καὶ ἡ ἀρπαγὴ τοῦ πτωχοῦ ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν 15 τί ὑμεῖς ἀδικεῖτε τὸν λαόν μου καὶ τὸ πρόσωπον τῶν πτωχῶν καταισχύνετε 16 τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ὑψώθησαν αἱ θυγατέρες Σιων καὶ ἐπορεύθησαν ὑψηλῶ τραχήλω καὶ ἐν νεύμασιν ὀφθαλμῶν καὶ τῇ πορείᾳ τῶν ποδῶν ἅμα σύρουσαι τοὺς χιτῶνας καὶ τοῖς ποσὶν ἅμα παίζουσαι 17 καὶ ταπεινώσει ὁ θεὸς ἀρχούσας θυγατέρας Σιων καὶ κύριος ἀποκαλύψει τὸ σχῆμα

αὐτῶν 18 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἀφελεῖ κύριος τὴν δόξαν τοῦ ἱματισμοῦ αὐτῶν καὶ τοὺς κόσμους αὐτῶν καὶ τὰ ἐμπλόκια καὶ τοὺς κοσύμβους καὶ τοὺς μηνίσκους 19 καὶ τὸ κάθεμα καὶ τὸν κόσμον τοῦ προσώπου αὐτῶν 20 καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ κόσμου τῆς δόξης καὶ τοὺς χλιδῶνας καὶ τὰ ψέλια καὶ τὸ ἐμπλόκιον καὶ τὰ περιδέξια καὶ τοὺς δακτυλίους καὶ τὰ ἐνώτια 21 καὶ τὰ περιπόρφυρα καὶ τὰ μεσοπόρφυρα 22 καὶ τὰ ἐπιβλήματα τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ τὰ διαφανῆ λακωνικά 23 καὶ τὰ βύσσινα καὶ τὰ ὑακίνθινα καὶ τὰ κόκκινα καὶ τὴν βύσσον σὺν χρυσίῳ καὶ ὑακίνθῳ συγκαθυφασμένα καὶ θέριστρα κατάκλιτα 24 καὶ ἔσται ἀντὶ ὁσμῆς ἡδέιας κονιορτός καὶ ἀντὶ ζώνης σχοινίῳ ζώσῃ καὶ ἀντὶ τοῦ κόσμου τῆς κεφαλῆς τοῦ χρυσοῦ φαλάκρωμα ἕξις διὰ τὰ ἔργα σου καὶ ἀντὶ τοῦ χιτῶνος τοῦ μεσοπορφύρου περιζώσῃ σάκκον 25 καὶ ὁ υἱός σου ὁ κάλλιστος ὃν ἀγαπᾷς μαχαίρα πεσεῖται καὶ οἱ ἰσχύοντες ὑμῶν μαχαίρα πεσοῦνται 26 καὶ ταπεινωθήσονται καὶ πενήθουσιν αἱ θῆκαι τοῦ κόσμου ὑμῶν καὶ καταλειφθήσῃ μόνῃ καὶ εἰς τὴν γῆν ἔδαφισθήσῃ

4 καὶ ἐπιλήμψονται ἑπτὰ γυναῖκες ἀνθρώπου ἐνὸς λέγουσαι τὸν ἄρτον ἡμῶν φαγόμεθα καὶ τὰ ἱμάτια ἡμῶν περιβαλούμεθα πλὴν τὸ ὄνομα τὸ σὸν κεκλήσθω ἐφ' ἡμᾶς ἀφελε τὸν ὄνειδισμόν ἡμῶν 2 τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπιλάμψει ὁ θεὸς ἐν βουλῇ μετὰ δόξης ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ ὑψῶσαι καὶ δοξάσαι τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ἰσραὴλ 3 καὶ ἔσται τὸ ὑπολειφθὲν ἐν Σιων καὶ τὸ καταλειφθὲν ἐν Ἱερουσαλημ ἄγιοι κληθήσονται πάντες οἱ γραφέντες εἰς ζωὴν ἐν Ἱερουσαλημ 4 ὅτι ἐκπλυεῖ κύριος τὸν ῥύπον τῶν υἱῶν καὶ τῶν θυγατέρων Σιων καὶ τὸ αἷμα ἐκκαθαριεῖ ἐκ μέσου αὐτῶν ἐν πνεύματι κρίσεως καὶ πνεύματι καύσεως 5 καὶ ἤξει καὶ ἔσται πᾶς τόπος τοῦ ὄρους Σιων καὶ πάντα τὰ περικύκλω αὐτῆς σκιάσει νεφέλη ἡμέρας καὶ ὡς καπνοῦ καὶ ὡς φωτὸς πυρὸς καιομένου νυκτός πάσῃ τῇ δόξῃ σκεπασθήσεται

6 και ἔσται εἰς σκιάν ἀπὸ καύματος καὶ ἐν σκέπῃ
καὶ ἐν ἀποκρύφῳ ἀπὸ σκληρότητος καὶ ὑετοῦ

5 ἄσω δὴ τῷ ἡγαπημένῳ ἄσμα τοῦ ἀγαπητοῦ
τῷ ἀμπελώνι μου ἀμπελῶν ἐγενήθη τῷ
ἡγαπημένῳ ἐν κέρατι ἐν τόπῳ πίονι 2 καὶ
φραγμὸν περιέθηκα καὶ ἐχαράκωσα καὶ ἐφύτευσα
ἄμπελον σωρηχ καὶ ὤκοδόμησα πύργον ἐν
μέσῳ αὐτοῦ καὶ προλήνιον ὠρυξα ἐν αὐτῷ
καὶ ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλὴν ἐποίησεν δὲ
ἀκάνθας 3 καὶ νῦν ἄνθρωπος τοῦ Ἰουδα καὶ
οἱ ἐνοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλημ κρίνατε ἐν ἐμοὶ
καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀμπελώνός μου 4 τί ποιήσω
ἔτι τῷ ἀμπελώνι μου καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτῷ
διότι ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλὴν ἐποίησεν
δὲ ἀκάνθας 5 νῦν δὲ ἀναγγελῶ ὑμῖν τί ποιήσω
τῷ ἀμπελώνι μου ἀφελῶ τὸν φραγμὸν αὐτοῦ
καὶ ἔσται εἰς διαρπαγὴν καὶ καθελῶ τὸν τοῖχον
αὐτοῦ καὶ ἔσται εἰς καταπάτημα 6 καὶ ἀνήσω τὸν
ἀμπελώνά μου καὶ οὐ μὴ τηρηθῆ οὐδὲ μὴ σκαφῆ
καὶ ἀναβήσεται εἰς αὐτὸν ὡς εἰς χέρσον ἄκανθα
καὶ ταῖς νεφέλαις ἐντελοῦμαι τοῦ μὴ βρέξει εἰς
αὐτὸν ὑετόν 7 ὁ γὰρ ἀμπελῶν κυρίου σαβαωθ
οἶκος τοῦ Ἰσραηλ ἐστίν καὶ ἄνθρωπος τοῦ Ἰουδα
νεόφυτον ἡγαπημένον ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι κρίσιν
ἐποίησεν δὲ ἀνομίαν καὶ οὐ δικαιοσύνην ἀλλὰ
κραυγὴν 8 οὐαὶ οἱ συνάπτοντες οἰκίαν πρὸς
οἰκίαν καὶ ἀγρὸν πρὸς ἀγρὸν ἐγγίζοντες ἵνα
τοῦ πλησίον ἀφέλωνται τι μὴ οἰκίσητε μόνοι
ἐπὶ τῆς γῆς 9 ἠκούσθη γὰρ εἰς τὰ ὦτα κυρίου
σαβαωθ ταῦτα ἐὰν γὰρ γένωνται οἰκίαι πολλαὶ
εἰς ἔρημον ἔσονται μεγάλα καὶ καλαὶ καὶ οὐκ
ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς 10 οὗ γὰρ
ἐργῶνται δέκα ζεύγη βοῶν ποιήσει κεράμιον ἐν
καὶ ὁ σπείρων ἀρτάβας ἕξ ποιήσει μέτρα τρία
11 οὐαὶ οἱ ἐγειρόμενοι τὸ πρῶν καὶ τὸ σικερα
διώκοντες οἱ μένοντες τὸ ὄψέ ὁ γὰρ οἶνος αὐτοῦς
συγκαύσει 12 μετὰ γὰρ κιθάρας καὶ ψαλτηρίου
καὶ τυμπάνων καὶ αὐλῶν τὸν οἶνον πίνουσιν
τὰ δὲ ἔργα κυρίου οὐκ ἐμβλέπουσιν καὶ τὰ ἔργα

τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ κατανοοῦσιν 13 τοῖνον
αἰχμάλωτος ὁ λαός μου ἐγενήθη διὰ τὸ μὴ εἰδέναι
αὐτοὺς τὸν κύριον καὶ πλῆθος ἐγενήθη νεκρῶν
διὰ λιμὸν καὶ δίψαν ὕδατος 14 καὶ ἐπλάτυεν ὁ
ἄδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ διήνοιξεν τὸ στόμα
αὐτοῦ τοῦ μὴ διαλιπεῖν καὶ καταβήσονται οἱ
ἐνδοξοὶ καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ
λοιμοὶ αὐτῆς (Sheol h7585) 15 καὶ ταπεινωθήσεται
ἄνθρωπος καὶ ἀτιμασθήσεται ἀνὴρ καὶ οἱ
ὀφθαλμοὶ οἱ μετέωροι ταπεινωθήσονται 16 καὶ
ὑψωθήσεται κύριος σαβαωθ ἐν κρίματι καὶ ὁ
θεὸς ὁ ἅγιος δοξασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ 17 καὶ
βοσκηθήσονται οἱ διηρπασμένοι ὡς ταῦροι καὶ
τὰς ἐρήμους τῶν ἀπειλημένων ἄρνες φάγονται
18 οὐαὶ οἱ ἐπισπώμενοι τὰς ἀμαρτίας ὡς σχοινίῳ
μακρῷ καὶ ὡς ζυγοῦ ἱμάντι δαμάλεως τὰς
ἀνομίας 19 οἱ λέγοντες τὸ τάχος ἐγγισάτω ἃ
ποιήσει ἵνα ἴδωμεν καὶ ἐλθάτω ἡ βουλή τοῦ
ἀγίου Ἰσραηλ ἵνα γνῶμεν 20 οὐαὶ οἱ λέγοντες
τὸ πονηρὸν καλὸν καὶ τὸ καλὸν πονηρὸν οἱ
τιθέντες τὸ σκότος φῶς καὶ τὸ φῶς σκότος οἱ
τιθέντες τὸ πικρὸν γλυκὺ καὶ τὸ γλυκὺ πικρὸν 21
οὐαὶ οἱ συνετοὶ ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐνώπιον ἑαυτῶν
ἐπιστήμονες 22 οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες ὑμῶν οἱ τὸν
οἶνον πίνοντες καὶ οἱ δυνάσται οἱ κεραυνῶντες τὸ
σικερα 23 οἱ δικαιοῦντες τὸν ἀσεβῆ ἔνεκεν δώρων
καὶ τὸ δίκαιον τοῦ δικαίου αἶροντες 24 διὰ τοῦτο
ὁν τρόπον καυθήσεται καλάμη ὑπὸ ἄνθρακος
πυρὸς καὶ συγκαυθήσεται ὑπὸ φλογὸς ἀνειμένης
ἢ ῥίζα αὐτῶν ὡς χνοῦς ἔσται καὶ τὸ ἄνθος αὐτῶν
ὡς κονιορτὸς ἀναβήσεται οὐ γὰρ ἠθέλησαν τὸν
νόμον κυρίου σαβαωθ ἀλλὰ τὸ λόγιον τοῦ ἀγίου
Ἰσραηλ παρῶξυναν 25 καὶ ἐθυμώθη ὀργῆ ὁ κύριος
σαβαωθ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπέβαλεν τὴν
χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐπάταξεν αὐτούς καὶ
παρῶξύνθη τὰ ὄρη καὶ ἐγενήθη τὰ θνησιμαῖα
αὐτῶν ὡς κοπρία ἐν μέσῳ ὁδοῦ καὶ ἐν πᾶσι
τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ
ὑψηλὴ 26 τοιγαροῦν ἀρεῖ σύσσημον ἐν τοῖς

ἔθνεσιν τοῖς μακρὰν καὶ συριεῖ αὐτοῖς ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς καὶ ἰδοὺ ταχὺ κούφως ἔρχονται 27 οὐ πεινάσουσιν οὐδὲ κοπιάσουσιν οὐδὲ νυστάξουσιν οὐδὲ κοιμηθήσονται οὐδὲ λύσουσιν τὰς ζώνας αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτῶν οὐδὲ μὴ ραγῶσιν οἱ ἱμάντες τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν 28 ὧν τὰ βέλη ὀξεῖά ἐστιν καὶ τὰ τόξα αὐτῶν ἐντεταμένα οἱ πόδες τῶν ἵππων αὐτῶν ὡς στερεὰ πέτρα ἐλογίσθησαν οἱ τροχοὶ τῶν ἀρμάτων αὐτῶν ὡς καταγιγῆς 29 ὀρμῶσιν ὡς λέοντες καὶ παρέστηκαν ὡς σκύμνος λέοντος καὶ ἐπιλήμψεται καὶ βοήσει ὡς θηρίου καὶ ἐκβαλεῖ καὶ οὐκ ἔσται ὁ ῥυόμενος αὐτοῦς 30 καὶ βοήσει δι' αὐτοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς φωνὴ θαλάσσης κυμαινούσης καὶ ἐμβλέπονται εἰς τὴν γῆν καὶ ἰδοὺ σκότος σκληρὸν ἐν τῇ ἀπορίᾳ αὐτῶν

6 καὶ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ οὗ ἀπέθανεν Οζιας ὁ βασιλεὺς εἶδον τὸν κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ 2 καὶ σεραφιν εἰστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ καὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ καὶ ταῖς μὲν δυσὶν κατεκάλυπτον τὸ πρόσωπον καὶ ταῖς δυσὶν κατεκάλυπτον τοὺς πόδας καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο 3 καὶ ἐκέκραγον ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἔλεγον ἅγιος ἅγιος ἅγιος κύριος σαβαωθ πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ 4 καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς ἧς ἐκέκραγον καὶ ὁ οἶκος ἐπλήσθη καπνοῦ 5 καὶ εἶπα ὦ τάλας ἐγὼ ὅτι κατανένυγμαι ὅτι ἄνθρωπος ὢν καὶ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχων ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ καὶ τὸν βασιλέα κύριον σαβαωθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου 6 καὶ ἀπεστάλη πρὸς με ἐν τῶν σεραφιν καὶ ἐν τῇ χειρὶ εἶχεν ἄνθρακα ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου 7 καὶ ἤψατο τοῦ στόματός μου καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἤψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου καὶ τὰς ἀμαρτίας σου περικαθαριεῖ 8 καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς κυρίου λέγοντος τίνα ἀποστειλῶ καὶ τίς

πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ εἶπα ἰδοὺ εἰμι ἐγὼ ἀπόστειλὸν με 9 καὶ εἶπεν πορεύθητι καὶ εἶπὸν τῷ λαῷ τούτῳ ἀκοῆ ἄκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε 10 ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τοῖς ὤσιν αὐτῶν βαρέως ἤκουσαν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμυσαν μήποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὤσιν ἀκούσωσιν καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν καὶ ἰάσομαι αὐτοῦς 11 καὶ εἶπα ἕως πότε κύριε καὶ εἶπεν ἕως ἂν ἐρημωθῶσιν πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι καὶ οἴκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος 12 καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ θεὸς τοὺς ἀνθρώπους καὶ οἱ καταλειφθέντες πληθυνθήσονται ἐπὶ τῆς γῆς 13 καὶ ἔτι ἐπ' αὐτῆς ἔστιν τὸ ἐπιδέκατον καὶ πάλιν ἔσται εἰς προνομὴν ὡς τερέβινθος καὶ ὡς βάλανος ὅταν ἐκπέσῃ ἀπὸ τῆς θήκης αὐτῆς

7 καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Αχαζ τοῦ Ἰωαθαμ τοῦ υἱοῦ Οζίου βασιλέως Ἰουδα ἀνέβη Ραασων βασιλεὺς Ἀραμ καὶ Φακεε υἱὸς Ρομελίου βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ πολεμῆσαι αὐτήν καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν πολιορκῆσαι αὐτήν 2 καὶ ἀνηγγέλη εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ λέγοντες συνεφώνησεν Ἀραμ πρὸς τὸν Εφραιμ καὶ ἐξέστη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ὃν τρόπον ὅταν ἐν δρυμῷ ξύλον ὑπὸ πνεύματος σαλευθῇ 3 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἠσαιαν ἔξελθε εἰς συνάντησιν Αχαζ σὺ καὶ ὁ καταλειφθεὶς Ἰασουβ ὁ υἱὸς σου πρὸς τὴν κολυμβήθραν τῆς ἄνω ὁδοῦ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφῆως 4 καὶ ἐρεῖς αὐτῷ φύλαξαι τοῦ ἡσυχάσαι καὶ μὴ φοβοῦ μηδὲ ἡ ψυχὴ σου ἀσθενεῖτω ἀπὸ τῶν δύο ξύλων τῶν δαλῶν τῶν καπνιζομένων τούτων ὅταν γὰρ ὀργῇ τοῦ θυμοῦ μου γένηται πάλιν ἰάσομαι 5 καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀραμ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ρομελίου ὅτι ἐβουλεύσαντο βουλήν πονηρὰν περὶ σοῦ λέγοντες 6 ἀναβησόμεθα εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ συλλαλήσαντες αὐτοῖς ἀποστρέψομεν αὐτοὺς

πρὸς ἡμᾶς καὶ βασιλεύσομεν αὐτῆς τὸν υἱὸν
Ταβειλ 7 τάδε λέγει κύριος σαβαωθ οὐ μὴ
ἐμμεῖν ἡ βουλή αὕτη οὐδὲ ἔσται 8 ἀλλ' ἡ κεφαλὴ
Αραμ Δαμασκός ἀλλ' ἔτι ἐξήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν
ἐκλείψει ἡ βασιλεία Εφραιμ ἀπὸ λαοῦ 9 καὶ ἡ
κεφαλὴ Εφραιμ Σομορων καὶ ἡ κεφαλὴ Σομορων
υἱὸς τοῦ Ρομελιου καὶ ἐὰν μὴ πιστεύσητε οὐδὲ μὴ
συνῆτε 10 καὶ προσέθετο κύριος λαλήσαι τῷ Αχαζ
λέγων 11 αἰτήσαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ κυρίου
θεοῦ σου εἰς βάθος ἢ εἰς ὕψος (Sheol h7585) 12 καὶ
εἶπεν Αχαζ οὐ μὴ αἰτήσω οὐδ' οὐ μὴ πειράσω
κύριον 13 καὶ εἶπεν ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυιδ μὴ
μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις καὶ πῶς
κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα 14 διὰ τοῦτο δώσει κύριος
αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ
ἔξει καὶ τέξεται υἱόν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Εμμανουηλ 15 βούτυρον καὶ μέλι φάγεται
πρὶν ἢ γνῶναι αὐτὸν ἢ προελέσθαι πονηρὰ
ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν 16 διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ
παιδίον ἀγαθόν ἢ κακὸν ἀπειθεῖ πονηρία τοῦ
ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν καὶ καταλειφθήσεται ἡ γῆ
ἢν σὺ φοβῆ ἄπο προσώπου τῶν δύο βασιλέων
17 ἀλλὰ ἐπάξει ὁ θεὸς ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου ἡμέρας αἰ
οὔπω ἦκασιν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀφείλεν Εφραιμ ἀπὸ
Ιουδα τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων 18 καὶ ἔσται ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συριεῖ κύριος μυῖαις ὃ κυριεύει
μέρους ποταμοῦ Αἰγύπτου καὶ τῇ μελίσῃ ἢ ἔστιν
ἐν χώρᾳ Ἀσσυρίων 19 καὶ ἐλεύσονται πάντες
καὶ ἀναπαύσονται ἐν ταῖς φάραγξι τῆς χώρας
καὶ ἐν ταῖς τρώγλαις τῶν πετρῶν καὶ εἰς τὰ
σπήλαια καὶ εἰς πᾶσαν ῥαγάδα καὶ ἐν παντὶ
ξύλῳ 20 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυρήσει κύριος τῷ
ξυρῷ τῷ μεγάλῳ καὶ μεμεθυμένῳ ὃ ἔστιν πέραν
τοῦ ποταμοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων τὴν κεφαλὴν
καὶ τὰς τρίχας τῶν ποδῶν καὶ τὸν πῶγωνα
ἀφελεῖ 21 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θρέψει
ἄνθρωπος δάμαλιν βοῶν καὶ δύο πρόβατα 22 καὶ
ἔσται ἀπὸ τοῦ πλεῖστον ποιεῖν γάλα βούτυρον

καὶ μέλι φάγεται πᾶς ὁ καταλειφθεὶς ἐπὶ τῆς
γῆς 23 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πᾶς τόπος
οὐ ἐὰν ὦσιν χίλια ἄμπελοι χιλίων σίκλων εἰς
χέρσον ἔσονται καὶ εἰς ἄκανθαν 24 μετὰ βέλους
καὶ τοξεύματος εἰσελεύσονται ἐκεῖ ὅτι χέρσος
καὶ ἄκανθα ἔσται πᾶσα ἡ γῆ 25 καὶ πᾶν ὄρος
ἀροτριώμενον ἀροτριαθήσεται καὶ οὐ μὴ ἐπέλθῃ
ἐκεῖ φόβος ἔσται γὰρ ἀπὸ τῆς χέρσου καὶ ἀκάνθης
εἰς βόσκημα προβάτου καὶ εἰς καταπάτημα βοός

8 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με λαβὲ σεαυτῷ τόμον
καινοῦ μεγάλου καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι
ἀνθρώπου τοῦ ὀξέως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων
πάρεστιν γὰρ 2 καὶ μάρτυράς μοι ποιήσον πιστοὺς
ἀνθρώπους τὸν Ουριαν καὶ τὸν Ζαχαριαν υἱὸν
Βαραχιου 3 καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφητίν
καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν καὶ ἔτεκεν υἱόν καὶ εἶπεν
κύριός μοι κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ταχέως
σκύλευσον ὀξέως προνόμεισον 4 διότι πρὶν
ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα
λήμψεται δύναμιν Δαμασκοῦ καὶ τὰ σκύλα
Σαμαρείας ἔναντι βασιλέως Ἀσσυρίων 5 καὶ
προσέθετο κύριος λαλήσαι μοι ἔτι 6 διὰ τὸ μὴ
βούλεσθαι τὸν λαὸν τοῦτον τὸ ὕδωρ τοῦ Σιλωαμ
τὸ πορευόμενον ἡσυχῇ ἀλλὰ βούλεσθαι ἔχειν
τὸν Ραασων καὶ τὸν υἱὸν Ρομελιου βασιλέα
ἐφ' ὑμῶν 7 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἀνάγει κύριος ἐφ'
ὑμᾶς τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ τὸ ἰσχυρὸν καὶ τὸ
πολύ τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων καὶ τὴν δόξαν
αὐτοῦ καὶ ἀναθήσεται ἐπὶ πᾶσαν φάραγγα ὑμῶν
καὶ περιπατήσει ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑμῶν 8 καὶ
ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς Ιουδαίας ἄνθρωπον ὃς δυνήσεται
κεφαλὴν ἄραι ἢ δυνατὸν συντελέσασθαι τι καὶ
ἔσται ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ὥστε πληρῶσαι τὸ
πλάτος τῆς χώρας σου μεθ' ἡμῶν ὁ θεός 9 γινώτε
ἔθνη καὶ ἠττᾶσθε ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς
γῆς ἰσχυρότερες ἠττᾶσθε ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε
πάλιν ἠττηθήσεσθε 10 καὶ ἢν ἂν βουλευθήσεσθε
βουλήν διασκεδάσει κύριος καὶ λόγον ὃν ἐὰν
λαλήσητε οὐ μὴ ἐμμεῖν ὑμῖν ὅτι μεθ' ἡμῶν

κύριος ὁ θεός **11** οὕτως λέγει κύριος τῇ ἰσχυρᾷ
χειρὶ ἀπειθοῦσιν τῇ πορείᾳ τῆς ὁδοῦ τοῦ λαοῦ
τούτου λέγοντες **12** μήποτε εἶπητε σκληρόν
πᾶν γάρ ὃ ἐὰν εἶπη ὁ λαὸς οὗτος σκληρόν
ἐστὶν τὸν δὲ φόβον αὐτοῦ οὐ μὴ φοβηθῆτε οὐδὲ
μὴ παραχθῆτε **13** κύριον αὐτὸν ἀγιάσατε καὶ
αὐτὸς ἔσται σου φόβος **14** καὶ ἐὰν ἐπ' αὐτῷ
πεποιθῶς ἦς ἔσται σοι εἰς ἀγίασμα καὶ οὐχ ὡς
λίθου προσκόμματι συναντήσεσθε αὐτῷ οὐδὲ
ὡς πέτρας πτώματι ὃ δὲ οἶκος Ἰακωβ ἐν παγίδι
καὶ ἐν κοιλάσματι ἐγκαθήμενοι ἐν Ἱερουσαλημ
15 διὰ τοῦτο ἀδυνατήσουσιν ἐν αὐτοῖς πολλοὶ
καὶ πεσοῦνται καὶ συντριβήσονται καὶ ἐγγιούσιν
καὶ ἀλώσονται ἄνθρωποι ἐν ἀσφαλείᾳ ὄντες
16 τότε φανεροὶ ἔσονται οἱ σφραγιζόμενοι τὸν
νόμον τοῦ μὴ μαθεῖν **17** καὶ ἐρεῖ μενῶ τὸν θεὸν
τὸν ἀποστρέψαντα τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
οἴκου Ἰακωβ καὶ πεποιθῶς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ **18**
ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεὸς καὶ
ἔσται εἰς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ
παρὰ κυρίου σαβαωθ ὃς κατοικεῖ ἐν τῷ ὄρει Σιων
19 καὶ ἐὰν εἴπωσιν πρὸς ὑμᾶς ζητήσατε τοὺς ἀπὸ
τῆς γῆς φωνοῦντας καὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους
τοὺς κενολογοῦντας οἱ ἐκ τῆς κοιλίας φωνοῦσιν
οὐκ ἔθνος πρὸς θεὸν αὐτοῦ τί ἐκζητοῦσιν περὶ
τῶν ζώντων τοὺς νεκρούς **20** νόμον γὰρ εἰς
βοήθειαν ἔδωκεν ἵνα εἴπωσιν οὐχ ὡς τὸ ῥῆμα
τοῦτο περὶ οὗ οὐκ ἔστιν δῶρα δοῦναι περὶ αὐτοῦ
21 καὶ ἦξει ἐφ' ὑμᾶς σκληρὰ λιμός καὶ ἔσται ὡς
ἂν πεινάσητε λυπηθήσεσθε καὶ κακῶς ἐρεῖτε
τὸν ἄρχοντα καὶ τὰ παταχρα καὶ ἀναβλέψονται
εἰς τὸν οὐρανὸν ἄνω **22** καὶ εἰς τὴν γῆν κάτω
ἐμβλέψονται καὶ ἰδοὺ θλίψις καὶ στενοχωρία
καὶ σκότος ἀπορία στενὴ καὶ σκότος ὥστε μὴ
βλέπειν

9 καὶ οὐκ ἀπορηθήσεται ὁ ἐν στενοχωρίᾳ ὢν
ἕως καιροῦ τοῦτο πρῶτον ποίει ταχὺ ποίει
χώρα Ζαβουλων ἢ γῆ Νεφθαλιμ ὁδὸν θαλάσσης
καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τὴν παραλίαν κατοικοῦντες

καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου Γαλιλαία τῶν ἔθνῶν
τὰ μέρη τῆς Ἰουδαίας **2** ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος
ἐν σκότει ἴδετε φῶς μέγα οἱ κατοικοῦντες
ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς λάμψει ἐφ'
ὑμᾶς **3** τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ ὃ κατήγαγες ἐν
εὐφροσύνῃ σου καὶ εὐφρανθήσονται ἐνώπιόν
σου ὡς οἱ εὐφραινόμενοι ἐν ἀμῆτῳ καὶ ὃν
τρόπον οἱ διαιρούμενοι σκύλα **4** διότι ἀφήρηται
ὁ ζυγὸς ὃ ἐπ' αὐτῶν κείμενος καὶ ἡ ῥάβδος ἢ
ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτῶν τὴν γὰρ ῥάβδον τῶν
ἀπαιτούντων διεσκέδασεν κύριος ὡς τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἐπὶ Μαδιαμ **5** ὅτι πᾶσαν στολὴν ἐπισυνηγμένην
δόλω καὶ ἱμάτιον μετὰ καταλλαγῆς ἀποτεῖουσιν
καὶ θελήσουσιν εἰ ἐγενήθησαν πυρίκαυστοι
6 ὅτι παιδίον ἐγενήθη ἡμῖν υἱὸς καὶ ἐδόθη
ἡμῖν οὗ ἢ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ
καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλής
ἄγγελος ἐγὼ γὰρ ἄξω εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας
εἰρήνην καὶ ὑγίειαν αὐτῷ **7** μεγάλη ἢ ἀρχὴ
αὐτοῦ καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον
ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ
κατορθῶσαι αὐτὴν καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν
δικαιοσύνῃ καὶ ἐν κρίματι ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον ὁ ζῆλος κυρίου σαβαωθ
ποιήσει ταῦτα **8** θάνατον ἀπέστειλεν κύριος ἐπὶ
Ἰακωβ καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ἰσραὴλ **9** καὶ γνώσονται
πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Εφραιμ καὶ οἱ ἐγκαθήμενοι ἐν
Σαμαρείᾳ ἐφ' ὕβρει καὶ ὑψηλῇ καρδίᾳ λέγοντες
10 πλίνθοι πεπτώκασιν ἀλλὰ δεῦτε λαξεύσωμεν
λίθους καὶ ἐκκόψωμεν συκαμίνους καὶ κέδρους
καὶ οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πύργον **11** καὶ
ῥάξει ὁ θεὸς τοὺς ἐπανιστανομένους ἐπ' ὄρος
Σιων ἐπ' αὐτούς καὶ τοὺς ἐχθρούς αὐτῶν
διασκεδάσει **12** Συρίαν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν
καὶ τοὺς Ἑλληνας ἀφ' ἡλίου δυσμῶν τοὺς
κατεσθίοντας τὸν Ἰσραὴλ ὄλω τῷ στόματι ἐπὶ
τούτοις πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς ἀλλ' ἔτι
ἢ χεὶρ ὑψηλὴ **13** καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἀπεστράφη
ἕως ἐπλήγη καὶ τὸν κύριον οὐκ ἐξεζήτησαν

14 καὶ ἀφεῖλεν κύριος ἀπὸ Ἰσραὴλ κεφαλὴν καὶ οὐρὰν μέγαν καὶ μικρὸν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ 15 πρεσβύτην καὶ τοὺς τὰ πρόσωπα θαυμάζοντας αὕτη ἡ ἀρχὴ καὶ προφήτην διδάσκοντα ἄνομα οὗτος ἡ οὐρά 16 καὶ ἔσονται οἱ μακαρίζοντες τὸν λαὸν τοῦτον πλανῶντες καὶ πλανῶσιν ὅπως καταπίωσιν αὐτούς 17 διὰ τοῦτο ἐπὶ τοὺς νεανίσκους αὐτῶν οὐκ εὐφρανθήσεται ὁ θεὸς καὶ τοὺς ὀρφανοὺς αὐτῶν καὶ τὰς χήρας αὐτῶν οὐκ ἐλεήσει ὅτι πάντες ἄνομοι καὶ πονηροὶ καὶ πᾶν στόμα λαλεῖ ἄδικα ἐπὶ πᾶσιν τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλὴ 18 καὶ καυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ἀνομία καὶ ὡς ἄγρωστις ξηρὰ βρωθήσεται ὑπὸ πυρὸς καὶ καυθήσεται ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ δρυμοῦ καὶ συγκαταφάγεται τὰ κύκλω τῶν βουνῶν πάντα 19 διὰ θυμὸν ὀργῆς κυρίου συγκέκαυται ἡ γῆ ὅλη καὶ ἔσται ὁ λαὸς ὡς ὑπὸ πυρὸς κατακεκαυμένος ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐλεήσει 20 ἀλλὰ ἐκκλινεῖ εἰς τὰ δεξιὰ ὅτι πεινάσει καὶ φάγεται ἐκ τῶν ἀριστερῶν καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῆ ἄνθρωπος ἔσθων τὰς σάρκας τοῦ βραχίονος αὐτοῦ 21 φάγεται γὰρ Μανασση τοῦ Εφραιμ καὶ Εφραιμ τοῦ Μανασση ὅτι ἅμα πολιορκήσουσιν τὸν Ἰουδαν ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλὴ

10 οὐαὶ τοῖς γράφουσιν πονηρίαν γράφοντες γὰρ πονηρίαν γράφουσιν 2 ἐκκλίνοντες κρίσιν πτωχῶν ἀρπάζοντες κρίμα πενήτων τοῦ λαοῦ μου ὥστε εἶναι αὐτοῖς χήραν εἰς ἀρπαγὴν καὶ ὀρφανὸν εἰς προνομήν 3 καὶ τί ποιήσουσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς ἡ γὰρ θλίψις ὑμῖν πόρρωθεν ἦξει καὶ πρὸς τίνα καταφεύξεσθε τοῦ βοηθηθῆναι καὶ ποῦ καταλείψετε τὴν δόξαν ὑμῶν 4 τοῦ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς ἐπαγωγὴν ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλὴ 5 οὐαὶ Ἀσσυριοῖς ἡ ῥάβδος τοῦ θυμοῦ μου καὶ ὀργῆς ἐστὶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν 6 τὴν ὀργὴν μου εἰς ἔθνος ἄνομον ἀποστελεῶ καὶ τῷ

ἐμῷ λαῷ συντάξω ποιῆσαι σκῦλα καὶ προνομήν καὶ καταπατεῖν τὰς πόλεις καὶ θεῖναι αὐτὰς εἰς κονιορτόν 7 αὐτὸς δὲ οὐχ οὕτως ἐνεθυμήθη καὶ τῇ ψυχῇ οὐχ οὕτως λελόγισται ἀλλὰ ἀπαλλάξει ὁ νοῦς αὐτοῦ καὶ τοῦ ἔθνη ἐξολοθρευθεῖσαι οὐκ ὀλίγα 8 καὶ ἐὰν εἴπωσιν αὐτῷ σὺ μόνος εἶ ἄρχων 9 καὶ ἐρεῖ οὐκ ἔλαβον τὴν χώραν τὴν ἐπάνω Βαβυλῶνος καὶ Χαλαννη οὐδ' ὁ πύργος ὠκοδομήθη καὶ ἔλαβον Ἀραβίαν καὶ Δαμασκὸν καὶ Σαμάρειαν 10 ὃν τρόπον ταύτας ἔλαβον ἐν τῇ χειρὶ μου καὶ πάσας τὰς ἀρχὰς λήμψομαι ὀλολύξατε τὰ γλυπτὰ ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐν Σαμαρείᾳ 11 ὃν τρόπον γὰρ ἐποίησα Σαμαρείᾳ καὶ τοῖς χειροποιήτοις αὐτῆς οὕτως ποιήσω καὶ Ἱερουσαλημ καὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῆς 12 καὶ ἔσται ὅταν συντελέσῃ κύριος πάντα ποιῶν ἐν τῷ ὄρει Σιών καὶ ἐν Ἱερουσαλημ ἐπάξει ἐπὶ τὸν νοῦν τὸν μέγαν τὸν ἄρχοντα τῶν Ἀσσυρίων καὶ ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς δόξης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ 13 εἶπεν γὰρ τῇ ἰσχύϊ ποιήσω καὶ τῇ σοφίᾳ τῆς συνέσεως ἀφελῶ ὅρια ἐθνῶν καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν προνομεύσω καὶ σείσω πόλεις κατοικουμένας 14 καὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην καταλήμψομαι τῇ χειρὶ ὡς νοσητὴν καὶ ὡς καταλελειμμένα ὧὰ ἀρῶ καὶ οὐκ ἔστιν ὃς διαφεύξεται με ἢ ἀντείπη μοι 15 μὴ δοξασθήσεται ἀζίνη ἄνευ τοῦ κόπτοντος ἐν αὐτῇ ἢ ὑψωθήσεται πρῶν ἄνευ τοῦ ἔλκοντος αὐτόν ὡσαύτως ἐάν τις ἄρη ῥάβδον ἢ ξύλον 16 καὶ οὐχ οὕτως ἀλλὰ ἀποστελεῖ κύριος σαβαωθ εἰς τὴν σὴν τιμὴν ἀτιμίαν καὶ εἰς τὴν σὴν δόξαν πῦρ καιόμενον καυθήσεται 17 καὶ ἔσται τὸ φῶς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς πῦρ καὶ ἀγιάσει αὐτὸν ἐν πυρὶ καιομένῳ καὶ φάγεται ὡσεὶ χόρτον τὴν ὕλην τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ 18 ἀποσβεσθήσεται τὰ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ καὶ οἱ δρυμοὶ καὶ καταφάγεται ἀπὸ ψυχῆς ἕως σαρκῶν καὶ ἔσται ὁ φεύγων ὡς ὁ φεύγων ἀπὸ φλογὸς καιομένης 19 καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀπ' αὐτῶν ἔσονται ἀριθμὸς καὶ παιδίον γράψει αὐτούς 20 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐκέτι προστεθήσεται

τὸ καταλειφθὲν Ἰσραηλ καὶ οἱ σωθέντες τοῦ
Ἰακωβ οὐκέτι μὴ πεποιθότες ὧσιν ἐπὶ τοὺς
ἀδικήσαντας αὐτούς ἀλλὰ ἔσονται πεποιοῦτες
ἐπὶ τὸν θεὸν τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραηλ τῇ ἀληθείᾳ 21
καὶ ἔσται τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ἰακωβ ἐπὶ θεὸν
ἰσχύοντα 22 καὶ ἂν γένηται ὁ λαὸς Ἰσραηλ ὡς
ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης τὸ κατάλειμμα αὐτῶν
σωθήσεται λόγον γὰρ συντελῶν καὶ συντέμνων
ἐν δικαιοσύνῃ 23 ὅτι λόγον συντετμημένον
ποιήσει ὁ θεὸς ἐν τῇ οἰκουμένῃ ὅλη 24 διὰ τοῦτο
τάδε λέγει κύριος σαβαωθ μὴ φοβοῦ ὁ λαὸς μου
οἱ κατοικοῦντες ἐν Σιων ἀπὸ Ἀσσυρίων ὅτι ἐν
ῥάβδῳ πατάξει σε πληγὴν γὰρ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ
τοῦ ἰδεῖν ὁδὸν Αἰγύπτου 25 ἔτι γὰρ μικρὸν καὶ
παύσεται ἡ ὀργὴ ὁ δὲ θυμὸς μου ἐπὶ τὴν βουλήν
αὐτῶν 26 καὶ ἐπεγερεῖ ὁ θεὸς ἐπ' αὐτούς κατὰ
τὴν πληγὴν τὴν Μαδιαμ ἐν τόπῳ θλίψεως καὶ
ὁ θυμὸς αὐτοῦ τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ θάλασσαν εἰς
τὴν ὁδὸν τὴν κατ' Αἴγυπτον 27 καὶ ἔσται ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀφαιρεθήσεται ὁ φόβος αὐτοῦ ἀπὸ
σοῦ καὶ ὁ ζυγὸς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὤμου σου καὶ
καταφθαρήσεται ὁ ζυγὸς ἀπὸ τῶν ὤμων ὑμῶν
28 ἦξει γὰρ εἰς τὴν πόλιν Ἀγγαὶ καὶ παρελεύσεται
εἰς Μαγεδω καὶ ἐν Μαχμας θήσει τὰ σκεύη αὐτοῦ
29 καὶ παρελεύσεται φάραγγα καὶ ἦξει εἰς Ἀγγαὶ
φόβος λήμψεται Ραμα πόλιν Σαουλ φεύζεται 30 ἡ
θυγάτηρ Γαλλιμ ἐπακούσεται Λαισα ἐπακούσεται
Ἀναθωθ 31 ἐξέστη Μαδεβηνα καὶ οἱ κατοικοῦντες
Γιββιρ παρακαλεῖτε 32 σήμερον ἐν ὁδῷ τοῦ μείναι
τῇ χειρὶ παρακαλεῖτε τὸ ὄρος τὴν θυγατέρα Σιων
καὶ οἱ βουνοὶ οἱ ἐν Ἱερουσαλημ 33 ἰδοὺ γὰρ
ὁ δεσπότης κύριος σαβαωθ συνταράσσει τοὺς
ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὕβρει
συντριβήσονται καὶ οἱ ὑψηλοὶ ταπεινωθήσονται
34 καὶ πεσοῦνται οἱ ὑψηλοὶ μαχαίρα ὁ δὲ Λίβανος
σὺν τοῖς ὑψηλοῖς πεσεῖται

11 καὶ ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ
καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ρίζης ἀναβήσεται 2 καὶ
ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα τοῦ θεοῦ πνεῦμα

σοφίας καὶ συνέσεως πνεῦμα βουλήσ καὶ ἰσχύος
πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας 3 ἐμπλήσει αὐτὸν
πνεῦμα φόβου θεοῦ οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρινεῖ
οὐδὲ κατὰ τὴν λαλιὰν ἐλέγξει 4 ἀλλὰ κρινεῖ
ταπεινῶ κρίσιν καὶ ἐλέγξει τοὺς ταπεινοὺς τῆς
γῆς καὶ πατάξει γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος
αὐτοῦ καὶ ἐν πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβῆ
5 καὶ ἔσται δικαιοσύνη ἐζωσμένος τὴν ὄσφυν
αὐτοῦ καὶ ἀληθεῖα εἰλημένος τὰς πλευράς 6
καὶ συμβοσκηθήσεται λύκος μετὰ ἄρνός καὶ
πάρδαλις συναναπαύσεται ἐρίφῳ καὶ μοσχάριον
καὶ ταῦρος καὶ λέων ἅμα βοσκηθήσονται καὶ
παιδίον μικρὸν ἄξει αὐτούς 7 καὶ βοῦς καὶ
ἄρκος ἅμα βοσκηθήσονται καὶ ἅμα τὰ παιδιά
αὐτῶν ἔσονται καὶ λέων καὶ βοῦς ἅμα φάγονται
ἄχυρα 8 καὶ παιδίον νήπιον ἐπὶ τρώγλην ἀσπίδων
καὶ ἐπὶ κοίτην ἐκγόνων ἀσπίδων τὴν χεῖρα
ἐπιβαλεῖ 9 καὶ οὐ μὴ κακοποιήσωσιν οὐδὲ μὴ
δύνωνται ἀπολέσαι οὐδένα ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν
μου ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα τοῦ γνῶναι τὸν
κύριον ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψαι θαλάσσας
10 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ρίζα τοῦ
Ἰεσσαὶ καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἔθνων ἐπ' αὐτῷ
ἔθνη ἐλπιούσιν καὶ ἔσται ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ
τιμὴ 11 καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ προσθήσει
κύριος τοῦ δεῖξαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ τοῦ ζηλώσαι
τὸ καταλειφθὲν ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ ὃ ἂν
καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν Ἀσσυρίων καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου
καὶ Βαβυλωνίας καὶ Αἰθιοπίας καὶ ἀπὸ Αἰλαμιτῶν
καὶ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολῶν καὶ ἐξ Ἀραβίας 12
καὶ ἀρεῖ σημεῖον εἰς τὰ ἔθνη καὶ συναΐξει τοὺς
ἀπολομένους Ἰσραηλ καὶ τοὺς διεσπαρμένους
τοῦ Ἰουδα συναΐξει ἐκ τῶν τεσσάρων πτερύγων
τῆς γῆς 13 καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ ζῆλος Εφραιμ
καὶ οἱ ἐχθροὶ Ἰουδα ἀπολοῦνται Εφραιμ οὐ
ζηλώσει Ἰουδαν καὶ Ἰουδας οὐ θλίψει Εφραιμ
14 καὶ πετασθήσονται ἐν πλοίοις ἄλλοφύλων
θάλασσαν ἅμα προνομεύσουσιν καὶ τοὺς ἀφ'
ἡλίου ἀνατολῶν καὶ Ἰδουμαίαν καὶ ἐπὶ Μωαβ

πρῶτον τὰς χεῖρας ἐπιβαλοῦσιν οἱ δὲ υἱοὶ Ἀμμων πρῶτοι ὑπακούσονται **15** καὶ ἐρημώσῃ κύριος τὴν θάλασσαν Αἰγύπτου καὶ ἐπιβαλεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν πνεύματι βιαίῳ καὶ πατάξει ἐπὶ τὰ φάραγγας ὥστε διαπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν ὑποδήμασιν **16** καὶ ἔσται δίοδος τῷ καταλειφθέντι μου λαῷ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἔσται τῷ Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἡμέρα ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου

12 καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εὐλογήσω σε κύριε διότι ὠργίσθης μοι καὶ ἀπέστρεψας τὸν θυμὸν σου καὶ ἠλέησάς με **2** ἰδοὺ ὁ θεὸς μου σωτὴρ μου κύριος πεποithῶς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ καὶ σωθήσομαι ἐν αὐτῷ καὶ οὐ φοβηθήσομαι διότι ἡ δόξα μου καὶ ἡ αἰνεσίς μου κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν **3** καὶ ἀντλήσετε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου **4** καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑμνεῖτε κύριον βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ μιμήσκησθε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ **5** ὑμνήσατε τὸ ὄνομα κυρίου ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῆ **6** ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιων ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς

13 ὄρασις ἦν εἶδεν Ἡσαιας υἱὸς Ἀμωσ κατὰ Βαβυλῶνος **2** ἐπ' ὄρους πεδινοῦ ἄρατε σημεῖον ὑψώσατε τὴν φωνὴν αὐτοῖς μὴ φοβεῖσθε παρακαλεῖτε τῇ χειρὶ ἀνοίξατε οἱ ἄρχοντες **3** ἐγὼ συντάσσω καὶ ἐγὼ ἄγω αὐτούς ἡγιασμένοι εἰσὶν καὶ ἐγὼ ἄγω αὐτούς γίγαντες ἔρχονται πληρῶσαι τὸν θυμὸν μου χαίροντες ἅμα καὶ ὑβρίζοντες **4** φωνὴ ἔθνῶν πολλῶν ἐπὶ τῶν ὀρέων ὁμοία ἔθνῶν πολλῶν φωνὴ βασιλέων καὶ ἔθνῶν συνηγμένων κύριος σαβαωθ ἐντέταλται ἔθνη ὀπλομάχῳ **5** ἔρχεσθαι ἐκ γῆς πόρρωθεν ἀπ' ἄκρου θεμελίου τοῦ οὐρανοῦ κύριος καὶ οἱ ὀπλομάχοι αὐτοῦ τοῦ καταφθεῖραι τὴν οἰκουμένην ὅλην **6** ὀλολύζετε ἐγγὺς γὰρ ἡ ἡμέρα κυρίου καὶ

συντριβὴ παρὰ τοῦ θεοῦ ἦξει **7** διὰ τοῦτο πᾶσα χεὶρ ἐκλυθήσεται καὶ πᾶσα ψυχὴ ἀνθρώπου δειλιάσει **8** καὶ ταραχθήσονται οἱ πρέσβεις καὶ ὠδίνες αὐτοὺς ἔξουσιν ὡς γυναικὸς τικτούσης καὶ συμφοράσουσιν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἐκστήσονται καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὡς φλόξ μεταβαλοῦσιν **9** ἰδοὺ γὰρ ἡμέρα κυρίου ἀνάτος ἔρχεται θυμοῦ καὶ ὀργῆς θεῖναι τὴν οἰκουμένην ὅλην ἔρημον καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἀπολέσει ἐξ αὐτῆς **10** οἱ γὰρ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ Ὀρίων καὶ πᾶς ὁ κόσμος τοῦ οὐρανοῦ τὸ φῶς οὐ δώσουσιν καὶ σκοτισθήσεται τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φῶς αὐτῆς **11** καὶ ἐντελοῦμαι τῇ οἰκουμένη ὅλη κακὰ καὶ τοῖς ἀσεβέσιν τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ ἀπολῶ ὕβριν ἀνόμων καὶ ὕβριν ὑπερηφάνων ταπεινώσω **12** καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ἔντιμοι μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον τὸ ἄπυρον καὶ ὁ ἄνθρωπος μᾶλλον ἔντιμος ἔσται ἢ ὁ λίθος ὁ ἐκ Σουφίρ **13** ὁ γὰρ οὐρανὸς θυμωθήσεται καὶ ἡ γῆ σεισθήσεται ἐκ τῶν θεμελιῶν αὐτῆς διὰ θυμὸν ὀργῆς κυρίου σαβαωθ τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἂν ἐπέλθῃ ὁ θυμὸς αὐτοῦ **14** καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ὡς δορκάδιον φεῦγον καὶ ὡς πρόβατον πλανώμενον καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων ὥστε ἄνθρωπον εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστραφῆναι καὶ ἄνθρωπον εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ διῶξαι **15** ὃς γὰρ ἂν ἀλῶ ἠττηθήσεται καὶ οἵτινες συνηγμένοι εἰσὶν μαχαίρᾳ πεσοῦνται **16** καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν ῥάξουσιν καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν προνομεύσουσιν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἔξουσιν **17** ἰδοὺ ἐπεγεῖρω ὑμῖν τοὺς Μήδους οἱ οὐ λογιζονται ἀργύριον οὐδὲ χρυσίου χρεῖαν ἔχουσιν **18** τοξεύματα νεανίσκων συντρίψουσιν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν οὐ μὴ ἐλεήσωσιν οὐδὲ ἐπὶ τοῖς τέκνοις οὐ φείσονται οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν **19** καὶ ἔσται Βαβυλῶν ἡ καλεῖται ἔνδοξος ὑπὸ βασιλέως Χαλδαίων ὄν τρόπον κατέστρεψεν ὁ θεὸς Σοδομα καὶ Γομορρα

20 οὐ κατοικηθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον οὐδὲ μὴ εἰσέλθωσιν εἰς αὐτὴν διὰ πολλῶν γενεῶν οὐδὲ μὴ διέλθωσιν αὐτὴν Ἰσραῆλ οὐδὲ ποιμένες οὐ μὴ ἀναπαύσονται ἐν αὐτῇ 21 καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ θηρία καὶ ἐμπλησθήσονται αἰ οἰκία ἤχου καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ σειρήνες καὶ δαιμόνια ἐκεῖ ὀρχήσονται 22 καὶ ὄνοκένταυροι ἐκεῖ κατοικήσουσιν καὶ νοσοποιήσουσιν ἐχίνοι ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν ταχὺ ἔρχεται καὶ οὐ χρονεῖ

14 καὶ ἐλεήσει κύριος τὸν Ἰακωβ καὶ ἐκλέξεται ἔτι τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἀναπαύσονται ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν καὶ ὁ γιώρας προστεθήσεται πρὸς αὐτοὺς καὶ προστεθήσεται πρὸς τὸν οἶκον Ἰακωβ 2 καὶ λήμψονται αὐτοὺς ἔθνη καὶ εἰσάξουσιν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ κατακληρονομήσουσιν καὶ πληθυνθήσονται ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ θεοῦ εἰς δούλους καὶ δούλας καὶ ἔσονται αἰχμάλωτοι οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς καὶ κυριευθήσονται οἱ κυριεύσαντες αὐτῶν 3 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναπαύσει σε ὁ θεὸς ἐκ τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ θυμοῦ σου καὶ τῆς δουλείας σου τῆς σκληρᾶς ἧς ἐδούλευσας αὐτοῖς 4 καὶ λήμψη τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ τὸν βασιλεῖα Βαβυλῶνος καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πῶς ἀναπέπαιται ὁ ἀπαιτῶν καὶ ἀναπέπαιται ὁ ἐπισπουδαστὴς 5 συνέτριψεν ὁ θεὸς τὸν ζυγὸν τῶν ἀμαρτωλῶν τὸν ζυγὸν τῶν ἀρχόντων 6 πατάξας ἔθνος θυμῷ πληγῇ ἀνιάτῳ παίων ἔθνος πληγῇ θυμοῦ ἢ οὐκ ἐφείσατο 7 ἀνεπαύσατο πεποιθῶς πᾶσα ἡ γῆ βοᾷ μετ' εὐφροσύνης 8 καὶ τὰ ξύλα τοῦ Λιβάνου εὐφράνθησαν ἐπὶ σοὶ καὶ ἡ κέδρος τοῦ Λιβάνου ἄφ' οὗ σὺ κεκοίμησαι οὐκ ἀνέβη ὁ κόπτων ἡμᾶς 9 ὁ ἄδης κάτωθεν ἐπικράνθη συναντήσας σοὶ συνηγέρθησάν σοι πάντες οἱ γίγαντες οἱ ἄρξαντες τῆς γῆς οἱ ἐγειράντες ἐκ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντας βασιλεῖς ἔθνων (Sheol h7585) 10 πάντες ἀποκριθήσονται καὶ ἐροῦσίν σοι καὶ σὺ ἐάλωσ ὥσπερ καὶ ἡμεῖς ἐν ἡμῖν δὲ κατελογίσθη 11 κατέβη δὲ εἰς ἄδου ἡ

δόξα σου ἡ πολλή σου εὐφροσύνη ὑποκάτω σου στρώσουσιν σῆψιν καὶ τὸ κατακάλυμμα σου σκώληξ (Sheol h7585) 12 πῶς ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἑωσφόρος ὁ πρῶτ' ἀνατέλλων συνετρίβη εἰς τὴν γῆν ὁ ἀποστέλλων πρὸς πάντα τὰ ἔθνη 13 σὺ δὲ εἶπας ἐν τῇ διανοίᾳ σου εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβῆσομαι ἐπάνω τῶν ἄστρον τοῦ οὐρανοῦ θήσω τὸν θρόνον μου καθιῶ ἐν ὄρει ὑψηλῷ ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τὰ πρὸς βορρᾶν 14 ἀναβῆσομαι ἐπάνω τῶν νεφελῶν ἔσομαι ὅμοιος τῷ ὑψίστῳ 15 νῦν δὲ εἰς ἄδου καταβῆση καὶ εἰς τὰ θεμέλια τῆς γῆς (Sheol h7585) 16 οἱ ἰδόντες σε θαυμάσουσιν ἐπὶ σοὶ καὶ ἐροῦσιν οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὁ παροξύνων τὴν γῆν σεῖων βασιλεῖς 17 ὁ θεὸς τὴν οἰκουμένην ὄλην ἔρημον καὶ τὰς πόλεις καθεῖλεν τοὺς ἐν ἐπαγωγῇ οὐκ ἔλυσεν 18 πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν ἔθνων ἐκοιμήθησαν ἐν τιμῇ ἄνθρωπος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ 19 σὺ δὲ ῥιφήση ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς νεκρὸς ἐβδελυγμένος μετὰ πολλῶν τεθνηκότων ἐκκεκεντημένων μαχαίραις καταβαινόντων εἰς ἄδου ὃν τρόπον ἱμάτιον ἐν αἵματι πεφυρμένον οὐκ ἔσται καθαρὸν 20 οὕτως οὐδὲ σὺ ἔση καθαρὸς διότι τὴν γῆν μου ἀπώλεσας καὶ τὸν λαόν μου ἀπέκτεινας οὐ μὴ μείνης εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον σπέρμα πονηρὸν 21 ἐτοίμασον τὰ τέκνα σου σφαγῆναι ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ πατρὸς σου ἵνα μὴ ἀναστῶσιν καὶ τὴν γῆν κληρονομήσωσιν καὶ ἐμπλήσωσιν τὴν γῆν πόλεων 22 καὶ ἐπαναστήσομαι αὐτοῖς λέγει κύριος σαβαωθ καὶ ἀπολῶ αὐτῶν ὄνομα καὶ κατάλειμμα καὶ σπέρμα τάδε λέγει κύριος 23 καὶ θήσω τὴν Βαβυλωνίαν ἔρημον ὥστε κατοικεῖν ἐχίνους καὶ ἔσται εἰς οὐδέν καὶ θήσω αὐτὴν πηλοῦ βάραθρον εἰς ἀπώλειαν 24 τάδε λέγει κύριος σαβαωθ ὃν τρόπον εἴρηκα οὕτως ἔσται καὶ ὃν τρόπον βεβούλευμαι οὕτως μενεῖ 25 τοῦ ἀπολέσαι τοὺς Ἀσσυρίους ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἐμῆς καὶ ἀπὸ τῶν ὀρέων μου καὶ ἔσονται εἰς καταπάτημα καὶ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῶν ὁ

ζυγὸς αὐτῶν καὶ τὸ κῦδος αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφαιρεθήσεται **26** αὕτη ἡ βουλή ἦν βεβούλευται κύριος ἐπὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ αὕτη ἡ χεὶρ ἡ ὑψηλὴ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τῆς οἰκουμένης **27** ἃ γὰρ ὁ θεὸς ὁ ἅγιος βεβούλευται τίς διασκεδάσει καὶ τὴν χεῖρα τὴν ὑψηλὴν τίς ἀποστρέψει **28** τοῦ ἔτους οὗ ἀπέθανεν Αχαζ ὁ βασιλεὺς ἐγενήθη τὸ ῥῆμα τοῦτο **29** μὴ εὐφρανθεῖητε πάντες οἱ ἀλλόφυλοι συνετριβῆ γὰρ ὁ ζυγὸς τοῦ παῖοντος ὑμᾶς ἐκ γὰρ σπέρματος ὄφρων ἐξελεύσεται ἔκγονα ἀσπίδων καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐξελεύσονται ὄφεις πετόμενοι **30** καὶ βοσκηθήσονται πτωχοὶ δι' αὐτοῦ πτωχοὶ δὲ ἄνδρες ἐπ' εἰρήνης ἀναπαύσονται ἀνελεῖ δὲ λιμῶ τὸ σπέρμα σου καὶ τὸ κατάλειμμά σου ἀνελεῖ **31** ὀλολύζετε πύλαι πόλεων κεκραγέτωσαν πόλεις τεταραγμέναι οἱ ἀλλόφυλοι πάντες ὅτι καπνὸς ἀπὸ βορᾶ ἔρχεται καὶ οὐκ ἔστιν τοῦ εἶναι **32** καὶ τί ἀποκριθήσονται βασιλεῖς ἐθνῶν ὅτι κύριος ἐθεμελίωσεν Σιων καὶ δι' αὐτοῦ σωθήσονται οἱ ταπεινοὶ τοῦ λαοῦ

15 τὸ ῥῆμα τὸ κατὰ τῆς Μωαβίτιδος νυκτὸς ἀπολεῖται ἡ Μωαβίτις νυκτὸς γὰρ ἀπολεῖται τὸ τεῖχος τῆς Μωαβίτιδος **2** λυπεῖσθε ἐφ' ἑαυτοῖς ἀπολεῖται γὰρ καὶ Δηβων οὗ ὁ βωμὸς ὑμῶν ἐκεῖ ἀναβήσεσθε κλαίειν ἐπὶ Ναβαυ τῆς Μωαβίτιδος ὀλολύζετε ἐπὶ πάσης κεφαλῆς φαλάκρωμα πάντες βραχίονες κατατετμημένοι **3** ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε ἐπὶ τῶν δωματίων αὐτῆς καὶ ἐν ταῖς ρύμαις αὐτῆς πάντες ὀλολύζετε μετὰ κλαυθμοῦ **4** ὅτι κέκραγεν Εσεβων καὶ Ελεαλη ἕως Ιασσα ἠκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν διὰ τοῦτο ἡ ὄσφυς τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ ἡ ψυχὴ αὐτῆς γινώσεται **5** ἡ καρδιά τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ ἐν αὐτῇ ἕως Σηγωρ δάμαλις γὰρ ἐστὶν τριετής ἐπὶ δὲ τῆς ἀναβάσεως τῆς Λουιθ πρὸς σὲ κλαίοντες ἀναβήσονται τῇ ὁδῷ Ἀρωνιμ βοᾷ σύντριμμα καὶ σεισμός **6** τὸ ὕδωρ τῆς Νεμημ ἔρημον ἔσται καὶ ὁ χόρτος

αὐτῆς ἐκλείπει χόρτος γὰρ χλωρὸς οὐκ ἔσται **7** μὴ καὶ οὕτως μέλλει σωθῆναι ἐπάξω γὰρ ἐπὶ τὴν φάραγγα Ἄραβας καὶ λήμψονται αὐτὴν **8** συνῆψεν γὰρ ἡ βοή τὸ ὄριον τῆς Μωαβίτιδος τῆς Αγαλλιμ καὶ ὀλολυγμὸς αὐτῆς ἕως τοῦ φρέατος τοῦ Αιλιμ **9** τὸ δὲ ὕδωρ τὸ Ρεμμων πλησθήσεται αἵματος ἐπάξω γὰρ ἐπὶ Ρεμμων Ἄραβας καὶ ἄρῳ τὸ σπέρμα Μωαβ καὶ Αριηλ καὶ τὸ κατάλοιπον Αδαμα

16 ἀποστελῶ ὡς ἔρπετὰ ἐπὶ τὴν γῆν μὴ πέτρα ἔρημὸς ἐστὶν τὸ ὄρος Σιων **2** ἔση γὰρ ὡς πετεινοῦ ἀνιπταμένου νεοσοδὸς ἀφηρημένος θύγατερ Μωαβ ἔπειτα δὲ Ἀρνων **3** πλείονα βουλεύου ποιεῖτε σκέπην πένθους αὐτῇ διὰ παντός ἐν μεσημβρινῇ σκοτίᾳ φεύγουσιν ἐξέστησαν μὴ ἀπαχθῆς **4** παροικήσουσίν σοι οἱ φυγάδες Μωαβ ἔσονται σκέπη ὑμῖν ἀπὸ προσώπου διώκοντος ὅτι ἦρθη ἡ συμμαχία σου καὶ ὁ ἄρχων ἀπώλετο ὁ καταπατῶν ἐπὶ τῆς γῆς **5** καὶ διορθωθήσεται μετ' ἐλεύους θρόνος καὶ καθίεται ἐπ' αὐτοῦ μετὰ ἀληθείας ἐν σκηνῇ Δαυιδ κρίνων καὶ ἐκζητῶν κρίμα καὶ σπεύδων δικαιοσύνην **6** ἠκούσαμεν τὴν ὕβριν Μωαβ ὕβριστὴς σφόδρα τὴν ὑπερηφανίαν ἐξῆρας οὐχ οὕτως ἡ μαντεία σου **7** οὐχ οὕτως ὀλολύξει Μωαβ ἐν γὰρ τῇ Μωαβίτιδι πάντες ὀλολύξουσιν τοῖς κατοικοῦσιν Δεσεθ μελετήσεις καὶ οὐκ ἐντραπήση **8** τὰ πεδία Εσεβων πενθήσει ἄμπελος Σεβαμα καταπίνοντες τὰ ἔθνη καταπατήσατε τὰς ἀμπέλους αὐτῆς ἕως Ιαζηρ οὐ μὴ συνάψητε πλανήθητε τὴν ἔρημον οἱ ἀπεσταλμένοι ἐγκατελείφθησαν διέβησαν γὰρ τὴν ἔρημον **9** διὰ τοῦτο κλαύσομαι ὡς τὸν κλαυθμὸν Ιαζηρ ἄμπελον Σεβαμα τὰ δένδρα σου κατέβαλεν Εσεβων καὶ Ελεαλη ὅτι ἐπὶ τῷ θερισμῷ καὶ ἐπὶ τῷ τρυγῆτῳ σου καταπατήσω καὶ πάντα πεσοῦνται **10** καὶ ἀρθήσεται εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίαμα ἐκ τῶν ἀμπελώνων σου καὶ ἐν τοῖς ἀμπελῶσίν σου οὐ μὴ εὐφρανθήσονται

καὶ οὐ μὴ πατήσουσιν οἶνον εἰς τὰ ὑπολήνια πέπαιται γάρ **11** διὰ τοῦτο ἡ κοιλία μου ἐπὶ Μωαβ ὡς κιθάρα ἠχήσει καὶ τὰ ἐντός μου ὡσεὶ τεῖχος ὁ ἐνεκαίνιας **12** καὶ ἔσται εἰς τὸ ἐντραπήναί σε ὅτι ἐκοπίασεν Μωαβ ἐπὶ τοῖς βωμοῖς καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὰ χειροποίητα αὐτῆς ὥστε προσεύξασθαι καὶ οὐ μὴ δύνηται ἐξελεῖσθαι αὐτόν **13** τοῦτο τὸ ῥῆμα ὁ ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ Μωαβ ὁπότε καὶ ἐλάλησεν **14** καὶ νῦν λέγω ἐν τρισὶν ἔτεσιν ἐτῶν μισθωτοῦ ἀτιμασθήσεται ἡ δόξα Μωαβ ἐν παντὶ τῷ πλούτῳ τῷ πολλῷ καὶ καταλειφθήσεται ὀλιγοστός καὶ οὐκ ἔντιμος

17 τὸ ῥῆμα τὸ κατὰ Δαμασκοῦ ἰδοὺ Δαμασκὸς ἀρθήσεται ἀπὸ πόλεων καὶ ἔσται εἰς πτώσιν **2** καταλελειμμένη εἰς τὸν αἰῶνα εἰς κοίτην ποιμνίων καὶ ἀνάπαυσιν καὶ οὐκ ἔσται ὁ διώκων **3** καὶ οὐκέτι ἔσται ὄχυρά τοῦ καταφυγεῖν Εφραιμ καὶ οὐκέτι ἔσται βασιλεία ἐν Δαμασκῷ καὶ τὸ λοιπὸν τῶν Σύρων ἀπολεῖται οὐ γὰρ σὺ βελτίων εἶ τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ καὶ τῆς δόξης αὐτῶν τάδε λέγει κύριος σαβαωθ **4** ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ ἔκλειψις τῆς δόξης Ἰακωβ καὶ τὰ πύονα τῆς δόξης αὐτοῦ σεισθήσεται **5** καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἂν τις συναγάγῃ ἀμητὸν ἐστηκότα καὶ σπέρμα σταχῶν ἐν τῷ βραχίονι αὐτοῦ ἀμήση καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἂν τις συναγάγῃ στάχυν ἐν φάραγγι στερεᾶ **6** καὶ καταλειφθῆ ἐν αὐτῇ καλάμη ἢ ὡς ῥῶγες ἐλαίας δύο ἢ τρεῖς ἐπ' ἄκρου μετεώρου ἢ τέσσαρες ἢ πέντε ἐπὶ τῶν κλάδων αὐτῶν καταλειφθῆ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ **7** τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ πεποιθώς ἔσται ἄνθρωπος ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἐμβλέψονται **8** καὶ οὐ μὴ πεποιθότες ὦσιν ἐπὶ τοῖς βωμοῖς οὐδὲ ἐπὶ τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν ἃ ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν καὶ οὐκ ὄψονται τὰ δένδρα αὐτῶν οὐδὲ τὰ βδελύγματα αὐτῶν **9** τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ ἔσονται αἱ πόλεις σου ἐγκαταλελειμμέναι ὃν τρόπον ἐγκατέλιπον οἱ Ἀμορραῖοι καὶ οἱ Εὐαῖοι ἀπὸ

προσώπου τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ καὶ ἔσονται ἔρημοι **10** διότι κατέλιπες τὸν θεὸν τὸν σωτήρᾶ σου καὶ κυρίου τοῦ βοηθοῦ σου οὐκ ἐμνήσθης διὰ τοῦτο φυτεύσεις φύτευμα ἄπιστον καὶ σπέρμα ἄπιστον **11** τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἣ ἂν φυτεύσης πλανηθήσῃ τὸ δὲ πρῶτὸν ἂν σπείρης ἀνθήσει εἰς ἀμητὸν ἢ ἂν ἡμέρα κληρώσῃ καὶ ὡς πατὴρ ἀνθρώπου κληρώσῃ τοῖς υἰοῖς σου **12** οὐαὶ πλῆθος ἐθνῶν πολλῶν ὡς θάλασσα κυμαίνουσα οὕτως ταραχθήσῃ καὶ νῶτος ἐθνῶν πολλῶν ὡς ὕδωρ ἠχήσει **13** ὡς ὕδωρ πολὺ ἔθνη πολλά ὡς ὕδατος πολλοῦ βία καταφερομένου καὶ ἀποσκορακιεῖ αὐτόν καὶ πόρρω αὐτόν διώξεται ὡς χνοῦν ἀχύρου λικμώντων ἀπέναντι ἀνέμου καὶ ὡς κονιορτὸν τροχοῦ καταιγὶς φέρουσα **14** πρὸς ἐσπέραν ἔσται πένθος πρὶν ἢ πρῶτὸν καὶ οὐκ ἔσται αὕτη ἢ μερίς τῶν ὑμᾶς προνομευσάντων καὶ κληρονομία τοῖς ὑμᾶς κληρονομήσασιν

18 οὐαὶ γῆς πλοίων πτέρυγες ἐπέκεινα ποταμῶν Αἰθιοπίας **2** ὁ ἀποστέλλων ἐν θαλάσῃ ὄμηρα καὶ ἐπιστολὰς βυβλίνας ἐπάνω τοῦ ὕδατος πορεύονται γὰρ ἄγγελοι κοῦφοι πρὸς ἔθνος μετέωρον καὶ ξένον λαὸν καὶ χαλεπὸν τίς αὐτοῦ ἐπέκεινα ἔθνος ἀνέλπιστον καὶ καταπεπατημένον νῦν οἱ ποταμοὶ τῆς γῆς **3** πάντες ὡς χώρα κατοικουμένη κατοικηθήσεται ἢ χώρα αὐτῶν ὡσεὶ σημεῖον ἀπὸ ὄρους ἀρθῆ ὡς σάλπιγγος φωνῆ ἀκουστὸν ἔσται **4** ὅτι οὕτως εἶπέν μοι κύριος ἀσφάλεια ἔσται ἐν τῇ ἐμῇ πόλει ὡς φῶς καύματος μεσημβρίας καὶ ὡς νεφέλη δρόσου ἡμέρας ἀμήτου ἔσται **5** πρὸ τοῦ θερισμοῦ ὅταν συντελεσθῆ ἄνθος καὶ ὄμφαξ ἀνθήσῃ ἄνθος ὄμφακίζουσα καὶ ἀφελεῖ τὰ βοτρυδία τὰ μικρὰ τοῖς δρεπάνοις καὶ τὰς κληματίδας ἀφελεῖ καὶ κατακόψει **6** καὶ καταλείψει ἅμα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ συναχθήσεται ἐπ' αὐτοὺς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς ἐπ' αὐτόν ἤξει **7** ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἀνενεχθήσεται δῶρα κυρίῳ

σαβαωθ ἐκ λαοῦ τεθλιμμένου καὶ τετιλμένου καὶ ἀπὸ λαοῦ μεγάλου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον ἔθνος ἐλπίζον καὶ καταπεπατημένον ὃ ἐστὶν ἐν μέρει ποταμοῦ τῆς χώρας αὐτοῦ εἰς τὸν τόπον οὗ τὸ ὄνομα κυρίου σαβαωθ ἐπεκλήθη ὄρος Σιων

19 ὄρασις Αἰγύπτου ἰδοὺ κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης κούφης καὶ ἦξει εἰς Αἴγυπτον καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἡ καρδία αὐτῶν ἠττηθήσεται ἐν αὐτοῖς **2** καὶ ἐπεγερθήσονται Αἰγύπτιοι ἐπ' Αἰγυπτίους καὶ πολεμήσει ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἄνθρωπος τὸν πλησίον αὐτοῦ πόλις ἐπὶ πόλιν καὶ νομὸς ἐπὶ νομόν **3** καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα τῶν Αἰγυπτίων ἐν αὐτοῖς καὶ τὴν βουλήν αὐτῶν διασκεδάσω καὶ ἐπερωτήσουσιν τοὺς θεοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῶν καὶ τοὺς ἐκ τῆς γῆς φωνούντας καὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους **4** καὶ παραδώσω Αἴγυπτον εἰς χεῖρας ἀνθρώπων κυρίων σκληρῶν καὶ βασιλεῖς σκληροὶ κυριεύσουσιν αὐτῶν τάδε λέγει κύριος σαβαωθ **5** καὶ πίνονται οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν ὃ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει καὶ ξηρανθήσεται **6** καὶ ἐκλείψουσιν οἱ ποταμοὶ καὶ αἱ διώρυγες τοῦ ποταμοῦ καὶ ξηρανθήσεται πᾶσα συναγωγή ὕδατος καὶ ἐν παντὶ ἔλει καλάμου καὶ παπύρου **7** καὶ τὸ ἄχι τὸ χλωρὸν πᾶν τὸ κύκλω τοῦ ποταμοῦ καὶ πᾶν τὸ σπειρόμενον διὰ τοῦ ποταμοῦ ξηρανθήσεται ἀνεμόφθορον **8** καὶ στενάξουσιν οἱ ἄλεεῖς καὶ στενάξουσιν πάντες οἱ βάλλοντες ἄγκιστρον εἰς τὸν ποταμόν καὶ οἱ βάλλοντες σαγίνας καὶ οἱ ἀμφιβολεῖς πενήθουσιν **9** καὶ αἰσχύνῃ λήμψεται τοὺς ἐργαζομένους τὸ λίνον τὸ σχιστὸν καὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν βύσσον **10** καὶ ἔσονται οἱ διαζόμενοι αὐτὰ ἐν ὀδύνῃ καὶ πάντες οἱ τὸν ζῦθον ποιοῦντες λυπηθήσονται καὶ τὰς ψυχὰς πονέσουσιν **11** καὶ μωροὶ ἔσονται οἱ ἄρχοντες Τάνεως οἱ σοφοὶ σύμβουλοι τοῦ

βασιλέως ἡ βουλή αὐτῶν μωρανθήσεται πῶς ἐρεῖτε τῷ βασιλεῖ υἱοὶ συνετῶν ἡμεῖς υἱοὶ βασιλέων τῶν ἐξ ἀρχῆς **12** ποῦ εἰσιν νῦν οἱ σοφοὶ σου καὶ ἀναγγειλάτωσάν σοι καὶ εἰπάτωσαν τί βεβούλευται κύριος σαβαωθ ἐπ' Αἴγυπτον **13** ἐξέλιπον οἱ ἄρχοντες Τάνεως καὶ ὑψώθησαν οἱ ἄρχοντες Μέμφεως καὶ πλανήσουσιν Αἴγυπτον κατὰ φυλάς **14** κύριος γὰρ ἐκέρασεν αὐτοῖς πνεῦμα πλανήσεως καὶ ἐπλάνησαν Αἴγυπτον ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν ὡς πλανᾶται ὁ μεθύων καὶ ὁ ἐμῶν ἄμα **15** καὶ οὐκ ἔσται τοῖς Αἰγυπτίοις ἔργον ὃ ποιήσει κεφαλὴν καὶ οὐράν ἀρχὴν καὶ τέλος **16** τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι ὡς γυναῖκες ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς κυρίου σαβαωθ ἦν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς **17** καὶ ἔσται ἡ χώρα τῶν Ιουδαίων τοῖς Αἰγυπτίοις εἰς φόβητρον πᾶς ὃς ἐὰν ὀνομάσῃ αὐτὴν αὐτοῖς φοβηθήσονται διὰ τὴν βουλήν ἣν βεβούλευται κύριος ἐπ' αὐτήν **18** τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται πέντε πόλεις ἐν Αἰγύπτῳ λαλοῦσαι τῇ γλώσσῃ τῇ Χανανίτιδι καὶ ὀμνύουσαι τῷ ὀνόματι κυρίου πόλις-ασεδεκ κληθήσεται ἡ μία πόλις **19** τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγυπτίων καὶ στήλη πρὸς τὸ ὄριον αὐτῆς τῷ κυρίῳ **20** καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου ὅτι κεκράζονται πρὸς κύριον διὰ τοὺς θλίβοντας αὐτούς καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς κύριος ἄνθρωπον ὃς σώσει αὐτοὺς κρίνων σώσει αὐτούς **21** καὶ γνωστὸς ἔσται κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ποιήσουσιν θυσίας καὶ εὐξονται εὐχὰς τῷ κυρίῳ καὶ ἀποδώσουσιν **22** καὶ πατάξει κύριος τοὺς Αἰγυπτίους πληγῇ μεγάλη καὶ ἰάσεται αὐτούς ἰάσει καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς κύριον καὶ εἰσακουσεται αὐτῶν καὶ ἰάσεται αὐτούς **23** τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται ὁδὸς Αἰγύπτου πρὸς Ἀσσυρίους καὶ εἰσελεύσονται Ἀσσύριοι εἰς Αἴγυπτον καὶ Αἰγύπτιοι πορεύσονται πρὸς Ἀσσυρίους καὶ δουλεύσουσιν οἱ Αἰγύπτιοι τοῖς

Ἄσσυριοις 24 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Ἰσραηλ τρίτος ἐν τοῖς Ἄσσυριοις καὶ ἐν τοῖς Αἰγυπτίοις εὐλογημένος ἐν τῇ γῆ 25 ἦν εὐλόγησεν κύριος σαβαωθ λέγων εὐλογημένος ὁ λαός μου ὁ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὁ ἐν Ἄσσυριοις καὶ ἡ κληρονομία μου Ἰσραηλ

20 τοῦ ἔτους οὗ εἰσῆλθεν Ταναθαν εἰς Ἄζωτον ἠνίκα ἀπεστάλη ὑπὸ Ἀρνα βασιλέως Ἄσσυρίων καὶ ἐπολέμησεν τὴν Ἄζωτον καὶ κατελάβετο αὐτήν 2 τότε ἐλάλησεν κύριος πρὸς Ἡσαιαν λέγων πορεύου καὶ ἄφελε τὸν σάκκον ἀπὸ τῆς ὀσφύος σου καὶ τὰ σανδάλιά σου ὑπόλυσαι ἀπὸ τῶν ποδῶν σου καὶ ἐποίησεν οὕτως πορευόμενος γυμνός καὶ ἀνυπόδετος 3 καὶ εἶπεν κύριος ὃν τρόπον πεπόρευται Ἡσαιας ὁ παῖς μου γυμνός καὶ ἀνυπόδετος τρία ἔτη ἔσται σημεῖα καὶ τέρατα τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ Αἰθίοψιν 4 ὅτι οὕτως ἄξει βασιλεὺς Ἄσσυρίων τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰγύπτου καὶ Αἰθιοπῶν νεανίσκους καὶ πρεσβύτες γυμνοὺς καὶ ἀνυποδέτους ἀνακεκαλυμμένους τὴν αἰσχύνην Αἰγύπτου 5 καὶ αἰσχυρθήσονται ἠττηθέντες οἱ Αἰγύπτιοι ἐπὶ τοῖς Αἰθίοψιν ἐφ' οἷς ἦσαν πεποιθότες οἱ Αἰγύπτιοι ἦσαν γὰρ αὐτοῖς δόξα 6 καὶ ἐροῦσιν οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἰδοὺ ἡμεῖς ἦμεν πεποιθότες τοῦ φυγεῖν εἰς αὐτοὺς εἰς βοήθειαν οἱ οὐκ ἐδύναντο σωθῆναι ἀπὸ βασιλέως Ἄσσυρίων καὶ πῶς ἡμεῖς σωθησόμεθα

21 τὸ ὄραμα τῆς ἐρήμου ὡς καταιγὶς δι' ἐρήμου διέλθοι ἐξ ἐρήμου ἐρχομένη ἐκ γῆς φοβερὸν 2 τὸ ὄραμα καὶ σκληρὸν ἀνηγγέλη μοι ὁ ἄθετῶν ἄθετεῖ ὁ ἄνομῶν ἄνομεῖ ἐπ' ἐμοὶ οἱ Αἰλαμίται καὶ οἱ πρέσβεις τῶν Περσῶν ἐπ' ἐμὲ ἔρχονται νῦν στενάξω καὶ παρακαλέσω ἑμαυτόν 3 διὰ τοῦτο ἐνεπλήσθη ἡ ὀσφύς μου ἐκλύσεως καὶ ὠδίνες ἔλαβόν με ὡς τὴν τίκτουςαν ἠδίκησα τὸ μὴ ἀκοῦσαι ἐσπούδασα τὸ μὴ βλέπειν 4 ἡ καρδία μου πλανᾶται καὶ ἡ ἀνομία με βαπτίζει ἡ

ψυχὴ μου ἐφέστηκεν εἰς φόβον 5 ἐτοίμασον τὴν τράπεζαν πίετε φάγετε ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες ἐτοιμάσατε θυρεοὺς 6 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος πρὸς με βαδίσας σεαυτῷ στήσον σκοπὸν καὶ ὁ ἄν' ἴδης ἀνάγγειλον 7 καὶ εἶδον ἀναβάτας ἰπέεις δύο ἀναβάτην ὄνου καὶ ἀναβάτην καμήλου ἀκρόασαι ἀκρόασιν πολλὴν 8 καὶ κάλεσον Ουριαν εἰς τὴν σκοπιὰν κυρίου καὶ εἶπεν ἔστην διὰ παντὸς ἡμέρας καὶ ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς ἔστην ὄλην τὴν νύκτα 9 καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται ἀναβάτης συνωρίδος καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν πέπτωκεν Βαβυλῶν καὶ πάντα τὰ ἀγάλματα αὐτῆς καὶ τὰ χειροποίητα αὐτῆς συνετριβήσαν εἰς τὴν γῆν 10 ἀκούσατε οἱ καταλελειμμένοι καὶ οἱ ὀδυνώμενοι ἀκούσατε ἃ ἤκουσα παρὰ κυρίου σαβαωθ ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραηλ ἀνήγγειλεν ἡμῖν 11 τὸ ὄραμα τῆς Ἰδουμαίας πρὸς ἐμὲ καλεῖ παρὰ τοῦ Σηιρ φυλάσσετε ἐπάλλξεις 12 φυλάσσω τὸ πρωὶ καὶ τὴν νύκτα ἐὰν ζητῆς ζητεῖ καὶ παρ' ἐμοὶ οἴκει 13 ἐν τῷ δρυμῷ ἐσπέρας κοιμηθήσῃ ἐν τῇ ὁδῷ Δαιδαν 14 εἰς συνάντησιν διψῶντων ὕδωρ φέρετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐν χώρᾳ Θαιμαν ἄρτοις συναντᾶτε τοῖς φεύγουσιν 15 διὰ τὸ πλῆθος τῶν φευγόντων καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν πλανωμένων καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῆς μαχαίρας καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν τοξευμάτων τῶν διατεταμένων καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν πεπτωκότων ἐν τῷ πολέμῳ 16 ὅτι οὕτως εἶπέν μοι κύριος ἔτι ἐνιαυτὸς ὡς ἐνιαυτὸς μισθωτοῦ ἐκλείψει ἡ δόξα τῶν υἰῶν Κηδαρ 17 καὶ τὸ κατάλοιπον τῶν τοξευμάτων τῶν ἰσχυρῶν υἰῶν Κηδαρ ἔσται ὀλίγον διότι κύριος ἐλάλησεν ὁ θεὸς Ἰσραηλ

22 τὸ ρῆμα τῆς φάραγγος Σιων τί ἐγένετό σοι νῦν ὅτι ἀνέβητε πάντες εἰς δώματα 2 μάταια ἐνεπλήσθη ἡ πόλις βοώντων οἱ τραυματῖαι σου οὐ τραυματῖαι μαχαίρας οὐδὲ οἱ νεκροὶ σου νεκροὶ πολέμου 3 πάντες οἱ ἄρχοντές σου πεφεύγασιν καὶ οἱ ἀλόντες σκληρῶς δεδεμένοι εἰσὶν καὶ οἱ ἰσχύοντες ἐν σοὶ πόρρω πεφεύγασιν

4 διὰ τοῦτο εἶπα ἄφετέ με πικρῶς κλαύσομαι μὴ
κατισχύσητε παρακαλεῖν με ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς
θυγατρὸς τοῦ γένους μου 5 ὅτι ἡμέρα ταραχῆς καὶ
ἀπωλείας καὶ καταπατήματος καὶ πλάνησις παρὰ
κυρίου σαβαωθ ἐν φάραγγι Σιων πλανῶνται ἀπὸ
μικροῦ ἕως μεγάλου πλανῶνται ἐπὶ τὰ ὄρη 6 οἱ δὲ
Αἰλαμίται ἔλαβον φαρέτρας ἀναβάται ἀνθρωποι
ἐφ' ἵπποις καὶ συναγωγή παρατάξεως 7 καὶ
ἔσονται αἱ ἐκλεκταὶ φάραγγές σου πλησθήσονται
ἀρμάτων οἱ δὲ ἵππεῖς ἐμφράξουσι τὰς πύλας
σου 8 καὶ ἀνακαλύψουσιν τὰς πύλας Ἰουδα καὶ
ἐμβλέψονται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς
οἴκους τῆς πόλεως 9 καὶ ἀνακαλύψουσιν τὰ
κρυπτὰ τῶν οἴκων τῆς ἄκρας Δαυιδ καὶ εἶδονσαν
ὅτι πλείους εἰσὶν καὶ ὅτι ἀπέστρεψαν τὸ ὕδωρ τῆς
ἀρχαίας κολυμβήθρας εἰς τὴν πόλιν 10 καὶ ὅτι
καθείλοσαν τοὺς οἴκους Ἰερουσαλημ εἰς ὀχύρωμα
τοῦ τείχους τῇ πόλει 11 καὶ ἐποίησατε ἑαυτοῖς
ὑδωρ ἀνὰ μέσον τῶν δύο τειχέων ἐσώτερον τῆς
κολυμβήθρας τῆς ἀρχαίας καὶ οὐκ ἐνεβλέψατε
εἰς τὸν ἀπ' ἀρχῆς ποιήσαντα αὐτὴν καὶ τὸν
κτίσαντα αὐτὴν οὐκ εἶδετε 12 καὶ ἐκάλεσεν
κύριος σαβαωθ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κλαυθμὸν
καὶ κοπετὸν καὶ ζύρησιν καὶ ζῶσιν σάκκων 13
αὐτοὶ δὲ ἐποίησαντο εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα
σφάζοντες μόσχους καὶ θύοντες πρόβατα ὥστε
φαγεῖν κρέα καὶ πιεῖν οἶνον λέγοντες φάγωμεν
καὶ πίωμεν αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν 14 καὶ
ἀνακεκαλυμμένα ταῦτα ἐστὶν ἐν τοῖς ὠσὶν κυρίου
σαβαωθ ὅτι οὐκ ἀφεθήσεται ὑμῖν αὕτη ἡ ἁμαρτία
ἕως ἂν ἀποθάνητε 15 τὰδε λέγει κύριος σαβαωθ
πορευοῦ εἰς τὸ παστοφόριον πρὸς Σομναν τὸν
ταμίαν καὶ εἰπὸν αὐτῷ 16 τί σὺ ᾧδε καὶ τί σοὶ
ἐστὶν ᾧδε ὅτι ἐλατόμησας σεαυτῷ ᾧδε μνημεῖον
καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ἐν ὑψηλῷ μνημεῖον καὶ
ἔγραψας σεαυτῷ ἐν πέτρᾳ σκηνήν 17 ἰδοὺ δὴ
κύριος σαβαωθ ἐκβαλεῖ καὶ ἐκτρίψει ἄνδρα καὶ
ἀφελεῖ τὴν στολὴν σου 18 καὶ τὸν στέφανόν σου
τὸν ἔνδοξον καὶ ρίψει σε εἰς χώραν μεγάλην

καὶ ἀμέτρητον καὶ ἐκεῖ ἀποθανῆ καὶ θήσει τὸ
ἄρμα σου τὸ καλὸν εἰς ἀτιμίαν καὶ τὸν οἶκον τοῦ
ἄρχοντός σου εἰς καταπάτημα 19 καὶ ἀφαιρεθήσῃ
ἐκ τῆς οἰκονομίας σου καὶ ἐκ τῆς στάσεώς σου 20
καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καλέσω τὸν παῖδά
μου Ἐλιακιμ τὸν τοῦ Χελκιου 21 καὶ ἐνδύσω
αὐτὸν τὴν στολὴν σου καὶ τὸν στέφανόν σου
δώσω αὐτῷ καὶ τὸ κράτος καὶ τὴν οἰκονομίαν
σου δώσω εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἔσται ὡς
πατὴρ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν Ἰερουσαλημ καὶ τοῖς
ἐνοικοῦσιν ἐν Ἰουδα 22 καὶ δώσω τὴν δόξαν
Δαυιδ αὐτῷ καὶ ἄρξει καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀντιλέγων
23 καὶ στήσω αὐτὸν ἄρχοντα ἐν τόπῳ πιστῷ καὶ
ἔσται εἰς θρόνον δόξης τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ 24 καὶ ἔσται πεποιοῦς ἐπ' αὐτὸν πᾶς
ἔνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπὸ μικροῦ
ἕως μεγάλου καὶ ἔσονται ἐπικρεμάμενοι αὐτῷ
25 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὰδε λέγει κύριος σαβαωθ
κινηθήσεται ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐστηριγμένος ἐν τόπῳ
πιστῷ καὶ πεσεῖται καὶ ἀφαιρεθήσεται ἡ δόξα ἢ
ἐπ' αὐτόν ὅτι κύριος ἐλάλησεν

23 τὸ ὄραμα Τύρου ὀλολύζετε πλοῖα
Καρχηδόνας ὅτι ἀπώλετο καὶ οὐκέτι
ἔρχονται ἐκ γῆς Κιτιαίων ἦκται αἰχμάλωτος 2
τῖνι ὅμοιοι γεγόνασιν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ
μεταβόλοι Φοινίκης διαπερῶντες τὴν θάλασσαν
3 ἐν ὕδατι πολλῷ σπέρμα μεταβόλων ὡς ἀμητοῦ
εἰσφερομένου οἱ μεταβόλοι τῶν ἐθνῶν 4
αἰσχύνθητι Σιδῶν εἶπεν ἡ θάλασσα ἢ δὲ ἰσχύς
τῆς θαλάσσης εἶπεν οὐκ ὦδινον οὐδὲ ἔτεκον
οὐδὲ ἐξέθρεψα νεανίσκους οὐδὲ ὕψωσα
παρθένους 5 ὅταν δὲ ἀκουστὸν γένηται Αἰγύπτῳ
λήμψεται αὐτοὺς ὀδύνην περὶ Τύρου 6 ἀπέλθατε
εἰς Καρχηδόνα ὀλολύξατε οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ
νήσῳ ταύτῃ 7 οὐχ αὕτη ἦν ὑμῶν ἢ ὕβρις ἢ ἀπ'
ἀρχῆς πρὶν ἢ παραδοθῆναι αὐτὴν 8 τίς ταῦτα
ἐβούλευσεν ἐπὶ Τύρον μὴ ἦσσαν ἐστὶν ἢ οὐκ
ἰσχύει οἱ ἔμποροι αὐτῆς ἔνδοξοι ἄρχοντες τῆς
γῆς 9 κύριος σαβαωθ ἐβουλεύσατο παραλῦσαι

πάσαν τὴν ὕβριν τῶν ἐνδόξων καὶ ἀτιμάσαι πᾶν ἔνδοξον ἐπὶ τῆς γῆς **10** ἐργάζου τὴν γῆν σου καὶ γὰρ πλοῖα οὐκέτι ἔρχεται ἐκ Καρχηδόνας **11** ἡ δὲ χεὶρ σου οὐκέτι ἰσχύει κατὰ θάλασσαν ἢ παροξύνουσα βασιλεῖς κύριος σαβαωθ ἐνετείλατο περὶ Χανααν ἀπολέσαι αὐτῆς τὴν ἰσχύν **12** καὶ ἐροῦσιν οὐκέτι μὴ προσθῆτε τοῦ ὑβρίζειν καὶ ἀδικεῖν τὴν θυγατέρα Σιδῶνος καὶ ἐὰν ἀπέλθῃς εἰς Κιτιεῖς οὐδὲ ἐκεῖ σοι ἀνάπαυσις ἔσται **13** καὶ εἰς γῆν Χαλδαίων καὶ αὕτη ἠρήμωται ἀπὸ τῶν Ἀσσυρίων οὐδὲ ἐκεῖ σοι ἀνάπαυσις ἔσται ὅτι ὁ τοῖχος αὐτῆς πέπτωκεν **14** ὀλοοῦζετε πλοῖα Καρχηδόνας ὅτι ἀπώλετο τὸ ὀχύρωμα ὑμῶν **15** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καταλειφθήσεται Τύρος ἕτη ἑβδομήκοντα ὡς χρόνος βασιλέως ὡς χρόνος ἀνθρώπου καὶ ἔσται μετὰ ἑβδομήκοντα ἕτη ἔσται Τύρος ὡς ἄσμα πόρνης **16** λαβὲ κιθάραν ῥέμβευσον πόλεις πόρνη ἐπιλελησμένη καλῶς κιθάρισον πολλὰ ᾄσον ἵνα σου μνεῖα γένηται **17** καὶ ἔσται μετὰ ἑβδομήκοντα ἕτη ἐπισκοπὴν ποιήσει ὁ θεὸς Τύρου καὶ πάλιν ἀποκατασταθήσεται εἰς τὸ ἀρχαῖον καὶ ἔσται ἐμπόριον πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς οἰκουμένης **18** καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ ἐμπορία καὶ ὁ μισθὸς ἅγιον τῷ κυρίῳ οὐκ αὐτοῖς συναχθήσεται ἀλλὰ τοῖς κατοικοῦσιν ἔναντι κυρίου πᾶσα ἡ ἐμπορία αὐτῆς φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἐμπλησθῆναι εἰς συμβολὴν μνημόσυνον ἔναντι κυρίου

24 ἰδοὺ κύριος καταφθεῖρει τὴν οἰκουμένην καὶ ἐρημώσει αὐτὴν καὶ ἀνακαλύψει τὸ πρόσωπον αὐτῆς καὶ διασπερῆ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν αὐτῇ **2** καὶ ἔσται ὁ λαὸς ὡς ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ παῖς ὡς ὁ κύριος καὶ ἡ θεράπεινα ὡς ἡ κυρία ἔσται ὁ ἀγοράζων ὡς ὁ πωλῶν καὶ ὁ δανειζὼν ὡς ὁ δανειζόμενος καὶ ὁ ὀφείλων ὡς ὁ ὀφείλει **3** φθορᾶ φθαρθήσεται ἡ γῆ καὶ προνομὴ προνομευθήσεται ἡ γῆ τὸ γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησεν ταῦτα **4** ἐπένησεν ἡ γῆ καὶ ἐφθάρη

ἡ οἰκουμένη ἐπένησεν οἱ ὑψηλοὶ τῆς γῆς **5** ἡ δὲ γῆ ἠνόμησεν διὰ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν διότι παρέβησαν τὸν νόμον καὶ ἤλλαξαν τὰ προστάγματα διαθήκην αἰώνιον **6** διὰ τοῦτο ἀρὰ ἔδεται τὴν γῆν ὅτι ἡμάρτοσαν οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν διὰ τοῦτο πτωχοὶ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ γῇ καὶ καταλειφθήσονται ἄνθρωποι ὀλίγοι **7** πενθήσει οἶνος πενθήσει ἄμπελος στενάξουσιν πάντες οἱ εὐφραϊνόμενοι τὴν ψυχὴν **8** πέπαυται εὐφροσύνη τυμπάνων πέπαυται αὐθάδεια καὶ πλοῦτος ἀσεβῶν πέπαυται φωνὴ κιθάρας **9** ἠσχύνθησαν οὐκ ἔπιον οἶνον πικρὸν ἐγένετο τὸ σικερα τοῖς πίνουσιν **10** ἠρημώθη πᾶσα πόλις κλείσει οἰκίαν τοῦ μὴ εἰσελθεῖν **11** ὀλοοῦζετε περὶ τοῦ οἴνου πανταχῇ πέπαυται πᾶσα εὐφροσύνη τῆς γῆς **12** καὶ καταλειφθήσονται πόλεις ἔρημοι καὶ οἴκοι ἐγκαταλελειμμένοι ἀπολοῦνται **13** ταῦτα πάντα ἔσται ἐν τῇ γῇ ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν ὃν τρόπον ἐὰν τις καλαμῆσῃται ἐλαίαν οὕτως καλαμῆσονται αὐτούς καὶ ἐὰν παύσῃται ὁ τρυγητὸς **14** οὗτοι φωνῇ βοήσονται οἱ δὲ καταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς εὐφρανθήσονται ἅμα τῇ δόξῃ κυρίου ταραχθήσεται τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης **15** διὰ τοῦτο ἡ δόξα κυρίου ἐν ταῖς νήσοις ἔσται τῆς θαλάσσης τὸ ὄνομα κυρίου ἔνδοξον ἔσται κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ **16** ἀπὸ τῶν πτερύγων τῆς γῆς τέρατα ἠκούσαμεν ἐλπίς τῷ εὐσεβεῖ καὶ ἐροῦσιν οὐαὶ τοῖς ἀθετοῦσιν οἱ ἀθετοῦντες τὸν νόμον **17** φόβος καὶ βόθυνος καὶ παγὶς ἐφ' ὑμᾶς τοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς **18** καὶ ἔσται ὁ φεύγων τὸν φόβον ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βόθυνον ὁ δὲ ἐκβαίνων ἐκ τοῦ βοθύνου ἀλώσεται ὑπὸ τῆς παγίδος ὅτι θυρίδες ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠνεώχθησαν καὶ σεισθήσεται τὰ θεμέλια τῆς γῆς **19** ταραχῇ ταραχθήσεται ἡ γῆ καὶ ἀπορία ἀπορηθήσεται ἡ γῆ **20** ἔκλινεν καὶ σεισθήσεται ὡς ὀπωροφυλάκιον ἡ γῆ ὡς ὁ μεθύων καὶ κραιπαλῶν καὶ πεσεῖται καὶ οὐ μὴ δύνῃται ἀναστῆναι κατίσχυσεν γὰρ ἐπ' αὐτῆς ἡ ἀνομία

21 καὶ ἐπάξει ὁ θεὸς ἐπὶ τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ τὴν χεῖρα καὶ ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς 22 καὶ συνάξουσιν καὶ ἀποκλείουσιν εἰς ὄχυρῶμα καὶ εἰς δεσμοτῆριον διὰ πολλῶν γενεῶν ἐπισκοπῆ ἔσται αὐτῶν 23 καὶ τακῆσεται ἡ πλίνθος καὶ πεσεῖται τὸ τεῖχος ὅτι βασιλεύσει κύριος ἐν Σιων καὶ ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐνώπιον τῶν πρεσβυτέρων δοξασθήσεται

25 κύριε ὁ θεὸς μου δοξάσω σε ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου ὅτι ἐποίησας θαυμαστὰ πράγματα βουλήν ἀρχαίαν ἀληθινὴν γένοιτο κύριε 2 ὅτι ἔθικας πόλεις εἰς χῶμα πόλεις ὄχυράς τοῦ πεσεῖν αὐτῶν τὰ θεμέλια τῶν ἀσεβῶν πόλις εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ οἰκοδομηθῆ 3 διὰ τοῦτο εὐλογῆσει σε ὁ λαὸς ὁ πτωχὸς καὶ πόλεις ἀνθρώπων ἀδικουμένων εὐλογήσουσίν σε 4 ἐγένου γὰρ πάση πόλει ταπεινῇ βοηθὸς καὶ τοῖς ἀθυμήσασιν διὰ ἔνδειαν σκέπη ἀπὸ ἀνθρώπων πονηρῶν ῥύση αὐτούς σκέπη διψῶντων καὶ πνεῦμα ἀνθρώπων ἀδικουμένων 5 εὐλογήσουσίν σε ὡς ἄνθρωποι ὀλιγόψυχοι διψῶντες ἐν Σιων ἀπὸ ἀνθρώπων ἀσεβῶν οἷς ἡμᾶς παρέδωκας 6 καὶ ποιήσει κύριος σαβαωθ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο πίνονται εὐφροσύνην πίνονται οἶνον χρίσονται μύρον 7 ἐν τῷ ὄρει τούτῳ παράδος ταῦτα πάντα τοῖς ἔθνεσιν ἡ γὰρ βουλή αὐτῆ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη 8 κατέπιεν ὁ θάνατος ἰσχύσας καὶ πάλιν ἀφείλεν ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ παντὸς προσώπου τὸ ὄνειδος τοῦ λαοῦ ἀφείλεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς τὸ γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησεν 9 καὶ ἐροῦσιν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐφ' ᾧ ἠλπίζομεν καὶ ἠγαλλιώμεθα καὶ εὐφρανθησόμεθα ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ ἡμῶν 10 ὅτι ἀνάπαυσιν δώσει ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο καὶ καταπατηθήσεται ἡ Μωαβίτις ὃν τρόπον πατοῦσιν ἄλωνα ἐν ἀμάξαις 11 καὶ ἀνήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ ὃν τρόπον καὶ αὐτὸς ἐταπεινώσεν τοῦ ἀπολέσαι καὶ ταπεινώσει τὴν ὕβριν αὐτοῦ ἐφ' ἧς τὰς χεῖρας ἐπέβαλεν 12 καὶ τὸ

ὑψος τῆς καταφυγῆς τοῦ τοίχου σου ταπεινώσει καὶ καταβήσεται ἕως τοῦ ἐδάφους

26 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἄσονται τὸ ἄσμα τοῦτο ἐπὶ γῆς Ἰουδα λέγοντες ἰδοὺ πόλις ὄχυρά καὶ σωτήριον ἡμῶν θήσει τεῖχος καὶ περίτειχος 2 ἀνοίξατε πύλας εἰσελθάτω λαὸς φυλάσσων δικαιοσύνην καὶ φυλάσσων ἀλήθειαν 3 ἀντιλαμβάνόμενος ἀληθείας καὶ φυλάσσων εἰρήνην ὅτι ἐπὶ σοὶ 4 ἤλπισαν κύριε ἕως τοῦ αἰῶνος ὁ θεὸς ὁ μέγας ὁ αἰώνιος 5 ὃς ταπεινώσας κατήγαγες τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν ὑψηλοῖς πόλεις ὄχυράς καταβαλεῖς καὶ κατάξεις ἕως ἐδάφους 6 καὶ πατήσουσιν αὐτοὺς πόδες πραέων καὶ ταπεινῶν 7 ὁδὸς εὐσεβῶν εὐθεῖα ἐγένετο καὶ παρεσκευασμένη ἡ ὁδὸς τῶν εὐσεβῶν 8 ἡ γὰρ ὁδὸς κυρίου κρίσις ἠλπίσαμεν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου καὶ ἐπὶ τῇ μνεῖᾳ 9 ἧ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ ὁ θεὸς διότι φῶς τὰ προσταγμάτά σου ἐπὶ τῆς γῆς δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς 10 πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβῆς οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ ἀρθήτω ὁ ἀσεβῆς ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν κυρίου 11 κύριε ὑψηλὸς σου ὁ βραχίον καὶ οὐκ ἤδειςαν γνόντες δὲ αἰσχυνθήσονται ζῆλος λήμψεται λαὸν ἀπαίδευτον καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται 12 κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν εἰρήνην δὸς ἡμῖν πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν 13 κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς κύριε ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν 14 οἱ δὲ νεκροὶ ζῶην οὐ μὴ ἴδωσιν οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσωσιν διὰ τοῦτο ἐπήγαγες καὶ ἀπώλεσας καὶ ἤρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν 15 πρόσθετος αὐτοῖς κακὰ κύριε πρόσθετος κακὰ πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς 16 κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθησέν σου ἐν θλίψει μικρᾷ ἢ παιδείᾳ σου ἡμῖν 17 καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραξεν οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου διὰ τὸν φόβον σου κύριε 18 ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν καὶ ὠδινήσαμεν καὶ

ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας σου ἐποίησαμεν ἐπὶ τῆς γῆς ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς **19** ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ ἢ γὰρ δρόσος ἢ παρὰ σοῦ ἴαμα αὐτοῖς ἐστὶν ἢ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται **20** βάδιζε λαός μου εἴσελθε εἰς τὰ ταμίειά σου ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ κυρίου **21** ἰδοὺ γὰρ κύριος ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐπάγει τὴν ὀργὴν ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀνακαλύψει ἡ γῆ τὸ αἷμα αὐτῆς καὶ οὐ κατακαλύψει τοὺς ἀνηρημένους

27 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπάξει ὁ θεὸς τὴν μάχαιραν τὴν ἁγίαν καὶ τὴν μεγάλην καὶ τὴν ἰσχυρὰν ἐπὶ τὸν δράκοντα ὄφιν φεύγοντα ἐπὶ τὸν δράκοντα ὄφιν σκολιὸν καὶ ἀνελεῖ τὸν δράκοντα **2** τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀμπελῶν καλὸς ἐπιθύμημα ἐξάρχειν κατ' αὐτῆς **3** ἐγὼ πόλις ἰσχυρὰ πόλις πολιορκουμένη μάτην ποτιῶ αὐτὴν ἀλώσεται γὰρ νυκτός ἡμέρας δὲ πεσεῖται τὸ τεῖχος **4** οὐκ ἔστιν ἢ οὐκ ἐπελάβετο αὐτῆς τίς με θήσει φυλάσσειν καλάμην ἐν ἀγρῶ διὰ τὴν πολεμίαν ταύτην ἠθέτηκα αὐτὴν τοίνυν διὰ τοῦτο ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς πάντα ὅσα συνέταξεν κατακέκαυμαι **5** βοήσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ ποιήσωμεν εἰρήνην αὐτῶ ποιήσωμεν εἰρήνην **6** οἱ ἐρχόμενοι τέκνα Ἰακωβ βλαστήσει καὶ ἐξανθήσει Ἰσραὴλ καὶ ἐμπλησθήσεται ἡ οἰκουμένη τοῦ καρποῦ αὐτοῦ **7** μὴ ὡς αὐτὸς ἐπάταξεν καὶ αὐτὸς οὕτως πληγήσεται καὶ ὡς αὐτὸς ἀνείλεν οὕτως ἀναιρεθήσεται **8** μαχόμενος καὶ ὄνειδιζὼν ἐξαποστελεῖ αὐτούς οὐ σὺ ἦσθα ὁ μελετῶν τῶ πνεύματι τῶ σκληρῶ ἀνελεῖν αὐτοὺς πνεύματι θυμοῦ **9** διὰ τοῦτο ἀφαιρεθήσεται ἡ ἀνομία Ἰακωβ καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ εὐλογία αὐτοῦ ὅταν ἀφέλωμαι αὐτοῦ τὴν ἁμαρτίαν ὅταν θῶσιν πάντας τοὺς λίθους τῶν βωμῶν κατακεκομμένους ὡς κονίαν λεπτὴν καὶ οὐ μὴ μείνη τὰ δένδρα αὐτῶν καὶ τὰ εἶδωλα αὐτῶν ἐκκεκομμένα ὥσπερ

δρυμὸς μακρὰν **10** τὸ κατοικοῦμενον ποῖμνιον ἀνειμένον ἔσται ὡς ποῖμνιον καταλελειμμένον καὶ ἔσται πολὺν χρόνον εἰς βόσκημα καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσονται **11** καὶ μετὰ χρόνον οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ πᾶν χλωρὸν διὰ τὸ ξηρανθῆναι γυναῖκες ἐρχόμεναι ἀπὸ θέας δεῦτε οὐ γὰρ λαός ἐστιν ἔχων σύνεσιν διὰ τοῦτο οὐ μὴ οἰκτιρήσῃ ὁ ποιήσας αὐτούς οὐδὲ ὁ πλάσας αὐτούς οὐ μὴ ἐλεήσῃ **12** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συμφράξει κύριος ἀπὸ τῆς διώρυγος τοῦ ποταμοῦ ἕως Ἰερουσαλὴμ οἱ Αἰγύπτῳ καὶ προσκυνήσουσιν τῶ κυρίῳ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον ἐν Ἰερουσαλὴμ

28 οὐαὶ τῶ στεφάνῳ τῆς ὕβρεως οἱ μισθῳτοὶ Ἐφραϊμ τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν ἐκ τῆς δόξης ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους τοῦ παχέος οἱ μεθύοντες ἄνευ οἴνου **2** ἰδοὺ ἰσχυρὸν καὶ σκληρὸν ὁ θυμὸς κυρίου ὡς χάλαζα καταφερομένη οὐκ ἔχουσα σκέπην βία καταφερομένη ὡς ὕδατος πολὺ πλῆθος σῦρον χώραν τῇ γῇ ποιήσει ἀνάπαυσιν ταῖς χερσίν **3** καὶ τοῖς ποσὶν καταπατηθήσεται ὁ στέφανος τῆς ὕβρεως οἱ μισθῳτοὶ τοῦ Ἐφραϊμ **4** καὶ ἔσται τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν τῆς ἐλπίδος τῆς δόξης ἐπ' ἄκρου τοῦ ὄρους τοῦ ὑψηλοῦ ὡς πρόδρομος σύκου ὁ ἰδὼν αὐτὸ πρὶν ἢ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν θελήσει αὐτὸ καταπιεῖν **5** τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται κύριος σαβαωθ ὁ στέφανος τῆς ἐλπίδος ὁ πλακεὶς τῆς δόξης τῶ καταλειφθέντι μου λαῶ **6** καταλειφθήσονται ἐπὶ πνεύματι κρίσεως ἐπὶ κρίσιν καὶ ἰσχύον κωλύων ἀνελεῖν **7** οὗτοι γὰρ οἴνω πεπλανημένοι εἰσὶν ἐπλανήθησαν διὰ τὸ σικερα ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐξέστησαν διὰ τὸν οἶνον ἐσειθήσαν ἀπὸ τῆς μέθης τοῦ σικερα ἐπλανήθησαν τοῦτ' ἔστι φάσμα **8** ἀρὰ ἔδεται ταύτην τὴν βουλήν αὕτη γὰρ ἡ βουλή ἔνεκεν πλεονεξίας **9** τίνοι ἀνηγγείλαμεν κακὰ καὶ τίνοι

ἀνηγγείλαμεν ἀγγελίαν οἱ ἀπογεγαλακτισμένοι ἀπὸ γάλακτος οἱ ἀπεσπασμένοι ἀπὸ μαστοῦ **10** θλίψιν ἐπὶ θλίψιν προσδέχου ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἔτι μικρὸν ἔτι μικρὸν **11** διὰ φαλισμὸν χειλέων διὰ γλώσσης ἐτέρας ὅτι λαλήσουσιν τῷ λαῷ τούτῳ **12** λέγοντες αὐτῷ τοῦτο τὸ ἀνάπαυμα τῷ πεινῶντι καὶ τοῦτο τὸ σύντριμμα καὶ οὐκ ἠθέλησαν ἀκούειν **13** καὶ ἔσται αὐτοῖς τὸ λόγιον κυρίου τοῦ θεοῦ θλίψις ἐπὶ θλίψιν ἐλπίς ἐπ' ἐλπίδι ἔτι μικρὸν ἔτι μικρὸν ἵνα πορευθῶσιν καὶ πέσωσιν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ κινδυνεύσουσιν καὶ συντριβήσονται καὶ ἀλώσονται **14** διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον κυρίου ἄνδρες τεθλιμμένοι καὶ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ τούτου τοῦ ἐν Ἱερουσαλημ **15** ὅτι εἶπατε ἐποιήσαμεν διαθήκην μετὰ τοῦ ἄδου καὶ μετὰ τοῦ θανάτου συνθήκας καταγιγερμένη ἐὰν παρέλθῃ οὐ μὴ ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς ἐθήκαμεν ψεῦδος τὴν ἐλπίδα ἡμῶν καὶ τῷ ψεῦδει σκεπασθησόμεθα **(Sheol h7585)** **16** διὰ τοῦτο οὕτως λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβαλῶ εἰς τὰ θεμέλια Σιων λίθον πολυτελεῆ ἐκλεκτὸν ἀκρογωνιαίον ἔντιμον εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ κατασυνθῆ **17** καὶ θήσω κρίσιν εἰς ἐλπίδα ἢ δὲ ἐλεημοσύνη μου εἰς σταθμούς καὶ οἱ πεποιθότες μάτην ψεῦδει ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ὑμᾶς καταγιγερμένη **18** μὴ καὶ ἀφέλῃ ὑμῶν τὴν διαθήκην τοῦ θανάτου καὶ ἡ ἐλπίς ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν ἄδην οὐ μὴ ἐμμεῖνῃ καταγιγερμένη ἐὰν ἐπέλθῃ ἔσεσθε αὐτῇ εἰς καταπάτημα **(Sheol h7585)** **19** ὅταν παρέλθῃ λήμψεται ὑμᾶς πρῶτῳ πρῶτῳ παρελεύσεται ἡμέρας καὶ ἐν νυκτὶ ἔσται ἐλπίς πονηρὰ μάθετε ἀκούειν **20** στενοχωρούμενοι οὐ δυνάμεθα μάχεσθαι αὐτοὶ δὲ ἀσθενοῦμεν τοῦ ἡμᾶς συναχθῆναι **21** ὡσπερ ὄρος ἀσεβῶν ἀναστήσεται καὶ ἔσται ἐν τῇ φάραγγι Γαβων μετὰ θυμοῦ ποιήσει τὰ ἔργα αὐτοῦ πικρίας ἔργον ὁ δὲ θυμὸς αὐτοῦ ἀλλοτριῶς χρήσεται καὶ ἡ πικρία αὐτοῦ ἀλλοτρία **22** καὶ ὑμεῖς μὴ εὐφρανθεῖτε μηδὲ ἰσχυσάτωσαν ὑμῶν οἱ

δεσμοὶ διότι συντετελεσμένα καὶ συντετμημένα πράγματα ἤκουσα παρὰ κυρίου σαβαωθ ἃ ποιήσει ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν **23** ἐνωτίζεσθε καὶ ἀκούετε τῆς φωνῆς μου προσέχετε καὶ ἀκούετε τοὺς λόγους μου **24** μὴ ὄλην τὴν ἡμέραν μέλλει ὁ ἄροτριῶν ἄροτριάων ἢ σπόρον προετοιμάσει πρὶν ἐργάσασθαι τὴν γῆν **25** οὐχ ὅταν ὀμαλίση αὐτῆς τὸ πρόσωπον τότε σπεῖρει μικρὸν μελάνθιον καὶ κύμινον καὶ πάλιν σπεῖρει πυρὸν καὶ κριθὴν καὶ ζέαν ἐν τοῖς ὀρίοις σου **26** καὶ παιδευθήσῃ κρίματι θεοῦ σου καὶ εὐφρανθήσῃ **27** οὐ γὰρ μετὰ σκληρότητος καθαίρεται τὸ μελάνθιον οὐδὲ τροχὸς ἀμάξης περιάζει ἐπὶ τὸ κύμινον ἀλλὰ ῥάβδῳ ἐκτινάσσεται τὸ μελάνθιον τὸ δὲ κύμινον **28** μετὰ ἄρτου βρωθήσεται οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ἐγὼ ὑμῖν ὀργισθήσομαι οὐδὲ φωνὴ τῆς πικρίας μου καταπατήσει ὑμᾶς **29** καὶ ταῦτα παρὰ κυρίου σαβαωθ ἐξήλθεν τὰ τέρατα βουλευσασθε ὑψώσατε ματαίαν παράκλησιν

29 οὐαὶ πόλις Ἀριηλ ἦν Δαυιδ ἐπολέμησεν συναγάγετε γενήματα ἐνιαυτὸν ἐπ' ἐνιαυτὸν φάγεσθε γὰρ σὺν Μωαβ **2** ἐκθλίψω γὰρ Ἀριηλ καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ ἰσχὺς καὶ τὸ πλοῦτος ἐμοί **3** καὶ κυκλώσω ὡς Δαυιδ ἐπὶ σὲ καὶ βαλῶ περὶ σὲ χάρακα καὶ θήσω περὶ σὲ πύργους **4** καὶ ταπεινωθήσονται οἱ λόγοι σου εἰς τὴν γῆν καὶ εἰς τὴν γῆν οἱ λόγοι σου δύσονται καὶ ἔσται ὡς οἱ φωνοῦντες ἐκ τῆς γῆς ἢ φωνὴ σου καὶ πρὸς τὸ ἔδαφος ἢ φωνὴ σου ἀσθενήσει **5** καὶ ἔσται ὡς κονιορτὸς ἀπὸ τροχοῦ ὁ πλοῦτος τῶν ἀσεβῶν καὶ ὡς χνοὺς φερόμενος καὶ ἔσται ὡς στιγμὴ παραχρῆμα **6** παρὰ κυρίου σαβαωθ ἐπισκοπὴ γὰρ ἔσται μετὰ βροντῆς καὶ σεισμοῦ καὶ φωνῆς μεγάλης καταγιγερμένη καὶ φλοῦξ πυρὸς κατεσθίουσα **7** καὶ ἔσται ὡς ὁ ἐνυπνιαζόμενος ἐν ὕπνῳ ὁ πλοῦτος τῶν ἐθνῶν πάντων ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ Ἀριηλ καὶ πάντες οἱ στρατευσάμενοι ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ πάντες οἱ συνηγμένοι ἐπ' αὐτὴν καὶ θλίβοντες αὐτὴν **8** καὶ

ἔσονται ὡς οἱ ἐν ὕπνῳ πίνοντες καὶ ἔσθοντες καὶ ἔξαναστάντων μάταιον αὐτῶν τὸ ἐνύπνιον καὶ ὄν τρόπον ἐνυπνιάζεται ὁ διψῶν ὡς πίνων καὶ ἔξαναστὰς ἔτι διψᾷ ἢ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς κενὸν ἦλπισεν οὕτως ἔσται ὁ πλοῦτος πάντων τῶν ἔθνῶν ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ τὸ ὄρος Σιων **9** ἐκλύθητε καὶ ἔκστητε καὶ κραιπαλήσατε οὐκ ἀπὸ σικερα οὐδὲ ἀπὸ οἴνου **10** ὅτι πεπότικεν ὑμᾶς κύριος πνεύματι κατανύξεως καὶ καμύσει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ τῶν προφητῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν οἱ ὀρῶντες τὰ κρυπτά **11** καὶ ἔσονται ὑμῖν πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ὡς οἱ λόγοι τοῦ βιβλίου τοῦ ἐσφραγισμένου τούτου ὃ ἐὰν δῶσιν αὐτὸ ἀνθρώπῳ ἐπισταμένῳ γράμματα λέγοντες ἀνάγνωθι ταῦτα καὶ ἔρεῖ οὐ δύναμαι ἀναγνῶναι ἐσφράγισται γάρ **12** καὶ δοθήσεται τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς χεῖρας ἀνθρώπου μὴ ἐπισταμένου γράμματα καὶ ἔρεῖ αὐτῷ ἀνάγνωθι τοῦτο καὶ ἔρεῖ οὐκ ἐπίσταμαι γράμματα **13** καὶ εἶπεν κύριος ἐγγίξει μοι ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν τιμῶσίν με ἢ δὲ καρδίᾳ αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ μάτην δὲ σέβονται με διδάσκοντες ἐντάλματα ἀνθρώπων καὶ διδασκαλίας **14** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ προσθήσω τοῦ μεταθεῖναι τὸν λαὸν τοῦτον καὶ μεταθήσω αὐτοὺς καὶ ἀπολώ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν κρύψω **15** οὐαὶ οἱ βαθέως βουλήν ποιοῦντες καὶ οὐ διὰ κυρίου οὐαὶ οἱ ἐν κρυφῇ βουλήν ποιοῦντες καὶ ἔσται ἐν σκότει τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ ἐροῦσιν τίς ἡμᾶς ἐώρακεν καὶ τίς ἡμᾶς γνώσεται ἢ ἃ ἡμεῖς ποιοῦμεν **16** οὐχ ὡς ὁ πηλὸς τοῦ κεραμέως λογισθήσεσθε μὴ ἔρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι οὐ σύ με ἔπλασας ἢ τὸ ποίημα τῷ ποιήσαντι οὐ συνετῶς με ἐποίησας **17** οὐκέτι μικρὸν καὶ μετατεθήσεται ὁ Λίβανος ὡς τὸ ὄρος τὸ Χερμελ καὶ τὸ ὄρος τὸ Χερμελ εἰς δρυμὸν λογισθήσεται **18** καὶ ἀκούσονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κωφοὶ λόγους βιβλίου καὶ οἱ ἐν τῷ σκότει καὶ οἱ ἐν τῇ ὀμίχλῃ ὀφθαλμοὶ τυφλῶν βλέψονται

19 καὶ ἀγαλλιάσονται πτωχοὶ διὰ κύριον ἐν εὐφροσύνῃ καὶ οἱ ἀηλιπισμένοι τῶν ἀνθρώπων ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης **20** ἐξέλιπεν ἄνομος καὶ ἀπόλετο υπερήφανος καὶ ἐξωλεθρεύθησαν οἱ ἀνομοῦντες ἐπὶ κακίᾳ **21** καὶ οἱ ποιοῦντες ἁμαρτεῖν ἀνθρώπους ἐν λόγῳ πάντας δὲ τοὺς ἐλέγχοντας ἐν πύλαις πρόσκομμα θήσουσιν καὶ ἐπλαγίασαν ἐν ἀδίκοις δίκαιον **22** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Ιακωβ ὃν ἀφώρισεν ἐξ Αβρααμ οὐ νῦν αἰσχυνθήσεται Ιακωβ οὐδὲ νῦν τὸ πρόσωπον μεταβαλεῖ Ισραηλ **23** ἀλλ' ὅταν ἴδωσιν τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ ἔργα μου δι' ἐμὲ ἀγιάσουσιν τὸ ὄνομά μου καὶ ἀγιάσουσιν τὸν ἅγιον Ιακωβ καὶ τὸν θεὸν τοῦ Ισραηλ φοβηθήσονται **24** καὶ γνώσονται οἱ τῷ πνεύματι πλανώμενοι σύνεσιν οἱ δὲ γογγύζοντες μαθήσονται ὑπακούειν καὶ αἱ γλώσσαι αἱ ψελλίζουσαι μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην

30 οὐαὶ τέκνα ἀποστάται τάδε λέγει κύριος ἐποίησατε βουλήν οὐ δι' ἐμοῦ καὶ συνθήκας οὐ διὰ τοῦ πνεύματός μου προσθεῖναι ἁμαρτίας ἐφ' ἁμαρτίαις **2** οἱ πορευόμενοι καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον ἐμὲ δὲ οὐκ ἐπηρώτησαν τοῦ βοηθηθῆναι ὑπὸ Φαραω καὶ σκεπασθῆναι ὑπὸ Αἰγυπτίων **3** ἔσται γὰρ ὑμῖν ἡ σκέπη Φαραω εἰς αἰσχύνην καὶ τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' Αἴγυπτον ὄνειδος **4** ὅτι εἰσὶν ἐν Τάνει ἀρχηγοὶ ἄγγελοι πονηροὶ μάτην κοπιάσουσιν **5** πρὸς λαόν ὃς οὐκ ὠφελήσει αὐτοὺς οὔτε εἰς βοήθειαν οὔτε εἰς ὠφέλειαν ἀλλὰ εἰς αἰσχύνην καὶ ὄνειδος **6** ἢ ὄρασις τῶν τετραπόδων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῇ θλίψει καὶ τῇ στενοχωρίᾳ λέων καὶ σκύμνος λέοντος ἐκεῖθεν καὶ ἀσπίδες καὶ ἔκγονα ἀσπίδων πετομένων οἱ ἔφερον ἐπ' ὄνων καὶ καμήλων τὸν πλοῦτον αὐτῶν πρὸς ἔθνος ὃ οὐκ ὠφελήσει αὐτοὺς εἰς βοήθειαν ἀλλὰ εἰς αἰσχύνην καὶ ὄνειδος **7** Αἰγύπτιοι μάταια καὶ κενὰ ὠφελήσουσιν ὑμᾶς ἀπάγγελον αὐτοῖς ὅτι ματαῖα ἢ παράκλησις ὑμῶν αὕτη **8** νῦν οὖν

καθίσας γράψον ἐπὶ πυξίου ταῦτα καὶ εἰς βιβλίον
ὅτι ἔσται εἰς ἡμέρας καιρῶν ταῦτα καὶ ἕως εἰς
τὸν αἰῶνα **9** ὅτι λαὸς ἀπειθήσ ἐστιν υἱοὶ ψευδεῖς
οἱ οὐκ ἠβούλοντο ἀκούειν τὸν νόμον τοῦ θεοῦ
10 οἱ λέγοντες τοῖς προφήταις μὴ ἀναγγέλλετε
ἡμῖν καὶ τοῖς τὰ ὄραματα ὀρώσιν μὴ λαλεῖτε
ἡμῖν ἀλλὰ ἡμῖν λαλεῖτε καὶ ἀναγγέλλετε ἡμῖν
ἐτέραν πλάνησιν **11** καὶ ἀποστρέψατε ἡμᾶς ἀπὸ
τῆς ὁδοῦ ταύτης ἀφέλετε ἀφ' ἡμῶν τὸν τρίβον
τοῦτον καὶ ἀφέλετε ἀφ' ἡμῶν τὸν ἅγιον τοῦ
Ισραηλ **12** διὰ τοῦτο οὕτως λέγει κύριος ὁ ἅγιος
τοῦ Ισραηλ ὅτι ἠπειθήσατε τοῖς λόγοις τούτοις
καὶ ἠλίπισατε ἐπὶ ψεύδει καὶ ὅτι ἐγόγγυσας καὶ
πεποιθῶς ἐγένου ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ **13** διὰ
τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἡ ἀμαρτία αὕτη ὡς τεῖχος
πίπτον παραχρῆμα πόλεως ὀχυρᾶς ἐαλωκυίας ἧς
παραχρῆμα πάρεστιν τὸ πτώμα **14** καὶ τὸ πτώμα
αὐτῆς ἔσται ὡς σύντριμμα ἀγγείου ὀστρακίνου
ἐκ κεραμίου λεπτὰ ὥστε μὴ εὐρεῖν ἐν αὐτοῖς
ὀστρακον ἐν ᾧ πῦρ ἀρεῖς καὶ ἐν ᾧ ἀποσυριεῖς
ὔδωρ μικρόν **15** οὕτω λέγει κύριος ὁ ἅγιος τοῦ
Ισραηλ ὅταν ἀποστραφεῖς στενάξῃς τότε σωθήσῃ
καὶ γνώσῃ ποῦ ἦσθα ὅτε ἐπεποιθεις ἐπὶ τοῖς
ματαίοις ματαία ἢ ἰσχύς ὑμῶν ἐγενήθη καὶ οὐκ
ἠβούλεσθε ἀκούειν **16** ἀλλ' εἶπατε ἐφ' ἵππων
φευξόμεθα διὰ τοῦτο φεύξεσθε καὶ εἶπατε ἐπὶ
κούφοις ἀναβάται ἐσόμεθα διὰ τοῦτο κούφοι
ἔσονται οἱ διώκοντες ὑμᾶς **17** διὰ φωνὴν ἐνὸς
φεύζονται χίλιοι καὶ διὰ φωνὴν πέντε φεύζονται
πολλοὶ ἕως ἂν καταλειφθῆτε ὡς ἰστός ἐπ' ὄρους
καὶ ὡς σημαίαν φέρων ἐπὶ βουνοῦ **18** καὶ πάλιν
μενεῖ ὁ θεὸς τοῦ οἰκτιρῆσαι ὑμᾶς καὶ διὰ τοῦτο
ὑψωθήσεται τοῦ ἐλεῆσαι ὑμᾶς διότι κριτὴς κύριος
ὁ θεὸς ἡμῶν ἐστὶν καὶ ποῦ καταλείψετε τὴν
δόξαν ὑμῶν μακάριοι οἱ ἐμμένοντες ἐν αὐτῷ **19**
διότι λαὸς ἅγιος ἐν Σιων οἰκήσῃ καὶ Ἱερουσαλημ
κλαυθμῷ ἔκλαυσεν ἐλέησόν με ἐλέησει σε τὴν
φωνὴν τῆς κραυγῆς σου ἡνίκα εἶδεν ἐπήκουσέν
σου **20** καὶ δώσει κύριος ὑμῖν ἄρτον θλίψεως

καὶ ὔδωρ στενόν καὶ οὐκέτι μὴ ἐγγίσωσιν σοι οἱ
πλανῶντές σε ὅτι οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται τοὺς
πλανῶντάς σε **21** καὶ τὰ ὠτά σου ἀκούσονται
τοὺς λόγους τῶν ὀπίσω σε πλανησάντων οἱ
λέγοντες αὕτη ἡ ὁδὸς πορευθῶμεν ἐν αὐτῇ εἴτε
δεξιὰ εἴτε ἀριστερά **22** καὶ ἐξαρεῖς τὰ εἶδωλα τὰ
περιηργυρωμένα καὶ τὰ περικεχρωσμένα λεπτὰ
ποιήσεις καὶ λικμήσεις ὡς ὔδωρ ἀποκαθημένης
καὶ ὡς κόπρον ὤσεις αὐτά **23** τότε ἔσται ὁ
ὑετὸς τῷ σπέρματι τῆς γῆς σου καὶ ὁ ἄρτος
τοῦ γενήματος τῆς γῆς σου ἔσται πλησμονὴ
καὶ λιπαρός καὶ βοσκηθήσεται σου τὰ κτήνη
τῆ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τόπον πίονα καὶ εὐρύχωρον
24 οἱ ταῦροι ὑμῶν καὶ οἱ βόες οἱ ἐργαζόμενοι
τὴν γῆν φάγονται ἄχυρα ἀναπεποιημένα ἐν
κριθῇ λελικμημένα **25** καὶ ἔσται ἐπὶ παντὸς
ὄρους ὑψηλοῦ καὶ ἐπὶ παντὸς βουνοῦ μετώρου
ὔδωρ διαπορευόμενον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅταν
ἀπόλωνται πολλοὶ καὶ ὅταν πέσωσιν πύργοι **26**
καὶ ἔσται τὸ φῶς τῆς σελήνης ὡς τὸ φῶς τοῦ
ἡλίου καὶ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἔσται ἑπταπλάσιον
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν ἰάσῃται κύριος τὸ σύντριμμα
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ τὴν ὀδύνην τῆς πληγῆς σου
ιάσεται **27** ἰδοὺ τὸ ὄνομα κυρίου διὰ χρόνου
ἔρχεται πολλοῦ καιόμενος ὁ θυμὸς μετὰ δόξης
τὸ λόγιον τῶν χειλέων αὐτοῦ τὸ λόγιον ὀργῆς
πληρὲς καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ ὡς πῦρ ἔδεται **28**
καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὡς ὔδωρ ἐν φάραγγι σῦρον
ἵξει ἕως τοῦ τραχήλου καὶ διαيرهθήσεται τοῦ
ἔθνη ταραξάει ἐπὶ πλανήσει ματαία καὶ διώξεται
αὐτοὺς πλάνησις καὶ λήμψεται αὐτοὺς κατὰ
πρόσωπον αὐτῶν **29** μὴ διὰ παντὸς δεῖ ὑμᾶς
εὐφραίνεσθαι καὶ εἰσπορεύεσθαι εἰς τὰ ἅγια
μου διὰ παντὸς ὡσεὶ ἐορτάζοντας καὶ ὡσεὶ
εὐφραινομένους εἰσελθεῖν μετὰ αὐλοῦ εἰς τὸ
ὄρος τοῦ κυρίου πρὸς τὸν θεὸν τοῦ Ισραηλ **30** καὶ
ἀκουστὴν ποιήσει ὁ θεὸς τὴν δόξαν τῆς φωνῆς
αὐτοῦ καὶ τὸν θυμὸν τοῦ βραχίονος αὐτοῦ δεῖξει
μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς καὶ φλογὸς κατεσθιούσης

κεραυνώσει βιαίως και ως ύδωρ και χάλαζα συγκαταφερομένη βία **31** δια γάρ φωνήν κυρίου ήττηθήσονται Ἀσσύριοι τῇ πληγῇ ἣ ἂν πατάξῃ αὐτούς **32** και ἔσται αὐτῶ κυκλόθεν ὅθεν ἦν αὐτῶ ἡ ἐλπίς τῆς βοηθείας ἐφ' ἣ αὐτὸς ἐπεποιθεῖ αὐτοὶ μετὰ αὐλῶν και κιθάρας πολεμήσουσιν αὐτὸν ἐκ μεταβολῆς **33** σὺ γὰρ πρὸ ἡμερῶν ἀπαιτηθῆσῃ μὴ και σοὶ ἡτοιμάσθη βασιλεύειν φάραγμα βαθεῖαν ζύλα κείμενα πῦρ και ζύλα πολλά ὁ θυμὸς κυρίου ως φάραγξ ὑπὸ θείου καιομένη

31 οὐαὶ οἱ καταβαίνοντες εἰς Αἴγυπτον ἐπὶ βοήθειαν οἱ ἐφ' ἵπποις πεποιοῦτες και ἐφ' ἄρμασιν ἔστιν γὰρ πολλά και ἐφ' ἵπποις πληθοσ σφόδρα και οὐκ ἦσαν πεποιοῦτες ἐπὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ και τὸν θεὸν οὐκ ἐξεζήτησαν **2** και αὐτὸς σοφὸς ἦγεν ἐπ' αὐτούς κακά και ὁ λόγος αὐτοῦ οὐ μὴ ἀθετηθῇ και ἐπαναστήσεται ἐπ' οἴκους ἀνθρώπων πονηρῶν και ἐπὶ τὴν ἐλπίδα αὐτῶν τὴν ματαίαν **3** Αἰγύπτιον ἄνθρωπον και οὐ θεὸν ἵππων σάρκασ και οὐκ ἔστιν βοήθεια ὁ δὲ κύριος ἐπάξει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς και κοπιάσουσιν οἱ βοηθοῦντες και ἅμα πάντες ἀπολοῦνται **4** ὅτι οὕτως εἶπέν μοι κύριος ὄν τρόπον ἐὰν βοήσῃ ὁ λέων ἡ ὁ σκύμνος ἐπὶ τῇ θήρᾳ ἡ ἔλαβεν και κεκράξῃ ἐπ' αὐτῇ ἕως ἂν ἐμπλησθῇ τὰ ὄρη τῆσ φωνῆσ αὐτοῦ και ήττήθησαν και τὸ πλῆθος τοῦ θυμοῦ ἐπτοήθησαν οὕτως καταβήσεται κύριος σαβαωθ ἐπιστρατεῦσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σιων ἐπὶ τὰ ὄρη αὐτῆσ **5** ως ὄρνεα πετόμενα οὕτως ὑπερασπιεῖ κύριος ὑπὲρ Ἰερουσαλημ και ἐξελεῖται και περιποιήσεται και σώσει **6** ἐπιστράφητε οἱ τὴν βαθεῖαν βουλήν βουλευόμενοι και ἄνομον **7** ὅτι τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνη ἀπαρνήσονται οἱ ἄνθρωποι τὰ χειροποίητα αὐτῶν τὰ ἀργυρᾶ και τὰ χρυσᾶ ἃ ἐποίησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν **8** και πεσεῖται Ἀσσοῦρ οὐ μάχαιρα ἀνδρὸς οὐδὲ μάχαιρα ἀνθρώπου καταφάγεται αὐτόν και φεύξεται οὐκ ἀπὸ

προσώπου μαχαίρας οἱ δὲ νεανίσκοι ἔσονται εἰς ήττημα **9** πέτρα γὰρ περιλημφθήσονται ως χάρακι και ήττηθήσονται ὁ δὲ φεύγων ἀλώσεται τάδε λέγει κύριος μακάριος ὃς ἔχει ἐν Σιων σπέρμα και οἰκίους ἐν Ἰερουσαλημ

32 ἰδοὺ γὰρ βασιλεὺς δίκαιος βασιλεύσει και ἄρχοντες μετὰ κρίσεωσ ἄρξουσιν **2** και ἔσται ὁ ἄνθρωπος κρύπτων τοὺς λόγους αὐτοῦ και κρυβήσεται ως ἄφ' ὕδατος φερομένου και φανήσεται ἐν Σιων ως ποταμὸς φερόμενος ἔνδοξος ἐν γῆ διψώσῃ **3** και οὐκέτι ἔσονται πεποιοῦτες ἐπ' ἀνθρώποις ἀλλὰ τὰ ὄτα δώσουσιν ἀκούειν **4** και ἡ καρδία τῶν ἀσθενούντων προσέξει τοῦ ἀκούειν και αἱ γλῶσσαι αἱ ψελλίζουσαι ταχὺ μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην **5** και οὐκέτι μὴ εἴπωσιν τῶ μωρῶ ἄρχειν και οὐκέτι μὴ εἴπωσιν οἱ ὑπηρέται σου σίγα **6** ὁ γὰρ μωρὸς μωρὰ λαλήσει και ἡ καρδία αὐτοῦ μάταια νοήσει τοῦ συντελεῖν ἄνομα και λαλεῖν πρὸς κύριον πλάνησιν τοῦ διασπεῖραι ψυχὰσ πεινώσασ και τὰσ ψυχὰσ τὰσ διψώσασ κενὰσ ποιῆσαι **7** ἡ γὰρ βουλή τῶν πονηρῶν ἄνομα βουλευέσεται καταφθεῖραι ταπεινοὺς ἐν λόγοις ἀδίκτοις και διασκεδάσαι λόγους ταπεινῶν ἐν κρίσει **8** οἱ δὲ εὐσεβεῖς συνετὰ ἐβουλεύσαντο και αὐτῇ ἡ βουλή μενεῖ **9** γυναῖκες πλούσαι ἀνάστητε και ἀκούσατε τῆσ φωνῆσ μου θυγατέρες ἐν ἐλπίδι ἀκούσατε τοὺς λόγους μου **10** ἡμέρας ἐνιαυτοῦ μνεῖαν ποιήσασθε ἐν ὀδύνῃ μετ' ἐλπίδοσ ἀνήλωται ὁ τρύγητοσ πέπαυται ὁ σπόροσ και οὐκέτι μὴ ἔλθῃ **11** ἔκστητε λυπήθητε αἱ πεποιοῦται ἐκδύσασθε γυμναὶ γένεσθε περιζώσασθε σάκκοὺς τὰσ ὀσφύασ **12** και ἐπὶ τῶν μαστῶν κόπτεσθε ἀπὸ ἀγροῦ ἐπιθυμήματοσ και ἀμπέλου γενήματοσ **13** ἡ γῆ τοῦ λαοῦ μου ἄκανθα και χόρτοσ ἀναβήσεται και ἐκ πάσῃσ οἰκίασ εὐφροσύνη ἀρθήσεται πόλις πλουσία **14** οἴκοι ἐγκαταλελειμμένοι πλοῦτον πόλεωσ και οἴκοὺς ἐπιθυμητοὺς ἀφήσουσιν και ἔσονται αἱ κῶμαι σπήλαια ἕωσ τοῦ αἰῶνοσ

εὐφροσύνη ὄνων ἀγρίων βοσκήματα ποιμένων
15 ἕως ἂν ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ἀφ' ὑψηλοῦ
καὶ ἔσται ἔρημος ὁ Χερμελ καὶ ὁ Χερμελ εἰς
δρυμὸν λογισθήσεται 16 καὶ ἀναπαύσεται ἐν τῇ
ἐρήμῳ κρίμα καὶ δικαιοσύνη ἐν τῷ Καρμήλῳ
κατοικήσει 17 καὶ ἔσται τὰ ἔργα τῆς δικαιοσύνης
εἰρήνη καὶ κρατήσῃ ἡ δικαιοσύνη ἀνάπαυσιν καὶ
πεποιθότες ἕως τοῦ αἰῶνος 18 καὶ κατοικήσῃ
ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐν πόλει εἰρήνης καὶ ἐνοικήσῃ
πεποιθώς καὶ ἀναπαύσονται μετὰ πλοῦτου 19
ἡ δὲ χάλαζα ἐὰν καταβῇ οὐκ ἐφ' ὑμᾶς ἦξει
καὶ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τοῖς δρυμοῖς
πεποιθότες ὡς οἱ ἐν τῇ πεδινῇ 20 μακάριοι οἱ
σπεύροντες ἐπὶ πᾶν ὕδωρ οὗ βουῶν καὶ ὄνος πατεῖ

33 οὐαὶ τοῖς ταλαιπωροῦσιν ὑμᾶς ὑμᾶς δὲ
οὐδεὶς ποιεῖ ταλαιπώρους καὶ ὁ ἀθετῶν
ὑμᾶς οὐκ ἀθετεῖ ἀλώσονται οἱ ἀθετοῦντες
καὶ παραδοθήσονται καὶ ὡς σῆς ἐπὶ ἱματίου
οὕτως ἡττηθήσονται 2 κύριε ἐλέησον ἡμᾶς ἐπὶ
σοὶ γὰρ πεποιθήκαμεν ἐγενήθη τὸ σπέρμα τῶν
ἀπειθούτων εἰς ἀπώλειαν ἡ δὲ σωτηρία ἡμῶν
ἐν καιρῷ θλίψεως 3 διὰ φωνὴν τοῦ φόβου
σου ἐξέστησαν λαοὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου καὶ
διεσπάρησαν τὰ ἔθνη 4 νῦν δὲ συναχθήσεται
τὰ σκῦλα ὑμῶν μικροῦ καὶ μεγάλου ὄν τρόπον
ἐὰν τις συναγάγῃ ἀκρίδας οὕτως ἐμπαίζουσιν
ὑμῖν 5 ἅγιος ὁ θεὸς ὁ κατοικῶν ἐν ὑψηλοῖς
ἐνεπλήσθη Σιων κρίσεως καὶ δικαιοσύνης 6
ἐν νόμῳ παραδοθήσονται ἐν θησαυροῖς ἡ
σωτηρία ἡμῶν ἐκεῖ σοφία καὶ ἐπιστήμη καὶ
εὐσέβεια πρὸς τὸν κύριον οὗτοί εἰσιν θησαυροὶ
δικαιοσύνης 7 ἰδοὺ δὴ ἐν τῷ φόβῳ ὑμῶν αὐτοὶ
φοβηθήσονται οὐς ἐφοβεῖσθε φοβηθήσονται ἀφ'
ὑμῶν ἄγγελοι γὰρ ἀποσταλήσονται ἀξιοῦντες
εἰρήνην πικρῶς κλαίοντες παρακαλοῦντες
εἰρήνην 8 ἐρημωθήσονται γὰρ αἱ τούτων ὁδοὶ
πέπαυται ὁ φόβος τῶν ἐθνῶν καὶ ἡ πρὸς τούτους
διαθήκη αἵρεται καὶ οὐ μὴ λογίσσηθε αὐτούς
ἀνθρώπους 9 ἐπένησεν ἡ γῆ ἠσχύνη ὁ Λίβανος

ἔλη ἐγένετο ὁ Σαρων φανερὰ ἔσται ἡ Γαλιλαία
καὶ ὁ Κάρμηλος 10 νῦν ἀναστήσομαι λέγει κύριος
νῦν δοξαστήσομαι νῦν ὑψωθήσομαι 11 νῦν
ὄψεσθε νῦν αἰσθηθήσεσθε ματαία ἔσται ἡ ἰσχύς
τοῦ πνεύματος ὑμῶν πῦρ ὑμᾶς κατέδεται 12 καὶ
ἔσονται ἔθνη κατακεκαυμένα ὡς ἄκανθα ἐν ἀγρῷ
ἐρριμμένη καὶ κατακεκαυμένη 13 ἀκούσονται οἱ
πόρρωθεν ἃ ἐποίησα γνῶσονται οἱ ἐγγίζοντες
τὴν ἰσχύν μου 14 ἀπέστησαν οἱ ἐν Σιων ἄνομοι
λήμψεται τρόμος τοὺς ἀσεβεῖς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν
ὅτι πῦρ καίεται τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν τὸν τόπον τὸν
αἰώνιον 15 πορευόμενος ἐν δικαιοσύνῃ λαλῶν
εὐθεῖαν ὁδὸν μισῶν ἀνομίαν καὶ ἀδικίαν καὶ
τὰς χεῖρας ἀποσειόμενος ἀπὸ δώρων βαρύνων
τὰ ὦτα ἵνα μὴ ἀκούσῃ κρίσιν αἵματος καμμύων
τοὺς ὀφθαλμοὺς ἵνα μὴ ἴδῃ ἀδικίαν 16 οὗτος
οἰκήσει ἐν ὑψηλῷ σπηλαίῳ πέτρας ἰσχυρᾶς ἄρτος
αὐτῷ δοθήσεται καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πιστόν 17
βασιλέα μετὰ δόξης ὄψεσθε καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
ὑμῶν ὄψονται γῆν πόρρωθεν 18 ἡ ψυχὴ ὑμῶν
μελετήσῃ φόβον ποῦ εἰσιν οἱ γραμματικοὶ ποῦ
εἰσιν οἱ συμβουλευόντες ποῦ ἔστιν ὁ ἀριθμῶν
τοὺς τρεφομένους 19 μικρὸν καὶ μέγαν λαόν
ᾧ οὐ συνεβουλεύσαντο οὐδὲ ἦδει βαθύφωνον
ὥστε μὴ ἀκοῦσαι λαὸς πεφασυλισμένος καὶ οὐκ
ἔστιν τῷ ἀκούοντι σύνεσις 20 ἰδοὺ Σιων ἡ
πόλις τὸ σωτήριον ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ σου
ὄψονται Ἱερουσαλημ πόλις πλουσία σκηναὶ αἱ οὐ
μὴ σεισθῶσιν οὐδὲ μὴ κινηθῶσιν οἱ πάσσαλοι
τῆς σκηνῆς αὐτῆς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον οὐδὲ
τὰ σχοινία αὐτῆς οὐ μὴ διαρραγῶσιν 21 ὅτι
τὸ ὄνομα κυρίου μέγα ὑμῖν τόπος ὑμῖν ἔσται
ποταμοὶ καὶ δώρυγες πλατεῖς καὶ εὐρύχωροι
οὐ πορεύσῃ ταύτην τὴν ὁδὸν οὐδὲ πορεύσεται
πλοῖον ἐλαῦνον 22 ὁ γὰρ θεὸς μου μέγας ἔστιν
οὐ παρελεύσεται με κύριος κριτῆς ἡμῶν κύριος
ἄρχων ἡμῶν κύριος βασιλεὺς ἡμῶν κύριος οὗτος
ἡμᾶς σώσει 23 ἐρράγησαν τὰ σχοινία σου ὅτι
οὐκ ἐνίσχυσεν ὁ ἰστός σου ἔκλινεν οὐ χαλάσει

τὰ ἰστία οὐκ ἀρεῖ σημεῖον ἕως οὗ παραδοθῆ
εἰς προνομήν τοίνυν πολλοὶ χωλοὶ προνομήν
ποιήσουσιν **24** καὶ οὐ μὴ εἴπη κοπιῶ ὁ λαὸς ὁ
ἐνοικῶν ἐν αὐτοῖς ἀφέθη γὰρ αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία

34 προσαγάγετε ἔθνη καὶ ἀκούσατε ἄρχοντες
ἀκουσάτω ἡ γῆ καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἡ οἰκουμένη
καὶ ὁ λαὸς ὁ ἐν αὐτῇ **2** διότι θυμὸς κυρίου ἐπὶ
πάντα τὰ ἔθνη καὶ ὀργὴ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν
τοῦ ἀπολέσαι αὐτοὺς καὶ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς
σφαγὴν **3** οἱ δὲ τραυματῖαι αὐτῶν ῥιφήσονται
καὶ οἱ νεκροὶ καὶ ἀναβήσεται αὐτῶν ἡ ὁσμὴ καὶ
βραχίσηται τὰ ὄρη ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν **4** καὶ
ἐλιγίσηται ὁ οὐρανὸς ὡς βιβλίον καὶ πάντα τὰ
ἄστρα πεσεῖται ὡς φύλλα ἐξ ἀμπέλου καὶ ὡς
πίπτει φύλλα ἀπὸ συκῆς **5** ἐμεθύσθη ἡ μάχαιρά
μου ἐν τῷ οὐρανῷ ἰδοὺ ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν
καταβήσεται καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν τῆς ἀπωλείας μετὰ
κρίσεως **6** ἡ μάχαιρα κυρίου ἐνεπλήσθη αἵματος
ἐπαχύνθη ἀπὸ στέατος ἀρνῶν καὶ ἀπὸ στέατος
τράγων καὶ κριῶν ὅτι θυσία κυρίῳ ἐν Βοσορ καὶ
σφαγὴ μεγάλη ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ **7** καὶ συμπεσοῦνται
οἱ ἄδρῳι μετ' αὐτῶν καὶ οἱ κριοὶ καὶ οἱ ταῦροι
καὶ μεθυσθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ
ἀπὸ τοῦ στέατος αὐτῶν ἐμπλησθήσεται **8** ἡμέρα
γὰρ κρίσεως κυρίου καὶ ἐνιαυτὸς ἀνταποδόσεως
κρίσεως Σιων **9** καὶ στραφήσονται αὐτῆς αἱ
φάραγγες εἰς πίσσαν καὶ ἡ γῆ αὐτῆς εἰς θεῖον
καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ γῆ καιομένη ὡς πίσσα **10**
νυκτὸς καὶ ἡμέρας καὶ οὐ σβεσθήσεται εἰς
τὸν αἰῶνα χρόνον καὶ ἀναβήσεται ὁ καπνὸς
αὐτῆς ἄνω εἰς γενεὰς ἐρημωθήσεται καὶ εἰς
χρόνον πολὺν **11** καὶ κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ
ὄρνεα καὶ ἐχῖνοι καὶ ἴβεις καὶ κόρακες καὶ
ἐπιβληθήσεται ἐπ' αὐτὴν σπαρτίον γεωμετρίας
ἐρήμου καὶ ὄνοκένταυροι οἰκήσουσιν ἐν αὐτῇ **12**
οἱ ἄρχοντες αὐτῆς οὐκ ἔσονται οἱ γὰρ βασιλεῖς
αὐτῆς καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῆς καὶ οἱ μεγιστᾶνες
αὐτῆς ἔσονται εἰς ἀπώλειαν **13** καὶ ἀναφύσει
εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν ἀκάνθινα ξύλα καὶ εἰς τὰ

ὄχυρώματα αὐτῆς καὶ ἔσται ἔπαυλις σειρήνων καὶ
αὐλὴ στρουθῶν **14** καὶ συναντήσουσιν δαιμόνια
ὄνοκενταῦροι καὶ βοήσουσιν ἕτερος πρὸς τὸν
ἕτερον ἐκεῖ ἀναπαύσονται ὄνοκένταυροι εὖρον
γὰρ αὐτοῖς ἀνάπαυσιν **15** ἐκεῖ ἐνόσσευσεν ἐχθίος
καὶ ἔσωσεν ἡ γῆ τὰ παιδία αὐτῆς μετὰ ἀσφαλείας
ἐκεῖ ἔλαφοι συνήνητησαν καὶ εἶδον τὰ πρόσωπα
ἀλλήλων **16** ἀριθμῶ παρήλθον καὶ μία αὐτῶν
οὐκ ἀπώλετο ἑτέρα τὴν ἑτέραν οὐκ ἐζήτησαν ὅτι
κύριος ἐνετείλατο αὐτοῖς καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ
συνήγαγεν αὐτάς **17** καὶ αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς
κλήρους καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ διεμέρισεν βόσκεισθαι
εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον κληρονομήσετε εἰς γενεὰς
γενεῶν ἀναπαύσονται ἐπ' αὐτῆς

35 εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα ἀγαλλιάσθω
ἔρημος καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον **2** καὶ
ἐξανθήσει καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ
Ιορδάνου καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ
καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου καὶ ὁ λαὸς μου
ὄψεται τὴν δόξαν κυρίου καὶ τὸ ὕψος τοῦ
θεοῦ **3** ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμένα καὶ γόνата
παραλελυμένα **4** παρακαλέσατε οἱ ὀλιγόψυχοι
τῇ διανοίᾳ ἰσχύσατε μὴ φοβεῖσθε ἰδοὺ ὁ θεὸς
ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσιν καὶ ἀνταποδώσει
αὐτὸς ἡξει καὶ σώσει ἡμᾶς **5** τότε ἀνοιχθήσονται
ὀφθαλμοὶ τυφλῶν καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται **6**
τότε ἀλείται ὡς ἔλαφος ὁ χωλὸς καὶ τρανὴ ἔσται
γλῶσσα μογιάλων ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ
ὔδωρ καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψῶση **7** καὶ ἡ ἄνδρος
ἔσται εἰς ἔλη καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ
ὔδατος ἔσται ἐκεῖ εὐφροσύνη ὀρνέων ἔπαυλις
καλάμου καὶ ἔλη **8** ἐκεῖ ἔσται ὁδὸς καθαρὰ καὶ
ὁδὸς ἀγία κληθήσεται καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ
ἀκάθαρτος οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος οἱ
δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς καὶ οὐ
μὴ πλανηθῶσιν **9** καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων οὐδὲ
τῶν θηρίων τῶν πονηρῶν οὐ μὴ ἀναβῆ ἔπ'
αὐτὴν οὐδὲ μὴ εὐρεθῆ ἐκεῖ ἀλλὰ πορεύσονται
ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι **10** καὶ συνηγμένοι διὰ

κύριον ἀποστραφήσονται καὶ ἴξουσιν εἰς Σιων μετ' εὐφροσύνης καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν ἐπὶ γὰρ κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα καὶ εὐφροσύνη καταλήμψεται αὐτούς ἀπέδρα ὀδύνη καὶ λύπη καὶ στεναγμός

36 καὶ ἐγένετο τοῦ τεσσαρεσκαιδεκάτου ἔτους βασιλεύοντος Εζεκίου ἀνέβη Σενναχηριμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς Ιουδαίας τὰς ὄχυράς καὶ ἔλαβεν αὐτάς 2 καὶ ἀπέστειλεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων Ραφακην ἐκ Λαχίς εἰς Ιερουσαλημ πρὸς τὸν βασιλέα Εζεκίαν μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ ἔστη ἐν τῷ ὑδραγωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς ἄνω ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφῆως 3 καὶ ἐξῆλθεν πρὸς αὐτὸν Ελιακιμ ὁ τοῦ Χελκιου ὁ οἰκονόμος καὶ Σομνας ὁ γραμματεὺς καὶ Ιωαχ ὁ τοῦ Ασαφ ὁ ὑπομνηματογράφος 4 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ραφακῆς εἶπατε Εζεκια τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀσσυρίων τί πεποιθὼς εἶ 5 μὴ ἐν βουλήῃ ἢ λόγοις χειλέων παράταξις γίνεται καὶ νῦν ἐπὶ τίνι πέποιθας ὅτι ἀπειθεῖς μοι 6 ἰδοὺ πεποιθὼς εἶ ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην ταύτην ἐπ' Αἴγυπτον ὃς ἂν ἐπ' αὐτὴν ἐπιστηρισθῆ εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ οὕτως ἐστὶν Φαραω βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ 7 εἰ δὲ λέγετε ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν πεποιθήμεν 8 νῦν μείχθητε τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων καὶ δώσω ὑμῖν δισχιλίαν ἵππον εἰ δυνήσεσθε δοῦναι ἀναβάτας ἐπ' αὐτούς 9 καὶ πῶς δύνασθε ἀποστρέψαι εἰς πρόσωπον τοπάρχου ἐνός οἰκέται εἰσὶν οἱ πεποιθότες ἐπ' Αἰγυπτίους εἰς ἵππον καὶ ἀναβάτην 10 καὶ νῦν μὴ ἄνευ κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὴν χώραν ταύτην πολεμήσαι αὐτήν 11 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ελιακιμ καὶ Σομνας καὶ Ιωαχ λάλησον πρὸς τοὺς παῖδάς σου Συριστί ἀκούομεν γὰρ ἡμεῖς καὶ μὴ λάλει πρὸς ἡμᾶς Ιουδαῖστί καὶ ἴνα τί λαλεῖς εἰς τὰ ὠτα τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐπὶ τῷ τείχει 12 καὶ εἶπεν Ραφακῆς πρὸς αὐτούς μὴ πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν ἢ πρὸς ὑμᾶς ἀπέσταλκέν

με ὁ κύριός μου λαλήσαι τοὺς λόγους τούτους οὐχὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθημένους ἐπὶ τῷ τείχει ἵνα φάγωσιν κόπρον καὶ πῖωσιν οὔρον μεθ' ὑμῶν ἅμα 13 καὶ ἔστη Ραφακῆς καὶ ἐβόησεν φωνῇ μεγάλη Ιουδαῖστί καὶ εἶπεν ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου βασιλέως Ἀσσυρίων 14 τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Εζεκιας λόγοις οἳ οὐ δυνήσονται ῥύσασθαι ὑμᾶς 15 καὶ μὴ λεγέτω ὑμῖν Εζεκιας ὅτι ῥύσεται ὑμᾶς ὁ θεὸς καὶ οὐ μὴ παραδοθῆ ἢ πόλις αὕτη ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων 16 μὴ ἀκούετε Εζεκιου τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων εἰ βούλεσθε εὐλογηθῆναι ἐκπορεύεσθε πρὸς με καὶ φάγεσθε ἕκαστος τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ τὰς συκᾶς καὶ πίεσθε ὕδωρ τοῦ λάκκου ὑμῶν 17 ἕως ἂν ἔλθω καὶ λάβω ὑμᾶς εἰς γῆν ὡς ἡ γῆ ὑμῶν γῆ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἄρτων καὶ ἀμπελώνων 18 μὴ ὑμᾶς ἀπατάτω Εζεκιας λέγων ὁ θεὸς ὑμῶν ῥύσεται ὑμᾶς μὴ ἐρρύσαντο οἱ θεοὶ τῶν ἔθνῶν ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων 19 ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς Αιμαθ καὶ Αρφαθ καὶ ποῦ ὁ θεὸς τῆς πόλεως Σεφφαριμ μὴ ἐδύναντο ῥύσασθαι Σαμάρειαν ἐκ χειρὸς μου 20 τίς τῶν θεῶν πάντων τῶν ἔθνῶν τούτων ἐρρύσατο τὴν γῆν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς μου ὅτι ῥύσεται ὁ θεὸς Ιερουσαλημ ἐκ χειρὸς μου 21 καὶ ἐσιώπησαν καὶ οὐδεὶς ἀπεκρίθη αὐτῷ λόγον διὰ τὸ προστάξει τὸν βασιλέα μηδένα ἀποκριθῆναι 22 καὶ εἰσῆλθεν Ελιακιμ ὁ τοῦ Χελκιου ὁ οἰκονόμος καὶ Σομνας ὁ γραμματεὺς τῆς δυνάμεως καὶ Ιωαχ ὁ τοῦ Ασαφ ὁ ὑπομνηματογράφος πρὸς Εζεκιαν ἐσχισμένοι τοὺς χιτῶνας καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ τοὺς λόγους Ραφακου

37 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκούσῃ τὸν βασιλέα Εζεκιαν ἔσχισεν τὰ ἱμάτια καὶ σάκκον περιεβάλετο καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον κυρίου 2 καὶ ἀπέστειλεν Ελιακιμ τὸν οἰκονόμον καὶ Σομναν τὸν γραμματέα καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἱερέων περιβεβλημένους σάκκους πρὸς

Ἡσαιαν υἷὸν Ἀμωσ τὸν προφήτην **3** καὶ εἶπαν αὐτῷ τάδε λέγει Ἐζεκιας ἡμέρα θλίψεως καὶ ὄνειδισμοῦ καὶ ἐλεγμοῦ καὶ ὀργῆς ἡ σήμερον ἡμέρα ὅτι ἦκει ἡ ὥδιν τῇ τικτούσῃ ἰσχύν δὲ οὐκ ἔχει τοῦ τεκεῖν **4** εἰσακούσαι κύριος ὁ θεός σου τοὺς λόγους Ραφακου οὗς ἀπέστειλεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὄνειδίζειν θεὸν ζῶντα καὶ ὄνειδίζειν λόγους οὗς ἤκουσεν κύριος ὁ θεός σου καὶ δεηθήσῃ πρὸς κύριον τὸν θεὸν σου περὶ τῶν καταλειμμένων τούτων **5** καὶ ἤλθον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως πρὸς Ἡσαιαν **6** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαιας οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν τάδε λέγει κύριος μὴ φοβηθῆς ἀπὸ τῶν λόγων ᾧν ἤκουσας οὗς ὠνειδίσαν με οἱ πρέσβεις βασιλέως Ἀσσυρίων **7** ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβαλῶ εἰς αὐτὸν πνεῦμα καὶ ἀκούσας ἀγγελίαν ἀποστραφήσεται εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ καὶ πεσεῖται μαχαίρᾳ ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ **8** καὶ ἀπέστρεψεν Ραφακῆς καὶ κατέλαβεν πολιορκοῦντα τὸν βασιλέα Λομναν καὶ ἤκουσεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὅτι **9** ἐξήλθεν Θαρακα βασιλεὺς Αἰθίοπων πολιορκῆσαι αὐτόν καὶ ἀκούσας ἀπέστρεψεν καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἐζεκιαν λέγων **10** οὕτως ἐρεῖτε Ἐζεκια βασιλεῖ τῆς Ἰουδαίας μή σε ἀπατάτω ὁ θεός σου ἐφ' ᾧ πεποιθὼς εἶ ἐπ' αὐτῷ λέγων οὐ μὴ παραδοθῆ Ἱερουσαλημ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἀσσυρίων **11** ἢ οὐκ ἤκουσας ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων πᾶσαν τὴν γῆν ὡς ἀπώλεσαν **12** μὴ ἐρρύσαντο αὐτούς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν οὗς οἱ πατέρες μου ἀπώλεσαν τὴν τε Γωζαν καὶ Χαρραν καὶ Ραφες αἱ εἰσιν ἐν χώρᾳ Θεμαδ **13** ποῦ εἰσιν οἱ βασιλεῖς Αἰμαθ καὶ Ἀρφαθ καὶ πόλεως Σεφαριμ Ἀναγ Ουγαυα **14** καὶ ἔλαβεν Ἐζεκιας τὸ βιβλίον παρὰ τῶν ἀγγέλων καὶ ἤνοιξεν αὐτὸ ἐναντίον κυρίου **15** καὶ προσεύξατο Ἐζεκιας πρὸς κύριον λέγων **16** κύριε σαβαωθ ὁ θεός Ἰσραηλ ὁ καθηήμενος ἐπὶ τῶν χερουβιν σὺ θεός μόνος εἶ πάσης βασιλείας τῆς οἰκουμένης σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν **17** εἰσάκουσον

κύριε εἴσβλεψον κύριε καὶ ἰδὲ τοὺς λόγους οὗς ἀπέστειλεν Σενναχηριμ ὄνειδίζειν θεὸν ζῶντα **18** ἐπ' ἀληθείας γὰρ ἠρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὴν χώραν αὐτῶν **19** καὶ ἐνέβαλον τὰ εἶδωλα αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ οὐ γὰρ θεοὶ ἦσαν ἀλλὰ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων ξύλα καὶ λίθοι καὶ ἀπώλεσαν αὐτούς **20** σὺ δὲ κύριε ὁ θεός ἡμῶν σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν ἵνα γινῶ πᾶσα βασιλεία τῆς γῆς ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μόνος **21** καὶ ἀπεστάλη Ἡσαιας υἱὸς Ἀμωσ πρὸς Ἐζεκιαν καὶ εἶπεν αὐτῷ τάδε λέγει κύριος ὁ θεός Ἰσραηλ ἤκουσα ἃ προσήυξω πρὸς με περὶ Σενναχηριμ βασιλέως Ἀσσυρίων **22** οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ ὁ θεός ἐφάυλισέν σε καὶ ἐμυκτήρισέν σε παρθένος θυγάτηρ Σιων ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν ἐκίνησεν θυγάτηρ Ἱερουσαλημ **23** τίνα ὠνειδίσας καὶ παρώξυνας ἢ πρὸς τίνα ὑψώσας τὴν φωνήν σου καὶ οὐκ ἦρας εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμούς σου εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραηλ **24** ὅτι δι' ἀγγέλων ὠνειδίσας κύριον σὺ γὰρ εἶπας τῷ πλήθει τῶν ἀρμάτων ἐγὼ ἀνέβην εἰς ὕψος ὀρέων καὶ εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ Λιβάνου καὶ ἔκοψα τὸ ὕψος τῆς κέδρου αὐτοῦ καὶ τὸ κάλλος τῆς κυπαρίσσου καὶ εἰσῆλθον εἰς ὕψος μέρους τοῦ δρυμοῦ **25** καὶ ἔθηκα γέφυραν καὶ ἠρήμωσα ὕδατα καὶ πᾶσαν συναγωγὴν ὕδατος **26** οὐ ταῦτα ἤκουσας πάλαι ἃ ἐγὼ ἐποίησα ἐξ ἀρχαίων ἡμερῶν συντάξα νῦν δὲ ἐπέδειξα ἐξερημῶσαι ἔθνη ἐν ὄχυροῖς καὶ ἐνοικοῦντας ἐν πόλεσιν ὄχυραῖς **27** ἀνῆκα τὰς χεῖρας καὶ ἐξηράνθησαν καὶ ἐγένοντο ὡς χόρτος ξηρὸς ἐπὶ δωματίων καὶ ὡς ἄγρωστις **28** νῦν δὲ τὴν ἀνάπαυσίν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου καὶ τὴν εἴσοδόν σου ἐγὼ ἐπίσταμαι **29** ὁ δὲ θυμός σου ὃν ἐθυμώθης καὶ ἡ πικρία σου ἀνέβη πρὸς με καὶ ἐμβαλῶ φιμὸν εἰς τὴν ῥινά σου καὶ χαλινὸν εἰς τὰ χεῖλη σου καὶ ἀποστρέψω σε τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθες ἐν αὐτῇ **30** τοῦτο δέ σοι τὸ σημεῖον φάγε τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν ἃ ἔσπαρκας τῷ δὲ ἐνιαυτῷ τῷ δευτέρῳ τὸ κατάλειμμα τῷ δὲ τρίτῳ

σπείραντες ἀμήσατε καὶ φυτεύσατε ἀμπελώνας καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν **31** καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φυήσουσιν ρίζαν κάτω καὶ ποιήσουσιν σπέρμα ἄνω **32** ὅτι ἐξ Ἱερουσαλήμ ἐξελεύσονται οἱ καταλελειμμένοι καὶ οἱ σωζόμενοι ἐξ ὄρους Σιών ὁ ζῆλος κυρίου σαβαωθ ποιήσει ταῦτα **33** διὰ τοῦτο οὕτως λέγει κύριος ἐπὶ βασιλέα Ἀσσυρίων οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐδὲ μὴ βάλλῃ ἐπ' αὐτὴν βέλος οὐδὲ μὴ ἐπιβάλῃ ἐπ' αὐτὴν θυρεὸν οὐδὲ μὴ κυκλώσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακα **34** ἀλλὰ τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθεν ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται τὰδε λέγει κύριος **35** ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης τοῦ σώσαι αὐτὴν δι' ἐμὲ καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν παῖδά μου **36** καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος κυρίου καὶ ἀνείλεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδας καὶ ἐξαναστάντες τὸ πρωὶ εὗρον πάντα τὰ σώματα νεκρά **37** καὶ ἀποστραφεὶς ἀπῆλθεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ᾤκησεν ἐν Νινευῆ **38** καὶ ἐν τῷ αὐτῷ προσκυνεῖν ἐν τῷ οἴκῳ Νασαραχ τὸν παταχρον αὐτοῦ Ἀδραμελεχ καὶ Σαρασαρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν μαχαίραις αὐτοὶ δὲ διεσώθησαν εἰς Ἀρμενίαν καὶ ἐβασίλευσεν Ασσορδαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

38 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἐμαλακίσθη Ἐζεκιας ἕως θανάτου καὶ ἦλθεν πρὸς αὐτὸν Ἡσαιας υἱὸς Ἀμώς ὁ προφήτης καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τὰδε λέγει κύριος τάξι περὶ τοῦ οἴκου σου ἀποθνήσκεις γὰρ σὺ καὶ οὐ ζήσῃ **2** καὶ ἀπέστρεψεν Ἐζεκιας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον καὶ προσήυξατο πρὸς κύριον **3** λέγων μνήσθητι κύριε ὡς ἐπορεύθην ἐνώπιόν σου μετὰ ἀληθείας ἐν καρδίᾳ ἀληθινῇ καὶ τὰ ἄρεστὰ ἐνώπιόν σου ἐποίησα καὶ ἔκλαυσεν Ἐζεκιας κλαυθμῷ μεγάλῳ **4** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἡσαιαν λέγων **5** πορεύθητι καὶ εἶπὸν Ἐζεκια τὰδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς σου ἤκουσα τῆς φωνῆς τῆς προσευχῆς σου καὶ εἶδον τὰ δάκρυά σου ἰδοὺ προστίθιμι πρὸς τὸν χρόνον

σου ἕτη δέκα πέντε **6** καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων σώσω σε καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης ὑπερασπιῶ **7** τοῦτο δέ σοι τὸ σημεῖον παρὰ κυρίου ὅτι ὁ θεὸς ποιήσει τὸ ῥῆμα τοῦτο **8** τὴν σκιὰν τῶν ἀναβαθμῶν οὐς κατέβη ὁ ἥλιος τοὺς δέκα ἀναβαθμούς τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου ἀποστρέψω τὸν ἥλιον τοὺς δέκα ἀναβαθμούς καὶ ἀνέβη ὁ ἥλιος τοὺς δέκα ἀναβαθμούς οὐς κατέβη ἢ σκιά **9** προσευχὴ Ἐζεκιου βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἠνίκα ἐμαλακίσθη καὶ ἀνέστη ἐκ τῆς μαλακίας αὐτοῦ **10** ἐγὼ εἶπα ἐν τῷ ὕψει τῶν ἡμερῶν μου ἐν πύλαις ἄβου καταλείψω τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα (Sheol h7585) **11** εἶπα οὐκέτι μὴ ἴδω τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς οὐκέτι μὴ ἴδω ἄνθρωπον **12** ἐκ τῆς συγγενείας μου κατέλιπον τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς μου ἐξῆλθεν καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' ἐμοῦ ὥσπερ ὁ καταλύων σκηνὴν πῆξας τὸ πνεῦμά μου παρ' ἐμοὶ ἐγένετο ὡς ἰστός ἐρίθου ἐγγιζούσης ἐκτεμεῖν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ παρεδόθην **13** ἕως πρωὶ ὡς λέοντι οὕτως τὰ ὀσῆά μου συνέτριψεν ἀπὸ γὰρ τῆς ἡμέρας ἕως τῆς νυκτὸς παρεδόθην **14** ὡς χελιδῶν οὕτως φωνήσω καὶ ὡς περιστέρα οὕτως μελετήσω ἐξέλιπον γὰρ μου οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ βλέπειν εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὸν κύριον ὃς ἐξείλατό με **15** καὶ ἀφείλατό μου τὴν ὁδὸν τῆς ψυχῆς **16** κύριε περὶ αὐτῆς γὰρ ἀνηγγέλι σοι καὶ ἐξήγειράς μου τὴν πνοὴν καὶ παρακληθεῖς ἕζησα **17** εἴλου γὰρ μου τὴν ψυχὴν ἵνα μὴ ἀπόλθαι καὶ ἀπέριψας ὀπίσω μου πάσας τὰς ἁμαρτίας μου **18** οὐ γὰρ οἱ ἐν ἄβου αἰνέσουσιν σε οὐδὲ οἱ ἀποθανόντες εὐλογήσουσιν σε οὐδὲ ἐλπιοῦσιν οἱ ἐν ἄβου τὴν ἐλεημοσύνην σου (Sheol h7585) **19** οἱ ζώντως εὐλογήσουσιν σε ὃν τρόπον κἀγὼ ἀπὸ γὰρ τῆς σήμερον παιδία ποιήσω ἃ ἀναγγελοῦσιν τὴν δικαιοσύνην σου **20** κύριε τῆς σωτηρίας μου καὶ οὐ παύσομαι εὐλογῶν σε μετὰ ψαλτηρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου κατέναντι τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ **21** καὶ εἶπεν Ἡσαιας πρὸς Ἐζεκιαν λαβέ

παλάθην ἐκ σύκων καὶ τριψον καὶ κατάπλασαι καὶ ὑγιῆς ἔση 22 καὶ εἶπεν Εζεκιας τοῦτο τὸ σημεῖον ὅτι ἀναβήσομαι εἰς τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ

39 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλεν Μαρωδαχ υἱὸς τοῦ Λααδαν ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλωνίας ἐπιστολὰς καὶ πρέσβεις καὶ δῶρα Εζεκια ἤκουσεν γὰρ ὅτι ἐμαλακίσθη ἕως θανάτου καὶ ἀνέστη 2 καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Εζεκιας χαρὰν μεγάλην καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν οἶκον τοῦ νεχωθα καὶ τῆς στακτῆς καὶ τῶν θυμιαμάτων καὶ τοῦ μύρου καὶ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ πάντας τοὺς οἴκους τῶν σκευῶν τῆς γάζης καὶ πάντα ὅσα ἦν ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἦν οὐθέν ὃ οὐκ ἔδειξεν Εζεκιας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ 3 καὶ ἦλθεν Ησαιας ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Εζεκιαν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τί λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι καὶ πόθεν ἤκασιν πρὸς σέ καὶ εἶπεν Εζεκιας ἐκ γῆς πόρρωθεν ἤκασιν πρὸς με ἐκ Βαβυλῶνος 4 καὶ εἶπεν Ησαιας τί εἶδον ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ εἶπεν Εζεκιας πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου ὃ οὐκ εἶδον ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου 5 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ησαιας ἄκουσον τὸν λόγον κυρίου σαβαωθ 6 ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ λήμψονται πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ ὅσα συνήγαγον οἱ πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης εἰς Βαβυλῶνα ἥξει καὶ οὐδὲν οὐ μὴ καταλίπωσιν εἶπεν δὲ ὁ θεὸς 7 ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου ὧν ἐγέννησας λήμψονται καὶ ποιήσουσιν σπάδοντας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων 8 καὶ εἶπεν Εζεκιας πρὸς Ησαιαν ἀγαθὸς ὁ λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν γενέσθω δὴ εἰρήνη καὶ δικαιοσύνη ἐν ταῖς ἡμέραις μου

40 παρακαλεῖτε παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου λέγει ὁ θεός 2 ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλημ παρακαλέσατε αὐτήν ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινώσις αὐτῆς λέλυται αὐτῆς ἡ

ἀμαρτία ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς κυρίου διπλᾶ τὰ ἀμαρτήματα αὐτῆς 3 φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ θεοῦ ἡμῶν 4 πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται καὶ ἔσται πάντα τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν καὶ ἡ τραχεῖα εἰς πεδία 5 καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα κυρίου καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ὅτι κύριος ἐλάλησεν 6 φωνὴ λέγοντος βόησον καὶ εἶπα τί βοήσω πᾶσα σὰρξ χόρτος καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου 7 ἐξηράνθη ὁ χόρτος καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσεν 8 τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα 9 ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιων ὑψώσον τῇ ἰσχύϊ τὴν φωνήν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλημ ὑψώσατε μὴ φοβεῖσθε εἰπὸν ταῖς πόλεσιν Ἰουδα ἰδοὺ ὁ θεὸς ὑμῶν 10 ἰδοὺ κύριος μετὰ ἰσχύος ἔρχεται καὶ ὁ βραχίον μετὰ κυριείας ἰδοὺ ὁ μισθὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ τὸ ἔργον ἐναντίον αὐτοῦ 11 ὡς ποιμὴν ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ καὶ τῷ βραχίονι αὐτοῦ συναΐξει ἄρνας καὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσας παρακαλέσει 12 τίς ἐμέτρησεν τῇ χειρὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸν οὐρανὸν σπιθαμῇ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν δρακί τίς ἔστησεν τὰ ὄρη σταθμῶ καὶ τὰς νάπας ζυγῶ 13 τίς ἔγνω νοῦν κυρίου καὶ τίς αὐτοῦ σύμβουλος ἐγένετο ὃς συμβιβᾷ αὐτόν 14 ἢ πρὸς τίνα συνεβουλεύσατο καὶ συνεβίβασεν αὐτόν ἢ τίς ἔδειξεν αὐτῷ κρίσιν ἢ ὁδὸν συνέσεως τίς ἔδειξεν αὐτῷ 15 εἰ πάντα τὰ ἔθνη ὡς σταγὼν ἀπὸ κάδου καὶ ὡς ῥοπὴ ζυγοῦ ἐλογίσθησαν καὶ ὡς σίελος λογισθήσονται 16 ὁ δὲ λίβανος οὐχ ἰκανὸς εἰς καῦσιν καὶ πάντα τὰ τετράποδα οὐχ ἰκανὰ εἰς ὀλοκάρπωσιν 17 καὶ πάντα τὰ ἔθνη ὡς οὐδὲν εἰσι καὶ εἰς οὐθέν ἐλογίσθησαν 18 τίνοι ὡμοιώσατε κύριον καὶ τίνοι ὁμοιώματι ὡμοιώσατε αὐτόν 19 μὴ εἰκόνα ἐποίησεν τέκτων ἢ χρυσοχόος χωνεύσας χρυσίον περιεχρύσωσεν αὐτόν ὁμοίωμα κατεσκεύασεν

αυτόν **20** ξύλον γὰρ ἄσηπτον ἐκλέγεται τέκτων καὶ σοφῶς ζητεῖ πῶς στήσει αὐτοῦ εἰκόνα καὶ ἵνα μὴ σαλεύηται **21** οὐ γνώσεσθε οὐκ ἀκούσεσθε οὐκ ἀνηγγέλη ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν οὐκ ἔγνωτε τὰ θεμέλια τῆς γῆς **22** ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ ὡς ἀκρίδες ὁ στήσας ὡς καμάραν τὸν οὐρανὸν καὶ διατείνας ὡς σκηνὴν κατοικεῖν **23** ὁ διδοὺς ἄρχοντας εἰς οὐδὲν ἄρχειν τὴν δὲ γῆν ὡς οὐδὲν ἐποίησεν **24** οὐ γὰρ μὴ σπεῖρωσιν οὐδὲ μὴ φυτεύσωσιν οὐδὲ μὴ ῥιζωθῆ εἰς τὴν γῆν ἢ ῥίζα αὐτῶν ἔπνευσεν ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐξηράνθησαν καὶ καταγιγίς ὡς φρύγανα ἀναλήμψεται αὐτοὺς **25** νῦν οὖν τίني με ὡμοιώσατε καὶ ὑψωθήσομαι εἶπεν ὁ ἅγιος **26** ἀναβλέψατε εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ ἴδετε τίς κατέδειξεν πάντα ταῦτα ὁ ἐκφέρων κατὰ ἀριθμὸν τὸν κόσμον αὐτοῦ πάντας ἐπ' ὀνόματι καλέσει ἀπὸ πολλῆς δόξης καὶ ἐν κράτει ἰσχύος οὐδὲν σε ἔλαθεν **27** μὴ γὰρ εἶπης Ἰακωβ καὶ τί ἐλάλησας Ἰσραηλ ἀπεκρύβη ἡ ὁδός μου ἀπὸ τοῦ θεοῦ καὶ ὁ θεὸς μου τὴν κρίσιν ἀφείλεν καὶ ἀπέστη **28** καὶ νῦν οὐκ ἔγνωσ εἰ μὴ ἠκουσας θεὸς αἰώνιος ὁ θεὸς ὁ κατασκευάσας τὰ ἄκρα τῆς γῆς οὐ πεινάσει οὐδὲ κοπιάσει οὐδὲ ἔστιν ἐξεύρεσις τῆς φρονήσεως αὐτοῦ **29** διδοὺς τοῖς πεινώσιν ἰσχύν καὶ τοῖς μὴ ὀδυνωμένοις λύπην **30** πεινάσουσιν γὰρ νεώτεροι καὶ κοπιάσουσιν νεανίσκοι καὶ ἐκλεκτοὶ ἀνίσχυες ἔσσονται **31** οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν θεὸν ἀλλάξουσιν ἰσχύν περοφυήσουσιν ὡς ἀετοὶ δραμοῦνται καὶ οὐ κοπιάσουσιν βαδιοῦνται καὶ οὐ πεινάσουσιν

41 ἐγκαινίζεσθε πρὸς με νῆσοι οἱ γὰρ ἄρχοντες ἀλλάξουσιν ἰσχύν ἐγγισιάτωσαν καὶ λαησιάτωσαν ἅμα τότε κρίσιν ἀναγγειλάτωσαν **2** τίς ἐξήγειρεν ἀπὸ ἀνατολῶν δικαιοσύνην ἐκάλεσεν αὐτὴν κατὰ πόδας αὐτοῦ καὶ πορεύεται δώσει ἐναντίον ἐθνῶν καὶ βασιλεῖς ἐκστήσει καὶ δώσει εἰς γῆν τὰς μαχαίρας αὐτῶν καὶ ὡς φρύγανα ἐξωσμένα τὰ τόξα αὐτῶν **3**

καὶ διώξεται αὐτοὺς καὶ διελεύσεται ἐν εἰρήνῃ ἢ ὁδὸς τῶν ποδῶν αὐτοῦ **4** τίς ἐνήργησεν καὶ ἐποίησεν ταῦτα ἐκάλεσεν αὐτὴν ὁ καλῶν αὐτὴν ἀπὸ γενεῶν ἀρχῆς ἐγὼ θεὸς πρῶτος καὶ εἰς τὰ ἐπερχόμενα ἐγὼ εἰμι **5** εἶδοσαν ἔθνη καὶ ἐφοβήθησαν τὰ ἄκρα τῆς γῆς ἠγγισαν καὶ ἦλθον ἅμα **6** κρίνων ἕκαστος τῷ πλησίον καὶ τῷ ἀδελφῷ βοηθῆσαι καὶ ἐρεῖ **7** ἴσχυσεν ἀνὴρ τέκτων καὶ χαλκεὺς τύπτων σφύρῃ ἅμα ἐλαύνων ποτὲ μὲν ἐρεῖ σύμβλημα καλὸν ἔστιν ἰσχύρωσαν αὐτὰ ἐν ἡλοῖς θήσουσιν αὐτὰ καὶ οὐ κινήθησονται **8** σὺ δὲ Ἰσραηλ παῖς μου Ἰακωβ ὄν ἐξελεξάμην σπέρμα Ἀβρααμ ὄν ἠγάπησα **9** οὐ ἀντελαβόμην ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς καὶ ἐκ τῶν σκοπιῶν αὐτῆς ἐκάλεσά σε καὶ εἶπά σοι παῖς μου εἶ ἐξελεξάμην σε καὶ οὐκ ἐγκατέλιπόν σε **10** μὴ φοβοῦ μετὰ σοῦ γὰρ εἰμι μὴ πλανῶ ἐγὼ γὰρ εἰμι ὁ θεὸς σου ὁ ἐνισχύσας σε καὶ ἐβοήθησά σοι καὶ ἠσφαλισάμην σε τῇ δεξιᾷ τῇ δικαίᾳ μου **11** ἰδοὺ αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντικείμενοί σοι ἔσσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες καὶ ἀπολοῦνται πάντες οἱ ἀντίδικοί σου **12** ζητήσεις αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ εὔρης τοὺς ἀνθρώπους οἱ παροινήσουσιν εἰς σέ ἔσσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες καὶ οὐκ ἔσσονται οἱ ἀντιπολεμοῦντές σε **13** ὅτι ἐγὼ ὁ θεὸς σου ὁ κρατῶν τῆς δεξιᾶς σου ὁ λέγων σοι μὴ φοβοῦ **14** Ἰακωβ ὀλιγοστός Ἰσραηλ ἐγὼ ἐβοήθησά σοι λέγει ὁ θεὸς ὁ λυτρούμενός σε Ἰσραηλ **15** ἰδοὺ ἐποίησά σε ὡς τροχοὺς ἀμάξης ἀλωῶντας καινοὺς πριστηροειδεῖς καὶ ἀλοήσεις ὄρη καὶ λεπτυνεῖς βουνοὺς καὶ ὡς χνοῦν θήσεις **16** καὶ λικμήσεις καὶ ἄνεμος λήμψεται αὐτοὺς καὶ καταγιγίς διασπερεῖ αὐτοὺς σὺ δὲ εὐφρανθήσῃ ἐν τοῖς ἀγίοις Ἰσραηλ καὶ ἀγαλλιάσονται **17** οἱ πτωχοὶ καὶ οἱ ἐνδεεῖς ζητήσουσιν γὰρ ὕδωρ καὶ οὐκ ἔσται ἢ γλώσσα αὐτῶν ἀπὸ τῆς δίψης ἐξηράνθη ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ἐγὼ ἐπακούσομαι ὁ θεὸς Ἰσραηλ καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτοὺς **18** ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀρέων ποταμοὺς καὶ ἐν

μέσω πεδίων πηγᾶς ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἔλη
καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς **19** ἦθῶς εἰς
τὴν ἄνυδρον γῆν κέδρον καὶ πύξον καὶ μυρσίνην
καὶ κυπάρισσον καὶ λεύκην **20** ἵνα ἴδωσιν καὶ
γνώσιν καὶ ἐννοηθῶσιν καὶ ἐπιστῶνται ἅμα ὅτι
χεὶρ κυρίου ἐποίησεν ταῦτα πάντα καὶ ὁ ἅγιος
τοῦ Ἰσραὴλ κατέδειξεν **21** ἐγγίζει ἡ κρίσις ὑμῶν
λέγει κύριος ὁ θεὸς ἤγγισαν αἱ βουλαὶ ὑμῶν
λέγει ὁ βασιλεὺς Ἰακωβ **22** ἐγγισάτωσαν καὶ
ἀναγγειλάτωσαν ὑμῖν ἃ συμβήσεται ἢ τὰ πρότερα
τίνα ἦν εἶπατε καὶ ἐπιστήσομεν τὸν νοῦν καὶ
γνωσόμεθα τί τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἐπερχόμενα
εἶπατε ἡμῖν **23** ἀναγγείλατε ἡμῖν τὰ ἐπερχόμενα
ἐπ' ἐσχάτου καὶ γνωσόμεθα ὅτι θεοὶ ἐστε εὖ
ποιήσατε καὶ κακῶσατε καὶ θαυμασόμεθα καὶ
ὀψόμεθα ἅμα **24** ὅτι πόθεν ἐστε ὑμεῖς καὶ πόθεν
ἡ ἐργασία ὑμῶν ἐκ γῆς βδέλυγμα ἐξελέξαντο
ὑμᾶς **25** ἐγὼ δὲ ἤγειρα τὸν ἀπὸ βορρᾶ καὶ τὸν ἀπ'
ἡλίου ἀνατολῶν κληθήσονται τῷ ὀνόματί μου
ἐρχέσθωσαν ἄρχοντες καὶ ὡς πηλὸς κεραμέως
καὶ ὡς κεραμεὺς καταπατῶν τὸν πηλὸν οὕτως
καταπατηθήσεσθε **26** τίς γὰρ ἀναγγελεῖ τὰ ἐξ
ἀρχῆς ἵνα γνῶμεν καὶ τὰ ἔμπροσθεν καὶ ἐροῦμεν
ὅτι ἀληθῆ ἐστὶν οὐκ ἔστιν ὁ προλέγων οὐδὲ
ὁ ἀκούων ὑμῶν τοὺς λόγους **27** ἀρχὴν Σιων
δώσω καὶ Ἱερουσαλὴμ παρακαλέσω εἰς ὁδόν **28**
ἀπὸ γὰρ τῶν ἐθνῶν ἰδοὺ οὐδεὶς καὶ ἀπὸ τῶν
εἰδώλων αὐτῶν οὐκ ἦν ὁ ἀναγγέλλων καὶ ἐὰν
ἐρωτήσω αὐτοὺς πόθεν ἐστε οὐ μὴ ἀποκριθῶσίν
μοι **29** εἰσὶν γὰρ οἱ ποιοῦντες ὑμᾶς καὶ μάτην οἱ
πλανῶντες ὑμᾶς

42 Ἰακωβ ὁ παῖς μου ἀντιλήμψομαι αὐτοῦ
Ἰσραὴλ ὁ ἐκλεκτός μου προσεδέξατο αὐτὸν
ἡ ψυχὴ μου ἔδωκα τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν
κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἐξοίσει **2** οὐ κεκράζεται
οὐδὲ ἀνήσει οὐδὲ ἀκουσθήσεται ἕξω ἡ φωνὴ
αὐτοῦ **3** κάλαμον τεθλασμένον οὐ συντρίψει καὶ
λίνον καπνιζόμενον οὐ σβέσει ἀλλὰ εἰς ἀλήθειαν
ἐξοίσει κρίσιν **4** ἀναλάμψει καὶ οὐ θραυσθήσεται

ἕως ἂν θῆ ἐπὶ τῆς γῆς κρίσιν καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιούσιν **5** οὕτως λέγει κύριος ὁ
θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ πῆξας αὐτόν ὁ
στερεώσας τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ διδοὺς
πνοὴν τῷ λαῷ τῷ ἐπ' αὐτῆς καὶ πνεῦμα τοῖς
πατοῦσιν αὐτήν **6** ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ἐκάλεσά
σε ἐν δικαιοσύνῃ καὶ κρατήσω τῆς χειρός σου
καὶ ἐνισχύσω σε καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην
γένους εἰς φῶς ἐθνῶν **7** ἀνοιξαὶ ὀφθαλμοὺς
τυφλῶν ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμένους καὶ
ἐξ οἴκου φυλακῆς καθημένους ἐν σκότει **8** ἐγὼ
κύριος ὁ θεός τοῦτό μου ἐστὶν τὸ ὄνομα τὴν
δόξαν μου ἐτέρω οὐ δώσω οὐδὲ τὰς ἀρετάς μου
τοῖς γλυπτοῖς **9** τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἰδοὺ ἤκασιν καὶ
καινὰ ἃ ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι
ἐδηλώθη ὑμῖν **10** ὑμνήσατε τῷ κυρίῳ ὕμνον
καινόν ἢ ἀρχὴ αὐτοῦ δοξάζετε τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν
θάλασσαν καὶ πλείοντες αὐτήν αἱ νῆσοι καὶ οἱ
κατοικοῦντες αὐτάς **11** εὐφράνθητι ἔρημος καὶ
αἱ κῶμαι αὐτῆς ἐπαύλεις καὶ οἱ κατοικοῦντες
Κηδάρ εὐφρανθήσονται οἱ κατοικοῦντες Πέτραν
ἀπ' ἄκρων τῶν ὀρέων βοήσουσιν **12** δώσουσιν
τῷ θεῷ δόξαν τὰς ἀρετάς αὐτοῦ ἐν ταῖς νήσοις
ἀναγγελοῦσιν **13** κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων
ἐξελεύσεται καὶ συντρίψει πόλεμον ἐπεγερεῖ
ζῆλον καὶ βοήσεται ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ μετὰ
ἰσχύος **14** ἐσιώπησα μὴ καὶ αἰεὶ σιωπήσομαι καὶ
ἀνέξομαι ἐκαρτέρησα ὡς ἡ τίκτουσα ἐκστήσω καὶ
ξηρανῶ ἅμα **15** καὶ θήσω ποταμοὺς εἰς νήσους
καὶ ἔλη ξηρανῶ **16** καὶ ἄξω τυφλοὺς ἐν ὁδῷ ἧ οὐκ
ἔγνωσαν καὶ τρίβους οὐς οὐκ ἤδεισαν πατήσαι
ποιήσω αὐτοὺς ποιήσω αὐτοῖς τὸ σκότος εἰς
φῶς καὶ τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν ταῦτα τὰ ῥήματα
ποιήσω καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς **17** αὐτοὶ δὲ
ἀπεστράφησαν εἰς τὰ ὀπίσω αἰσχύνθητε αἰσχύνην
οἱ πεποιθότες ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς οἱ λέγοντες τοῖς
χωνευτοῖς ὑμεῖς ἐστε θεοὶ ἡμῶν **18** οἱ κωφοὶ
ἀκούσατε καὶ οἱ τυφλοὶ ἀναβλέψατε ἰδεῖν **19**

καὶ τίς τυφλὸς ἀλλ' ἢ οἱ παῖδές μου καὶ κωφοὶ ἀλλ' ἢ οἱ κυριεύοντες αὐτῶν καὶ ἐτυφλώθησαν οἱ δοῦλοι τοῦ θεοῦ **20** εἶδτε πλεονάκις καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε ἠνοιγμένα τὰ ὦτα καὶ οὐκ ἠκούσατε **21** κύριος ὁ θεὸς ἐβούλετο ἵνα δικαιοθῆ καὶ μεγαλύνῃ αἴνεσιν καὶ εἶδον **22** καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς πεπρονομευμένος καὶ διηρπασμένος ἡ γὰρ παγὶς ἐν τοῖς ταμιείοις πανταχοῦ καὶ ἐν οἴκοις ἅμα ὅπου ἔκρυψαν αὐτούς ἐγένοντο εἰς προνομήν καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαριούμενος ἄρπαγμα καὶ οὐκ ἦν ὁ λέγων ἀπόδος **23** τίς ἐν ὑμῖν ὃς ἐνωτιεῖται ταῦτα εἰσακούσεται εἰς τὰ ἐπερχόμενα **24** τίς ἔδωκεν εἰς διαρπαγὴν Ἰακωβ καὶ Ἰσραὴλ τοῖς προνομεύουσιν αὐτόν οὐχὶ ὁ θεὸς ᾧ ἡμάρτοσαν αὐτῷ καὶ οὐκ ἐβούλοντο ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πορευέσθαι οὐδὲ ἀκούειν τοῦ νόμου αὐτοῦ **25** καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτούς ὄργην θυμοῦ αὐτοῦ καὶ κατίσχυσεν αὐτούς πόλεμος καὶ οἱ συμφλέγοντες αὐτούς κύκλω καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕκαστος αὐτῶν οὐδὲ ἔθεντο ἐπὶ ψυχῇν

43 καὶ νῦν οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιήσας σε Ἰακωβ ὁ πλάσας σε Ἰσραὴλ μὴ φοβοῦ ὅτι ἐλυτρώσάμην σε ἐκάλεσά σε τὸ ὄνομά σου ἐμὸς εἶ σύ **2** καὶ ἐὰν διαβαίνης δι' ὕδατος μετὰ σοῦ εἰμι καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσίν σε καὶ ἐὰν διέλθῃς διὰ πυρός οὐ μὴ κατακαυθῆς φλόξ οὐ κατακαύσει σε **3** ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς σου ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ ὁ σώζων σε ἐποίησά σου ἄλλαγμα Αἴγυπτον καὶ Αἰθιοπίαν καὶ Σοὴνην ὑπὲρ σοῦ **4** ἀφ' οὗ ἔντιμος ἐγένου ἐναντίον μου ἐδοξάσθης κἀγὼ σε ἠγάπησα καὶ δώσω ἀνθρώπους πολλοὺς ὑπὲρ σοῦ καὶ ἄρχοντας ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς σου **5** μὴ φοβοῦ ὅτι μετὰ σοῦ εἰμι ἀπὸ ἀνατολῶν ἄξω τὸ σπέρμα σου καὶ ἀπὸ δυσμῶν συνάξω σε **6** ἐρῶ τῷ βορρᾶ ἄγε καὶ τῷ λιβί μὴ κώλυε ἄγε τοὺς υἱοὺς μου ἀπὸ γῆς πόρρωθεν καὶ τὰς θυγατέρας μου ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς **7** πάντας ὅσοι ἐπικέκληνται τῷ ὀνόματί μου ἐν γὰρ τῇ δόξῃ μου κατεσκεύασα αὐτόν καὶ ἔπλασα καὶ ἐποίησα αὐτόν **8** καὶ ἐξήγαγον λαὸν

τυφλόν καὶ ὀφθαλμοὶ εἰσιν ὡσαύτως τυφλοὶ καὶ κωφοὶ τὰ ὦτα ἔχοντες **9** πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιοθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ **10** γένεσθέ μοι μάρτυρες κἀγὼ μάρτυς λέγει κύριος ὁ θεὸς καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην ἵνα γνῶτε καὶ πιστεῦσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος θεὸς καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται **11** ἐγὼ ὁ θεὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος ἐμοῦ σώζων **12** ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα ὠνεΐδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες κἀγὼ μάρτυς λέγει κύριος ὁ θεὸς **13** ἔτι ἀπ' ἀρχῆς καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαριούμενος ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό **14** οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ ἔνεκεν ὑμῶν ἀποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἐπεγερωῶ πάντας φεύγοντας καὶ Χαλδαῖοι ἐν πλοίοις δεθήσονται **15** ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὁ ἅγιος ὑμῶν ὁ καταδείξας Ἰσραὴλ βασιλέα ὑμῶν **16** οὕτως λέγει κύριος ὁ διδοὺς ὄδον ἐν θαλάσῃ καὶ ἐν ὕδατι ἰσχυρῷ τρίβον **17** ὁ ἐξαγαγὼν ἄρματα καὶ ἵππον καὶ ὄχλον ἰσχυρόν ἀλλὰ ἐκοιμήθησαν καὶ οὐκ ἀναστήσονται ἐσβέσθησαν ὡς λίνον ἐσβεσμένον **18** μὴ μνημονεύετε τὰ πρῶτα καὶ τὰ ἀρχαῖα μὴ συλλογίζεσθε **19** ἰδοὺ ποιῶ καινὰ ἃ νῦν ἀνατελεῖ καὶ γνῶσεσθε αὐτὰ καὶ ποιήσω ἐν τῇ ἐρήμῳ ὄδον καὶ ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποταμούς **20** εὐλογῆσει με τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ σειρήνες καὶ θυγατέρες στρουθῶν ὅτι ἔδωκα ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ ποταμούς ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποτίσαι τὸ γένος μου τὸ ἐκλεκτόν **21** λαὸν μου ὃν περιεποιήσάμην τὰς ἀρετάς μου διηγείσθαι **22** οὐ νῦν ἐκάλεσά σε Ἰακωβ οὐδὲ κοπιᾶσαι σε ἐποίησα Ἰσραὴλ **23** οὐκ ἐμοὶ πρόβατα τῆς ὀλοκαρπώσεώς σου οὐδὲ ἐν ταῖς θυσίαις σου ἐδόξασάς με οὐδὲ ἔγκοπον ἐποίησά σε ἐν λιβάνῳ **24** οὐδὲ ἐκτίσω μοι ἀργυρίου θυμίαμα οὐδὲ τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν

σου ἐπεθύμησα ἀλλὰ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις σου καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις σου προσέστην σου **25** ἐγὼ εἶμι ἐγὼ εἶμι ὁ ἐξαλείφων τὰς ἀνομίας σου καὶ οὐ μὴ μνησθήσομαι **26** σὺ δὲ μνήσθητι καὶ κριθῶμεν λέγε σὺ τὰς ἀνομίας σου πρῶτος ἵνα δικαιωθῆς **27** οἱ πατέρες ὑμῶν πρῶτοι καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἠνόμησαν εἰς ἐμέ **28** καὶ ἐμίαναν οἱ ἄρχοντες τὰ ἅγια μου καὶ ἔδωκα ἀπολέσαι Ἰακωβ καὶ Ἰσραηλ εἰς ὄνειδισμὸν

44 νῦν δὲ ἄκουσον παῖς μου Ἰακωβ καὶ Ἰσραηλ ὃν ἐξελεξάμην **2** οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιήσας σε καὶ ὁ πλάσας σε ἐκ κοιλίας ἔτι βοηθηθήσῃ μὴ φοβοῦ παῖς μου Ἰακωβ καὶ ὁ ἠγαπημένος Ἰσραηλ ὃν ἐξελεξάμην **3** ὅτι ἐγὼ δώσω ὕδωρ ἐν δίψει τοῖς πορευομένοις ἐν ἀνύδρῳ ἐπιθήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τὸ σπέρμα σου καὶ τὰς εὐλογίας μου ἐπὶ τὰ τέκνα σου **4** καὶ ἀνατελοῦσιν ὡσεὶ χόρτος ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὡς ἰτέα ἐπὶ παραρρέον ὕδωρ **5** οὗτος ἐρεῖ τοῦ θεοῦ εἶμι καὶ οὗτος βοήσεται ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰακωβ καὶ ἕτερος ἐπιγράψει τοῦ θεοῦ εἶμι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραηλ **6** οὕτως λέγει ὁ θεὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραηλ ὁ ῥυσάμενος αὐτὸν θεὸς σαβαωθ ἐγὼ πρῶτος καὶ ἐγὼ μετὰ ταῦτα πλὴν ἐμοῦ οὐκ ἔστιν θεός **7** τίς ὡσπερ ἐγὼ στήτω καλεσάτω καὶ ἐτοιμασάτω μοι ἀπ' οὗ ἐποίησα ἄνθρωπον εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὰ ἐπερχόμενα πρὸ τοῦ ἔλθειν ἀναγγειλάτωσαν ὑμῖν **8** μὴ παρακαλύπτεσθε οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἠνωτίσασθε καὶ ἀπήγγειλα ὑμῖν μάρτυρες ὑμεῖς ἐστε εἰ ἔστιν θεὸς πλὴν ἐμοῦ καὶ οὐκ ἦσαν τότε **9** οἱ πλάσσοντες καὶ γλύφοντες πάντες μάταιοι οἱ ποιοῦντες τὰ καταθύμια αὐτῶν ἃ οὐκ ὠφελήσῃ αὐτούς ἀλλὰ αἰσχυνθήσονται **10** πάντες οἱ πλάσσοντες θεὸν καὶ γλύφοντες ἀνωφελῆ **11** καὶ πάντες ὅθεν ἐγένοντο ἐξηράνθησαν καὶ κωφοὶ ἀπὸ ἀνθρώπων συναχθήτωσαν πάντες καὶ στήτωσαν ἅμα ἐντραπήτωσαν καὶ αἰσχυνθήτωσαν ἅμα **12** ὅτι ὠξυνεν τέκτων σίδηρον σκεπάρνῳ εἰργάσατο

αὐτὸ καὶ ἐν τερέτρῳ ἔτριψεν αὐτὸ εἰργάσατο αὐτὸ ἐν τῷ βραχίονι τῆς ἰσχύος αὐτοῦ καὶ πεινάσει καὶ ἀσθενήσει καὶ οὐ μὴ πῆρ ὕδωρ ἐκλεξάμενος **13** τέκτων ξύλον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέτρῳ καὶ ἐν κόλλῃ ἐρρῦθμισεν αὐτὸ ἐποίησεν αὐτὸ ὡς μορφὴν ἀνδρὸς καὶ ὡς ὠραιότητα ἀνθρώπου στήσαι αὐτὸ ἐν οἴκῳ **14** ὁ ἔκοψεν ξύλον ἐκ τοῦ δρυμοῦ ὁ ἐφύτευσεν κύριος καὶ ὑετὸς ἐμήκυνεν **15** ἵνα ἦ ἄνθρώποις εἰς καῦσιν καὶ λαβῶν ἀπ' αὐτοῦ ἐθερμάνθη καὶ καύσαντες ἔπεσαν ἄρτους ἐπ' αὐτῶν τὸ δὲ λοιπὸν εἰργάσαντο εἰς θεοῦς καὶ προσκυνοῦσιν αὐτούς **16** οὗ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ κατέκαυσαν ἐν πυρὶ καὶ καύσαντες ἔπεσαν ἄρτους ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐπ' αὐτοῦ κρέας ὀπτήσας ἔφαγεν καὶ ἐνεπλήσθη καὶ θερμανθεὶς εἶπεν ἡδύ μοι ὅτι ἐθερμάνθη καὶ εἶδον πῦρ **17** τὸ δὲ λοιπὸν ἐποίησεν εἰς θεὸν γλυπτὸν καὶ προσκυνεῖ αὐτῷ καὶ προσεύχεται λέγων ἐξελοῦ με ὅτι θεὸς μου εἶ σύ **18** οὐκ ἔγνωσαν φρονῆσαι ὅτι ἀπημαυρώθησαν τοῦ βλέπειν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν καὶ τοῦ νοῆσαι τῇ καρδίᾳ αὐτῶν **19** καὶ οὐκ ἐλογίσατο τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ οὐδὲ ἀνελογίσατο ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ οὐδὲ ἔγνω τῇ φρονήσει ὅτι τὸ ἥμισυ αὐτοῦ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ καὶ ἔπεψεν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων αὐτοῦ ἄρτους καὶ ὀπτήσας κρέας ἔφαγεν καὶ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ εἰς βδέλυγμα ἐποίησεν καὶ προσκυνοῦσιν αὐτῷ **20** γνῶτε ὅτι σποδὸς ἡ καρδία αὐτῶν καὶ πλανῶνται καὶ οὐδεὶς δύναται ἐξελεῖσθαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἴδετε οὐκ ἐρεῖτε ὅτι ψεῦδος ἐν τῇ δεξιᾷ μου **21** μνήσθητι ταῦτα Ἰακωβ καὶ Ἰσραηλ ὅτι παῖς μου εἶ σύ ἔπλασά σε παῖδά μου καὶ σύ Ἰσραηλ μὴ ἐπιλανθάνου μου **22** ἴδου γὰρ ἀπήλειψα ὡς νεφέλην τὰς ἀνομίας σου καὶ ὡς γνόφον τὰς ἀμαρτίας σου ἐπιστράφητι πρὸς με καὶ λυτρώσομαί σε **23** εὐφράνθητε οὐρανοὶ ὅτι ἠλέησεν ὁ θεὸς τὸν Ἰσραηλ σαλπίατε θεμέλια τῆς γῆς βοήσατε ὄρη εὐφροσύνην οἱ βουνοὶ καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν αὐτοῖς ὅτι ἐλυτρώσατο ὁ θεὸς τὸν Ἰακωβ καὶ

Ισραηλ δοξασθήσεται **24** οὕτως λέγει κύριος ὁ
λυτρούμενός σε καὶ ὁ πλάσσειν σε ἐκ κοιλίας ἐγὼ
κύριος ὁ συντελών πάντα ἐξέτεινα τὸν οὐρανὸν
μόνος καὶ ἔστερέωσα τὴν γῆν τίς ἕτερος **25**
διασκεδάσει σημεῖα ἐγγαστριμύθων καὶ μαντείας
ἀπὸ καρδίας ἀποστρέφων φρονίμους εἰς τὰ
ὀπίσω καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν μωρεύων **26** καὶ
ἰστών ῥήματα παιδὸς αὐτοῦ καὶ τὴν βουλὴν τῶν
ἀγγέλων αὐτοῦ ἀληθεύων ὁ λέγων Ἱερουσαλημ
κατοικηθήσεται καὶ ταῖς πόλεσιν τῆς Ἰουδαίας
οἰκοδομηθήσεσθε καὶ τὰ ἔρημα αὐτῆς ἀνατελεῖ
27 ὁ λέγων τῇ ἀβύσσῳ ἐρημωθήσεται καὶ τοὺς
ποταμούς σου ξηρανῶ **28** ὁ λέγων Κύρω φρονεῖν
καὶ πάντα τὰ θελήματά μου ποιήσει ὁ λέγων
Ἱερουσαλημ οἰκοδομηθήσεται καὶ τὸν οἶκον τὸν
ἅγιόν μου θεμελιώσω

45 οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς τῷ χριστῷ μου
Κύρω οὐ ἐκράτησα τῆς δεξιᾶς ἐπακοῦσαι
ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἔθνη καὶ ἰσχὺν βασιλέων
διαρρήξω ἀνοίξω ἔμπροσθεν αὐτοῦ θύρας καὶ
πόλεις οὐ συγκλεισθήσονται **2** ἐγὼ ἔμπροσθέν
σου πορεύσομαι καὶ ὄρη ὀμαλιῶ θύρας χαλκᾶς
συντρίψω καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συγκλάσω **3** καὶ
δώσω σοι θησαυροὺς σκοτεινοὺς ἀποκρύφους
ἀοράτους ἀνοίξω σοὶ ἵνα γνῶς ὅτι ἐγὼ κύριος
ὁ θεὸς ὁ καλῶν τὸ ὄνομά σου θεὸς Ἰσραηλ **4**
ἔνεκεν Ἰακωβ τοῦ παιδὸς μου καὶ Ἰσραηλ τοῦ
ἐκλεκτοῦ μου ἐγὼ καλέσω σε τῷ ὀνόματί σου
καὶ προσδέξομαί σε σὺ δὲ οὐκ ἔγνων με **5**
ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι πλην
ἐμοῦ θεὸς καὶ οὐκ ἦδεις με **6** ἵνα γνῶσιν οἱ
ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ οἱ ἀπὸ δυσμῶν ὅτι
οὐκ ἔστιν πλην ἐμοῦ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς καὶ
οὐκ ἔστιν ἕτι **7** ἐγὼ ὁ κατασκευάσας φῶς καὶ
ποιήσας σκότος ὁ ποιῶν εἰρήνην καὶ κτίζων
κακὰ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα **8**
εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν καὶ αἱ νεφέλαι
ῥανάτωσαν δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἡ γῆ ἔλεος
καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα ἐγὼ εἶμι κύριος

ὁ κτίσας σε **9** ποῖον βέλτιον κατεσκεύασα ὡς
πηλὸν κεραμέως μὴ ὁ ἀροτριῶν ἀροτριάσει
τὴν γῆν ὅλην τὴν ἡμέραν μὴ ἔρει ὁ πηλὸς τῷ
κεραμεῖ τί ποιεῖς ὅτι οὐκ ἐργάζῃ οὐδὲ ἔχεις
χεῖρας **10** ὁ λέγων τῷ πατρί τί γεννήσεις καὶ τῇ
μητρὶ τί ὠδινήσεις **11** ὅτι οὕτως λέγει κύριος ὁ
θεὸς ὁ ἅγιος Ἰσραηλ ὁ ποιήσας τὰ ἐπερχόμενα
ἐρωτήσατέ με περὶ τῶν υἰῶν μου καὶ περὶ
τῶν θυγατέρων μου καὶ περὶ τῶν ἔργων τῶν
χειρῶν μου ἐντειλάσθῃ μοι **12** ἐγὼ ἐποίησα
γῆν καὶ ἄνθρωπον ἐπ' αὐτῆς ἐγὼ τῇ χειρὶ
μου ἔστερέωσα τὸν οὐρανόν ἐγὼ πᾶσι τοῖς
ἄστροις ἐντειλάμην **13** ἐγὼ ἤγειρα αὐτὸν μετὰ
δικαιοσύνης βασιλέα καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ
εὐθεῖαι οὗτος οἰκοδομήσει τὴν πόλιν μου καὶ
τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου ἐπιστρέψει οὐ
μετὰ λύτρων οὐδὲ μετὰ δώρων εἶπεν κύριος
σαβαωθ **14** οὕτως λέγει κύριος σαβαωθ ἐκοπίασεν
Αἴγυπτος καὶ ἔμπορία Αἰθιοπῶν καὶ οἱ Σεβων
ἄνδρες ὑψηλοὶ ἐπὶ σὲ διαβήσονται καὶ σοὶ ἔσονται
δοῦλοι καὶ ὀπίσω σου ἀκολουθήσουσιν δεδεμένοι
χειροπέδαις καὶ προσκυνήσουσίν σοι καὶ ἐν
σοὶ προσεύξονται ὅτι ἐν σοὶ ὁ θεὸς ἔστιν καὶ
ἐροῦσιν οὐκ ἔστιν θεὸς πλην σοῦ **15** σὺ γὰρ
εἶ θεὸς καὶ οὐκ ἦδειμεν ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραηλ
σωτήρ **16** αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται
πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ καὶ πορεύονται ἐν
αἰσχύνη ἐγκαινίζεσθε πρὸς με νῆσοι **17** Ἰσραηλ
σῶζεται ὑπὸ κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον οὐκ
αἰσχυνθήσονται οὐδὲ μὴ ἐντραπῶσιν ἕως τοῦ
αἰῶνος **18** οὕτως λέγει κύριος ὁ ποιήσας τὸν
οὐρανόν οὗτος ὁ θεὸς ὁ καταδείξας τὴν γῆν
καὶ ποιήσας αὐτὴν αὐτὸς διώρισεν αὐτὴν οὐκ
εἰς κενὸν ἐποίησεν αὐτὴν ἀλλὰ κατοικεῖσθαι
ἐγὼ εἶμι καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι **19** οὐκ ἐν κρυφῇ
λελάληκα οὐδὲ ἐν τόπῳ γῆς σκοτεινῷ οὐκ
εἶπα τῷ σπέρματι Ἰακωβ μάταιον ζητήσατε ἐγὼ
εἶμι ἐγὼ εἶμι κύριος λαλῶν δικαιοσύνην καὶ
ἀναγγέλλων ἀλήθειαν **20** συνάχθητε καὶ ἦκετε

βουλεύσασθε ἅμα οἱ σωζόμενοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔγνωσαν οἱ αἵροντες τὸ ξύλον γλύμμα αὐτῶν καὶ προσευχόμενοι ὡς πρὸς θεοὺς οἱ οὐ σώζουσιν **21** εἰ ἀναγγελοῦσιν ἐγγισάτωσαν ἵνα γνῶσιν ἅμα τίς ἀκουστά ἐποίησεν ταῦτα ἀπ' ἀρχῆς τότε ἀνηγγέλι ὑμῖν ἐγὼ ὁ θεὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐμοῦ δίκαιος καὶ σωτὴρ οὐκ ἔστιν πάρεξ ἐμοῦ **22** ἐπιστράφητε πρὸς με καὶ σωθήσεσθε οἱ ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος **23** κατ' ἐμαυτοῦ ὁμνῶ ἢ μὴν ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματός μου δικαιοσύνη οἱ λόγοι μου οὐκ ἀποστραφήσονται ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ καὶ ἐξομολογήσεται πᾶσα γλῶσσα τῷ θεῷ **24** λέγων δικαιοσύνη καὶ δόξα πρὸς αὐτὸν ἤξουσιν καὶ αἰσχυνθήσονται πάντες οἱ ἀφορίζοντες ἑαυτοὺς **25** ἀπὸ κυρίου δικαιοθήσονται καὶ ἐν τῷ θεῷ ἐνδοξασθήσονται πᾶν τὸ σπέρμα τῶν υἰῶν Ἰσραηλ

46 ἔπεσε Βηλ συνετρίβη Δαγων ἐγένετο τὰ γλυπτὰ αὐτῶν εἰς θηρία καὶ κτήνη αἴρετε αὐτὰ καταδεδεμένα ὡς φορτίον κοπιῶντι **2** καὶ πεινῶντι καὶ ἐκλελυμένῳ οὐκ ἰσχύοντι ἅμα οἱ οὐ δυνήσονται σωθῆναι ἀπὸ πολέμου αὐτοὶ δὲ αἰχμάλωτοι ἤχθησαν **3** ἀκούσατέ μου οἶκος τοῦ Ἰακωβ καὶ πᾶν τὸ κατάλοιπον τοῦ Ἰσραηλ οἱ αἰρόμενοι ἐκ κοιλίας καὶ παιδευόμενοι ἐκ παιδίου **4** ἕως γήρους ἐγὼ εἰμι καὶ ἕως ἂν καταγηράσῃτε ἐγὼ εἰμι ἐγὼ ἀνέχομαι ὑμῶν ἐγὼ ἐποίησα καὶ ἐγὼ ἀνήσω ἐγὼ ἀναλήμψομαι καὶ σώσω ὑμᾶς **5** τίني με ὁμοιώσατε ἴδετε τεχνάσασθε οἱ πλανώμενοι **6** οἱ συμβαλλόμενοι χρυσίον ἐκ μαρσιππίου καὶ ἀργύριον ἐν ζυγῷ στήσουσιν ἐν σταθμῷ καὶ μισθωσάμενοι χρυσοχόον ἐποίησαν χειροποίητα καὶ κύψαντες προσκυνοῦσιν αὐτοῖς **7** αἴρουσιν αὐτὸ ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ πορεύονται ἐὰν δὲ θῶσιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ μένει οὐ μὴ κινηθῇ καὶ ὅς ἂν βοήσῃ πρὸς αὐτόν οὐ μὴ εἰσακούσῃ ἀπὸ κακῶν οὐ μὴ σώσῃ αὐτόν **8** μνήσθητε ταῦτα καὶ στενάξατε μετανοήσατε

οἱ πεπλανημένοι ἐπιστρέψατε τῇ καρδίᾳ **9** καὶ μνήσθητε τὰ πρότερα ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι πλὴν ἐμοῦ **10** ἀναγγέλλων πρότερον τὰ ἔσχατα πρὶν αὐτὰ γενέσθαι καὶ ἅμα συνετελέσθη καὶ εἶπα πᾶσά μου ἢ βουλή στήσεται καὶ πάντα ὅσα βεβούλευμαι ποιήσω **11** καλῶν ἀπ' ἀνατολῶν πετεινὸν καὶ ἀπὸ γῆς πόρρωθεν περὶ ὧν βεβούλευμαι ἐλάλησα καὶ ἤγαγον ἔκτισα καὶ ἐποίησα ἤγαγον αὐτὸν καὶ εὐόδωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ **12** ἀκούσατέ μου οἱ ἀπολωλεκότες τὴν καρδίαν οἱ μακρὰν ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης **13** ἤγγισα τὴν δικαιοσύνην μου καὶ τὴν σωτηρίαν τὴν παρ' ἐμοῦ οὐ βραδυνῶ δέδωκα ἐν Σιων σωτηρίαν τῷ Ἰσραηλ εἰς δόξασμα

47 κατάβηθι κάθισον ἐπὶ τὴν γῆν παρθένος θυγάτηρ Βαβυλῶνος εἴσελθε εἰς τὸ σκότος θυγάτηρ Χαλδαίων ὅτι οὐκέτι προστεθήσῃ κληθῆναι ἀπαλὴ καὶ τρυφερά **2** λαβὲ μύλον ἄλεσον ἄλευρον ἀποκάλυψαι τὸ κατακάλυμμα σου ἀνακάλυψαι τὰς πολιὰς ἀνάσுραι τὰς κνήμας διάβηθι ποταμούς **3** ἀνακαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνη σου φανήσονται οἱ ὄνειδισμοὶ σου τὸ δίκαιον ἐκ σοῦ λήμψομαι οὐκέτι μὴ παραδῶ ἀνθρώποις **4** εἶπεν ὁ ῥυσάμενός σε κύριος σαβαωθ ὄνομα αὐτῷ ἅγιος Ἰσραηλ **5** κάθισον κατανευυγμένη εἴσελθε εἰς τὸ σκότος θυγάτηρ Χαλδαίων οὐκέτι μὴ κληθῆς ἰσχύς βασιλείας **6** παρωξύνθην ἐπὶ τῷ λαῷ μου ἐμίανας τὴν κληρονομίαν μου ἐγὼ ἔδωκα εἰς τὴν χεῖρά σου σὺ δὲ οὐκ ἔδωκας αὐτοῖς ἔλεος τοῦ πρεσβυτέρου ἐβάβυνας τὸν ζυγὸν σφόδρα **7** καὶ εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα ἔσομαι ἄρχουσα οὐκ ἐνόησας ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ σου οὐδὲ ἐμνήσθης τὰ ἔσχατα **8** νῦν δὲ ἀκουσον ταῦτα ἢ τρυφερὰ ἢ καθημένην πεποιθυῖα ἢ λέγουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς ἐγὼ εἰμι καὶ οὐκ ἔστιν ἕτέρα οὐ καθιῶ χήρα οὐδὲ γνώσομαι ὄρφανείαν **9** νῦν δὲ ἤξει ἐξαίφνης ἐπὶ σὲ τὰ δύο ταῦτα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ χηρεία καὶ ἀτεκνία ἤξει ἐξαίφνης ἐπὶ σὲ ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐν τῇ ἰσχύϊ τῶν ἐπαιδῶν σου

σφόδρα 10 τῇ ἐλπίδι τῆς πονηρίας σου σὺ γὰρ εἶπας ἐγὼ εἰμι καὶ οὐκ ἔστιν ἕτέρα γνώθι ὅτι ἡ σύνεσις τούτων καὶ ἡ πορνεία σου ἔσται σοὶ αἰσχύνη καὶ εἶπας τῇ καρδίᾳ σου ἐγὼ εἰμι καὶ οὐκ ἔστιν ἕτέρα 11 καὶ ἤξει ἐπὶ σὲ ἀπώλεια καὶ οὐ μὴ γνῶς βόθυνος καὶ ἐμπεσῆ εἰς αὐτόν καὶ ἤξει ἐπὶ σὲ ταλαιπωρία καὶ οὐ μὴ δυνήσῃ καθαρὰ γενέσθαι καὶ ἤξει ἐπὶ σὲ ἐξαπίνης ἀπώλεια καὶ οὐ μὴ γνῶς 12 στηθὶ νῦν ἐν ταῖς ἐπαοιδαῖς σου καὶ τῇ πολλῇ φαρμακείᾳ σου ἃ ἐμάνθανες ἐκ νεότητός σου εἰ δυνήσῃ ὠφεληθῆναι 13 κεκοπίακας ἐν ταῖς βουλαῖς σου στητήσωσαν καὶ σωσάτωσάν σε οἱ ἀστρολόγοι τοῦ οὐρανοῦ οἱ ὀρῶντες τοὺς ἀστέρας ἀναγγειλάτωσάν σοι τί μέλλει ἐπὶ σὲ ἔρχεσθαι 14 ἰδοὺ πάντες ὡς φρύγανα ἐπὶ πυρὶ κατακαίησονται καὶ οὐ μὴ ἐξέλωνται τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἐκ φλογός ὅτι ἔχεις ἄνθρακας πυρός κάθισαι ἐπ' αὐτούς 15 οὗτοι ἔσονται σοὶ βοήθεια ἐκοπίασας ἐν τῇ μεταβολῇ σου ἐκ νεότητος ἄνθρωπος καθ' ἑαυτὸν ἐπλανήθη σοὶ δὲ οὐκ ἔσται σωτηρία

48 ἀκούσατε ταῦτα οἶκος Ιακωβ οἱ κεκλημένοι τῷ ὀνόματι Ισραηλ καὶ οἱ ἐξ Ιουδα ἐξελθόντες οἱ ὀμνύοντες τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ισραηλ μιμνησκόμενοι οὐ μετὰ ἀληθείας οὐδὲ μετὰ δικαιοσύνης 2 καὶ ἀντεχόμενοι τῷ ὀνόματι τῆς πόλεως τῆς ἀγίας καὶ ἐπὶ τῷ θεῷ τοῦ Ισραηλ ἀντιστηριζόμενοι κύριος σαβαωθ ὄνομα αὐτῷ 3 τὰ πρότερα ἔτι ἀνήγγειλα καὶ ἐκ τοῦ στόματός μου ἐξῆλθεν καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο ἐξάπινα ἐποίησα καὶ ἐπῆλθεν 4 γινώσκω ἐγὼ ὅτι σκληρὸς εἶ καὶ νεῦρον σιδηροῦν ὁ τράχηλός σου καὶ τὸ μέτωπόν σου χαλκοῦν 5 καὶ ἀνήγγειλά σοι πάλαι πρὶν ἔλθειν ἐπὶ σὲ ἀκουστόν σοι ἐποίησα μὴ εἶπης ὅτι τὰ εἶδωλά μου ἐποίησαν καὶ μὴ εἶπης ὅτι τὰ γλυπτὰ καὶ τὰ χωνευτὰ ἐνετείλατό μοι 6 ἠκούσατε πάντα καὶ ὑμεῖς οὐκ ἔγνωτε ἀλλὰ καὶ ἀκουστά σοι ἐποίησα τὰ καινὰ ἀπὸ τοῦ νῦν ἃ μέλλει γίνεσθαι καὶ οὐκ εἶπας 7 νῦν

γίνεται καὶ οὐ πάλαι καὶ οὐ προτέραις ἡμέραις ἤκουσας αὐτὰ μὴ εἶπης ὅτι ναὶ γινώσκω αὐτὰ 8 οὔτε ἔγνωσ οὔτε ἠπίστω οὔτε ἀπ' ἀρχῆς ἠνοιξά σου τὰ ὦτα ἔγνω γὰρ ὅτι ἀθετῶν ἀθετήσεις καὶ ἄνομος ἔτι ἐκ κοιλίας κληθήσῃ 9 ἔνεκεν τοῦ ἐμοῦ ὀνόματος δεῖξω σοὶ τὸν θυμὸν μου καὶ τὰ ἔνδοξά μου ἐπάξω ἐπὶ σοὶ ἵνα μὴ ἐξολεθρεύσω σε 10 ἰδοὺ πέπρακά σε οὐχ ἔνεκεν ἀργυρίου ἐξελάμην δέ σε ἐκ καμίνου πτωχείας 11 ἔνεκεν ἐμοῦ ποιήσω σοι ὅτι τὸ ἐμὸν ὄνομα βεβηλοῦται καὶ τὴν δόξαν μου ἐτέρω οὐ δώσω 12 ἄκουέ μου Ιακωβ καὶ Ισραηλ ὃν ἐγὼ καλῶ ἐγὼ εἰμι πρῶτος καὶ ἐγὼ εἰμι εἰς τὸν αἰῶνα 13 καὶ ἡ χεὶρ μου ἐθεμελίωσεν τὴν γῆν καὶ ἡ δεξιὰ μου ἐστερέωσεν τὸν οὐρανὸν καλέσω αὐτούς καὶ στηθήσονται ἅμα 14 καὶ συναχθήσονται πάντες καὶ ἀκούσονται τίς αὐτοῖς ἀνήγγειλεν ταῦτα ἀγαπῶν σε ἐποίησα τὸ θέλημά σου ἐπὶ Βαβυλῶνα τοῦ ἄραι σπέρμα Χαλδαίων 15 ἐγὼ ἐλάλησα ἐγὼ ἐκάλεσα ἠγάγον αὐτὸν καὶ εὐδωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ 16 προσαγάγετε πρὸς με καὶ ἀκούσατε ταῦτα οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐν κρυφῇ ἐλάλησα οὐδὲ ἐν τόπῳ γῆς σκοτεινῷ ἠνίκα ἐγένετο ἐκεῖ ἡμην καὶ νῦν κύριος ἀπέσταλκέν με καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ 17 οὕτως λέγει κύριος ὁ ῥυσάμενός σε ὁ ἅγιος Ισραηλ ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς σου δέδειχά σοι τοῦ εὐρεῖν σε τὴν ὁδὸν ἐν ἣ πορεύῃ ἐν αὐτῇ 18 καὶ εἰ ἤκουσας τῶν ἐντολῶν μου ἐγένετο ἂν ὡσεὶ ποταμὸς ἡ εἰρήνη σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ὡς κύμα θαλάσσης 19 καὶ ἐγένετο ἂν ὡς ἡ ἄμμος τὸ σπέρμα σου καὶ τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου ὡς ὁ χοῦς τῆς γῆς οὐδὲ νῦν οὐ μὴ ἐξολεθρευθῆς οὐδὲ ἀπολεῖται τὸ ὄνομά σου ἐνώπιόν μου 20 ἐξελθε ἐκ Βαβυλῶνος φεύγων ἀπὸ τῶν Χαλδαίων φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγείλατε καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο ἀπαγγείλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς λέγετε ἔρρυσάτο κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ιακωβ 21 καὶ ἐὰν διψήσωσιν δι' ἐρήμου ἄξει αὐτούς ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξάξει αὐτοῖς σχισθήσεται πέτρα καὶ

ρύησεται ὕδωρ καὶ πίεται ὁ λαός μου **22** οὐκ ἔστιν χαίρειν τοῖς ἀσεβέσιν λέγει κύριος

49 ἀκούσατέ μου νῆσοι καὶ προσέχετε ἔθνη διὰ χρόνου πολλοῦ στήσεται λέγει κύριος ἐκ κοιλίας μητρός μου ἐκάλεσεν τὸ ὄνομά μου **2** καὶ ἔθηκεν τὸ στόμα μου ὡσεὶ μάχαιραν ὀξεῖαν καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἔκρυσεν με ἔθηκέν με ὡς βέλος ἐκλεκτὸν καὶ ἐν τῇ φαρέτρᾳ αὐτοῦ ἔσκαπσέν με **3** καὶ εἶπέν μοι δοῦλός μου εἶ σύ Ἰσραηλ καὶ ἐν σοὶ δοξασθήσομαι **4** καὶ ἐγὼ εἶπα κενῶς ἐκοπίασα καὶ εἰς μάταιον καὶ εἰς οὐδὲν ἔδωκα τὴν ἰσχύν μου διὰ τοῦτο ἡ κρίσις μου παρὰ κυρίῳ καὶ ὁ πόνος μου ἐναντίον τοῦ θεοῦ μου **5** καὶ νῦν οὕτως λέγει κύριος ὁ πλάσας με ἐκ κοιλίας δοῦλον ἑαυτῷ τοῦ συναγαγεῖν τὸν Ἰακωβ καὶ Ἰσραηλ πρὸς αὐτὸν συναχθήσομαι καὶ δοξασθήσομαι ἐναντίον κυρίου καὶ ὁ θεὸς μου ἔσται μου ἰσχύς **6** καὶ εἶπέν μοι μέγα σοὶ ἔστιν τοῦ κληθῆναί σε παῖδά μου τοῦ στήσαι τὰς φυλάς Ἰακωβ καὶ τὴν διασπορὰν τοῦ Ἰσραηλ ἐπιστρέψαι ἰδοὺ τέθεικά σε εἰς διαθήκην γένους εἰς φῶς ἔθνῶν τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς **7** οὕτως λέγει κύριος ὁ ῥυσάμενός σε ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἀγιάσατε τὸν φαυλίζοντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τὸν βδελυσσόμενον ὑπὸ τῶν ἔθνῶν τῶν δούλων τῶν ἀρχόντων βασιλεῖς ὄψονται αὐτὸν καὶ ἀναστήσονται ἄρχοντες καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕνεκεν κυρίου ὅτι πιστός ἐστιν ὁ ἅγιος Ἰσραηλ καὶ ἐξελεξάμην σε **8** οὕτως λέγει κύριος καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην ἔθνῶν τοῦ καταστήσαι τὴν γῆν καὶ κληρονομήσαι κληρονομίαν ἐρήμου **9** λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς ἐξέλθατε καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει ἀνακαλυφθῆναι καὶ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν βοσκηθήσονται καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν **10** οὐ πεινάσουσιν οὐδὲ διψήσουσιν οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς καύσων οὐδὲ ὁ ἥλιος ἀλλὰ ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει καὶ διὰ πηγῶν

ὕδατων ἄξει αὐτούς **11** καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὄδον καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς **12** ἰδοὺ οὗτοι πόρρωθεν ἔρχονται οὗτοι ἀπὸ βορρᾶ καὶ οὗτοι ἀπὸ θαλάσσης ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν **13** εὐφραίνεσθε οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ ῥηξάτωσαν τὰ ὄρη εὐφροσύνην καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην ὅτι ἠλέησεν ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν **14** εἶπεν δὲ Σιων ἐγκατέλιπέν με κύριος καὶ ὁ κύριος ἐπελάθετό μου **15** μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς εἰ δὲ καὶ ἐπιλάθοιτο ταῦτα γυνὴ ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαι σου εἶπεν κύριος **16** ἰδοὺ ἐπὶ τῶν χειρῶν μου ἐζωγράφησά σου τὰ τεῖχη καὶ ἐνώπιόν μου εἶ διὰ παντός **17** καὶ ταχὺ οἰκοδομηθήσῃ ὑφ' ὧν καθηρέθης καὶ οἱ ἐρημώσαντές σε ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται **18** ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἰδὲ πάντας ἰδοὺ συνήχθησαν καὶ ἦλθσαν πρὸς σέ ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ὅτι πάντας αὐτοὺς ἐνδύσει καὶ περιθήσει αὐτοὺς ὡς κόσμον νύμφης **19** ὅτι τὰ ἔρημά σου καὶ τὰ διεφθαρμένα καὶ τὰ πεπτωκότα νῦν στενοχωρήσει ἀπὸ τῶν κατοικούντων καὶ μακρυνθήσονται ἀπὸ σοῦ οἱ καταπίνοντές σε **20** ἐροῦσιν γὰρ εἰς τὰ ὠτά σου οἱ υἱοὶ σου οὐδὲ ἀπολώλεκας στενός μοι ὁ τόπος ποιήσόν μοι τόπον ἵνα κατοικήσω **21** καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ σου τίς ἐγέννησέν μοι τούτους ἐγὼ δὲ ἄτεκνος καὶ χήρα τούτους δὲ τίς ἐξέθρεψέν μοι ἐγὼ δὲ κατελείφθην μόνη οὗτοι δέ μοι ποῦ ἦσαν **22** οὕτως λέγει κύριος ἰδοὺ αἶρω εἰς τὰ ἔθνη τὴν χειρὰ μου καὶ εἰς τὰς νήσους ἀρῶ σύσημόν μου καὶ ἄξουσιν τοὺς υἱούς σου ἐν κόλπῳ τὰς δὲ θυγατέρας σου ἐπ' ὤμων ἀροῦσιν **23** καὶ ἔσονται βασιλεῖς τιθηνοὶ σου αἱ δὲ ἄρχουσαι τροφοὶ σου ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς προσκυνήσουσίν σοι καὶ τὸν χοῦν τῶν ποδῶν σου λειξουσιν καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος καὶ οὐκ αἰσχυνήσῃ **24** μὴ λήμψεταιί τις παρὰ γίγαντος σκῦλα καὶ ἐὰν αἰχμαλωτεύσῃ

τις ἀδίκως σωθήσεται 25 οὕτως λέγει κύριος ἐάν τις αἰχμαλωτεύσῃ γίγαντα λήμψεται σκύλα λαμβάνων δὲ παρὰ ἰσχύοντος σωθήσεται ἐγὼ δὲ τὴν κρίσιν σου κρινῶ καὶ ἐγὼ τοὺς υἰοὺς σου ῥύσομαι 26 καὶ φάγονται οἱ θλίψαντές σε τὰς σάρκας αὐτῶν καὶ πίνονται ὡς οἶνον νέον τὸ αἷμα αὐτῶν καὶ μεθυσθήσονται καὶ αισθανθήσεται πᾶσα σὰρξ ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ ῥυσάμενός σε καὶ ἀντιλαμβανόμενος ἰσχύος Ἰακωβ

50 οὕτως λέγει κύριος ποῖον τὸ βιβλίον τοῦ ἀποστασίου τῆς μητρὸς ὑμῶν ᾧ ἐξαπέστειλα αὐτήν ἢ τίνοι ὑπόχρεω πέπρακα ὑμᾶς ἰδοὺ ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν ἐπράθητε καὶ ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν ἐξαπέστειλα τὴν μητέρα ὑμῶν 2 τί ὅτι ἦλθον καὶ οὐκ ἦν ἄνθρωπος ἐκάλεσα καὶ οὐκ ἦν ὁ ὑπακούων μὴ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ μου τοῦ ῥύσασθαι ἢ οὐκ ἰσχύω τοῦ ἐξελεῖσθαι ἰδοὺ τῆ ἀπειλῆ μου ἐξερημώσω τὴν θάλασσαν καὶ θήσω ποταμούς ἐρήμους καὶ ξηρανθήσονται οἱ ἰχθύες αὐτῶν ἀπὸ τοῦ μὴ εἶναι ὕδωρ καὶ ἀποθανοῦνται ἐν δίψει 3 καὶ ἐνδύσω τὸν οὐρανὸν σκότος καὶ θήσω ὡς σάκκον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ 4 κύριος δίδωσίν μοι γλῶσσαν παιδείας τοῦ γνῶναι ἐν καιρῷ ἠνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον ἔθηκέν μοι πρῶτὴ προσέθηκέν μοι ὠτίον ἀκούειν 5 καὶ ἡ παιδεία κυρίου ἀνοίγει μοι τὰ ὦτα ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ οὐδὲ ἀντιλέγω 6 τὸν νῶτόν μου δέδωκα εἰς μᾶστιγας τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπυσμμάτων 7 καὶ κύριος βοηθός μου ἐγενήθη διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν καὶ ἔγνω ὅτι οὐ μὴ αἰσχυρθῶ 8 ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαίωσάς με τίς ὁ κρινόμενός μοι ἀντιστήτω μοι ἅμα καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι ἐγγισάτω μοι 9 ἰδοὺ κύριος βοηθεῖ μοι τίς κακώσει με ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς ὡς ἰμάτιον παλαιωθήσεσθε καὶ ὡς σῆς καταφάγεται ὑμᾶς 10 τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν κύριον ἀκουσάτω τῆς φωνῆς

τοῦ παιδὸς αὐτοῦ οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ θεῷ 11 ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς πῦρ καίετε καὶ κατισχύετε φλόγα πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν καὶ τῆ φλογί ἢ ἐξεκαύσατε δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε

51 ἀκούσατέ μου οἱ διώκοντες τὸ δίκαιον καὶ ζητοῦντες τὸν κύριον ἐμβλέψατε εἰς τὴν στερεὰν πέτραν ἣν ἐλατομήσατε καὶ εἰς τὸν βόθυνον τοῦ λάκκου ὃν ὠρύξατε 2 ἐμβλέψατε εἰς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ὑμῶν καὶ εἰς Σαρραν τὴν ὠδίνουσαν ὑμᾶς ὅτι εἷς ἦν καὶ ἐκάλεσα αὐτὸν καὶ εὐλόγησα αὐτὸν καὶ ἠγάπησα αὐτὸν καὶ ἐπλήθυνα αὐτόν 3 καὶ σὲ νῦν παρακαλέσω Σιων καὶ παρεκάλεσα πάντα τὰ ἔρημα αὐτῆς καὶ θήσω τὰ ἔρημα αὐτῆς ὡς παράδεισον κυρίου εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὐρήσουσιν ἐν αὐτῇ ἐξομολόγησιν καὶ φωνὴν αἰνέσεως 4 ἀκούσατέ μου ἀκούσατε λαός μου καὶ οἱ βασιλεῖς πρὸς με ἐνωτίσασθε ὅτι νόμος παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται καὶ ἡ κρίσις μου εἰς φῶς ἐθνῶν 5 ἐγγίζει ταχὺ ἡ δικαιοσύνη μου καὶ ἐξελεύσεται ὡς φῶς τὸ σωτήριόν μου καὶ εἰς τὸν βραχίονά μου ἔθνη ἐλπιούσιν ἐμὲ νῆσοι ὑπομενοῦσιν καὶ εἰς τὸν βραχίονά μου ἐλπιούσιν 6 ἄρατε εἰς τὸν οὐρανὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ ἐμβλέψατε εἰς τὴν γῆν κάτω ὅτι ὁ οὐρανὸς ὡς καπνὸς ἐστερεώθη ἡ δὲ γῆ ὡς ἰμάτιον παλαιωθήσεται οἱ δὲ κατοικοῦντες τὴν γῆν ὥσπερ ταῦτα ἀποθανοῦνται τὸ δὲ σωτήριόν μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται ἡ δὲ δικαιοσύνη μου οὐ μὴ ἐκλίπη 7 ἀκούσατέ μου οἱ εἰδότες κρίσιν λαός μου οὐ ὁ νόμος μου ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν μὴ φοβεῖσθε ὄνειδισμὸν ἀνθρώπων καὶ τῷ φαλισμῷ αὐτῶν μὴ ἠτᾶσθε 8 ὥσπερ γὰρ ἰμάτιον βρωθήσεται ὑπὸ χρόνου καὶ ὡς ἔρια βρωθήσεται ὑπὸ σητός ἡ δὲ δικαιοσύνη μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται τὸ δὲ σωτήριόν μου εἰς γενεὰς

γενεῶν **9** ἐξεγείρου ἐξεγείρου Ἱερουσαλημ καὶ ἔνδουσαι τὴν ἰσχὺν τοῦ βραχίονός σου ἐξεγείρου ὡς ἐν ἀρχῇ ἡμέρας ὡς γενεὰ αἰῶνος οὐ σὺ εἶ **10** ἢ ἐρημοῦσα θάλασσαν ὕδωρ ἀβύσσου πληθος ἢ θεῖσα τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ὁδὸν διαβάσεως ῥυομένοις **11** καὶ λελυτρωμένοις ὑπὸ γὰρ κυρίου ἀποστραφήσονται καὶ ἤξουσιν εἰς Σιων μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάματος αἰωνίου ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν ἀγαλλίασις καὶ αἴνεσις καὶ εὐφροσύνη καταλήμψεται αὐτοὺς ἀπέδρα ὁδύνη καὶ λύπη καὶ στεναγμός **12** ἐγὼ εἰμι ἐγὼ εἰμι ὁ παρακαλῶν σε γνῶθι τίνα εὐλαβηθεῖσα ἐφοβήθης ἀπὸ ἀνθρώπου θνητοῦ καὶ ἀπὸ υἱοῦ ἀνθρώπου οἱ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθησαν **13** καὶ ἐπελάθου θεὸν τὸν ποιήσαντά σε τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ θεμελιώσαντα τὴν γῆν καὶ ἐφόβου ἀεὶ πάσας τὰς ἡμέρας τὸ πρόσωπον τοῦ θυμοῦ τοῦ θλίβοντός σε ὃν τρόπον γὰρ ἐβουλεύσατο τοῦ ἄραϊ σε καὶ νῦν ποῦ ὁ θυμὸς τοῦ θλίβοντός σε **14** ἐν γὰρ τῷ σῶζεσθαί σε οὐ στήσεται οὐδὲ χρονιεῖ **15** ὅτι ἐγὼ ὁ θεὸς σου ὁ ταρασσὼν τὴν θάλασσαν καὶ ἠχῶν τὰ κύματα αὐτῆς κύριος σαβαωθ ὄνομά μοι **16** θήσω τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου καὶ ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς χειρὸς μου σκεπᾶσω σε ἐν ἧ ἔστησα τὸν οὐρανὸν καὶ ἐθεμελίωσα τὴν γῆν καὶ ἐρεῖ Σιων λαὸς μου εἶ **17** ἐξεγείρου ἐξεγείρου ἀνάστηθι Ἱερουσαλημ ἢ πιῶσα τὸ ποτήριον τοῦ θυμοῦ ἐκ χειρὸς κυρίου τὸ ποτήριον γὰρ τῆς πτώσεως τὸ κόνδου τοῦ θυμοῦ ἐξέπιες καὶ ἐξεκένωσας **18** καὶ οὐκ ἦν ὁ παρακαλῶν σε ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων σου ὧν ἔτεκες καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιλαμβανόμενος τῆς χειρὸς σου οὐδὲ ἀπὸ πάντων τῶν υἱῶν σου ὧν ὑψώσας **19** δύο ταῦτα ἀντικείμενά σοι τίς σοι συλλυπηθήσεται πῶμα καὶ σύντριμμα λιμὸς καὶ μάχαιρα τίς σε παρακαλέσει **20** οἱ υἱοὶ σου οἱ ἀπορούμενοι οἱ καθεύδοντες ἐπ' ἄκρου πάσης ἐξόδου ὡς σευτλίον ἡμίεφθον οἱ πλήρεις θυμοῦ κυρίου ἐκλελυμένοι διὰ κυρίου τοῦ θεοῦ **21** διὰ

τοῦτο ἄκουε τεταπεινωμένη καὶ μεθούσα οὐκ ἀπὸ οἴνου **22** οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ κρίνων τὸν λαὸν αὐτοῦ ἰδοὺ εἴληφα ἐκ τῆς χειρὸς σου τὸ ποτήριον τῆς πτώσεως τὸ κόνδου τοῦ θυμοῦ καὶ οὐ προσθήσῃ ἔτι πιεῖν αὐτό **23** καὶ ἐμβαλῶ αὐτὸ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀδικησάντων σε καὶ τῶν ταπεινωσάντων σε οἱ εἶπαν τῇ ψυχῇ σου κύψον ἵνα παρέλθωμεν καὶ ἔθηκας ἴσα τῇ γῇ τὰ μετὰφρενά σου ἔξω τοῖς παραπορευομένοις

52 ἐξεγείρου ἐξεγείρου Σιων ἔνδουσαι τὴν ἰσχὺν σου Σιων καὶ ἔνδουσαι τὴν δόξαν σου Ἱερουσαλημ πόλις ἡ ἀγία οὐκέτι προστεθήσεται διελεθεῖν διὰ σοῦ ἀπερίτμητος καὶ ἀκάθαρτος **2** ἐκτίναξαι τὸν χοῦν καὶ ἀνάστηθι κάθισον Ἱερουσαλημ ἔκδουσαι τὸν δεσμὸν τοῦ τραχήλου σου ἢ αἰχμάλωτος θυγάτηρ Σιων **3** ὅτι τάδε λέγει κύριος δωρεὰν ἐπράθητε καὶ οὐ μετὰ ἀργυρίου λυτρωθήσεσθε **4** οὕτως λέγει κύριος εἰς Αἴγυπτον κατέβη ὁ λαός μου τὸ πρότερον παροικῆσαι ἐκεῖ καὶ εἰς Ἀσσυρίους βία ἤχθησαν **5** καὶ νῦν τί ὧδέ ἐστε τάδε λέγει κύριος ὅτι ἐλήμφθη ὁ λαός μου δωρεὰν θαυμάζετε καὶ ὀλολύζετε τάδε λέγει κύριος δι' ὑμᾶς διὰ παντός τὸ ὄνομά μου βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν **6** διὰ τοῦτο γνῶσεται ὁ λαός μου τὸ ὄνομά μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι αὐτὸς ὁ λαλῶν ἀρῆμι **7** ὡς ὥρα ἐπὶ τῶν ὁρέων ὡς πόδες εὐαγγελιζομένου ἀκοὴν εἰρήνης ὡς εὐαγγελιζόμενος ἀγαθὰ ὅτι ἀκουστὴν ποιήσω τὴν σωτηρίαν σου λέγων Σιων βασιλεύσει σου ὁ θεός **8** ὅτι φωνὴ τῶν φυλασσόντων σε ὑψώθη καὶ τῇ φωνῇ ἅμα εὐφρανθήσονται ὅτι ὀφθαλμοὶ πρὸς ὀφθαλμοὺς ὄψονται ἡνίκα ἂν ἐλεήσῃ κύριος τὴν Σιων **9** ῥηξάτω εὐφροσύνην ἅμα τὰ ἔρημα Ἱερουσαλημ ὅτι ἠλέησεν κύριος αὐτὴν καὶ ἐρρύσατο Ἱερουσαλημ **10** καὶ ἀποκαλύψει κύριος τὸν βραχίονα αὐτοῦ τὸν ἅγιον ἐνώπιον πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ ὄψονται πάντα τὰ ἄκρα τῆς γῆς τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ **11** ἀπόστητε

ἀπόστητε ἐξέλθατε ἐκεῖθεν καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῆς ἀφορίσθητε οἱ φέροντες τὰ σκευὴ κυρίου **12** ὅτι οὐ μετὰ ταραχῆς ἐξελεύσεσθε οὐδὲ φυγῆ πορεύσεσθε πορεύεται γὰρ πρότερος ὑμῶν κύριος καὶ ὁ ἐπισυνάγων ὑμᾶς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ **13** ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς μου καὶ ὑψωθήσεται καὶ δοξασθήσεται σφόδρα **14** ὃν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σὲ πολλοὶ οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ ἀνθρώπων τὸ εἶδος σου καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων **15** οὕτως θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ καὶ συνέξουσιν βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν ὅτι οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ ὄψονται καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασιν συνήσουσιν

53 κύριε τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν καὶ ὁ βραχίων κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη **2** ἀνηγγεῖλαμεν ἐναντίον αὐτοῦ ὡς παιδίον ὡς ρίζα ἐν γῆ διψῶσα οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ οὐδὲ δόξα καὶ εἶδομεν αὐτόν καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος οὐδὲ κάλλος **3** ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον ἐκλείπον παρὰ πάντας ἀνθρώπους ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν καὶ εἰδῶς φέρειν μαλακίαν ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἠτιμάσθη καὶ οὐκ ἐλογίσθη **4** οὗτος τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φέρει καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτόν εἶναι ἐν πόνῳ καὶ ἐν πληγῇ καὶ ἐν κακώσει **5** αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν παιδεία εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτόν τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν **6** πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη καὶ κύριος παρέδωκεν αὐτόν ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν **7** καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη καὶ ὡς ἄμνος ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτόν ἄφωνος οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ **8** ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς θάνατον **9** καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ

καὶ τοὺς πλουσίους ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ **10** καὶ κύριος βούλεται καθαρῖσαι αὐτόν τῆς πληγῆς ἐὰν δῶτε περὶ ἀμαρτίας ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὄψεται σπέρμα μακρόβιον καὶ βούλεται κύριος ἀφελεῖν **11** ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ δεῖξαι αὐτῷ φῶς καὶ πλάσαι τῇ συνέσει δικαιοῶσαι δίκαιον εὖ δουλεύοντα πολλοῖς καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει **12** διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλοὺς καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη καὶ αὐτὸς ἀμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκεν καὶ διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη

54 εὐφράνθητι στεῖρα ἢ οὐ τίκτουσα ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα εἶπεν γὰρ κύριος **2** πλάτυνον τὸν τόπον τῆς σκηνῆς σου καὶ τῶν αὐλαιῶν σου πῆξον μὴ φεῖσθαι μάκρυνον τὰ σχοινίσματά σου καὶ τοὺς πασσάλους σου κατίσχυσον **3** ἔτι εἰς τὰ δεξιὰ καὶ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἐκπέτασον καὶ τὸ σπέρμα σου ἔθνη κληρονομήσει καὶ πόλεις ἠρημωμένας κατοικιεῖς **4** μὴ φοβοῦ ὅτι κατησχύνθησθαι μηδὲ ἐντραπήσθαι ὅτι ὠνειδίσθησθαι ὅτι αἰσχύνῃ αἰώνιον ἐπιλήσῃ καὶ ὄνειδος τῆς χρεῖας σου οὐ μὴ μνησθήσῃ **5** ὅτι κύριος ὁ ποιῶν σε κύριος σαβαωθ ὄνομα αὐτῷ καὶ ὁ ῥυσάμενός σε αὐτὸς θεὸς Ἰσραὴλ πάση τῇ γῆ κληθήσεται **6** οὐχ ὡς γυναῖκα καταλελειμμένην καὶ ὀλιγόψυχον κέκληκέν σε κύριος οὐδ' ὡς γυναῖκα ἐκ νεότητος μεμισημένην εἶπεν ὁ θεὸς σου **7** χρόνον μικρὸν κατέλιπόν σε καὶ μετὰ ἐλέους μεγάλο ἐλεήσω σε **8** ἐν θυμῷ μικρῷ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ σοῦ καὶ ἐν ἐλέει αἰωνίῳ ἐλεήσω σε εἶπεν ὁ ῥυσάμενός σε κύριος **9** ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπὶ Νωε τοῦτό μοι ἔστιν καθότι ὤμοσα αὐτῷ ἐν τῷ χρόνῳ ἐκεῖνῳ τῇ γῆ μὴ θυμωθήσασθαι ἐπὶ σοὶ ἔτι μηδὲ ἐν ἀπειλῇ σου **10** τὰ ὄρη μεταστήσασθαι

οὐδὲ οἱ βουνοὶ σου μετακινηθήσονται οὕτως
οὐδὲ τὸ παρ' ἐμοῦ σοι ἔλεος ἐκλείψει οὐδὲ ἡ
διαθήκη τῆς εἰρήνης σου οὐ μὴ μεταστῆ εἶπεν
γὰρ κύριος ἰλέως σοι **11** ταπεινὴ καὶ ἀκατάστατος
οὐ παρεκλήθης ἰδοὺ ἐγὼ ἐτοιμάζω σοὶ ἄνθρακα
τὸν λίθον σου καὶ τὰ θεμέλιά σου σάφειρον **12**
καὶ θήσω τὰς ἐπάλξεις σου ἴασπιν καὶ τὰς πύλας
σου λίθους κρυστάλλου καὶ τὸν περίβολόν σου
λίθους ἐκλεκτοὺς **13** καὶ πάντας τοὺς υἰοὺς σου
διδακτοὺς θεοῦ καὶ ἐν πολλῇ εἰρήνῃ τὰ τέκνα
σου **14** καὶ ἐν δικαιοσύνῃ οἰκοδομηθήσῃ ἀπέχου
ἀπὸ ἀδίκου καὶ οὐ φοβηθήσῃ καὶ τρόμος οὐκ
ἐγγιῖ σοι **15** ἰδοὺ προσήλυτοι προσελεύσονται
σοι δι' ἐμοῦ καὶ ἐπὶ σὲ καταφεύξονται **16** ἰδοὺ ἐγὼ
κτιζῶ σε οὐχ ὡς χαλκεὺς φυσῶν ἄνθρακας καὶ
ἐκφέρων σκεῦος εἰς ἔργον ἐγὼ δὲ ἔκτισά σε οὐκ
εἰς ἀπώλειαν φθεῖραι **17** πᾶν σκεῦος φθαρτόν
ἐπὶ σὲ οὐκ εὐδοῶσω καὶ πᾶσα φωνὴ ἀναστήσεται
ἐπὶ σὲ εἰς κρίσιν πάντας αὐτοὺς ἠττήσεις οἱ δὲ
ἔνοχοί σου ἔσονται ἐν αὐτῇ ἔστιν κληρονομία
τοῖς θεραπεύουσιν κύριον καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι
δίκαιοι λέγει κύριος

55 οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ καὶ ὅσοι
μὴ ἔχετε ἀργύριον βαδίσαντες ἀγοράσατε
καὶ πίετε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἴνου καὶ
στέαρ **2** ἴνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου καὶ τὸν μόχθον
ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονὴν ἀκούσατέ μου καὶ
φάγεσθε ἀγαθὰ καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ
ψυχὴ ὑμῶν **3** προσέχετε τοῖς ὠτίοις ὑμῶν καὶ
ἐπακολουθήσατε ταῖς ὁδοῖς μου ἐπακούσατέ
μου καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν καὶ
διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον τὰ ὅσια Δαυὶδ
τὰ πιστά **4** ἰδοὺ μαρτύριον ἐν ἔθνεσιν δέδωκα
αὐτόν ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα ἔθνεσιν **5** ἔθνη
ἃ οὐκ ᾔδεισάν σε ἐπικαλέσονται σε καὶ λαοὶ οἱ
οὐκ ἐπίστανταί σε ἐπὶ σὲ καταφεύξονται ἔνεκεν
τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἁγίου Ἰσραηλ ὅτι ἐδόξασέν
σε **6** ζητήσατε τὸν θεὸν καὶ ἐν τῷ εὐρίσκειν
αὐτὸν ἐπικαλέσασθε ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίξῃ ὑμῖν **7**

ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ ἀνὴρ
ἄνομος τὰς βουλάς αὐτοῦ καὶ ἐπιστραφήτω ἐπὶ
κύριον καὶ ἐλεηθήσεται ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς
ἁμαρτίας ὑμῶν **8** οὐ γὰρ εἰσιν αἱ βουλαὶ μου
ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν οὐδὲ ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν
αἱ ὁδοὶ μου λέγει κύριος **9** ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ
οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδὸς μου
ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν
ἀπὸ τῆς διανοίας μου **10** ὡς γὰρ ἂν καταβῆ ὑετός
ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῆ ἕως
ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν καὶ ἐκτέκῃ καὶ ἐκβλαστήσῃ
καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπεύροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν
11 οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ
τοῦ στόματός μου οὐ μὴ ἀποστραφῆ ἕως ἂν
συντελεσθῇ ὅσα ἠθέλησα καὶ εὐδοῶσω τὰς ὁδοὺς
σου καὶ τὰ ἐντάγματά μου **12** ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ
ἐξελεύσεσθε καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε τὰ γὰρ
ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται προσδεχόμενοι
ὑμᾶς ἐν χαρᾷ καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ
ἐπικροτήσῃ τοῖς κλάδοις **13** καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς
ἀναβήσεται κυπάρισσος ἀντὶ δὲ τῆς κουνύζης
ἀναβήσεται μυρσίνη καὶ ἔσται κύριος εἰς ὄνομα
καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον καὶ οὐκ ἐκλείψει

56 τάδε λέγει κύριος φυλάσσεσθε κρίσιν
ποιήσατε δικαιοσύνην ἠγγίσειεν γὰρ τὸ
σωτήριόν μου παραγίνεσθαι καὶ τὸ ἔλεός μου
ἀποκαλυφθῆναι **2** μακάριος ἀνὴρ ὁ ποιῶν
ταῦτα καὶ ἄνθρωπος ὁ ἀντεχόμενος αὐτῶν
καὶ φυλάσσων τὰ σάββατα μὴ βεβηλοῦν καὶ
διατηρῶν τὰς χεῖρας αὐτοῦ μὴ ποιεῖν ἀδίκημα **3**
μὴ λεγέτω ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσκείμενος πρὸς
κύριον ἀφοριεῖ με ἄρα κύριος ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ
καὶ μὴ λεγέτω ὁ εὐνοῦχος ὅτι ἐγὼ εἶμι ξύλον
ξηρόν **4** τάδε λέγει κύριος τοῖς εὐνούχοις ὅσοι
ἂν φυλάξωνται τὰ σάββατά μου καὶ ἐκλέξωνται
ἃ ἐγὼ θέλω καὶ ἀντέχωνται τῆς διαθήκης μου **5**
δώσω αὐτοῖς ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ ἐν τῷ τείχει μου
τόπον ὀνομαστὸν κρείττω υἰῶν καὶ θυγατέρων
ὄνομα αἰώνιον δώσω αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐκλείψει **6**

καὶ τοῖς ἀλλογενέσι τοῖς προσκειμένοις κυρίῳ δουλεύειν αὐτῷ καὶ ἀγαπᾶν τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ εἶναι αὐτῷ εἰς δούλους καὶ δούλας καὶ πάντα τοὺς φυλασσομένους τὰ σάββατά μου μὴ βεβηλοῦν καὶ ἀντεχομένους τῆς διαθήκης μου 7 εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου καὶ εὐφρανῶ αὐτοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς προσευχῆς μου τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτῶν καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν ἔσονται δεκταὶ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου μου ὁ γὰρ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν 8 εἶπεν κύριος ὁ συνάγων τοὺς διεσπαρμένους Ἰσραὴλ ὅτι συνάξω ἐπ' αὐτὸν συναγωγὴν 9 πάντα τὰ θηρία τὰ ἄγρια δεῦτε φάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ 10 ἴδετε ὅτι πάντες ἐκτετύφλωνται οὐκ ἔγνωσαν φρονῆσαι πάντες κύνες ἐνεοὶ οὐ δυνήσονται ὑλακτεῖν ἐνυπνιαζόμενοι κοίτην φιλοῦντες νυστάζει 11 καὶ οἱ κύνες ἀναιδεῖς τῇ ψυχῇ οὐκ εἰδότες πλησμονὴν καὶ εἰσιν πονηροὶ οὐκ εἰδότες σύνεσιν πάντες ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐξηκολούθησαν ἕκαστος κατὰ τὸ ἑαυτοῦ

57 ἴδετε ὡς ὁ δίκαιος ἀπώλετο καὶ οὐδεὶς ἐκδέχεται τῇ καρδίᾳ καὶ ἄνδρες δίκαιοι αἴρονται καὶ οὐδεὶς κατανοεῖ ἀπὸ γὰρ προσώπου ἀδικίας ἦρται ὁ δίκαιος 2 ἔσται ἐν εἰρήνῃ ἡ ταφή αὐτοῦ ἦρται ἐκ τοῦ μέσου 3 ὑμεῖς δὲ προσαγάγετε ὧδε υἱοὶ ἄνομοι σπέρμα μοιχῶν καὶ πόρνης 4 ἐν τίνι ἐνετροφήσατε καὶ ἐπὶ τίνα ἠνοίξατε τὸ στόμα ὑμῶν καὶ ἐπὶ τίνα ἐχαλάσατε τὴν γλῶσσαν ὑμῶν οὐχ ὑμεῖς ἐστε τέκνα ἀπωλείας σπέρμα ἄνομον 5 οἱ παρακαλοῦντες ἐπὶ τὰ εἰδῶλα ὑπὸ δένδρα δασέα σφάζοντες τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν ταῖς φάραγξιν ἀνὰ μέσον τῶν πετρῶν 6 ἐκείνη σου ἡ μερίς οὗτός σου ὁ κληρὸς κάκεινοις ἐξέχεας σπονδὰς κάκεινοις ἀνήνεγκας θυσίας ἐπὶ τούτοις οὖν οὐκ ὀργισθήσομαι 7 ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν καὶ μετέωρον ἐκεῖ σου ἡ κοίτη κάκεῖ ἀνεβίβασας θυσίας 8 καὶ ὀπίσω τῶν σταθμῶν τῆς θύρας σου ἔθηκας μνημόσυνά

σου ὧς ὅτι ἐὰν ἀπ' ἐμοῦ ἀποστῆς πλεῖόν τι ἕξεις ἠγάπησας τοὺς κοιμωμένους μετὰ σοῦ 9 καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου μετ' αὐτῶν καὶ πολλοὺς ἐποίησας τοὺς μακρὰν ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπέστειλας πρέσβεις ὑπὲρ τὰ ὄριά σου καὶ ἀπέστρεψας καὶ ἔταπεινώθης ἕως ἄδου (Sheol h7585) 10 ταῖς πολυοδίαις σου ἐκοπίασας καὶ οὐκ εἶπας παύσομαι ἐνισχύουσα ὅτι ἔπραξας ταῦτα διὰ τοῦτο οὐ κατεδέθηθαι μου 11 σύ τίνα εὐλαβηθεῖσα ἐφοβήθηθαι καὶ ἐψεύσω με καὶ οὐκ ἐμνήσθηθαι μου οὐδὲ ἔλαβές με εἰς τὴν διάνοιαν οὐδὲ εἰς τὴν καρδίαν σου κἀγὼ σε ἰδὼν παρορῶ καὶ ἐμὲ οὐκ ἐφοβήθηθαι 12 κἀγὼ ἀπαγγελῶ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ τὰ κακά σου ἃ οὐκ ὠφελήσουσίν σε 13 ὅταν ἀναβοήσης ἐξελέσθωσάν σε ἐν τῇ θλίψει σου τούτους γὰρ πάντας ἄνεμος λήμψεται καὶ ἀποίσει καταγιγῖς οἱ δὲ ἀντεχόμενοί μου κτήσονται γῆν καὶ κληρονομήσουσιν τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου 14 καὶ ἐροῦσιν καθάρισατε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ὁδοὺς καὶ ἄρατε σκῶλα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ λαοῦ μου 15 τὰδε λέγει κύριος ὁ ὑψιστος ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν τὸν αἰῶνα ἅγιος ἐν ἀγίοις ὄνομα αὐτῷ κύριος ὑψιστος ἐν ἀγίοις ἀναπαυόμενος καὶ ὀλιγοψύχοις διδοὺς μακροθυμίαν καὶ διδοὺς ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν 16 οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἐκδικήσω ὑμᾶς οὐδὲ διὰ παντὸς ὀργισθήσομαι ὑμῖν πνεῦμα γὰρ παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται καὶ πνοὴν πᾶσαν ἐγὼ ἐποίησα 17 δι' ἁμαρτίαν βραχὺ τι ἐλύπησα αὐτὸν καὶ ἐπάταξα αὐτὸν καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐλυπήθη καὶ ἐπορευθῆ στυγνὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ 18 τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἐώρακα καὶ ἰασάμην αὐτὸν καὶ παρεκάλεσα αὐτὸν καὶ ἔδωκα αὐτῷ παράκλησιν ἀληθινήν 19 εἰρήνην ἐπ' εἰρήνην τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγὺς οὖσιν καὶ εἶπεν κύριος ἰάσομαι αὐτούς 20 οἱ δὲ ἄδικοι οὕτως κλυδωνισθήσονται καὶ ἀναπαύσασθαι οὐ δυνήσονται 21 οὐκ ἔστιν χαίρειν τοῖς ἀσεβέσιν εἶπεν κύριος ὁ θεός

58 ἀναβόησον ἐν ἰσχύι καὶ μὴ φείσῃ ὡς
σάλπιγγα ὑψωσον τὴν φωνὴν σου καὶ
ἀνάγγελον τῷ λαῷ μου τὰ ἁμαρτήματα
αὐτῶν καὶ τῷ οἴκῳ Ἰακωβ τὰς ἀνομίας
αὐτῶν **2** ἐμὲ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ζητοῦσιν καὶ
γινῶναί μου τὰς ὁδοὺς ἐπιθυμοῦσιν ὡς λαὸς
δικαιοσύνην πεποικῶς καὶ κρίσιν θεοῦ αὐτοῦ μὴ
ἐγκαταλελοιπῶς αἰτοῦσίν με νῦν κρίσιν δικαίαν
καὶ ἐγγίζειν θεῷ ἐπιθυμοῦσιν **3** λέγοντες τί ὅτι
ἐνηστεύσαμεν καὶ οὐκ εἶδες ἐταπεινώσαμεν τὰς
ψυχὰς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔγνωσ ἐν γὰρ ταῖς ἡμέραις
τῶν νηστειῶν ὑμῶν εὐρίσκετε τὰ θελήματα ὑμῶν
καὶ πάντας τοὺς ὑποχειρίους ὑμῶν ὑπονύσσετε **4**
εἰ εἰς κρίσεις καὶ μάχας νηστεύετε καὶ τύπτετε
πυγμαῖς ταπεινὸν ἵνα τί μοι νηστεύετε ὡς
σήμερον ἀκουσθῆναι ἐν κραυγῇ τὴν φωνὴν ὑμῶν
5 οὐ ταύτην τὴν νηστείαν ἐξελεξάμην καὶ ἡμέραν
ταπεινοῦν ἄνθρωπον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ οὐδ' ἂν
κάμψῃς ὡς κρίκον τὸν τράχηλόν σου καὶ σάκκον
καὶ σποδὸν ὑποστρώσῃ οὐδ' οὕτως καλέσετε
νηστείαν δεκτὴν **6** οὐχὶ τοιαύτην νηστείαν
ἐγὼ ἐξελεξάμην λέγει κύριος ἀλλὰ λῦε πάντα
σύνδεσμον ἀδικίας διάλυε στραγγαλιὰς βιαίων
συναλλαγμάτων ἀπόστειλε τεθραυσμένους ἐν
ἀφέσει καὶ πᾶσαν συγγραφὴν ἄδικον διάσπα **7**
διάθρυπτε πεινῶντι τὸν ἄρτον σου καὶ πτωχοὺς
ἀστέγους εἷσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου ἐὰν ἴδῃς
γυμνὸν περίβαλε καὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων τοῦ
σπέρματός σου οὐχ ὑπερόψῃ **8** τότε ῥαγήσεται
πρόιμον τὸ φῶς σου καὶ τὰ ἰάματά σου ταχὺ
ἀνατελεῖ καὶ προπορεύεται ἔμπροσθέν σου ἢ
δικαιοσύνη σου καὶ ἡ δόξα τοῦ θεοῦ περιστελεῖ
σε **9** τότε βοήσῃ καὶ ὁ θεὸς εἰσακούσεται σου ἔτι
λαλοῦντός σου ἐρεῖ ἰδοὺ πάρεμι ἐὰν ἀφέλης
ἀπὸ σοῦ σύνδεσμον καὶ χειροτονίαν καὶ ῥῆμα
γογγυσμοῦ **10** καὶ δῶς πεινῶντι τὸν ἄρτον ἐκ
ψυχῆς σου καὶ ψυχὴν τεταπεινωμένην ἐμπλήσῃς
τότε ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς σου καὶ τὸ
σκότος σου ὡς μεσημβρία **11** καὶ ἔσται ὁ θεὸς σου

μετὰ σοῦ διὰ παντός καὶ ἐμπλησθήσῃ καθάπερ
ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου καὶ τὰ ὄστα σου πιανθήσεται
καὶ ἔσῃ ὡς κῆπος μεθῶν καὶ ὡς πηγὴ ἢν
μὴ ἐξέλιπεν ὕδωρ καὶ τὰ ὄστα σου ὡς βοτάνη
ἀνατελεῖ καὶ πιανθήσεται καὶ κληρονομήσουσι
γενεὰς γενεῶν **12** καὶ οἰκοδομηθήσονται σου
αἱ ἔρημοι αἰώνιοι καὶ ἔσται σου τὰ θεμέλια
αἰώνια γενεῶν γενεαῖς καὶ κληθήσῃ οἰκοδόμος
φραγμῶν καὶ τοὺς τριβῆους τοὺς ἀνὰ μέσον
παύσεις **13** ἐὰν ἀποστρέψῃς τὸν πόδα σου ἀπὸ
τῶν σαββάτων τοῦ μὴ ποιεῖν τὰ θελήματα σου
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἀγίᾳ καὶ καλέσεις τὰ σάββατα
τρυφερά ἅγια τῷ θεῷ σου οὐκ ἄρεις τὸν πόδα σου
ἐπ' ἔργω οὐδὲ λαλήσεις λόγον ἐν ὄργῃ ἐκ τοῦ
στόματός σου **14** καὶ ἔσῃ πεποιθὼς ἐπὶ κύριον καὶ
ἀναβιβάσει σε ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς καὶ ψωμιεῖ
σε τὴν κληρονομίαν Ἰακωβ τοῦ πατρὸς σου τὸ
γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησεν ταῦτα

59 μὴ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ κυρίου τοῦ σῶσαι ἢ
ἐβάρυνεν τὸ οὖς αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσακοῦσαι **2**
ἀλλὰ τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν διιστῶσιν ἀνὰ μέσον
ὑμῶν καὶ τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν
ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν τοῦ
μὴ ἐλεῆσαι **3** αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν μεμολυμέναι
αἵματι καὶ οἱ δάκτυλοι ὑμῶν ἐν ἁμαρτίαις
τὰ δὲ χεῖλη ὑμῶν ἐλάλησεν ἀνομίαν καὶ ἡ
γλῶσσα ὑμῶν ἀδικίαν μελετᾷ **4** οὐδεὶς λαλεῖ
δίκαια οὐδὲ ἔστιν κρίσις ἀληθινὴ πεποιθήσιν ἐπὶ
ματαίοις καὶ λαλοῦσιν κενά ὅτι κύουσι πόνον
καὶ τίκτουσιν ἀνομίαν **5** ὡὰ ἀσπίδων ἔρρηξαν
καὶ ἰστὸν ἀράχνης ὑφαίνουσιν καὶ ὁ μέλλων
τῶν ὧν αὐτῶν φαγεῖν συντρίψας οὐρίον εὔρεν
καὶ ἐν αὐτῷ βασιλίσκος **6** ὁ ἰστός αὐτῶν οὐκ
ἔσται εἰς ἰμάτιον οὐδὲ μὴ περιβάλονται ἀπὸ
τῶν ἔργων αὐτῶν τὰ γὰρ ἔργα αὐτῶν ἔργα
ἀνομίας **7** οἱ δὲ πόδες αὐτῶν ἐπὶ πονηρίαν
τρέχουσιν ταχινοὶ ἐκχέαι αἵμα καὶ οἱ διαλογισμοὶ
αὐτῶν διαλογισμοὶ ἀφρόνων σύντριμμα καὶ
ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν **8** καὶ ὁδὸν

εἰρήνης οὐκ οἶδασιν καὶ οὐκ ἔστιν κρίσις ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν αἱ γὰρ τρίβοι αὐτῶν διεστραμμένα ἄς διοδεύουσιν καὶ οὐκ οἶδασιν εἰρήνην **9** διὰ τοῦτο ἀπέστη ἡ κρίσις ἀπ' αὐτῶν καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτοὺς δικαιοσύνη ὑπομεινάντων αὐτῶν φῶς ἐγένετο αὐτοῖς σκότος μείναντες αὐγὴν ἐν ἄωρίᾳ περιεπάτησαν **10** ψηλαφήσουσιν ὡς τυφλοὶ τοῖχον καὶ ὡς οὐχ ὑπαρχόντων ὀφθαλμῶν ψηλαφήσουσιν καὶ πεσοῦνται ἐν μεσημβρίᾳ ὡς ἐν μεσονυκτίῳ ὡς ἀποθνήσκοντες στεναξοῦσιν **11** ὡς ἄρκος καὶ ὡς περιστέρα ἅμα πορεύονται ἀνεμείναμεν κρίσιν καὶ οὐκ ἔστιν σωτηρία μακρὰν ἀφέστηκεν ἀπ' ἡμῶν **12** πολλὴ γὰρ ἡμῶν ἡ ἀνομία ἐναντίον σου καὶ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν αἱ γὰρ ἀνομίαι ἡμῶν ἐν ἡμῖν καὶ τὰ ἀδικήματα ἡμῶν ἔγνωμεν **13** ἠεβήσαμεν καὶ ἐψευσάμεθα καὶ ἀπέστημεν ἀπὸ ὀπισθεν τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐλαλήσαμεν ἄδικα καὶ ἠπειθήσαμεν ἐκύομεν καὶ ἐμελετήσαμεν ἀπὸ καρδίας ἡμῶν λόγους ἀδίκους **14** καὶ ἀπεστήσαμεν ὀπίσω τὴν κρίσιν καὶ ἡ δικαιοσύνη μακρὰν ἀφέστηκεν ὅτι καταναλώθη ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἡ ἀλήθεια καὶ δι' εὐθείας οὐκ ἠδύναντο διελθεῖν **15** καὶ ἡ ἀλήθεια ἦρται καὶ μετέστησαν τὴν διάνοιαν τοῦ συνιέναι καὶ εἶδεν κύριος καὶ οὐκ ἤρεσεν αὐτῷ ὅτι οὐκ ἦν κρίσις **16** καὶ εἶδεν καὶ οὐκ ἦν ἀνὴρ καὶ κατενόησεν καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιληψόμενος καὶ ἡμύνατο αὐτοὺς τῷ βραχίονι αὐτοῦ καὶ τῇ ἐλεημοσύνῃ ἐστηρίσατο **17** καὶ ἐνεδύσατο δικαιοσύνην ὡς θώρακα καὶ περιέθετο περικεφαλαίαν σωτηρίου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ περιεβάλετο ἱμάτιον ἐκδικήσεως καὶ τὸ περιβόλαιον **18** ὡς ἀνταποδώσων ἀνταπόδοσιν ὄνειδος τοῖς ὑπεναντίοις **19** καὶ φοβηθήσονται οἱ ἀπὸ δυσμῶν τὸ ὄνομα κυρίου καὶ οἱ ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου τὸ ὄνομα τὸ ἔνδοξον ἥξει γὰρ ὡς ποταμὸς βίαιος ἡ ὄργη παρὰ κυρίου ἥξει μετὰ θυμοῦ **20** καὶ ἥξει ἔνεκεν Σιων ὁ ῥυόμενος καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακωβ **21** καὶ αὕτη

αὐτοῖς ἢ παρ' ἐμοῦ διαθήκη εἶπεν κύριος τὸ πνεῦμα τὸ ἐμόν ὃ ἔστιν ἐπὶ σοί καὶ τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκα εἰς τὸ στόμα σου οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἐκ τοῦ στόματός σου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ σπέρματός σου εἶπεν γὰρ κύριος ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα

60 φωτίζου φωτίζου Ἱερουσαλημ ἡκεῖ γὰρ σου τὸ φῶς καὶ ἡ δόξα κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν **2** ἰδοὺ σκότος καὶ γνόφος καλύψει γῆν ἐπ' ἔθνη ἐπὶ δὲ σὲ φανήσεται κύριος καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται **3** καὶ πορεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου **4** ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἰδὲ συνηγμένα τὰ τέκνα σου ἰδοὺ ἦκασιν πάντες οἱ υἱοὶ σου μακρόθεν καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται **5** τότε ὄψῃ καὶ φοβηθήσῃ καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ πλοῦτος θαλάσσης καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν καὶ ἥξουσίν σοι **6** ἀγέλαι καμήλων καὶ καλύψουσίν σε κάμηλοι Μαδιαμ καὶ Γαιφα πάντες ἐκ Σαβα ἥξουσιν φέροντες χρυσίον καὶ λίβανον οἴσουσιν καὶ τὸ σωτήριον κυρίου εὐαγγελιοῦνται **7** καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδαρ συναχθήσονται σοὶ καὶ κριοὶ Ναβαιωθ ἥξουσίν σοι καὶ ἀνενεχθήσεται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξαστήσεται **8** τίνες οἶδε ὡς νεφέλαι πέτανται καὶ ὡς περιστραφαὶ σὺν νεοσοῖς **9** ἐμὲ νῆσοι ὑπέμειναν καὶ πλοῖα Θαρσις ἐν πρώτοις ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν μετ' αὐτῶν διὰ τὸ ὄνομα κυρίου τὸ ἅγιον καὶ διὰ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἔνδοξον εἶναι **10** καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τεῖχη σου καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονται σοὶ διὰ γὰρ ὄργην μου ἐπάταξά σε καὶ διὰ ἔλεον ἠγάπησά σε **11** καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διὰ παντός ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἐθνῶν καὶ βασιλεῖς ἀγομένους **12** τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς οἵτινες οὐ δουλεύουσίν σοι

ἀπολοῦνται καὶ τὰ ἔθνη ἐρημίᾳ ἐρημωθήσονται
13 καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἦξει ἐν
κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἅμα δοξάσαι
τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου **14** καὶ πορεύσονται
πρὸς σὲ δεδοικότες υἱοὶ ταπεινωσάντων σε καὶ
παροξυνάντων σε καὶ κληθήσῃ πόλις κυρίου
Σιων ἁγίου Ἰσραὴλ **15** διὰ τὸ γεγενῆσθαι σε
ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμισημένην καὶ οὐκ
ἦν ὁ βοηθῶν καὶ θήσῳ σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον
εὐφροσύνην γενεῶν γενεαῖς **16** καὶ θηλάσεις
γάλα ἐθνῶν καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι
καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ σῶζων σε καὶ
ἐξαιρούμενός σε θεὸς Ἰσραὴλ **17** καὶ ἀντὶ χαλκοῦ
οἶσω σοι χρυσίον ἀντὶ δὲ σιδήρου οἶσω σοι
ἀργύριον ἀντὶ δὲ ξύλων οἶσω σοι χαλκόν ἀντὶ δὲ
λίθων σίδηρον καὶ δώσω τοὺς ἄρχοντάς σου ἐν
εἰρήνῃ καὶ τοὺς ἐπισκόπους σου ἐν δικαιοσύνῃ
18 καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται ἔτι ἀδικία ἐν τῇ γῆ σου
οὐδὲ σύντριμμα οὐδὲ ταλαιπωρία ἐν τοῖς ὀρίοις
σου ἀλλὰ κληθήσεται σωτήριον τὰ τείχη σου καὶ
αἱ πύλαι σου γλύμμα **19** καὶ οὐκ ἔσται σοι ὁ ἥλιος
εἰς φῶς ἡμέρας οὐδὲ ἀνατολὴ σελήνης φωτιεῖ
σοι τὴν νύκτα ἀλλ' ἔσται σοι κύριος φῶς αἰώνιον
καὶ ὁ θεὸς δόξα σου **20** οὐ γὰρ δύσεται ὁ ἥλιός
σοι καὶ ἡ σελήνη σοι οὐκ ἐκλείψει ἔσται γὰρ
κύριός σοι φῶς αἰώνιον καὶ ἀναπληρωθήσονται
αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους σου **21** καὶ ὁ λαός σου
πᾶς δίκαιος καὶ δὶ αἰῶνος κληρονομήσουσιν τὴν
γῆν φυλάσσων τὸ φύτευμα ἔργα χειρῶν αὐτοῦ
εἰς δόξαν **22** ὁ ὀλιγοστός ἔσται εἰς χιλιάδας καὶ
ὁ ἐλάχιστος εἰς ἔθνος μέγα ἐγὼ κύριος κατὰ
καιρὸν συνάξω αὐτούς

61 πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ οὗ εἶνεκεν ἔχρισέν
με εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέν
με ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τῇ καρδίᾳ
κηρῦξαι αἰχμαλώτοις ἄφεςιν καὶ τυφλοῖς
ἀνάβλεψιν **2** καλέσαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτὸν
καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως παρακαλέσαι πάντας
τοὺς πενθοῦντας **3** δοθῆναι τοῖς πενθοῦσιν Σιων

δόξαν ἀντὶ σποδοῦ ἄλειμμα εὐφροσύνης τοῖς
πενθοῦσιν καταστολὴν δόξης ἀντὶ πνεύματος
ἀκηδίας καὶ κληθήσονται γενεαὶ δικαιοσύνης
φύτευμα κυρίου εἰς δόξαν **4** καὶ οἰκοδομήσουσιν
ἐρήμους αἰωνίας ἐξηρημωμένας πρότερον
ἐξαναστήσουσιν καὶ καινιοῦσιν πόλεις ἐρήμους
ἐξηρημωμένας εἰς γενεάς **5** καὶ ἦξουσιν
ἀλλογενεῖς ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου καὶ
ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες καὶ ἀμπελουργοὶ **6** ὑμεῖς
δὲ ἱερεῖς κυρίου κληθήσεσθε λειτουργοὶ θεοῦ
ἰσχὺν ἐθνῶν κατέδεσθε καὶ ἐν τῷ πλούτῳ
αὐτῶν θαυμασθήσεσθε **7** οὕτως ἐκ δευτέρας
κληρονομήσουσιν τὴν γῆν καὶ εὐφροσύνη
αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν **8** ἐγὼ γάρ
εἰμι κύριος ὁ ἀγαπῶν δικαιοσύνην καὶ μισῶν
ἀρπάγματα ἐξ ἀδικίας καὶ δώσω τὸν μόχθον
αὐτῶν δικαίους καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι
αὐτοῖς **9** καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὸ
σπέρμα αὐτῶν καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν πᾶς ὁ
ὄρων αὐτοὺς ἐπιγνώσεται αὐτούς ὅτι οὗτοί εἰσιν
σπέρμα ἠὲλογημένον ὑπὸ θεοῦ **10** καὶ εὐφροσύνη
εὐφρανθήσονται ἐπὶ κύριον ἀγαλλιάσθω ἡ
ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐνέδυσεν γὰρ με
ἱμάτιον σωτηρίου καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης ὡς
νυμφίῳ περιέθηκέν μοι μίτραν καὶ ὡς νύμφην
κατεκόσμησέν με κόσμῳ **11** καὶ ὡς γῆν αὐξοῦσαν
τὸ ἄνθος αὐτῆς καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα
αὐτοῦ οὕτως ἀνατελεῖ κύριος δικαιοσύνην καὶ
ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν

62 διὰ Σιων οὐ σιωπήσομαι καὶ διὰ Ἱερουσαλημ
οὐκ ἀνήσω ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ
δικαιοσύνη μου τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς
καυθήσεται **2** καὶ ὄψονται ἔθνη τὴν δικαιοσύνην
σου καὶ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου καὶ καλέσει σε
τὸ ὄνομά σου τὸ καινόν ὃ ὁ κύριος ὀνομάσει
αὐτό **3** καὶ ἔσῃ στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ
κυρίου καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ θεοῦ
σου **4** καὶ οὐκέτι κληθήσῃ καταλελειμμένη
καὶ ἡ γῆ σου οὐ κληθήσεται ἔρημος σοὶ γὰρ

κληθήσεται θέλημα ἐμόν καὶ τῆ γῆ σου οἰκουμένη
5 καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ οὕτως
κατοικήσουσιν οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ καὶ ἔσται
ὁν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ
οὕτως εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ σοί 6 καὶ
ἐπὶ τῶν τειχεῶν σου Ἱερουσαλημ κατέστησα
φύλακα ὄλην τὴν ἡμέραν καὶ ὄλην τὴν νύκτα
οἱ διὰ τέλους οὐ σιωπήσονται μιμησκόμενοι
κυρίου 7 οὐκ ἔστιν γὰρ ὑμῖν ὁμοιος ἐὰν διορθώσῃ
καὶ ποιῆσῃ Ἱερουσαλημ ἀγαυρίαμα ἐπὶ τῆς γῆς 8
ὥμοσεν κύριος κατὰ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ καὶ κατὰ
τῆς ἰσχύος τοῦ βραχίονος αὐτοῦ εἰ ἔτι δώσω
τὸν σῖτόν σου καὶ τὰ βρώματά σου τοῖς ἐχθροῖς
σου καὶ εἰ ἔτι πίνονται υἱοὶ ἀλλότριοι τὸν οἶνόν
σου ἐφ' ᾧ ἐμόχθησας 9 ἀλλ' ἢ οἱ συνάγοντες
φάγονται αὐτὰ καὶ αἰνέσουσιν κύριον καὶ οἱ
συνάγοντες πίνονται αὐτὰ ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν ταῖς
ἀγίαις μου 10 πορεύεσθε διὰ τῶν πυλῶν μου καὶ
ὁδοποιήσατε τῷ λαῷ μου καὶ τοὺς λίθους τοὺς
ἐκ τῆς ὁδοῦ διαρρίψατε ἐξάρατε σύσσημον εἰς
τὰ ἔθνη 11 ἰδοὺ γὰρ κύριος ἐποίησεν ἀκουστὸν
ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιων
ἰδοὺ σοὶ ὁ σωτὴρ παραγίνεται ἔχων τὸν ἑαυτοῦ
μισθὸν καὶ τὸ ἔργον πρὸ προσώπου αὐτοῦ 12 καὶ
καλέσει αὐτὸν λαὸν ἅγιον λευτρωμένον ὑπὸ
κυρίου σὺ δὲ κληθήσῃ ἐπιζητουμένη πόλις καὶ
οὐκ ἐγκαταλελειμμένη

63 τίς οὗτος ὁ παραγινόμενος ἐξ Ἐδωμ ἐρύθημα
ἱματίων ἐκ Βοσορ οὕτως ὠραῖος ἐν στολῇ
βία μετὰ ἰσχύος ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην
καὶ κρίσιν σωτηρίου 2 διὰ τί σου ἐρυθρὰ τὰ
ἱμάτια καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡς ἀπὸ πατητοῦ
ληνοῦ 3 πλήρης καταπεπατημένης καὶ τῶν
ἔθνῶν οὐκ ἔστιν ἀνὴρ μετ' ἐμοῦ καὶ κατεπάτησα
αὐτοὺς ἐν θυμῷ καὶ κατέθλασα αὐτοὺς ὡς
γῆν καὶ κατήγαγον τὸ αἶμα αὐτῶν εἰς γῆν 4
ἡμέρα γὰρ ἀνταποδόσεως ἐπῆλθεν αὐτοῖς καὶ
ἐνιαυτὸς λυτρώσεως πάρεστιν 5 καὶ ἐπέβλεψα
καὶ οὐδεὶς βοηθός καὶ προσενόησα καὶ οὐθεὶς

ἀντελαμβάνετο καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ὁ βραχίον
μου καὶ ὁ θυμὸς μου ἐπέστη 6 καὶ κατεπάτησα
αὐτοὺς τῇ ὀργῇ μου καὶ κατήγαγον τὸ αἶμα
αὐτῶν εἰς γῆν 7 τὸν ἕλεον κυρίου ἐμνήσθην
τὰς ἀρετὰς κυρίου ἐν πᾶσιν οἷς ὁ κύριος ἡμῖν
ἀνταποδίδωσιν κύριος κριτὴς ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ
Ἰσραηλ ἐπάγει ἡμῖν κατὰ τὸ ἕλεος αὐτοῦ καὶ κατὰ
τὸ πλῆθος τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ 8 καὶ εἶπεν οὐχ
ὁ λαός μου τέκνα οὐ μὴ ἀθετήσωσιν καὶ ἐγένετο
αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν 9 ἐκ πάσης θλίψεως οὐ
πρέσβυς οὐδὲ ἄγγελος ἀλλ' αὐτὸς κύριος ἔσωσεν
αὐτοὺς διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτοὺς καὶ φείδεσθαι
αὐτῶν αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς καὶ ἀνέλαβεν
αὐτοὺς καὶ ὕψωσεν αὐτοὺς πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ
αἰῶνος 10 αὐτοὶ δὲ ἠπείθησαν καὶ παρώξυναν
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον αὐτοῦ καὶ ἐστράφη αὐτοῖς
εἰς ἔχθραν καὶ αὐτὸς ἐπολέμησεν αὐτοὺς 11
καὶ ἐμνήσθη ἡμερῶν αἰωνίων ὁ ἀναβιβάσας ἐκ
τῆς γῆς τὸν ποιμένα τῶν προβάτων ποῦ ἔστιν ὁ
θεὸς ἐν αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον 12 ὁ ἀγαγὼν
τῇ δεξιᾷ Μωσοῦν ὁ βραχίον τῆς δόξης αὐτοῦ
κατίσχυσεν ὕδωρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ποιῆσαι
αὐτῷ ὄνομα αἰώνιον 13 ἦγαγεν αὐτοὺς διὰ τῆς
ἀβύσσου ὡς ἵππον δι' ἐρήμου καὶ οὐκ ἐκοπίασαν
14 καὶ ὡς κτήνη διὰ πεδίου κατέβη πνεῦμα παρὰ
κυρίου καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς οὕτως ἦγαγες
τὸν λαόν σου ποιῆσαι σεαυτῷ ὄνομα δόξης 15
ἐπίστρεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἰδὲ ἐκ τοῦ οἴκου
τοῦ ἁγίου σου καὶ δόξης ποῦ ἔστιν ὁ ζῆλός σου
καὶ ἡ ἰσχύς σου ποῦ ἔστιν τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ὅτι ἀνέσχου ἡμῶν
16 σὺ γὰρ ἡμῶν εἶ πατήρ ὅτι Αβρααμ οὐκ ἔγνω
ἡμᾶς καὶ Ἰσραηλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς ἀλλὰ σύ κύριε
πατήρ ἡμῶν ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου
ἐφ' ἡμᾶς ἔστιν 17 τί ἐπλάνησας ἡμᾶς κύριε ἀπὸ
τῆς ὁδοῦ σου ἐσκήρυνας ἡμῶν τὰς καρδίας τοῦ
μὴ φοβεῖσθαι σε ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους
σου διὰ τὰς φυλάς τῆς κληρονομίας σου 18 ἵνα
μικρὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου

σου οί ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ ἀγίασμά σου **19** ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ὅτε οὐκ ἤρξας ἡμῶν οὐδὲ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς

64 ἐὰν ἀνοίξης τὸν οὐρανὸν τρόμος λήμψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη καὶ τακῆσονται **2** ὡς κηρὸς ἀπὸ πυρὸς τήκεται καὶ κατακαύσει πῦρ τοὺς ὑπεναντίους καὶ φανερὸν ἔσται τὸ ὄνομα κυρίου ἐν τοῖς ὑπεναντίοις ἀπὸ προσώπου σου ἔθνη παραχθήσονται **3** ὅταν ποιῆς τὰ ἔνδοξα τρόμος λήμψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη **4** ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσαμεν οὐδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἶδον θεὸν πλὴν σοῦ καὶ τὰ ἔργα σου ἃ ποιήσεις τοῖς ὑπομένουσιν ἔλεον **5** συναντήσεται γὰρ τοῖς ποιούσιν τὸ δίκαιον καὶ τῶν ὁδῶν σου μνησθήσονται ἰδοὺ σὺ ὠργίσθης καὶ ἡμεῖς ἡμάρτομεν διὰ τοῦτο ἐπλανήθημεν **6** καὶ ἐγενήθημεν ὡς ἀκάθαρτοι πάντες ἡμεῖς ὡς ράκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν καὶ ἐξερρῦθημεν ὡς φύλλα διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν οὕτως ἄνεμος οἶσει ἡμᾶς **7** καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐπικαλούμενος τὸ ὄνομά σου καὶ ὁ μνησθεὶς ἀντιλαβέσθαι σου ὅτι ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἡμῶν καὶ παρέδωκας ἡμᾶς διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν **8** καὶ νῦν κύριε πατὴρ ἡμῶν σύ ἡμεῖς δὲ πηλὸς ἔργον τῶν χειρῶν σου πάντες **9** μὴ ὀργίζου ἡμῖν σφόδρα καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνησθῆς ἀμαρτιῶν ἡμῶν καὶ νῦν ἐπίβλεψον ὅτι λαὸς σου πάντες ἡμεῖς **10** πόλις τοῦ ἁγίου σου ἐγενήθη ἔρημος Σιων ὡς ἔρημος ἐγενήθη Ἱερουσαλημ εἰς κατάραν **11** ὁ οἶκος τὸ ἅγιον ἡμῶν καὶ ἡ δόξα ἦν ηὐλόγησαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἐγενήθη πυρίκαυστος καὶ πάντα τὰ ἔνδοξα συνέπεσεν **12** καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀνέσχου κύριε καὶ ἐσιώπησας καὶ ἐταπεινώσας ἡμᾶς σφόδρα

65 ἐμφανὴς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν εἶπα ἰδοὺ εἰμι τῷ ἔθνει οἱ οὐκ ἐκάλεσάν μου τὸ ὄνομα **2** ἐξεπέτασα τὰς χειράς μου ὅλην τὴν ἡμέραν

πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα οἱ οὐκ ἐπορεύθησαν ὁδῷ ἀληθινῇ ἀλλ' ὀπίσω τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν **3** ὁ λαὸς οὗτος ὁ παροξύνων με ἐναντίον ἐμοῦ διὰ παντός αὐτοὶ θυσιάζουσιν ἐν τοῖς κήποις καὶ θυμῶσιν ἐπὶ ταῖς πλίνθοις τοῖς δαιμονίοις ἃ οὐκ ἔστιν **4** καὶ ἐν τοῖς μνήμασιν καὶ ἐν τοῖς σπηλαίοις κοιμῶνται δι' ἐνύπνια οἱ ἔσθοντες κρέα ὕεια καὶ ζωμὸν θυσιῶν μεμολυμμένα πάντα τὰ σκευὴ αὐτῶν **5** οἱ λέγοντες πόρρω ἀπ' ἐμοῦ μὴ ἐγγίσης μου ὅτι καθαρὸς εἰμι οὗτος καπνὸς τοῦ θυμοῦ μου πῦρ καίεται ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας **6** ἰδοὺ γέγραπται ἐνώπιόν μου οὐ σιωπήσω ἕως ἂν ἀποδῶ εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν **7** τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ τῶν πατέρων αὐτῶν λέγει κύριος οἱ ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν ὠνείδισάν με ἀποδώσω τὰ ἔργα αὐτῶν εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν **8** οὕτως λέγει κύριος ὃν τρόπον εὐρεθήσεται ὁ ῥῶξ ἐν τῷ βότρυι καὶ ἐροῦσιν μὴ λυμήνη αὐτὸν ὅτι εὐλογία κυρίου ἔστιν ἐν αὐτῷ οὕτως ποιήσω ἕνεκεν τοῦ δουλεύοντός μοι τούτου ἕνεκεν οὐ μὴ ἀπολέσω πάντας **9** καὶ ἐξάξω τὸ ἐξ Ἰακωβ σπέρμα καὶ τὸ ἐξ Ἰουδα καὶ κληρονομήσει τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου καὶ κληρονομήσουσιν οἱ ἐκλεκτοὶ μου καὶ οἱ δοῦλοί μου καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ **10** καὶ ἔσονται ἐν τῷ δρυμῷ ἐπαύλεις ποιμνίων καὶ φάραγξ Ἀχωρ εἰς ἀνάπαυσιν βουκολίων τῷ λαῷ μου οἱ ἐζήτησάν με **11** ὑμεῖς δὲ οἱ ἐγκαταλιπόντες με καὶ ἐπλανθανόμενοι τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου καὶ ἐτοιμάζοντες τῷ δαίμονι τράπεζαν καὶ πληροῦντες τῇ τύχῃ κέραςμα **12** ἐγὼ παραδώσω ὑμᾶς εἰς μάχαιραν πάντες ἐν σφαγῇ πεσεῖσθε ὅτι ἐκάλεσα ὑμᾶς καὶ οὐχ ὑπηκούσατε ἐλάλησα καὶ παρηκούσατε καὶ ἐποιήσατε τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ καὶ ἃ οὐκ ἐβουλόμην ἐξελέξασθε **13** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι φάγονται ὑμεῖς δὲ πεινάσετε ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι

πίονται ὑμεῖς δὲ διψήσετε ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι εὐφρανθήσονται ὑμεῖς δὲ αἰσχυρθήσεσθε **14** ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι ἀγαλλιάσονται ἐν εὐφροσύνῃ ὑμεῖς δὲ κεκράξεσθε διὰ τὸν πόνον τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἀπὸ συντριβῆς πνεύματος ὀλολύξετε **15** καταλείψετε γὰρ τὸ ὄνομα ὑμῶν εἰς πλησμονὴν τοῖς ἐκλεκτοῖς μου ὑμᾶς δὲ ἀνελεῖ κύριος τοῖς δὲ δουλεύουσιν αὐτῷ κληθήσεται ὄνομα καινόν **16** ὃ εὐλογηθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς εὐλογήσουσιν γὰρ τὸν θεὸν τὸν ἀληθινόν καὶ οἱ ὀμνύοντες ἐπὶ τῆς γῆς ὁμοῦνται τὸν θεὸν τὸν ἀληθινόν ἐπιλήσονται γὰρ τὴν θλιψὴν αὐτῶν τὴν πρώτην καὶ οὐκ ἀναβήσεται αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν **17** ἔσται γὰρ ὁ οὐρανὸς καινὸς καὶ ἡ γῆ καινὴ καὶ οὐ μὴ μνησθῶσιν τῶν προτέρων οὐδ' οὐ μὴ ἐπέλθῃ αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν **18** ἀλλ' εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὐρήσουσιν ἐν αὐτῇ ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ Ἱερουσαλημ ἀγαλλίαμα καὶ τὸν λαόν μου εὐφροσύνην **19** καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ λαῷ μου καὶ οὐκέτι μὴ ἀκουσθῆ ἐν αὐτῇ φωνὴ κλαυθμοῦ οὐδὲ φωνὴ κραυγῆς **20** καὶ οὐ μὴ γένηται ἐκεῖ ἄωρος καὶ πρεσβύτης ὃς οὐκ ἐμπλήσει τὸν χρόνον αὐτοῦ ἔσται γὰρ ὁ νέος ἑκατὸν ἐτῶν ὁ δὲ ἀποθνήσκων ἀμαρτωλὸς ἑκατὸν ἐτῶν καὶ ἐπικατάρatos ἔσται **21** καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ αὐτοὶ ἐνοικήσουσιν καὶ καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ αὐτοὶ φάγονται τὰ γενήματα αὐτῶν **22** καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσουσιν καὶ ἄλλοι ἐνοικήσουσιν καὶ οὐ μὴ φυτεύσουσιν καὶ ἄλλοι φάγονται κατὰ γὰρ τὰς ἡμέρας τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἔσονται αἱ ἡμέραι τοῦ λαοῦ μου τὰ ἔργα τῶν πόνων αὐτῶν παλαιώσουσιν **23** οἱ δὲ ἐκλεκτοὶ μου οὐ κοπιάσουσιν εἰς κενὸν οὐδὲ τεκνοποιήσουσιν εἰς κατάραν ὅτι σπέρμα ἠύλογημένον ὑπὸ θεοῦ ἐστὶν καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν μετ' αὐτῶν ἔσονται **24** καὶ ἔσται πρὶν κεκράξαι αὐτοὺς ἐγὼ ἐπακούσομαι αὐτῶν ἔτι λαλούντων αὐτῶν ἐρῶ τί ἐστὶν **25**

τότε λύκοι καὶ ἄρνες βοσκηθήσονται ἅμα καὶ λέων ὡς βοῦς φάγεται ἄχυρα ὄφεις δὲ γῆν ὡς ἄρτον οὐκ ἀδικήσουσιν οὐδὲ μὴ λυμανοῦνται ἐπὶ τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ μου λέγει κύριος

66 οὕτως λέγει κύριος ὁ οὐρανὸς μοι θρόνος ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι ἢ ποῖος τόπος τῆς καταπαύσεώς μου **2** πάντα γὰρ ταῦτα ἐποίησεν ἡ χεὶρ μου καὶ ἔστιν ἐμὰ πάντα ταῦτα λέγει κύριος καὶ ἐπὶ τίνα ἐπιβλέψω ἀλλ' ἢ ἐπὶ τὸν ταπεινὸν καὶ ἡσύχιον καὶ τρέμοντα τοὺς λόγους μου **3** ὃ δὲ ἄνομος ὁ θύων μοι μόσχον ὡς ὁ ἀποκτένων κύναι ὁ δὲ ἀναφέρων σεμίδαλιν ὡς αἷμα ὕειον ὁ διδοὺς λίβανον εἰς μνημόσυνον ὡς βλάσφημος καὶ οὗτοι ἐξελέξαντο τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἃ ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἠθέλησεν **4** κἀγὼ ἐκλέξομαι τὰ ἐμπαίγματα αὐτῶν καὶ τὰς ἀμαρτίας ἀνταποδώσω αὐτοῖς ὅτι ἐκάλεσα αὐτοὺς καὶ οὐχ ὑπήκουσάν μου ἐλάλησα καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντίον μου καὶ ἃ οὐκ ἐβουλόμην ἐξελέξαντο **5** ἀκούσατε τὸ ῥῆμα κυρίου οἱ τρέμοντες τὸν λόγον αὐτοῦ εἶπατε ἀδελφοὶ ἡμῶν τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς καὶ βδελυσομένοις ἵνα τὸ ὄνομα κυρίου δοξασθῆ καὶ ὀφθῆ ἐν τῇ εὐφροσύνῃ αὐτῶν κἀκεῖνοι αἰσχυρθήσονται **6** φωνὴ κραυγῆς ἐκ πόλεως φωνὴ ἐκ ναοῦ φωνὴ κυρίου ἀνταποδιδόντος ἀνταπόδοσιν τοῖς ἀντικειμένοις **7** πρὶν ἢ τὴν ὠδίνουσαν τεκεῖν πρὶν ἔλθειν τὸν πόνον τῶν ὠδίνων ἐξέφυγεν καὶ ἔτεκεν ἄρσεν **8** τίς ἤκουσεν τοιοῦτο καὶ τίς ἐώρακεν οὕτως ἢ ὠδινεν γῆ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἢ καὶ ἐτέχθη ἔθνος εἰς ἅπαξ ὅτι ὠδινεν καὶ ἔτεκεν Σιών τὰ παιδιά αὐτῆς **9** ἐγὼ δὲ ἔδωκα τὴν προσδοκίαν ταύτην καὶ οὐκ ἐμνήσθης μου εἶπεν κύριος οὐκ ἰδοὺ ἐγὼ γεννῶσαν καὶ στεῖραν ἐποίησα εἶπεν ὁ θεός **10** εὐφράνθητι Ἱερουσαλημ καὶ πανηγυρίσατε ἐν αὐτῇ πάντες οἱ ἀγαπῶντες αὐτήν χάριτε χαρᾶ πάντες ὅσοι πενθεῖτε ἐπ' αὐτῆς **11** ἵνα θηλάσῃτε

καὶ ἐμπλησθῆτε ἀπὸ μαστοῦ παρακλήσεως αὐτῆς ἵνα ἐκθηλάσαντες τρυφήσητε ἀπὸ εἰσόδου δόξης αὐτῆς **12** ὅτι τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐκκλίνω εἰς αὐτοὺς ὡς ποταμὸς εἰρήνης καὶ ὡς χειμάρρους ἐπικλύζων δόξαν ἔθνων τὰ παιδία αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται καὶ ἐπὶ γονάτων παρακληθήσονται **13** ὡς εἶ τινα μήτηρ παρακαλέσει οὕτως καὶ ἐγὼ παρακαλέσω ὑμᾶς καὶ ἐν Ἱερουσαλημ παρακληθήσεσθε **14** καὶ ὄψεσθε καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδιά καὶ τὰ ὀσᾶ ὑμῶν ὡς βοτάνη ἀνατελεῖ καὶ γνωσθήσεται ἡ χεὶρ κυρίου τοῖς σεβομένοις αὐτόν καὶ ἀπειλήσει τοῖς ἀπειθοῦσιν **15** ἰδοὺ γὰρ κύριος ὡς πῦρ ἦξει καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἄρματα αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν καὶ ἀποσκορακισμόν ἐν φλογὶ πυρός **16** ἐν γὰρ τῷ πυρὶ κυρίου κριθήσεται πᾶσα ἡ γῆ καὶ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ πᾶσα σὰρξ πολλοὶ τραυματῖαι ἔσονται ὑπὸ κυρίου **17** οἱ ἀγνιζόμενοι καὶ καθαριζόμενοι εἰς τοὺς κήπους καὶ ἐν τοῖς προθύροις ἔσθοντες κρέας ὕειον καὶ τὰ βδελύγματα καὶ τὸν νῦν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀναλωθήσονται εἶπεν κύριος **18** κἀγὼ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὸν λογισμόν αὐτῶν ἐπίσταμαι ἔρχομαι συναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὰς γλώσσας καὶ ἦξουσιν καὶ ὄψονται τὴν δόξαν μου **19** καὶ καταλείψω ἐπ' αὐτῶν σημεῖα καὶ ἐξαποστελῶ ἐξ αὐτῶν σεσφωμένους εἰς τὰ ἔθνη εἰς Θαρσις καὶ Φουδ καὶ Λουδ καὶ Μοσοχ καὶ Θοβελ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὰς νήσους τὰς πόρρω οἷ οὐκ ἀκηκόασίν μου τὸ ὄνομα οὐδὲ ἐωράκασιν τὴν δόξαν μου καὶ ἀναγγελοῦσίν μου τὴν δόξαν ἐν τοῖς ἔθνεσιν **20** καὶ ἄξουσιν τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν ἔθνων δῶρον κυρίῳ μεθ' ἵππων καὶ ἀρμάτων ἐν λαμπήναις ἡμιόνων μετὰ σκιαδίων εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλημ εἶπεν κύριος ὡς ἂν ἐνέγκαισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐμοὶ τὰς θυσίας αὐτῶν μετὰ ψαλμῶν εἰς τὸν οἶκον κυρίου **21** καὶ ἀπ' αὐτῶν λήμψομαι ἐμοὶ ἱερεῖς καὶ Λευίτας εἶπεν κύριος

22 ὃν τρόπον γὰρ ὁ οὐρανὸς καινὸς καὶ ἡ γῆ καινὴ ἃ ἐγὼ ποιῶ μένει ἐνώπιόν μου λέγει κύριος οὕτως στήσεται τὸ σπέρμα ὑμῶν καὶ τὸ ὄνομα ὑμῶν **23** καὶ ἔσται μῆνα ἐκ μηνὸς καὶ σάββατον ἐκ σαββάτου ἦξει πᾶσα σὰρξ ἐνώπιόν μου προσκυνῆσαι ἐν Ἱερουσαλημ εἶπεν κύριος **24** καὶ ἐξελεύσονται καὶ ὄψονται τὰ κῶλα τῶν ἀνθρώπων τῶν παραβεβηκότων ἐν ἐμοὶ ὁ γὰρ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσει καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν οὐ σβεσθήσεται καὶ ἔσονται εἰς ὄρασιν πάσης σαρκί

Ἱερεμίας

1 τὸ ῥῆμα τοῦ θεοῦ ὃ ἐγένετο ἐπὶ Ἱερεμیان τὸν τοῦ Χελκιου ἐκ τῶν ἱερέων ὃς κατῴκει ἐν Αναθωθ ἐν γῆ Βενιαμιν **2** ὃς ἐγενήθη λόγος τοῦ θεοῦ πρὸς αὐτὸν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσια υἱοῦ Ἀμωσ βασιλέως Ἰουδα ἔτους τρισκαιδεκάτου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ **3** καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωακίμ υἱοῦ Ἰωσια βασιλέως Ἰουδα ἕως ἐνδεκάτου ἔτους Σεδεκια υἱοῦ Ἰωσια βασιλέως Ἰουδα ἕως τῆς αἰχμαλωσίας Ἱερουσαλημ ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί **4** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **5** πρὸ τοῦ με πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ ἐπίσταμαί σε καὶ πρὸ τοῦ σε ἐξελεθεῖν ἐκ μήτρας ἠγίακά σε προφήτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε **6** καὶ εἶπα ὦ δέσποτα κύριε ἰδοὺ οὐκ ἐπίσταμαι λαλεῖν ὅτι νεώτερος ἐγώ εἰμι **7** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με μὴ λέγε ὅτι νεώτερος ἐγώ εἰμι ὅτι πρὸς πάντας οὓς ἐὰν ἐξαποστείλω σε πορεύσῃ καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαί σοι λαλήσεις **8** μὴ φοβηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ὅτι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε λέγει κύριος **9** καὶ ἐξέτεινεν κύριος τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρὸς με καὶ ἦψατο τοῦ στόματός μου καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἰδοὺ δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου **10** ἰδοὺ κατέστακά σε σήμερον ἐπὶ ἔθνη καὶ βασιλείας ἐκρίζουσι καὶ κατασκάπτειν καὶ ἀπολλύειν καὶ ἀνοικοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν **11** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων τί σὺ ὄρας Ἱερεμια καὶ εἶπα βακτηρίαν καρυῖνην **12** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με καλῶς ἐώρακας διότι ἐγγήγορα ἐγώ ἐπὶ τοὺς λόγους μου τοῦ ποιῆσαι αὐτούς **13** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με ἐκ δευτέρου λέγων τί σὺ ὄρας καὶ εἶπα λέβητα ὑποκαίόμενον καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου βορρᾶ **14** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἀπὸ προσώπου βορρᾶ ἐκκαυθήσεται τὰ κακὰ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν **15** διότι ἰδοὺ ἐγώ συγκαλῶ πάσας τὰς βασιλείας ἀπὸ βορρᾶ

τῆς γῆς λέγει κύριος καὶ ἤξουσιν καὶ θήσουσιν ἕκαστος τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῶν πυλῶν Ἱερουσαλημ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ τεῖχη τὰ κύκλῳ αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰουδα **16** καὶ λαλήσω πρὸς αὐτούς μετὰ κρίσεως περὶ πάσης τῆς κακίας αὐτῶν ὡς ἐγκατέλιπόν με καὶ ἔθυσαν θεοῖς ἄλλοτριοῖς καὶ προσεκύνησαν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν **17** καὶ σὺ περιζῶσαι τὴν ὄσφυν σου καὶ ἀνάστηθι καὶ εἶπὸν πρὸς αὐτούς πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι μὴ φοβηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μηδὲ πτοηθῆς ἐναντίον αὐτῶν ὅτι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε λέγει κύριος **18** ἰδοὺ τέθεικά σε ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὡς πόλιν ὄχυράν καὶ ὡς τεῖχος χαλκοῦν ὄχυρόν ἅπασιν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα καὶ τοῖς ἄρχουσιν αὐτοῦ καὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς **19** καὶ πολεμήσουσίν σε καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σέ διότι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε εἶπεν κύριος

2 **2** καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἐμνήσθην ἐλέους νεότητός σου καὶ ἀγάπης τελειώσεώς σου τοῦ ἐξακολουθῆσαι σε τῷ ἀγίῳ Ἰσραηλ λέγει κύριος **3** ἄγιος Ἰσραηλ τῷ κυρίῳ ἀρχὴ γεννημάτων αὐτοῦ πάντες οἱ ἔσθοντες αὐτὸν πλημμελήσουσιν κακὰ ἤξει ἐπ' αὐτούς φησὶν κύριος **4** ἀκούσατε λόγον κυρίου οἶκος Ἰακωβ καὶ πᾶσα πατριὰ οἴκου Ἰσραηλ **5** τάδε λέγει κύριος τί εὔροσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμέλημα ὅτι ἀπέστησαν μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων καὶ ἐματαιώθησαν **6** καὶ οὐκ εἶπαν ποῦ ἐστὶν κύριος ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ ἀπείρῳ καὶ ἀβάτῳ ἐν γῇ ἀνύδρῳ καὶ ἀκάρπῳ ἐν γῇ ἐν ἣ οὐ διώδευσεν ἐν αὐτῇ οὐθὲν καὶ οὐ κατῴκησεν ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου **7** καὶ εἰσήγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον τοῦ φαγεῖν ὑμᾶς τοὺς καρπούς αὐτοῦ καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ καὶ εἰσήλθατε καὶ ἐμίανατε τὴν γῆν μου καὶ τὴν κληρονομίαν μου ἔθεσθε εἰς βδέλυγμα **8** οἱ ἱερεῖς οὐκ εἶπαν ποῦ ἐστὶν κύριος

καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ νόμου οὐκ ἠπίσταντό με
καὶ οἱ ποιμένες ἠσέβουν εἰς ἐμέ καὶ οἱ προφῆται
ἐπροφήτευσαν τῇ Βααλ καὶ ὀπίσω ἀνωφελοῦς
ἐπορεύθησαν **9** διὰ τοῦτο ἔτι κριθήσομαι πρὸς
ὑμᾶς λέγει κύριος καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν υἰῶν
ὑμῶν κριθήσομαι **10** διότι διέλθετε εἰς νήσους
Χεττιμ καὶ ἴδετε καὶ εἰς Κηδαρ ἀποστείλατε καὶ
νοήσατε σφόδρα καὶ ἴδετε εἰ γέγονεν τοιαῦτα
11 εἰ ἀλλάζονται ἔθνη θεοῦ αὐτῶν καὶ οὗτοι
οὐκ εἰσιν θεοὶ ὁ δὲ λαός μου ἠλλάξατο τὴν
δόξαν αὐτοῦ ἐξ ἧς οὐκ ὠφελήθησονται **12** ἐξέστη
ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ καὶ ἔφριξεν ἐπὶ πλεῖον
σφόδρα λέγει κύριος **13** ὅτι δύο πονηρὰ ἐποίησεν
ὁ λαός μου ἐμὲ ἐγκατέλιπον πηγὴν ὕδατος ζωῆς
καὶ ὠρυξαν ἑαυτοῖς λάκκους συντετριμμένους οἱ
οὐκ ἐκλήθησαν ὕδωρ συνέχειν **14** μὴ δοῦλός ἐστιν
Ἰσραὴλ ἢ οἰκογενὴς ἐστὶν διὰ τί εἰς προνομήν
ἐγένετο **15** ἐπ' αὐτὸν ὠρύνοντο λέοντες καὶ ἔδωκαν
τὴν φωνὴν αὐτῶν οἱ ἔταξαν τὴν γῆν αὐτοῦ εἰς
ἔρημον καὶ αἱ πόλεις αὐτοῦ κατεσκάφησαν παρὰ
τὸ μὴ κατοικεῖσθαι **16** καὶ υἱοὶ Μέμφεως καὶ
Ταφνας ἔγνωσάν σε καὶ κατέπαιζόν σου **17** οὐχὶ
ταῦτα ἐποίησέν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμὲ λέγει
κύριος ὁ θεός σου **18** καὶ νῦν τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ
Αἰγύπτου τοῦ πιεῖν ὕδωρ Γηων καὶ τί σοι καὶ
τῇ ὁδῷ Ἀσσυρίων τοῦ πιεῖν ὕδωρ ποταμῶν **19**
παιδεύσει σε ἡ ἀποστασία σου καὶ ἡ κακία σου
ἐλέγξει σε καὶ γινώθι καὶ ἰδὲ ὅτι πικρόν σοι τὸ
καταλιπεῖν σε ἐμὲ λέγει κύριος ὁ θεός σου καὶ οὐκ
εὐδόκησα ἐπὶ σοὶ λέγει κύριος ὁ θεός σου **20** ὅτι
ἀπ' αἰῶνος συνέτριψας τὸν ζυγόν σου διέσπασας
τοὺς δεσμούς σου καὶ εἶπας οὐ δουλεύσω ἀλλὰ
πορεύσομαι ἐπὶ πᾶν βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω
παντὸς ξύλου κατασκίου ἐκεῖ διαχυθήσομαι
ἐν τῇ πορνείᾳ μου **21** ἐγὼ δὲ ἐφύτευσά σε
ἄμπελον καρποφόρον πᾶσαν ἀληθινὴν πῶς
ἐστράφης εἰς πικρίαν ἢ ἄμπελος ἢ ἄλλοτρία **22**
ἐὰν ἀποπλύνῃ ἐν νίτρῳ καὶ πληθύνῃς σεαυτῇ
πόαν κεκληλίδωσαι ἐν ταῖς ἀδικίαις σου ἐναντίον

ἐμοῦ λέγει κύριος **23** πῶς ἔρεῖς οὐκ ἐμίανθην καὶ
ὀπίσω τῆς Βααλ οὐκ ἐπορεύθην ἰδὲ τὰς ὁδοὺς
σου ἐν τῷ πολυανδρίῳ καὶ γινώθι τί ἐποίησας
ὁψὲ φωνὴ αὐτῆς ὠλόλυξεν τὰς ὁδοὺς αὐτῆς
24 ἐπλάτυνεν ἐφ' ὕδατα ἐρήμου ἐν ἐπιθυμίαις
ψυχῆς αὐτῆς ἐπνευματοφορεῖτο παρεδόθη τίς
ἐπιστρέψει αὐτὴν πάντες οἱ ζητοῦντες αὐτὴν οὐ
κοπιάσουσιν ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῆς εὐρήσουσιν
αὐτὴν **25** ἀπόστρεψον τὸν πόδα σου ἀπὸ ὁδοῦ
τραχείας καὶ τὸν φάρυγγά σου ἀπὸ δίψους ἢ
δὲ εἶπεν ἀνδριουμαὶ ὅτι ἠγαπήκει ἄλλοτρίους
καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἐπορεύετο **26** ὡς αἰσχύνῃ
κλέπτου ὅταν ἀλῶ οὕτως αἰσχυνθήσονται οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καὶ οἱ
οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ
προφῆται αὐτῶν **27** τῷ ξύλῳ εἶπαν ὅτι πατήρ
μου εἶ σύ καὶ τῷ λίθῳ σὺ ἐγέννησάς με καὶ
ἔστρεψαν ἐπ' ἐμὲ νῶτα καὶ οὐ πρόσωπα αὐτῶν
καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν ἐροῦσιν
ἀνάστα καὶ σώσον ἡμᾶς **28** καὶ ποῦ εἰσιν οἱ θεοὶ
σου οὓς ἐποίησας σεαυτῶ εἰ ἀναστήσονται καὶ
σώσουσίν σε ἐν καιρῷ τῆς κακώσεώς σου ὅτι
κατ' ἀριθμὸν τῶν πόλεων σου ἦσαν θεοὶ σου
Ἰουδα καὶ κατ' ἀριθμὸν διόδων τῆς Ἱερουσαλημ
ἔθουον τῇ Βααλ **29** ἵνα τί λαλεῖτε πρὸς με πάντες
ὑμεῖς ἠσεβήσατε καὶ πάντες ὑμεῖς ἠνομήσατε
εἰς ἐμέ λέγει κύριος **30** μάτην ἐπάταξα τὰ τέκνα
ὑμῶν παιδεῖαν οὐκ ἐδέξασθε μάχαιρα κατέφαγεν
τοὺς προφῆτας ὑμῶν ὡς λέων ὄλεθρεύων καὶ
οὐκ ἐφοβήθητε **31** ἀκούσατε λόγον κυρίου τάδε
λέγει κύριος μὴ ἔρημος ἐγενόμην τῷ Ἰσραὴλ
ἢ γῆ κεχερωσμένη διὰ τί εἶπεν ὁ λαός μου οὐ
κυριευθησόμεθα καὶ οὐχ ἤξομεν πρὸς σὲ ἔτι
32 μὴ ἐπιλησεται νύμφη τὸν κόσμον αὐτῆς καὶ
παρθένος τὴν στηθοδεσμίδα αὐτῆς ὁ δὲ λαός
μου ἐπελάθετό μου ἡμέρας ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς
33 τί ἔτι καλὸν ἐπιτηδεύσεις ἐν ταῖς ὁδοῖς σου
τοῦ ζητῆσαι ἀγάπησιν οὐχ οὕτως ἀλλὰ καὶ σὺ
ἐπονηρεύσω τοῦ μιᾶναι τὰς ὁδοὺς σου **34** καὶ

ἐν ταῖς χερσίν σου εὐρέθησαν αἵματα ψυχῶν ἀθῶων οὐκ ἐν διορύγμασιν εὔρον αὐτούς ἀλλ' ἐπὶ πάσῃ δρυὶ **35** καὶ εἴπας ἀθῶός εἰμι ἀλλὰ ἀποστραφήτω ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ ἴδου ἐγὼ κρίνομαι πρὸς σέ ἐν τῷ λέγειν σε οὐχ ἡμάρτον **36** τί κατεφρόνησας σφόδρα τοῦ δευτερώσαι τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου καταισχυνθήσῃ καθὼς κατησχύνθησ' ἀπὸ Ασσοῦρ **37** ὅτι καὶ ἐντεῦθεν ἐξελεύσῃ καὶ αἱ χεῖρές σου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου ὅτι ἀπόσωτο κύριος τὴν ἐλπίδα σου καὶ οὐκ εὐδοθήσῃ ἐν αὐτῇ

3 ἐὰν ἐξαποστείλῃ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀπέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ καὶ γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ μὴ ἀνακάμπουσα ἀνακάμψῃ πρὸς αὐτὸν ἔτι οὐ μαινομένη μιανθήσεται ἢ γυνὴ ἐκείνη καὶ σὺ ἐξεπόρνευσας ἐν ποιμέσιν πολλοῖς καὶ ἀνέκαμπτες πρὸς με λέγει κύριος **2** ἄρον εἰς εὐθεῖαν τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἴδε ποῦ οὐχὶ ἐξεφύρθῃς ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐκάθισας αὐτοῖς ὡσεὶ κορώνῃ ἐρημουμένη καὶ ἐμίανας τὴν γῆν ἐν ταῖς πορνείαις σου καὶ ἐν ταῖς κακίαις σου **3** καὶ ἔσχες ποιμένας πολλοὺς εἰς πρόσκομμα σεαυτῇ ὄψις πόρνης ἐγένετό σοι ἀπηναισχύντησας πρὸς πάντας **4** οὐχ ὡς οἰκόν με ἐκάλεσας καὶ πατέρα καὶ ἀρχηγὸν τῆς παρθενίας σου **5** μὴ διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἢ διαφυλαχθήσεται εἰς νεῖκος ἴδου ἐλάλησας καὶ ἐποίησας τὰ πονηρὰ ταῦτα καὶ ἠδυνάσθῃς **6** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσὶα τοῦ βασιλέως εἶδες ἃ ἐποίησέν μοι ἢ κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν ἐπὶ πᾶν ὄρος ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἁλσώδους καὶ ἐπόρνευσαν ἐκεῖ **7** καὶ εἶπα μετὰ τὸ πορνεῦσαι αὐτὴν ταῦτα πάντα πρὸς με ἀνάστρεψον καὶ οὐκ ἀνέστρεψε καὶ εἶδεν τὴν ἀσυνθεσίαν αὐτῆς ἢ ἀσύνθετος Ἰουδα **8** καὶ εἶδον διότι περὶ πάντων ὧν κατελήμφθη ἐν οἷς ἐμοιχᾶτο ἢ κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐξαπέστειλα αὐτὴν καὶ ἔδωκα αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ οὐκ ἐφοβήθη ἢ ἀσύνθετος Ἰουδα καὶ ἐπορεύθη καὶ

ἐπόρνευσεν καὶ αὐτὴ **9** καὶ ἐγένετο εἰς οὐθὲν ἢ πορνεία αὐτῆς καὶ ἐμοίχευσεν τὸ ξύλον καὶ τὸν λίθον **10** καὶ ἐν πᾶσιν τούτοις οὐκ ἐπεστράφη πρὸς με ἢ ἀσύνθετος Ἰουδα ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῆς ἀλλ' ἐπὶ ψεύδει **11** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἐδικαίωσεν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς ἀσυνθέτου Ἰουδα **12** πορεύου καὶ ἀνάγνωθι τοὺς λόγους τούτους πρὸς βορρᾶν καὶ ἐρεῖς ἐπιστράφητι πρὸς με ἢ κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ λέγει κύριος καὶ οὐ στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς ὅτι ἐλεήμων ἐγὼ εἰμι λέγει κύριος καὶ οὐ μηνιῶ ὑμῖν εἰς τὸν αἰῶνα **13** πλὴν γινώθι τὴν ἀδικίαν σου ὅτι εἰς κύριον τὸν θεόν σου ἠσέβησας καὶ διέχεας τὰς ὁδοὺς σου εἰς ἄλλοτριους ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἁλσώδους τῆς δὲ φωνῆς μου οὐχ ὑπήκουσας λέγει κύριος **14** ἐπιστράφητε υἱοὶ ἀφεσθηκότες λέγει κύριος διότι ἐγὼ κατακυριεύσω ὑμῶν καὶ λήμψομαι ὑμᾶς ἕνα ἐκ πόλεως καὶ δύο ἐκ πατριάς καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς Σιών **15** καὶ δώσω ὑμῖν ποιμένας κατὰ τὴν καρδίαν μου καὶ ποιμανοῦσιν ὑμᾶς ποιμαίνοντες μετ' ἐπιστήμης **16** καὶ ἔσται ἐὰν πληθυνθῆτε καὶ αὐξηθῆτε ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις λέγει κύριος οὐκ ἐροῦσιν ἔτι κιβωτὸς διαθήκης ἁγίου Ἰσραὴλ οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ καρδίαν οὐκ ὀνομασθήσεται οὐδὲ ἐπισκεφθήσεται καὶ οὐ ποιηθήσεται ἔτι **17** ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καλέσουσιν τὴν Ἱερουσαλημ θρόνος κυρίου καὶ συναχθήσονται εἰς αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη καὶ οὐ πορεύονται ἔτι ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρᾶς **18** ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνελεύσονται οἶκος Ἰουδα ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἤξουσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν ἐπὶ τὴν γῆν ἣν κατεκληρονόμησα τοὺς πατέρας αὐτῶν **19** καὶ ἐγὼ εἶπα γένοιτο κύριε ὅτι τάξω σε εἰς τέκνα καὶ δώσω σοι γῆν ἐκλεκτὴν κληρονομίαν θεοῦ παντοκράτορος ἐθνῶν καὶ εἶπα πατέρα καλέσετέ με καὶ ἀπ' ἐμοῦ

οὐκ ἀποστραφήσεσθε **20** πλὴν ὡς ἀθετεῖ γυνὴ εἰς τὸν συνόντα αὐτῇ οὕτως ἠθέτησεν εἰς ἐμὲ οἶκος Ἰσραηλ λέγει κύριος **21** φωνὴ ἐκ χειλέων ἠκούσθη κλαυθμοῦ καὶ δεήσεως υἰῶν Ἰσραηλ ὅτι ἠδίκησαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐπελάθοντο θεοῦ ἀγίου αὐτῶν **22** ἐπιστράφητε υἱοὶ ἐπιστρέφοντες καὶ ἰάσομαι τὰ συντρίμματα ὑμῶν ἰδοὺ δοῦλοι ἡμεῖς ἐσόμεθά σοι ὅτι σὺ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἶ **23** ὄντως εἰς ψεῦδος ἦσαν οἱ βουνοὶ καὶ ἡ δύναμις τῶν ὀρέων πλὴν διὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἡ σωτηρία τοῦ Ἰσραηλ **24** ἡ δὲ αἰσχύνη κατανάλωσεν τοὺς μόχθους τῶν πατέρων ἡμῶν ἀπὸ νεότητος ἡμῶν τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς μόσχους αὐτῶν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν **25** ἐκοιμήθημεν ἐν τῇ αἰσχύνῃ ἡμῶν καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς ἡ ἀτιμία ἡμῶν διότι ἔναντι τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμάρτομεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀπὸ νεότητος ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ οὐχ ὑπηκούσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν

4 ἐὰν ἐπιστραφῇ Ἰσραηλ λέγει κύριος πρὸς με ἐπιστραφήσεται ἐὰν περιέλη τὰ βδελύγματα αὐτοῦ ἐκ στόματος αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου μου εὐλαβηθῇ **2** καὶ ὁμόση ζῆ κύριος μετὰ ἀληθείας καὶ ἐν κρίσει καὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ εὐλογήσουσιν ἐν αὐτῇ ἔθνη καὶ ἐν αὐτῷ αἰνέσουσιν τῷ θεῷ ἐν Ἱερουσαλημ **3** ὅτι τάδε λέγει κύριος τοῖς ἀνδράσιν Ἰουδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλημ νεώσατε ἑαυτοῖς νεώματα καὶ μὴ σπείριτε ἐπ' ἀκάνθαις **4** περιτμήθητε τῷ θεῷ ὑμῶν καὶ περιτέμεσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἄνδρες Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλημ μὴ ἐξέλθῃ ὡς πῦρ ὁ θυμὸς μου καὶ ἐκκαυθήσεται καὶ οὐκ ἔσται ὁ βέσσω ἀπὸ προσώπου πονηρίας ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν **5** ἀναγγεῖλατε ἐν τῷ Ἰουδα καὶ ἀκουσθήτω ἐν Ἱερουσαλημ εἶπατε σημάνατε ἐπὶ τῆς γῆς σάλπιγγι καὶ κεκράξατε μέγα εἶπατε συνάχθητε καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς τειχίρεις **6** ἀναλαβόντες φεύγετε

εἰς Σιων σπεύσατε μὴ στήτε ὅτι κακὰ ἐγὼ ἐπάγω ἀπὸ βορρᾶ καὶ συντριβὴν μεγάλην **7** ἀνέβη λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ ἐξολεθρεύων ἔθνη ἐξῆρεν καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ τοῦ θεῖναι τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν καὶ πόλεις καθαιρεθήσονται παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτάς **8** ἐπὶ τούτοις περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε καὶ ἀλαλάξατε διότι οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς κυρίου ἀφ' ὑμῶν **9** καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος ἀπολεῖται ἡ καρδιά τοῦ βασιλέως καὶ ἡ καρδιά τῶν ἀρχόντων καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκστησονται καὶ οἱ προφῆται θαυμάσονται **10** καὶ εἶπα ὦ δέσποτα κύριε ἄρα γε ἀπατῶν ἠπάτησας τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν Ἱερουσαλημ λέγων εἰρήνη ἔσται ὑμῖν καὶ ἰδοὺ ἦψατο ἡ μάχαιρα ἕως τῆς ψυχῆς αὐτῶν **11** ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐροῦσιν τῷ λαῷ τούτῳ καὶ τῇ Ἱερουσαλημ πνεῦμα πλανήσεως ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου οὐκ εἰς καθαρὸν οὐδ' εἰς ἅγιον **12** πνεῦμα πληρώσεως ἥξει μοι νῦν δὲ ἐγὼ λαλῶ κρίματα πρὸς αὐτοῦς **13** ἰδοὺ ὡς νεφέλη ἀναβήσεται καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἄρματα αὐτοῦ κουφότεροι αἰετῶν οἱ ἵπποι αὐτοῦ οὐαὶ ἡμῖν ὅτι ταλαιπωροῦμεν **14** ἀπόπλυνε ἀπὸ κακίας τὴν καρδίαν σου Ἱερουσαλημ ἵνα σωθῆς ἕως πότε ὑπάρξουσιν ἐν σοὶ διαλογισμοὶ πόνων σου **15** διότι φωνὴ ἀναγγέλλοντος ἐκ Δαν ἥξει καὶ ἀκουσθήσεται πόνος ἐξ ὄρους Εφραιμ **16** ἀναμνήσατε ἔθνη ἰδοὺ ἦκασιν ἀναγγεῖλατε ἐν Ἱερουσαλημ συστροφαι ἔρχονται ἐκ γῆς μακρόθεν καὶ ἔδωκαν ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰουδα φωνὴν αὐτῶν **17** ὡς φυλάσσοντες ἀγρὸν ἐγένοντο ἐπ' αὐτὴν κύκλω ὅτι ἐμοῦ ἠμέλησας λέγει κύριος **18** αἱ ὁδοὶ σου καὶ τὰ ἐπιτηδεύματά σου ἐποίησαν ταῦτά σοι αὕτη ἡ κακία σου ὅτι πικρά ὅτι ἦψατο ἕως τῆς καρδίας σου **19** τὴν κοιλίαν μου τὴν κοιλίαν μου ἄλγῳ καὶ τὰ αἰσθητήρια τῆς καρδίας μου μαϊμάσει ἡ ψυχὴ μου σπαράσσεται ἡ καρδία μου οὐ σιωπήσομαι ὅτι φωνὴν σάλπιγγος ἤκουσεν ἡ ψυχὴ μου κραυγὴν πολέμου **20** καὶ ταλαιπωρίαν

συντριμμὸν ἐπικαλεῖται ὅτι τεταλαιπώρηκεν
πᾶσα ἡ γῆ ἄφνω τεταλαιπώρηκεν ἡ σκηνὴ
διεσπάσθησαν αἱ δέρρεις μου **21** ἕως πότε ὄψομαι
φεύγοντας ἀκούων φωνὴν σαλπίγγων **22** διότι
οἱ ἡγούμενοι τοῦ λαοῦ μου ἐμὲ οὐκ ἤδισαν
υἱοὶ ἄφρονές εἰσιν καὶ οὐ συνετοὶ σοφοὶ εἰσιν
τοῦ κακοποιῆσαι τὸ δὲ καλῶς ποιῆσαι οὐκ
ἐπέγνωσαν **23** ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἰδοὺ
οὐθέν καὶ εἰς τὸν οὐρανόν καὶ οὐκ ἦν τὰ
φῶτα αὐτοῦ **24** εἶδον τὰ ὄρη καὶ ἦν τρέμοντα
καὶ πάντας τοὺς βουνούς ταρασσομένους **25**
ἐπέβλεψα καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἄνθρωπος καὶ πάντα
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐπτοεῖτο **26** εἶδον καὶ
ἰδοὺ ὁ Κάρμηλος ἔρημος καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις
ἐμπεπυρισμέναι πυρὶ ἀπὸ προσώπου κυρίου καὶ
ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ ἠφανίσθησαν
27 τάδε λέγει κύριος ἔρημος ἔσται πᾶσα ἡ γῆ
συντέλειαν δὲ οὐ μὴ ποιήσω **28** ἐπὶ τούτοις
πενθεῖτω ἡ γῆ καὶ συσκοτασάτω ὁ οὐρανὸς
ἄνωθεν διότι ἐλάλησα καὶ οὐ μετανοήσω ὥρμησα
καὶ οὐκ ἀποστρέψω ἀπ' αὐτῆς **29** ἀπὸ φωνῆς
ἰπέως καὶ ἐντεταμένον τόξου ἀνεχώρησεν
πᾶσα χώρα εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰ
ἄλση ἐκρύβησαν καὶ ἐπὶ τὰς πέτρας ἀνέβησαν
πᾶσα πόλις ἐγκατελείφθη οὐ κατοικεῖ ἐν αὐταῖς
ἄνθρωπος **30** καὶ σὺ τί ποιήσεις ἐὰν περιβάλλῃ
κόκκινον καὶ κοσμήσῃ κόσμῳ χρυσῷ καὶ ἐὰν
ἐγχρίσῃ στίβι τοὺς ὀφθαλμούς σου εἰς μάτην ὁ
ὠραϊσμός σου ἀπώσαντό σε οἱ ἔρασταί σου τὴν
ψυχὴν σου ζητοῦσιν **31** ὅτι φωνὴν ὡς ὠδινούσης
ἤκουσα τοῦ στεναγοῦ σου ὡς πρωτοτοκούσης
φωνὴ θυγατρὸς Σιων ἐκλυθήσεται καὶ παρήσει
τὰς χεῖρας αὐτῆς οἴμμοι ἐγὼ ὅτι ἐκλείπει ἡ ψυχὴ
μου ἐπὶ τοῖς ἀνηρημένοις

5 περιδράμετε ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλημ καὶ
ἴδετε καὶ γνῶτε καὶ ζητήσατε ἐν ταῖς πλατείαις
αὐτῆς ἐὰν εὔρητε ἄνδρα εἰ ἔστιν ποιῶν κρίμα
καὶ ζητῶν πίστιν καὶ ἴλεως ἔσομαι αὐτοῖς λέγει
κύριος **2** ζῆ κύριος λέγουσιν διὰ τοῦτο οὐκ ἐπὶ

ψεύδεσιν ὁμνύουσιν **3** κύριε οἱ ὀφθαλμοὶ σου εἰς
πίστιν ἐμαστίγωσας αὐτούς καὶ οὐκ ἐπόνεσαν
συνετέλεσας αὐτούς καὶ οὐκ ἠθέλησαν δέξασθαι
παιδεῖαν ἐστερέωσαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὑπὲρ
πέτραν καὶ οὐκ ἠθέλησαν ἐπιστραφῆναι **4** καὶ ἐγὼ
εἶπα ἴσως πτωχοὶ εἰσιν διότι οὐκ ἐδυνάσθησαν
ὅτι οὐκ ἔγνωσαν ὁδὸν κυρίου καὶ κρίσιν θεοῦ
5 πορεύσομαι πρὸς τοὺς ἄδρους καὶ λαλήσω
αὐτοῖς ὅτι αὐτοὶ ἐπέγνωσαν ὁδὸν κυρίου καὶ
κρίσιν θεοῦ καὶ ἰδοὺ ὁμοθυμαδὸν συνέτριψαν
ζυγὸν διέρρηξαν δεσμούς **6** διὰ τοῦτο ἔπαισεν
αὐτούς λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ καὶ λύκος ἕως
τῶν οἰκιῶν ὠλέθρευσεν αὐτούς καὶ πάρδαλις
ἐγρηγόρησεν ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτῶν πάντες
οἱ ἐκπορευόμενοι ἀπ' αὐτῶν θηρευθήσονται
ὅτι ἐπλήθυναν ἀσεβείας αὐτῶν ἴσχυσαν ἐν
ταῖς ἀποστροφαῖς αὐτῶν **7** ποῖα τούτων ἴλεως
γένωμάι σοι οἱ υἱοὶ σου ἐγκατέλιπόν με καὶ
ὤμνησαν ἐν τοῖς οὐκοῖς θεοῖς καὶ ἐχόρτασα
αὐτούς καὶ ἐμοιχῶντο καὶ ἐν οἴκοις πορνῶν
κατέλυον **8** ἵπποι θηλυμανεῖς ἐγενήθησαν
ἕκαστος ἐπὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ
ἐχρεμέτιζον **9** μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι
λέγει κύριος ἢ ἐν ἔθνι τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσῃ ἡ
ψυχὴ μου **10** ἀνάβητε ἐπὶ τοὺς προμαχῶνας αὐτῆς
καὶ κατασκάψατε συντέλειαν δὲ μὴ ποιήσητε
ὑπολίπεσθε τὰ ὑποστηρίγματα αὐτῆς ὅτι τοῦ
κυρίου εἰσὶν **11** ὅτι ἀθετῶν ἠθέτησεν εἰς ἐμέ
λέγει κύριος οἶκος Ἰσραηλ καὶ οἶκος Ἰουδα **12**
ἐψεύσαντο τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν καὶ εἶπαν οὐκ ἔστιν
ταῦτα οὐχ ἦξει ἐφ' ἡμᾶς κακὰ καὶ μάχαιραν καὶ
λιμὸν οὐκ ὀψόμεθα **13** οἱ προφητὰ ἡμῶν ἦσαν
εἰς ἄνεμον καὶ λόγος κυρίου οὐχ ὑπῆρχεν ἐν
αὐτοῖς οὕτως ἔσται αὐτοῖς **14** διὰ τοῦτο τάδε
λέγει κύριος παντοκράτωρ ἀνθ' ὧν ἐλαλήσατε τὸ
ῥῆμα τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς
τὸ στόμα σου πῦρ καὶ τὸν λαὸν τοῦτον ξύλα καὶ
καταφάγεται αὐτούς **15** ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς
ἔθνος πόρρωθεν οἶκος Ἰσραηλ λέγει κύριος ἔθνος

οὐκ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς γλώσσης αὐτοῦ **16** πάντες ἰσχυροὶ **17** καὶ κατέδονται τὸν θερισμὸν ὑμῶν καὶ τοὺς ἄρτους ὑμῶν καὶ κατέδονται τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν καὶ κατέδονται τὰ πρόβατα ὑμῶν καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν καὶ κατέδονται τοὺς ἀμπελώνας ὑμῶν καὶ τοὺς συκῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς ἐλαιῶνας ὑμῶν καὶ ἀλοήσουσιν τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς ὑμῶν ἐφ' αἷς ὑμεῖς πεποιθάτε ἐπ' αὐταῖς ἐν ῥομφαίᾳ **18** καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις λέγει κύριος ὁ θεός σου οὐ μὴ ποιήσω ὑμᾶς εἰς συντέλειαν **19** καὶ ἔσται ὅταν εἴπητε τίνος ἔνεκεν ἐποίησεν κύριος ὁ θεός ἡμῶν ἡμῖν ἅπαντα ταῦτα καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς ἀνθ' ὧν ἐδουλεύσατε θεοῖς ἄλλοτρίοις ἐν τῇ γῆ ὑμῶν οὕτως δουλεύετε ἄλλοτρίοις ἐν γῆ οὐχ ὑμῶν **20** ἀναγγείλατε ταῦτα εἰς τὸν οἶκον Ἰακωβ καὶ ἀκουσθήτω ἐν τῷ Ἰουδα **21** ἀκούσατε δὴ ταῦτα λαὸς μωρὸς καὶ ἀκάρδιος ὀφθαλμοὶ αὐτοῖς καὶ οὐ βλέπουσιν ὧτα αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀκούουσιν **22** μὴ ἐμὲ οὐ φοβηθήσεσθε λέγει κύριος ἢ ἀπὸ προσώπου μου οὐκ εὐλαβηθήσεσθε τὸν τάξαντα ἄμμον ὄριον τῇ θαλάσῃ πρόσταγμα αἰώνιον καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτό καὶ ταραχθήσεται καὶ οὐ δυνήσεται καὶ ἠχήσουσιν τὰ κύματα αὐτῆς καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτό **23** τῷ δὲ λαῷ τούτῳ ἐγενήθη καρδία ἀνήκοος καὶ ἀπειθής καὶ ἐξέκλιναν καὶ ἀπήλθοσαν **24** καὶ οὐκ εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν φοβηθῶμεν δὴ κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν τὸν δίδοντα ἡμῖν ὑπερὸν πρόϊμον καὶ ὄψιμον κατὰ καιρὸν πληρώσεως προστάγματος θερισμοῦ καὶ ἐφύλαξεν ἡμῖν **25** αἰ ἀνομίαι ὑμῶν ἐξέκλιναν ταῦτα καὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ἀπέστησαν τὰ ἀγαθὰ ἀφ' ὑμῶν **26** ὅτι εὐρέθησαν ἐν τῷ λαῷ μου ἀσεβεῖς καὶ παγίδας ἔστησαν διαφθεῖραι ἄνδρας καὶ συνελαμβάνοσαν **27** ὡς παγὶς ἐφεσταμένη πλήρης πετεινῶν οὕτως οἱ οἴκοι αὐτῶν πλήρεις δόλου διὰ τοῦτο ἐμεγαλύνθησαν καὶ ἐπλούτησαν **28** καὶ παρέβησαν κρίσιν οὐκ ἔκριναν κρίσιν ὀρφανοῦ καὶ κρίσιν χήρας οὐκ ἐκρίνοσαν **29** μὴ

ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι λέγει κύριος ἢ ἐν ἔθνῃ τῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσῃ ἡ ψυχὴ μου **30** ἔκστασις καὶ φρικτὰ ἐγενήθη ἐπὶ τῆς γῆς **31** οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἄδικα καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπεκρότησαν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ ὁ λαὸς μου ἠγάπησεν οὕτως καὶ τί ποιήσετε εἰς τὰ μετὰ ταῦτα

6 ἐνισχύσατε υἱοὶ Βενιαμὶν ἐκ μέσου τῆς Ἱερουσαλημ καὶ ἐν θεκουε σημάνατε σάλπιγγι καὶ ὑπὲρ Βαιθαχαρμα ἄρατε σημεῖον ὅτι κακὰ ἐκκέκυφεν ἀπὸ βορρᾶ καὶ συντριβὴ μεγάλη γίνεται **2** καὶ ἀφαιρεθήσεται τὸ ὕψος σου θύγατερ Σιων **3** εἰς αὐτὴν ἤξουσιν ποιμένες καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν καὶ πήξουσιν ἐπ' αὐτὴν σκηνὰς κύκλῳ καὶ ποιμανοῦσιν ἕκαστος τῇ χειρὶ αὐτοῦ **4** παρασκευάσασθε ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτὴν μεσημβρίας οὐαὶ ἡμῖν ὅτι κέκλικεν ἡ ἡμέρα ὅτι ἐκλείπουσιν αἱ σκιαί τῆς ἑσπέρας **5** ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐν τῇ νυκτὶ καὶ διαφθείρωμεν τὰ θεμέλια αὐτῆς **6** ὅτι τάδε λέγει κύριος ἔκκοψον τὰ ξύλα αὐτῆς ἔκχεον ἐπὶ Ἱερουσαλημ δύναμιν ὧ πόλις ψευδῆς ὅλη καταδυναστεία ἐν αὐτῇ **7** ὡς ψύχει λάκκος ὕδωρ οὕτως ψύχει κακία αὐτῆς ἀσέβεια καὶ ταλαιπωρία ἀκουσθήσεται ἐν αὐτῇ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς διὰ παντός πόνω καὶ μάστιγι **8** παιδευθήσῃ Ἱερουσαλημ μὴ ἀποστῆ ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ σοῦ μὴ ποιήσω σε ἄβατον γῆν ἥτις οὐ κατοικηθήσεται **9** ὅτι τάδε λέγει κύριος καλαμᾶσθε καλαμᾶσθε ὡς ἄμπελον τὰ κατάλοιπα τοῦ Ἰσραὴλ ἐπιστρέψατε ὡς ὁ τρυγῶν ἐπὶ τὸν κάρταλλον αὐτοῦ **10** πρὸς τίνα λαλήσω καὶ διαμαρτύρωμαι καὶ ἀκούσεται ἰδοὺ ἀπερίτμητα τὰ ὧτα αὐτῶν καὶ οὐ δύνανται ἀκούειν ἰδοὺ τὸ ῥῆμα κυρίου ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ὄνειδισμόν οὐ μὴ βουληθῶσιν αὐτὸ ἀκοῦσαι **11** καὶ τὸν θυμὸν μου ἔπλησα καὶ ἐπέσχον καὶ οὐ συνετέλεσα αὐτοὺς ἐκχεῶ ἐπὶ νήπια ἔξωθεν καὶ ἐπὶ συναγωγὴν νεανίσκων ἅμα ὅτι ἀνήρ καὶ γυνὴ συλλημφθήσονται πρεσβύτερος μετὰ

πλήρους ἡμερῶν **12** καὶ μεταστραφήσονται αἱ οἰκίαι αὐτῶν εἰς ἑτέρους ἀγροὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὅτι ἐκτενῶ τὴν χειρὰ μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην λέγει κύριος **13** ὅτι ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἕως μεγάλου πάντες συντελέσαντο ἄνομα ἀπὸ ἱερέως καὶ ἕως ψευδοπροφήτου πάντες ἐποίησαν ψευδῆ **14** καὶ ἰῶντο τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ μου ἐξουθενοῦντες καὶ λέγοντες εἰρήνη εἰρήνη καὶ ποῦ ἐστὶν εἰρήνη **15** κατησχύνθησαν ὅτι ἐξέλιπον καὶ οὐδ' ὧς καταισχυνόμενοι κατησχύνθησαν καὶ τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν διὰ τοῦτο πεσοῦνται ἐν τῇ πτώσει αὐτῶν καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολοῦνται εἶπεν κύριος **16** τάδε λέγει κύριος στήτε ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς καὶ ἴδετε καὶ ἐρωτήσατε τρίβους κυρίου αἰωνίους καὶ ἴδετε ποία ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἡ ἀγαθὴ καὶ βαδίζετε ἐν αὐτῇ καὶ εὐρήσετε ἀγνισμόν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν καὶ εἶπαν οὐ πορευσόμεθα **17** κατέστακα ἐφ' ὑμᾶς σκοπούς ἀκούσατε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος καὶ εἶπαν οὐκ ἀκουσόμεθα **18** διὰ τοῦτο ἤκουσαν τὰ ἔθνη καὶ οἱ ποιμαίνοντες τὰ ποίμνια αὐτῶν **19** ἄκουε γῆ ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον κακὰ τὸν καρπὸν ἀποστροφῆς αὐτῶν ὅτι τῶν λόγων μου οὐ προσέσχον καὶ τὸν νόμον μου ἀπώσαντο **20** ἴνα τί μοι λίβανον ἐκ Σαβα φέρετε καὶ κιννάμωμον ἐκ γῆς μακρόθεν τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν οὐκ εἰσὶν δεκτά καὶ αἱ θυσίαι ὑμῶν οὐχ ἡδυνάν μοι **21** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον ἀσθένειαν καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν αὐτῇ πατέρες καὶ υἱοὶ ἅμα γείτων καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ ἀπολοῦνται **22** τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἔθνη ἐξεγερθήσεται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς **23** τόξον καὶ ζιβύνην κρατήσουσιν ἰταμός ἐστὶν καὶ οὐκ ἔλεήσει φωνὴ αὐτοῦ ὡς θάλασσα κυμαίνουσα ἐφ' ἵπποις καὶ ἄρμασιν παρατάξεται ὡς πῦρ εἰς πόλεμον πρὸς σέ θύγατερ Σιων **24** ἠκούσαμεν τὴν ἀκοὴν αὐτῶν παρελύθησαν αἱ χεῖρες ἡμῶν

θλίψις κατέσχευεν ἡμᾶς ὡδίνες ὡς τικτούσης **25** μὴ ἐκπορεύεσθε εἰς ἀγρὸν καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς μὴ βαδίζετε ὅτι ῥομφαία τῶν ἐχθρῶν παροικεῖ κυκλόθεν **26** θύγατερ λαοῦ μου περίζωσαι σάκκον κατάπασαι ἐν σποδῷ πένθος ἀγαπητοῦ ποιήσαι σεαυτῇ κοπετὸν οἰκτρὸν ὅτι ἐξαίφνης ἦξει τάλαιπωρία ἐφ' ὑμᾶς **27** δοκιμαστὴν δέδωκά σε ἐν λαοῖς δεδοκιμασμένοις καὶ γνώση με ἐν τῷ δοκιμάσαι με τὴν ὁδὸν αὐτῶν **28** πάντες ἀνήκοι πορευόμενοι σκολιῶς χαλκὸς καὶ σίδηρος πάντες διεφθαρμένοι εἰσὶν **29** ἐξέλιπεν φυσητὴρ ἀπὸ πυρός ἐξέλιπεν μόλιβος εἰς κενὸν ἀργυροκόπος ἀργυροκοπεῖ πονηρία αὐτῶν οὐκ ἐτάκη **30** ἀργύριον ἀποδεδοκιμασμένον καλέσατε αὐτοὺς ὅτι ἀπεδοκίμασεν αὐτοὺς κύριος

7 **2** ἀκούσατε λόγον κυρίου πᾶσα ἡ Ἰουδαία **3** τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ διορθώσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ **4** μὴ πεποιθατε ἐφ' ἑαυτοῖς ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν ὅτι τὸ παράπαν οὐκ ὠφελήσουσιν ὑμᾶς λέγοντες ναὸς κυρίου ναὸς κυρίου ἐστίν **5** ὅτι ἐὰν διορθοῦντες διορθώσητε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ ποιοῦντες ποιήσητε κρίσιν ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ **6** καὶ προσήλυτον καὶ ὄρφανὸν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύσητε καὶ αἷμα ἀθῶων μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ ὀπίσω θεῶν ἄλλοτριῶν μὴ πορεύησθε εἰς κακὸν ὑμῖν **7** καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐν γῇ ἣ ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐξ αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος **8** εἰ δὲ ὑμεῖς πεποιθατε ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν ὅθεν οὐκ ὠφεληθήσεσθε **9** καὶ φονεύετε καὶ μοιχᾶσθε καὶ κλέπτετε καὶ ὀμνύετε ἐπ' ἀδίκῳ καὶ ἐθυμιάτε τῇ Βααλ καὶ ἐπορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἄλλοτριῶν ὧν οὐκ οἴδατε τοῦ κακῶς εἶναι ὑμῖν **10** καὶ ἦλθετε καὶ ἔστητε ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ καὶ εἶπατε ἀπεσχίμεθα τοῦ μὴ ποιεῖν πάντα τὰ βδελύγματα

ταῦτα 11 μὴ σπήλαιον ληστῶν ὁ οἶκός μου οὐ
ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῶ ἐκεῖ ἐνώπιον
ὑμῶν καὶ ἐγὼ ἰδοὺ ἐώρακα λέγει κύριος 12 ὅτι
πορεύθητε εἰς τὸν τόπον μου τὸν ἐν Σηλωμ οὐ
κατεσκίηνωσα τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ ἔμπροσθεν καὶ
ἴδετε ἃ ἐποίησα αὐτῶ ἀπὸ προσώπου κακίας
λαοῦ μου Ἰσραηλ 13 καὶ νῦν ἀνθ' ὧν ἐποίησατε
πάντα τὰ ἔργα ταῦτα καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς
καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου καὶ ἐκάλεσα ὑμᾶς καὶ
οὐκ ἀπεκρίθητε 14 καὶ ποιήσω τῶ οἴκῳ τούτῳ
ῶ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῶ ἐφ' ῶ
ὑμεῖς πεποιθήσατε ἐπ' αὐτῶ καὶ τῶ τόπῳ ῶ ἔδωκα
ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν καθὼς ἐποίησα τῇ
Σηλωμ 15 καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ προσώπου μου
καθὼς ἀπέρριψα τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν πᾶν τὸ
σπέρμα Εφραιμ 16 καὶ σὺ μὴ προσεύχου περὶ τοῦ
λαοῦ τούτου καὶ μὴ ἀξίου τοῦ ἐλεηθῆναι αὐτοὺς
καὶ μὴ εὐχου καὶ μὴ προσέλθῃς μοι περὶ αὐτῶν
ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι 17 ἢ οὐχ ὄραξ τί αὐτοὶ
ποιοῦσιν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς
Ἱερουσαλημ 18 οἱ υἱοὶ αὐτῶν συλλέγουσιν ξύλα
καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καίουσι πῦρ καὶ αἱ γυναῖκες
αὐτῶν τρίβουσιν σταῖς τοῦ ποιῆσαι χαυῶνας
τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς
θεοῖς ἄλλοτριοῖς ἵνα παροργίσωσίν με 19 μὴ ἐμὲ
αὐτοὶ παροργίζουσιν λέγει κύριος οὐχὶ ἑαυτοὺς
ὅπως καταισχυθηῖ τὰ πρόσωπα αὐτῶν 20 διὰ
τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ὄργη καὶ θυμός
μου χεῖται ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς
ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη καὶ ἐπὶ πᾶν ξύλον
τοῦ ἀγροῦ αὐτῶν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ γενήματα τῆς
γῆς καὶ καυθίσηται καὶ οὐ σβεσθήσηται 21 τάδε
λέγει κύριος τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν συναγάγετε
μετὰ τῶν θυσιῶν ὑμῶν καὶ φάγετε κρέα 22
ὅτι οὐκ ἐλάλησα πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν καὶ
οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς ἐν ἡμέρᾳ ἢ ἀνήγαγον
αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου περὶ ὀλοκαυτωμάτων
καὶ θυσίας 23 ἀλλ' ἢ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐνετειλάμην
αὐτοῖς λέγων ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου καὶ

ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς
λαόν καὶ πορεύεσθε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς μου
αἷς ἂν ἐντειλωμαι ὑμῖν ὅπως ἂν εὔ ἢ ὑμῖν 24
καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐ προσέσχεν τὸ οὖς
αὐτῶν ἀλλ' ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν
τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς καὶ ἐγενήθησαν
εἰς τὰ ὀπισθεν καὶ οὐκ εἰς τὰ ἔμπροσθεν 25
ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήλθοσαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἐκ
γῆς Αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ
ἐξαπέστειλα πρὸς ὑμᾶς πάντας τοὺς δούλους μου
τοὺς προφήτας ἡμέρας καὶ ὄρθρου καὶ ἀπέστειλα
26 καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐ προσέσχεν τὸ
οὖς αὐτῶν καὶ ἐσκήληρναν τὸν τράχηλον αὐτῶν
ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν 29 κείραι τὴν κεφαλὴν
σου καὶ ἀπόρριπτε καὶ ἀνάλαβε ἐπὶ χειλέων
θρῆνον ὅτι ἀπεδοκίμασεν κύριος καὶ ἀπόσωτο
τὴν γενεὰν τὴν ποιοῦσαν ταῦτα 30 ὅτι ἐποίησαν
οἱ υἱοὶ Ἰουδα τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ λέγει
κύριος ἔταξαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τῶ οἴκῳ
οὐ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτόν τοῦ
μᾶναι αὐτόν 31 καὶ ὠκοδόμησαν τὸν βωμὸν
τοῦ Ταφεθ ὅς ἐστιν ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννομ τοῦ
κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας
αὐτῶν ἐν πυρὶ ὃ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ οὐ
διενοήθη ἐν τῇ καρδίᾳ μου 32 διὰ τοῦτο ἰδοὺ
ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ οὐκ ἐροῦσιν
ἔτι βωμὸς τοῦ Ταφεθ καὶ φάραγξ υἱοῦ Ἐννομ
ἀλλ' ἢ φάραγξ τῶν ἀνηρημένων καὶ θάψουσιν
ἐν τῶ Ταφεθ διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν τόπον 33 καὶ
ἔσονται οἱ νεκροὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς βρῶσιν
τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς
γῆς καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποσοβὼν 34 καὶ καταλύσω
ἐκ πόλεων Ἰουδα καὶ ἐκ διόδων Ἱερουσαλημ
φωνὴν εὐφραينوμένων καὶ φωνὴν χαιρόντων
φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης ὅτι εἰς
ἐρήμωσιν ἔσται πᾶσα ἡ γῆ

8 ἐν τῶ καιρῷ ἐκεῖνῳ λέγει κύριος ἐξοίσουσιν
τὰ ὀστᾶ τῶν βασιλέων Ἰουδα καὶ τὰ ὀστᾶ
τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἱερέων

καὶ τὰ ὄστᾶ τῶν προφητῶν καὶ τὰ ὄστᾶ τῶν κατοικούντων Ἱερουσαλὴμ ἐκ τῶν τάφων αὐτῶν 2 καὶ ψύξουσιν αὐτὰ πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἀστέρας καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ ἃ ἠγάπησαν καὶ οἷς ἐδόουλευσαν καὶ ὧν ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν καὶ ὧν ἀντείχοντο καὶ οἷς προσεκύνησαν αὐτοῖς οὐ κοπήσονται καὶ οὐ ταφήσονται καὶ ἔσσονται εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς 3 ὅτι εἶλοντο τὸν θάνατον ἢ τὴν ζωὴν καὶ πᾶσιν τοῖς καταλοίοις τοῖς καταλειφθεῖσιν ἀπὸ τῆς γενεᾶς ἐκείνης ἐν παντὶ τόπῳ οὐ ἂν ἐξώσω αὐτοὺς ἐκεῖ 4 ὅτι τάδε λέγει κύριος μὴ ὁ πίπτων οὐκ ἀνίσταται ἢ ὁ ἀποστρέφων οὐκ ἐπιστρέφει 5 διὰ τί ἀπέστρεψεν ὁ λαός μου οὗτος ἀποστροφὴν ἀναιδῆ καὶ κατεκρατήθησαν ἐν τῇ προαιρέσει αὐτῶν καὶ οὐκ ἠθέλησαν τοῦ ἐπιστρέψαι 6 ἐνωτίσασθε δὴ καὶ ἀκούσατε οὐχ οὕτως λαλήσουσιν οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος μετανοῶν ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ λέγων τί ἐποίησα διέλιπεν ὁ τρέχων ἀπὸ τοῦ δρόμου αὐτοῦ ὡς ἵππος κᾶθιδρος ἐν χρεμετισμῷ αὐτοῦ 7 καὶ ἡ ἀσιδα ἐν τῷ οὐρανῷ ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς τρυγῶν καὶ χελιδῶν ἀγροῦ στρουθία ἐφύλαξαν καιροὺς εἰσόδων αὐτῶν ὁ δὲ λαός μου οὐκ ἔγνω τὰ κρίματα κυρίου 8 πῶς ἐρεῖτε ὅτι σοφοί ἐσμεν ἡμεῖς καὶ νόμος κυρίου ἔστιν μεθ' ἡμῶν εἰς μάτην ἐγενήθη σχοῖνος ψευδῆς γραμματεῦσιν 9 ἠσχύνθησαν σοφοὶ καὶ ἐπότηθησαν καὶ ἐάλωσαν ὅτι τὸν λόγον κυρίου ἀπεδοκίμασαν σοφία τίς ἔστιν ἐν αὐτοῖς 10 διὰ τοῦτο δώσω τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἑτέροις καὶ τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν τοῖς κληρονόμοις 13 καὶ συναΐξουσιν τὰ γενήματα αὐτῶν λέγει κύριος οὐκ ἔστιν σταφυλὴ ἐν ταῖς ἀμπέλοις καὶ οὐκ ἔστιν σῦκα ἐν ταῖς συκαῖς καὶ τὰ φύλλα κατερρύηκεν 14 ἐπὶ τί ἡμεῖς καθήμεθα συνάχθητε καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς καὶ ἀπορριφῶμεν ὅτι ὁ θεὸς ἀπέρριψεν ἡμᾶς καὶ ἐπότισεν ἡμᾶς ὕδωρ χολῆς

ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον αὐτοῦ 15 συνήχθημεν εἰς εἰρήνην καὶ οὐκ ἦν ἀγαθὰ εἰς καιρὸν ἰάσεως καὶ ἰδοὺ σπουδὴ 16 ἐκ Δαν ἀκουσόμεθα φωνὴν ὀξύτητος ἵππων αὐτοῦ ἀπὸ φωνῆς χρεμετισμοῦ ἵππασίας ἵππων αὐτοῦ ἐσεισθῆ πᾶσα ἡ γῆ καὶ ἦξει καὶ καταφάγεται τὴν γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ 17 διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω εἰς ὑμᾶς ὄφεις θανατοῦντας οἷς οὐκ ἔστιν ἐπᾶσαι καὶ δήξονται ὑμᾶς 18 ἀνίατα μετ' ὀδύνης καρδίας ὑμῶν ἀπορομένης 19 ἰδοὺ φωνὴ κραυγῆς θυγατρὸς λαοῦ μου ἀπὸ γῆς μακρόθεν μὴ κύριος οὐκ ἔστιν ἐν Σιων ἢ βασιλεὺς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ διὰ τί παρώργισάν με ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν καὶ ἐν ματαίοις ἄλλοτρίοις 20 διήλθεν θέρος παρήλθεν ἄμητος καὶ ἡμεῖς οὐ διεσώθημεν 21 ἐπὶ συντρίμματι θυγατρὸς λαοῦ μου ἐσκοτώθη ἀπορία κατίσχυσάν με ὠδίνες ὡς τικτούσης 22 μὴ ῥητίνη οὐκ ἔστιν ἐν Γαλααδ ἢ ἱατρὸς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ διὰ τί οὐκ ἀνέβη ἴασις θυγατρὸς λαοῦ μου

9 τίς δώσει κεφαλῇ μου ὕδωρ καὶ ὀφθαλμοῖς μου πηγὴν δακρύων καὶ κλαύσομαι τὸν λαόν μου τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός τοὺς τετραυματισμένους θυγατρὸς λαοῦ μου 2 τίς δώη μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ σταθμὸν ἔσχατον καὶ καταλείψω τὸν λαόν μου καὶ ἀπελεύσομαι ἀπ' αὐτῶν ὅτι πάντες μοιχῶνται σύννοδος ἀθετούντων 3 καὶ ἐνέτειναν τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ὡς τόξον ψεῦδος καὶ οὐ πίστις ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς ὅτι ἐκ κακῶν εἰς κακὰ ἐξήλθοσαν καὶ ἐμὲ οὐκ ἔγνωσαν 4 ἕκαστος ἀπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ φυλάξασθε καὶ ἐπ' ἀδελφοῖς αὐτῶν μὴ πεποιθατε ὅτι πᾶς ἀδελφὸς πτέρνη πτερνιεῖ καὶ πᾶς φίλος αὐτοῦ καταπαίξεται ἀλήθειαν οὐ μὴ λαλήσωσιν μεμάθηκεν ἢ γλῶσσα αὐτῶν λαλεῖν ψευδῆ ἠδίκησαν καὶ οὐ διέλιπον τοῦ ἐπιστρέψαι 6 τόκος ἐπὶ τόκῳ δόλος ἐπὶ δόλῳ οὐκ ἤθελον εἰδέναι με 7 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ

πυρώσω αὐτούς καὶ δοκιμῶ αὐτούς ὅτι ποιήσω ἀπὸ προσώπου πονηρίας θυγατρὸς λαοῦ μου **8** βολίς τιτρώσκουσα ἢ γλῶσσα αὐτῶν δόλια τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτῶν τῷ πλησίον αὐτοῦ λαλεῖ εἰρηνικὰ καὶ ἐν ἑαυτῷ ἔχει τὴν ἔχθραν **9** μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι λέγει κύριος ἢ ἐν λαῷ τῷ τοιοῦτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἢ ψυχὴ μου **10** ἐπὶ τὰ ὄρη λάβετε κοπετὸν καὶ ἐπὶ τὰς τρίβους τῆς ἐρήμου θρηῖνον ὅτι ἐξέλιπον παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωποι οὐκ ἤκουσαν φωνὴν ὑπάρξεως ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἕως κτηνῶν ἐξέστησαν ὄχοντο **11** καὶ δώσω τὴν Ἱερουσαλημ εἰς μετοικίαν καὶ εἰς κατοικητήριον δρακόντων καὶ τὰς πόλεις Ἰουδα εἰς ἀφανισμόν θήσομαι παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι **12** τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ συνετός καὶ συνέτω τοῦτο καὶ ᾧ λόγος στόματος κυρίου πρὸς αὐτόν ἀναγγειλᾶτω ὑμῖν ἔνεκεν τίνος ἀπώλετο ἡ γῆ ἀνήφθη ὡς ἔρημος παρὰ τὸ μὴ διοδεύεσθαι αὐτήν **13** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με διὰ τὸ ἐγκαταλιπεῖν αὐτούς τὸν νόμον μου ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς μου **14** ἀλλ' ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς καὶ ὀπίσω τῶν εἰδώλων ἃ ἐδίδαξαν αὐτούς οἱ πατέρες αὐτῶν **15** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἰδοὺ ἐγὼ ψωμιῶ αὐτούς ἀνάγκας καὶ ποτιῶ αὐτούς ὕδωρ χολῆς **16** καὶ διασκορπιῶ αὐτούς ἐν τοῖς ἔθνεσιν εἰς οὓς οὐκ ἐγίνωσκον αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ ἐπαποστελῶ ἐπ' αὐτούς τὴν μάχαιραν ἕως τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐτούς ἐν αὐτῇ **17** τάδε λέγει κύριος καλέσατε τὰς θρηνοῦσας καὶ ἐλθέτωσαν καὶ πρὸς τὰς σοφὰς ἀποστείλατε καὶ φθεγξάσθωσαν **18** καὶ λαβέτωσαν ἐφ' ὑμᾶς θρηῖνον καὶ καταγαγέτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα καὶ τὰ βλέφαρα ὑμῶν ρεῖτω ὕδωρ **19** ὅτι φωνὴ οἴκτου ἠκούσθη ἐν Σιων πῶς ἐταλαιπώρησαμεν κατησχύνθημεν σφόδρα ὅτι ἐγκατελίπομεν τὴν γῆν καὶ ἀπερρίψαμεν τὰ σκηνώματα ἡμῶν **20** ἀκούσατε δὴ γυναῖκες

λόγον θεοῦ καὶ δεξάσθω τὰ ὄτα ὑμῶν λόγους στόματος αὐτοῦ καὶ διδάξατε τὰς θυγατέρας ὑμῶν οἶκτον καὶ γυνὴ τὴν πλησίον αὐτῆς θρηῖνον **21** ὅτι ἀνέβη θάνατος διὰ τῶν θυρίδων ὑμῶν εἰσηλθεν εἰς τὴν γῆν ὑμῶν τοῦ ἐκτρίψαι νήπια ἕξωθεν καὶ νεανίσκους ἀπὸ τῶν πλατειῶν **22** καὶ ἔσσονται οἱ νεκροὶ τῶν ἀνθρώπων εἰς παραδειγμα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τῆς γῆς ὑμῶν καὶ ὡς χόρτος ὀπίσω θερίζοντος καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων **23** τάδε λέγει κύριος μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ καὶ μὴ καυχάσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ **24** ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος συνίειν καὶ γινώσκειν ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ποιῶν ἔλεος καὶ κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς ὅτι ἐν τούτοις τὸ θέλημά μου λέγει κύριος **25** ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ πάντας περιτετημημένους ἀκροβυστίας αὐτῶν **26** ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἐπὶ Ἐδωμ καὶ ἐπὶ υἱοὺς Ἀμμων καὶ ἐπὶ υἱοὺς Μωαβ καὶ ἐπὶ πάντα περικειρόμενον τὰ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἀπερίτμητα σαρκὶ καὶ πᾶς οἶκος Ἰσραηλ ἀπερίτμητοι καρδίας αὐτῶν

10 ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ἰσραηλ **2** τάδε λέγει κύριος κατὰ τὰς ὁδοὺς τῶν ἐθνῶν μὴ μανθάνετε καὶ ἀπὸ τῶν σημείων τοῦ οὐρανοῦ μὴ φοβεῖσθε ὅτι φοβοῦνται αὐτὰ τοῖς προσώποις αὐτῶν **3** ὅτι τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν μάταια ξύλον ἐστὶν ἐκ τοῦ δρυμοῦ ἐκκεκομμένον ἔργον τέκτονος καὶ χώνευμα **4** ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ κεκαλλωπισμένα ἐστὶν ἐν σφύραις καὶ ἥλοις ἐστερέωσαν αὐτὰ καὶ οὐ κινήθησονται **5** αἰρόμενα ἀρθήσονται ὅτι οὐκ ἐπιβήσονται μὴ φοβηθῆτε αὐτὰ ὅτι οὐ μὴ κακοποιήσωσιν καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς **9** ἀργύριον τορευτὸν ἐστὶν οὐ πορεύσονται ἀργύριον προσβλητὸν ἀπὸ θαρσις ἥξει χρυσίον

Μωφαζ και χείρ χρυσοχών έργα τεχνιτών πάντα
ύακινθον και πορφύραν ένδύσουσιν αυτά 11
ούτως έρεΐτε αυτοίς θεοί οί τον ουρανόν και
τήν γήν ουκ έποίησαν άπολέσθωσαν από τής
γής και ύποκάτωθεν του ουρανού τούτου 12
κύριος ό ποιήσας τήν γήν έν τή ισχύι αυτού ό
άνορθώσας τήν οικουμένην έν τή σοφία αυτού
και τή φρονήσει αυτού έξέτεινεν τον ουρανόν
13 και πλήθος ύδατος έν ουρανῶ και άνήγαγεν
νεφέλας έξ έσχάτου τής γής άστραπάς εις
ύετον έποίησεν και έξήγαγεν φως έκ θησαυρών
αυτου 14 έμωράνθη πās άνθρωπος από γνώσεως
κατησχύνθη πās χρυσοχός έπι τοίς γλυπτοίς
αυτου ότι ψευδη έχώνευσαν ουκ εστιν πνεύμα
έν αυτοίς 15 μάταια εστιν έργα έμπεπαιγμένα
έν καιρῶ έπισκοπής αυτών άπολοϋνται 16 ουκ
εστιν τοιαύτη μερίς τῶ Ιακωβ ότι ό πλάσας τὰ
πάντα αυτος κληρονομία αυτου κύριος όνομα
αυτῶ 17 συνήγαγεν έξωθεν τήν ύπόστασίν σου
κατοικοϋσα έν εκλεκτοίς 18 ότι τάδε λέγει κύριος
ιδου έγώ σκελίζω τους κατοικοϋντας τήν γήν
ταύτην έν θλίψει όπως εύρεθῆ ή πληγή σου
19 ουαι έπι συντρίμματί σου άλγηρά ή πληγή
σου κάγω είπα οντως τουτο τὸ τραυμά μου και
κατέλαβέν με 20 ή σκηνή μου έταλαιπώρησεν
ώλετο και πāsαι αί δέρρεις μου διεσπάσθησαν οί
υιοί μου και τὰ πρόβατά μου ουκ εισιν ουκ εστιν
ετι τόπος τής σκηνής μου τόπος τών δέρρεών
μου 21 ότι οί ποιμένες ήφρονεύσαντο και τον
κύριον ουκ έξεζήτησαν δια τουτο ουκ ένόησεν
πāsα ή νομή και διεσκορπίσθησαν 22 φωνή
άκοής ιδου ερχεται και σεισμός μέγας έκ γής
βορρα του τάξει τās πόλεις Ιουδα εις άφανισμόν
και κοίτην στρουθών 23 οίδα κυριε ότι ουχι του
άνθρώπου ή όδος αυτου ουδὲ άνήρ πορεύσεται
και κατορθώσει πορείαν αυτου 24 παιδευσον
ήμας κυριε πλην έν κρίσει και μη έν θυμῶ ίνα
μη όλίγους ήμας ποιήσης 25 εκχεον τον θυμόν
σου έπι εθνη τὰ μη ειδότα σε και έπι γενεάς αί τὸ

όνομά σου ουκ έπεκαλέσαντο ότι κατέφαγον τον
Ιακωβ και έξανήλωσαν αυτον και τήν νομήν
αυτου ήρήμωσαν

11 ό λόγος ό γενόμενος παρὰ κυρίου προς
Ιερεμιαν λέγων 2 άκούσατε τους λόγους
τής διαθήκης ταύτης και λαλήσεις προς άνδρας
Ιουδα και προς τους κατοικοϋντας Ιερουσαλημ
3 και έρεΐς προς αυτους τάδε λέγει κύριος ό
θεός Ισραηλ επικατάρατος ό άνθρωπος ός ουκ
άκούσεται τών λόγων τής διαθήκης ταύτης 4
ής έντειλάμην τοίς πατράσιν ύμῶν έν ήμέρα ἤ
άνήγαγον αυτους έκ γής Αιγύπτου έκ καμίνου
τής σιδηρᾶς λέγων άκούσατε τής φωνής μου και
ποιήσατε πάντα όσα εαν έντειλωμαι ύμίν και
εσοσθέ μοι εις λαόν και έγώ εσομαι ύμίν εις θεόν
5 όπως στησω τον όρκον μου ον ώμοσα τοίς
πατράσιν ύμῶν του δουναι αυτοίς γήν ρέουσας
γάλα και μέλι καθως ή ήμέρα αυτη και άπεκρίθην
και είπα γένοιτο κυριε 6 και είπεν κύριος προς με
ανάγνωθι τους λόγους τούτους έν πόλεσιν Ιουδα
και έξωθεν Ιερουσαλημ λέγων άκούσατε τους
λόγους τής διαθήκης ταύτης και ποιήσατε αυτους
8 και ουκ έποίησαν 9 και είπεν κύριος προς με
εύρέθη σύνδεσμος έν άνδράσιν Ιουδα και έν τοίς
κατοικοϋσιν Ιερουσαλημ 10 έπεστράφησαν έπι
τās άδικίας τών πατέρων αυτών τών πρότερον οί
ουκ ήθελον εισακοϋσαι τών λόγων μου και ιδου
αυτοι βαδίζουσιν όπισω θεῶν άλλοτρίων του
δουλεύειν αυτοίς και διεσκέδασαν οίκος Ισραηλ
και οίκος Ιουδα τήν διαθήκην μου ήν διεθέμην
προς τους πατέρας αυτών 11 δια τουτο τάδε λέγει
κύριος ιδου έγώ επάγω έπι τον λαόν τουτον
κακά έξ ὦν ου δυνησονται έξελθειν έξ αυτών
και κεκράζονται προς με και ουκ εισακούσομαι
αυτών 12 και πορεύσονται πόλεις Ιουδα και
οί κατοικοϋντες Ιερουσαλημ και κεκράζονται
προς τους θεούς οίς αυτοί θυμιῶσιν αυτοίς μη
σωσουσιν αυτους έν καιρῶ τών κακῶν αυτών 13
ότι κατ' αριθμόν τών πόλεῶν σου ήσαν θεοί σου

Ιουδα καὶ κατ' ἀριθμὸν ἐξόδων τῆς Ἱερουσαλημ ἐτάξατε βωμοὺς θυμιᾶν τῇ Βααλ **14** καὶ σὺ μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου καὶ μὴ ἀξίου περὶ αὐτῶν ἐν δεήσει καὶ προσευχῇ ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι ἐν τῷ καιρῷ ἐν ᾧ ἐπικαλοῦνται με ἐν καιρῷ κακώσεως αὐτῶν **15** τί ἡ ἠγαπημένη ἐν τῷ οἴκῳ μου ἐποίησεν βδέλυγμα μὴ εὐχαὶ καὶ κρέα ἅγια ἀφελούσιν ἀπὸ σοῦ τὰς κακίας σου ἢ τούτοις διαφεύξῃ **16** ἐλαίαν ὠραίαν εὐσκιον τῷ εἶδει ἐκάλεσεν κύριος τὸ ὄνομά σου εἰς φωνὴν περιτομῆς αὐτῆς ἀνήφθη πῦρ ἐπ' αὐτὴν μεγάλη ἢ θλίψις ἐπὶ σέ ἠχρεώθησαν οἱ κλάδοι αὐτῆς **17** καὶ κύριος ὁ καταφυτεύσας σε ἐλάλησεν ἐπὶ σέ κακὰ ἀντὶ τῆς κακίας οἴκου Ἰσραηλ καὶ οἴκου Ἰουδα ὅτι ἐποίησαν ἑαυτοῖς τοῦ παροργίσει με ἐν τῷ θυμιᾶν αὐτοὺς τῇ Βααλ **18** κύριε γνώρισόν μοι καὶ γνώσομαι τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν **19** ἐγὼ δὲ ὡς ἄρνιον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι οὐκ ἔγνω ἐπ' ἐμέ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρὸν λέγοντες δεῦτε καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῆ ἔτι **20** κύριε κρίνων δίκαια δοκιμάζων νεφρούς καὶ καρδίας ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν ὅτι πρὸς σέ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου **21** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Αναθωθ τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχὴν μου τοὺς λέγοντας οὐ μὴ προφητεύσης ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου εἰ δὲ μὴ ἀποθανῆ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν **22** ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτοὺς οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ **23** καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Αναθωθ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν

12 δίκαιος εἶ κύριε ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται εὐθύνθησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα **2** ἐφύτευσας αὐτοὺς

καὶ ἐρριζώθησαν ἐτεκνοποίησαν καὶ ἐποίησαν καρπὸν ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν **3** καὶ σὺ κύριε γινώσκεις με δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου ἄγισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν **4** ἕως πότε πενθήσει ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά ὅτι εἶπαν οὐκ ὄψεται ὁ θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν **5** σοῦ οἱ πόδες τρέχουσιν καὶ ἐκλύουσιν σε πῶς παρασκευάσῃ ἐφ' ἵπποις καὶ ἐν γῆ εἰρήνης σὺ πέποιθας πῶς ποιήσεις ἐν φρουράγματι τοῦ Ἰορδάνου **6** ὅτι καὶ οἱ ἀδελφοί σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου καὶ οὗτοι ἠθέτησάν σε καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν ἐκ τῶν ὀπίσω σου ἐπισυνήχθησαν μὴ πιστεύσης ἐν αὐτοῖς ὅτι λαλήσουσιν πρὸς σέ καλὰ **7** ἐγκατατέλειπα τὸν οἶκόν μου ἀφῆκα τὴν κληρονομίαν μου ἔδωκα τὴν ἠγαπημένην ψυχὴν μου εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῆς **8** ἐγενήθη ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ὡς λέων ἐν δρυμῷ ἔδωκεν ἐπ' ἐμέ τὴν φωνὴν αὐτῆς διὰ τοῦτο ἐμίσησα αὐτὴν **9** μὴ σπήλαιον ὑαίνης ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ἢ σπήλαιον κύκλω αὐτῆς βαδίσσατε συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν **10** ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελώνά μου ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου ἔδωκαν μερίδα ἐπιθυμητὴν μου εἰς ἔρημον ἄβατον **11** ἐτέθη εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας δι' ἐμέ ἀφανισμῷ ἠφανίσθη πᾶσα ἡ γῆ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνὴρ τιθέμενος ἐν καρδίᾳ **12** ἐπὶ πᾶσαν διεκβολὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἦλθον ταλαιπωροῦντες ὅτι μάχαιρα τοῦ κυρίου καταφάγεται ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς οὐκ ἔστιν εἰρήνη πάσῃ σαρκί **13** σπεύρατε πυρούς καὶ ἀκάνθας θερίσατε οἱ κληροὶ αὐτῶν οὐκ ὠφελήσουσιν αὐτοὺς αἰσχύνθητε ἀπὸ καυχήσεως ὑμῶν ἀπὸ ὀνειδισμοῦ ἔναντι κυρίου **14** ὅτι τάδε λέγει κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν τῶν ἀπτομένων τῆς κληρονομίας μου ἧς ἐμέρισα

τῷ λαῷ μου Ἰσραηλ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν καὶ τὸν Ἰουδα ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν **15** καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτοὺς ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτοὺς καὶ κατοικιῶ αὐτοὺς ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ **16** καὶ ἔσται ἐὰν μαθόντες μάθωσιν τὴν ὁδὸν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ὁμνύειν τῷ ὀνόματί μου ζῆ κύριος καθὼς ἐδίδαξαν τὸν λαόν μου ὁμνύειν τῇ Βααλ καὶ οἰκοδομηθήσονται ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου **17** ἐὰν δὲ μὴ ἐπιστρέψωσιν καὶ ἐξαρῶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἐξάρσει καὶ ἀπωλεία

13 τάδε λέγει κύριος βάδισον καὶ κτῆσαι σεαυτῷ περίζωμα λινοῦν καὶ περίθου περι τὴν ὀσφύν σου καὶ ἐν ὕδατι οὐ διελεύσεται **2** καὶ ἐκτησάμην τὸ περίζωμα κατὰ τὸν λόγον κυρίου καὶ περιέθηκα περι τὴν ὀσφύν μου **3** καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **4** λαβὲ τὸ περίζωμα τὸ περι τὴν ὀσφύν σου καὶ ἀνάστηθι καὶ βάδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην καὶ κατακρύψον αὐτὸ ἐκεῖ ἐν τῇ τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας **5** καὶ ἐπορεύθην καὶ ἔκρυψα αὐτὸ ἐν τῷ Εὐφράτῃ καθὼς ἐνετείλατό μοι κύριος **6** καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἀνάστηθι βάδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην καὶ λαβὲ ἐκεῖθεν τὸ περίζωμα ὃ ἐνετείλάμην σοι τοῦ κατακρύψαι ἐκεῖ **7** καὶ ἐπορεύθην ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν καὶ ὤρυξα καὶ ἔλαβον τὸ περίζωμα ἐκ τοῦ τόπου οὗ κατῶρυξα αὐτὸ ἐκεῖ καὶ ἰδοὺ διεφθαρμένον ἦν ὃ οὐ μὴ χρησθῆ εἰς οὐθέν **8** καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **9** τάδε λέγει κύριος οὕτω φθερῶ τὴν ὕβριν Ἰουδα καὶ τὴν ὕβριν Ἰερουσαλημ **10** τὴν πολλὴν ταύτην ὕβριν τοὺς μὴ βουλομένους ὑπακούειν τῶν λόγων μου καὶ πορευθέντας ὀπίσω θεῶν ἄλλοτρίων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς καὶ ἔσονται ὡσπερ τὸ περίζωμα τοῦτο ὃ οὐ χρησθήσεται εἰς οὐθέν **11** ὅτι καθάπερ κολλᾶται τὸ περίζωμα περι τὴν ὀσφύν τοῦ ἀνθρώπου

οὕτως ἐκόλλησα πρὸς ἑμαυτὸν τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραηλ καὶ πᾶν οἶκον Ἰουδα τοῦ γενέσθαι μοι εἰς λαὸν ὀνομαστὸν καὶ εἰς καύχημα καὶ εἰς δόξαν καὶ οὐκ εἰσήκουσάν μου **12** καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον πᾶς ἄσκος πληρωθήσεται οἴνου καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσιν πρὸς σέ μὴ γνόντες οὐ γνωσόμεθα ὅτι πᾶς ἄσκος πληρωθήσεται οἴνου **13** καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ πληρῶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν τοὺς καθημένους υἱοὺς Δαυιδ ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς προφήτας καὶ τὸν Ἰουδα καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας Ἰερουσαλημ μεθύσματι **14** καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς ἄνδρα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ τοὺς πατέρας αὐτῶν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ οὐκ ἐπιποθήσω λέγει κύριος καὶ οὐ φείσομαι καὶ οὐκ οἰκτιρήσω ἀπὸ διαφθορᾶς αὐτῶν **15** ἀκούσατε καὶ ἐνωτίσασθε καὶ μὴ ἐπαίρεσθε ὅτι κύριος ἐλάλησεν **16** δότε τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν δόξαν πρὸ τοῦ συσκοτάσαι καὶ πρὸς τοῦ προσκόψαι πόδας ὑμῶν ἐπ' ὄρη σκοτεινὰ καὶ ἀναμενεῖτε εἰς φῶς καὶ ἐκεῖ σκιά θανάτου καὶ τεθήσονται εἰς σκότος **17** ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε κεκρυμμένως κλαύσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀπὸ προσώπου ὕβρεως καὶ καταξουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα ὅτι συνετρίβη τὸ ποίμνιον κυρίου **18** εἶπατε τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς δυναστεύουσιν ταπεινώθητε καὶ καθίσατε ὅτι καθηρέθη ἀπὸ κεφαλῆς ὑμῶν στέφανος δόξης ὑμῶν **19** πόλεις αἱ πρὸς νότον συνεκλείσθησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀνοίγων ἀπώκισθη Ἰουδας συνετέλεσεν ἀποικίαν τελείαν **20** ἀνάλαβε ὀφθαλμούς σου Ἰερουσαλημ καὶ ἰδὲ τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ βορρᾶ ποῦ ἔστιν τὸ ποίμνιον ὃ ἐδόθη σοι πρόβατα δόξης σου **21** τί ἐρεῖς ὅταν ἐπισκέπτωνταί σε καὶ σὺ ἐδίδαξας αὐτοὺς ἐπὶ σέ μαθήματα εἰς ἀρχὴν οὐκ ὠδίνες καθέξουσίν σε καθὼς γυναῖκα τίκτουςαν **22** καὶ ἐὰν εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου διὰ τί ἀπῆντησέν μοι ταῦτα διὰ τὸ πλῆθος τῆς ἀδικίας σου ἀνεκαλύφθη

τὰ ὀπίσθιά σου παραδειγματισθῆναι τὰς πτέρνας σου **23** εἰ ἀλλάξεται Αἰθίοψ τὸ δέρμα αὐτοῦ καὶ πάρδαλις τὰ ποικίλματα αὐτῆς καὶ ὑμεῖς δυνήσεσθε εὖ ποιῆσαι μεμαθηκότες τὰ κακὰ **24** καὶ διέσπειρα αὐτοὺς ὡς φρύγανα φερόμενα ὑπὸ ἀνέμου εἰς ἔρημον **25** οὗτος ὁ κληρὸς σου καὶ μερὶς τοῦ ἀπειθεῖν ὑμᾶς ἐμοὶ λέγει κύριος ὡς ἐπελάθου μου καὶ ἠλπισας ἐπὶ ψεύδεσιν **26** κἀγὼ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου καὶ ὀφθῆσεται ἡ ἀτιμία σου **27** καὶ ἡ μοιχεία σου καὶ ὁ χρεμετισμός σου καὶ ἡ ἀπαλλοτριώσις τῆς πορνείας σου ἐπὶ τῶν βουνῶν καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐώρακα τὰ βδελύγματά σου οὐαί σοι Ἱερουσαλημ ὅτι οὐκ ἐκαθαρίσθης ὀπίσω μου ἕως τίνος ἔτι

14 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμῖαν περὶ τῆς ἀβροχίας **2** ἐπένθησεν ἡ Ἰουδαία καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐκένώθησαν καὶ ἐσκοτώθησαν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἡ κραυγὴ τῆς Ἱερουσαλημ ἀνέβη **3** καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς ἀπέστειλαν τοὺς νεωτέρους αὐτῶν ἐφ' ὕδωρ ἠλθοσαν ἐπὶ τὰ φρέατα καὶ οὐχ εὔροσαν ὕδωρ καὶ ἀπέστρεψαν τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν κενὰ **4** καὶ τὰ ἔργα τῆς γῆς ἐξέλιπεν ὅτι οὐκ ἦν ὑετός ἠσχύνθησαν γεωργοὶ ἐπεκάλυψαν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν **5** καὶ ἔλαφοι ἐν ἀγρῷ ἔτεκον καὶ ἐγκατέλιπον ὅτι οὐκ ἦν βοτάνη **6** ὄνοι ἄγριοι ἔστησαν ἐπὶ νάπας εἴλκυσαν ἄνεμον ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ὅτι οὐκ ἦν χόρτος ἀπὸ λαοῦ ἀδικίας **7** εἰ αἱ ἀμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν κύριε ποιήσον ἡμῖν ἕνεκεν σοῦ ὅτι πολλοὶ αἱ ἀμαρτίαι ἡμῶν ἐναντίον σοῦ ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν **8** ὑπομονὴ Ἰσραὴλ κύριε καὶ σῶζεις ἐν καιρῷ κακῶν ἵνα τί ἐγενήθης ὡσεὶ πάροικος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὡς αὐτόχθων ἐκκλίνων εἰς κατάλυμα **9** μὴ ἔση ὡσπερ ἄνθρωπος ὑπνῶν ἢ ὡς ἀνὴρ οὐ δυναμένοσ σῶζειν καὶ σὺ ἐν ἡμῖν εἶ κύριε καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐφ' ἡμᾶς μὴ ἐπιλάθῃ ἡμῶν **10** οὕτως λέγει κύριος τῷ λαῷ τούτῳ ἡγάπησαν κινεῖν πόδας αὐτῶν καὶ οὐκ ἐφείσαντο καὶ ὁ θεὸς οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς

νῦν μνησθήσεται τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν **11** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς ἀγαθὰ **12** ὅτι ἐὰν νηστεύσωσιν οὐκ εἰσακούσομαι τῆς δεήσεως αὐτῶν καὶ ἐὰν προσενέγκωσιν ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας οὐκ εὐδοκήσω ἐν αὐτοῖς ὅτι ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ ἐγὼ συντελέσω αὐτούς **13** καὶ εἶπα ὦ κύριε ἰδοὺ οἱ προφῆται αὐτῶν προφητεύουσιν καὶ λέγουσιν οὐκ ὄψεσθε μάχαιραν οὐδὲ λιμὸς ἔσται ἐν ὑμῖν ὅτι ἀλήθειαν καὶ εἰρήνην δώσω ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ **14** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ψευδῆ οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς ὅτι ὀράσεις ψευδεῖς καὶ μαντείας καὶ οἰωνίσματα καὶ προαιρέσεις καρδίας αὐτῶν αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν **15** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος περὶ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ψευδῆ καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς οἱ λέγουσιν μάχαιρα καὶ λιμὸς οὐκ ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἐν θανάτῳ νοσερῷ ἀποθανοῦνται καὶ ἐν λιμῷ συντελεσθήσονται οἱ προφῆται **16** καὶ ὁ λαὸς οἷς αὐτοὶ προφητεύουσιν αὐτοῖς καὶ ἔσονται ἐρριμμένοι ἐν ταῖς διόδοις Ἱερουσαλημ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ λιμοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ θάπτων αὐτούς καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν καὶ ἐκχεῶ ἐπ' αὐτοὺς τὰ κακὰ αὐτῶν **17** καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦτον καταγάγετε ἐπ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτός καὶ μὴ διαλιπέτωσαν ὅτι συντρίμματι συνετρίβη θυγάτηρ λαοῦ μου καὶ πληγῇ ὀδυνηρᾷ σφόδρα **18** ἐὰν ἐξέλθω εἰς τὸ πεδῖον καὶ ἰδοὺ τραυματῖαι μαχαίρας καὶ ἐὰν εἰσέλθω εἰς τὴν πόλιν καὶ ἰδοὺ πόνος λιμοῦ ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐπορεύθησαν εἰς γῆν ἣν οὐκ ᾔδεισαν **19** μὴ ἀποδοκιμάζων ἀπεδοκίμασας τὸν Ἰουδαν καὶ ἀπὸ Σιων ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου ἵνα τί ἔπαισας ἡμᾶς καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἴασις

ὑπεμείναμεν εἰς εἰρήνην καὶ οὐκ ἦν ἀγαθὰ εἰς
καιρὸν ἰάσεως καὶ ἰδοὺ ταραχὴ **20** ἔγνωμεν
κύριε ἀμαρτήματα ἡμῶν ἀδικίας πατέρων ἡμῶν
ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον σου **21** κόπασον διὰ
τὸ ὄνομά σου μὴ ἀπολέσης θρόνον δόξης σου
μνήσθητι μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου τὴν
μεθ' ἡμῶν **22** μὴ ἔστιν ἐν εἰδώλοις τῶν ἐθνῶν
ὑετίζων καὶ εἰ ὁ οὐρανὸς δώσει πλησμονὴν
αὐτοῦ οὐχὶ σὺ εἶ αὐτός καὶ ὑπομενοῦμέν σε ὅτι
σὺ ἐποίησας πάντα ταῦτα

15 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἐὰν στῆ Μωυσῆς
καὶ Σαμουηλ πρὸ προσώπου μου οὐκ ἔστιν
ἡ ψυχὴ μου πρὸς αὐτούς ἐξαπόστειλον τὸν λαὸν
τοῦτον καὶ ἐξελεύσονται **2** καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσιν
πρὸς σέ ποῦ ἐξελευσόμεθα καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς
τάδε λέγει κύριος ὅσοι εἰς θάνατον εἰς θάνατον
καὶ ὅσοι εἰς μάχαιραν εἰς μάχαιραν καὶ ὅσοι
εἰς λιμόν εἰς λιμόν καὶ ὅσοι εἰς αἰχμαλωσίαν
εἰς αἰχμαλωσίαν **3** καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτούς
τέσσαρα εἶδη λέγει κύριος τὴν μάχαιραν εἰς
σφαγὴν καὶ τοὺς κύνας εἰς διασπασμὸν καὶ τὰ
θηρία τῆς γῆς καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰς
βρῶσιν καὶ εἰς διαφθοράν **4** καὶ παραδώσω
αὐτούς εἰς ἀνάγκας πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς
γῆς διὰ Μανασση υἱὸν Εζεκίου βασιλέα Ἰουδα
περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλημ **5** τίς
φείσεται ἐπὶ σοὶ Ἱερουσαλημ καὶ τίς δειλιάσει
ἐπὶ σοὶ ἢ τίς ἀνακάμψει εἰς εἰρήνην σοι **6** σὺ
ἀπεστράφησ με λέγει κύριος ὀπίσω πορεύσει
καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου καὶ διαφθερῶ σε καὶ
οὐκέτι ἀνήσω αὐτούς **7** καὶ διασπερῶ αὐτούς
ἐν διασπορᾷ ἐν πύλαις λαοῦ μου ἠτεκνώθησαν
ἀπώλεσαν τὸν λαόν μου διὰ τὰς κακίας αὐτῶν
8 ἐπληθύνθησαν χῆραι αὐτῶν ὑπὲρ τὴν ἄμμον
τῆς θαλάσσης ἐπήγαγον ἐπὶ μητέρα νεανίσκου
ταλαιπωρίαν ἐν μεσημβρίᾳ ἐπέρριψα ἐπ' αὐτὴν
ἐξαίφνης τρόμον καὶ σπουδὴν **9** ἐκενώθη ἡ
τίκτουσα ἐπὶ ἀπεκάκησεν ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἐπέδου ὁ
ἥλιος αὐτῇ ἔτι μεσοῦσης τῆς ἡμέρας κατησχύνθη

καὶ ὠνειδίσθη τοὺς καταλοιπούς αὐτῶν εἰς
μάχαιραν δώσω ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν
10 οἴμμοι ἐγὼ μητερ ὡς τίνα με ἔτεκες ἄνδρα
δικαζόμενον καὶ διακρινόμενον πάση τῇ γῇ οὔτε
ῶφέλησα οὔτε ῶφέλησέν με οὐδεὶς ἡ ἰσχύς μου
ἐξέλιπεν ἐν τοῖς καταρωμένοις με **11** γένοιτο
δέσποτα κατευθυνόντων αὐτῶν εἰ μὴ παρέστην
σοι ἐν καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν καὶ ἐν καιρῷ
θλίψεως αὐτῶν εἰς ἀγαθὰ πρὸς τὸν ἐχθρόν **12** εἰ
γνωσθήσεται σίδηρος καὶ περιβόλαιον χαλκοῦν
13 ἡ ἰσχύς σου καὶ τοὺς θησαυρούς σου εἰς
προνομήν δώσω ἀντάλλαγμα διὰ πάσας τὰς
ἀμαρτίας σου καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις σου **14**
καὶ καταδουλώσω σε κύκλω τοῖς ἐχθροῖς σου
ἐν τῇ γῇ ἢ οὐκ ἦδεις ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ
τοῦ θυμοῦ μου ἐφ' ὑμᾶς καυθήσεται **15** κύριε
μνήσθητί μου καὶ ἐπίσκεψαί με καὶ ἀθώωσόν με
ἀπὸ τῶν καταδικόντων με μὴ εἰς μακροθυμίαν
γνώθι ὡς ἔλαβον περὶ σοῦ ὄνειδισμόν **16** ὑπὸ τῶν
ἀθετούντων τοὺς λόγους σου συντέλεσον αὐτούς
καὶ ἔσται ὁ λόγος σου ἐμοὶ εἰς εὐφροσύνην
καὶ χαρὰν καρδίας μου ὅτι ἐπικέκληται τὸ
ὄνομά σου ἐπ' ἐμοὶ κύριε παντοκράτωρ **17** οὐκ
ἐκάθισα ἐν συνεδρίῳ αὐτῶν παιζόντων ἀλλὰ
εὐλαβούμενη ἀπὸ προσώπου χειρὸς σου κατὰ
μόνας ἐκαθήμην ὅτι πικρίας ἐνεπλήσθη **18**
ἵνα τί οἱ λυποῦντές με κατισχύουσίν μου ἡ
πληγὴ μου στερεὰ πόθεν ἰαθήσομαι γινομένη
ἐγενήθη μοι ὡς ὕδωρ ψευδὲς οὐκ ἔχον πίστιν
19 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐὰν ἐπιστρέψης
καὶ ἀποκαταστήσω σε καὶ πρὸ προσώπου μου
στήσει καὶ ἐὰν ἐξαγάγῃς τίμιον ἀπὸ ἀναξίου
ὡς στόμα μου ἔση καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ
πρὸς σέ καὶ σὺ οὐκ ἀναστρέψεις πρὸς αὐτούς **20**
καὶ δώσω σε τῷ λαῷ τούτῳ ὡς τεῖχος ὄχυρόν
χαλκοῦν καὶ πολεμήσουσιν πρὸς σέ καὶ οὐ μὴ
δύνωνται πρὸς σέ διότι μετὰ σοῦ εἰμι τοῦ σῶζειν
σε **21** καὶ ἐξαιρεῖσθαί σε ἐκ χειρὸς πονηρῶν καὶ
λυτρώσομαί σε ἐκ χειρὸς λοιμῶν

16 καὶ σὺ μὴ λάβῃς γυναῖκα λέγει κύριος ὁ
θεὸς Ἰσραὴλ **2** καὶ οὐ γεννηθήσεται σοι υἱὸς
οὐδὲ θυγάτηρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ **3** ὅτι τάδε λέγει
κύριος περὶ τῶν υἱῶν καὶ περὶ τῶν θυγατέρων
τῶν γεννωμένων ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ περὶ
τῶν μητέρων αὐτῶν τῶν τετοκυιῶν αὐτοὺς καὶ
περὶ τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν γεγεννηκότων
αὐτοὺς ἐν τῇ γῆ ταύτῃ **4** ἐν θανάτῳ νοσερῶ
ἀποθανοῦνται οὐ κοπήσονται καὶ οὐ ταφήσονται
εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται
καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς
τοῦ οὐρανοῦ ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦνται καὶ ἐν
λιμῶ συντελεσθήσονται **5** τάδε λέγει κύριος
μὴ εἰσέλθῃς εἰς θίασον αὐτῶν καὶ μὴ πορευθῆς
τοῦ κόψασθαι καὶ μὴ πενήθῃς αὐτοὺς ὅτι
ἀφέστακα τὴν εἰρήνην μου ἀπὸ τοῦ λαοῦ τούτου
6 οὐ μὴ κόψωνται αὐτοὺς οὐδὲ ἐντομίδας οὐ
μὴ ποιήσωσιν καὶ οὐ ξυρήσονται **7** καὶ οὐ μὴ
κλασθῆ ἄρτος ἐν πένθει αὐτῶν εἰς παράκλησιν
ἐπὶ τεθνηκότι οὐ ποτιοῦσιν αὐτὸν ποτήριον εἰς
παράκλησιν ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ αὐτοῦ **8** εἰς
οικίαν πότου οὐκ εἰσελεύσῃ συγκαθίσει μετ'
αὐτῶν τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν **9** διότι τάδε λέγει
κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἰδοὺ ἐγὼ καταλύω ἐκ τοῦ
τόπου τούτου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν καὶ
ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν φωνὴν χαρᾶς καὶ φωνὴν
εὐφροσύνης φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης
10 καὶ ἔσται ὅταν ἀναγγείλῃς τῷ λαῷ τούτῳ
ἅπαντα τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ εἴπωσιν πρὸς σέ
διὰ τί ἐλάλησεν κύριος ἐφ' ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ
ταῦτα τίς ἡ ἀδικία ἡμῶν καὶ τίς ἡ ἁμαρτία ἡμῶν
ἦν ἡμάρτομεν ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν
11 καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με οἱ
πατέρες ὑμῶν λέγει κύριος καὶ ὥχοντο ὀπίσω
θεῶν ἄλλοτριῶν καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς καὶ
προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐμὲ ἐγκατέλιπον καὶ
τὸν νόμον μου οὐκ ἐφυλάξαντο **12** καὶ ὑμεῖς
ἐπονηρεύσαθε ὑπὲρ τοὺς πατέρας ὑμῶν καὶ ἰδοὺ
ὑμεῖς πορεύεσθε ἕκαστος ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν

τῆς καρδίας ὑμῶν τῆς πονηρᾶς τοῦ μὴ ὑπακούειν
μου **13** καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ταύτης εἰς
τὴν γῆν ἣν οὐκ ἤδευτε ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν
καὶ δουλεύετε ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις οἱ οὐ δώσουσιν
ὑμῖν ἔλεος **14** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται
λέγει κύριος καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι ζῆ κύριος ὁ
ἀναγαγὼν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου **15**
ἀλλὰ ζῆ κύριος ὃς ἀνήγαγεν τὸν οἶκον Ἰσραὴλ
ἀπὸ γῆς βορραῖ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν οὗ
ἐξώσθησαν ἐκεῖ καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς
τὴν γῆν αὐτῶν ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν **16**
ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τοὺς ἄλλοιους τοὺς πολλοὺς
λέγει κύριος καὶ ἀλειύσουσιν αὐτοὺς καὶ μετὰ
ταῦτα ἀποστελῶ τοὺς πολλοὺς θηρευτὰς καὶ
θηρεύσουσιν αὐτοὺς ἐπάνω παντὸς ὄρου καὶ
ἐπάνω παντὸς βουνοῦ καὶ ἐκ τῶν τρυμαλιῶν
τῶν πετρῶν **17** ὅτι οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ πάσας
τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ οὐκ ἐκρύβῃ τὰ ἀδικήματα
αὐτῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου **18** καὶ
ἀνταποδώσω διπλᾶς τὰς ἀδικίας αὐτῶν καὶ τὰς
ἁμαρτίας αὐτῶν ἐφ' αἷς ἐβεβήλωσαν τὴν γῆν μου
ἐν τοῖς θνησιμαίοις τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν
καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν ἐν αἷς ἐπλημμέλησαν
τὴν κληρονομίαν μου **19** κύριε ἰσχύς μου καὶ
βοήθειά μου καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ κακῶν
πρὸς σέ ἔθνη ἤξουσιν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς καὶ
ἐροῦσιν ὡς ψευδῆ ἐκτίσαντο οἱ πατέρες ἡμῶν
εἶδωλα καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ὠφέλημα **20**
εἰ ποιήσει ἑαυτῷ ἄνθρωπος θεοὺς καὶ οὗτοι
οὐκ εἰσιν θεοὶ **21** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ δηλώσω
αὐτοῖς ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ τὴν χεῖρά μου καὶ
γνωριῶ αὐτοῖς τὴν δύναμίν μου καὶ γνώσονται
ὅτι ὄνομά μοι κύριος

17 **5** ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς τὴν ἐλπίδα
ἔχει ἐπ' ἄνθρωπον καὶ στηρίσει σάρκα
βραχίονος αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν καὶ ἀπὸ κυρίου
ἀποστή ἡ καρδιά αὐτοῦ **6** καὶ ἔσται ὡς ἡ
ἀγριομυρική ἢ ἐν τῇ ἐρήμῳ οὐκ ὄψεται ὅταν
ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ καὶ κατασκηνώσει ἐν ἀλίμοις καὶ

ἐν ἐρήμῳ ἐν γῆ ἄλμυρᾷ ἥτις οὐ κατοικεῖται 7 καὶ εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος ὃς πέποιθεν ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ ἔσται κύριος ἐλπίς αὐτοῦ 8 καὶ ἔσται ὡς ξύλον εὐθηνοῦν παρ' ὕδατα καὶ ἐπὶ ἰκμάδα βαλεῖ ρίζας αὐτοῦ καὶ οὐ φοβηθήσεται ὅταν ἔλθῃ καῦμα καὶ ἔσται ἐπ' αὐτῷ στελέχη ἀλώδη ἐν ἐνιαυτῷ ἀβροχίας οὐ φοβηθήσεται καὶ οὐ διαλείψει ποιῶν καρπὸν 9 βαθεῖα ἡ καρδία παρὰ πάντα καὶ ἄνθρωπός ἐστιν καὶ τίς γνώσεται αὐτόν 10 ἐγὼ κύριος ἐτάζων καρδίας καὶ δοκιμάζων νεφροὺς τοῦ δοῦναι ἐκάστω κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ κατὰ τοὺς καρποὺς τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ 11 ἐφώνησεν πέρδιξ συνήγαγεν ἃ οὐκ ἔτεκεν ποιῶν πλοῦτον αὐτοῦ οὐ μετὰ κρίσεως ἐν ἡμίσει ἡμερῶν αὐτοῦ ἐγκαταλείψουσιν αὐτόν καὶ ἐπ' ἐσχάτων αὐτοῦ ἔσται ἄφρων 12 θρόνος δόξης ὑψωμένος ἀγίασμα ἡμῶν 13 ὑπομονὴ Ἰσραὴλ κύριε πάντες οἱ καταλιπόντες σε καταισχυνθήτωσαν ἀφεστηκότες ἐπὶ τῆς γῆς γραφήτωσαν ὅτι ἐγκατέλιπον πηγὴν ζωῆς τὸν κύριον 14 ἴασάι με κύριε καὶ ἰαθήσομαι σῶσόν με καὶ σωθήσομαι ὅτι καύχημά μου σὺ εἶ 15 ἰδοὺ αὐτοὶ λέγουσι πρὸς με ποῦ ἔστιν ὁ λόγος κυρίου ἐλθάτω 16 ἐγὼ δὲ οὐκ ἐκοπίασα κατακολουθῶν ὀπίσω σου καὶ ἡμέραν ἀνθρώπου οὐκ ἐπεθύμησα σὺ ἐπίστη τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου πρὸ προσώπου σου ἔστιν 17 μὴ γενηθῆς μοι εἰς ἄλλοτρίωσιν φειδόμενός μου ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ 18 καταισχυνθήτωσαν οἱ διώκοντές με καὶ μὴ καταισχυνθεῖν ἐγὼ πτοηθεῖσαν αὐτοὶ καὶ μὴ πτοηθεῖν ἐγὼ ἐπάγαγε ἐπ' αὐτοὺς ἡμέραν πονηρὰν δισσοὺν σύντριμμα σύντριψον αὐτούς 19 τάδε λέγει κύριος βάδισον καὶ στηθὶ ἐν πύλαις υἰῶν λαοῦ σου ἐν αἷς εἰσπορεύονται ἐν αὐταῖς βασιλεῖς Ἰουδα καὶ ἐν αἷς ἐκπορεύονται ἐν αὐταῖς καὶ ἐν πάσαις ταῖς πύλαις Ἱερουσαλημ 20 καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς ἀκούσατε λόγον κυρίου βασιλεῖς Ἰουδα καὶ πᾶσα Ἰουδαία καὶ πᾶσα Ἱερουσαλημ οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις 21 τάδε

λέγει κύριος φυλάσσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ μὴ αἵρετε βαστάγματα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ μὴ ἐκπορευέσθε ταῖς πύλαις Ἱερουσαλημ 22 καὶ μὴ ἐκφέρετε βαστάγματα ἐξ οἰκιῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ἀγιάσατε τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων καθὼς ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν 23 καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν τοῦ μὴ ἀκοῦσαί μου καὶ τοῦ μὴ δέξασθαι παιδείαν 24 καὶ ἔσται ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητέ μου λέγει κύριος τοῦ μὴ εἰσφέρειν βαστάγματα διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων τοῦ μὴ ποιεῖν πᾶν ἔργον 25 καὶ εἰσελεύσονται διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες καθήμενοι ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἄρμασιν καὶ ἵπποις αὐτῶν αὐτοὶ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἄνδρες Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλημ καὶ κατοικισθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς τὸν αἰῶνα 26 καὶ ἤξουσιν ἐκ τῶν πόλεων Ἰουδα καὶ κυκλόθεν Ἱερουσαλημ καὶ ἐκ γῆς Βενιαμὶν καὶ ἐκ τῆς πεδινῆς καὶ ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ἐκ τῆς πρὸς νότον φέροντες ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίαν καὶ θυμιάματα καὶ μανὰ καὶ λίβανον φέροντες αἴνεσιν εἰς οἶκον κυρίου 27 καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εἰσακούσητέ μου τοῦ ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων τοῦ μὴ αἵρειν βαστάγματα καὶ μὴ εἰσπορευέσθαι ταῖς πύλαις Ἱερουσαλημ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν ταῖς πύλαις αὐτῆς καὶ καταφάγεται ἄμφοδα Ἱερουσαλημ καὶ οὐ σβεσθήσεται

18 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἱερεμῖαν λέγων 2 ἀνάστηθι καὶ κατάβηθι εἰς οἶκον τοῦ κεραμέως καὶ ἐκεῖ ἀκούσῃ τοὺς λόγους μου 3 καὶ κατέβην εἰς τὸν οἶκον τοῦ κεραμέως καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐποίει ἔργον ἐπὶ τῶν λίθων 4 καὶ διέπεσεν τὸ ἀγγεῖον ὃ αὐτὸς ἐποίει ἐν ταῖς χερσὶν

αὐτοῦ καὶ πάλιν αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὸ ἀγγεῖον ἕτερον καθὼς ἤρρεσεν ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι **5** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **6** εἰ καθὼς ὁ κεραμεὺς οὗτος οὐ δυνήσομαι τοῦ ποιῆσαι ὑμᾶς οἶκος Ἰσραηλ ἰδοὺ ὡς ὁ πηλὸς τοῦ κεραμέως ὑμεῖς ἐστε ἐν ταῖς χερσίν μου **7** πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος ἢ ἐπὶ βασιλείαν τοῦ ἐξᾶραι αὐτοὺς καὶ τοῦ ἀπολλύειν **8** καὶ ἐπιστραφῆ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἀπὸ πάντων τῶν κακῶν αὐτῶν καὶ μετανοήσω περὶ τῶν κακῶν ὧν ἐλογισάμην τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς **9** καὶ πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος καὶ ἐπὶ βασιλείαν τοῦ ἀνοικοδομεῖσθαι καὶ τοῦ καταφυτεῦσθαι **10** καὶ ποιήσωσιν τὰ πονηρὰ ἐναντίον μου τοῦ μὴ ἀκούειν τῆς φωνῆς μου καὶ μετανοήσω περὶ τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐλάλησα τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς **11** καὶ νῦν εἶπὸν πρὸς ἄνδρα Ἰουδα καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλημ ἰδοὺ ἐγὼ πλάσσω ἐφ' ὑμᾶς κακὰ καὶ λογίζομαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμόν ἀποστραφίτω δὴ ἕκαστος ἀπὸ ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ καλλίονα ποιήσετε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν **12** καὶ εἶπαν ἀνδριούμεθα ὅτι ὀπίσω τῶν ἀποστροφῶν ἡμῶν πορευόμεθα καὶ ἕκαστος τὰ ἀρεστὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς ποιήσομεν **13** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐρωτήσατε δὴ ἐν ἔθνεσιν τίς ἤκουσεν τοιαῦτα φρικτὰ ἃ ἐποίησεν σφόδρα παρθένος Ἰσραηλ **14** μὴ ἐκλείψουσιν ἀπὸ πέτρας μαστοὶ ἢ χιῶν ἀπὸ τοῦ λιβάνου μὴ ἐκκλινεῖ ὕδωρ βιαίως ἀνέμῳ φερόμενον **15** ὅτι ἐπελάθοντό μου ὁ λαός μου εἰς κενὸν ἐθυμίασαν καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν σχοίνους αἰωνίους τοῦ ἐπιβῆναι τρίβους οὐκ ἔχοντας ὁδὸν εἰς πορείαν **16** τοῦ τάξει τὴν γῆν αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν καὶ σύριγμα αἰώνιον πάντες οἱ διαπορευόμενοι δι' αὐτῆς ἐκστήσονται καὶ κινήσουσιν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν **17** ὡς ἄνεμον καύσωνα διασπερῶ αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον ἐχθρῶν αὐτῶν δεῖξω αὐτοῖς ἡμέραν ἀπωλείας αὐτῶν **18** καὶ εἶπαν δεῦτε λογισώμεθα ἐπὶ Ἱερεμῖαν λογισμόν ὅτι οὐκ ἀπολεῖται νόμος

ἀπὸ ἱερέως καὶ βουλή ἀπὸ συνετοῦ καὶ λόγος ἀπὸ προφήτου δεῦτε καὶ πατάξωμεν αὐτὸν ἐν γλώσσῃ καὶ ἀκουσόμεθα πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ **19** εἰσάκουσόν μου κύριε καὶ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τοῦ δικαϊώματός μου **20** εἰ ἀνταποδίδεται ἀντὶ ἀγαθῶν κακὰ ὅτι συνελάλησαν ῥήματα κατὰ τῆς ψυχῆς μου καὶ τὴν κόλασιν αὐτῶν ἔκρυσάν μοι μνήσθητι ἐστηκότος μου κατὰ πρόσωπόν σου τοῦ λαλήσαι ὑπὲρ αὐτῶν ἀγαθὰ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμόν σου ἀπ' αὐτῶν **21** διὰ τοῦτο δὸς τοὺς υἱοὺς αὐτῶν εἰς λιμὸν καὶ ἄθροισον αὐτοὺς εἰς χεῖρας μαχαίρας γενέσθωσαν αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἄτεκνοι καὶ χῆραι καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν γενέσθωσαν ἀνηρημένοι θανάτῳ καὶ οἱ νεανίσκοι αὐτῶν πεπτωκότες μαχαίρᾳ ἐν πολέμῳ **22** γενηθήτω κραυγὴ ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν ἐπάξεις ἐπ' αὐτοὺς ληστὰς ἄφνω ὅτι ἐνεχείρησαν λόγον εἰς σύλλημψίν μου καὶ παγίδας ἔκρυσαν ἐπ' ἐμέ **23** καὶ σύ κύριε ἔγνωσ ἅπασαν τὴν βουλήν αὐτῶν ἐπ' ἐμέ εἰς θάνατον μὴ ἀθώωσης τὰς ἀδικίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν ἀπὸ προσώπου σου μὴ ἐξαλείψῃς γενέσθω ἡ ἀσθένεια αὐτῶν ἐναντίον σου ἐν καιρῷ θυμοῦ σου ποιήσον ἐν αὐτοῖς

19 τότε εἶπεν κύριος πρὸς με βάδισον καὶ κτῆσαι βῖκον πεπλασμένον ὀστράκινον καὶ ἄξεις ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἱερέων **2** καὶ ἐξελεύσῃ εἰς τὸ πολυάνδριον υἱῶν τῶν τέκνων αὐτῶν ὃ ἔστιν ἐπὶ τῶν προθύρων πύλης τῆς χαρσιθ καὶ ἀνάγνωθι ἐκεῖ πάντας τοὺς λόγους οὓς ἂν λαλήσω πρὸς σέ **3** καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου βασιλεῖς Ἰουδα καὶ ἄνδρες Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλημ καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον κακὰ ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ ἠχήσει ἀμφότερα τὰ ὦτα αὐτοῦ **4** ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἀπηλλοτριώσαν τὸν τόπον

τοῦτον καὶ ἐθυμίασαν ἐν αὐτῷ θεοῖς ἀλλοτρίοις οἷς οὐκ ᾔδεισαν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ οἱ βασιλεῖς Ιουδα ἔπλησαν τὸν τόπον τοῦτον αἱμάτων ἀθῶν **5** καὶ ὤκοδόμησαν ὑψηλὰ τῇ Βααλ τοῦ κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ ἃ οὐκ ἐνετειλάμην οὐδὲ ἐλάλησα οὐδὲ διενόηθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου **6** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ οὐ κληθήσεται τῷ τόπῳ τούτῳ ἔτι διάπτωσις καὶ πολυάνδριον υἱοῦ Ἐννομ ἄλλ' ἢ πολυάνδριον τῆς σφαγῆς **7** καὶ σφάζω τὴν βουλήν Ιουδα καὶ τὴν βουλήν Ιερουσαλημ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ καταβαλῶ αὐτοὺς ἐν μαχαίρᾳ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ ἐν χερσίν τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ δώσω τοὺς νεκροὺς αὐτῶν εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς **8** καὶ τάξω τὴν πόλιν ταύτην εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς συριγμόν πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτῆς σκυθρωπάσει καὶ συριεῖ ὑπὲρ πάσης τῆς πληγῆς αὐτῆς **9** καὶ ἔδονται τὰς σάρκας τῶν υἱῶν αὐτῶν καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων αὐτῶν καὶ ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἔδονται ἐν τῇ περιοχῇ καὶ ἐν τῇ πολιορκίᾳ ἢ πολιορκήσουσιν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν **10** καὶ συντρίψεις τὸν βῆκον κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκπορευομένων μετὰ σοῦ **11** καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος οὕτως συντρίψω τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν πόλιν ταύτην καθὼς συντρίβεται ἄγγος ὀστράκινον ὃ οὐ δυνήσεται ἰαθῆναι ἔτι **12** οὕτως ποιήσω λέγει κύριος τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ τοῦ δοθῆναι τὴν πόλιν ταύτην ὡς τὴν διαπίπτουσαν **13** καὶ οἱ οἴκοι Ιερουσαλημ καὶ οἱ οἴκοι βασιλέων Ιουδα ἔσονται καθὼς ὁ τόπος ὁ διαπίπτων τῶν ἀκαθαρσιῶν ἐν πάσαις ταῖς οἰκίαις ἐν αἷς ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν δωματίων αὐτῶν πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἀλλοτρίοις **14** καὶ ἦλθεν Ιερεμίας ἀπὸ τῆς διαπτώσεως οὗ ἀπέστειλεν αὐτὸν κύριος ἐκεῖ τοῦ προφητεῦσαι

καὶ ἔστη ἐν τῇ αὐλῇ οἴκου κυρίου καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν **15** τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῆς καὶ ἐπὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἅπαντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτὴν ὅτι ἐσκήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν τοῦ μὴ εἰσακοῦν τῶν λόγων μου

20 καὶ ἤκουσεν Πασχωρ υἱὸς Ἐμμηρ ὁ ἱερεὺς καὶ οὗτος ἦν καθεσταμένος ἡγούμενος οἴκου κυρίου τοῦ Ιερεμίου προφητεύοντος τοὺς λόγους τούτους **2** καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸν καταρράκτην ὃς ἦν ἐν πύλῃ οἴκου ἀποτεταγμένου τοῦ ὑπερώου ὃς ἦν ἐν οἴκῳ κυρίου **3** καὶ ἐξήγαγεν Πασχωρ τὸν Ιερεμίαν ἐκ τοῦ καταρράκτου καὶ εἶπεν αὐτῷ Ιερεμίας οὐχὶ Πασχωρ ἐκάλεσεν κύριος τὸ ὄνομά σου ἄλλ' ἢ μέτοικον **4** διότι τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμί σε εἰς μετοικίαν σὺν πᾶσι τοῖς φίλοις σου καὶ πεσοῦνται ἐν μαχαίρᾳ ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται καὶ σὲ καὶ πάντα Ιουδαν δώσω εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ μετοικιοῦσιν αὐτοὺς καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν μαχαίραις **5** καὶ δώσω τὴν πᾶσαν ἰσχὺν τῆς πόλεως ταύτης καὶ πάντας τοὺς πόνους αὐτῆς καὶ πάντας τοὺς θησαυροὺς τοῦ βασιλέως Ιουδα εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἄξουσιν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα **6** καὶ σὺ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου πορεύεσθε ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐν Βαβυλῶνι ἀποθανῆ καὶ ἐκεῖ ταφήσῃ σὺ καὶ πάντες οἱ φίλοι σου οἷς ἐπροφήτευσας αὐτοῖς ψευδῆ **7** ἠπάτησάς με κύριε καὶ ἠπατήθην ἐκράτησας καὶ ἠδυνάσθης ἐγενόμην εἰς γέλωτα πᾶσαν ἡμέραν διετέλεσα μυκτηριζόμενος **8** ὅτι πικρῷ λόγῳ μου γελάσομαι ἀθεσίαν καὶ ταιλαιωρίαν ἐπικαλέσομαι ὅτι ἐγενήθη λόγος κυρίου εἰς ὄνειδισμόν ἐμοὶ καὶ εἰς χλευασμὸν πᾶσαν ἡμέραν μου **9** καὶ εἶπα οὐ μὴ ὀνομάσω τὸ ὄνομα κυρίου καὶ οὐ μὴ λαλήσω ἔτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ

καὶ ἐγένετο ὡς πῦρ καίόμενον φλέγον ἐν τοῖς ὀστέοις μου καὶ παρεῖμαι πάντοθεν καὶ οὐ δύναμαι φέρειν **10** ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν συναθροιζομένων κυκλόθεν ἐπισύστητε καὶ ἐπισυστῶμεν αὐτῷ πάντες ἄνδρες φίλοι αὐτοῦ τηρήσατε τὴν ἐπίνοιαν αὐτοῦ εἰ ἀπατηθήσεται καὶ δυνησόμεθα αὐτῷ καὶ ληψόμεθα τὴν ἐκδίκησιν ἡμῶν ἐξ αὐτοῦ **11** καὶ κύριος μετ' ἐμοῦ καθὼς μαχητὴς ἰσχύων διὰ τοῦτο ἐδίωξαν καὶ νοῆσαι οὐκ ἠδύναντο ἠσχύνησαν σφόδρα ὅτι οὐκ ἐνόησαν ἀτιμίας αὐτῶν αἱ δὲ αἰῶνος οὐκ ἐπιλησθήσονται **12** κύριε δοκιμάζων δίκαια συνίων νεφρούς καὶ καρδίας ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὰ ἀπολογήματά μου **13** ἄσατε τῷ κυρίῳ αἰνέσατε αὐτῷ ὅτι ἐξεΐλατο ψυχὴν πένητος ἐκ χειρὸς πονηρευομένων **14** ἐπικατάρατος ἡ ἡμέρα ἐν ἧ ἔτέχθη ἐν αὐτῇ ἡ ἡμέρα ἐν ἧ ἔτεκεν με ἡ μήτηρ μου μὴ ἔστω ἐπενκτὴ **15** ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὁ εὐαγγελισάμενος τῷ πατρί μου λέγων ἐτέχθη σοι ἄρσεν εὐφραϊνόμενος **16** ἔστω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὡς αἱ πόλεις ἃς κατέστρεψεν κύριος ἐν θυμῷ καὶ οὐ μετεμελήθη ἀκουσάτω κραυγῆς τὸ πρῶν καὶ ἀλαλαγμοῦ μεσημβρίας **17** ὅτι οὐκ ἀπέκτεινέν με ἐν μήτρᾳ μητρός καὶ ἐγένετό μοι ἡ μήτηρ μου τάφος μου καὶ ἡ μήτρα συλλήψεως αἰωνίας **18** ἴνα τί τοῦτο ἐξῆλθον ἐκ μήτρας τοῦ βλέπειν κόπους καὶ πόνους καὶ διετέλεσαν ἐν αἰσχύνην αἱ ἡμέραι μου

21 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἰερემίαν ὅτε ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Πασχωρ υἱὸν Μελχιου καὶ Σοφονίαν υἱὸν Μασαίου τὸν ἱερέα λέγων **2** ἐπερώτησον περὶ ἡμῶν τὸν κύριον ὅτι βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐφέστηκεν ἐφ' ἡμᾶς εἰ ποιήσει κύριος κατὰ πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ καὶ ἀπελεύσεται ἀφ' ἡμῶν **3** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ἰερემίας οὕτως ἐρεῖτε πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰουδα **4** τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ μεταστρέφω τὰ

ὄπλα τὰ πολεμικὰ ἐν οἷς ὑμεῖς πολεμεῖτε ἐν αὐτοῖς πρὸς τοὺς Χαλδαίους τοὺς συγκεκλεικότας ὑμᾶς ἔξωθεν τοῦ τείχους εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως ταύτης **5** καὶ πολεμήσω ἐγὼ ὑμᾶς ἐν χειρὶ ἐκτεταμένη καὶ ἐν βραχίονι κραταιῷ μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς καὶ παροργισμοῦ μεγάλου **6** καὶ πατάξω πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη ἐν θανάτῳ μεγάλῳ καὶ ἀποθανοῦνται **7** καὶ μετὰ ταῦτα οὕτως λέγει κύριος δώσω τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰουδα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τὸν λαὸν τὸν καταλειφθέντα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ ἀπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς μαχαίρας εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας οὐ φείσομαι ἐπ' αὐτοῖς καὶ οὐ μὴ οἰκτιρήσω αὐτούς **8** καὶ πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου **9** ὁ καθήμενος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀποθανεῖται ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ὁ ἐκπορευόμενος προσχωρήσει πρὸς τοὺς Χαλδαίους τοὺς συγκεκλεικότας ὑμᾶς ζήσεται καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς σκύλα καὶ ζήσεται **10** διότι ἐστήρικα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθὰ εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος παραδοθήσεται καὶ κατακαύσει αὐτὴν ἐν πυρὶ **11** ὁ οἶκος βασιλέως Ἰουδα ἀκούσατε λόγον κυρίου **12** οἶκος Δαυὶδ τάδε λέγει κύριος κρίνατε τὸ πρῶν κρίμα καὶ κατευθύνετε καὶ ἐξέλεσθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικούντος αὐτόν ὅπως μὴ ἀναφθῇ ὡς πῦρ ἡ ὀργὴ μου καὶ καυθήσεται καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων **13** ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ τὸν κατοικοῦντα τὴν κοιλάδα Σορ τὴν πεδινήν τοὺς λέγοντας τίς πτοίσει ἡμᾶς ἢ τίς εἰσελεύσεται πρὸς τὸ κατοικητήριον ἡμῶν **14** καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς καὶ ἔδεται πάντα τὰ κύκλω αὐτῆς

22 τάδε λέγει κύριος πορεύου και κατάβηθι εις τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Ιουδα και λαλήσεις ἐκεῖ τὸν λόγον τοῦτον **2** και ἐρεῖς ἄκουε λόγον κυρίου βασιλεῦ Ιουδα ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυιδ σὺ και ὁ οἶκός σου και ὁ λαός σου και οἱ εἰσπορευόμενοι ταῖς πύλαις ταύταις **3** τάδε λέγει κύριος ποιεῖτε κρίσιν και δικαιοσύνην και ἐξαιρεῖσθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικούντος αὐτὸν και προσήλυτον και ὄρφανὸν και χήραν μὴ καταδυναστεύετε και μὴ ἀσεβεῖτε και αἷμα ἀθῶων μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ **4** διότι ἐὰν ποιοῦντες ποιήσητε τὸν λόγον τοῦτον και εἰσελεύσονται ἐν ταῖς πύλαις τοῦ οἴκου τούτου βασιλεῖς καθήμενοι ἐπὶ θρόνου Δαυιδ και ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἁρμάτων και ἵππων αὐτοὶ και οἱ παῖδες αὐτῶν και ὁ λαός αὐτῶν **5** ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε τοὺς λόγους τούτους κατ' ἑμαυτοῦ ὥμοσα λέγει κύριος ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται ὁ οἶκος οὗτος **6** ὅτι τάδε λέγει κύριος κατὰ τοῦ οἴκου βασιλέως Ιουδα Γαλααδ σὺ μοι ἀρχὴ τοῦ Λιβάνου ἐὰν μὴ θῶ σε εἰς ἔρημον πόλεις μὴ κατοικηθησομένας **7** και ἐπάξω ἐπὶ σὲ ἄνδρα ὀλεθρεύοντα και τὸν πέλεκυν αὐτοῦ και ἐκκόψουσιν τὰς ἐκλεκτὰς κέδρους σου και ἐμβαλοῦσιν εἰς τὸ πῦρ **8** και διελεύσονται ἔθνη διὰ τῆς πόλεως ταύτης και ἐροῦσιν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ διὰ τί ἐποίησεν κύριος οὕτως τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ ταύτῃ **9** και ἐροῦσιν ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην κυρίου θεοῦ αὐτῶν και προσεκύνησαν θεοῖς ἄλλοτρίοις και ἐδούλευσαν αὐτοῖς **10** μὴ κλαίετε τὸν τεθνηκότα μηδὲ θρηνεῖτε αὐτὸν κλαύσατε κλαυθμῷ τὸν ἐκπορευόμενον ὅτι οὐκ ἐπιστρέψει ἔτι και οὐ μὴ ἴδῃ τὴν γῆν πατρίδος αὐτοῦ **11** διότι τάδε λέγει κύριος ἐπὶ Σελλημ υἱὸν Ιωσια τὸν βασιλεύοντα ἀντὶ Ιωσια τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὃς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου τούτου οὐκ ἀναστρέψει ἐκεῖ οὐκέτι **12** ἀλλ' ἢ ἐν τῷ τόπῳ οὗ μετώκισα αὐτὸν ἐκεῖ ἀποθανεῖται και τὴν

γῆν ταύτην οὐκ ὄψεται ἔτι **13** ὦ ὁ οἰκοδομῶν οἰκίαν αὐτοῦ οὐ μετὰ δικαιοσύνης και τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ οὐκ ἐν κρίματι παρὰ τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐργάται δωρεὰν και τὸν μισθὸν αὐτοῦ οὐ μὴ ἀποδώσει αὐτῷ **14** ὠκοδόμησας σεαυτῷ οἶκον σύμμετρον ὑπερῶα ῥιπιστὰ διεσταλμένα θυρίσιν και ἐξυλωμένα ἐν κέδρῳ και κεχρισμένα ἐν μίλτῳ **15** μὴ βασιλεύσεις ὅτι σὺ παροξύνῃ ἐν Αχαζ τῷ πατρὶ σου οὐ φάγονται και οὐ πίνονται βέλτιον ἢ σε ποιεῖν κρίμα και δικαιοσύνην καλήν **16** οὐκ ἔγνωσαν οὐκ ἔκριναν κρίσιν ταπεινῷ οὐδὲ κρίσιν πένητος οὐ τοῦτο ἔστιν τὸ μὴ γινῶναι σε ἐμέ λέγει κύριος **17** ἰδοὺ οὐκ εἰσιν οἱ ὀφθαλμοὶ σου οὐδὲ ἡ καρδία σου καλή ἀλλ' εἰς τὴν πλεονεξίαν σου και εἰς τὸ αἷμα τὸ ἀθῶον τοῦ ἐκχέειν αὐτὸ και εἰς ἀδίκημα και εἰς φόνον τοῦ ποιεῖν **18** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ Ιωακιμ υἱὸν Ιωσια βασιλέα Ιουδα οὐαὶ ἐπὶ τὸν ἄνδρα τοῦτον οὐ μὴ κόψωνται αὐτὸν ὦ ἀδελφέ οὐδὲ μὴ κλαύσονται αὐτὸν οἴμμοι κύριε **19** ταφήν ὄνου ταφήσεται συμψησθεὶς ριφήσεται ἐπέκεινα τῆς πύλης Ιερουσαλημ **20** ἀνάβηθι εἰς τὸν Λίβανον και κέκραξον και εἰς τὴν Βασαν δὸς τὴν φωνήν σου και βόησον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης ὅτι συνετρίβησαν πάντες οἱ ἔρασταί σου **21** ἐλάλησα πρὸς σὲ ἐν τῇ παραπτώσει σου και εἴπας οὐκ ἀκούσομαι αὐτὴ ἡ ὁδός σου ἐκ νεότητός σου οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς μου **22** πάντας τοὺς ποιμένας σου ποιμανεῖ ἄνεμος και οἱ ἔρασταί σου ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐξελεύσονται ὅτι τότε αἰσχυνθήσῃ και ἀτιμωθήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν φιλοῦντων σε **23** κατοικοῦσα ἐν τῷ Λιβάνῳ ἐννοσεύουσα ἐν ταῖς κέδροις καταστενάξεις ἐν τῷ ἔλθειν σοι ὠδίνας ὡς τικτούσης **24** ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ἐὰν γενόμενος γένηται Ιεχονιας υἱὸς Ιωακιμ βασιλεὺς Ιουδα ἀποσφράγισμα ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου ἐκεῖθεν ἐκπάσω σε **25** και παραδώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν σου ὧν σὺ εὐλαβῆ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν

εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων 26 καὶ ἀπορρίψω σὲ καὶ τὴν μητέρα σου τὴν τεκοῦσάν σε εἰς γῆν οὗ οὐκ ἐτέχθη ἐκεῖ καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε 27 εἰς δὲ τὴν γῆν ἣν αὐτοὶ εὗχονται ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν οὐ μὴ ἀποστρέψωσιν 28 ἠτιμώθη Ἰεχονιας ὡς σκεῦος οὗ οὐκ ἔστιν χρεῖα αὐτοῦ ὅτι ἐξερρίφη καὶ ἐξεβλήθη εἰς γῆν ἣν οὐκ ἤδει 29 γῆ γῆ ἄκουε λόγον κυρίου 30 γράψον τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκκήρυκτον ἄνθρωπον ὅτι οὐ μὴ ἀυξηθῆ ἔκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἀνὴρ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυιδ ἄρχων ἔτι ἐν τῷ Ἰουδα

23 ὦ οἱ ποιμένες οἱ διασκορπίζοντες καὶ ἀπολλύοντες τὰ πρόβατα τῆς νομῆς μου 2 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ τοὺς ποιμαίνοντας τὸν λαόν μου ὑμεῖς διεσκορπίσατε τὰ πρόβατά μου καὶ ἐξώσατε αὐτὰ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθε αὐτὰ ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐφ' ὑμᾶς κατὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν 3 καὶ ἐγὼ εἰσδέξομαι τοὺς καταλοιπούς τοῦ λαοῦ μου ἀπὸ πάσης τῆς γῆς οὗ ἐξῶσα αὐτοὺς ἐκεῖ καὶ καταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν νομὴν αὐτῶν καὶ ἀυξηθήσονται καὶ πληθυνθήσονται 4 καὶ ἀναστήσω αὐτοῖς ποιμένας οἱ ποιμανοῦσιν αὐτούς καὶ οὐ φοβηθήσονται ἔτι οὐδὲ πτοηθήσονται λέγει κύριος 5 ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ ἀναστήσω τῷ Δαυιδ ἀνατολὴν δικαίαν καὶ βασιλεύσει βασιλεὺς καὶ συνήσει καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς 6 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ σωθήσεται Ἰουδας καὶ Ἰσραὴλ κατασκηνώσει πεποιθώς καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὃ καλέσει αὐτὸν κύριος Ἰωσεδεκ 7 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι ζῆ κύριος ὃς ἀνήγαγεν τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου 8 ἀλλὰ ζῆ κύριος ὃς συνήγαγεν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν οὗ ἐξῶσεν αὐτοὺς ἐκεῖ καὶ ἀπεκατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν 9 ἐν τοῖς προφήταις συνετρίβη ἡ καρδία μου ἐν ἐμοὶ ἐσαλεύθη πάντα τὰ ὀστέα μου ἐγενήθη ὡς ἀνὴρ συντετριμμένος καὶ ὡς

ἄνθρωπος συνεχόμενος ἀπὸ οἴνου ἀπὸ προσώπου κυρίου καὶ ἀπὸ προσώπου εὐπρεπείας δόξης αὐτοῦ 10 ὅτι ἀπὸ προσώπου τούτων ἐπένησεν ἡ γῆ ἐξηράνθησαν αἱ νομαὶ τῆς ἐρήμου καὶ ἐγένετο ὁ δρόμος αὐτῶν πονηρὸς καὶ ἡ ἰσχύς αὐτῶν οὐχ οὕτως 11 ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐμολύνθησαν καὶ ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον πονηρίας αὐτῶν 12 διὰ τοῦτο γενέσθω ἡ ὁδὸς αὐτῶν αὐτοῖς εἰς ὀλίστημα ἐν γνόφῳ καὶ ὑποσκελισθήσονται καὶ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ διότι ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακὰ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν φησὶν κύριος 13 καὶ ἐν τοῖς προφήταις Σαμαρείας εἶδον ἀνομήματα ἐπροφήτευσαν διὰ τῆς Βααλ καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ 14 καὶ ἐν τοῖς προφήταις Ἱερουσαλημ ἑώρακα φρικτὰ μοιχωμένους καὶ πορευομένους ἐν ψεύδει καὶ ἀντιλαμβανομένους χειρῶν πονηρῶν τοῦ μὴ ἀποστραφῆναι ἕκαστον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς ἐγενήθησάν μοι πάντες ὡς Σοδομα καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ὥσπερ Γομορρα 15 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ψωμῶ αὐτοὺς ὀδύνην καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ πικρὸν ὅτι ἀπὸ τῶν προφητῶν Ἱερουσαλημ ἐξῆλθεν μολυσμὸς πάση τῇ γῇ 16 οὕτως λέγει κύριος παντοκράτωρ μὴ ἀκούετε τοὺς λόγους τῶν προφητῶν ὅτι ματαιοῦσιν ἑαυτοῖς ὄρασιν ἀπὸ καρδίας αὐτῶν λαλοῦσιν καὶ οὐκ ἀπὸ στόματος κυρίου 17 λέγουσιν τοῖς ἀπωθουμένοις τὸν λόγον κυρίου εἰρήνη ἔσται ὑμῖν καὶ πᾶσιν τοῖς πορευομένοις τοῖς θελήμασιν αὐτῶν παντὶ τῷ πορευομένῳ πλάνη καρδίας αὐτοῦ εἶπαν οὐχ ἤξει ἐπὶ σὲ κακὰ 18 ὅτι τίς ἔστι ἐν ὑποστήματι κυρίου καὶ εἶδεν τὸν λόγον αὐτοῦ τίς ἐνωτίσατο καὶ ἤκουσεν 19 ἰδοὺ σεισμὸς παρὰ κυρίου καὶ ὄργη ἐκπορεύεται εἰς συσσεισμόν συστρεφομένη ἐπὶ τοὺς ἀσεβεῖς ἤξει 20 καὶ οὐκέτι ἀποστρέψει ὁ θυμὸς κυρίου ἕως ἂν ποιήσῃ αὐτὸ καὶ ἕως ἂν ἀναστήσῃ αὐτὸ ἀπὸ ἐγχειρήματος καρδίας αὐτοῦ ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν νοήσουσιν αὐτὰ

21 οὐκ ἀπέστειλλον τοὺς προφήτας καὶ αὐτοὶ ἔτρεχον οὐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς καὶ αὐτοὶ ἐπροφήτευσαν 22 καὶ εἰ ἔστησαν ἐν τῇ ὑποστάσει μου καὶ εἰσήκουσαν τῶν λόγων μου καὶ τὸν λαόν μου ἂν ἀπέστρεφον αὐτούς ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν 23 θεὸς ἐγγίζων ἐγὼ εἶμι λέγει κύριος καὶ οὐχὶ θεὸς πόρρωθεν 24 εἰ κρυβήσεται ἄνθρωπος ἐν κρυφαίοις καὶ ἐγὼ οὐκ ὄψομαι αὐτόν μηδὲ οὐχὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐγὼ πληρῶ λέγει κύριος 25 ἤκουσα ἃ λαλοῦσιν οἱ προφήται ἃ προφητεῦουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ψευδῆ λέγοντες ἠνυπνιασάμην ἐνύπνιον 26 ἕως πότε ἔσται ἐν καρδίᾳ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ψευδῆ καὶ ἐν τῷ προφητεῦειν αὐτούς τὰ θελήματα καρδίας αὐτῶν 27 τῶν λογιζομένων τοῦ ἐπιλαθέσθαι τοῦ νόμου μου ἐν τοῖς ἐνυπνίοις αὐτῶν ἃ διηγοῦντο ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ καθάπερ ἐπελάθοντο οἱ πατέρες αὐτῶν τοῦ ὀνόματός μου ἐν τῇ Βαβυλῶνι 28 ὁ προφήτης ἐν ᾧ τὸ ἐνύπνιον ἐστὶν διηγησάσθω τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ καὶ ἐν ᾧ ὁ λόγος μου πρὸς αὐτόν διηγησάσθω τὸν λόγον μου ἐπ' ἀληθείας τί τὸ ἄχυρον πρὸς τὸν σῖτον οὕτως οἱ λόγοι μου λέγει κύριος 29 οὐχὶ οἱ λόγοι μου ὡσπερ πῦρ φλέγον λέγει κύριος καὶ ὡς πέλυξ κόπτων πέτραν 30 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφήτας λέγει κύριος ὁ θεὸς τοὺς κλέπτοντας τοὺς λόγους μου ἕκαστος παρὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ 31 ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφήτας τοὺς ἐκβάλλοντας προφητείας γλώσσης καὶ νυστάζοντας νυσταγμὸν ἑαυτῶν 32 ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφήτας τοὺς προφητεύοντας ἐνύπνια ψευδῆ καὶ διηγοῦντο αὐτὰ καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς πλάνοις αὐτῶν καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς καὶ οὐκ ἐνετείλαμην αὐτοῖς καὶ ὠφέλειαν οὐκ ὠφελήσουσιν τὸν λαόν τοῦτον 33 καὶ ἂν ἐρωτήσωσέ με ὁ λαὸς οὗτος ἢ ἱερεὺς ἢ προφήτης λέγων τί τὸ λῆμμα κυρίου καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς ὑμεῖς ἐστε τὸ λῆμμα καὶ ῥάξω

ὑμᾶς λέγει κύριος 34 καὶ ὁ προφήτης καὶ ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ λαὸς οἱ ἂν εἴπωσιν λῆμμα κυρίου καὶ ἐκδικήσω τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ 35 ὅτι οὕτως ἐρεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τί ἀπεκρίθη κύριος καὶ τί ἐλάλησεν κύριος 36 καὶ λῆμμα κυρίου μὴ ὀνομάζετε ἔτι ὅτι τὸ λῆμμα τῷ ἀνθρώπῳ ἔσται ὁ λόγος αὐτοῦ 37 καὶ διὰ τί ἐλάλησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν 38 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἀνθ' ὧν εἶπατε τὸν λόγον τοῦτον λῆμμα κυρίου καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς λέγων οὐκ ἐρεῖτε λῆμμα κυρίου 39 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω καὶ ῥάσσω ὑμᾶς καὶ τὴν πόλιν ἣν ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν 40 καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς ὄνειδισμὸν αἰώνιον καὶ ἀτιμίαν αἰώνιον ἣτις οὐκ ἐπιλησθήσεται

24 ἔδειξέν μοι κύριος δύο καλάθους σύκων κειμένους κατὰ πρόσωπον ναοῦ κυρίου μετὰ τὸ ἀποικίσαι Ναβουχοδονοσορ βασιλέα Βαβυλῶνος τὸν Ἰεχονιαν υἱὸν Ἰωακὶμ βασιλέα Ἰουδα καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς τεχνίτας καὶ τοὺς δεσμώτας καὶ τοὺς πλουσίους ἐξ Ἱερουσαλημ καὶ ἤγαγεν αὐτούς εἰς Βαβυλῶνα 2 ὁ κάλαθος ὁ εἷς σύκων χρηστῶν σφόδρα ὡς τὰ σῦκα τὰ πρόιμα καὶ ὁ κάλαθος ὁ ἕτερος σύκων πονηρῶν σφόδρα ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν 3 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με τί σὺ ὄρθξ Ἱερεμίας καὶ εἶπα σῦκα τὰ χρηστὰ χρηστὰ λίαν καὶ τὰ πονηρὰ πονηρὰ λίαν ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν 4 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 5 τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὡς τὰ σῦκα τὰ χρηστὰ ταῦτα οὕτως ἐπιγνώσομαι τοὺς ἀποικισθέντας Ἰουδα οὓς ἐξαπέσταλκα ἐκ τοῦ τόπου τούτου εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς ἀγαθὰ 6 καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπ' αὐτούς εἰς ἀγαθὰ καὶ ἀποκαταστήσω αὐτούς εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἀγαθὰ καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτούς καὶ οὐ μὴ καθελῶ καὶ καταφυτεύσω αὐτούς καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω 7 καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν

τοῦ εἰδέναι αὐτοὺς ἐμὲ ὅτι ἐγὼ εἶμι κύριος καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαὸν καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐπ' ἐμὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν **8** καὶ ὡς τὰ σῦκα τὰ πονηρὰ ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν τάδε λέγει κύριος οὕτως παραδώσω τὸν Σεδεκιαν βασιλέα Ιουδα καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ καὶ τὸ κατάλοιπον Ιερουσαλημ τοὺς ὑπολελειμμένους ἐν τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Αἰγύπτῳ **9** καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς διασκορπισμὸν εἰς πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς καὶ ἔσονται εἰς ὄνειδισμὸν καὶ εἰς παραβολὴν καὶ εἰς μῖσος καὶ εἰς κατάραν ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐξῶσα αὐτοὺς ἐκεῖ **10** καὶ ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον καὶ τὴν μάχαιραν ἕως ἂν ἐκλίπωσιν ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς

25 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ιερεμιαν ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν Ιουδα ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τοῦ Ιωακιμ υἱοῦ Ιωσια βασιλέως Ιουδα **2** ὃν ἐλάλησεν πρὸς πάντα τὸν λαὸν Ιουδα καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ιερουσαλημ λέγων **3** ἐν τρισκαιδεκάτῳ ἔτει Ιωσια υἱοῦ Ἀμως βασιλέως Ιουδα καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης εἴκοσι καὶ τρία ἔτη καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθρίζων καὶ λέγων **4** καὶ ἀπέστειλλον πρὸς ὑμᾶς τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας ὀρθρου ἀποστέλλων καὶ οὐκ εἰσηκούσατε καὶ οὐ προσέσχετε τοῖς ὡσὶν ὑμῶν **5** λέγων ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος **6** μὴ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἄλλοτριῶν τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς ὅπως μὴ παροργίζητέ με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς **7** καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου **8** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπειδὴ οὐκ ἐπιστεύσατε τοῖς λόγοις μου **9** ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω καὶ λήψομαι τὴν πατριάν ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἄξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην

καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτήν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλω αὐτῆς καὶ ἐξερημώσω αὐτοὺς καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς συριγμὸν καὶ εἰς ὄνειδισμὸν αἰώνιον **10** καὶ ἀπολώ ἀπ' αὐτῶν φωνὴν χαρᾶς καὶ φωνὴν εὐφροσύνης φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης ὁσμήν μύρου καὶ φῶς λύχνου **11** καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἀφανισμὸν καὶ δουλεύουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐβδομήκοντα ἔτη **12** καὶ ἐν τῷ πληρωθῆναι τὰ ἐβδομήκοντα ἔτη ἐκδικήσω τὸ ἔθνος ἐκεῖνο φησὶν κύριος καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς ἀφανισμὸν αἰώνιον **13** καὶ ἐπάξω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην πάντας τοὺς λόγους μου οὓς ἐλάλησα κατ' αὐτῆς πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ **14** ἃ ἐπροφήτευσεν Ιερεμίας ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ Αἰλαμ **15** τάδε λέγει κύριος συντριβήτω τὸ τόξον Αἰλαμ ἀρχὴ δυναστείας αὐτῶν **16** καὶ ἐπάξω ἐπὶ Αἰλαμ τέσσαρας ἀνέμους ἐκ τῶν τεσσάρων ἄκρων τοῦ οὐρανοῦ καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν πᾶσιν τοῖς ἀνέμοις τούτοις καὶ οὐκ ἔσται ἔθνος ὃ οὐχ ἦξει ἐκεῖ οἱ ἐξωσμένοι Αἰλαμ **17** καὶ πτοήσω αὐτοὺς ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακὰ κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ μου καὶ ἐπαποστελῶ ὀπίσω αὐτῶν τὴν μάχαιράν μου ἕως τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐτούς **18** καὶ θήσω τὸν θρόνον μου ἐν Αἰλαμ καὶ ἐξαποστελῶ ἐκεῖθεν βασιλέα καὶ μεγιστᾶνας **19** καὶ ἔσται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰλαμ λέγει κύριος **20** ἐν ἀρχῇ βασιλεύοντος Σεδεκιου τοῦ βασιλέως ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος περὶ Αἰλαμ

26 **2** τῇ Αἰγύπτῳ ἐπὶ δύναμιν Φαραω Νεχαω βασιλέως Αἰγύπτου ὃς ἦν ἐπὶ τῷ ποταμῷ Εὐφράτῃ ἐν Χαρχαμὶς ὃν ἐπάταξε Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ Ιωακιμ βασιλέως Ιουδα **3** ἀναλάβετε ὅπλα καὶ ἀσπίδας καὶ προσαγάγετε εἰς πόλεμον **4** ἐπισάξτε τοὺς ἵππους ἐπίβητε οἱ ἵππεῖς καὶ κατὰσθητε ἐν ταῖς περικεφαλαίαις

ὕμῶν προβάλετε τὰ δόρατα καὶ ἐνδύσασθε τοὺς
θώρακας ὑμῶν 5 τί ὅτι αὐτοὶ πτοοῦνται καὶ
ἀποχωροῦσιν ὀπίσω διότι οἱ ἰσχυροὶ αὐτῶν
κοπήσονται φυγῇ ἔφυγον καὶ οὐκ ἀνέστρεψαν
περιεχόμενοι κυκλόθεν λέγει κύριος 6 μὴ
φευγέτω ὁ κοῦφος καὶ μὴ ἀνασφῆξέσθω ὁ ἰσχυρὸς
ἐπὶ βορρᾶν τὰ παρὰ τὸν Εὐφράτην ἠσθένησαν
πεπτώκασιν 7 τίς οὗτος ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται
καὶ ὡς ποταμοὶ κυμαίνουσιν ὕδωρ 8 ὕδατα
Αἰγύπτου ὡσεὶ ποταμὸς ἀναβήσεται καὶ εἶπεν
ἀναβήσομαι καὶ κατακαλύψω γῆν καὶ ἀπολω
κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ 9 ἐπίβητε ἐπὶ τοὺς
ἵππους παρασκευάσατε τὰ ἄρματα ἐξέλθατε οἱ
μαχηταὶ Αἰθιοπῶν καὶ Λίβυες καθωπλισμένοι
ὄπλοις καὶ Λυδοὶ ἀνάβητε ἐντείνετε τόξον
10 καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν
ἡμέρα ἐκδικήσεως τοῦ ἐκδικῆσαι τοὺς ἐχθροὺς
αὐτοῦ καὶ καταφάγεται ἡ μάχαιρα κυρίου
καὶ ἐμπλησθήσεται καὶ μεθυσθήσεται ἀπὸ τοῦ
αἵματος αὐτῶν ὅτι θυσία τῷ κυρίῳ σαβαωθ
ἀπὸ γῆς βορρᾶ ἐπὶ ποταμῷ Εὐφράτῃ 11 ἀνάβηθι
Γαλααδ καὶ λαβὲ ῥητίνην τῇ παρθένῳ θυγατρὶ
Αἰγύπτου εἰς κενὸν ἐπλήθυνας ἰάματά σου
ὠφέλεια οὐκ ἔστιν σοί 12 ἤκουσαν ἔθνη φωνὴν
σου καὶ τῆς κραυγῆς σου ἐπλήσθη ἡ γῆ ὅτι
μαχητὴς πρὸς μαχητὴν ἠσθένησεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ
ἔπασαν ἀμφοτέρω 13 ἃ ἐλάλησεν κύριος ἐν
χειρὶ Ἱερεμίου τοῦ ἐλθεῖν Ναβουχοδοноσορ τὸν
βασιλέα Βαβυλῶνος τοῦ κόψαι τὴν γῆν Αἰγύπτου
14 ἀναγγεῖλατε εἰς Μάγδωλον καὶ παραγγεῖλατε
εἰς Μέμφιν εἶπατε ἐπίστηθι καὶ ἐτοιμάσον ὅτι
κατέφαγεν μάχαιρα τὴν σμίλακά σου 15 διὰ τί
ἔφυγεν ὁ Ἄπις ὁ μόσχος ὁ ἐκλεκτός σου οὐκ
ἔμεινεν ὅτι κύριος παρέλυσεν αὐτόν 16 καὶ τὸ
πληθὸς σου ἠσθένησεν καὶ ἔπασεν καὶ ἕκαστος
πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐλάλει ἀναστῶμεν
καὶ ἀναστρέψωμεν πρὸς τὸν λαὸν ἡμῶν εἰς
τὴν πατρίδα ἡμῶν ἀπὸ προσώπου μαχαίρας
Ἑλληνικῆς 17 καλέσατε τὸ ὄνομα Φαραῶ Νεχαῶ

βασιλέως Αἰγύπτου Σαων-εσβι-εμωηδ 18 ζῶ ἐγώ
λέγει κύριος ὁ θεὸς ὅτι ὡς τὸ Ἴταβύριον ἐν
τοῖς ὄρεσιν καὶ ὡς ὁ Κάρμηλος ἐν τῇ θαλάσῃ
ἦξει 19 σκευὴ ἀποικισμοῦ ποιήσον σεαυτῇ
κατοικοῦσα θυγάτηρ Αἰγύπτου ὅτι Μέμφις εἰς
ἀφανισμόν ἔσται καὶ κληθήσεται οὐαὶ διὰ τὸ
μὴ ὑπάρχειν κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ 20 δάμαλις
κεκαλλωπισμένη Αἴγυπτος ἀπόσπασμα ἀπὸ
βορρᾶ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν 21 καὶ οἱ μισθωτοὶ αὐτῆς
ἐν αὐτῇ ὡσπερ μόσχοι σιτευτοὶ τρεφόμενοι ἐν
αὐτῇ διότι καὶ αὐτοὶ ἀπεστράφησαν καὶ ἔφυγον
ὁμοθυμαδόν οὐκ ἔστησαν ὅτι ἡμέρα ἀπωλείας
ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν
22 φωνὴ ὡς ὄφεως συρίζοντος ὅτι ἐν ἄμμῳ
πορεύονται ἐν ἀξίναις ἦξουσιν ἐπ' αὐτήν ὡς
κόπτοντες ξύλα 23 ἐκκόψουσιν τὸν δρυμὸν
αὐτῆς λέγει κύριος ὁ θεὸς ὅτι οὐ μὴ εἰκασθῆ
ὅτι πληθύνει ὑπὲρ ἀκρίδα καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς
ἀριθμὸς 24 κατησχύνθη θυγάτηρ Αἰγύπτου
παρεδόθη εἰς χεῖρας λαοῦ ἀπὸ βορρᾶ 25 ἰδοὺ
ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν Ἀμων τὸν υἱὸν αὐτῆς ἐπὶ Φαραῶ
καὶ ἐπὶ τοὺς πεποιθότας ἐπ' αὐτῷ 27 σὺ δὲ
μὴ φοβηθῆς δουλὸς μου Ἰακωβ μηδὲ πτοηθῆς
Ἰσραὴλ διότι ἰδοὺ ἐγὼ σώζων σε μακρόθεν καὶ
τὸ σπέρμα σου ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν καὶ
ἀναστρέψει Ἰακωβ καὶ ἰσχυάσει καὶ ὑπνώσει καὶ
οὐκ ἔσται ὁ παρενοχλῶν αὐτόν 28 μὴ φοβοῦ παῖς
μου Ἰακωβ λέγει κύριος ὅτι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἶμι
ὅτι ποιήσω συντέλειαν ἐν παντὶ ἔθνει εἰς οὓς
ἐξῶσά σε ἐκεῖ σὲ δὲ οὐ μὴ ποιήσω ἐκλιπεῖν καὶ
παιδεύσω σε εἰς κρίμα καὶ ἀθῶον οὐκ ἀθώσω
σε

27 λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐπὶ Βαβυλῶνα
2 ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἀκουστὰ
ποιήσατε καὶ μὴ κρύψητε εἶπατε ἐάλωκεν
Βαβυλῶν κατησχύνθη Βῆλος ἡ ἀπτόητος ἡ
τρυφερὰ παρεδόθη Μαρωδαχ 3 ὅτι ἀνέβη ἐπ'
αὐτὴν ἔθνος ἀπὸ βορρᾶ οὗτος θήσει τὴν γῆν
αὐτῆς εἰς ἀφανισμόν καὶ οὐκ ἔσται ὁ κατοικῶν

ἐν αὐτῇ ἀπὸ ἀνθρώπου καὶ ἕως κτήνους 4 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰουδα ἐπὶ τὸ αὐτὸ βαδίζοντες καὶ κλαίοντες πορεύονται τὸν κύριον θεὸν αὐτῶν ζητοῦντες 5 ἕως Σιών ἐρωτήσουσιν τὴν ὁδὸν ὧδε γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῶν δώσουσιν καὶ ἤξουσιν καὶ καταφεύξονται πρὸς κύριον τὸν θεὸν διαθήκη γὰρ αἰώνιος οὐκ ἐπιλησθήσεται 6 πρόβατα ἀπολωλότα ἐγενήθη ὁ λαὸς μου οἱ ποιμένες αὐτῶν ἐξῶσαν αὐτούς ἐπὶ τὰ ὄρη ἀπεπλάνησαν αὐτούς ἐξ ὄρους ἐπὶ βουνὸν ὥχοντο ἐπελάθοντο κοίτης αὐτῶν 7 πάντες οἱ εὐρίσκοντες αὐτούς κατανάλισκον αὐτούς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν εἶπαν μὴ ἀνῶμεν αὐτούς ἀνθ' ὧν ἡμαρτον τῷ κυρίῳ νομῆ δικαιοσύνης τῷ συναγαγόντι τοὺς πατέρας αὐτῶν 8 ἀπαλλοτριώθητε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος καὶ ἀπὸ γῆς Χαλδαίων καὶ ἐξέλθατε καὶ γένεσθε ὡσπερ δράκοντες κατὰ πρόσωπον προβάτων 9 ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα συναγωγὰς ἐθνῶν ἐκ γῆς βορρᾶ καὶ παρατάξονται αὐτῇ ἐκεῖθεν ἀλώσεται ὡς βολὴς μαχητοῦ συνετοῦ οὐκ ἐπιστρέψει κενὴ 10 καὶ ἔσται ἡ Χαλδαία εἰς προνομὴν πάντες οἱ προνομεύοντες αὐτὴν ἐμπλησθήσονται 11 ὅτι ἠφραίνεσθε καὶ κατεκαυχᾶσθε διαρπάζοντες τὴν κληρονομίαν μου διότι ἐσκιρτᾶτε ὡς βοῖδια ἐν βοτάνῃ καὶ ἐκερατίζετε ὡς ταῦροι 12 ἠσχύνθη ἡ μήτηρ ὑμῶν σφόδρα μήτηρ ἐπ' ἀγαθὰ ἐσχάτη ἐθνῶν ἔρημος 13 ἀπὸ ὀργῆς κυρίου οὐ κατοικηθήσεται καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμόν πᾶσα καὶ πᾶς ὁ διοδεύων διὰ Βαβυλῶνος σκυθρωπάσει καὶ συριοῦσιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν πληγὴν αὐτῆς 14 παρατάξασθε ἐπὶ Βαβυλῶνα κύκλῳ πάντες τείνοντες τόξον τοξεύσατε ἐπ' αὐτὴν μὴ φείσησθε ἐπὶ τοῖς τοξεύμασιν ὑμῶν 15 κατακροτήσατε ἐπ' αὐτὴν παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτῆς ἔπρασεν αἱ ἐπάλλξεις αὐτῆς καὶ κατεσκάφη τὸ τεῖχος αὐτῆς ὅτι ἐκδίκησις παρὰ θεοῦ ἐστὶν ἐκδικεῖτε

ἐπ' αὐτὴν καθὼς ἐποίησεν ποιήσατε αὐτῇ 16 ἐξολεθρεύσατε σπέρμα ἐκ Βαβυλῶνος κατέχοντα δρέπανον ἐν καιρῷ θερισμοῦ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς ἕκαστος εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστρέψουσιν καὶ ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ φεύξεται 17 πρόβατον πλανώμενον Ἰσραὴλ λέοντες ἐξῶσαν αὐτόν ὁ πρῶτος ἔφαγεν αὐτόν βασιλεὺς Ἀσσοῦρ καὶ οὗτος ὕστερον τὰ ὄσα αὐτοῦ βασιλεὺς Βαβυλῶνος 18 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐπὶ τὸν βασιλεῖα Βαβυλῶνος καὶ ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ καθὼς ἐξεδίκησα ἐπὶ τὸν βασιλεῖα Ἀσσοῦρ 19 καὶ ἀποκαταστήσω τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν νομὴν αὐτοῦ καὶ νεμῆσεται ἐν τῷ Καρμήλῳ καὶ ἐν ὄρει Ἐφραιμ καὶ ἐν τῷ Γαλααδ καὶ πλησθήσεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ 20 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ζητήσουσιν τὴν ἀδικίαν Ἰσραὴλ καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ τὰς ἀμαρτίας Ἰουδα καὶ οὐ μὴ εὔρεθῶσιν ὅτι ἴλεως ἔσομαι τοῖς ὑπολελειμμένοις ἐπὶ τῆς γῆς λέγει κύριος 21 πικρῶς ἐπίβηθι ἐπ' αὐτὴν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτὴν ἐκδίκησον μάχαιρα καὶ ἀφάνισον λέγει κύριος καὶ ποίει κατὰ πάντα ὅσα ἐντέλλομαί σοι 22 φωνὴ πολέμου καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων 23 πῶς συνεκλάσθη καὶ συνετρίβη ἡ σφύρα πάσης τῆς γῆς πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμόν Βαβυλῶν ἐν ἔθνεσιν 24 ἐπιθήσονται σοὶ καὶ ἀλώσῃ ὁ Βαβυλῶν καὶ οὐ γνώσῃ εὐρέθης καὶ ἐλήμφθη ὅτι τῷ κυρίῳ ἀντέστης 25 ἠνοιξεν κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ καὶ ἐξήνεγκεν τὰ σκεύη ὀργῆς αὐτοῦ ὅτι ἔργον τῷ κυρίῳ θεῷ ἐν γῇ Χαλδαίων 26 ὅτι ἐληλύθασιν οἱ καιροὶ αὐτῆς ἀνοίξατε τὰς ἀποθήκας αὐτῆς ἐρευνήσατε αὐτὴν ὡς σπήλαιον καὶ ἐξολεθρεύσατε αὐτὴν μὴ γενέσθω αὐτῆς κατάλειμμα 27 ἀναξηράνατε αὐτῆς πάντας τοὺς καρπούς καὶ καταβήτησαν εἰς σφαγὴν οὐαὶ αὐτοῖς ὅτι ἤκει ἡ ἡμέρα αὐτῶν καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν 28 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦτον τοῦτο τὸ ἔθνος ὃ οὐκ ἤκουσεν τῆς

φωνῆς κυρίου οὐδὲ ἐδέξατο παιδείαν ἐξέλιπεν ἡ πίστις ἐκ στόματος αὐτῶν φωνῆ φευγόντων καὶ ἀνασφωζομένων ἐκ γῆς Βαβυλῶνος τοῦ ἀναγγεῖλαι εἰς Σιων τὴν ἐκδίκησιν παρὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν **29** παραγγεῖλατε ἐπὶ Βαβυλῶνα πολλοῖς παντὶ ἐντείνονται τόξον παρεμβάλετε ἐπ' αὐτὴν κυκλόθεν μὴ ἔστω αὐτῆς ἀνασφωζόμενος ἀνταπόδοτε αὐτῇ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ποιήσατε αὐτῇ ὅτι πρὸς τὸν κύριον ἀντέστη θεὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ **30** διὰ τοῦτο πεσοῦνται οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ αὐτῆς ριφήσονται εἶπεν κύριος **31** ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ τὴν ὑβρίστριαν λέγει κύριος ὅτι ἦκει ἡ ἡμέρα σου καὶ ὁ καιρὸς ἐκδικήσεώς σου **32** καὶ ἀσθενήσει ἡ ὕβρις σου καὶ πεσεῖται καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀνιστῶν αὐτὴν καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς καὶ καταφάγεται πάντα τὰ κύκλω αὐτῆς **33** τὰδε λέγει κύριος καταδεδυνάστευνται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰουδα ἅμα πάντες οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς κατεδυνάστευσαν αὐτούς ὅτι οὐκ ἠθέλησαν ἐξαποστεῖλαι αὐτούς **34** καὶ ὁ λυτρούμενος αὐτούς ἰσχυρὸς κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ κρίσιν κρινεῖ πρὸς τοὺς ἀντιδίκους αὐτοῦ ὅπως ἐξάρη τὴν γῆν καὶ παροξυνεῖ τοῖς κατοικοῦσι Βαβυλῶνα **35** μάχαιραν ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτῆς καὶ ἐπὶ τοὺς συνετοὺς αὐτῆς **36** μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῆς καὶ παραλυθῆσονται **37** μάχαιραν ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὸν σύμικτον τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἔσονται ὡσεὶ γυναῖκες μάχαιραν ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῆς καὶ διασκορπισθῆσονται **38** ἐπὶ τῷ ὕδατι αὐτῆς ἐπεποίθει καὶ καταισχνυθῆσονται ὅτι γῆ τῶν γλυπτῶν ἐστὶν καὶ ἐν ταῖς νήσοις οἱ κατεκαυχῶντο **39** διὰ τοῦτο κατοικήσουσιν ἰνδάλματα ἐν ταῖς νήσοις καὶ κατοικήσουσιν

ἐν αὐτῇ θυγατέρες σειρήνων οὐ μὴ κατοικηθῆ οὐκέτι εἰς τὸν αἰῶνα **40** καθὼς κατέστρεψεν ὁ θεὸς Σοδομα καὶ Γομορρα καὶ τὰς ὁμορούσας αὐταῖς εἶπεν κύριος οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ ἄνθρωπος καὶ οὐ μὴ παροικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου **41** ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἔθνος μέγα καὶ βασιλεῖς πολλοὶ ἐξεγερθῆσονται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς **42** τόξον καὶ ἐγχειρίδιον ἔχοντες ἰταμός ἐστὶν καὶ οὐ μὴ ἐλεήσει φωνὴ αὐτῶν ὡς θάλασσα ἠχήσει ἐφ' ἵππους ἰπάσονται παρεσκευασμένοι ὥσπερ πῦρ εἰς πόλεμον πρὸς σὲ θυγατερ Βαβυλῶνος **43** ἤκουσεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὴν ἀκοὴν αὐτῶν καὶ παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ θλίψις κατεκράτησεν αὐτοῦ ὠδίνες ὡς τικτούσης **44** ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου εἰς τόπον Αἰθαμ ὅτι ταχέως ἐκδώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς καὶ πάντα νεανίσκον ἐπ' αὐτὴν ἐπιστήσω ὅτι τίς ὥσπερ ἐγὼ καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι καὶ τίς οὗτος ποιμὴν ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου **45** διὰ τοῦτο ἀκούσατε τὴν βουλὴν κυρίου ἣν βεβούλευται ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ λογισμοὺς αὐτοῦ οὓς ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους ἐὰν μὴ διαφθαρή τὰ ἄρνια τῶν προβάτων αὐτῶν ἐὰν μὴ ἀφανισθῇ νομὴ ἀπ' αὐτῶν **46** ὅτι ἀπὸ φωνῆς ἀλώσεως Βαβυλῶνος σεισθήσεται ἡ γῆ καὶ κραυγὴ ἐν ἔθνεσιν ἀκουσθήσεται

28 τὰδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους ἄνεμον καύσωνα διαφθείροντα **2** καὶ ἐξαποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα ὑβριστὰς καὶ καθυβρίσουσιν αὐτὴν καὶ λυμανοῦνται τὴν γῆν αὐτῆς οὐαὶ ἐπὶ Βαβυλῶνα κυκλόθεν ἐν ἡμέρᾳ κακώσεως αὐτῆς **3** ἐπ' αὐτὴν τεινέτω ὁ τείνων τὸ τόξον αὐτοῦ καὶ περιθέσθω ᾧ ἐστὶν ὄπλα αὐτῷ καὶ μὴ φείσησθε ἐπὶ νεανίσκους αὐτῆς καὶ ἀφανίσατε πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῆς **4** καὶ πεσοῦνται τραυματῖαι ἐν γῆ Χαλδαίων καὶ κατακεκνημένοι ἔξωθεν αὐτῆς **5** διότι οὐκ

ἐχίρευσεν Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδας ἀπὸ θεοῦ αὐτῶν ἀπὸ κυρίου παντοκράτορος ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν ἐπλήσθη ἀδικίας ἀπὸ τῶν ἀγίων Ἰσραὴλ 6 φεύγετε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος καὶ ἀνασώζετε ἕκαστος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ μὴ ἀπορριφῆτε ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῆς ὅτι καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῆς ἐστὶν παρὰ κυρίου ἀνταπόδομα αὐτὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτῇ 7 ποτήριον χρυσοῦν Βαβυλῶν ἐν χειρὶ κυρίου μεθύσκον πᾶσαν τὴν γῆν ἀπὸ τοῦ οἴνου αὐτῆς ἐπίοσαν ἔθνη διὰ τοῦτο ἐσαλεύθησαν 8 καὶ ἄφνω ἔπεσεν Βαβυλῶν καὶ συνετρίβη θρηνεῖτε αὐτὴν λάβετε ῥητίνην τῇ διαφθορᾷ αὐτῆς εἴ πως ἰαθήσεται 9 ἰατρεύσαμεν τὴν Βαβυλῶνα καὶ οὐκ ἰάθη ἐγκαταλίπωμεν αὐτὴν καὶ ἀπέλωμεν ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ ὅτι ἠγγισεν εἰς οὐρανὸν τὸ κρίμα αὐτῆς ἐξῆρεν ἕως τῶν ἄστρον 10 ἐξήνεγκεν κύριος τὸ κρίμα αὐτοῦ δεῦτε καὶ ἀναγγεῖλωμεν εἰς Σιων τὰ ἔργα κυρίου θεοῦ ἡμῶν 11 παρασκευάζετε τὰ τοξεύματα πληροῦτε τὰς φαρέτρας ἠγειρεν κύριος τὸ πνεῦμα βασιλέως Μήδων ὅτι εἰς Βαβυλῶνα ἡ ὄργη αὐτοῦ τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτὴν ὅτι ἐκδίκησις κυρίου ἐστὶν ἐκδίκησις λαοῦ αὐτοῦ ἐστὶν 12 ἐπὶ τειχέων Βαβυλῶνος ἄρατε σημεῖον ἐπιστήσατε φαρέτρας ἐγείρατε φυλακάς ἐτοιμάσατε ὄπλα ὅτι ἐνεχείρησεν καὶ ποιήσει κύριος ἃ ἐλάλησεν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα 13 κατασκηνοῦντας ἐφ' ὕδασι πολλοῖς καὶ ἐπὶ πλήθει θησαυρῶν αὐτῆς ἦκει τὸ πέρασ σου ἀληθῶς εἰς τὰ σπλάγχα σου 14 ὅτι ὤμοσεν κύριος κατὰ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ διότι πληρώσω σε ἀνθρώπων ὡσεὶ ἀκρίδων καὶ φθέγγονται ἐπὶ σὲ οἱ καταβαίνοντες 15 ποιῶν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ ἐτοιμάζων οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ συνέσει αὐτοῦ ἐξέτεινεν τὸν οὐρανόν 16 εἰς φωνὴν ἔθετο ἦχος ὕδατος ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἀνήγαγεν νεφέλας ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ἀστραπὰς εἰς ὑέτον ἐποίησεν καὶ ἐξήγαγεν φῶς ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ 17 ἐμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος

ἀπὸ γνώσεως κατησχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἀπὸ τῶν γλυπτῶν αὐτοῦ ὅτι ψευδῆ ἐχώνευσαν οὐκ ἔστιν πνεῦμα ἐν αὐτοῖς 18 μάταια ἐστὶν ἔργα μεμωκημένα ἐν καιρῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν ἀπολοῦνται 19 οὐ τοιαύτη μερὶς τῷ Ἰακωβ ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα αὐτός ἐστιν κληρονομία αὐτοῦ κύριος ὄνομα αὐτῷ 20 διασκορπίζεις σύ μοι σκεύη πολέμου καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἔθνη καὶ ἐξαρῶ ἐκ σοῦ βασιλεῖς 21 καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἵππον καὶ ἀναβάτην αὐτοῦ καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἄρματα καὶ ἀναβάτας αὐτῶν 22 καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ νεανίσκον καὶ παρθένον καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα 23 καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ποιμένα καὶ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ γεωργὸν καὶ τὸ γεώργιον αὐτοῦ καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς σου 24 καὶ ἀνταποδώσω τῇ Βαβυλῶνι καὶ πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Χαλδαίοις πᾶσας τὰς κακίας αὐτῶν ἃς ἐποίησαν ἐπὶ Σιων κατ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν λέγει κύριος 25 ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ τὸ ὄρος τὸ διεφθαρμένον τὸ διαφθεῖρον πᾶσαν τὴν γῆν καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ καὶ κατακυλιῶ σε ἀπὸ τῶν πετρῶν καὶ δώσω σε ὡς ὄρος ἐμπεπυρισμένον 26 καὶ οὐ μὴ λάβωσιν ἀπὸ σοῦ λίθον εἰς γωνίαν καὶ λίθον εἰς θεμέλιον ὅτι εἰς ἀφανισμόν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσθι λέγει κύριος 27 ἄρατε σημεῖον ἐπὶ τῆς γῆς σαλπύσατε ἐν ἔθνεσιν σάλπιγγι ἀγιάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη παραγγείλατε ἐπ' αὐτὴν βασιλείαις Ἀραρατ παρ' ἐμοῦ καὶ τοῖς Ἀσχαναζαίοις ἐπιστήσατε ἐπ' αὐτὴν βελοστάσεις ἀναβιάσατε ἐπ' αὐτὴν ἵππον ὡς ἀκρίδων πλῆθος 28 ἀγιάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη τὸν βασιλέα τῶν Μήδων καὶ πάσης τῆς γῆς τοὺς ἡγουμένους αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς στρατηγούς αὐτοῦ 29 ἐσεισθή ἡ γῆ καὶ ἐπόνεσεν διότι ἐξανέστη ἐπὶ Βαβυλῶνα λογισμὸς κυρίου τοῦ θεῖναι τὴν γῆν Βαβυλῶνος εἰς ἀφανισμόν καὶ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτὴν 30 ἐξέλιπεν μαχητῆς Βαβυλῶνος τοῦ πολεμεῖν καθήσονται ἐκεῖ

ἐν περιοχῇ ἐθραύσθη ἡ δυναστεία αὐτῶν ἐγενήθησαν ὡσεὶ γυναῖκες ἐνεपुरίσθη τὰ σκηνώματα αὐτῆς συνετριβήσαν οἱ μοχλοὶ αὐτῆς **31** διώκων εἰς ἀπάντησιν διώκοντος διώξεται καὶ ἀναγγέλλων εἰς ἀπάντησιν ἀναγγέλλοντος τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος ὅτι ἐάλωκεν ἡ πόλις αὐτοῦ **32** ἀπ' ἐσχάτου τῶν διαβάσεων αὐτοῦ ἐλήμφθησαν καὶ τὰ συστέματα αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ καὶ ἄνδρες αὐτοῦ οἱ πολεμισταὶ ἐξέρχονται **33** διότι τάδε λέγει κύριος οἴκοι βασιλέως Βαβυλῶνος ὡς ἄλων ὥριμος ἀλοηθήσονται ἔτι μικρὸν καὶ ἦξει ὁ ἄμητος αὐτῆς **34** κατέφαγέν με ἐμερίσατό με κατέλαβέν με σκεῦος λεπτὸν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατέπιεν με ὡς δράκων ἐπλησεν τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τρυφῆς μου ἐξῶσέν με **35** οἱ μόχθοι μου καὶ αἱ ταλαιπωρίαι μου εἰς Βαβυλῶνα ἐρεῖ κατοικοῦσα Σιων καὶ τὸ αἷμά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους ἐρεῖ Ἱερουσαλημ **36** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ κρινῶ τὴν ἀντίδικόν σου καὶ ἐκδικήσω τὴν ἐκδίκησίν σου καὶ ἐρημώσω τὴν θάλασσαν αὐτῆς καὶ ξηρανῶ τὴν πηγὴν αὐτῆς **37** καὶ ἔσται Βαβυλῶν εἰς ἀφανισμόν καὶ οὐ κατοικηθήσεται **38** ἅμα ὡς λέοντες ἐξηγέρθησαν καὶ ὡς σκύμνοι λεόντων **39** ἐν τῇ θερμασίᾳ αὐτῶν δώσω πότημα αὐτοῖς καὶ μεθύσω αὐτούς ὅπως καρωθῶσιν καὶ ὑπνώσωσιν ὕπνον αἰώνιον καὶ οὐ μὴ ἐγερθῶσι λέγει κύριος **40** καταβιάσω αὐτούς ὡς ἄρνας εἰς σφαγὴν καὶ ὡς κριοὺς μετ' ἐρίφων **41** πῶς ἐάλω καὶ ἐθηρεύθη τὸ καύχημα πάσης τῆς γῆς πῶς ἐγένετο Βαβυλῶν εἰς ἀφανισμόν ἐν τοῖς ἔθνεσιν **42** ἀνέβη ἐπὶ Βαβυλῶνα ἡ θάλασσα ἐν ἦχῳ κυμάτων αὐτῆς καὶ κατεκαλύφθη **43** ἐγενήθησαν αἱ πόλεις αὐτῆς γῆ ἄνυδρος καὶ ἄβατος οὐ κατοικήσει ἐν αὐτῇ οὐδὲ εἷς οὐδὲ μὴ καταλύση ἐν αὐτῇ υἱὸς ἀνθρώπου **44** καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ ἐξοίσω ἃ κατέπιεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς καὶ οὐ μὴ συναχθῶσιν πρὸς αὐτὴν ἔτι τὰ

ἔθνη **49** καὶ ἐν Βαβυλῶνι πεσοῦνται τραυματαῖα πάσης τῆς γῆς **50** ἀνασφζόμενοι ἐκ γῆς πορεύεσθε καὶ μὴ ἴστασθε οἱ μακρόθεν μνήσθητε τοῦ κυρίου καὶ Ἱερουσαλημ ἀναβήτω ἐπὶ τὴν καρδίαν ὑμῶν **51** ἠσχύνηθημεν ὅτι ἠκούσαμεν ὄνειδιισμόν ἡμῶν κατεκάλυψεν ἀτιμία τὸ πρόσωπον ἡμῶν εἰσηλθον ἄλλογενεῖς εἰς τὰ ἅγια ἡμῶν εἰς οἶκον κυρίου **52** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ γλυπτὰ αὐτῆς καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτῆς πεσοῦνται τραυματαῖα **53** ὅτι ἐὰν ἀναβῇ Βαβυλῶν ὡς ὁ οὐρανὸς καὶ ὅτι ἐὰν ὀχυρώσῃ ὕψος ἰσχύος αὐτῆς παρ' ἐμοῦ ἤξουσιν ἐξολεθρεύοντες αὐτὴν λέγει κύριος **54** φωνὴ κραυγῆς ἐν Βαβυλῶνι καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων **55** ὅτι ἐξωλέθρευσε κύριος τὴν Βαβυλῶνα καὶ ἀπώλεσε ἀπ' αὐτῆς φωνὴν μεγάλην ἠχοῦσαν ὡς ὕδατα πολλὰ ἔδωκεν εἰς ὄλεθρον φωνὴν αὐτῆς **56** ὅτι ἦλθεν ἐπὶ Βαβυλῶνα ταλαιπωρία ἐάλωσαν οἱ μαχηταὶ αὐτῆς ἐπτόηται τὸ τόξον αὐτῶν ὅτι θεὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτοῖς κύριος ἀνταποδίδωσιν αὐτῇ τὴν ἀνταπόδοσιν **57** καὶ μεθύσει μέθη τοὺς ἠγεμόνας αὐτῆς καὶ τοὺς σοφοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς στρατηγούς αὐτῆς λέγει ὁ βασιλεὺς κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ **58** τάδε λέγει κύριος τεῖχος Βαβυλῶνος ἐπλατύνθη κατασκαπτόμενον κατασκαφήσεται καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς αἱ ὑψηλαὶ ἐμπυρισθήσονται καὶ οὐ κοπιάσουσιν λαοὶ εἰς κενόν καὶ ἔθνη ἐν ἀρχῇ ἐκλείψουσιν **59** ὁ λόγος ὃν ἐνετείλατο κύριος Ἱερεμια τῷ προφήτῃ εἰπεῖν τῷ Σαραια υἱῷ Νηριου υἱοῦ Μασαίου ὅτε ἐπορεύετο παρὰ Σεδεκίου βασιλέως Ἰουδα εἰς Βαβυλῶνα ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ Σαραιας ἄρχων δώρων **60** καὶ ἔγραψεν Ἱερεμιας πάντα τὰ κακὰ ἃ ἦξει ἐπὶ Βαβυλῶνα ἐν βιβλίῳ ἐνὶ πάντας τοὺς λόγους τούτους τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ Βαβυλῶνα **61** καὶ εἶπεν Ἱερεμιας πρὸς Σαραιαν ὅταν ἔλθῃς εἰς Βαβυλῶνα καὶ ὄψῃ καὶ ἀναγνώσῃ πάντας τοὺς λόγους τούτους **62** καὶ ἐρεῖς κύριε

κύριε σὺ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον τοῦ ἐξολεθρευσαί αὐτὸν καὶ τοῦ μὴ εἶναι ἐν αὐτῷ κατοικοῦντας ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ὅτι ἀφανισμὸς εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται **63** καὶ ἔσται ὅταν παύσῃ τοῦ ἀναγινώσκειν τὸ βιβλίον τοῦτο καὶ ἐπιδήσεις ἐπ' αὐτὸ λίθον καὶ ρίψεις αὐτὸ εἰς μέσον τοῦ Εὐφράτου **64** καὶ ἐρεῖς οὕτως καταδύσεται Βαβυλῶν καὶ οὐ μὴ ἀναστῆ ἀπὸ προσώπου τῶν κακῶν ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτήν

29 ἐπὶ τοὺς ἄλλοφύλους **2** τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ὕδατα ἀναβαίνει ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἔσται εἰς χειμάρρουν κατακλύζοντα καὶ κατακλύσει γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ καὶ κεκράζονται οἱ ἄνθρωποι καὶ ἀλαλάξουσιν ἅπαντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν **3** ἀπὸ φωνῆς ὀρμῆς αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ὀπλῶν τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ ἀπὸ σεισμοῦ τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ ἤχου τροχῶν αὐτοῦ οὐκ ἐπέστρεψαν πατέρες ἐφ' υἱοὺς αὐτῶν ἀπὸ ἐκλύσεως χειρῶν αὐτῶν **4** ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐρχομένη τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς ἄλλοφύλους καὶ ἀφανιῶ τὴν Τύρον καὶ τὴν Σιδῶνα καὶ πάντας τοὺς καταλοίπους τῆς βοηθείας αὐτῶν ὅτι ἐξολεθρεύσει κύριος τοὺς καταλοίπους τῶν νήσων **5** ἦκει φαλάκρωμα ἐπὶ Γάζαν ἀπερρίφη Ἀσκαλῶν καὶ οἱ κατάλοιποι Ενακιμ ἕως τίνος κόψεις **6** ἡ μάχαιρα τοῦ κυρίου ἕως τίνος οὐχ ἡσυχάσεις ἀποκατάσθητι εἰς τὸν κολεόν σου ἀνάπαυσαι καὶ ἐπάρθητι **7** πῶς ἡσυχάσει καὶ κύριος ἐνετείλατο αὐτῇ ἐπὶ τὴν Ἀσκαλῶνα καὶ ἐπὶ τὰς παραθαλασσίους ἐπὶ τὰς καταλοίπους ἐπεγερθῆναι

30 τῇ Ἰδουμαίᾳ τάδε λέγει κύριος οὐκ ἔστιν ἔτι σοφία ἐν Θαιμαν ἀπώλετο βουλή ἐκ συνेतῶν ὡχέτο σοφία αὐτῶν **2** ἠπατήθη ὁ τόπος αὐτῶν βαθύνατε εἰς κάθισιν οἱ κατοικοῦντες ἐν Δαιδαν ὅτι δύσκολα ἐποίησεν ἡγαγον ἐπ' αὐτὸν ἐν χρόνῳ ᾧ ἐπεσκεψάμην ἐπ' αὐτόν **3**

ὅτι τρυγηταὶ ἦλθόν σοι οὐ καταλείψουσίν σοι καταλείμματα ὡς κλέπτει ἐν νυκτὶ ἐπιθήσουσιν χεῖρα αὐτῶν **4** ὅτι ἐγὼ κατέσυρα τὸν Ησαυ ἀνεκάλυψα τὰ κρυπτὰ αὐτῶν κρυβῆναι οὐ μὴ δύνωνται ὦλοντο διὰ χεῖρα ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ γείτονος αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔστιν **5** ὑπολείπεσθαι ὄρφανόν σου ἵνα ζήσῃται καὶ ἐγὼ ζήσομαι καὶ χῆραι ἐπ' ἐμὲ πεποίθασιν **6** ὅτι τάδε εἶπεν κύριος οἷς οὐκ ἦν νόμος πιεῖν τὸ ποτήριον ἔπιον καὶ σὺ ἀθωωμένη οὐ μὴ ἀθωωθῆς ὅτι πίνων πίεσαι **7** ὅτι κατ' ἐμαυτοῦ ὤμοσα λέγει κύριος ὅτι εἰς ἄβατον καὶ εἰς ὄνειδισμόν καὶ εἰς κατάρασιν ἔσῃ ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς ἔσονται ἔρημοι εἰς αἰῶνα **8** ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ κυρίου καὶ ἀγγέλους εἰς ἔθνη ἀπέστειλεν συνάχθητε καὶ παραγένεσθε εἰς αὐτήν ἀνάστητε εἰς πόλεμον **9** μικρὸν ἔδωκά σε ἐν ἔθνεσιν εὐκαταφρόνητον ἐν ἀνθρώποις **10** ἡ παιγνία σου ἐνεχειρήσεν σοι ἰταμία καρδίας σου κατέλυσεν τρυμαλιάς πετρῶν συνέλαβεν ἰσχὴν βουνοῦ ὑψηλοῦ ὅτι ὕψωσεν ὡσπερ ἀετὸς νοσσιὰν αὐτοῦ ἐκεῖθεν καθελῶ σε **11** καὶ ἔσται ἡ Ἰδουμαία εἰς ἄβατον πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτήν συριεῖ **12** ὡσπερ κατεστράφη Σοδομα καὶ Γομορρα καὶ αἱ πάροιχοι αὐτῆς εἶπεν κύριος παντοκράτωρ οὐ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ ἄνθρωπος καὶ οὐ μὴ ἐνοικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου **13** ἰδοὺ ὡσπερ λέων ἀναβήσεται ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου εἰς τόπον Αἰθαμ ὅτι ταχὺ ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς καὶ τοὺς νεανίσκους ἐπ' αὐτήν ἐπιστήσατε ὅτι τίς ὡσπερ ἐγὼ καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι καὶ τίς οὗτος ποιμὴν ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου **14** διὰ τοῦτο ἀκούσατε βουλήν κυρίου ἣν ἐβουλεύσατο ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν καὶ λογισμὸν αὐτοῦ ὃν ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Θαιμαν ἐὰν μὴ συμψησῶσιν τὰ ἐλάχιστα τῶν προβάτων ἐὰν μὴ ἀβατωθῇ ἐπ' αὐτήν κατάλυσις αὐτῶν **15** ὅτι ἀπὸ φωνῆς πτώσεως αὐτῶν ἐσεῖσθη ἡ γῆ καὶ κραυγὴ σου ἐν θαλάσῃ ἠκούσθη **16** ἰδοὺ ὡσπερ ἀετὸς ὄψεται

καὶ ἔκτενεῖ τὰς πτέρυγας ἐπ' ὀχυρώματα αὐτῆς
καὶ ἔσται ἡ καρδία τῶν ἰσχυρῶν τῆς Ἰδουμαίας ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς καρδία γυναικὸς ὠδινούσης
17 τοῖς υἱοῖς Ἀμμων οὕτως εἶπεν κύριος μὴ υἱοὶ
οὐκ εἰσὶν ἐν Ἰσραὴλ ἢ παραλημφόμενος οὐκ
ἔστιν αὐτοῖς διὰ τί παρέλαβεν Μελχομ τὸν Γαδ
καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν ἐν πόλεσιν αὐτῶν ἐνοικήσει
18 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος
καὶ ἀκουτιῶ ἐπὶ Ραββαθ θόρυβον πολέμων
καὶ ἔσονται εἰς ἄβατον καὶ εἰς ἀπώλειαν καὶ
βωμοὶ αὐτῆς ἐν πυρὶ κατακαυθήσονται καὶ
παραλήμψεται Ἰσραὴλ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ 19
ἀλάλαξον Εσεβων ὅτι ὤλετο Γαι κεκράξατε
θυγατέρες Ραββαθ περιζώσασθε σάκκους καὶ
ἐπιλημπεύσαθε καὶ κόψασθε ἐπὶ Μελχομ ὅτι
ἐν ἀποικίᾳ βαδιεῖται οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ
ἄρχοντες αὐτοῦ ἅμα 20 τί ἀγαλλιάσῃ ἐν τοῖς
πεδίοις Ενακιμ θύγατερ Ἰταμίας ἡ πεποιοῦθα ἐπὶ
θησαυροῖς αὐτῆς ἡ λέγουσα τίς εἰσελεύσεται ἐπ'
ἐμέ 21 ἰδοὺ ἐγὼ φέρω φόβον ἐπὶ σέ εἶπεν κύριος
ἀπὸ πάσης τῆς περιόικου σου καὶ διασπαρήσῃ
ἕκαστος εἰς πρόσωπον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ
συνάγων 23 τῇ Κηδαρ βασιλίσει τῆς αὐλῆς ἦν
ἐπάταξεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος
οὕτως εἶπεν κύριος ἀνάστητε καὶ ἀνάβητε ἐπὶ
Κηδαρ καὶ πλήσατε τοὺς υἱοὺς Κεδεμ 24 σκηνὰς
αὐτῶν καὶ πρόβατα αὐτῶν λήμψονται ἱμάτια
αὐτῶν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ καμήλους
αὐτῶν λήμψονται ἑαυτοῖς καὶ καλέσατε ἐπ'
αὐτοὺς ἀπώλειαν κυκλόθεν 25 φεύγετε λίαν
βαθύνατε εἰς κάθισιν καθημένοι ἐν τῇ αὐλῇ
ὅτι ἐβουλεύσατο ἐφ' ὑμᾶς βασιλεὺς Βαβυλῶνος
βουλήν καὶ ἐλογίσατο ἐφ' ὑμᾶς λογισμόν 26
ἀνάστηθι καὶ ἀνάβηθι ἐπ' ἔθνος εὐσταθοῦν
καθημένον εἰς ἀναψυχὴν οἷς οὐκ εἰσὶν θύραι οὐ
βάλανοι οὐ μοχλοὶ μόνον καταλύουσιν 27 καὶ
ἔσονται κάμηλοι αὐτῶν εἰς προνομὴν καὶ πλῆθος
κτηνῶν αὐτῶν εἰς ἀπώλειαν καὶ λικμήσῃ αὐτοὺς
παντὶ πνεύματι κεκαρμένους πρὸ προσώπου

αὐτῶν ἐκ παντὸς πέραν αὐτῶν οἶσω τὴν τροπὴν
αὐτῶν εἶπεν κύριος 28 καὶ ἔσται ἡ αὐλὴ διατριβῆ
στρουθῶν καὶ ἄβατος ἕως αἰῶνος οὐ μὴ καθίσῃ
ἐκεῖ ἄνθρωπος καὶ οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς
ἀνθρώπου 29 τῇ Δαμασκῶ κατησχύνθη Ἡμαθ καὶ
Ἀρφαδ ὅτι ἤκουσαν ἀκοὴν πονηρὰν ἐξέστησαν
ἐθυμώθησαν ἀναπαύσασθαι οὐ μὴ δύνωνται 30
ἐξελύθη Δαμασκός ἀπεστράφη εἰς φυγὴν τρόμος
ἐπελάβετο αὐτῆς 31 πῶς οὐχὶ ἐγκατέλιπεν πόλιν
ἐμὴν κώμην ἡγάπησαν 32 διὰ τοῦτο πεσοῦνται
νεανίσκοι ἐν πλατείαις σου καὶ πάντες οἱ ἄνδρες
οἱ πολεμισταὶ σου πεσοῦνται φησὶν κύριος 33 καὶ
καύσω πῦρ ἐν τείχει Δαμασκοῦ καὶ καταφάγεται
ἄμφοδα υἱοῦ Ἀδερ

31 τῇ Μωαβ οὕτως εἶπεν κύριος οὐαὶ ἐπὶ Ναβαυ
ὅτι ὤλετο ἐλήμφθη Καριαθαίμ ἡσχύνθη
Ἀμαθ καὶ ἡττήθη 2 οὐκ ἔστιν ἔτι ἰατρεία Μωαβ
ἀγαυρίαμα ἐν Εσεβων ἐλογίσαντο ἐπ' αὐτὴν
κακὰ ἐκόψαμεν αὐτὴν ἀπὸ ἔθνους καὶ παῦσιν
παύσεται ὀπισθὲν σου βαδιεῖται μάχαιρα 3 ὅτι
φωνὴ κεκραγόντων ἐξ Ὠρωναιμ ὄλεθρος καὶ
σύντριμμα μέγα 4 συνετρίβη Μωαβ ἀναγγείλατε
εἰς Ζογορα 5 ὅτι ἐπλήσθη Ἀλαωθ ἐν κλαυθμῶ
ἀναβήσεται κλαίων ἐν ὁδῶ Ὠρωναιμ κραυγὴν
συντρίμματος ἠκούσατε 6 φεύγετε καὶ σώσατε
τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ ἔσεσθε ὡσπερ ὄνος ἄγριος
ἐν ἐρήμῳ 7 ἐπειδὴ ἐπεποιθεὶς ἐν ὀχυρώμασιν
σου καὶ σὺ συλλημφθήσῃ καὶ ἐξελεύσεται Χαμωσ
ἐν ἀποικίᾳ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ
ἅμα 8 καὶ ἤξει ὄλεθρος ἐπὶ πᾶσαν πόλιν καὶ
πόλις οὐ μὴ σωθῇ καὶ ἀπολεῖται ὁ αὐλῶν καὶ
ἐξολεθρευθήσεται ἡ πεδινὴ καθὼς εἶπεν κύριος
9 δότε σημεῖα τῇ Μωαβ ὅτι ἀφῆ ἀναφθήσεται
καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς εἰς ἄβατον ἔσονται
πόθεν ἔνοικος αὐτῇ 10 ἐπικατάρατος ὁ ποῖων τὰ
ἔργα κυρίου ἀμελῶς ἐξαίρων μάχαιραν αὐτοῦ
ἀφ' αἵματος 11 ἀνεπαύσατο Μωαβ ἐκ παιδαρίου
καὶ πεποιοῦσθε ἦν ἐπὶ τῇ δόξῃ αὐτοῦ οὐκ ἐνέχεεν
ἐξ ἀγγείου εἰς ἀγγεῖον καὶ εἰς ἀποικισμόν οὐκ

ῶχετο διὰ τοῦτο ἔστι γεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ
καὶ ὁσμὴ αὐτοῦ οὐκ ἐξέλιπεν **12** διὰ τοῦτο ἰδοὺ
ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ ἀποστελῶ
αὐτῷ κλίνοντας καὶ κλινούσιν αὐτὸν καὶ τὰ
σκεύη αὐτοῦ λεπτυνοῦσιν καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ
συγκόψουσιν **13** καὶ καταισχυνθήσεται Μωαβ
ἀπὸ Χαμῶς ὡσπερ κατησχύνθη οἶκος Ἰσραὴλ ἀπὸ
Βαιθιηλ ἐλπίδος αὐτῶν πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς
14 πῶς ἐρεῖτε ἰσχυροὶ ἔσμεν καὶ ἄνθρωπος
ἰσχύων εἰς τὰ πολεμικά **15** ὤλετο Μωαβ πόλις
αὐτοῦ καὶ ἐκλεκτοὶ νεανίσκοι αὐτοῦ κατέβησαν
εἰς σφαγὴν **16** ἐγγὺς ἡμέρα Μωαβ ἔλθειν καὶ
πονηρία αὐτοῦ ταχεῖα σφόδρα **17** κινήσατε αὐτῷ
πάντες κυκλόθεν αὐτοῦ πάντες εἰδότες ὄνομα
αὐτοῦ εἶπατε πῶς συνετρίβη βακτηρία εὐκλείης
ράβδος μεγαλώματος **18** κατάβηθι ἀπὸ δόξης καὶ
κάθισον ἐν ὑγρασίᾳ καθημένη Δαιβων ἐκτρίβητε
ὅτι ὤλετο Μωαβ ἀνέβη εἰς σὲ λυμαινόμενος
ὀχύρωμά σου **19** ἐφ' ὁδοῦ στήθι καὶ ἔπιδε
καθημένη ἐν Αρορη καὶ ἐρώτησον φεύγοντα καὶ
σφζόμενον καὶ εἰπὸν τί ἐγένετο **20** κατησχύνθη
Μωαβ ὅτι συνετρίβη ὀλόλυξον καὶ κέκραζον
ἀνάγγελον ἐν Αρνων ὅτι ὤλετο Μωαβ **21** καὶ
κρίσις ἔρχεται εἰς γῆν τοῦ Μισωρ ἐπὶ Χαιλων καὶ
ἐπὶ Ἰασσα καὶ ἐπὶ Μωφαθ **22** καὶ ἐπὶ Δαιβων καὶ
ἐπὶ Ναβου καὶ ἐπ' οἶκον Δεβλαθαιμ **23** καὶ ἐπὶ
Καριαθαιμ καὶ ἐπ' οἶκον Γαμωλ καὶ ἐπ' οἶκον
Μαων **24** καὶ ἐπὶ Καριωθ καὶ ἐπὶ Βοσορ καὶ
ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Μωαβ τὰς πόρρω καὶ τὰς
ἐγγύς **25** κατέαχθη κέρας Μωαβ καὶ τὸ ἐπίχειρον
αὐτοῦ συνετρίβη **26** μεθύσατε αὐτόν ὅτι ἐπὶ
κύριον ἐμεγαλύνθη καὶ ἐπικρούσει Μωαβ ἐν
χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔσται εἰς γέλωτα καὶ αὐτός **27**
καὶ εἰ μὴ εἰς γελοιασμόν ἦν σοι Ἰσραὴλ εἰ ἐν
κλοπαῖς σου εὐρέθη ὅτι ἐπολέμεις αὐτόν **28**
κατέλιπον τὰς πόλεις καὶ ᾤκησαν ἐν πέτραις οἱ
κατοικοῦντες Μωαβ ἐγενήθησαν ὡς περιστεραὶ
νοσσεύουσαι ἐν πέτραις στόματι βοθύνου **29**
ἤκουσα ὕβριν Μωαβ ὕβρισεν λίαν ὕβριν αὐτοῦ

καὶ ὑπερηφανίαν αὐτοῦ καὶ ὑψώθη ἡ καρδία
αὐτοῦ **30** ἐγὼ δὲ ἔγνω ἔργα αὐτοῦ οὐχὶ τὸ ἱκανὸν
αὐτοῦ οὐχ οὕτως ἐποίησεν **31** διὰ τοῦτο ἐπὶ Μωαβ
ὀλολύζετε πάντοθεν βοήσατε ἐπ' ἄνδρας Κιραδας
αὐχμοῦ **32** ὡς κλαυθμὸν Ἰαζηρ ἀποκλαύσομαί σοι
ἄμπελος Σεβημα κλήματά σου διήλθεν θάλασσαν
Ἰαζηρ ἠψαντο ἐπὶ ὀπώραν σου ἐπὶ τρυγηταῖς σου
ὄλεθρος ἐπέπεσεν **33** συνεψήσθη χαρμοσύνη καὶ
εὐφροσύνη ἐκ τῆς Μωαβίτιδος καὶ οἶνος ἦν ἐπὶ
ληνοῖς σου πρῶτὶ οὐκ ἐπάτησαν οὐδὲ δειλῆς οὐκ
ἐποίησαν αἰδαδ **34** ἀπὸ κραυγῆς Εσεβων ἕως
Ελεαλη αἱ πόλεις αὐτῶν ἔδωκαν φωνὴν αὐτῶν
ἀπὸ Ζογορ ἕως Ωρωναιμ καὶ Αγλαθ-σαλισια ὅτι
καὶ τὸ ὕδωρ Νεβριμ εἰς κατάκαυμα ἔσται **35** καὶ
ἀπολῶ τὸν Μωαβ φησὶν κύριος ἀναβαίνοντα ἐπὶ
βωμὸν καὶ θυμιῶντα θεοῖς αὐτοῦ **36** διὰ τοῦτο
καρδία μου Μωαβ ὡσπερ αὐλοὶ βομβήσουσιν
καρδία μου ἐπ' ἀνθρώπους Κιραδας ὡσπερ αὐλὸς
βομβήσει διὰ τοῦτο ἃ περιεποιήσατο ἀπώλετο
ἀπὸ ἀνθρώπου **37** πᾶσαν κεφαλὴν ἐν παντὶ τόπῳ
ξυρήσονται καὶ πᾶς πώγων ξυρηθήσεται καὶ
πᾶσαι χεῖρες κόψονται καὶ ἐπὶ πάσης ὀσφύος
σάκκος **38** καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δωματίων Μωαβ
καὶ ἐπὶ πλατείαις αὐτῆς ὅτι συνέτριψα τὸν Μωαβ
φησὶν κύριος ὡς ἀγγεῖον οὗ οὐκ ἔστιν χρεῖα
αὐτοῦ **39** πῶς κατήλλαξεν πῶς ἔστρεψεν νῶτον
Μωαβ ἠσχύνθη καὶ ἐγένετο Μωαβ εἰς γέλωτα
καὶ ἐγκότημα πᾶσιν τοῖς κύκλῳ αὐτῆς **40** ὅτι
οὕτως εἶπεν κύριος **41** ἐλήμφθη Ακκαριωθ καὶ τὰ
ὀχυρώματα συνελήμφθη **42** καὶ ἀπολεῖται Μωαβ
ἀπὸ ὄχλου ὅτι ἐπὶ τὸν κύριον ἐμεγαλύνθη **43**
παγὶς καὶ φόβος καὶ βόθυνος ἐπὶ σοὶ καθήμενος
Μωαβ **44** ὁ φεύγων ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου
ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βόθυνον καὶ ὁ ἀναβαίνων ἐκ
τοῦ βοθύνου συλλημφθήσεται ἐν τῇ παγίδι ὅτι
ἐπάξω ταῦτα ἐπὶ Μωαβ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως
αὐτῆς

32 **13** ὅσα ἐπροφήτευσεν Ἰερεμίας ἐπὶ πάντα τὰ
ἔθνη **15** οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ

λαβὲ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ ἀκράτου τούτου ἐκ χειρός μου καὶ ποτιεῖς πάντα τὰ ἔθνη πρὸς ἃ ἐγὼ ἀποστέλλω σε πρὸς αὐτούς **16** καὶ πίνονται καὶ ἐξεμοῦνται καὶ μανήσονται ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀνά μέσον αὐτῶν **17** καὶ ἔλαβον τὸ ποτήριον ἐκ χειρὸς κυρίου καὶ ἐπότισα τὰ ἔθνη πρὸς ἃ ἀπέστειλὲν με κύριος ἐπ' αὐτά **18** τὴν Ἱερουσαλημ καὶ τὰς πόλεις Ἰουδα καὶ βασιλεῖς Ἰουδα καὶ ἄρχοντας αὐτοῦ τοῦ θεῖναι αὐτὰς εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον καὶ εἰς συριγμὸν **19** καὶ τὸν Φαραω βασιλέα Αἰγύπτου καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ **20** καὶ πάντας τοὺς συμμίκτους αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς ἀλλοφύλων τὴν Ἀσκαλῶνα καὶ τὴν Γάζαν καὶ τὴν Ακκαρων καὶ τὸ ἐπίλοιπον Ἀζώτου **21** καὶ τὴν Ἰδουμαίαν καὶ τὴν Μωαβίτιν καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμων **22** καὶ πάντας βασιλεῖς Τύρου καὶ βασιλεῖς Σιδῶνος καὶ βασιλεῖς τοὺς ἐν τῷ πέραν τῆς θαλάσσης **23** καὶ τὴν Δαιδαν καὶ τὴν Θαιμαν καὶ τὴν Ρως καὶ πᾶν περικεκαρμένον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ **24** καὶ πάντας τοὺς συμμίκτους τοὺς καταλύοντας ἐν τῇ ἐρήμῳ **25** καὶ πάντας βασιλεῖς Αἰλαμ καὶ πάντας βασιλεῖς Περσῶν **26** καὶ πάντας βασιλεῖς ἀπὸ ἀπηλιώτου τοὺς πόρρω καὶ τοὺς ἐγγύς ἕκαστον πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ πάσας τὰς βασιλείας τὰς ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς **27** καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς οὕτως εἶπεν κύριος παντοκράτωρ πίετε καὶ μεθύσθητε καὶ ἐξεμέσατε καὶ πεσεῖσθε καὶ οὐ μὴ ἀναστήτε ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀνά μέσον ὑμῶν **28** καὶ ἔσται ὅταν μὴ βούλωνται δέξασθαι τὸ ποτήριον ἐκ τῆς χειρὸς σου ὥστε πιεῖν καὶ ἔρεῖς οὕτως εἶπεν κύριος πίνοντες πίεσθε **29** ὅτι ἐν πόλει ἐν ἧ ὠνομάσθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτήν ἐγὼ ἄρχομαι κακῶσαι καὶ ὑμεῖς καθάρσει οὐ μὴ καθαρισθῆτε ὅτι μάχαιραν ἐγὼ καλῶ ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς **30** καὶ σὺ προφητεύσεις ἐπ' αὐτούς τοὺς λόγους τούτους

καὶ ἔρεῖς κύριος ἀφ' ὑψηλοῦ χρηματιεῖ ἀπὸ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ δώσει φωνὴν αὐτοῦ λόγον χρηματιεῖ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ καὶ αἰδαδ ὥσπερ τρυγῶντες ἀποκριθήσονται καὶ ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ τὴν γῆν **31** ἠκεῖ ὄλεθρος ἐπὶ μέρος τῆς γῆς ὅτι κρίσις τῷ κυρίῳ ἐν τοῖς ἔθνεσιν κρίνεται αὐτὸς πρὸς πᾶσαν σάρκα οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐδόθησαν εἰς μάχαιραν λέγει κύριος **32** οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ κακὰ ἔρχεται ἀπὸ ἔθνους ἐπὶ ἔθνος καὶ λαῖλαψ μεγάλη ἐκπορευέται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς **33** καὶ ἔσονται τραυματῖαι ὑπὸ κυρίου ἐν ἡμέρᾳ κυρίου ἐκ μέρους τῆς γῆς καὶ ἕως εἰς μέρος τῆς γῆς οὐ μὴ κατορυγῶσιν εἰς κόπρια ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται **34** ἀλαλάξατε ποιμένες καὶ κεκράξατε καὶ κόπτεσθε οἱ κριοὶ τῶν προβάτων ὅτι ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ὑμῶν εἰς σφαγὴν καὶ πεσεῖσθε ὥσπερ οἱ κριοὶ οἱ ἐκλεκτοὶ **35** καὶ ἀπολεῖται φυγὴ ἀπὸ τῶν ποιμένων καὶ σωτηρία ἀπὸ τῶν κριῶν τῶν προβάτων **36** φωνὴ κραυγῆς τῶν ποιμένων καὶ ἀλαλαγμὸς τῶν προβάτων καὶ τῶν κριῶν ὅτι ὠλέθρευσεν κύριος τὰ βοσκήματα αὐτῶν **37** καὶ παύσεται τὰ κατάλοιπα τῆς εἰρήνης ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ μου **38** ἐγκατέλιπεν ὥσπερ λέων κατάλυμα αὐτοῦ ὅτι ἐγενήθη ἡ γῆ αὐτῶν εἰς ἄβατον ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας τῆς μεγάλης

33 ἐν ἀρχῇ βασιλέως Ἰωακίμ υἱοῦ Ἰωσῖα ἐγενήθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ κυρίου **2** οὕτως εἶπεν κύριος στήθι ἐν αὐτῇ οἴκου κυρίου καὶ χρηματιεῖς ἅπασιν τοῖς Ἰουδαίοις καὶ πᾶσιν τοῖς ἐρχομένοις προσκυνεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου ἅπαντας τοὺς λόγους οὓς συνέταξά σοι αὐτοῖς χρηματίσαι μὴ ἀφέλης ῥῆμα **3** ἴσως ἀκούσονται καὶ ἀποστραφήσονται ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ παύσομαι ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐγὼ λογίζομαι τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς ἔνεκεν τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν **4** καὶ ἔρεῖς οὕτως εἶπεν κύριος ἐὰν μὴ ἀκούσητέ μου τοῦ πορευέσθαι ἐν τοῖς νομίμοις μου οἷς

ἔδωκα κατὰ πρόσωπον ὑμῶν 5 εἰσακούειν τῶν λόγων τῶν παίδων μου τῶν προφητῶν οὓς ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς ὄρθρου καὶ ἀπέστειλα καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου 6 καὶ δώσω τὸν οἶκον τοῦτον ὡσπερ Σηλωμ καὶ τὴν πόλιν δώσω εἰς κατάραν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν πάσης τῆς γῆς 7 καὶ ἤκουσαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἱερεμίου λαλοῦντος τοὺς λόγους τούτους ἐν οἴκῳ κυρίου 8 καὶ ἐγένετο Ἱερεμίου παυσαμένου λαλοῦντος πάντα ἃ συνέταξεν αὐτῷ κύριος λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ καὶ συνελάβοσαν αὐτὸν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς λέγων θανάτῳ ἀποθανῆ 9 ὅτι ἐπροφήτευσας τῷ ὀνόματι κυρίου λέγων ὡσπερ Σηλωμ ἔσται ὁ οἶκος οὗτος καὶ ἡ πόλις αὕτη ἐρημωθήσεται ἀπὸ κατοικούντων καὶ ἐξεκκλησιάσθη πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἱερεμیان ἐν οἴκῳ κυρίου 10 καὶ ἤκουσαν οἱ ἄρχοντες Ἰουδα τὸν λόγον τοῦτον καὶ ἀνέβησαν ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως εἰς οἶκον κυρίου καὶ ἐκάθισαν ἐν προθύροις πύλης κυρίου τῆς καινῆς 11 καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ παντὶ τῷ λαῷ κρίσις θανάτου τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ ὅτι ἐπροφήτευσεν κατὰ τῆς πόλεως ταύτης καθὼς ἠκούσατε ἐν τοῖς ὡσὶν ὑμῶν 12 καὶ εἶπεν Ἱερεμίας πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ παντὶ τῷ λαῷ λέγων κύριος ἀπέστειλὲν με προφητεῦσαι ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην πάντας τοὺς λόγους τούτους οὓς ἠκούσατε 13 καὶ νῦν βελτίους ποιήσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου καὶ παύσεται κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς 14 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν χερσὶν ὑμῶν ποιήσατέ μοι ὡς συμφέρει καὶ ὡς βέλτιον ὑμῖν 15 ἀλλ' ἢ γνόντες γνώσεσθε ὅτι εἰ ἀναιρεῖτέ με αἷμα ἀθῶων δίδοτε ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἀπέσταλκέν με κύριος πρὸς ὑμᾶς λαλῆσαι εἰς τὰ ῥῆματα ὑμῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους 16 καὶ εἶπαν οἱ ἄρχοντες

καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφήτας οὐκ ἔστιν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ κρίσις θανάτου ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐλάλησεν πρὸς ἡμᾶς 17 καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες τῶν πρεσβυτέρων τῆς γῆς καὶ εἶπαν πάση τῇ συναγωγῇ τοῦ λαοῦ 18 Μιχαίας ὁ Μωραθίτης ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις Εζεκιου βασιλέως Ἰουδα καὶ εἶπεν παντὶ τῷ λαῷ Ἰουδα οὕτως εἶπεν κύριος Σιων ὡς ἀγρὸς ἀροτριάθησεται καὶ Ἱερουσαλημ εἰς ἄβατον ἔσται καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου εἰς ἄλσος δρυμοῦ 19 μὴ ἀνελὼν ἀνεῖλεν αὐτὸν Εζεκιᾶς καὶ πᾶς Ἰουδα οὐχὶ ὅτι ἐφοβήθησαν τὸν κύριον καὶ ὅτι ἐδεήθησαν τοῦ προσώπου κυρίου καὶ ἐπαύσατο κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐπ' αὐτούς καὶ ἡμεῖς ἐποιήσαμεν κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχὰς ἡμῶν 20 καὶ ἄνθρωπος ἦν προφητεύων τῷ ὀνόματι κυρίου Ουριας υἱὸς Σαμαίου ἐκ Καριαθιαρὶμ καὶ ἐπροφήτευσεν περὶ τῆς γῆς ταύτης κατὰ πάντας τοὺς λόγους Ἱερεμίου 21 καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακὶμ καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ ἐζήτησαν ἀποκτεῖναι αὐτόν καὶ ἤκουσεν Ουριας καὶ εἰσηλθεν εἰς Αἴγυπτον 22 καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἄνδρας εἰς Αἴγυπτον 23 καὶ ἐξηγάγασαν αὐτὸν ἐκεῖθεν καὶ εἰσηγάγασαν αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἐπάταξεν αὐτόν ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἔρριψεν αὐτόν εἰς τὸ μνήμα υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ 24 πλὴν χεὶρ Ἀχικαμ υἱοῦ Σαφαν ἦν μετὰ Ἱερεμίου τοῦ μὴ παραδοῦναι αὐτόν εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτόν

34 2 οὕτως εἶπεν κύριος ποίησον δεσμούς καὶ κλοιούς καὶ περίθου περὶ τὸν τράχηλό σου 3 καὶ ἀποστελεῖς αὐτούς πρὸς βασιλέα Ἰδουμαίας καὶ πρὸς βασιλέα Μωαβ καὶ πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμων καὶ πρὸς βασιλέα Τύρου καὶ πρὸς βασιλέα Σιδῶνος ἐν χερσὶν ἀγγέλων αὐτῶν τῶν ἐρχομένων εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν εἰς Ἱερουσαλημ πρὸς Σεδεκιαν βασιλέα Ἰουδα 4 καὶ συντάξεις αὐτοῖς πρὸς τοὺς κυρίους αὐτῶν

εἰπεῖν οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τοὺς κυρίου ὑμῶν **5** ὅτι ἐγὼ ἐποίησα τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύι μου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῷ ἐπιχειρῶ μου τῷ ὑψηλῷ καὶ δώσω αὐτὴν ᾧ ἂν δόξῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου **6** ἔδωκα τὴν γῆν τῷ Ναβουχοδονοσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος δουλεύειν αὐτῷ καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ ἐργάζεσθαι αὐτῷ **8** καὶ τὸ ἔθνος καὶ ἡ βασιλεία ὅσοι ἂν μὴ ἐμβάλωσιν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος ἐν μαχαίρα καὶ ἐν λιμῷ ἐπισκέψομαι αὐτούς εἶπεν κύριος ἕως ἐκλίπωσιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ **9** καὶ ὑμεῖς μὴ ἀκούετε τῶν ψευδοπροφητῶν ὑμῶν καὶ τῶν μαντευομένων ὑμῖν καὶ τῶν ἐνυπνιαζομένων ὑμῖν καὶ τῶν οἰωνισμάτων ὑμῶν καὶ τῶν φαρμακῶν ὑμῶν τῶν λεγόντων οὐ μὴ ἐργάσηθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος **10** ὅτι ψευδῆ αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν πρὸς τὸ μακρῦναι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν **11** καὶ τὸ ἔθνος ὃ ἂν εἰσαγάγῃ τὸν τράχηλον αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ ἐργάσεται αὐτῷ καὶ καταλείψω αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ καὶ ἐργᾶται αὐτῷ καὶ ἐνοικήσει ἐν αὐτῇ **12** καὶ πρὸς Σεδεκιαν βασιλέα Ἰουδα ἐλάλησα κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους λέγων εἰσαγάγετε τὸν τράχηλον ὑμῶν **14** καὶ ἐργάσαθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν **15** ὅτι οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς φησὶν κύριος καὶ προφητεύουσιν τῷ ὀνόματί μου ἐπ' ἀδίκῳ πρὸς τὸ ἀπολέσαι ὑμᾶς καὶ ἀπολεισθε ὑμεῖς καὶ οἱ προφῆται ὑμῶν οἱ προφητεύοντες ὑμῖν ἐπ' ἀδίκῳ ψευδῆ **16** ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἐλάλησα λέγων οὕτως εἶπεν κύριος μὴ ἀκούετε τῶν λόγων τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ὑμῖν λεγόντων ἰδοὺ σκευὴ οἴκου κυρίου ἐπιστρέψει ἐκ Βαβυλῶνος ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς **18** εἰ προφῆταί εἰσιν καὶ εἰ ἔστιν λόγος κυρίου ἐν αὐτοῖς ἀπαντησάτωσάν μοι **19** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος καὶ τῶν ἐπιλοίπων σκευῶν **20** ὧν

οὐκ ἔλαβεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ὅτε ἀπόκισεν τὸν Ἰεχονιαν ἐξ Ἱερουσαλὴμ **22** εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσεται λέγει κύριος

35 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει Σεδεκία βασιλέως Ἰουδα ἐν μηνὶ τῷ πέμπτῳ εἶπέν μοι Ἀνανίας υἱὸς Ἀζωρ ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ἀπὸ Γαβαων ἐν οἴκῳ κυρίου κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ λέγων **2** οὕτως εἶπεν κύριος συνέτριψα τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος **3** ἔτι δύο ἔτη ἡμερῶν ἐγὼ ἀποστρέψω εἰς τὸν τόπον τοῦτον τὰ σκευὴ οἴκου κυρίου **4** καὶ Ἰεχονιαν καὶ τὴν ἀποικίαν Ἰουδα ὅτι συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος **5** καὶ εἶπεν Ἰερεμίας πρὸς Ἀνανιαν κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων τῶν ἐστηκότων ἐν οἴκῳ κυρίου **6** καὶ εἶπεν Ἰερεμίας ἀληθῶς οὕτω ποιήσαι κύριος στήσαι τὸν λόγον σου ὃν σὺ προφητεύεις τοῦ ἐπιστρέψαι τὰ σκευὴ οἴκου κυρίου καὶ πᾶσαν τὴν ἀποικίαν ἐκ Βαβυλῶνος εἰς τὸν τόπον τοῦτον **7** πλὴν ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐγὼ λέγω εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν καὶ εἰς τὰ ὦτα παντὸς τοῦ λαοῦ **8** οἱ προφῆται οἱ γεγονότες πρότεροί μου καὶ πρότεροι ὑμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἐπροφήτευσαν ἐπὶ γῆς πολλῆς καὶ ἐπὶ βασιλείας μεγάλας εἰς πόλεμον **9** ὁ προφῆτης ὁ προφητεύσας εἰς εἰρήνην ἐλθόντος τοῦ λόγου γνώσκονται τὸν προφῆτην ὃν ἀπέστειλεν αὐτοῖς κύριος ἐν πίστει **10** καὶ ἔλαβεν Ἀνανίας ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου Ἰερεμίου καὶ συνέτριψεν αὐτούς **11** καὶ εἶπεν Ἀνανίας κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ λέγων οὕτως εἶπεν κύριος οὕτως συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος ἀπὸ τραχήλων πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ ὄχρητο Ἰερεμίας εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ **12** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν μετὰ τὸ συντρίψαι Ἀνανιαν τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ λέγων **13** βάδιζε καὶ εἰπὸν πρὸς Ἀνανιαν λέγων οὕτως εἶπεν κύριος κλοιοὺς

ξύλινους συνέτριψας καὶ ποιήσω ἀντ' αὐτῶν κλοιούς σιδηροῦς **14** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος ζυγὸν σιδηροῦν ἔθηκα ἐπὶ τὸν τράχηλον πάντων τῶν ἐθνῶν ἐργάζεσθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος **15** καὶ εἶπεν Ιερεμίας τῷ Ἀνανια οὐκ ἀπέσταλκέν σε κύριος καὶ πεποιθέναι ἐποίησας τὸν λαὸν τοῦτον ἐπ' ἀδίκῳ **16** διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ ἀποθανῆ **17** καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ

36 καὶ οὗτοι οἱ λόγοι τῆς βίβλου οὓς ἀπέστειλεν Ιερεμίας ἐξ Ἱερουσαλημ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἀποικίας καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφήτας ἐπιστολὴν εἰς Βαβυλῶνα τῇ ἀποικίᾳ καὶ πρὸς ἅπαντα τὸν λαὸν **2** ὕστερον ἐξεληθόντος Ἰεχονίου τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλείσης καὶ τῶν εὐνούχων καὶ παντὸς ἐλευθέρου καὶ δεσμώτου καὶ τεχνίτου ἐξ Ἱερουσαλημ **3** ἐν χειρὶ Ἐλεασα υἱοῦ Σαφαν καὶ Γαμαριου υἱοῦ Χελκίου ὃν ἀπέστειλεν Σεδεκίας βασιλεὺς Ἰουδα πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα λέγων **4** οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν ἀποικίαν ἣν ἀπώκισα ἀπὸ Ἱερουσαλημ **5** οἰκοδομήσατε οἴκους καὶ κατοικήσατε καὶ φυτεύσατε παραδείσους καὶ φάγετε τοὺς καρποὺς αὐτῶν **6** καὶ λάβετε γυναῖκας καὶ τεκνοποιήσατε υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ λάβετε τοὺς υἱοὺς ὑμῶν γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν ἀνδράσιν δότε καὶ πληθύνεσθε καὶ μὴ σμικρυνθῆτε **7** καὶ ζητήσατε εἰς εἰρήνην τῆς γῆς εἰς ἣν ἀπώκισα ὑμᾶς ἐκεῖ καὶ προσεύξασθε περὶ αὐτῶν πρὸς κύριον ὅτι ἐν εἰρήνῃ αὐτῆς ἔσται εἰρήνη ὑμῖν **8** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ ψευδοπροφῆται οἱ ἐν ὑμῖν καὶ μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ μάντιες ὑμῶν καὶ μὴ ἀκούετε εἰς τὰ ἐνύπνια ὑμῶν ἃ ὑμεῖς ἐνυπνιάζεσθε **9** ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου καὶ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς **10** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος ὅταν

μέλλῃ πληροῦσθαι Βαβυλῶνι ἑβδομήκοντα ἔτη ἐπισκέψομαι ὑμᾶς καὶ ἐπιστήσω τοὺς λόγους μου ἐφ' ὑμᾶς τοῦ τὸν λαὸν ὑμῶν ἀποστρέψαι εἰς τὸν τόπον τοῦτον **11** καὶ λογιῶμαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμὸν εἰρήνης καὶ οὐ κακὰ τοῦ δοῦναι ὑμῖν ταῦτα **12** καὶ προσεύξασθε πρὸς με καὶ εἰσακούσομαι ὑμῶν **13** καὶ ἐκζητήσατέ με καὶ εὐρήσετέ με ὅτι ζητήσετέ με ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν **14** καὶ ἐπιφανοῦμαι ὑμῖν **15** ὅτι εἶπατε κατέστησεν ἡμῖν κύριος προφῆτας ἐν Βαβυλῶνι **21** οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ Ἀχιαβ καὶ ἐπὶ Σεδεκίαν ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτοὺς εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ πατάξει αὐτοὺς κατ' ὄφθαλμούς ὑμῶν **22** καὶ λήμψονται ἀπ' αὐτῶν κατάραν ἐν πάσῃ τῇ ἀποικίᾳ Ἰουδα ἐν Βαβυλῶνι λέγοντες ποιήσαι σε κύριος ὡς Σεδεκίαν ἐποίησεν καὶ ὡς Ἀχιαβ οὓς ἀπετηγάνισεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν πυρὶ **23** δι' ἣν ἐποίησαν ἀνομίαν ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐμοιχῶντο τὰς γυναῖκας τῶν πολιτῶν αὐτῶν καὶ λόγον ἐχρημάτισαν ἐν τῷ ὀνόματί μου ὃν οὐ συνέταξα αὐτοῖς καὶ ἐγὼ μάρτυς φησὶν κύριος **24** καὶ πρὸς Σαμαίαν τὸν Νελαμίτην ἐρεῖς **25** οὐκ ἀπέστειλά σε τῷ ὀνόματί μου καὶ πρὸς Σοφονίαν υἱὸν Μασαίου τὸν ἱερέα εἰπέ **26** κύριος ἔδωκέν σε εἰς ἱερέα ἀντὶ Ἰωδαε τοῦ ἱερέως γενέσθαι ἐπιστάτην ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου παντὶ ἀνθρώπῳ προφητεύοντι καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ μαινομένῳ καὶ δώσεις αὐτὸν εἰς τὸ ἀπόκλεισμα καὶ εἰς τὸν καταρράκτην **27** καὶ νῦν διὰ τί συνελθοῦσθε Ιερεμίαν τὸν ἐξ Ἀναθωθ τὸν προφητεύσαντα ὑμῖν **28** οὐ διὰ τοῦτο ἀπέστειλεν πρὸς ὑμᾶς εἰς Βαβυλῶνα λέγων μακρὰν ἔστιν οἰκοδομήσατε οἰκίας καὶ κατοικήσατε καὶ φυτεύσατε κήπους καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν **29** καὶ ἀνέγνω Σοφονίας τὸ βιβλίον εἰς τὰ ὄματα Ιερεμίου **30** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμίαν λέγων **31** ἀπόστειλον πρὸς τὴν ἀποικίαν λέγων οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ Σαμαίαν τὸν Νελαμίτην ἐπειδὴ ἐπροφήτευσεν ὑμῖν Σαμαίας καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτόν καὶ

πεποιθέναι ἐποίησεν ὑμᾶς ἐπ' ἀδίκους **32** διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπὶ Σαμαϊαν καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν μέσῳ ὑμῶν τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐγὼ ποιήσω ὑμῖν οὐκ ὄψονται

37 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμῖαν παρὰ κυρίου εἶπεῖν **2** οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ λέγων γράψον πάντας τοὺς λόγους οὓς ἐχηρήματισα πρὸς σέ ἐπὶ βιβλίου **3** ὅτι ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν λαοῦ μου Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα εἶπεν κύριος καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ κυριεύσουσιν αὐτῆς **4** καὶ οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα **5** οὕτως εἶπεν κύριος φωνὴν φόβου ἀκούσεσθε φόβος καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη **6** ἐρωτήσατε καὶ ἴδετε εἰ ἔτεκεν ἄρσεν καὶ περὶ φόβου ἐν ᾧ καθέξουσιν ὄσφυν καὶ σωτηρίαν διότι ἐώρακα πάντα ἄνθρωπον καὶ αἰ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ἐστράφησαν πρόσωπα εἰς ἴκτερον **7** ἐγενήθη ὅτι μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη καὶ οὐκ ἔστιν τοιαύτη καὶ χρόνος στενός ἐστιν τῷ Ἰακωβ καὶ ἀπὸ τούτου σωθήσεται **8** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἶπεν κύριος συντρίψω τὸν ζυγὸν ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτῶν καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διαρρήξω καὶ οὐκ ἐργῶνται αὐτοὶ ἔτι ἄλλοτρίοις **9** καὶ ἐργῶνται τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν καὶ τὸν Δαυὶδ βασιλέα αὐτῶν ἀναστήσω αὐτοῖς **12** οὕτως εἶπεν κύριος ἀνέστησα σύντριμμα ἀληγρὰ ἡ πληγὴ σου **13** οὐκ ἔστιν κρίνων κρίσιν σου εἰς ἀληγρὸν ἰατρεύθης ὠφέλεια οὐκ ἔστιν σοι **14** πάντες οἱ φίλοι σου ἐπελάθοντό σου οὐ μὴ ἐπερωτήσουσιν ὅτι πληγὴν ἐχθροῦ ἔπαισά σε παιδείαν στερεάν ἐπὶ πᾶσαν ἀδικίαν σου ἐπλήθυναν αἱ ἁμαρτίαι σου **16** διὰ τοῦτο πάντες οἱ ἔσθοντές σε βρωθήσονται καὶ πάντες οἱ ἐχθροί σου κρέας αὐτῶν πᾶν ἔδονται ἐπὶ πλῆθος ἀδικιῶν σου ἐπληθύνθησαν αἱ ἁμαρτίαι σου ἐποίησαν ταῦτά σοι καὶ ἔσονται οἱ διαφοροῦντές σε εἰς

διαφορήματα καὶ πάντας τοὺς προνομεύοντάς σε δώσω εἰς προνομίην **17** ὅτι ἀνάξω τὸ ἴαμά σου ἀπὸ πληγῆς ὀδυνηρᾶς ἰατρεύσω σε φησὶν κύριος ὅτι ἐσπαρμένη ἐκλήθης θήρευμα ὑμῶν ἔστιν ὅτι ζητῶν οὐκ ἔστιν αὐτὴν **18** οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν Ἰακωβ καὶ αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ ἐλεήσω καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις ἐπὶ τὸ ὕψος αὐτῆς καὶ ὁ ναὸς κατὰ τὸ κρίμα αὐτοῦ καθεδεῖται **19** καὶ ἐξελεύσονται ἀπ' αὐτῶν ἄδοντες καὶ φωνὴ παιζόντων καὶ πλεονάσω αὐτούς καὶ οὐ μὴ ἐλαττωθῶσιν **20** καὶ εἰσελεύσονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς τὸ πρότερον καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν μου ὀρθωθήσεται καὶ ἐπισκέψομαι τοὺς θλίβοντας αὐτούς **21** καὶ ἔσονται ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς καὶ ὁ ἄρχων αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται καὶ συναΐξω αὐτούς καὶ ἀποστρέψουσιν πρὸς με ὅτι τίς ἐστιν οὗτος ὃς ἔδωκεν τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἀποστρέψαι πρὸς με φησὶν κύριος **23** ὅτι ὀργὴ κυρίου ἐξῆλθεν θυμῶδης ἐξῆλθεν ὀργὴ στρεφομένη ἐπ' ἀσεβεῖς ἦξει **24** οὐ μὴ ἀποστραφῆ ὀργὴ θυμοῦ κυρίου ἕως ποιήσῃ καὶ ἕως καταστήσῃ ἐγχείρημα καρδίας αὐτοῦ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν γνώσεσθε αὐτά

38 ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ εἶπεν κύριος ἔσομαι εἰς θεὸν τῷ γένει Ἰσραὴλ καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν **2** οὕτως εἶπεν κύριος εὖρον θερμὸν ἐν ἐρήμῳ μετὰ ὀλωλότων ἐν μαχαίρᾳ βαδίσατε καὶ μὴ ὀλέσητε τὸν Ἰσραὴλ **3** κύριος πόρρωθεν ὤφθη αὐτῷ ἀγάπησιν αἰώνιαν ἠγάπησά σε διὰ τοῦτο εἴλκυσά σε εἰς οἰκτίρημα **4** ἔτι οἰκοδομήσω σε καὶ οἰκοδομηθήσῃ παρθένος Ἰσραὴλ ἔτι λήμψη τύμπανόν σου καὶ ἐξελεύσῃ μετὰ συναγωγῆς παιζόντων **5** ἔτι φυτεύσατε ἀμπελῶνας ἐν ὄρεσιν Σαμαρείας φυτεύσατε καὶ αἰνέσατε **6** ὅτι ἔστιν ἡμέρα κλήσεως ἀπολογουμένων ἐν ὄρεσιν Ἐφραιμ ἀνάστητε καὶ ἀνάβητε εἰς Σιων πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν **7** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος τῷ Ἰακωβ εὐφράνθητε καὶ χρεμετίσατε

ἐπὶ κεφαλὴν ἔθνων ἀκουστὰ ποιήσατε καὶ αἰνέσατε εἶπατε ἕσσω ἐν κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸ κατάλοιπον τοῦ Ἰσραὴλ 8 ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω αὐτοὺς ἀπὸ βορρᾶ καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ἐν ἑορτῇ φασεκ καὶ τεκνοποίησιν ὄχλον πολὺν καὶ ἀποστρέψουσιν ὧδε 9 ἐν κλαυθμῷ ἐξήλθον καὶ ἐν παρακλήσει ἀνάξω αὐτοὺς ἀλύζων ἐπὶ διώρυγας ὑδάτων ἐν ὁδῷ ὀρθῇ καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσιν ἐν αὐτῇ ὅτι ἐγενόμην τῷ Ἰσραὴλ εἰς πατέρα καὶ Εφραιμ πρωτότοκός μου ἔστιν 10 ἀκούσατε λόγον κυρίου ἔθνη καὶ ἀναγγείλατε εἰς νῆσους τὰς μακρότερον εἶπατε ὁ λικμήσας τὸν Ἰσραὴλ συνάξει αὐτὸν καὶ φυλάξει αὐτὸν ὡς ὁ βόσκων τὸ ποίμνιον αὐτοῦ 11 ὅτι ἐλυτρώσατο κύριος τὸν Ἰακωβ ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ 12 καὶ ἤξουσιν καὶ εὐφρανθήσονται ἐν τῷ ὄρει Σιων καὶ ἤξουσιν ἐπ' ἀγαθὰ κυρίου ἐπὶ γῆν σίτου καὶ οἴνου καὶ καρπῶν καὶ κτηνῶν καὶ προβάτων καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτῶν ὡσπερ ζύλον ἕγκαρπον καὶ οὐ πεινάσουσιν ἔτι 13 τότε χαρήσονται παρθένοι ἐν συναγωγῇ νεανίσκων καὶ πρεσβῦται χαρήσονται καὶ στρέψω τὸ πένθος αὐτῶν εἰς χαρμονὴν καὶ ποιήσω αὐτοὺς εὐφραينوμένους 14 μεγαλυνῶ καὶ μεθύσω τὴν ψυχὴν τῶν ἱερέων υἱῶν Λευὶ καὶ ὁ λαός μου τῶν ἀγαθῶν μου ἐμπλησθήσεται 15 οὕτως εἶπεν κύριος φωνῇ ἐν Ραμα ἠκούσθη θρήνου καὶ κλαυθμοῦ καὶ ὄδυρμοῦ Ραχηλ ἀποκλειομένη οὐκ ἤθελεν παύσασθαι ἐπὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς ὅτι οὐκ εἰσὶν 16 οὕτως εἶπεν κύριος διαλιπέτω ἡ φωνὴ σου ἀπὸ κλαυθμοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀπὸ δακρῶν σου ὅτι ἔστιν μισθὸς τοῖς σοῖς ἔργοις καὶ ἐπιστρέψουσιν ἐκ γῆς ἐχθρῶν 17 μόνιμον τοῖς σοῖς τέκνοις 18 ἀκοὴν ἤκουσα Εφραιμ ὄδυρομένου ἐπαίδευσάς με καὶ ἐπαιδεύθην ἐγὼ ὡσπερ μόσχος οὐκ ἐδιδάχθην ἐπίστρεψόν με καὶ ἐπιστρέψω ὅτι σὺ κύριος ὁ θεός μου 19 ὅτι ὕστερον αἰχμαλωσίας μου μετενόησα καὶ ὕστερον τοῦ γνῶναί με ἐστέναξα

ἐφ' ἡμέρας αἰσχύνης καὶ ὑπέδειξά σοι ὅτι ἔλαβον ὀνειδισμόν ἐκ νεότητός μου 20 υἱὸς ἀγαπητός Εφραιμ ἐμοὶ παιδίον ἐντρυφῶν ὅτι ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι μου ἐν αὐτῷ μνεῖα μνησθήσομαι αὐτοῦ διὰ τοῦτο ἔσπευσα ἐπ' αὐτῷ ἐλεῶν ἐλεήσω αὐτὸν φησὶν κύριος 21 στήσων σεαυτὴν Σιων ποιήσων τιμωρίαν δὸς καρδίαν σου εἰς τοὺς ὠμούς ὁδὸν ἣν ἐπορεύθης ἀποστράφητι παρθένος Ἰσραὴλ ἀποστράφητι εἰς τὰς πόλεις σου πενθοῦσα 22 ἕως πότε ἀποστρέψεις θυγάτηρ ἠτιμωμένη ὅτι ἔκτισεν κύριος σωτηρίαν εἰς καταφύτευσιν καινὴν ἐν σωτηρίᾳ περιελεύσονται ἄνθρωποι 23 οὕτως εἶπεν κύριος ἔτι ἐροῦσιν τὸν λόγον τοῦτον ἐν γῇ Ἰουδα καὶ ἐν πόλεσιν αὐτοῦ ὅταν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ εὐλογημένος κύριος ἐπὶ δίκαιον ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ 24 καὶ ἐνοικοῦντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ ἅμα γεωργῶ καὶ ἀρθήσεται ἐν ποιμνίῳ 25 ὅτι ἐμέθυσα πᾶσαν ψυχὴν διψῶσαν καὶ πᾶσαν ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησα 26 διὰ τοῦτο ἐξηγέρθην καὶ εἶδον καὶ ὁ ὕπνος μου ἠδύς μοι ἐγενήθη 27 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ σπερῶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἰουδαν σπέρμα ἀνθρώπου καὶ σπέρμα κτήνους 28 καὶ ἔσται ὡσπερ ἐργηγόρου ἐπ' αὐτοὺς καθαιρεῖν καὶ κακοῦν οὕτως γρηγορήσω ἐπ' αὐτοὺς τοῦ οἰκοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν φησὶν κύριος 29 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐ μὴ εἴπωσιν οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἠμωδίασαν 30 ἀλλ' ἡ ἕκαστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἀμαρτίᾳ ἀποθανεῖται καὶ τοῦ φαγόντος τὸν ὄμφακα αἰμωδιάσουσιν οἱ ὀδόντες αὐτοῦ 31 ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ καὶ τῷ οἴκῳ Ἰουδα διαθήκην καινὴν 32 οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν διεθέμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου καὶ ἐγὼ ἠμέλησα

αὐτῶν φησὶν κύριος **33** ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας φησὶν κύριος διδοὺς δώσω νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν γράψω αὐτούς καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν **34** καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ λέγων γνῶθι τὸν κύριον ὅτι πάντες εἰδήσουσιν με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἕως μεγάλου αὐτῶν ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι **35** ἔὰν ὑψωθῇ ὁ οὐρανὸς εἰς τὸ μετέωρον φησὶν κύριος καὶ ἔὰν ταπεινωθῇ τὸ ἔδαφος τῆς γῆς κάτω καὶ ἐγὼ οὐκ ἀποδοκιμῶ τὸ γένος Ἰσραὴλ φησὶν κύριος περὶ πάντων ὧν ἐποίησαν **36** οὕτως εἶπεν κύριος ὁ δοὺς τὸν ἥλιον εἰς φῶς τῆς ἡμέρας σελήνην καὶ ἀστέρας εἰς φῶς τῆς νυκτός καὶ κραυγὴν ἐν θαλάσῃ καὶ ἐβόμβησεν τὰ κύματα αὐτῆς κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ **37** ἔὰν παύσωνται οἱ νόμοι οὗτοι ἀπὸ προσώπου μου φησὶν κύριος καὶ τὸ γένος Ἰσραὴλ παύσεται γενέσθαι ἔθνος κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας **38** ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις τῷ κυρίῳ ἀπὸ πύργου Ἀναμεηλ ἕως πύλης τῆς γωνίας **39** καὶ ἐξελεύσεται ἡ διαμέτρησις αὐτῆς ἀπέναντι αὐτῶν ἕως βουνῶν Γαρηβ καὶ περικυκλωθήσεται κύκλῳ ἕξ ἐκλεκτῶν λίθων **40** καὶ πάντες ασαρημῶθ ἕως ναχαλ Κεδρων ἕως γωνίας πύλης ἵππων ἀνατολῆς ἀγίασμα τῷ κυρίῳ καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ἐκλίπη καὶ οὐ μὴ καθαιρεθῇ ἕως τοῦ αἰῶνος

39 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἰερεμῖαν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ δεκάτῳ τῷ βασιλεῖ Σεδεκία οὗτος ἐνιαυτὸς ὀκτωκαίδεκατος τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονοσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος **2** καὶ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐχαράκωσεν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἰερεμίας ἐφυλάσσετο ἐν αὐλῇ τῆς φυλακῆς ἣ ἐστὶν ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως **3** ἐν ἧ κατέκλεισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας λέγων

διὰ τί σὺ προφητεύεις λέγων οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὴν πόλιν ταύτην ἐν χερσὶν βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ λήμψεται αὐτήν **4** καὶ Σεδεκίας οὐ μὴ σωθῇ ἐκ χειρὸς τῶν Χαλδαίων ὅτι παραδόσει παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ λαλήσει στόμα αὐτοῦ πρὸς στόμα αὐτοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται **5** καὶ εἰσελεύσεται Σεδεκίας εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἐκεῖ καθιεῖται **6** καὶ λόγος κυρίου ἐγενήθη πρὸς Ἰερεμῖαν λέγων **7** ἰδοὺ Ἀναμεηλ υἱὸς Σαλωμ ἀδελφοῦ πατρὸς σου ἔρχεται πρὸς σὲ λέγων κτῆσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν Ἀναθωθ ὅτι σοὶ κρίμα παραλαβεῖν εἰς κτῆσιν **8** καὶ ἦλθεν πρὸς με Ἀναμεηλ υἱὸς Σαλωμ ἀδελφοῦ πατρὸς μου εἰς τὴν αὐλὴν τῆς φυλακῆς καὶ εἶπέν μοι κτῆσαι τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν γῆ Βενιαμὴν τὸν ἐν Ἀναθωθ ὅτι σοὶ κρίμα κτήσασθαι καὶ σὺ πρεσβύτερος καὶ ἔγνων ὅτι λόγος κυρίου ἐστίν **9** καὶ ἐκτησάμην τὸν ἀγρόν Ἀναμεηλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρὸς μου καὶ ἔστησα αὐτῷ ἑπτὰ σίκλους καὶ δέκα ἀργυρίου **10** καὶ ἔγραψα εἰς βιβλίον καὶ ἐσφραγισάμην καὶ διεμαρτυράμην μάρτυρας καὶ ἔστησα τὸ ἀργύριον ἐν ζυγῷ **11** καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τὸ ἐσφραγισμένον καὶ τὸ ἀνεγνωσμένον **12** καὶ ἔδωκα αὐτὸ τῷ Βαρουχ υἱῷ Νηριου υἱοῦ Μασαίου κατ' ὀφθαλμοὺς Ἀναμεηλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρὸς μου καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἐστηκότων καὶ γραφόντων ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς κτήσεως καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν Ἰουδαίων τῶν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς **13** καὶ συνέταξα τῷ Βαρουχ κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν λέγων **14** οὕτως εἶπεν κύριος παντοκράτωρ λαβὲ τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τοῦτο καὶ τὸ βιβλίον τὸ ἀνεγνωσμένον καὶ θήσεις αὐτὸ εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον ἵνα διαμείνῃ ἡμέρας πλείους **15** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος ἔτι κτηθήσονται ἀγροὶ καὶ οἰκίαι καὶ ἀμπελῶνες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ **16** καὶ προσευξάμην πρὸς κύριον μετὰ τὸ δοῦναί με τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως πρὸς Βαρουχ υἱὸν Νηριου λέγων **17** ὦ

κύριε σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τῇ ἰσχύι σου τῇ μεγάλῃ καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ καὶ τῷ μετεώρῳ οὐ μὴ ἀποκρυβῆ ἀπὸ σοῦ οὐθέν **18** ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας καὶ ἀποδιδοὺς ἀμαρτίας πατέρων εἰς κόλπους τέκνων αὐτῶν μετ' αὐτούς ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς **19** κύριος μεγάλης βουλήs καὶ δυνατὸς τοῖς ἔργοις ὁ θεὸς ὁ μέγας ὁ παντοκράτωρ καὶ μεγαλῶνυμος κύριος οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων δοῦνα ἐκάστῳ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ **20** ὃς ἐποίησας σημεῖα καὶ τέρατα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐν τοῖς γηγενέσιν καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη **21** καὶ ἐξήγαγες τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ ἐκ γῆs Αἰγύπτου ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν ὀράμασιν μεγάλοις **22** καὶ ἔδωκας αὐτοῖς τὴν γῆν ταύτην ἣν ὤμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν γῆν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι **23** καὶ εἰσῆλθοσαν καὶ ἐλάβοσαν αὐτὴν καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆs σου καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν σου οὐκ ἐπορεύθησαν ἅπαντα ἃ ἐνετείλω αὐτοῖς οὐκ ἐποίησαν καὶ ἐποίησας συμβῆναι αὐτοῖς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα **24** ἰδοὺ ὄχλος ἤκει εἰς τὴν πόλιν ταύτην συλλαβεῖν αὐτὴν καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων τῶν πολεμούντων αὐτὴν ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ λιμοῦ ὡς ἐλάλησας οὕτως ἐγένετο **25** καὶ σὺ λέγεις πρὸς με κτῆσαι σεαυτῷ ἀγρὸν ἀργυρίου καὶ ἔγραψα βιβλίον καὶ ἐσφραγισάμην καὶ ἐπεμαρτυράμην μάρτυρας καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων **26** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **27** ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς πάσης σαρκὸς μὴ ἀπ' ἐμοῦ κρυβήσεται τι **28** διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ δοθεῖσα παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ λήμψεται αὐτὴν **29** καὶ ἤξουσιν οἱ Χαλδαῖοι πολεμοῦντες ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ καύσουσιν τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρὶ καὶ κατακαύσουσιν τὰς οἰκίας ἐν αἷς ἐθυμιῶσαν

ἐπὶ τῶν δωματίων αὐτῶν τῇ Βααλ καὶ ἔσπενδον σπονδὰς θεοῖς ἑτέροις πρὸς τὸ παραπικρᾶναί με **30** ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰουδα μόνοι ποιοῦντες τὸ πονηρὸν κατ' ὀφθαλμούς μου ἐκ νεότητος αὐτῶν **31** ὅτι ἐπὶ τὴν ὀργὴν μου καὶ ἐπὶ τὸν θυμόν μου ἦν ἡ πόλις αὕτη ἀφ' ἧς ἡμέρας ὠκοδόμησαν αὐτὴν καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἀπαλλάξαι αὐτὴν ἀπὸ προσώπου μου **32** διὰ πάσας τὰς πονηρίας τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα ὧν ἐποίησαν πικρᾶναί με αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν ἄνδρες Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ **33** καὶ ἐπέστρεψαν πρὸς με ὠντον καὶ οὐ πρόσωπον καὶ ἐδίδαξα αὐτοὺς ὄρθρου καὶ ἐδίδαξα καὶ οὐκ ἤκουσαν ἐπιλαβεῖν παιδείαν **34** καὶ ἔθηκαν τὰ μιάσματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν **35** καὶ ὠκοδόμησαν τοὺς βωμοὺς τῇ Βααλ τοὺς ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννομ τοῦ ἀναφέρειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τῷ Μολοχ βασιλεῖ ἃ οὐ συνέταξα αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀνέβη ἐπὶ καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὸ βδέλυγμα τοῦτο πρὸς τὸ ἐφαρματεῖν τὸν Ἰουδαν **36** καὶ νῦν οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν πόλιν ἣν σὺ λέγεις παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν ἀποστολῇ **37** ἰδοὺ ἐγὼ συναῶ αὐτοὺς ἐκ πάσης τῆς γῆs οὗ διεσπείρα αὐτοὺς ἐκεῖ ἐν ὀργῇ μου καὶ τῷ θυμῷ μου καὶ παροξυσμῷ μεγάλῳ καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ καθιῶ αὐτοὺς πεποιθότας **38** καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν **39** καὶ δώσω αὐτοῖς ὁδὸν ἑτέραν καὶ καρδίαν ἑτέραν φοβηθῆναί με πάσας τὰς ἡμέρας εἰς ἀγαθὸν αὐτοῖς καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν μετ' αὐτούς **40** καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην αἰωνίαν ἣν οὐ μὴ ἀποστρέψω ὅπισθεν αὐτῶν καὶ τὸν φόβον μου δώσω εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν πρὸς τὸ μὴ ἀποστῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἐμοῦ

41 καὶ ἐπισκέψομαι τοῦ ἀγαθῶσαι αὐτοὺς καὶ φυτεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ γῆ ταύτῃ ἐν πίστει καὶ ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ 42 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος καθὰ ἐπήγαγον ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον πάντα τὰ κακὰ τὰ μεγάλα ταῦτα οὕτως ἐγὼ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτούς 43 καὶ κτηθήσονται ἔτι ἄγροι ἐν τῇ γῆ ἣ σὺ λέγεις ἄβατός ἐστιν ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτήνους καὶ παρεδόθησαν εἰς χεῖρας Χαλδαίων 44 καὶ κτήσονται ἀγροὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ γράψεις βιβλίον καὶ σφραγιῇ καὶ διαμαρτυρῇ μάρτυρας ἐν γῆ Βενιαμιν καὶ κύκλῳ Ἱερουσαλημ καὶ ἐν πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἐν πόλεσιν τοῦ ὄρους καὶ ἐν πόλεσιν τῆς Σεφηλα καὶ ἐν πόλεσιν τῆς Ναγεβ ὅτι ἀποστρέψω τὰς ἀποικίας αὐτῶν

40 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμیان δεύτερον καὶ αὐτὸς ἦν ἔτι δεδεμένος ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς λέγων 2 οὕτως εἶπεν κύριος ποιῶν γῆν καὶ πλάσσων αὐτήν τοῦ ἀνορθῶσαι αὐτήν κύριος ὄνομα αὐτῶ 3 κέκραζον πρὸς με καὶ ἀποκριθήσομαί σοι καὶ ἀπαγγελῶ σοι μεγάλα καὶ ἰσχυρά ἃ οὐκ ἔγνωσ αὐτά 4 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ περὶ οἴκων τῆς πόλεως ταύτης καὶ περὶ οἴκων βασιλέως Ἰουδα τῶν καθηρημένων εἰς χάρακα καὶ προμαχῶνας 5 τοῦ μάχεσθαι πρὸς τοὺς Χαλδαίους καὶ πληρῶσαι αὐτήν τῶν νεκρῶν τῶν ἀνθρώπων οὓς ἐπάταξα ἐν ὄργῃ μου καὶ ἐν θυμῷ μου καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν περὶ πασῶν τῶν πονηριῶν αὐτῶν 6 ἰδοὺ ἐγὼ ἀνάγω αὐτῇ συνούλωσιν καὶ ἴαμα καὶ φανερώσω αὐτοῖς εἰσακούειν καὶ ἰατρεύσω αὐτήν καὶ ποιήσω αὐτοῖς εἰρήνην καὶ πίστιν 7 καὶ ἐπιστρέψω τὴν ἀποικίαν Ἰουδα καὶ τὴν ἀποικίαν Ἰσραηλ καὶ οἰκοδομήσω αὐτοὺς καθὼς τὸ πρότερον 8 καὶ καθαριῶ αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ὧν ἡμάρτοσάν μοι καὶ οὐ μὴ μνησθήσομαι ἀμαρτιῶν αὐτῶν ὧν ἡμάρτόν μοι καὶ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ 9 καὶ ἔσται εἰς εὐφροσύνην καὶ εἰς αἴνεσιν καὶ εἰς μεγαλειότητα

παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς οἵτινες ἀκούσονται πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐγὼ ποιήσω καὶ φοβηθήσονται καὶ πικρανθήσονται περὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν καὶ περὶ πάσης τῆς εἰρήνης ἣς ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς 10 οὕτως εἶπεν κύριος ἔτι ἀκουσθήσεται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ᾧ ὑμεῖς λέγετε ἔρημός ἐστιν ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν ἐν πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλημ ταῖς ἠρημωμέναις παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον καὶ κτήνη 11 φωνὴ εὐφροσύνης καὶ φωνὴ χαρμοσύνης φωνὴ νυμφίου καὶ φωνὴ νύμφης φωνὴ λεγόντων ἔξομολογεῖσθε κυρίῳ παντοκράτορι ὅτι χρηστὸς κύριος ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ εἰσοίσουσιν δῶρα εἰς οἶκον κυρίου ὅτι ἀποστρέψω πᾶσαν τὴν ἀποικίαν τῆς γῆς ἐκείνης κατὰ τὸ πρότερον εἶπεν κύριος 12 οὕτως εἶπεν κύριος τῶν δυνάμεων ἔτι ἔσται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ τῷ ἐρήμῳ παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον καὶ κτήνος καὶ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ καταλύματα ποιμένων κοιταζόντων πρόβατα 13 ἐν πόλεσιν τῆς ὀρεινῆς καὶ ἐν πόλεσιν τῆς Σεφηλα καὶ ἐν πόλεσιν τῆς Ναγεβ καὶ ἐν γῆ Βενιαμιν καὶ ἐν ταῖς κύκλῳ Ἱερουσαλημ καὶ ἐν πόλεσιν Ἰουδα ἔτι παρελεύσεται πρόβατα ἐπὶ χεῖρα ἀριθμοῦντος εἶπεν κύριος

41 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμیان παρὰ κυρίου καὶ Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶν τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἀρχῆς αὐτοῦ ἐπολέμουν ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰουδα λέγων 2 οὕτως εἶπεν κύριος βάδισον πρὸς Σεδεκιαν βασιλέα Ἰουδα καὶ ἐρεῖς αὐτῷ οὕτως εἶπεν κύριος παραδόσει παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ συλλημψεται αὐτήν καὶ καύσει αὐτήν ἐν πυρί 3 καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῆς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ καὶ συλλημψει συλλημψήσῃ καὶ εἰς χεῖρας αὐτοῦ δοθήσῃ καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ μετὰ τοῦ στόματός σου λαλήσει καὶ

εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσῃ **4** ἀλλὰ ἄκουσον τὸν λόγον κυρίου Σεδεκία βασιλεῦ Ιουδα οὕτως λέγει κύριος **5** ἐν εἰρήνῃ ἀποθανῆ καὶ ὡς ἔκλαυσαν τοὺς πατέρας σου τοὺς βασιλεύσαντας πρότερόν σου κλαύσονται καὶ σὲ καὶ ὦ ἀδῶν κόψονται σε ὅτι λόγον ἐγὼ ἐλάλησα εἶπεν κύριος **6** καὶ ἐλάλησεν Ιερεμίας πρὸς τὸν βασιλέα Σεδεκίαν πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐν Ιερουσαλημ **7** καὶ ἡ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐπολέμει ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ιουδα ἐπὶ Λαχίς καὶ ἐπὶ Αζίκα ὅτι αὐταὶ κατελείφθησαν ἐν πόλεσιν Ιουδα πόλεις ὄχυραὶ **8** ὁ λόγος ὁ γινόμενος πρὸς Ιερεμίαν παρὰ κυρίου μετὰ τὸ συντελεῖσαι τὸν βασιλέα Σεδεκίαν διαθήκην πρὸς τὸν λαὸν τοῦ καλέσαι ἄφεςιν **9** τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ τὸν Εβραῖον καὶ τὴν Εβραίαν ἐλευθέρους πρὸς τὸ μὴ δουλεῖν ἄνδρα ἐξ Ιουδα **10** καὶ ἐπεστράφησαν πάντες οἱ μεγιστᾶνες καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ εἰσελθόντες ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ ἀποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ **11** καὶ ἔωσαν αὐτοὺς εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας **12** καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμίαν λέγων **13** οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἐγὼ ἐθέμην διαθήκην πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἧ ἐξειλάνην αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας λέγων **14** ὅταν πληρωθῆ ἕξ ἔτη ἀποστελεῖς τὸν ἀδελφόν σου τὸν Εβραῖον ὃς πραθήσεται σοὶ καὶ ἐργᾶται σοὶ ἕξ ἔτη καὶ ἐξαποστελεῖς αὐτὸν ἐλεύθερον καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν **15** καὶ ἐπέστρεψαν σήμερον ποιῆσαι τὸ εὐθὲς πρὸ ὀφθαλμῶν μου τοῦ καλέσαι ἄφεςιν ἕκαστον τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ συντέλεσαν διαθήκην κατὰ πρόσωπόν μου ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ **16** καὶ ἐπεστρέψατε καὶ ἐβεβηλώσατε τὸ ὄνομά μου τοῦ ἐπιστρέψαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ οὐς ἐξαπεστείλατε

ἐλευθέρους τῇ ψυχῇ αὐτῶν ὑμῖν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας **17** διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ὑμεῖς οὐκ ἠκούσατέ μου τοῦ καλέσαι ἄφεςιν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἰδοὺ ἐγὼ καλῶ ἄφεςιν ὑμῖν εἰς μάχαιραν καὶ εἰς τὸν θάνατον καὶ εἰς τὸν λιμὸν καὶ δώσω ὑμᾶς εἰς διασπορὰν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς **18** καὶ δώσω τοὺς ἄνδρας τοὺς παρεληλυθότας τὴν διαθήκην μου τοὺς μὴ στήσαντας τὴν διαθήκην μου ἣν ἐποίησαν κατὰ πρόσωπόν μου τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν ἐργάζεσθαι αὐτῷ **19** τοὺς ἄρχοντας Ιουδα καὶ τοὺς δυνάστας καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τὸν λαόν **20** καὶ δώσω αὐτοὺς τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν καὶ ἔσται τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν βρῶσις τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς **21** καὶ τὸν Σεδεκίαν βασιλέα τῆς Ιουδαίας καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν δώσω εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος τοῖς ἀποτρέχουσιν ἀπ' αὐτῶν **22** ἰδοὺ ἐγὼ συντάσσω φησὶν κύριος καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην καὶ πολεμήσουσιν ἐπ' αὐτὴν καὶ λήμψονται αὐτὴν καὶ κατακαύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ καὶ τὰς πόλεις Ιουδα καὶ δώσω αὐτάς ἐρήμους ἀπὸ κατοικούντων

42 ὁ λόγος ὁ γινόμενος πρὸς Ιερεμίαν παρὰ κυρίου ἐν ἡμέραις Ἰωακίμ βασιλέως Ιουδα λέγων **2** βάδισον εἰς οἶκον Ἀρχαβὶν καὶ ἄξεις αὐτοὺς εἰς οἶκον κυρίου εἰς μίαν τῶν αὐλῶν καὶ ποτιεῖς αὐτοὺς οἶνον **3** καὶ ἐξήγαγον τὸν Ιεζονιαν υἱὸν Ιερεμὶν υἱοῦ Χαβασὶν καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν Ἀρχαβὶν **4** καὶ εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς οἶκον κυρίου εἰς τὸ παστοφόριον υἱῶν Ἀνανίου υἱοῦ Γοδολιου ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ ὃ ἐστὶν ἐγγὺς τοῦ οἴκου τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπάνω τοῦ οἴκου Μασαίου υἱοῦ Σελωμ τοῦ φυλάσσοντος τὴν αὐλήν **5** καὶ ἔδωκα κατὰ πρόσωπον αὐτῶν κεράμιον οἴνου καὶ ποτήρια καὶ εἶπα πίετε οἶνον **6** καὶ εἶπαν οὐ μὴ πίωμεν οἶνον ὅτι Ἰωναδαβ υἱὸς Ρηχαβ ὁ πατήρ

ἡμῶν ἐνετείλατο ἡμῖν λέγων οὐ μὴ πίητε οἶνον ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἕως αἰῶνος 7 καὶ οἰκίαν οὐ μὴ οἰκοδομήσητε καὶ σπέρμα οὐ μὴ σπεύρητε καὶ ἀμπελῶν οὐκ ἔσται ὑμῖν ὅτι ἐν σκηναῖς οἰκήσετε πάσας τὰς ἡμέρας ὑμῶν ὅπως ἂν ζήσητε ἡμέρας πολλὰς ἐπὶ τῆς γῆς ἐφ' ἧς διατρίβετε ὑμεῖς ἐπ' αὐτῆς 8 καὶ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς Ἰωναδαβ τοῦ πατρὸς ἡμῶν πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν ἡμεῖς καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν 9 καὶ πρὸς τὸ μὴ οἰκοδομεῖν οἰκίας τοῦ κατοικεῖν ἐκεῖ καὶ ἀμπελῶν καὶ ἀγρὸς καὶ σπέρμα οὐκ ἐγένετο ἡμῖν 10 καὶ ὤκησαμεν ἐν σκηναῖς καὶ ἠκούσαμεν καὶ ἐποιήσαμεν κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο ἡμῖν Ἰωναδαβ ὁ πατὴρ ἡμῶν 11 καὶ ἐγενήθη ὅτε ἀνέβη Ναβουχοδονοσορ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἴπαμεν εἰσέλθατε καὶ εἰσέλθωμεν εἰς Ἱερουσαλημ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν Χαλδαίων καὶ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν Ἀσσυρίων καὶ ὤκοῦμεν ἐκεῖ 12 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 13 οὕτως λέγει κύριος πορεύου καὶ εἰπὸν ἀνθρώπῳ Ἰουδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλημ οὐ μὴ λάβητε παιδείαν τοῦ ἀκούειν τοὺς λόγους μου 14 ἔστησαν ῥῆμα υἱοὶ Ἰωναδαβ υἱοῦ Ρηχαβ ὃ ἐνετείλατο τοῖς τέκνοις αὐτοῦ πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον καὶ οὐκ ἐπίοσαν καὶ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὄρθρου καὶ ἐλάλησα καὶ οὐκ ἠκούσατε 15 καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς παῖδάς μου τοὺς προφήτας λέγων ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ βελτίω ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ οὐ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἐτέρων τοῦ δουλεῦειν αὐτοῖς καὶ οἰκήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν καὶ οὐκ ἐκλίνατε τὰ ὄψα ὑμῶν καὶ οὐκ ἠκούσατε 16 καὶ ἔστησαν υἱοὶ Ἰωναδαβ υἱοῦ Ρηχαβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν ὁ δὲ λαὸς οὗτος οὐκ ἠκουσάν μου 17 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐπὶ Ἰουδαν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλημ

πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτούς 18 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἐπειδὴ ἤκουσαν υἱοὶ Ἰωναδαβ υἱοῦ Ρηχαβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν ποιεῖν καθότι ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν 19 οὐ μὴ ἐκλίπη ἀνὴρ τῶν υἱῶν Ἰωναδαβ υἱοῦ Ρηχαβ παρεστηκῶς κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς

43 καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ Ἰωακὶμ υἱοῦ Ἰωσὶα βασιλέως Ἰουδα ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 λαβὲ σεαυτῷ χαρτίον βιβλίου καὶ γράψον ἐπ' αὐτοῦ πάντα τοὺς λόγους οὓς ἐχηρήματα πρὸς σὲ ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ ἐπὶ Ἰουδαν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ἀφ' ἧς ἡμέρας λαλήσαντός μου πρὸς σε ἀφ' ἡμερῶν Ἰωσὶα βασιλέως Ἰουδα καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 3 ἴσως ἀκούσεται ὁ οἶκος Ἰουδα πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐγὼ λογίζομαι ποιῆσαι αὐτοῖς ἵνα ἀποστρέψωσιν ἀπὸ ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς καὶ ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν 4 καὶ ἐκάλεσεν Ἰερεμίας τὸν Βαρουχ υἱὸν Νηριου καὶ ἔγραψεν ἀπὸ στόματος Ἰερεμίου πάντα τοὺς λόγους κυρίου οὓς ἐχηρήματισεν πρὸς αὐτόν εἰς χαρτίον βιβλίου 5 καὶ ἐνετείλατο Ἰερεμίας τῷ Βαρουχ λέγων ἐγὼ φυλάσσομαι οὐ μὴ δύνωμαι εἰσελθεῖν εἰς οἶκον κυρίου 6 καὶ ἀναγνώσῃ ἐν τῷ χαρτίῳ τούτῳ εἰς τὰ ὄψα τοῦ λαοῦ ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν ἡμέρᾳ νηστείας καὶ ἐν ὧσι παντὸς Ἰουδα τῶν ἐρχομένων ἐκ πόλεως αὐτῶν ἀναγνώσῃ αὐτοῖς 7 ἴσως πεσεῖται ἔλεος αὐτῶν κατὰ πρόσωπον κυρίου καὶ ἀποστρέψουσιν ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς ὅτι μέγας ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ κυρίου ἦν ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον 8 καὶ ἐποίησεν Βαρουχ κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ Ἰερεμίας τοῦ ἀναγνῶναι ἐν τῷ βιβλίῳ λόγους κυρίου ἐν οἴκῳ κυρίου 9 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀγδόῳ βασιλεῖ Ἰωακὶμ τῷ μηνὶ τῷ ἐνάτῳ ἐξεκκλησίασαν νηστείαν κατὰ πρόσωπον κυρίου πᾶς ὁ λαὸς ἐν Ἱερουσαλημ καὶ οἶκος Ἰουδα 10 καὶ ἀνεγίνωσκε Βαρουχ ἐν τῷ

βιβλίῳ τοὺς λόγους Ἰερεμίου ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν οἴκῳ Γαμαριου υἱοῦ Σαφαν τοῦ γραμματέως ἐν τῇ ἀλύῃ τῇ ἐπάνω ἐν προθύροις πύλης τοῦ οἴκου κυρίου τῆς καινῆς ἐν ὧσὶ παντὸς τοῦ λαοῦ **11** καὶ ἤκουσεν Μιχαιας υἱὸς Γαμαριου υἱοῦ Σαφαν ἅπαντας τοὺς λόγους κυρίου ἐκ τοῦ βιβλίου **12** καὶ κατέβη εἰς οἶκον τοῦ βασιλέως εἰς τὸν οἶκον τοῦ γραμματέως καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκάθηντο Ελισαμα ὁ γραμματεὺς καὶ Δαλαιας υἱὸς Σελεμίου καὶ Ελναθαν υἱὸς Ακχοβωρ καὶ Γαμαριας υἱὸς Σαφαν καὶ Σεδεκιας υἱὸς Ανανίου καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες **13** καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς Μιχαιας πάντας τοὺς λόγους οὓς ἤκουσεν ἀναγινώσκοντας τοῦ Βαρουχ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ **14** καὶ ἀπέστειλαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Βαρουχ υἱὸν Νηριου τὸν Ἰουδιν υἱὸν Ναθανιου υἱοῦ Σελεμίου υἱοῦ Χουσι λέγοντες τὸ χαρτίον ἐν ᾧ σὺ ἀναγινώσκεις ἐν αὐτῷ ἐν ὧσὶ τοῦ λαοῦ λαβὲ αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρά σου καὶ ἦκε καὶ ἔλαβεν Βαρουχ τὸ χαρτίον καὶ κατέβη πρὸς αὐτούς **15** καὶ εἶπαν αὐτῷ πάλιν ἀνάγνωθι εἰς τὰ ὦτα ἡμῶν καὶ ἀνέγνω Βαρουχ **16** καὶ ἐγενήθη ὡς ἤκουσαν πάντας τοὺς λόγους συνεβουλεύσαντο ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπαν ἀναγγέλλοντες ἀναγγείλωμεν τῷ βασιλεῖ ἅπαντας τοὺς λόγους τούτους **17** καὶ τὸν Βαρουχ ἠρώτησαν λέγοντες πόθεν ἔγραψας πάντας τοὺς λόγους τούτους **18** καὶ εἶπεν Βαρουχ ἀπὸ στόματος αὐτοῦ ἀνήγγειλέν μοι Ἰερεμίας πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ ἔγραφον ἐν βιβλίῳ **19** καὶ εἶπαν τῷ Βαρουχ βάδισον κατακρύβηθι σὺ καὶ Ἰερεμίας ἄνθρωπος μὴ γνώτω ποῦ ὑμεῖς **20** καὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν ἀλύην καὶ τὸ χαρτίον ἔδωκαν φυλάσσειν ἐν οἴκῳ Ελισαμα καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους **21** καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἰουδιν λαβεῖν τὸ χαρτίον καὶ ἔλαβεν αὐτὸ ἐξ οἴκου Ελισαμα καὶ ἀνέγνω Ἰουδιν εἰς τὰ ὦτα τοῦ βασιλέως καὶ εἰς τὰ ὦτα πάντων

τῶν ἀρχόντων τῶν ἐστηκότων περὶ τὸν βασιλέα **22** καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκάθητο ἐν οἴκῳ χειμερινῷ καὶ ἐσχάρα πυρὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ **23** καὶ ἐγενήθη ἀναγινώσκοντας Ἰουδιν τρεῖς σελίδας καὶ τέσσαρας ἀπέτεμνεν αὐτὰς τῷ ξυρῷ τοῦ γραμματέως καὶ ἔρριπτεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας ἕως ἐξέλιπεν πᾶς ὁ χάρτης εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας **24** καὶ οὐκ ἐζήτησαν καὶ οὐ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ ἀκούοντες πάντας τοὺς λόγους τούτους **25** καὶ Ελναθαν καὶ Γοδολιας καὶ Γαμαριας ὑπέθεντο τῷ βασιλεῖ πρὸς τὸ μὴ κατακαῦσαι τὸ χαρτίον **26** καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰερεμειῳ υἱῷ τοῦ βασιλέως καὶ τῷ Σαραια υἱῷ Εσρηλ συλλαβεῖν τὸν Βαρουχ καὶ τὸν Ἰερεμیان καὶ κατακρύβησαν **27** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰερεμیان μετὰ τὸ κατακαῦσαι τὸν βασιλέα τὸ χαρτίον πάντας τοὺς λόγους οὓς ἔγραψεν Βαρουχ ἀπὸ στόματος Ἰερεμίου λέγων **28** πάλιν λαβὲ σὺ χαρτίον ἕτερον καὶ γράψον πάντας τοὺς λόγους τοὺς ὄντας ἐπὶ τοῦ χαρτίου οὓς κατέκαυσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακίμ **29** καὶ ἐρεῖς οὕτως εἶπεν κύριος σὺ κατέκαυσας τὸ χαρτίον τοῦτο λέγων διὰ τί ἔγραψας ἐπ' αὐτῷ λέγων εἰσπορευόμενος εἰσπορεύεται ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ ἐξολοθρεύσει τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐκλείψει ἀπ' αὐτῆς ἄνθρωπος καὶ κτήνη **30** διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ Ἰωακίμ βασιλέα Ἰουδα οὐκ ἔσται αὐτῷ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυιδ καὶ τὸ θνησιμαῖον αὐτοῦ ἔσται ἐρριμμένον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας καὶ ἐν τῷ παγετῷ τῆς νυκτός **31** καὶ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτούς καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλημ καὶ ἐπὶ γῆν Ἰουδα πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς καὶ οὐκ ἤκουσαν **32** καὶ ἔλαβεν Βαρουχ χαρτίον ἕτερον καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτῷ ἀπὸ στόματος Ἰερεμίου ἅπαντας τοὺς

λόγους τοῦ βιβλίου οὗ κατέκαυσεν Ἰωακὶμ καὶ ἔτι προσετέθησαν αὐτῷ λόγοι πλείονες ὡς οὗτοι

44 καὶ ἐβασίλευσεν Σεδεκίας υἱὸς Ἰωσὶα ἀντὶ

Ἰωακὶμ ὃν ἐβασίλευσεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεῦειν τοῦ Ἰουδα **2** καὶ οὐκ ἤκουσεν αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς τοὺς λόγους κυρίου οὓς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἰερεμίου **3** καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Ἰωαχαλ υἱὸν Σελεμίου καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν Μασαίου τὸν ἱερέα πρὸς Ἰερεμίαν λέγων πρόσσευξαι δὴ περὶ ἡμῶν πρὸς κύριον **4** καὶ Ἰερεμίας ἦλθεν καὶ διῆλθεν διὰ μέσου τῆς πόλεως καὶ οὐκ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς οἶκον τῆς φυλακῆς **5** καὶ δύναιμι Φαραῶ ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἤκουσαν οἱ Χαλδαῖοι τὴν ἀκοὴν αὐτῶν καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ **6** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν λέγων **7** οὕτως εἶπεν κύριος οὕτως ἐρεῖς πρὸς βασιλέα Ἰουδα τὸν ἀποστείλαντα πρὸς σὲ τοῦ ἐκζητῆσαί με ἰδοὺ δύναιμι Φαραῶ ἢ ἐξέλθοῦσα ὑμῖν εἰς βοήθειαν ἀποστρέψουσιν εἰς γῆν Αἰγύπτου **8** καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ οἱ Χαλδαῖοι καὶ πολεμήσουσιν ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ συλλήμψονται αὐτήν καὶ καύσουσιν αὐτήν ἐν πυρὶ **9** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος μὴ ὑπολάβητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν λέγοντες ἀποτρέχοντες ἀπελεύσονται ἀφ' ἡμῶν οἱ Χαλδαῖοι ὅτι οὐ μὴ ἀπέλθωσιν **10** καὶ ἐὰν πατάξῃτε πᾶσαν δύναμιν τῶν Χαλδαίων τοὺς πολεμοῦντας ὑμᾶς καὶ καταλειφθῶσιν τινες ἐκκεκεντημένοι ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ οὗτοι ἀναστήσονται καὶ καύσουσιν τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρὶ **11** καὶ ἐγένετο ὅτε ἀνέβη ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως Φαραῶ **12** ἐξῆλθεν Ἰερεμίας ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ τοῦ πορευθῆναι εἰς γῆν Βενιαμὶν τοῦ ἀγοράσαι ἐκεῖθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ **13** καὶ ἐγένετο αὐτὸς ἐν πύλῃ Βενιαμὶν καὶ ἐκεῖ ἄνθρωπος παρ' ᾧ κατέλυεν Σαρουίας υἱὸς Σελεμίου υἱοῦ Ἀνανίου καὶ συνέλαβεν τὸν Ἰερεμίαν λέγων πρὸς τοὺς

Χαλδαίους σὺ φεύγεις **14** καὶ εἶπεν ψεῦδος οὐκ εἰς τοὺς Χαλδαίους ἐγὼ φεύγω καὶ οὐκ ἤκουσεν αὐτοῦ καὶ συνέλαβεν Σαρουίας τὸν Ἰερεμίαν καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἄρχοντας **15** καὶ ἐπικράνθησαν οἱ ἄρχοντες ἐπὶ Ἰερεμίαν καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ ἀπέστειλαν αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν Ἰωναθαν τοῦ γραμματέως ὅτι ταύτην ἐποίησαν εἰς οἰκίαν φυλακῆς **16** καὶ ἦλθεν Ἰερεμίας εἰς οἰκίαν τοῦ λάκκου καὶ εἰς τὴν χερεθ καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ ἡμέρας πολλὰς **17** καὶ ἀπέστειλεν Σεδεκίας καὶ ἐκάλεσεν αὐτόν καὶ ἠρώτα αὐτὸν ὁ βασιλεὺς κρυφαίως εἰπεῖν εἰ ἔστιν λόγος παρὰ κυρίου καὶ εἶπεν ἔστιν εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος παραδοθήσῃ **18** καὶ εἶπεν Ἰερεμίας τῷ βασιλεῖ τί ἡδίκησά σε καὶ τοὺς παῖδάς σου καὶ τὸν λαὸν τοῦτον ὅτι σὺ δίδως με εἰς οἰκίαν φυλακῆς **19** καὶ ποῦ εἰσιν οἱ προφῆται ὑμῶν οἱ προφητεύσαντες ὑμῖν λέγοντες ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην **20** καὶ νῦν κύριε βασιλεῦ πεσέτω τὸ ἔλεός μου κατὰ πρόσωπόν σου καὶ τί ἀποστρέφεις με εἰς οἰκίαν Ἰωναθαν τοῦ γραμματέως καὶ οὐ μὴ ἀποθάνω ἐκεῖ **21** καὶ συνέταξεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐνεβάλοσαν αὐτὸν εἰς οἰκίαν τῆς φυλακῆς καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ἄρτον ἓνα τῆς ἡμέρας ἕξωθεν οὗ πέσουσιν ἕως ἐξέλιπον οἱ ἄρτοι ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐκάθισεν Ἰερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς

45 καὶ ἤκουσεν Σαφατίας υἱὸς Μαθαν καὶ

Γοδολίας υἱὸς Πασχωρ καὶ Ἰωαχαλ υἱὸς Σελεμίου τοὺς λόγους οὓς ἐλάλει Ἰερεμίας ἐπὶ τὸν λαὸν λέγων **2** οὕτως εἶπεν κύριος ὁ κατοικῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀποθανεῖται ἐν ρομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ὁ ἐκπορευόμενος πρὸς τοὺς Χαλδαίους ζήσεται καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς εὐρεμα καὶ ζήσεται **3** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος παραδιδομένη παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας δυνάμεως βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ συλλήμψεται αὐτήν **4** καὶ εἶπαν τῷ βασιλεῖ ἀναιρεθίτω δὴ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος

ὅτι αὐτὸς ἐκλύει τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμούντων τῶν καταλειπομένων ἐν τῇ πόλει καὶ τὰς χεῖρας παντὸς τοῦ λαοῦ λαλῶν πρὸς αὐτοὺς κατὰ τοὺς λόγους τούτους ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ χρησιμολογεῖ εἰρήνην τῷ λαῷ τούτῳ ἀλλ' ἢ πονηρά 5 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἰδοὺ αὐτὸς ἐν χερσὶν ὑμῶν ὅτι οὐκ ἠδύνατο ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτούς 6 καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον Μελχιου υἱοῦ τοῦ βασιλέως ὃς ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς καὶ ἐχάλασαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον καὶ ἐν τῷ λάκκῳ οὐκ ἦν ὕδωρ ἀλλ' ἢ βόρβορος καὶ ἦν ἐν τῷ βορβόρῳ 7 καὶ ἤκουσεν Αβδεμελεχ ὁ Αἰθίοψ καὶ αὐτὸς ἐν οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως ὅτι ἔδωκαν Ἱερεμῖαν εἰς τὸν λάκκον καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐν τῇ πύλῃ Βενιαμὶν 8 καὶ ἐξήλθεν πρὸς αὐτὸν καὶ ἐλάλησεν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν 9 ἐπονηρῆσώ ἃ ἐποίησας τοῦ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ἀπὸ προσώπου τοῦ λιμοῦ ὅτι οὐκ εἰσὶν ἔτι ἄρτοι ἐν τῇ πόλει 10 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Αβδεμελεχ λέγων λαβὲ εἰς τὰς χεῖράς σου ἐντεῦθεν τριάκοντα ἀνθρώπους καὶ ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου ἵνα μὴ ἀποθάνῃ 11 καὶ ἔλαβεν Αβδεμελεχ τοὺς ἀνθρώπους καὶ εἰσηλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως τὴν ὑπόγειον καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν παλαιὰ ῥάκη καὶ παλαιὰ σχοινία καὶ ἔρριψεν αὐτὰ πρὸς Ἱερεμῖαν εἰς τὸν λάκκον 12 καὶ εἶπεν ταῦτα θὲς ὑποκάτω τῶν σχοινίων καὶ ἐποίησεν Ἱερεμίας οὕτως 13 καὶ εἴλκυσαν αὐτὸν τοῖς σχοινίοις καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς 14 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς οἰκίαν ασελισι τὴν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἐρωτήσω σε λόγον καὶ μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα 15 καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ βασιλεῖ ἐὰν ἀναγγείλω σοι οὐχὶ θανάτῳ με θανατώσεις καὶ ἐὰν συμβουλευσώ σοι οὐ μὴ ἀκούσῃς μου 16 καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς λέγων ζῆ κύριος ὃς ἐποίησεν ἡμῖν τὴν

ψυχὴν ταύτην εἰ ἀποκτενῶ σε καὶ εἰ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τούτων 17 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἱερεμίας οὕτως εἶπεν κύριος ἐὰν ἐξελθὼν ἐξέλθῃς πρὸς ἡγεμόνας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ σου καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐ μὴ κατακαυθῆ ἐν πυρὶ καὶ ζήσῃ σὺ καὶ ἡ οἰκία σου 18 καὶ ἐὰν μὴ ἐξέλθῃς δοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων καὶ καύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῆς 19 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἱερεμῖα ἐγὼ λόγον ἔχω τῶν Ἰουδαίων τῶν πεφευγόντων πρὸς τοὺς Χαλδαίους μὴ δώσειν με εἰς χεῖρας αὐτῶν καὶ καταμωκῆσονται μοι 20 καὶ εἶπεν Ἱερεμίας οὐ μὴ παραδώσω σε ἄκουσον τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐγὼ λέγω πρὸς σέ καὶ βέλτιον ἔσται σοι καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ σου 21 καὶ εἰ μὴ θέλεις σὺ ἐξελθεῖν οὗτος ὁ λόγος ὃν ἔδειξέν μοι κύριος 22 καὶ ἰδοὺ πᾶσαι αἱ γυναῖκες αἱ καταλειφθεῖσαι ἐν οἰκίᾳ βασιλέως Ἰουδα ἐξήγοντο πρὸς ἄρχοντας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ αὗται ἔλεγον ἠπάτησάν σε καὶ δυνήσονται σοι ἄνδρες εἰρηνικοὶ σου καὶ καταλύσουσιν ἐν ὀλισθήμασιν πόδας σου ἀπέστρεψαν ἀπὸ σοῦ 23 καὶ τὰς γυναϊκάς σου καὶ τὰ τέκνα σου ἐξάξουσιν πρὸς τοὺς Χαλδαίους καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῆς ὅτι ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλῶνος συλλημφθήσῃ καὶ ἡ πόλις αὕτη κατακαυθήσεται 24 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἄνθρωπος μὴ γνώτω ἐκ τῶν λόγων τούτων καὶ σὺ οὐ μὴ ἀποθάνῃς 25 καὶ ἐὰν ἀκούσωσιν οἱ ἄρχοντες ὅτι ἐλάλησά σοι καὶ ἔλθωσιν πρὸς σέ καὶ εἰπωσίν σοι ἀναγγεῖλον ἡμῖν τί ἐλάλησέν σοι ὁ βασιλεὺς μὴ κρύψῃς ἀφ' ἡμῶν καὶ οὐ μὴ ἀνέλωμέν σε καὶ τί ἐλάλησεν πρὸς σέ ὁ βασιλεὺς 26 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς ῥίπτω ἐγὼ τὸ ἔλεός μου κατ' ὀφθαλμούς τοῦ βασιλέως πρὸς τὸ μὴ ἀποστρέψαι με εἰς οἰκίαν Ἰωναθαν ἀποθανεῖν ἐκεῖ 27 καὶ ἦλθοσαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Ἱερεμῖαν καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους οὓς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς καὶ ἀπεσιώπησαν

ὅτι οὐκ ἠκούσθη λόγος κυρίου 28 καὶ ἐκάθισεν
Ιερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς ἕως χρόνου οὗ
συνελήμφθη Ἱερουσαλημ

46 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τοῦ
Σεδεκία βασιλέως Ἰουδα ἐν τῷ μηνὶ τῷ
δεκάτῳ παρεγένετο Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ
Ἱερουσαλημ καὶ ἐπολιόρκουν αὐτήν 2 καὶ ἐν
τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει τοῦ Σεδεκία ἐν τῷ μηνὶ τῷ
τετάρτῳ ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς ἐρράγη ἡ πόλις 3
καὶ εἰσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες βασιλέως
Βαβυλῶνος καὶ ἐκάθισαν ἐν πύλῃ τῇ μέσῃ
Ναργαλασαρ καὶ Σαμαγωγθ καὶ Ναβουσαχαρ καὶ
Ναβουσαρις καὶ Ναγαργασασερ Ραβαμαγ καὶ
οἱ κατάλοιποι ἡγεμόνες βασιλέως Βαβυλῶνος
14 καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἔλαβον τὸν Ἱερεμیان ἐξ
αὐλῆς τῆς φυλακῆς καὶ ἔδωκαν αὐτὸν πρὸς τὸν
Γοδολιαν υἱὸν Ἀχικαμ υἱοῦ Σαφαν καὶ ἐξήγαγον
αὐτόν καὶ ἐκάθισαν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ 15 καὶ
πρὸς Ἱερεμیان ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν τῇ αὐλῇ
τῆς φυλακῆς λέγων 16 πορεύου καὶ εἰπὸν πρὸς
Ἀβδεμελεχ τὸν Αἰθίοπα οὕτως εἶπεν κύριος ὁ
θεὸς Ἰσραηλ ἰδοὺ ἐγὼ φέρω τοὺς λόγους μου ἐπὶ
τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθὰ 17
καὶ σώσω σε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐ μὴ δώσω
σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων ὧν σὺ φοβῆ ἄπο
προσώπου αὐτῶν 18 ὅτι σῶζων σώσω σε καὶ ἐν
ῥομφαίᾳ οὐ μὴ πέσης καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου εἰς
εὐρεμα ὅτι ἐπεποιθεὶς ἐπ' ἐμοὶ φησὶν κύριος

47 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς
Ἱερεμیان ὕστερον μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν
Ναβουζαρδαν τὸν ἀρχιμάγειρον τὸν ἐκ Δαμαν
ἐν τῷ λαβεῖν αὐτὸν ἐν χειροπέδασι ἐν μέσῳ
ἀποικίας Ἰουδα τῶν ἡγμένων εἰς Βαβυλῶνα 2
καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ὁ ἀρχιμάγειρος καὶ εἶπεν αὐτῷ
κύριος ὁ θεὸς σου ἐλάλησεν τὰ κακὰ ταῦτα ἐπὶ
τὸν τόπον τοῦτον 3 καὶ ἐποίησεν κύριος ὅτι
ἡμάρτετε αὐτῷ καὶ οὐκ ἠκούσατε αὐτοῦ τῆς

φωνῆς 4 ἰδοὺ ἔλυσά σε ἀπὸ τῶν χειροπέδων
τῶν ἐπὶ τὰς χεῖράς σου εἰ καλὸν ἐναντίον σου
ἐλθεῖν μετ' ἐμοῦ εἰς Βαβυλῶνα ἦκε καὶ θήσω
τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπὶ σέ 5 εἰ δὲ μὴ ἀπότρεχε
καὶ ἀνάστρεψον πρὸς Γοδολιαν υἱὸν Ἀχικαμ υἱοῦ
Σαφαν ὃν κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν γῆ
Ἰουδα καὶ οἴκησον μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ
ἐν γῆ Ἰουδα εἰς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ ἐν ὀφθαλμοῖς
σου τοῦ πορευθῆναι πορεύου καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
ὁ ἀρχιμάγειρος δῶρα καὶ ἀπέστειλεν αὐτόν
6 καὶ ἦλθεν πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφα καὶ
ἐκάθισαν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ τοῦ καταλειφθέντος
ἐν τῇ γῆ 7 καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἡγεμόνες
τῆς δυνάμεως τῆς ἐν ἀγρῷ αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες
αὐτῶν ὅτι κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος
τὸν Γοδολιαν ἐν τῇ γῆ καὶ παρεκατέθετο αὐτῷ
ἄνδρας καὶ γυναῖκας αὐτῶν οὓς οὐκ ἀπόκισεν
εἰς Βαβυλῶνα 8 καὶ ἦλθεν πρὸς Γοδολιαν εἰς
Μασσηφα Ἰσμαηλ υἱὸς Ναθανιου καὶ Ἰωαναν
υἱὸς Καρηε καὶ Σαραϊας υἱὸς Θαναεμεθ καὶ
υἱοὶ Ὠφε τοῦ Νετωφατι καὶ Ἰεζονιας υἱὸς τοῦ
Μοχατι αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν 9 καὶ ὤμοσεν
αὐτοῖς Γοδολιας καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν λέγων
μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου τῶν παίδων τῶν
Χαλδαίων κατοικήσατε ἐν τῇ γῆ καὶ ἐργάσασθε
τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος καὶ βέλτιον ἔσται ὑμῖν
10 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κάθημαι ἐναντίον ὑμῶν εἰς
Μασσηφα στήναι κατὰ πρόσωπον τῶν Χαλδαίων
οἱ ἂν ἔλθωσιν ἐφ' ὑμᾶς καὶ ὑμεῖς συναγάγετε
οἶνον καὶ ὀπώραν καὶ συναγάγετε ἔλαιον καὶ
βάλετε εἰς τὰ ἀγγεῖα ὑμῶν καὶ οἰκήσατε ἐν ταῖς
πόλεσιν αἷς κατεκρατήσατε 11 καὶ πάντες οἱ
Ἰουδαῖοι οἱ ἐν γῆ Μωαβ καὶ ἐν υἱοῖς Ἀμμων καὶ
οἱ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῆ ἤκουσαν
ὅτι ἔδωκεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατάλειμμα
τῷ Ἰουδα καὶ ὅτι κατέστησεν ἐπ' αὐτοὺς τὸν
Γοδολιαν υἱὸν Ἀχικαμ 12 καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολιαν
εἰς γῆν Ἰουδα εἰς Μασσηφα καὶ συνήγαγον οἶνον
καὶ ὀπώραν πολλήν σφόδρα καὶ ἔλαιον 13 καὶ

Ιωαναν υἱὸς Καρφε καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἦλθον πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφα **14** καὶ εἶπαν αὐτῷ εἰ γνώσει γινώσκεις ὅτι Βελισα βασιλεὺς υἱῶν Αμμων ἀπέστειλεν πρὸς σέ τὸν Ισμαηλ πατάξαι σου ψυχὴν καὶ οὐκ ἐπίστευσεν αὐτοῖς Γοδολιας **15** καὶ Ιωαναν εἶπεν τῷ Γοδολια κρυφαίως ἐν Μασσηφα πορεύσομαι δὴ καὶ πατάξω τὸν Ισμαηλ καὶ μηθεὶς γνώτω μὴ πατάξῃ σου ψυχὴν καὶ διασπαρῆ πᾶς Ιουδα οἱ συνηγμένοι πρὸς σέ καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι Ιουδα **16** καὶ εἶπεν Γοδολιας πρὸς Ιωαναν μὴ ποιήσης τὸ πρᾶγμα τοῦτο ὅτι ψευδῆ σὺ λέγεις περὶ Ισμαηλ

48 καὶ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ ἦλθεν Ισμαηλ υἱὸς Ναθανιου υἱοῦ Ελασα ἀπὸ γένους τοῦ βασιλέως καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτοῦ πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφα καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἄρτον ἅμα **2** καὶ ἀνέστη Ισμαηλ καὶ οἱ δέκα ἄνδρες οἱ ἦσαν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξαν τὸν Γοδολιαν ὃν κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τῆς γῆς **3** καὶ πάντας τοὺς Ιουδαίους τοὺς ὄντας μετ' αὐτοῦ ἐν Μασσηφα καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους τοὺς εὐρεθέντας ἐκεῖ **4** καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ πατάξαντος αὐτοῦ τὸν Γοδολιαν καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἔγνω **5** καὶ ἦλθοσαν ἄνδρες ἀπὸ Συχεμ καὶ ἀπὸ Σαλημ καὶ ἀπὸ Σαμαρείας ὀγδοήκοντα ἄνδρες ἐξυρημένοι πώγωνας καὶ διερρηγμένοι τὰ ἱμάτια καὶ κοπτόμενοι καὶ μαναα καὶ λίβανος ἐν χερσὶν αὐτῶν τοῦ εἰσενεγκεῖν εἰς οἶκον κυρίου **6** καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς Ισμαηλ αὐτοὶ ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰσέλθετε πρὸς Γοδολιαν **7** καὶ ἐγένετο εἰσελθόντων αὐτῶν εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως ἔσφαξεν αὐτούς εἰς τὸ φρέαρ **8** καὶ δέκα ἄνδρες εὐρέθησαν ἐκεῖ καὶ εἶπαν τῷ Ισμαηλ μὴ ἀνέλῃς ἡμᾶς ὅτι εἰσὶν ἡμῖν θησαυροὶ ἐν ἀγρῷ πυροὶ καὶ κριθαὶ μέλι καὶ ἔλαιον καὶ παρήλθεν καὶ οὐκ ἀνείλεν αὐτούς ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν **9** καὶ τὸ φρέαρ εἰς ὃ ἔρριψεν ἐκεῖ Ισμαηλ πάντας

οὓς ἐπάταξεν φρέαρ μέγα τοῦτο ἐστὶν ὃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ασα ἀπὸ προσώπου Βαασα βασιλέως Ισραηλ τοῦτο ἐνέπλησεν Ισμαηλ τραυματιῶν **10** καὶ ἀπέστρεψεν Ισμαηλ πάντα τὸν λαὸν τὸν καταλειφθέντα εἰς Μασσηφα καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως ἃς παρεκατέθετο ὁ ἀρχιμάγειρος τῷ Γοδολια υἱῷ Αχικαμ καὶ ὥχето εἰς τὸ πέραν υἱῶν Αμμων **11** καὶ ἤκουσεν Ιωαναν υἱὸς Καρφε καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐποίησεν Ισμαηλ **12** καὶ ἦγαγον ἅπαν τὸ στρατόπεδον αὐτῶν καὶ ὥχοντο πολεμεῖν αὐτὸν καὶ εὔρον αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος πολλοῦ ἐν Γαβαων **13** καὶ ἐγένετο ὅτε εἶδον πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ισμαηλ τὸν Ιωαναν καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως τῆς μετ' αὐτοῦ **14** καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ιωαναν **15** καὶ Ισμαηλ ἐσώθη σὺν ὀκτῶ ἀνθρώποις καὶ ὥχето πρὸς τοὺς υἱοὺς Αμμων **16** καὶ ἔλαβεν Ιωαναν καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ οὓς ἀπέστρεψεν ἀπὸ Ισμαηλ δυνατούς ἄνδρας ἐν πολέμῳ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ λοιπὰ καὶ τοὺς εὐνούχους οὓς ἀπέστρεψεν ἀπὸ Γαβαων **17** καὶ ὥχοντο καὶ ἐκάθισαν ἐν Γαβηρωθ-χαμααμ τὴν πρὸς Βηθλεεμ τοῦ πορευθῆναι εἰσελθεῖν εἰς Αἴγυπτον **18** ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ὅτι ἐπάταξεν Ισμαηλ τὸν Γοδολιαν ὃν κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῇ γῇ

49 καὶ προσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως καὶ Ιωαναν καὶ Αζαριας υἱὸς Μασσαιου καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου **2** πρὸς Ιερεμιαν τὸν προφήτην καὶ εἶπαν αὐτῷ πεσέτω δὴ τὸ ἔλεος ἡμῶν κατὰ πρόσωπόν σου καὶ πρόσευξαι πρὸς κύριον τὸν θεόν σου περὶ τῶν καταλοίπων τούτων ὅτι κατελείφθημεν ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν καθὼς οἱ ὀφθαλμοί σου βλέπουσιν **3** καὶ ἀναγγειλάτω ἡμῖν κύριος ὁ θεός σου τὴν ὁδὸν ἣ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ

καὶ λόγον ὃν ποιήσομεν **4** καὶ εἶπεν αὐτοῖς
Ιερεμίας ἤκουσα ἰδοὺ ἐγὼ προσεύξομαι πρὸς
κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν κατὰ τοὺς λόγους ὑμῶν
καὶ ἔσται ὁ λόγος ὃν ἂν ἀποκριθῆσεται κύριος
ἀναγγελῶ ὑμῖν οὐ μὴ κρύψω ἄφ' ὑμῶν ῥῆμα
5 καὶ αὐτοὶ εἶπαν τῷ Ιερεμια ἕστω κύριος ἐν
ἡμῖν εἰς μάρτυρα δίκαιον καὶ πιστόν εἰ μὴ κατὰ
πάντα τὸν λόγον ὃν ἂν ἀποστείλῃ σε κύριος πρὸς
ἡμᾶς οὕτως ποιήσομεν **6** καὶ ἔαν ἀγαθὸν καὶ
ἔαν κακὸν τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν οὗ
ἡμεῖς ἀποστέλλομέν σε πρὸς αὐτόν ἀκουσόμεθα
ἵνα βέλτιον ἡμῖν γένηται ὅτι ἀκουσόμεθα τῆς
φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν **7** καὶ ἐγενήθη
μετὰ δέκα ἡμέρας ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς
Ιερεμیان **8** καὶ ἐκάλεσεν τὸν Ιωαναν καὶ τοὺς
ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως καὶ πάντα τὸν λαὸν
ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου **9** καὶ εἶπεν αὐτοῖς
οὕτως εἶπεν κύριος **10** ἔαν καθίσαντες καθίσητε
ἐν τῇ γῆ ταύτῃ οἰκοδομήσω ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ
καθέλω καὶ φυτεύσω ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω
ὅτι ἀναπέπαυμαι ἐπὶ τοῖς κακοῖς οἷς ἐποίησα
ὑμῖν **11** μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου βασιλέως
Βαβυλῶνος οὗ ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ μὴ φοβηθῆτε φησὶν κύριος ὅτι μεθ' ὑμῶν
ἐγὼ εἰμι τοῦ ἐξαίρεσθαι ὑμᾶς καὶ σῶζειν ὑμᾶς
ἐκ χειρὸς αὐτοῦ **12** καὶ δώσω ὑμῖν ἔλεος καὶ
ἐλεήσω ὑμᾶς καὶ ἐπιστρέψω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν
ὑμῶν **13** καὶ εἰ λέγετε ὑμεῖς οὐ μὴ καθίσωμεν ἐν
τῇ γῆ ταύτῃ πρὸς τὸ μὴ ἀκοῦσαι φωνῆς κυρίου
14 ὅτι εἰς γῆν Αἰγύπτου εἰσελευσόμεθα καὶ οὐ
μὴ ἴδωμεν πόλεμον καὶ φωνὴν σάλπιγγος οὐ
μὴ ἀκούσωμεν καὶ ἐν ἄρτοις οὐ μὴ πεινάσωμεν
καὶ ἐκεῖ οἰκήσομεν **15** διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον
κυρίου οὕτως εἶπεν κύριος ἔαν ὑμεῖς δῶτε τὸ
πρόσωπον ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον καὶ εἰσέλθητε
ἐκεῖ κατοικεῖν **16** καὶ ἔσται ἡ ῥομφαία ἣν ὑμεῖς
φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτῆς εὐρήσει ὑμᾶς
ἐν γῆ Αἰγύπτου καὶ ὁ λιμὸς οὗ ὑμεῖς λόγον
ἔχετε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καταλήμψεται ὑμᾶς

ὀπίσω ὑμῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε
17 καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἄνθρωποι καὶ πάντες οἱ
ἄλλογενεῖς οἱ θέντες τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰς
γῆν Αἰγύπτου ἐνοικεῖν ἐκεῖ ἐκλείψουσιν ἐν τῇ
ρομφαίᾳ καὶ ἐν τῷ λιμῷ καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν
οὐθεὶς σωζόμενος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐγὼ ἐπάγω
ἐπ' αὐτούς **18** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος καθὼς
ἔσταξεν ὁ θυμὸς μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
Ιερουσαλημ οὕτως στάξει ὁ θυμὸς μου ἐφ' ὑμᾶς
εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἔσεσθε
εἰς ἄβατον καὶ ὑποχείριοι καὶ εἰς ἄραν καὶ εἰς
ὄνειδισμόν καὶ οὐ μὴ ἴδητε οὐκέτι τὸν τόπον
τοῦτον **19** ἃ ἐλάλησεν κύριος ἐφ' ὑμᾶς τοὺς
καταλοιπούς Ιουδα μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον
καὶ νῦν γνόντες γνώσεσθε **20** ὅτι ἐπονηρεύσασθε
ἐν ψυχαῖς ὑμῶν ἀποστείλαντές με λέγοντες
πρόσευξαι περὶ ἡμῶν πρὸς κύριον καὶ κατὰ
πάντα ἃ ἔαν λαλήσῃ σοι κύριος ποιήσομεν **21** καὶ
οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου ἧς ἀπέστειλὲν
με πρὸς ὑμᾶς **22** καὶ νῦν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν
λιμῷ ἐκλείψετε ἐν τῷ τόπῳ οὗ ὑμεῖς βούλεσθε
εἰσελθεῖν κατοικεῖν ἐκεῖ

50 καὶ ἐγενήθη ὡς ἐπαύσατο Ιερεμίας λέγων
πρὸς τὸν λαὸν πάντας τοὺς λόγους κυρίου
οὓς ἀπέστειλεν αὐτὸν κύριος πρὸς αὐτούς πάντας
τοὺς λόγους τούτους **2** καὶ εἶπεν Αζαριας υἱὸς
Μαασαίου καὶ Ιωαναν υἱὸς Καρηε καὶ πάντες
οἱ ἄνδρες οἱ εἶπαντες τῷ Ιερεμια λέγοντες
ψεύδη οὐκ ἀπέστειλὲν σε κύριος πρὸς ἡμᾶς
λέγων μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον οἰκεῖν ἐκεῖ **3**
ἀλλ' ἡ Βαρουχ υἱὸς Νηριου συμβάλλει σε πρὸς
ἡμᾶς ἵνα δῶς ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων
τοῦ θανατῶσαι ἡμᾶς καὶ ἀποικισθῆναι ἡμᾶς
εἰς Βαβυλῶνα **4** καὶ οὐκ ἤκουσεν Ιωαναν καὶ
πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως καὶ πᾶς ὁ
λαὸς τῆς φωνῆς κυρίου κατοικῆσαι ἐν γῆ Ιουδα
5 καὶ ἔλαβεν Ιωαναν καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες
τῆς δυνάμεως πάντας τοὺς καταλοιπούς Ιουδα
τοὺς ἀποστρέψαντας κατοικεῖν ἐν τῇ γῆ **6** τοὺς

δυνατούς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ νήπια καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως καὶ τὰς ψυχὰς ἃς κατέλιπεν Ναβουζαρδαν μετὰ Γοδολιου υἱοῦ Ἀχικαμ καὶ Ιερεμιαν τὸν προφήτην καὶ Βαρουχ υἱὸν Νηριου 7 καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου καὶ εἰσῆλθον εἰς Ταφνας 8 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμιαν ἐν Ταφνας λέγων 9 λαβὲ σεαυτῷ λίθους μεγάλους καὶ κατάκρυψον αὐτοὺς ἐν προθύροις ἐν πύλῃ τῆς οἰκίας Φαραω ἐν Ταφνας κατ' ὀφθαλμοὺς ἀνδρῶν Ιουδα 10 καὶ ἐρεῖς οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω καὶ ἄξω Ναβουχοδοноσορ βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ θήσει αὐτοῦ τὸν θρόνον ἐπάνω τῶν λίθων τούτων ὧν κατέκρυψας καὶ ἀρεῖ τὰ ὄπλα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς 11 καὶ εἰσελεύσεται καὶ πατάξει γῆν Αἰγύπτου οὓς εἰς θάνατον εἰς θάνατον καὶ οὓς εἰς ἀποικισμόν εἰς ἀποικισμόν καὶ οὓς εἰς ῥομφαίαν εἰς ῥομφαίαν 12 καὶ καύσει πῦρ ἐν οἰκίαις θεῶν αὐτῶν καὶ ἐμπυριεῖ αὐτὰς καὶ ἀποικιεῖ αὐτοὺς καὶ φθειριεῖ γῆν Αἰγύπτου ὥσπερ φθειρίζει ποιμῆν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἐξελεύσεται ἐν εἰρήνῃ 13 καὶ συντρίψει τοὺς στύλους ἡλίου πόλεως τοὺς ἐν Ὠν καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν κατακαύσει ἐν πυρὶ

51 ὁ λόγος ὁ γινόμενος πρὸς Ιερεμιαν ἅπασιν τοῖς Ιουδαίοις τοῖς κατοικοῦσιν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ τοῖς καθημένοις ἐν Μαγδώλῳ καὶ ἐν Ταφνας καὶ ἐν γῆ Παθουρης λέγων 2 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ὑμεῖς ἐωράκατε πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ιουδα καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἔρημοι ἀπὸ ἐνοίκων 3 ἀπὸ προσώπου πονηρίας αὐτῶν ἧς ἐποίησαν παραπικρᾶνά με πορευθέντες θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις οἷς οὐκ ἔγνωτε 4 καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς παῖδάς μου τοὺς προφήτας ὄρθρου καὶ ἀπέστειλα λέγων μὴ ποιήσητε τὸ πρᾶγμα τῆς μολύνσεως ταύτης ἧς ἐμίσησα 5 καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὓς αὐτῶν ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῶν πρὸς

τὸ μὴ θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις 6 καὶ ἔσταξεν ἡ ὀργή μου καὶ ὁ θυμὸς μου καὶ ἐξεκαύθη ἐν πόλεσιν Ιουδα καὶ ἔξωθεν Ιερουσαλημ καὶ ἐγενήθησαν εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη 7 καὶ νῦν οὕτως εἶπεν κύριος παντοκράτωρ ἴνα τί ὑμεῖς ποιεῖτε κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχαῖς ὑμῶν ἐκκόψαι ὑμῶν ἄνθρωπον καὶ γυναῖκα νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐκ μέσου Ιουδα πρὸς τὸ μὴ καταλειφθῆναι ὑμῶν μηδένα 8 παραπικρᾶνά με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις ἐν γῆ Αἰγύπτῳ εἰς ἣν εἰσῆλθατε ἐνοικεῖν ἐκεῖ ἴνα ἐκκοπήτε καὶ ἴνα γένησθε εἰς κατάραν καὶ εἰς ὄνειδισμόν ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν τῆς γῆς 9 μὴ ἐπιλέγησθε ὑμεῖς τῶν κακῶν τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ τῶν κακῶν τῶν βασιλέων Ιουδα καὶ τῶν κακῶν τῶν ἀρχόντων ὑμῶν καὶ τῶν κακῶν τῶν γυναικῶν ὑμῶν ὧν ἐποίησαν ἐν γῆ Ιουδα καὶ ἔξωθεν Ιερουσαλημ 10 καὶ οὐκ ἐπαύσαντο ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ οὐκ ἀντείχοντο τῶν προσταγμάτων μου ὧν ἔδωκα κατὰ πρόσωπον τῶν πατέρων αὐτῶν 11 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐφίστημι τὸ πρόσωπόν μου 12 τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς καταλοίπους τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐκλείψουσιν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ ἔσονται εἰς ὄνειδισμόν καὶ εἰς ἀπώλειαν καὶ εἰς κατάραν 13 καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ὡς ἐπεσκεψάμην ἐπὶ Ιερουσαλημ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ 14 καὶ οὐκ ἔσται σεσωσμένος οὐθεὶς τῶν ἐπιλοίπων Ιουδα τῶν παροικούντων ἐν γῆ Αἰγύπτῳ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς γῆν Ιουδα ἐφ' ἣν αὐτοὶ ἐλπίζουσιν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι ἐκεῖ οὐ μὴ ἐπιστρέψωσιν ἀλλ' ἢ ἀνασεσωσμένοι 15 καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ιερεμια πάντες οἱ ἄνδρες οἱ γνόντες ὅτι θυμιῶσιν αἱ γυναῖκες αὐτῶν θεοῖς ἑτέροις καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες συναγωγῆ μεγάλη καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ καθημένοι ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐν Παθουρη λέγοντες

16 ὁ λόγος ὃν ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς τῷ ὀνόματι κυρίου οὐκ ἀκούσομέν σου 17 ὅτι ποιοῦντες ποιήσομεν πάντα τὸν λόγον ὃς ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν θυμιᾶν τῇ βασιλίσῃ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδάς καθὰ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν ἐν πόλεσιν Ιουδα καὶ ἕξωθεν Ιερουσαλημ καὶ ἐπλήσθημεν ἄρτων καὶ ἐγενόμεθα χρηστοὶ καὶ κακὰ οὐκ εἶδομεν 18 καὶ ὡς διελίπομεν θυμιῶντες τῇ βασιλίσῃ τοῦ οὐρανοῦ ἠλαττώθημεν πάντες καὶ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐξελίπομεν 19 καὶ ὅτι ἡμεῖς θυμιῶμεν τῇ βασιλίσῃ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐσπέισαμεν αὐτῇ σπονδάς μὴ ἄνευ τῶν ἀνδρῶν ἡμῶν ἐποιήσαμεν αὐτῇ χαυῶνας καὶ ἐσπέισαμεν σπονδάς αὐτῇ 20 καὶ εἶπεν Ιερεμίας παντὶ τῷ λαῷ τοῖς δυνατοῖς καὶ ταῖς γυναῖξιν καὶ παντὶ τῷ λαῷ τοῖς ἀποκριθεῖσιν αὐτῷ λόγους λέγων 21 οὐχὶ τοῦ θυμιάματος οὗ ἐθυμιάσατε ἐν ταῖς πόλεσιν Ιουδα καὶ ἕξωθεν Ιερουσαλημ ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ οἱ βασιλεῖς ὑμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐμνήσθη κύριος καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ 22 καὶ οὐκ ἠδύνατο κύριος ἔτι φέρειν ἀπὸ προσώπου πονηρίας πραγμάτων ὑμῶν ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων ὧν ἐποιήσατε καὶ ἐγενήθη ἡ γῆ ὑμῶν εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον καὶ εἰς ἀράν ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ 23 ἀπὸ προσώπου ὧν ἐθυμιᾶτε καὶ ὧν ἡμάρτετε τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς μαρτυρίοις αὐτοῦ οὐκ ἐπορεύθητε καὶ ἐπελάβετο ὑμῶν τὰ κακὰ ταῦτα 24 καὶ εἶπεν Ιερεμίας τῷ λαῷ καὶ ταῖς γυναῖξιν ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου 25 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ὑμεῖς γυναῖκες τῷ στόματι ὑμῶν ἐλάλησατε καὶ ταῖς χερσὶν ὑμῶν ἐπληρώσατε λέγουσαι ποιῶσαι ποιήσομεν τὰς ὁμολογίας ἡμῶν ἃς ὁμολογήσαμεν θυμιᾶν τῇ βασιλίσῃ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ

σπονδάς ἐμμείνασαι ἐνεμεῖνατε ταῖς ὁμολογίαις ὑμῶν καὶ ποιῶσαι ἐποιήσατε 26 διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον κυρίου πᾶς Ιουδα οἱ καθήμενοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἰδοὺ ὧμοσα τῷ ὀνόματί μου τῷ μεγάλῳ εἶπεν κύριος ἐὰν γένηται ἔτι ὄνομά μου ἐν τῷ στόματι παντὸς Ιουδα εἰπεῖν ζῆ κύριος κύριος ἐπὶ πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ 27 ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐγρήγορα ἐπ' αὐτοὺς τοῦ κακῶσαι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀγαθῶσαι καὶ ἐκλείψουσιν πᾶς Ιουδα οἱ κατοικοῦντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἕως ἂν ἐκλίπωσιν 28 καὶ οἱ σεσφωσμένοι ἀπὸ ῥομφαίας ἐπιστρέψουσιν εἰς γῆν Ιουδα ὀλίγοι ἀριθμῷ καὶ γνώσονται οἱ κατάλοιποι Ιουδα οἱ καταστάντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ κατοικῆσαι ἐκεῖ λόγος τίνος ἐμμενεῖ 29 καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον ὅτι ἐπισκέψομαι ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς εἰς πονηρά 30 οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὸν Ουαφρη βασιλέα Αἰγύπτου εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ εἰς χεῖρας ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καθὰ ἔδωκα τὸν Σεδεκιαν βασιλέα Ιουδα εἰς χεῖρας Ναβουχοδονοσορ βασιλέως Βαβυλῶνος ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ ζητούντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ 31 ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν Ιερεμίας ὁ προφήτης πρὸς Βαρουχ υἱὸν Νηριου ὅτε ἔγραφεν τοὺς λόγους τούτους ἐν τῷ βιβλίῳ ἀπὸ στόματος Ιερεμίου ἐν τῷ ἑνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ τῷ Ιωακὶμ υἱῷ Ιωσια βασιλέως Ιουδα 32 οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ σοί Βαρουχ 33 ὅτι εἶπας οἴμμοι οἴμμοι ὅτι προσέθηκεν κύριος κόπον ἐπὶ πόνον μοι ἐκοιμήθην ἐν στεναγμοῖς ἀνάπαυσιν οὐχ εὖρον 34 εἶπὸν αὐτῷ οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ οὐς ἐγὼ ὠκοδόμησα ἐγὼ καθαιρῶ καὶ οὐς ἐγὼ ἐφύτευσα ἐγὼ ἐκτίλλω 35 καὶ σὺ ζητεῖς σεαυτῷ μεγάλα μὴ ζητήσης ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα λέγει κύριος καὶ δώσω τὴν ψυχὴν σου εἰς εὖρεμα ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν βαδίσῃς ἐκεῖ

52 ὄντος εἰκοστοῦ καὶ ἐνὸς ἔτους Σεδεκιου ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν καὶ ἑνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ

αὐτοῦ Αμιτααλ θυγάτηρ Ιερεμιου ἐκ Λοβενά 4
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τῆς βασιλείας
αὐτοῦ ἐν μηνὶ τῷ δεκάτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς
ἦλθεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος
καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ
περιεχαράκωσαν αὐτὴν καὶ περιωκοδόμησαν
αὐτὴν τετραπέδοις λίθοις κύκλῳ 5 καὶ ἦλθεν
ἡ πόλις εἰς συνοχὴν ἕως ἐνδεκάτου ἔτους τῷ
βασιλεῖ Σεδεκία 6 ἐν τῇ ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς καὶ
ἐστερεώθη ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει καὶ οὐκ ἦσαν
ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς 7 καὶ διεκόπη ἡ πόλις καὶ
πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐξῆλθον νυκτὸς
κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης ἀνά μέσον τοῦ τείχους
καὶ τοῦ προτειχίσματος ὃ ἦν κατὰ τὸν κῆπον
τοῦ βασιλέως καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τῆς πόλεως
κύκλῳ καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τὴν εἰς Αραβὰ 8
καὶ κατεδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω
τοῦ βασιλέως καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν τῷ πέραν
Ιεριχω καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ διεσπάρησαν
ἀπ' αὐτοῦ 9 καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα καὶ
ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς
Δεβλαθα καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ μετὰ κρίσεως 10
καὶ ἔσφαξεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος τοὺς υἱοὺς
Σεδεκίου κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς
ἄρχοντας Ιουδα ἔσφαξεν ἐν Δεβλαθα 11 καὶ τοὺς
ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου ἐξετύφλωσεν καὶ ἔδησεν
αὐτὸν ἐν πέδαις καὶ ἤγαγεν αὐτὸν βασιλεὺς
Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἔδωκεν αὐτὸν
εἰς οἰκίαν μύλωνος ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανεν
12 καὶ ἐν μηνὶ πέμπτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς
ἦλθεν Ναβουζαρδαν ὁ ἀρχιμάγειρος ὁ ἐστηκὼς
κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος εἰς
Ιερουσαλημ 13 καὶ ἐνέπρησεν τὸν οἶκον κυρίου
καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πάσας τὰς οἰκίας
τῆς πόλεως καὶ πᾶσαν οἰκίαν μεγάλην ἐνέπρησεν
ἐν πυρὶ 14 καὶ πᾶν τεῖχος Ιερουσαλημ κύκλῳ
καθεῖλεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἢ μετὰ τοῦ
ἀρχιμαγείρου 16 καὶ τοὺς καταλοῖπους τοῦ λαοῦ
κατέλιπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελοουργοὺς

καὶ εἰς γεωργοὺς 17 καὶ τοὺς στύλους τοὺς
χαλκοῦς τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τὰς βάσεις
καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκὴν τὴν ἐν οἴκῳ
κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι καὶ ἔλαβον τὸν
χαλκὸν αὐτῶν καὶ ἀπήνεγκαν εἰς Βαβυλῶνα
18 καὶ τὴν στεφάνην καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς
κρεάγρας καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ ἐν
οἷς ἐλειτούργουν ἐν αὐτοῖς 19 καὶ τὰ σαφρωθ
καὶ τὰ μασμαρωθ καὶ τοὺς ὑποχυτήρας καὶ τὰς
λυχνίας καὶ τὰς θύσκας καὶ τοὺς κυάθους ἃ ἦν
χρυσᾶ χρυσᾶ καὶ ἃ ἦν ἀργυρᾶ ἀργυρᾶ ἔλαβεν ὁ
ἀρχιμάγειρος 20 καὶ οἱ στῦλοι δύο καὶ ἡ θάλασσα
μία καὶ οἱ μόσχοι δώδεκα χαλκοῖ ὑποκάτω
τῆς θαλάσσης ἃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων
εἰς οἶκον κυρίου οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ
αὐτῶν 21 καὶ οἱ στῦλοι τριάκοντα πέντε πηχῶν
ὑψος τοῦ στύλου τοῦ ἐνός καὶ σπαρτίον δώδεκα
πήχεων περιεκύκλου αὐτόν καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ
δακτύλων τεσσάρων κύκλῳ 22 καὶ γείσος ἐπ'
αὐτοῖς χαλκοῦν καὶ πέντε πήχεων τὸ μήκος
ὑπεροχὴ τοῦ γείσους τοῦ ἐνός καὶ δίκτυον καὶ
ρόοι ἐπὶ τοῦ γείσους κύκλῳ τὰ πάντα χαλκᾶ καὶ
κατὰ ταῦτα τῷ στύλῳ τῷ δευτέρῳ ὀκτὼ ρόοι
τῷ πῆχει τοῖς δώδεκα πήχεσιν 23 καὶ ἦσαν αἱ
ρόοι ἐνενηκόντα ἕξ τὸ ἐν μέρος καὶ ἦσαν αἱ
πᾶσαι ρόοι ἐπὶ τοῦ δικτύου κύκλῳ ἑκατόν 24 καὶ
ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν ἱερέα τὸν πρῶτον καὶ
τὸν ἱερέα τὸν δευτερεύοντα καὶ τοὺς τρεῖς τοὺς
φυλάττοντας τὴν ὁδὸν 25 καὶ εὐνοῦχον ἕνα ὃς
ἦν ἐπιστάτης τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν καὶ
ἑπτὰ ἄνδρας ὀνομαστοὺς τοὺς ἐν προσώπῳ τοῦ
βασιλέως τοὺς εὐρεθέντας ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν
γραμματεᾶ τῶν δυνάμεων τὸν γραμματεῦντα
τῷ λαῷ τῆς γῆς καὶ ἐξήκοντα ἀνθρώπους ἐκ
τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοὺς εὐρεθέντας ἐν μέσῳ τῆς
πόλεως 26 καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδαν ὁ
ἀρχιμάγειρος καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς βασιλέα
Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθα 27 καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς
βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν Δεβλαθα ἐν γῇ Αἰμαθ 31

καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει ἀποικισθέντος τοῦ Ἰωακὶμ βασιλέως Ἰουδα ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ἐν τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἔλαβεν Οὐλαιμαραδαχ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ἑνιαυτῷ ᾧ ἐβασίλευσεν τὴν κεφαλὴν Ἰωακὶμ βασιλέως Ἰουδα καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξ οἰκίας ἧς ἐφυλάττετο **32** καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ χρηστὰ καὶ ἔδωκεν τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνω τῶν θρόνων τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι **33** καὶ ἥλλαξεν τὴν στολὴν τῆς φυλακῆς αὐτοῦ καὶ ἦσθιεν ἄρτον διὰ παντὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἔζησεν **34** καὶ ἡ σύνταξις αὐτῷ ἐδίδοτο διὰ παντὸς παρὰ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανεν

Θρήνοι

1 πῶς ἐκάθισεν μόνη ἡ πόλις ἡ πεπληθυμμένη λαῶν ἐγενήθη ὡς χήρα πεπληθυμμένη ἐν ἔθνεσιν ἄρχουσα ἐν χώραις ἐγενήθη εἰς φόρον **2** κλαίουσα ἔκλαυσεν ἐν νυκτί καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς ἐπὶ τῶν σιαγόνων αὐτῆς καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ παρακαλῶν αὐτὴν ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαπῶντων αὐτὴν πάντες οἱ φιλοῦντες αὐτὴν ἠθέτησαν ἐν αὐτῇ ἐγένοντο αὐτῇ εἰς ἐχθρούς **3** μετωκίσθη ἡ Ἰουδαία ἀπὸ ταπεινώσεως αὐτῆς καὶ ἀπὸ πλήθους δουλείας αὐτῆς ἐκάθισεν ἐν ἔθνεσιν οὐχ εὖρεν ἀνάπαυσιν πάντες οἱ καταδιώκοντες αὐτὴν κατέλαβον αὐτὴν ἀνά μέσον τῶν θλιβόντων **4** ὁδοὶ Σιων πενθοῦσιν παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἐρχομένους ἐν ἑορτῇ πᾶσαι αἱ πύλαι αὐτῆς ἠφανισμένοι οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἀναστενάζουσιν αἱ παρθένοι αὐτῆς ἀγόμεναι καὶ αὐτὴ πικρανομένη ἐν ἑαυτῇ **5** ἐγένοντο οἱ θλίβοντες αὐτὴν εἰς κεφαλὴν καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς εὐθινοῦσαν ὅτι κύριος ἐταπείνωσεν αὐτὴν ἐπὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῆς τὰ νήπια αὐτῆς ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ κατὰ πρόσωπον θλίβοντος **6** καὶ ἐξῆλθεν ἐκ θυγατρὸς Σιων πᾶσα ἡ εὐπρέπεια αὐτῆς ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ὡς κριοὶ οὐχ εὐρίσκοντες νομὴν καὶ ἐπορεύοντο ἐν οὐκ ἰσχύι κατὰ πρόσωπον διώκοντος **7** ἐμνήσθη Ἱερουσαλημ ἡμερῶν ταπεινώσεως αὐτῆς καὶ ἀπωσμών αὐτῆς πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ὅσα ἦν ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων ἐν τῷ πεσεῖν τὸν λαὸν αὐτῆς εἰς χεῖρας θλίβοντος καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν αὐτῇ ἰδόντες οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς ἐγέλασαν ἐπὶ μετοικεσίᾳ αὐτῆς **8** ἄμαρτίαν ἡμαρτεν Ἱερουσαλημ διὰ τοῦτο εἰς σάλον ἐγένετο πάντες οἱ δοξάζοντες αὐτὴν ἐταπείνωσαν αὐτὴν εἶδον γὰρ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς καὶ γε αὐτὴ στενάζουσα καὶ ἀπεστράφη ὀπίσω **9** ἀκαθαρσία αὐτῆς πρὸς ποδῶν αὐτῆς οὐκ ἐμνήσθη ἔσχατα αὐτῆς καὶ κατεβίβασεν ὑπέρογκα οὐκ ἔστιν ὁ

παρακαλῶν αὐτὴν ἰδέ κύριε τὴν ταπεινώσιν μου ὅτι ἐμεγαλύνθη ἐχθρὸς **10** χεῖρα αὐτοῦ ἐξεπέτασεν θλίβων ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς εἶδεν γὰρ ἔθνη εἰσελθόντα εἰς τὸ ἀγίασμα αὐτῆς ἃ ἐνετείλω μὴ εἰσελθεῖν αὐτὰ εἰς ἐκκλησίαν σου **11** πᾶς ὁ λαὸς αὐτῆς καταστενάζοντες ζητοῦντες ἄρτον ἔδωκαν τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ἐν βρώσει τοῦ ἐπιστρέψαι ψυχὴν ἰδέ κύριε καὶ ἐπίβλεψον ὅτι ἐγενήθη ἠτιμωμένη **12** οὐ πρὸς ὑμᾶς πάντες οἱ παραπορευόμενοι ὁδὸν ἐπιστρέψατε καὶ ἴδετε εἰ ἔστιν ἄλγος κατὰ τὸ ἄλγος μου ὃ ἐγενήθη φθεγξάμενος ἐν ἐμοὶ ἐταπείνωσέν με κύριος ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ **13** ἐξ ὕψους αὐτοῦ ἀπέστειλεν πῦρ ἐν τοῖς ὀστέοις μου κατήγαγεν αὐτὸ διεπέτασεν δίκτυον τοῖς ποσίν μου ἀπέστρεψέν με εἰς τὰ ὀπίσω ἔδωκέν με ἠφανισμένην ὄλην τὴν ἡμέραν ὀδυνωμένην **14** ἐγρηγορήθη ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά μου ἐν χερσίν μου συνεπλάκησαν ἀνέβησαν ἐπὶ τὸν τράχηλόν μου ἠσθένησεν ἡ ἰσχύς μου ὅτι ἔδωκεν κύριος ἐν χερσίν μου ὀδύνας οὐ δυνήσομαι στήναι **15** ἐξῆρεν πάντας τοὺς ἰσχυροὺς μου ὁ κύριος ἐκ μέσου μου ἐκάλεσεν ἐπ' ἐμὲ καιρὸν τοῦ συντρίψαι ἐκλεκτοὺς μου ληνὸν ἐπάτησεν κύριος παρθένω θυγατρὶ Ἰουδα ἐπὶ τούτοις ἐγὼ κλαίω **16** ὁ ὀφθαλμὸς μου κατήγαγεν ὕδωρ ὅτι ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ ὁ παρακαλῶν με ὁ ἐπιστρέφων ψυχὴν μου ἐγένοντο οἱ υἱοὶ μου ἠφανισμένοι ὅτι ἐκραταιώθη ὁ ἐχθρὸς **17** διεπέτασεν Σιων χεῖρας αὐτῆς οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν αὐτὴν ἐνετείλατο κύριος τῷ Ἰακωβ κύκλω αὐτοῦ οἱ θλίβοντες αὐτόν ἐγενήθη Ἱερουσαλημ εἰς ἀποκαθημένην ἀνά μέσον αὐτῶν **18** δίκαιός ἐστιν κύριος ὅτι τὸ στόμα αὐτοῦ παρεπίκρανα ἀκούσατε δὴ πάντες οἱ λαοὶ καὶ ἴδετε τὸ ἄλγος μου παρθένοι μου καὶ νεανίσκοι μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ **19** ἐκάλεσα τοὺς ἑραστάς μου αὐτοὶ δὲ παρελογίσαντό με οἱ ἱερεῖς μου καὶ οἱ πρεσβύτεροί μου ἐν τῇ πόλει ἐξέλιπον ὅτι

ἐζήτησαν βρῶσιν αὐτοῖς ἵνα ἐπιστρέψωσιν ψυχὰς αὐτῶν καὶ οὐχ εὔρον **20** ἰδέ κύριε ὅτι θλίβομαι ἡ κοιλία μου ἐταράχθη καὶ ἡ καρδία μου ἐστράφη ἐν ἐμοί ὅτι παραπικραίνουσα παρεπίκρανα ἔξωθεν ἠτέκνωσέν με μάχαιρα ὡσπερ θάνατος ἐν οἴκῳ **21** ἀκούσατε δὴ ὅτι στενάζω ἐγὼ οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν με πάντες οἱ ἐχθροί μου ἤκουσαν τὰ κακά μου καὶ ἐχάρησαν ὅτι σὺ ἐποίησας ἐπήγαγες ἡμέραν ἐκάλεσας καιρόν καὶ ἐγένοντο ὅμοιοι ἐμοί **22** εἰσέλθου πᾶσα ἡ κακία αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν σου καὶ ἐπιφύλλισον αὐτοῖς ὄν τρόπον ἐποίησαν ἐπιφυλλίδα περὶ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων μου ὅτι πολλοὶ οἱ στεναγμοί μου καὶ ἡ καρδία μου λυπεῖται

2 πῶς ἐγνόφωσεν ἐν ὀργῇ αὐτοῦ κύριος τὴν θυγατέρα Σιων κατέρριψεν ἐξ οὐρανοῦ εἰς γῆν δόξασμα Ἰσραὴλ καὶ οὐκ ἐμνήσθη ὑποποδίου ποδῶν αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ **2** κατεπόντισεν κύριος οὐ φεισάμενος πάντα τὰ ὥραϊα Ἰακωβ καθεῖλεν ἐν θυμῷ αὐτοῦ τὰ ὀχυρώματα τῆς θυγατρὸς Ἰουδα ἐκόλλησεν εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσεν βασιλέα αὐτῆς καὶ ἄρχοντας αὐτῆς **3** συνέκλασεν ἐν ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ πᾶν κέρας Ἰσραὴλ ἀπέστρεψεν ὀπίσω δεξιὰν αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἀνήψεν ἐν Ἰακωβ ὡς πῦρ φλόγα καὶ κατέφαγεν πάντα τὰ κύκλω **4** ἐνέτεινεν τόξον αὐτοῦ ὡς ἐχθρὸς ἐστερέωσεν δεξιὰν αὐτοῦ ὡς ὑπεναντίος καὶ ἀπέκτεινεν πάντα τὰ ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν μου ἐν σκηνῇ θυγατρὸς Σιων ἐξέχεεν ὡς πῦρ τὸν θυμὸν αὐτοῦ **5** ἐγενήθη κύριος ὡς ἐχθρὸς κατεπόντισεν Ἰσραὴλ κατεπόντισεν πάσας τὰς βάρεις αὐτῆς διέφθειρεν τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ καὶ ἐπλήθυνεν τῇ θυγατρὶ Ἰουδα ταπεινουμένην καὶ τεταπεινωμένην **6** καὶ διεπέτασεν ὡς ἄμπελον τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ διέφθειρεν ἐορτὴν αὐτοῦ ἐπελάθετο κύριος ὃ ἐποίησεν ἐν Σιων ἐορτῆς καὶ σαββάτου καὶ παρῶξυνεν ἐμβριμῆματι ὀργῆς αὐτοῦ βασιλέα καὶ ἱερέα καὶ ἄρχοντα **7** ἀπόσωτο

κύριος θυσιαστήριον αὐτοῦ ἀπετίναξεν ἀγίασμα αὐτοῦ συνέτριψεν ἐν χειρὶ ἐχθροῦ τεῖχος βάρων αὐτῆς φωνὴν ἔδωκαν ἐν οἴκῳ κυρίου ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς **8** καὶ ἐπέστρεψεν κύριος τοῦ διαφθεῖραι τεῖχος θυγατρὸς Σιων ἐξέτεινεν μέτρον οὐκ ἀπέστρεψεν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ καταπατήματος καὶ ἐπένθησεν τὸ προτείχισμα καὶ τεῖχος ὁμοθυμαδὸν ἠσθένησεν **9** ἐνεπάγησαν εἰς γῆν πύλαι αὐτῆς ἀπόλεσεν καὶ συνέτριψεν μοχλοὺς αὐτῆς βασιλέα αὐτῆς καὶ ἄρχοντας αὐτῆς ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὐκ ἔστιν νόμος καὶ γε προφηταὶ αὐτῆς οὐκ εἶδον ὄρασιν παρὰ κυρίου **10** ἐκάθισαν εἰς τὴν γῆν ἐσιώπησαν πρεσβύτεροι θυγατρὸς Σιων ἀνεβίβασαν χοῦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν περιεζώσαντο σάκκους κατήγαγον εἰς γῆν ἀρχηγούς παρθένους ἐν Ἱερουσαλημ **11** ἐξέλιπον ἐν δάκρυσιν οἱ ὀφθαλμοί μου ἐταράχθη ἡ καρδία μου ἐξεχύθη εἰς γῆν ἡ δόξα μου ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου ἐν τῷ ἐκλιπεῖν νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐν πλατεῖαις πόλεως **12** ταῖς μητράσιν αὐτῶν εἶπαν ποῦ σῖτος καὶ οἶνος ἐν τῷ ἐκλύεσθαι αὐτοὺς ὡς τραυματίας ἐν πλατεῖαις πόλεως ἐν τῷ ἐκχεῖσθαι ψυχὰς αὐτῶν εἰς κόλπον μητέρων αὐτῶν **13** τί μαρτυρήσω σοι ἢ τί ὁμοιώσω σοι θυγατερ Ἱερουσαλημ τίς σώσει σε καὶ παρακαλέσει σε παρθένος θυγατερ Σιων ὅτι ἐμεγαλύνθη ποτήριον συντριβῆς σου τίς ἰάσεται σε **14** προφηταὶ σου εἶδοσάν σοι μάταια καὶ ἀφροσύνην καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν ἐπὶ τὴν ἀδικίαν σου τοῦ ἐπιστρέψαι αἰχμαλωσίαν σου καὶ εἶδοσάν σοι λήμματα μάταια καὶ ἐξώσματα **15** ἐκρότησαν ἐπὶ σὲ χεῖρας πάντες οἱ παραπορευόμενοι ὁδὸν ἐσύρισαν καὶ ἐκίνησαν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐπὶ τὴν θυγατέρα Ἱερουσαλημ ἢ αὕτη ἡ πόλις ἦν ἐροῦσιν στέφανος δόξης εὐφροσύνη πάσης τῆς γῆς **16** διήνοιξαν ἐπὶ σὲ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροί σου ἐσύρισαν καὶ ἔβρυξαν ὁδόντας εἶπαν κατεπίομεν αὐτὴν πλὴν αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν προσεδοκῶμεν εὐρομεν

αυτήν εἶδομεν 17 ἐποίησεν κύριος ἃ ἐνεθυμήθη συνετέλεσεν ῥήματα αὐτοῦ ἃ ἐνετείλατο ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων καθεῖλεν καὶ οὐκ ἐφείσατο καὶ ἠΰφρανεν ἐπὶ σὲ ἐχθρόν ὕψωσεν κέρας θλίβοντός σε 18 ἐβόησεν καρδία αὐτῶν πρὸς κύριον τείχη Σιων καταγάγετε ὡς χειμάρρους δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτός μὴ δῶς ἔκνηψιν σεαυτῇ μὴ σιωπήσαιο θύγατερ ὁ ὀφθαλμός σου 19 ἀνάστα ἀγαλλίασαι ἐν νυκτὶ εἰς ἀρχὰς φυλακῆς σου ἔκχεον ὡς ὕδωρ καρδίαν σου ἀπέναντι προσώπου κυρίου ἄρον πρὸς αὐτὸν χεῖράς σου περὶ ψυχῆς νηπίων σου τῶν ἐκλυομένων λιμῶ ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων 20 ἰδέ κύριε καὶ ἐπίβλεψον τίνι ἐπεφύλλισας οὕτως εἰ φάγονται γυναῖκες καρπὸν κοιλίας αὐτῶν ἐπιφυλλίδα ἐποίησεν μάγειρος φονευθήσονται νήπια θηλάζοντα μαστούς ἀποκτενεῖς ἐν ἀγίασματι κυρίου ἱερέα καὶ προφήτην 21 ἐκοιμήθησαν εἰς τὴν ἔξοδον παιδάριον καὶ πρεσβύτης παρθένοι μου καὶ νεανίσκοι μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῶ ἀπέκτεινας ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς σου ἐμαγείρευσας οὐκ ἐφείσω 22 ἐκάλεσεν ἡμέραν ἑορτῆς παροικίας μου κυκλόθεν καὶ οὐκ ἐγένοντο ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς κυρίου ἀνασφζόμενος καὶ καταλελειμμένος ὡς ἐπεκράτησα καὶ ἐπλήθυνα ἐχθρούς μου πάντας

3 ἐγὼ ἀνὴρ ὁ βλέπων πτωχεῖαν ἐν ῥάβδῳ θυμοῦ αὐτοῦ ἐπ' ἐμέ 2 παρέλαβέν με καὶ ἀπήγαγεν εἰς σκότος καὶ οὐ φῶς 3 πλὴν ἐν ἐμοὶ ἐπέστρεψεν χεῖρα αὐτοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν 4 ἐπαλαίωσεν σάρκας μου καὶ δέρμα μου ὅστέα μου συνέτριψεν 5 ἀνωκοδόμησεν κατ' ἐμοῦ καὶ ἐκύκλωσεν κεφαλὴν μου καὶ ἐμόχθησεν 6 ἐν σκοτεινοῖς ἐκάθισέν με ὡς νεκροὺς αἰῶνος 7 ἀνωκοδόμησεν κατ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἐξελεύσομαι ἐβάρυνεν χαλκὸν μου 8 καί γε κεκράξομαι καὶ βοήσω ἀπέφραξεν προσευχήν μου 9 ἀνωκοδόμησεν ὁδοὺς μου ἐνέφραξεν τρίβους μου ἐτάραξεν 10 ἄρκος ἐνεδρεύουσα αὐτός μοι λέων ἐν κρυφαίοις 11

κατεδίωξεν ἀφεστηκότα καὶ κατέπαυσέν με ἔθετό με ἠφανισμένην 12 ἐνέτεινεν τόξον αὐτοῦ καὶ ἐστήλωσέν με ὡς σκοπὸν εἰς βέλος 13 εἰσήγαγεν τοῖς νεφροῖς μου ἰοὺς φαρέτρας αὐτοῦ 14 ἐγενήθη γέλωσ παντὶ λαῷ μου ψαλμὸς αὐτῶν ὅλην τὴν ἡμέραν 15 ἐχόρτασέν με πικρίας ἐμέθυσέν με χολῆς 16 καὶ ἐξέβαλεν ψήφω ὀδόντας μου ἐψώμισέν με σποδόν 17 καὶ ἀπώσατο ἐξ εἰρήνης ψυχὴν μου ἐπελαθόμην ἀγαθὰ 18 καὶ εἶπα ἀπώλετο νεῖκός μου καὶ ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ κυρίου 19 ἐμνήσθη ἀπὸ πτωχείας μου καὶ ἐκ διωγμοῦ μου πικρίας καὶ χολῆς μου 20 μνησθήσεται καὶ καταδολεσχήσει ἐπ' ἐμέ ἡ ψυχὴ μου 21 ταύτην τάξω εἰς τὴν καρδίαν μου διὰ τοῦτο ὑπομηνῶ 25 ἀγαθὸς κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτόν ψυχῇ ἢ ζητήσῃ αὐτὸν ἀγαθὸν 26 καὶ ὑπομενεῖ καὶ ἡσυχάσει εἰς τὸ σωτήριον κυρίου 27 ἀγαθὸν ἀνδρὶ ὅταν ἄρῃ ζυγὸν ἐν νεότητι αὐτοῦ 28 καθήσεται κατὰ μόνας καὶ σιωπήσεται ὅτι ἦρεν ἐφ' ἑαυτῷ 30 δώσει τῷ παίοντι αὐτὸν σιαγόνα χορτασθήσεται ὄνειδισμών 31 ὅτι οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἀπώσεται κύριος 32 ὅτι ὁ ταπεινώσας οἰκτιρήσει κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ 33 ὅτι οὐκ ἀπεκρίθη ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ καὶ ἐταπεινώσεν υἱοὺς ἀνδρός 34 τοῦ ταπεινώσαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ πάντας δεσμίους γῆς 35 τοῦ ἐκκλῖναι κρίσιν ἀνδρὸς κατέναντι προσώπου ὑψίστου 36 καταδικάσαι ἄνθρωπον ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν κύριος οὐκ εἶπεν 37 τίς οὕτως εἶπεν καὶ ἐγενήθη κύριος οὐκ ἐνετείλατο 38 ἐκ στόματος ὑψίστου οὐκ ἐξελεύσεται τὰ κακὰ καὶ τὸ ἀγαθόν 39 τί γογγύσει ἄνθρωπος ζῶν ἀνὴρ περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ 40 ἐξηρηνήθη ἡ ὁδὸς ἡμῶν καὶ ἠτάσθη καὶ ἐπιστρέψωμεν ἕως κυρίου 41 ἀναλάβωμεν καρδίας ἡμῶν ἐπὶ χειρῶν πρὸς ὑψηλὸν ἐν οὐρανῷ 42 ἡμαρτήσαμεν ἠσεβήσαμεν καὶ οὐχ ἰλάσθης 43 ἐπεσκεπάσας ἐν θυμῷ καὶ ἀπεδίωξας ἡμᾶς ἀπέκτεινας οὐκ ἐφείσω 44 ἐπεσκεπάσας νεφέλην σεαυτῷ εἶνεκεν προσευχῆς

45 καμύσαι με καὶ ἀπωσθῆναι ἔθικας ἡμᾶς ἐν
μέσῳ τῶν λαῶν 46 διήνοιξαν ἐφ' ἡμᾶς τὸ στόμα
αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν 47 φόβος καὶ
θυμὸς ἐγενήθη ἡμῖν ἕπαρσις καὶ συντριβή 48
ἀφέσεις ὑδάτων κατάξει ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ
τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου 49 ὁ
ὀφθαλμὸς μου κατεπόθη καὶ οὐ σιγήσομαι τοῦ μὴ
εἶναι ἔκνηψιν 50 ἕως οὗ διακύψῃ καὶ ἴδῃ κύριος
ἐξ οὐρανοῦ 51 ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπιφυλλιεῖ ἐπὶ
τὴν ψυχὴν μου παρὰ πάσας θυγατέρας πόλεως 52
θηρεύοντες ἐθήρευσάν με ὡς στρουθίον οἱ ἐχθροὶ
μου δωρεάν 53 ἐθανάτωσαν ἐν λάκκῳ ζωὴν μου
καὶ ἐπέθηκαν λίθον ἐπ' ἐμοῦ 54 ὑπερχύθη ὕδωρ
ἐπὶ κεφαλὴν μου εἶπα ἀπόσωμαι 55 ἐπεκαλεσάμην
τὸ ὄνομά σου κύριε ἐκ λάκκου κατωτάτου 56
φωνὴν μου ἤκουσας μὴ κρύψῃς τὰ ὦτά σου
εἰς τὴν δέησίν μου 57 εἰς τὴν βοήθειάν μου
ἤγγισας ἐν ἧ σε ἡμέρᾳ ἐπεκαλεσάμην εἶπάς μοι
μὴ φοβοῦ 58 ἐδίκασας κύριε τὰς δίκας τῆς ψυχῆς
μου ἐλυτρώσω τὴν ζωὴν μου 59 εἶδες κύριε
τὰς ταραχάς μου ἔκρινας τὴν κρίσιν μου 60
εἶδες πᾶσαν τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν εἰς πάντας
διαλογισμοὺς αὐτῶν ἐν ἐμοῦ 61 ἤκουσας τὸν
ὄνειδιισμόν αὐτῶν πάντας τοὺς διαλογισμοὺς
αὐτῶν κατ' ἐμοῦ 62 χεῖλη ἐπανιστανομένων
μοι καὶ μελέτας αὐτῶν κατ' ἐμοῦ ὅλην τὴν
ἡμέραν 63 καθέδραν αὐτῶν καὶ ἀνάστασιν
αὐτῶν ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν
64 ἀποδώσεις αὐτοῖς ἀνταπόδομα κύριε κατὰ τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν 65 ἀποδώσεις αὐτοῖς
ὑπερασπισμὸν καρδίας μόχθου σου αὐτοῖς 66
καταδιώξεις ἐν ὄργῃ καὶ ἐξαναλώσεις αὐτοὺς
ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ κύριε

4 πῶς ἀμαυρωθῆσεται χρυσίον ἀλλοιωθῆσεται
τὸ ἀργύριον τὸ ἀγαθὸν ἐξεχύθησαν λίθοι
ἄγιοι ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων 2 υἱοὶ Σιων οἱ
τίμιοι οἱ ἐπληρέμει ἐν χρυσίῳ πῶς ἐλογίσθησαν
εἰς ἀγγεῖα ὀστράκινα ἔργα χειρῶν κεραμέως 3
καὶ γε δράκοντες ἐξέδυσαν μαστοὺς ἐθήλασαν

σκύμνοι αὐτῶν θυγατέρες λαοῦ μου εἰς ἀνίατον
ὡς στρουθίον ἐν ἐρήμῳ 4 ἐκολλήθη ἡ γλῶσσα
θηλάζοντος πρὸς τὸν φάρυγγα αὐτοῦ ἐν δίψει
νήπια ἤτησαν ἄρτον ὁ διακλῶν οὐκ ἔστιν
αὐτοῖς 5 οἱ ἔσθοντες τὰς τρυφὰς ἠφανίσθησαν
ἐν ταῖς ἐξόδοις οἱ τιθνούμενοι ἐπὶ κόκκων
περιεβάλοντο κοπρίας 6 καὶ ἐμεγαλύνθη ἀνομία
θυγατρὸς λαοῦ μου ὑπὲρ ἀνομίας Σοδομων τῆς
κατεστραμμένης ὡσπερ σπουδῆ καὶ οὐκ ἐπόνεσαν
ἐν αὐτῇ χεῖρας 7 ἐκαθαρίωθησαν ναζιραῖοι αὐτῆς
ὑπὲρ χιόνα ἔλαμψαν ὑπὲρ γάλα ἐπυρρώθησαν
ὑπὲρ λίθους σαπφείρου τὸ ἀπόσπασμα αὐτῶν
8 ἐσκότασεν ὑπὲρ ἀσβόλην τὸ εἶδος αὐτῶν
οὐκ ἐπεγνώσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις ἐπάγη
δέρμα αὐτῶν ἐπὶ τὰ ὀστέα αὐτῶν ἐξηράνθησαν
ἐγενήθησαν ὡσπερ ξύλον 9 καλοὶ ἦσαν οἱ
τραυματῖαι ῥομφαίας ἢ οἱ τραυματῖαι λιμοῦ
ἐπορεύθησαν ἐκκεκεντημένοι ἀπὸ γεννημάτων
ἀγρῶν 10 χεῖρες γυναικῶν οἰκτιρμόνων ἤψησαν
τὰ παιδιά αὐτῶν ἐγενήθησαν εἰς βρῶσιν αὐταῖς
ἐν τῷ συντρίμματι τῆς θυγατρὸς λαοῦ μου
11 συνετέλεσεν κύριος θυμὸν αὐτοῦ ἐξέχεεν
θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ καὶ ἀνῆψεν πῦρ ἐν Σιων
καὶ κατέφαγεν τὰ θεμέλια αὐτῆς 12 οὐκ
ἐπίστευσαν βασιλεῖς γῆς πάντες οἱ κατοικοῦντες
τὴν οἰκουμένην ὅτι εἰσελεύσεται ἐχθρὸς καὶ
ἐκθλίβων διὰ τῶν πυλῶν Ἱερουσαλημ 13 ἐξ
ἀμαρτιῶν προφητῶν αὐτῆς ἀδικιῶν ἱερέων αὐτῆς
τῶν ἐκχεόντων αἷμα δίκαιον ἐν μέσῳ αὐτῆς 14
ἐσαλεύθησαν ἐγρήγοροι αὐτῆς ἐν ταῖς ἐξόδοις
ἐμολύνθησαν ἐν αἵματι ἐν τῷ μὴ δύνασθαι
αὐτοὺς ἦσαντο ἐνδυμάτων αὐτῶν 15 ἀπόστητε
ἀκαθάρτων καλέσατε αὐτοὺς ἀπόστητε ἀπόστητε
μὴ ἄπτεσθε ὅτι ἀνήφθησαν καὶ γε ἐσαλεύθησαν
εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὐ μὴ προσθῶσιν τοῦ
παροικεῖν 16 πρόσωπον κυρίου μερὶς αὐτῶν οὐ
προσθήσει ἐπιβλέψαι αὐτοῖς πρόσωπον ἱερέων
οὐκ ἔλαβον πρεσβύτας οὐκ ἠλέησαν 17 ἔτι
ὄντων ἡμῶν ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἰς

τὴν βοήθειαν ἡμῶν μάταια ἀποσκοπεύοντων ἡμῶν ἀπεσκοπεύσαμεν εἰς ἔθνος οὐ σῶζον **18** ἐθηρεύσαμεν μικροὺς ἡμῶν τοῦ μὴ πορευέσθαι ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἤγγικεν ὁ καιρὸς ἡμῶν ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ἡμῶν πάρεστιν ὁ καιρὸς ἡμῶν **19** κοῦφοι ἐγένοντο οἱ διώκοντες ἡμᾶς ὑπὲρ αἰτουῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῶν ὀρέων ἐξήφθησαν ἐν ἐρήμῳ ἐνήδρευσαν ἡμᾶς **20** πνεῦμα προσώπου ἡμῶν χριστὸς κυρίου συνελήμφθη ἐν ταῖς διαφθοραῖς αὐτῶν οὗ εἶπαμεν ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ζησόμεθα ἐν τοῖς ἔθνεσιν **21** χαῖρε καὶ εὐφραίνου θύγατερ Ἰδουμαίας ἡ κατοικοῦσα ἐπὶ γῆς καὶ γε ἐπὶ σὲ διελεύσεται τὸ ποτήριον κυρίου καὶ μεθυσθήσῃ καὶ ἀποχεεῖς **22** ἐξέλιπεν ἡ ἀνομία σου θύγατερ Σιων οὐ προσθήσει ἔτι ἀποικίσαι σε ἐπεσκέψατο ἀνομίας σου θύγατερ Εδωμ ἀπεκάλυψεν ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά σου

5 μνήσθητι κύριε ὅ τι ἐγενήθη ἡμῖν ἐπίβλεψον καὶ ἰδὲ τὸν ὄνειδισμὸν ἡμῶν **2** κληρονομία ἡμῶν μετεστράφη ἀλλοτρίοις οἱ οἴκοι ἡμῶν ξένοις **3** ὄρφανοι ἐγενήθημεν οὐχ ὑπάρχει πατήρ μητέρες ἡμῶν ὡς αἱ χῆραι **4** ἐξ ἡμερῶν ἡμῶν ξύλα ἡμῶν ἐν ἀλλάγματι ἦλθεν **5** ἐπὶ τὸν τράχηλον ἡμῶν ἐδιώχθημεν ἐκοπιάσαμεν οὐκ ἀνεπαύθημεν **6** Αἴγυπτος ἔδωκεν χεῖρα Ἀσσοῦρ εἰς πλησμονὴν αὐτῶν **7** οἱ πατέρες ἡμῶν ἤμαρτον οὐχ ὑπάρχουσιν ἡμεῖς τὰ ἀνομήματα αὐτῶν ὑπέσχομεν **8** δοῦλοι ἐκυρίευσαν ἡμῶν λυτρούμενος οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν **9** ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰσοίσομεν ἄρτον ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ῥομφαίας τῆς ἐρήμου **10** τὸ δέρμα ἡμῶν ὡς κλίβανος ἐπελειώθη συνεσπᾶσθησαν ἀπὸ προσώπου καταιγίδων λιμοῦ **11** γυναῖκας ἐν Σιων ἐταπείνωσαν παρθένους ἐν πόλεσιν Ἰουδα **12** ἄρχοντες ἐν χερσὶν αὐτῶν ἐκρεμάσθησαν πρεσβύτεροι οὐκ ἐδοξάσθησαν **13** ἐκλεκτοὶ κλαυθμὸν ἀνέλαβον καὶ νεανίσκοι ἐν ξύλῳ ἠσθένησαν **14** καὶ πρεσβῦται ἀπὸ πύλης κατέπαυσαν ἐκλεκτοὶ ἐκ ψαλμῶν αὐτῶν

κατέπαυσαν **15** κατέλυσεν χαρὰ καρδίας ἡμῶν ἐστράφη εἰς πένθος ὁ χορὸς ἡμῶν **16** ἔπεσεν ὁ στέφανος τῆς κεφαλῆς ἡμῶν οὐαὶ δὴ ἡμῖν ὅτι ἡμάρτομεν **17** περὶ τούτου ἐγενήθη ὀδυνηρὰ ἡ καρδία ἡμῶν περὶ τούτου ἐσκότασαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν **18** ἐπ' ὄρος Σιων ὅτι ἠφανίσθη ἀλώπεκες διήλθον ἐν αὐτῇ **19** σὺ δὲ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα κατοικήσεις ὁ θρόνος σου εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν **20** ἴνα τί εἰς νεῖκος ἐπλήθη ἡμῶν καταλείψεις ἡμᾶς εἰς μακρότητα ἡμερῶν **21** ἐπίστρεψον ἡμᾶς κύριε πρὸς σέ καὶ ἐπιστραφησόμεθα καὶ ἀνακαίνισον ἡμέρας ἡμῶν καθὼς ἔμπροσθεν **22** ὅτι ἀπωθούμενος ἀπώσω ἡμᾶς ὠργίσθης ἐφ' ἡμᾶς ἕως σφόδρα

Ἰεζεκιήλ

1 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει ἐν τῷ τετάρτῳ μηνὶ πέμπτη τοῦ μηνὸς καὶ ἐγὼ ἤμην ἐν μέσῳ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ καὶ ἠνοιχθησαν οἱ οὐρανοὶ καὶ εἶδον ὀράσεις θεοῦ **2** πέμπτη τοῦ μηνὸς τοῦτο τὸ ἔτος τὸ πέμπτον τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ βασιλέως Ἰωακίμ **3** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰεζεκιήλ υἱὸν Βουζι τὸν ἱερέα ἐν γῆ Χαλδαίων ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμέ χεῖρ κυρίου **4** καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ πνεῦμα ἐξαίρον ἤρχετο ἀπὸ βορρᾶ καὶ νεφέλη μεγάλη ἐν αὐτῷ καὶ φέγγος κύκλω αὐτοῦ καὶ πῦρ ἐξαστράπτει καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ ὡς ὄρασις ἠλέκτρον ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς καὶ φέγγος ἐν αὐτῷ **5** καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὡς ὁμοίωμα τεσσάρων ζώων καὶ αὕτη ἡ ὄρασις αὐτῶν ὁμοίωμα ἀνθρώπου ἐπ' αὐτοῖς **6** καὶ τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἐνὶ καὶ τέσσαρες πτέρυγες τῷ ἐνὶ **7** καὶ τὰ σκέλη αὐτῶν ὀρθὰ καὶ πτερωτοὶ οἱ πόδες αὐτῶν καὶ σπινθῆρες ὡς ἐξαστράπτει χαλκός καὶ ἔλαφραι αἱ πτέρυγες αὐτῶν **8** καὶ χεῖρ ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν τῶν τεσσάρων **9** οὐκ ἐπεστρέφοντο ἐν τῷ βαδίζειν αὐτὰ ἕκαστον κατέναντι τοῦ προσώπου αὐτῶν ἐπορεύοντο **10** καὶ ὁμοίωσις τῶν προσώπων αὐτῶν πρόσωπον ἀνθρώπου καὶ πρόσωπον λέοντος ἐκ δεξιῶν τοῖς τέσσαρσιν καὶ πρόσωπον μόσχου ἐξ ἀριστερῶν τοῖς τέσσαρσιν καὶ πρόσωπον ἀετοῦ τοῖς τέσσαρσιν **11** καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι ἄνωθεν τοῖς τέσσαρσιν ἐκατέρῳ δύο συνεζευγμέναι πρὸς ἀλλήλας καὶ δύο ἐπεκάλυπτον ἐπάνω τοῦ σώματος αὐτῶν **12** καὶ ἕκαστον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπορεύετο οὐ ἂν ἦν τὸ πνεῦμα πορευόμενον ἐπορεύοντο καὶ οὐκ ἐπέστρεφον **13** καὶ ἐν μέσῳ τῶν ζώων ὄρασις ὡς ἀνθράκων πυρὸς καιομένων ὡς ὄψις λαμπάδων συστρεφομένων ἀνα μέσον τῶν

ζώων καὶ φέγγος τοῦ πυρὸς καὶ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξεπορεύετο ἀστραπή **15** καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ τροχὸς εἷς ἐπὶ τῆς γῆς ἐχόμενος τῶν ζώων τοῖς τέσσαρσιν **16** καὶ τὸ εἶδος τῶν τροχῶν ὡς εἶδος θαρσις καὶ ὁμοίωμα ἐν τοῖς τέσσαρσιν καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἦν καθὼς ἂν εἴη τροχὸς ἐν τροχῷ **17** ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ **18** οὐδ' οἱ νῶτοι αὐτῶν καὶ ὕψος ἦν αὐτοῖς καὶ εἶδον αὐτὰ καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσιν **19** καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ ζῶα ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς γῆς ἐξήρνοντο οἱ τροχοὶ **20** οὐ ἂν ἦν ἡ νεφέλη ἐκεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ πορεύεσθαι ἐπορεύοντο τὰ ζῶα καὶ οἱ τροχοὶ καὶ ἐξήρνοντο σὺν αὐτοῖς διότι πνεῦμα ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς **21** ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ ἐπορεύοντο καὶ ἐν τῷ ἐστάναι αὐτὰ εἰστήκεισαν καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτὰ ἀπὸ τῆς γῆς ἐξήρνοντο σὺν αὐτοῖς ὅτι πνεῦμα ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς **22** καὶ ὁμοίωμα ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτοῖς τῶν ζώων ὡσεὶ στερέωμα ὡς ὄρασις κρυστάλλου ἐκτεταμένον ἐπὶ τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐπάνωθεν **23** καὶ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι πτερουσόμεναι ἕτερα τῇ ἑτέρᾳ ἐκάστῳ δύο συνεζευγμέναι ἐπικαλύπτουσαι τὰ σώματα αὐτῶν **24** καὶ ἤκουον τὴν φωνὴν τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ ὡς φωνὴν ὕδατος πολλοῦ καὶ ἐν τῷ ἐστάναι αὐτὰ κατέπαυον αἱ πτέρυγες αὐτῶν **25** καὶ ἰδοὺ φωνὴ ὑπεράνωθεν τοῦ στερεώματος τοῦ ὄντος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν **26** ὡς ὄρασις λίθου σαφείρου ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοιώματος τοῦ θρόνου ὁμοίωμα ὡς εἶδος ἀνθρώπου ἄνωθεν **27** καὶ εἶδον ὡς ὄψιν ἠλέκτρον ἀπὸ ὀράσεως ὀσφύος καὶ ἐπάνω καὶ ἀπὸ ὀράσεως ὀσφύος καὶ ἕως κάτω εἶδον ὡς ὄρασις πυρὸς καὶ τὸ φέγγος αὐτοῦ κύκλω **28** ὡς ὄρασις τόξου ὅταν ἦ ἐν τῇ νεφέλῃ ἐν ἡμέρᾳ ὑετοῦ οὕτως ἡ

στάσις τοῦ φέγγους κυκλόθεν αὕτη ἡ ὄρασις ὁμοιώματος δόξης κυρίου καὶ εἶδον καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ ἤκουσα φωνὴν λαλοῦντος

2 καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου καὶ λαλήσω πρὸς σέ **2** καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμέ πνεῦμα καὶ ἀνέλαβέν με καὶ ἐξῆρέν με καὶ ἔστησέν με ἐπὶ τοὺς πόδας μου καὶ ἤκουον αὐτοῦ λαλοῦντος πρὸς με **3** καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου ἐξαποστέλλω ἐγὼ σε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραηλ τοὺς παραπικραίνοντάς με οἵτινες παρεπύκρναν με αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας **4** καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος **5** ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἢ πτοηθῶσιν διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶν καὶ γνῶσκονται ὅτι προφήτης εἶ σὺ ἐν μέσῳ αὐτῶν **6** καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου μὴ φοβηθῆς αὐτούς μηδὲ ἐκστῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν διότι παροιστηθήσουσι καὶ ἐπισυστήσονται ἐπὶ σέ κύκλῳ καὶ ἐν μέσῳ σκορπίων σὺ κατοικεῖς τοὺς λόγους αὐτῶν μὴ φοβηθῆς καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μὴ ἐκστῆς διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶν **7** καὶ λαλήσεις τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἢ πτοηθῶσιν διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶν **8** καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου ἄκουε τοῦ λαλοῦντος πρὸς σέ μὴ γίνου παραπικραίνων καθὼς ὁ οἶκος ὁ παραπικραίνων χάνε τὸ στόμα σου καὶ φάγε ἃ ἐγὼ δίδωμί σοι **9** καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ χεῖρ ἐκτεταμένη πρὸς με καὶ ἐν αὐτῇ κεφαλὴς βιβλίου **10** καὶ ἀνείλησεν αὐτὴν ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα ἦν τὰ ὀπισθεν καὶ τὰ ἔμπροσθεν καὶ ἐγγέγραπτο εἰς αὐτὴν θρῆνος καὶ μέλος καὶ οὐαί

3 καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου κατάφαγε τὴν κεφαλίδα ταύτην καὶ πορεύθητι καὶ λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ **2** καὶ διήνοιξα τὸ στόμα μου καὶ ἐψώμισέν με τὴν κεφαλίδα **3** καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου τὸ στόμα σου φάγεται καὶ ἡ κοιλία σου πλησθήσεται τῆς κεφαλίδος ταύτης τῆς δεδομένης εἰς σέ καὶ ἔφαγον αὐτὴν καὶ

ἐγένετο ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκάζον **4** καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου βάδιζε εἴσελθε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραηλ καὶ λάλησον τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς **5** διότι οὐ πρὸς λαὸν βαθύχειλον καὶ βαρύγλωσσον σὺ ἐξαποστέλλη πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραηλ **6** οὐδὲ πρὸς λαοὺς πολλοὺς ἄλλοφώνους ἢ ἄλλογλώσσους οὐδὲ στιβαροὺς τῇ γλώσσει ὄντας ὧν οὐκ ἀκούσῃ τοὺς λόγους αὐτῶν καὶ εἰ πρὸς τοιούτους ἐξαπέστειλά σε οὗτοι ἂν εἰσήκουσάν σου **7** ὁ δὲ οἶκος τοῦ Ἰσραηλ οὐ μὴ θελήσωσιν εἰσακοῦσαί σου διότι οὐ βούλονται εἰσακοῦεῖν μου ὅτι πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραηλ φιλόνεικοί εἰσιν καὶ σκληροκάριοι **8** καὶ ἰδοὺ δέδωκα τὸ πρόσωπόν σου δυνατὸν κατέναντι τῶν προσώπων αὐτῶν καὶ τὸ νεῖκός σου κατισχύσω κατέναντι τοῦ νείκους αὐτῶν **9** καὶ ἔσται διὰ παντὸς κραταιότερον πέτρας μὴ φοβηθῆς ἀπ' αὐτῶν μηδὲ πτοηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶν **10** καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου πάντας τοὺς λόγους οὓς λελάληκα μετὰ σοῦ λαβὲ εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ τοῖς ὤσιν σου ἄκουε **11** καὶ βάδιζε εἴσελθε εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτούς καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἐὰν ἄρα ἐνδῶσιν **12** καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα καὶ ἤκουσα κατόπισθέν μου φωνὴν σεισμοῦ μεγάλου εὐλογημένη ἡ δόξα κυρίου ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ **13** καὶ εἶδον φωνὴν πτερυγῶν τῶν ζῶων πτερουσομένων ἕτερα πρὸς τὴν ἕτεραν καὶ φωνὴ τῶν τροχῶν ἔχομένη αὐτῶν καὶ φωνὴ τοῦ σεισμοῦ **14** καὶ τὸ πνεῦμα ἐξῆρέν με καὶ ἀνέλαβέν με καὶ ἐπορεύθη ἐν ὄρμῃ τοῦ πνεύματός μου καὶ χεῖρ κυρίου ἐγένετο ἐπ' ἐμέ κραταίᾳ **15** καὶ εἰσηλθὼν εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν μετέωρος καὶ περιῆλθον τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ τοὺς ὄντας ἐκεῖ καὶ ἐκάθισα ἐκεῖ ἑπτὰ ἡμέρας ἀναστρεφόμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν **16** καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας λόγος κυρίου πρὸς

με λέγων **17** υιὲ ἀνθρώπου σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ καὶ ἀκούση ἐκ στόματός μου λόγον καὶ διαπειλήση αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ **18** ἐν τῷ λέγειν με τῷ ἀνόμῳ θανάτῳ θανατωθήσῃ καὶ οὐ διεστείλω αὐτῷ οὐδὲ ἐλάλησας τοῦ διαστείλασθαι τῷ ἀνόμῳ ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ τοῦ ζῆσαι αὐτόν ὁ ἄνομος ἐκεῖνος τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ χειρός σου ἐκζητήσω **19** καὶ σὺ ἐὰν διαστείλῃ τῷ ἀνόμῳ καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ ὁ ἄνομος ἐκεῖνος ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται καὶ σὺ τὴν ψυχὴν σου ῥύσῃ **20** καὶ ἐν τῷ ἀποστρέφειν δίκαιον ἀπὸ τῶν δικαιοσυγῶν αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ παράπτωμα καὶ δώσω τὴν βάσανον εἰς πρόσωπον αὐτοῦ αὐτὸς ἀποθανεῖται ὅτι οὐ διεστείλω αὐτῷ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθανεῖται διότι οὐ μὴ μνησθῶσιν αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ ἅς ἐποίησεν καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω **21** σὺ δὲ ἐὰν διαστείλῃ τῷ δικαίῳ τοῦ μὴ ἀμαρτεῖν καὶ αὐτὸς μὴ ἀμάρτη ὁ δίκαιος ζωῆ ζήσεται ὅτι διεστείλω αὐτῷ καὶ σὺ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν ῥύσῃ **22** καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεῖρ κυρίου καὶ εἶπεν πρὸς με ἀνάστηθι καὶ ἔξελθε εἰς τὸ πεδῖον καὶ ἐκεῖ λαληθήσεται πρὸς σέ **23** καὶ ἀνέστην καὶ ἐξῆλθον εἰς τὸ πεδῖον καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ δόξα κυρίου εἰστήκει καθὼς ἡ ὄρασις καὶ καθὼς ἡ δόξα ἦν εἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου **24** καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα καὶ ἔστησέν με ἐπὶ πόδας μου καὶ ἐλάλησεν πρὸς με καὶ εἶπέν μοι εἴσελθε καὶ ἐγκλείσθητι ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου σου **25** καὶ σὺ υιὲ ἀνθρώπου ἰδοὺ δέδονται ἐπὶ σέ δεσμοὶ καὶ δήσουσίν σε ἐν αὐτοῖς καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκ μέσου αὐτῶν **26** καὶ τὴν γλῶσσάν σου συνδήσω καὶ ἀποκωφωθήσῃ καὶ οὐκ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς ἄνδρα ἐλέγχοντα διότι οἴκος παραπικραίνων ἐστίν **27** καὶ ἐν τῷ λαλεῖν με πρὸς σέ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ὁ ἀκούων ἀκουέτω καὶ

ὁ ἀπειθῶν ἀπειθεῖτω διότι οἴκος παραπικραίνων ἐστίν

4 καὶ σὺ υιὲ ἀνθρώπου λαβὲ σεαυτῷ πλίνθον καὶ θήσεις αὐτὴν πρὸ προσώπου σου καὶ διαγράψεις ἐπ' αὐτὴν πόλιν τὴν Ἱερουσαλημ **2** καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν περιοχὴν καὶ οἰκοδομήσεις ἐπ' αὐτὴν προμαχῶνας καὶ περιβαλεῖς ἐπ' αὐτὴν χάρακα καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν παρεμβολὰς καὶ τάξεις τὰς βελοστάσεις κύκλῳ **3** καὶ σὺ λαβὲ σεαυτῷ τήγανον σιδηροῦν καὶ θήσεις αὐτὸ τοῖχον σιδηροῦν ἀνά μέσον σου καὶ ἀνά μέσον τῆς πόλεως καὶ ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' αὐτὴν καὶ ἔσται ἐν συγκλεισμῷ καὶ συγκλείσεις αὐτὴν σημεῖόν ἐστίν τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ **4** καὶ σὺ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ ἀριστερόν καὶ θήσεις τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραηλ ἐπ' αὐτοῦ κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν πεντήκοντα καὶ ἑκατόν ἅς κοιμηθήσῃ ἐπ' αὐτοῦ καὶ λήμψῃ τὰς ἀδικίας αὐτῶν **5** καὶ ἐγὼ δέδωκά σοι τὰς δύο ἀδικίας αὐτῶν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐνενήκοντα καὶ ἑκατόν ἡμέρας καὶ λήμψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραηλ **6** καὶ συντελέσεις ταῦτα πάντα καὶ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ δεξιόν καὶ λήμψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰουδα τεσσαράκοντα ἡμέρας ἡμέραν εἰς ἐνιαυτὸν τέθεικά σοι **7** καὶ εἰς τὸν συγκλεισμὸν Ἱερουσαλημ ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου καὶ τὸν βραχίονά σου στερεώσεις καὶ προφητεύσεις ἐπ' αὐτὴν **8** καὶ ἐγὼ ἰδοὺ δέδωκα ἐπὶ σέ δεσμούς καὶ μὴ στραφῆς ἀπὸ τοῦ πλευροῦ σου ἐπὶ τὸ πλευρόν σου ἕως οὗ συντελεσθῶσιν αἱ ἡμέραι τοῦ συγκλεισμοῦ σου **9** καὶ σὺ λαβὲ σεαυτῷ πυροὺς καὶ κριθὰς καὶ κύαμον καὶ φακὸν καὶ κέγχρον καὶ ὄλυραν καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰ εἰς ἄγγος ἐν ὀστράκινον καὶ ποιήσεις αὐτὰ σαυτῷ εἰς ἄρτους καὶ κατ' ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν ἅς σὺ καθεύδεις ἐπὶ τοῦ πλευροῦ σου ἐνενήκοντα καὶ ἑκατόν ἡμέρας φάγεσαι αὐτὰ **10** καὶ τὸ βρῶμά σου ὃ φάγεσαι ἐν σταθμῷ εἴκοσι σίκλους τὴν ἡμέραν ἀπὸ καιροῦ

ἕως καιροῦ φάγεσαι αὐτά **11** καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ πίεσαι τὸ ἕκτον τοῦ ἰν ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ πίεσαι **12** καὶ ἐγκρυφίαν κρίθινον φάγεσαι αὐτά ἐν βολβίτοις κόπρου ἀνθρωπίνης ἐγκρύψεις αὐτά κατ' ὀφθαλμούς αὐτῶν **13** καὶ ἔρεῖς τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ οὕτως φάγονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀκάθαρτα ἐν τοῖς ἔθνεσιν **14** καὶ εἶπα μηδαμῶς κύριε θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἰδοὺ ἡ ψυχὴ μου οὐ μεμίνανται ἐν ἀκαθαρσίᾳ καὶ θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον οὐ βέβρωκα ἀπὸ γενέσεώς μου ἕως τοῦ νῦν οὐδὲ εἰσελήλυθεν εἰς τὸ στόμα μου πᾶν κρέας ἕωλον **15** καὶ εἶπεν πρὸς με ἰδοὺ δέδωκά σοι βόλβιτα βοῶν ἀντὶ τῶν βολβίτων τῶν ἀνθρωπίνων καὶ ποιήσεις τοὺς ἄρτους σου ἐπ' αὐτῶν **16** καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου ἰδοὺ ἐγὼ συντρίβω στήριγμα ἄρτου ἐν Ἱερουσαλημ καὶ φάγονται ἄρτον ἐν σταθμῷ καὶ ἐν ἐνδείᾳ καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ καὶ ἐν ἀφανισμῷ πίνονται **17** ὅπως ἐνδεεῖς γίνονται ἄρτου καὶ ὕδατος καὶ ἀφανισθήσεται ἄνθρωπος καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ τακῆσονται ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν

5 καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου λαβὲ σεαυτῷ ῥομφαίαν ὀξεῖαν ὑπὲρ ξυρὸν κουρέως κτήση αὐτὴν σεαυτῷ καὶ ἐπάξεις αὐτὴν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου καὶ ἐπὶ τὸν πώγωνά σου καὶ λήμψη ζυγὸν σταθμίων καὶ διαστήσεις αὐτοῦς **2** τὸ τέταρτον ἐν πυρὶ ἀνακαύσεις ἐν μέσῃ τῇ πόλει κατὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ συγκλεισμοῦ καὶ λήμψη τὸ τέταρτον καὶ κατακαύσεις αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ τὸ τέταρτον κατακόψεις ἐν ῥομφαίᾳ κύκλῳ αὐτῆς καὶ τὸ τέταρτον διασκορπίσεις τῷ πνεύματι καὶ μάχαιραν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν **3** καὶ λήμψη ἐκεῖθεν ὀλίγους ἐν ἀριθμῷ καὶ συμπεριλήμψη αὐτοὺς τῇ ἀναβολῇ σου **4** καὶ ἐκ τούτων λήμψη ἔτι καὶ ῥίψεις αὐτοὺς εἰς μέσον τοῦ πυρὸς καὶ κατακαύσεις αὐτοὺς ἐν πυρὶ ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται πῦρ καὶ ἔρεῖς παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ **5** τάδε λέγει κύριος αὕτη ἡ Ἱερουσαλημ ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν τέθεικα αὐτὴν καὶ τὰς

κύκλῳ αὐτῆς χώρας **6** καὶ ἔρεῖς τὰ δικαιώματά μου τῇ ἀνόμῳ ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ τὰ νόμιμά μου ἐκ τῶν χωρῶν τῶν κύκλῳ αὐτῆς διότι τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς **7** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἡ ἀφορμὴ ὑμῶν ἐκ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθητε καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐποιήσατε ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τὰ δικαιώματα τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ὑμῶν οὐ πεποιήκατε **8** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ καὶ ποιήσω ἐν μέσῳ σου κρίμα ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν **9** καὶ ποιήσω ἐν σοὶ ἃ οὐ πεποίηκα καὶ ἃ οὐ ποιήσω ὅμοια αὐτοῖς ἔτι κατὰ πάντα τὰ βδελύγματά σου **10** διὰ τοῦτο πατέρες φάγονται τέκνα ἐν μέσῳ σου καὶ τέκνα φάγονται πατέρας καὶ ποιήσω ἐν σοὶ κρίματα καὶ διασκορπιῶ πάντας τοὺς καταλοίπους σου εἰς πάντα ἄνεμον **11** διὰ τοῦτο ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος εἰ μὴ ἀνθ' ὧν τὰ ἅγιά μου ἐμίανας ἐν πᾶσιν τοῖς βδελύγμασίν σου κἀγὼ ἀπόσομαι σε οὐ φείσεται μου ὁ ὀφθαλμὸς κἀγὼ οὐκ ἐλεήσω **12** τὸ τέταρτόν σου ἐν θανάτῳ ἀναλωθήσεται καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται ἐν μέσῳ σου καὶ τὸ τέταρτόν σου εἰς πάντα ἄνεμον σκορπιῶ αὐτούς καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται κύκλῳ σου καὶ μάχαιραν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν **13** καὶ συντελεσθήσεται ὁ θυμὸς μου καὶ ἡ ὀργὴ μου ἐπ' αὐτούς καὶ ἐπιγνώση διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα ἐν ζήλῳ μου ἐν τῷ συντελέσει με τὴν ὀργὴν μου ἐπ' αὐτούς **14** καὶ θήσομαι σε εἰς ἔρημον καὶ τὰς θυγατέρας σου κύκλῳ σου ἐνώπιον παντὸς διοδεύοντος **15** καὶ ἔση στενακτὴ καὶ δηλαῖσθῆ ἐν τοῖς ἔθνεσιν τοῖς κύκλῳ σου ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρίματα ἐν ἐκδικήσει θυμοῦ μου ἐγὼ κύριος λελάληκα **16** ἐν τῷ ἐξαποστεῖλαί με τὰς βολίδας μου τοῦ λιμοῦ ἐπ' αὐτούς καὶ ἔσσονται εἰς ἔκλειψιν καὶ συντρίψω στήριγμα ἄρτου σου **17** καὶ ἐξαποστελῶ ἐπὶ σὲ λιμὸν καὶ

θηρία πονηρά και τιμωρήσομαι σε και θάνατος και αίμα διελεύσονται ἐπὶ σέ και ῥομφαίαν ἐπάξω ἐπὶ σέ κυκλόθεν ἐγὼ κύριος λελάληκα

6 και ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 υἱὲ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραηλ και προφήτευσον ἐπ' αὐτὰ 3 και ἐρεῖς τὰ ὄρη Ἰσραηλ ἀκούσατε λόγον κυρίου τάδε λέγει κύριος τοῖς ὄρεσιν και τοῖς βουνοῖς και ταῖς φάραγξιν και ταῖς νάπαις ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς ῥομφαίαν και ἐξολεθρευθήσεται τὰ ὑψηλὰ ὑμῶν 4 και συντριβήσονται τὰ θυσιαστήρια ὑμῶν και τὰ τεμένη ὑμῶν και καταβαλῶ τραυματίας ὑμῶν ἐνώπιον τῶν εἰδώλων ὑμῶν 5 και διασκορπιῶ τὰ ὄστα ὑμῶν κύκλω τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν 6 ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν αἱ πόλεις ἐξερημωθήσονται και τὰ ὑψηλὰ ἀφανισθήσεται ὅπως ἐξολεθρευθῆ τὰ θυσιαστήρια ὑμῶν και συντριβήσονται τὰ εἰδωλα ὑμῶν και ἐξαρθήσεται τὰ τεμένη ὑμῶν 7 και πεσοῦνται τραυματία ἐν μέσῳ ὑμῶν και ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος 8 ἐν τῷ γενέσθαι ἐξ ὑμῶν ἀνασφζομένους ἐκ ῥομφαίας ἐν τοῖς ἔθνεσιν και ἐν τῷ διασκορπισμῷ ὑμῶν ἐν ταῖς χώραις 9 και μνησθήσονται μοι οἱ ἀνασφζόμενοι ἐξ ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ ἠχμαλωτεύθησαν ἐκεῖ ὁμώμοκα τῇ καρδίᾳ αὐτῶν τῇ ἐκπορνεύουσῃ ἀπ' ἐμοῦ και τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν τοῖς πορνεύουσιν ὀπίσω τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν και κόψονται πρόσωπα αὐτῶν ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν 10 και ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα 11 τάδε λέγει κύριος κρότησον τῇ χειρὶ και ψόφησον τῷ ποδὶ και εἰπὸν εὖγε εὖγε ἐπὶ πᾶσιν τοῖς βδελύγμασιν οἴκου Ἰσραηλ ἐν ῥομφαίᾳ και ἐν θανάτῳ και ἐν λιμῷ πεσοῦνται 12 ὁ ἐγγὺς ἐν ῥομφαίᾳ πεσεῖται ὁ δὲ μακρὰν ἐν θανάτῳ τελευτήσεται και ὁ περιεχόμενος ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται και συντελέσω τὴν ὀργὴν μου ἐπ' αὐτούς 13 και γνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ εἶναι τοὺς τραυματίας ὑμῶν ἐν μέσῳ τῶν

εἰδώλων ὑμῶν κύκλω τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν και ὑποκάτω δένδρου συσκίου οὗ ἔδωκαν ἐκεῖ ὁσμὴν εὐωδίας πᾶσι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν 14 και ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτούς και θήσομαι τὴν γῆν εἰς ἀφανισμόν και εἰς ὄλεθρον ἀπὸ τῆς ἐρήμου Δεβλαθα ἐκ πάσης τῆς κατοικίας και ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος

7 και ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 και σύ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν τάδε λέγει κύριος τῇ γῇ τοῦ Ἰσραηλ πέρασ ἤκει τὸ πέρασ ἤκει ἐπὶ τὰς τέσσαρας πτέρυγας τῆς γῆς 3 ἤκει τὸ πέρασ 4 ἐπὶ σὲ τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν ἤκει ὁ καιρὸς ἠγγικεν ἡ ἡμέρα οὐ μετὰ θορύβων οὐδὲ μετὰ ὠδίνων 5 νῦν ἐγγύθεν ἐκχεῶ τὴν ὀργὴν μου ἐπὶ σὲ και συντελέσω τὸν θυμὸν μου ἐν σοὶ και κρινῶ σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου και δώσω ἐπὶ σὲ πάντα τὰ βδελύγματά σου 6 οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου οὐδὲ μὴ ἐλεήσω διότι τὰς ὁδοὺς σου ἐπὶ σὲ δώσω και τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσονται και ἐπιγνώση διότι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ τύπτων 7 νῦν τὸ πέρασ πρὸς σέ και ἀποστελῶ ἐγὼ ἐπὶ σὲ και ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου και δώσω ἐπὶ σὲ πάντα τὰ βδελύγματά σου 8 οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σὲ οὐδὲ μὴ ἐλεήσω διότι τὴν ὁδὸν σου ἐπὶ σὲ δώσω και τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται και ἐπιγνώση διότι ἐγὼ κύριος 9 διότι τάδε λέγει κύριος 10 ἰδοὺ τὸ πέρασ ἤκει ἰδοὺ ἡμέρα κυρίου εἰ και ἡ ῥάβδος ἦνθηκεν ἡ ὕβρις ἐξανέστηκεν 11 και συντρίψει στήριγμα ἀνόμου και οὐ μετὰ θορύβου οὐδὲ μετὰ σπουδῆς 12 ἤκει ὁ καιρὸς ἰδοὺ ἡ ἡμέρα ὁ κτώμενος μὴ χαιρέτω και ὁ πωλῶν μὴ θρηνεῖτω 13 διότι ὁ κτώμενος πρὸς τὸν πωλοῦντα οὐκέτι μὴ ἐπιστρέψη και ἄνθρωπος ἐν ὀφθαλμῷ ζωῆς αὐτοῦ οὐ κρατήσεται 14 σαλπύσατε ἐν σάλπιγγι και κρίνατε τὰ σύμπαντα 15 ὁ πόλεμος ἐν ῥομφαίᾳ ἔξωθεν και ὁ λιμὸς και ὁ θάνατος ἔσωθεν ὁ ἐν τῷ πεδίῳ ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσεται τοὺς δὲ ἐν τῇ πόλει λιμὸς και

θάνατος συντελέσει 16 και ἀνασωθήσονται οἱ ἀνασωζόμενοι ἐξ αὐτῶν και ἔσονται ἐπὶ τῶν ὁρέων πάντας ἀποκτενῶ ἕκαστον ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτοῦ 17 πᾶσαι χεῖρες ἐκλυθήσονται και πάντες μηροὶ μολυνθήσονται ὑγρασίᾳ 18 και περιζῶσονται σάκκους και καλύψει αὐτοὺς θάμβος και ἐπὶ πᾶν πρόσωπον αἰσχυνη ἐπ' αὐτούς και ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα 19 τὸ ἀργύριον αὐτῶν ριφήσεται ἐν ταῖς πλατεῖαις και τὸ χρυσίον αὐτῶν ὑπεροφθήσεται αἱ ψυχαὶ αὐτῶν οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν και αἱ κοιλίαι αὐτῶν οὐ μὴ πληρωθῶσιν διότι βάσανος τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ἐγένετο 20 ἐκλεκτὰ κόσμου εἰς ὑπερηφανίαν ἔθεντο αὐτὰ και εἰκόνας τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ἐποίησαν ἐξ αὐτῶν ἔνεκεν τούτου δέδωκα αὐτὰ αὐτοῖς εἰς ἀκαθαρσίαν 21 και παραδώσω αὐτὰ εἰς χεῖρας ἀλλοτριῶν τοῦ διαρπάσαι αὐτὰ και τοῖς λοιμοῖς τῆς γῆς εἰς σκῦλα και βεβηλώσουσιν αὐτὰ 22 και ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν και μιανουῖσιν τὴν ἐπισκοπήν μου και εἰσελεύσονται εἰς αὐτὰ ἀφυλάκτως και βεβηλώσουσιν αὐτὰ 23 και ποιήσουσι φουρμόν διότι ἡ γῆ πλήρης λαῶν και ἡ πόλις πλήρης ἀνομίας 24 και ἀποστρέψω τὸ φρύαγμα τῆς ἰσχύος αὐτῶν και μιανθήσεται τὰ ἅγια αὐτῶν 25 ἐξίλασμός ἤξει και ζητήσεται εἰρήνην και οὐκ ἔσται 26 οὐαὶ ἐπὶ οὐαὶ ἔσται και ἀγγελία ἐπ' ἀγγελίαν ἔσται και ζητηθήσεται ὄρασις ἐκ προφήτου και νόμος ἀπολεῖται ἐξ ἱερέως και βουλή ἐκ πρεσβυτέρων 27 ἄρχων ἐνδύσεται ἀφανισμόν και αἱ χεῖρες τοῦ λαοῦ τῆς γῆς παραλυθήσονται κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ποιήσω αὐτοῖς και ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν ἐκδικήσω αὐτούς και γνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος

8 και ἐγένετο ἐν τῷ ἔκτῳ ἔτει ἐν τῷ πέμπτῳ μηνὶ πέμπτη τοῦ μηνὸς ἐγὼ ἐκαθήμην ἐν τῷ οἴκῳ και οἱ πρεσβύτεροι Ἰουδα ἐκάθηντο ἐνώπιόν μου και ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεῖρ κυρίου 2 και εἶδον και ἰδοὺ ὁμοίωμα ἀνδρός ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ

και ἕως κάτω πῦρ και ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ὑπεράνω ὡς ὄρασις ἠλέκτρον 3 και ἐξέτεινεν ὁμοίωμα χεῖρὸς και ἀνέλαβέν με τῆς κορυφῆς μου και ἀνέλαβέν με πνεῦμα ἀνὰ μέσον τῆς γῆς και ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ και ἤγαγέν με εἰς Ἱερουσαλημ ἐν ὄρασει θεοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν οὗ ἦν ἡ στήλη τοῦ κτωμένου 4 και ἰδοὺ ἐκεῖ ἦν δόξα κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ κατὰ τὴν ὄρασιν ἦν εἶδον ἐν τῷ πεδίῳ 5 και εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου πρὸς βορρᾶν και ἀνέβλεψα τοῖς ὀφθαλμοῖς μου πρὸς βορρᾶν και ἰδοὺ ἀπὸ βορρᾶ ἐπὶ τὴν πύλην τὴν πρὸς ἀνατολὰς 6 και εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου ἐώρακας τί οὗτοι ποιοῦσιν ἀνομίας μεγάλας ποιοῦσιν ὧδε τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἁγίων μου και ἔτι ὄψει ἀνομίας μεῖζονας 7 και εἰσήγαγέν με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς αὐλῆς 8 και εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου ὄρξον και ὠρυξά και ἰδοὺ θύρα μία 9 και εἶπεν πρὸς με εἴσελθε και ἰδὲ τὰς ἀνομίας ἃς οὗτοι ποιοῦσιν ὧδε 10 και εἰσῆλθον και εἶδον και ἰδοὺ μάταια βδελύγματα και πάντα τὰ εἶδωλα οἴκου Ἰσραηλ διαγεγραμμένα ἐπ' αὐτοῦ κύκλῳ 11 και ἐβδομήκοντα ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων οἴκου Ἰσραηλ και Ἰεζονίας ὁ τοῦ Σαφαν ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰστήκει πρὸ προσώπου αὐτῶν και ἕκαστος θυμιατήριον αὐτοῦ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ και ἡ ἀτμίς τοῦ θυμιάματος ἀνέβαινεν 12 και εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου ἐώρακας ἃ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου Ἰσραηλ ποιοῦσιν ἕκαστος αὐτῶν ἐν τῷ κοιτῶνι τῷ κρυπτῷ αὐτῶν διότι εἶπαν οὐχ ὄρᾳ ὁ κύριος ἐγκατατέλειπεν κύριος τὴν γῆν 13 και εἶπεν πρὸς με ἔτι ὄψει ἀνομίας μεῖζονας ἃς οὗτοι ποιοῦσιν 14 και εἰσήγαγέν με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου κυρίου τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν και ἰδοὺ ἐκεῖ γυναῖκες καθήμεναι θρηνοῦσαι τὸν Θαμμουζ 15 και εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου ἐώρακας και ἔτι ὄψει ἐπιτηδεύματα μεῖζονα τούτων 16 και εἰσήγαγέν με εἰς τὴν

αὐλὴν οἴκου κυρίου τὴν ἐσωτέραν καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τῶν προθύρων τοῦ ναοῦ κυρίου ἀνὰ μέσον τῶν αἰλαμ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θυσιαστηρίου ὡς εἴκοσι ἄνδρες τὰ ὀπίσθια αὐτῶν πρὸς τὸν ναὸν τοῦ κυρίου καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπέναντι καὶ οὗτοι προσκυνοῦσιν τῷ ἡλίῳ **17** καὶ εἶπεν πρὸς με ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπου μὴ μικρὰ τῷ οἴκῳ Ιουδα τοῦ ποιεῖν τὰς ἀνομίας ἃς πεποιήκασιν ὧδε διότι ἔπλησαν τὴν γῆν ἀνομίας καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ ὡς μυκτηρίζοντες **18** καὶ ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς μετὰ θυμοῦ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου οὐδὲ μὴ ἐλεήσω

9 καὶ ἀνέκραγεν εἰς τὰ ὠτά μου φωνῇ μεγάλῃ λέγων ἤγγικεν ἡ ἐκδίκησις τῆς πόλεως καὶ ἕκαστος εἶχεν τὰ σκεύη τῆς ἐξολεθρεύσεως ἐν χειρὶ αὐτοῦ **2** καὶ ἰδοὺ ἐξ ἄνδρες ἤρχοντο ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης τῆς ὑψηλῆς τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν καὶ ἐκάστου πέλυξ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ εἷς ἀνὴρ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐνδεδυκὼς ποδήρη καὶ ζώνη σαμφείρου ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ εἰσήλθοσαν καὶ ἔστησαν ἐχόμενοι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χαλκοῦ **3** καὶ δόξα θεοῦ τοῦ Ισραηλ ἀνέβη ἀπὸ τῶν χερουβιν ἢ οὕσα ἐπ' αὐτῶν εἰς τὸ αἶθριον τοῦ οἴκου καὶ ἐκάλεσεν τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότεν τὸν ποδήρη ὃς εἶχεν ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὴν ζώνην **4** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν δίελθε μέσην τὴν Ιερουσαλημ καὶ δὸς τὸ σημεῖον ἐπὶ τὰ μέτωπα τῶν ἀνδρῶν τῶν καταστεναζόντων καὶ τῶν κατωδυνωμένων ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις ταῖς γινομέναις ἐν μέσῳ αὐτῆς **5** καὶ τούτοις εἶπεν ἀκούοντός μου πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν καὶ κόπτετε καὶ μὴ φείδεσθε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν καὶ μὴ ἐλεήσητε **6** πρεσβύτερον καὶ νεανίσκον καὶ παρθένον καὶ νήπια καὶ γυναῖκας ἀποκτείνετε εἰς ἐξάλειψιν ἐπὶ δὲ πάντας ἐφ' οὓς ἔστιν τὸ σημεῖον μὴ ἐγγίσητε καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου ἄρξασθε καὶ ἤρξαντο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πρεσβυτέρων οἵ ἦσαν ἔσω ἐν τῷ οἴκῳ **7** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς

μιάνατε τὸν οἶκον καὶ πλήσατε τὰς ὁδοὺς νεκρῶν ἐκπορευόμενοι καὶ κόπτετε **8** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κόπτειν αὐτούς καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ ἀνεβόησα καὶ εἶπα οἴμμοι κύριε ἐξαλείφεις σὺ τοὺς καταλοιπούς τοῦ Ισραηλ ἐν τῷ ἐκχεῖαι σε τὸν θυμὸν σου ἐπὶ Ιερουσαλημ **9** καὶ εἶπεν πρὸς με ἀδικία τοῦ οἴκου Ισραηλ καὶ Ιουδα μεμεγάλυνται σφόδρα σφόδρα ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ λαῶν πολλῶν καὶ ἡ πόλις ἐπλήσθη ἀδικίας καὶ ἀκαθαρσίας ὅτι εἶπαν ἐγκατατέλειπεν κύριος τὴν γῆν οὐκ ἐφορᾷ ὁ κύριος **10** καὶ οὐ φείσεται μου ὁ ὀφθαλμὸς οὐδὲ μὴ ἐλεήσω τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα **11** καὶ ἰδοὺ ὁ ἀνὴρ ὁ ἐνδεδυκὼς τὸν ποδήρη καὶ ἐξωσμένος τῇ ζώνῃ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ καὶ ἀπεκρίνατο λέγων πεποίηκα καθὼς ἐνετείλω μοι

10 καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἐπάνω τοῦ στερεώματος τοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς τῶν χερουβιν ὡς λίθος σαμφείρου ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτῶν **2** καὶ εἶπεν πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότεν τὴν στολὴν εἴσελθε εἰς τὸ μέσον τῶν τροχῶν τῶν ὑποκάτω τῶν χερουβιν καὶ πλησον τὰς δράκας σου ἀνθράκων πυρὸς ἐκ μέσου τῶν χερουβιν καὶ διασκόρπισον ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ εἰσήλθεν ἐνώπιόν μου **3** καὶ τὰ χερουβιν εἰστήκει ἐκ δεξιῶν τοῦ οἴκου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν ἄνδρα καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησεν τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν **4** καὶ ἀπῆρεν ἡ δόξα κυρίου ἀπὸ τῶν χερουβιν εἰς τὸ αἶθριον τοῦ οἴκου καὶ ἔπλησεν τὸν οἶκον ἢ νεφέλη καὶ ἡ αὐλὴ ἐπλήσθη τοῦ φέγγους τῆς δόξης κυρίου **5** καὶ φωνὴ τῶν πτερύγων τῶν χερουβιν ἠκούετο ἕως τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας ὡς φωνὴ θεοῦ Σαδδαι λαλοῦντος **6** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐντέλλεσθαι αὐτὸν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνδεδυκότεν τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν λέγων λαβὲ πῦρ ἐκ μέσου τῶν τροχῶν ἐκ μέσου τῶν χερουβιν καὶ εἰσήλθεν καὶ ἔστη ἐχόμενος τῶν τροχῶν **7** καὶ ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς μέσον τοῦ πυρὸς τοῦ ὄντος ἐν μέσῳ τῶν χερουβιν καὶ ἔλαβεν καὶ ἔδωκεν εἰς τὰς

χειρας τοῦ ἐνδεδυκότος τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν
καὶ ἔλαβεν καὶ ἐξήλθεν **8** καὶ εἶδον τὰ χερουβιν
ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκάτωθεν τῶν
περυγῶν αὐτῶν **9** καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ τροχοὶ
τέσσαρες εἰστήκεισαν ἐχόμενοι τῶν χερουβιν
τροχὸς εἷς ἐχόμενος χερουβ ἑνός καὶ ἡ ὄψις τῶν
τροχῶν ὡς ὄψις λίθου ἄνθρακος **10** καὶ ἡ ὄψις
αὐτῶν ὁμοίωμα ἐν τοῖς τέσσαρσιν ὃν τρόπον ὄταν
ἦ τροχὸς ἐν μέσῳ τροχοῦ **11** ἐν τῷ πορεύεσθαι
αὐτὰ εἰς τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο οὐκ
ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ ὅτι εἰς ὃν
ἂν τόπον ἐπέβλεψεν ἡ ἀρχὴ ἢ μία ἐπορεύοντο
καὶ οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ **12**
καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν καὶ αἱ
πέρυγες αὐτῶν καὶ οἱ τροχοὶ πλήρεις ὀφθαλμῶν
κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσιν τροχοῖς αὐτῶν **13** τοῖς
δὲ τροχοῖς τούτοις ἐπεκλήθη Γεργελ ἀκούοντός
μου **15** καὶ ἦσαν τὰ χερουβιν τοῦτο τὸ ζῶον
ὃ εἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ **16** καὶ
ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ χερουβιν ἐπορεύοντο οἱ
τροχοὶ καὶ οὗτοι ἐχόμενοι αὐτῶν καὶ ἐν τῷ
ἐξαίρειν τὰ χερουβιν τὰς πτέρυγας αὐτῶν τοῦ
μετεωρίζεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς οὐκ ἐπέστρεφον οἱ
τροχοὶ αὐτῶν **17** ἐν τῷ ἐστάναι αὐτὰ εἰστήκεισαν
καὶ ἐν τῷ μετεωρίζεσθαι αὐτὰ ἐμετεωρίζοντο
μετ' αὐτῶν διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν αὐτοῖς ἦν **18** καὶ
ἐξήλθεν δόξα κυρίου ἀπὸ τοῦ οἴκου καὶ ἐπέβη
ἐπὶ τὰ χερουβιν **19** καὶ ἀνέλαβον τὰ χερουβιν
τὰς πτέρυγας αὐτῶν καὶ ἐμετεωρίσθησαν ἀπὸ
τῆς γῆς ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν τῷ ἐξελεθεῖν αὐτὰ καὶ
οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ
πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου κυρίου τῆς ἀπέναντι
καὶ δόξα θεοῦ Ἰσραηλ ἦν ἐπ' αὐτῶν ὑπεράνω
20 τοῦτο τὸ ζῶον ἐστίν ὃ εἶδον ὑποκάτω θεοῦ
Ἰσραηλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ καὶ ἔγνω
ὅτι χερουβιν ἐστίν **21** τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἐνί
καὶ ὀκτῶ πτέρυγες τῷ ἐνί καὶ ὁμοίωμα χειρῶν
ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν τῶν περυγῶν αὐτῶν **22**
καὶ ὁμοίωσις τῶν προσώπων αὐτῶν ταῦτα τὰ

πρόσωπά ἐστιν ἃ εἶδον ὑποκάτω τῆς δόξης θεοῦ
Ἰσραηλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ καὶ αὐτὰ
ἕκαστον κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐπορεύοντο

11 καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα καὶ ἤγαγέν με ἐπὶ
τὴν πύλην τοῦ οἴκου κυρίου τὴν κατέναντι
τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς καὶ ἰδοὺ ἐπὶ
τῶν προθύρων τῆς πύλης ὡς εἴκοσι καὶ πέντε
ἄνδρες καὶ εἶδον ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν Ἰεζονιαν
τὸν τοῦ Εζερ καὶ Φαλτιαν τὸν τοῦ Βαναιου τοὺς
ἀφηγουμένους τοῦ λαοῦ **2** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς
με υἱὲ ἀνθρώπου οὗτοι οἱ ἄνδρες οἱ λογιζόμενοι
μάταια καὶ βουλεύόμενοι βουλήν πονηρὰν ἐν
τῇ πόλει ταύτῃ **3** οἱ λέγοντες οὐχὶ προσφάτως
ῶκοδόμηνται αἱ οἰκίαι αὕτη ἐστίν ὁ λέβηθς ἡμεῖς
δὲ τὰ κρέα **4** διὰ τοῦτο προφήτευσον ἐπ' αὐτοὺς
προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου **5** καὶ ἔπεσεν ἐπ'
ἐμὲ πνεῦμα κυρίου καὶ εἶπεν πρὸς με λέγε τάδε
λέγει κύριος οὕτως εἶπατε οἶκος Ἰσραηλ καὶ τὰ
διαβούλια τοῦ πνεύματος ὑμῶν ἐγὼ ἐπίσταμαι **6**
ἐπληθύνετε νεκροὺς ὑμῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ
καὶ ἐνεπλήσατε τὰς ὁδοὺς αὐτῆς τραυματιῶν **7**
διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος τοὺς νεκροὺς ὑμῶν
οὐς ἐπατάξατε ἐν μέσῳ αὐτῆς οὗτοι εἰσιν τὰ
κρέα αὕτη δὲ ὁ λέβηθς ἐστίν καὶ ὑμᾶς ἐξάξω ἐκ
μέσου αὐτῆς **8** ῥομφαίαν φοβεῖσθε καὶ ῥομφαίαν
ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς λέγει κύριος **9** καὶ ἐξάξω ὑμᾶς
ἐκ μέσου αὐτῆς καὶ παραδώσω ὑμᾶς εἰς χεῖρας
ἀλλοτρίων καὶ ποιήσω ἐν ὑμῖν κρίματα **10** ἐν
ῥομφαίᾳ πεσεῖσθε ἐπὶ τῶν ὀρίων τοῦ Ἰσραηλ
κρινῶ ὑμᾶς καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος **11**
αὕτη ὑμῖν οὐκ ἔσται εἰς λέβηθτα καὶ ὑμεῖς οὐ μὴ
γένησθε ἐν μέσῳ αὐτῆς εἰς κρέα ἐπὶ τῶν ὀρίων
τοῦ Ἰσραηλ κρινῶ ὑμᾶς **12** καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι
ἐγὼ κύριος **13** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προφητεῦειν με
καὶ Φαλτίας ὁ τοῦ Βαναιου ἀπέθανεν καὶ πίπτω
ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ ἀνεβόησα φωνῇ μεγάλη
καὶ εἶπα οἴμμοι οἴμμοι κύριε εἰς συντέλειαν
σὺ ποιεῖς τοὺς καταλοίπους τοῦ Ἰσραηλ **14** καὶ
ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **15** υἱὲ

ἀνθρώπου οἱ ἀδελφοί σου καὶ οἱ ἄνδρες τῆς αἰχμαλωσίας σου καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ συντετέλεστοι οἷς εἶπαν αὐτοῖς οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλημ μακρὰν ἀπέχετε ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κληρονομίαν **16** διὰ τοῦτο εἰπὸν τάδε λέγει κύριος ὅτι ἀπόσωμαι αὐτοὺς εἰς τὰ ἔθνη καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς εἰς πᾶσαν τὴν γῆν καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς ἀγίασμα μικρὸν ἐν ταῖς χώραις οὗ ἂν εἰσέλθωσιν ἐκεῖ **17** διὰ τοῦτο εἰπὸν τάδε λέγει κύριος καὶ εἰσδέξομαι αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ συνάξω αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν οὗ διεσπείρα αὐτοὺς ἐν αὐταῖς καὶ δώσω αὐτοῖς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ **18** καὶ εἰσελεύσονται ἐκεῖ καὶ ἐξαροῦσιν πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῆς καὶ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς ἐξ αὐτῆς **19** καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν ἐτέραν καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐκπάσω τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτῶν καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν σαρκίνην **20** ὅπως ἐν τοῖς προστάγμασίν μου πορεύονται καὶ τὰ δικαιώματά μου φυλάσσωνται καὶ ποιῶσιν αὐτά καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν **21** καὶ εἰς τὴν καρδίαν τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν ὡς ἡ καρδία αὐτῶν ἐπορεύετο τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα λέγει κύριος **22** καὶ ἐξήραν τὰ χερουβὶν τὰς πτέρυγας αὐτῶν καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν καὶ ἡ δόξα θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπ’ αὐτὰ ὑπεράνω αὐτῶν **23** καὶ ἀνέβη ἡ δόξα κυρίου ἐκ μέσης τῆς πόλεως καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ ὄρους ὃ ἦν ἀπέναντι τῆς πόλεως **24** καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα καὶ ἤγαγέν με εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν ἐν ὁράσει ἐν πνεύματι θεοῦ καὶ ἀνέβην ἀπὸ τῆς ὁράσεως ἧς εἶδον **25** καὶ ἐλάλησα πρὸς τὴν αἰχμαλωσίαν πάντας τοὺς λόγους τοῦ κυρίου οὓς ἔδειξέν μοι

12 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ ἀνθρώπου ἐν μέσῳ τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν σὺ κατοικεῖς οἱ ἔχουσιν ὀφθαλμοὺς τοῦ βλέπειν καὶ οὐ βλέπουσιν καὶ ὤτα ἔχουσιν τοῦ ἀκούειν

καὶ οὐκ ἀκούουσιν διότι οἶκος παραπικραίων ἐστίν **3** καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου ποιήσον σεαυτῷ σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας ἐνώπιον αὐτῶν καὶ αἰχμαλωτευθήσῃ ἐκ τοῦ τόπου σου εἰς ἕτερον τόπον ἐνώπιον αὐτῶν ὅπως ἴδωσιν διότι οἶκος παραπικραίων ἐστίν **4** καὶ ἐξοίσεις τὰ σκεύη σου ὡς σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας κατ’ ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ σὺ ἐξελεύσῃ ἐσπέρας ὡς ἐκπορεύεται αἰχμάλωτος **5** ἐνώπιον αὐτῶν διόρυξον σεαυτῷ εἰς τὸν τοῖχον καὶ διεξελεύσῃ δι’ αὐτοῦ **6** ἐνώπιον αὐτῶν ἐπ’ ὤμων ἀναλημφθήσῃ καὶ κεκρυμμένος ἐξελεύσῃ τὸ πρόσωπόν σου συγκαλύψεις καὶ οὐ μὴ ἴδῃς τὴν γῆν διότι τέρας δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ **7** καὶ ἐποίησα οὕτως κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατό μοι καὶ σκεύη ἐξήνεγκα ὡς σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας καὶ ἐσπέρας διώρυξα ἐμαυτῷ τὸν τοῖχον καὶ κεκρυμμένος ἐξῆλθον ἐπ’ ὤμων ἀνελήμφθην ἐνώπιον αὐτῶν **8** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με τὸ πρῶν λέγων **9** υἱὲ ἀνθρώπου οὐκ εἶπαν πρὸς σὲ ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ οἶκος ὁ παραπικραίων τί σὺ ποιεῖς **10** εἰπὸν πρὸς αὐτοὺς τάδε λέγει κύριος κύριος ὁ ἄρχων καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν Ἱερουσαλημ καὶ παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ οἳ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν **11** εἰπὸν ὅτι ἐγὼ τέρατα ποιῶ ἐν μέσῳ αὐτῆς ὃν τρόπον πεποίηκα οὕτως ἔσται αὐτοῖς ἐν μετοικεσίᾳ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται **12** καὶ ὁ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐπ’ ὤμων ἀρθήσεται καὶ κεκρυμμένος ἐξελεύσεται διὰ τοῦ τοίχου καὶ διορύξει τοῦ ἐξελεθεῖν αὐτὸν δι’ αὐτοῦ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ συγκαλύψει ὅπως μὴ ὀραθῇ ὀφθαλμῷ καὶ αὐτὸς τὴν γῆν οὐκ ὄψεται **13** καὶ ἐκπετάσω τὸ δίκτυόν μου ἐπ’ αὐτόν καὶ συλλημφθήσεται ἐν τῇ περιοχῇ μου καὶ ἄξω αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα εἰς γῆν Χαλδαίων καὶ αὐτὴν οὐκ ὄψεται καὶ ἐκεῖ τελευτήσῃ **14** καὶ πάντας τοὺς κύκλῳ αὐτοῦ τοὺς βοηθοὺς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀντιλαμβανομένους αὐτοῦ διασπερῶ εἰς πάντα ἄνεμον καὶ ῥομφαίαν

ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν **15** καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ διασκορπίσαι με αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις **16** καὶ ὑπολείψομαι ἔξ αὐτῶν ἄνδρας ἀριθμῶ ἐκ ῥομφαίας καὶ ἐκ λιμοῦ καὶ ἐκ θανάτου ὅπως ἐκδιηγῶνται πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὐ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος **17** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **18** υἱὲ ἀνθρώπου τὸν ἄρτον σου μετ' ὀδύνης φάγεσαι καὶ τὸ ὕδωρ σου μετὰ βασάνου καὶ θλίψεως πίεσαι **19** καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν τῆς γῆς τάδε λέγει κύριος τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλημ ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραηλ τοὺς ἄρτους αὐτῶν μετ' ἐνδείας φάγονται καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῶν μετὰ ἀφανισμοῦ πίνονται ὅπως ἀφανισθῆ ἡ γῆ σὺν πληρώματι αὐτῆς ἐν ἀσεβείᾳ γὰρ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ **20** καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν αἱ κατοικούμεναι ἐξερημωθήσονται καὶ ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν ἔσται καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος **21** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **22** υἱὲ ἀνθρώπου τίς ὑμῖν ἢ παραβολὴ αὕτη ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραηλ λέγοντες μακρὰν αἱ ἡμέραι ἀπόλωνεν ὄρασις **23** διὰ τοῦτο εἶπόν πρὸς αὐτοὺς τάδε λέγει κύριος ἀποστρέψω τὴν παραβολὴν ταύτην καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσιν τὴν παραβολὴν ταύτην οἶκος τοῦ Ἰσραηλ ὅτι λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς ἠγγίκασιν αἱ ἡμέραι καὶ λόγος πάσης ὀράσεως **24** ὅτι οὐκ ἔσται ἔτι πᾶσα ὄρασις ψευδῆς καὶ μαντευόμενος τὰ πρὸς χάριν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ **25** διότι ἐγὼ κύριος λαλήσω τοὺς λόγους μου λαλήσω καὶ ποιήσω καὶ οὐ μὴ μηκύνω ἔτι ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν οἶκος ὁ παραπικραίνων λαλήσω λόγον καὶ ποιήσω λέγει κύριος **26** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **27** υἱὲ ἀνθρώπου ἰδοὺ οἶκος Ἰσραηλ ὁ παραπικραίνων λέγοντες λέγουσιν ἢ ὄρασις ἦν οὗτος ὄρα εἰς ἡμέρας πολλὰς καὶ εἰς καιροὺς μακροὺς οὗτος προφητεύει **28** διὰ τοῦτο εἶπόν πρὸς αὐτοὺς τάδε λέγει κύριος οὐ μὴ μηκύνωσιν

οὐκέτι πάντες οἱ λόγοι μου οὐς ἂν λαλήσω λαλήσω καὶ ποιήσω λέγει κύριος

13 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τοὺς προφήτας τοῦ Ἰσραηλ καὶ προφητεύσεις καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς ἀκούσατε λόγον κυρίου **3** τάδε λέγει κύριος οὐαὶ τοῖς προφητεύουσιν ἀπὸ καρδίας αὐτῶν καὶ τὸ καθόλου μὴ βλέπουσιν **4** οἱ προφήται σου Ἰσραηλ ὡς ἀλώπεκες ἐν ταῖς ἐρήμοις **5** οὐκ ἔστησαν ἐν στερεώματι καὶ συνήγαγον ποίμνια ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραηλ οὐκ ἀνέστησαν οἱ λέγοντες ἐν ἡμέρᾳ κυρίου **6** βλέποντες ψευδῆ μαντευόμενοι μάταια οἱ λέγοντες λέγει κύριος καὶ κύριος οὐκ ἀπέσταλκεν αὐτοὺς καὶ ἤρξαντο τοῦ ἀναστήσαι λόγον **7** οὐχ ὄρασιν ψευδῆ ἐωράκατε καὶ μαντείας ματαίας εἰρήκατε **8** διὰ τοῦτο εἶπόν τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι ὑμῶν ψευδεῖς καὶ αἱ μαντεῖαι ὑμῶν μάταια διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς λέγει κύριος **9** καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς προφήτας τοὺς ὀρώντας ψευδῆ καὶ τοὺς ἀποφθεγγομένους μάταια ἐν παιδείᾳ τοῦ λαοῦ μου οὐκ ἔσονται οὐδὲ ἐν γραφῇ οἴκου Ἰσραηλ οὐ γραφήσονται καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραηλ οὐκ εἰσελεύσονται καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ κύριος **10** ἀνθ' ὧν τὸν λαόν μου ἐπλάνησαν λέγοντες εἰρήνη εἰρήνη καὶ οὐκ ἦν εἰρήνη καὶ οὗτος οἰκοδομεῖ τοῖχον καὶ αὐτοὶ ἀλείφουσιν αὐτόν εἰ πεσεῖται **11** εἶπόν πρὸς τοὺς ἀλείφοντας πεσεῖται καὶ ἔσται ὑετὸς κατακλύζων καὶ δώσω λίθους πετροβόλους εἰς τοὺς ἐνδέσμους αὐτῶν καὶ πεσοῦνται καὶ πνεῦμα ἐξαῖρον καὶ ῥαγίσηται **12** καὶ ἰδοὺ πέπτωκεν ὁ τοῖχος καὶ οὐκ ἐροῦσιν πρὸς ὑμᾶς ποῦ ἐστὶν ἡ ἀλοιφή ὑμῶν ἢν ἠλείψατε **13** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος καὶ ῥήξω πνοὴν ἐξαιρούσαν μετὰ θυμοῦ καὶ ὑετὸς κατακλύζων ἐν ὄργῃ μου ἔσται καὶ τοὺς λίθους τοὺς πετροβόλους ἐν θυμῷ ἐπάξω εἰς συντέλειαν **14** καὶ κατασκάψω τὸν τοῖχον ὃν ἠλείψατε καὶ πεσεῖται καὶ θήσω αὐτόν

ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἀποκαλυφθήσεται τὰ θεμέλια αὐτοῦ καὶ πεσεῖται καὶ συντελεσθήσεσθε μετ' ἐλέγχων καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος 15 καὶ συντελέσω τὸν θυμόν μου ἐπὶ τὸν τοῖχον καὶ ἐπὶ τοὺς ἀλείφοντας αὐτόν καὶ πεσεῖται καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἔστιν ὁ τοῖχος οὐδὲ οἱ ἀλείφοντες αὐτόν 16 προφῆται τοῦ Ἰσραηλ οἱ προφητεύοντες ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ οἱ ὀρώντες αὐτῇ εἰρήνην καὶ εἰρήνην οὐκ ἔστιν λέγει κύριος 17 καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰς θυγατέρας τοῦ λαοῦ σου τὰς προφητευσάσας ἀπὸ καρδίας αὐτῶν καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτάς 18 καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος οὐαὶ ταῖς συρραπτούσαις προσκεφάλαια ἐπὶ πάντα ἀγκῶνα χειρὸς καὶ ποιούσαις ἐπιβόλαια ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν πάσης ἡλικίας τοῦ διαστρέφειν ψυχὰς αἱ ψυχὰι διεστράφησαν τοῦ λαοῦ μου καὶ ψυχὰς περιποιοῦντο 19 καὶ ἐβεβήλουν με πρὸς τὸν λαόν μου ἔνεκεν δρακὸς κριθῶν καὶ ἔνεκεν κλασμάτων ἄρτου τοῦ ἀποκτεῖναι ψυχὰς ἃς οὐκ ἔδει ἀποθανεῖν καὶ τοῦ περιποιήσασθαι ψυχὰς ἃς οὐκ ἔδει ζῆσαι ἐν τῷ ἀποφθέγγεσθαι ὑμᾶς λαῶ εἰσακούοντι μάταια ἀποφθέγματα 20 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια ὑμῶν ἐφ' ἃ ὑμεῖς συστρέφετε ἐκεῖ ψυχὰς καὶ διαρρήξω αὐτὰ ἀπὸ τῶν βραχιόνων ὑμῶν καὶ ἐξαποστελώ τὰς ψυχὰς ἃς ὑμεῖς ἐκστρέφετε τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς διασκορπισμόν 21 καὶ διαρρήξω τὰ ἐπιβόλαια ὑμῶν καὶ ῥύσομαι τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν καὶ οὐκέτι ἔσονται ἐν χερσίν ὑμῶν εἰς συστροφήν καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος 22 ἀνθ' ὧν διεστρέφετε καρδίαν δικαίου ἀδίκως καὶ ἐγὼ οὐ διεστρεφον αὐτόν καὶ τοῦ κατισχυσαὶ χεῖρας ἀνόμου τὸ καθόλου μὴ ἀποστρέψαι ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ζῆσαι αὐτόν 23 διὰ τοῦτο ψευδῆ οὐ μὴ ἴδητε καὶ μαντείας οὐ μὴ μαντεύσησθε ἔτι καὶ ῥύσομαι τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν καὶ γνῶσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος

14 καὶ ἦλθον πρὸς με ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ Ἰσραηλ καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου 2 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 3 υἱὲ ἀνθρώπου οἱ ἄνδρες οὗτοι ἔθεντο τὰ διανοήματα αὐτῶν ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν καὶ τὴν κόλασιν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ἔθηκαν πρὸ προσώπου αὐτῶν εἰ ἀποκρινόμενος ἀποκριθῶ αὐτοῖς 4 διὰ τοῦτο λάλησον αὐτοῖς καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραηλ ὃς ἂν θῆ τὰ διανοήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ τάξη πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην ἐγὼ κύριος ἀποκριθῆσομαι αὐτῷ ἐν οἷς ἐνέχεται ἡ διάνοια αὐτοῦ 5 ὅπως πλαγιάσῃ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραηλ κατὰ τὰς καρδίας αὐτῶν τὰς ἀπηλλοτριωμένας ἀπ' ἐμοῦ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτῶν 6 διὰ τοῦτο εἶπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραηλ τάδε λέγει κύριος κύριος ἐπιστρέφητε καὶ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν καὶ ἐπιστρέψατε τὰ πρόσωπα ὑμῶν 7 διότι ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραηλ καὶ ἐκ τῶν προσηλύτων τῶν προσηλυτευόντων ἐν τῷ Ἰσραηλ ὃς ἂν ἀπαλλοτριωθῆ ἀπ' ἐμοῦ καὶ θῆται τὰ ἐνθυμήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ τάξη πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην τοῦ ἐπερωτῆσαι αὐτόν ἐν ἐμοὶ ἐγὼ κύριος ἀποκριθῆσομαι αὐτῷ ἐν ᾧ ἐνέχεται ἐν αὐτῷ 8 καὶ στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ θήσομαι αὐτόν εἰς ἔρημον καὶ εἰς ἀφανισμόν καὶ ἐξαρώ αὐτόν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος 9 καὶ ὁ προφήτης ἐὰν πλανηθῆ καὶ λαλήσῃ ἐγὼ κύριος πεπλάνηκα τὸν προφήτην ἐκεῖνον καὶ ἐκτενώ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτόν καὶ ἀφανιῶ αὐτόν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου Ἰσραηλ 10 καὶ λήμψονται τὴν ἀδικίαν αὐτῶν κατὰ τὸ ἀδίκημα τοῦ ἐπερωτῶντος καὶ κατὰ τὸ ἀδίκημα

ὁμοίως τῷ προφήτῃ ἔσται **11** ὅπως μὴ πλανᾶται ἔτι ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἵνα μὴ μιαινῶνται ἔτι ἐν πᾶσιν τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν λέγει κύριος **12** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **13** υἱὲ ἀνθρώπου γῆ ἐὰν ἀμάρτη μοι τοῦ παραπεσεῖν παράπτωμα καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτήν καὶ συντρίψω αὐτῆς στήριγμα ἄρτου καὶ ἐξαποστελῶ ἐπ' αὐτήν λιμὸν καὶ ἐξαρωῶ ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνη **14** καὶ ἐὰν ὦσιν οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς Νωε καὶ Δαυὶδ καὶ Ἰωβ αὐτοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν σωθήσονται λέγει κύριος **15** ἐὰν καὶ θηρία πονηρὰ ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν καὶ τιμωρήσομαι αὐτήν καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμόν καὶ οὐκ ἔσται ὁ διοδεύων ἀπὸ προσώπου τῶν θηρίων **16** καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος εἰ υἱοὶ ἢ θυγατέρες σωθήσονται ἀλλ' ἢ αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται ἢ δὲ γῆ ἔσται εἰς ὄλεθρον **17** ἢ καὶ ῥομφαίαν ἐὰν ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην καὶ εἶπω ῥομφαία διελθάτω διὰ τῆς γῆς καὶ ἐξαρωῶ ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνος **18** καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος οὐ μὴ ῥύσωνται υἱοὺς οὐδὲ θυγατέρας αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται **19** ἢ καὶ θάνατον ἐπαποστείλω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτήν ἐν αἵματι τοῦ ἐξολεθρευῆσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνος **20** καὶ Νωε καὶ Δαυὶδ καὶ Ἰωβ ἐν μέσῳ αὐτῆς ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ἐὰν υἱοὶ ἢ θυγατέρες ὑπολειφθῶσιν αὐτοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν ῥύσονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν **21** τάδε λέγει κύριος ἐὰν δὲ καὶ τὰς τέσσαρας ἐκδικήσεις μου τὰς πονηρὰς ῥομφαίαν καὶ λιμὸν καὶ θηρία πονηρὰ καὶ θάνατον ἐξαποστείλω ἐπὶ Ἱερουσαλημ τοῦ ἐξολεθρευῆσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνος **22** καὶ ἰδοὺ ὑπολελειμμένοι ἐν αὐτῇ οἱ ἀνασεωσμένοι αὐτῆς οἱ ἐξάγουσιν ἐξ αὐτῆς υἱοὺς καὶ θυγατέρας ἰδοὺ αὐτοὶ ἐκπορεύονται

πρὸς ὑμᾶς καὶ ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν καὶ μεταμεληθήσεσθε ἐπὶ τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ Ἱερουσαλημ πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον ἐπ' αὐτήν **23** καὶ παρακαλέσουσιν ὑμᾶς διότι ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι οὐ μάτην πεποίηκα πάντα ὅσα ἐποίησα ἐν αὐτῇ λέγει κύριος

15 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου τί ἂν γένοιτο τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐκ πάντων τῶν ξύλων τῶν κλημάτων τῶν ὄντων ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ **3** εἰ λήμψονται ἐξ αὐτῆς ξύλον τοῦ ποιῆσαι εἰς ἐργασίαν εἰ λήμψονται ἐξ αὐτῆς πάσσαλον τοῦ κρεμάσαι ἐπ' αὐτὸν πᾶν σκευὸς **4** πάρεξ πυρὶ δέδοται εἰς ἀνάλωσιν τὴν κατ' ἐνιαυτὸν κάθαρσιν ἀπ' αὐτῆς ἀναλίσκει τὸ πῦρ καὶ ἐκλείπει εἰς τέλος μὴ χρήσιμον ἔσται εἰς ἐργασίαν **5** οὐδὲ ἔτι αὐτοῦ ὄντος ὀλοκλήρου οὐκ ἔσται εἰς ἐργασίαν μὴ ὅτι ἐὰν καὶ πῦρ αὐτὸ ἀναλώσῃ εἰς τέλος εἰ ἔσται ἔτι εἰς ἐργασίαν **6** διὰ τοῦτο εἰπόν τάδε λέγει κύριος ὃν τρόπον τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ ὃ δέδωκα αὐτὸ τῷ πυρὶ εἰς ἀνάλωσιν οὕτως δέδωκα τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλημ **7** καὶ δώσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπ' αὐτούς ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξελεύσονται καὶ πῦρ αὐτούς καταφάγεται καὶ ἐπιγνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ στηρίσαι με τὸ πρόσωπόν μου ἐπ' αὐτούς **8** καὶ δώσω τὴν γῆν εἰς ἀφανισμόν ἀνθ' ὧν παρέπεσον παραπτώματι λέγει κύριος

16 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ ἀνθρώπου διαμάρτυραι τῇ Ἱερουσαλημ τὰς ἀνομίας αὐτῆς **3** καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος τῇ Ἱερουσαλημ ἡ ῥίζα σου καὶ ἡ γένεσίς σου ἐκ γῆς Χανααν ὁ πατήρ σου Ἀμορραῖος καὶ ἡ μήτηρ σου Χετταία **4** καὶ ἡ γένεσίς σου ἐν ἡμέρᾳ ἐτέχθης οὐκ ἔδισαν τοὺς μαστοὺς σου καὶ ἐν ὕδατι οὐκ ἐλούσθης οὐδὲ ἀλὶ ἠλίσθης

καὶ σπαργάνοις οὐκ ἐσπαργανώθης 5 οὐδὲ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σοὶ τοῦ ποιῆσαι σοὶ ἐν ἕκ πάντων τούτων τοῦ παθεῖν τι ἐπὶ σοὶ καὶ ἀπερρίφης ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου τῆ σκολιότητι τῆς ψυχῆς σου ἐν ἧ ἡμέρᾳ ἐτέχθης 6 καὶ διῆλθον ἐπὶ σέ καὶ εἶδόν σε πεφυρμένην ἐν τῷ αἵματί σου καὶ εἶπά σοι ἐκ τοῦ αἵματός σου ζωὴ 7 πληθύνου καθὼς ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἀγροῦ δέδωκά σε καὶ ἐπληθύνθης καὶ ἐμεγαλύνθης καὶ εἰσηλθες εἰς πόλεις πόλεων οἱ μαστοὶ σου ἀνωρθώθησαν καὶ ἡ θριξ σου ἀνέτειλεν σὺ δὲ ἦσθα γυμνὴ καὶ ἀσημονοῦσα 8 καὶ διῆλθον διὰ σοῦ καὶ εἶδόν σε καὶ ἰδοὺ καιρὸς σου καιρὸς καταλυόντων καὶ διεπέτασα τὰς πτέρυγάς μου ἐπὶ σέ καὶ ἐκάλυψα τὴν ἀσημοσύνην σου καὶ ὤμοσά σοι καὶ εἰσηλθον ἐν διαθήκῃ μετὰ σοῦ λέγει κύριος καὶ ἐγένου μοι 9 καὶ ἔλουσά σε ἐν ὕδατι καὶ ἀπέπλυνα τὸ αἷμά σου ἀπὸ σοῦ καὶ ἔχρισά σε ἐν ἐλαίῳ 10 καὶ ἐνέδυσά σε ποικίλα καὶ ὑπέδησά σε ὑάκινθον καὶ ἕζωσά σε βύσσω καὶ περιέβαλόν σε τριχάπτω 11 καὶ ἐκόσμησά σε κόσμῳ καὶ περιέθηκα ψέλια περὶ τὰς χεῖράς σου καὶ κάθημα περὶ τὸν τράχηλόν σου 12 καὶ ἔδωκα ἐνώτιον περὶ τὸν μυκτιῆρά σου καὶ τροχίσκους ἐπὶ τὰ ὠτά σου καὶ στέφανον καυχήσεως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου 13 καὶ ἐκοσμήθης χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ καὶ τὰ περιβόλαιά σου βύσσινά καὶ τρίχαπτα καὶ ποικίλα σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι ἔφαγες καὶ ἐγένου καλὴ σφόδρα 14 καὶ ἐξῆλθέν σου ὄνομα ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν τῷ κάλλει σου διότι συντετελεσμένον ἦν ἐν εὐπρεπείᾳ ἐν τῇ ὡραιότητι ἧ ἕταξα ἐπὶ σέ λέγει κύριος 15 καὶ ἐπεποιθεις ἐν τῷ κάλλει σου καὶ ἐπόρνευσας ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου καὶ ἐξέχεας τὴν πορνείαν σου ἐπὶ πάντα πάροδον ὃ οὐκ ἔσται 16 καὶ ἔλαβες ἐκ τῶν ἱματίων σου καὶ ἐποίησας σεαυτῇ εἶδωλα ῥαπτὰ καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπ' αὐτὰ καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃς οὐδὲ μὴ γένηται 17 καὶ ἔλαβες τὰ σκεύη τῆς καυχήσεώς σου ἐκ τοῦ χρυσοῦ μου καὶ ἐκ

τοῦ ἀργυρίου μου ἐξ ὧν ἔδωκά σοι καὶ ἐποίησας σεαυτῇ εἰκόνας ἀρσενικὰς καὶ ἐξεπόρνευσας ἐν αὐταῖς 18 καὶ ἔλαβες τὸν ἱματισμὸν τὸν ποικίλον σου καὶ περιέβαλες αὐτὰ καὶ τὸ ἔλαιόν μου καὶ τὸ θυμίαμά μου ἔθηκας πρὸ προσώπου αὐτῶν 19 καὶ τοὺς ἄρτους μου οὐς ἔδωκά σοι σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι ἐψώμισά σε καὶ ἔθηκας αὐτὰ πρὸ προσώπου αὐτῶν εἰς ὄσμὴν εὐωδίας καὶ ἐγένετο λέγει κύριος 20 καὶ ἔλαβες τοὺς υἱοὺς σου καὶ τὰς θυγατέρας σου ἃς ἐγέννησας καὶ ἔθυσας αὐτὰ αὐτοῖς εἰς ἀνάλωσιν ὡς μικρὰ ἐξεπόρνευσας 21 καὶ ἔσφαξας τὰ τέκνα σου καὶ ἔδωκας αὐτὰ ἐν τῷ ἀποτροπιάζεσθαί σε ἐν αὐτοῖς 22 τοῦτο παρὰ πᾶσαν τὴν πορνείαν σου καὶ οὐκ ἐμνήσθης τὰς ἡμέρας τῆς νηπιότητός σου ὅτε ἦσθα γυμνὴ καὶ ἀσημονοῦσα καὶ πεφυρμένη ἐν τῷ αἵματί σου ἕξισας 23 καὶ ἐγένετο μετὰ πάσας τὰς κακίας σου λέγει κύριος 24 καὶ ὠκοδόμησας σεαυτῇ οἴκημα πορνικὸν καὶ ἐποίησας σεαυτῇ ἔκθεμα ἐν πάσῃ πλατείᾳ 25 καὶ ἐπ' ἀρχῆς πάσης ὁδοῦ ὠκοδόμησας τὰ πορνείᾳ σου καὶ ἐλυμήνω τὸ κάλλος σου καὶ διήγαγες τὰ σκέλη σου παντὶ παρόδῳ καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου 26 καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Αἰγύπτου τοὺς ὁμοροῦντάς σοι τοὺς μεγαλοσάρκους καὶ πολλαχῶς ἐξεπόρνευσας τοῦ παροργίσει με 27 ἐὰν δὲ ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ καὶ ἔξαρῶ τὰ νόμιμά σου καὶ παραδώσω σε εἰς ψυχὰς μισούντων σε θυγατέρας ἀλλοφύλων τὰς ἐκκλινούσας σε ἐκ τῆς ὁδοῦ σου ἧς ἠσέβησας 28 καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τὰς θυγατέρας Ἀσσοῦρ καὶ οὐδ' οὕτως ἐνεπλήσθης καὶ ἐξεπόρνευσας καὶ οὐκ ἐνεπίπλω 29 καὶ ἐπλήθυνας τὰς διαθήκας σου πρὸς γῆν Χαλδαίων καὶ οὐδὲ ἐν τούτοις ἐνεπλήσθης 30 τί διαθῶ τὴν θυγατέρα σου λέγει κύριος ἐν τῷ ποιῆσαί σε ταῦτα πάντα ἔργα γυναικὸς πόρνης καὶ ἐξεπόρνευσας τρισσῶς 31 ἐν ταῖς θυγατράσιν σου τὸ πορνεῖόν σου ὠκοδόμησας ἐπὶ πάσης ἀρχῆς

ὁδοῦ καὶ τὴν βάσιν σου ἐποίησας ἐν πάσῃ πλατεία
καὶ ἐγένου ὡς πόρνη συνάγουσα μισθώματα 32 ἢ
γυνηὶ ἢ μοιχωμένη ὁμοία σοι παρὰ τοῦ ἀνδρὸς
αὐτῆς λαμβάνουσα μισθώματα 33 πᾶσι τοῖς
ἐκπορνεύσασιν αὐτὴν προσεδίδου μισθώματα
καὶ σὺ δέδωκας μισθώματα πᾶσι τοῖς ἐρασταῖς
σου καὶ ἐφόρτιζες αὐτοὺς τοῦ ἔρχεσθαι πρὸς
σὲ κυκλόθεν ἐν τῇ πορνείᾳ σου 34 καὶ ἐγένετο
ἐν σοὶ διεστραμμένον παρὰ τὰς γυναῖκας ἐν τῇ
πορνείᾳ σου καὶ μετὰ σοῦ πεπορνεύκασιν ἐν τῷ
προσδιδόναι σε μισθώματα καὶ σοὶ μισθώματα
οὐκ ἐδόθη καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένα
35 διὰ τοῦτο πόρνη ἄκουε λόγον κυρίου 36
τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἐξέχεας τὸν χαλκόν
σου καὶ ἀποκαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνῃ σου ἐν
τῇ πορνείᾳ σου πρὸς τοὺς ἐραστάς σου καὶ εἰς
πάντα τὰ ἐνθυμήματα τῶν ἀνομιῶν σου καὶ ἐν
τοῖς αἵμασιν τῶν τέκνων σου ὧν ἔδωκας αὐτοῖς
37 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ συνάγω πάντα
τοὺς ἐραστάς σου ἐν οἷς ἐπεμίγης ἐν αὐτοῖς καὶ
πάντας οὓς ἠγάπησας σὺν πᾶσιν οἷς ἐμίσεις καὶ
συνάξω αὐτοὺς ἐπὶ σὲ κυκλόθεν καὶ ἀποκαλύψω
τὰς κακίας σου πρὸς αὐτούς καὶ ὄψονται πᾶσαν
τὴν αἰσχύνῃ σου 38 καὶ ἐκδικήσω σε ἐκδικήσει
μοιχαλίδος καὶ ἐκχεούσης αἷμα καὶ θήσω σε
ἐν αἵματι θυμοῦ καὶ ζήλου 39 καὶ παραδώσω
σε εἰς χεῖρας αὐτῶν καὶ κατασκάψουσιν τὸ
πορνεῖόν σου καὶ καθελοῦσιν τὴν βάσιν σου καὶ
ἐκδύσουσιν σε τὸν ἱματισμόν σου καὶ λήμψονται
τὰ σκευὴ τῆς καυχήσεώς σου καὶ ἀφήσουσιν
σε γυμνὴν καὶ ἀσχημονοῦσαν 40 καὶ ἄξουσιν
ἐπὶ σὲ ὄχλους καὶ λιθοβολήσουσιν σε ἐν λίθοις
καὶ κατασφάξουσιν σε ἐν τοῖς ζιφεσιν αὐτῶν
41 καὶ ἐμπρήσουσιν τοὺς οἴκους σου πυρὶ καὶ
ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐκδικήσεις ἐνώπιον γυναικῶν
πολλῶν καὶ ἀποστρέψω σε ἐκ τῆς πορνείας
σου καὶ μισθώματα οὐ μὴ δῶς οὐκέτι 42 καὶ
ἐπαφήσω τὸν θυμόν μου ἐπὶ σέ καὶ ἐξαρθήσεται
ὁ ζήλός μου ἐκ σοῦ καὶ ἀναπαύσομαι καὶ οὐ

μὴ μεριμνήσω οὐκέτι 43 ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθης
τὴν ἡμέραν τῆς νηπιότητός σου καὶ ἐλύπεις με
ἐν πᾶσι τούτοις καὶ ἐγὼ ἰδοὺ τὰς ὁδοὺς σου εἰς
κεφαλὴν σου δέδωκα λέγει κύριος καὶ οὕτως
ἐποίησας τὴν ἀσέβειαν ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις
σου 44 ταῦτά ἐστιν πάντα ὅσα εἶπαν κατὰ σοῦ
ἐν παραβολῇ λέγοντες καθὼς ἡ μήτηρ καὶ ἡ
θυγάτηρ 45 θυγάτηρ τῆς μητρός σου σὺ εἶ ἡ
ἀπωσαμένη τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς
καὶ ἀδελφὴ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἀπωσαμένων
τοὺς ἄνδρας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἡ μήτηρ
ὑμῶν Χετταία καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν Ἀμορραῖος
46 ἡ ἀδελφὴ ὑμῶν ἡ πρεσβυτέρα Σαμάρεια
αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἡ κατοικοῦσα ἐξ
εὐωνύμων σου καὶ ἡ ἀδελφὴ σου ἡ νεωτέρα
σου ἡ κατοικοῦσα ἐκ δεξιῶν σου Σοδομα καὶ
αἱ θυγατέρες αὐτῆς 47 καὶ οὐδ' ὧς ἐν ταῖς
ὁδοῖς αὐτῶν ἐπορευθῆς οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας
αὐτῶν ἐποίησας παρὰ μικρὸν καὶ ὑπέρκεισαι
αὐτὰς ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου 48 ζῶ ἐγὼ λέγει
κύριος εἰ πεποίηκεν Σοδομα ἡ ἀδελφὴ σου αὐτὴ
καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ὄν τρόπον ἐποίησας
σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου 49 πλὴν τοῦτο τὸ
ἀνόμημα Σοδομων τῆς ἀδελφῆς σου ὑπερηφανία
ἐν πλησμονῇ ἄρτων καὶ ἐν εὐθηνίᾳ οἴνου
ἐσπατάλων αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς τοῦτο
ὑπῆρχεν αὐτῇ καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς καὶ
χεῖρα πτωχοῦ καὶ πένητος οὐκ ἀντελαμβάνοντο
50 καὶ ἐμεγαλαύχουν καὶ ἐποίησαν ἀνομήματα
ἐνώπιόν μου καὶ ἐξῆρα αὐτάς καθὼς εἶδον 51
καὶ Σαμάρεια κατὰ τὰς ἡμίσεις τῶν ἁμαρτιῶν
σου οὐχ ἤμαρτεν καὶ ἐπλήθυνας τὰς ἀνομίας
σου ὑπὲρ αὐτάς καὶ ἐδικαίωσας τὰς ἀδελφάς
σου ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου αἷς ἐποίησας
52 καὶ σὺ κόμισαι βάσανόν σου ἐν ἧ ἔφθειρας
τὰς ἀδελφάς σου ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σου αἷς
ἠνόμησας ὑπὲρ αὐτάς καὶ ἐδικαίωσας αὐτάς
ὑπὲρ σεαυτὴν καὶ σὺ αἰσχύνθητι καὶ λαβὲ τὴν
ἀτιμίαν σου ἐν τῷ δικαιοῦσαί σε τὰς ἀδελφάς σου

53 καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀποστροφὰς αὐτῶν τὴν ἀποστροφήν Σοδομων καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποστροφήν Σαμαρείας καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποστροφήν σου ἐν μέσῳ αὐτῶν 54 ὅπως κομίση τὴν βάσανόν σου καὶ ἀτιμωθήσῃ ἐκ πάντων ὧν ἐποίησας ἐν τῷ σε παροργίσει με 55 καὶ ἡ ἀδελφή σου Σοδομα καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἀποκατασταθήσονται καθὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς καὶ Σαμάρεια καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἀποκατασταθήσονται καθὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς καὶ σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου ἀποκατασταθήσεσθε καθὼς ἀπ' ἀρχῆς ἦτε 56 καὶ εἰ μὴ ἦν Σοδομα ἡ ἀδελφή σου εἰς ἀκοὴν ἐν τῷ στόματί σου ἐν ταῖς ἡμέραις ὑπερηφανίας σου 57 πρὸ τοῦ ἀποκαλυφθῆναι τὰς κακίας σου ὃν τρόπον νῦν ὄνειδος εἶ θυγατέρων Συρίας καὶ πάντων τῶν κύκλῳ αὐτῆς θυγατέρων ἀλλοφύλων τῶν περιχουσῶν σε κύκλῳ 58 τὰς ἀσβεβείας σου καὶ τὰς ἀνομίας σου σὺ κεκόμισαι αὐτάς λέγει κύριος 59 τάδε λέγει κύριος καὶ ποιήσω ἐν σοὶ καθὼς ἐποίησας ὡς ἠτίμωσας ταῦτα τοῦ παραβῆναι τὴν διαθήκην μου 60 καὶ μνησθήσομαι ἐγὼ τῆς διαθήκης μου τῆς μετὰ σοῦ ἐν ἡμέραις νηπιότητός σου καὶ ἀναστήσω σοὶ διαθήκην αἰώνιον 61 καὶ μνησθήσῃ τὴν ὁδὸν σου καὶ ἐξατιμωθήσῃ ἐν τῷ ἀναλαβεῖν σε τὰς ἀδελφάς σου τὰς πρεσβυτέρας σου σὺν ταῖς νεωτέραις σου καὶ δώσω αὐτάς σοι εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ ἐκ διαθήκης σου 62 καὶ ἀναστήσω ἐγὼ τὴν διαθήκην μου μετὰ σοῦ καὶ ἐπιγνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος 63 ὅπως μνησθῆς καὶ αἰσχυρθῆς καὶ μὴ ἦ σοι ἕτι ἀνοιξαὶ τὸ στόμα σου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀτιμίας σου ἐν τῷ ἐξιλάσκεσθαί με σοὶ κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησας λέγει κύριος

17 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 υἱὲ ἀνθρώπου διήγησαι διήγημα καὶ εἰπὸν παραβολὴν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ 3 καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος ὁ ἀετὸς ὁ μέγας ὁ

μεγαλοπτέρυγος ὁ μακρὸς τῆ ἐκτάσει πλήρης ὀνύχων ὃς ἔχει τὸ ἥγημα εἰσελθεῖν εἰς τὸν λίβανον καὶ ἔλαβε τὰ ἐπίλεκτα τῆς κέδρου 4 τὰ ἄκρα τῆς ἀπαλότητος ἀπέκνισεν καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν Χανααν εἰς πόλιν τετειχισμένην ἔθετο αὐτὰ 5 καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς καὶ ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὸ πεδῖον φυτὸν ἐφ' ὕδατι πολλῷ ἐπιβλεπόμενον ἔταξεν αὐτὸ 6 καὶ ἀνέτειλεν καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον ἀσθενοῦσαν καὶ μικρὰν τῷ μεγέθει τοῦ ἐπιφαινεσθαι αὐτὴν τὰ κλήματα αὐτῆς ἐπ' αὐτὴν καὶ αἱ ῥίζαι αὐτῆς ὑποκάτω αὐτῆς ἦσαν καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον καὶ ἐποίησεν ἀπώρυγας καὶ ἐξέτεινεν τὴν ἀναδενδράδα αὐτῆς 7 καὶ ἐγένετο ἀετὸς ἕτερος μέγας μεγαλοπτέρυγος πολὺς ὄνυξιν καὶ ἰδοὺ ἡ ἄμπελος αὕτη περιπεπλεγμένη πρὸς αὐτὸν καὶ αἱ ῥίζαι αὐτῆς πρὸς αὐτὸν καὶ τὰ κλήματα αὐτῆς ἐξαπέστειλεν αὐτῷ τοῦ ποτίσαι αὐτὴν σὺν τῷ βῶλῳ τῆς φυτείας αὐτῆς 8 εἰς πεδῖον καλὸν ἐφ' ὕδατι πολλῷ αὕτη πιαίνεται τοῦ ποιεῖν βλαστοὺς καὶ φέρειν καρπὸν τοῦ εἶναι εἰς ἄμπελον μεγάλην 9 διὰ τοῦτο εἰπὸν τάδε λέγει κύριος εἰ κατευθυνεῖ οὐχὶ αἱ ῥίζαι τῆς ἀπαλότητος αὐτῆς καὶ ὁ καρπὸς σαπίσεται καὶ ξηρανθήσεται πάντα τὰ προανατέλλοντα αὐτῆς καὶ οὐκ ἐν βραχίονι μεγάλῳ οὐδ' ἐν λαῷ πολλῷ τοῦ ἐκσπάσαι αὐτὴν ἐκ ῥιζῶν αὐτῆς 10 καὶ ἰδοὺ πιαίνεται μὴ κατευθυνεῖ οὐχ ἅμα τῷ ἄψασθαι αὐτῆς ἄνεμον τὸν καύσωνα ξηρανθήσεται ξηρασίᾳ σὺν τῷ βῶλῳ ἀνατολῆς αὐτῆς ξηρανθήσεται 11 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 12 υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν δὴ πρὸς τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα οὐκ ἐπίστασθε τί ἦν ταῦτα εἰπὸν ὅταν ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ἰερουσαλημ καὶ λήμψεται τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς καὶ ἄξει αὐτοὺς πρὸς ἑαυτὸν εἰς Βαβυλῶνα 13 καὶ λήμψεται ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας καὶ διαθήσεται πρὸς αὐτὸν διαθήκην καὶ εἰσάξει αὐτὸν ἐν ἄρᾳ καὶ

τοὺς ἡγουμένους τῆς γῆς λήμψεται **14** τοῦ γενέσθαι εἰς βασιλείαν ἀσθενῆ τὸ καθόλου μὴ ἐπαίρεσθαι τοῦ φυλάσσειν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ ἰστάνειν αὐτήν **15** καὶ ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐξαποστέλλειν ἀγγέλους ἑαυτοῦ εἰς Αἴγυπτον τοῦ δοῦναι αὐτῷ ἵππους καὶ λαὸν πολὺν εἰ κατευθυνεῖ εἰ διασωθήσεται ὁ ποιῶν ἐναντία καὶ παραβαίνων διαθήκην εἰ σωθήσεται **16** ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ἐὰν μὴ ἐν ᾧ τόπῳ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύσας αὐτόν ὃς ἠτίμωσεν τὴν ἀράν μου καὶ ὃς παρέβη τὴν διαθήκην μου μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ Βαβυλῶνος τελευτήσῃ **17** καὶ οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλη οὐδ' ἐν ὄχλῳ πολλῷ ποιήσει πρὸς αὐτὸν Φαραὼ πόλεμον ἐν χαρακοβολίᾳ καὶ ἐν οἰκοδομῇ βελοστάσεων τοῦ ἐξᾶραι ψυχὰς **18** καὶ ἠτίμωσεν ὀρκωμοσίαν τοῦ παραβῆναι διαθήκην καὶ ἰδοὺ δέδωκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ πάντα ταῦτα ἐποίησεν αὐτῷ μὴ σωθήσεται **19** διὰ τοῦτο εἰπὸν τάδε λέγει κύριος ζῶ ἐγὼ ἐὰν μὴ τὴν διαθήκην μου ἣν παρέβη καὶ τὴν ὀρκωμοσίαν μου ἣν ἠτίμωσεν καὶ δώσω αὐτὰ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ **20** καὶ ἐκπετάσω ἐπ' αὐτὸν τὸ δίκτυόν μου καὶ ἀλώσεται ἐν τῇ περιοχῇ αὐτοῦ **21** ἐν πάσῃ παρατάξει αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται καὶ τοὺς καταλοίπους εἰς πάντα ἄνεμον διασπερῶ καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα **22** διότι τάδε λέγει κύριος καὶ λήμψομαι ἐγὼ ἐκ τῶν ἐπιλέκτων τῆς κέδρου ἐκ κορυφῆς καρδίας αὐτῶν ἀποκνιῶ καὶ καταφυτεύσω ἐγὼ ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν καὶ κρεμάσω αὐτόν **23** ἐν ὄρει μετεώρῳ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ καταφυτεύσω καὶ ἐξοίσει βλαστὸν καὶ ποιήσει καρπὸν καὶ ἔσται εἰς κέδρον μεγάλην καὶ ἀναπαύσεται ὑποκάτω αὐτοῦ πᾶν θηρίον καὶ πᾶν πετεινὸν ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ ἀναπαύσεται τὰ κλήματα αὐτοῦ ἀποκατασταθήσεται **24** καὶ γνώσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου διότι ἐγὼ κύριος ὁ ταπεινῶν ξύλον ὑψηλὸν καὶ ὑψῶν ξύλον ταπεινὸν καὶ ξηραίνων ξύλον χλωρὸν καὶ

ἀναθάλλων ξύλον ξηρὸν ἐγὼ κύριος λελάληκα καὶ ποιήσω

18 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ ἀνθρώπου τί ὑμῖν ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγοντες οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἐγομφίασαν **3** ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ἐὰν γένηται ἔτι λεγομένη ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν τῷ Ἰσραὴλ **4** ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἐμαί εἰσιν ὃν τρόπον ἡ ψυχὴ τοῦ πατρὸς οὕτως καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ υἱοῦ ἐμαί εἰσιν ἡ ψυχὴ ἡ ἀμαρτάνουσα αὕτη ἀποθάνεται **5** ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἔσται δίκαιος ὁ ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην **6** ἐπὶ τῶν ὁρέων οὐ φάγεται καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ οὐ μὴ ἐπάρῃ πρὸς τὰ ἐνθυμήματα οἴκου Ἰσραὴλ καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐ μὴ μίανῃ καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν ἀφ᾽ ἑδρῳ οὔσαν οὐ προσεγγιεῖ **7** καὶ ἄνθρωπον οὐ μὴ καταδυναστεύσῃ ἐνεχυρασμὸν ὀφείλοντος ἀποδώσει καὶ ἄρπαγμα οὐχ ἄρπᾶται τὸν ἄρτον αὐτοῦ τῷ πεινῶντι δώσει καὶ γυμνὸν περιβαλεῖ **8** καὶ τὸ ἀργύριον αὐτοῦ ἐπὶ τόκῳ οὐ δώσει καὶ πλεονασμὸν οὐ λήμψεται καὶ ἐξ ἀδικίας ἀποστρέψει τὴν χεῖρα αὐτοῦ κρίμα δίκαιον ποιήσει ἀνὰ μέσον ἀνδρῶν καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ **9** καὶ τοῖς προστάγμασί μου πεπόρευται καὶ τὰ δικαιώματά μου πεφύλακται τοῦ ποιῆσαι αὐτὰ δίκαιος οὗτός ἐστιν ζωῆ ζήσεται λέγει κύριος **10** καὶ ἐὰν γεννήσῃ υἱὸν λοιμὸν ἐκχέοντα αἷμα καὶ ποιῶντα ἀμαρτήματα **11** ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ δικαίου οὐκ ἐπορεύθη ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ὁρέων ἔφαγεν καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐμίανεν **12** καὶ πτωχὸν καὶ πένητα κατεδυναστεύσεν καὶ ἄρπαγμα ἤρπασεν καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ ἀπέδωκεν καὶ εἰς τὰ εἶδωλα ἔθετο τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἀνομίαν πεποίηκεν **13** μετὰ τόκου ἔδωκε καὶ πλεονασμὸν ἔλαβεν οὗτος ζωῆ οὐ ζήσεται πάσας τὰς ἀνομίας ταύτας ἐποίησεν θανάτῳ θανατωθήσεται τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν ἔσται **14** ἐὰν δὲ γεννήσῃ υἱὸν καὶ ἴδῃ

πάσας τὰς ἁμαρτίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν καὶ φοβηθῆ καὶ μὴ ποιήσῃ κατὰ ταύτας **15** ἐπὶ τῶν ὁρέων οὐ βέβρωκεν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ οὐκ ἔθετο εἰς τὰ ἐνθυμήματα οἴκου Ἰσραὴλ καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐκ ἐμίανεν **16** καὶ ἄνθρωπον οὐ κατεδυνάστευσεν καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ ἐνεχύρασεν καὶ ἄρπαγμα οὐχ ἤρπασεν τὸν ἄρτον αὐτοῦ τῷ πεινῶντι ἔδωκεν καὶ γυμνὸν περιέβαλεν **17** καὶ ἀπ' ἀδικίας ἀπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ τόκον οὐδὲ πλεονασμὸν οὐκ ἔλαβεν δικαιοσύνην ἐποίησεν καὶ ἐν τοῖς προστάγμασίν μου ἐπορεύθη οὐ τελευτήσῃ ἐν ἀδικίαις πατρὸς αὐτοῦ ζωῆ ζήσεται **18** ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἐὰν θλίψει θλίψη καὶ ἀρπάσῃ ἄρπαγμα ἐναντία ἐποίησεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου καὶ ἀποθανεῖται ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ **19** καὶ ἐρεῖτε τί ὅτι οὐκ ἔλαβεν τὴν ἀδικίαν ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὅτι ὁ υἱὸς δικαιοσύνην καὶ ἔλεος ἐποίησεν πάντα τὰ νόμιμά μου συνετήρησεν καὶ ἐποίησεν αὐτὰ ζωῆ ζήσεται **20** ἡ δὲ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνουσα ἀποθανεῖται ὁ δὲ υἱὸς οὐ λήμψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ οὐδὲ ὁ πατὴρ λήμψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ δικαιοσύνη δικαίου ἐπ' αὐτὸν ἔσται καὶ ἀνομία ἀνόμου ἐπ' αὐτὸν ἔσται **21** καὶ ὁ ἄνομος ἐὰν ἀποστρέψῃ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησεν καὶ φυλάξῃται πάσας τὰς ἐντολάς μου καὶ ποιήσῃ δικαιοσύνην καὶ ἔλεος ζωῆ ζήσεται οὐ μὴ ἀποθάνῃ **22** πάντα τὰ παραπτώματα αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν οὐ μνησθήσεται ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ ἧ ἐποίησεν ζήσεται **23** μὴ θελήσῃ θελήσω τὸν θάνατον τοῦ ἀνόμου λέγει κύριος ὡς τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ζῆν αὐτόν **24** ἐν δὲ τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ ἀδικίαν κατὰ πάσας τὰς ἀνομίας ἃς ἐποίησεν ὁ ἄνομος πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν οὐ μὴ μνησθῶσιν ἐν τῷ παραπτώματι αὐτοῦ ᾧ παρέπεσεν καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ αἷς ἤμαρτεν ἐν αὐταῖς

ἀποθανεῖται **25** καὶ εἶπατε οὐ κατευθύνει ἡ ὁδὸς κυρίου ἀκούσατε δὴ πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ μὴ ἡ ὁδὸς μου οὐ κατευθύνει οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν οὐ κατευθύνει **26** ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ παράπτωμα καὶ ἀποθάνῃ ἐν τῷ παραπτώματι ᾧ ἐποίησεν ἐν αὐτῷ ἀποθανεῖται **27** καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι ἄνομον ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ ἧς ἐποίησεν καὶ ποιήσῃ κρίμα καὶ δικαιοσύνην οὗτος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐφύλαξεν **28** καὶ ἀπέστρεψεν ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησεν ζωῆ ζήσεται οὐ μὴ ἀποθάνῃ **29** καὶ λέγουσιν ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ οὐ κατορθοῖ ἡ ὁδὸς κυρίου μὴ ἡ ὁδὸς μου οὐ κατορθοῖ οἶκος Ἰσραὴλ οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν οὐ κατορθοῖ **30** ἕκαστον κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ λέγει κύριος ἐπιστρέφητε καὶ ἀποστρέψατε ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν καὶ οὐκ ἔσονται ὑμῖν εἰς κόλασιν ἀδικίας **31** ἀπορρίψατε ἀπὸ ἑαυτῶν πάσας τὰς ἀσεβείας ὑμῶν ἃς ἠσεβήσατε εἰς ἐμέ καὶ ποιήσατε ἑαυτοῖς καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα καινόν καὶ ἵνα τί ἀποθνήσκετε οἶκος Ἰσραὴλ **32** διότι οὐ θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος λέγει κύριος

19 καὶ σὺ λαβὲ θρῆνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τοῦ Ἰσραὴλ **2** καὶ ἐρεῖς τί ἡ μήτηρ σου σκύμνος ἐν μέσῳ λεόντων ἐγενήθη ἐν μέσῳ λεόντων ἐπλήθυνεν σκύμνους αὐτῆς **3** καὶ ἀπεπήδησεν εἷς τῶν σκύμνων αὐτῆς λέων ἐγένετο καὶ ἔμαθεν τοῦ ἀρπάζειν ἀρπάγματα ἀνθρώπους ἔφαγεν **4** καὶ ἤκουσαν κατ' αὐτοῦ ἔθνη ἐν τῇ διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήμφθη καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐν κημῷ εἰς γῆν Αἰγύπτου **5** καὶ εἶδεν ὅτι ἀπῶσται ἀπ' αὐτῆς καὶ ἀπώλετο ἡ ὑπόστασις αὐτῆς καὶ ἔλαβεν ἄλλον ἐκ τῶν σκύμνων αὐτῆς λέοντα ἔταξεν αὐτόν **6** καὶ ἀνεστρέφετο ἐν μέσῳ λεόντων λέων ἐγένετο καὶ ἔμαθεν ἀρπάζειν ἀρπάγματα ἀνθρώπους ἔφαγεν **7** καὶ ἐνέμετο τῷ θράσει αὐτοῦ καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν ἐξηρήμωσεν καὶ ἠφάνισεν γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἀπὸ φωνῆς

ώρۇματος αὐτοῦ **8** καὶ ἔδωκαν ἐπ' αὐτὸν ἔθνη ἐκ χωρῶν κυκλόθεν καὶ ἐξεπέτασαν ἐπ' αὐτὸν δίκτυα αὐτῶν ἐν διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήμφθη **9** καὶ ἔθεντο αὐτὸν ἐν κημῷ καὶ ἐν γαλεάγρα ἦλθεν πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν ὅπως μὴ ἀκουσθῆ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ **10** ἡ μήτηρ σου ὡς ἄμπελος ὡς ἄνθος ἐν ῥόᾳ ἐν ὕδατι πεφυτευμένη ὁ καρπὸς αὐτῆς καὶ ὁ βλαστὸς αὐτῆς ἐγένετο ἐξ ὕδατος πολλοῦ **11** καὶ ἐγένετο αὐτῇ ῥάβδος ἰσχύος ἐπὶ φυλὴν ἡγουμένων καὶ ὑψώθη τῷ μεγέθει αὐτῆς ἐν μέσῳ στελεχῶν καὶ εἶδεν τὸ μέγεθος αὐτῆς ἐν πληθει κλημάτων αὐτῆς **12** καὶ κατεκλάσθη ἐν θυμῷ ἐπὶ γῆν ἐρρίφη καὶ ἄνεμος ὁ καύσων ἐξήρανε τὰ ἐκλεκτὰ αὐτῆς ἐξεδικήθη καὶ ἐξηράνθη ἡ ῥάβδος ἰσχύος αὐτῆς πῦρ ἀνήλωσεν αὐτήν **13** καὶ νῦν πεφύτευκαν αὐτὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ ἀνύδρῳ **14** καὶ ἐξῆλθεν πῦρ ἐκ ῥάβδου ἐκλεκτῶν αὐτῆς καὶ κατέφαγεν αὐτήν καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ ῥάβδος ἰσχύος φυλὴ εἰς παραβολὴν θρήνου ἐστὶν καὶ ἔσται εἰς θρήνον

20 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ ἐν τῷ πέμπτῳ μηνὶ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἦλθον ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων οἴκου Ἰσραὴλ ἐπερωτῆσαι τὸν κύριον καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου **2** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **3** υἱὲ ἀνθρώπου λάλησον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς τάδε λέγει κύριος εἰ ἐπερωτῆσαί με ὑμεῖς ἔρχεσθε ζῶ ἐγὼ εἰ ἀποκριθῆσομαι ὑμῖν λέγει κύριος **4** εἰ ἐκδικήσω αὐτοὺς ἐκδικήσει υἱὲ ἀνθρώπου τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν διαμάρτυραι αὐτοῖς **5** καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς τάδε λέγει κύριος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠρέτισα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐγνωρίσθην τῷ σπέρματι οἴκου Ἰακωβ καὶ ἐγνωσθὴν αὐτοῖς ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ ἀντελαβόμεν τῇ χειρὶ μου αὐτῶν λέγων ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **6** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀντελαβόμεν τῇ χειρὶ μου αὐτῶν τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν γῆν

ἣν ἠτοίμασα αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι κηρίον ἐστὶν παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν **7** καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς ἕκαστος τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀπορριψάτω καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν Αἰγύπτου μὴ μαινεσθε ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **8** καὶ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἠθέλησαν εἰσακοῦσαί μου τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν οὐκ ἀπέρριψαν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπον καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτοὺς τοῦ συντελέσαι τὴν ὀργὴν μου ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ γῆς Αἰγύπτου **9** καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῆ ἐνώπιον τῶν ἔθνων ὧν αὐτοὶ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐν οἷς ἐγνώσθην πρὸς αὐτοὺς ἐνώπιον αὐτῶν τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου **10** καὶ ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἤγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον **11** καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰ προστάγματά μου καὶ τὰ δικαιώματά μου ἐγνώρισα αὐτοῖς ὅσα ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς **12** καὶ τὰ σάββατά μου ἔδωκα αὐτοῖς τοῦ εἶναι εἰς σημεῖον ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνά μέσον αὐτῶν τοῦ γνῶναι αὐτοὺς διότι ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτοὺς **13** καὶ εἶπα πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τοῖς προστάγμασίν μου πορεύεσθε καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν καὶ τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο ἃ ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλωσαν σφόδρα καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς **14** καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῆ ἐνώπιον τῶν ἔθνων ὧν ἐξήγαγον αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν **15** καὶ ἐγὼ ἐξῆρα τὴν χειρὰ μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ παράπαν τοῦ μὴ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκα αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι κηρίον ἐστὶν παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν **16** ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο καὶ ἐν τοῖς προστάγμασίν μου οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ σάββατά μου

ἐβεβήλουν καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῶν καρδιῶν αὐτῶν ἐπορεύοντο **17** καὶ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπ' αὐτοὺς τοῦ ἐξαλεῖψαι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτοὺς εἰς συντέλειαν ἐν τῇ ἐρήμῳ **18** καὶ εἶπα πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τοῖς νομίμοις τῶν πατέρων ὑμῶν μὴ πορεύεσθε καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῶν μὴ φυλάσσεσθε καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν μὴ συναναμίσγεσθε καὶ μὴ μιαινέσθε **19** ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐν τοῖς προστάγμασίν μου πορεύεσθε καὶ τὰ δικαιώματά μου φυλάσσεσθε καὶ ποιεῖτε αὐτὰ **20** καὶ τὰ σάββατά μου ἀγιάζετε καὶ ἔστω εἰς σημεῖον ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν τοῦ γινώσκειν διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **21** καὶ παρεπύκρναν με καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τοῖς προστάγμασίν μου οὐκ ἐπορεύθησαν καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐφυλάξαντο τοῦ ποιεῖν αὐτὰ ἃ ποιήσει ἄνθρωπος καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ συντελέσαι τὴν ὀργὴν μου ἐπ' αὐτοὺς **22** καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξήγαγον αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν **23** καὶ ἐξῆρα τὴν χειρὰ μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ διασπεῖραι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις **24** ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐποίησαν καὶ τὰ προστάγματά μου ἀπώσαντο καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῶν πατέρων αὐτῶν ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν **25** καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτοῖς προστάγματα οὐ καλὰ καὶ δικαιώματα ἐν οἷς οὐ ζήσονται ἐν αὐτοῖς **26** καὶ μιανῶ αὐτοὺς ἐν τοῖς δόμασιν αὐτῶν ἐν τῷ διαπορεύεσθαι με πᾶν διανοῖγον μήτραν ὅπως ἀφανίσω αὐτούς **27** διὰ τοῦτο λάλησον πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ υἱὲ ἀνθρώπου καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἕως τούτου παρώργισάν με οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν

ἐν οἷς παρέπεσον εἰς ἐμέ **28** καὶ εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἤρα τὴν χειρὰ μου τοῦ δοῦναι αὐτοῖς καὶ εἶδον πᾶν βουνὸν ὑψηλὸν καὶ πᾶν ξύλον κατάσκιον καὶ ἔθυσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν καὶ ἔταξαν ἐκεῖ ὁσμὴν εὐωδίας καὶ ἔσπεισαν ἐκεῖ σπονδὰς αὐτῶν **29** καὶ εἶπον πρὸς αὐτοὺς τί ἐστὶν Ἀβαμα ὅτι ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀβαμα ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας **30** διὰ τοῦτο εἶπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ τάδε λέγει κύριος εἰ ἐν ταῖς ἀνομίαις τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμεῖς μιαινέσθε καὶ ὀπίσω τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ὑμεῖς ἐκπορνεύετε **31** καὶ ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς τῶν δομάτων ὑμῶν ἐν τοῖς ἀφορισμοῖς ὑμεῖς μιαινέσθε ἐν πᾶσιν τοῖς ἐνθυμήμασιν ὑμῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας καὶ ἐγὼ ἀποκριθῶ ὑμῖν οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος εἰ ἀποκριθῆσομαι ὑμῖν καὶ εἰ ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ πνεῦμα ὑμῶν τοῦτο **32** καὶ οὐκ ἔσται ὄν τρόπον ὑμεῖς λέγετε ἐσόμεθα ὡς τὰ ἔθνη καὶ ὡς αἱ φυλαὶ τῆς γῆς τοῦ λατρεύειν ξύλοις καὶ λίθοις **33** διὰ τοῦτο ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ βασιλεύσω ἐφ' ὑμᾶς **34** καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν καὶ εἰσδέξομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν οὗ διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ **35** καὶ ἄξω ὑμᾶς εἰς τὴν ἔρημον τῶν λαῶν καὶ διακριθῆσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐκεῖ πρόσωπον κατὰ πρόσωπον **36** ὄν τρόπον διεκρίθην πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ γῆς Αἰγύπτου οὕτως κρινῶ ὑμᾶς λέγει κύριος **37** καὶ διάξω ὑμᾶς ὑπὸ τὴν ῥάβδον μου καὶ εἰσάξω ὑμᾶς ἐν ἀριθμῷ **38** καὶ ἐκλέξω ἐξ ὑμῶν τοὺς ἀσεβεῖς καὶ τοὺς ἀφεστηκότας διότι ἐκ τῆς παροικεσίας αὐτῶν ἐξάξω αὐτούς καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσελεύσονται καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος **39** καὶ ὑμεῖς οἶκος Ἰσραὴλ τάδε λέγει κύριος κύριος ἕκαστος τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐξάρατε

καὶ μετὰ ταῦτα εἰ μὴ ὑμεῖς εἰσακούετέ μου καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐ βεβηλώσετε οὐκέτι ἐν τοῖς δώροις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν **40** διότι ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου μου ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ λέγει κύριος κύριος ἐκεῖ δουλεύουσίν μοι πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ εἰς τέλος καὶ ἐκεῖ προσδέξομαι καὶ ἐκεῖ ἐπισκέψομαι τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἀφορισμῶν ὑμῶν ἐν πᾶσιν τοῖς ἀγιάσμασιν ὑμῶν **41** ἐν ὁσμῇ εὐωδίας προσδέξομαι ὑμᾶς ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν με ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν καὶ εἰσδέχεσθαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν ἐν αἷς διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν ὑμῖν κατ' ὄφθαλμούς τῶν λαῶν **42** καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν με ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἤρα τὴν χεῖρά μου τοῦ δοῦναι αὐτὴν τοῖς πατράσιν ὑμῶν **43** καὶ μνησθήσεσθε ἐκεῖ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν ἐν οἷς ἐμαίνεσθε ἐν αὐτοῖς καὶ κόψεσθε τὰ πρόσωπα ὑμῶν ἐν πᾶσαις ταῖς κακίαις ὑμῶν **44** καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ ποιῆσαι με οὕτως ὑμῖν ὅπως τὸ ὄνομά μου μὴ βεβηλωθῇ κατὰ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς κακὰς καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ διεφθαρμένα λέγει κύριος **45** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **46** υἱὲ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Θαιμαν καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ Δαρωμ καὶ προφήτευσον ἐπὶ δρυμὸν ἠγούμενον Ναγεβ **47** καὶ ἔρεῖς τῷ δρυμῷ Ναγεβ ἄκουε λόγον κυρίου τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἀνάπτω ἐν σοὶ πῦρ καὶ καταφάγεται ἐν σοὶ πᾶν ξύλον χλωρὸν καὶ πᾶν ξύλον ξηρὸν οὐ σβεσθήσεται ἢ φλόξ ἢ ἐξαφθεῖσα καὶ κατακαυθήσεται ἐν αὐτῇ πᾶν πρόσωπον ἀπὸ ἀπηλιώτου ἕως βορρᾶ **48** καὶ ἐπιγνώσονται πᾶσα σὰρξ ὅτι ἐγὼ κύριος ἐξέκαυσα αὐτό καὶ οὐ σβεσθήσεται **49** καὶ εἶπα μηδαμῶς κύριε κύριε αὐτοὶ λέγουσιν πρὸς με οὐχὶ παραβολὴ ἐστὶν λεγομένη αὕτη

21 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** διὰ τοῦτο προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου καὶ στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῶν καὶ προφητεύσεις ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ **3** καὶ ἔρεῖς πρὸς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σέ καὶ ἐκσπάσω τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ καὶ ἐξολεθρεύσω ἐκ σοῦ ἄδικον καὶ ἄνομον **4** ἀν' ὧν ἐξολεθρεύσω ἐκ σοῦ ἄδικον καὶ ἄνομον οὕτως ἐξελεύσεται τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἀπὸ ἀπηλιώτου ἕως βορρᾶ **5** καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα σὰρξ διότι ἐγὼ κύριος ἐξέσπασα τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀποστρέψει οὐκέτι **6** καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου καταστέναξον ἐν συντριβῇ ὁσφύος σου καὶ ἐν ὀδύναις στενάξεις κατ' ὄφθαλμούς αὐτῶν **7** καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσιν πρὸς σέ ἕνεκα τίνος σὺ στενάξεις καὶ ἔρεῖς ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ διότι ἔρχεται καὶ θραυσθήσεται πᾶσα καρδιά καὶ πᾶσαι χεῖρες παραλυθήσονται καὶ ἐκψύξει πᾶσα σὰρξ καὶ πᾶν πνεῦμα καὶ πάντες μηροὶ μολυνθήσονται ὑγρασίᾳ ἰδοὺ ἔρχεται καὶ ἔσται λέγει κύριος κύριος **8** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **9** υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον καὶ ἔρεῖς τάδε λέγει κύριος εἰπόν ρομφαία ρομφαία ὀξύνου καὶ θυμώθητι **10** ὅπως σφάξης σφάγια ὀξύνου ὅπως γένη εἰς στίλβωσιν ἐτοίμη εἰς παράλυσιν σφάζε ἐξουδένει ἀπωθοῦ πᾶν ξύλον **11** καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἐτοίμην τοῦ κρατεῖν χεῖρα αὐτοῦ ἐξηκονθῆ ῥομφαία ἔστιν ἐτοίμη τοῦ δοῦναι αὐτὴν εἰς χεῖρα ἀποκεντοῦντος **12** ἀνάκραγε καὶ ὀλόλυξον υἱὲ ἀνθρώπου ὅτι αὐτὴ ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ μου αὐτὴ ἐν πᾶσιν τοῖς ἀφηγουμένοις τοῦ Ἰσραὴλ παροικήσουσιν ἐπὶ ρομφαίᾳ ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ μου διὰ τοῦτο κρότησον ἐπὶ τὴν χεῖρά σου **13** ὅτι δεδικαίωται καὶ τί εἰ καὶ φυλὴ ἀπόσθη οὐκ ἔσται λέγει κύριος κύριος **14** καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον καὶ κρότησον χεῖρα ἐπὶ χεῖρα καὶ διπλασίασον ρομφαίαν ἢ τρίτη

ρομφαία τραυματιῶν ἔστιν ρομφαία τραυματιῶν ἢ μεγάλη καὶ ἐκστήσει αὐτούς **15** ὅπως θραυσθῆ ἢ καρδία καὶ πληθυνθῶσιν οἱ ἀσθενοῦντες ἐπὶ πᾶσαν πύλην αὐτῶν παραδεδόνται εἰς σφάγια ρομφαίας εὖ γέγονεν εἰς σφαγὴν εὖ γέγονεν εἰς στίλβωσιν **16** διαπορεύου ὀξύνου ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων οὗ ἂν τὸ πρόσωπόν σου ἐξεγείρηται **17** καὶ ἐγὼ δὲ κροτήσω χεῖρά μου πρὸς χεῖρά μου καὶ ἐναφήσω τὸν θυμόν μου ἐγὼ κύριος λελάληκα **18** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **19** καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου διάταξον σεαυτῷ δύο ὁδοὺς τοῦ εἰσελθεῖν ρομφαίαν βασιλέως Βαβυλῶνος ἐκ χώρας μιᾶς ἐξελεύσονται αἱ δύο καὶ χεῖρ ἐν ἀρχῇ ὁδοῦ πόλεως ἐπ' ἀρχῆς **20** ὁδοῦ διατάξεις τοῦ εἰσελθεῖν ρομφαίαν ἐπὶ Ραββαθ υἱῶν Ἀμμων καὶ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλημ ἐν μέσῳ αὐτῆς **21** διότι στήσεται βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ὁδὸν ἐπ' ἀρχῆς τῶν δύο ὁδῶν τοῦ μαντεύσασθαι μαντείαν τοῦ ἀναβράσαι ῥάβδον καὶ ἐπερωτήσαι ἐν τοῖς γλυπτοῖς καὶ ἠπατοσκοπήσασθαι ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ **22** ἐγένετο τὸ μαντεῖον ἐπὶ Ἱερουσαλημ τοῦ βαλεῖν χάρακα τοῦ διανοῖξαι στόμα ἐν βοῇ ὑψώσαι φωνὴν μετὰ κραυγῆς τοῦ βαλεῖν χάρακα ἐπὶ τὰς πύλας αὐτῆς καὶ βαλεῖν χῶμα καὶ οἰκοδομήσαι βελοστάσεις **23** καὶ αὐτὸς αὐτοῖς ὡς μαντευόμενος μαντεῖαν ἐνώπιον αὐτῶν καὶ αὐτὸς ἀναμνησκῶν ἀδικίας αὐτοῦ μνησθῆναι **24** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἀνεμνήσατε τὰς ἀδικίας ὑμῶν ἐν τῷ ἀποκαλυφθῆναι τὰς ἀσεβείας ὑμῶν τοῦ ὁραθῆναι ἀμαρτίας ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς ἀσεβείαις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν ἀνθ' ὧν ἀνεμνήσατε ἐν τούτοις ἀλώσεσθε **25** καὶ σύ βέβηλε ἄνομε ἀφηγούμενε τοῦ Ἰσραηλ οὗ ἦκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας πέρασ **26** τάδε λέγει κύριος ἀφείλου τὴν κίδαριν καὶ ἐπέθου τὸν στέφανον αὕτη οὐ τοιαύτη ἔσται ἐταπείνωσας τὸ ὑψηλὸν καὶ τὸ ταπεινὸν ὑψώσας **27** ἀδικίαν ἀδικίαν θήσομαι αὐτὴν οὐδ' αὕτη τοιαύτη ἔσται ἔως

οὗ ἔλθῃ ᾧ καθήκει καὶ παραδώσω αὐτῷ **28** καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμων καὶ πρὸς τὸν ὄνειδισμόν αὐτῶν καὶ ἐρεῖς ρομφαία ρομφαία ἐσπασμένη εἰς σφάγια καὶ ἐσπασμένη εἰς συντέλειαν ἐγείρου ὅπως στίλβῃς **29** ἐν τῇ ὀράσει σου τῇ ματαίᾳ καὶ ἐν τῷ μαντεύεσθαί σε ψευδῇ τοῦ παραδοῦναί σε ἐπὶ τραχήλους τραυματιῶν ἀνόμων ὧν ἦκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας πέρασ **30** ἀπόστρεψε μὴ καταλύσης ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ᾧ γεγέννησαι ἐν τῇ γῆ τῇ ἰδίᾳ σου κρινῶ σε **31** καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ σὲ ὀργὴν μου ἐν πυρὶ ὀργῆς μου ἐμφυσησῶ ἐπὶ σὲ καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας ἀνδρῶν βαρβάρων τεκταινόντων διαφθοράν **32** ἐν πυρὶ ἔση κατάβρωμα τὸ αἷμά σου ἔσται ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου οὐ μὴ γέννηταί σου μνεῖα διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα

22 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου εἰ κρινεῖς τὴν πόλιν τῶν αἱμάτων καὶ παράδειξον αὐτῇ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς **3** καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος κύριος ὁ πόλις ἐκχέουσα αἷματα ἐν μέσῳ αὐτῆς τοῦ ἔλθειν καιρὸν αὐτῆς καὶ ποιούσα ἐνθυμήματα καθ' αὐτῆς τοῦ μαιίνειν αὐτήν **4** ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῶν οἷς ἐξέχεας παραπέπτωκας καὶ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασίν σου οἷς ἐποίησας ἐμιαίνου καὶ ἠγγισας τὰς ἡμέρας σου καὶ ἦγαγες καιρὸν ἐτῶν σου διὰ τοῦτο δέδωκά σε εἰς ὄνειδος τοῖς ἔθνεσιν καὶ εἰς ἐμπαιγμὸν πάσαις ταῖς χώραις **5** ταῖς ἐγγιζούσαις πρὸς σὲ καὶ ταῖς μακρὰν ἀπεχούσαις ἀπὸ σοῦ καὶ ἐμπαίζονται ἐν σοὶ ἀκάθαρτος ἡ ὄνομαστή καὶ πολλὴ ἐν ταῖς ἀνομίαις **6** ἰδοὺ οἱ ἀφηγούμενοι οἴκου Ἰσραηλ ἕκαστος πρὸς τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ συνανεφύροντο ἐν σοὶ ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα **7** πατέρα καὶ μητέρα ἐκακολόγουν ἐν σοὶ καὶ πρὸς τὸν προσήλυτον ἀνεστρέφοντο ἐν ἀδικίαις ἐν σοὶ ὀρφανὸν καὶ χήραν κατεδυνάστευον ἐν σοὶ **8** καὶ τὰ ἁγία μου ἐξουδένουν καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν ἐν σοὶ **9** ἄνδρες ληστὰι ἐν σοὶ

ὅπως ἐκχέωσιν ἐν σοὶ αἷμα καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων ἤσθοσαν ἐν σοὶ ἀνόσια ἐποιοῦν ἐν μέσῳ σου 10 αἰσχύνην πατρὸς ἀπεκάλυψαν ἐν σοὶ καὶ ἐν ἀκαθαρσίαις ἀποκαθημένην ἐταπείνουν ἐν σοὶ 11 ἕκαστος τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἠνομοῦσαν καὶ ἕκαστος τὴν νύμφην αὐτοῦ ἐμίαιναν ἐν ἀσεβείᾳ καὶ ἕκαστος τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ θυγατέρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐταπείνουν ἐν σοὶ 12 δῶρα ἐλαμβάνοσαν ἐν σοὶ ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα τόκον καὶ πλεονασμὸν ἐλαμβάνοσαν ἐν σοὶ καὶ συντελέσω συντέλειαν κακίας σου τὴν ἐν καταδυναστεία ἐμοῦ δὲ ἐπελάθου λέγει κύριος 13 ἐὰν δὲ πατάξω χεῖρά μου πρὸς χεῖρά μου ἐφ' οἷς συντετέλεσαι οἷς ἐποίησας καὶ ἐπὶ τοῖς αἵμασί σου τοῖς γεγενημένοις ἐν μέσῳ σου 14 εἰ ὑποστήσεται ἡ καρδιά σου εἰ κρατήσουσιν αἱ χεῖρές σου ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ ἐγὼ κύριος λελάληκα καὶ ποιήσω 15 καὶ διασκορπιῶ σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ διασπερῶ σε ἐν ταῖς χώραις καὶ ἐκλείψει ἡ ἀκαθαρσία σου ἐκ σοῦ 16 καὶ κατακληρονομήσω ἐν σοὶ κατ' ὀφθαλμοῦς τῶν ἐθνῶν καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος 17 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 18 υἱὲ ἀνθρώπου ἰδοὺ γεγόνασί μοι ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀναμειγμένοι πάντες χαλκῶ καὶ σιδήρῳ καὶ κασιτέρῳ καὶ μολίβῳ ἐν μέσῳ ἀργυρίου ἀναμειγμένος ἐστίν 19 διὰ τοῦτο εἰπὸν τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἐγένεσθε πάντες εἰς σύγκρασιν μίαν διὰ τοῦτο ἐγὼ εἰσδέχομαι ὑμᾶς εἰς μέσον Ἱερουσαλημ 20 καθὼς εἰσδέχεται ἄργυρος καὶ χαλκὸς καὶ σίδηρος καὶ κασίτερος καὶ μόλιβος εἰς μέσον καμίνου τοῦ ἐκφυσῆσαι εἰς αὐτὸ πῦρ τοῦ χωνευθῆναι οὕτως εἰσδέξομαι ὑμᾶς ἐν ὀργῇ μου καὶ συναῶ καὶ χωνεύσω ὑμᾶς 21 καὶ ἐκφυσῆσω ἐφ' ὑμᾶς ἐν πυρὶ ὀργῆς μου καὶ χωνευθῆσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς 22 ὃν τρόπον χωνεύεται ἀργύριον ἐν μέσῳ καμίνου οὕτως χωνευθῆσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος ἐξέχεα τὸν θυμὸν μου ἐφ'

ὑμᾶς 23 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 24 υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν αὐτῇ σὺ εἶ γῆ ἢ οὐ βρεχομένη οὐδὲ ὑετὸς ἐγένετο ἐπὶ σὲ ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς 25 ἧς οἱ ἀφηγούμενοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λέοντες ὠρυόμενοι ἀρπάζοντες ἀρπάγματα ψυχὰς κατεσθίοντες ἐν δυναστείᾳ τιμὰς λαμβάνοντες ἐν ἀδικίᾳ καὶ αἱ χῆραὶ σου ἐπληθύνθησαν ἐν μέσῳ σου 26 καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἠθέτησαν νόμον μου καὶ ἐβεβήλου τὰ ἅγια μου ἀνὰ μέσον ἀγίου καὶ βεβήλου οὐ διέστελλον καὶ ἀνὰ μέσον ἀκαθάρτου καὶ τοῦ καθαροῦ οὐ διέστελλον καὶ ἀπὸ τῶν σαββάτων μου παρεκάλυπτον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ ἐβεβηλούμην ἐν μέσῳ αὐτῶν 27 οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λύκοι ἀρπάζοντες ἀρπάγματα τοῦ ἐκχέαι αἷμα ὅπως πλεονεξία πλεονεκτῶσιν 28 καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς ἀλείφοντες αὐτοὺς πεσοῦνται ὀρῶντες μάτια μαντευόμενοι ψευδῆ λέγοντες τάδε λέγει κύριος καὶ κύριος οὐ λελάληκεν 29 λαὸν τῆς γῆς ἐκπιεζόντες ἀδικία καὶ διαρπάζοντες ἀρπάγματα πτωχῶν καὶ πένητα καταδυναστεύοντες καὶ πρὸς τὸν προσηλύτον οὐκ ἀναστρεφόμενοι μετὰ κρίματος 30 καὶ ἐζήτουν ἐξ αὐτῶν ἄνδρα ἀναστρεφόμενον ὀρθῶς καὶ ἐστώτα πρὸ προσώπου μου ὀλοσχερῶς ἐν καιρῷ τῆς γῆς τοῦ μὴ εἰς τέλος ἐξαλεῖψαι αὐτήν καὶ οὐχ εὖρον 31 καὶ ἐξέχεα ἐπ' αὐτήν θυμὸν μου ἐν πυρὶ ὀργῆς μου τοῦ συντελέσαι τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα λέγει κύριος κύριος

23 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 υἱὲ ἀνθρώπου δύο γυναῖκες ἦσαν θυγατέρες μητρὸς μιᾶς 3 καὶ ἐξεπόρνευσαν ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν ἐκεῖ ἔπεσον οἱ μαστοὶ αὐτῶν ἐκεῖ διεπαρθενεύθησαν 4 καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἦν Οολα ἢ πρεσβυτέρα καὶ Οολιβα ἢ ἀδελφὴ αὐτῆς καὶ ἐγένοντό μοι καὶ ἔτεκον υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν Σαμάρεια ἢ Οολα καὶ Ἱερουσαλημ ἢ Οολιβα 5

καὶ ἐξεπόρνευσεν ἡ Οὐλα ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐπέθετο ἐπὶ τοὺς ἑραστὰς αὐτῆς ἐπὶ τοὺς Ἀσσυρίους τοὺς ἐγγίζοντας αὐτῇ 6 ἐνδεδυκότας ὑακίνθινα ἡγουμένους καὶ στρατηγούς νεανίσκοι ἐπίλεκτοι πάντες ἵππεις ἵππαζόμενοι ἐφ' ἵππων 7 καὶ ἔδωκεν τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐπ' αὐτούς ἐπίλεκτοι υἱοὶ Ἀσσυρίων πάντες καὶ ἐπὶ πάντα οὓς ἐπέθετο ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτῆς ἐμιαίνετο 8 καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπεν ὅτι μετ' αὐτῆς ἐκοιμῶντο ἐν νεότητι αὐτῆς καὶ αὐτοὶ διεπαρθένευσαν αὐτὴν καὶ ἐξέχεαν τὴν πορνείαν αὐτῶν ἐπ' αὐτήν 9 διὰ τοῦτο παρέδωκα αὐτὴν εἰς χεῖρας τῶν ἑραστῶν αὐτῆς εἰς χεῖρας υἱῶν Ἀσσυρίων ἐφ' οὓς ἐπετίθετο 10 αὐτοὶ ἀπεκάλυψαν τὴν αἰσχύνην αὐτῆς υἱοὺς καὶ θυγατέρας αὐτῆς ἔλαβον καὶ αὐτὴν ἐν ῥομφαίᾳ ἀπέκτειναν καὶ ἐγένετο λάλημα εἰς γυναικας καὶ ἐποίησαν ἐκδικήσεις ἐν αὐτῇ εἰς τὰς θυγατέρας 11 καὶ εἶδεν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Οὐλιβα καὶ διέφθειρε τὴν ἐπίθεσιν αὐτῆς ὑπὲρ αὐτὴν καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ὑπὲρ τὴν πορνείαν τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς 12 ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἀσσυρίων ἐπέθετο ἡγουμένους καὶ στρατηγούς τοὺς ἐγγὺς αὐτῆς ἐνδεδυκότας εὐπάρυφα ἵππεις ἵππαζομένους ἐφ' ἵππων νεανίσκοι ἐπίλεκτοι πάντες 13 καὶ εἶδον ὅτι μεμιάνται ὁδὸς μία τῶν δύο 14 καὶ προσέθετο πρὸς τὴν πορνείαν αὐτῆς καὶ εἶδεν ἄνδρας ἐζωγραφημένους ἐπὶ τοῦ τοίχου εἰκόνας Χαλδαίων ἐζωγραφημένους ἐν γραφίδι 15 ἐζωσμένους ποικίλματα ἐπὶ τὰς ὀφθῆς αὐτῶν καὶ τιάραι βαπταὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν ὄψις τρισὴ πάντων ὁμοίωμα υἱῶν Χαλδαίων γῆς πατρίδος αὐτῶν 16 καὶ ἐπέθετο ἐπ' αὐτούς τῇ ὀράσει ὀφθαλμῶν αὐτῆς καὶ ἐξαπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς αὐτούς εἰς γῆν Χαλδαίων 17 καὶ ἦλθσαν πρὸς αὐτὴν υἱοὶ Βαβυλῶνος εἰς κοίτην καταλόντων καὶ ἐμιαίνον αὐτὴν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς καὶ ἐμίανθη ἐν αὐτοῖς καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἀπ' αὐτῶν 18 καὶ ἀπεκάλυψεν τὴν

πορνείαν αὐτῆς καὶ ἀπεκάλυψεν τὴν αἰσχύνην αὐτῆς καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ μου ἀπ' αὐτῆς ὄν τρόπον ἀπέστη ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς 19 καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου τοῦ ἀναμνήσαι ἡμέρας νεότητός σου ἐν αἰς ἐπόρνευσας ἐν Αἰγύπτῳ 20 καὶ ἐπέθετο ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους ὧν ἦσαν ὡς ὄνων αἰ σάρκες αὐτῶν καὶ αἰδοῖα ἵππων τὰ αἰδοῖα αὐτῶν 21 καὶ ἐπεσκέψω τὴν ἀνομίαν νεότητός σου ἃ ἐποίησες ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῷ καταλύματί σου οὐ οἱ μαστοὶ νεότητός σου 22 διὰ τοῦτο Οὐλιβα τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω τοὺς ἑραστὰς σου ἐπὶ σέ ἀφ' ὧν ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου ἀπ' αὐτῶν καὶ ἐπάξω αὐτούς ἐπὶ σέ κυκλόθεν 23 υἱοὺς Βαβυλῶνος καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους Φακουδ καὶ Σουε καὶ Κουε καὶ πάντας υἱοὺς Ἀσσυρίων μετ' αὐτῶν νεανίσκους ἐπιλέκτους ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς πάντας τρισσοὺς καὶ ὀνομαστοὺς ἵππεύοντας ἐφ' ἵππων 24 καὶ πάντες ἤξουσιν ἐπὶ σέ ἀπὸ βορρᾶ ἄρματα καὶ τροχοὶ μετ' ὄχλου λαῶν θυρεοὶ καὶ πέλται καὶ βαλοῦσιν φυλακὴν ἐπὶ σέ κύκλῳ καὶ δώσω πρὸ προσώπου αὐτῶν κρίμα καὶ ἐκδικήσουσίν σε ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν 25 καὶ δώσω τὸν ζῆλόν μου ἐν σοὶ καὶ ποιήσουσιν μετὰ σοῦ ἐν ὀργῇ θυμοῦ μυκτῆρὰ σου καὶ ὤτά σου ἀφελούσιν καὶ τοὺς καταλοίπους σου ἐν ῥομφαίᾳ καταβαλοῦσιν αὐτοὶ υἱοὺς σου καὶ θυγατέρας σου λήμψονται καὶ τοὺς καταλοίπους σου πῦρ καταφάγεται 26 καὶ ἐκδύσουσίν σε τὸν ἱματισμόν σου καὶ λήμψονται τὰ σκευὴ τῆς καυχῆσεώς σου 27 καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀσεβείας σου ἐκ σοῦ καὶ τὴν πορνείαν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ οὐ μὴ ἄρῃς τοὺς ὀφθαλμούς σου ἐπ' αὐτούς καὶ Αἰγύπτου οὐ μὴ μνησθῆς οὐκέτι 28 διότι τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμί σε εἰς χεῖρας ὧν μισεῖς ἀφ' ὧν ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου ἀπ' αὐτῶν 29 καὶ ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐν μίσει καὶ λήμψονται πάντας τοὺς πόνους σου καὶ τοὺς μόχθους σου καὶ ἔση γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα

καὶ ἀποκαλυφθήσεται αἰσχύνῃ πορνείας σου καὶ ἀσέβειά σου καὶ ἡ πορνεία σου **30** ἐποίησεν ταυτά σοι ἐν τῷ ἐκπορνεῦσαι σε ὀπίσω ἐθνῶν καὶ ἑμιαίνου ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτῶν **31** ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀδελφῆς σου ἐπορεύθης καὶ δώσω τὸ ποτήριον αὐτῆς εἰς χεῖράς σου **32** τάδε λέγει κύριος τὸ ποτήριον τῆς ἀδελφῆς σου πίεσαι τὸ βαθὺ καὶ τὸ πλατὺ τὸ πλεονάζον τοῦ συντελέσαι **33** μέθην καὶ ἐκλύσεως πλησθήσῃ καὶ τὸ ποτήριον ἀφανισμοῦ ποτήριον ἀδελφῆς σου Σαμαρείας **34** καὶ πίεσαι αὐτὸ καὶ τὰς ἐορτὰς καὶ τὰς νεομηνίας αὐτῆς ἀποστρέψω διότι ἐγὼ λελάληκα λέγει κύριος **35** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἐπελάθου μου καὶ ἀπέρριψάς με ὀπίσω τοῦ σώματός σου καὶ σὺ λαβὲ τὴν ἀσέβειάν σου καὶ τὴν πορνείαν σου **36** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου οὐ κρινεῖς τὴν Οολαν καὶ τὴν Οολιβαν καὶ ἀπαγγελεῖς αὐταῖς τὰς ἀνομίας αὐτῶν **37** ὅτι ἐμοιχῶντο καὶ αἷμα ἐν χερσὶν αὐτῶν τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν ἐμοιχῶντο καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἃ ἐγέννησάν μοι διήγαγον αὐτοῖς δι' ἐμπύρων **38** ἕως καὶ ταῦτα ἐποίησάν μοι τὰ ἁγία μου ἑμίαινον καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν **39** καὶ ἐν τῷ σφάζειν αὐτοὺς τὰ τέκνα αὐτῶν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ εἰσεπορεύοντο εἰς τὰ ἁγία μου τοῦ βεβηλοῦν αὐτά καὶ ὅτι οὕτως ἐποίουν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου **40** καὶ ὅτι τοῖς ἀνδράσιν τοῖς ἐρχομένοις μακρόθεν οἷς ἀγγέλους ἐξαπεστέλλοσαν πρὸς αὐτούς καὶ ἅμα τῷ ἔρχεσθαι αὐτοὺς εὐθὺς ἐλούου καὶ ἐστιβίζου τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἐκόσμου κόσμῳ **41** καὶ ἐκάθου ἐπὶ κλίνης ἐστρωμένης καὶ τράπεζα κεκοσμημένη πρὸ προσώπου αὐτῆς καὶ τὸ θυμίαμά μου καὶ τὸ ἔλαιόν μου εὐφραίνοντο ἐν αὐτοῖς **42** καὶ φωνὴν ἀρμονίας ἀνεκρούοντο καὶ πρὸς ἄνδρας ἐκ πλήθους ἀνθρώπων ἤκοντας ἐκ τῆς ἐρήμου καὶ ἐδίδοσαν ψέλια ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ στέφανον καυχίσεως ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν **43** καὶ εἶπα οὐκ ἐν τούτοις μοιχεύουσιν

καὶ ἔργα πόρνῃς καὶ αὐτὴ ἐξεπόρνευσεν **44** καὶ εἰσεπορεύοντο πρὸς αὐτὴν ὄν τρόπον εἰσεπορεύονται πρὸς γυναῖκα πόρνην οὕτως εἰσεπορεύοντο πρὸς Οολαν καὶ πρὸς Οολιβαν τοῦ ποιῆσαι ἀνομίαν **45** καὶ ἄνδρες δίκαιοι αὐτοὶ ἐκδικήσουσιν αὐτὰς ἐκδικήσει μοιχαλίδος καὶ ἐκδικήσει αἵματος ὅτι μοιχαλίδες εἰσὶν καὶ αἷμα ἐν χερσὶν αὐτῶν **46** τάδε λέγει κύριος κύριος ἀνάγαγε ἐπ' αὐτὰς ὄχλον καὶ δὸς ἐν αὐταῖς ταραχὴν καὶ διαρπαγὴν **47** καὶ λιθοβόλησον ἐπ' αὐτὰς λίθοις ὄχλων καὶ κατακέντει αὐτὰς ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν υἱοὺς αὐτῶν καὶ θυγατέρας αὐτῶν ἀποκτενοῦσι καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν ἐμπρήσουσιν **48** καὶ ἀποστρέψω ἀσέβειαν ἐκ τῆς γῆς καὶ παιδευθήσονται πᾶσαι αἱ γυναῖκες καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν κατὰ τὰς ἀσέβειας αὐτῶν **49** καὶ δοθήσεται ἡ ἀσέβεια ὑμῶν ἐφ' ὑμᾶς καὶ τὰς ἀμαρτίας τῶν ἐνθυμημάτων ὑμῶν λήψεσθε καὶ γνῶσεσθε διότι ἐγὼ κύριος

24 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς λέγων **2** υἱὲ ἀνθρώπου γράψον σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἀφ' ἧς ἀπηρεῖσατο βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ιερουσαλημ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς σήμερον **3** καὶ εἰπὸν ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα παραβολὴν καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἐπίστησον τὸν λέβητα καὶ ἔκχεον εἰς αὐτὸν ὕδωρ **4** καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν τὰ διχοτομήματα πᾶν διχοτόμημα καλὸν σκέλος καὶ ὦμον ἐκσεσαρκισμένα ἀπὸ τῶν ὀστέων **5** ἐξ ἐπιλέκτων κτηνῶν εἰλημμένων καὶ ὑπόκαιε τὰ ὀστᾶ ὑποκάτω αὐτῶν ἔξεσεν ἔξεσεν καὶ ἦψηται τὰ ὀστᾶ αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς **6** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὦ πόλις αἱμάτων λέβης ἐν ᾧ ἐστὶν ἰὸς ἐν αὐτῷ καὶ ὁ ἰὸς οὐκ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῆς κατὰ μέλος αὐτῆς ἐξήνεγκεν οὐκ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὴν κλῆρος **7** ὅτι αἷμα αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐστὶν ἐπὶ λεωπετρίαν τέταχα αὐτὸ οὐκ ἐκκέχυκα αὐτὸ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ καλύψαι ἐπ' αὐτὸ γῆν **8**

τοῦ ἀναβῆναι θυμὸν εἰς ἐκδίκησιν ἐκδικηθῆναι δέδωκα τὸ αἷμα αὐτῆς ἐπὶ λεωπετρίαν τοῦ μὴ καλύψαι αὐτό **9** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κἀγὼ μεγαλυνῶ τὸν δαλὸν **10** καὶ πληθυνῶ τὰ ξύλα καὶ ἀνακαύσω τὸ πῦρ ὅπως τακῆ τὰ κρέα καὶ ἐλαττωθῆ ὁ ζωμὸς **11** καὶ στῆ ἐπὶ τοὺς ἄνθρακας ὅπως προσκαυθῆ καὶ θερμανθῆ ὁ χαλκὸς αὐτῆς καὶ τακῆ ἐν μέσῳ ἀκαθαρσίας αὐτῆς καὶ ἐκλίπη ὁ ἰὸς αὐτῆς **12** καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἐξ αὐτῆς πολὺς ὁ ἰὸς αὐτῆς καταισχυνηθήσεται ὁ ἰὸς αὐτῆς **13** ἀνθ' ὧν ἐμιαίνου σύ καὶ τί ἐὰν μὴ καθαρισθῆς ἔτι ἕως οὔ ἐμπλήσω τὸν θυμὸν μου **14** ἐγὼ κύριος λελάληκα καὶ ἤξει καὶ ποιήσω οὐ διαστελῶ οὐδὲ μὴ ἐλειῶ κατα τὰς ὁδοὺς σου καὶ κατα τὰ ἐνθυμήματά σου κρινῶ σε λέγει κύριος διὰ τοῦτο ἐγὼ κρινῶ σε κατα τὰ αἵματά σου καὶ κατα τὰ ἐνθυμήματά σου κρινῶ σε ἢ ἀκάθαρτος ἢ ὀνομαστή καὶ πολλὴ τοῦ παραπικραίνειν **15** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **16** υἱὲ ἀνθρώπου ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω ἐκ σοῦ τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐν παρατάξει οὐ μὴ κοπῆς οὐδὲ μὴ κλαυσθῆς **17** στεναγμὸς αἵματος ὀσφύος πένθους ἐστὶν οὐκ ἔσται τὸ τρίχωμά σου συμπεπλεγμένον ἐπὶ σέ καὶ τὰ ὑποδήματά σου ἐν τοῖς ποσίν σου οὐ μὴ παρακληθῆς ἐν χεῖλεσιν αὐτῶν καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ μὴ φάγῃς **18** καὶ ἐλάλησα πρὸς τὸν λαὸν τὸ πρῶτον ὄν τρόπον ἐνετείλατό μοι καὶ ἀπέθανεν ἡ γυνὴ μου ἐσπέρας καὶ ἐποίησα τὸ πρῶτον ὄν τρόπον ἐπετάγη μοι **19** καὶ εἶπεν πρὸς με ὁ λαὸς οὐκ ἀναγγελεῖς ἡμῖν τί ἐστὶν ταῦτα ἃ σὺ ποιεῖς **20** καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς λόγος κυρίου πρὸς με ἐγένετο λέγων **21** εἶπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ βεβηλῶ τὰ ἅγια μου φρύαγμα ἰσχύος ὑμῶν ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν ὑμῶν καὶ ὑπὲρ ὧν φεῖδονται αἱ ψυχαὶ ὑμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν οὐς ἐγκατελίπετε ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται **22** καὶ ποιήσετε ὄν τρόπον πεποιήκα

ἀπὸ στόματος αὐτῶν οὐ παρακληθήσεσθε καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ φάγεσθε **23** καὶ αἱ κόμαι ὑμῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν ἐν τοῖς ποσίν ὑμῶν οὔτε μὴ κόψησθε οὔτε μὴ κλαύσητε καὶ ἐντακίσεσθε ἐν ταῖς ἀδικίαις ὑμῶν καὶ παρακαλέσετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ **24** καὶ ἔσται Ἰεζεκιὴλ ὑμῖν εἰς τέρας κατα πάντα ὅσα ἐποίησεν ποιήσετε ὅταν ἔλθῃ ταῦτα καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος **25** καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου οὐχὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν λαμβάνω τὴν ἰσχὺν παρ' αὐτῶν τὴν ἔπαρσιν τῆς καυχίσεως αὐτῶν τὰ ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν αὐτῶν καὶ τὴν ἔπαρσιν ψυχῆς αὐτῶν υἱοὺς αὐτῶν καὶ θυγατέρας αὐτῶν **26** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἤξει ὁ ἀνασφζόμενος πρὸς σέ τοῦ ἀναγγεῖλαι σοι εἰς τὰ ὦτα **27** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διανοιχθήσεται τὸ στόμα σου πρὸς τὸν ἀνασφζόμενον καὶ λαλήσεις καὶ οὐ μὴ ἀποκωφωθῆς οὐκέτι καὶ ἔση αὐτοῖς εἰς τέρας καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος

25 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμων καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτούς **3** καὶ ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἀμμων ἀκούσατε λόγον κυρίου τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἐπεχάρητε ἐπὶ τὰ ἅγια μου ὅτι ἐβεβηλώθη καὶ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ ὅτι ἠφανίσθη καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰουδα ὅτι ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ **4** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι ὑμᾶς τοῖς υἱοῖς Κεδεμ εἰς κληρονομίαν καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν ἐν σοὶ καὶ δώσουσιν ἐν σοὶ τὰ σκηνώματα αὐτῶν αὐτοὶ φάγονται τοὺς καρπούς σου καὶ αὐτοὶ πίνονται τὴν πλιότητά σου **5** καὶ δώσω τὴν πόλιν τοῦ Ἀμμων εἰς νομὰς καμήλων καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμων εἰς νομὴν προβάτων καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος **6** διότι τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἐκρότησας τὴν χεῖρά σου καὶ ἐπεψόφησας τῷ ποδί σου καὶ ἐπέχαρας ἐκ ψυχῆς σου ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ **7** διὰ τοῦτο ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ καὶ δώσω σε εἰς διαρπαγὴν

ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐξολεθρεύσω σε ἐκ τῶν λαῶν καὶ ἀπολῶ σε ἐκ τῶν χωρῶν ἀπωλεία καὶ ἐπιγνώση διότι ἐγὼ κύριος 8 τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν εἶπεν Μωαβ ἰδοὺ ὃν τρόπον πάντα τὰ ἔθνη οἶκος Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα 9 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραλύω τὸν ὤμον Μωαβ ἀπὸ πόλεων ἀκρωτηρίων αὐτοῦ ἐκλεκτὴν γῆν οἴκον Ἀσιμουθ ἐπάνω πηγῆς πόλεως παραθαλασσίας 10 τοῖς υἱοῖς Κεδεμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμων δέδωκα αὐτοὺς εἰς κληρονομίαν ὅπως μὴ μνεΐα γένηται τῶν υἱῶν Ἀμμων 11 καὶ εἰς Μωαβ ποιήσω ἐκδίκησιν καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος 12 τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἐποίησεν ἡ Ἰδουμαία ἐν τῷ ἐκδικῆσαι αὐτοὺς ἐκδίκησιν εἰς τὸν οἶκον Ἰουδα καὶ ἐμνησικακήσαν καὶ ἐξεδίκησαν δίκην 13 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαϊαν καὶ ἐξολεθρεύσω ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος καὶ θήσομαι αὐτὴν ἔρημον καὶ ἐκ θαιμαν διωκόμενοι ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται 14 καὶ δώσω ἐκδίκησίν μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαϊαν ἐν χειρὶ λαοῦ μου Ἰσραὴλ καὶ ποιήσουσιν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ κατὰ τὴν ὀργὴν μου καὶ κατὰ τὸν θυμὸν μου καὶ ἐπιγνώσονται τὴν ἐκδίκησίν μου λέγει κύριος 15 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν ἐκδικήσει καὶ ἐξανέστησαν ἐκδίκησιν ἐπιχαίροντες ἐκ ψυχῆς τοῦ ἐξαλεῖψαι ἕως αἰῶνος 16 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐξολεθρεύσω Κρήτας καὶ ἀπολῶ τοὺς καταλοίπους τοὺς κατοικοῦντας τὴν παραλίαν 17 καὶ ποιήσω ἐν αὐτοῖς ἐκδικήσεις μεγάλας καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ δοῦναι τὴν ἐκδίκησίν μου ἐπ' αὐτούς

26 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει μιᾶ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 υἱὲ ἀνθρώπου ἀνθ' ὧν εἶπεν Σορ ἐπὶ Ἱερουσαλημ εὗγε συνετρίβη ἀπόλωλεν τὰ ἔθνη ἐπεστράφη πρὸς με ἡ πλήρης ἡρήμωται 3 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ Σορ καὶ ἀνάξω ἐπὶ

σέ ἔθνη πολλά ὡς ἀναβαίνει ἡ θάλασσα τοῖς κύμασιν αὐτῆς 4 καὶ καταβαλοῦσιν τὰ τεῖχη Σορ καὶ καταβαλοῦσι τοὺς πύργους σου καὶ λικμήσω τὸν χοῦν αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς καὶ δώσω αὐτὴν εἰς λεωπετρίαν 5 ψυγμὸς σαγινηῶν ἔσται ἐν μέσῳ θαλάσσης ὅτι ἐγὼ λελάληκα λέγει κύριος καὶ ἔσται εἰς προνομίην τοῖς ἔθνεσιν 6 καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἰ ἐν τῷ πεδίῳ μαχαίρα ἀναιρεθῆσονται καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος 7 ὅτι τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σέ Σορ τὸν Ναβουχοδονοσορ βασιλέα Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ βορρᾶ βασιλεὺς βασιλέων ἐστίν μεθ' ἵππων καὶ ἀρμάτων καὶ ἵπέων καὶ συναγωγῆς ἔθνων πολλῶν σφόδρα 8 οὗτος τὰς θυγατέρας σου τὰς ἐν τῷ πεδίῳ μαχαίρα ἀνελεῖ καὶ δώσει ἐπὶ σέ προφυλακὴν καὶ περιοικοδομήσει καὶ ποιήσει ἐπὶ σέ κύκλῳ χάρακα καὶ περίστασιν ὄπλων καὶ τὰς λόγχας αὐτοῦ ἀπέναντί σου δώσει 9 τὰ τεῖχη σου καὶ τοὺς πύργους σου καταβαλεῖ ἐν ταῖς μαχαίραις αὐτοῦ 10 ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἵππων αὐτοῦ κατακαλύψει σε ὁ κονιορτὸς αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν ἵπέων αὐτοῦ καὶ τῶν τροχῶν τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ σεισθήσεται τὰ τεῖχη σου εἰσπορευομένου αὐτοῦ τὰς πύλας σου ὡς εἰσπορευόμενος εἰς πόλιν ἐκ πεδίου 11 ἐν ταῖς ὄπλαῖς τῶν ἵππων αὐτοῦ καταπατήσουσίν σου πάσας τὰς πλατείας τὸν λαόν σου μαχαίρα ἀνελεῖ καὶ τὴν ὑπόστασίν σου τῆς ἰσχύος ἐπὶ τὴν γῆν κατάξει 12 καὶ προνομεύσει τὴν δυνάμιν σου καὶ σκυλεύσει τὰ ὑπάρχοντά σου καὶ καταβαλεῖ σου τὰ τεῖχη καὶ τοὺς οἴκους σου τοὺς ἐπιθυμητοὺς καθελεῖ καὶ τοὺς λίθους σου καὶ τὰ ξύλα σου καὶ τὸν χοῦν σου εἰς μέσον τῆς θαλάσσης ἐμβαλεῖ 13 καὶ καταλύσει τὸ πλῆθος τῶν μουσικῶν σου καὶ ἡ φωνὴ τῶν ψαλτηρίων σου οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἔτι 14 καὶ δώσω σε εἰς λεωπετρίαν ψυγμὸς σαγινηῶν ἔσται οὐ μὴ οἰκοδομηθῆς ἔτι ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα λέγει κύριος 15 διότι τάδε λέγει κύριος κύριος τῇ Σορ οὐκ ἀπὸ φωνῆς τῆς

πτώσεώς σου ἐν τῷ στενάζαι τραυματίας ἐν τῷ σπάσαι μάχαιραν ἐν μέσῳ σου σεισθήσονται αἱ νῆσοι **16** καὶ καταβήσονται ἀπὸ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκ τῶν ἐθνῶν τῆς θαλάσσης καὶ ἀφελοῦνται τὰς μίτρας ἀπὸ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν καὶ τὸν ἱματισμὸν τὸν ποικίλον αὐτῶν ἐκδύσονται ἐκστάσει ἐκστήσονται ἐπὶ γῆν καθεδοῦνται καὶ φοβηθήσονται τὴν ἀπώλειαν αὐτῶν καὶ στενάξουσιν ἐπὶ σέ **17** καὶ λήμψονται ἐπὶ σὲ θρῆνον καὶ ἐροῦσίν σοι πῶς κατελύθης ἐκ θαλάσσης ἢ πόλις ἢ ἐπαινεστὴ ἢ δοῦσα τὸν φόβον αὐτῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν **18** καὶ φοβηθήσονται αἱ νῆσοι ἀφ' ἡμέρας πτώσεώς σου **19** ὅτι τάδε λέγει κύριος κύριος ὅταν δῶ σε πόλιν ἠρημωμένην ὡς τὰς πόλεις τὰς μὴ κατοικηθησομένας ἐν τῷ ἀναγαγεῖν με ἐπὶ σὲ τὴν ἄβυσσον καὶ κατακαλύψῃ σε ὕδωρ πολὺ **20** καὶ καταβιβᾶσω σε πρὸς τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον πρὸς λαὸν αἰῶνος καὶ κατοικιῶ σε εἰς βάθη τῆς γῆς ὡς ἔρημον αἰώνιον μετὰ καταβαινόντων εἰς βόθρον ὅπως μὴ κατοικηθῆς μηδὲ ἀνασταθῆς ἐπὶ γῆς ζωῆς **21** ἀπώλειάν σε δώσω καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα λέγει κύριος κύριος

27 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ ἀνθρώπου λαβὲ ἐπὶ Σορ θρῆνον **3** καὶ ἐρεῖς τῇ Σορ τῇ κατοικούσῃ ἐπὶ τῆς εἰσόδου τῆς θαλάσσης τῷ ἐμπορίῳ τῶν λαῶν ἀπὸ νήσων πολλῶν τάδε λέγει κύριος τῇ Σορ σὺ εἶπας ἐγὼ περιέθηκα ἔμαυτῇ κάλλος μου **4** ἐν καρδίᾳ θαλάσσης τῷ Βεελιμ υἱοῖ σου περιέθηκάν σοι κάλλος **5** κέδρος ἐκ Σανιρ ὠκοδομήθη σοι ταινίαί σανίδων κυπαρίσσου ἐκ τοῦ Λιβάνου ἐλήμφθησαν τοῦ ποιῆσαι σοι ἰστοὺς ἐλατίνους **6** ἐκ τῆς Βασανίτιδος ἐποίησαν τὰς κώπας σου τὰ ἱερά σου ἐποίησαν ἐξ ἐλέφαντος οἴκου ἀλσώδεις ἀπὸ νήσων τῶν Χεττιν **7** βύσσος μετὰ ποικιλίας ἐξ Αἰγύπτου ἐγένετό σοι στρωμνὴ τοῦ περιθεῖναί σοι δόξαν καὶ περιβαλεῖν σε

ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐκ τῶν νήσων Ελισαι καὶ ἐγένετο περιβόλαιά σου **8** καὶ οἱ ἄρχοντές σου οἱ κατοικοῦντες Σιδῶνα καὶ Αράδιοι ἐγένοντο κωπηλάται σου οἱ σοφοί σου Σορ οἱ ἦσαν ἐν σοὶ οὔτοι κυβερνήται σου **9** οἱ πρεσβύτεροι Βυβλιῶν καὶ οἱ σοφοὶ αὐτῶν ἦσαν ἐν σοὶ οὔτοι ἐνίσχουν τὴν βουλὴν σου καὶ πάντα τὰ πλοῖα τῆς θαλάσσης καὶ οἱ κωπηλάται αὐτῶν ἐγένοντό σοι ἐπὶ δυσμᾶς δυσμῶν **10** Πέρσαι καὶ Λυδοὶ καὶ Λίβυες ἦσαν ἐν τῇ δυνάμει σου ἄνδρες πολεμισταὶ σου πέλτας καὶ περικεφαλαίας ἐκρέμασαν ἐν σοὶ οὔτοι ἔδωκαν τὴν δόξαν σου **11** υἱοὶ Αραδίων καὶ ἡ δυνάμις σου ἐπὶ τῶν τειχέων σου φύλακες ἐν τοῖς πύργοις σου ἦσαν τὰς φαρέτρας αὐτῶν ἐκρέμασαν ἐπὶ τῶν ὄρμων σου κύκλω οὔτοι ἐτελειώσάν σου τὸ κάλλος **12** Καρχηδόνιοι ἔμποροὶ σου ἀπὸ πλήθους πάσης ἰσχύος σου ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ σίδηρον καὶ κασίτερον καὶ μόλυβον ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου **13** ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ σύμπασα καὶ τὰ παρατείνοντα οὔτοι ἐνεπορεύοντό σοι ἐν ψυχαῖς ἀνθρώπων καὶ σκεύη χαλκᾶ ἔδωκαν τὴν ἐμπορίαν σου **14** ἐξ οἴκου Θεργαμα ἵππους καὶ ἵππεῖς ἔδωκαν ἀγοράν σου **15** υἱοὶ Ῥοδίων ἔμποροὶ σου ἀπὸ νήσων ἐπλήθυναν τὴν ἐμπορίαν σου ὀδόντας ἐλεφαντίνους καὶ τοῖς εἰσαγομῆνοις ἀντεδίδους τοὺς μισθοὺς σου **16** ἀνθρώπους ἐμπορίαν σου ἀπὸ πλήθους τοῦ συμμίκτου σου στακτὴν καὶ ποικίλματα ἐκ Θαρσις καὶ Ραμωθ καὶ Χορχορ ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου **17** Ιουδας καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ οὔτοι ἔμποροὶ σου ἐν σίτου πράσει καὶ μύρων καὶ κασίας καὶ πρῶτον μέλι καὶ ἔλαιον καὶ ῥητίνην ἔδωκαν εἰς τὸν σύμμικτόν σου **18** Δαμασκὸς ἔμπορός σου ἐκ πλήθους πάσης δυνάμεώς σου οἶνος ἐκ Χελβων καὶ ἔρια ἐκ Μιλήτου **19** καὶ οἶνον εἰς τὴν ἀγοράν σου ἔδωκαν ἐξ Ασηλ σίδηρος εἰργασμένος καὶ τροχὸς ἐν τῷ συμμίκτῳ σου ἐστίν **20** Δαιδαν ἔμποροὶ σου μετὰ κτηνῶν ἐκλεκτῶν εἰς ἄρματα **21** ἡ Ἀραβία καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Κηδαρ οὔτοι ἔμποροὶ σου διὰ

χειρός σου καμήλους και κριούς και ἀμνούς ἐν οἷς ἔμπορεύονται σε **22** ἔμποροι Σαβα και Ραγμα οὔτοι ἔμποροι σου μετα πρώτων ἡδυσμάτων και λίθων χρηστῶν και χρυσίον ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου **23** Χαρραν και Χαννα οὔτοι ἔμποροι σου Ασσουρ και Χαρμαν ἔμποροι σου **24** φέροντες ἐμπορίαν ὑάκινθον και θησαυρούς ἐκλεκτοὺς δεδεμένους σχοινίοις και κυπαρίσσινα **25** πλοῖα ἐν αὐτοῖς Καρχηδόνιοι ἔμποροι σου ἐν τῷ πλήθει ἐν τῷ συμμίκτῳ σου και ἐνεπλήσθης και ἐβαρύνθης σφόδρα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης **26** ἐν ὕδατι πολλῶ ἤγόν σε οἱ κωπηλάται σου τὸ πνεῦμα τοῦ νότου συνέτριψέν σε ἐν καρδίᾳ θαλάσσης **27** ἦσαν δυνάμεις σου και ὁ μισθός σου και τῶν συμμίκτων σου και οἱ κωπηλάται σου και οἱ κυβερνήται σου και οἱ σύμβουλοί σου και οἱ σύμμικτοί σου ἐκ τῶν συμμίκτων σου και πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί σου οἱ ἐν σοὶ και πᾶσα ἡ συναγωγή σου ἐν μέσῳ σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ θαλάσσης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πτώσεώς σου **28** πρὸς τὴν φωνὴν τῆς κραυγῆς σου οἱ κυβερνήται σου φόβῳ φοβηθήσονται **29** και καταβήσονται ἀπὸ τῶν πλοίων πάντες οἱ κωπηλάται σου και οἱ ἐπιβάται και οἱ πρωρεῖς τῆς θαλάσσης ἐπὶ τὴν γῆν στήσονται **30** και ἀλαλάξουσιν ἐπὶ σὲ τῇ φωνῇ αὐτῶν και κεκράξονται πικρὸν και ἐπιθήσουσιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν γῆν και σποδὸν ὑποστρώσονται **32** και λήμψονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ σὲ θρῆνον και θρῆνημά σοι **33** πόσον τινὰ εὗρες μισθὸν ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐνέπλησας ἔθνη ἀπὸ τοῦ πλήθους σου και ἀπὸ τοῦ συμμίκτου σου ἐπλούτισας πάντας βασιλεῖς τῆς γῆς **34** νῦν συνετρίβης ἐν θαλάσῃ ἐν βάθει ὕδατος ὁ σύμμικτός σου και πᾶσα ἡ συναγωγή σου ἐν μέσῳ σου ἔπεσον πάντες οἱ κωπηλάται σου **35** πάντες οἱ κατοικοῦντες τὰς νήσους ἐστύγνασαν ἐπὶ σὲ και οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκστάσει ἐξέστησαν και ἐδάκρυσεν τὸ πρόσωπον αὐτῶν **36** ἔμποροι

ἀπὸ ἐθνῶν ἐσύρισάν σε ἀπώλεια ἐγένου και οὐκέτι ἔση εἰς τὸν αἰῶνα

28 και ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** και σύ υἱὲ ἀνθρώπου εἶπὸν τῷ ἄρχοντι Τύρου τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ὑψώθη σου ἡ καρδία και εἶπας θεὸς εἰμι ἐγὼ κατοικίαν θεοῦ κατώκηκα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος και οὐ θεὸς και ἔδωκας τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν θεοῦ **3** μὴ σοφώτερος εἶ σὺ τοῦ Δανηλ σοφοὶ οὐκ ἐπαίδευσάν σε τῇ ἐπιστήμῃ αὐτῶν **4** μὴ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ σου ἢ ἐν τῇ φρονήσει σου ἐποίησας σεαυτῷ δύναμιν και χρυσίον και ἀργύριον ἐν τοῖς θησαυροῖς σου **5** ἐν τῇ πολλῇ ἐπιστήμῃ σου και ἐμπορίᾳ σου ἐπλήθυνας δύναμίν σου ὑψώθη ἡ καρδία σου ἐν τῇ δυνάμει σου **6** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπειδὴ δέδωκας τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν θεοῦ **7** ἀντὶ τούτου ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ ἄλλοτρίους λοιμοὺς ἀπὸ ἐθνῶν και ἐκκενώσουσιν τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπὶ σὲ και ἐπὶ τὸ κάλλος τῆς ἐπιστήμης σου και στρώσουσιν τὸ κάλλος σου εἰς ἀπώλειαν **8** και καταβιβάσουσιν σε και ἀποθανῆ θανάτῳ τραυματιῶν ἐν καρδίᾳ θαλάσσης **9** μὴ λέγων ἐρεῖς θεὸς εἰμι ἐγὼ ἐνώπιον τῶν ἀναιρούντων σε σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος και οὐ θεὸς ἐν πλήθει **10** ἀπεριτμήτων ἀπολλῆ ἐν χερσὶν ἄλλοτρίων ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα λέγει κύριος **11** και ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **12** υἱὲ ἀνθρώπου λαβὲ θρῆνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα Τύρου και εἶπὸν αὐτῷ τάδε λέγει κύριος κύριος σὺ ἀποσφράγισμα ὁμοιώσεως και στέφανος κάλλους **13** ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ παραδείσου τοῦ θεοῦ ἐγενήθης πᾶν λίθον χρηστὸν ἐνδέδεσαι σάρδιον και τοπάζιον και σμάραγδον και ἄνθρακα και σάπφειρον και ἴασπιν και ἀργύριον και χρυσίον και λιγύριον και ἀχάτην και ἀμέθυστον και χρυσόλιθον και βηρύλλιον και ὄνυχιον και χρυσοῦ ἐνέπλησας τοὺς θησαυρούς σου και τὰς ἀποθήκας σου ἐν σοὶ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκτίσθης σὺ **14** μετὰ τοῦ χερουβ ἔθιμά σε ἐν ὄρει ἁγίῳ θεοῦ

ἐγενήθη ἐν μέσῳ λίθων πυρίνων **15** ἐγενήθη ἄωμος σὺ ἐν ταῖς ἡμέραις σου ἀφ' ἧς ἡμέρας σὺ ἐκτίσθης ἕως εὐρέθη τὰ ἀδικήματα ἐν σοί **16** ἀπὸ πλήθους τῆς ἐμπορίας σου ἔπλησας τὰ ταμίειά σου ἀνομίας καὶ ἡμαρτες καὶ ἐτραυματίσθης ἀπὸ ὄρους τοῦ θεοῦ καὶ ἤγαγέν σε τὸ χερουβ ἐκ μέσου λίθων πυρίνων **17** ὑψώθη ἡ καρδία σου ἐπὶ τῷ κάλλει σου διεφθάρη ἡ ἐπιστήμη σου μετὰ τοῦ κάλλους σου διὰ πληθος ἁμαρτιῶν σου ἐπὶ τὴν γῆν ἔρριψά σε ἐναντίον βασιλέων ἔδωκά σε παραδειγματισθῆναι **18** διὰ τὸ πληθος τῶν ἁμαρτιῶν σου καὶ τῶν ἀδικιῶν τῆς ἐμπορίας σου ἐβεβήλωσας τὰ ἱερά σου καὶ ἐξάξω πῦρ ἐκ μέσου σου τοῦτο καταφάγεται σε καὶ δώσω σε εἰς σποδὸν ἐπὶ τῆς γῆς σου ἐναντίον πάντων τῶν ὀρώντων σε **19** καὶ πάντες οἱ ἐπιστάμενοί σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν στυγνάσουσιν ἐπὶ σέ ἀπώλεια ἐγένου καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα **20** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **21** υἱὲ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Σιδῶνα καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτήν **22** καὶ εἰπὸν τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ Σιδῶν καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν σοί καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρίματα καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν σοί **23** αἷμα καὶ θάνατος ἐν ταῖς πλατείαις σου καὶ πεσοῦνται τετραυματισμένοι ἐν μαχαίραις ἐν σοὶ περικύκλω σου καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ εἰμι κύριος **24** καὶ οὐκ ἔσονται οὐκέτι τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραὴλ σκόλοψ πικρίας καὶ ἄκανθα ὀδύνης ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλω αὐτῶν τῶν ἀτιμασάντων αὐτούς καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος **25** τάδε λέγει κύριος κύριος καὶ συνάξω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν ἐθνῶν οὓ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἦν δέδωκα τῷ δούλῳ μου Ἰακωβ **26** καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' αὐτῆς ἐν ἐλπίδι καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ φυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ κατοικήσουσιν ἐν ἐλπίδι ὅταν

ποιήσω κρίμα ἐν πᾶσιν τοῖς ἀτιμάσασιν αὐτούς ἐν τοῖς κύκλω αὐτῶν καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν

29 ἐν τῷ ἔτει τῷ δεκάτῳ ἐν τῷ δεκάτῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπ' Αἴγυπτον ὅλην **3** καὶ εἰπὸν τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραῶ τὸν δράκοντα τὸν μέγαν τὸν ἐγκαθήμενον ἐν μέσῳ ποταμῶν αὐτοῦ τὸν λέγοντα ἐμοὶ εἰσὶν οἱ ποταμοὶ καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς **4** καὶ ἐγὼ δώσω παγίδας εἰς τὰς σιαγόνας σου καὶ προσκολλήσω τοὺς ἰχθύς τοῦ ποταμοῦ σου πρὸς τὰς πτέρυγας σου καὶ ἀνάξω σε ἐκ μέσου τοῦ ποταμοῦ σου καὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου **5** καὶ καταβαλῶ σε ἐν τάχει καὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου πεσῆ καὶ οὐ μὴ συναχθῆς καὶ οὐ μὴ περισταλῆς τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ δέδωκά σε εἰς κατάβρωμα **6** καὶ γνώσονται πάντες οἱ κατοικοῦντες Αἴγυπτον ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἀνθ' ὧν ἐγενήθη ῥάβδος καλαμίνῃ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ **7** ὅτε ἐπελάβοντό σου τῇ χειρὶ αὐτῶν ἐθλάσθης καὶ ὅτε ἐπεκράτησεν ἐπ' αὐτούς πᾶσα χεὶρ καὶ ὅτε ἐπανεπαύσαντο ἐπὶ σέ συνετρίβης καὶ συνέκλασας αὐτῶν πᾶσαν ὀσφύν **8** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σέ ῥομφαίαν καὶ ἀπολῶ ἀνθρώπους ἀπὸ σοῦ καὶ κτήνη **9** καὶ ἔσται ἡ γῆ Αἰγύπτου ἀπώλεια καὶ ἔρημος καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἀντὶ τοῦ λέγειν σε οἱ ποταμοὶ ἐμοὶ εἰσὶν καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς **10** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ποταμούς σου καὶ δώσω γῆν Αἰγύπτου εἰς ἔρημον καὶ ῥομφαίαν καὶ ἀπώλειαν ἀπὸ Μαγδώλου καὶ Συήνης καὶ ἕως ὀρίων Αἰθιοπίων **11** οὐ μὴ διέλθῃ ἐν αὐτῇ πὺς ἀνθρώπου καὶ πὺς κτήνους οὐ μὴ διέλθῃ αὐτῇ

καὶ οὐ κατοικηθήσεται τεσσαράκοντα ἔτη 12 καὶ δώσω τὴν γῆν αὐτῆς ἀπώλειαν ἐν μέσῳ γῆς ἡρημωμένης καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς ἐν μέσῳ πόλεων ἡρημωμένων ἔσονται τεσσαράκοντα ἔτη καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας 13 τάδε λέγει κύριος μετὰ τεσσαράκοντα ἔτη συναΐξω τοὺς Αἰγυπτίους ἀπὸ τῶν ἐθνῶν οὗ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ 14 καὶ ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν Αἰγυπτίων καὶ κατοικίσω αὐτοὺς ἐν γῇ Παθουρης ἐν τῇ γῇ ὅθεν ἐλήμφθησαν καὶ ἔσται ἀρχὴ ταπεινὴ 15 παρὰ πάσας τὰς ἀρχάς οὐ μὴ ὑψωθῆ ἔτι ἐπὶ τὰ ἔθνη καὶ ὀλιγοστοὺς αὐτοὺς ποιήσω τοῦ μὴ εἶναι αὐτοὺς πλείονας ἐν τοῖς ἔθνεσιν 16 καὶ οὐκέτι ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς ἐλπίδα ἀνανιμνήσκουσιν ἀνομίαν ἐν τῷ αὐτοὺς ἀκολουθῆσαι ὀπίσω αὐτῶν καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος 17 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐβδόμῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει μιᾶ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 18 υἱὲ ἀνθρώπου Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατεδουλώσατο αὐτοῦ τὴν δύναμιν δουλείᾳ μεγάλῃ ἐπὶ Τύρου πᾶσα κεφαλὴ φαλακρὰ καὶ πᾶς ὤμος μαδῶν καὶ μισθὸς οὐκ ἐγενήθη αὐτῷ καὶ τῇ δυνάμει αὐτοῦ ἐπὶ Τύρου καὶ τῆς δουλείας ἧς ἐδούλευσαν ἐπ' αὐτήν 19 τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ δίδωμι τῷ Ναβουχοδονοσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος γῆν Αἰγύπτου καὶ προνομεύσει τὴν προνομὴν αὐτῆς καὶ σκυλεύσει τὰ σκῦλα αὐτῆς καὶ ἔσται μισθὸς τῇ δυνάμει αὐτοῦ 20 ἀντὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἧς ἐδούλευσεν ἐπὶ Τύρον δέδωκα αὐτῷ γῆν Αἰγύπτου τάδε λέγει κύριος κύριος 21 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνατελεῖ κέρας παντὶ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ καὶ σοὶ δώσω στόμα ἀνεωγμένον ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος

30 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον καὶ εἰπόν τάδε λέγει κύριος ὦ ὦ ἡ ἡμέρα 3 ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου ἡμέρα πέρας ἐθνῶν ἔσται 4 καὶ ἦξει

μάχαιρα ἐπ' Αἰγυπτίους καὶ ἔσται ταραχὴ ἐν τῇ Αἰθιοπία καὶ πεσοῦνται τετραυματισμένοι ἐν Αἰγύπτῳ καὶ συμπεσεῖται αὐτῆς τὰ θεμέλια 5 Πέρσαι καὶ Κρήτες καὶ Λυδοὶ καὶ Λίβυες καὶ πάντες οἱ ἐπίμικτοι καὶ τῶν υἰῶν τῆς διαθήκης μου μαχαίρα πεσοῦνται ἐν αὐτῇ 6 καὶ πεσοῦνται τὰ ἀντιστηρίγματα Αἰγύπτου καὶ καταβήσεται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀπὸ Μαγδώλου ἕως Συήνης μαχαίρα πεσοῦνται ἐν αὐτῇ λέγει κύριος 7 καὶ ἐρημωθήσεται ἐν μέσῳ χωρῶν ἡρημωμένων καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ἐν μέσῳ πόλεων ἡρημωμένων ἔσονται 8 καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὅταν δῶ πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον καὶ συντριβῶσι πάντες οἱ βοηθοῦντες αὐτῇ 9 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσονται ἄγγελοι σπεύδοντες ἀφανίσει τὴν Αἰθιοπίαν καὶ ἔσται ταραχὴ ἐν αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ Αἰγύπτου ὅτι ἰδοὺ ἦκει 10 τάδε λέγει κύριος κύριος καὶ ἀπολῶ πλῆθος Αἰγυπτίων διὰ χειρὸς Ναβουχοδονοσορ βασιλέως Βαβυλῶνος 11 αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν ἀπεσταλμένοι ἀπολέσει τὴν γῆν καὶ ἐκκενώσουσιν πάντες τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπ' Αἴγυπτον καὶ πλησθήσεται ἡ γῆ τραυματιῶν 12 καὶ δώσω τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν ἐρήμους καὶ ἀπολῶ τὴν γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων ἐγὼ κύριος λελάληκα 13 ὅτι τάδε λέγει κύριος κύριος καὶ ἀπολῶ μεγιστᾶνας ἀπὸ Μέμφεως καὶ ἄρχοντας ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι 14 καὶ ἀπολῶ γῆν Παθουρης καὶ δώσω πῦρ ἐπὶ Τάνιν καὶ ποιήσω ἐκδίκησιν ἐν Διοσπόλει 15 καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμὸν μου ἐπὶ Σάιν τὴν ἰσχὺν Αἰγύπτου καὶ ἀπολῶ τὸ πλῆθος Μέμφεως 16 καὶ δώσω πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ταραχὴν ταραχθήσεται Συήνη καὶ ἐν Διοσπόλει ἔσται ἔκρηγμα καὶ διαχυθήσεται ὕδατα 17 νεανίσκοι ἡλίου πόλεως καὶ Βουβάστου ἐν μαχαίρα πεσοῦνται καὶ αἱ γυναῖκες ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται 18 καὶ ἐν Ταφνας συσκοτάσει ἡ ἡμέρα ἐν τῷ συντριψαί

με ἐκεῖ τὰ σκιῆτρα Αἰγύπτου καὶ ἀπολεῖται ἐκεῖ ἢ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς καὶ αὐτὴν νεφέλη καλύψει καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἰχμάλωτοι ἀχθήσονται **19** καὶ ποιήσω κρίμα ἐν Αἰγύπτῳ καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος **20** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἑβδόμῃ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **21** υἱὲ ἀνθρώπου τοὺς βραχίονας Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου συνέτριψα καὶ ἰδοὺ οὐ κατεδέθη τοῦ δοθῆναι ἴασιν τοῦ δοθῆναι ἐπ' αὐτὸν μάλαγμα τοῦ δοθῆναι ἰσχὴν ἐπιλαβέσθαι μαχαίρας **22** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ συντρίψω τοὺς βραχίονας αὐτοῦ τοὺς ἰσχυροὺς καὶ τοὺς τεταμένους καὶ καταβαλῶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ **23** καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας **24** καὶ κατισχύσω τοὺς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ δώσω τὴν ῥομφαίαν μου εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐπάξει αὐτὴν ἐπ' Αἴγυπτον καὶ προνομεύσει τὴν προνομήν αὐτῆς καὶ σκυλεύσει τὰ σκύλα αὐτῆς **25** καὶ ἐνισχύσω τοὺς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος οἱ δὲ βραχίονες Φαραῶ πεσοῦνται καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἐν τῷ δοῦναι τὴν ῥομφαίαν μου εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ ἐκτενεῖ αὐτὴν ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου **26** καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας καὶ γνώσονται πάντες ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος

31 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ τρίτῳ μηνὶ μιᾶ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὼν πρὸς Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ τῷ πλήθει αὐτοῦ τίνοι ὠμοίωσας σεαυτὸν ἐν τῷ ὕψει σου **3** ἰδοὺ Ἀσοὺρ κυνάρισσος ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ καλὸς ταῖς παραφυάσιν καὶ ὑψηλὸς τῷ μεγέθει εἰς μέσον νεφελῶν ἐγένετο ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ **4** ὕδωρ ἐξέθρεψεν αὐτόν ἢ ἄβυσσος ὕψωσεν αὐτόν τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς ἤγαγεν κύκλω τῶν φυτῶν

αὐτοῦ καὶ τὰ συστήματα αὐτῆς ἐξαπέστειλεν εἰς πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου **5** ἔνεκεν τούτου ὑψώθη τὸ μέγεθος αὐτοῦ παρὰ πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου καὶ ἐπλατύνθησαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ ἀφ' ὕδατος πολλοῦ **6** ἐν ταῖς παραφυάσιν αὐτοῦ ἐνόσσευσαν πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὑποκάτω τῶν κλάδων αὐτοῦ ἐγεννῶσαν πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίου ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ κατώκησεν πᾶν πλῆθος ἔθνων **7** καὶ ἐγένετο καλὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτοῦ ὅτι ἐγενήθησαν αἱ ρίζαι αὐτοῦ εἰς ὕδωρ πολὺ **8** κυνάρισσοι τοιαῦται οὐκ ἐγενήθησαν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ καὶ πίτυες οὐχ ὅμοιαι ταῖς παραφυάσιν αὐτοῦ καὶ ἐλάται οὐκ ἐγένοντο ὅμοιαι τοῖς κλάδοις αὐτοῦ πᾶν ξύλον ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὠμοιώθη αὐτῷ ἐν τῷ κάλλει αὐτοῦ **9** διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτοῦ καὶ ἐζήλωσεν αὐτόν τὰ ξύλα τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς τοῦ θεοῦ **10** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἄνθ' ὧν ἐγένου μέγας τῷ μεγέθει καὶ ἔδωκας τὴν ἀρχὴν σου εἰς μέσον νεφελῶν καὶ εἶδον ἐν τῷ ὑψωθῆναι αὐτόν **11** καὶ παρέδωκα αὐτόν εἰς χεῖρας ἄρχοντος ἔθνων καὶ ἐποίησεν τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ **12** καὶ ἐξωλέθρευσαν αὐτόν ἀλλότριοι λοιμοὶ ἀπὸ ἔθνων καὶ κατέβαλον αὐτόν ἐπὶ τῶν ὀρέων ἐν πάσαις ταῖς φάραξι ἐπεσαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ καὶ συνετρίβη τὰ στελέχη αὐτοῦ ἐν παντὶ πεδίῳ τῆς γῆς καὶ κατέβησαν ἀπὸ τῆς σκέπης αὐτῶν πάντες οἱ λαοὶ τῶν ἔθνων καὶ ἠδάφισαν αὐτόν **13** ἐπὶ τὴν πτώσιν αὐτοῦ ἀνεπαύσαντο πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ τὰ στελέχη αὐτοῦ ἐγένοντο πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ **14** ὅπως μὴ ὑψωθῶσιν ἐν τῷ μεγέθει αὐτῶν πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ ὕδατι καὶ οὐκ ἔδωκαν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν εἰς μέσον νεφελῶν καὶ οὐκ ἔστησαν ἐν τῷ ὕψει αὐτῶν πρὸς αὐτὰ πάντες οἱ πίνοντες ὕδωρ πάντες ἐδόθησαν εἰς θάνατον εἰς γῆς βάθος ἐν μέσῳ υἰῶν ἀνθρώπων πρὸς καταβαίνοντας εἰς βόθρον **15** τάδε λέγει

κύριος κύριος ἐν ἡ ἡμέρα κατέβη εἰς ἄδου ἐπένησεν αὐτὸν ἡ ἄβυσσος καὶ ἐπέστησα τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς καὶ ἐκώλυσα πλῆθος ὕδατος καὶ ἐσκότασεν ἐπ' αὐτὸν ὁ Λίβανος πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου ἐπ' αὐτῶ ἐξελύθησαν (Sheol h7585) 16 ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς πτώσεως αὐτοῦ ἐσείσθησαν τὰ ἔθνη ὅτε κατεβίβαζον αὐτὸν εἰς ἄδου μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἐν γῆ πάντα τὰ ξύλα τῆς τρυφῆς καὶ τὰ ἐκλεκτὰ τοῦ Λιβάνου πάντα τὰ πίνοντα ὕδωρ (Sheol h7585) 17 καὶ γὰρ αὐτοὶ κατέβησαν μετ' αὐτοῦ εἰς ἄδου ἐν τοῖς τραυματίαις ἀπὸ μαχαίρας καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ οἱ κατοικοῦντες ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀπώλονται (Sheol h7585) 18 τίνοι ὠμοιώθησιν κατάβηθι καὶ καταβιβάσθητι μετὰ τῶν ξύλων τῆς τρυφῆς εἰς γῆς βάθος ἐν μέσῳ ἀπεριτμητῶν κοιμηθήσῃ μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας οὕτως Φαραῶ καὶ τὸ πλῆθος τῆς ἰσχύος αὐτοῦ λέγει κύριος κύριος

32 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ μιᾶ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 υἱὲ ἀνθρώπου λαβὲ θρῆνον ἐπὶ Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἐρεῖς αὐτῶ λέοντι ἐθνῶν ὠμοιώθησιν καὶ σὺ ὡς δράκων ὁ ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ ἐκεράτιζες τοῖς ποταμοῖς σου καὶ ἐτάρασσες ὕδωρ τοῖς ποσίν σου καὶ κατεπάτεις τοὺς ποταμοὺς σου 3 τάδε λέγει κύριος καὶ περιβαλῶ ἐπὶ σὲ δίκτυα λαῶν πολλῶν καὶ ἀνάξω σε ἐν τῷ ἀγκίστρῳ μου 4 καὶ ἐκτενῶ σε ἐπὶ τὴν γῆν πεδία πλησθήσεται σου καὶ ἐπικαθῶ ἐπὶ σὲ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐμπλήσω ἐκ σοῦ πάντα τὰ θηρία πάσης τῆς γῆς 5 καὶ δώσω τὰς σάρκας σου ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ ἐμπλήσω ἀπὸ τοῦ αἵματός σου 6 καὶ ποτισθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τῶν προχωρημάτων σου ἀπὸ τοῦ πλήθους σου ἐπὶ τῶν ὀρέων φάραγας ἐμπλήσω ἀπὸ σοῦ 7 καὶ κατακαλύψω ἐν τῷ σβεσθῆναί σε οὐρανὸν καὶ συσκοτάσω τὰ ἄστρα αὐτοῦ ἥλιον ἐν νεφέλῃ καλύψω καὶ σελήνην οὐ

μὴ φάνη τὸ φῶς αὐτῆς 8 πάντα τὰ φαίνοντα φῶς ἐν τῷ οὐρανῷ συσκοτάσουσιν ἐπὶ σὲ καὶ δώσω σκότος ἐπὶ τὴν γῆν σου λέγει κύριος κύριος 9 καὶ παροργιῶ καρδίαν λαῶν πολλῶν ἠνίκα ἂν ἄγω αἰχμαλωσίαν σου εἰς τὰ ἔθνη εἰς γῆν ἣν οὐκ ἔγνωσ 10 καὶ στουγνάσουσιν ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκστάσει ἐκστήσονται ἐν τῷ πέτασθαι τὴν ῥομφαίαν μου ἐπὶ πρόσωπα αὐτῶν προσδεχόμενοι τὴν πτῶσιν αὐτῶν ἀφ' ἡμέρας πτώσεώς σου 11 ὅτι τάδε λέγει κύριος ῥομφαία βασιλέως Βαβυλῶνος ἤξει σοι 12 ἐν μαχαίραις γιγάντων καὶ καταβαλῶ τὴν ἰσχύν σου λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν πάντες καὶ ἀπολοῦσιν τὴν ὕβριν Αἰγύπτου καὶ συντριβήσεται πᾶσα ἡ ἰσχύς αὐτῆς 13 καὶ ἀπολῶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῆς ἀφ' ὕδατος πολλοῦ καὶ οὐ μὴ ταράξῃ αὐτὸ ἔτι πούς ἀνθρώπου καὶ ἴχνος κτηνῶν οὐ μὴ καταπατήσῃ αὐτὸ 14 οὕτως τότε ἡσυχάσει τὰ ὕδατα αὐτῶν καὶ οἱ ποταμοὶ αὐτῶν ὡς ἔλαιον πορεύσονται λέγει κύριος 15 ὅταν δῶ Αἴγυπτον εἰς ἀπώλειαν καὶ ἐρημωθῇ ἡ γῆ σὺν τῇ πληρώσει αὐτῆς ὅταν διασπείρω πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ καὶ γνῶσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος 16 θρῆνός ἐστιν καὶ θρηνήσεις αὐτὸν καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἐθνῶν θρηνήσουσιν αὐτὸν ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχύν αὐτῆς θρηνήσουσιν αὐτὴν λέγει κύριος κύριος 17 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τοῦ πρώτου μηνὸς πεντεκαιδεκάτη τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 18 υἱὲ ἀνθρώπου θρήνησον ἐπὶ τὴν ἰσχύν Αἰγύπτου καὶ καταβιβάσουσιν αὐτῆς τὰς θυγατέρας τὰ ἔθνη νεκρὰς εἰς τὸ βάθος τῆς γῆς πρὸς τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον 20 ἐν μέσῳ τραυματιῶν μαχαίρας πεσοῦνται μετ' αὐτοῦ καὶ κοιμηθήσεται πᾶσα ἡ ἰσχύς αὐτοῦ 21 καὶ ἐροῦσίν σοι οἱ γίγαντες ἐν βάθει βόθρου γίνου τίνος κρείττων εἶ κατάβηθι καὶ κοιμήθητι μετὰ ἀπεριτμητῶν ἐν μέσῳ τραυματιῶν μαχαίρας (Sheol h7585) 22 ἐκεῖ Ἀσσοῦρ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ

αὐτοῦ πάντες τραυματῖαι ἐκεῖ ἐδόθησαν καὶ ἡ ταφή αὐτῶν ἐν βάθει βόθρου καὶ ἐγενήθη ἡ συναγωγή αὐτοῦ περικύκλω τοῦ μνήματος αὐτοῦ πάντες οἱ τραυματῖαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρα 23 οἱ δόντες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς 24 ἐκεῖ αἰλαμ καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ περικύκλω τοῦ μνήματος αὐτοῦ πάντες οἱ τραυματῖαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρα καὶ οἱ καταβαίνοντες ἀπερίτμητοι εἰς γῆς βάθος οἱ δεδωκότες αὐτῶν φόβον ἐπὶ γῆς ζωῆς καὶ ἐλάβοσαν τὴν βάσανον αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς βόθρον 25 ἐν μέσῳ τραυματιῶν 26 ἐκεῖ ἐδόθησαν Μοσοχ καὶ Θοβελ καὶ πᾶσα ἡ ἰσχύς αὐτῶν περικύκλω τοῦ μνήματος αὐτοῦ πάντες τραυματῖαι αὐτοῦ πάντες ἀπερίτμητοι τραυματῖαι ἀπὸ μαχαίρας οἱ δεδωκότες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς 27 καὶ ἐκοιμήθησαν μετὰ τῶν γιγάντων τῶν πεπτωκόντων ἀπὸ αἰῶνος οἱ κατέβησαν εἰς ἄδου ἐν ὅπλοις πολεμικοῖς καὶ ἔθηκαν τὰς μαχαίρας αὐτῶν ὑπὸ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἐγενήθησαν αἱ ἀνομίαι αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὄστων αὐτῶν ὅτι ἐξεφόβησαν γίγαντας ἐν γῆ ζωῆς (Sheol h7585) 28 καὶ σὺ ἐν μέσῳ ἀπεριτμητῶν κοιμηθῆσῃ μετὰ τετραυματισμένων μαχαίρα 29 ἐκεῖ ἐδόθησαν οἱ ἄρχοντες Ασσουρ οἱ δόντες τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ εἰς τραῦμα μαχαίρας οὗτοι μετὰ τραυματιῶν ἐκοιμήθησαν μετὰ καταβαινόντων εἰς βόθρον 30 ἐκεῖ οἱ ἄρχοντες τοῦ βορρᾶ πάντες στρατηγοὶ Ασσουρ οἱ καταβαίνοντες τραυματῖαι σὺν τῷ φόβῳ αὐτῶν καὶ τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν ἐκοιμήθησαν ἀπερίτμητοι μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας καὶ ἀπήνεγκαν τὴν βάσανον αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς βόθρον 31 ἐκείνους ὄψεται βασιλεὺς Φαραω καὶ παρακληθήσεται ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν λέγει κύριος κύριος 32 ὅτι δέδωκα τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ γῆς ζωῆς καὶ κοιμηθήσεται ἐν μέσῳ ἀπεριτμητῶν μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας Φαραω καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ λέγει κύριος κύριος

33 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 υἱὲ ἀνθρώπου λάλησον τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς γῆ ἔφ' ἦν ἄν ἐπάγω ῥομφαίαν καὶ λάβῃ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἀνθρωπον ἕνα ἐξ αὐτῶν καὶ δῶσιν αὐτὸν ἑαυτοῖς εἰς σκοπὸν 3 καὶ ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην ἐπὶ τὴν γῆν καὶ σαλπῖση τῇ σάλπιγγι καὶ σημάνῃ τῷ λαῷ 4 καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀκούσας τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος καὶ μὴ φυλάξῃται καὶ ἐπέλθῃ ἡ ῥομφαία καὶ καταλάβῃ αὐτὸν τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔσται 5 ὅτι τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος ἀκούσας οὐκ ἐφυλάξατο τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἔσται καὶ οὗτος ὅτι ἐφυλάξατο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξείλατο 6 καὶ ὁ σκοπὸς ἐὰν ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην καὶ μὴ σημάνῃ τῇ σάλπιγγι καὶ ὁ λαὸς μὴ φυλάξῃται καὶ ἐλθοῦσα ἡ ῥομφαία λάβῃ ἐξ αὐτῶν ψυχὴν αὕτη διὰ τὴν αὐτῆς ἀνομίαν ἐλήμφθη καὶ τὸ αἷμα ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ σκοποῦ ἐκζητήσω 7 καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μου λόγον 8 ἐν τῷ εἶπαί με τῷ ἁμαρτωλῷ θανάτῳ θανατωθῆσῃ καὶ μὴ λαλήσῃς τοῦ φυλάξασθαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ αὐτὸς ὁ ἄνομος τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται τὸ δὲ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἐκζητήσω 9 σὺ δὲ ἐὰν προαπαγγεῖλῃς τῷ ἀσεβεῖ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ τοῦ ἀποστρέψαι ἀπ' αὐτῆς καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ οὗτος τῇ ἀσεβείᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται καὶ σὺ τὴν ψυχὴν σαυτοῦ ἐξήρησαι 10 καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ οὕτως ἐλαλήσατε λέγοντες αἱ πλάναι ἡμῶν καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐφ' ἡμῖν εἰσιν καὶ ἐν αὐταῖς ἡμεῖς τηκόμεθα καὶ πῶς ζησοῦμεθα 11 εἰπὸν αὐτοῖς ζῶ ἐγὼ τάδε λέγει κύριος οὐ βούλομαι τὸν θάνατον τοῦ ἀσεβοῦς ὡς τὸ ἀποστρέψαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ καὶ ζῆν αὐτὸν ἀποστροφῇ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ὑμῶν καὶ ἴνα τί ἀποθνήσκετε οἴκος Ἰσραηλ 12 εἰπὸν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου δικαιοσύνη δικαίου οὐ

μη ἐξέλῃται αὐτὸν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα πλανηθῆ καὶ ἀνομία ἀσεβοῦς οὐ μὴ κακώσῃ αὐτὸν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ δίκαιος οὐ μὴ δύνῃται σωθῆναι **13** ἐν τῷ εἶπαί με τῷ δικαίῳ οὗτος πέποιθεν ἐπὶ τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ ἀνομίαν πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἢ ἐποίησεν ἐν αὐτῇ ἀποθανεῖται **14** καὶ ἐν τῷ εἶπαί με τῷ ἀσεβεῖ θανάτῳ θανατωθήσῃ καὶ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ κρίμα καὶ δικαιοσύνην **15** καὶ ἐνεχύρασμα ἀποδῶ καὶ ἄρπαγμα ἀποτεῖσῃ ἐν προστάγμασιν ζωῆς διαπορεύεται τοῦ μὴ ποιῆσαι ἄδικον ζωῆ ζήσεται καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ **16** πᾶσαι αἱ ἀμαρτίαι αὐτοῦ ἅς ἤμαρτεν οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν ὅτι κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς ζήσεται **17** καὶ ἐροῦσιν οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς τοῦ κυρίου καὶ αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα **18** ἐν τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ ἀνομίας καὶ ἀποθανεῖται ἐν αὐταῖς **19** καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν ἀμαρτωλὸν ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν αὐτοῖς αὐτὸς ζήσεται **20** καὶ τοῦτό ἐστιν ὃ εἶπατε οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς κυρίου ἕκαστον ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ **21** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν ἦλθεν ὁ ἀνασωθεὶς πρὸς με ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ λέγων ἑάλω ἡ πόλις **22** καὶ ἐγενήθη ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου ἐσπέρας πρὶν ἔλθειν αὐτὸν καὶ ἠνοιξέν μου τὸ στόμα ἕως ἦλθεν πρὸς με τὸ πρῶν καὶ ἀνοιχθέν μου τὸ στόμα οὐ συνεσχέθη ἔτι **23** καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **24** υἱὲ ἀνθρώπου οἱ κατοικοῦντες τὰς ἠρημωμένας ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ λέγουσιν εἷς ἦν Ἀβραὰμ καὶ κατέσχευ τὴν γῆν καὶ ἡμεῖς πλείους ἐσμέν ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κατάσχεσιν **25** διὰ τοῦτο εἶπὸν αὐτοῖς τάδε λέγει κύριος κύριος **27** ζῶ ἐγὼ εἰ μὴν οἱ ἐν ταῖς ἠρημωμέναις

μαχαίρα πεσοῦνται καὶ οἱ ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ δοθήσονται εἰς κατάβρωμα καὶ τοὺς ἐν ταῖς τετειχημέναις καὶ τοὺς ἐν τοῖς σπηλαίοις θανάτῳ ἀποκτενῶ **28** καὶ δώσω τὴν γῆν ἔρημον καὶ ἀπολεῖται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς καὶ ἐρημωθήσεται τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ διὰ τὸ μὴ εἶναι διαπορευόμενον **29** καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος καὶ ποιήσω τὴν γῆν αὐτῶν ἔρημον καὶ ἐρημωθήσεται διὰ πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἃ ἐποίησαν **30** καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου οἱ λαλοῦντες περὶ σοῦ παρὰ τὰ τεῖχη καὶ ἐν τοῖς πυλῶσι τῶν οἰκιῶν καὶ λαλοῦσιν ἄνθρωπος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ λέγοντες συνέλθωμεν καὶ ἀκούσωμεν τὰ ἐκπορευόμενα παρὰ κυρίου **31** ἔρχονται πρὸς σέ ὡς συμπορεύεται λαός καὶ κάθηνται ἐναντίον σου καὶ ἀκούουσιν τὰ ῥήματά σου καὶ αὐτὰ οὐ μὴ ποιήσουσιν ὅτι ψεῦδος ἐν τῷ στόματι αὐτῶν καὶ ὀπίσω τῶν μισμάτων ἡ καρδία αὐτῶν **32** καὶ γίνῃ αὐτοῖς ὡς φωνὴ ψαλτηρίου ἠδυσφώνου εὐαρμόστου καὶ ἀκούσονται σου τὰ ῥήματα καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν αὐτὰ **33** καὶ ἡνῖκα ἂν ἔλθῃ ἐροῦσιν ἰδοὺ ἦκει καὶ γνώσονται ὅτι προφήτης ἦν ἐν μέσῳ αὐτῶν

34 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τοὺς ποιμένας τοῦ Ἰσραὴλ προφήτευσον καὶ εἶπὸν τοῖς ποιμέσι τάδε λέγει κύριος κύριος ὃ ποιμένες Ἰσραὴλ μὴ βόσκουσιν ποιμένες ἑαυτοὺς οὐ τὰ πρόβατα βόσκουσιν οἱ ποιμένες **3** ἰδοὺ τὸ γάλα κατέσθετε καὶ τὰ ἔρια περιβάλλεσθε καὶ τὸ παχὺ σφάζετε καὶ τὰ πρόβατά μου οὐ βόσκετε **4** τὸ ἠσθηνηκὸς οὐκ ἐνισχύσατε καὶ τὸ κακῶς ἔχον οὐκ ἐσωματοποιήσατε καὶ τὸ συντετριμμένον οὐ κατεδήσατε καὶ τὸ πλανώμενον οὐκ ἐπεστρέψατε καὶ τὸ ἀπολωλὸς οὐκ ἐζητήσατε καὶ τὸ ἰσχυρὸν κατειργάσασθε μόχθῳ **5** καὶ διεσπάρῃ τὰ πρόβατά μου διὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας καὶ ἐγενήθη εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ **6** καὶ

διεσπάρη μου τὰ πρόβατα ἐν παντί ὄρει καὶ ἐπὶ πᾶν βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς διεσπάρη καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκζητῶν οὐδέ ὁ ἀποστρέφων 7 διὰ τοῦτο ποιμένες ἀκούσατε λόγον κυρίου 8 ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος κύριος εἰ μὴν ἀντὶ τοῦ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς προνομήν καὶ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου παρὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν οἱ ποιμένες τὰ πρόβατά μου καὶ ἐβόσκησαν οἱ ποιμένες ἑαυτοῦς τὰ δὲ πρόβατά μου οὐκ ἐβόσκησαν 9 ἀντὶ τούτου ποιμένες 10 τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τοὺς ποιμένας καὶ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς τοῦ μὴ ποιμαίνειν τὰ πρόβατά μου καὶ οὐ βοσκήσουσιν ἔτι οἱ ποιμένες αὐτά καὶ ἐξελοῦμαι τὰ πρόβατά μου ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ οὐκ ἔσονται αὐτοῖς ἔτι εἰς κατάβρωμα 11 διότι τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου καὶ ἐπισκέψομαι αὐτά 12 ὡσπερ ζητεῖ ὁ ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ ὅταν ἦ γνόφος καὶ νεφέλη ἐν μέσῳ προβάτων διακεχωρισμένων οὕτως ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου καὶ ἀπελάσω αὐτὰ ἀπὸ παντὸς τόπου οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ ἐν ἡμέρᾳ νεφέλης καὶ γνόφου 13 καὶ ἐξάξω αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπὸ τῶν χωρῶν καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν καὶ βοσκήσω αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ καὶ ἐν ταῖς φάραγξιν καὶ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ τῆς γῆς 14 ἐν νομῇ ἀγαθῇ βοσκήσω αὐτοὺς καὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ ὑψηλῷ Ἰσραὴλ ἔσονται αἱ μάνδραι αὐτῶν ἐκεῖ κοιμηθήσονται καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσονται ἐν τρυφῇ ἀγαθῇ καὶ ἐν νομῇ πίοινο βοσκηθήσονται ἐπὶ τῶν ὀρέων Ἰσραὴλ 15 ἐγὼ βοσκήσω τὰ πρόβατά μου καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω αὐτά καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος τάδε λέγει κύριος κύριος 16 τὸ ἀπολωλὸς ζητήσω καὶ τὸ πλανώμενον ἐπιστρέψω καὶ τὸ συντετριμμένον καταδήσω καὶ τὸ ἐκλεῖπον ἐνισχύσω καὶ τὸ ἰσχυρὸν φυλάξω

καὶ βοσκήσω αὐτὰ μετὰ κρίματος 17 καὶ ὑμεῖς πρόβατα τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ διακρινῶ ἀνὰ μέσον προβάτου καὶ προβάτου κριῶν καὶ τράγων 18 καὶ οὐχ ἰκανὸν ὑμῖν ὅτι τὴν καλὴν νομὴν ἐνέμεσθε καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς νομῆς ὑμῶν κατεπατεῖτε τοῖς ποσὶν ὑμῶν καὶ τὸ καθεστηκὸς ὕδωρ ἐπίνετε καὶ τὸ λοιπὸν τοῖς ποσὶν ὑμῶν ἐταράσσετε 19 καὶ τὰ πρόβατά μου τὰ πατήματα τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐνέμοντο καὶ τὸ τεταραγμένον ὕδωρ ὑπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἔπινον 20 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ διακρινῶ ἀνὰ μέσον προβάτου ἰσχυροῦ καὶ ἀνὰ μέσον προβάτου ἀσθενοῦς 21 ἐπὶ ταῖς πλευραῖς καὶ τοῖς ὤμοις ὑμῶν διωθεῖσθε καὶ τοῖς κέρασιν ὑμῶν ἐκερατίζετε καὶ πᾶν τὸ ἐκλεῖπον ἐξεθλίβετε 22 καὶ σώσω τὰ πρόβατά μου καὶ οὐ μὴ ὧσιν ἔτι εἰς προνομήν καὶ κρινῶ ἀνὰ μέσον κριοῦ πρὸς κριόν 23 καὶ ἀναστήσω ἐπ' αὐτοὺς ποιμένα ἕνα καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς τὸν δουλὸν μου Δαυὶδ καὶ ἔσται αὐτῶν ποιμὴν 24 καὶ ἐγὼ κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν καὶ Δαυὶδ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἄρχων ἐγὼ κύριος ἐλάλησα 25 καὶ διαθήσομαι τῷ Δαυὶδ διαθήκην εἰρήνης καὶ ἀφανιῶ θηρία πονηρὰ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατοικήσουσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ὑπνώσουσιν ἐν τοῖς δρυμοῖς 26 καὶ δώσω αὐτοὺς περικύκλω τοῦ ὄρους μου καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ὑμῖν ὑετὸν εὐλογίας 27 καὶ τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ πεδίῳ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν καὶ ἡ γῆ δώσει τὴν ἰσχὴν αὐτῆς καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν ἐλπίδι εἰρήνης καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἐν τῷ συντρῖψαί με τὸν ζυγὸν αὐτῶν καὶ ἐξελοῦμαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν καταδουλωσαμένων αὐτοῦς 28 καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι ἐν προνομῇ τοῖς ἔθνεσιν καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς οὐκέτι μὴ φάγωσιν αὐτοὺς καὶ κατοικήσουσιν ἐν ἐλπίδι καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτοὺς 29 καὶ ἀναστήσω αὐτοῖς φυτὸν εἰρήνης καὶ οὐκέτι ἔσονται ἀπολλύμενοι λιμῷ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐ μὴ ἐνέγκωσιν ἔτι ὄνειδισμὸν ἐθνῶν 30 καὶ

γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ αὐτοὶ λαὸς μου οἶκος Ἰσραὴλ λέγει κύριος **31** πρόβατά μου καὶ πρόβατα ποιμνίου μου ἔστε καὶ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν λέγει κύριος κύριος

35 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ ἀνθρώπου ἐπίστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' ὄρος Σηὶρ καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὸ **3** καὶ εἶπὸν τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ ὄρος Σηὶρ καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ καὶ δώσω σε ἔρημον καὶ ἐρημωθήσῃ **4** καὶ ταῖς πόλεσίν σου ἐρημίαν ποιήσω καὶ σὺ ἔρημος ἔσῃ καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος **5** ἀντὶ τοῦ γενέσθαι σε ἐχθρὰν αἰωνίαν καὶ ἐνεκάθισας τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ δόλω ἐν χειρὶ ἐχθρῶν μαχαίρα ἐν καιρῷ ἀδικίας ἐπ' ἐσχάτῳ **6** διὰ τοῦτο ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος κύριος εἰ μὴν εἰς αἷμα ἡμαρτες καὶ αἷμά σε διώξεται **7** καὶ δώσω τὸ ὄρος Σηὶρ εἰς ἔρημον καὶ ἠρημωμένον καὶ ἀπολῶ ἀπ' αὐτοῦ ἀνθρώπους καὶ κτήνη **8** καὶ ἐμπλήσω τῶν τραυματιῶν σου τοὺς βουνοὺς καὶ τὰς φάραγγάς σου καὶ ἐν πᾶσι τοῖς πεδίοις σου τετραυματισμένοι μαχαίρα πεσοῦνται ἐν σοί **9** ἐρημίαν αἰώνιον θήσομαί σε καὶ αἱ πόλεις σου οὐ μὴ κατοικηθῶσιν ἔτι καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος **10** διὰ τὸ εἰπεῖν σε τὰ δύο ἔθνη καὶ αἱ δύο χῶραι ἐμαὶ ἔσσονται καὶ κληρονομήσω αὐτάς καὶ κύριος ἐκεῖ ἐστὶν **11** διὰ τοῦτο ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος καὶ ποιήσω σοι κατὰ τὴν ἔχθραν σου καὶ γνωσθήσομαί σοι ἡνίκα ἂν κρίνω σε **12** καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἠκουσα τῆς φωνῆς τῶν βλασφημιῶν σου ὅτι εἶπας τὰ ὄρη Ἰσραὴλ ἔρημα ἡμῖν δέδοται εἰς κατάβρωμα **13** καὶ ἐμεγαλορημόνησας ἐπ' ἐμέ τῷ στόματί σου ἐγὼ ἠκουσα **14** τάδε λέγει κύριος ἐν τῇ εὐφροσύνῃ πάσης τῆς γῆς ἔρημον ποιήσω σε **15** ἔρημον ἔσῃ ὄρος Σηὶρ καὶ πᾶσα ἡ Ἰδουμαία ἐξαναλωθήσεται καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν

36 καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ καὶ εἶπὸν τοῖς ὄρεσιν τοῦ Ἰσραὴλ ἀκούσατε λόγον κυρίου **2** τάδε λέγει κύριος κύριος ἀνθ' ὧν εἶπεν ὁ ἐχθρὸς ἐφ' ὑμᾶς εὐγε ἔρημα αἰώνια εἰς κατάσχεσιν ἡμῖν ἐγενήθη **3** διὰ τοῦτο προφήτευσον καὶ εἶπὸν τάδε λέγει κύριος κύριος ἀντὶ τοῦ ἀτιμασθῆναι ὑμᾶς καὶ μισηθῆναι ὑμᾶς ὑπὸ τῶν κύκλῳ ὑμῶν τοῦ εἶναι ὑμᾶς εἰς κατάσχεσιν τοῖς καταλοιποῖς ἔθνεσιν καὶ ἀνέβητε λάλημα γλώσση καὶ εἰς ὄνειδισμα ἔθνεσιν **4** διὰ τοῦτο ὄρη Ἰσραὴλ ἀκούσατε λόγον κυρίου τάδε λέγει κύριος τοῖς ὄρεσιν καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ ταῖς φάραγξιν καὶ τοῖς χειμάρροις καὶ τοῖς ἐξηρημωμένοις καὶ ἠφανισμένοις καὶ ταῖς πόλεσιν ταῖς ἐγκαταλειμμέναις αἱ ἐγένοντο εἰς προνομὴν καὶ εἰς καταπάτημα τοῖς καταλειφθεῖσιν ἔθνεσιν περικύκλῳ **5** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος εἰ μὴν ἐν πυρὶ θυμοῦ μου ἐλάλησα ἐπὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη καὶ ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν πᾶσαν ὅτι ἔδωκαν τὴν γῆν μου ἑαυτοῖς εἰς κατάσχεσιν μετ' εὐφροσύνης ἀτιμάσαντες ψυχὰς τοῦ ἀφανίσει ἐν προνομῇ **6** διὰ τοῦτο προφήτευσον ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἶπὸν τοῖς ὄρεσιν καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ ταῖς φάραγξιν καὶ ταῖς νάπαις τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐν τῷ ζήλῳ μου καὶ ἐν τῷ θυμῷ μου ἐλάλησα ἀντὶ τοῦ ὄνειδισμοὺς ἔθνων ἐνέγκαι ὑμᾶς **7** διὰ τοῦτο ἐγὼ ἄρῳ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ περικύκλῳ ὑμῶν οὗτοι τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν λήμψονται **8** ὑμῶν δέ ὄρη Ἰσραὴλ τὴν σταφυλὴν καὶ τὸν καρπὸν ὑμῶν καταφάγεται ὁ λαὸς μου ὅτι ἐγγίζουσιν τοῦ ἐλθεῖν **9** ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς καὶ κατεργασθήσεσθε καὶ σπαρήσεσθε **10** καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους πᾶν οἶκον Ἰσραὴλ εἰς τέλος καὶ κατοικηθήσονται αἱ πόλεις καὶ ἡ ἠρημωμένη οἰκοδομηθήσεται **11** καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους καὶ κτήνη καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ὡς τὸ ἐν ἀρχῇ ὑμῶν καὶ εὖ ποιήσω ὑμᾶς

ὥσπερ τὰ ἔμπροσθεν ὑμῶν καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος 12 καὶ γεννήσω ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ καὶ κληρονομήσουσιν ὑμᾶς καὶ ἔσεσθε αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν καὶ οὐ μὴ προστεθῆτε ἔτι ἀτεκνωθῆναι ἀπ' αὐτῶν 13 τάδε λέγει κύριος κύριος ἀνθ' ὧν εἶπᾶν σοι κατέσθουσα ἀνθρώπους εἶ καὶ ἠτεκνωμένη ὑπὸ τοῦ ἔθνους σου ἐγένου 14 διὰ τοῦτο ἀνθρώπους οὐκέτι φάγεσαι καὶ τὸ ἔθνος σου οὐκ ἀτεκνώσεις ἔτι λέγει κύριος κύριος 15 καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται οὐκέτι ἐφ' ὑμᾶς ἀτιμία ἔθνων καὶ ὄνειδισμούς λαῶν οὐ μὴ ἀνενέγκητε λέγει κύριος κύριος 16 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 17 υἱὲ ἀνθρώπου οἶκος Ἰσραὴλ κατῴκησεν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν καὶ ἐμίαναν αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς ἀκαθαρσίαις αὐτῶν κατὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀποκαθημένης ἐγενήθη ἡ ὁδὸς αὐτῶν πρὸ προσώπου μου 18 καὶ ἐξέχεα τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτούς 19 καὶ διέσπειρα αὐτούς εἰς τὰ ἔθνη καὶ ἐλίκησα αὐτούς εἰς τὰς χώρας κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν ἔκρινα αὐτούς 20 καὶ εἰσήλθοσαν εἰς τὰ ἔθνη οὐ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ἐν τῷ λέγεσθαι αὐτούς λαὸς κυρίου οὗτοι καὶ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ ἐξεληλύθασιν 21 καὶ ἐφεισάμην αὐτῶν διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ὃ ἐβεβήλωσαν οἶκος Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὐ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ 22 διὰ τοῦτο εἶπὸν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τάδε λέγει κύριος οὐχ ὑμῖν ἐγὼ ποιῶ οἶκος Ἰσραὴλ ἀλλ' ἡ διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ὃ ἐβεβηλώσατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὐ εἰσήλθετε ἐκεῖ 23 καὶ ἀγιάσω τὸ ὄνομά μου τὸ μέγα τὸ βεβηλωθὲν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὃ ἐβεβηλώσατε ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἐν τῷ ἀγιασθῆναί με ἐν ὑμῖν κατ' ὀφθαλμούς αὐτῶν 24 καὶ λήψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν γαιῶν καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν 25 καὶ ῥανῶ ἐφ' ὑμᾶς ὕδωρ καθαρὸν

καὶ καθαρισθήσεσθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν καὶ καθαριῶ ὑμᾶς 26 καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν ὑμῖν καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην 27 καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν καὶ ποιήσω ἴνα ἐν τοῖς δικαίωμασίν μου πορεύησθε καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξησθε καὶ ποιήσητε 28 καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν κἀγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν 29 καὶ σώσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν καὶ καλέσω τὸν σίτον καὶ πληθυνῶ αὐτὸν καὶ οὐ δώσω ἐφ' ὑμᾶς λιμόν 30 καὶ πληθυνῶ τὸν καρπὸν τοῦ ξύλου καὶ τὰ γενήματα τοῦ ἀγροῦ ὅπως μὴ λάβητε ὄνειδισμόν λιμοῦ ἐν τοῖς ἔθνεσιν 31 καὶ μνησθήσεσθε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς πονηρὰς καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ μὴ ἀγαθὰ καὶ προσοχθεῖτε κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐν ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν καὶ ἐπὶ τοῖς βδελύγμασιν ὑμῶν 32 οὐ δι' ὑμᾶς ἐγὼ ποιῶ λέγει κύριος κύριος γνωστὸν ἔσται ὑμῖν αἰσχύνθητε καὶ ἐντρέπητε ἐκ τῶν ὁδῶν ὑμῶν οἶκος Ἰσραὴλ 33 τάδε λέγει κύριος ἐν ἡμέρᾳ ἧ καθαριῶ ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν καὶ κατοικιῶ τὰς πόλεις καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ ἔρημοι 34 καὶ ἡ γῆ ἡ ἠφανισμένη ἐργασθήσεται ἀνθ' ὧν ὅτι ἠφανισμένη ἐγενήθη κατ' ὀφθαλμούς παντὸς παροδεύοντος 35 καὶ ἐροῦσιν ἡ γῆ ἐκεῖνη ἡ ἠφανισμένη ἐγενήθη ὡς κῆπος τρυφῆς καὶ αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι καὶ ἠφανισμένα καὶ κατεσκαμμένα ὄχυραὶ ἐκάθισαν 36 καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅσα ἂν καταλειφθῶσιν κύκλῳ ὑμῶν ὅτι ἐγὼ κύριος ὠκοδόμησα τὰς καθηρημένας καὶ κατεφύτευσα τὰς ἠφανισμένας ἐγὼ κύριος ἐλάλησα καὶ ποιήσω 37 τάδε λέγει κύριος ἔτι τοῦτο ζητηθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς πληθυνῶ αὐτούς ὡς πρόβατα ἀνθρώπους 38 ὡς πρόβατα ἅγια ὡς πρόβατα

Ιερουσαλημ ἐν ταῖς ἑορταῖς αὐτῆς οὕτως ἔσονται αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι πλήρεις προβάτων ἀνθρώπων καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ κύριος

37 καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου καὶ ἐξήγαγέν με ἐν πνεύματι κύριος καὶ ἔθηκέν με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν ὀστέων ἀνθρωπίνων **2** καὶ περιήγαγέν με ἐπ' αὐτὰ κυκλόθεν κύκλῳ καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου ξηρὰ σφόδρα **3** καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου εἰ ζήσεται τὰ ὀσῆα ταῦτα καὶ εἶπα κύριε σὺ ἐπίστη ταῦτα **4** καὶ εἶπεν πρὸς με προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὀσῆα ταῦτα καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς τὰ ὀσῆα τὰ ξηρὰ ἀκούσατε λόγον κυρίου **5** τάδε λέγει κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις ἰδοὺ ἐγὼ φέρω εἰς ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς **6** καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς νεῦρα καὶ ἀνάξω ἐφ' ὑμᾶς σάρκας καὶ ἐκτενώ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα καὶ δώσω πνευμά μου εἰς ὑμᾶς καὶ ζήσεσθε καὶ γινώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος **7** καὶ ἐπροφήτευσά καθὼς ἐνετείλατό μοι καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐμὲ προφητεῦσαι καὶ ἰδοὺ σεισμός καὶ προσήγαγε τὰ ὀσῆα ἑκάτερον πρὸς τὴν ἀρμονίαν αὐτοῦ **8** καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἐπ' αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο καὶ ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὰ δέρμα ἐπάνω καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς **9** καὶ εἶπεν πρὸς με προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τὸ πνεῦμα καὶ εἰπόν τῷ πνεύματι τάδε λέγει κύριος ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἔλθε καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους καὶ ζησάτωσαν **10** καὶ ἐπροφήτευσά καθότι ἐνετείλατό μοι καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα καὶ ἔζησαν καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν συναγωγῇ πολλῇ σφόδρα **11** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς με λέγων υἱὲ ἀνθρώπου τὰ ὀσῆα ταῦτα πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἐστίν καὶ αὐτοὶ λέγουσιν ξηρὰ γέγονεν τὰ ὀσῆα ἡμῶν ἀπόλωλεν ἡ ἐλπίς ἡμῶν διαπεφωνήκαμεν **12** διὰ τοῦτο προφήτευσον καὶ εἰπόν τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἀνοίγω ὑμῶν τὰ μνήματα καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν

γῆν τοῦ Ἰσραὴλ **13** καὶ γινώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἐν τῷ ἀνοίξαι με τοὺς τάφους ὑμῶν τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου **14** καὶ δώσω τὸ πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς καὶ ζήσεσθε καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν καὶ γινώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος λελάληκα καὶ ποιήσω λέγει κύριος **15** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **16** υἱὲ ἀνθρώπου λαβὲ σεαυτῷ ῥάβδον καὶ γράψον ἐπ' αὐτήν τὸν Ἰουδαν καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς προσκειμένους ἐπ' αὐτόν καὶ ῥάβδον δευτέραν λήμψη σεαυτῷ καὶ γράψεις αὐτὴν τῷ Ἰωσηφ ῥάβδον Εφραιμ καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς προστεθέντας πρὸς αὐτόν **17** καὶ συνάψεις αὐτὰς πρὸς ἀλλήλας σαυτῷ εἰς ῥάβδον μίαν τοῦ δεῖσαι αὐτάς καὶ ἔσονται ἐν τῇ χειρὶ σου **18** καὶ ἔσται ὅταν λέγωσιν πρὸς σὲ οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἀναγγελεῖς ἡμῖν τί ἐστὶν ταῦτά σοι **19** καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ λήμψομαι τὴν φυλὴν Ἰωσηφ τὴν διὰ χειρὸς Εφραιμ καὶ τὰς φυλὰς Ἰσραὴλ τὰς προσκειμένας πρὸς αὐτόν καὶ δώσω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν φυλὴν Ἰουδα καὶ ἔσονται εἰς ῥάβδον μίαν ἐν τῇ χειρὶ Ἰουδα **20** καὶ ἔσονται αἱ ῥάβδοι ἐφ' αἷς σὺ ἔγραψας ἐπ' αὐταῖς ἐν τῇ χειρὶ σου ἐνώπιον αὐτῶν **21** καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω πάντα οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ μέσου τῶν ἔθνων οὐ εἰσῆλθοσαν ἐκεῖ καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλω αὐτῶν καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ **22** καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἔθνος ἓν ἐν τῇ γῆ μου καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν Ἰσραὴλ καὶ ἄρχων εἷς ἔσται αὐτῶν καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι εἰς δύο ἔθνη οὐδὲ μὴ διαιρεθῶσιν οὐκέτι εἰς δύο βασιλείας **23** ἵνα μὴ μαιίνωνται ἔτι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ ῥύσομαι αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν ὧν ἡμάρτοσαν ἐν αὐταῖς καὶ καθαρῶ αὐτούς καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν **24** καὶ ὁ δοῦλός μου Δαυὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ ποιμὴν εἷς ἔσται πάντων ὅτι

ἐν τοῖς προστάγμασίν μου πορεύσονται καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξονται καὶ ποιήσουσιν αὐτά 25 καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἢ ἐγὼ δέδωκα τῷ δούλῳ μου Ἰακωβ οὗ κατώκησαν ἐκεῖ οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' αὐτῆς αὐτοὶ καὶ Δαυιδ ὁ δούλος μου ἄρχων αὐτῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα 26 καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην εἰρήνης διαθήκη αἰωνία ἔσται μετ' αὐτῶν καὶ θήσω τὰ ἅγια μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα 27 καὶ ἔσται ἡ κατασκήνωσίς μου ἐν αὐτοῖς καὶ ἔσομαι αὐτοῖς θεός καὶ αὐτοὶ μου ἔσονται λαός 28 καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτοὺς ἐν τῷ εἶναι τὰ ἅγια μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα

38 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 υἱὲ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Γωγ καὶ τὴν γῆν τοῦ Μαγωγ ἄρχοντα Ρως Μοσοχ καὶ Θοβελ καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὸν 3 καὶ εἶπὸν αὐτῷ τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Γωγ ἄρχοντα Ρως Μοσοχ καὶ Θοβελ 4 καὶ συνάξω σε καὶ πᾶσαν τὴν δύναμίν σου ἵππους καὶ ἵππεις ἐνδεδυμένους θώρακας πάντας συναγωγὴ πολλὴ πέλται καὶ περικεφαλαῖαι καὶ μάχαιραι 5 Πέρσαι καὶ Αἰθίοπες καὶ Λίβυες πάντες περικεφαλαῖαι καὶ πέλται 6 Γομερ καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν οἶκος τοῦ Θεργαμα ἀπ' ἐσχάτου βορρᾶ καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ 7 ἐτοιμάσθητι ἐτοίμασον σεαυτὸν σὺ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ σου οἱ συνηγμένοι μετὰ σοῦ καὶ ἔση μοι εἰς προφυλακὴν 8 ἀφ' ἡμερῶν πλειόνων ἐτοιμασθήσεται καὶ ἐπ' ἐσχάτου ἐτῶν ἐλεύσεται καὶ ἦξει εἰς τὴν γῆν τὴν ἀπεστραμμένην ἀπὸ μαχαίρας συνηγμένων ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν ἐπὶ γῆν Ἰσραηλ ἢ ἐγενήθη ἔρημος δι' ὄλου καὶ οὗτος ἐξ ἐθνῶν ἐξελέλυθεν καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' εἰρήνης ἅπαντες 9 καὶ ἀναβήσῃ ὡς ὑετὸς καὶ ἦξει ὡς νεφέλη κατακαλύψει γῆν καὶ ἔσῃ σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σὲ καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ 10 τάδε λέγει κύριος κύριος καὶ ἔσται ἐν

τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναβήσεται ῥήματα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου καὶ λογιῇ λογισμοὺς πονηροῦς 11 καὶ ἐρεῖς ἀναβήσομαι ἐπὶ γῆν ἀπερριμμένην ἦξω ἐπὶ ἡσυχάζοντας ἐν ἡσυχίᾳ καὶ οἰκοῦντας ἐπ' εἰρήνης πάντας κατοικοῦντας γῆν ἐν ἣ οὐχ ὑπάρχει τεῖχος οὐδὲ μοχλοὶ καὶ θύραι οὐκ εἰσὶν αὐτοῖς 12 προνομεῦσαι προνομὴν καὶ σκυλεῦσαι σκυλα αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι χεῖρά σου εἰς τὴν ἠρημωμένην ἢ κατωκίσθη καὶ ἐπ' ἔθνος συνηγμένον ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν πεποιηκότας κτήσεις κατοικοῦντας ἐπὶ τὸν ὄμφαλὸν τῆς γῆς 13 Σαβα καὶ Δαιδαν καὶ ἔμποροι Καρχηδόνιοι καὶ πᾶσαι αἱ κῶμαι αὐτῶν ἐροῦσίν σοι εἰς προνομὴν τοῦ προνομεῦσαι σὺ ἔρηξαι καὶ σκυλεῦσαι σκυλα συνήγαγες συναγωγὴν σου λαβεῖν ἀργύριον καὶ χρυσίον ἀπενέγκασθαι κτήσιν τοῦ σκυλεῦσαι σκυλα 14 διὰ τοῦτο προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου καὶ εἶπὸν τῷ Γωγ τάδε λέγει κύριος οὐκ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν τῷ κατοικισθῆναι τὸν λαόν μου Ἰσραηλ ἐπ' εἰρήνης ἐγερθήσῃ 15 καὶ ἦξει ἐκ τοῦ τόπου σου ἀπ' ἐσχάτου βορρᾶ καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ ἀναβάται ἵππων πάντες συναγωγὴ μεγάλη καὶ δύναμις πολλή 16 καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραηλ ὡς νεφέλη καλύψει γῆν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἔσται καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ τὴν γῆν μου ἵνα γνώσιν πάντα τὰ ἔθνη ἐμὲ ἐν τῷ ἀγιασθῆναί με ἐν σοὶ ἐνώπιον αὐτῶν 17 τάδε λέγει κύριος κύριος τῷ Γωγ σὺ εἶ περὶ οὗ ἐλάλησα πρὸ ἡμερῶν τῶν ἔμπροσθεν διὰ χειρὸς τῶν δούλων μου προφητῶν τοῦ Ἰσραηλ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἔτεσιν τοῦ ἀγαγεῖν σε ἐπ' αὐτούς 18 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἂν ἔλθῃ Γωγ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραηλ λέγει κύριος κύριος ἀναβήσεται ὁ θυμὸς μου 19 καὶ ὁ ζήλος μου ἐν πυρὶ τῆς ὀργῆς μου ἐλάλησα εἰ μὴ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται σεισμὸς μέγας ἐπὶ γῆς Ἰσραηλ 20 καὶ σεισθήσονται ἀπὸ προσώπου κυρίου οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ θηρία τοῦ πεδίου καὶ πάντα τὰ ἐρπετὰ τὰ

ἔρποντα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς καὶ ῥαγήσεται τὰ ὄρη καὶ πεσοῦνται αἱ φάραγγες καὶ πᾶν τεῖχος ἐπὶ τὴν γῆν πεσεῖται **21** καὶ καλέσω ἐπ' αὐτὸν πᾶν φόβον λέγει κύριος μάχαιρα ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔσται **22** καὶ κρινῶ αὐτὸν θανάτῳ καὶ αἵματι καὶ ὑετῶ κατακλύζοντι καὶ λίθοις χαλάζης καὶ πῦρ καὶ θεῖον βρέξω ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπ' ἔθνη πολλὰ μετ' αὐτοῦ **23** καὶ μεγαλυνθήσομαι καὶ ἁγιασθήσομαι καὶ ἐνδοξασθήσομαι καὶ γνωσθήσομαι ἐναντίον ἐθνῶν πολλῶν καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος

39 καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ Γωγ καὶ εἰπὸν τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Γωγ ἄρχοντα Ρως Μοσοχ καὶ Θοβελ **2** καὶ συνάξω σε καὶ καθοδηγήσω σε καὶ ἀναβιβῶ σε ἀπ' ἐσχάτου τοῦ βορρᾶ καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραηλ **3** καὶ ἀπολῶ τὸ τόξον σου ἀπὸ τῆς χειρός σου τῆς ἀριστερᾶς καὶ τὰ τοξεύματά σου ἀπὸ τῆς χειρός σου τῆς δεξιᾶς καὶ καταβαλῶ σε **4** ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραηλ καὶ πεσῆ σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σέ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετὰ σοῦ δοθήσονται εἰς πλήθη ὀρνέων παντὶ πετεινῶ καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου δέδωκά σε καταβρωθῆναι **5** ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου πεσῆ ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα λέγει κύριος **6** καὶ ἀποστελῶ πῦρ ἐπὶ Γωγ καὶ κατοικηθήσονται αἱ νῆσοι ἐπ' εἰρήνης καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος **7** καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον γνωσθήσεται ἐν μέσῳ λαοῦ μου Ἰσραηλ καὶ οὐ βεβηλωθήσεται τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐκέτι καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἅγιος ἐν Ἰσραηλ **8** ἰδοὺ ἦκει καὶ γνώση ὅτι ἔσται λέγει κύριος κύριος αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἐν ἧ ἔλάλησα **9** καὶ ἐξελεύσονται οἱ κατοικοῦντες τὰς πόλεις Ἰσραηλ καὶ καύσουσιν ἐν τοῖς ὄπλοις πέλταις καὶ κοντοῖς καὶ τόξοις καὶ τοξεύμασιν καὶ ῥάβδοις χειρῶν καὶ λόγχαις καὶ καύσουσιν ἐν αὐτοῖς πῦρ ἑπτὰ ἔτη **10** καὶ οὐ μὴ λάβωσιν

ξύλα ἐκ τοῦ πεδίου οὐδὲ μὴ κόψωσιν ἐκ τῶν δρυμῶν ἀλλ' ἢ τὰ ὄπλα κατακαύσουσιν πυρὶ καὶ προνομεύσουσιν τοὺς προνομεύσαντας αὐτοὺς καὶ σκυλεύσουσιν τοὺς σκυλεύσαντας αὐτούς λέγει κύριος **11** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δώσω τῷ Γωγ τόπον ὀνομαστόν μνημεῖον ἐν Ἰσραηλ τὸ πολυάνδριον τῶν ἐπελθόντων πρὸς τῇ θαλάσῃ καὶ περιοικοδομήσουσιν τὸ περιστόμιον τῆς φάραγγος καὶ κατορύξουσιν ἐκεῖ τὸν Γωγ καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ καὶ κληθήσεται τὸ γαί τὸ πολυάνδριον τοῦ Γωγ **12** καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς οἶκος Ἰσραηλ ἵνα καθαρισθῇ ἡ γῆ ἐν ἑπταμῆνῳ **13** καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς καὶ ἔσται αὐτοῖς εἰς ὀνομαστόν ἡ ἡμέρα ἐδοξάσθη λέγει κύριος **14** καὶ ἄνδρας διὰ παντὸς διαστελοῦσιν ἐπιπορευομένους τὴν γῆν θάψαι τοὺς καταλελειμμένους ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς καθαρίσαι αὐτὴν μετὰ τὴν ἑπτάμηνον καὶ ἐκζητήσουσιν **15** καὶ πᾶς ὁ διαπορευόμενος τὴν γῆν καὶ ἰδὼν ὅστοῦν ἀνθρώπου οἰκοδομήσει παρ' αὐτὸ σημεῖον ἕως ὅτου θάψωσιν αὐτὸ οἱ θάπτοντες εἰς τὸ γαί τὸ πολυάνδριον τοῦ Γωγ **16** καὶ γὰρ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Πολυάνδριον καὶ καθαρισθήσεται ἡ γῆ **17** καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν τάδε λέγει κύριος εἰπὸν παντὶ ὀρνέῳ πετεινῶ καὶ πρὸς πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίου συνάχθητε καὶ ἔρχεσθε συνάχθητε ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλω ἐπὶ τὴν θυσίαν μου ἣν τέθουκα ὑμῖν θυσίαν μεγάλην ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραηλ καὶ φάγεσθε κρέα καὶ πίεσθε αἶμα **18** κρέα γιγάντων φάγεσθε καὶ αἶμα ἀρχόντων τῆς γῆς πίεσθε κριοὺς καὶ μόσχους καὶ τράγους καὶ οἱ μόσχοι ἔστεατωμένοι πάντες **19** καὶ φάγεσθε στέαρ εἰς πλησμονὴν καὶ πίεσθε αἶμα εἰς μέθην ἀπὸ τῆς θυσίας μου ἧς ἔθουσα ὑμῖν **20** καὶ ἐμπλησθήσεσθε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἵππον καὶ ἀναβάτην γίγαντα καὶ πάντα ἄνδρα πολεμιστὴν λέγει κύριος **21** καὶ δώσω τὴν δόξαν μου ἐν ὑμῖν καὶ ὄψονταί πάντα τὰ ἔθνη τὴν κρίσιν μου ἣν ἐποίησα καὶ

τὴν χεῖρά μου ἦν ἐπήγαγον ἐπ' αὐτούς **22** καὶ γνῶσονται οἶκος Ἰσραηλ ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα **23** καὶ γνῶσονται πάντα τὰ ἔθνη ὅτι διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν ἠχμαλωτεύθησαν οἶκος Ἰσραηλ ἀνθ' ὧν ἠθέτησαν εἰς ἐμέ καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν καὶ παρέδωκα αὐτοὺς εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ ἔπεσαν πάντες μαχαίρα **24** κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ ἀνομήματα αὐτῶν ἐποίησα αὐτοῖς καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν **25** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος νῦν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακωβ καὶ ἐλεήσω τὸν οἶκον Ἰσραηλ καὶ ζηλώσω διὰ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου **26** καὶ λήμψονται τὴν ἀτιμίαν ἑαυτῶν καὶ τὴν ἀδικίαν ἣν ἠδίκησαν ἐν τῷ κατοικισθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἐπ' εἰρήνης καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν **27** ἐν τῷ ἀποστρέψαι με αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ συναγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν τῶν ἐθνῶν καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν **28** καὶ γνῶσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ἐν τῷ ἐπιφανῆναί με αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔθνεσιν **29** καὶ οὐκ ἀποστρέψω οὐκέτι τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν ἀνθ' οὗ ἐξέχεα τὸν θυμόν μου ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραηλ λέγει κύριος κύριος

40 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἐν τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ ἔτει μετὰ τὸ ἀλῶναι τὴν πόλιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐγένετο ἐπ' ἐμέ χεῖρ κυρίου καὶ ἦγαγέν με **2** ἐν ὁράσει θεοῦ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραηλ καὶ ἔθηκέν με ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ σφόδρα καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὡσεὶ οἰκοδομὴ πόλεως ἀπέναντι **3** καὶ εἰσήγαγέν με ἐκεῖ καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ἦν ὡσεὶ ὄρασις χαλκοῦ στίλβοντος καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἦν σπαρτίον οἰκοδόμων καὶ κάλαμος μέτρου καὶ αὐτὸς εἰστίθει ἐπὶ τῆς πύλης **4** καὶ εἶπεν πρὸς με ὁ ἀνὴρ ἐώρακας υἱὲ ἀνθρώπου ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς

σου ἰδὲ καὶ ἐν τοῖς ὠσίν σου ἄκουε καὶ τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου πάντα ὅσα ἐγὼ δεικνύω σοι διότι ἔνεκα τοῦ δεῖξαι σοι εἰσελήλυθας ὧδε καὶ δεῖξεις πάντα ὅσα σὺ ὄρᾳς τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραηλ **5** καὶ ἰδοὺ περίβολος ἔξωθεν τοῦ οἴκου κύκλῳ καὶ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀνδρὸς κάλαμος τὸ μέτρον πηχῶν ἕξ ἐν πῆχει καὶ παλαιστῆς καὶ διεμέτρησεν τὸ προτείχιμα πλάτος ἴσον τῷ καλάμῳ καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἴσον τῷ καλάμῳ **6** καὶ εἰσήλθεν εἰς τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς ἐν ἑπτὰ ἀναβαθμοῖς καὶ διεμέτρησεν τὸ αἶλαμ τῆς πύλης ἴσον τῷ καλάμῳ **7** καὶ τὸ θεε ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ μῆκος καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ πλάτος καὶ τὸ αἶλαμ ἀνὰ μέσον τοῦ θαιηλαθα πηχῶν ἕξ καὶ τὸ θεε τὸ δεύτερον ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ πλάτος καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ μῆκος καὶ τὸ αἶλαμ πήχεων πέντε **8** καὶ τὸ θεε τὸ τρίτον ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ πλάτος καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ μῆκος **9** καὶ τὸ αἶλαμ τοῦ πυλῶνος πλησίον τοῦ αἶλαμ τῆς πύλης πηχῶν ὀκτώ καὶ τὰ αἰλευ πηχῶν δύο καὶ τὸ αἶλαμ τῆς πύλης ἔσωθεν **10** καὶ τὰ θεε τῆς πύλης θεε κατέναντι τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς ἔνθεν καὶ μέτρον ἐν τοῖς τρισὶν καὶ μέτρον ἐν τοῖς αἶλαμ ἔνθεν καὶ ἔνθεν **11** καὶ διεμέτρησεν τὸ πλάτος τῆς θύρας τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα καὶ τὸ εὖρος τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα τριῶν **12** καὶ πῆχυς ἐπισυναγόμενος ἐπὶ πρόσωπον τῶν θεῖμ ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ τὸ θεε πηχῶν ἕξ ἔνθεν καὶ πηχῶν ἕξ ἔνθεν **13** καὶ διεμέτρησεν τὴν πύλην ἀπὸ τοῦ τοίχου τοῦ θεε ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ θεε πλάτος πῆχεις εἴκοσι πέντε αὕτη πύλη ἐπὶ πύλην **14** καὶ τὸ αἶθριον τοῦ αἶλαμ τῆς πύλης ἐξήκοντα πῆχεις εἴκοσι θεῖμ τῆς πύλης κύκλῳ **15** καὶ τὸ αἶθριον τῆς πύλης ἔξωθεν εἰς τὸ αἶθριον αἶλαμ τῆς πύλης ἔσωθεν πηχῶν πεντήκοντα **16** καὶ θυρίδες κρυπταὶ ἐπὶ τὰ θεῖμ καὶ ἐπὶ τὰ αἶλαμ ἔσωθεν τῆς πύλης τῆς αὐλῆς κυκλόθεν καὶ ὡσαύτως τοῖς αἶλαμ θυρίδες κύκλῳ ἔσωθεν καὶ ἐπὶ τὸ αἶλαμ φοίνικες ἔνθεν καὶ ἔνθεν **17** καὶ

εἰσήγαγέν με εἰς τὴν ἀύλην τὴν ἐσωτέραν καὶ ἰδοὺ παστοφόρια καὶ περίστυλα κύκλω τῆς ἀύλης τριάκοντα παστοφόρια ἐν τοῖς περιστύλοις **18** καὶ αἱ στοαὶ κατὰ νότου τῶν πυλῶν κατὰ τὸ μῆκος τῶν πυλῶν τὸ περίστυλον τὸ ὑποκάτω **19** καὶ διεμέτρησεν τὸ πλάτος τῆς ἀύλης ἀπὸ τοῦ αἰθρίου τῆς πύλης τῆς ἐξωτέρας ἔσωθεν ἐπὶ τὸ αἶθριον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης ἔξω πῆχαις ἑκατόν τῆς βλεπούσης κατ' ἀνατολὰς καὶ εἰσήγαγέν με ἐπὶ βορρᾶν **20** καὶ ἰδοὺ πύλη βλέπουσα πρὸς βορρᾶν τῇ ἀύλῃ τῇ ἐξωτέρᾳ καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν τὸ τε μῆκος αὐτῆς καὶ τὸ πλάτος **21** καὶ τὰ θεε τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς ἔνθεν καὶ τὰ αἰλευ καὶ τὰ αἰλαμμω καὶ τοὺς φοίνικας αὐτῆς καὶ ἐγένετο κατὰ τὰ μέτρα τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς πηχῶν πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ πηχῶν εἴκοσι πέντε τὸ εὖρος αὐτῆς **22** καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς καὶ τὰ αἰλαμμω καὶ οἱ φοίνικες αὐτῆς καθὼς ἡ πύλη ἢ βλέπουσα κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἐν ἑπτὰ κλιμακτῆρσιν ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὴν καὶ τὰ αἰλαμμω ἔσωθεν **23** καὶ πύλη τῇ ἀύλῃ τῇ ἐσωτέρᾳ βλέπουσα ἐπὶ πύλην τοῦ βορρᾶ ὄν τρόπον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς καὶ διεμέτρησεν τὴν ἀύλην ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην πῆχαις ἑκατόν **24** καὶ ἤγαγέν με κατὰ νότον καὶ ἰδοὺ πύλη βλέπουσα πρὸς νότον καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν καὶ τὰ θεε καὶ τὰ αἰλευ καὶ τὰ αἰλαμμω κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα **25** καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς καὶ τὰ αἰλαμμω κυκλόθεν καθὼς αἱ θυρίδες τοῦ αἰλαμ πηχῶν πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ πηχῶν εἴκοσι πέντε τὸ εὖρος αὐτῆς **26** καὶ ἑπτὰ κλιμακτῆρες αὐτῇ καὶ αἰλαμμω ἔσωθεν καὶ φοίνικες αὐτῇ εἷς ἔνθεν καὶ εἷς ἔνθεν ἐπὶ τὰ αἰλευ **27** καὶ πύλη κατέναντι πύλης τῆς ἀύλης τῆς ἐσωτέρας πρὸς νότον καὶ διεμέτρησεν τὴν ἀύλην ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην πῆχαις ἑκατόν τὸ εὖρος πρὸς νότον **28** καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὴν ἀύλην τὴν ἐσωτέραν τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον καὶ διεμέτρησεν τὴν πύλην κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα

29 καὶ τὰ θεε καὶ τὰ αἰλευ καὶ τὰ αἰλαμμω κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα καὶ θυρίδες αὐτῇ καὶ τῷ αἰλαμμω κύκλω πῆχαις πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ τὸ εὖρος πῆχαις εἴκοσι πέντε **31** καὶ αἰλαμμω εἰς τὴν ἀύλην τὴν ἐξωτέραν καὶ φοίνικες τῷ αἰλευ καὶ ὀκτῶ κλιμακτῆρες **32** καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα **33** καὶ τὰ θεε καὶ τὰ αἰλευ καὶ τὰ αἰλαμμω κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα καὶ θυρίδες αὐτῇ καὶ τῷ αἰλαμμω κύκλω πῆχαις πεντήκοντα μῆκος αὐτῆς καὶ εὖρος πῆχαις εἴκοσι πέντε **34** καὶ αἰλαμμω εἰς τὴν ἀύλην τὴν ἐσωτέραν καὶ φοίνικες ἐπὶ τοῦ αἰλευ ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ ὀκτῶ κλιμακτῆρες αὐτῇ **35** καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὴν πύλην τὴν πρὸς βορρᾶν καὶ διεμέτρησεν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα **36** καὶ τὰ θεε καὶ τὰ αἰλευ καὶ τὰ αἰλαμμω καὶ θυρίδες αὐτῇ κύκλω καὶ τῷ αἰλαμμω αὐτῆς πῆχαις πεντήκοντα μῆκος αὐτῆς καὶ εὖρος πῆχαις εἴκοσι πέντε **37** καὶ τὰ αἰλαμμω εἰς τὴν ἀύλην τὴν ἐξωτέραν καὶ φοίνικες τῷ αἰλευ ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ ὀκτῶ κλιμακτῆρες αὐτῇ **38** τὰ παστοφόρια αὐτῆς καὶ τὰ θυρώματα αὐτῆς καὶ τὰ αἰλαμμω αὐτῆς ἐπὶ τῆς πύλης **39** τῆς δευτέρας ἔκρυσις ὅπως σφάζουσιν ἐν αὐτῇ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ ὑπὲρ ἀγνοίας **40** καὶ κατὰ νότου τοῦ ῥόακος τῶν ὀλοκαυτωμάτων τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν δύο τράπεζαι πρὸς ἀνατολὰς καὶ κατὰ νότου τῆς δευτέρας καὶ τοῦ αἰλαμ τῆς πύλης δύο τράπεζαι κατὰ ἀνατολὰς **41** τέσσαρες ἔνθεν καὶ τέσσαρες ἔνθεν κατὰ νότου τῆς πύλης ἐπ' αὐτὰς σφάζουσι τὰ θύματα κατέναντι τῶν ὀκτῶ τραπεζῶν τῶν θυμάτων **42** καὶ τέσσαρες τράπεζαι τῶν ὀλοκαυτωμάτων λίθιναι λελαξευμέναι πῆχεος καὶ ἡμίσεος τὸ πλάτος καὶ πῆχεων δύο καὶ ἡμίσεος τὸ μῆκος καὶ ἐπὶ πῆχυν τὸ ὕψος ἐπ' αὐτὰς ἐπιθήσουσιν τὰ σκεύη ἐν οἷς σφάζουσιν ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ θύματα **43** καὶ παλαιστὴν ἔξουσιν γείσος λελαξευμένον ἔσωθεν

κύκλω καὶ ἐπὶ τὰς τραπέζας ἐπάνωθεν στέγας τοῦ καλύπτεσθαι ἀπὸ τοῦ ὕετοῦ καὶ ἀπὸ τῆς ξηρασίας **44** καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν καὶ ἰδοὺ δύο ἐξέδραι ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ μία κατὰ νότου τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν φέρουσα πρὸς νότον καὶ μία κατὰ νότου τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον βλεπούσης δὲ πρὸς βορρᾶν **45** καὶ εἶπεν πρὸς με ἡ ἐξέδρα αὕτη ἡ βλέπουσα πρὸς νότον τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσοσι τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου **46** καὶ ἡ ἐξέδρα ἡ βλέπουσα πρὸς βορρᾶν τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσοσι τὴν φυλακὴν τοῦ θυσιαστηρίου ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Σαδδουκ οἱ ἐγγίζοντες ἐκ τοῦ Λευι πρὸς κύριον λειτουργεῖν αὐτῷ **47** καὶ διεμέτρησεν τὴν αὐλὴν μῆκος πήχεων ἑκατὸν καὶ εὖρος πήχεων ἑκατὸν ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον ἀπέναντι τοῦ οἴκου **48** καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὸ αἶλαμ τοῦ οἴκου καὶ διεμέτρησεν τὸ αἶλ τοῦ αἶλαμ πηχῶν πέντε τὸ πλάτος ἔνθεν καὶ πηχῶν πέντε ἔνθεν καὶ τὸ εὖρος τοῦ θυρώματος πηχῶν δέκα τεσσάρων καὶ ἐπωμίδες τῆς θύρας τοῦ αἶλαμ πηχῶν τριῶν ἔνθεν καὶ πηχῶν τριῶν ἔνθεν **49** καὶ τὸ μῆκος τοῦ αἶλαμ πηχῶν εἴκοσι καὶ τὸ εὖρος πηχῶν δώδεκα καὶ ἐπὶ δέκα ἀναβαθμῶν ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὸ καὶ στῦλοι ἦσαν ἐπὶ τὸ αἶλαμ εἰς ἔνθεν καὶ εἰς ἔνθεν

41 καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὸν ναὸν ᾧ διεμέτρησεν τὸ αἶλαμ πηχῶν ἕξ τὸ πλάτος ἔνθεν καὶ πηχῶν ἕξ τὸ εὖρος τοῦ αἶλαμ ἔνθεν **2** καὶ τὸ εὖρος τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα καὶ ἐπωμίδες τοῦ πυλῶνος πηχῶν πέντε ἔνθεν καὶ πηχῶν πέντε ἔνθεν καὶ διεμέτρησεν τὸ μῆκος αὐτοῦ πηχῶν τεσσαράκοντα καὶ τὸ εὖρος πηχῶν εἴκοσι **3** καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν καὶ διεμέτρησεν τὸ αἶλ τοῦ θυρώματος πηχῶν δύο καὶ τὸ θύρωμα πηχῶν ἕξ καὶ τὰς ἐπωμίδας τοῦ θυρώματος πηχῶν ἑπτὰ ἔνθεν καὶ πηχῶν ἑπτὰ ἔνθεν **4** καὶ διεμέτρησεν τὸ μῆκος τῶν θυρῶν

πηχῶν τεσσαράκοντα καὶ εὖρος πηχῶν εἴκοσι κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ καὶ εἶπεν τοῦτο τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων **5** καὶ διεμέτρησεν τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου πηχῶν ἕξ καὶ τὸ εὖρος τῆς πλευρᾶς πηχῶν τεσσάρων κυκλόθεν **6** καὶ τὰ πλευρὰ πλευρὸν ἐπὶ πλευρὸν τριάκοντα καὶ τρεῖς δῖς καὶ διάστημα ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ οἴκου ἐν τοῖς πλευροῖς κύκλω τοῦ εἶναι τοῖς ἐπιλαμβανομένοις ὄραν ὅπως τὸ παράπαν μὴ ἄπτωνται τῶν τοίχων τοῦ οἴκου **7** καὶ τὸ εὖρος τῆς ἀνωτέρας τῶν πλευρῶν κατὰ τὸ πρόσθεμα ἐκ τοῦ τοίχου πρὸς τὴν ἀνωτέραν κύκλω τοῦ οἴκου ὅπως διαπλατύνηται ἄνωθεν καὶ ἐκ τῶν κάτωθεν ἀναβαίνουσιν ἐπὶ τὰ ὑπερῶα καὶ ἐκ τῶν μέσων ἐπὶ τὰ τριώροφα **8** καὶ τὸ θραελ τοῦ οἴκου ὕψος κύκλω διάστημα τῶν πλευρῶν ἴσον τῷ καλάμῳ πήχεων ἕξ διάστημα **9** καὶ εὖρος τοῦ τοίχου τῆς πλευρᾶς ἕξωθεν πηχῶν πέντε καὶ τὰ ἀπόλοιπα ἀνά μέσον τῶν πλευρῶν τοῦ οἴκου **10** καὶ ἀνά μέσον τῶν ἐξεδρῶν εὖρος πηχῶν εἴκοσι τὸ περιφερὲς τῷ οἴκῳ κύκλω **11** καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξεδρῶν ἐπὶ τὸ ἀπόλοιπον τῆς θύρας τῆς μιᾶς τῆς πρὸς βορρᾶν καὶ ἡ θύρα ἡ μία πρὸς νότον καὶ τὸ εὖρος τοῦ φωτὸς τοῦ ἀπολοίπου πηχῶν πέντε πλάτος κυκλόθεν **12** καὶ τὸ διορίζον κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίπου ὡς πρὸς θάλασσαν πηχῶν ἑβδομήκοντα πλάτος τοῦ τοίχου τοῦ διορίζοντος πήχεων πέντε εὖρος κυκλόθεν καὶ μῆκος αὐτοῦ πήχεων ἑνενήκοντα **13** καὶ διεμέτρησεν κατέναντι τοῦ οἴκου μῆκος πηχῶν ἑκατὸν καὶ τὰ ἀπόλοιπα καὶ τὰ διορίζοντα καὶ οἱ τοῖχοι αὐτῶν μῆκος πηχῶν ἑκατὸν **14** καὶ τὸ εὖρος κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου καὶ τὰ ἀπόλοιπα κατέναντι πηχῶν ἑκατὸν **15** καὶ διεμέτρησεν μῆκος τοῦ διορίζοντος κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίπου τῶν κατόπισθεν τοῦ οἴκου ἐκεῖνου καὶ τὰ ἀπόλοιπα ἔνθεν καὶ ἔνθεν πήχεων ἑκατὸν τὸ μῆκος καὶ ὁ ναὸς καὶ αἱ γωνίαί καὶ τὸ αἶλαμ τὸ ἐξώτερον **16** πεφατνωμένα καὶ αἱ θυρίδες δικτυωταὶ ὑποφαύσεις κύκλω τοῖς τρισὶν ὥστε

διακύπτειν καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ πλησίον ἐξυλωμένα κύκλω καὶ τὸ ἔδαφος καὶ ἐκ τοῦ ἐδάφους ἕως τῶν θυρίδων καὶ αἱ θυρίδες ἀναπτυσσόμεναι τρισῶς εἰς τὸ διακύπτειν **17** καὶ ἕως πλησίον τῆς ἐσωτέρας καὶ ἕως τῆς ἐξωτέρας καὶ ἐφ' ὅλον τὸν τοῖχον κύκλω ἐν τῷ ἔσωθεν καὶ ἐν τῷ ἔξωθεν **18** γεγλυμμένα χερουβιν καὶ φοίνικες ἀνά μέσον χερουβ καὶ χερουβ δύο πρόσωπα τῷ χερουβ **19** πρόσωπον ἀνθρώπου πρὸς τὸν φοίνικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ πρόσωπον λέοντος πρὸς τὸν φοίνικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν διαγεγλυμμένος ὅλος ὁ οἶκος κυκλόθεν **20** ἐκ τοῦ ἐδάφους ἕως τοῦ φατνώματος τὰ χερουβιν καὶ οἱ φοίνικες διαγεγλυμμένοι **21** καὶ τὸ ἅγιον καὶ ὁ ναὸς ἀναπτυσσόμενος τετράγωνα κατὰ πρόσωπον τῶν ἁγίων ὄρασις ὡς ὄψις **22** θυσιαστηρίου ξύλινου πηχῶν τριῶν τὸ ὕψος αὐτοῦ καὶ τὸ μῆκος πηχῶν δύο καὶ τὸ εὖρος πηχῶν δύο καὶ κέρατα εἶχεν καὶ ἡ βᾶσις αὐτοῦ καὶ οἱ τοῖχοι αὐτοῦ ξύλινοι καὶ εἶπεν πρὸς με αὕτη ἡ τράπεζα ἡ πρὸ προσώπου κυρίου **23** καὶ δύο θυρώματα τῷ ναῷ καὶ τῷ ἁγίῳ **24** δύο θυρώματα τοῖς δυσὶ θυρώμασι τοῖς στρωφωτοῖς δύο θυρώματα τῷ ἐνὶ καὶ δύο θυρώματα τῇ θύρᾳ τῇ δευτέρᾳ **25** καὶ γλυφὴ ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ θυρώματα τοῦ ναοῦ χερουβιν καὶ φοίνικες κατὰ τὴν γλυφὴν τῶν ἁγίων καὶ σπουδαῖα ξύλα κατὰ πρόσωπον τοῦ αἰλαμ ἔξωθεν **26** καὶ θυρίδες κρυπταὶ καὶ διεμέτρησεν ἔνθεν καὶ ἔνθεν εἰς τὰ ὀροφώματα τοῦ αἰλαμ καὶ τὰ πλευρὰ τοῦ οἴκου ἐζυγωμένα **42** καὶ ἐξήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν κατὰ ἀνατολὰς κατέναντι τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν καὶ εἰσήγαγέ με καὶ ἰδοὺ ἐξέδραι πέντε ἐχόμεναι τοῦ ἀπολοίου καὶ ἐχόμεναι τοῦ διορίζοντος πρὸς βορρᾶν **2** ἐπὶ πῆχεις ἑκατὸν μῆκος πρὸς βορρᾶν καὶ τὸ πλάτος πεντήκοντα πήχεων **3** διαγεγραμμένοι ὄν τρόπον αἱ πύλαι τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας καὶ ὄν τρόπον τὰ περιστυλα τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας ἐστιχισμένοι

ἀντιπρόσωποι στοαὶ τρισσαὶ **4** καὶ κατέναντι τῶν ἐξεδρῶν περίπατος πηχῶν δέκα τὸ πλάτος ἐπὶ πῆχεις ἑκατὸν τὸ μῆκος καὶ τὰ θυρώματα αὐτῶν πρὸς βορρᾶν **5** καὶ οἱ περίπατοι οἱ ὑπερῶοι ὡσαύτως ὅτι ἐξείχето τὸ περιστυλον ἐξ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὑποκάτωθεν περιστύλου καὶ τὸ διάστημα οὕτως περιστυλον καὶ διάστημα καὶ οὕτως στοαὶ **6** διότι τριπλαῖ ἦσαν καὶ στύλους οὐκ εἶχον καθὼς οἱ στῦλοι τῶν ἐξωτέρων διὰ τοῦτο ἐξείχοντο τῶν ὑποκάτωθεν καὶ τῶν μέσων ἀπὸ τῆς γῆς **7** καὶ φῶς ἔξωθεν ὄν τρόπον αἱ ἐξέδραι τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας αἱ βλέπουσαι ἀπέναντι τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς βορρᾶν μῆκος πήχεων πεντήκοντα **8** ὅτι τὸ μῆκος τῶν ἐξεδρῶν τῶν βλεπουσῶν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν πηχῶν πεντήκοντα καὶ αὐταὶ εἰσιν ἀντιπρόσωποι ταύταις τὸ πᾶν πηχῶν ἑκατὸν **9** καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξεδρῶν τούτων τῆς εἰσόδου τῆς πρὸς ἀνατολὰς τοῦ εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτῶν ἐκ τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας **10** κατὰ τὸ φῶς τοῦ ἐν ἀρχῇ περιπάτου καὶ τὰ πρὸς νότον κατὰ πρόσωπον τοῦ νότου κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίου καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ διορίζοντος ἐξέδραι **11** καὶ ὁ περίπατος κατὰ πρόσωπον αὐτῶν κατὰ τὰ μέτρα τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς βορρᾶν καὶ κατὰ τὸ μῆκος αὐτῶν καὶ κατὰ τὸ εὖρος αὐτῶν καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐξόδους αὐτῶν καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐπιστροφὰς αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ φῶτα αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ θυρώματα αὐτῶν **12** τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς νότον καὶ κατὰ τὰ θυρώματα ἀπ' ἀρχῆς τοῦ περιπάτου ὡς ἐπὶ φῶς διαστήματος καλάμου καὶ κατ' ἀνατολὰς τοῦ εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτῶν **13** καὶ εἶπεν πρὸς με αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς βορρᾶν καὶ αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς νότον αἱ οὖσαι κατὰ πρόσωπον τῶν διαστημάτων αὐταὶ εἰσιν αἱ ἐξέδραι τοῦ ἁγίου ἐν αἷς φάγονται ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Σαδδουκ οἱ ἐγγίζοντες πρὸς κύριον τὰ ἅγια τῶν ἁγίων καὶ ἐκεῖ θήσουσιν τὰ ἅγια τῶν ἁγίων καὶ τὴν θυσίαν καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας καὶ τὰ περὶ ἀγνοίας

διότι ὁ τόπος ἅγιος **14** οὐκ εἰσελεύσονται ἐκεῖ
πάρεξ τῶν ἱερέων οὐκ ἐξελεύσονται ἐκ τοῦ ἁγίου
εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἑξωτερὰν ὅπως διὰ παντός
ἅγιοι ὧσιν οἱ προσάγοντες καὶ μὴ ἄπτωνται τοῦ
στολισμοῦ αὐτῶν ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς
διότι ἅγια ἐστὶν καὶ ἐνδύσονται ἱμάτια ἕτερα
ὅταν ἄπτωνται τοῦ λαοῦ **15** καὶ συνετελέσθη
ἡ διαμέτρησις τοῦ οἴκου ἕσωθεν καὶ ἐξήγαγέ
με καθ' ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς
ἀνατολὰς καὶ διεμέτρησεν τὸ ὑπόδειγμα τοῦ
οἴκου κυκλόθεν ἐν διατάξει **16** καὶ ἔστη κατὰ
νώτου τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς
καὶ διεμέτρησεν πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ
τοῦ μέτρου **17** καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς βορρᾶν καὶ
διεμέτρησεν τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ βορρᾶ πῆχεις
πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου **18** καὶ
ἐπέστρεψεν πρὸς θάλασσαν καὶ διεμέτρησεν τὸ
κατὰ πρόσωπον τῆς θαλάσσης πεντακοσίους ἐν
τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου **19** καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς
νότον καὶ διεμέτρησεν κατέναντι τοῦ νότου
πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου **20** τὰ
τέσσαρα μέρη τοῦ αὐτοῦ καλάμου καὶ διέταξεν
αὐτὸν καὶ περίβολον αὐτῶν κύκλω πεντακοσίων
πρὸς ἀνατολὰς καὶ πεντακοσίων πηχῶν εὖρος
τοῦ διατέλλειν ἀνὰ μέσον τῶν ἁγίων καὶ ἀνὰ
μέσον τοῦ προτειχίσματος τοῦ ἐν διατάξει τοῦ
οἴκου

43 καὶ ἤγαγέ με ἐπὶ τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν
κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἐξήγαγέ με **2** καὶ
ἰδοὺ δόξα θεοῦ Ἰσραὴλ ἦρχετο κατὰ τὴν ὁδὸν
τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς ἀνατολὰς καὶ
φωνὴ τῆς παρεμβολῆς ὡς φωνὴ διπλασιαζόντων
πολλῶν καὶ ἡ γῆ ἐξέλαμπεν ὡς φέγγος ἀπὸ
τῆς δόξης κυκλόθεν **3** καὶ ἡ ὄρασις ἦν εἶδον
κατὰ τὴν ὄρασιν ἦν εἶδον ὅτε εἰσεπορευομένη τοῦ
χρῖσαι τὴν πόλιν καὶ ἡ ὄρασις τοῦ ἄρματος οὗ
εἶδον κατὰ τὴν ὄρασιν ἦν εἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ
τοῦ Χοβαρ καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου **4** καὶ
δόξα κυρίου εἰσηλθεν εἰς τὸν οἶκον κατὰ τὴν

ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς **5**
καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα καὶ εἰσήγαγέ με εἰς
τὴν αὐλὴν τὴν ἑσωτέραν καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης
κυρίου ὁ οἶκος **6** καὶ ἔστην καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τοῦ
οἴκου λαλοῦντος πρὸς με καὶ ὁ ἀνὴρ εἰστήκει
ἐχόμενός μου **7** καὶ εἶπεν πρὸς με ἐώρακας
υἱὲ ἀνθρώπου τὸν τόπον τοῦ θρόνου μου καὶ
τὸν τόπον τοῦ ἵχνους τῶν ποδῶν μου ἐν οἷς
κατασκηνώσει τὸ ὄνομά μου ἐν μέσῳ οἴκου
Ἰσραὴλ τὸν αἰῶνα καὶ οὐ βεβηλώσουσιν οὐκέτι
οἶκος Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου αὐτοὶ καὶ οἱ
ἠγούμενοι αὐτῶν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῶν καὶ ἐν
τοῖς φόνοις τῶν ἠγουμένων ἐν μέσῳ αὐτῶν **8**
ἐν τῷ τιθέναι αὐτοὺς τὸ πρόθυρόν μου ἐν τοῖς
προθύροις αὐτῶν καὶ τὰς φλιάς μου ἐχομένας
τῶν φλιῶν αὐτῶν καὶ ἔδωκαν τὸν τοῖχόν μου ὡς
συνεχόμενον ἐμοῦ καὶ αὐτῶν καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ
ὄνομα τὸ ἅγιόν μου ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν αἷς
ἐποίουν καὶ ἐξέτριψα αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου καὶ
ἐν φόνῳ **9** καὶ νῦν ἀπώσασθωσαν τὴν πορνείαν
αὐτῶν καὶ τοὺς φόνους τῶν ἠγουμένων αὐτῶν
ἀπ' ἐμοῦ καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ αὐτῶν
τὸν αἰῶνα **10** καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου δεῖξον τῷ
οἴκῳ Ἰσραὴλ τὸν οἶκον καὶ κοπάσουσιν ἀπὸ τῶν
ἀμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τὴν ὄρασιν αὐτοῦ καὶ τὴν
διάταξιν αὐτοῦ **11** καὶ αὐτοὶ λήμψονται τὴν
κόλασιν αὐτῶν περὶ πάντων ὧν ἐποίησαν καὶ
διαγράψεις τὸν οἶκον καὶ τὰς ἐξόδους αὐτοῦ καὶ
τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ προστάγματα
αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ γνωριεῖς
αὐτοῖς καὶ διαγράψεις ἐναντίον αὐτῶν καὶ
φυλάξονται πάντα τὰ δικαιώματά μου καὶ πάντα
τὰ προστάγματά μου καὶ ποιήσουσιν αὐτὰ **12**
καὶ τὴν διαγραφὴν τοῦ οἴκου ἐπὶ τῆς κορυφῆς
τοῦ ὄρους πάντα τὰ ὄρια αὐτοῦ κυκλόθεν ἅγια
ἁγίων **13** καὶ ταῦτα τὰ μέτρα τοῦ θυσιαστηρίου ἐν
πῆχει τοῦ πῆχεος καὶ παλαιστῆς κόλπωμα βάθος
ἐπὶ πῆχυν καὶ πῆχυσ τὸ εὖρος καὶ γείσος ἐπὶ τὸ
χεῖλος αὐτοῦ κυκλόθεν σπιθαμῆς καὶ τοῦτο τὸ

ὑψος τοῦ θυσιαστηρίου 14 ἐκ βάθους τῆς ἀρχῆς τοῦ κοιλώματος αὐτοῦ πρὸς τὸ ἰλαστήριον τὸ μέγα τὸ ὑποκάτωθεν πηχῶν δύο καὶ τὸ εὖρος πῆχους καὶ ἀπὸ τοῦ ἰλαστηρίου τοῦ μικροῦ ἐπὶ τὸ ἰλαστήριον τὸ μέγα πῆχεις τέσσαρες καὶ εὖρος πῆχους 15 καὶ τὸ ἀριθμὸν πηχῶν τεσσάρων καὶ ἀπὸ τοῦ ἀριθμὸν καὶ ὑπεράνω τῶν κεράτων πῆχους 16 καὶ τὸ ἀριθμὸν πηχῶν δώδεκα μήκους ἐπὶ πῆχεις δώδεκα πλάτους τετράγωνον ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ 17 καὶ τὸ ἰλαστήριον πηχῶν δέκα τεσσάρων τὸ μήκος ἐπὶ πῆχεις δέκα τέσσαρας τὸ εὖρος ἐπὶ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ καὶ τὸ γεῖσος αὐτῷ κυκλόθεν κυκλούμενον αὐτῷ ἥμισυ πῆχους καὶ τὸ κύκλωμα αὐτοῦ πῆχους κυκλόθεν καὶ οἱ κλιμακτῆρες αὐτοῦ βλέποντες κατ' ἀνατολάς 18 καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ταῦτα τὰ προστάγματα τοῦ θυσιαστηρίου ἐν ἡμέρᾳ ποιήσεως αὐτοῦ τοῦ ἀναφέρειν ἐπ' αὐτοῦ ὀλοκαυτώματα καὶ προσχέειν πρὸς αὐτὸ αἷμα 19 καὶ δώσεις τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις τοῖς ἐκ τοῦ σπέρματος Σαδδουκ τοῖς ἐγγίζουσι πρὸς με λέγει κύριος ὁ θεὸς τοῦ λειτουργεῖν μοι μόσχον ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας 20 καὶ λήμψονται ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ τὰ τέσσαρα κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ ἰλαστηρίου καὶ ἐπὶ τὴν βᾶσιν κύκλω καὶ ἐξιλάσονται αὐτό 21 καὶ λήμψονται τὸν μόσχον τὸν περὶ ἁμαρτίας καὶ κατακαυθήσεται ἐν τῷ ἀποκεχωρισμένῳ τοῦ οἴκου ἔξωθεν τῶν ἁγίων 22 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ λήμψονται ἐρίφους δύο αἰγῶν ἁμώμους ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον καθότι ἐξιλάσαντο ἐν τῷ μόσχῳ 23 καὶ μετὰ τὸ συντελέσαι σε τὸν ἐξιλασμὸν προσοίσουσι μόσχον ἐκ βοῶν ἁμώμων καὶ κριὸν ἐκ προβάτων ἁμώμων 24 καὶ προσοίσετε ἐναντίον κυρίου καὶ ἐπιρρίψουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπ' αὐτὰ ἄλλα καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ 25 ἑπτὰ ἡμέρας ποιήσεις ἔριφον ὑπὲρ

ἁμαρτίας καθ' ἡμέραν καὶ μόσχον ἐκ βοῶν καὶ κριὸν ἐκ προβάτων ἁμώμων ποιήσουσιν 26 ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον καὶ καθαρῶσιν αὐτὸ καὶ πλήσουσιν χεῖρας αὐτῶν 27 καὶ ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς λέγει κύριος

44 καὶ ἐπέστρεψέν με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτέρας τῆς βλεπούσης κατ' ἀνατολάς καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη 2 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται οὐκ ἀνοιχθήσεται καὶ οὐδεὶς μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς ὅτι κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραηλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς καὶ ἔσται κεκλεισμένη 3 διότι ὁ ἠγούμενος οὗτος καθήσεται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐναντίον κυρίου κατὰ τὴν ὁδὸν αἰλαμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται 4 καὶ εἰσήγαγέν με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν κατέναντι τοῦ οἴκου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος κυρίου καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου 5 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ ἰδὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ τοῖς ὠσίν σου ἄκουε πάντα ὅσα ἐγὼ λαλῶ μετὰ σοῦ κατὰ πάντα τὰ προστάγματα οἴκου κυρίου καὶ κατὰ πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ καὶ τάξεις τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ οἴκου κατὰ πάσας τὰς ἐξόδους αὐτοῦ ἐν πᾶσι τοῖς ἁγίοις 6 καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραηλ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἰκανούσθω ὑμῖν ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν οἶκος Ἰσραηλ 7 τοῦ εἰσαγαγεῖν ὑμᾶς υἱοὺς ἀλλογενεῖς ἀπεριτιμήτους καρδίᾳ καὶ ἀπεριτιμήτους σαρκὶ τοῦ γίνεσθαι ἐν τοῖς ἁγίοις μου καὶ ἐβεβήλουν αὐτὰ ἐν τῷ προσφέρειν ὑμᾶς ἄρτους στέαρ καὶ αἷμα καὶ παρεβαίνετε τὴν διαθήκην μου ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν 8 καὶ διετάξατε τοῦ φυλάσσειν φυλακὰς ἐν τοῖς ἁγίοις μου 9 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεός

πᾶς υἱὸς ἀλλογενῆς ἀπερίτμητος καρδία καὶ ἀπερίτμητος σαρκὶ οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ἅγια μου ἐν πᾶσιν υἱοῖς ἀλλογενῶν τῶν ὄντων ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ **10** ἀλλ' ἢ οἱ Λευῖται οἵτινες ἀφήλαντο ἀπ' ἐμοῦ ἐν τῷ πλανᾶσθαι τὸν Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ κατόπισθεν τῶν ἐνθυμημάτων αὐτῶν καὶ λήμψονται ἀδικίαν αὐτῶν **11** καὶ ἔσονται ἐν τοῖς ἁγίοις μου λειτουργοῦντες θυρωροὶ ἐπὶ τῶν πυλῶν τοῦ οἴκου καὶ λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ οὗτοι σφάξουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίας τῷ λαῷ καὶ οὗτοι στήσονται ἐναντίον τοῦ λαοῦ τοῦ λειτουργεῖν αὐτοῖς **12** ἀνθ' ὧν ἐλειτούργουν αὐτοῖς πρὸ προσώπου τῶν εἰδώλων αὐτῶν καὶ ἐγένετο τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς κόλασιν ἀδικίας ἕνεκα τούτου ἦρα τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτούς λέγει κύριος ὁ θεός **13** καὶ οὐκ ἐγγιούσι πρὸς με τοῦ ἱερατεῦν μοι οὐδὲ τοῦ προσάγειν πρὸς τὰ ἅγια υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ οὐδὲ πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων μου καὶ λήμψονται ἀτιμίαν αὐτῶν ἐν τῇ πλανήσει ἣ ἐπλανήθησαν **14** καὶ κατατάξουσιν αὐτοὺς φυλάσσειν φυλακὰς τοῦ οἴκου εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ εἰς πάντα ὅσα ἂν ποιήσωσιν **15** οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται οἱ υἱοὶ τοῦ Σαδδουκ οἵτινες ἐφυλάξαντο τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων μου ἐν τῷ πλανᾶσθαι οἶκον Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ οὗτοι προσάξουσιν πρὸς με τοῦ λειτουργεῖν μοι καὶ στήσονται πρὸ προσώπου μου τοῦ προσφέρειν μοι θυσίαν στέαρ καὶ αἷμα λέγει κύριος ὁ θεός **16** οὗτοι εἰσελεύσονται εἰς τὰ ἅγια μου καὶ οὗτοι προσελεύσονται πρὸς τὴν τράπεζάν μου τοῦ λειτουργεῖν μοι καὶ φυλάξουσιν τὰς φυλακὰς μου **17** καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς τὰς πύλας τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας στολᾶς λινᾶς ἐνδύσονται καὶ οὐκ ἐνδύσονται ἐρεᾶ ἐν τῷ λειτουργεῖν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας αὐλῆς **18** καὶ κιδάρεις λινᾶς ἔξουσιν ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς αὐτῶν καὶ περισκελῆ λινᾶ ἔξουσιν ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν καὶ οὐ περιζώσονται βίβα **19** καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν

τὴν ἐξωτέραν πρὸς τὸν λαὸν ἐκδύσονται τὰς στολὰς αὐτῶν ἐν αἷς αὐτοὶ λειτουργοῦσιν ἐν αὐταῖς καὶ θήσουσιν αὐτὰς ἐν ταῖς ἐξέδραις τῶν ἁγίων καὶ ἐνδύσονται στολὰς ἑτέρας καὶ οὐ μὴ ἀγιάσωσιν τὸν λαὸν ἐν ταῖς στολαῖς αὐτῶν **20** καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν οὐ ξυρήσονται καὶ τὰς κόμας αὐτῶν οὐ ψιλώσουσιν καλύπτοντες καλύψουσιν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν **21** καὶ οἶνον οὐ μὴ πίωσιν πᾶς ἱερεὺς ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν **22** καὶ χήραν καὶ ἐκβεβλημένην οὐ λήμψονται ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκα ἀλλ' ἢ παρθένον ἐκ τοῦ σπέρματος Ἰσραὴλ καὶ χήρα ἐὰν γένηται ἐξ ἱερέως λήμψονται **23** καὶ τὸν λαὸν μου διδάξουσιν ἀνὰ μέσον ἁγίου καὶ βεβήλου καὶ ἀνὰ μέσον ἀκαθάρτου καὶ καθαροῦ γνωριοῦσιν αὐτοῖς **24** καὶ ἐπὶ κρίσιν αἵματος οὗτοι ἐπιστήσονται τοῦ διακρίνειν τὰ δικαιώματά μου δικαιοῦσουσιν καὶ τὰ κρίματά μου κρινοῦσιν καὶ τὰ νόμιμά μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς μου φυλάσσονται καὶ τὰ σάββατά μου ἀγιάσουσιν **25** καὶ ἐπὶ ψυχὴν ἀνθρώπου οὐκ εἰσελεύσονται τοῦ μιανθῆναι ἀλλ' ἢ ἐπὶ πατρὶ καὶ ἐπὶ μητρὶ καὶ ἐπὶ υἱῷ καὶ ἐπὶ θυγατρὶ καὶ ἐπὶ ἀδελφῷ καὶ ἐπὶ ἀδελφῇ αὐτοῦ ἢ οὐ γέγονεν ἀνδρὶ μιανθήσεται **26** καὶ μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτὸν ἑπτὰ ἡμέρας ἐξαριθμήσει αὐτῷ **27** καὶ ἢ ἂν ἡμέρα εἰσπορεύωνται εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν τοῦ λειτουργεῖν ἐν τῷ ἁγίῳ προσοίσουσιν ἴλασμόν λέγει κύριος ὁ θεός **28** καὶ ἔσται αὐτοῖς εἰς κληρονομίαν ἐγὼ κληρονομία αὐτοῖς καὶ κατάσχεσις αὐτοῖς οὐ δοθήσεται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ὅτι ἐγὼ κατάσχεσις αὐτῶν **29** καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας οὗτοι φάγονται καὶ πᾶν ἀφόρισμα ἐν τῷ Ἰσραὴλ αὐτοῖς ἔσται **30** ἀπαρχαὶ πάντων καὶ τὰ πρωτότοκα πάντων καὶ τὰ ἀφαιρέματα πάντα ἐκ πάντων τῶν ἀπαρχῶν ὑμῶν τοῖς ἱερεῦσιν ἔσται καὶ τὰ πρωτογενήματα ὑμῶν δώσετε τῷ ἱερεῖ τοῦ θεῖναι εὐλογίας ὑμῶν ἐπὶ τοὺς οἴκους ὑμῶν

31 καὶ πᾶν θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον ἐκ τῶν πετεινῶν καὶ ἐκ τῶν κτηνῶν οὐ φάγονται οἱ ἱερεῖς

45 καὶ ἐν τῷ καταμετρεῖσθαι ὑμᾶς τὴν γῆν ἐν κληρονομίᾳ ἀφοριεῖτε ἀπαρχὴν τῷ κυρίῳ ἅγιον ἀπὸ τῆς γῆς πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας μῆκος καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδας ἅγιον ἔσται ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτοῦ κυκλόθεν **2** καὶ ἔσται ἐκ τούτου εἰς ἀγίασμα πεντακόσιοι ἐπὶ πεντακοσίους τετράγωνον κυκλόθεν καὶ πῆχεις πεντήκοντα διάστημα αὐτῷ κυκλόθεν **3** καὶ ἐκ ταύτης τῆς διαμετρήσεως διαμετρήσεις μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας καὶ εὖρος δέκα χιλιάδας καὶ ἐν αὐτῇ ἔσται τὸ ἀγίασμα ἅγια τῶν ἁγίων **4** ἀπὸ τῆς γῆς ἔσται τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ ἔσται τοῖς ἐγγίζουσι λειτουργεῖν τῷ κυρίῳ καὶ ἔσται αὐτοῖς τόπος εἰς οἶκους ἀφωρισμένους τῷ ἀγιασμῷ αὐτῶν **5** εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες μῆκος καὶ εὖρος δέκα χιλιάδες ἔσται τοῖς Λευίταις τοῖς λειτουργοῦσιν τῷ οἴκῳ αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν πόλεις τοῦ κατοικεῖν **6** καὶ τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως δώσεις πέντε χιλιάδας εὖρος καὶ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας ὃν τρόπον ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ ἔσονται **7** καὶ τῷ ἡγουμένῳ ἐκ τούτου καὶ ἀπὸ τούτου εἰς τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἁγίων εἰς κατάσχεσιν τῆς πόλεως κατὰ πρόσωπον τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων καὶ κατὰ πρόσωπον τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως τὰ πρὸς θάλασσαν καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασσαν πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὸ μῆκος ὡς μία τῶν μερίδων ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν πρὸς θάλασσαν καὶ τὸ μῆκος ἐπὶ τὰ ὄρια τὰ πρὸς ἀνατολὰς τῆς γῆς **8** καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ οὐ καταδυναστεύσουσιν οὐκέτι οἱ ἀφηγούμενοι τοῦ Ἰσραὴλ τὸν λαόν μου καὶ τὴν γῆν κατακληρονομήσουσιν οἶκος Ἰσραὴλ κατὰ φυλὰς αὐτῶν **9** τάδε λέγει κύριος θεός ἰκανούσθω ὑμῖν οἱ ἀφηγούμενοι τοῦ Ἰσραὴλ ἀδικίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἀφέλεσθε καὶ κρίμα καὶ

δικαιοσύνην ποιήσατε ἐξάρτε καταδυναστείαν ἀπὸ τοῦ λαοῦ μου λέγει κύριος θεός **10** ζυγὸς δίκαιος καὶ μέτρον δίκαιον καὶ χοῖνιξ δίκαια ἔστω ὑμῖν **11** τὸ μέτρον καὶ ἡ χοῖνιξ ὁμοίως μία ἔσται τοῦ λαμβάνειν τὸ δέκατον τοῦ γομορ ἢ χοῖνιξ καὶ τὸ δέκατον τοῦ γομορ τὸ μέτρον πρὸς τὸ γομορ ἔσται ἴσον **12** καὶ τὸ στάθμιον εἴκοσι ὀβολοὶ οἱ πέντε σίκλοι πέντε καὶ οἱ δέκα σίκλοι δέκα καὶ πεντήκοντα σίκλοι ἢ μνα ἔσται ὑμῖν **13** καὶ αὕτη ἡ ἀπαρχὴ ἦν ἀφοριεῖτε ἔκτον τοῦ μέτρου ἀπὸ τοῦ γομορ τοῦ πυροῦ καὶ τὸ ἔκτον τοῦ οἴφι ἀπὸ τοῦ κόρου τῶν κριθῶν **14** καὶ τὸ πρόσταγμα τοῦ ἐλαίου κοτύλην ἐλαίου ἀπὸ δέκα κοτυλῶν ὅτι αἱ δέκα κοτύλαι εἰσὶν γομορ **15** καὶ πρόβατον ἀπὸ τῶν δέκα προβάτων ἀφαίρεμα ἐκ πασῶν τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ εἰς θυσίας καὶ εἰς ὀλοκαυτώματα καὶ εἰς σωτηρίου τοῦ ἐξιλάσκεσθαι περὶ ὑμῶν λέγει κύριος θεός **16** καὶ πᾶς ὁ λαὸς δώσει τὴν ἀπαρχὴν ταύτην τῷ ἀφηγουμένῳ τοῦ Ἰσραὴλ **17** καὶ διὰ τοῦ ἀφηγουμένου ἔσται τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ αἱ θυσίαι καὶ αἱ σπονδαὶ ἔσονται ἐν ταῖς ἐορταῖς καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐορταῖς οἴκου Ἰσραὴλ αὐτὸς ποιήσει τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ τὴν θυσίαν καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου τοῦ ἐξιλάσκεσθαι ὑπὲρ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ **18** τάδε λέγει κύριος θεός ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ μιᾶ τοῦ μηνὸς λήμψεσθε μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον τοῦ ἐξιλάσασθαι τὸ ἅγιον **19** καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐξιλασμοῦ καὶ δώσει ἐπὶ τὰς φλιάς τοῦ οἴκου καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπὶ τὰς φλιάς τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας **20** καὶ οὕτως ποιήσεις ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ μιᾶ τοῦ μηνὸς λήμψη παρ' ἐκάστου ἀπόμοιραν καὶ ἐξιλάσεσθε τὸν οἶκον **21** καὶ ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἔσται ὑμῖν τὸ πασχα ἐορτὴ ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε **22** καὶ

ποιήσει ὁ ἀφηγούμενος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου καὶ ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ τῆς γῆς μόσχον ὑπὲρ ἁμαρτίας **23** καὶ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας τῆς ἑορτῆς ποιήσει ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριοὺς ἁμώμους καθ' ἡμέραν τὰς ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ὑπὲρ ἁμαρτίας ἔριφον αἰγῶν καθ' ἡμέραν **24** καὶ θυσίαν πέμμα τῷ μόσχῳ καὶ πέμμα τῷ κριῷ ποιήσεις καὶ ἐλαίου τὸ ἰν τῷ πέμματι **25** καὶ ἐν τῷ ἔβδόμῳ μηνὶ πεντεκαίδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἐν τῇ ἑορτῇ ποιήσεις κατὰ τὰ αὐτὰ ἑπτὰ ἡμέρας καθὼς τὰ ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας καὶ καθὼς τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ καθὼς τὸ μαννα καὶ καθὼς τὸ ἔλαιον

46 τάδε λέγει κύριος θεὸς πύλη ἢ ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἑσωτέρᾳ ἢ βλέπουσα πρὸς ἀνατολὰς ἔσται κεκλεισμένη ἕξ ἡμέρας τὰς ἐνεργούς ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἀνοιχθήσεται καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νουμηνίας ἀνοιχθήσεται **2** καὶ εἰσελεύσεται ὁ ἀφηγούμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἰλαμ τῆς πύλης τῆς ἕξωθεν καὶ στήσεται ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης καὶ ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτοῦ καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ καὶ προσκυνήσει ἐπὶ τοῦ προθύρου τῆς πύλης καὶ ἐξελεύσεται καὶ ἡ πύλη οὐ μὴ κλεισθῆ ἕως ἑσπέρας **3** καὶ προσκυνήσει ὁ λαὸς τῆς γῆς κατὰ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης ἐκείνης ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις ἐναντίον κυρίου **4** καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα προσοίσει ὁ ἀφηγούμενος τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἕξ ἁμνοὺς ἁμώμους καὶ κριὸν ἄμωμον **5** καὶ μαννα πέμμα τῷ κριῷ καὶ τοῖς ἁμνοῖς θυσίαν δόμα χειρὸς αὐτοῦ καὶ ἐλαίου τὸ ἰν τῷ πέμματι **6** καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νουμηνίας μόσχον ἄμωμον καὶ ἕξ ἁμνοὺς καὶ κριὸς ἄμωμος ἔσται **7** καὶ πέμμα τῷ κριῷ καὶ πέμμα τῷ μόσχῳ ἔσται μαννα καὶ τοῖς ἁμνοῖς καθὼς ἐὰν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ καὶ ἐλαίου τὸ ἰν τῷ πέμματι **8** καὶ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν ἀφηγούμενον κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἰλαμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται καὶ κατὰ

τὴν ὁδὸν τῆς πύλης ἐξελεύσεται **9** καὶ ὅταν εἰσπορευῆται ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐναντίον κυρίου ἐν ταῖς ἑορταῖς ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν προσκυνεῖν ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον καὶ ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν οὐκ ἀναστρέψει κατὰ τὴν πύλην ἣν εἰσελήλυθεν ἀλλ' ἢ κατ' εὐθὺς αὐτῆς ἐξελεύσεται **10** καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰσελεύσεται μετ' αὐτῶν καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς ἐξελεύσεται **11** καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ἔσται τὸ μαννα πέμμα τῷ μόσχῳ καὶ πέμμα τῷ κριῷ καὶ τοῖς ἁμνοῖς καθὼς ἂν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ καὶ ἐλαίου τὸ ἰν τῷ πέμματι **12** ἐὰν δὲ ποιήσῃ ὁ ἀφηγούμενος ὁμολογίαν ὀλοκαύτωμα σωτηρίου τῷ κυρίῳ καὶ ἀνοίξει ἑαυτῷ τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατ' ἀνατολὰς καὶ ποιήσει τὸ ὀλοκαύτωμα αὐτοῦ καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ ὃν τρόπον ποιεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ ἐξελεύσεται καὶ κλείσει τὰς θύρας μετὰ τὸ ἐξελθεῖν αὐτόν **13** καὶ ἄμνον ἐνιαύσιον ἄμωμον ποιήσει εἰς ὀλοκαύτωμα καθ' ἡμέραν τῷ κυρίῳ πρῶι ποιήσει αὐτόν **14** καὶ μαννα ποιήσει ἐπ' αὐτῷ τὸ πρῶι ἕκτον τοῦ μέτρου καὶ ἐλαίου τὸ τρίτον τοῦ ἰν τοῦ ἀναμεῖξαι τὴν σεμίδαλιν μαννα τῷ κυρίῳ πρόσταγμα διὰ παντός **15** ποιήσετε τὸν ἄμνον καὶ τὸ μαννα καὶ τὸ ἔλαιον ποιήσετε τὸ πρῶι ὀλοκαύτωμα διὰ παντός **16** τάδε λέγει κύριος θεὸς ἐὰν δῶ ὁ ἀφηγούμενος δόμα ἐνὶ ἐκ τῶν υἰῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ τοῦτο τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔσται κατάσχεσις ἐν κληρονομίᾳ **17** ἐὰν δὲ δῶ δόμα ἐνὶ τῶν παίδων αὐτοῦ καὶ ἔσται αὐτῷ ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως καὶ ἀποδώσει τῷ ἀφηγουμένῳ πλὴν τῆς κληρονομίας τῶν υἰῶν αὐτοῦ αὐτοῖς ἔσται **18** καὶ οὐ μὴ λάβῃ ὁ ἀφηγούμενος ἐκ τῆς κληρονομίας τοῦ λαοῦ καταδυναστεῦσαι αὐτοῦς

ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ κατακληρονομήσει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ὅπως μὴ διασκορπίζεται ὁ λαός μου ἕκαστος ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ **19** καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν εἴσοδον τῆς κατὰ νότου τῆς πύλης εἰς τὴν ἐξέδραν τῶν ἁγίων τῶν ἱερέων τὴν βλέπουσαν πρὸς βορρᾶν καὶ ἰδοὺ τόπος ἐκεῖ κευχωρισμένος **20** καὶ εἶπεν πρὸς με οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν οὗ ἐψήσουσιν ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ ἐκεῖ πέψουσι τὸ μαναα τὸ παράπαν τοῦ μὴ ἐκφέρειν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν τοῦ ἁγιάζειν τὸν λαόν **21** καὶ ἐξήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν καὶ περιήγαγέ με ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη τῆς αὐλῆς καὶ ἰδοὺ αὐλὴ κατὰ τὸ κλίτος τῆς αὐλῆς αὐλὴ κατὰ τὸ κλίτος τῆς αὐλῆς **22** ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη τῆς αὐλῆς αὐλὴ μικρὰ μῆκος πηχῶν τεσσαράκοντα καὶ εὖρος πηχῶν τριάκοντα μέτρον ἐν ταῖς τέσσαρσιν **23** καὶ ἐξέδραι κύκλω ἐν αὐταῖς κύκλω ταῖς τέσσαρσιν καὶ μαγειρεῖα γεγονότα ὑποκάτω τῶν ἐξεδρῶν κύκλω **24** καὶ εἶπεν πρὸς με οὗτοι οἱ οἴκοι τῶν μαγειρείων οὗ ἐψήσουσιν ἐκεῖ οἱ λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ τὰ θύματα τοῦ λαοῦ

47 καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τοῦ οἴκου καὶ ἰδοὺ ὕδωρ ἐξεπορεύετο ὑποκάτωθεν τοῦ αἰθρίου κατ' ἀνατολάς ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦ οἴκου ἔβλεπεν κατ' ἀνατολάς καὶ τὸ ὕδωρ κατέβαινεν ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιοῦ ἀπὸ νότου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον **2** καὶ ἐξήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν καὶ περιήγαγέ με τὴν ὁδὸν ἔξωθεν πρὸς τὴν πύλην τῆς αὐλῆς τῆς βλεπούσης κατ' ἀνατολάς καὶ ἰδοὺ τὸ ὕδωρ κατεφέρετο ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιοῦ **3** καθὼς ἔξοδος ἀνδρὸς ἐξ ἐναντίας καὶ μέτρον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ διεμέτρησεν χιλίους ἐν τῷ μέτρῳ καὶ διῆλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἀφέσεως **4** καὶ διεμέτρησεν χιλίους καὶ διῆλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἕως τῶν μηρῶν καὶ διεμέτρησεν χιλίους καὶ διῆλθεν ὕδωρ ἕως ὀσφύος **5** καὶ διεμέτρησεν χιλίους καὶ οὐκ ἠδύνατο διελθεῖν

ὅτι ἐξύβριζεν τὸ ὕδωρ ὡς ῥοῖζος χειμάρρου ὃν οὐ διαβήσονται **6** καὶ εἶπεν πρὸς με εἰ ἐώρακας υἱὲ ἀνθρώπου καὶ ἠγαγέ με ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ **7** ἐν τῇ ἐπιστροφῇ μου καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ ποταμοῦ δένδρα πολλὰ σφόδρα ἔνθεν καὶ ἔνθεν **8** καὶ εἶπεν πρὸς με τὸ ὕδωρ τοῦτο τὸ ἐκπορευόμενον εἰς τὴν Γαλιλαίαν τὴν πρὸς ἀνατολάς καὶ κατέβαινεν ἐπὶ τὴν Ἀραβίαν καὶ ἤρχετο ἕως ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς διεκβολῆς καὶ ὑγιάσει τὰ ὕδατα **9** καὶ ἔσται πᾶσα ψυχὴ τῶν ζῶων τῶν ἐκζέοντων ἐπὶ πάντα ἐφ' ἃ ἂν ἐπέλθῃ ἐκεῖ ὁ ποταμὸς ζήσεται καὶ ἔσται ἐκεῖ ἰχθύς πολλὸς σφόδρα ὅτι ἦκει ἐκεῖ τὸ ὕδωρ τοῦτο καὶ ὑγιάσει καὶ ζήσεται πᾶν ἐφ' ὃ ἂν ἐπέλθῃ ὁ ποταμὸς ἐκεῖ ζήσεται **10** καὶ στήσονται ἐκεῖ ἄλειες ἀπὸ Αἰνγαδιν ἕως Αἰναγαλιμ ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσται καθ' αὐτὴν ἔσται καὶ οἱ ἰχθύες αὐτῆς ὡς οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης πληθὸς πολὺ σφόδρα **11** καὶ ἐν τῇ διεκβολῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ ὑπεράρσει αὐτοῦ οὐ μὴ ὑγιάσωσιν εἰς ἄλλας δέδονται **12** καὶ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ ἀναβήσεται ἐπὶ τοῦ χεῖλους αὐτοῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν πᾶν ξύλον βρώσιμον οὐ μὴ παλαιωθῇ ἐπ' αὐτοῦ οὐδὲ μὴ ἐκλίπῃ ὁ καρπὸς αὐτοῦ τῆς καινότητος αὐτοῦ πρωτοβολῆσει διότι τὰ ὕδατα αὐτῶν ἐκ τῶν ἁγίων ταῦτα ἐκπορεύεται καὶ ἔσται ὁ καρπὸς αὐτῶν εἰς βρῶσιν καὶ ἀνάβασιν αὐτῶν εἰς ὑγίειαν **13** τάδε λέγει κύριος θεὸς ταῦτα τὰ ὅρια κατακληρονομήσετε τῆς γῆς ταῖς δώδεκα φυλαῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρόσθεσις σχοινίσματος **14** καὶ κατακληρονομήσετε αὐτὴν ἕκαστος καθὼς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ εἰς ἣν ἦρα τὴν χεῖρά μου τοῦ δοῦναι αὐτὴν τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ πεσεῖται ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν κληρονομίᾳ **15** καὶ ταῦτα τὰ ὅρια τῆς γῆς πρὸς βορρᾶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης τῆς καταβαινούσης καὶ περισχιζούσης τῆς εἰσόδου Ἡμαθ Σεδδαδα **16** Βηρωθα Σεβραιμ Ἡλιαμ ἀνὰ μέσον ὀρίων Δαμασκοῦ καὶ ἀνὰ μέσον ὀρίων Ἡμαθ αὐλὴ τοῦ

Σαυναν αἶ εἰσιν ἐπάνω τῶν ὀρίων Αὐρανίτιδος 17 ταῦτα τὰ ὄρια ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀπὸ τῆς αὐλῆς τοῦ Αἰναν ὄρια Δαμασκοῦ καὶ τὰ πρὸς βορρᾶν 18 καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἀνὰ μέσον τῆς Αὐρανίτιδος καὶ ἀνὰ μέσον Δαμασκοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς Γαλααδίτιδος καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γῆς τοῦ Ἰσραηλ ὁ Ἰορδάνης διορίζει ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν πρὸς ἀνατολὰς Φοινικῶνος ταῦτα τὰ πρὸς ἀνατολὰς 19 καὶ τὰ πρὸς νότον καὶ λίβρα ἀπὸ Θαιμαν καὶ Φοινικῶνος ἕως ὕδατος Μαριμωθ Καδης παρεκτεῖνον ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην τοῦτο τὸ μέρος νότος καὶ λίψ 20 τοῦτο τὸ μέρος τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ὀρίζει ἕως κατέναντι τῆς εἰσόδου Ημαθ ἕως εἰσόδου αὐτοῦ ταῦτά ἐστιν τὰ πρὸς θάλασσαν Ημαθ 21 καὶ διαμερίσετε τὴν γῆν ταύτην αὐτοῖς ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραηλ 22 βαλεῖτε αὐτὴν ἐν κλήρῳ ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς παροικοῦσιν ἐν μέσῳ ὑμῶν οἵτινες ἐγέννησαν υἱοὺς ἐν μέσῳ ὑμῶν καὶ ἔσσονται ὑμῖν ὡς αὐτόχθονες ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ Ἰσραηλ μεθ' ὑμῶν φάγονται ἐν κληρονομίᾳ ἐν μέσῳ τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραηλ 23 καὶ ἔσσονται ἐν φυλῇ προσηλύτων ἐν τοῖς προσηλύτοις τοῖς μετ' αὐτῶν ἐκεῖ δώσετε κληρονομίαν αὐτοῖς λέγει κύριος θεός

48 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν φυλῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς πρὸς βορρᾶν κατὰ τὸ μέρος τῆς καταβάσεως τοῦ περισχίζοντος ἐπὶ τὴν εἴσοδον τῆς Ημαθ αὐλῆς τοῦ Αἰναν ὄριον Δαμασκοῦ πρὸς βορρᾶν κατὰ μέρος Ημαθ αὐλῆς καὶ ἔσται αὐτοῖς τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἕως πρὸς θάλασσαν Δαν μία 2 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τοῦ Δαν τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ασηρ μία 3 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Ασηρ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Νεφθαλιμ μία 4 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Νεφθαλι ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Μανασση μία 5 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Μανασση ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Εφραιμ μία 6 καὶ ἀπὸ

τῶν ὀρίων Εφραιμ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ρουβην μία 7 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Ρουβην ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ἰουδα μία 8 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Ἰουδα ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τοῦ ἀφορισμοῦ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες εὔρος καὶ μῆκος καθὼς μία τῶν μερίδων ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν καὶ ἔσται τὸ ἅγιον ἐν μέσῳ αὐτῶν 9 ἀπαρχὴ ἦν ἀφοριοῦσι τῷ κυρίῳ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ εὔρος εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες 10 τούτων ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων τοῖς ἱερεῦσιν πρὸς βορρᾶν πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ πρὸς θάλασσαν πλάτος δέκα χιλιάδες καὶ πρὸς ἀνατολὰς πλάτος δέκα χιλιάδες καὶ πρὸς νότον μῆκος εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες καὶ τὸ ὄρος τῶν ἁγίων ἔσται ἐν μέσῳ αὐτοῦ 11 τοῖς ἱερεῦσι τοῖς ἡγιασμένοις υἱοῖς Σαδδουκ τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλακὰς τοῦ οἴκου οἵτινες οὐκ ἐπλανήθησαν ἐν τῇ πλανήσει υἱῶν Ἰσραηλ ὄν τρόπον ἐπλανήθησαν οἱ Λευῖται 12 καὶ ἔσται αὐτοῖς ἡ ἀπαρχὴ δεδομένη ἐκ τῶν ἀπαρχῶν τῆς γῆς ἅγιον ἁγίων ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Λευιτῶν 13 τοῖς δὲ Λευίταις τὰ ἐχόμενα τῶν ὀρίων τῶν ἱερέων μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ εὔρος δέκα χιλιάδες πᾶν τὸ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ εὔρος εἴκοσι χιλιάδες 14 οὐ πραθήσεται ἐξ αὐτοῦ οὐδὲ καταμετρηθήσεται οὐδὲ ἀφαιρεθήσεται τὰ πρωτογενήματα τῆς γῆς ὅτι ἅγιόν ἐστιν τῷ κυρίῳ 15 τὰς δὲ πέντε χιλιάδας τὰς περισσὰς ἐπὶ τῷ πλάτει ἐπὶ ταῖς πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάσιν προτείχισμα ἔσται τῇ πόλει εἰς τὴν κατοικίαν καὶ εἰς διάστημα αὐτοῦ καὶ ἔσται ἡ πόλις ἐν μέσῳ αὐτοῦ 16 καὶ ταῦτα τὰ μέτρα αὐτῆς ἀπὸ τῶν πρὸς βορρᾶν πεντακόσιοι καὶ τετρακισχίλιοι καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς νότον πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασσαν τετρακισχιλίου

πεντακοσίους 17 καὶ ἔσται διάστημα τῆ πόλει πρὸς βορρᾶν διακόσιοι πενήκοντα καὶ πρὸς νότον διακόσιοι καὶ πενήκοντα καὶ πρὸς ἀνατολὰς διακόσιοι πενήκοντα καὶ πρὸς θάλασσαν διακόσιοι πενήκοντα 18 καὶ τὸ περισσὸν τοῦ μήκους τὸ ἐχόμενον τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων δέκα χιλιάδες πρὸς ἀνατολὰς καὶ δέκα χιλιάδες πρὸς θάλασσαν καὶ ἔσονται αἱ ἀπαρχαὶ τοῦ ἁγίου καὶ ἔσται τὰ γενήματα αὐτῆς εἰς ἄρτους τοῖς ἐργαζομένοις τὴν πόλιν 19 οἱ δὲ ἐργαζόμενοι τὴν πόλιν ἐργῶνται αὐτὴν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ 20 πᾶσα ἡ ἀπαρχὴ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας τετράγωνον ἀφοριεῖτε αὐτοῦ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ ἁγίου ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως 21 τὸ δὲ περισσὸν τῷ ἀφηγουμένῳ ἐκ τούτου καὶ ἐκ τούτου ἀπὸ τῶν ἀπαρχῶν τοῦ ἁγίου καὶ εἰς τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας μῆκος ἕως τῶν ὀρίων τῶν πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς θάλασσαν ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἕως τῶν ὀρίων τῶν πρὸς θάλασσαν ἐχόμενα τῶν μερίδων τοῦ ἀφηγουμένου καὶ ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων καὶ τὸ ἅγιασμα τοῦ οἴκου ἐν μέσῳ αὐτῆς 22 καὶ ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῶν Λευιτῶν καὶ ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως ἐν μέσῳ τῶν ἀφηγουμένων ἔσται ἀνὰ μέσον τῶν ὀρίων Ἰουδα καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ὀρίων Βενιαμιν τῶν ἀφηγουμένων ἔσται 23 καὶ τὸ περισσὸν τῶν φυλῶν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Βενιαμιν μία 24 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Βενιαμιν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Συμεων μία 25 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Συμεων ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ἰσσαχαρ μία 26 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Ἰσσαχαρ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ζαβουλων μία 27 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Ζαβουλων ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Γαδ μία 28 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Γαδ ἕως τῶν

πρὸς λίβα καὶ ἔσται τὰ ὄρια αὐτοῦ ἀπὸ Θαιμαν καὶ ὕδατος Μαριμωθ Καδης κληρονομίας ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης 29 αὕτη ἡ γῆ ἦν βαλεῖτε ἐν κλήρῳ ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ καὶ οὗτοι οἱ διαμερισμοὶ αὐτῶν λέγει κύριος θεός 30 καὶ αὗται αἱ διεκβολαὶ τῆς πόλεως αἱ πρὸς βορρᾶν τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρῳ 31 καὶ αἱ πύλαι τῆς πόλεως ἐπ' ὀνόμασιν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ πύλαι τρεῖς πρὸς βορρᾶν πύλη Ρουβην μία καὶ πύλη Ἰουδα μία καὶ πύλη Λευι μία 32 καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι καὶ πύλαι τρεῖς πύλη Ἰωσηφ μία καὶ πύλη Βενιαμιν μία καὶ πύλη Δαν μία 33 καὶ τὰ πρὸς νότον τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρῳ καὶ πύλαι τρεῖς πύλη Συμεων μία καὶ πύλη Ἰσσαχαρ μία καὶ πύλη Ζαβουλων μία 34 καὶ τὰ πρὸς θάλασσαν τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρῳ καὶ πύλαι τρεῖς πύλη Γαδ μία καὶ πύλη Ἀσσηρ μία καὶ πύλη Νεφθαλιμ μία 35 κύκλωμα δέκα καὶ ὀκτῶ χιλιάδες καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἀφ' ἧς ἂν ἡμέρας γένηται ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς

Δανιήλ

1 ἐπὶ βασιλέως Ιωακὶμ τῆς Ιουδαίας ἔτους τρίτου παραγενόμενος Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλημ ἐπολιόρκει αὐτήν **2** καὶ παρέδωκεν αὐτὴν κύριος εἰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ Ιωακὶμ τὸν βασιλέα τῆς Ιουδαίας καὶ μέρος τι τῶν ἱερῶν σκευῶν τοῦ κυρίου καὶ ἀπήνεγκεν αὐτὰ εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἀπηρεύαστο αὐτὰ ἐν τῷ εἰδωλίῳ αὐτοῦ **3** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Αβιεσδρι τῷ ἑαυτοῦ ἀρχιευνούχῳ ἀγαγεῖν αὐτῷ ἐκ τῶν υἱῶν τῶν μεγιστάνων τοῦ Ἰσραηλ καὶ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους καὶ ἐκ τῶν ἐπιλέκτων **4** νεανίσκους ἀμώμους καὶ εὐειδεῖς καὶ ἐπιστήμονας ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ γραμματικούς καὶ συνετοὺς καὶ σοφοὺς καὶ ἰσχύοντας ὥστε εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ διδάξαι αὐτοὺς γράμματα καὶ διάλεκτον Χαλδαϊκὴν **5** καὶ διδοσθαι αὐτοῖς ἔκθεσιν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ ἀπὸ τῆς βασιλικῆς τραπέζης καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου οὗ πίνει ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκπαιδεῦσαι αὐτοὺς ἔτη τρία καὶ ἐκ τούτων στήσαι ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως **6** καὶ ἦσαν ἐκ τοῦ γένους τῶν υἱῶν Ἰσραηλ τῶν ἀπὸ τῆς Ιουδαίας Δανιηλ Ἀνανίας Μισαηλ Ἀζαριας **7** καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὁ ἀρχιευνοῦχος ὀνόματα τῷ μὲν Δανιηλ Βαλτασαρ τῷ δὲ Ἀνανία Σεδραχ καὶ τῷ Μισαηλ Μισαχ καὶ τῷ Ἀζαρια Ἀβδεναγωγ **8** καὶ ἐνεθυμήθη Δανιηλ ἐν τῇ καρδίᾳ ὅπως μὴ ἀλισγηθῆ ἐν τῷ δεῖπνῳ τοῦ βασιλέως καὶ ἐν ᾧ πίνει οἴνω καὶ ἠξίωσε τὸν ἀρχιευνοῦχον ἵνα μὴ συμμολυνθῆ **9** καὶ ἔδωκε κύριος τῷ Δανιηλ τιμὴν καὶ χάριν ἐναντίον τοῦ ἀρχιευνοῦχου **10** καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιευνοῦχος τῷ Δανιηλ ἀγωνιῶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα τὸν ἐκτάξαντα τὴν βρῶσιν ὑμῶν καὶ τὴν πόσιν ὑμῶν ἵνα μὴ ἴδῃ τὰ πρόσωπα ὑμῶν διατετραμμένα καὶ ἀσθενῆ παρὰ τοὺς συντρεφομένους ὑμῖν νεανίας τῶν ἀλλογενῶν καὶ κινδυνεύσω τῷ ἰδίῳ τραχήλῳ **11** καὶ εἶπεν

Δανιηλ Αβιεσδρι τῷ ἀναδειχθέντι ἀρχιευνούχῳ ἐπὶ τὸν Δανιηλ Ἀνανιαν Μισαηλ Ἀζαριαν **12** πείρασον δὴ τοὺς παῖδάς σου ἐφ' ἡμέρας δέκα καὶ δοθήτω ἡμῖν ἀπὸ τῶν ὀσπρίων τῆς γῆς ὥστε κάπτειν καὶ ὑδροποτεῖν **13** καὶ ἐὰν φανῆ ἢ ὄψις ἡμῶν διατετραμμένη παρὰ τοὺς ἄλλους νεανίσκους τοὺς ἐσθίοντας ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ δεῖπνου καθὼς ἐὰν θέλῃς οὕτω χρῆσαι τοῖς παισὶ σου **14** καὶ ἐχρήσατο αὐτοῖς τὸν τρόπον τοῦτον καὶ ἐπείρασεν αὐτοὺς ἡμέρας δέκα **15** μετὰ δὲ τὰς δέκα ἡμέρας ἐφάνη ἢ ὄψις αὐτῶν καλὴ καὶ ἢ ἕξις τοῦ σώματος κρείσσω τῶν ἄλλων νεανίσκων τῶν ἐσθιόντων τὸ βασιλικὸν δεῖπνον **16** καὶ ἦν Αβιεσδρι ἀναιρούμενος τὸ δεῖπνον αὐτῶν καὶ τὸν οἶνον αὐτῶν καὶ ἀντεδίδου αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ὀσπρίων **17** καὶ τοῖς νεανίσκοις ἔδωκεν ὁ κύριος ἐπιστήμην καὶ σύνεσιν καὶ φρόνησιν ἐν πάσῃ γραμματικῇ τέχνῃ καὶ τῷ Δανιηλ ἔδωκε σύνεσιν ἐν παντὶ ῥήματι καὶ ὀράματι καὶ ἐνυπνίοις καὶ ἐν πάσῃ σοφίᾳ **18** μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπέταξεν ὁ βασιλεὺς εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς καὶ εἰσῆχθησαν ἀπὸ τοῦ ἀρχιευνοῦχου πρὸς τὸν βασιλέα Ναβουχοδοноσορ **19** καὶ ὠμίλησεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ οὐχ εὐρέθη ἐν τοῖς σοφοῖς ὁμοῖος τῷ Δανιηλ καὶ Ἀνανία καὶ Μισαηλ καὶ Ἀζαρία καὶ ἦσαν παρὰ τῷ βασιλεῖ **20** καὶ ἐν παντὶ λόγῳ καὶ συνέσει καὶ παιδείᾳ ὅσα ἐζήτησε παρ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς κατέλαβεν αὐτοὺς σοφωτέρους δεκαπλασίως ὑπὲρ τοὺς σοφιστὰς καὶ τοὺς φιλοσόφους τοὺς ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ καὶ ἐδόξασεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς **21** καὶ ἦν Δανιηλ ἕως τοῦ πρώτου ἔτους τῆς βασιλείας Κύρου βασιλέως Περσῶν

2 καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τῆς βασιλείας Ναβουχοδοноσορ συνέβη εἰς ὀράματα καὶ ἐνύπνια ἐμπεσεῖν τὸν βασιλέα καὶ παραχθῆναι ἐν τῷ ἐνυπνίῳ αὐτοῦ καὶ ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ **2** καὶ ἐπέταξεν ὁ βασιλεὺς εἰσενεχθῆναι τοὺς ἐπαιδοὺς καὶ τοὺς μάγους καὶ τοὺς

φαρμακούς τῶν Χαλδαιῶν ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ καὶ παραγενόμενοι ἔστησαν παρὰ τῷ βασιλεῖ 3 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς ἐνύπνιον ἐώρακα καὶ ἐκινήθη μου τὸ πνεῦμα ἐπιγνῶναι οὖν θέλω τὸ ἐνύπνιον 4 καὶ ἐλάλησαν οἱ Χαλδαῖοι πρὸς τὸν βασιλέα Συριστί κύριε βασιλεῦ τὸν αἰῶνα ζῆθι ἀνάγγειλον τὸ ἐνύπνιον σου τοῖς παισὶ σου καὶ ἡμεῖς σοι φράσομεν τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ 5 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς εἶπε τοῖς Χαλδαίοις ὅτι ἐὰν μὴ ἀπαγγεῖλητέ μοι ἐπ' ἀληθείας τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν τούτου σύγκρισιν δηλώσητέ μοι παραδειγματισθήσεσθε καὶ ἀναληφθήσεται ὑμῶν τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὸ βασιλικόν 6 ἐὰν δὲ τὸ ἐνύπνιον διασαφήσητέ μοι καὶ τὴν τούτου σύγκρισιν ἀναγγεῖλητε λήψεσθε δόματα παντοῖα καὶ δοξασθήσεσθε ὑπ' ἐμοῦ δηλώσατέ μοι τὸ ἐνύπνιον καὶ κρίνατε 7 ἀπεκρίθησαν δὲ ἐκ δευτέρου λέγοντες βασιλεῦ τὸ ὄραμα εἰπόν καὶ οἱ παῖδές σου κρινοῦσι πρὸς ταῦτα 8 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς ἐπ' ἀληθείας οἶδα ὅτι καιρὸν ὑμεῖς ἐξαγοράζετε καθάπερ ἐώρακατε ὅτι ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ τὸ πρᾶγμα καθάπερ οὖν προστέταχα οὕτως ἔσται 9 ἐὰν μὴ τὸ ἐνύπνιον ἀπαγγεῖλητέ μοι ἐπ' ἀληθείας καὶ τὴν τούτου σύγκρισιν δηλώσητε θανάτῳ περιπεσεῖσθε συνείπασθε γὰρ λόγους ψευδεῖς ποιήσασθαι ἐπ' ἐμοῦ ἕως ἂν ὁ καιρὸς ἀλλοιωθῇ νῦν οὖν ἐὰν τὸ ῥῆμα εἴπητέ μοι ὁ τὴν νύκτα ἐώρακα γνῶσομαι ὅτι καὶ τὴν τούτου κρίσιν δηλώσετε 10 καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τοῦ βασιλέως ὅτι οὐδεὶς τῶν ἐπὶ τῆς γῆς δυνησεται εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ ὁ ἐώρακε καθάπερ σὺ ἐρωτᾷς καὶ πᾶς βασιλεὺς καὶ πᾶς δυνάστης τοιοῦτο πρᾶγμα οὐκ ἐπερωτᾷ πάντα σοφὸν καὶ μάγον καὶ Χαλδαῖον 11 καὶ ὁ λόγος ὃν ζητεῖς βασιλεῦ βαρὺς ἐστί καὶ ἐπίδοξος καὶ οὐδεὶς ἐστὶν ὃς δηλώσει ταῦτα τῷ βασιλεῖ εἰ μήτι ἄγγελος οὗ οὐκ ἔστι κατοικητήριον μετὰ πάσης σαρκός ὅθεν οὐκ ἐνδέχεται γενέσθαι καθάπερ

οἶει 12 τότε ὁ βασιλεὺς στυγνὸς γενόμενος καὶ περίλυπος προσέταξεν ἐξαγαγεῖν πάντας τοὺς σοφοὺς τῆς Βαβυλωνίας 13 καὶ ἐδογματίσθη πάντας ἀποκτεῖναι ἐζητήθη δὲ ὁ Δαυνηλ καὶ πάντες οἱ μετ' αὐτοῦ χάριν τοῦ συναπολέσθαι 14 τότε Δαυνηλ εἶπε βουλήν καὶ γνώμην ἦν εἶχεν Αριώχη τῷ ἀρχιμαγεῖρῳ τοῦ βασιλέως ᾧ προσέταξεν ἐξαγαγεῖν τοὺς σοφιστὰς τῆς Βαβυλωνίας 15 καὶ ἐπυνθάνετο αὐτοῦ λέγων περὶ τίνος δογματίζεται πικρῶς παρὰ τοῦ βασιλέως τότε τὸ πρόσταγμα ἐσήμανεν ὁ Αριώχης τῷ Δαυνηλ 16 ὁ δὲ Δαυνηλ εἰσῆλθε ταχέως πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἠξίωσεν ἵνα δοθῇ αὐτῷ χρόνος παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ δηλώσῃ πάντα ἐπὶ τοῦ βασιλέως 17 τότε ἀπελθὼν Δαυνηλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ τῷ Ανανια καὶ Μισαηλ καὶ Αζαρια τοῖς συνεταίροις ὑπέδειξε πάντα 18 καὶ παρήγγειλε νηστεῖαν καὶ δέησιν καὶ τιμωρίαν ζητῆσαι παρὰ τοῦ κυρίου τοῦ ὑψίστου περὶ τοῦ μυστηρίου τούτου ὅπως μὴ ἐκδοθῶσι Δαυνηλ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς ἀπώλειαν ἅμα τοῖς σοφισταῖς Βαβυλωνῶνος 19 τότε τῷ Δαυνηλ ἐν ὀράματι ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ τὸ μυστήριον τοῦ βασιλέως ἐξεφάνθη εὐσήμως τότε Δαυνηλ εὐλόγησε τὸν κύριον τὸν ὑψιστον 20 καὶ ἐκφωνήσας εἶπεν ἔσται τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου τοῦ μεγάλου εὐλογημένον εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἡ σοφία καὶ ἡ μεγαλωσύνη αὐτοῦ ἐστί 21 καὶ αὐτὸς ἀλλοιοῖ καιροὺς καὶ χρόνους μεθιστῶν βασιλεῖς καὶ καθιστῶν διδοὺς σοφοῖς σοφίαν καὶ σύνεσιν τοῖς ἐν ἐπιστήμῃ οὖσιν 22 ἀνακαλύπτων τὰ βαθέα καὶ σκοτεινὰ καὶ γινώσκων τὰ ἐν τῷ σκότει καὶ τὰ ἐν τῷ φωτὶ καὶ παρ' αὐτῷ κατάλυσις 23 σοὶ κύριε τῶν πατέρων μου ἐξομολογοῦμαι καὶ αἰνῶ ὅτι σοφίαν καὶ φρόνησιν ἔδωκάς μοι καὶ νῦν ἐσήμανάς μοι ὅσα ἠξίωσα τοῦ δηλώσαι τῷ βασιλεῖ πρὸς ταῦτα 24 εἰσελθὼν δὲ Δαυνηλ πρὸς τὸν Αριωχ τὸν κατασταθέντα ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀποκτεῖναι πάντας τοὺς σοφιστὰς τῆς Βαβυλωνίας εἶπεν αὐτῷ τοὺς μὲν σοφιστὰς τῆς

Βαβυλωνίας μὴ ἀπολέσης εἰσάγαγε δέ με πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἕκαστα τῷ βασιλεῖ δηλώσω 25 τότε Αριωχ κατὰ σπουδὴν εἰσήγαγεν τὸν Δανιηλ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν αὐτῷ ὅτι εὕρηκα ἄνθρωπον σοφὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν υἱῶν τῆς Ιουδαίας ὃς τῷ βασιλεῖ δηλώσει ἕκαστα 26 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ Δανιηλ ἐπικαλουμένῳ δὲ Χαλδαῖστί Βαλτασαρ δυνήση δηλώσαί μοι τὸ ὄραμα ὃ εἶδον καὶ τὴν τούτου σύγκρισιν 27 ἐκφωνήσας δὲ ὁ Δανιηλ ἐπὶ τοῦ βασιλέως εἶπεν τὸ μυστήριον ὃ ἐώρακεν ὁ βασιλεὺς οὐκ ἔστι σοφῶν καὶ φαρμακῶν καὶ ἐπαιδῶν καὶ γαζαρηνῶν ἢ δὴλωσις 28 ἀλλ' ἔστι θεὸς ἐν οὐρανῷ ἀνακαλύπτων μυστήρια ὃς ἐδήλωσε τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδοноσορ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν βασιλεῦ εἰς τὸν αἰῶνα ζηθι τὸ ἐνύπνιον καὶ τὸ ὄραμα τῆς κεφαλῆς σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου τοῦτό ἐστι 29 σύ βασιλεῦ κατακλιθεὶς ἐπὶ τῆς κοίτης σου ἐώρακας πάντα ὅσα δεῖ γενέσθαι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν καὶ ὁ ἀνακαλύπτων μυστήρια ἐδήλωσέ σοι ἃ δεῖ γενέσθαι 30 κάμοι δὲ οὐ παρὰ τὴν σοφίαν τὴν οὖσαν ἐν ἐμοὶ ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τὸ μυστήριον τοῦτο ἐξεφάνθη ἀλλ' ἔνεκεν τοῦ δηλωθῆναι τῷ βασιλεῖ ἐσημάνθη μοι ἃ ὑπέλαβες τῇ καρδίᾳ σου ἐν γνώσει 31 καὶ σύ βασιλεῦ ἐώρακας καὶ ἰδοὺ εἰκῶν μία καὶ ἦν ἡ εἰκῶν ἐκείνη μεγάλη σφόδρα καὶ ἡ πρόσοψις αὐτῆς ὑπερφερῆς ἐστήκει ἐναντίον σου καὶ ἡ πρόσοψις τῆς εἰκόνας φοβερὰ 32 καὶ ἦν ἡ κεφαλὴ αὐτῆς ἀπὸ χρυσοῦ χρηστοῦ τὸ στήθος καὶ οἱ βραχίονες ἀργυροὶ ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροὶ χαλκοῖ 33 τὰ δὲ σκέλη σιδηρὰ οἱ πόδες μέρος μὲν τι σιδήρου μέρος δέ τι ὀστράκινον 34 ἐώρακας ἕως ὅτου ἐτήμηθι λίθος ἐξ ὄρους ἄνευ χειρῶν καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς πόδας τοὺς σιδηροῦς καὶ ὀστρακίνους καὶ κατήλεσεν αὐτὰ 35 τότε λεπτὰ ἐγένετο ἅμα ὁ σίδηρος καὶ τὸ ὄστρακον καὶ ὁ χαλκὸς καὶ ὁ ἄργυρος καὶ τὸ

χρυσίον καὶ ἐγένετο ὡσεὶ λεπτότερον ἀχύρου ἐν ἄλῳνι καὶ ἐρρίπισεν αὐτὰ ὁ ἄνεμος ὥστε μηδὲν καταλειφθῆναι ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ λίθος ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα ἐγένετο ὄρος μέγα καὶ ἐπάταξε πᾶσαν τὴν γῆν 36 τοῦτο τὸ ὄραμα καὶ τὴν κρίσιν δὲ ἐροῦμεν ἐπὶ τοῦ βασιλέως 37 σύ βασιλεῦ βασιλεὺς βασιλέων καὶ σοὶ ὁ κύριος τοῦ οὐρανοῦ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν ἔδωκεν 38 ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ θηρίων ἀγρίων καὶ πετεινῶν οὐρανοῦ καὶ τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης παρέδωκεν ὑπὸ τὰς χεῖράς σου κυριεῦειν πάντων σὺ εἶ ἡ κεφαλὴ ἡ χρυσὴ 39 καὶ μετὰ σὲ ἀναστήσεται βασιλεία ἐλάττων σου καὶ τρίτη βασιλεία ἄλλη χαλκῆ ἡ κυριεύσει πάσης τῆς γῆς 40 καὶ βασιλεία τετάρτη ἰσχυρὰ ὡσπερ ὁ σίδηρος ὁ δαμάζων πάντα καὶ πᾶν δένδρον ἐκκόπτων καὶ σεισθήσεται πᾶσα ἡ γῆ 41 καὶ ὡς ἐώρακας τοὺς πόδας αὐτῆς μέρος μὲν τι ὀστράκου κεραμικοῦ μέρος δέ τι σιδήρου βασιλεία ἄλλη διμερῆς ἔσται ἐν αὐτῇ καθάπερ εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμειγμένον ἅμα τῷ πηλίνῳ ὀστράκῳ 42 καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν μέρος μὲν τι σιδηροῦν μέρος δέ τι ὀστράκινον μέρος τι τῆς βασιλείας ἔσται ἰσχυρὸν καὶ μέρος τι ἔσται συντετριμμένον 43 καὶ ὡς εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμειγμένον ἅμα τῷ πηλίνῳ ὀστράκῳ συμμειγεῖς ἔσονται εἰς γένεσιν ἀνθρώπων οὐκ ἔσονται δὲ ὁμοιοῦντες οὔτε εὐνοοῦντες ἀλλήλοις ὡσπερ οὐδὲ ὁ σίδηρος δύναται συγκραθῆναι τῷ ὀστράκῳ 44 καὶ ἐν τοῖς χρόνοις τῶν βασιλέων τούτων στήσει ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν ἄλλην ἥτις ἔσται εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ οὐ φθαρήσεται καὶ αὕτη ἡ βασιλεία ἄλλο ἔθνος οὐ μὴ ἐάση πατάξει δὲ καὶ ἀφανίσει τὰς βασιλείας ταύτας καὶ αὕτη στήσεται εἰς τὸν αἰῶνα 45 καθάπερ ἐώρακας ἐξ ὄρους τμηθῆναι λίθον ἄνευ χειρῶν καὶ συνηλόησε τὸ ὄστρακον τὸν σίδηρον καὶ τὸν χαλκὸν καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσόν ὁ θεὸς ὁ μέγας

ἐσήμανε τῷ βασιλεῖ τὰ ἐσόμενα ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν καὶ ἀκριβὲς τὸ ὄραμα καὶ πιστὴ ἡ τούτου κρίσις **46** τότε Ναβουχοδοноσορ ὁ βασιλεὺς πεσῶν ἐπὶ πρόσωπον χαμαὶ προσεκύνησε τῷ Δανιηλ καὶ ἐπέταξε θυσίας καὶ σπονδὰς ποιῆσαι αὐτῷ **47** καὶ ἐκφωνήσας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Δανιηλ εἶπεν ἐπ' ἀληθείας ἐστὶν ὁ θεὸς ὑμῶν θεὸς τῶν θεῶν καὶ κύριος τῶν βασιλέων ὁ ἐκφαίνων μυστήρια κρυπτὰ μόνος ὅτι ἐδυνάσθης δηλῶσαι τὸ μυστήριον τοῦτο **48** τότε ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδοноσορ Δανιηλ μεγαλύνας καὶ δούς δωρεὰς μεγάλας καὶ πολλὰς κατέστησεν ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς Βαβυλωνίας καὶ ἀπέδειξεν αὐτὸν ἄρχοντα καὶ ἡγούμενον πάντων τῶν σοφιστῶν Βαβυλωνίας **49** καὶ Δανιηλ ἤξιώσε τὸν βασιλέα ἵνα κατασταθῶσιν ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς Βαβυλωνίας Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω καὶ Δανιηλ ἦν ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ

3 ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς διοικῶν πόλεις καὶ χώρας καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως Αἰθιοπίας ἐποίησεν εἰκόνα χρυσοῦν τὸ ὕψος αὐτῆς πηχῶν ἐξήκοντα καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς πηχῶν ἕξ καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ τοῦ περιβόλου χώρας Βαβυλωνίας **2** καὶ Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς βασιλέων καὶ κυριεύων τῆς οἰκουμένης ὅλης ἀπέστειλεν ἐπισυναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ φυλάς καὶ γλώσσας σατράπας στρατηγούς τοπάρχας καὶ ὑπάτους διοικητὰς καὶ τοὺς ἐπ' ἐξουσιῶν κατὰ χώραν καὶ πάντας τοὺς κατὰ τὴν οἰκουμένην ἐλθεῖν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς εἰκόνας τῆς χρυσοῦς ἣν ἔστησε Ναβουχοδοноσορ ὁ βασιλεὺς **3** καὶ ἔστησαν οἱ προγεγραμμένοι κατέναντι τῆς εἰκόνας **4** καὶ ὁ κῆρυξ ἐκήρυξε τοῖς ὄχλοις ὑμῖν παραγγέλλεται ἔθνη καὶ χῶραι λαοὶ καὶ γλώσσαί **5** ὅταν ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος σύριγγος καὶ κιθάρας σαμβύκης καὶ ψαλτηρίου συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν πεσόντες προσκυνήσατε τῇ εἰκόνι τῇ

χρυσῇ ἣν ἔστησε Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς **6** καὶ πᾶς ὃς ἂν μὴ πεσῶν προσκυνήσῃ ἐμβαλοῦσιν αὐτὸν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην **7** καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅτε ἤκουσαν πάντα τὰ ἔθνη τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος καὶ παντὸς ἤχου μουσικῶν πίπτοντα πάντα τὰ ἔθνη φυλαὶ καὶ γλώσσαί προσεκύνησαν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἣν ἔστησε Ναβουχοδοноσορ κατέναντι τούτου **8** ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ προσελθόντες ἄνδρες Χαλδαῖοι διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους **9** καὶ ὑπολαβόντες εἶπον κύριε βασιλεῦ εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι **10** σύ βασιλεῦ προσέταξας καὶ ἔκρινας ἵνα πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος καὶ παντὸς ἤχου μουσικῶν πεσῶν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ **11** καὶ ὃς ἂν μὴ πεσῶν προσκυνήσῃ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην **12** εἰσὶ δέ τινες ἄνδρες Ἰουδαῖοι οὐκ κατέστησας ἐπὶ τῆς χώρας τῆς Βαβυλωνίας Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι οὐκ ἐφοβήθησάν σου τὴν ἐντολὴν καὶ τῷ εἰδῶλω σου οὐκ ἐλάτρευσαν καὶ τῇ εἰκόνι σου τῇ χρυσῇ ἣ ἔστησας οὐ προσεκύνησαν **13** τότε Ναβουχοδοноσορ θυμωθεὶς ὀργῇ προσέταξεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω τότε οἱ ἄνθρωποι ἤχθησαν πρὸς τὸν βασιλέα **14** οὐκ καὶ συνιδὼν Ναβουχοδοноσορ ὁ βασιλεὺς εἶπεν αὐτοῖς διὰ τί Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἣν ἔστησα οὐ προσκυνεῖτε **15** καὶ νῦν εἰ μὲν ἔχετε ἐτοιμίμως ἅμα τῷ ἀκούσαι τῆς σάλπιγγος καὶ παντὸς ἤχου μουσικῶν πεσόντες προσκυνήσατε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἣ ἔστησα εἰ δὲ μή γε γινώσκετε ὅτι μὴ προσκυνήσαντων ὑμῶν αὐθωρὶ ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην καὶ ποῖος θεὸς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου **16** ἀποκριθέντες δὲ Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω εἶπαν τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδοноσορ βασιλεῦ οὐ χρειᾶν ἔχομεν ἡμεῖς ἐπὶ τῇ ἐπιταγῇ ταύτῃ ἀποκριθῆναί σοι **17** ἔστι γὰρ θεὸς ἐν

οὐρανοῖς εἷς κύριος ἡμῶν ὃν φοβούμεθα ὅς ἐστι δυνατὸς ἐξελεῖσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρός καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου βασιλεῦ ἐξελεῖται ἡμᾶς **18** καὶ τότε φανερόν σοι ἔσται ὅτι οὔτε τῷ εἰδώλῳ σου λατρεύομεν οὔτε τῇ εἰκόνι σου τῇ χρυσεῖ ἢ ἔστησας προσκυνοῦμεν **19** τότε Ναβουχοδοноσορ ἐπλήσθη θυμοῦ καὶ ἡ μορφή τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη καὶ ἐπέταξε καῖναι τὴν κάμινον ἐπταπλασίως παρ' ὃ ἔδει αὐτὴν καῖναι **20** καὶ ἄνδρας ἰσχυροτάτους τῶν ἐν τῇ δυνάμει ἐπέταξε συμποδίσαντας τὸν Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός τὴν καιομένην **21** τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι συνεποδίσθησαν ἔχοντες τὰ ὑποδήματα αὐτῶν καὶ τὰς τιάρας αὐτῶν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν σὺν τῷ ἱματισμῷ αὐτῶν καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὴν κάμινον **22** ἐπειδὴ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως ἠπειγεν καὶ ἡ κάμινος ἐξεκαύθη ὑπὲρ τὸ πρότερον ἐπταπλασίως καὶ οἱ ἄνδρες οἱ προχειρισθέντες συμποδίσαντες αὐτοὺς καὶ προσαγαγόντες τῇ καμίνῳ ἐνεβάλοσαν εἰς αὐτὴν **23** τοὺς μὲν οὖν ἄνδρας τοὺς συμποδίσαντας τοὺς περὶ τὸν Αζαριαν ἐξελθοῦσα ἡ φλόξ ἐκ τῆς καμίνου ἐνεπύρισε καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὶ δὲ συνετηρήθησαν **24** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν βασιλέα ὑμνούντων αὐτῶν καὶ ἐστὼς θεώρει αὐτοὺς ζῶντας τότε Ναβουχοδοноσορ ὁ βασιλεὺς ἐθαύμασε καὶ ἀνέστη σπεύσας καὶ εἶπεν τοῖς φίλοις αὐτοῦ **25** ἰδοὺ ἐγὼ ὄρω ἄνδρας τέσσαρας λευμένους περιπατοῦντας ἐν τῷ πυρὶ καὶ φθορὰ οὐδεμία ἐγενήθη ἐν αὐτοῖς καὶ ἡ ὄρασις τοῦ τετάρτου ὁμοίωμα ἀγγέλου θεοῦ **26** καὶ προσελθὼν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν θύραν τῆς καμίνου τῆς καιομένης τῷ πυρὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς ἐξ ὀνόματος Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω οἱ παῖδες τοῦ θεοῦ τῶν θεῶν τοῦ ὑπίστου ἐξέλθετε ἐκ τοῦ πυρός οὕτως οὖν ἐξήλθον οἱ ἄνδρες ἐκ μέσου τοῦ πυρός **27** καὶ συνήχθησαν οἱ ὑπατοὶ τοπάρχαι καὶ ἀρχιπατριῶται καὶ οἱ φίλοι

τοῦ βασιλέως καὶ θεώρουν τοὺς ἀνθρώπους ἐκεῖνους ὅτι οὐχ ἤψατο τὸ πῦρ τοῦ σώματος αὐτῶν καὶ αἱ τρίχες αὐτῶν οὐ κατεκάησαν καὶ τὰ σαράβαρα αὐτῶν οὐκ ἠλλοιώθησαν οὐδὲ ὁσμή τοῦ πυρός ἦν ἐν αὐτοῖς **28** ὑπολαβὼν δὲ Ναβουχοδοноσορ ὁ βασιλεὺς εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω ὃς ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἔσωσε τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς ἐλπίσαντας ἐπ' αὐτόν τὴν γὰρ προσταγὴν τοῦ βασιλέως ἠθέτησαν καὶ παρέδωκαν τὰ σώματα αὐτῶν εἰς ἐμπυρισμόν ἵνα μὴ λατρεύσωσι μηδὲ προσκυνήσωσι θεῷ ἐτέρῳ ἀλλ' ἢ τῷ θεῷ αὐτῶν **29** καὶ νῦν ἐγὼ κρίνω ἵνα πᾶν ἔθνος καὶ πᾶσαι φυλαὶ καὶ πᾶσαι γλώσσαι ὃς ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸν κύριον τὸν θεὸν Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω διαμελισθήσεται καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ δημευθήσεται διότι οὐκ ἔστιν θεὸς ἕτερος ὃς δυνήσεται ἐξελεῖσθαι οὕτως **30** οὕτως οὖν ὁ βασιλεὺς τῷ Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω ἐξουσίαν δούς ἐφ' ὅλης τῆς χώρας κατέστησεν αὐτοὺς ἄρχοντας

4 4 ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου τῆς βασιλείας Ναβουχοδοноσορ εἶπεν εἰρηνεύων ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ εὐθηνῶν ἐπὶ τοῦ θρόνου μου **5** ἐνύπνιον εἶδον καὶ εὐλαβήθην καὶ φόβος μοι ἐπέπεσεν **10** ἐκάθευδον καὶ ἰδοὺ δένδρον ὑψηλὸν φερόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἡ ὄρασις αὐτοῦ μεγάλη καὶ οὐκ ἦν ἄλλο ὅμοιον αὐτῷ **11** καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ μεγάλη ἡ κορυφή αὐτοῦ ἠγγίζεν ἕως τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸ κύτος αὐτοῦ ἕως τῶν νεφελῶν πληροῦν τὰ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐν αὐτῷ ᾤκουν καὶ ἐφώτιζον πᾶσαν τὴν γῆν **12** οἱ κλάδοι αὐτοῦ τῷ μήκει ὡς σταδίων τριάκοντα καὶ ὑποκάτω αὐτοῦ ἐσκίαζον πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ ἐν αὐτῷ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐνόσσευον ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς καὶ ἀγαθὸς καὶ ἐχορήγει πᾶσι τοῖς ζώοις **13** ἐθεώρουν ἐν τῷ ὕπνῳ μου καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἀπεστάλη ἐν ἰσχύϊ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ **14** καὶ ἐφώνησε καὶ εἶπεν

αὐτῷ ἐκκόψατε αὐτὸ καὶ καταφθείρατε αὐτὸ προστέτακται γὰρ ἀπὸ τοῦ ὑψίστου ἐκρίζωσαι καὶ ἀχρεῖῶσαι αὐτό **15** καὶ οὕτως εἶπε ρίζαν μίαν ἄφετε αὐτοῦ ἐν τῇ γῆ ὅπως μετὰ τῶν θηρίων τῆς γῆς ἐν τοῖς ὄρεσι χόρτον ὡς βοῦς νέμηται **16** καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀλλοιωθῆ καὶ ἐπτά ἔτη βοσκηθῆ σὺν αὐτοῖς **17** ἕως ἂν γνῶ τὸν κύριον τοῦ οὐρανοῦ ἐξουσίαν ἔχει πάντων τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὅσα ἂν θέλῃ ποιῆ ἐν αὐτοῖς ἐνώπιόν μου ἐξεκόπη ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ καὶ ἡ καταφθορὰ αὐτοῦ ἐν ὥρᾳ μιᾷ τῆς ἡμέρας καὶ οἱ κλάδοι αὐτοῦ ἐδόθησαν εἰς πάντα ἄνεμον καὶ εἰλκύσθη καὶ ἐρρίφη καὶ τὸν χόρτον τῆς γῆς μετὰ τῶν θηρίων τῆς γῆς ἴσθιε καὶ εἰς φυλακὴν παρεδόθη καὶ ἐν πέδαις καὶ ἐν χειροπέδαις χαλκαῖς ἐδέθη ὑπ' αὐτῶν σφόδρα ἐθαύμασα ἐπὶ πᾶσι τούτοις καὶ ὁ ὕπνος μου ἀπέστη ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου **18** καὶ ἀναστὰς τὸ πρωὶ ἐκ τῆς κοίτης μου ἐκάλεσα τὸν Δανιηλ τὸν ἄρχοντα τῶν σοφιστῶν καὶ τὸν ἠγούμενον τῶν κρινόντων τὰ ἐνύπνια καὶ διηγησάμην αὐτῷ τὸ ἐνύπνιον καὶ ὑπέδειξέ μοι πᾶσαν τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ **19** μεγάλως δὲ ἐθαύμασεν ὁ Δανιηλ καὶ ὑπόνοια κατέσπευδεν αὐτόν καὶ φοβηθεὶς τρόμου λαβόντος αὐτόν καὶ ἀλλοιωθείσης τῆς ὁράσεως αὐτοῦ κινήσας τὴν κεφαλὴν ὥραν μίαν ἀποθαυμάσας ἀπεκρίθη μοι φωνῇ πραεῖα βασιλεῦ τὸ ἐνύπνιον τοῦτο τοῖς μισοῦσί σε καὶ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ τοῖς ἐχθροῖς σου ἐπέλθοι **20** τὸ δένδρον τὸ ἐν τῇ γῆ πεφυτευμένον οὐ ἡ ὄρασις μεγάλη σὺ εἶ βασιλεῦ **21** καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ τὰ νοσσεύοντα ἐν αὐτῷ ἡ ἰσχὺς τῆς γῆς καὶ τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν γλωσσῶν πασῶν ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ πᾶσαι αἱ χῶραι σοὶ δουλεύουσι **22** τὸ δὲ ἀνυψωθῆναι τὸ δένδρον ἐκεῖνο καὶ ἐγγίσει τῷ οὐρανῷ καὶ τὸ κύτος αὐτοῦ ἄψασθαι τῶν νεφελῶν σὺ βασιλεῦ ὑψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς ὑψώθη σου

ἡ καρδία ὑπερηφανία καὶ ἰσχύι τὰ πρὸς τὸν ἅγιον καὶ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ τὰ ἔργα σου ὤφθη καθότι ἐξερημώσας τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ λαοῦ τοῦ ἡγιασμένου **23** καὶ ἡ ὄρασις ἦν εἶδες ὅτι ἀγγελος ἐν ἰσχύι ἀπεστάλη παρὰ τοῦ κυρίου καὶ ὅτι εἶπεν ἐξᾶραι τὸ δένδρον καὶ ἐκκόψαι ἡ κρίσις τοῦ θεοῦ τοῦ μεγάλου ἤξει ἐπὶ σέ **24** καὶ ὁ ὕψιστος καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπὶ σέ κατατρέχουσιν **25** εἰς φυλακὴν ἀπάξουσί σε καὶ εἰς τόπον ἔρημον ἀποστελοῦσί σε **26** καὶ ἡ ρίζα τοῦ δένδρου ἡ ἀφεθεῖσα ἐπεὶ οὐκ ἐξερριζώθη ὁ τόπος τοῦ θρόνου σου σοὶ συντηρηθήσεται εἰς καιρὸν καὶ ὥραν ἰδοὺ ἐπὶ σέ ἐτοιμάζονται καὶ μαστιγώσουσί σε καὶ ἐπάξουσι τὰ κεκριμένα ἐπὶ σέ **27** κύριος ζῆ ἐν οὐρανῷ καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐπὶ πάσῃ τῇ γῆ αὐτοῦ δεθήτη περὶ τῶν ἀμαρτιῶν σου καὶ πάσας τὰς ἀδικίας σου ἐν ἐλεημοσύναις λύτρωσαι ἵνα ἐπιείκεια δοθῇ σοὶ καὶ πολυήμερος γένῃ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας σου καὶ μὴ καταφείρῃ σε τούτους τοὺς λόγους ἀγάπησον ἀκριβῆς γάρ μου ὁ λόγος καὶ πλήρης ὁ χρόνος σου **28** καὶ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν λόγων Ναβουχοδοноσορ ὡς ἤκουσε τὴν κρίσιν τοῦ ὁράματος τοὺς λόγους ἐν τῇ καρδίᾳ συντήρησε **29** καὶ μετὰ μῆνας δώδεκα ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως μετὰ πάσης τῆς δόξης αὐτοῦ περιεπάτει καὶ ἐπὶ τῶν πύργων αὐτῆς διεπορεύετο **30** καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὕτη ἐστὶ Βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἦν ἐγὼ ὠκοδόμησα καὶ οἶκος βασιλείας μου ἐν ἰσχύι κράτους μου κληθήσεται εἰς τιμὴν τῆς δόξης μου **31** καὶ ἐπὶ συντελείας τοῦ λόγου αὐτοῦ φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἤκουσε σοὶ λέγεται Ναβουχοδοноσορ βασιλεῦ ἡ βασιλεία Βαβυλῶνος ἀφήρηται σοὶ καὶ ἐτέρω δίδοται ἐξουθενημένω ἀνθρώπῳ ἐν τῷ οἴκῳ σου ἰδοὺ ἐγὼ καθίστημι αὐτὸν ἐπὶ τῆς βασιλείας σου καὶ τὴν ἐξουσίαν σου καὶ τὴν δόξαν σου καὶ τὴν τρυφήν σου παραλήψεται ὅπως ἐπιγνῶς ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ

θεὸς τοῦ οὐρανοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἀνθρώπων
καὶ ᾧ ἐὰν βούληται δώσει αὐτὴν ἕως δὲ ἡλίου
ἀνατολῆς βασιλεὺς ἕτερος εὐφρανθήσεται ἐν
τῷ οἴκῳ σου καὶ κρατήσῃ τῆς δόξης σου καὶ
τῆς ἰσχύος σου καὶ τῆς ἐξουσίας σου **32** καὶ
οἱ ἄγγελοι διώξονται σε ἐπὶ ἔτη ἑπτὰ καὶ οὐ
μὴ ὀφθῆς οὐδ' οὐ μὴ λαλήσῃς μετὰ παντός
ἀνθρώπου χόρτον ὡς βοῦν σε ψωμίσουσι καὶ
ἀπὸ τῆς χλόης τῆς γῆς ἔσται ἡ νομὴ σου ἰδοὺ
ἀντὶ τῆς δόξης σου δῆσουσί σε καὶ τὸν οἶκον
τῆς τρυφῆς σου καὶ τὴν βασιλείαν σου ἕτερος
ἕξει **33** ἕως δὲ πρωὶ πάντα τελεσθήσεται ἐπὶ
σέ Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺ Βαβυλῶνος καὶ
οὐχ ὑστερήσει ἀπὸ πάντων τούτων οὐθέν ἐγὼ
Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἑπτὰ ἔτη
ἐπεδήθην χόρτον ὡς βοῦν ἐψώμισάν με καὶ ἀπὸ
τῆς χλόης τῆς γῆς ἦσθιον καὶ μετὰ ἔτη ἑπτὰ
ἔδωκα τὴν ψυχὴν μου εἰς δέησιν καὶ ἠξίωσα
περὶ τῶν ἁμαρτιῶν μου κατὰ πρόσωπον κυρίου
τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ περὶ τῶν ἀγνοιῶν μου
τοῦ θεοῦ τῶν θεῶν τοῦ μεγάλου ἐδειήθην καὶ
αἱ τρίχες μου ἐγένοντο ὡς πτέρυγες ἀετοῦ οἱ
ὄνυχές μου ὡσεὶ λέοντος ἠλλοιώθη ἡ σὰρξ μου
καὶ ἡ καρδιά μου γυμνὸς περιεπάτουν μετὰ τῶν
θηρίων τῆς γῆς ἐνύπνιον εἶδον καὶ ὑπόνοιαί με
εἰλήφασιν καὶ διὰ χρόνου ὕπνος με ἔλαβε πολὺς
καὶ νυσταγμὸς ἐπέπεσέ μοι **34** καὶ ἐπὶ συντελείᾳ
τῶν ἑπτὰ ἐτῶν ὁ χρόνος μου τῆς ἀπολυτρώσεως
ἦλθε καὶ αἱ ἁμαρτίαι μου καὶ αἱ ἀγνοιαί μου
ἐπληρώθησαν ἐναντίον τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ ἐδειήθην περὶ τῶν ἀγνοιῶν μου τοῦ θεοῦ τῶν
θεῶν τοῦ μεγάλου καὶ ἰδοὺ ἄγγελος εἷς ἐκάλεσέ
με ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγων Ναβουχοδονοσορ
δούλευσον τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ τῷ ἁγίῳ καὶ
δὸς δόξαν τῷ ὑψίστῳ τὸ βασιλείον τοῦ ἔθνους
σοῦ σοὶ ἀποδίδοται **36** ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ
ἀποκατεστάθῃ ἡ βασιλεία μου ἐμοί καὶ ἡ δόξα
μου ἀπεδόθη μοι **37** τῷ ὑψίστῳ ἀνθρομολογοῦμαι
καὶ αἰνῶ τῷ κτίσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν

καὶ τὰς θαλάσσας καὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ πάντα
τὰ ἐν αὐτοῖς ἐξομολογοῦμαι καὶ αἰνῶ ὅτι αὐτός
ἐστι θεὸς τῶν θεῶν καὶ κύριος τῶν κυρίων καὶ
βασιλεὺς τῶν βασιλέων

5 Βαλτασαρ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν ἐστιατορίαν
μεγάλην τοῖς ἐταίροις αὐτοῦ καὶ ἔπινεν οἶνον
2 καὶ ἀνυψώθη ἡ καρδιά αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἐνέγκαι
τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ τοῦ οἴκου
τοῦ θεοῦ ἃ ἤνεγκε Ναβουχοδονοσορ ὁ πατήρ
αὐτοῦ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ οἰνοχοῆσαι ἐν αὐτοῖς
τοῖς ἐταίροις αὐτοῦ **3** καὶ ἠνέχθη καὶ ἔπινον ἐν
αὐτοῖς **4** καὶ ἠυλόγουν τὰ εἶδωλα τὰ χειροποίητα
αὐτῶν καὶ τὸν θεὸν τοῦ αἰῶνος οὐκ εὐλόγησαν
τὸν ἔχοντα τὴν ἐξουσίαν τοῦ πνεύματος αὐτῶν
5 ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ ἐξῆλθον δάκτυλοι
ὡσεὶ χεῖρὸς ἀνθρώπου καὶ ἔγραψαν ἐπὶ τοῦ
τοίχου τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ κονιάματος
κατέναντι τοῦ φωτὸς ἐναντι τοῦ βασιλέως
Βαλτασαρ καὶ εἶδε χεῖρα γράφουσαν **6** καὶ ἡ
ὄρασις αὐτοῦ ἠλλοιώθη καὶ φόβοι καὶ ὑπόνοια
αὐτὸν κατέσπευδον ἔσπευσεν οὖν ὁ βασιλεὺς
καὶ ἐξανέστη καὶ ἑώρα τὴν γραφὴν ἐκείνην
καὶ οἱ συνεταῖροι κύκλῳ αὐτοῦ ἔκαυχῶντο **7**
καὶ ὁ βασιλεὺς ἐφώνησε φωνῇ μεγάλῃ καλέσαι
τοὺς ἑπαιδοὺς καὶ φαρμακοὺς καὶ Χαλδαίους
καὶ γαζαρηνοὺς ἀπαγγεῖλαι τὸ σύγκριμα τῆς
γραφῆς καὶ εἰσεπορεύοντο ἐπὶ θεωρίαν ἰδεῖν
τὴν γραφὴν καὶ τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς οὐκ
ἐδύναντο συγκρῖναι τῷ βασιλεῖ τότε ὁ βασιλεὺς
ἐξέθηκε πρόσταγμα λέγων πᾶς ἀνὴρ ὃς ἂν
ὑποδείξῃ τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς στολιεῖ αὐτὸν
πορφύραν καὶ μανιάκην χρυσοῦν περιθήσει αὐτῷ
καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐξουσία τοῦ τρίτου μέρους
τῆς βασιλείας **8** καὶ εἰσεπορεύοντο οἱ ἑπαιδοὶ
καὶ φαρμακοὶ καὶ γαζαρηνοὶ καὶ οὐκ ἠδύνατο
οὐδεὶς τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς ἀπαγγεῖλαι **9**
τότε ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τὴν βασίλισσαν περὶ τοῦ
σημείου καὶ ὑπέδειξεν αὐτῇ ὡς μέγα ἐστὶ καὶ ὅτι
πᾶς ἄνθρωπος οὐ δύναται ἀπαγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ

τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς **10** τότε ἡ βασίλισσα ἐμνήσθη πρὸς αὐτὸν περὶ τοῦ Δανιηλ ὃς ἦν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ιουδαίας **11** καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ ὁ ἄνθρωπος ἐπιστήμων ἦν καὶ σοφὸς καὶ ὑπερέχων πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος **12** καὶ πνεῦμα ἅγιον ἐν αὐτῷ ἐστὶ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πατρός σου τοῦ βασιλέως συγκρίματα ὑπέρογκα ὑπέδειξε Ναβουχοδοноσορ τῷ πατρί σου **13** τότε Δανιηλ εἰσῆχθη πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς εἶπεν αὐτῷ **16** ὦ Δανιηλ δύνη μοι ὑποδειξαι τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς καὶ στολιῶ σε πορφύραν καὶ μανιάκην χρυσοῦν περιθήσω σοι καὶ ἕξεις ἐξουσίαν τοῦ τρίτου μέρους τῆς βασιλείας μου **17** τότε Δανιηλ ἔστη κατέναντι τῆς γραφῆς καὶ ἀνέγνω καὶ οὕτως ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ αὕτη ἡ γραφή ἠρίθμηται κατελογίσθη ἐξῆρται καὶ ἔστη ἡ γράψασα χεὶρ καὶ αὕτη ἡ σύγκρισις αὐτῶν **23** βασιλεῦ σὺ ἐποιήσω ἐστιατορίαν τοῖς φίλοις σου καὶ ἔπινες οἶνον καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος ἠνέχθη σοι καὶ ἐπίνετε ἐν αὐτοῖς σὺ καὶ οἱ μεγιστάνες σου καὶ ἠνέσατε πάντα τὰ εἶδωλα τὰ χειροποίητα τῶν ἀνθρώπων καὶ τῷ θεῷ τῷ ζῶντι οὐκ εὐλόγησατε καὶ τὸ πνεῦμά σου ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ τὸ βασιλεῖόν σου αὐτὸς ἔδωκέ σοι καὶ οὐκ εὐλόγησας αὐτὸν οὐδὲ ἤνεσας αὐτῷ **26** τοῦτο τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς ἠρίθμηται ὁ χρόνος σου τῆς βασιλείας ἀπολήγει ἡ βασιλεία σου συντέμνηται καὶ συντετέλεστα ἡ βασιλεία σου τοῖς Μήδοις καὶ τοῖς Πέρσαις δίδοται **29** τότε Βαλτασαρ ὁ βασιλεὺς ἐνέδυσσε τὸν Δανιηλ πορφύραν καὶ μανιάκην χρυσοῦν περιέθηκεν αὐτῷ καὶ ἔδωκεν ἐξουσίαν αὐτῷ τοῦ τρίτου μέρους τῆς βασιλείας αὐτοῦ **30** καὶ τὸ σύγκριμα ἐπῆλθε Βαλτασαρ τῷ βασιλεῖ καὶ τὸ βασιλεῖον ἐξῆρται ἀπὸ τῶν Χαλδαίων καὶ ἐδόθη τοῖς Μήδοις καὶ τοῖς Πέρσαις **31** καὶ Ἀραζέρξης ὁ τῶν Μήδων παρέλαβε τὴν βασιλείαν καὶ Δαρεῖος πλήρης τῶν ἡμερῶν καὶ ἔνδοξος ἐν γῆρει

6 καὶ κατέστησε σατράπας ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ ἐπὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ **2** καὶ ἐπ' αὐτῶν ἄνδρας τρεῖς ἡγουμένους αὐτῶν καὶ Δανιηλ εἷς ἦν τῶν τριῶν ἀνδρῶν **3** ὑπὲρ πάντας ἔχων ἐξουσίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ Δανιηλ ἦν ἐνδεδυμένος πορφύραν καὶ μέγας καὶ ἔνδοξος ἔναντι Δαρείου τοῦ βασιλέως καθότι ἦν ἔνδοξος καὶ ἐπιστήμων καὶ συνετός καὶ πνεῦμα ἅγιον ἐν αὐτῷ καὶ εὐδοούμενος ἐν ταῖς πραγματείαις τοῦ βασιλέως αἷς ἔπρασσε τότε ὁ βασιλεὺς ἐβουλεύσατο καταστῆσαι τὸν Δανιηλ ἐπὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας οὓς κατέστησε μετ' αὐτοῦ καὶ σατράπας ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ **4** ὅτε δὲ ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς καταστῆσαι τὸν Δανιηλ ἐπὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ τότε βουλὴν καὶ γνώμην ἐβουλεύσαντο ἐν ἑαυτοῖς οἱ δύο νεανίσκοι πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ἐπεὶ οὐδεμίαν ἀμαρτίαν οὐδὲ ἄγνοιαν ἠύρισκον κατὰ τοῦ Δανιηλ περὶ ἧς κατηγορήσουσιν αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα **5** καὶ εἶπαν δεῦτε στήσωμεν ὄρισμὸν καθ' ἑαυτῶν ὅτι πᾶς ἄνθρωπος οὐκ ἀξιώσει ἀξίωμα καὶ οὐ μὴ εὔξηται εὐχὴν ἀπὸ παντὸς θεοῦ ἕως ἡμερῶν τριάκοντα ἀλλ' ἢ παρὰ Δαρείου τοῦ βασιλέως εἰ δὲ μὴ ἀποθανεῖται ἵνα ἠττήσωσι τὸν Δανιηλ ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ ριφῆ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἤδειςαν γὰρ ὅτι Δανιηλ προσεύχεται καὶ δεῖται κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ τρεῖς τῆς ἡμέρας **6** τότε προσήλθοσαν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι καὶ εἶπαν ἐναντίον τοῦ βασιλέως **7** ὄρισμὸν καὶ στάσιν ἐστήσαμεν ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἂν εὔξηται εὐχὴν ἢ ἀξίωση ἀξίωμα τι παρὰ παντὸς θεοῦ ἕως ἡμερῶν τριάκοντα ἀλλ' ἢ παρὰ Δαρείου τοῦ βασιλέως ριφήσεται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων **8** καὶ ἤξιωσαν τὸν βασιλέα ἵνα στήσῃ τὸν ὄρισμὸν καὶ μὴ ἀλλοίωσῃ αὐτόν διότι ἤδειςαν ὅτι Δανιηλ προσεύχεται καὶ δεῖται τρεῖς τῆς ἡμέρας ἵνα ἠττηθῆ διὰ τοῦ βασιλέως καὶ ριφῆ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων **9** καὶ οὕτως ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος ἔστησε καὶ ἐκύρωσεν

10 ἐπιγνοὺς δὲ Δαυιηλ τὸν ὀρισμὸν ὃν ἔστησε κατ' αὐτοῦ θυρίδας ἤνοιξεν ἐν τῷ ὑπερώῳ αὐτοῦ κατέναντι Ἱερουσαλημ καὶ ἔπιπτεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ τρὶς τῆς ἡμέρας καθὼς ἐποίει ἔμπροσθεν καὶ ἐδέϊτο 11 καὶ αὐτοὶ ἐτήρησαν τὸν Δαυιηλ καὶ κατελάβοσαν αὐτὸν εὐχόμενον τρὶς τῆς ἡμέρας καθ' ἐκάστην ἡμέραν 12 τότε οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐνέτυχον τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπαν Δαρεῖε βασιλεῦ οὐχ ὀρισμὸν ὠρίσω ἵνα πᾶς ἄνθρωπος μὴ εὐξῆται εὐχὴν μηδὲ ἀξιώση ἀξίωμα παρὰ παντὸς θεοῦ ἕως ἡμερῶν τριάκοντα ἀλλὰ παρὰ σοῦ βασιλεῦ εἰ δὲ μὴ ῥιφήσεται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἀποκριθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς εἶπεν αὐτοῖς ἀκριβῆς ὁ λόγος καὶ μενεὶ ὁ ὀρισμὸς καὶ εἶπον αὐτῷ ὀρκίζομέν σε τοῖς Μήδων καὶ Περσῶν δόγμασιν ἵνα μὴ ἀλλοιώσης τὸ πρόσταγμα μηδὲ θαυμάσης πρόσωπον καὶ ἵνα μὴ ἐλαττώσης τι τῶν εἰρημένων καὶ κολάσης τὸν ἄνθρωπον ὃς οὐκ ἐνέμεινε τῷ ὀρισμῷ τούτῳ καὶ εἶπεν οὕτως ποιήσω καθὼς λέγετε καὶ ἔστηκέ μοι τοῦτο 13 καὶ εἶπαν ἰδοὺ εὕρομεν Δαυιηλ τὸν φίλον σου εὐχόμενον καὶ δεόμενον τοῦ προσώπου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ τρὶς τῆς ἡμέρας 14 καὶ λυπούμενος ὁ βασιλεὺς εἶπεν ῥιφήναι τὸν Δαυιηλ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων κατὰ τὸν ὀρισμὸν ὃν ἔστησε κατ' αὐτοῦ τότε ὁ βασιλεὺς σφόδρα ἐλυπήθη ἐπὶ τῷ Δαυιηλ καὶ ἐβοήθει τοῦ ἐξελεῖσθαι αὐτὸν ἕως δυσμῶν ἡλίου ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν σατραπῶν 15 καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐξελεῖσθαι αὐτὸν ἀπ' αὐτῶν 16 ἀναβοήσας δὲ Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ Δαυιηλ ὁ θεὸς σου ᾧ σὺ λατρεύεις ἐνδελεχῶς τρὶς τῆς ἡμέρας αὐτὸς ἐξελεῖται σε ἐκ χειρὸς τῶν λεόντων ἕως πρωὶ θάρρει 17 τότε Δαυιηλ ἐρρίφη εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων καὶ ἠνέχθη λίθος καὶ ἐτέθη εἰς τὸ στόμα τοῦ λάκκου καὶ ἐσφραγίσατο ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ δακτυλίῳ ἑαυτοῦ καὶ ἐν τοῖς δακτυλίοις τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ ὅπως μὴ ἀπ' αὐτῶν ἀρθῆ ὁ Δαυιηλ ἢ ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ἀνασπάση

ἐκ τοῦ λάκκου 18 τότε ὑπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὰ βασίλεια αὐτοῦ καὶ ἠύλισθη νῆστις καὶ ἦν λυπούμενος περὶ τοῦ Δαυιηλ τότε ὁ θεὸς τοῦ Δαυιηλ πρόνοιαν ποιούμενος αὐτοῦ ἀπέκλεισε τὰ στόματα τῶν λεόντων καὶ οὐ παρηνώχλησαν τῷ Δαυιηλ 19 καὶ ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος ὠρθρῖσε πρωὶ καὶ παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ τοὺς σατράπας καὶ πορευθεὶς ἔστη ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ λάκκου τῶν λεόντων 20 τότε ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τὸν Δαυιηλ φωνῆ μεγάλης μετὰ κλαυθμοῦ λέγων ᾧ Δαυιηλ εἰ ἄρα ζῆς καὶ ὁ θεὸς σου ᾧ λατρεύεις ἐνδελεχῶς σέσωκέ σε ἀπὸ τῶν λεόντων καὶ οὐκ ἠχρειώκάν σε 21 τότε Δαυιηλ ἐπήκουσε φωνῆ μεγάλης καὶ εἶπεν βασιλεῦ ἔτι εἰμὶ ζῶν 22 καὶ σέσωκέ με ὁ θεὸς ἀπὸ τῶν λεόντων καθότι δικαιοσύνη ἐν ἐμοὶ εὐρέθη ἐναντίον αὐτοῦ καὶ ἐναντίον δὲ σοῦ βασιλεῦ οὔτε ἄγνοια οὔτε ἀμαρτία εὐρέθη ἐν ἐμοί σὺ δὲ ἤκουσας ἀνθρώπων πλανώντων βασιλεῖς καὶ ἔρριψάς με εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων εἰς ἀπώλειαν 23 τότε συνήχθησαν πᾶσαι αἱ δυνάμεις καὶ εἶδον τὸν Δαυιηλ ὡς οὐ παρηνώχλησαν αὐτῷ οἱ λέοντες 24 τότε οἱ δύο ἄνθρωποι ἐκεῖνοι οἱ καταμαρτυρήσαντες τοῦ Δαυιηλ αὐτοὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐρρίφησαν τοῖς λέουσι καὶ οἱ λέοντες ἀπέκτειναν αὐτούς καὶ ἔθλασαν τὰ ὀστᾶ αὐτῶν 25 τότε Δαρεῖος ἔγραψε πᾶσι τοῖς ἔθνεσι καὶ χώραις καὶ γλώσσαις τοῖς οἰκοῦσιν ἐν πάσῃ τῇ γῆ αὐτοῦ λέγων 26 πάντες οἱ ἄνθρωποι οἱ ὄντες ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἔστωσαν προσκυνοῦντες καὶ λατρεύοντες τῷ θεῷ τοῦ Δαυιηλ αὐτὸς γάρ ἐστι θεὸς μένων καὶ ζῶν εἰς γενεὰς γενεῶν ἕως τοῦ αἰῶνος 27 ἐγὼ Δαρεῖος ἔσομαι αὐτῷ προσκυνῶν καὶ δουλεύων πάσας τὰς ἡμέρας μου τὰ γὰρ εἶδωλα τὰ χειροποίητα οὐ δύνανται σῶσαι ὡς ἐλυτρώσατο ὁ θεὸς τοῦ Δαυιηλ τὸν Δαυιηλ 28 καὶ ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ καὶ Δαυιηλ κατεστάθη ἐπὶ τῆς βασιλείας Δαρείου καὶ Κύρος ὁ Πέρσης παρέλαβε τὴν βασιλείαν αὐτοῦ

7 ἔτους πρώτου βασιλεύοντος Βαλτασαρ χώρας Βαβυλωνίας Δανιηλ ὄραμα εἶδε παρὰ κεφαλὴν ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ τότε Δανιηλ τὸ ὄραμα ὃ εἶδεν ἔγραψεν εἰς κεφάλαια λόγων **2** ἐπὶ τῆς κοίτης μου ἐθεώρουν καθ' ὕπνους νυκτὸς καὶ ἰδοὺ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ ἐνέπεσον εἰς τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην **3** καὶ τέσσαρα θηρία ἀνέβαινον ἐκ τῆς θαλάσσης διαφέροντα ἕν παρὰ τὸ ἕν **4** τὸ πρῶτον ὡσεὶ λέαινα ἔχουσα πτερὰ ὡσεὶ ἀετοῦ ἐθεώρουν ἕως ὅτου ἐτίλη τὰ πτερὰ αὐτῆς καὶ ἦρθη ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ ποδῶν ἀνθρωπίνων ἐστάθη καὶ ἀνθρωπίνη καρδία ἐδόθη αὐτῇ **5** καὶ ἰδοὺ μετ' αὐτὴν ἄλλο θηρίον ὁμοίωσιν ἔχον ἄρκου καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς πλευροῦ ἐστάθη καὶ τρία πλευρὰ ἦν ἐν τῷ στόματι αὐτῆς καὶ οὕτως εἶπεν ἀνάστα κατάφαγε σάρκας πολλὰς **6** καὶ μετὰ ταῦτα ἐθεώρουν θηρίον ἄλλο ὡσεὶ πάρδαλιν καὶ πτερὰ τέσσαρα ἐπέτεινον ἐπάνω αὐτοῦ καὶ τέσσαρες κεφαλαὶ τῷ θηρίῳ καὶ γλῶσσα ἐδόθη αὐτῷ **7** μετὰ δὲ ταῦτα ἐθεώρουν ἕν ὄραματι τῆς νυκτὸς θηρίον τέταρτον φοβερὸν καὶ ὁ φόβος αὐτοῦ ὑπερφέρων ἰσχύϊ ἔχον ὀδόντας σιδηροῦς μεγάλους ἐσθίον καὶ κοπανίζον κύκλω τοῖς ποσὶ καταπατοῦν διαφόρως χρώμενον παρὰ πάντα τὰ πρὸ αὐτοῦ θηρία εἶχε δὲ κέρατα δέκα **8** καὶ βουλαὶ πολλαὶ ἐν τοῖς κέρασιν αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ ἄλλο ἕν κέρας ἀνεφύη ἀνὰ μέσον αὐτῶν μικρὸν ἐν τοῖς κέρασιν αὐτοῦ καὶ τρία τῶν κεράτων τῶν πρώτων ἐξηράνθησαν δι' αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ ὀφθαλμοὶ ὡσπερ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπιοι ἐν τῷ κέρατι τούτῳ καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ ἐποίει πόλεμον πρὸς τοὺς ἁγίους **9** ἐθεώρουν ἕως ὅτε θρόνοι ἐτέθησαν καὶ παλαιὸς ἡμερῶν ἐκάθητο ἔχων περιβολὴν ὡσεὶ χιόνα καὶ τὸ τρίχωμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον λευκὸν καθαρὸν ὁ θρόνος ὡσεὶ φλῶξ πυρός **10** καὶ ἐξεπορεύετο κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ποταμὸς πυρός χίλια χιλιάδες ἐθεράπευον αὐτὸν καὶ μύρια μυριάδες παρειστήκεισαν αὐτῷ καὶ κριτήριον ἐκάθισε καὶ

βίβλοι ἠνεύχθησαν **11** ἐθεώρουν τότε τὴν φωνὴν τῶν λόγων τῶν μεγάλων ὧν τὸ κέρας ἐλάλει καὶ ἀπετυμπανίσθη τὸ θηρίον καὶ ἀπώλετο τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἐδόθη εἰς καῦσιν πυρός **12** καὶ τοὺς κύκλω αὐτοῦ ἀπέστησε τῆς ἐξουσίας αὐτῶν καὶ χρόνος ζωῆς ἐδόθη αὐτοῖς ἕως χρόνου καὶ καιροῦ **13** ἐθεώρουν ἕν ὄραματι τῆς νυκτὸς καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἦρχετο καὶ ὡς παλαιὸς ἡμερῶν παρῆν καὶ οἱ παρεστηκότες παρῆσαν αὐτῷ **14** καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία καὶ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς κατὰ γένη καὶ πᾶσα δόξα αὐτῷ λατρεύουσα καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνιος ἦτις οὐ μὴ ἀρῆθῃ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἦτις οὐ μὴ φθαρῇ **15** καὶ ἀκηδιάσας ἐγὼ Δανιηλ ἐν τούτοις ἐν τῷ ὄραματι τῆς νυκτὸς **16** προσῆλθον πρὸς ἕνα τῶν ἐστῶτων καὶ τὴν ἀκρίβειαν ἐζήτησάν παρ' αὐτοῦ ὑπὲρ πάντων τούτων ἀποκριθεὶς δὲ λέγει μοι καὶ τὴν κρίσιν τῶν λόγων ἐδήλωσέ μοι **17** ταῦτα τὰ θηρία τὰ μεγάλα εἰσὶ τέσσαρες βασιλεῖαι αἱ ἀπολοῦνται ἀπὸ τῆς γῆς **18** καὶ παραλήψονται τὴν βασιλείαν ἅγιοι ὑψίστου καὶ καθεξουσίαν τὴν βασιλείαν ἕως τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος τῶν αἰῶνων **19** τότε ἤθελον ἐξακριβάσασθαι περὶ τοῦ θηρίου τοῦ τετάρτου τοῦ διαφθείροντος πάντα καὶ ὑπερφόβου καὶ ἰδοὺ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροῖ καὶ οἱ ὄνυχες αὐτοῦ χαλκοὶ κατεσθίοντες πάντας κυκλόθεν καὶ καταπατοῦντες τοῖς ποσὶ **20** καὶ περὶ τῶν δέκα κεράτων αὐτοῦ τῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ ἐνὸς τοῦ ἄλλου τοῦ προσφύεντος καὶ ἐξέπεσαν δι' αὐτοῦ τρία καὶ τὸ κέρας ἐκεῖνο εἶχεν ὀφθαλμοὺς καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ ἡ πρόσοψις αὐτοῦ ὑπερέφερε τὰ ἄλλα **21** καὶ κατενόουν τὸ κέρας ἐκεῖνο πόλεμον συνιστάμενον πρὸς τοὺς ἁγίους καὶ τροπούμενον αὐτούς **22** ἕως τοῦ ἔλθειν τὸν παλαιὸν ἡμερῶν καὶ τὴν κρίσιν ἔδωκε τοῖς ἁγίοις τοῦ ὑψίστου καὶ ὁ καιρὸς ἐδόθη καὶ τὸ βασίλειον κατέσχον οἱ ἅγιοι **23**

καὶ ἐρρέθη μοι περὶ τοῦ θηρίου τοῦ τετάρτου ὅτι βασιλεία τετάρτη ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς ἣτις διοίσει παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν καὶ ἀναστατώσει αὐτήν καὶ καταλεανεῖ αὐτήν 24 καὶ τὰ δέκα κέρατα τῆς βασιλείας δέκα βασιλεῖς στήσονται καὶ ὁ ἄλλος βασιλεὺς μετὰ τούτους στήσεται καὶ αὐτὸς διοίσει κακοῖς ὑπὲρ τοὺς πρῶτους καὶ τρεῖς βασιλεῖς ταπεινώσει 25 καὶ ῥήματα εἰς τὸν ὑψιστον λαλήσει καὶ τοὺς ἁγίους τοῦ ὑψίστου κατατρίψει καὶ προσδέξεται ἀλλοιωῶσαι καιροὺς καὶ νόμον καὶ παραδοθήσεται πάντα εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἕως καιροῦ καὶ καιρῶν καὶ ἕως ἡμίσεως καιροῦ 26 καὶ ἡ κρίσις καθίσεται καὶ τὴν ἐξουσίαν ἀπολοῦσι καὶ βουλεύσονται μιᾶναι καὶ ἀπολέσαι ἕως τέλους 27 καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν μεγαλειότητα αὐτῶν καὶ τὴν ἀρχὴν πασῶν τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν βασιλειῶν ἔδωκε λαῷ ἁγίῳ ὑψίστου βασιλεῦσαι βασιλείαν αἰώνιον καὶ πᾶσαι αἱ ἐξουσίαι αὐτῷ ὑποταγήσονται καὶ πειθαρχήσουσιν αὐτῷ 28 ἕως καταστροφῆς τοῦ λόγου ἐγὼ Δανιηλ σφόδρα ἐκστάσει περιειχόμενη καὶ ἡ ἕξις μου διήνεγκεν ἐμοί καὶ τὸ ῥῆμα ἐν καρδίᾳ μου ἐστήριξα

8 ἔτους τρίτου βασιλεύοντος Βαλτασαρ ὄρασις ἦν εἶδον ἐγὼ Δανιηλ μετὰ τὸ ἰδεῖν με τὴν πρώτην 2 καὶ εἶδον ἐν τῷ ὄραματι τοῦ ἐνυπνίου μου ἐμοῦ ὄντος ἐν Σούσοις τῆ πόλει ἣτις ἐστὶν ἐν Ἐλυμαΐδι χώρα ἔτι ὄντος μου πρὸς τῆ πύλῃ Αἰλαμ 3 ἀναβλέψας εἶδον κριὸν ἕνα μέγαν ἐστῶτα ἀπέναντι τῆς πύλης καὶ εἶχε κέρατα καὶ τὸ ἐν ὑψηλότερον τοῦ ἑτέρου καὶ τὸ ὑψηλότερον ἀνέβαινε 4 μετὰ δὲ ταῦτα εἶδον τὸν κριὸν κερατίζοντα πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς δυσμὰς καὶ μεσημβρίαν καὶ πάντα τὰ θηρία οὐκ ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἦν ὁ ῥυόμενος ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ ἐποίει ὡς ἤθελε καὶ ὑψώθη 5 καὶ ἐγὼ διενουούμην καὶ ἰδοὺ τράγος αἰγῶν ἤρχετο ἀπὸ δυσμῶν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς καὶ οὐχ ἤπτετο τῆς γῆς καὶ ἦν

τοῦ τράγου κέρας ἐν ἀνά μέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ 6 καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν κριὸν τὸν τὰ κέρατα ἔχοντα ὃν εἶδον ἐστῶτα πρὸς τῆ πύλῃ καὶ ἔδραμε πρὸς αὐτὸν ἐν θυμῷ ὀργῆς 7 καὶ εἶδον αὐτὸν προσάγοντα πρὸς τὸν κριὸν καὶ ἐθυμώθη ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπάταξε καὶ συνέτριψε τὰ δύο κέρατα αὐτοῦ καὶ οὐκέτι ἦν ἰσχύς ἐν τῷ κριῷ στήναι κατέναντι τοῦ τράγου καὶ ἐσπάραξεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ συνέτριψεν αὐτὸν καὶ οὐκ ἦν ὁ ῥυόμενος τὸν κριὸν ἀπὸ τοῦ τράγου 8 καὶ ὁ τράγος τῶν αἰγῶν κατίσχυσε σφόδρα καὶ ὅτε κατίσχυσε συνετρίβη αὐτοῦ τὸ κέρας τὸ μέγα καὶ ἀνέβη ἕτερα τέσσαρα κέρατα κατόπισθεν αὐτοῦ εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ 9 καὶ ἐξ ἐνὸς αὐτῶν ἀνεφύη κέρας ἰσχυρὸν ἐν καὶ κατίσχυσε καὶ ἐπάταξεν ἐπὶ μεσημβρίαν καὶ ἐπ' ἀνατολὰς καὶ ἐπὶ βορρᾶν 10 καὶ ὑψώθη ἕως τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐρράχθη ἐπὶ τὴν γῆν ἀπὸ τῶν ἀστέρων καὶ ἀπὸ αὐτῶν κατεπατήθη 11 ἕως ὁ ἀρχιστράτηγος ῥύσεται τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ δι' αὐτὸν τὰ ὄρη τὰ ἀπ' αἰῶνος ἐρράχθη καὶ ἐξήρθη ὁ τόπος αὐτῶν καὶ θυσία καὶ ἔθηκεν αὐτὴν ἕως χαμαὶ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εὐωδώθη καὶ ἐγενήθη καὶ τὸ ἅγιον ἐρημωθήσεται 12 καὶ ἐγενήθησαν ἐπὶ τῆ θυσία αἱ ἁμαρτίαι καὶ ἐρρίφη χαμαὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἐποίησε καὶ εὐωδώθη 13 καὶ ἤκουον ἑτέρου ἁγίου λαλοῦντος καὶ εἶπεν ὁ ἕτερος τῷ φελμουνι τῷ λαλοῦντι ἕως τίνος τὸ ὄραμα στήσεται καὶ ἡ θυσία ἡ ἀρθεῖσα καὶ ἡ ἁμαρτία ἐρημώσεως ἡ δοθεῖσα καὶ τὰ ἅγια ἐρημωθήσεται εἰς καταπάτημα 14 καὶ εἶπεν αὐτῷ ἕως ἐσπέρας καὶ πρωὶ ἡμέραι δισχίλια τριακόσια καὶ καθαρισθήσεται τὸ ἅγιον 15 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ θεωρεῖν με ἐγὼ Δανιηλ τὸ ὄραμα ἐζήτουν διανοηθῆναι καὶ ἰδοὺ ἔστη κατεναντίον μου ὡς ὄρασις ἀνθρώπου 16 καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀνθρώπου ἀνά μέσον τοῦ Ουλαὶ καὶ ἐκάλεσε καὶ εἶπεν Γαβριηλ συνέτισον ἐκεῖνον τὴν ὄρασιν καὶ ἀναβοήσας εἶπεν ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ πρόσταγμα

ἐκεῖνο ἢ ὄρασις 17 καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἐχόμενος μου τῆς στάσεως καὶ ἐν τῷ ἔρχεσθαι αὐτὸν ἐθορυβήθη καὶ ἔπεσα ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ εἶπέν μοι διανοήθητι υἱὲ ἀνθρώπου ἔτι γὰρ εἰς ὥραν καιροῦ τοῦτο τὸ ὄραμα 18 καὶ λαλοῦντος αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἐκοιμήθη ἐπὶ πρόσωπον χαμαὶ καὶ ἀψάμενός μου ἤγειρέ με ἐπὶ τοῦ τόπου 19 καὶ εἶπέ μοι ἰδοὺ ἐγὼ ἀπαγγέλλω σοι ἃ ἔσται ἐπ' ἐσχάτου τῆς ὀργῆς τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου ἔτι γὰρ εἰς ὥρας καιροῦ συντελείας μενεῖ 20 τὸν κριδὸν ὃν εἶδες τὸν ἔχοντα τὰ κέρατα βασιλεὺς Μήδων καὶ Περσῶν ἐστί 21 καὶ ὁ τράγος τῶν αἰγῶν βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἐστί καὶ τὸ κέρας τὸ μέγα τὸ ἀνὰ μέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ὁ πρῶτος 22 καὶ τὰ συντριβέντα καὶ ἀναβάντα ὀπίσω αὐτοῦ τέσσαρα κέρατα τέσσαρες βασιλεῖς τοῦ ἔθνους αὐτοῦ ἀναστήσονται οὐ κατὰ τὴν ἰσχύν αὐτοῦ 23 καὶ ἐπ' ἐσχάτου τῆς βασιλείας αὐτῶν πληρουμένων τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ἀναστήσεται βασιλεὺς ἀναιδῆς προσώπῳ διανοούμενος αἰνίγματα 24 καὶ στερεωθήσεται ἡ ἰσχύς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ καὶ θαυμαστῶς φθερεῖ καὶ εὐδοωθήσεται καὶ ποιήσει καὶ φθερεῖ δυνάστας καὶ δῆμον ἁγίων 25 καὶ ἐπὶ τοὺς ἁγίους τὸ διάνοημα αὐτοῦ καὶ εὐδοωθήσεται τὸ ψεῦδος ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ καὶ ἡ καρδιά αὐτοῦ ὑψωθήσεται καὶ δόλῳ ἀφανιεῖ πολλοὺς καὶ ἐπὶ ἀπωλείας ἀνδρῶν στήσεται καὶ ποιήσει συναγωγὴν χειρὸς καὶ ἀποδώσεται 26 τὸ ὄραμα τὸ ἐσπέρας καὶ πρῶτῳ ἠυρέθη ἐπ' ἀληθείας καὶ νῦν πεφραγμένον τὸ ὄραμα ἔτι γὰρ εἰς ἡμέρας πολλὰς 27 ἐγὼ Δανιηλ ἀσθενήσας ἡμέρας πολλὰς καὶ ἀναστάς ἐπραγματευομένην πάλιν βασιλικά καὶ ἐξελυομένη ἐπὶ τῷ ὄραματι καὶ οὐδεὶς ἦν ὁ διανοούμενος

9 ἔτους πρῶτου ἐπὶ Δαρείου τοῦ Ξέρξου ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς Μηδικῆς οἱ ἐβασίλευσαν ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῶν Χαλδαίων 2 τῷ πρῶτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐγὼ Δανιηλ διανοήθη ἐν

ταῖς βίβλοις τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν ὅτε ἐγένετο πρόσταγμα τῇ γῆ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ τὸν προφήτην ἐγειραὶ εἰς ἀναπλήρωσιν ὀνειδισμοῦ Ἱερουσαλὴμ ἑβδομήκοντα ἔτη 3 καὶ ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν εὐρεῖν προσευχὴν καὶ ἔλεος ἐν νηστεαῖς καὶ σάκκῳ καὶ σποδῷ 4 καὶ προσηυξάμην πρὸς κύριον τὸν θεὸν καὶ ἐξωμολογησάμην καὶ εἶπα ἰδοὺ κύριε σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ὁ ἰσχυρὸς καὶ ὁ φοβερὸς τῆρῶν τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος τοῖς ἀγαπῶσί σε καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά σου 5 ἡμάρτομεν ἠδικήσαμεν ἠσεβήσαμεν καὶ ἀπέστημεν καὶ παρέβημεν τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ κρίματά σου 6 καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῶν παίδων σου τῶν προφητῶν ἃ ἐλάλησαν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν καὶ δυνάστας ἡμῶν καὶ πατέρας ἡμῶν καὶ παντὶ ἔθνει ἐπὶ τῆς γῆς 7 σοὶ κύριε ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἀνθρώποις Ἰουδα καὶ καθημένοις ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ τῷ ἔγγιστα καὶ τῷ ἀπωτέρω ἐν πάσαις ταῖς χώραις εἰς ἃς διεσκορπίσας αὐτοὺς ἐκεῖ ἐν τῇ πλημμυλείᾳ ἣ ἐπλημμέλησαν ἐναντίον σου 8 δέσποτα ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν καὶ δυνάσταις καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν ὅτι ἡμάρτομέν σοι 9 τῷ κυρίῳ ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ ἔλεος ὅτι ἀπέστημεν ἀπὸ σοῦ 10 καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν κατακολουθησαί τῷ νόμῳ σου ᾧ ἔδωκας ἐνώπιον Μωσῆ καὶ ἡμῶν διὰ τῶν παίδων σου τῶν προφητῶν 11 καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐγκατέλιπε τὸν νόμον σου καὶ ἀπέστησαν τοῦ μὴ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς σου καὶ ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ κατάρα καὶ ὁ ὄρκος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆ παιδὸς τοῦ θεοῦ ὅτι ἡμάρτομεν αὐτῷ 12 καὶ ἔστησεν ἡμῖν τὰ προστάγματα αὐτοῦ ὅσα ἐλάλησεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς κριτὰς ἡμῶν ὅσα ἔκρινας ἡμῖν ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς κακὰ μεγάλα οἷα οὐκ ἐγενήθη ὑπὸ τὸν οὐρανὸν καθότι

ἐγενήθη ἐν Ἱερουσαλημ **13** κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν διαθήκῃ Μωσῆ πάντα τὰ κακὰ ἐπῆλθεν ἡμῖν καὶ οὐκ ἐξεζητήσαμεν τὸ πρόσωπον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἀποστῆναι ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν καὶ διανοηθῆναι τὴν δικαιοσύνην σου κύριε **14** καὶ ἠγρύπνησε κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ κακὰ καὶ ἐπήγαγεν ἐφ' ἡμᾶς ὅτι δίκαιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐπὶ πάντα ὅσα ἂν ποιήσῃ καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς αὐτοῦ **15** καὶ νῦν δέσποτα κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἐξαγαγὼν τὸν λαόν σου ἐξ Αἰγύπτου τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἡμάρτομεν ἠγνοήκαμεν **16** δέσποτα κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου ἀποστραφήτω ὁ θυμὸς σου καὶ ἡ ὀργὴ σου ἀπὸ τῆς πόλεώς σου Ἱερουσαλημ ὄρους τοῦ ἁγίου σου ὅτι ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς ἀγνοίαις τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλημ καὶ ὁ δῆμός σου κύριε εἰς ὄνειδισμόν ἐν πᾶσι τοῖς περικύκλω ἡμῶν **17** καὶ νῦν ἐπάκουσον δέσποτα τῆς προσευχῆς τοῦ παιδός σου καὶ ἐπὶ τὰς δεήσεις μου καὶ ἐπιβλεψάτω τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν σου τὸ ἔρημον ἕνεκεν τῶν δούλων σου δέσποτα **18** πρόσχευς κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ἄνοιξον τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἴδε τὴν ἐρήμωσιν ἡμῶν καὶ τῆς πόλεώς σου ἐφ' ἧς ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐπ' αὐτῆς οὐ γὰρ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν ἡμεῖς δεόμεθα ἐν ταῖς προσευχαῖς ἡμῶν ἐνώπιόν σου ἀλλὰ διὰ τὸ σὸν ἔλεος **19** κύριε σὺ ἰλάτευσον κύριε ἐπάκουσον καὶ ποίησον καὶ μὴ χρονίσῃς ἕνεκα σεαυτοῦ δέσποτα ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπεκλήθη ἐπὶ τὴν πόλιν σου Σιων καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ **20** καὶ ἕως ἐγὼ ἐλάλουν προσευχόμενος καὶ ἐξομολογούμενος τὰς ἀμαρτίας μου καὶ τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ καὶ δεόμενος ἐν ταῖς προσευχαῖς ἐναντίον κυρίου θεοῦ μου καὶ ὑπὲρ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν **21** καὶ ἔτι λαλοῦντός μου ἐν τῇ προσευχῇ μου καὶ ἰδοὺ ὁ ἀνὴρ ὃν εἶδον ἐν τῷ ὕπνῳ μου τὴν

ἀρχὴν Γαβριὴλ τάχει φερόμενος προσήγγισέ μοι ἐν ὥρᾳ θυσίας ἑσπερινῆς **22** καὶ προσήλθε καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ καὶ εἶπεν Δανιὴλ ἄρτι ἐξῆλθον ὑποδείξαί σοι διάνοιαν **23** ἐν ἀρχῇ τῆς δεήσεώς σου ἐξῆλθε πρόσταγμα παρὰ κυρίου καὶ ἐγὼ ἦλθον ὑποδείξαί σοι ὅτι ἐλεεινὸς εἶ καὶ διανοήθητι τὸ πρόσταγμα **24** ἑβδομήκοντα ἑβδομάδες ἐκρίθησαν ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν Σιων συντελεσθῆναι τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὰς ἀδικίας σπανίσαι καὶ ἀπαλεῖψαι τὰς ἀδικίας καὶ διανοηθῆναι τὸ ὄραμα καὶ δοθῆναι δικαιοσύνην αἰώνιον καὶ συντελεσθῆναι τὸ ὄραμα καὶ εὐφραῖναι ἅγιον ἁγίων **25** καὶ γνώση καὶ διανοηθῆσῃ καὶ εὐφρανθήσῃ καὶ εὐρήσεις προστάγματα ἀποκριθῆναι καὶ οἰκοδομήσεις Ἱερουσαλημ πόλιν κυρίῳ **26** καὶ μετὰ ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα καὶ ἐξήκοντα δύο ἀποσταθήσεται χρῖσμα καὶ οὐκ ἔσται καὶ βασιλεία ἐθνῶν φθρεῖ τὴν πόλιν καὶ τὸ ἅγιον μετὰ τοῦ χριστοῦ καὶ ἦξει ἢ συντέλεια αὐτοῦ μετ' ὀργῆς καὶ ἕως καιροῦ συντελείας ἀπὸ πολέμου πολεμηθήσεται **27** καὶ δυναστεύσει ἡ διαθήκη εἰς πολλοὺς καὶ πάλιν ἐπιστρέψει καὶ ἀνοικοδομηθήσεται εἰς πλάτος καὶ μῆκος καὶ κατὰ συντέλειαν καιρῶν καὶ μετὰ ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα καιροὺς καὶ ἐξήκοντα δύο ἕτη ἕως καιροῦ συντελείας πολέμου καὶ ἀφαιρεθήσεται ἡ ἐρήμωσις ἐν τῷ κατισχύσει τὴν διαθήκην ἐπὶ πολλὰς ἑβδομάδας καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς ἑβδομάδος ἀρθήσεται ἡ θυσία καὶ ἡ σπονδὴ καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων ἔσται ἕως συντελείας καὶ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν

10 ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ πρώτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως Περσῶν πρόσταγμα ἐδείχθη τῷ Δανιὴλ ὃς ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα Βαλτασαρ καὶ ἀληθὲς τὸ ὄραμα καὶ τὸ πρόσταγμα καὶ τὸ πλήθος τὸ ἰσχυρὸν διανοηθήσεται τὸ πρόσταγμα καὶ διενοήθη αὐτὸ ἐν ὀράματι **2** ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγὼ Δανιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς

έβδομάδας 3 ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου ἔλαιον οὐκ ἤλειψάμην ἕως τοῦ συντελέσαι με τὰς τρεῖς ἑβδομάδας τῶν ἡμερῶν 4 καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου καὶ ἐγὼ ἤμην ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ὃς ἐστι Τίγρης 5 καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος εἷς ἐνδεδυμένος βύσσινα καὶ τὴν ὄσφυν περιεζωσμένος βυσσίνῳ καὶ ἐκ μέσου αὐτοῦ φῶς 6 καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ θαρσις καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ ὄρασις ἀστραπῆς καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρός καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ καὶ οἱ πόδες ὡσεὶ χαλκὸς ἐξαστράπτων καὶ φωνὴ λαλιᾶς αὐτοῦ ὡσεὶ φωνὴ θορυβίου 7 καὶ εἶδον ἐγὼ Δανιηλ τὴν ὄρασιν τὴν μεγάλην ταύτην καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ὄντες μετ' ἐμοῦ οὐκ εἶδσαν τὴν ὄρασιν ταύτην καὶ φόβος ἰσχυρὸς ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς καὶ ἀπέδρασαν ἐν σπουδῇ 8 καὶ ἐγὼ κατελείφθην μόνος καὶ εἶδον τὴν ὄρασιν τὴν μεγάλην ταύτην καὶ οὐκ ἐγκατελείφθη ἐν ἐμοὶ ἰσχύς καὶ ἰδοὺ πνεῦμα ἐπεστράφη ἐπ' ἐμέ εἰς φθοράν καὶ οὐ κατίσχυσα 9 καὶ οὐκ ἤκουσα τὴν φωνὴν λαλιᾶς αὐτοῦ ἐγὼ ἤμην πεπτωκὼς ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν 10 καὶ ἰδοὺ χεῖρα προσήγαγέ μοι καὶ ἡγειρέ με ἐπὶ τῶν γονάτων ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν μου 11 καὶ εἶπέν μοι Δανιηλ ἄνθρωπος ἔλεεινὸς εἶ διανοήθητι τοῖς προστάγμασιν οἷς ἐγὼ λαλῶ ἐπὶ σέ καὶ στήθι ἐπὶ τοῦ τόπου σου ἄρτι γὰρ ἀπεστάλην ἐπὶ σέ καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ τὸ πρόσταγμα τοῦτο ἔστην τρέμων 12 καὶ εἶπεν πρὸς με μὴ φοβοῦ Δανιηλ ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἧς ἔδωκας τὸ πρόσωπόν σου διανοηθῆναι καὶ ταπεινωθῆναι ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου εἰσηκούσθη τὸ ῥήμά σου καὶ ἐγὼ εἰσῆλθον ἐν τῷ ῥήματί σου 13 καὶ ὁ στρατηγὸς βασιλέως Περσῶν ἀνθιστήκει ἐναντίον μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν καὶ ἰδοὺ

Μιχαηλ εἷς τῶν ἀρχόντων τῶν πρώτων ἐπῆλθε βοηθησαί μοι καὶ αὐτὸν ἐκεῖ κατέλιπον μετὰ τοῦ στρατηγοῦ τοῦ βασιλέως Περσῶν 14 καὶ εἶπέν μοι ἦλθον ὑποδεῖξαί σοι τί ὑπαντήσεται τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἔτι γὰρ ὄρασις εἰς ἡμέρας 15 καὶ ἐν τῷ αὐτὸν λαλήσαι μετ' ἐμοῦ τὰ προστάγματα ταῦτα ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐσιώπησα 16 καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις χειρὸς ἀνθρώπου ἠψατό μου τῶν χειλέων καὶ ἦνοιξα τὸ στόμα μου καὶ ἐλάλησα καὶ εἶπα τῷ ἐστηκότῳ ἀπέναντί μου κύριε καὶ ὡς ὄρασις ἀπεστράφη ἐπὶ τὸ πλευρόν μου ἐπ' ἐμέ καὶ οὐκ ἦν ἐν ἐμοὶ ἰσχύς 17 καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς λαλήσαι μετὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ἐγὼ ἠσθένησα καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ ἰσχύς καὶ πνεῦμα οὐ κατελείφθη ἐν ἐμοὶ 18 καὶ προσέθηκε καὶ ἠψατό μου ὡς ὄρασις ἀνθρώπου καὶ κατίσχυσέ με 19 καὶ εἶπέ μοι ἄνθρωπος ἔλεεινὸς εἶ μὴ φοβοῦ ὑγίαине ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ ἴσχυσα καὶ εἶπα λαλησάτω ὁ κύριός μου ὅτι ἐνίσχυσέ με 20 καὶ εἶπεν πρὸς με γινώσκεις τί ἦλθον πρὸς σέ καὶ νῦν ἐπιστρέψω διαμάχεσθαι μετὰ τοῦ στρατηγοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν καὶ ἐγὼ ἐξεπορευόμην καὶ ἰδοὺ στρατηγὸς Ἑλλήνων εἰσπορευέτο 21 καὶ μάλα ὑποδεῖξω σοι τὰ πρῶτα ἐν ἀπογραφῇ ἀληθείας καὶ οὐθεις ἦν ὁ βοηθῶν μετ' ἐμοῦ ὑπὲρ τούτων ἀλλ' ἡ Μιχαηλ ὁ ἄγγελος

11 καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ πρώτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως εἶπέν μοι ἐνίσχυσαι καὶ ἀνδρίζεσθαι 2 καὶ νῦν ἦλθον τὴν ἀλήθειαν ὑποδεῖξαί σοι ἰδοὺ τρεῖς βασιλεῖς ἀνθεστήκασιν ἐν τῇ Περσίδι καὶ ὁ τέταρτος πλουτήσει πλοῦτον μέγαν παρὰ πάντας καὶ ἐν τῷ κατισχύσαι αὐτὸν ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ ἐπαναστήσεται παντὶ βασιλεῖ Ἑλλήνων 3 καὶ στήσεται βασιλεὺς δυνατὸς καὶ κυριεύσει κυριείας πολλῆς καὶ ποιήσεται καθὼς ἂν βούληται 4 καὶ ἐν τῷ ἀναστήναι αὐτὸν συντριβήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ

καὶ μερισθήσεται εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ οὐ κατὰ τὴν ἀλήκην αὐτοῦ οὐδὲ κατὰ τὴν κυριεῖαν αὐτοῦ ἦν ἐδυνάστευσε ὅτι ἀποσταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ καὶ ἑτέρους διδάξει ταῦτα **5** καὶ ἐνισχύσει βασιλείαν Αἰγύπτου καὶ εἷς ἐκ τῶν δυναστῶν κατισχύσει αὐτὸν καὶ δυναστεύσει δυναστεία μεγάλη ἢ δυναστεία αὐτοῦ **6** καὶ εἰς συντέλειαν ἐνιαυτῶν ἄξει αὐτούς καὶ εἰσελεύσεται βασιλεὺς Αἰγύπτου εἰς τὴν βασιλείαν τὴν βορρᾶ ποιήσασθαι συνθήκας καὶ οὐ μὴ κατισχύσει ὅτι ὁ βραχίων αὐτοῦ οὐ στήσῃ ἰσχύν καὶ ὁ βραχίων αὐτοῦ ναρκήσῃ καὶ τῶν συμπορευομένων μετ' αὐτοῦ καὶ μενεῖ εἰς ὥρας **7** καὶ ἀναστήσεται φυτὸν ἐκ τῆς ρίζης αὐτοῦ καθ' ἑαυτὸν καὶ ἤξει ἐπὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἐν ἰσχύι αὐτοῦ βασιλεὺς βορρᾶ καὶ ποιήσῃ ταραχὴν καὶ κατισχύσει **8** καὶ τοὺς θεοὺς αὐτῶν καταστρέψει μετὰ τῶν χωνευτῶν αὐτῶν καὶ τοὺς ὄχλους αὐτῶν μετὰ τῶν σκευῶν τῶν ἐπιθυμημάτων αὐτῶν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἀποΐσουσιν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἔσται ἔτος βασιλεῖ βορρᾶ **9** καὶ εἰσελεύσεται εἰς βασιλείαν Αἰγύπτου ἡμέρας καὶ ἐπιστρέψει ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ **10** καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἐρεθισθήσεται καὶ συνάξει συναγωγὴν ὄχλου πολλοῦ καὶ εἰσελεύσεται κατ' αὐτὴν κατασύρων παρελεύσεται καὶ ἐπιστρέψει καὶ παροξυνθήσεται ἐπὶ πολὺ **11** καὶ ὀργισθήσεται βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ πολεμήσῃ μετὰ βασιλέως βορρᾶ καὶ παραδοθήσεται ἡ συναγωγὴ εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ **12** καὶ λήψεται τὴν συναγωγὴν καὶ ὑψωθήσεται ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ ταράξει πολλοὺς καὶ οὐ μὴ φοβηθῇ **13** καὶ ἐπιστρέψει βασιλεὺς βορρᾶ καὶ συνάξει πόλεως συναγωγὴν μείζονα παρὰ τὴν πρώτην κατὰ συντέλειαν καιροῦ ἐνιαυτοῦ καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν ἐπ' αὐτὸν ἐν ὄχλῳ πολλῷ καὶ ἐν χρήμασι πολλοῖς **14** καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις διάνοιαι ἀναστήσονται ἐπὶ τὸν βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἀνοικοδομήσῃ τὰ πεπτωκότα τοῦ ἔθνους σου καὶ ἀναστήσεται εἰς

τὸ ἀναστήσαι τὴν προφητείαν καὶ προσκόψουσι **15** καὶ ἐπελεύσεται βασιλεὺς βορρᾶ καὶ ἐπιστρέψει τὰ δόρατα αὐτοῦ καὶ λήψεται τὴν πόλιν τὴν ὄχυράν καὶ οἱ βραχίονες βασιλέως Αἰγύπτου στήσονται μετὰ τῶν δυναστῶν αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται αὐτῷ ἰσχύς εἰς τὸ ἀντιστήναι αὐτῷ **16** καὶ ποιήσῃ ὁ εἰσπορευόμενος ἐπ' αὐτὸν κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀνθεστηκῶς ἐναντίον αὐτοῦ καὶ στήσεται ἐν τῇ χώρᾳ καὶ ἐπιτελεσθήσεται πάντα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ **17** καὶ δώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπελεθῆν βία πᾶν τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ συνθήκας μετ' αὐτοῦ ποιήσεται καὶ θυγατέρα ἀνθρώπου δώσει αὐτῷ εἰς τὸ φθεῖραι αὐτὴν καὶ οὐ πείσεται καὶ οὐκ ἔσται **18** καὶ δώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ λήψεται πολλοὺς καὶ ἐπιστρέψει ὀργὴν ὀνειδισμοῦ αὐτῶν ἐν ὄρκῳ κατὰ τὸν ὀνειδισμόν αὐτοῦ **19** ἐπιστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὸ κατισχύσαι τὴν χώραν αὐτοῦ καὶ προσκόψῃ καὶ πεσεῖται καὶ οὐχ εὐρεθήσεται **20** καὶ ἀναστήσεται ἐκ τῆς ρίζης αὐτοῦ φυτὸν βασιλείας εἰς ἀνάστασιν ἀνὴρ τύπτων δόξαν βασιλέως καὶ ἐν ἡμέραις ἐσχάταις συντριβήσεται καὶ οὐκ ἐν ὀργῇ οὐδὲ ἐν πολέμῳ **21** καὶ ἀναστήσεται ἐπὶ τὸν τόπον αὐτοῦ εὐκαταφρόνητος καὶ οὐ δοθήσεται ἐπ' αὐτὸν δόξα βασιλέως καὶ ἤξει ἐξάπινα κατισχύσει βασιλεὺς ἐν κληροδοσίᾳ αὐτοῦ **22** καὶ τοὺς βραχίονας τοὺς συντριβέντας συντρίψει ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ **23** καὶ μετὰ τῆς διαθήκης καὶ δήμου συνταγέντος μετ' αὐτοῦ ποιήσῃ ψεῦδος καὶ ἐπὶ ἔθνος ἰσχυρὸν ἐν ὀλιγοστῷ ἔθνει **24** ἐξάπινα ἐρημώσῃ πόλιν καὶ ποιήσῃ ὅσα οὐκ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ οὐδὲ οἱ πατέρες τῶν πατέρων αὐτοῦ προνομὴν καὶ σκύλα καὶ χρήματα αὐτοῖς δώσει καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἰσχυρὰν διανοηθήσεται καὶ οἱ λογισμοὶ αὐτοῦ εἰς μάτην **25** καὶ ἐγερθήσεται ἡ ἰσχύς αὐτοῦ καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ τὸν βασιλέα Αἰγύπτου ἐν ὄχλῳ πολλῷ καὶ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐρεθισθήσεται

εἰς πόλεμον ἐν ὄχλῳ ἰσχυρῶ σφόδρα λίαν καὶ οὐ στήσεται ὅτι διανοηθήσεται ἐπ' αὐτὸν διανοίᾳ 26 καὶ καταναλώσουσιν αὐτὸν μέριμνα αὐτοῦ καὶ ἀποστρέψουσιν αὐτόν καὶ παρελεύσεται καὶ κατασυριεῖ καὶ πεσοῦνται τραυματία πολλοί 27 καὶ δύο βασιλεῖς μόνοι δειπνήσουσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ μιᾶς τραπέζης φάγονται καὶ ψευδολογήσουσι καὶ οὐκ εὐδοθήσονται ἔτι γὰρ συντέλεια εἰς καιρὸν 28 καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ ἐν χρήμασι πολλοῖς καὶ ἡ καρδιά αὐτοῦ ἐπὶ τὴν διαθήκην τοῦ ἁγίου ποιήσει καὶ ἐπιστρέψει ἐπὶ τὴν χώραν αὐτοῦ 29 εἰς καιρὸν καὶ εἰσελεύσεται εἰς Αἴγυπτον καὶ οὐκ ἔσται ὡς ἡ πρώτη καὶ ἡ ἐσχάτη 30 καὶ ἤξουσιν Ῥωμαῖοι καὶ ἐξώσουσιν αὐτὸν καὶ ἐμβριμήσονται αὐτῷ καὶ ἐπιστρέψει καὶ ὀργισθήσεται ἐπὶ τὴν διαθήκην τοῦ ἁγίου καὶ ποιήσει καὶ ἐπιστρέψει καὶ διανοηθήσεται ἐπ' αὐτούς ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην τοῦ ἁγίου 31 καὶ βραχίονες παρ' αὐτοῦ στήσονται καὶ μιανοῦσι τὸ ἅγιον τοῦ φόβου καὶ ἀποστήσουσι τὴν θυσίαν καὶ δώσουσι βδέλυγμα ἐρημώσεως 32 καὶ ἐν ἀμαρτίαις διαθήκης μιανοῦσιν ἐν σκληρῷ λαῷ καὶ ὁ δῆμος ὁ γινώσκων ταῦτα κατισχύσουσι καὶ ποιήσουσι 33 καὶ ἐννοούμενοι τοῦ ἔθνους συνήσουσιν εἰς πολλούς καὶ προσκόψουσιν ῥομφαία καὶ παλαιωθήσονται ἐν αὐτῇ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐν προνομῇ ἡμερῶν κηλιδωθήσονται 34 καὶ ὅταν συντριβῶνται συνάξουσιν ἰσχὴν βραχεῖαν καὶ ἐπισυναχθήσονται ἐπ' αὐτούς πολλοὶ ἐπὶ πόλεως καὶ πολλοὶ ὡς ἐν κληροδοσίᾳ 35 καὶ ἐκ τῶν συνιέντων διανοηθήσονται εἰς τὸ καθάρισαι ἑαυτούς καὶ εἰς τὸ ἐκλεγεῖναι καὶ εἰς τὸ καθαρῶσθαι ἕως καιροῦ συντελείας ἔτι γὰρ καιρὸς εἰς ὥρας 36 καὶ ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ παροργισθήσεται καὶ ὑψωθήσεται ἐπὶ πάντα θεὸν καὶ ἐπὶ τὸν θεὸν τῶν θεῶν ἕξαλλα λαλήσει καὶ εὐδοθήσεται ἕως ἂν συντελεσθῇ ἡ ὀργὴ εἰς αὐτὸν γὰρ συντέλεια

γίνεται 37 καὶ ἐπὶ τοὺς θεοὺς τῶν πατέρων αὐτοῦ οὐ μὴ προνοηθῇ καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ γυναικὸς οὐ μὴ προνοηθῇ ὅτι ἐν παντὶ ὑψωθήσεται καὶ ὑποταγήσεται αὐτῷ ἔθνη ἰσχυρά 38 ἐπὶ τὸν τόπον αὐτοῦ κινήσει καὶ θεὸν ὃν οὐκ ἔγνωσαν οἱ πατέρες αὐτοῦ τιμήσει ἐν χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ καὶ λίθῳ πολυτελεῖ καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳσι 39 ποιήσει πόλεων καὶ εἰς ὀχύρωμα ἰσχυρὸν ἤξει μετὰ θεοῦ ἄλλοτρίου οὐ ἂν ἐπιγνῶ πληθυνεῖ δόξαν καὶ κατακυριεύσει αὐτοῦ ἐπὶ πολὺ καὶ χώραν ἀπομεριεῖ εἰς δωρεάν 40 καὶ καθ' ὥραν συντελείας συγκερατισθήσεται αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ ἐποργισθήσεται αὐτῷ βασιλεὺς βορρᾶ ἐν ἄρμασι καὶ ἐν ἵπποις πολλοῖς καὶ ἐν πλοίοις πολλοῖς καὶ εἰσελεύσεται εἰς χώραν Αἰγύπτου 41 καὶ ἐπελεύσεται εἰς τὴν χώραν μου 42 καὶ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ διασφζόμενος 43 καὶ κρατήσεται τοῦ τόπου τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ τόπου τοῦ ἀργυρίου καὶ πάσης τῆς ἐπιθυμίας Αἰγύπτου καὶ Λίβυες καὶ Αἰθίοπες ἔσονται ἐν τῷ ὄχλῳ αὐτοῦ 44 καὶ ἀκοὴ ταραξεί αὐτὸν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ βορρᾶ καὶ ἐξελεύσεται ἐν θυμῷ ἰσχυρῷ καὶ ῥομφαία ἀφανίσει καὶ ἀποκτεῖναι πολλούς 45 καὶ στήσει αὐτοῦ τὴν σκηνὴν τότε ἀνά μέσον τῶν θαλασσῶν καὶ τοῦ ὄρους τῆς θελήσεως τοῦ ἁγίου καὶ ἤξει ὥρα τῆς συντελείας αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ βοηθῶν αὐτῷ

12 καὶ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην παρελεύσεται Μιχαὴλ ὁ ἄγγελος ὁ μέγας ὁ ἐστηκὼς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου ἐκείνη ἡ ἡμέρα θλίψεως οἷα οὐκ ἐγενήθη ἀφ' οὗ ἐγενήθησαν ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑψωθήσεται πᾶς ὁ λαὸς ὃς ἂν εὐρεθῇ ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ βιβλίῳ 2 καὶ πολλοὶ τῶν καθευδόντων ἐν τῷ πλάτει τῆς γῆς ἀναστήσονται οἱ μὲν εἰς ζωὴν αἰώνιον οἱ δὲ εἰς ὄνειδισμόν οἱ δὲ εἰς διασπορὰν καὶ αἰσχύνην αἰώνιον 3 καὶ οἱ συνιέντες φανοῦσιν ὡς φωστῆρες τοῦ οὐρανοῦ καὶ οἱ κατισχύοντες τοὺς λόγους μου ὡσεὶ τὰ

ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος
4 καὶ σύ Δανιηλ κάλυψον τὰ προστάγματα καὶ
σφράγισαι τὸ βιβλίον ἕως καιροῦ συντελείας
ἕως ἂν ἀπομανῶσιν οἱ πολλοὶ καὶ πλησθῆ ἡ γῆ
ἀδικίας 5 καὶ εἶδον ἐγὼ Δανιηλ καὶ ἰδοὺ δύο
ἕτεροι εἰστήκεισαν εἷς ἔνθεν τοῦ ποταμοῦ καὶ
εἷς ἔνθεν 6 καὶ εἶπα τῷ ἐνὶ τῷ περιβεβλημένῳ
τὰ βύσσινά τῷ ἐπάνω πότε οὖν συντέλεια ὧν
εἶρηκός μοι τῶν θαυμασῶν καὶ ὁ καθαρισμὸς
τούτων 7 καὶ ἤκουσα τοῦ περιβεβλημένου τὰ
βύσσινά ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ
ἕως καιροῦ συντελείας καὶ ὕψωσε τὴν δεξιὰν
καὶ τὴν ἀριστερὰν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ὤμοσε
τὸν ζῶντα εἰς τὸν αἰῶνα θεὸν ὅτι εἰς καιρὸν καὶ
καιροὺς καὶ ἡμισυ καιροῦ ἡ συντέλεια χειρῶν
ἀφέσεως λαοῦ ἁγίου καὶ συντελεσθήσεται πάντα
ταῦτα 8 καὶ ἐγὼ ἤκουσα καὶ οὐ διανοήθην παρ'
αὐτὸν τὸν καιρὸν καὶ εἶπα κύριε τίς ἡ λύσις τοῦ
λόγου τούτου καὶ τίνας αἱ παραβολαὶ αὗται 9 καὶ
εἶπέν μοι ἀπότρεχε Δανιηλ ὅτι κατακεκαλυμμένα
καὶ ἐσφραγισμένα τὰ προστάγματα ἕως ἂν 10
πειρασθῶσι καὶ ἁγιασθῶσι πολλοὶ καὶ ἀμάρτωσιν
οἱ ἀμαρτωλοὶ καὶ οὐ μὴ διανοηθῶσι πάντες οἱ
ἀμαρτωλοὶ καὶ οἱ διανοούμενοι προσέξουσιν
11 ἀφ' οὗ ἂν ἀποσταθῆ ἡ θυσία διὰ παντὸς καὶ
ἐτοιμασθῆ δοθῆναι τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως
ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐνενηκοντα 12 μακάριος
ὁ ἐμμένων καὶ συνάξει εἰς ἡμέρας χιλίας
τριακοσίας τριάκοντα πέντε 13 καὶ σὺ βάδισον
ἀναπαύου ἔτι γάρ εἰσιν ἡμέραι καὶ ὥραι εἰς
ἀναπλήρωσιν συντελείας καὶ ἀναπαύση καὶ
ἀναστήση ἐπὶ τὴν δόξαν σου εἰς συντέλειαν
ἡμερῶν

‘Ωσηέ’

1 λόγος κυρίου ὃς ἐγενήθη πρὸς Ὁσηε τὸν τοῦ Βεηρι ἐν ἡμέραις Οἰου καὶ Ἰωαθαμ καὶ Αχαζ καὶ Εζεκιου βασιλέων Ἰουδα καὶ ἐν ἡμέραις Ἰεροβοαμ υἱοῦ Ἰωας βασιλέως Ἰσραηλ **2** ἀρχὴ λόγου κυρίου πρὸς Ὁσηε καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ὁσηε βάδιζε λαβὲ σεαυτῶ γυναῖκα πορνείας καὶ τέκνα πορνείας διότι ἐκπορνεύουσα ἐκπορνεύσει ἡ γῆ ἀπὸ ὀπισθεν τοῦ κυρίου **3** καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔλαβεν τὴν Γομερ θυγατέρα Δεβηλαιμ καὶ συνέλαβεν καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν **4** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς αὐτόν κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰεζραελ διότι ἔτι μικρὸν καὶ ἐκδικήσω τὸ αἷμα τοῦ Ἰεζραελ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰου καὶ καταπαύσω βασιλείαν οἴκου Ἰσραηλ **5** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ συντρίψω τὸ τόξον τοῦ Ἰσραηλ ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Ἰεζραελ **6** καὶ συνέλαβεν ἔτι καὶ ἔτεκεν θυγατέρα καὶ εἶπεν αὐτῷ κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτῆς Οὐκ-ἠλημένη διότι οὐ μὴ προσθήσω ἔτι ἐλεῆσαι τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραηλ ἀλλ’ ἡ ἀντιπασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτοῖς **7** τοὺς δὲ υἱοὺς Ἰουδα ἐλεήσω καὶ σώσω αὐτούς ἐν κυρίῳ θεῷ αὐτῶν καὶ οὐ σώσω αὐτούς ἐν τόξῳ οὐδὲ ἐν ῥομφαίᾳ οὐδὲ ἐν πολέμῳ οὐδὲ ἐν ἄρμασιν οὐδὲ ἐν ἵπποις οὐδὲ ἐν ἵππευσιν **8** καὶ ἀπεγαλάκτισεν τὴν Οὐκ-ἠλημένην καὶ συνέλαβεν ἔτι καὶ ἔτεκεν υἱόν **9** καὶ εἶπεν κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Οὐ-λαός-μου διότι ὑμεῖς οὐ λαός μου καὶ ἐγὼ οὐκ εἶμι ὑμῶν **10** καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης ἢ οὐκ ἐκμετρηθήσεται οὐδὲ ἐξαριθμηθήσεται καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐρρέθη αὐτοῖς οὐ λαός μου ὑμεῖς ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ θεοῦ ζώντος **11** καὶ συναχθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰουδα καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ θήσονται ἑαυτοῖς ἀρχὴν μίαν καὶ ἀναβήσονται ἐκ τῆς γῆς ὄτι μεγάλη ἡ ἡμέρα τοῦ Ἰεζραελ

2 εἶπατε τῷ ἀδελφῷ ὑμῶν Λαός-μου καὶ τῇ ἀδελφῇ ὑμῶν Ἥλημένη **2** κρίθητε πρὸς τὴν μητέρα ὑμῶν κρίθητε ὅτι αὐτὴ οὐ γυνή μου καὶ ἐγὼ οὐκ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ἐξαρῶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐκ προσώπου μου καὶ τὴν μοιχείαν αὐτῆς ἐκ μέσου μαστῶν αὐτῆς **3** ὅπως ἂν ἐκδύσω αὐτὴν γυμνὴν καὶ ἀποκαταστήσω αὐτὴν καθὼς ἡμέρᾳ γενέσεως αὐτῆς καὶ θήσομαι αὐτὴν ὡς ἔρημον καὶ τάξω αὐτὴν ὡς γῆν ἄνυδρον καὶ ἀποκτενῶ αὐτὴν ἐν δίψει **4** καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς οὐ μὴ ἐλεήσω ὅτι τέκνα πορνείας ἐστίν **5** ὅτι ἐξεπόρνευσεν ἡ μήτηρ αὐτῶν κατήσχυνεν ἡ τεκοῦσα αὐτὰ εἶπεν γὰρ ἀκολουθήσω ὀπίσω τῶν ἐραστῶν μου τῶν διδόντων μοι τοὺς ἄρτους μου καὶ τὸ ὕδωρ μου καὶ τὰ ἱμάτιά μου καὶ τὰ ὀθονιά μου καὶ τὸ ἔλαιόν μου καὶ πάντα ὅσα μοι καθήκει **6** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ φράσω τὴν ὁδὸν αὐτῆς ἐν σκόλοψιν καὶ ἀνοικοδομήσω τὰς ὁδοὺς αὐτῆς καὶ τὴν τρίβον αὐτῆς οὐ μὴ εὔρη **7** καὶ καταδιώξεται τοὺς ἐραστὰς αὐτῆς καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτούς καὶ ζητήσει αὐτούς καὶ οὐ μὴ εὔρη αὐτούς καὶ ἐρεῖ πορεύσομαι καὶ ἐπιστρέψω πρὸς τὸν ἄνδρα μου τὸν πρότερον ὅτι καλῶς μοι ἦν τότε ἢ νῦν **8** καὶ αὐτὴ οὐκ ἔγνω ὅτι ἐγὼ δέδωκα αὐτῇ τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον καὶ ἀργύριον ἐπλήθυνα αὐτῇ αὐτὴ δὲ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ ἐποίησεν τῇ Βααλ **9** διὰ τοῦτο ἐπιστρέψω καὶ κομιοῦμαι τὸν σῖτόν μου καθ’ ὥραν αὐτοῦ καὶ τὸν οἶνόν μου ἐν καιρῷ αὐτοῦ καὶ ἀφελοῦμαι τὰ ἱμάτιά μου καὶ τὰ ὀθονιά μου τοῦ μὴ καλύπτειν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς **10** καὶ νῦν ἀποκαλύψω τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῆς ἐνώπιον τῶν ἐραστῶν αὐτῆς καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ ἐξέλθαι αὐτὴν ἐκ χειρός μου **11** καὶ ἀποστρέψω πάσας τὰς εὐφροσύνας αὐτῆς ἑορτὰς αὐτῆς καὶ τὰς νομηνίας αὐτῆς καὶ τὰ σάββατα αὐτῆς καὶ πάσας τὰς πανηγύρεις αὐτῆς **12** καὶ ἀφανιῶ ἄμπελον αὐτῆς καὶ τὰς συκᾶς αὐτῆς ὅσα εἶπεν μισθώματά μου ταυτὰ ἐστίν ἃ ἔδωκάν μοι οἱ

έρασταί μου καὶ θήσομαι αὐτὰ εἰς μαρτύριον καὶ καταφάγεται αὐτὰ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ ἔρπετὰ τῆς γῆς **13** καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτήν τὰς ἡμέρας τῶν Βααλιμ ἐν αἷς ἐπέθυσεν αὐτοῖς καὶ περιετίθετο τὰ ἐνώτια αὐτῆς καὶ τὰ καθόρμια αὐτῆς καὶ ἐπορευέτο ὀπίσω τῶν ἐραστῶν αὐτῆς ἐμοῦ δὲ ἐπελάθετο λέγει κύριος **14** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πλανῶ αὐτήν καὶ τάξω αὐτήν εἰς ἔρημον καὶ λαλήσω ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῆς **15** καὶ δώσω αὐτῇ τὰ κτήματα αὐτῆς ἐκεῖθεν καὶ τὴν κοιλάδα Αχωρ διανοῖξαι σύνεσιν αὐτῆς καὶ ταπεινωθήσεται ἐκεῖ κατὰ τὰς ἡμέρας νηπιότητος αὐτῆς καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἀναβάσεως αὐτῆς ἐκ γῆς Αἰγύπτου **16** καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος καλέσει με ὁ ἀνὴρ μου καὶ οὐ καλέσει με ἕτι Βααλιμ **17** καὶ ἐξαρῶ τὰ ὀνόματα τῶν Βααλιμ ἐκ στόματος αὐτῆς καὶ οὐ μὴ μνησθῶσιν οὐκέτι τὰ ὀνόματα αὐτῶν **18** καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διαθήκην μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ καὶ μετὰ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ μετὰ τῶν ἔρπετῶν τῆς γῆς καὶ τόξον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον συντρίψω ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατοικιῶ σε ἐπ' ἐλπίδι **19** καὶ μνηστεύσομαί σε ἐμαυτῶ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ μνηστεύσομαί σε ἐμαυτῶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν κρίματι καὶ ἐν ἐλέει καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς **20** καὶ μνηστεύσομαί σε ἐμαυτῶ ἐν πίστει καὶ ἐπιγνώσῃ τὸν κύριον **21** καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος ἐπακούσομαι τῶ οὐρανῶ καὶ ὁ οὐρανὸς ἐπακούσεται τῇ γῆ **22** καὶ ἡ γῆ ἐπακούσεται τὸν σίτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον καὶ αὐτὰ ἐπακούσεται τῶ Ἰεζραελ **23** καὶ σπερῶ αὐτήν ἐμαυτῶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐλειῶ τὴν Οὐκ-ἠλημένην καὶ ἐρῶ τῶ Οὐ-λαῶ-μου λαός μου εἶ σύ καὶ αὐτὸς ἐρεῖ κύριος ὁ θεός μου εἶ σύ

3 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἕτι πορευθήτι καὶ ἀγάπησον γυναῖκα ἀγαπῶσαν πονηρὰ καὶ μοιχαλὶν καθὼς ἀγαπᾷ ὁ θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ καὶ αὐτοὶ ἀποβλέπουσιν ἐπὶ θεοῦ ἀλλοτρίους

καὶ φιλοῦσιν πέμματα μετὰ σταφίδων **2** καὶ ἐμισθωσάμην ἐμαυτῶ πεντεκαίδεκα ἀργυρίου καὶ γομορ κριθῶν καὶ νεβελ οἴνου **3** καὶ εἶπα πρὸς αὐτήν ἡμέρας πολλὰς καθήσῃ ἐπ' ἐμοὶ καὶ οὐ μὴ πορνεύσῃς οὐδὲ μὴ γένη ἀνδρὶ ἐτέρῳ καὶ ἐγὼ ἐπὶ σοί **4** διότι ἡμέρας πολλὰς καθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ οὐκ ὄντος βασιλέως οὐδὲ ὄντος ἄρχοντος οὐδὲ οὔσης θυσίας οὐδὲ ὄντος θυσιαστηρίου οὐδὲ ἱερατείας οὐδὲ δῆλων **5** καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιστρέψουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ ἐπιζητήσουσιν κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν καὶ Δαυὶδ τὸν βασιλέα αὐτῶν καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῶ κυρίῳ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν

4 ἀκούσατε λόγον κυρίου υἱοὶ Ἰσραηλ διότι κρίσις τῶ κυρίῳ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν διότι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια οὐδὲ ἔλεος οὐδὲ ἐπίγνωσις θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς **2** ἀρὰ καὶ ψεῦδος καὶ φόνος καὶ κλοπὴ καὶ μοιχεία κέχυται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ αἵματα ἐφ' αἵμασιν μίσγουσιν **3** διὰ τοῦτο πενθήσει ἡ γῆ καὶ σμικρυνθήσεται σὺν πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν σὺν τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ καὶ σὺν τοῖς ἔρπετοῖς τῆς γῆς καὶ σὺν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης ἐκλείψουσιν **4** ὅπως μηδεὶς μῆτε δικάζηται μῆτε ἐλέγῃ μηδεὶς ὁ δὲ λαός μου ὡς ἀντιλεγόμενος ἱερεὺς **5** καὶ ἀσθενήσεις ἡμέρας καὶ ἀσθενήσει καὶ προφήτης μετὰ σοῦ νυκτὶ ὡμοίωσα τὴν μητέρα σου **6** ὡμοιώθη ὁ λαός μου ὡς οὐκ ἔχων γινῶσιν ὅτι σὺ ἐπίγνωσιν ἀπώσω κἀγὼ ἀπώσομαι σὲ τοῦ μὴ ἱερατεύειν μοι καὶ ἐπελάθου νόμον θεοῦ σου κἀγὼ ἐπιλήσομαι τέκνων σου **7** κατὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν οὕτως ἡμαρτόν μοι τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς ἀτιμίαν θήσομαι **8** ἀμαρτίας λαοῦ μου φάγονται καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν λήμψονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν **9** καὶ ἔσται καθὼς ὁ λαὸς οὕτως καὶ ὁ ἱερεὺς καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὸν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ τὰ διαβούλια αὐτοῦ ἀνταποδώσω αὐτῶ **10** καὶ φάγονται καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν

ἐπόρνευσαν καὶ οὐ μὴ κατευθύνωσιν διότι τὸν κύριον ἐγκατέλιπον τοῦ φυλάξαι **11** πορνείαν καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα ἐδέξατο καρδία λαοῦ μου **12** ἐν συμβόλοις ἐπηρώτων καὶ ἐν ῥάβδοις αὐτοῦ ἀπήγγελλον αὐτῷ πνεύματι πορνείας ἐπλανήθησαν καὶ ἐξεπόρνευσαν ἀπὸ τοῦ θεοῦ αὐτῶν **13** ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἔθυσιαζον καὶ ἐπὶ τοὺς βουνούς ἔθουον ὑποκάτω δρυὸς καὶ λεύκης καὶ δένδρου συσκιάζοντος ὅτι καλὸν σκέπη διὰ τοῦτο ἐκπορνεύουσιν αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ αἱ νύμφαι ὑμῶν μοιχεύουσιν **14** καὶ οὐ μὴ ἐπισκέψωμαι ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν ὅταν πορνεύωσιν καὶ ἐπὶ τὰς νύμφας ὑμῶν ὅταν μοιχεύωσιν διότι καὶ αὐτοὶ μετὰ τῶν πορνῶν συνεφύροντο καὶ μετὰ τῶν τετελεσμένων ἔθουον καὶ ὁ λαὸς ὁ συνίων συνεπλέκετο μετὰ πόρνης **15** σὺ δὲ Ἰσραηλ μὴ ἀγνόει καὶ Ἰουδα μὴ εἰσπορεύεσθε εἰς Γαλγαλα καὶ μὴ ἀναβαίνετε εἰς τὸν οἶκον Ὡν καὶ μὴ ὀμνύετε ζῶντα κύριον **16** ὅτι ὡς δάμαλις παροιστρώσα παροίστησεν Ἰσραηλ νῦν νεμήσει αὐτοὺς κύριος ὡς ἀμνὸν ἐν εὐρυχώρῳ **17** μέτοχος εἰδώλων Ἐφραιμ ἔθηκεν ἑαυτῷ σκάνδαλα **18** ἠρέτισεν Χαναναίους πορνεύοντες ἐξεπόρνευσαν ἠγάπησαν ἀτιμίαν ἐκ φρυάγματος αὐτῶν **19** συστροφή πνεύματος σὺ εἶ ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῆς καὶ καταισχυνθήσονται ἐκ τῶν θυσιαστηρίων αὐτῶν

5 ἀκούσατε ταῦτα οἱ ἱερεῖς καὶ προσέχετε οἶκος Ἰσραηλ καὶ ὁ οἶκος τοῦ βασιλέως ἐνωτίζεσθε διότι πρὸς ὑμᾶς ἐστὶν τὸ κρίμα ὅτι παγίς ἐγενήθητε τῇ σκοπιᾷ καὶ ὡς δίκτυον ἐκτεταμένον ἐπὶ τὸ ἰταβύριον **2** ὃ οἱ ἀγρεύοντες τὴν θήραν κατέπηξαν ἐγὼ δὲ παιδευτὴς ὑμῶν **3** ἐγὼ ἔγνω τὸν Ἐφραιμ καὶ Ἰσραηλ οὐκ ἄπεστιν ἀπ' ἐμοῦ διότι νῦν ἐξεπόρνευσεν Ἐφραιμ ἐμίανθη Ἰσραηλ **4** οὐκ ἔδωκαν τὰ διαβούλια αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὸν θεὸν αὐτῶν ὅτι πνεῦμα πορνείας ἐν αὐτοῖς ἐστὶν τὸν δὲ κύριον οὐκ ἐπέγνωσαν **5** καὶ ταπεινωθήσεται ἡ ὕβρις τοῦ Ἰσραηλ εἰς πρόσωπον

αὐτοῦ καὶ Ἰσραηλ καὶ Ἐφραιμ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ ἀσθενήσει καὶ Ἰουδας μετ' αὐτῶν **6** μετὰ προβάτων καὶ μόσχων πορεύονται τοῦ ἐκζητῆσαι τὸν κύριον καὶ οὐ μὴ εὕρωσιν αὐτόν ὅτι ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῶν **7** ὅτι τὸν κύριον ἐγκατέλιπον ὅτι τέκνα ἀλλότρια ἐγεννήθησαν αὐτοῖς νῦν καταφάγεται αὐτοὺς ἡ ἐρυσίβη καὶ τοὺς κλήρους αὐτῶν **8** σαλπίσατε σάλπιγγι ἐπὶ τοὺς βουνούς ἠχήσατε ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν κηρύξατε ἐν τῷ οἴκῳ Ὡν ἐξέστη Βενιαμὴν **9** Ἐφραιμ εἰς ἀφανισμόν ἐγένετο ἐν ἡμέραις ἐλέγχου ἐν ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραηλ ἔδειξα πιστά **10** ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες Ἰουδα ὡς μετατιθέντες ὄρια ἐπ' αὐτοὺς ἐκχεῶ ὡς ὕδωρ τὸ ὄρημά μου **11** κατεδυναστεύσεν Ἐφραιμ τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ κατεπάτησεν κρίμα ὅτι ἤρξατο πορεύεσθαι ὀπίσω τῶν ματαίων **12** καὶ ἐγὼ ὡς ταραχὴ τῷ Ἐφραιμ καὶ ὡς κέντρον τῷ οἴκῳ Ἰουδα **13** καὶ εἶδεν Ἐφραιμ τὴν νόσον αὐτοῦ καὶ Ἰουδας τὴν ὀδύνην αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη Ἐφραιμ πρὸς Ἀσσυρίου καὶ ἀπέστειλεν πρέσβεις πρὸς βασιλέα Ἰαριμ καὶ αὐτὸς οὐκ ἠδυνάσθη ἰάσασθαι ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ διαπαύσῃ ἐξ ὑμῶν ὀδύνη **14** διότι ἐγὼ εἶμι ὡς πανθὴρ τῷ Ἐφραιμ καὶ ὡς λέων τῷ οἴκῳ Ἰουδα καὶ ἐγὼ ἀρπῶμαι καὶ πορεύσομαι καὶ λήψομαι καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐξαιρούμενος **15** πορεύσομαι καὶ ἐπιστρέψω εἰς τὸν τόπον μου ἕως οὗ ἀφανισθῶσιν καὶ ἐπιζητήσουσιν τὸ πρόσωπόν μου ἐν θλίψει αὐτῶν ὀρθριοῦσι πρὸς με λέγοντες

6 πορευθῶμεν καὶ ἐπιστρέψωμεν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ὅτι αὐτὸς ἠρπακεν καὶ ἰάσεται ἡμᾶς πατάξει καὶ μοτώσει ἡμᾶς **2** ὑγιάσει ἡμᾶς μετὰ δύο ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστησόμεθα καὶ ζησόμεθα ἐνώπιον αὐτοῦ **3** καὶ γνωσόμεθα διώζομεν τοῦ γνῶναι τὸν κύριον ὡς ὀρθρον ἔτοιμον εὐρήσομεν αὐτόν καὶ ἤξει ὡς ὑετὸς ἡμῖν πρόμιος καὶ ὄψιμος τῇ γῆ **4** τί σοι ποιήσω Ἐφραιμ τί σοι ποιήσω Ἰουδα τὸ δὲ ἔλεος

ύμῶν ὡς νεφέλη πρωινή καὶ ὡς δρόσος ὀρθρινή πορευομένη **5** διὰ τοῦτο ἀπεθέρισα τοὺς προφήτας ὑμῶν ἀπέκτεινα αὐτοὺς ἐν ῥήμασιν στόματός μου καὶ τὸ κρίμα μου ὡς φῶς ἐξελεύσεται **6** διότι ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν καὶ ἐπίγνωσιν θεοῦ ἢ ὀλοκαυτώματα **7** αὐτοὶ δὲ εἰσιν ὡς ἄνθρωπος παραβαίνων διαθήκην ἐκεῖ κατεφρόνησέν μου **8** Γαλααδ πόλις ἐργαζομένη μάταια τaráσσουσα ὕδωρ **9** καὶ ἡ ἰσχὺς σου ἀνδρὸς πειρατοῦ ἔκρυψαν ἱερεῖς ὁδὸν κυρίου ἐφόνευσαν Σικιμα ὅτι ἀνομίαν ἐποίησαν **10** ἐν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἶδον φρικώδη ἐκεῖ πορνείαν τοῦ Εφραιμ ἐμίανθη Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα **11** ἄρχου τρυγᾶν σεαυτῶ ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου

7 ἐν τῷ ἰάσασθαί με τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἀποκαλυφθήσεται ἡ ἀδικία Εφραιμ καὶ ἡ κακία Σαμαρείας ὅτι ἠργάσαντο ψευδῆ καὶ κλέπτῃς πρὸς αὐτὸν εἰσελεύσεται ἐκδιδύσκων ληστής ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ **2** ὅπως συνάδωσιν ὡς συνάδοντες τῇ καρδίᾳ αὐτῶν πάσας τὰς κακίας αὐτῶν ἐμνήσθην νῦν ἐκύκλωσεν αὐτοὺς τὰ διαβούλια αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ προσώπου μου ἐγένοντο **3** ἐν ταῖς κακίαις αὐτῶν εὐφραναν βασιλεῖς καὶ ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν ἄρχοντας **4** πάντες μοιχεύοντες ὡς κλίβανος καιόμενος εἰς πέσιν κατακαύματος ἀπὸ τῆς φλογός ἀπὸ φυράσεως στέατος ἕως τοῦ ζυμωθῆναι αὐτό **5** αἱ ἡμέραι τῶν βασιλέων ὑμῶν ἤρξαντο οἱ ἄρχοντες θυμοῦσθαι ἐξ οἴνου ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετὰ λοιμῶν **6** διότι ἀνεκαύθησαν ὡς κλίβανος αἱ καρδία αὐτῶν ἐν τῷ καταράσσειν αὐτοὺς ὅλην τὴν νύκτα ὕπνου Εφραιμ ἐνεπλήσθη πρῶτῃ ἐγενήθη ἀνεκαύθη ὡς πυρὸς φέγγος **7** πάντες ἐθερμάνθησαν ὡς κλίβανος καὶ κατέφαγον τοὺς κριτὰς αὐτῶν πάντες οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἔπесαν οὐκ ἦν ὁ ἐπικαλούμενος ἐν αὐτοῖς πρὸς με **8** Εφραιμ ἐν τοῖς λαοῖς αὐτοῦ συνανεμείγνυτο Εφραιμ ἐγένετο ἐγκρυφίας οὐ μεταστρεφόμενος **9** κατέφαγον ἀλλότριοι τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ αὐτὸς

δὲ οὐκ ἐπέγνω καὶ πολιαὶ ἐξήνθησαν αὐτῷ καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω **10** καὶ ταπεινωθήσεται ἡ ὕβρις Ἰσραὴλ εἰς πρόσωπον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπέστρεψαν πρὸς κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν αὐτὸν ἐν πᾶσι τούτοις **11** καὶ ἦν Εφραιμ ὡς περιστέρα ἄνους οὐκ ἔχουσα καρδίαν Αἴγυπτον ἐπεκαλεῖτο καὶ εἰς Ἀσσυρίους ἐπορεύθησαν **12** καθὼς ἂν πορεύωνται ἐπιβαλῶ ἐπ' αὐτοὺς τὸ δίκτυόν μου καθὼς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατάξω αὐτοὺς παιδεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκοῇ τῆς θλίψεως αὐτῶν **13** οὐαὶ αὐτοῖς ὅτι ἀπεπῆδησαν ἀπ' ἐμοῦ δειλαιοὶ εἰσιν ὅτι ἠσέβησαν εἰς ἐμέ ἐγὼ δὲ ἐλυτρωσάμην αὐτοὺς αὐτοὶ δὲ κατελάλησαν κατ' ἐμοῦ ψεῦδη **14** καὶ οὐκ ἐβόησαν πρὸς με αἱ καρδία αὐτῶν ἀλλ' ἡ ὠλόλυζον ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ κατετέμνοντο ἐπαιδεύθησαν ἐν ἐμοί **15** κἀγὼ κατίσχυσα τοὺς βραχίονας αὐτῶν καὶ εἰς ἐμέ ἐλογίσαντο πονηρὰ **16** ἀπεστράφησαν εἰς οὐθὲν ἐγένοντο ὡς τόξον ἐντεταμένον πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν δι' ἀπαιδευσίαν γλώσσης αὐτῶν οὗτος ὁ φαλισμὸς αὐτῶν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ

8 εἰς κόλπον αὐτῶν ὡς γῆ ὡς ἀετὸς ἐπ' οἶκον κυρίου ἀνθ' ὧν παρέβησαν τὴν διαθήκην μου καὶ κατὰ τοῦ νόμου μου ἠσέβησαν **2** ἐμὲ κεκράζονται ὁ θεὸς ἐγνώκαμέν σε **3** ὅτι Ἰσραὴλ ἀπεστρέψατο ἀγαθὰ ἐχθρὸν κατεδίωξαν **4** ἑαυτοῖς ἐβασίλευσαν καὶ οὐ δι' ἐμοῦ ἤρξαν καὶ οὐκ ἐγνώρισάν μοι τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰδῶλα ὅπως ἐξολεθρευθῶσιν **5** ἀπότριψαι τὸν μόσχον σου Σαμάρεια παρωξύνθη ὁ θυμὸς μου ἐπ' αὐτοὺς ἕως τίνος οὐ μὴ δύνωνται καθαρισθῆναι **6** ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ αὐτὸ τέκτων ἐποίησεν καὶ οὐ θεὸς ἐστὶν διότι πλανῶν ἦν ὁ μόσχος σου Σαμάρεια **7** ὅτι ἀνεμόφθορα ἔσπειραν καὶ ἡ καταστροφὴ αὐτῶν ἐκδέξεται αὐτὰ δράγμα οὐκ ἔχον ἰσχὺν τοῦ ποιῆσαι ἄλευρον ἐὰν δὲ καὶ ποιῆσῃ ἀλλότριοι καταφάγονται αὐτό **8** κατεπόθη Ἰσραὴλ νῦν

ἐγένετο ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὡς σκεῦος ἄχρηστον 9 ὅτι αὐτοὶ ἀνέβησαν εἰς Ἀσσυρίους ἀνέθαλεν καθ' ἑαυτὸν Εφραιμ δῶρα ἠγάπησαν 10 διὰ τοῦτο παραδοθήσονται ἐν τοῖς ἔθνεσιν νῦν εἰσδέξομαι αὐτούς καὶ κοπάσουσιν μικρὸν τοῦ χρίειν βασιλέα καὶ ἄρχοντα 11 ὅτι ἐπλήθυνεν Εφραιμ θυσιαστήρια εἰς ἁμαρτίας ἐγένοντο αὐτῷ θυσιαστήρια ἠγαπημένα 12 καταγράψω αὐτῷ πληθος καὶ τὰ νόμιμα αὐτοῦ εἰς ἀλλότρια ἐλογίσθησαν θυσιαστήρια τὰ ἠγαπημένα 13 διότι ἐὰν θύσωσιν θυσίαν καὶ φάγωσιν κρέα κύριος οὐ προσδέξεται αὐτά νῦν μνησθήσεται τὰς ἀδικίας αὐτῶν καὶ ἐκδικήσεται τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτοὶ εἰς Αἴγυπτον ἀπέστρεψαν καὶ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκάθαρτα φάγονται 14 καὶ ἐπελάθετο Ἰσραηλ τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν καὶ ὠκοδόμησαν τεμένη καὶ Ἰουδας ἐπλήθυνεν πόλεις τετειχισμένας καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς τὰς πόλεις αὐτοῦ καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῶν

9 μὴ χαῖρε Ἰσραηλ μὴδὲ εὐφραίνου καθὼς οἱ λαοὶ διότι ἐπόρνευσας ἀπὸ τοῦ θεοῦ σου ἠγάπησας δόματα ἐπὶ πάντα ἄλωνα σίτου 2 ἄλωνα καὶ ληνὸς οὐκ ἔγνω αὐτούς καὶ ὁ οἶνος ἐψεύσατο αὐτούς 3 οὐ κατώκησαν ἐν τῇ γῆ τοῦ κυρίου κατώκησεν Εφραιμ εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκάθαρτα φάγονται 4 οὐκ ἔσπεισαν τῷ κυρίῳ οἶνον καὶ οὐχ ἠδύναν αὐτῷ αἱ θυσίαι αὐτῶν ὡς ἄρτος πένθους αὐτοῖς πάντες οἱ ἔσθοντες αὐτὰ μίανθήσονται διότι οἱ ἄρτοι αὐτῶν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν οὐκ εἰσελεύσονται εἰς τὸν οἶκον κυρίου 5 τί ποιήσετε ἐν ἡμέρᾳ πανηγύρεως καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς τοῦ κυρίου 6 διὰ τοῦτο ἰδοὺ πορεύσονται ἐκ ταλαιπωρίας Αἰγύπτου καὶ ἐκδέξεται αὐτούς Μέμφις καὶ θάψει αὐτούς Μαχμας τὸ ἀργύριον αὐτῶν ὄλεθρος κληρονομήσει ἄκανθα ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν 7 ἦκασιν αἱ ἡμέραι τῆς ἐκδικήσεως ἦκασιν αἱ ἡμέραι τῆς ἀνταποδόσεώς σου καὶ κακωθήσεται Ἰσραηλ ὥσπερ ὁ προφήτης ὁ παρεξστηκῶς ἄνθρωπος ὁ πνευματοφόρος

ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν σου ἐπληθύνθη μανία σου 8 σκοπὸς Εφραιμ μετὰ θεοῦ προφήτης παγὶς σκολιὰ ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ μανίαν ἐν οἴκῳ κυρίου κατέπηξαν 9 ἐφθάρησαν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ βουνοῦ μνησθήσεται ἀδικίας αὐτοῦ ἐκδικήσεται ἁμαρτίας αὐτοῦ 10 ὡς σταφυλὴν ἐν ἐρήμῳ εὔρον τὸν Ἰσραηλ καὶ ὡς σκοπὸν ἐν συκῇ πρόμιον εἶδον πατέρας αὐτῶν αὐτοὶ εἰσήλθον πρὸς τὸν Βεελφεγωρ καὶ ἀπηλλοτριώθησαν εἰς αἰσχύνην καὶ ἐγένοντο οἱ ἠγαπημένοι ὡς οἱ ἐβδελυγμένοι 11 Εφραιμ ὡς ὄρνεον ἐξεπετάσθη αἱ δόξαι αὐτῶν ἐκ τόκων καὶ ὠδίνων καὶ συλλήμψεων 12 διότι καὶ ἐὰν ἐκθρέψωσιν τὰ τέκνα αὐτῶν ἀτεκνωθήσονται ἐξ ἀνθρώπων διότι καὶ οὐαὶ αὐτοῖς ἐστὶν σὰρξ μου ἐξ αὐτῶν 13 Εφραιμ ὄν τρόπον εἶδον εἰς θήραν παρέστησαν τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ Εφραιμ τοῦ ἐξαγαγεῖν εἰς ἀποκέντησιν τὰ τέκνα αὐτοῦ 14 δὸς αὐτοῖς κύριε τί δώσεις αὐτοῖς δὸς αὐτοῖς μήτραν ἀτεκνοῦσαν καὶ μαστοὺς ξηρούς 15 πᾶσαι αἱ κακίαι αὐτῶν εἰς Γαλαγαλ ὅτι ἐκεῖ αὐτοὺς ἐμίσησα διὰ τὰς κακίας τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν ἐκ τοῦ οἴκου μου ἐκβαλῶ αὐτούς οὐ μὴ προσθήσω τοῦ ἀγαπήσαι αὐτούς πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἀπειθοῦντες 16 ἐπόνεσεν Εφραιμ τὰς ρίζας αὐτοῦ ἐξηράνθη καρπὸν οὐκέτι μὴ ἐνέγκῃ διότι καὶ ἐὰν γεννήσωσιν ἀποκτενῶ τὰ ἐπιθυμήματα κοιλίας αὐτῶν 17 ἀπόσεται αὐτούς ὁ θεός ὅτι οὐκ εἰσήκουσαν αὐτοῦ καὶ ἔσονται πλανῆται ἐν τοῖς ἔθνεσιν

10 ἄμπελος εὐκληματοῦσα Ἰσραηλ ὁ καρπὸς αὐτῆς εὐθηνῶν κατὰ τὸν πληθος τῶν καρπῶν αὐτοῦ ἐπλήθυνεν τὰ θυσιαστήρια κατὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς αὐτοῦ ὠκοδόμησεν στήλας 2 ἐμέρισαν καρδίας αὐτῶν νῦν ἀφανισθήσονται αὐτὸς κατασκάψει τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν ταλαιπωρήσουσιν αἱ στήλαι αὐτῶν 3 διότι νῦν ἐροῦσιν οὐκ ἔστιν βασιλεὺς ἡμῖν ὅτι οὐκ ἐφοβήθημεν τὸν κύριον ὁ δὲ βασιλεὺς τί ποιήσει

ἡμῖν **4** λαλῶν ῥήματα προφάσεις ψευδεῖς διαθήσεται διαθήκην ἀνατελεῖ ὡς ἄγρωστις κρίμα ἐπὶ χέρσον ἀγροῦ **5** τῷ μόσχῳ τοῦ οἴκου Ὡν παροικήσουσιν οἱ κατοικοῦντες Σαμάρειαν ὅτι ἐπένθησεν ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν καὶ καθὼς παρεπύκρναν αὐτόν ἐπιχαροῦνται ἐπὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ ὅτι μετωκίσθη ἀπ' αὐτοῦ **6** καὶ αὐτὸν εἰς Ἀσσυρίους δῆσαντες ἀπήνεγκαν ξένια τῷ βασιλεῖ Ιαριμ ἐν δόματι Εφραιμ δέξεται καὶ αἰσχυνθήσεται Ἰσραηλ ἐν τῇ βουλῇ αὐτοῦ **7** ἀπέρριψεν Σαμάρεια βασιλέα αὐτῆς ὡς φρύγανον ἐπὶ προσώπου ὕδατος **8** καὶ ἐξαρθήσονται βωμοὶ Ὡν ἁμαρτήματα τοῦ Ἰσραηλ ἄκανθα καὶ τρίβολοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν καὶ ἐροῦσιν τοῖς ὄρεσιν καλύψατε ἡμᾶς καὶ τοῖς βουνοῖς πέσατε ἐφ' ἡμᾶς **9** ἀφ' οὗ οἱ βουνοὶ ἡμαρτεν Ἰσραηλ ἐκεῖ ἔστησαν οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτούς ἐν τῷ βουνῷ πόλεμος ἐπὶ τὰ τέκνα ἀδικίας **10** ἦλθεν παιδεῦσαι αὐτούς καὶ συναχθῆσονται ἐπ' αὐτούς λαοὶ ἐν τῷ παιδεύεσθαι αὐτούς ἐν ταῖς δυσὶν ἀδικίαις αὐτῶν **11** Εφραιμ δάμαλις δεδιδαγμένη ἀγαπᾶν νεῖκος ἐγὼ δὲ ἐπελεύσομαι ἐπὶ τὸ κάλλιστον τοῦ τραχήλου αὐτῆς ἐπιβιβῶ Εφραιμ καὶ παρασιωπήσομαι Ἰουδαν ἐνισχύσει αὐτῷ Ἰακωβ **12** σπείρατε ἑαυτοῖς εἰς δικαιοσύνην τρυγήσατε εἰς καρπὸν ζωῆς φωτίσατε ἑαυτοῖς φῶς γνώσεως ἐκζητήσατε τὸν κύριον ἕως τοῦ ἔλθεῖν γενήματα δικαιοσύνης ὑμῖν **13** ἵνα τί παρεσιωπήσατε ἀσεβειαν καὶ τὰς ἀδικίας αὐτῆς ἐτρυγήσατε ἐφάγετε καρπὸν ψευδῆ ὅτι ἤλπισας ἐν τοῖς ἄρμασίν σου ἐν πλήθει δυνάμεώς σου **14** καὶ ἐξαναστήσεται ἀπώλεια ἐν τῷ λαῷ σου καὶ πάντα τὰ περιτετελιχισμένα σου οἰχήσεται ὡς ἄρχων Σαλαμαν ἐκ τοῦ οἴκου Ἱεροβααλ ἐν ἡμέραις πολέμου μητέρα ἐπὶ τέκνοις ἠδάφισαν **15** οὕτως ποιήσω ὑμῖν οἶκος τοῦ Ἰσραηλ ἀπὸ προσώπου κακιῶν ὑμῶν ὄρθρου ἀπερρίφισαν ἀπερρίφη βασιλεὺς Ἰσραηλ

11 διότι νήπιος Ἰσραηλ καὶ ἐγὼ ἠγάπησα αὐτὸν καὶ ἐξ Αἰγύπτου μετεκάλεσα τὰ τέκνα αὐτοῦ **2** καθὼς μετεκάλεσα αὐτούς οὕτως ἀπώχοντο ἐκ προσώπου μου αὐτοὶ τοῖς Βααλιμ ἔθουον καὶ τοῖς γλυπτοῖς ἔθυμίων **3** καὶ ἐγὼ συνεπόδισα τὸν Εφραιμ ἀνέλαβον αὐτὸν ἐπὶ τὸν βραχίονά μου καὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι ἴαμαι αὐτούς **4** ἐν διαφθορᾷ ἀνθρώπων ἐξέτεινα αὐτούς ἐν δεσμοῖς ἀγαπήσεώς μου καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς ῥαπίζων ἄνθρωπος ἐπὶ τὰς σιαγόνας αὐτοῦ καὶ ἐπιβλέψομαι πρὸς αὐτόν δυνησομαι αὐτῷ **5** κατώκησεν Εφραιμ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ἀσσοὺρ αὐτὸς βασιλεὺς αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἠθέλησεν ἐπιστρέψαι **6** καὶ ἠσθένησεν ῥομφαία ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ καὶ κατέπαυσεν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ φάγονται ἐκ τῶν διαβουλίῶν αὐτῶν **7** καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐπικρεμάμενος ἐκ τῆς κατοικίας αὐτοῦ καὶ ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ τίμια αὐτοῦ θυμωθήσεται καὶ οὐ μὴ ὑψώσῃ αὐτόν **8** τί σε διαθῶ Εφραιμ ὑπερασιπῶ σου Ἰσραηλ τί σε διαθῶ ὡς Ἀδαμα θήσομαί σε καὶ ὡς Σεβωιμ μετεστράφη ἡ καρδιά μου ἐν τῷ αὐτῷ συνεταράχθη ἡ μεταμέλειά μου **9** οὐ μὴ ποιήσω κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ μου οὐ μὴ ἐγκαταλίπω τοῦ ἐξαλειφθῆναι τὸν Εφραιμ διότι θεὸς ἐγὼ εἰμι καὶ οὐκ ἄνθρωπος ἐν σοὶ ἅγιος καὶ οὐκ εἰσελεύσομαι εἰς πόλιν **10** ὀπίσω κυρίου πορεύσομαι ὡς λέων ἐρεύζεται ὅτι αὐτὸς ὠρύσεται καὶ ἐκστήσονται τέκνα ὑδάτων **11** καὶ ἐκστήσονται ὡς ὄρνεον ἐξ Αἰγύπτου καὶ ὡς περιστέρα ἐκ γῆς Ἀσσυρίων καὶ ἀποκαταστήσω αὐτούς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν λέγει κύριος **12** ἐκύκλωσέν με ἐν ψευδεῖ Εφραιμ καὶ ἐν ἀσεβείαις οἶκος Ἰσραηλ καὶ Ἰουδα νῦν ἔγνω αὐτούς ὁ θεὸς καὶ λαὸς ἅγιος κεκλήσεται θεοῦ

12 ὁ δὲ Εφραιμ πονηρὸν πνεῦμα ἐδίωξεν καύσωνα ὄλην τὴν ἡμέραν κενὰ καὶ μάταια ἐπλήθυνεν καὶ διαθήκην μετὰ Ἀσσυρίων διέθετο καὶ ἔλαιον εἰς Αἴγυπτον ἐνεπορεύετο **2** καὶ κρίσις τῷ κυρίῳ πρὸς Ἰουδαν τοῦ ἐκδικῆσαι τὸν Ἰακωβ

κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ **3** ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐπέτρηνεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐν κόποις αὐτοῦ ἐνίσχυσεν πρὸς θεὸν **4** καὶ ἐνίσχυσεν μετὰ ἀγγέλου καὶ ἠδυνάσθη ἔκλαυσαν καὶ ἐδεήθησάν μου ἐν τῷ οἴκῳ ὧν εὐροσάν με καὶ ἐκεῖ ἐλαλήθη πρὸς αὐτόν **5** ὁ δὲ κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἔσται μνημόσυνον αὐτοῦ **6** καὶ σὺ ἐν θεῷ σου ἐπιστρέψεις ἔλεον καὶ κρίμα φυλάσσου καὶ ἔγγιζε πρὸς τὸν θεόν σου διὰ παντός **7** Χανααν ἐν χειρὶ αὐτοῦ ζυγὸς ἀδικίας καταδυναστεύειν ἠγάπησε **8** καὶ εἶπεν Εφραιμ πλήν πεπλούτηκα εὗρηκα ἀναψυχὴν ἐμαυτῷ πάντες οἱ πόνοι αὐτοῦ οὐχ εὐρεθήσονται αὐτῷ διὲ ἀδικίας ἃς ἠμαρτεν **9** ἐγὼ δὲ κύριος ὁ θεὸς σου ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἔτι κατοικιῶ σε ἐν σκηναῖς καθὼς ἡμέρα ἐορτῆς **10** καὶ λαλήσω πρὸς προφήτας καὶ ἐγὼ ὁράσεις ἐπλήθυνα καὶ ἐν χερσὶν προφητῶν ὠμοιώθην **11** εἰ μὴ Γαλααδ ἔστιν ἄρα ψευδεῖς ἦσαν ἐν Γαλαγαλ ἄρχοντες θυσιάζοντες καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν ὡς χελῶναι ἐπὶ χέρσον ἀγροῦ **12** καὶ ἀνεχώρησεν Ιακωβ εἰς πεδῖον Συρίας καὶ ἐδόουλευσεν Ἰσραὴλ ἐν γυναικὶ καὶ ἐν γυναικὶ ἐφυλάξατο **13** καὶ ἐν προφήτῃ ἀνήγαγεν κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐν προφήτῃ διεφυλάχθη **14** ἐθύμωσεν Εφραιμ καὶ παρώργισεν καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν ἐκχυθήσεται καὶ τὸν ὄνειδισμὸν αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ κύριος

13 κατὰ τὸν λόγον Εφραιμ δικαιώματα αὐτὸς ἔλαβεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἔθετο αὐτὰ τῇ Βααλ καὶ ἀπέθανεν **2** καὶ προσέθετο τοῦ ἁμαρτάνειν ἔτι καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα ἐκ τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν κατ' εἰκόνα εἰδώλων ἔργα τεκτόνων συντετελεσμένα αὐτοῖς αὐτοὶ λέγουσιν θύσατε ἀνθρώπους μόσχοι γὰρ ἐκλελοίπασιν **3** διὰ τοῦτο ἔσονται ὡς νεφέλη πρωινῆ καὶ ὡς δρόσος ὀρθρινῆ πορευομένη ὥσπερ χνοῦς ἀποφυσώμενος ἀφ' ἄλωνος καὶ ὡς ἀτμίς ἀπὸ ἀκριδῶν **4** ἐγὼ δὲ κύριος ὁ θεὸς σου στερεῶν οὐρανὸν καὶ κτιζῶν

γῆν οὗ αἱ χεῖρες ἔκτισαν πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ καὶ οὐ παρέδειξά σοι αὐτὰ τοῦ πορευέσθαι ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐγὼ ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ θεὸν πλὴν ἐμοῦ οὐ γνώση καὶ σῶζων οὐκ ἔστιν πάρεξ ἐμοῦ **5** ἐγὼ ἐποίμαινόν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῆ ἄοικητῳ **6** κατὰ τὰς νομάς αὐτῶν καὶ ἐνεπλήσθησαν εἰς πλησμονὴν καὶ ὑψώθησαν αἱ καρδίαι αὐτῶν ἕνεκα τούτου ἐπελάθοντό μου **7** καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς πανθῆρ καὶ ὡς πάρδαλις κατὰ τὴν ὁδὸν Ἰσσυρίων **8** ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκος ἀπορουμένη καὶ διαρρήξω συγκλεισμὸν καρδίας αὐτῶν καὶ καταφάγονται αὐτοὺς ἐκεῖ σκύμνοι δρυμοῦ θηρία ἀγροῦ διασπάσει αὐτούς **9** τῇ διαφθορᾷ σου Ἰσραὴλ τίς βοηθήσει **10** ποῦ ὁ βασιλεὺς σου οὗτος καὶ διασωσάτω σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου κρινάτω σε ὃν εἶπας δός μοι βασιλέα καὶ ἄρχοντα **11** καὶ ἔδωκά σοι βασιλέα ἐν ὄργῃ μου καὶ ἔσχον ἐν τῷ θυμῷ μου **12** συστροφὴν ἀδικίας Εφραιμ ἐγκεκρυμμένη ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ **13** ὠδίνες ὡς τικτούσης ἤξουσιν αὐτῷ οὗτος ὁ υἱὸς σου οὐ φρόνιμος διότι οὐ μὴ ὑποστῆ ἐν συντριβῇ τέκνων **14** ἐκ χειρὸς ἄδου ῥύσομαι αὐτούς καὶ ἐκ θανάτου λυτρώσομαι αὐτούς ποῦ ἡ δίκη σου θάνατε ποῦ τὸ κέντρον σου ἄδη παράκλησις κέκρυπται ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου (Sheol h7585) **15** διότι οὗτος ἀνά μέσον ἀδελφῶν διαστελεῖ ἐπάξει ἄνεμον καύσωνα κύριος ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπ' αὐτόν καὶ ἀναξηρανεῖ τὰς φλέβας αὐτοῦ ἐξερημώσει τὰς πηγὰς αὐτοῦ αὐτὸς καταξηρανεῖ τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτοῦ **16** ἀφανισθήσεται Σαμάρεια ὅτι ἀντέστη πρὸς τὸν θεὸν αὐτῆς ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται αὐτοὶ καὶ τὰ ὑποτίθια αὐτῶν ἐδαφισθήσονται καὶ αἱ ἐν γαστρὶ ἔχουσαι αὐτῶν διαρραγῆσονται

14 ἐπιστράφητι Ἰσραὴλ πρὸς κύριον τὸν θεόν σου διότι ἠσθένησας ἐν ταῖς ἀδικίαις σου **2** λάβετε μεθ' ἑαυτῶν λόγους καὶ ἐπιστράφητε πρὸς κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν εἶπατε αὐτῷ ὅπως

μη λάβητε ἀδικίαν καὶ λάβητε ἀγαθὰ καὶ
ἀνταποδώσομεν καρπὸν χειλέων ἡμῶν 3 Ἀσσουρ
οὐ μὴ σῶση ἡμᾶς ἐφ' ἵππον οὐκ ἀναβησόμεθα
οὐκέτι μὴ εἴπωμεν θεοὶ ἡμῶν τοῖς ἔργοις τῶν
χειρῶν ἡμῶν ὁ ἐν σοὶ ἐλεήσει ὄρφανόν 4
ἰάσομαι τὰς κατοικίας αὐτῶν ἀγαπήσω αὐτοὺς
ὁμολόγως ὅτι ἀπέστρεψεν ἡ ὀργή μου ἀπ' αὐτῶν
5 ἔσομαι ὡς δρόσος τῷ Ἰσραὴλ ἀνθήσει ὡς κρίνον
καὶ βαλεῖ τὰς ρίζας αὐτοῦ ὡς ὁ Λίβανος 6
πορεύονται οἱ κλάδοι αὐτοῦ καὶ ἔσται ὡς ἐλαία
κατάκαρπος καὶ ἡ ὀσφρασία αὐτοῦ ὡς Λιβάνου 7
ἐπιστρέψουσιν καὶ καθιοῦνται ὑπὸ τὴν σκέπην
αὐτοῦ ζήσονται καὶ μεθυσθήσονται σίτῳ καὶ
ἐξανθήσει ὡς ἄμπελος τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ
ὡς οἶνος Λιβάνου 8 τῷ Εφραιμ τί αὐτῷ ἔτι
καὶ εἰδώλοις ἐγὼ ἐταπείνωσα αὐτόν καὶ ἐγὼ
κατισχύσω αὐτόν ἐγὼ ὡς ἄρκευθος πυκάζουσα
ἐξ ἔμοῦ ὁ καρπός σου εὐρήται 9 τίς σοφὸς
καὶ συνήσει ταῦτα ἢ συνετὸς καὶ ἐπιγνώσεται
αὐτά διότι εὐθεῖαι αἱ ὁδοὶ τοῦ κυρίου καὶ
δίκαιοι πορεύονται ἐν αὐταῖς οἱ δὲ ἀσεβεῖς
ἀσθενήσουσιν ἐν αὐταῖς

Ἰωήλ'

1 λόγος κυρίου ὃς ἐγενήθη πρὸς Ἰωηλ τὸν τοῦ Βαθουηλ **2** ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ πρεσβύτεροι καὶ ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν εἰ γέγονεν τοιαῦτα ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν ἢ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ὑμῶν **3** ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς τέκνοις ὑμῶν διηγῆσασθε καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν **4** τὰ κατάλοιπα τῆς κάμπης κατέφαγεν ἡ ἀκρίς καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς ἀκρίδος κατέφαγεν ὁ βροῦχος καὶ τὰ κατάλοιπα τοῦ βρούχου κατέφαγεν ἡ ἔρυσίβη **5** ἐκνήψατε οἱ μεθύοντες ἐξ οἴνου αὐτῶν καὶ κλαύσατε θρηνήσατε πάντες οἱ πίνοντες οἶνον εἰς μέθην ὅτι ἐξῆρται ἐκ στόματος ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ χαρά **6** ὅτι ἔθνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν γῆν μου ἰσχυρὸν καὶ ἀναρίθμητον οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ὀδόντες λέοντος καὶ αἱ μύλαι αὐτοῦ σκύμνου **7** ἔθετο τὴν ἄμπελόν μου εἰς ἀφανισμόν καὶ τὰς συκάς μου εἰς συγκλασμόν ἐρευνῶν ἐξηρεύνησεν αὐτὴν καὶ ἔρριψεν ἐλεύκανεν κλήματα αὐτῆς **8** θρήνησον πρὸς με ὑπὲρ νύμφην περιεζωσμένην σάκκον ἐπὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν παρθενικόν **9** ἐξῆρται θυσία καὶ σπονδὴ ἐξ οἴκου κυρίου πενθεῖτε οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ **10** ὅτι τεταλαιπώρηκεν τὰ πεδία πενθεῖτω ἡ γῆ ὅτι τεταλαιπώρηκεν σίτος ἐξηράνθη οἶνος ὀλιγώθη ἔλαιον **11** ἐξηράνθησαν οἱ γεωργοὶ θρηνεῖτε κτήματα ὑπὲρ πυροῦ καὶ κριθῆς ὅτι ἀπόλωλεν τρυγητὸς ἐξ ἄγρου **12** ἡ ἄμπελος ἐξηράνθη καὶ αἱ συκαὶ ὀλιγώθησαν ρόα καὶ φοῖνιξ καὶ μῆλον καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἄγρου ἐξηράνθησαν ὅτι ἤσχυναν χαρὰν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων **13** περιζώσασθε καὶ κόπτεσθε οἱ ἱερεῖς θρηνεῖτε οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ εἰσέλθατε ὑπνώσατε ἐν σάκκοις λειτουργοῦντες θεῶ ὅτι ἀπέσχηκεν ἐξ οἴκου θεοῦ ὑμῶν θυσία καὶ σπονδὴ **14** ἀγιάσατε νηστείαν κηρύξατε

θεραπείαν συναγάγετε πρεσβυτέρους πάντας κατοικοῦντας γῆν εἰς οἶκον θεοῦ ὑμῶν καὶ κεκράξατε πρὸς κύριον ἐκτενωσ **15** οἴμμοι οἴμμοι οἴμμοι εἰς ἡμέραν ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα κυρίου καὶ ὡς ταλαιπωρία ἐκ ταλαιπωρίας ἦξει **16** κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν βρώματα ἐξωλεθρεύθη ἐξ οἴκου θεοῦ ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ χαρά **17** ἐσκίρτησαν δαμάλεις ἐπὶ ταῖς φάτναις αὐτῶν ἠφανίσθησαν θησαυροὶ κατεσκάφησαν ληνοὶ ὅτι ἐξηράνθη σίτος **18** τί ἀποθήσομεν ἑαυτοῖς ἔκλαυσαν βουκόλια βοῶν ὅτι οὐχ ὑπῆρχεν νομὴ αὐτοῖς καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων ἠφανίσθησαν **19** πρὸς σέ κύριε βοήσομαι ὅτι πῦρ ἀνήλωσεν τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου καὶ φλόξ ἀνήψεν πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἄγρου **20** καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου ἀνέβλειψαν πρὸς σέ ὅτι ἐξηράνθησαν ἀφέσεις ὑδάτων καὶ πῦρ κατέφαγεν τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου

2 σαλπίατε σάλπιγγι ἐν Σιων κηρύξατε ἐν ὄρει ἀγίῳ μου καὶ συγχυθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν διότι πάρεστιν ἡμέρα κυρίου ὅτι ἐγγὺς **2** ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου ἡμέρα νεφέλης καὶ ὀμίχλης ὡς ὄρθρος χυθήσεται ἐπὶ τὰ ὄρη λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς ὅμοιος αὐτῶ οὐ γέγονεν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ μετ' αὐτὸν οὐ προστεθήσεται ἕως ἐτῶν εἰς γενεὰς γενεῶν **3** τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πῦρ ἀναλίσκον καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ ἀναπτομένη φλόξ ὡς παράδεισος τρυφῆς ἡ γῆ πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ τὰ ὀπισθεν αὐτοῦ πεδῖον ἀφανισμοῦ καὶ ἀνασφζόμενος οὐκ ἔσται αὐτῶ **4** ὡς ὄρασις ἵππων ἢ ὄψις αὐτῶν καὶ ὡς ἵππεῖς οὕτως καταδιώξονται **5** ὡς φωνὴ ἀρμάτων ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὄρεων ἐξαλοῦνται καὶ ὡς φωνὴ φλογὸς πυρὸς κατεσθιούσης καλάμην καὶ ὡς λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς παρατασσόμενος εἰς πόλεμον **6** ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ συντριβήσονται λαοὶ πᾶν πρόσωπον ὡς πρόσκαυμα χύτρας **7** ὡς μαχηταὶ δραμοῦνται καὶ ὡς ἄνδρες πολεμισταὶ ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ τείχη καὶ ἕκαστος ἐν τῇ ὁδῶ

αὐτοῦ πορεύσεται καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνωσιν τὰς τρίβους αὐτῶν **8** καὶ ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὐκ ἀφέξεται καταβαρυνόμενοι ἐν τοῖς ὅπλοις αὐτῶν πορεύσονται καὶ ἐν τοῖς βέλεσιν αὐτῶν πεσοῦνται καὶ οὐ μὴ συντελεσθῶσιν **9** τῆς πόλεως ἐπιλήμψονται καὶ ἐπὶ τῶν τοιχῶν δραμοῦνται καὶ ἐπὶ τὰς οἰκίας ἀναβήσονται καὶ διὰ θυρίδων εἰσελεύσονται ὡς κλέπται **10** πρὸ προσώπου αὐτῶν συγχυθήσεται ἡ γῆ καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανός ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσιν καὶ τὰ ἄστρα δύσουσιν τὸ φέγγος αὐτῶν **11** καὶ κύριος δώσει φωνὴν αὐτοῦ πρὸ προσώπου δυνάμεως αὐτοῦ ὅτι πολλή ἐστὶν σφόδρα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ὅτι ἰσχυρὰ ἔργα λόγων αὐτοῦ διότι μεγάλη ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου μεγάλη καὶ ἐπιφανὴς σφόδρα καὶ τίς ἔσται ἱκανὸς αὐτῇ **12** καὶ νῦν λέγει κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπιστράφητε πρὸς με ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐν νηστεία καὶ ἐν κλαυθμῶ καὶ ἐν κοπετῶ **13** καὶ διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν καὶ ἐπιστράφητε πρὸς κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστὶν μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις **14** τίς οἶδεν εἰ ἐπιστρέψει καὶ μετανοήσει καὶ ὑπολείπεται ὀπίσω αὐτοῦ εὐλογίαν θυσίαν καὶ σπονδὴν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν **15** σαλπίατε σάλπιγγι ἐν Σιων ἀγιάσατε νηστείαν κηρύξατε θεραπείαν **16** συναγάγετε λαόν ἀγιάσατε ἐκκλησίαν ἐκλέξασθε πρεσβυτέρους συναγάγετε νῆπια θηλάζοντα μαστούς ἐξελατῶ νυμφίος ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ καὶ νύμφη ἐκ τοῦ παστοῦ αὐτῆς **17** ἀνά μέσον τῆς κρηπίδος τοῦ θυσιαστηρίου κλαύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες κυρίῳ καὶ ἑροῦσιν φεῖσαι κύριε τοῦ λαοῦ σου καὶ μὴ δῶς τὴν κληρονομίαν σου εἰς ὄνειδος τοῦ κατάρξαι αὐτῶν ἔθνη ὅπως μὴ εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς αὐτῶν **18** καὶ ἐξήλωσεν κύριος τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ ἐφείσατο τοῦ λαοῦ

αὐτοῦ **19** καὶ ἀπεκρίθη κύριος καὶ εἶπεν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω ὑμῖν τὸν σίτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον καὶ ἐμπλησθήσεσθε αὐτῶν καὶ οὐ δώσω ὑμᾶς οὐκέτι εἰς ὄνειδισμόν ἐν τοῖς ἔθνεσι **20** καὶ τὸν ἀπὸ βορρᾶ ἐκδιώξω ἀφ' ὑμῶν καὶ ἐξώσω αὐτὸν εἰς γῆν ἄνυδρον καὶ ἀφανῶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην καὶ ἀναβήσεται ἡ σαπρία αὐτοῦ καὶ ἀναβήσεται ὁ βρόμος αὐτοῦ ὅτι ἐμεγάλυνεν τὰ ἔργα αὐτοῦ **21** θάρσει γῆ χαίρε καὶ εὐφραίνου ὅτι ἐμεγάλυνεν κύριος τοῦ ποιῆσαι **22** θαρσεῖτε κτήνη τοῦ πεδίου ὅτι βεβλάστηκεν πεδία τῆς ἐρήμου ὅτι ξύλον ἤνεγκεν τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἄμπελος καὶ συκῆ ἔδωκεν τὴν ἰσχὴν αὐτῶν **23** καὶ τὰ τέκνα Σιων χαίrete καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν διότι ἔδωκεν ὑμῖν τὰ βρώματα εἰς δικαιοσύνην καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν πρόμιον καὶ ὄψιμον καθὼς ἔμπροσθεν **24** καὶ πλησθήσονται αἱ ἄλωνες σίτου καὶ ὑπερεκχυθήσονται αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου **25** καὶ ἀνταποδώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν ὧν κατέφαγεν ἡ ἀκρίς καὶ ὁ βροῦχος καὶ ἡ ἐρυσίβη καὶ ἡ κάμψη ἡ δύναμις μου ἡ μεγάλη ἦν ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς **26** καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες καὶ ἐμπλησθήσεσθε καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἃ ἐποίησεν μεθ' ὑμῶν εἰς θαυμάσια καὶ οὐ μὴ καταισχυνηθῆ ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα **27** καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγὼ εἰμι καὶ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι πλὴν ἐμοῦ καὶ οὐ μὴ καταισχυνηθῶσιν οὐκέτι πᾶς ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα **28** καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα καὶ ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται **29** καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους καὶ ἐπὶ τὰς δούλας ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου **30** καὶ δώσω τέρατα

ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ **31** ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα πρὶν ἔλθειν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ **32** καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται ὅτι ἐν τῷ ὄρει Σιων καὶ ἐν Ἱερουσαλημ ἔσται ἀνασφζόμενος καθότι εἶπεν κύριος καὶ εὐαγγελιζόμενοι οὓς κύριος προσκέκληται

3 διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅταν ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλημ **2** καὶ συναΐξω πάντα τὰ ἔθνη καὶ κατάξω αὐτὰ εἰς τὴν κοιλάδα Ἰωσαφατ καὶ διακριθῆσονται πρὸς αὐτοὺς ἐκεῖ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ μου καὶ τῆς κληρονομίας μου Ἰσραηλ οἱ διεσπάρησαν ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ τὴν γῆν μου καταδειλίαντο **3** καὶ ἐπὶ τὸν λαόν μου ἔβαλον κλήρους καὶ ἔδωκαν τὰ παιδάρια πόρναις καὶ τὰ κοράσια ἐπώλουν ἀντὶ οἴνου καὶ ἔπινον **4** καὶ τί καὶ ὑμεῖς ἐμοὶ Τύρος καὶ Σιδῶν καὶ πᾶσα Γαλιλαία ἀλλοφύλων μὴ ἀνταπόδομα ὑμεῖς ἀνταποδίδοτέ μοι ἢ μνησικακεῖτε ὑμεῖς ἐπ' ἐμοὶ ὀξέως καὶ ταχέως ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν **5** ἀνθ' ὧν τὸ ἀργύριόν μου καὶ τὸ χρυσίον μου ἐλάβετε καὶ τὰ ἐπίλεκτά μου καὶ τὰ καλὰ εἰσηνέγκατε εἰς τοὺς ναοὺς ὑμῶν **6** καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰουδα καὶ τοὺς υἱοὺς Ἱερουσαλημ ἀπέδοσθε τοῖς υἱοῖς τῶν Ἑλλήνων ὅπως ἐξώσητε αὐτοὺς ἐκ τῶν ὀρίων αὐτῶν **7** ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω αὐτοὺς ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἀπέδοσθε αὐτοὺς ἐκεῖ καὶ ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν **8** καὶ ἀποδώσομαι τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν εἰς χεῖρας υἱῶν Ἰουδα καὶ ἀποδώσονται αὐτοὺς εἰς αἰχμαλωσίαν εἰς ἔθνος μακρὰν ἀπέχον ὅτι κύριος ἐλάλησεν **9** κηρύξατε ταῦτα ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἀγιάσατε πόλεμον ἐξεγείρατε τοὺς μαχητάς προσαγάγετε καὶ ἀναβαίνετε πάντες ἄνδρες πολεμισταί **10** συγκόψατε τὰ ἄροτρα ὑμῶν εἰς ῥομφαίας καὶ τὰ δρέπανα ὑμῶν εἰς

σειρομάστας ὁ ἀδύνατος λεγέτω ὅτι ἰσχύω ἐγὼ **11** συναθροίεσθε καὶ εἰσπορεύεσθε πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν καὶ συνάχθητε ἐκεῖ ὁ πρᾶϋς ἔστω μαχητής **12** ἐξεγείρεσθωσαν καὶ ἀναβαινέτωσαν πάντα τὰ ἔθνη εἰς τὴν κοιλάδα Ἰωσαφατ διότι ἐκεῖ καθιῶ τοῦ διακρίναι πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν **13** ἐξαποστείλατε δρέπανα ὅτι παρέστηκεν τρύγητος εἰσπορεύεσθε πατεῖτε διότι πλήρης ἡ ληνός ὑπερκεχεῖται τὰ ὑπολήνια ὅτι πεπλήθυνται τὰ κακὰ αὐτῶν **14** ἦχοι ἐξήχησαν ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα κυρίου ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης **15** ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσιν καὶ οἱ ἀστέρες δύσουσιν φέγγος αὐτῶν **16** ὁ δὲ κύριος ἐκ Σιων ἀνακεκράξεται καὶ ἐξ Ἱερουσαλημ δώσει φωνὴν αὐτοῦ καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ὁ δὲ κύριος φείσεται τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνισχύσει κύριος τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ **17** καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ κατασκηνῶν ἐν Σιων ἐν ὄρει ἀγίῳ μου καὶ ἔσται Ἱερουσαλημ πόλις ἀγία καὶ ἀλλογενεῖς οὐ διελεύσονται δι' αὐτῆς οὐκέτι **18** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμόν καὶ οἱ βουνοὶ ῥυήσονται γάλα καὶ πᾶσαι αἱ ἀφέςεις Ἰουδα ῥυήσονται ὕδατα καὶ πηγὴ ἐξ οἴκου κυρίου ἐξελεύσεται καὶ ποτιεῖ τὸν χειμάρρου τῶν σχοίνων **19** Αἴγυπτος εἰς ἀφανισμόν ἔσται καὶ ἡ Ἰδομαία εἰς πεδίον ἀφανισμοῦ ἔσται ἐξ ἀδικιῶν υἱῶν Ἰουδα ἀνθ' ὧν ἐξέχεαν αἷμα δίκαιον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν **20** ἡ δὲ Ἰουδαία εἰς τὸν αἰῶνα κατοικηθήσεται καὶ Ἱερουσαλημ εἰς γενεὰς γενεῶν **21** καὶ ἐκδικήσω τὸ αἷμα αὐτῶν καὶ οὐ μὴ ἀθώσω καὶ κύριος κατασκηνώσει ἐν Σιων

Ἀμώς'

1 λόγοι Ἀμώς οἱ ἐγένοντο ἐν νακκαριμ ἐκ Θεκουε οὗς εἶδεν ὑπὲρ Ἱερουσαλημ ἐν ἡμέραις Οζιου βασιλέως Ἰουδα καὶ ἐν ἡμέραις Ιεροβοαμ τοῦ Ἰωας βασιλέως Ἰσραηλ πρὸ δύο ἐτῶν τοῦ σεισμοῦ **2** καὶ εἶπεν κύριος ἐκ Σιων ἐφθέγγετο καὶ ἐξ Ἱερουσαλημ ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἐπένησαν αἱ νομαὶ τῶν ποιμένων καὶ ἐξηράνθη ἡ κορυφὴ τοῦ Καρμήλου **3** καὶ εἶπεν κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Δαμασκοῦ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτόν ἀνθ' ὧν ἔπριζον πρίοσιν σιδηροῖς τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῶν ἐν Γαλααδ **4** καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς τὸν οἶκον Ἀζαηλ καὶ καταφάγεται θεμέλια υἱοῦ Ἀδερ **5** καὶ συντρίψω μοχλοὺς Δαμασκοῦ καὶ ἐξολεθρεύσω κατοικοῦντας ἐκ πεδίου Ὠν καὶ κατακόψω φυλὴν ἐξ ἀνδρῶν Χαρραν καὶ αἰχμαλωτευθήσεται λαὸς Συρίας ἐπὶ κλητος λέγει κύριος **6** τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Γάζης καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ αἰχμαλωτεῦσαι αὐτοὺς αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμων τοῦ συγκλεισαι εἰς τὴν Ἰδουμαίαν **7** καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τεῖχη Γάζης καὶ καταφάγεται θεμέλια αὐτῆς **8** καὶ ἐξολεθρεύσω κατοικοῦντας ἐξ Ἀζώτου καὶ ἐξαρθήσεται φυλὴ ἐξ Ἀσκαλῶνος καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ Ἀκκαρων καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι τῶν ἀλλοφύλων λέγει κύριος **9** τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Τύρου καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτήν ἀνθ' ὧν συνέκλεισαν αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμων εἰς τὴν Ἰδουμαίαν καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν διαθήκης ἀδελφῶν **10** καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τεῖχη Τύρου καὶ καταφάγεται θεμέλια αὐτῆς **11** τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις τῆς Ἰδουμαίας καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτοὺς ἕνεκα τοῦ διώξει αὐτοὺς ἐν ῥομφαίᾳ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἔλυμῆνατο μήτραν ἐπὶ γῆς καὶ ἤρπασεν

εἰς μαρτύριον φρίκην αὐτοῦ καὶ τὸ ὄρημα αὐτοῦ ἐφύλαξεν εἰς νεῖκος **12** καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς Θαιμαν καὶ καταφάγεται θεμέλια τειχέων αὐτῆς **13** τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ἀμμων καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτόν ἀνθ' ὧν ἀνέσχιζον τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῶν Γαλααδιτῶν ὅπως ἐμπλατύνωσιν τὰ ὄρια αὐτῶν **14** καὶ ἀνάψω πῦρ ἐπὶ τὰ τεῖχη Ραββα καὶ καταφάγεται θεμέλια αὐτῆς μετὰ κραυγῆς ἐν ἡμέρᾳ πολέμου καὶ σεισθήσεται ἐν ἡμέρᾳ συντελείας αὐτῆς **15** καὶ πορεύσονται οἱ βασιλεῖς αὐτῆς ἐν αἰχμαλωσίᾳ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ λέγει κύριος

2 τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Μωαβ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτόν ἀνθ' ὧν κατέκαυσαν τὰ ὄστα βασιλέως τῆς Ἰδουμαίας εἰς κονίαν **2** καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ Μωαβ καὶ καταφάγεται θεμέλια τῶν πόλεων αὐτῆς καὶ ἀποθανεῖται ἐν ἀδυναμίᾳ Μωαβ μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος **3** καὶ ἐξολεθρεύσω κριτὴν ἐξ αὐτῆς καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς ἀποκτενῶ μετ' αὐτοῦ λέγει κύριος **4** τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ἰουδα καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτόν ἕνεκα τοῦ ἀπώσασθαι αὐτοὺς τὸν νόμον κυρίου καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς τὰ μάταια αὐτῶν ἃ ἐποίησαν οἷς ἐξηκολούθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ὀπίσω αὐτῶν **5** καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ Ἰουδαν καὶ καταφάγεται θεμέλια Ἱερουσαλημ **6** τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Ἰσραηλ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτόν ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο ἀργυρίου δίκαιον καὶ πένητα ἕνεκεν ὑποδημάτων **7** τὰ πατοῦντα ἐπὶ τὸν χοῦν τῆς γῆς καὶ ἐκονδύλιζον εἰς κεφαλὰς πτωχῶν καὶ ὄδον ταπεινῶν ἐξέκλιναν καὶ υἱὸς καὶ πατήρ αὐτοῦ εἰσεπορεύοντο πρὸς τὴν αὐτὴν παιδίσκη

ὅπως βεβηλώσωσιν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ αὐτῶν **8** καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν δεσμεύοντες σχοινίοις παραπετάσματα ἐποίουν ἐχόμενα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ οἶνον ἐκ συκοφαντιῶν ἔπινον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ αὐτῶν **9** ἐγὼ δὲ ἐξῆρα τὸν Αμορραῖον ἐκ προσώπου αὐτῶν οὗ ἦν καθὼς ὕψος κέδρου τὸ ὕψος αὐτοῦ καὶ ἰσχυρὸς ἦν ὡς δρυς καὶ ἐξῆρα τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἐπάνωθεν καὶ τὰς ρίζας αὐτοῦ ὑποκάτωθεν **10** καὶ ἐγὼ ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ περιήγαγον ὑμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη τοῦ κατακληρονομηῆσαι τὴν γῆν τῶν Αμορραίων **11** καὶ ἔλαβον ἐκ τῶν υἰῶν ὑμῶν εἰς προφήτας καὶ ἐκ τῶν νεανίσκων ὑμῶν εἰς ἀγιασμόν μὴ οὐκ ἔστιν ταῦτα υἱοὶ Ἰσραηλ λέγει κύριος **12** καὶ ἐποτιζετε τοὺς ἡγιασμένους οἶνον καὶ τοῖς προφήταις ἐνετέλλεσθε λέγοντες οὐ μὴ προφητεύσητε **13** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ κυλίω ὑποκάτω ὑμῶν ὃν τρόπον κυλιέται ἡ ἄμαξα ἡ γέμουσα καλάμης **14** καὶ ἀπολεῖται φυγὴ ἐκ δρομέως καὶ ὁ κραταῖος οὐ μὴ κρατήσῃ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ καὶ ὁ μαχητὴς οὐ μὴ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ **15** καὶ ὁ τοξότης οὐ μὴ ὑποστῇ καὶ ὁ ὄξυς τοῖς ποσίν αὐτοῦ οὐ μὴ διασωθῇ οὐδὲ ὁ ἵππεὺς οὐ μὴ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ **16** καὶ εὐρήσει τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐν δυναστείαις ὁ γυμνὸς διώξεται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος

3 ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦτον ὃν ἐλάλησεν κύριος ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ἰσραηλ καὶ κατὰ πάσης φυλῆς ἧς ἀνήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου λέγων **2** πλὴν ὑμᾶς ἔγνωσαν ἐκ πασῶν φυλῶν τῆς γῆς διὰ τοῦτο ἐκδικήσω ἐφ' ὑμᾶς πάσας τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν **3** εἰ πορεύσονται δύο ἐπὶ τὸ αὐτὸ καθόλου ἐὰν μὴ γνωρίσωσιν ἑαυτοὺς **4** εἰ ἐρεύξεται λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ αὐτοῦ θήραν οὐκ ἔχων εἰ δώσει σκύμνος φωνὴν αὐτοῦ ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ καθόλου ἐὰν μὴ ἀρπάσῃ τι **5** εἰ πεσεῖται ὄρνεον ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ ἰξευτοῦ εἰ σχασθήσεται παγίς

ἐπὶ τῆς γῆς ἄνευ τοῦ συλλαβεῖν τι **6** εἰ φωνήσῃ σάλπιγξ ἐν πόλει καὶ λαὸς οὐ πτοηθήσεται εἰ ἔσται κακία ἐν πόλει ἢν κύριος οὐκ ἐποίησεν **7** διότι οὐ μὴ ποιήσῃ κύριος ὁ θεὸς πρᾶγμα ἐὰν μὴ ἀποκαλύψῃ παιδείαν αὐτοῦ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς προφήτας **8** λέων ἐρεύξεται καὶ τίς οὐ φοβηθήσεται κύριος ὁ θεὸς ἐλάλησεν καὶ τίς οὐ προφητεύσει **9** ἀπαγγείλατε χώραις ἐν Ἀσσυρίοις καὶ ἐπὶ τὰς χώρας τῆς Αἰγύπτου καὶ εἶπατε συνάχθητε ἐπὶ τὸ ὄρος Σαμαρείας καὶ ἴδετε θαυμαστὰ πολλὰ ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ τὴν καταδυναστείαν τὴν ἐν αὐτῇ **10** καὶ οὐκ ἔγνω ἃ ἔσται ἐναντίον αὐτῆς λέγει κύριος οἱ θησαυρίζοντες ἀδικίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν **11** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Τύρος κυκλόθεν ἡ γῆ σου ἐρημωθήσεται καὶ κατάξει ἐκ σοῦ ἰσχύς σου καὶ διαρπαγῆσονται αἱ χώραι σου **12** τάδε λέγει κύριος ὃν τρόπον ὅταν ἐκσπάσῃ ὁ ποιμὴν ἐκ στόματος τοῦ λέοντος δύο σκέλη ἢ λοβὸν ὠτίου οὕτως ἐκσπασθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ οἱ κατοικοῦντες ἐν Σαμαρείᾳ κατέναντι φυλῆς καὶ ἐν Δαμασκῶ ἱερεῖς **13** ἀκούσατε καὶ ἐπιμαρτύρασθε τῷ οἴκῳ Ἰακωβ λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ **14** διότι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν ἐκδικῶ ἀσεβείας τοῦ Ἰσραηλ ἐπ' αὐτόν καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια Βαιθηλ καὶ κατασκαφήσεται τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ πεσοῦνται ἐπὶ τὴν γῆν **15** συγγεῶ καὶ πατάξω τὸν οἶκον τὸν περίπτερον ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν θερινόν καὶ ἀπολοῦνται οἶκοι ἐλεφάντινοι καὶ προστεθήσονται οἶκοι ἕτεροι πολλοὶ λέγει κύριος

4 ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦτον δαμάλις τῆς Βασανίτιδος αἰ ἐν τῷ ὄρει τῆς Σαμαρείας αἰ καταδυναστεύουσαι πτωχοὺς καὶ καταπατοῦσαι πένητας αἰ λέγουσαι τοῖς κυρίοις αὐτῶν ἐπίδοτε ἡμῖν ὅπως πῖωμεν **2** ὁμνύει κύριος κατὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ διότι ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται ἐφ' ὑμᾶς καὶ λήψονται ὑμᾶς ἐν ὄπλοις καὶ τοὺς μεθ' ὑμῶν εἰς λέβητας ὑποκαιομένους ἐμβαλοῦσιν

ἔμπυροι λοιμοί 3 καὶ ἐξενεχθήσεσθε γυμναὶ κατέναντι ἀλλήλων καὶ ἀπορριφήσεσθε εἰς τὸ ὄρος τὸ Ρεμμα λέγει κύριος ὁ θεός 4 εἰσήλαθε εἰς Βαιθηλ καὶ ἠνομήσατε καὶ εἰς Γαλαγα ἐπληθύνατε τοῦ ἀσεβῆσαι καὶ ἠνέγκατε εἰς τὸ πρῶν θυσίας ὑμῶν εἰς τὴν τριημερίαν τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν 5 καὶ ἀνέγνωσαν ἕξω νόμον καὶ ἐπεκαλέσαντο ὁμολογίας ἀπαγγείλατε ὅτι ταῦτα ἠγάπησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ λέγει κύριος ὁ θεός 6 καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν γομφιασμὸν ὀδόντων ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ὑμῶν καὶ ἔνδειαν ἄρτων ἐν πᾶσι τοῖς τόποις ὑμῶν καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε πρὸς με λέγει κύριος 7 καὶ ἐγὼ ἀνέσχον ἐξ ὑμῶν τὸν ὑετὸν πρὸ τριῶν μηνῶν τοῦ τρυγίτου καὶ βρέξω ἐπὶ πόλιν μίαν ἐπὶ δὲ πόλιν μίαν οὐ βρέξω μερὶς μία βραχίσηται καὶ μερὶς ἐφ' ἣν οὐ βρέξω ἐπ' αὐτὴν ξηρανθήσεται 8 καὶ συναθροισθήσονται δύο καὶ τρεῖς πόλεις εἰς πόλιν μίαν τοῦ πιεῖν ὕδωρ καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε πρὸς με λέγει κύριος 9 ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν πυρώσει καὶ ἐν ἰκτέρῳ ἐπληθύνατε κήπους ὑμῶν ἀμπελώνας ὑμῶν καὶ συκῶνας ὑμῶν καὶ ἐλαῖωνας ὑμῶν κατέφαγεν ἡ κάμπη καὶ οὐδ' ὥς ἐπεστρέψατε πρὸς με λέγει κύριος 10 ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς θάνατον ἐν ὀδῷ Αἰγύπτου καὶ ἀπέκτεινα ἐν ῥομφαίᾳ τοὺς νεανίσκους ὑμῶν μετὰ αἰχμαλωσίας ἵππων σου καὶ ἀνήγαγον ἐν πυρὶ τὰς παρεμβολὰς ὑμῶν ἐν τῇ ὄργῃ μου καὶ οὐδ' ὥς ἐπεστρέψατε πρὸς με λέγει κύριος 11 κατέστρεψα ὑμᾶς καθὼς κατέστρεψεν ὁ θεὸς Σοδομα καὶ Γομορρα καὶ ἐγένεσθε ὡς δαλὸς ἐξεσπασμένος ἐκ πυρός καὶ οὐδ' ὥς ἐπεστρέψατε πρὸς με λέγει κύριος 12 διὰ τοῦτο οὕτως ποιήσω σοι Ἰσραηλ πλὴν ὅτι οὕτως ποιήσω σοι ἐτοιμάζου τοῦ ἐπικαλεῖσθαι τὸν θεόν σου Ἰσραηλ 13 διότι ἰδοὺ ἐγὼ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα καὶ ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπους τὸν χριστὸν αὐτοῦ ποιῶν ὄρθρον καὶ ὀμίχλην καὶ ἐπιβαίνων

ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς γῆς κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῶ

5 ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου τοῦτον ὃν ἐγὼ λαμβάνω ἐφ' ὑμᾶς θρηῖνον οἶκος Ἰσραηλ 2 ἔπεσεν οὐκέτι μὴ προσθῆ τοῦ ἀναστῆναι παρθένος τοῦ Ἰσραηλ ἔσφαλεν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῆς οὐκ ἔστιν ὁ ἀναστήσων αὐτὴν 3 διότι τάδε λέγει κύριος κύριος ἡ πόλις ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο χίλιοι ὑπολειφθήσονται ἑκατὸν καὶ ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο ἑκατὸν ὑπολειφθήσονται δέκα τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ 4 διότι τάδε λέγει κύριος πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραηλ ἐκζητήσατέ με καὶ ζήσεσθε 5 καὶ μὴ ἐκζητεῖτε Βαιθηλ καὶ εἰς Γαλαγα μὴ εἰσπορεύεσθε καὶ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου μὴ διαβαίνετε ὅτι Γαλαγα αἰχμαλωτευομένη αἰχμαλωτευθήσεται καὶ Βαιθηλ ἔσται ὡς οὐχ ὑπάρχουσα 6 ἐκζητήσατε τὸν κύριον καὶ ζήσατε ὅπως μὴ ἀναλάμψη ὡς πῦρ ὁ οἶκος Ἰωσηφ καὶ καταφάγεται αὐτόν καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ 7 κύριος ὁ ποιῶν εἰς ὕψος κρίμα καὶ δικαιοσύνην εἰς γῆν ἔθηκεν 8 ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων καὶ ἐκτρέπων εἰς τὸ πρῶν σκιὰν θανάτου καὶ ἡμέραν εἰς νύκτα συσκοτάζων ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῶ 9 ὁ διαιρῶν συντριμμὸν ἐπ' ἰσχύον καὶ ταλαιπωρίαν ἐπὶ ὀχύρωμα ἐπάγων 10 ἐμίσησαν ἐν πύλαις ἐλέγχοντα καὶ λόγον ὅσιον ἐβδελύξαντο 11 διὰ τοῦτο ἀνθ' ὧν κατεκονδυλίζετε πτωχοὺς καὶ δῶρα ἐκλεκτὰ ἐδέξασθε παρ' αὐτῶν οἴκους ζυστοὺς ὤκοδομήσατε καὶ οὐ μὴ κατοικήσητε ἐν αὐτοῖς ἀμπελώνας ἐπιθυμητοὺς ἐφυτεύσατε καὶ οὐ μὴ πίητε τὸν οἶνον ἐξ αὐτῶν 12 ὅτι ἔγνωσαν πολλὰς ἀσεβείας ὑμῶν καὶ ἰσχυραὶ αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν καταπατοῦντες δίκαιον λαμβάνοντες ἀλλάγματα καὶ πένητας ἐν πύλαις ἐκκλίνοντες 13 διὰ τοῦτο ὁ συνίων ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σιωπήσεται ὅτι καιρὸς πονηρὸς ἔστιν 14 ἐκζητήσατε τὸ καλὸν καὶ μὴ τὸ πονηρὸν ὅπως

ζήσητε καὶ ἔσται οὕτως μεθ' ὑμῶν κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὃν τρόπον εἶπατε **15** μεμισήκαμεν τὰ πονηρὰ καὶ ἠγαπήκαμεν τὰ καλὰ καὶ ἀποκαταστήσατε ἐν πύλαις κρίμα ὅπως ἐλεήσει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ τοὺς περιλοίπους τοῦ Ἰωσηφ **16** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἐν πάσαις πλατεΐαις κοπετός καὶ ἐν πάσαις ὁδοῖς ῥηθήσεται οὐαὶ οὐαὶ κληθήσεται γεωργὸς εἰς πένθος καὶ κοπετὸν καὶ εἰς εἰδότας θρῆνον **17** καὶ ἐν πάσαις ὁδοῖς κοπετός διότι διελεύσομαι διὰ μέσου σου εἶπεν κύριος **18** οὐαὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἡμέραν κυρίου ἵνα τί αὕτη ὑμῖν ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου καὶ αὕτη ἐστὶν σκότος καὶ οὐ φῶς **19** ὃν τρόπον ὅταν φύγη ἄνθρωπος ἐκ προσώπου τοῦ λέοντος καὶ ἐμπέση αὐτῷ ἡ ἄρκος καὶ εἰσπηδήσῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἀπερείσηται τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τοῖχον καὶ δάκῃ αὐτὸν ὁ ὄφις **20** οὐχὶ σκότος ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου καὶ οὐ φῶς καὶ γνόφος οὐκ ἔχων φέγγος αὐτῇ **21** μεμίσηκα ἀπῶσμαι ἑορτὰς ὑμῶν καὶ οὐ μὴ ὀσφρανθῶ ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ὑμῶν **22** διότι καὶ ἐὰν ἐνέγκητέ μοι ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας ὑμῶν οὐ προσδέξομαι αὐτά καὶ σωτηρίου ἐπιφανείας ὑμῶν οὐκ ἐπιβλέψομαι **23** μετὰστησον ἀπ' ἐμοῦ ἦχον ὧδῶν σου καὶ ψαλμὸν ὀργάνων σου οὐκ ἀκούσομαι **24** καὶ κυλισθήσεται ὡς ὕδωρ κρίμα καὶ δικαιοσύνη ὡς χειμάρρους ἄβατος **25** μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηnéκατέ μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη οἴκος Ἰσραὴλ **26** καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολοχ καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν Ραιφαν τοὺς τύπους αὐτῶν οὓς ἐποίησατε ἑαυτοῖς **27** καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα Δαμασκοῦ λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ

6 οὐαὶ τοῖς ἐξουθενουσίν Σιων καὶ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ τὸ ὄρος Σαμαρείας ἀπετρύγησαν ἀρχὰς ἐθνῶν καὶ εἰσηλθον αὐτοῖς οἴκος τοῦ Ἰσραὴλ **2** διάβητε πάντες καὶ ἴδετε καὶ

διέλθατε ἐκεῖθεν εἰς Ἐμαθ Ραββα καὶ κατάβητε ἐκεῖθεν εἰς Γεθ ἄλλοφύλων τὰς κρατίστας ἐκ πασῶν τῶν βασιλειῶν τούτων εἰ πλέονα τὰ ὄρια αὐτῶν ἐστὶν τῶν ὑμετέρων ὀρίων **3** οἱ ἐρχόμενοι εἰς ἡμέραν κακὴν οἱ ἐγγίζοντες καὶ ἐφαπτόμενοι σαββάτων ψευδῶν **4** οἱ καθεύδοντες ἐπὶ κλινῶν ἐλεφαντίνων καὶ κατασπαταλῶντες ἐπὶ ταῖς στρωμαῖς αὐτῶν καὶ ἔσθοντες ἐρίφους ἐκ ποιμνίων καὶ μοσχάρια ἐκ μέσου βουκολίων γαλαθηνά **5** οἱ ἐπικροτοῦντες πρὸς τὴν φωνὴν τῶν ὀργάνων ὡς ἐστῶτα ἐλογίσαντο καὶ οὐχ ὡς φεύγοντα **6** οἱ πίνοντες τὸν διυλισμένον οἶνον καὶ τὰ πρῶτα μύρα χριόμενοι καὶ οὐκ ἔπασχον οὐδὲν ἐπὶ τῇ συντριβῇ Ἰωσηφ **7** διὰ τοῦτο νῦν αἰχμάλωτοι ἔσονται ἀπ' ἀρχῆς δυναστῶν καὶ ἐξαρθήσεται χρεμετισμὸς ἵππων ἐξ Ἐφραιμ **8** ὅτι ὤμοσεν κύριος καθ' ἑαυτοῦ διότι βδελύσσομαι ἐγὼ πᾶσαν τὴν ὕβριν Ἰακωβ καὶ τὰς χώρας αὐτοῦ μεμίσηκα καὶ ἐξαρῶ πόλιν σὺν πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν **9** καὶ ἔσται ἐὰν ὑπολειφθῶσιν δέκα ἄνδρες ἐν οἰκίᾳ μᾶ καὶ ἀποθανοῦνται καὶ ὑπολειφθήσονται οἱ κατάλοιποι **10** καὶ λήμψονται οἱ οἰκεῖοι αὐτῶν καὶ παραβιώνται τοῦ ἐξενέγκαι τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἐκ τοῦ οἴκου καὶ ἐρεῖ τοῖς προεστηκόσι τῆς οἰκίας εἰ ἔτι ὑπάρχει παρὰ σοί καὶ ἐρεῖ οὐκέτι καὶ ἐρεῖ σίγα ἔνεκα τοῦ μὴ ὀνομάσαι τὸ ὄνομα κυρίου **11** διότι ἴδου κύριος ἐντέλλεται καὶ πατάξει τὸν οἶκον τὸν μέγαν θλάσμασιν καὶ τὸν οἶκον τὸν μικρὸν ῥάγμασιν **12** εἰ διώξονται ἐν πέτραις ἵπποι εἰ παρασιωπήσονται ἐν θηλείαις ὅτι ὑμεῖς ἐξεστρέψατε εἰς θυμὸν κρίμα καὶ καρπὸν δικαιοσύνης εἰς πικρίαν **13** οἱ εὐφραινόμενοι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ οἱ λέγοντες οὐκ ἐν τῇ ἰσχύϊ ἡμῶν ἔσχομεν κέρατα **14** διότι ἴδου ἐγὼ ἐπεγείρω ἐφ' ὑμᾶς οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἔθνος καὶ ἐκθλίψουσιν ὑμᾶς τοῦ μὴ εἰσελθεῖν εἰς Ἐμαθ καὶ ἕως τοῦ χειμάρρου τῶν δυσμῶν

7 οὕτως ἔδειξέν μοι κύριος καὶ ἰδοὺ ἐπιγονὴ ἀκρίδων ἐρχομένη ἐωθινή καὶ ἰδοὺ βροῦχος εἷς Γωγ ὁ βασιλεὺς **2** καὶ ἔσται ἐὰν συντελέσῃ τοῦ καταφαγεῖν τὸν χόρτον τῆς γῆς καὶ εἶπα κύριε κύριε ἴλεως γενοῦ τίς ἀναστήσει τὸν Ιακωβ ὅτι ὀλιγοστός ἐστίν **3** μετανόησον κύριε ἐπὶ τούτῳ καὶ τοῦτο οὐκ ἔσται λέγει κύριος **4** οὕτως ἔδειξέν μοι κύριος καὶ ἰδοὺ ἐκάλεσεν τὴν δίκην ἐν πυρὶ κύριος καὶ κατέφαγε τὴν ἄβυσσον τὴν πολλὴν καὶ κατέφαγεν τὴν μερίδα **5** καὶ εἶπα κύριε κύριε κόπασον δὴ τίς ἀναστήσει τὸν Ιακωβ ὅτι ὀλιγοστός ἐστίν **6** μετανόησον κύριε ἐπὶ τούτῳ καὶ τοῦτο οὐ μὴ γένηται λέγει κύριος **7** οὕτως ἔδειξέν μοι κύριος καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐσθηκῶς ἐπὶ τείχους ἀδαμαντίνου καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀδάμας **8** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με τί σὺ ὄρας Ἀμωσ καὶ εἶπα ἀδάμαντα καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἰδοὺ ἐγὼ ἐντάσσω ἀδάμαντα ἐν μέσῳ λαοῦ μου Ἰσραηλ οὐκέτι μὴ προσθῶ τοῦ παρελθεῖν αὐτόν **9** καὶ ἀφανισθῆσονται βωμοὶ τοῦ γέλωτος καὶ αἱ τελεταὶ τοῦ Ἰσραηλ ἐξερημωθῆσονται καὶ ἀναστήσομαι ἐπὶ τὸν οἶκον Ἱεροβοαμ ἐν ῥομφαίᾳ **10** καὶ ἐξαπέστειλεν Ἀμασιας ὁ ἱερεὺς Βαιθηλ πρὸς Ἱεροβοαμ βασιλέα Ἰσραηλ λέγων συστροφὰς ποιεῖται κατὰ σοῦ Ἀμωσ ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραηλ οὐ μὴ δύνηται ἡ γῆ ὑπενεγκεῖν ἅπαντας τοὺς λόγους αὐτοῦ **11** διότι τάδε λέγει Ἀμωσ ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσῃ Ἱεροβοαμ ὁ δὲ Ἰσραηλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ **12** καὶ εἶπεν Ἀμασιας πρὸς Ἀμωσ ὁ ὄρων βάδιζε ἐκχώρησον εἰς γῆν Ἰουδα καὶ ἐκεῖ καταβίου καὶ ἐκεῖ προφητεύσεις **13** εἰς δὲ Βαιθηλ οὐκέτι μὴ προσθῆς τοῦ προφητεύσαι ὅτι ἀγίασμα βασιλέως ἐστίν καὶ οἶκος βασιλείας ἐστίν **14** καὶ ἀπεκρίθη Ἀμωσ καὶ εἶπεν πρὸς Ἀμασιαν οὐκ ἤμην προφήτης ἐγὼ οὐδὲ υἱὸς προφήτου ἀλλ' ἡ αἰπόλος ἤμην καὶ κνίζων συκάμινα **15** καὶ ἀνέλαβέν με κύριος ἐκ τῶν προβάτων καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με βάδιζε προφήτευσον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραηλ **16** καὶ

νῦν ἄκουε λόγον κυρίου σὺ λέγεις μὴ προφήτευσον ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ καὶ οὐ μὴ ὀχλαγωγῆσῃς ἐπὶ τὸν οἶκον Ιακωβ **17** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἡ γυνὴ σου ἐν τῇ πόλει πορνεύσει καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται καὶ ἡ γῆ σου ἐν σχοινίῳ καταμετρηθήσεται καὶ σὺ ἐν γῇ ἀκαθάρτων τελευτήσῃς ὁ δὲ Ἰσραηλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ

8 οὕτως ἔδειξέν μοι κύριος καὶ ἰδοὺ ἄγγος ἰξευτοῦ **2** καὶ εἶπεν τί σὺ βλέπεις Ἀμωσ καὶ εἶπα ἄγγος ἰξευτοῦ καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἦκει τὸ πέρασ ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραηλ οὐκέτι μὴ προσθῶ τοῦ παρελθεῖν αὐτόν **3** καὶ ὀλολύξει τὰ φατνώματα τοῦ ναοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος πολὺς ὁ πεπτωκὼς ἐν παντὶ τόπῳ ἐπιρρίψω σιωπὴν **4** ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ ἐκτρίβοντες εἰς τὸ πρῶν πένητα καὶ καταδυναστεύοντες πτωχοὺς ἀπὸ τῆς γῆς **5** οἱ λέγοντες πότε διελευσεται ὁ μὴν καὶ ἐμπολήσομεν καὶ τὰ σάββατα καὶ ἀνοίξομεν θησαυροὺς τοῦ ποιῆσαι μικρὸν μέτρον καὶ τοῦ μεγαλῦναι στάθμια καὶ ποιῆσαι ζυγὸν ἄδικον **6** τοῦ κτᾶσθαι ἐν ἀργυρίῳ πτωχοὺς καὶ ταπεινὸν ἀντὶ ὑποδημάτων καὶ ἀπὸ παντός γενήματος ἐμπορευσόμεθα **7** ὁμνύει κύριος καθ' ὑπερηφανίας Ιακωβ εἰ ἐπιλησθήσεται εἰς νεῖκος πάντα τὰ ἔργα ὑμῶν **8** καὶ ἐπὶ τούτοις οὐ ταραχθήσεται ἡ γῆ καὶ πενθήσῃ πᾶς ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ καὶ ἀναβήσεται ὡς ποταμὸς συντέλεια καὶ καταβήσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου **9** καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος ὁ θεός καὶ δύσεται ὁ ἥλιος μεσημβρίας καὶ συσκοτάσει ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ἡμέρᾳ τὸ φῶς **10** καὶ μεταστρέψω τὰς ἐορτὰς ὑμῶν εἰς πένθος καὶ πάσας τὰς ὥδὰς ὑμῶν εἰς θρῆνον καὶ ἀναβιβῶ ἐπὶ πᾶσαν ὄσφυν σάκκον καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα καὶ θήσομαι αὐτόν ὡς πένθος ἀγαπητοῦ καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ὡς ἡμέραν ὀδύνης **11** ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ ἐξαποστελῶ λιμὸν

ἐπὶ τὴν γῆν οὐ λιμὸν ἄρτου οὐδὲ δίψαν ὕδατος ἀλλὰ λιμὸν τοῦ ἀκοῦσαι λόγον κυρίου **12** καὶ σαλευθήσονται ὕδατα ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ βορρᾶ ἕως ἀνατολῶν περιδραμοῦνται ζητοῦντες τὸν λόγον κυρίου καὶ οὐ μὴ εὕρωσιν **13** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκλείψουσιν αἱ παρθένοι αἱ καλαὶ καὶ οἱ νεανίσκοι ἐν δίψει **14** οἱ ὀμνύοντες κατὰ τοῦ ἰλασμοῦ Σαμαρείας καὶ οἱ λέγοντες ζῆ ὁ θεός σου Δαν καὶ ζῆ ὁ θεός σου Βηρσαβεε καὶ πεσοῦνται καὶ οὐ μὴ ἀναστῶσιν ἔτι

9 εἶδον τὸν κύριον ἐφεστῶτα ἐπὶ τοῦ θουσιαστηρίου καὶ εἶπεν πάταξον ἐπὶ τὸ ἰλαστήριον καὶ σεισθήσεται τὰ πρόφυλα καὶ διάκοψον εἰς κεφαλὰς πάντων καὶ τοὺς καταλοίπους αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενῶ οὐ μὴ διαφύγῃ ἐξ αὐτῶν φεύγων καὶ οὐ μὴ διασωθῆ ἕξ αὐτῶν ἀνασωζόμενος **2** ἐὰν κατορυγῶσιν εἰς ἄδου ἐκεῖθεν ἡ χεὶρ μου ἀνασπάσει αὐτούς καὶ ἐὰν ἀναβῶσιν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐκεῖθεν κατὰξω αὐτούς (Sheol h7585) **3** ἐὰν ἐγκρυβῶσιν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Καρμήλου ἐκεῖθεν ἐξερευνήσω καὶ λήμψομαι αὐτούς καὶ ἐὰν καταδύσωσιν ἐξ ὀφθαλμῶν μου εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ἐκεῖ ἐντελοῦμαι τῷ δράκοντι καὶ δήξεται αὐτούς **4** καὶ ἐὰν πορευθῶσιν ἐν αἰχμαλωσίᾳ πρὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ἐκεῖ ἐντελοῦμαι τῇ ῥομφαίᾳ καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπ' αὐτούς εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθὰ **5** καὶ κύριος κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὁ ἐφαπτόμενος τῆς γῆς καὶ σαλεύων αὐτὴν καὶ πενήθουσιν πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν καὶ ἀναβήσεται ὡς ποταμὸς συντέλεια αὐτῆς καὶ καταβήσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου **6** ὁ οἰκοδομῶν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνάβασιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπαγγελίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς θεμελιῶν ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ **7** οὐχ ὡς υἱοὶ Αἰθιοπῶν ὑμεῖς ἔστε ἐμοὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ λέγει

κύριος οὐ τὸν Ἰσραὴλ ἀνήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ τοὺς ἄλλοφύλους ἐκ Καππαδοκίας καὶ τοὺς Σύρους ἐκ βόθρου **8** ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐξαρῶ αὐτὴν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς πλὴν ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐξαρῶ τὸν οἶκον Ἰακωβ λέγει κύριος **9** διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐντέλλομαι καὶ λικμιῶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ ὃν τρόπον λικμάται ἐν τῷ λικμῷ καὶ οὐ μὴ πέση σύντριμμα ἐπὶ τὴν γῆν **10** ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσουσι πάντες ἁμαρτωλοὶ λαοῦ μου οἱ λέγοντες οὐ μὴ ἐγγίση οὐδ' οὐ μὴ γένηται ἐφ' ἡμᾶς τὰ κακὰ **11** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστήσω τὴν σκηνὴν Δαυὶδ τὴν πεπτωκυῖαν καὶ ἀνοικοδομήσω τὰ πεπτωκότα αὐτῆς καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀναστήσω καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτὴν καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος **12** ὅπως ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιῶν ταῦτα **13** ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ καταλήμψεται ὁ ἄλοητος τὸν τρύγητον καὶ περκάσει ἡ σταφυλὴ ἐν τῷ σπόρῳ καὶ ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμόν καὶ πάντες οἱ βουνοὶ σύμφυτοι ἔσονται **14** καὶ ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν λαοῦ μου Ἰσραὴλ καὶ οἰκοδομήσουσιν πόλεις τὰς ἠφανισμένας καὶ κατοικήσουσιν καὶ καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ πίνονται τὸν οἶνον αὐτῶν καὶ φυτεύσουσιν κήπους καὶ φάγονται τὸν καρπὸν αὐτῶν **15** καὶ καταφυτεύσω αὐτούς ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν καὶ οὐ μὴ ἐκσπασθῶσιν οὐκέτι ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ἧς ἔδωκα αὐτοῖς λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ

Ὁβδιού

1 ὄρασις Αβδιου τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῆ Ἰδουμαία ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ κυρίου καὶ περιοχὴν εἰς τὰ ἔθνη ἐξαπέστειλεν ἀνάστητε καὶ ἐξαναστῶμεν ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον **2** ἰδοὺ ὀλιγοστὸν δέδωκά σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἠτιμωμένος σὺ εἶ σφόδρα **3** ὑπερηφανία τῆς καρδίας σου ἐπῆρέν σε κατασκηνοῦντα ἐν ταῖς ὁπαῖς τῶν πετρῶν ὑψῶν κατοικίαν αὐτοῦ λέγων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ τίς με κατάξει ἐπὶ τὴν γῆν **4** ἐὰν μετεωρισθῆς ὡς ἀετὸς καὶ ἐὰν ἀνά μέσον τῶν ἄστρον θῆς νοσιάν σου ἐκείθεν κατάξω σε λέγει κύριος **5** εἰ κέμπται εἰσηλθον πρὸς σέ ἢ λησταὶ νυκτός ποῦ ἂν ἀπερρίφης οὐκ ἂν ἔκλεψαν τὰ ἱκανὰ ἑαυτοῖς καὶ εἰ τρυγηταὶ εἰσηλθον πρὸς σέ οὐκ ἂν ὑπελίποντο ἐπιφυλλίδα **6** πῶς ἐξηρευνήθη Ησαυ καὶ κατελήμφθη αὐτοῦ τὰ κεκρυμμένα **7** ἕως τῶν ὀρίων σου ἐξαπέστειλάν σε πάντες οἱ ἄνδρες τῆς διαθήκης σου ἀντέστησάν σοι ἠδυνάσθησαν πρὸς σέ ἄνδρες εἰρηνικοὶ σου ἔθηκαν ἔνεδρα ὑποκάτω σου οὐκ ἔστιν σύνεσις αὐτοῖς **8** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος ἀπολῶ σοφούς ἐκ τῆς Ἰδουμαίας καὶ σύνεσιν ἐξ ὄρους Ησαυ **9** καὶ πτοηθήσονται οἱ μαχηταὶ σου οἱ ἐκ Θαιμαν ὅπως ἐξαρθῆ ἄνθρωπος ἐξ ὄρους Ησαυ **10** διὰ τὴν σφαγὴν καὶ τὴν ἀσέβειαν τὴν εἰς τὸν ἀδελφόν σου Ιακωβ καὶ καλύψει σε αἰσχύνῃ καὶ ἐξαρθῆσῃ εἰς τὸν αἰῶνα **11** ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀντέστης ἐξ ἐναντίας ἐν ἡμέρᾳ αἰχμαλωτευόντων ἀλλογενῶν δυνάμιν αὐτοῦ καὶ ἀλλότριοι εἰσηλθον εἰς πύλας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλημ ἔβαλον κλήρους καὶ σὺ ἦς ὡς εἷς ἐξ αὐτῶν **12** καὶ μὴ ἐπίδης ἡμέραν ἀδελφοῦ σου ἐν ἡμέρᾳ ἀλλοτριῶν καὶ μὴ ἐπιχαρῆς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ιουδα ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν καὶ μὴ μεγαλορρημονήσης ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως **13** μηδὲ εἰσέλθῃς εἰς πύλας λαῶν ἐν ἡμέρᾳ πόνων αὐτῶν μηδὲ ἐπίδης καὶ σὺ τὴν συναγωγὴν αὐτῶν

ἐν ἡμέρᾳ ὀλέθρου αὐτῶν μηδὲ συνεπιθῆ ἐπὶ τὴν δυνάμιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν **14** μηδὲ ἐπιστῆς ἐπὶ τὰς διεκβολὰς αὐτῶν τοῦ ἐξολεθρεῦσαι τοὺς ἀνασῶζομένους αὐτῶν μηδὲ συγκλείσης τοὺς φεύγοντας ἐξ αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως **15** διότι ἐγγὺς ἡμέρα κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὃν τρόπον ἐποίησας οὕτως ἔσται σοι τὸ ἀνταπόδομά σου ἀνταποδοθήσεται εἰς κεφαλὴν σου **16** διότι ὃν τρόπον ἔπιες ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου πίνονται πάντα τὰ ἔθνη οἶνον πίνονται καὶ καταβήσονται καὶ ἔσονται καθὼς οὐχ ὑπάρχοντες **17** ἐν δὲ τῷ ὄρει Σιων ἔσται ἡ σωτηρία καὶ ἔσται ἅγιον καὶ κατακληρονομήσουσιν ὁ οἶκος Ιακωβ τοὺς κατακληρονομήσαντας αὐτοῦς **18** καὶ ἔσται ὁ οἶκος Ιακωβ πῦρ ὁ δὲ οἶκος Ιωσηφ φλόξ ὁ δὲ οἶκος Ησαυ εἰς καλάμην καὶ ἐκκαυθήσονται εἰς αὐτοὺς καὶ καταφάγονται αὐτοὺς καὶ οὐκ ἔσται πυροφόρος ἐν τῷ οἴκῳ Ησαυ διότι κύριος ἐλάλησεν **19** καὶ κατακληρονομήσουσιν οἱ ἐν Ναγεβ τὸ ὄρος τὸ Ησαυ καὶ οἱ ἐν τῇ Σεφηλα τοὺς ἀλλοφύλους καὶ κατακληρονομήσουσιν τὸ ὄρος Εφραιμ καὶ τὸ πεδῖον Σαμαρείας καὶ Βενιαμιν καὶ τὴν Γαλααδίτιν **20** καὶ τῆς μετοικεσίας ἢ ἀρχὴ αὕτη τοῖς υἱοῖς Ισραηλ γῆ τῶν Χαναναίων ἕως Σαρεπτων καὶ ἡ μετοικεσία Ἱερουσαλημ ἕως Εφραθα καὶ κληρονομήσουσιν τὰς πόλεις τοῦ Ναγεβ **21** καὶ ἀναβήσονται ἄνδρες σεσωσμένοι ἐξ ὄρους Σιων τοῦ ἐκδικῆσαι τὸ ὄρος Ησαυ καὶ ἔσται τῷ κυρίῳ ἡ βασιλεία

Ἰωνᾶς'

1 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰωнан τὸν τοῦ Ἀμαθι λέγων **2** ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Νινευη τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς κακίας αὐτῆς πρὸς με **3** καὶ ἀνέστη Ἰωνας τοῦ φυγεῖν εἰς Ἰασαρ εἰς ἄκρον τοῦ ἕμου καὶ κατέβη εἰς Ἰασαρ καὶ εὗρεν πλοῖον βαδίζον εἰς Ἰασαρ καὶ ἔδωκεν τὸ ναῦλον αὐτοῦ καὶ ἐνέβη εἰς αὐτὸ τοῦ πλεῦσαι μετ' αὐτῶν εἰς Ἰασαρ εἰς ἄκρον τοῦ ἕμου κυρίου **4** καὶ κύριος ἐξήγειρεν πνεῦμα εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευεν συντριβῆναι **5** καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοὶ καὶ ἀνεβόων ἕκαστος πρὸς τὸν θεὸν αὐτῶν καὶ ἐκβολὴν ἐποίησαν τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ κουφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν Ἰωνας δὲ κατέβη εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ πλοίου καὶ ἐκάθευδεν καὶ ἔρρεγχεν **6** καὶ προσῆλθεν πρὸς αὐτὸν ὁ πρῶτος καὶ εἶπεν αὐτῷ τί σὺ ῥέγχεις ἀνάστα καὶ ἐπικαλοῦ τὸν θεόν σου ὅπως διασωθῇ ὁ θεὸς ἡμᾶς καὶ μὴ ἀπολώμεθα **7** καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ δεῦτε βάλωμεν κλήρους καὶ ἐπιγνώμεν τίνας ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν καὶ ἔβαλον κλήρους καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ἰωναν **8** καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν ἀπάγγειλον ἡμῖν τίνας ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν τίς σου ἡ ἐργασία ἐστὶν καὶ πόθεν ἔρχη καὶ ἐκ ποίας χώρας καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἶ σὺ **9** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς δοῦλος κυρίου ἐγὼ εἶμι καὶ τὸν κύριον θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ σέβομαι ὡς ἐποίησεν τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν **10** καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν τί τοῦτο ἐποίησας διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνδρες ὅτι ἐκ προσώπου κυρίου ἦν φεύγων ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς **11** καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν τί σοι ποιήσωμεν καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀπ' ἡμῶν ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξήγειρεν

μᾶλλον κλύδωνα **12** καὶ εἶπεν Ἰωνας πρὸς αὐτούς ἄρατέ με καὶ ἐμβάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀπ' ὑμῶν διότι ἔγνωκα ἐγὼ ὅτι δι' ἐμὲ ὁ κλύδων ὁ μέγας οὗτος ἐφ' ὑμᾶς ἐστὶν **13** καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὴν γῆν καὶ οὐκ ἠδύναντο ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξηγείρετο μᾶλλον ἐπ' αὐτούς **14** καὶ ἀνεβόησαν πρὸς κύριον καὶ εἶπαν μηδαμῶς κύριε μὴ ἀπολώμεθα ἕνεκεν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου καὶ μὴ δῶς ἐφ' ἡμᾶς αἷμα δίκαιον ὅτι σὺ κύριε ὄν τρόπον ἐβούλου πεποιήκας **15** καὶ ἔλαβον τὸν Ἰωναν καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἔστη ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ σάλου αὐτῆς **16** καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ τὸν κύριον καὶ ἔθυσαν θυσίαν τῷ κυρίῳ καὶ εὗξαντο εὐχάς **17** καὶ προσέταξεν κύριος κήτει μεγάλῳ καταπιεῖν τὸν Ἰωναν καὶ ἦν Ἰωνας ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας

2 καὶ προσήγατο Ἰωνας πρὸς κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους **2** καὶ εἶπεν ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς κύριον τὸν θεόν μου καὶ εἰσήκουσέν μου ἐκ κοιλίας ᾗδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου (Sheol h7585) **3** ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης καὶ ποταμοὶ με ἐκύκλωσαν πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διήλθον **4** καὶ ἐγὼ εἶπα ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι πρὸς τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου **5** περιεχύθη ὕδωρ μοι ἕως ψυχῆς ἄβυσσος ἐκύκλωσέν με ἐσχάτη ἔδω ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὀρέων **6** κατέβην εἰς γῆν ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι καὶ ἀναβήτω φθορὰ ζωῆς μου κύριε ὁ θεός μου **7** ἐν τῷ ἐκλείπειν ἀπ' ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου τοῦ κυρίου ἐμνήσθην καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου εἰς ναὸν ἅγιόν σου **8** φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ ἔλεος αὐτῶν ἐγκατέλιπον **9** ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι ὅσα νηξάμην ἀποδώσω

σοι σωτηρίου τῷ κυρίῳ **10** καὶ προσετάγη τῷ κήτει καὶ ἐξέβαλεν τὸν Ἰωαννὰ ἐπὶ τὴν ξηρὰν

3 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰωαννὰ ἐκ δευτέρου λέγων **2** ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα τὸ ἔμπροσθεν ὃ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς σέ **3** καὶ ἀνέστη Ἰωαννὰς καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινευὴ καθὼς ἐλάλησεν κύριος ἢ δὲ Νινευὴ ἦν πόλις μεγάλη τῷ θεῷ ὡσεὶ πορείας ὁδοῦ ἡμερῶν τριῶν **4** καὶ ἤρξατο Ἰωαννὰς τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν ὡσεὶ πορείαν ἡμέρας μιᾶς καὶ ἐκήρυξεν καὶ εἶπεν ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ Νινευὴ καταστραφήσεται **5** καὶ ἐνεπίστευσαν οἱ ἄνδρες Νινευὴ τῷ θεῷ καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ αὐτῶν **6** καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Νινευὴ καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ περιεΐλατο τὴν στολὴν αὐτοῦ ἅψ' ἑαυτοῦ καὶ περιεβάλετο σάκκον καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ σποδοῦ **7** καὶ ἐκηρύχθη καὶ ἐρρέθη ἐν τῇ Νινευὴ παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ λέγων οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ βόες καὶ τὰ πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν μηδὲν μηδὲ νεμέσθωσαν μηδὲ ὕδωρ πιέτωσαν **8** καὶ περιεβάλοντο σάκκους οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν θεὸν ἐκτενωῶς καὶ ἀπέστρεψαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας τῆς ἐν χερσίν αὐτῶν λέγοντες **9** τίς οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ θεὸς καὶ ἀποστρέψει ἐξ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα **10** καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὰ ἔργα αὐτῶν ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν καὶ μετενόησεν ὁ θεὸς ἐπὶ τῇ κακίᾳ ἣ ἐλάλησεν τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐποίησεν

4 καὶ ἐλυπήθη Ἰωαννὰς λύπην μεγάλην καὶ συνεχύθη **2** καὶ προσεύξατο πρὸς κύριον καὶ εἶπεν ὦ κύριε οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι μου ἔτι ὄντος μου ἐν τῇ γῆ μου διὰ τοῦτο προέφθασα τοῦ

φυγεῖν εἰς Ἔβραϊσιν διότι ἔγνων ὅτι σὺ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις **3** καὶ νῦν δέσποτα κύριε λαβὲ τὴν ψυχὴν μου ἅψ' ἐμοῦ ὅτι καλὸν τὸ ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν με **4** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰωαννὰ εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ **5** καὶ ἐξήλθεν Ἰωαννὰς ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι τῆς πόλεως καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ σκηνὴν καὶ ἐκάθητο ὑποκάτω αὐτῆς ἐν σκιᾷ ἕως οὗ ἀπίδη τί ἔσται τῇ πόλει **6** καὶ προσέταξεν κύριος ὁ θεὸς κολοκύνθη καὶ ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ Ἰωαννὰ τοῦ εἶναι σκιὰν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τοῦ σκιαζεῖν αὐτῷ ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτοῦ καὶ ἐχάρη Ἰωαννὰς ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην **7** καὶ προσέταξεν ὁ θεὸς σκώληκι ἐωθινή τῇ ἐπαύριον καὶ ἐπάταξεν τὴν κολοκύνθη καὶ ἀπεξηράνθη **8** καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον καὶ προσέταξεν ὁ θεὸς πνεύματι καύσωνος συγκαίοντι καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἰωαννὰ καὶ ὠλιγοψύχησεν καὶ ἀπελέγετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ εἶπεν καλὸν μοι ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν **9** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Ἰωαννὰ εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ καὶ εἶπεν σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ ἕως θανάτου **10** καὶ εἶπεν κύριος σὺ ἐφείσω ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης ὑπὲρ ἧς οὐκ ἐκακοπάθησας ἐπ' αὐτὴν καὶ οὐκ ἐξέθρεψας αὐτὴν ἢ ἐγενήθη ὑπὸ νύκτα καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο **11** ἐγὼ δὲ οὐ φείσομαι ὑπὲρ Νινευὴ τῆς πόλεως τῆς μεγάλης ἐν ἣ κατοικοῦσιν πλείους ἢ δώδεκα μυριάδες ἀνθρώπων οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν ἢ ἀριστερὰν αὐτῶν καὶ κτήνη πολλά

Μιχαίας

1 και ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Μιχαιαν τὸν τοῦ Μωρασθι ἐν ἡμέραις Ἰωαθαμ καὶ Αχαζ καὶ Εζεκιου βασιλέων Ἰουδα ὑπὲρ ὧν εἶδεν περὶ Σαμαρείας καὶ περὶ Ἱερουσαλημ **2** ἀκούσατε λαοὶ λόγους καὶ προσεχέτω ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ ἐν αὐτῇ καὶ ἔσται κύριος ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον κύριος ἐξ οἴκου ἁγίου αὐτοῦ **3** διότι ἰδοὺ κύριος ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ καὶ καταβήσεται καὶ ἐπιβήσεται ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς γῆς **4** καὶ σαλευθήσεται τὰ ὄρη ὑποκάτωθεν αὐτοῦ καὶ αἱ κοιλάδες τακῆσονται ὡς κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς καὶ ὡς ὕδωρ καταφερόμενον ἐν καταβάσει **5** διὰ ἀσέβειαν Ἰακωβ πάντα ταῦτα καὶ διὰ ἀμαρτίαν οἴκου Ἰσραηλ τίς ἢ ἀσέβεια τοῦ Ἰακωβ οὐ Σαμάρεια καὶ τίς ἢ ἀμαρτία οἴκου Ἰουδα οὐχὶ Ἱερουσαλημ **6** καὶ θήσομαι Σαμάρειαν εἰς ὄπωροφυλάκιον ἀγροῦ καὶ εἰς φυτεῖαν ἀμπελῶνος καὶ κατασπάσω εἰς χάος τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ τὰ θεμέλια αὐτῆς ἀποκαλύψω **7** καὶ πάντα τὰ γλυπτὰ αὐτῆς κατακόψουσιν καὶ πάντα τὰ μισθώματα αὐτῆς ἐμπρήσουσιν ἐν πυρὶ καὶ πάντα τὰ εἶδωλα αὐτῆς θήσομαι εἰς ἀφανισμόν διότι ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνήγαγεν καὶ ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνέστρεψεν **8** ἔνεκεν τούτου κόψεται καὶ θρηνηῖται πορεύεται ἀνυπόδετος καὶ γυμνὴ ποιήσεται κοπετὸν ὡς δρακόντων καὶ πένθος ὡς θυγατέρων σειρήνων **9** ὅτι κατεκράτησεν ἡ πληγὴ αὐτῆς διότι ἦλθεν ἕως Ἰουδα καὶ ἦψατο ἕως πύλης λαοῦ μου ἕως Ἱερουσαλημ **10** οἱ ἐν Γεθ μὴ μεγαλύνεσθε οἱ ἐν Ακιμ μὴ ἀνοικοδομεῖτε ἐξ οἴκου κατὰ γέλωτα γῆν καταπάσασθε κατὰ γέλωτα ὑμῶν **11** κατοικοῦσα καλῶς τὰς πόλεις αὐτῆς οὐκ ἐξῆλθεν κατοικοῦσα Σεννααν κόψασθαι οἶκον ἐχόμενον αὐτῆς λήμψεται ἐξ ὑμῶν πληγὴν ὀδύνης **12** τίς ἦρξατο εἰς ἀγαθὰ κατοικοῦση ὀδύνας ὅτι κατέβη κακὰ παρὰ κυρίου ἐπὶ πύλας Ἱερουσαλημ **13**

ψόφος ἀρμάτων καὶ ἵππευόντων κατοικοῦσα Λαχὶς ἀρχηγὸς ἀμαρτίας αὐτῆ ἐστὶν τῇ θυγατρὶ Σιων ὅτι ἐν σοὶ εὐρέθησαν ἀσέβειαι τοῦ Ἰσραηλ **14** διὰ τοῦτο δώσεις ἐξαποστελλομένους ἕως κληρονομίας Γεθ οἴκους ματαίους εἰς κενὰ ἐγένετο τοῖς βασιλεῦσιν τοῦ Ἰσραηλ **15** ἕως τοὺς κληρονόμους ἀγάγω σοὶ κατοικοῦσα Λαχὶς κληρονομία ἕως Οδολλαμ ἡξει ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς Ἰσραηλ **16** ξύρησαι καὶ κείραι ἐπὶ τὰ τέκνα τὰ τρυφερά σου ἐμπλάτνουν τὴν χρεῖαν σου ὡς ἀετός ὅτι ἠχμαλωτεύθησαν ἀπὸ σοῦ

2 ἐγένοντο λογιζόμενοι κόπους καὶ ἐργαζόμενοι κακὰ ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ συνετέλουν αὐτὰ διότι οὐκ ἦσαν πρὸς τὸν θεὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν **2** καὶ ἐπεθύμουν ἀγροὺς καὶ διήρπαζον ὄρφανούς καὶ οἴκους κατεδυναστέυον καὶ διήρπαζον ἄνδρα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἄνδρα καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ **3** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ λογιζομαι ἐπὶ τὴν φυλὴν ταύτην κακὰ ἐξ ὧν οὐ μὴ ἄρῃτε τοὺς τραχήλους ὑμῶν καὶ οὐ μὴ πορευθῆτε ὀρθοὶ ἐξαίφνης ὅτι καιρὸς πονηρὸς ἐστὶν **4** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λημφθήσεται ἐφ' ὑμᾶς παραβολὴ καὶ θρηνηθήσεται θρηῆνος ἐν μέλει λέγων ταλαιπωρία ἐταλαιπωρήσαμεν μερὶς λαοῦ μου κατεμετρήθη ἐν σχοινίῳ καὶ οὐκ ἦν ὁ κωλύσων αὐτὸν τοῦ ἀποστρέψαι οἱ ἀγροὶ ἡμῶν διμερίσθησαν **5** διὰ τοῦτο οὐκ ἔσται σοὶ βάλλων σχοινίον ἐν κλήρῳ ἐν ἐκκλησίᾳ κυρίου **6** μὴ κλαίετε δάκρυσιν μηδὲ δακρυέτωσαν ἐπὶ τούτοις οὐ γὰρ ἀπώσεται ὄνειδος **7** ὁ λέγων οἶκος Ἰακωβ παρώργισεν πνεῦμα κυρίου εἰ ταῦτα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐστὶν οὐχ οἱ λόγοι αὐτοῦ εἰσιν καλοὶ μετ' αὐτοῦ καὶ ὀρθοὶ πεπόρευνται **8** καὶ ἔμπροσθεν ὁ λαὸς μου εἰς ἔχθραν ἀντέστη κατέναντι τῆς εἰρήνης αὐτοῦ τὴν δορὰν αὐτοῦ ἐξέδειραν τοῦ ἀφελέσθαι ἐλπίδα συντριμμὸν πολέμου **9** διὰ τοῦτο ἡγούμενοι λαοῦ μου ἀπορριφήσονται ἐκ τῶν οἰκιῶν

τρυφῆς αὐτῶν διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν ἐξώσθησαν ἐγγίσατε ὄρεσιν αἰωνίοις **10** ἀνάστηθι καὶ πορεύου ὅτι οὐκ ἔστιν σοι αὐτῆ ἢ ἀνάπαυσις ἔνεκεν ἀκαθαρσίας διεφθάρητε φθορᾷ **11** κατεδιώχθητε οὐδενὸς διώκοντος πνεῦμα ἔστησεν ψεῦδος ἐστάλαξέν σοι εἰς οἶνον καὶ μέθυσα καὶ ἔσται ἐκ τῆς σταγόνας τοῦ λαοῦ τούτου **12** συναγόμενος συναχθήσεται Ἰακωβ σὺν πᾶσιν ἐκδεχόμενος ἐκδέξομαι τοὺς καταλοίπους τοῦ Ἰσραηλ ἐπὶ τὸ αὐτὸ θήσομαι τὴν ἀποστροφήν αὐτῶν ὡς πρόβατα ἐν θλίψει ὡς ποίμνιον ἐν μέσῳ κοίτης αὐτῶν ἐξαλοῦνται ἐξ ἀνθρώπων **13** διὰ τῆς διακοπῆς πρὸ προσώπου αὐτῶν διέκοψαν καὶ διήλθον πύλην καὶ ἐξήλθον δι' αὐτῆς καὶ ἐξήλθεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν πρὸ προσώπου αὐτῶν ὁ δὲ κύριος ἠγήσεται αὐτῶν

3 καὶ ἔρεϊ ἀκούσατε δὴ ταῦτα αἱ ἀρχαὶ οἴκου Ἰακωβ καὶ οἱ κατάλοιποι οἴκου Ἰσραηλ οὐχ ὑμῖν ἔστιν τοῦ γνῶναι τὸ κρίμα **2** οἱ μισοῦντες τὰ καλὰ καὶ ζητοῦντες τὰ πονηρὰ ἀρπάζοντες τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὀστέων αὐτῶν **3** ὃν τρόπον κατέφαγον τὰς σάρκας τοῦ λαοῦ μου καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὀστέων αὐτῶν ἐξέδειραν καὶ τὰ ὀστέα αὐτῶν συνέθλασαν καὶ ἐμέλισαν ὡς σάρκας εἰς λέβητα καὶ ὡς κρέα εἰς χύτραν **4** οὕτως κεκράζονται πρὸς κύριον καὶ οὐκ εἰσακούσεται αὐτῶν καὶ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνθ' ὧν ἐπονηρεύσαντο ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν ἐπ' αὐτούς **5** τάδε λέγει κύριος ἐπὶ τοὺς προφήτας τοὺς πλανῶντας τὸν λαόν μου τοὺς δάκνοντας ἐν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν καὶ κηρύσσοντας ἐπ' αὐτὸν εἰρήνην καὶ οὐκ ἐδόθη εἰς τὸ στόμα αὐτῶν ἡγειραν ἐπ' αὐτὸν πόλεμον **6** διὰ τοῦτο νῦν ὑμῖν ἔσται ἐξ ὀράσεως καὶ σκοτία ὑμῖν ἔσται ἐκ μαντείας καὶ δύσεται ὁ ἥλιος ἐπὶ τοὺς προφήτας καὶ συσκοτάσει ἐπ' αὐτούς ἢ ἡμέρα **7** καὶ καταισχυνθήσονται οἱ ὀρῶντες τὰ ἐνύπνια καὶ καταγελασθήσονται οἱ

μάντιες καὶ καταλαλήσουσιν κατ' αὐτῶν πάντες αὐτοὶ διότι οὐκ ἔσται ὁ εἰσακούων αὐτῶν **8** ἐὰν μὴ ἐγὼ ἐμπλήσω ἰσχὴν ἐν πνεύματι κυρίου καὶ κρίματος καὶ δυναστείας τοῦ ἀπαγγεῖλαι τῷ Ἰακωβ ἀσεβείας αὐτοῦ καὶ τῷ Ἰσραηλ ἀμαρτίας αὐτοῦ **9** ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ ἠγούμενοι οἴκου Ἰακωβ καὶ οἱ κατάλοιποι οἴκου Ἰσραηλ οἱ βδελυσσόμενοι κρίμα καὶ πάντα τὰ ὀρθὰ διαστρέφοντες **10** οἱ οἰκοδομοῦντες Σιων ἐν αἵμασιν καὶ Ἱερουσαλημ ἐν ἀδικίαις **11** οἱ ἠγούμενοι αὐτῆς μετὰ δώρων ἔκρινον καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς μετὰ μισθοῦ ἀπεκρίνοντο καὶ οἱ προφήται αὐτῆς μετὰ ἀργυρίου ἐμαντεύοντο καὶ ἐπὶ τὸν κύριον ἐπανεπαύοντο λέγοντες οὐχὶ κύριος ἐν ἡμῖν ἔστιν οὐ μὴ ἐπέληθη ἐφ' ἡμᾶς κακὰ **12** διὰ τοῦτο δι' ὑμᾶς Σιων ὡς ἀγρὸς ἀροτριάθησεται καὶ Ἱερουσαλημ ὡς ὀπωροφυλάκιον ἔσται καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου ὡς ἄλσος δρυμοῦ

4 καὶ ἔσται ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐμφανὲς τὸ ὄρος τοῦ κυρίου ἔτοιμον ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων καὶ μετεωρισθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν καὶ σπεύσουσιν πρὸς αὐτὸ λαοὶ **2** καὶ πορεύονται ἔθνη πολλὰ καὶ ἐροῦσιν δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ Ἰακωβ καὶ δείξουσιν ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ πορευσόμεθα ἐν ταῖς τρίβοις αὐτοῦ ὅτι ἐκ Σιων ἐξελεύσεται νόμος καὶ λόγος κυρίου ἐξ Ἱερουσαλημ **3** καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον λαῶν πολλῶν καὶ ἐξελέγξει ἔθνη ἰσχυρὰ ἕως εἰς γῆν μακρὰν καὶ κατακόψουσιν τὰς ῥομφαίας αὐτῶν εἰς ἄροτρα καὶ τὰ δόρατα αὐτῶν εἰς δρέπανα καὶ οὐκέτι μὴ ἀντάρη ἔθνος ἐπ' ἔθνος ῥομφαίαν καὶ οὐκέτι μὴ μάθωσιν πολεμεῖν **4** καὶ ἀναπαύσεται ἕκαστος ὑποκάτω ἀμπέλου αὐτοῦ καὶ ἕκαστος ὑποκάτω συκῆς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν διότι τὸ στόμα κυρίου παντοκράτορος ἐλάλησεν ταῦτα **5** ὅτι πάντες οἱ λαοὶ πορεύονται ἕκαστος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἡμεῖς

δὲ πορευσόμεθα ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐπέκεινα **6** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
λέγει κύριος συνάξω τὴν συντετριμμένην καὶ
τὴν ἐξωσμένην εἰσδέξομαι καὶ οὐς ἀπώσαμην **7**
καὶ θήσομαι τὴν συντετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα
καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰς ἔθνος ἰσχυρόν καὶ
βασιλεύσει κύριος ἐπ' αὐτοὺς ἐν ὄρει Σιων ἀπὸ
τοῦ νῦν καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα **8** καὶ σύ πύργος
ποιμνίου ἀχμῶδης θυγάτερ Σιων ἐπὶ σὲ ἤξει
καὶ εἰσελεύσεται ἡ ἀρχὴ ἡ πρώτη βασιλεία ἐκ
Βαβυλῶνος τῇ θυγατρὶ Ἱερουσαλημ **9** καὶ νῦν ἵνα
τί ἔγνωσ κακὰ μὴ βασιλεὺς οὐκ ἦν σοι ἡ ἡ βουλή
σου ἀπώλετο ὅτι κατεκράτησάν σου ὠδίνες ὡς
τικτούσης **10** ὠδινε καὶ ἀνδρίζου καὶ ἔγγιζε
θυγάτερ Σιων ὡς τίκτουσα διότι νῦν ἐξελεύσῃ ἐκ
πόλεως καὶ κατασκηνώσεις ἐν πεδίῳ καὶ ἤξεις
ἕως Βαβυλῶνος ἐκεῖθεν ῥύσεται σε καὶ ἐκεῖθεν
λυτρώσεται σε κύριος ὁ θεός σου ἐκ χειρὸς
ἐχθρῶν σου **11** καὶ νῦν ἐπισυνήχθη ἐπὶ σὲ ἔθνη
πολλὰ οἱ λέγοντες ἐπιχαρούμεθα καὶ ἐπόψονται
ἐπὶ Σιων οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν **12** αὐτοὶ δὲ οὐκ
ἔγνωσαν τὸν λογισμόν κυρίου καὶ οὐ συνήκαν
τὴν βουλήν αὐτοῦ ὅτι συνήγαγεν αὐτοὺς ὡς
δράγματα ἄλωνος **13** ἀνάστηθι καὶ ἀλόα αὐτοὺς
θυγάτερ Σιων ὅτι τὰ κέρατά σου θήσομαι σιδηρᾶ
καὶ τὰς ὀπλάς σου θήσομαι χαλκᾶς καὶ κατατήξεις
ἐν αὐτοῖς ἔθνη καὶ λεπτυνεῖς λαοὺς πολλοὺς καὶ
ἀναθήσεις τῷ κυρίῳ τὸ πλῆθος αὐτῶν καὶ τὴν
ἰσχὴν αὐτῶν τῷ κυρίῳ πάσης τῆς γῆς

5 νῦν ἐμφραχθήσεται θυγάτηρ Εφραιμ ἐν
φραγμῷ συνοχῆν ἔταξεν ἐφ' ἡμᾶς ἐν ῥάβδῳ
πατάξουσιν ἐπὶ σιαγόνα τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραηλ **2**
καὶ σύ Βηθλεεμ οἶκος τοῦ Εφραθα ὀλιγοστός εἶ
τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰουδα ἐκ σοῦ μοι ἐξελεύσεται
τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραηλ καὶ αἱ ἕξοδοι
αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος **3** διὰ τοῦτο
δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης τέξεται καὶ
οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν
ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ **4** καὶ στήσεται καὶ ὄψεται

καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύι κυρίου
καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος κυρίου τοῦ θεοῦ
αὐτῶν ὑπάρξουσιν διότι νῦν μεγαλυνθήσεται
ἕως ἄκρων τῆς γῆς **5** καὶ ἔσται αὕτη εἰρήνη ὅταν
Ἀσσύριος ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν καὶ ὅταν
ἐπιβῇ ἐπὶ τὴν χώραν ὑμῶν καὶ ἐπεγεργήσονται
ἐπ' αὐτὸν ἑπτὰ ποιμένες καὶ ὀκτὼ δῆγματα
ἀνθρώπων **6** καὶ ποιμανοῦσιν τὸν Ἀσσοῦρ ἐν
ρομφαίᾳ καὶ τὴν γῆν τοῦ Νεβρωδ ἐν τῇ τάφρῳ
αὐτῆς καὶ ῥύσεται ἐκ τοῦ Ἀσσοῦρ ὅταν ἐπέλθῃ
ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὰ ὄρια
ὑμῶν **7** καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα τοῦ Ἰακωβ ἐν
τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν ὡς δρόσος
παρὰ κυρίου πίπτουσα καὶ ὡς ἄρνες ἐπὶ ἄγρωσιν
ὅπως μὴ συναχθῇ μηδεὶς μηδὲ ὑποστῇ ἐν υἱοῖς
ἀνθρώπων **8** καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα τοῦ Ἰακωβ
ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν ὡς λέων
ἐν κτήνεσιν ἐν τῷ δρυμῷ καὶ ὡς σκύμνος ἐν
ποιμνίοις προβάτων ὃν τρόπον ὅταν διέλθῃ καὶ
διαστείλας ἀρπάσῃ καὶ μὴ ἦ ὁ ἐξαιρούμενος **9**
ὕψωθήσεται ἡ χεὶρ σου ἐπὶ τοὺς θλίβοντάς σε
καὶ πάντες οἱ ἐχθροὶ σου ἐξολεθρευθήσονται
10 καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος
ἐξολεθρεύσω τοὺς ἵππους σου ἐκ μέσου σου
καὶ ἀπολώ τὰ ἄρματα σου **11** καὶ ἐξολεθρεύσω
τὰς πόλεις τῆς γῆς σου καὶ ἐξαρώ πάντα τὰ
ὄχυρώματά σου **12** καὶ ἐξαρώ τὰ φάρμακά σου
ἐκ τῶν χειρῶν σου καὶ ἀποφθεγγόμενοι οὐκ
ἔσονται ἐν σοί **13** καὶ ἐξολεθρεύσω τὰ γλυπτὰ
σου καὶ τὰς στήλας σου ἐκ μέσου σου καὶ οὐκέτι
μὴ προσκυνήσῃς τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου
14 καὶ ἐκκόψω τὰ ἄλση σου ἐκ μέσου σου καὶ
ἀφανιώ τὰς πόλεις σου **15** καὶ ποιήσω ἐν ὄργῃ
καὶ ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἀνθ' ὧν
οὐκ εἰσήκουσαν

6 ἀκούσατε δὴ λόγον κυρίου κύριος
εἶπεν ἀνάστηθι κρίθητι πρὸς τὰ ὄρη καὶ
ἀκουσάτωσαν οἱ βουνοὶ φωνὴν σου **2** ἀκούσατε
βουνοὶ τὴν κρίσιν τοῦ κυρίου καὶ αἱ φάραγγες

θεμέλια τῆς γῆς ὅτι κρίσις τῶ κυρίῳ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ διελεγχθήσεται 3 λαὸς μου τί ἐποίησά σοι ἢ τί ἐλύπησά σε ἢ τί παρηνώχλησά σοι ἀποκρίθητί μοι 4 διότι ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐξ οἴκου δουλείας ἐλυτρώσάμην σε καὶ ἐξαπέστειλα πρὸ προσώπου σου τὸν Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ Μαριαμ 5 λαὸς μου μνήσθητι διὴ τί ἐβουλεύσατο κατὰ σοῦ Βαλακ βασιλεὺς Μωαβ καὶ τί ἀπεκρίθη αὐτῷ Βαλααμ υἱὸς τοῦ Βεωρ ἀπὸ τῶν σχοίνων ἕως τοῦ Γαλαγαλ ὅπως γνωσθῆ ἡ δικαιοσύνη τοῦ κυρίου 6 ἐν τίνι καταλάβω τὸν κύριον ἀντιλήμφομαι θεοῦ μου ὑψίστου εἰ καταλήμφομαι αὐτὸν ἐν ὀλοκαυτώμασιν ἐν μόσχοις ἐνιαυσίοις 7 εἰ προσδέξεται κύριος ἐν χιλιάσιν κριῶν ἢ ἐν μυριάσιν χειμάρρων πiónων εἰ δῶ πρωτότοκά μου ἀσεβείας καρπὸν κοιλίας μου ὑπὲρ ἁμαρτίας ψυχῆς μου 8 εἰ ἀνηγγέλη σοι ἄνθρωπε τί καλόν ἢ τί κύριος ἐκζητεῖ παρὰ σοῦ ἀλλ' ἢ τοῦ ποιεῖν κρίμα καὶ ἀγαπᾶν ἔλεον καὶ ἔτοιμον εἶναι τοῦ πορεύεσθαι μετὰ κυρίου θεοῦ σου 9 φωνὴ κυρίου τῆ πόλει ἐπικληθήσεται καὶ σώσει φοβουμένους τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἄκουε φυλὴ καὶ τίς κοσμήσει πόλιν 10 μὴ πῦρ καὶ οἶκος ἀνόμου θησαυρίζων θησαυροὺς ἀνόμους καὶ μετὰ ὕβρεως ἀδικία 11 εἰ δικαιωθήσεται ἐν ζυγῷ ἄνομος καὶ ἐν μαρσίπτῳ στάθμια δόλου 12 ἐξ ὧν τὸν πλοῦτον αὐτῶν ἀσεβείας ἔπλησαν καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ἐλάλουν ψευδῆ καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν ὑψώθη ἐν τῷ στόματι αὐτῶν 13 καὶ ἐγὼ ἄρξομαι τοῦ πατάξαι σε ἀφανιῶ σε ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις σου 14 σὺ φάγεσαι καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῆς καὶ σκοτάσει ἐν σοὶ καὶ ἐκνεύσει καὶ οὐ μὴ διασωθῆς καὶ ὅσοι ἐὰν διασωθῶσιν εἰς ῥομφαίαν παραδοθήσονται 15 σὺ σπερεῖς καὶ οὐ μὴ ἀμύσης σὺ πιέσεις ἐλαίαν καὶ οὐ μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον καὶ οἶνον καὶ οὐ μὴ πῖνῃτε καὶ ἀφανισθήσεται νόμιμα λαοῦ μου 16 καὶ ἐφύλαξας τὰ δικαιώματα Ζαμβρι καὶ πάντα τὰ

ἔργα οἴκου Αχασαβ καὶ ἐπορεύθητε ἐν ταῖς βουλαῖς αὐτῶν ὅπως παραδῶ σε εἰς ἀφανισμόν καὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν εἰς συρισμόν καὶ ὄνειδη λαῶν λήμψεσθε

7 οἴμμοι ὅτι ἐγενόμην ὡς συνάγων καλάμην ἐν ἀμήτῳ καὶ ὡς ἐπιφυλλίδα ἐν τρυγίτῳ οὐχ ὑπάρχοντος βότρυος τοῦ φαγεῖν τὰ πρωτόγονα οἴμμοι ψυχῆ 2 ὅτι ἀπόλωλεν εὐλαβὴς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατορθῶν ἐν ἀνθρώποις οὐχ ὑπάρχει πάντες εἰς αἵματα δικάζονται ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐκθλίβουσιν ἐκθλιβῆ 3 ἐπὶ τὸ κακὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐτοιμάζουσιν ὁ ἄρχων αἰτεῖ καὶ ὁ κριτὴς εἰρηνικοὺς λόγους ἐλάλησεν καταθύμιον ψυχῆς αὐτοῦ ἐστὶν καὶ ἐξελοῦμαι 4 τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν ὡς σῆς ἐκτρώγων καὶ βαδίζων ἐπὶ κανόνος ἐν ἡμέρᾳ σκοπιάς οὐαὶ οὐαὶ αἱ ἐκδικήσεις σου ἦκασιν νῦν ἔσσονται κλαυθμοὶ αὐτῶν 5 μὴ καταπιστεύετε ἐν φίλοις καὶ μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἡγουμένοις ἀπὸ τῆς συγκοίτου σου φύλαξαι τοῦ ἀναθέσθαι τι αὐτῇ 6 διότι υἱὸς ἀτιμάζει πατέρα θυγάτηρ ἐπαναστήσεται ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτῆς νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς ἔχθροὶ ἄνδρὸς πάντες οἱ ἄνδρες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ 7 ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὸν κύριον ἐπιβλέψομαι ὑπομενῶ ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτήρῳ μου εἰσακούσεταιί μου ὁ θεὸς μου 8 μὴ ἐπίχαιρέ μοι ἢ ἐχθρά μου ὅτι πέπτωκα καὶ ἀναστήσομαι διότι ἐὰν καθίσω ἐν τῷ σκότει κύριος φωτιεῖ μοι 9 ὄργην κυρίου ὑπόισω ὅτι ἤμαρτον αὐτῷ ἕως τοῦ δικαιῶσαι αὐτὸν τὴν δίκην μου καὶ ποιήσει τὸ κρίμα μου καὶ ἐξάξει με εἰς τὸ φῶς ὄψομαι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ 10 καὶ ὄψεται ἡ ἐχθρά μου καὶ περιβαλεῖται αἰσχύνην ἢ λέγουσα πρὸς με ποῦ κύριος ὁ θεός σου οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπόψονται αὐτὴν νῦν ἔσται εἰς καταπάτημα ὡς πηλὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς 11 ἡμέρας ἀλοιφῆς πλίνθου ἐξάλειψίς σου ἡ ἡμέρα ἐκείνη καὶ ἀποτρίψεται νόμιμά σου 12 ἡ ἡμέρα ἐκείνη καὶ αἱ πόλεις σου ἤξουσιν εἰς ὀμαλισμόν καὶ εἰς διαμερισμόν Ἀσσυρίων καὶ αἱ πόλεις σου

αἱ ὄχυραὶ εἰς διαμερισμὸν ἀπὸ Τύρου ἕως τοῦ
ποταμοῦ Συρίας ἡμέρα ὕδατος καὶ θορύβου **13** καὶ
ἔσται ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν σὺν τοῖς κατοικοῦσιν
αὐτήν ἐκ καρπῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν **14**
ποιμαίνει λαόν σου ἐν ῥάβδῳ σου πρόβατα
κληρονομίας σου κατασκηνοῦντας καθ' ἑαυτοὺς
δρυμὸν ἐν μέσῳ τοῦ Καρμὴλου νεμήσονται τὴν
Βασανίτιν καὶ τὴν Γαλααδίτιν καθὼς αἱ ἡμέραι
τοῦ αἰῶνος **15** καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐξοδίας σου
ἐξ Αἰγύπτου ὄψεσθε θαυμαστά **16** ὄψονται ἔθνη
καὶ καταισχυθήσονται ἐκ πάσης τῆς ἰσχύος
αὐτῶν ἐπιθήσουσιν χεῖρας ἐπὶ τὸ στόμα αὐτῶν
τὰ ὦτα αὐτῶν ἀποκωφωθήσονται **17** λείξουσιν
χοῦν ὡς ὄφεις σύροντες γῆν συγχυθήσονται
ἐν συγκλεισμῷ αὐτῶν ἐπὶ τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν
ἐκστήσονται καὶ φοβηθήσονται ἀπὸ σοῦ **18** τίς
θεὸς ὡσπερ σύ ἐξαίρων ἀδικίας καὶ ὑπερβαίνων
ἀσεβείας τοῖς καταλοίποις τῆς κληρονομίας
αὐτοῦ καὶ οὐ συνέσχεν εἰς μαρτύριον ὄργην αὐτοῦ
ὅτι θελητὴς ἐλέους ἐστίν **19** αὐτὸς ἐπιστρέψει
καὶ οἰκτιρήσει ἡμᾶς καταδύσει τὰς ἀδικίας ἡμῶν
καὶ ἀπορριφήσονται εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης
πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν **20** δώσεις ἀλήθειαν
τῷ Ἰακωβ ἕλεον τῷ Ἀβρααμ καθότι ὤμοσας τοῖς
πατράσιν ἡμῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν

Ναούμ

1 λήμμα Νινευη βιβλίον ὀράσεως Ναουμ τοῦ Ελκεσαίου 2 θεὸς ζηλωτῆς καὶ ἐκδικῶν κύριος ἐκδικῶν κύριος μετὰ θυμοῦ ἐκδικῶν κύριος τοὺς ὑπεναντίους αὐτοῦ καὶ ἐξαίρων αὐτοὺς τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ **3** κύριος μακρόθυμος καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ καὶ ἀφῶν οὐκ ἀθώωσει κύριος ἐν συντελείᾳ καὶ ἐν συσσεισμῷ ἡ ὁδὸς αὐτοῦ καὶ νεφέλαι κονιορτὸς ποδῶν αὐτοῦ **4** ἀπειλῶν θαλάσσης καὶ ξηραίνων αὐτήν καὶ πάντας τοὺς ποταμοὺς ἐξερημῶν ὠλιγώθη ἡ Βασανίτις καὶ ὁ Κάρμηλος καὶ τὰ ἔξανθοῦντα τοῦ Λιβάνου ἐξέλιπεν **5** τὰ ὄρη ἐσεισθήσαν ἀπ' αὐτοῦ καὶ οἱ βουνοὶ ἐσαλεύθησαν καὶ ἀνεστάλη ἡ γῆ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ἡ σύμπασα καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ **6** ἀπὸ προσώπου ὀργῆς αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται καὶ τίς ἀντιστήσεται ἐν ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ ὁ θυμὸς αὐτοῦ τῆκει ἀρχὰς καὶ αἱ πέτραι διεθρύβησαν ἀπ' αὐτοῦ **7** χρηστὸς κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως καὶ γινώσκων τοὺς εὐλαβουμένους αὐτόν **8** καὶ ἐν κατακλισμῷ πορείας συντέλειαν ποιήσεται τοὺς ἐπεγειρομένους καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ διώξεται σκότος **9** τί λογίζεσθε ἐπὶ τὸν κύριον συντέλειαν αὐτὸς ποιήσεται οὐκ ἐκδικήσει δις ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν θλίψει **10** ὅτι ἕως θεμελίου αὐτῶν χερσωθήσεται καὶ ὡς σμίλαξ περιπλεκόμενη βρωθήσεται καὶ ὡς καλάμη ξηρασίας μεστή **11** ἐκ σοῦ ἐξελεύσεται λογισμὸς κατὰ τοῦ κυρίου πονηρὰ λογιζόμενος ἐναντία **12** τάδε λέγει κύριος κατάρχων ὑδάτων πολλῶν καὶ οὕτως διασταλήσονται καὶ ἡ ἀκοή σου οὐκ ἐνακουσθήσεται ἔτι **13** καὶ νῦν συντρίψω τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ καὶ τοὺς δεσμούς σου διαρρήξω **14** καὶ ἐντελεῖται ὑπὲρ σοῦ κύριος οὐ σπαρήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματός σου ἔτι ἐξ οἴκου θεοῦ σου ἐξολεθρεύσω τὰ γλυπτὰ καὶ χωνευτὰ θήσομαι ταφήν σου ὅτι ταχεῖς **15** ἰδοὺ ἐπὶ τὰ ὄρη οἱ πόδες εὐαγγελιζομένου καὶ ἀπαγγέλλοντος

εἰρήνην ἐόρταζε Ἰουδα τὰς ἐορτάς σου ἀπόδος τὰς εὐχάς σου διότι οὐ μὴ προσθήσωσιν ἔτι τοῦ διελεθεῖν διὰ σοῦ εἰς παλαιώσιν συντετέλεσται ἐξήρται

2 ἀνέβη ἐμφυσῶν εἰς πρόσωπόν σου ἐξαιρούμενος ἐκ θλίψεως σκόπευσον ὁδὸν κράτησον ὁσφύος ἄνδρισαι τῇ ἰσχύϊ σφόδρα **2** διότι ἀπέστρεψεν κύριος τὴν ὕβριν Ἰακωβ καθὼς ὕβριν τοῦ Ἰσραὴλ διότι ἐκτινάσσοντες ἐξετίναξαν αὐτοὺς καὶ τὰ κλήματα αὐτῶν διέφθειραν **3** ὄπλα δυναστείας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων ἄνδρας δυνατοὺς ἐμπαίζοντας ἐν πυρὶ αἱ ἡνία τῶν ἀρμάτων αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐτοιμασίας αὐτοῦ καὶ οἱ ἵππεῖς θορυβηθήσονται **4** ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ συγχυθήσονται τὰ ἄρματα καὶ συμπλακθήσονται ἐν ταῖς πλατείαις ἡ ὄρασις αὐτῶν ὡς λαμπάδες πυρὸς καὶ ὡς ἀστραπαὶ διατρέχουσαι **5** καὶ μνησθήσονται οἱ μεγιστᾶνες αὐτῶν καὶ φεύξονται ἡμέρας καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν τῇ πορείᾳ αὐτῶν καὶ σπεύσουσιν ἐπὶ τὰ τεῖχη καὶ ἐτοιμάσουσιν τὰς προφυλακὰς αὐτῶν **6** πύλαι τῶν ποταμῶν διηνοίχθησαν καὶ τὰ βασίλεια διέπεσεν **7** καὶ ἡ ὑπόστασις ἀπεκαλύφθη καὶ αὕτη ἀνέβαινεν καὶ αἱ δοῦλαι αὐτῆς ἤγοντο καθὼς περιστεραὶ φθειγόμεναι ἐν καρδίαις αὐτῶν **8** καὶ Νινευη ὡς κολυμβήθρα ὕδατος τὰ ὕδατα αὐτῆς καὶ αὐτοὶ φεύγοντες οὐκ ἔστησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιβλέπων **9** διήρπαζον τὸ ἀργύριον διήρπαζον τὸ χρυσίον καὶ οὐκ ἦν πέρας τοῦ κόσμου αὐτῆς βεβάρυνται ὑπὲρ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτῆς **10** ἐκτιναγμὸς καὶ ἀνατιναγμὸς καὶ ἐκβρασμὸς καὶ καρδίας θραυσμὸς καὶ ὑπόλυσις γονάτων καὶ ὠδίνες ἐπὶ πᾶσαν ὁσφύν καὶ τὸ πρόσωπον πάντων ὡς πρόσκαυμα χύτρας **11** ποῦ ἐστὶν τὸ κατοικητήριον τῶν λεόντων καὶ ἡ νομὴ ἡ οὔσα τοῖς σκύμοις οὗ ἐπορεύθη λέων τοῦ εἰσελθεῖν ἐκεῖ σκύμνος λέοντος καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκφοβῶν **12** λέων ἤρπασεν τὰ ἱκανὰ τοῖς σκύμοις αὐτοῦ καὶ

ἀπέπνιξεν τοῖς λέουσιν αὐτοῦ καὶ ἔπλησεν θήρας νοσσιὰν αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἀρπαγῆς 13 ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ ἐκκαύσω ἐν καπνῷ πλῆθος σου καὶ τοὺς λέοντάς σου καταφάγεται ῥομφαία καὶ ἐξολεθρεύσω ἐκ τῆς γῆς τὴν θήραν σου καὶ οὐ μὴ ἀκουσθῆ οὐκέτι τὰ ἔργα σου

3 ὦ πόλις αἱμάτων ὅλη ψευδῆς ἀδικίας πλήρης οὐ ψηλαφηθήσεται θήρα 2 φωνὴ μαστίγων καὶ φωνὴ σεισμοῦ τροχῶν καὶ ἵππου διώκοντος καὶ ἄρματος ἀναβράσσοντος 3 καὶ ἰπέως ἀναβαίνοντος καὶ στιλβούσης ῥομφαίας καὶ ἐξαστραπτόντων ὄπλων καὶ πλήθους τραυματιῶν καὶ βαρείας πτώσεως καὶ οὐκ ἦν πέρας τοῖς ἔθνεσιν αὐτῆς καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῶν 4 ἀπὸ πλήθους πορνείας πόρνη καλὴ καὶ ἐπιχαρὴς ἡγουμένη φαρμάκων ἢ πωλοῦσα ἔθνη ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς καὶ φυλὰς ἐν τοῖς φαρμάκοις αὐτῆς 5 ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ καὶ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου καὶ δεῖξω ἔθνεσιν τὴν αἰσχύνην σου καὶ βασιλείαις τὴν ἀτιμίαν σου 6 καὶ ἐπιρρίψω ἐπὶ σέ βδελυγμὸν κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας σου καὶ θήσομαί σε εἰς παράδειγμα 7 καὶ ἔσται πᾶς ὁ ὄρων σε ἀποπηδήσεται ἀπὸ σοῦ καὶ ἐρεῖ Δειλαία Νινευη τίς στενάξει αὐτὴν πόθεν ζητήσω παράκλησιν αὐτῇ 8 ἐτοίμασαι μερίδα ἄρμους χορδὴν ἐτοίμασαι μερίδα Ἀμων ἢ κατοικοῦσα ἐν ποταμοῖς ὕδωρ κύκλω αὐτῆς ἢ ἀρχὴ θάλασσα καὶ ὕδωρ τὰ τεῖχη αὐτῆς 9 καὶ Αἰθιοπία ἢ ἰσχύς αὐτῆς καὶ Αἴγυπτος καὶ οὐκ ἔστιν πέρας τῆς φυγῆς καὶ Λίβυες ἐγένοντο βοηθοὶ αὐτῆς 10 καὶ αὐτὴ εἰς μετοικεσίαν πορεύσεται αἰχμάλωτος καὶ τὰ νήπια αὐτῆς ἐδαφιοῦσιν ἐπ' ἀρχὰς πασῶν τῶν ὁδῶν αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔνδοξα αὐτῆς βαλοῦσιν κλήρους καὶ πάντες οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς δεθήσονται χειροπέδαις 11 καὶ σὺ μεθυσθήσῃ καὶ ἔση ὑπερεωραμένη καὶ σὺ ζητήσεις σεαυτῇ στάσιν ἐξ ἐχθρῶν

12 πάντα τὰ ὀχυρώματά σου συκαῖ σκοποὺς ἔχουσαι ἐὰν σαλευθῶσιν καὶ πεσοῦνται εἰς στόμα ἔσθοντος 13 ἰδοὺ ὁ λαός σου ὡς γυναῖκες ἐν σοὶ τοῖς ἐχθροῖς σου ἀνοιγόμεναι ἀνοιχθήσονται πύλαι τῆς γῆς σου καὶ καταφάγεται πῦρ τοὺς μοχλοὺς σου 14 ὕδωρ περιοχῆς ἐπίσπασαι σεαυτῇ καὶ κατακράτησον τῶν ὀχυρωμάτων σου ἔμβηθι εἰς πηλὸν καὶ συμπατήθητι ἐν ἀχύροις κατακράτησον ὑπὲρ πλίνθον 15 ἐκεῖ καταφάγεται σε πῦρ ἐξολεθρεύσει σε ῥομφαία καταφάγεται σε ὡς ἀκρίς καὶ βαρυνθήσῃ ὡς βροῦχος 16 ἐπλήθυνας τὰς ἐμπορίας σου ὑπὲρ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ βροῦχος ὥρμησεν καὶ ἐξεπετάσθη 17 ἐξήλατο ὡς ἀττέλεβος ὁ σύμμικτός σου ὡς ἀκρίς ἐπιβεβηκυῖα ἐπὶ φραγμὸν ἐν ἡμέραις πάγου ὁ ἥλιος ἀνέτειλεν καὶ ἀφήλατο καὶ οὐκ ἔγνω τὸν τόπον αὐτῆς οὐαὶ αὐτοῖς 18 ἐνύσταξαν οἱ ποιμένες σου βασιλεὺς Ἀσσύριος ἐκοίμισεν τοὺς δυνάστας σου ἀπῆρην ὁ λαός σου ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκδεχόμενος 19 οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ συντριβῇ σου ἐφλέγμανεν ἢ πληγὴ σου πάντες οἱ ἀκούοντες τὴν ἀγγελίαν σου κροτήσουσιν χεῖρας ἐπὶ σέ διότι ἐπὶ τίνα οὐκ ἐπῆλθεν ἢ κακία σου διὰ παντός

Ἀμβακούμ

1 τὸ λῆμμα ὃ εἶδεν Ἀμβακουμ ὁ προφήτης 2 ἕως τίνος κύριε κεκράζομαι καὶ οὐ μὴ εἰσακούσης βοήσομαι πρὸς σέ ἀδικούμενος καὶ οὐ σώσεις **3** ἴνα τί μοι ἔδειξας κόπους καὶ πόνους ἐπιβλέπειν ταλαιπωρίαν καὶ ἀσεβειαν ἐξ ἐναντίας μου γέγονεν κρίσις καὶ ὁ κριτὴς λαμβάνει **4** διὰ τοῦτο διεσκέδασται νόμος καὶ οὐ διεξάγεται εἰς τέλος κρίμα ὅτι ὁ ἀσεβὴς καταδυναστεύει τὸν δίκαιον ἔνεκεν τούτου ἐξελεύσεται τὸ κρίμα διεστραμμένον **5** ἴδτε οἱ καταφρονηταὶ καὶ ἐπιβλέψατε καὶ θαυμάσατε θαυμάσια καὶ ἀφανίσθητε διότι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν ὃ οὐ μὴ πιστεύσητε ἂν τις ἐκδιηγῆται **6** διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐφ' ὑμᾶς τοὺς Χαλδαίους τοὺς μαχητὰς τὸ ἔθνος τὸ πικρὸν καὶ τὸ ταχινὸν τὸ πορευόμενον ἐπὶ τὰ πλάτη τῆς γῆς τοῦ κατακληρονομησαὶ σκηνώματα οὐκ αὐτοῦ **7** φοβερὸς καὶ ἐπιφανὴς ἐστὶν ἐξ αὐτοῦ τὸ κρίμα αὐτοῦ ἔσται καὶ τὸ λῆμμα αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται **8** καὶ ἐξαλοῦνται ὑπὲρ παρδάλεις οἱ ἵπποι αὐτοῦ καὶ ὀξύτεροι ὑπὲρ τοὺς λύκους τῆς Ἀραβίας καὶ ἐξιπᾶσονται οἱ ἵππεῖς αὐτοῦ καὶ ὀρμήσουσιν μακρόθεν καὶ πετασθήσονται ὡς ἀέτος πρόθυμος εἰς τὸ φαγεῖν **9** συντέλεια εἰς ἀσεβεῖς ἦξει ἀνθεσθηκότας προσώποις αὐτῶν ἐξ ἐναντίας καὶ συναξει ὡς ἄμμον αἰχμαλωσίαν **10** καὶ αὐτὸς ἐν βασιλεῦσιν ἐντρυφήσει καὶ τύραννοι παίγνια αὐτοῦ καὶ αὐτὸς εἰς πᾶν ὀχύρωμα ἐμπαίξεται καὶ βαλεῖ χῶμα καὶ κρατήσει αὐτοῦ **11** τότε μεταβαλεῖ τὸ πνεῦμα καὶ διελεύσεται καὶ ἐξιλάσεται αὕτη ἡ ἰσχύς τῷ θεῷ μου **12** οὐχὶ σὺ ἂπ' ἀρχῆς κύριε ὁ θεὸς ὁ ἅγιός μου καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν κύριε εἰς κρίμα τέταχας αὐτόν καὶ ἔπλασέν με τοῦ ἐλέγχειν παιδείαν αὐτοῦ **13** καθαρὸς ὀφθαλμὸς τοῦ μὴ ὄραν πονηρά καὶ ἐπιβλέπειν ἐπὶ πόνους οὐ δυνήση ἴνα τί ἐπιβλέπεις ἐπὶ καταφρονοῦντας

παρασιωπήση ἐν τῷ καταπίνειν ἀσεβῆ τὸν δίκαιον **14** καὶ ποιήσεις τοὺς ἀνθρώπους ὡς τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης καὶ ὡς τὰ ἔρπετά τὰ οὐκ ἔχοντα ἠγούμενον **15** συντέλειαν ἐν ἀγκίστρῳ ἀνέσπασεν καὶ εἴλκυσεν αὐτὸν ἐν ἀμφιβλήστρῳ καὶ συνήγαγεν αὐτὸν ἐν ταῖς σαγήναις αὐτοῦ ἔνεκεν τούτου εὐφρανθήσεται καὶ χαρήσεται ἡ καρδία αὐτοῦ **16** ἔνεκεν τούτου θύσει τῇ σαγήνῃ αὐτοῦ καὶ θυμιάσει τῷ ἀμφιβλήστρῳ αὐτοῦ ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐλίπανεν μερίδα αὐτοῦ καὶ τὰ βρώματα αὐτοῦ ἐκλεκτά **17** διὰ τοῦτο ἀμφιβαλεῖ τὸ ἀμφιβληστρον αὐτοῦ καὶ διὰ παντὸς ἀποκτέννει ἔθνη οὐ φείσεται

2 ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι καὶ ἐπιβήσομαι ἐπὶ πέτραν καὶ ἀποσκοπεύσω τοῦ ἰδεῖν τί λαλήσει ἐν ἔμοι καὶ τί ἀποκριθῶ ἐπὶ τὸν ἔλεγχόν μου **2** καὶ ἀπεκρίθη πρὸς με κύριος καὶ εἶπεν γράψον ὄρασιν καὶ σαφῶς ἐπὶ πυξίον ὅπως διώκη ὁ ἀναγινώσκων αὐτά **3** διότι ἔτι ὄρασις εἰς καιρὸν καὶ ἀνατελεῖ εἰς πέρας καὶ οὐκ εἰς κενόν ἂν ὑστερήσῃ ὑπόμεινον αὐτόν ὅτι ἐρχόμενος ἦξει καὶ οὐ μὴ χρονίση **4** ἂν ὑποστείληται οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεώς μου ζήσεται **5** ὁ δὲ κατοικωμένος καὶ καταφρονητὴς ἀνὴρ ἀλαζών οὐδὲν μὴ περάνη ὃς ἐπλάτυνεν καθὼς ὁ ἄδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ οὗτος ὡς θάνατος οὐκ ἐμπιπλάμενος καὶ ἐπισυνάξει ἐπ' αὐτὸν πάντα τὰ ἔθνη καὶ εἰσδέξεται πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς λαοὺς (Sheol **h7585**) **6** οὐχὶ ταῦτα πάντα παραβολὴν κατ' αὐτοῦ λήμψονται καὶ πρόβλημα εἰς διήγησιν αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν οὐαὶ ὁ πληθύνων ἑαυτῷ τὰ οὐκ ὄντα αὐτοῦ ἕως τίνος καὶ βαρύνων τὸν κλοιὸν αὐτοῦ στιβαρῶς **7** ὅτι ἐξαίφνης ἀναστήσονται δάκνοντες αὐτόν καὶ ἐκνήψουσιν οἱ ἐπίβουλοί σου καὶ ἔση εἰς διαρπαγὴν αὐτοῖς **8** διότι σὺ ἐσκύλευσας ἔθνη πολλὰ σκυλεύσουσίν σε πάντες οἱ ὑπολελειμμένοι λαοὶ δι' αἵματα ἀνθρώπων καὶ ἀσεβείας γῆς καὶ πόλεως καὶ πάντων

τῶν κατοικούντων αὐτήν 9 ὦ ὁ πλεονεκτῶν
πλεονεξίαν κακὴν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ τοῦ τάξει εἰς
ὑψος νοσοῖαν αὐτοῦ τοῦ ἐκπασθῆναι ἐκ χειρὸς
κακῶν 10 ἐβουλεύσω αἰσχύνην τῷ οἴκῳ σου
συνεπέρανας λαοὺς πολλοὺς καὶ ἐξήμαρτεν ἡ
ψυχὴ σου 11 διότι λίθος ἐκ τοίχου βοήσεται
καὶ κάρθαρος ἐκ ξύλου φθέγγεται αὐτά 12 οὐαὶ
ὁ οἰκοδομῶν πόλιν ἐν αἵμασιν καὶ ἐτοιμάζων
πόλιν ἐν ἀδικίαις 13 οὐ ταῦτά ἐστιν παρὰ
κυρίου παντοκράτορος καὶ ἐξέλιπον λαοὶ ἱκανοὶ
ἐν πυρὶ καὶ ἔθνη πολλὰ ὠλιγοψύχησαν 14
ὅτι πλησθήσεται ἡ γῆ τοῦ γνῶναι τὴν δόξαν
κυρίου ὡς ὕδωρ κατακαλύψει αὐτούς 15 ὦ ὁ
ποτιζων τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀνατροπῇ θολερᾷ
καὶ μεθύσκων ὅπως ἐπιβλέπη ἐπὶ τὰ σπήλαια
αὐτῶν 16 πλησμονὴν ἀτιμίας ἐκ δόξης πίε καὶ σὺ
καὶ διασαλεύθητι καὶ σείσθητι ἐκύκλωσεν ἐπὶ
σέ ποτήριον δεξιᾶς κυρίου καὶ συνήχθη ἀτιμία
ἐπὶ τὴν δόξαν σου 17 διότι ἀσεβεία τοῦ Λιβάνου
καλύψει σε καὶ ταλαιπωρία θηρίων ποθήσει
σε διὰ αἵματα ἀνθρώπων καὶ ἀσεβείας γῆς καὶ
πόλεως καὶ πάντων τῶν κατοικούντων αὐτήν
18 τί ὠφελεῖ γλυπτὸν ὅτι ἐγλυψαν αὐτὸ ἔπλασαν
αὐτὸ χώνευμα φαντασίαν ψευδῆ ὅτι πέποιθεν
ὁ πλάσας ἐπὶ τὸ πλάσμα αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι
εἰδῶλα κωφά 19 οὐαὶ ὁ λέγων τῷ ξύλῳ ἔκνηψον
ἐξεγέρθητι καὶ τῷ λίθῳ ὑψώθητι καὶ αὐτὸ ἐστὶν
φαντασία τοῦτο δέ ἐστιν ἔλασμα χρυσοῦ καὶ
ἀργυρίου καὶ πᾶν πνεῦμα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ 20 ὁ
δὲ κύριος ἐν ναῷ ἅγιῳ αὐτοῦ εὐλαβεῖσθω ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ

3 προσευχὴ Ἀμβακουμ τοῦ προφήτου μετὰ
ὥδης 2 κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοίην σου καὶ
ἐφοβήθην κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην
ἐν μέσῳ δύο ζῶων γνωσθήσῃ ἐν τῷ ἐγγίξειν
τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν
ἀναδειχθήσῃ ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου
ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ 3 ὁ θεὸς ἐκ Θαιμαν ἤξει
καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος διάψαλμα

ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ καὶ αἰνέσεως
αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ 4 καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς
ἔσται κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ καὶ ἔθετο ἀγάπησιν
κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ 5 πρὸ προσώπου αὐτοῦ
πορεύσεται λόγος καὶ ἐξελεύσεται ἐν πεδίλοις
οἱ πόδες αὐτοῦ 6 ἔστη καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ
ἐπέβλεψεν καὶ διετάκη ἔθνη διεθρύβη τὰ ὄρη
βία ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι 7 πορείας αἰωνίας
αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον σκηνώματα Αἰθίοπων
πτοηθήσονται καὶ αἱ σκηναὶ γῆς Μαδιαμ 8 μὴ ἐν
ποταμοῖς ὠργίσθης κύριε ἢ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμὸς
σου ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου ὅτι ἐπιβίση ἐπὶ
τοὺς ἵππους σου καὶ ἡ ἵππασία σου σωτηρία 9
ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ τὰ σκῆπτρα
λέγει κύριος διάψαλμα ποταμῶν ραγήσεται γῆ
10 ὄψονταί σε καὶ ὠδινήσουσιν λαοὶ σκορπίζων
ὑδάτα πορείας αὐτοῦ ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν
αὐτῆς ὑψος φαντασίας αὐτῆς 11 ἐπήρθη ὁ
ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς
εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται εἰς φέγγος
ἀστραπῆς ὄπλων σου 12 ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις
γῆν καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη 13 ἐξήλθες εἰς
σωτηρίαν λαοῦ σου τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου
ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον ἐξήγειρας
δεσμοὺς ἕως τραχήλου διάψαλμα 14 διέκοψας ἐν
ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν σεισθήσονται ἐν
αὐτῇ διανοίζουσιν χαλινούς αὐτῶν ὡς ἔσθων
πτωχὸς λάθρα 15 καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν
τοὺς ἵππους σου ταρασσοντας ὕδωρ πολὺ 16
ἐφυλαξάμην καὶ ἐπτοήθη ἡ κοιλία μου ἀπὸ
φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου καὶ εἰσηλθεν
τρόμος εἰς τὰ ὀστέα μου καὶ ὑποκάτωθέν μου
ἐταράχθη ἡ ἔξις μου ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεως τοῦ ἀναβῆναι εἰς λαὸν παροικίας μου
17 διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει καὶ οὐκ ἔσται
γενήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις ψεύσεται ἔργον
ἐλαίας καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρῶσιν ἐξέλιπον
ἀπὸ βρώσεως πρόβατα καὶ οὐχ ὑπάρχουσιν βόες
ἐπὶ φάτναις 18 ἐγὼ δὲ ἐν τῷ κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι

χαρήσομαι ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου 19 κύριος
ὁ θεὸς δύναμίς μου καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς
συντέλειαν ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με τοῦ νικῆσαι
ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ

Σοφονίας

1 λόγος κυρίου ὃς ἐγενήθη πρὸς Σοφονίαν τὸν τοῦ Χουσι υἱὸν Γοδολιου τοῦ Ἀμαριου τοῦ Εἰζεκιου ἐν ἡμέραις Ἰωσιου υἱοῦ Ἀμων βασιλέως Ἰουδα **2** ἐκλείψει ἐκλιπέτω πάντα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς λέγει κύριος **3** ἐκλιπέτω ἄνθρωπος καὶ κτήνη ἐκλιπέτω τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης καὶ ἐξαρῶ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς λέγει κύριος **4** καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ Ἰουδαν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλημ καὶ ἐξαρῶ ἐκ τοῦ τόπου τούτου τὰ ὀνόματα τῆς Βααλ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἱερέων **5** καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐπὶ τὰ δώματα τῆ στρατιᾶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τοῦ κυρίου καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τοῦ βασιλέως αὐτῶν **6** καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας ἀπὸ τοῦ κυρίου καὶ τοὺς μὴ ζητήσαντας τὸν κύριον καὶ τοὺς μὴ ἀντεχομένους τοῦ κυρίου **7** εὐλαβεῖσθε ἀπὸ προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ διότι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου ὅτι ἠτοίμακεν κύριος τὴν θυσίαν αὐτοῦ ἠγάκεν τοὺς κλητοὺς αὐτοῦ **8** καὶ ἔσται ἐν ἡμέρᾳ θυσίας κυρίου καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐνδεδυμένους ἐν δύματα ἀλλότρια **9** καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ πάντας ἐμφανῶς ἐπὶ τὰ πρόπυλα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τοὺς πληροῦντας τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν ἀσεβείας καὶ δόλου **10** καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος φωνὴ κραυγῆς ἀπὸ πύλης ἀποκεντούντων καὶ ὀλολυγμὸς ἀπὸ τῆς δευτέρας καὶ συντριμμὸς μέγας ἀπὸ τῶν βουνῶν **11** θρηνήσατε οἱ κατοικοῦντες τὴν κατακεκομμένην ὅτι ὡμοιώθη πᾶς ὁ λαὸς Χανααν ἐξωλεθρεύθησαν πάντες οἱ ἐπιρμηνοὶ ἀργυρίῳ **12** καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐξερευνήσω τὴν Ἱερουσαλημ μετὰ λύχνου καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τοὺς ἀνδρας τοὺς καταφρονοῦντας ἐπὶ τὰ φυλάγματα αὐτῶν οἱ λέγοντες ἐν ταῖς

καρδίαις αὐτῶν οὐ μὴ ἀγαθοποιήσῃ κύριος οὐδ' οὐ μὴ κακώσῃ **13** καὶ ἔσται ἡ δύναμις αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν καὶ οἱ οἴκοι αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ οὐ μὴ κατοικήσουσιν ἐν αὐταῖς καὶ καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ οὐ μὴ πίωσιν τὸν οἶνον αὐτῶν **14** ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα κυρίου ἡ μεγάλη ἐγγὺς καὶ ταχεῖα σφόδρα φωνὴ ἡμέρας κυρίου πικρὰ καὶ σκληρὰ τέτακται δυνατὴ **15** ἡμέρα ὀργῆς ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἡμέρα θλίψεως καὶ ἀνάγκης ἡμέρα ἀωρίας καὶ ἀφανισμοῦ ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου ἡμέρα νεφέλης καὶ ὀμίχλης **16** ἡμέρα σάλπιγγος καὶ κραυγῆς ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς ὄχυράς καὶ ἐπὶ τὰς γωνίας τὰς ὑψηλάς **17** καὶ ἐκθλίψω τοὺς ἀνθρώπους καὶ πορεύσονται ὡς τυφλοὶ ὅτι τῷ κυρίῳ ἐξήμαρτον καὶ ἐκχεεὶ τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς χοῦν καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ὡς βόλβιτα **18** καὶ τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν οὐ μὴ δύνηται ἐξελεῖσθαι αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς κυρίου καὶ ἐν πυρὶ ζήλους αὐτοῦ καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ διότι συντέλειαν καὶ σπουδὴν ποιήσει ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν

2 συνάχθητε καὶ συνδέθητε τὸ ἔθνος τὸ ἀπαίδευτον **2** πρὸ τοῦ γενέσθαι ὑμᾶς ὡς ἄνθος παραπορευόμενον πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ὀργὴν κυρίου πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ἡμέραν θυμοῦ κυρίου **3** ζητήσατε τὸν κύριον πάντες ταπεινοὶ γῆς κρίμα ἐργάζεσθε καὶ δικαιοσύνην ζητήσατε καὶ ἀποκρίνεσθε αὐτὰ ὅπως σκεπασθῆτε ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς κυρίου **4** διότι Γάζα διηρπασμένη ἔσται καὶ Ἄσκαλὼν ἔσται εἰς ἀφανισμόν καὶ Ἄζωτος μεσημβρίας ἐκριφήσεται καὶ Ἀκκαρων ἐκριζωθήσεται **5** οὐαὶ οἱ κατοικοῦντες τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης πάροικοι Κρητῶν λόγος κυρίου ἐφ' ὑμᾶς Χανααν γῆ ἄλλοφύλων καὶ ἀπολῶ ὑμᾶς ἐκ κατοικίας **6** καὶ ἔσται Κρήτη νομὴ ποιμνίων καὶ μάνδρα προβάτων **7** καὶ ἔσται τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης τοῖς καταλοίποις οἴκου Ἰουδα ἐπ' αὐτοὺς νεμήσονται ἐν τοῖς οἴκοις

Ἄσκαλῶνος δειλῆς καταλύσουσιν ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰουδα ὅτι ἐπέσκειπται αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ ἀπέστρεψε τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν **8** ἤκουσα ὄνειδισμοὺς Μωαβ καὶ κονδυλισμοὺς υἱῶν Ἀμμων ἐν οἷς ὠνειδίζον τὸν λαόν μου καὶ ἐμεγαλύνοντο ἐπὶ τὰ ὄριά μου **9** διὰ τοῦτο ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραηλ διότι Μωαβ ὡς Σοδομα ἕσται καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμων ὡς Γομορρα καὶ Δαμασκὸς ἐκλελειμμένη ὡς θιμωνιά ἄλῳνος καὶ ἠφανισμένη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ οἱ κατάλοιποι λαοῦ μου διαρπῶνται αὐτούς καὶ οἱ κατάλοιποι ἔθνος μου κληρονομήσουσιν αὐτούς **10** αὕτη αὐτοῖς ἀντὶ τῆς ὕβρεως αὐτῶν διότι ὠνειδίσαν καὶ ἐμεγαλύνθησαν ἐπὶ τὸν κύριον τὸν παντοκράτορα **11** ἐπιφανήσεται κύριος ἐπ' αὐτούς καὶ ἐξολεθρεύσει πάντας τοὺς θεοὺς τῶν ἔθνων τῆς γῆς καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕκαστος ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ πᾶσαι αἱ νῆσοι τῶν ἔθνων **12** καὶ ὑμεῖς Αἰθίοπες τραυματῖαι ῥομφαίας μου ἔστε **13** καὶ ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ βορρᾶν καὶ ἀπολεῖ τὸν Ἀσσύριον καὶ θήσει τὴν Νινευη εἰς ἀφανισμόν ἄνυδρον ὡς ἔρημον **14** καὶ νεμήσονται ἐν μέσῳ αὐτῆς ποίμνια καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ χαμαιλέοντες καὶ ἔχϊνοι ἐν τοῖς φατνώμασιν αὐτῆς κοιτασθήσονται καὶ θηρία φωνήσῃ ἐν τοῖς διορύγμασιν αὐτῆς κόρακες ἐν τοῖς πυλῶσιν αὐτῆς διότι κέδρος τὸ ἀνάστημα αὐτῆς **15** αὕτη ἡ πόλις ἡ φαυλίστρια ἢ κατοικοῦσα ἐπ' ἐλπίδι ἢ λέγουσα ἐν καρδίᾳ αὐτῆς ἐγὼ εἶμι καὶ οὐκ ἔστιν μετ' ἐμὲ ἔτι πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμόν νομῆ θηρίων πᾶς ὁ διαπορευόμενος δι' αὐτῆς συριεῖ καὶ κινήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ

3 ὦ ἡ ἐπιφανὴς καὶ ἀπολελυτρωμένη ἡ πόλις ἡ περιστέρα **2** οὐκ εἰσήκουσεν φωνῆς οὐκ ἐδέξατο παιδείαν ἐπὶ τῷ κυρίῳ οὐκ ἐπεποιθεῖ καὶ πρὸς τὸν θεὸν αὐτῆς οὐκ ἠγγισεν **3** οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν αὐτῇ ὡς λέοντες ὠρυόμενοι οἱ κριταὶ αὐτῆς ὡς λύκοι τῆς Ἀραβίας οὐχ ὑπελίποντο εἰς

τὸ πρῶν **4** οἱ προφήται αὐτῆς πνευματοφόροι ἄνδρες καταφρονηταὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς βεβηλοῦσιν τὰ ἅγια καὶ ἀσεβοῦσιν νόμον **5** ὁ δὲ κύριος δίκαιος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ μὴ ποιήσῃ ἄδικον πρῶν πρῶν δώσει κρίμα αὐτοῦ εἰς φῶς καὶ οὐκ ἀπεκρύβῃ καὶ οὐκ ἔγνω ἀδικίαν ἐν ἀπαιτήσῃ καὶ οὐκ εἰς νεῖκος ἀδικίαν **6** ἐν διαφθορᾷ κατέσπασα ὑπερηφάνους ἠφανίσθησαν γωνία αὐτῶν ἐξερημώσω τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τὸ παράπαν τοῦ μὴ διοδεύειν ἐξέλιπον αἱ πόλεις αὐτῶν παρὰ τὸ μηδένα ὑπάρχειν μηδὲ κατοικεῖν **7** εἶπα πλὴν φοβεῖσθέ με καὶ δέξασθε παιδείαν καὶ οὐ μὴ ἐξολεθρευθῆτε ἐξ ὀφθαλμῶν αὐτῆς πάντα ὅσα ἐξεδίκησα ἐπ' αὐτήν ἐτοιμάζου ὄρθρισον διέφθαρται πᾶσα ἡ ἐπιφυλλίς αὐτῶν **8** διὰ τοῦτο ὑπόμεινόν με λέγει κύριος εἰς ἡμέραν ἀναστάσεώς μου εἰς μαρτύριον διότι τὸ κρίμα μου εἰς συναγωγὰς ἔθνων τοῦ εἰσδέξασθαι βασιλεῖς τοῦ ἐκχέαι ἐπ' αὐτούς πᾶσαν ὀργὴν θυμοῦ μου διότι ἐν πυρὶ ζήλους μου καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ **9** ὅτι τότε μεταστρέψω ἐπὶ λαοὺς γλῶσσαν εἰς γενεὰν αὐτῆς τοῦ ἐπικαλεῖσθαι πάντας τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ δουλεύειν αὐτῷ ὑπὸ ζυγὸν ἕνα **10** ἐκ περάτων ποταμῶν Αἰθιοπίας οἴσουσιν θυσίας μοι **11** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐ μὴ καταισχυθῆς ἐκ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων σου ὧν ἠσέβησας εἰς ἐμὲ ὅτι τότε περιελῶ ἀπὸ σοῦ τὰ φαυλίσματα τῆς ὕβρεώς σου καὶ οὐκέτι μὴ προσθῆς τοῦ μεγαλαυχῆσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου **12** καὶ ὑπολείψομαι ἐν σοὶ λαὸν πραῦν καὶ ταπεινόν καὶ εὐλαβηθήσονται ἀπὸ τοῦ ὀνόματος κυρίου **13** οἱ κατάλοιποι τοῦ Ἰσραηλ καὶ οὐ ποιήσουσιν ἀδικίαν καὶ οὐ λαλήσουσιν μάταια καὶ οὐ μὴ εὐρεθῆν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν γλῶσσα δολία διότι αὐτοὶ νεμήσονται καὶ κοιτασθήσονται καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς **14** χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιων κήρυσσε θύγατερ Ἱερουσαλημ εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου θύγατερ Ἱερουσαλημ **15** περιεῖλεν κύριος τὰ

ἀδικήματά σου λελύτρωταί σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν
σου βασιλεὺς Ἰσραηλ κύριος ἐν μέσῳ σου οὐκ ὄψη
κακὰ οὐκέτι **16** ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρεϊ κύριος
τῇ Ἱερουσαλημ θάρσει Σιων μὴ παρείσθωσαν αἱ
χεῖρές σου **17** κύριος ὁ θεός σου ἐν σοὶ δυνατὸς
σώσει σε ἐπάξει ἐπὶ σὲ εὐφροσύνην καὶ καινιεῖ
σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ
σὲ ἐν τέρψει ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς **18** καὶ συνάξω
τοὺς συντετριμμένους οὐαί τίς ἔλαβεν ἐπ' αὐτὴν
ὄνειδισμόν **19** ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ ἕνεκεν σοῦ
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγει κύριος καὶ σώσω τὴν
ἐκπεπευσμένην καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι
καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς καύχημα καὶ ὀνομαστοὺς
ἐν πάσῃ τῇ γῆ **20** καὶ καταισχυνθήσονται ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ ὅταν καλῶς ὑμῖν ποιήσω καὶ ἐν τῷ
καιρῷ ὅταν εἰσδέξωμαι ὑμᾶς διότι δώσω ὑμᾶς
ὀνομαστοὺς καὶ εἰς καύχημα ἐν πᾶσιν τοῖς λαοῖς
τῆς γῆς ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με τὴν αἰχμαλωσίαν
ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν λέγει κύριος

Ἄγγαιος

1 ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ μιᾶ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου λέγων εἰπὸν δὴ πρὸς Ζοροβαβελ τὸν τοῦ Σαλαθιηλ ἐκ φυλῆς Ιουδα καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ιωσεδεκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν λέγων **2** τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ λέγων ὁ λαὸς οὗτος λέγουσιν οὐχ ἦκει ὁ καιρὸς τοῦ οἰκοδομηῆσαι τὸν οἶκον κυρίου **3** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου λέγων **4** εἰ καιρὸς ὑμῖν μὲν ἐστὶν τοῦ οἰκεῖν ἐν οἴκοις ὑμῶν κοιλοστάθμοις ὁ δὲ οἶκος οὗτος ἐξηρήμωται **5** καὶ νῦν τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ τάξτε δὴ τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ὑμῶν **6** ἐσπεύρατε πολλὰ καὶ εἰσηνέγκατε ὀλίγα ἐφάγετε καὶ οὐκ εἰς πλησμονὴν ἐπίετε καὶ οὐκ εἰς μέθην περιβάλεσθε καὶ οὐκ ἐθερμάνθητε ἐν αὐτοῖς καὶ ὁ τοὺς μισθοὺς συνάγων συνήγαγεν εἰς δεσμὸν τετρυπημένον **7** τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ὑμῶν **8** ἀνάβητε ἐπὶ τὸ ὄρος καὶ κόψατε ξύλα καὶ οἰκοδομήσατε τὸν οἶκον καὶ εὐδοκήσω ἐν αὐτῷ καὶ ἐνδοξασθήσομαι εἶπεν κύριος **9** ἐπεβλέψατε εἰς πολλὰ καὶ ἐγένετο ὀλίγα καὶ εἰσηνέχθη εἰς τὸν οἶκον καὶ ἐξεφύσησα αὐτὰ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἀνθ' ὧν ὁ οἶκός μου ἐστὶν ἔρημος ὑμεῖς δὲ διώκετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ **10** διὰ τοῦτο ἀνέξει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ δρόσου καὶ ἡ γῆ ὑποστελεῖται τὰ ἐκφόρια αὐτῆς **11** καὶ ἐπάξω ῥομφαίαν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ ἐπὶ τὸν σίτον καὶ ἐπὶ τὸν οἶνον καὶ ἐπὶ τὸ ἔλαιον καὶ ὅσα ἐκφέρει ἡ γῆ καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πόνους τῶν χειρῶν αὐτῶν **12** καὶ ἤκουσεν Ζοροβαβελ ὁ τοῦ Σαλαθιηλ ἐκ φυλῆς Ιουδα καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ιωσεδεκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ πάντες οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ τῆς φωνῆς

κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν καὶ τῶν λόγων Ἀγγαίου τοῦ προφήτου καθότι ἐξαπέστειλεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν πρὸς αὐτούς καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς ἀπὸ προσώπου κυρίου **13** καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος ὁ ἄγγελος κυρίου τῷ λαῷ ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν λέγει κύριος **14** καὶ ἐξήγειρεν κύριος τὸ πνεῦμα Ζοροβαβελ τοῦ Σαλαθιηλ ἐκ φυλῆς Ιουδα καὶ τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ τοῦ Ιωσεδεκ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου καὶ τὸ πνεῦμα τῶν καταλοίπων παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ εἰσηλθον καὶ ἐποίουν ἔργα ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου παντοκράτορος θεοῦ αὐτῶν **15** τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἕκτου τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως

2 τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ μιᾶ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἐλάλησεν κύριος ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου λέγων **2** εἰπὸν δὴ πρὸς Ζοροβαβελ τὸν τοῦ Σαλαθιηλ ἐκ φυλῆς Ιουδα καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ιωσεδεκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν καὶ πρὸς πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ λέγων **3** τίς ἐξ ὑμῶν ὃς εἶδεν τὸν οἶκον τοῦτον ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ τῇ ἔμπροσθεν καὶ πῶς ὑμεῖς βλέπετε αὐτὸν νῦν καθὼς οὐχ ὑπάρχοντα ἐνώπιον ὑμῶν **4** καὶ νῦν κατίσχυε Ζοροβαβελ λέγει κύριος καὶ κατίσχυε Ἰησοῦ ὁ τοῦ Ιωσεδεκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ κατισχυέτω πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς λέγει κύριος καὶ ποιεῖτε διότι μεθ' ὑμῶν ἐγὼ εἰμι λέγει κύριος παντοκράτωρ **5** καὶ τὸ πνεῦμά μου ἐφέστηκεν ἐν μέσῳ ὑμῶν θαρσεῖτε **6** διότι τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείσω τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν **7** καὶ συσσεισω πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἥξει τὰ ἐκλεκτὰ πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ πλήσω τὸν οἶκον τοῦτον δόξης λέγει κύριος παντοκράτωρ **8** ἐμὸν τὸ ἀργύριον καὶ ἐμὸν τὸ χρυσίον λέγει κύριος παντοκράτωρ **9** διότι μεγάλη ἔσται ἡ δόξα τοῦ οἴκου τούτου ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώτην λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ δώσω εἰρήνην λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ εἰρήνην ψυχῆς εἰς

περιποίησιν παντὶ τῷ κτίζοντι τοῦ ἀναστῆσαι τὸν ναὸν τοῦτον **10** τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ ἐνάτου μηνὸς ἔτους δευτέρου ἐπὶ Δαρείου ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Αγγαῖον τὸν προφήτην λέγων **11** τὰδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐπερώτησον τοὺς ἱερεῖς νόμον λέγων **12** ἐὰν λάβῃ ἄνθρωπος κρέας ἅγιον ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ καὶ ἄψηται τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄρτου ἢ ἐφέματος ἢ οἴνου ἢ ἐλαίου ἢ παντὸς βρώματος εἰ ἁγιασθήσεται καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ εἶπαν οὐ **13** καὶ εἶπεν Αγγαῖος ἐὰν ἄψηται μεμιαμμένος ἐπὶ ψυχῇ ἀπὸ παντὸς τούτων εἰ μιανθήσεται καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ εἶπαν μιανθήσεται **14** καὶ ἀπεκρίθη Αγγαῖος καὶ εἶπεν οὕτως ὁ λαὸς οὗτος καὶ οὕτως τὸ ἔθνος τοῦτο ἐνώπιον ἐμοῦ λέγει κύριος καὶ οὕτως πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ὅς ἐὰν ἐγγίση ἐκεῖ μιανθήσεται ἕνεκεν τῶν λημμάτων αὐτῶν τῶν ὀρθρινῶν ὀδυνηθήσονται ἀπὸ προσώπου πόνων αὐτῶν καὶ ἐμισεῖτε ἐν πύλαις ἐλέγχοντας **15** καὶ νῦν θέσθε δὴ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ὑπεράνω πρὸ τοῦ θεῖναι λίθον ἐπὶ λίθον ἐν τῷ ναῷ κυρίου **16** τίνες ἦτε ὅτε ἐνεβάλλετε εἰς κυψέλην κριθῆς εἴκοσι σάτα καὶ ἐγένετο κριθῆς δέκα σάτα καὶ εἰσεπορεύεσθε εἰς τὸ ὑπολήνιον ἐξαντλήσαι πεντήκοντα μετρητάς καὶ ἐγένοντο εἴκοσι **17** ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν ἀφορία καὶ ἐν ἀνεμοφθορία καὶ ἐν χαλάζῃ πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ὑμῶν καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε πρὸς με λέγει κύριος **18** ὑποτάξατε δὴ τὰς καρδίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα ἀπὸ τῆς τετράδος καὶ εἰκάδος τοῦ ἐνάτου μηνὸς καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐθεμελιώθη ὁ ναὸς κυρίου θέσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν **19** εἰ ἔτι ἐπιγνωσθήσεται ἐπὶ τῆς ἄλλω καὶ εἰ ἔτι ἡ ἄμπελος καὶ ἡ συκὴ καὶ ἡ ῥόα καὶ τὰ ξύλα τῆς ἐλαίας τὰ οὐ φέροντα καρπὸν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης εὐλογήσω **20** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου ἐκ δευτέρου πρὸς Αγγαῖον τὸν προφήτην τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς λέγων

21 εἰπὸν πρὸς Ζοροβαβελ τὸν τοῦ Σαλαθιηλ ἐκ φυλῆς Ιουδα λέγων ἐγὼ σείω τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν **22** καὶ καταστρέψω θρόνους βασιλέων καὶ ὀλεθρεύσω δύναμιν βασιλέων τῶν ἐθνῶν καὶ καταστρέψω ἄρματα καὶ ἀναβάτας καὶ καταβήσονται ἵπποι καὶ ἀναβάται αὐτῶν ἕκαστος ἐν ῥομφαίᾳ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ **23** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει κύριος παντοκράτωρ λήμψομαί σε Ζοροβαβελ τὸν τοῦ Σαλαθιηλ τὸν δοῦλόν μου λέγει κύριος καὶ θήσομαί σε ὡς σφραγιδα διότι σὲ ἠρέτισα λέγει κύριος παντοκράτωρ

Ζαχαρίας

1 ἐν τῷ ὀγδόῳ μηνὶ ἔτους δευτέρου ἐπὶ Δαρείου ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαριαν τὸν τοῦ Βαραχίου υἱὸν Ἀδδω τὸν προφήτην λέγων **2** ὠργίσθη κύριος ἐπὶ τοὺς πατέρας ὑμῶν ὀργὴν μεγάλην **3** καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐπιστρέψατε πρὸς με καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς λέγει κύριος **4** καὶ μὴ γίνεσθε καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν οἷς ἐνεκάλεσαν αὐτοῖς οἱ προφῆται οἱ ἔμπροσθεν λέγοντες τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν τῶν πονηρῶν καὶ οὐ προσέσχον τοῦ εἰσακοῦσαί μου λέγει κύριος **5** οἱ πατέρες ὑμῶν ποῦ εἰσιν καὶ οἱ προφῆται μὴ τὸν αἰῶνα ζήσονται **6** πλὴν τοὺς λόγους μου καὶ τὰ νόμιμά μου δέχεσθε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ἐν πνεύματί μου τοῖς δούλοις μου τοῖς προφήταις οἱ κατελάβοσαν τοὺς πατέρας ὑμῶν καὶ ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν καθὼς παρατέτακται κύριος παντοκράτωρ τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν οὕτως ἐποίησεν ὑμῖν **7** τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τῷ ἑνδεκάτῳ μηνὶ οὗτός ἐστιν ὁ μὴν Σαβὰτ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαριαν τὸν τοῦ Βαραχίου υἱὸν Ἀδδω τὸν προφήτην λέγων **8** ἐώρακα τὴν νύκτα καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ἵππον πυρρὸν καὶ οὗτος εἰστήκει ἀνά μέσον τῶν δύο ὁρέων τῶν κατασκίων καὶ ὀπίσω αὐτοῦ ἵπποι πυρροὶ καὶ ψαροὶ καὶ ποικίλοι καὶ λευκοὶ **9** καὶ εἶπα τί οὗτοι κύριε καὶ εἶπεν πρὸς με ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ ἐγὼ δεῖξω σοι τί ἐστιν ταῦτα **10** καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ ἐφεστηκὼς ἀνά μέσον τῶν ὁρέων καὶ εἶπεν πρὸς με οὗτοι εἰσιν οὐς ἐξαπέσταλκεν κύριος τοῦ περιοδεῦσαι τὴν γῆν **11** καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ ἀγγέλῳ κυρίου τῷ ἐφεσῶτι ἀνά μέσον τῶν ὁρέων καὶ εἶπον περιωδεύκαμεν

πᾶσαν τὴν γῆν καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ κατοικεῖται καὶ ἡσυχάζει **12** καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος κυρίου καὶ εἶπεν κύριε παντοκράτωρ ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλεήσης τὴν Ἱερουσαλημ καὶ τὰς πόλεις Ἰουδα ἃς ὑπερείδες τοῦτο ἐβδομηκοστὸν ἔτος **13** καὶ ἀπεκρίθη κύριος παντοκράτωρ τῷ ἀγγέλῳ τῷ λαλοῦντι ἐν ἐμοὶ ῥήματα καλὰ καὶ λόγους παρακλητικoύς **14** καὶ εἶπεν πρὸς με ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ ἀνάκραγε λέγων τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐζήλωκα τὴν Ἱερουσαλημ καὶ τὴν Σιων ζῆλον μέγαν **15** καὶ ὀργὴν μεγάλην ἐγὼ ὀργίζομαι ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ συνεπιτιθέμενα ἀνθ' ὧν ἐγὼ μὲν ὠργίσθην ὀλίγα αὐτοὶ δὲ συνεπέθεντο εἰς κακὰ **16** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπιστρέψω ἐπὶ Ἱερουσαλημ ἐν οἰκτιρμῷ καὶ ὁ οἶκός μου ἀνοικοδομηθήσεται ἐν αὐτῇ λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ μέτρον ἐκταθήσεται ἐπὶ Ἱερουσαλημ ἔτι **17** καὶ εἶπεν πρὸς με ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ ἀνάκραγε λέγων τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἔτι διαχυθήσονται πόλεις ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἐλεήσει κύριος ἔτι τὴν Σιων καὶ αἰρετιεῖ ἔτι τὴν Ἱερουσαλημ **18** καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ τέσσαρα κέρατα **19** καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοὶ τί ἐστιν ταῦτα κύριε καὶ εἶπεν πρὸς με ταῦτα τὰ κέρατα τὰ διασκορπίσαντα τὸν Ἰουδαν καὶ τὸν Ἰσραὴλ **20** καὶ ἔδειξέν μοι κύριος τέσσαρας τέκτονας **21** καὶ εἶπα τί οὗτοι ἔρχονται ποιῆσαι καὶ εἶπεν πρὸς με ταῦτα τὰ κέρατα τὰ διασκορπίσαντα τὸν Ἰουδαν καὶ τὸν Ἰσραὴλ κατέαξαν καὶ οὐδεις αὐτῶν ἦρεν κεφαλὴν καὶ εἰσηλθον οὗτοι τοῦ ὀξῦναι αὐτὰ εἰς χεῖρας αὐτῶν τὰ τέσσαρα κέρατα τὰ ἔθνη τὰ ἐπαιρόμενα κέρας ἐπὶ τὴν γῆν κυρίου τοῦ διασκορπίσαι αὐτήν

2 καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ σχοινίον γεωμετρικόν **2** καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν ποῦ σὺ πορεύῃ καὶ εἶπεν πρὸς με διαμετρήσαι τὴν Ἱερουσαλημ τοῦ ἰδεῖν πηλίκον τὸ πλάτος αὐτῆς ἐστιν καὶ

πηλίκον τὸ μήκος 3 καὶ ἰδοὺ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἔμοι εἰστήκει καὶ ἄγγελος ἕτερος ἐξεπορεύετο εἰς συνάντησιν αὐτῷ 4 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν λέγων δράμε καὶ λάλησον πρὸς τὸν νεανίαν ἐκεῖνον λέγων κατακάρπως κατοικηθήσεται Ἱερουσαλημ ἀπὸ πλήθους ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν ἐν μέσῳ αὐτῆς 5 καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτῇ λέγει κύριος τείχος πυρὸς κυκλόθεν καὶ εἰς δόξαν ἔσομαι ἐν μέσῳ αὐτῆς 6 ὦ ὦ φεύγετε ἀπὸ γῆς βορρᾶ λέγει κύριος διότι ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων τοῦ οὐρανοῦ συνάξω ὑμᾶς λέγει κύριος 7 εἰς Σιων ἀνασώζεσθε οἱ κατοικοῦντες θυγατέρα Βαβυλῶνος 8 διότι τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ὀπίσω δόξης ἀπέσταλκέν με ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ σκυλεύσαντα ὑμᾶς διότι ὁ ἀπτόμενος ὑμῶν ὡς ἀπτόμενος τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ 9 διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπιφέρω τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτούς καὶ ἔσονται σκύλα τοῖς δουλεύουσιν αὐτοῖς καὶ γνῶσεσθε διότι κύριος παντοκράτωρ ἀπέσταλκέν με 10 τέρπου καὶ εὐφραίνου θυγατερ Σιων διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἔρχομαι καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ σου λέγει κύριος 11 καὶ καταφεύξονται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ τὸν κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ καὶ ἔσονται αὐτῷ εἰς λαὸν καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν μέσῳ σου καὶ ἐπιγνώσῃ ὅτι κύριος παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέν με πρὸς σέ 12 καὶ κατακληρονομήσει κύριος τὸν Ἰουδαν τὴν μερίδα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἁγίαν καὶ αἰρετιεῖ ἔτι τὴν Ἱερουσαλημ 13 εὐλαβεῖσθω πᾶσα σὰρξ ἀπὸ προσώπου κυρίου διότι ἐξεγήγερται ἐκ νεφελῶν ἁγίων αὐτοῦ

3 καὶ ἔδειξεν μοι Ἰησοῦν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν ἑστῶτα πρὸ προσώπου ἀγγέλου κυρίου καὶ ὁ διάβολος εἰστήκει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τοῦ ἀντικεῖσθαι αὐτῷ 2 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς τὸν διάβολον ἐπιτιμήσαι κύριος ἐν σοὶ διάβολε καὶ ἐπιτιμήσαι κύριος ἐν σοὶ ὁ ἐκλεξάμενος τὴν Ἱερουσαλημ οὐκ ἰδοὺ τοῦτο ὡς δαλὸς ἐξεσπασμένος ἐκ πυρὸς 3 καὶ Ἰησοῦς ἦν ἐνδεδυμένος ἱμάτια ῥυπαρὰ καὶ εἰστήκει πρὸ

προσώπου τοῦ ἀγγέλου 4 καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν πρὸς τοὺς ἐστηκότας πρὸ προσώπου αὐτοῦ λέγων ἀφέλετε τὰ ἱμάτια τὰ ῥυπαρὰ ἀπ' αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἰδοὺ ἀφήρηκα τὰς ἀνομίας σου καὶ ἐνδύσατε αὐτὸν ποδήρη 5 καὶ ἐπίθετε κίδαριν καθαρὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ περιέβαλον αὐτὸν ἱμάτια καὶ ἐπέθηκαν κίδαριν καθαρὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου εἰστήκει 6 καὶ διεμαρτύρατο ὁ ἄγγελος κυρίου πρὸς Ἰησοῦν λέγων 7 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐὰν ἐν ταῖς ὁδοῖς μου πορεύῃ καὶ ἐὰν τὰ προστάγματά μου φυλάξῃς καὶ σὺ διακρινεῖς τὸν οἶκόν μου καὶ ἐὰν διαφυλάξῃς καὶ γε τὴν αὐλήν μου καὶ δώσω σοι ἀναστρεφομένους ἐν μέσῳ τῶν ἐστηκότων τούτων 8 ἄκουε δὴ Ἰησοῦ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας σὺ καὶ οἱ πλησίον σου οἱ καθηήμενοι πρὸ προσώπου σου διότι ἄνδρες τερατοσκόποι εἰσὶ διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω τὸν δοῦλόν μου Ἀνατολὴν 9 διότι ὁ λίθος ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπου Ἰησοῦ ἐπὶ τὸν λίθον τὸν ἕνα ἑπτὰ ὀφθαλμοὶ εἰσὶν ἰδοὺ ἐγὼ ὀρύσσω βόθρον λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ ψηλαφήσω πᾶσαν τὴν ἀδικίαν τῆς γῆς ἐκεῖνης ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ 10 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ λέγει κύριος παντοκράτωρ συγκαλέσετε ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ὑποκάτω ἀμπέλου καὶ ὑποκάτω συκῆς

4 καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἔμοι καὶ ἐξήγειρέν με ὃν τρόπον ὅταν ἐξεγερθῇ ἄνθρωπος ἐξ ὕπνου αὐτοῦ 2 καὶ εἶπεν πρὸς με τί σὺ βλέπεις καὶ εἶπα ἑώρακα καὶ ἰδοὺ λυχνία χρυσῆ ὅλη καὶ τὸ λαμπαδῖον ἐπάνω αὐτῆς καὶ ἑπτὰ λύχνοι ἐπάνω αὐτῆς καὶ ἑπτὰ ἐπαρυστρίδες τοῖς λύχνοις τοῖς ἐπάνω αὐτῆς 3 καὶ δύο ἐλαῖαι ἐπάνω αὐτῆς μία ἐκ δεξιῶν τοῦ λαμπαδίου καὶ μία ἐξ εὐωνύμων 4 καὶ ἐπηρώτησα καὶ εἶπον πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἔμοι λέγων τί ἐστὶν ταῦτα κύριε 5 καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἔμοι καὶ εἶπεν πρὸς με οὐ γινώσκεις τί ἐστὶν ταῦτα καὶ εἶπα οὐχὶ κύριε 6

καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν πρὸς με λέγων οὗτος ὁ λόγος κυρίου πρὸς Ζοροβαβελ λέγων οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλη οὐδὲ ἐν ἰσχύϊ ἀλλ' ἢ ἐν πνεύματί μου λέγει κύριος παντοκράτωρ 7 τίς εἶ σύ τὸ ὄρος τὸ μέγα πρὸ προσώπου Ζοροβαβελ τοῦ κατορθῶσαι καὶ ἐξοίσω τὸν λίθον τῆς κληρονομίας ἰσότητα χάριτος χάριτα αὐτῆς 8 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 9 αἱ χεῖρες Ζοροβαβελ ἐθεμελίωσαν τὸν οἶκον τοῦτον καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπιτελέσουσιν αὐτόν καὶ ἐπιγνώσῃ διότι κύριος παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέν με πρὸς σέ 10 διότι τίς ἐξουδένωσεν εἰς ἡμέρας μικράς καὶ χαροῦνται καὶ ὄψονται τὸν λίθον τὸν κασιτέρινον ἐν χειρὶ Ζοροβαβελ ἑπτὰ οὔτοι ὀφθαλμοὶ κυρίου εἰσὶν οἱ ἐπιβλέποντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν 11 καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν τί αἱ δύο ἐλαῖαι αὗται αἱ ἐκ δεξιῶν τῆς λυχνίας καὶ ἐξ εὐωνύμων 12 καὶ ἐπηρώτησα ἐκ δευτέρου καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν τί οἱ δύο κλάδοι τῶν ἐλαίων οἱ ἐν ταῖς χερσὶν τῶν δύο μυξωτήρων τῶν χρυσῶν τῶν ἐπιχεόντων καὶ ἐπαναγόντων τὰς ἐπαρυστρίδας τὰς χρυσᾶς 13 καὶ εἶπεν πρὸς με οὐκ οἶδας τί ἐστὶν ταῦτα καὶ εἶπα οὐχὶ κύριε 14 καὶ εἶπεν οὔτοι οἱ δύο υἱοὶ τῆς πίότητος παρεστήκασιν τῷ κυρίῳ πάσης τῆς γῆς

5 καὶ ἐπέστρεψα καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ δρέπανον πετόμενον 2 καὶ εἶπεν πρὸς με τί σὺ βλέπεις καὶ εἶπα ἐγὼ ὀρῶ δρέπανον πετόμενον μῆκος πήχεων εἴκοσι καὶ πλάτος πήχεων δέκα 3 καὶ εἶπεν πρὸς με αὕτη ἢ ἀρὰ ἢ ἐκπορευομένη ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς διότι πᾶς ὁ κλέπτης ἐκ τούτου ἕως θανάτου ἐκδικηθήσεται καὶ πᾶς ὁ ἐπίορκος ἐκ τούτου ἕως θανάτου ἐκδικηθήσεται 4 καὶ ἐξοίσω αὐτό λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ κλέπτου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ὀμνύοντος τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει καὶ καταλύσει ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ συντελέσει αὐτόν καὶ τὰ ξύλα αὐτοῦ καὶ

τοὺς λίθους αὐτοῦ 5 καὶ ἐξῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ καὶ εἶπεν πρὸς με ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἰδὲ τί τὸ ἐκπορευόμενον τοῦτο 6 καὶ εἶπα τί ἐστὶν καὶ εἶπεν τοῦτο τὸ μέτρον τὸ ἐκπορευόμενον καὶ εἶπεν αὕτη ἢ ἀδικία αὐτῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ 7 καὶ ἰδοὺ τάλαντον μολίβου ἐξαιρόμενον καὶ ἰδοὺ μία γυνὴ ἐκάθητο ἐν μέσῳ τοῦ μέτρου 8 καὶ εἶπεν αὕτη ἐστὶν ἡ ἀνομία καὶ ἔρριψεν αὐτὴν ἐν μέσῳ τοῦ μέτρου καὶ ἔρριψεν τὸν λίθον τοῦ μολίβου εἰς τὸ στόμα αὐτῆς 9 καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ δύο γυναῖκες ἐκπορευόμεναι καὶ πνεῦμα ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν καὶ αὗται εἶχον πτέρυγας ὡς πτέρυγας ἔποπος καὶ ἀνέλαβον τὸ μέτρον ἀνὰ μέσον τῆς γῆς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ 10 καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοὶ ποῦ αὗται ἀποφέρουσιν τὸ μέτρον 11 καὶ εἶπεν πρὸς με οἰκοδομησαὶ αὐτῶ οἰκίαν ἐν γῇ Βαβυλῶνος καὶ ἐτοιμάσαι καὶ θήσουσιν αὐτὸ ἐκεῖ ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ

6 καὶ ἐπέστρεψα καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ τέσσαρα ἄρματα ἐκπορευόμενα ἐκ μέσου δύο ὀρέων καὶ τὰ ὄρη ἦν ὄρη χαλκᾶ 2 ἐν τῷ ἄρματι τῷ πρώτῳ ἵπποι πυρροὶ καὶ ἐν τῷ ἄρματι τῷ δευτέρῳ ἵπποι μέλανες 3 καὶ ἐν τῷ ἄρματι τῷ τρίτῳ ἵπποι λευκοὶ καὶ ἐν τῷ ἄρματι τῷ τετάρτῳ ἵπποι ποικίλοι ψαροὶ 4 καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοὶ τί ἐστὶν ταῦτα κύριε 5 καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ καὶ εἶπεν ταῦτά ἐστὶν οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ ἐκπορεύονται παραστήναι τῷ κυρίῳ πάσης τῆς γῆς 6 ἐν ᾧ ἦσαν οἱ ἵπποι οἱ μέλανες ἐξεπορεύοντο ἐπὶ γῆν βορρᾶ καὶ οἱ λευκοὶ ἐξεπορεύοντο κατόπισθεν αὐτῶν καὶ οἱ ποικίλοι ἐξεπορεύοντο ἐπὶ γῆν νότου 7 καὶ οἱ ψαροὶ ἐξεπορεύοντο καὶ ἐπέβλεπον τοῦ πορεύεσθαι τοῦ περιοδεῦσαι τὴν γῆν καὶ εἶπεν πορεύεσθε καὶ περιοδεύσατε τὴν γῆν καὶ περιώδυσαν τὴν γῆν

8 και ἀνεβόησεν καὶ ἐλάλησεν πρὸς με λέγων ἰδοὺ οἱ ἐκπορευόμενοι ἐπὶ γῆν βορρᾶ ἀνέπασαν τὸν θυμὸν μου ἐν γῆ βορρᾶ 9 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 10 λαβὲ τὰ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας παρὰ τῶν ἀρχόντων καὶ παρὰ τῶν χρησίμων αὐτῆς καὶ παρὰ τῶν ἐπεγνωκότων αὐτήν καὶ εἰσελεύσῃ σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὸν οἶκον Ἰωσίου τοῦ Σοφονίου τοῦ ἥκοντος ἐκ Βαβυλῶνος 11 καὶ λήψῃ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ποιήσεις στεφάνους καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδεκ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου 12 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἰδοὺ ἀνὴρ Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ καὶ ὑποκάτωθεν αὐτοῦ ἀνατελεῖ καὶ οἰκοδομήσει τὸν οἶκον κυρίου 13 καὶ αὐτὸς λήμψεται ἀρετὴν καὶ καθίεται καὶ κατάρξει ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἔσται ὁ ἱερεὺς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ βουλή εἰρηνικὴ ἔσται ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων 14 ὁ δὲ στέφανος ἔσται τοῖς ὑπομένουσιν καὶ τοῖς χρησίμοις αὐτῆς καὶ τοῖς ἐπεγνωκόσιν αὐτήν καὶ εἰς χάριτα υἱοῦ Σοφονίου καὶ εἰς ψαλμὸν ἐν οἴκῳ κυρίου 15 καὶ οἱ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἤξουσιν καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου καὶ γνώσεσθε διότι κύριος παντοκράτωρ ἀπέσταλκέν με πρὸς ὑμᾶς καὶ ἔσται ἐὰν εἰσακούοντες εἰσακούσητε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν

7 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαριαν τετράδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἐνάτου ὃς ἐστιν Χασελευ 2 καὶ ἐξαπέστειλεν εἰς Βαιθηλ Σαρασαρ καὶ Ἀρβεσεερ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ τοῦ ἐξιλάσασθαι τὸν κύριον 3 λέγων πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου παντοκράτορος καὶ πρὸς τοὺς προφῆτας λέγων εἰσελήλυθεν ὧδε ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ τὸ ἅγιασμα καθότι ἐποίησα ἤδη ἰκανὰ ἔτι 4 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου τῶν δυνάμεων πρὸς με λέγων 5 εἰπὸν πρὸς ἅπαντα τὸν λαὸν τῆς γῆς καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς λέγων ἐὰν νηστεύσητε ἢ κόψησθε ἐν ταῖς πέμπταις ἢ

ἐν ταῖς ἐβδόμαις καὶ ἰδοὺ ἐβδομήκοντα ἔτη μὴ νηστεῖαν νενηστεύκατέ μοι 6 καὶ ἐὰν φάγητε ἢ πίητε οὐχ ὑμεῖς ἔσθετε καὶ ὑμεῖς πίνετε 7 οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι εἰσὶν οὓς ἐλάλησεν κύριος ἐν χερσὶν τῶν προφητῶν τῶν ἔμπροσθεν ὅτε ἦν Ἱερουσαλημ κατοικουμένη καὶ εὐθηνούσα καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς κυκλόθεν καὶ ἡ ὄρεινὴ καὶ ἡ πεδινὴ κατωκείτο 8 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαριαν λέγων 9 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ κρίμα δίκαιον κρίνατε καὶ ἔλεος καὶ οἰκτιρμὸν ποιεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ 10 καὶ χήραν καὶ ὄρφανὸν καὶ προσήλυτον καὶ πέννητα μὴ καταδυναστεύετε καὶ κακίαν ἕκαστος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ μὴ μνησικακεῖτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν 11 καὶ ἠπειθήσαν τοῦ προσέχειν καὶ ἔδωκαν νῶτον παραφρονοῦντα καὶ τὰ ὧτα αὐτῶν ἐβάρυναν τοῦ μὴ εἰσακούειν 12 καὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν ἔταξαν ἀπειθῆ τοῦ μὴ εἰσακούειν τοῦ νόμου μου καὶ τοὺς λόγους οὓς ἐξαπέστειλεν κύριος παντοκράτωρ ἐν πνεύματι αὐτοῦ ἐν χερσὶν τῶν προφητῶν τῶν ἔμπροσθεν καὶ ἐγένετο ὄργῃ μεγάλη παρὰ κυρίου παντοκράτορος 13 καὶ ἔσται ὃν τρόπον εἶπεν καὶ οὐκ εἰσήκουσαν αὐτοῦ οὕτως κεκράζονται καὶ οὐ μὴ εἰσακούσω λέγει κύριος παντοκράτωρ 14 καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἃ οὐκ ἔγνωσαν καὶ ἡ γῆ ἀφανισθῆσεται κατόπισθεν αὐτῶν ἐκ διοδεύοντος καὶ ἐξ ἀναστρέφοντος καὶ ἔταξαν γῆν ἐκλεκτὴν εἰς ἀφανισμόν

8 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου παντοκράτορος λέγων 2 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐξήλωσα τὴν Ἱερουσαλημ καὶ τὴν Σιων ζῆλον μέγαν καὶ θυμῷ μεγάλῳ ἐξήλωσα αὐτήν 3 τάδε λέγει κύριος καὶ ἐπιστρέψω ἐπὶ Σιων καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ Ἱερουσαλημ καὶ κληθήσεται ἡ Ἱερουσαλημ πόλις ἡ ἀληθινὴ καὶ τὸ ὄρος κυρίου παντοκράτορος ὄρος ἅγιον 4 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἔτι καθήσονται πρεσβύτεροι καὶ πρεσβύτεραι ἐν ταῖς πλατείαις

Ιερουσαλημ ἕκαστος τὴν ράβδον αὐτοῦ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀπὸ πλήθους ἡμερῶν 5 καὶ αἱ πλατεῖαι τῆς πόλεως πλησθήσονται παιδαρίων καὶ κορασίων παιζόντων ἐν ταῖς πλατεῖαις αὐτῆς 6 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ διότι εἰ ἀδυνατήσῃ ἐνώπιον τῶν καταλοίπων τοῦ λαοῦ τούτου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις μὴ καὶ ἐνώπιον ἐμοῦ ἀδυνατήσῃ λέγει κύριος παντοκράτωρ 7 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἰδοὺ ἐγὼ ἀνασφῶζω τὸν λαόν μου ἀπὸ γῆς ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ γῆς δυσμῶν 8 καὶ εἰσάξω αὐτοὺς καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ Ιερουσαλημ καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεὸν ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ 9 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ κατισχυέτωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν τῶν ἀκουόντων ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τοὺς λόγους τούτους ἐκ στόματος τῶν προφητῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας τεθεμελίωται ὁ οἶκος κυρίου παντοκράτορος καὶ ὁ ναὸς ἀφ' οὗ ὠκοδόμηται 10 διότι πρὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ μισθὸς τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἔσται εἰς ὄνησιν καὶ ὁ μισθὸς τῶν κτηνῶν οὐχ ὑπάρξει καὶ τῷ ἐκπορευομένῳ καὶ τῷ εἰσπορευομένῳ οὐκ ἔσται εἰρήνη ἀπὸ τῆς θλίψεως καὶ ἔξαποστελῶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους ἕκαστον ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ 11 καὶ νῦν οὐ κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν ἐγὼ ποιῶ τοῖς καταλοίποις τοῦ λαοῦ τούτου λέγει κύριος παντοκράτωρ 12 ἀλλ' ἢ δεῖξω εἰρήνην ἢ ἄμπελος δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γενήματα αὐτῆς καὶ ὁ οὐρανὸς δώσει τὴν δρόσον αὐτοῦ καὶ κατακληρονομήσω τοῖς καταλοίποις τοῦ λαοῦ μου πάντα ταῦτα 13 καὶ ἔσται ὁν τρόπον ἦτε ἐν κατάρᾳ ἐν τοῖς ἔθνεσιν οἶκος Ιουδα καὶ οἶκος Ισραηλ οὕτως διασώσω ὑμᾶς καὶ ἔσεσθε ἐν εὐλογία θαρσεῖτε καὶ κατισχύετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν 14 διότι τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ὃν τρόπον διενοήθη τὸ κακῶσαι ὑμᾶς ἐν τῷ παροργίσει με τοὺς πατέρας ὑμῶν λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ οὐ μετενόησα 15 οὕτως

παρατέταγμαί καὶ διανενοῆμαι ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τοῦ καλῶς ποιῆσαι τὴν Ιερουσαλημ καὶ τὸν οἶκον Ιουδα θαρσεῖτε 16 οὗτοι οἱ λόγοι οὐδ' ποιήσετε λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ κρίμα εἰρηνικὸν κρίνατε ἐν ταῖς πύλαις ὑμῶν 17 καὶ ἕκαστος τὴν κακίαν τοῦ πλησίον αὐτοῦ μὴ λογιζέσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν καὶ ὄρκον ψευδῆ μὴ ἀγαπᾶτε διότι ταῦτα πάντα ἐμίσησα λέγει κύριος παντοκράτωρ 18 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου παντοκράτορος πρὸς με λέγων 19 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ νηστεία ἢ τετρὰς καὶ νηστεία ἢ πέμπτη καὶ νηστεία ἢ ἑβδόμη καὶ νηστεία ἢ δεκάτη ἔσονται τῷ οἴκῳ Ιουδα εἰς χαρὰν καὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ εἰς ἑορτὰς ἀγαθὰς καὶ εὐφρανθήσεσθε καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν εἰρήνην ἀγαπήσατε 20 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἔτι ἤξουσιν λαοὶ πολλοὶ καὶ κατοικοῦντες πόλεις πολλὰς 21 καὶ συνελεύσονται κατοικοῦντες πέντε πόλεις εἰς μίαν πόλιν λέγοντες πορευθῶμεν δεηθῆναι τοῦ προσώπου κυρίου καὶ ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον κυρίου παντοκράτορος πορεύσομαι κἀγὼ 22 καὶ ἤξουσιν λαοὶ πολλοὶ καὶ ἔθνη πολλὰ ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον κυρίου παντοκράτορος ἐν Ιερουσαλημ καὶ τοῦ ἐξιλάσκεσθαι τὸ πρόσωπον κυρίου 23 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐὰν ἐπιλάβωνται δέκα ἄνδρες ἐκ πασῶν τῶν γλωσσῶν τῶν ἐθνῶν καὶ ἐπιλάβωνται τοῦ κρασπέδου ἀνδρὸς Ιουδαίου λέγοντες πορευσόμεθα μετὰ σοῦ διότι ἀκηκόαμεν ὅτι ὁ θεὸς μεθ' ὑμῶν ἐστίν

9 λῆμμα λόγου κυρίου ἐν γῇ Σεδραχ καὶ Δαμασκοῦ θυσία αὐτοῦ διότι κύριος ἐφορᾷ ἀνθρώπους καὶ πάσας φυλάς τοῦ Ισραηλ 2 καὶ ἔμαθ' ἐν τοῖς ὀρίοις αὐτῆς Τύρος καὶ Σιδῶν διότι ἐφρόνησαν σφόδρα 3 καὶ ὠκοδόμησεν Τύρος ὀχυρώματα ἑαυτῇ καὶ ἐθησαύρισεν ἀργύριον ὡς χοῦν καὶ συνήγαγεν χρυσίον ὡς πηλὸν ὀδῶν 4 διὰ τοῦτο κύριος κληρονομήσει αὐτὴν καὶ

πατάξει εἰς θάλασσαν δύναμιν αὐτῆς καὶ αὕτη ἐν πυρὶ καταναλωθήσεται **5** ὄψεται Ἀσκαλὼν καὶ φοβηθήσεται καὶ Γάζα καὶ ὀδυνηθήσεται σφόδρα καὶ Ακκαρων ὅτι ἠσχύνθη ἐπὶ τῷ παραπτώματι αὐτῆς καὶ ἀπολείται βασιλεὺς ἐκ Γάζης καὶ Ἀσκαλὼν οὐ μὴ κατοικηθῆ **6** καὶ κατοικήσουσιν ἄλλογενεῖς ἐν Ἀζώτῳ καὶ καθελῶ ὕβριν ἄλλοφύλων **7** καὶ ἐξαρῶ τὸ αἷμα αὐτῶν ἐκ στόματος αὐτῶν καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐκ μέσου ὀδόντων αὐτῶν καὶ ὑπολειφθήσεται καὶ οὗτος τῷ θεῷ ἡμῶν καὶ ἔσονται ὡς χιλιάρχος ἐν Ἰουδα καὶ Ακκαρων ὡς ὁ Ἰεβουσαῖος **8** καὶ ὑποστήσομαι τῷ οἴκῳ μου ἀνάστημα τοῦ μὴ διαπορεύεσθαι μηδὲ ἀνακάμπτειν καὶ οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτοὺς οὐκέτι ἐξελαύνων διότι νῦν ἐώρακα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου **9** χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιων κήρυσσε θύγατερ Ἰερουσαλημ ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι δίκαιος καὶ σῶζων αὐτός πραῦς καὶ ἐπιβεβηκῶς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον **10** καὶ ἐξολεθρεύσει ἄρματα ἐξ Εφραιμ καὶ ἵππον ἐξ Ἰερουσαλημ καὶ ἐξολεθρευθήσεται τόξον πολεμικόν καὶ πληθος καὶ εἰρήνη ἐξ ἐθνῶν καὶ κατάρξει ὑδάτων ἕως θαλάσσης καὶ ποταμῶν διεκβολὰς γῆς **11** καὶ σὺ ἐν αἵματι διαθήκης ἐξαπέστειλας δεσμίους σου ἐκ λάκκου οὐκ ἔχοντος ὕδωρ **12** καθήσεσθε ἐν ὄχυρώματι δέσμοι τῆς συναγωγῆς καὶ ἀντὶ μιᾶς ἡμέρας παροικεσίας σου διπλᾶ ἀνταποδώσω σοι **13** διότι ἐνέτεινά σε Ἰουδα ἐμαυτῷ τόξον ἔπλησα τὸν Εφραιμ καὶ ἐπεγεῶν τὰ τέκνα σου Σιων ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων καὶ ψηλαφήσω σε ὡς ῥομφαίαν μαχητοῦ **14** καὶ κύριος ἔσται ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐξελεύσεται ὡς ἀστραπὴ βολίς καὶ κύριος παντοκράτωρ ἐν σάλπιγγι σαλπιεῖ καὶ πορεύσεται ἐν σάλῳ ἀπειλῆς αὐτοῦ **15** κύριος παντοκράτωρ ὑπερασπιεῖ αὐτῶν καὶ καταναλώσουσιν αὐτοὺς καὶ καταχώσουσιν αὐτοὺς ἐν λίθοις σφενδόνης καὶ ἐκπίονται αὐτοὺς ὡς οἶνον καὶ πλησούσιν ὡς φιάλας θυσιαστήριον **16** καὶ σώσει αὐτοὺς κύριος

ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς πρόβατα λαὸν αὐτοῦ διότι λίθοι ἅγιοι κυλίονται ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ **17** ὅτι εἶτι ἀγαθὸν αὐτοῦ καὶ εἶτι καλὸν παρ' αὐτοῦ σῖτος νεανίσκοις καὶ οἶνος εὐωδιάζων εἰς παρθένους

10 αἰτεῖσθε ὑετὸν παρὰ κυρίου καθ' ὥραν πρόιμον καὶ ὄψιμον κύριος ἐποίησεν φαντασίας καὶ ὑετὸν χειμερινὸν δώσει αὐτοῖς ἐκάστῳ βοτάνην ἐν ἀγρῷ **2** διότι οἱ ἀποφθεγγόμενοι ἐλάλησαν κόπους καὶ οἱ μάντις ὀράσεις ψευδεῖς καὶ τὰ ἐνύπνια ψευδῆ ἐλάλουν μάταια παρεκάλουν διὰ τοῦτο ἐξήρηθησαν ὡς πρόβατα καὶ ἐκακώθησαν διότι οὐκ ἦν ἴασις **3** ἐπὶ τοὺς ποιμένας παρωξύνθη ὁ θυμὸς μου καὶ ἐπὶ τοὺς ἀμνοὺς ἐπισκέψομαι καὶ ἐπισκέψεται κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ τὸ ποιμνιον αὐτοῦ τὸν οἶκον Ἰουδα καὶ τάξει αὐτοὺς ὡς ἵππον εὐπρεπῆ αὐτοῦ ἐν πολέμῳ **4** καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπέβλεψεν καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔταξεν καὶ ἐξ αὐτοῦ τόξον ἐν θυμῷ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται πᾶς ὁ ἐξελαύνων ἐν τῷ αὐτῷ **5** καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ πατοῦντες πληλὸν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν πολέμῳ καὶ παρατάζονται διότι κύριος μετ' αὐτῶν καὶ καταισχυθήσονται ἀναβάται ἵππων **6** καὶ κατισχύσω τὸν οἶκον Ἰουδα καὶ τὸν οἶκον Ἰωσηφ σώσω καὶ κατοικιῶ αὐτοὺς ὅτι ἠγάπησα αὐτοὺς καὶ ἔσονται ὄν τρόπον οὐκ ἀπεστρεψάμην αὐτοὺς διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῖς **7** καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ τοῦ Εφραιμ καὶ χαρήσεται ἡ καρδιά αὐτῶν ὡς ἐν οἴνῳ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ὄψονται καὶ εὐφρανθήσονται καὶ χαρεῖται ἡ καρδιά αὐτῶν ἐπὶ τῷ κυρίῳ **8** σημανῶ αὐτοῖς καὶ εἰσδέξομαι αὐτοὺς διότι λυτρώσομαι αὐτοὺς καὶ πληθυνθήσονται καθότι ἦσαν πολλοί **9** καὶ σπερῶ αὐτοὺς ἐν λαοῖς καὶ οἱ μακρὰν μνησθήσονται μου ἐκθρέψουσιν τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ ἐπιστρέψουσιν **10** καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐξ Ἀσσυρίων εἰσδέξομαι αὐτοὺς καὶ εἰς τὴν Γαλααδίτιν καὶ εἰς τὸν Λίβανον εἰσάξω αὐτούς καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῆ ἐξ αὐτῶν οὐδὲ

εἷς **11** καὶ διελεύσονται ἐν θαλάσῃ στενῇ καὶ πατάξουσιν ἐν θαλάσῃ κύματα καὶ ξηρανθήσεται πάντα τὰ βάθη ποταμῶν καὶ ἀφαιρεθήσεται πᾶσα ὕβρις Ἀσσυρίων καὶ σκῆπτρον Αἰγύπτου περιαιρεθήσεται **12** καὶ κατισχύσω αὐτούς ἐν κυρίῳ θεῷ αὐτῶν καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ κατακαυχήσονται λέγει κύριος

11 διάνοιξον ὁ Λίβανος τὰς θύρας σου καὶ καταφαγέτω πῦρ τὰς κέδρους σου **2** ὀλολυξάτω πίτυς διότι πέπτωκεν κέδρος ὅτι μεγάλως μεγιστάνες ἐταλαιπώρησαν ὀλολύξατε δρυές τῆς Βασανίτιδος ὅτι κατεσπάσθη ὁ δρυμὸς ὁ σύμφυτος **3** φωνὴ θρηγνούντων ποιμένων ὅτι τεταλαιπώρηκεν ἡ μεγαλωσύνη αὐτῶν φωνὴ ὠρυομένων λεόντων ὅτι τεταλαιπώρηκεν τὸ φρύαγμα τοῦ Ἰορδάνου **4** τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ποιμαίνετε τὰ πρόβατα τῆς σφαγῆς **5** ἃ οἱ κτησάμενοι κατέσφαζον καὶ οὐ μετεμέλοντο καὶ οἱ πωλοῦντες αὐτὰ ἔλεγον εὐλογητὸς κύριος καὶ πεπλουτήκαμεν καὶ οἱ ποιμένες αὐτῶν οὐκ ἔπασχον οὐδὲν ἐπ' αὐτοῖς **6** διὰ τοῦτο οὐ φείσομαι οὐκέτι ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν λέγει κύριος καὶ ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι τοὺς ἀνθρώπους ἕκαστον εἰς χεῖρας τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ εἰς χεῖρας βασιλέως αὐτοῦ καὶ κατακόψουσιν τὴν γῆν καὶ οὐ μὴ ἐξέλωμαι ἐκ χειρὸς αὐτῶν **7** καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβατα τῆς σφαγῆς εἰς τὴν Χαναανίτιν καὶ λήμψομαι ἐμαυτῷ δύο ῥάβδους τὴν μίαν ἐκάλεσα Κάλλος καὶ τὴν ἑτέραν ἐκάλεσα Σχοίνισμα καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβατα **8** καὶ ἐξαρῶ τοὺς τρεῖς ποιμένας ἐν μηνὶ ἐνὶ καὶ βαρυνθήσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπ' αὐτούς καὶ γὰρ αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐπωρύνοντο ἐπ' ἐμέ **9** καὶ εἶπα οὐ ποιμανῶ ὑμᾶς τὸ ἀποθνήσκον ἀποθνησκέτω καὶ τὸ ἐκλεῖπον ἐκλειπέτω καὶ τὰ κατάλοιπα κατεσθιέτωσαν ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ **10** καὶ λήμψομαι τὴν ῥάβδον μου τὴν καλὴν καὶ ἀπορρίψω αὐτὴν τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου ἣν διεθέμην πρὸς πάντας τοὺς

λαοὺς **11** καὶ διασκεδασθήσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ γνώσονται οἱ Χανααναῖοι τὰ πρόβατα τὰ φυλασσόμενα διότι λόγος κυρίου ἐστίν **12** καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς εἰ καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἐστὶν δότε στήσαντες τὸν μισθὸν μου ἢ ἀπέιπασθε καὶ ἔστησαν τὸν μισθὸν μου τριάκοντα ἀργυροῦς **13** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με κάθεσ αὐτούς εἰς τὸ χωνευτήριον καὶ σκέψαι εἰ δόκιμὸν ἐστὶν ὃν τρόπον ἐδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ἔλαβον τοὺς τριάκοντα ἀργυροῦς καὶ ἐνέβαλον αὐτούς εἰς τὸν οἶκον κυρίου εἰς τὸ χωνευτήριον **14** καὶ ἀπέρριψα τὴν ῥάβδον τὴν δευτέραν τὸ Σχοίνισμα τοῦ διασκεδάσαι τὴν κατάσχεσιν ἀνὰ μέσον Ἰουδα καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ Ἰσραὴλ **15** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἔτι λαβὲ σεαυτῷ σκεύη ποιμενικὰ ποιμένος ἀπέιρου **16** διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ποιμένα ἐπὶ τὴν γῆν τὸ ἐκλιμπάνον οὐ μὴ ἐπισκέψηται καὶ τὸ διεσκορπισμένον οὐ μὴ ζητήσῃ καὶ τὸ συντετριμμένον οὐ μὴ ἰάσῃται καὶ τὸ ὀλόκληρον οὐ μὴ κατευθύνη καὶ τὰ κρέα τῶν ἐκλεκτῶν καταφάγεται καὶ τοὺς ἀστραγάλους αὐτῶν ἐκστρέψει **17** ὧ οἱ ποιμαίνοντες τὰ μάταια καὶ οἱ καταλελοιπότες τὰ πρόβατα μάχαιρα ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν δεξιὸν αὐτοῦ ὁ βραχίων αὐτοῦ ξηραίνόμενος ξηρανθήσεται καὶ ὁ ὀφθαλμὸς ὁ δεξιὸς αὐτοῦ ἐκτυφλούμενος ἐκτυφλωθήσεται

12 λῆμμα λόγου κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ λέγει κύριος ἐκτείνων οὐρανὸν καὶ θεμελιῶν γῆν καὶ πλάσσων πνεῦμα ἀνθρώπου ἐν αὐτῷ **2** ἰδοὺ ἐγὼ τίθημι τὴν Ἱερουσαλημ ὡς πρόθυρα σαλευόμενα πᾶσι τοῖς λαοῖς κύκλῳ καὶ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἔσται περιοχὴ ἐπὶ Ἱερουσαλημ **3** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσομαι τὴν Ἱερουσαλημ λίθον καταπατούμενον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν πᾶς ὁ καταπατῶν αὐτὴν ἐμπαίζων ἐμπαίζεται καὶ ἐπισυναχθήσονται ἐπ' αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς **4** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει κύριος παντοκράτωρ πατάξω πάντα ἵππον ἐν ἐκστάσει

καὶ τὸν ἀναβάτιν αὐτοῦ ἐν παραφρονήσει ἐπι
δὲ τὸν οἶκον Ἰουδα διανοίξω τοὺς ὀφθαλμοὺς
μου καὶ πάντας τοὺς ἵππους τῶν λαῶν πατάξω
ἐν ἀποτυφλώσει 5 καὶ ἐροῦσιν οἱ χιλίαρχοι
Ἰουδα ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εὐρήσομεν
ἑαυτοῖς τοὺς κατοικοῦντας Ἰερουσαλημ ἐν κυρίῳ
παντοκράτορι θεῷ αὐτῶν 6 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
θήσομαι τοὺς χιλίαρχους Ἰουδα ὡς δαλὸν πυρὸς
ἐν ξύλοις καὶ ὡς λαμπάδα πυρὸς ἐν καλάμῃ
καὶ καταφάγονται ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων
πάντας τοὺς λαοὺς κυκλόθεν καὶ κατοικήσει
Ἰερουσαλημ ἔτι καθ' ἑαυτήν 7 καὶ σώσει κύριος
τὰ σκηνώματα Ἰουδα καθὼς ἀπ' ἀρχῆς ὅπως μὴ
μεγαλύνηται καύχημα οἴκου Δαυιδ καὶ ἔπαρσις
τῶν κατοικούντων Ἰερουσαλημ ἐπὶ τὸν Ἰουδαν 8
καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπερασπιεῖ κύριος
ὑπὲρ τῶν κατοικούντων Ἰερουσαλημ καὶ ἔσται
ὁ ἀσθενῶν ἐν αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὡς
οἶκος Δαυιδ ὁ δὲ οἶκος Δαυιδ ὡς οἶκος θεοῦ ὡς
ἄγγελος κυρίου ἐνώπιον αὐτῶν 9 καὶ ἔσται ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ζητήσω τοῦ ἐξῆρα πάντα τὰ ἔθνη
τὰ ἐπερχόμενα ἐπὶ Ἰερουσαλημ 10 καὶ ἐκχεῶ
ἐπὶ τὸν οἶκον Δαυιδ καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
Ἰερουσαλημ πνεῦμα χάριτος καὶ οἰκτιρμοῦ καὶ
ἐπιβλέψονται πρὸς με ἀνθ' ὧν κατωρχήσαντο
καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν κοπετὸν ὡς ἐπ' ἀγαπητὸν
καὶ ὀδυνηθήσονται ὀδύνην ὡς ἐπὶ πρωτοτόκῳ
11 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μεγαλυνθήσεται ὁ κοπετὸς
ἐν Ἰερουσαλημ ὡς κοπετὸς ῥοῶνος ἐν πεδίῳ
ἐκκοπτομένου 12 καὶ κόψεται ἡ γῆ κατὰ φυλάς
φυλάς φυλὴ καθ' ἑαυτήν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν
καθ' ἑαυτάς φυλὴ οἴκου Δαυιδ καθ' ἑαυτήν καὶ
αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς φυλὴ οἴκου
Ναθαν καθ' ἑαυτήν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ'
ἑαυτάς 13 φυλὴ οἴκου Λευι καθ' ἑαυτήν καὶ αἱ
γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς φυλὴ τοῦ Συμεων
καθ' ἑαυτήν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς
14 πᾶσαι αἱ φυλαὶ αἱ ὑπολελειμμένοι φυλὴ καθ'
ἑαυτήν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς

13 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται πᾶς τόπος
διανοιγόμενος ἐν τῷ οἴκῳ Δαυιδ 2 καὶ ἔσται
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει κύριος ἐξολεθρεύσω τὰ
ὀνόματα τῶν εἰδώλων ἀπὸ τῆς γῆς καὶ οὐκέτι
ἔσται αὐτῶν μνεῖα καὶ τοὺς ψευδοπροφήτας καὶ
τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐξαρώ ἀπὸ τῆς γῆς 3
καὶ ἔσται ἐὰν προφητεύσῃ ἄνθρωπος ἔτι καὶ
ἔρεῖ πρὸς αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ
αὐτοῦ οἱ γεννήσαντες αὐτὸν οὐ ζήσῃ ὅτι ψευδῆ
ἐλάλησας ἐπ' ὀνόματι κυρίου καὶ συμποδιοῦσιν
αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οἱ
γεννήσαντες αὐτὸν ἐν τῷ προφητεύειν αὐτὸν 4
καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καταισχνηθήσονται
οἱ προφῆται ἕκαστος ἐκ τῆς ὀράσεως αὐτοῦ ἐν
τῷ προφητεύειν αὐτὸν καὶ ἐνδύσονται δέριον
τριχίνην ἀνθ' ὧν ἐψεύσαντο 5 καὶ ἔρεῖ οὐκ εἶμι
προφήτης ἐγὼ διότι ἄνθρωπος ἐργαζόμενος τὴν
γῆν ἐγὼ εἶμι ὅτι ἄνθρωπος ἐγέννησέν με ἐκ
νεότητός μου 6 καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτὸν τί αἰ πληγαὶ
αὔται ἀνὰ μέσον τῶν χειρῶν σου καὶ ἔρεῖ ἅς
ἐπλήγην ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἀγαπητῷ μου 7 ῥομφαία
ἐξεγέρθητι ἐπὶ τοὺς ποιμένας μου καὶ ἐπ' ἄνδρα
πολίτην μου λέγει κύριος παντοκράτωρ πατάξατε
τοὺς ποιμένας καὶ ἐκσπάσατε τὰ πρόβατα καὶ
ἐπάξω τὴν χειρὰ μου ἐπὶ τοὺς ποιμένας 8 καὶ
ἔσται ἐν πάσῃ τῇ γῇ λέγει κύριος τὰ δύο μέρη
ἐξολεθρευθήσεται καὶ ἐκλείψει τὸ δὲ τρίτον
ὑπολειφθήσεται ἐν αὐτῇ 9 καὶ διάξω τὸ τρίτον
διὰ πυρὸς καὶ πυρώσω αὐτούς ὡς πυροῦται τὸ
ἀργύριον καὶ δοκιμῶ αὐτούς ὡς δοκιμάζεται τὸ
χρυσίον αὐτὸς ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομά μου κἀγὼ
ἐπακούσομαι αὐτῷ καὶ ἐρῶ λαός μου οὗτός ἐστιν
καὶ αὐτὸς ἔρεῖ κύριος ὁ θεός μου

14 ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται τοῦ κυρίου καὶ
διαμερισθήσεται τὰ σκῦλά σου ἐν σοί 2
καὶ ἐπισυναξῶ πάντα τὰ ἔθνη ἐπὶ Ἰερουσαλημ
εἰς πόλεμον καὶ ἀλώσεται ἡ πόλις καὶ
διαρπαγήσονται αἱ οἰκίαι καὶ αἱ γυναῖκες
μολυνθήσονται καὶ ἐξελεύσεται τὸ ἥμισυ τῆς

πόλεως ἐν αἰχμαλωσίᾳ οἱ δὲ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ μου οὐ μὴ ἐξολεθρευθῶσιν ἐκ τῆς πόλεως 3 καὶ ἐξελεύσεται κύριος καὶ παρατάξεται ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις καθὼς ἡμέρα παρατάξεως αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου 4 καὶ στήσονται οἱ πόδες αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν ἔλαιων τὸ κατέναντι Ἱερουσαλημ ἐξ ἀνατολῶν καὶ σχισθήσεται τὸ ὄρος τῶν ἔλαιων τὸ ἥμισυ αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ πρὸς θάλασσαν χάος μέγα σφόδρα καὶ κλινεῖ τὸ ἥμισυ τοῦ ὄρους πρὸς βορρᾶν καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ πρὸς νότον 5 καὶ ἐμφραχθήσεται φάραγξ ὀρέων μου καὶ ἐγκολληθήσεται φάραγξ ὀρέων ἕως Ἰασολ καὶ ἐμφραχθήσεται καθὼς ἐνεφράγη ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ σεισμοῦ ἐν ἡμέραις Οζιου βασιλέως Ἰουδα καὶ ἦξει κύριος ὁ θεός μου καὶ πάντες οἱ ἅγιοι μετ' αὐτοῦ 6 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἔσται φῶς καὶ ψῦχος καὶ πάγος 7 ἔσται μίαν ἡμέραν καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη γνωστὴ τῷ κυρίῳ καὶ οὐχ ἡμέρα καὶ οὐ νύξ καὶ πρὸς ἐσπέραν ἔσται φῶς 8 καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσεται ὕδωρ ζῶν ἐξ Ἱερουσαλημ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην καὶ ἐν θέρει καὶ ἐν ἔαρι ἔσται οὕτως 9 καὶ ἔσται κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται κύριος εἷς καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἔν 10 κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν καὶ τὴν ἔρημον ἀπὸ Γαβε ἕως Ρεμμων κατὰ νότον Ἱερουσαλημ Ραμα δὲ ἐπὶ τόπου μενεῖ ἀπὸ τῆς πύλης Βενιαμιν ἕως τοῦ τόπου τῆς πύλης τῆς πρώτης ἕως τῆς πύλης τῶν γωνιῶν καὶ ἕως τοῦ πύργου Ἀνανεηλ ἕως τῶν ὑποληνίων τοῦ βασιλέως 11 κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ καὶ οὐκ ἔσται ἀνάθεμα ἔτι καὶ κατοικήσει Ἱερουσαλημ πεποιθότως 12 καὶ αὕτη ἔσται ἡ πτώσις ἣν κόψει κύριος πάντας τοὺς λαοὺς ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ Ἱερουσαλημ τακήσονται αἱ σάρκες αὐτῶν ἐστηκότων αὐτῶν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν

ρῆήσονται ἐκ τῶν ὀπῶν αὐτῶν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν τακήσεται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν 13 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἕκστασις κυρίου ἐπ' αὐτοὺς μεγάλη καὶ ἐπιλήμψονται ἕκαστος τῆς χειρὸς τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ συμπλακήσεται ἡ χεὶρ αὐτοῦ πρὸς χεῖρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ 14 καὶ ὁ Ἰουδας παρατάξεται ἐν Ἱερουσαλημ καὶ συνάξει τὴν ἰσχὺν πάντων τῶν λαῶν κυκλόθεν χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ ἱματισμὸν εἰς πλῆθος σφόδρα 15 καὶ αὕτη ἔσται ἡ πτώσις τῶν ἵππων καὶ τῶν ἡμιόνων καὶ τῶν καμήλων καὶ τῶν ὄνων καὶ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ὄντων ἐν ταῖς παρεμβολαῖς ἐκείναις κατὰ τὴν πτώσιν ταύτην 16 καὶ ἔσται ὅσοι ἐὰν καταλειφθῶσιν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἐλθόντων ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ ἀναβήσονται κατ' ἐνιαυτὸν τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ κυρίῳ παντοκράτορι καὶ τοῦ ἐορτάζειν τὴν ἐορτὴν τῆς σκηνοπηγίας 17 καὶ ἔσται ὅσοι ἐὰν μὴ ἀναβῶσιν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς εἰς Ἱερουσαλημ τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ κυρίῳ παντοκράτορι καὶ οὗτοι ἐκείνοις προστεθήσονται 18 ἐὰν δὲ φυλὴ Αἰγύπτου μὴ ἀναβῇ μηδὲ ἔλθῃ ἐκεῖ καὶ ἐπὶ τούτοις ἔσται ἡ πτώσις ἣν πατάξει κύριος πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐὰν μὴ ἀναβῇ τοῦ ἐορτάσαι τὴν ἐορτὴν τῆς σκηνοπηγίας 19 αὕτη ἔσται ἡ ἁμαρτία Αἰγύπτου καὶ ἡ ἁμαρτία πάντων τῶν ἐθνῶν ὅσα ἂν μὴ ἀναβῇ τοῦ ἐορτάσαι τὴν ἐορτὴν τῆς σκηνοπηγίας 20 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται τὸ ἐπὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου ἅγιον τῷ κυρίῳ παντοκράτορι καὶ ἔσονται οἱ λέβητες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου ὡς φιάλαι πρὸ προσώπου τοῦ θυσιαστηρίου 21 καὶ ἔσται πᾶς λέβης ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐν τῷ Ἰουδα ἅγιον τῷ κυρίῳ παντοκράτορι καὶ ἦξουσιν πάντες οἱ θυσιάζοντες καὶ λήμψονται ἐξ αὐτῶν καὶ ἐψήσουσιν ἐν αὐτοῖς καὶ οὐκ ἔσται Χαναναῖος οὐκέτι ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου παντοκράτορος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ

Μαλαχίας

1 λήμμα λόγου κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ ἐν χειρὶ ἀγγέλου αὐτοῦ θέσθε διὴ ἐπὶ τὰς καρδίας ὑμῶν **2** ἡγάπησα ὑμᾶς λέγει κύριος καὶ εἶπατε ἐν τίνι ἡγάπησας ἡμᾶς οὐκ ἀδελφὸς ἦν Ἡσαυ τοῦ Ἰακωβ λέγει κύριος καὶ ἡγάπησα τὸν Ἰακωβ **3** τὸν δὲ Ἡσαυ ἐμίσησα καὶ ἔταξα τὰ ὄρια αὐτοῦ εἰς ἀφανισμόν καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς δόματα ἐρήμου **4** διότι ἐρεῖ ἡ Ἰδουμαία κατέστραπται καὶ ἐπιστρέψωμεν καὶ ἀνοικοδομήσωμεν τὰς ἐρήμους τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ αὐτοὶ οἰκοδομήσουσιν καὶ ἐγὼ καταστρέψω καὶ ἐπικληθήσεται αὐτοῖς ὄρια ἀνομίας καὶ λαὸς ἐφ' ὃν παρατέτακται κύριος ἕως αἰῶνος **5** καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται καὶ ὑμεῖς ἐρεῖτε ἐμεγαλύνθη κύριος ὑπεράνω τῶν ὀρίων τοῦ Ἰσραηλ **6** υἱὸς δοξάζει πατέρα καὶ δοῦλος τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ εἰ πατήρ εἰμι ἐγὼ ποῦ ἐστὶν ἡ δόξα μου καὶ εἰ κύριός εἰμι ἐγὼ ποῦ ἐστὶν ὁ φόβος μου λέγει κύριος παντοκράτωρ ὑμεῖς οἱ ἱερεῖς οἱ φαυλίζοντες τὸ ὄνομά μου καὶ εἶπατε ἐν τίνι ἐφαυλίσαμεν τὸ ὄνομά σου **7** προσάγοντες πρὸς τὸ θυσιαστήριόν μου ἄρτους ἡλισγημένους καὶ εἶπατε ἐν τίνι ἡλισγήσαμεν αὐτούς ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς τράπεζα κυρίου ἐξουδενωμένη ἐστὶν καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα βρώματα ἐξουδενωμένα **8** διότι ἐὰν προσαγάγητε τυφλὸν εἰς θυσίαν οὐ κακὸν καὶ ἐὰν προσαγάγητε χλωδὸν ἢ ἄρρωστον οὐ κακὸν προσάγαγε διὴ αὐτὸ τῷ ἡγουμένῳ σου εἰ προσδέξεται αὐτὸ εἰ λήμψεται πρόσωπόν σου λέγει κύριος παντοκράτωρ **9** καὶ νῦν ἐξιλάσκεσθε τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ δεήθητε αὐτοῦ ἐν χερσὶν ὑμῶν γέγονεν ταῦτα εἰ λήμψομαι ἐξ ὑμῶν πρόσωπα ὑμῶν λέγει κύριος παντοκράτωρ **10** διότι καὶ ἐν ὑμῖν συγκλεισθήσονται θύραι καὶ οὐκ ἀνάψετε τὸ θυσιαστήριόν μου δωρεάν οὐκ ἔστιν μου θέλημα ἐν ὑμῖν λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ θυσίαν

οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν **11** διότι ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου ἕως δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δεδόξασται ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσάγεται τῷ ὀνόματί μου καὶ θυσία καθαρὰ διότι μέγα τὸ ὄνομά μου ἐν τοῖς ἔθνεσιν λέγει κύριος παντοκράτωρ **12** ὑμεῖς δὲ βεβηλοῦτε αὐτὸ ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς τράπεζα κυρίου ἡλισγημένη ἐστὶν καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα ἐξουδένωνται βρώματα αὐτοῦ **13** καὶ εἶπατε ταῦτα ἐκ κακοπαθείας ἐστὶν καὶ ἐξεφύσησα αὐτὰ λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ εἰσεφέρετε ἀρπάγματα καὶ τὰ χωλὰ καὶ τὰ ἐνοχλούμενα καὶ ἐὰν φέρητε τὴν θυσίαν εἰ προσδέξομαι αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν λέγει κύριος παντοκράτωρ **14** καὶ ἐπικατάρατος ὃς ἦν δυνατὸς καὶ ὑπῆρχεν ἐν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ ἄρσεν καὶ εὐχή αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ θύει διεφθαρμένον τῷ κυρίῳ διότι βασιλεὺς μέγας ἐγὼ εἰμι λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τὸ ὄνομά μου ἐπιφανὲς ἐν τοῖς ἔθνεσιν

2 καὶ νῦν ἡ ἐντολὴ αὕτη πρὸς ὑμᾶς οἱ ἱερεῖς **2** ἐὰν μὴ ἀκούσητε καὶ ἐὰν μὴ θῆσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν τοῦ δοῦναι δόξαν τῷ ὀνόματί μου λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ ἐξαποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὴν κατάραν καὶ ἐπικαταράσομαι τὴν εὐλογίαν ὑμῶν καὶ καταράσομαι αὐτήν καὶ διασκεδάσω τὴν εὐλογίαν ὑμῶν καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οὐ τίθεσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν **3** ἰδοὺ ἐγὼ ἀφορίζω ὑμῖν τὸν ὦμον καὶ σκορπιῶ ἦνυστρον ἐπὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν ἦνυστρον ἐορτῶν ὑμῶν καὶ λήμψομαι ὑμᾶς εἰς τὸ αὐτὸ **4** καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ ἐξάπεσταλκα πρὸς ὑμᾶς τὴν ἐντολήν ταύτην τοῦ εἶναι τὴν διαθήκην μου πρὸς τοὺς Λευίτας λέγει κύριος παντοκράτωρ **5** ἡ διαθήκη μου ἦν μετ' αὐτοῦ τῆς ζωῆς καὶ τῆς εἰρήνης καὶ ἔδωκα αὐτῷ ἐν φόβῳ φοβεῖσθαί με καὶ ἀπὸ προσώπου ὀνόματός μου στέλλεσθαι αὐτόν **6** νόμος ἀληθείας ἦν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ ἀδικία οὐχ εὐρέθη ἐν χεῖρσιν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ κατευθύνων

έπορεύθη μετ' ἐμοῦ καὶ πολλοὺς ἐπέστρεψεν ἀπὸ ἀδικίας 7 ὅτι χεῖλη ἱερέως φυλάξεται γινῶσιν καὶ νόμον ἐκζητήσουσιν ἐκ στόματος αὐτοῦ διότι ἄγγελος κυρίου παντοκράτορός ἐστιν 8 ὑμεῖς δὲ ἐξεκλίνετε ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ πολλοὺς ἠσθηθήσατε ἐν νόμῳ διεφθείρατε τὴν διαθήκην τοῦ Λευι λέγει κύριος παντοκράτωρ 9 κἀγὼ δέδωκα ὑμᾶς ἐξουδενωμένους καὶ παρειμένους εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἀνθ' ὧν ὑμεῖς οὐκ ἐφυλάξασθε τὰς ὁδοὺς μου ἀλλὰ ἐλαμβάνετε πρόσωπα ἐν νόμῳ 10 οὐχὶ θεὸς εἷς ἔκτισεν ὑμᾶς οὐχὶ πατὴρ εἷς πάντων ὑμῶν τί ὅτι ἐγκατελίπετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τοῦ βεβηλῶσαι τὴν διαθήκην τῶν πατέρων ὑμῶν 11 ἐγκατελείφθη Ἰουδας καὶ βδέλυγμα ἐγένετο ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ διότι ἐβεβήλωσεν Ἰουδας τὰ ἅγια κυρίου ἐν οἷς ἠγάπησεν καὶ ἐπετήδευσεν εἰς θεοὺς ἄλλοτρίους 12 ἐξολεθρεύσει κύριος τὸν ἄνθρωπον τὸν ποιοῦντα ταῦτα ἕως καὶ ταπεινωθῆ ἕκ σκηνωμάτων Ἰακωβ καὶ ἐκ προσαγόντων θυσίαν τῷ κυρίῳ παντοκράτορι 13 καὶ ταῦτα ἃ ἐμίσουν ἐποιεῖτε ἐκαλύπτετε δάκρυσιν τὸ θυσιαστήριον κυρίου καὶ κλαυθμῶ καὶ στεναγμῶ ἐκ κόπων ἔτι ἄξιον ἐπιβλέψαι εἰς θυσίαν ἢ λαβεῖν δεκτὸν ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν 14 καὶ εἶπατε ἔνεκεν τίνος ὅτι κύριος διεμαρτύρατο ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον γυναικὸς νεότητός σου ἦν ἐγκατέλιπες καὶ αὐτὴ κοινωνός σου καὶ γυνὴ διαθήκης σου 15 καὶ οὐκ ἄλλος ἐποίησεν καὶ ὑπόλειμμα πνεύματος αὐτοῦ καὶ εἶπατε τί ἄλλο ἄλλ' ἢ σπέρμα ζητεῖ ὁ θεὸς καὶ φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν καὶ γυναῖκα νεότητός σου μὴ ἐγκαταλίπης 16 ἀλλὰ ἐὰν μισήσας ἐξαποστείλης λέγει κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ καλύψει ἀσέβεια ἐπὶ τὰ ἐνθυμήματά σου λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν καὶ οὐ μὴ ἐγκαταλίπητε 17 οἱ παροξύνοντες τὸν θεὸν ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν καὶ εἶπατε ἐν τίνι παρωξύναμεν αὐτόν ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς πᾶς

ποιῶν πονηρὸν καλὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐν αὐτοῖς αὐτὸς εὐδόκησεν καὶ ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης

3 ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου καὶ ἐπιβλέψεται ὁδὸν πρὸ προσώπου μου καὶ ἐξαίφνης ἤξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ 2 καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὄπτασίᾳ αὐτοῦ διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ χωνευτηρίου καὶ ὡς πόα πλυνόντων 3 καὶ καθιεῖται χωνεύων καὶ καθαρῖζων ὡς τὸ ἀργύριον καὶ ὡς τὸ χρυσίον καὶ καθαρῖσει τοὺς υἱοὺς Λευι καὶ χεεῖ αὐτοὺς ὡς τὸ χρυσίον καὶ ὡς τὸ ἀργύριον καὶ ἔσσονται τῷ κυρίῳ προσάγοντες θυσίαν ἐν δικαιοσύνῃ 4 καὶ ἀρέσει τῷ κυρίῳ θυσία Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλὴμ καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος καὶ καθὼς τὰ ἔτη τὰ ἔμπροσθεν 5 καὶ προσάξω πρὸς ὑμᾶς ἐν κρίσει καὶ ἔσομαι μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τὰς φαρμακοὺς καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει καὶ ἐπὶ τοὺς ἀποστεροῦντας μισθὸν μισθωτοῦ καὶ τοὺς καταδυναστεύοντας χήραν καὶ τοὺς κονδυλίζοντας ὀρφανοὺς καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας κρίσιν προσηλύτου καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους με λέγει κύριος παντοκράτωρ 6 διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι καὶ ὑμεῖς υἱοὶ Ἰακωβ οὐκ ἀπέχεσθε 7 ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν τῶν πατέρων ὑμῶν ἐξεκλίνετε νόμιμά μου καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε ἐπιστρέψατε πρὸς με καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ εἶπατε ἐν τίνι ἐπιστρέψωμεν 8 εἰ πτερνιεῖ ἄνθρωπος θεόν διότι ὑμεῖς πτερνίζετέ με καὶ ἐρεῖτε ἐν τίνι ἐπτερνίκαμέν σε ὅτι τὰ ἐπιδέκατα καὶ αἱ ἀπαρχαὶ μεθ' ὑμῶν εἰσιν 9 καὶ ἀποβλέποντες ὑμεῖς ἀποβλέπετε καὶ ἐμὲ ὑμεῖς πτερνίζετε τὸ ἔθνος συνετελέσθη 10 καὶ εἰσηνέγκατε πάντα τὰ ἐκφόρια εἰς τοὺς

θησαυρούς καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἔσται ἡ διαρπαγὴ αὐτοῦ ἐπισκέψασθε διὴ ἐν τούτῳ λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐὰν μὴ ἀνοιξῶ ὑμῖν τοὺς καταρράκτας τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐκχεῶ ὑμῖν τὴν εὐλογία μου ἕως τοῦ ἰκανωθῆναι **11** καὶ διαστελῶ ὑμῖν εἰς βρῶσιν καὶ οὐ μὴ διαφθείρω ὑμῶν τὸν καρπὸν τῆς γῆς καὶ οὐ μὴ ἀσθενήσῃ ὑμῶν ἡ ἄμπελος ἡ ἐν τῷ ἀγρῷ λέγει κύριος παντοκράτωρ **12** καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη διότι ἔσσεσθε ὑμεῖς γῆ θελητὴ λέγει κύριος παντοκράτωρ **13** ἐβαρύνετε ἐπ' ἐμὲ τοὺς λόγους ὑμῶν λέγει κύριος καὶ εἶπατε ἐν τίνι κατελαλήσαμεν κατὰ σοῦ **14** εἶπατε μάταιος ὁ δουλεύων θεῷ καὶ τί πλέον ὅτι ἐφυλάξαμεν τὰ φυλάγματα αὐτοῦ καὶ διότι ἐπορεύθημεν ἰκέται πρὸ προσώπου κυρίου παντοκράτορος **15** καὶ νῦν ἡμεῖς μακαρίζομεν ἄλλοτρίους καὶ ἀνοικοδομοῦνται πάντες ποιοῦντες ἄνομα καὶ ἀντέστησαν θεῷ καὶ ἐσώθησαν **16** ταῦτα κατελάλησαν οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ προσέσχεν κύριος καὶ εἰσήκουσεν καὶ ἔγραψεν βιβλίον μνημοσύνου ἐνώπιον αὐτοῦ τοῖς φοβουμένοις τὸν κύριον καὶ εὐλαβουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ **17** καὶ ἔσονταί μοι λέγει κύριος παντοκράτωρ εἰς ἡμέραν ἣν ἐγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν καὶ αἰρετιῶ αὐτοῦς ὃν τρόπον αἰρετίζει ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν δουλεύοντα αὐτῷ **18** καὶ ἐπιστραφήσεσθε καὶ ὄψεσθε ἀνὰ μέσον δικαίου καὶ ἀνὰ μέσον ἀνόμου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ δουλεύοντος θεῷ καὶ τοῦ μὴ δουλεύοντος

4 διότι ἰδοὺ ἡμέρα κυρίου ἔρχεται καιομένη ὡς κλίβανος καὶ φλέξει αὐτούς καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἄλλογενεῖς καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες ἄνομα καλὰμη καὶ ἀνάψει αὐτοῦς ἡ ἡμέρα ἡ ἐρχομένη λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῆ ἔξ αὐτῶν ρίζα οὐδὲ κλῆμα **2** καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά μου ἥλιος δικαιοσύνης καὶ ἴσας ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ

καὶ ἐξελεύσεσθε καὶ σκιρτήσετε ὡς μοσχάρια ἐκ δεσμῶν ἀνειμένα **3** καὶ καταπατήσετε ἀνόμους διότι ἔσονται σποδὸς ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐγὼ ποιῶ λέγει κύριος παντοκράτωρ **4** καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποπέλλω ὑμῖν Ἡλιαν τὸν Θεσβίτην πρὶν ἐλθεῖν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ **5** ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱὸν καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ μὴ ἔλθω καὶ πατάξω τὴν γῆν ἄρδην **6** μνήσθητε νόμου Μωυσῆ τοῦ δούλου μου καθότι ἐνετειλάμην αὐτῷ ἐν Χωρηβ πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ προστάγματα καὶ δικαιώματα

Καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ καινὴν εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ θρόνου λεγούσης Ἴδου ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν ἔσται,
Αποκαλυψις Ἰωαννου 21:2-3

Reader's Guide

Ελληνική at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Ελληνική at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Greek---Greek-LXX-Septuagint/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Κατα Λουκαν 8:31
Προς Ρωμαιοις 10:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:2
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 17:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:3

aidios

Προς Ρωμαιοις 1:20
Ιουδα 1:6

aiōn

Κατα Ματθαιον 12:32
Κατα Ματθαιον 13:22
Κατα Ματθαιον 13:39
Κατα Ματθαιον 13:40
Κατα Ματθαιον 13:49
Κατα Ματθαιον 21:19
Κατα Ματθαιον 24:3
Κατα Ματθαιον 28:20
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 4:19
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Μαρκον 11:14
Κατα Λουκαν 1:33
Κατα Λουκαν 1:55
Κατα Λουκαν 1:70
Κατα Λουκαν 16:8
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Λουκαν 20:34
Κατα Λουκαν 20:35
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 6:51
Κατα Ιωαννην 6:58
Κατα Ιωαννην 8:35
Κατα Ιωαννην 8:51
Κατα Ιωαννην 8:52
Κατα Ιωαννην 9:32
Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 11:26
Κατα Ιωαννην 12:34
Κατα Ιωαννην 13:8
Κατα Ιωαννην 14:16

Πραξεις 3:21
Πραξεις 15:18
Προς Ρωμαιοις 1:25
Προς Ρωμαιοις 9:5
Προς Ρωμαιοις 11:36
Προς Ρωμαιοις 12:2
Προς Ρωμαιοις 16:27
Προς Κορινθιους Α' 1:20
Προς Κορινθιους Α' 2:6
Προς Κορινθιους Α' 2:7
Προς Κορινθιους Α' 2:8
Προς Κορινθιους Α' 3:18
Προς Κορινθιους Α' 8:13
Προς Κορινθιους Α' 10:11
Προς Κορινθιους Β' 4:4
Προς Κορινθιους Β' 9:9
Προς Κορινθιους Β' 11:31
Προς Γαλατας 1:4
Προς Γαλατας 1:5
Προς Εφεσιους 1:21
Προς Εφεσιους 2:2
Προς Εφεσιους 2:7
Προς Εφεσιους 3:9
Προς Εφεσιους 3:11
Προς Εφεσιους 3:21
Προς Εφεσιους 6:12
Προς Φιλιππησιους 4:20
Προς Κολοσσαεις 1:26
Προς Τιμοθεον Α' 1:17
Προς Τιμοθεον Α' 6:17
Προς Τιμοθεον Β' 4:10
Προς Τιμοθεον Β' 4:18
Προς Τιτον 2:12
Προς Εβραιους 1:2
Προς Εβραιους 1:8
Προς Εβραιους 5:6
Προς Εβραιους 6:5
Προς Εβραιους 6:20
Προς Εβραιους 7:17
Προς Εβραιους 7:21
Προς Εβραιους 7:24
Προς Εβραιους 7:28
Προς Εβραιους 9:26
Προς Εβραιους 11:3
Προς Εβραιους 13:8
Προς Εβραιους 13:21
Πετρον Α' 1:23

Πετρον Α' 1:25
Πετρον Α' 4:11
Πετρον Α' 5:11
Πετρον Β' 3:18
Ιωαννου Α' 2:17
Ιωαννου Β' 1:2
Ιουδα 1:13
Ιουδα 1:25
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:9
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 5:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 7:12
Αποκαλυψις Ιωαννου 10:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 15:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 19:3
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 22:5

aiōnios

Κατα Ματθαιον 18:8
Κατα Ματθαιον 19:16
Κατα Ματθαιον 19:29
Κατα Ματθαιον 25:41
Κατα Ματθαιον 25:46
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 10:17
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Λουκαν 10:25
Κατα Λουκαν 16:9
Κατα Λουκαν 18:18
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Ιωαννην 3:15
Κατα Ιωαννην 3:16
Κατα Ιωαννην 3:36
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 4:36
Κατα Ιωαννην 5:24
Κατα Ιωαννην 5:39
Κατα Ιωαννην 6:27
Κατα Ιωαννην 6:40
Κατα Ιωαννην 6:47
Κατα Ιωαννην 6:54
Κατα Ιωαννην 6:68

Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 12:25
Κατα Ιωαννην 12:50
Κατα Ιωαννην 17:2
Κατα Ιωαννην 17:3
Πραξεις 13:46
Πραξεις 13:48
Προς Ρωμαιους 2:7
Προς Ρωμαιους 5:21
Προς Ρωμαιους 6:22
Προς Ρωμαιους 6:23
Προς Ρωμαιους 16:25
Προς Ρωμαιους 16:26
Προς Κορινθιους Β΄ 4:17
Προς Κορινθιους Β΄ 4:18
Προς Κορινθιους Β΄ 5:1
Προς Γαλατας 6:8
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 1:9
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 2:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:12
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:16
Προς Τιμοθεον Β΄ 1:9
Προς Τιμοθεον Β΄ 2:10
Προς Τιτον 1:2
Προς Τιτον 3:7
Προς Φιλημονα 1:15
Προς Εβραιους 5:9
Προς Εβραιους 6:2
Προς Εβραιους 9:12
Προς Εβραιους 9:14
Προς Εβραιους 9:15
Προς Εβραιους 13:20
Πετρου Α΄ 5:10
Πετρου Β΄ 1:11
Ιωαννου Α΄ 1:2
Ιωαννου Α΄ 2:25
Ιωαννου Α΄ 3:15
Ιωαννου Α΄ 5:11
Ιωαννου Α΄ 5:13
Ιωαννου Α΄ 5:20
Ιουδα 1:7
Ιουδα 1:21
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:6

eleēse

Προς Ρωμαιους 11:32

Geenna

Κατα Ματθαιον 5:22
Κατα Ματθαιον 5:29
Κατα Ματθαιον 5:30
Κατα Ματθαιον 10:28
Κατα Ματθαιον 18:9
Κατα Ματθαιον 23:15
Κατα Ματθαιον 23:33
Κατα Μαρκον 9:43

Κατα Μαρκον 9:45
Κατα Μαρκον 9:47
Κατα Λουκαν 12:5
Ιακωβου 3:6

Hadēs

Κατα Ματθαιον 11:23
Κατα Ματθαιον 16:18
Κατα Λουκαν 10:15
Κατα Λουκαν 16:23
Πραξεις 2:27
Πραξεις 2:31
Προς Κορινθιους Α΄ 15:55
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 6:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14

Limnē Pyr

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:20
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:8

Sheol

Γένεσις 37:35
Γένεσις 42:38
Γένεσις 44:29
Γένεσις 44:31
΄Αριθμοί 16:30
΄Αριθμοί 16:33
Δευτερονόμιον 32:22
Βασιλειών Α΄ 2:6
Βασιλειών Β΄ 22:6
Βασιλειών Γ΄ 2:6
Βασιλειών Γ΄ 2:9
΄Ιώβ 7:9
΄Ιώβ 11:8
΄Ιώβ 14:13
΄Ιώβ 17:13
΄Ιώβ 17:16
΄Ιώβ 21:13
΄Ιώβ 24:19
΄Ιώβ 26:6
Ψαλμοί 6:5
Ψαλμοί 9:17
Ψαλμοί 16:10
Ψαλμοί 18:5
Ψαλμοί 30:3
Ψαλμοί 31:17
Ψαλμοί 49:14
Ψαλμοί 49:15
Ψαλμοί 55:15
Ψαλμοί 86:13
Ψαλμοί 88:3
Ψαλμοί 89:48

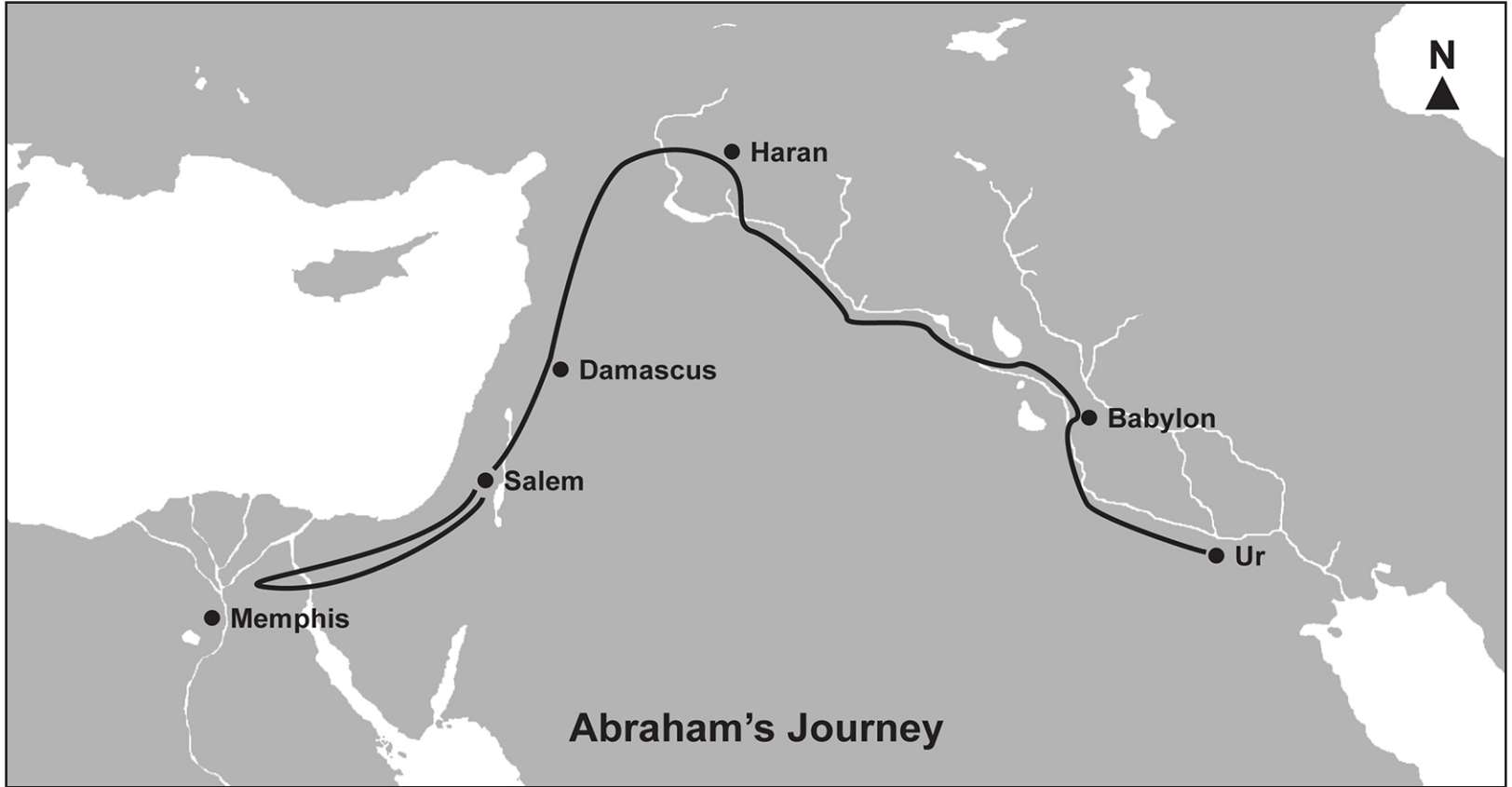
Ψαλμοί 116:3
Ψαλμοί 139:8
Ψαλμοί 141:7
Παροιμίας 1:12
Παροιμίας 5:5
Παροιμίας 7:27
Παροιμίας 9:18*
Παροιμίας 15:11
Παροιμίας 15:24
Παροιμίας 23:14
Παροιμίας 27:20
Παροιμίας 30:16
΄Εκκλησιαστής 9:10
΄Ασμα ΄Ασμάτων 8:6
΄Ησαΐας 5:14
΄Ησαΐας 7:11
΄Ησαΐας 14:9
΄Ησαΐας 14:11
΄Ησαΐας 14:15
΄Ησαΐας 28:15
΄Ησαΐας 28:18
΄Ησαΐας 38:10
΄Ησαΐας 38:18
΄Ησαΐας 57:9
΄Ιεζεκιήλ 31:15
΄Ιεζεκιήλ 31:16
΄Ιεζεκιήλ 31:17
΄Ιεζεκιήλ 32:21
΄Ιεζεκιήλ 32:27
΄Ωσηέ΄ 13:14
΄Αμώς΄ 9:2
΄Ιωνᾶς΄ 2:2
Άμβακούμ 2:5

Tartaroō

Πετρου Β΄ 2:4

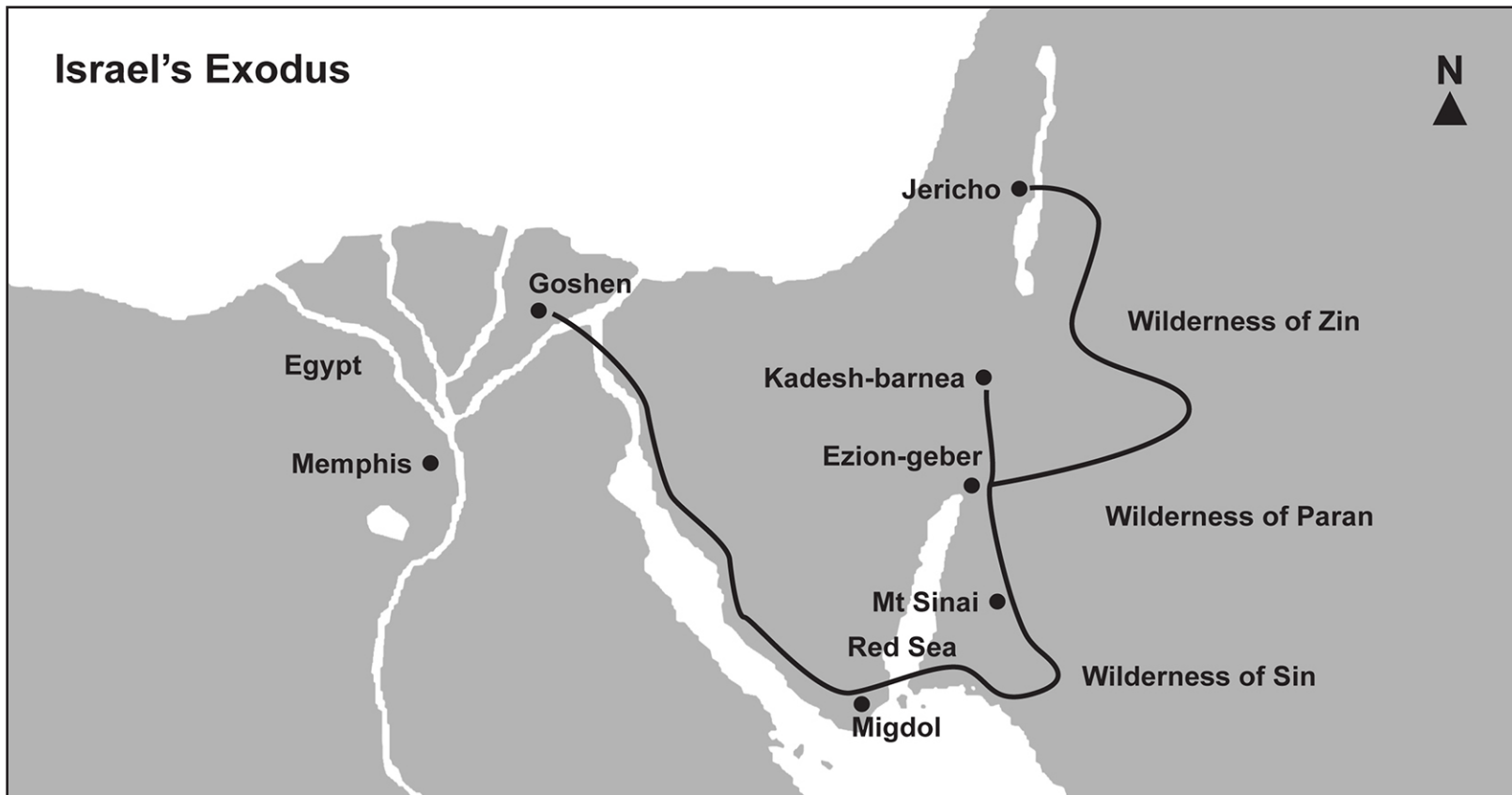
Questioned

None yet noted

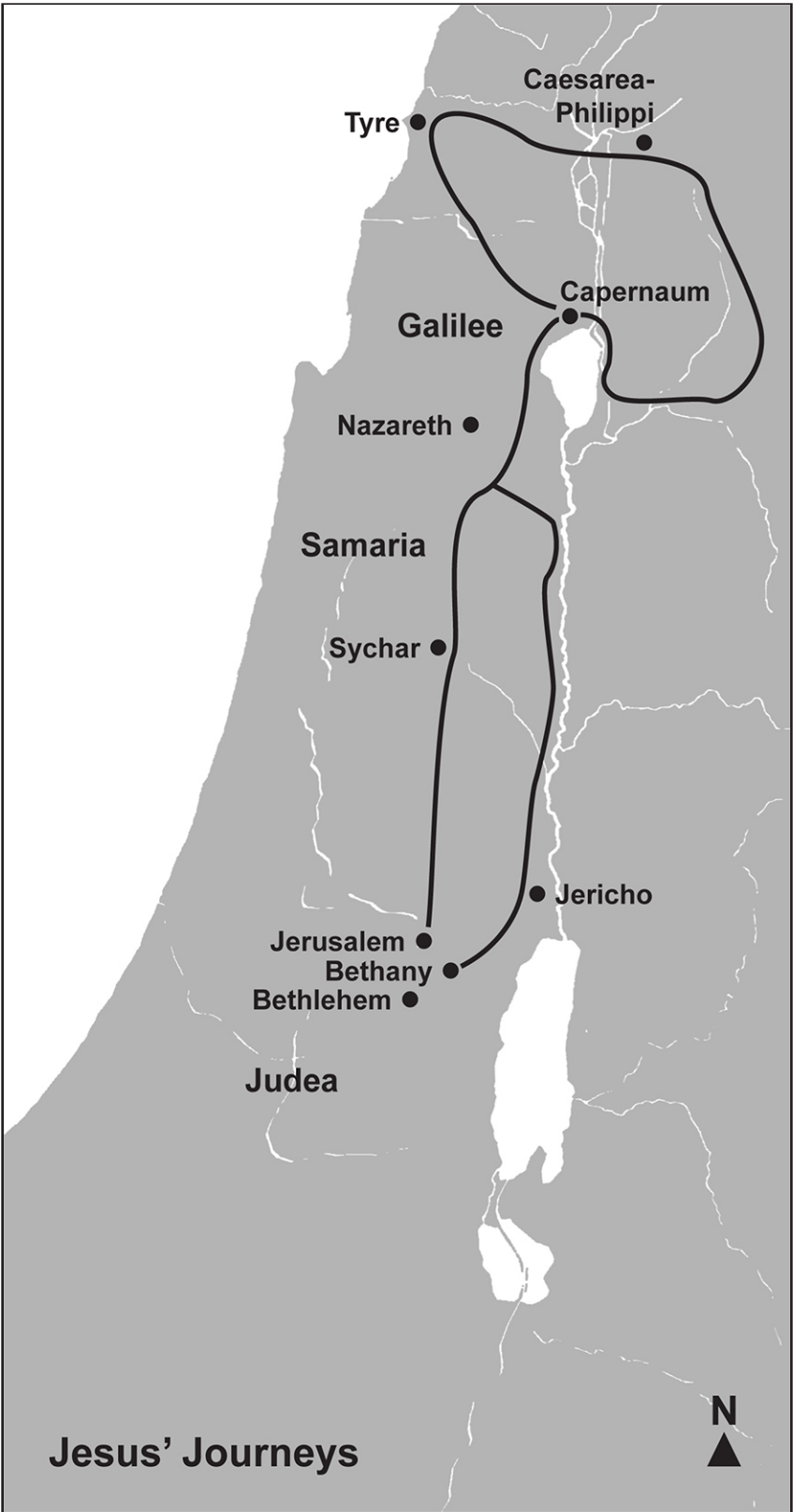

Πίστει καλούμενος Ἀβραάμ ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τόπον ὃν ἤμελλεν λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθεν μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. - Προς Εβραίους 11:8

Israel's Exodus

ὡς δὲ ἐξαπέστειλεν Φαραω τὸν λαόν οὐχ ὠδήγησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ὁδὸν γῆς Φυλιστιμ ὅτι ἐγγυὸς ἦν εἶπεν γὰρ ὁ θεὸς μήποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ἰδόντι πόλεμον καὶ ἀποστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον - Ἔξοδος 13:17

Καὶ γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντι πολλῶν. - Κατὰ Μάρκον 10:45

Παῦλος δούλος Χριστοῦ Ἰησοῦ, κλητὸς ἀπόστολος ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον Θεοῦ, - Προς Ρωμαίους 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert martyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ▶			Genesis 1:26 - 2:3		Mankind is created in God's image, male and female He created us				
How are we sinful? ▶			Romans 5:12-19		Sin entered the world through Adam and then death through sin				
Where are we? ▶			When are we? ▼						
			Innocence		Fallen			Glory	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
Who are we? ▶	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City	
		Son	God's perfect fellowship		John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate		Luke 23:43 Paradise
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people		Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise				
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
	Angels	Holy		Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command					
		Imprisoned		2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus					
		Fugitive		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	1 Peter 5:8, Revelation 12:10		Revelation 20:13 Thalaasa		
		First Beast	Rebelling against Christ Accusing mankind		Revelation 19:20 Lake of Fire				
	False Prophet	Revelation 20:2 Abys							
	Satan								
Why are we? ▶			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all				

Destiny

Ελληνική at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you*," John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, - Κατα Ματθαιον 28:19